

Diệp Phi Dạ

Mục lục

[Chương 1: Dám Cán Tôi Sao? \(1\)](#)

[Chương 2: Dám Cán Tôi Sao? \(2\)](#)

[Chương 3: Dám Cán Tôi Sao? \(3\)](#)

[Chương 4: Dám Cán Tôi Sao? \(4\)](#)

[Chương 5: Dám Cán Tôi Sao? \(5\)](#)

[Chương 6: Dám Cán Tôi Sao? \(6\)](#)

[Chương 7: Dám Cán Tôi Sao? \(7\)](#)

[Chương 8: Dám Cán Tôi Sao? \(8\)](#)

[Chương 9: Dám Cán Tôi Sao? \(9\)](#)

[Chương 10: Dám Cán Tôi Sao? \(10\)](#)

[Chương 11: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(1\)](#)

[Chương 12: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(2\)](#)

[Chương 13: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(3\)](#)

[Chương 14: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(4\)](#)

[Chương 15: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(5\)](#)

[Chương 16: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(6\)](#)

[Chương 17: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(7\)](#)

[Chương 18: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(8\)](#)

[Chương 19: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(9\)](#)

[Chương 20: Bị Cô Cán Lần Thứ Hai \(10\)](#)

[Chương 21: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(1\)](#)

[Chương 22: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(2\)](#)

[Chương 23: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(3\)](#)

[Chương 24: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(4\)](#)

[Chương 25: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(5\)](#)

[Chương 26: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(6\)](#)

[Chương 27: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(7\)](#)

[Chương 28: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(8\)](#)

[Chương 29: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! \(9\)](#)

[Chương 31: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(1\)](#)

[Chương 32: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(2\)](#)

[Chương 33: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(3\)](#)

[Chương 34: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(4\)](#)

[Chương 35: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(5\)](#)

[Chương 36: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(6\)](#)

[Chương 37: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(7\)](#)

[Chương 38: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(8\)](#)

[Chương 39: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(9\)](#)

[Chương 40: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(10\)](#)

[Chương 41: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(1\)](#)

[Chương 42: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(2\)](#)

[Chương 43: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(3\)](#)

[Chương 44: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(4\)](#)

[Chương 45: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(5\)](#)

[Chương 46: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(6\)](#)

[Chương 47: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(7\)](#)

[Chương 48: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(8\)](#)

[Chương 49: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(9\)](#)

[Chương 50: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(10\)](#)

[Chương 51: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(11\)](#)

[Chương 52: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(12\)](#)

[Chương 53: Tôi Không Hề Nhận Là Người! \(13\)](#)

[Chương 55: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(1\)](#)

[Chương 56: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(2\)](#)

[Chương 57: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(2\)](#)

[Chương 58: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(4\)](#)

[Chương 59: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(5\)](#)

[Chương 60: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(6\)](#)

[Chương 61: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(7\)](#)

[Chương 62: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(8\)](#)

[Chương 63: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(9\)](#)

[Chương 64: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(10\)](#)

[Chương 65: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(11\)](#)

[Chương 66: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(12\)](#)

[Chương 67: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(13\)](#)

[Chương 68: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(14\)](#)

[Chương 69: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(15\)](#)

[Chương 70: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(16\)](#)

[Chương 71: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(17\)](#)

[Chương 72: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(18\)](#)

[Chương 73: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(19\)](#)

[Chương 74: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(20\)](#)

[Chương 75: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(21\)](#)

[Chương 76: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(22\)](#)

[Chương 77: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(23\)](#)

[Chương 78: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(24\)](#)

[Chương 79: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(25\)](#)

[Chương 80: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(26\)](#)

[Chương 81: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(27\)](#)

[Chương 82: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(28\)](#)

[Chương 83: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(29\)](#)

[Chương 84: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(30\)](#)

[Chương 85: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(31\)](#)

[Chương 86: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(32\)](#)

[Chương 87: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(33\)](#)

[Chương 88: Cô Mang Thai Con Của Hân! \(34\)](#)

[Chương 89: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(1\)](#)

[Chương 90: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(2\)](#)

[Chương 91: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(3\)](#)

[Chương 92: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(4\)](#)

[Chương 93: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(5\)](#)

[Chương 96: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(6\)](#)

[Chương 97: Gà Cho Tiểu Thiếu Gia \(7\)](#)

[Chương 98: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia \(8\)](#)

[Chương 99: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(9\)](#)

[Chương 100: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(10\)](#)

[Chương 101: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(11\)](#)

[Chương 102: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(12\)](#)

[Chương 103: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(13\)](#)

[Chương 104: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia \(14\)](#)

[Chương 105: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia! \(15\)](#)

[Chương 106: Gà Cho Tiếu Thiểu Gia \(16\)](#)

[Chương 107: Đạt Được Thoả Thuận \(1\)](#)

[Chương 108: Đạt Được Thoả Thuận \(2\)](#)

[Chương 109: Đạt Được Thoả Thuận \(3\)](#)

[Chương 110: Đạt Được Thoả Thuận \(4\)](#)

[Chương 111: Đạt Được Thoả Thuận \(5\)](#)

[Chương 112: Đạt Được Thoả Thuận \(6\)](#)

[Chương 113: Đạt Được Thoả Thuận \(7\)](#)

[Chương 114: Đạt Thành Thoả Thuận \(8\)](#)

[Chương 115: Đạt Thành Thoả Thuận \(9\)](#)

[Chương 116: Đạt Thành Thoả Thuận \(10\)](#)

[Chương 117: Đạt Thành Thoả Thuận \(11\)](#)

[Chương 118: Đạt Thành Thoả Thuận \(12\)](#)

[Chương 119: Đạt Thành Thoả Thuận \(13\)](#)

[Chương 121: Đạt Thành Thoả Thuận \(15\)](#)

[Chương 122: Đạt Thành Thoả Thuận \(16\)](#)

[Chương 123: Đạt Thành Thoả Thuận \(17\)](#)

[Chương 124: Đạt Thành Thoả Thuận \(18\)](#)

[Chương 126: Dịch Giản Ghen \(1\)](#)

[Chương 127: Dịch Giản Ghen \(2\)](#)

[Chương 128: Dịch Giản Ghen \(3\)](#)

[Chương 129: Dịch Giản Ghen \(4\)](#)

[Chương 130: Dịch Giản Ghen \(5\)](#)

[Chương 131: Dịch Giản Ghen \(6\)](#)

[Chương 132: Dịch Giản Ghen \(7\)](#)

[Chương 133: Dịch Giản Ghen \(8\)](#)

[Chương 134: Dịch Giản Ghen \(9\)](#)

[Chương 135: Dịch Giản Ghen \(10\)](#)

[Chương 136: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(11\)](#)

[Chương 137: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(12\)](#)

[Chương 138: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(13\)](#)

[Chương 139: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(14\)](#)

[Chương 140: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(15\)](#)

[Chương 141: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(16\)](#)

[Chương 142: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(17\)](#)

[Chương 143: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(18\)](#)

[Chương 144: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(19\)](#)

[Chương 145: Dịch Gi Ẩn Nỗi Cơn Ghen \(20\)](#)

[Chương 146: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(21\)](#)

[Chương 147: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(22\)](#)

[Chương 148: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(23\)](#)

[Chương 149: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(24\)](#)

[Chương 150: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(25\)](#)

[Chương 151: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(26\)](#)

[Chương 152: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(27\)](#)

[Chương 153: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(28\)](#)

[Chương 154: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(29\)](#)

[Chương 155: Dịch Giản Nỗi Cơn Ghen \(30\)](#)

[Chương 156: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(1\)](#)

[Chương 157: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(2\)](#)

[Chương 158: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(3\)](#)

[Chương 159: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(4\)](#)

[Chương 160: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(5\)](#)

[Chương 161: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(6\)](#)

[Chương 162: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(7\)](#)

[Chương 163: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(8\)](#)

[Chương 164: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(9\)](#)

[Chương 165: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(10\)](#)

[Chương 167: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(12\)](#)

[Chương 168: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(13\)](#)

[Chương 169: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(14\)](#)

[Chương 170: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(15\)](#)

[Chương 171: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(11\)](#)

[Chương 172: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(17\)](#)

[Chương 173: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(18\)](#)

[Chương 174: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(19\)](#)

[Chương 175: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(20\)](#)

[Chương 176: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(21\)](#)

[Chương 177: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(22\)](#)

[Chương 178: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(23\)](#)

[Chương 179: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(24\)](#)

[Chương 180: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(25\)](#)

[Chương 181: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(1\)](#)

[Chương 182: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(2\)](#)

[Chương 183: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(3\)](#)

[Chương 184: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(4\)](#)

[Chương 185: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(5\)](#)

[Chương 186: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(6\)](#)

[Chương 187: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(7\)](#)

[Chương 188: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(8\)](#)

[Chương 189: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(9\)](#)

[Chương 190: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(10\)](#)

[Chương 191: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(11\)](#)

[Chương 192: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(12\)](#)

[Chương 193: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(13\)](#)

[Chương 194: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(14\)](#)

[Chương 195: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(15\)](#)

[Chương 196: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(16\)](#)

[Chương 197: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(17\)](#)

[Chương 198: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【18】](#)

[Chương 199: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【19】](#)

[Chương 200: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【20】](#)

[Chương 201: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【21】](#)

[Chương 202: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(22\)](#)

[Chương 203: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【1】](#)

[Chương 204: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【2】](#)

[Chương 205: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【3】](#)

[Chương 206: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(4\)](#)

[Chương 207: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(5\)](#)

[Chương 208: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(6\)](#)

[Chương 209: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(7\)](#)

[Chương 210: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(8\)](#)

[Chương 211: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(9\)](#)

[Chương 212: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(10\)](#)

[Chương 213: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(11\)](#)

[Chương 214: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(12\)](#)

[Chương 215: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(13\)](#)

[Chương 216: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(14\)](#)

[Chương 217: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(15\)](#)

[Chương 218: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(16\)](#)

[Chương 219: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(17\)](#)

[Chương 220: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(18\)](#)

[Chương 221: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(19\)](#)

[Chương 222: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(20\)](#)

[Chương 223: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(21\)](#)

[Chương 224: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(22\)](#)

[Chương 225: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng \(23\)](#)

[Chương 227: Đưa Thiếu Tướng Đi Đạo Phố \(25\)](#)

[Chương 228: Đi Đạo Phố Với Thiếu Tướng \(26\)](#)

[Chương 229: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(1\)](#)

[Chương 231: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(3\)](#)

[Chương 232: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(4\)](#)

[Chương 234: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(6\)](#)

[Chương 235: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(7\)](#)

[Chương 236: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(8\)](#)

[Chương 237: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(9\)](#)

[Chương 238: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(10\)](#)

[Chương 239: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(11\)](#)

[Chương 240: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(12\)](#)

[Chương 241: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(13\)](#)

[Chương 242: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(14\)](#)

[Chương 243: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(15\)](#)

[Chương 244: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(16\)](#)

[Chương 245: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(17\)](#)

[Chương 246: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(18\)](#)

[Chương 247: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(19\)](#)

[Chương 248: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(20\)](#)

[Chương 249: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(21\)](#)

[Chương 250: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(22\)](#)

[Chương 251: Cô Là Vợ Của Tôi \(23\)](#)

[Chương 252: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(24\)](#)

[Chương 253: Chung Tình Mang Thai \(1\)](#)

[Chương 254: Chung Tình Mang Thai \[2\]](#)

[Chương 255: Chung Tình Mang Thai \(3\)](#)

[Chương 256: Chung Tình Mang Thai \(4\)](#)

[Chương 257: Chung Tình Mang Thai \(5\)](#)

[Chương 258: Chung Tình Mang Thai \(6\)](#)

[Chương 259: Chung Tình Mang Thai \(7\)](#)

[Chương 260: Chung Tình Mang Thai \(8\)](#)

[Chương 261: Chung Tình Mang Thai \(9\)](#)

[Chương 262: Chung Tình Mang Thai \(10\)](#)

[Chương 263: Chung Tình Mang Thai \(11\)](#)

[Chương 264: Chung Tình Mạng Thai \(12\)](#)

[Chương 265: Chung Tình Mạng Thai \(13\)](#)

[Chương 266: Chung Tình Mạng Thai 【14】](#)

[Chương 267: Chung Tình Mạng Thai 【15】](#)

[Chương 269: Uống Thuốc Này Đi 【1】](#)

[Chương 270: Uống Thuốc Này Đi 【2】](#)

[Chương 271: Uống Thuốc Này Đi 【3】](#)

[Chương 272: Uống Thuốc Này Đi 【4】](#)

[Chương 273: Uống Thuốc Này Đi 【5】](#)

[Chương 274: Uống Thuốc Này Đi 【6】](#)

[Chương 275: Uống Thuốc Này Đi 【7】](#)

[Chương 276: Uống Thuốc Này Đi 【8】](#)

[Chương 277: Uống Thuốc Này Đi 【9】](#)

[Chương 278: Uống Thuốc Này Đi 【10】](#)

[Chương 279: Uống Thuốc Này Đi 【11】](#)

[Chương 280: Uống Thuốc Này Đi 【12】](#)

[Chương 281: Uống Thuốc Này Đi \(13\)](#)

[Chương 282: Uống Thuốc Này Đi \(14\)](#)

[Chương 283: Uống Thuốc Này Đi \(15\)](#)

[Chương 284: Giống Người Lạ \(1\)](#)

[Chương 285: Giống Người Lạ \(2\)](#)

[Chương 286: Giống Người Lạ 【3】](#)

[Chương 287: Giống Người Lạ 【4】](#)

[Chương 288: Giống Người Lạ \(5\)](#)

[Chương 289: Giống Người Lạ 【6】](#)

[Chương 290: Giống Người Lạ 【7】](#)

[Chương 291: Giống Người Lạ \(8\)](#)

[Chương 292: Giống Người Lạ \(9\)](#)

[Chương 293: Giống Người Lạ \(10\)](#)

[Chương 294: Giống Người Lạ \(11\)](#)

[Chương 295: Giống Người Lạ \(12\)](#)

[Chương 296: Giống Người Lạ \(13\)](#)

[Chương 297: Giống Người Lạ \(14\)](#)

[Chương 298: Giống Người Lạ \(15\)](#)

[Chương 299: Giống Người Lạ \(16\)](#)

[Chương 300: Giống Người Lạ \(17\)](#)

[Chương 301: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(1\)](#)

[Chương 302: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(2\)](#)

[Chương 303: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(3\)](#)

[Chương 304: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(4\)](#)

[Chương 305: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(5\)](#)

[Chương 306: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(6\)](#)

[Chương 307: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(7\)](#)

[Chương 308: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(8\)](#)

[Chương 309: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(9\)](#)

[Chương 310: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(10\)](#)

[Chương 311: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(11\)](#)

[Chương 312: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(12\)](#)

[Chương 313: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【13】](#)

[Chương 314: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【14】](#)

[Chương 315: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【15】](#)

[Chương 316: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【16】](#)

[Chương 317: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【17】](#)

[Chương 318: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【18】](#)

[Chương 319: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【19】](#)

[Chương 320: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【20】](#)

[Chương 321: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【21】](#)

[Chương 322: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【22】](#)

[Chương 323: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【23】](#)

[Chương 324: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【24】](#)

[Chương 325: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【25】](#)

[Chương 326: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【26】](#)

[Chương 327: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【27】](#)

[Chương 328: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【28】](#)

[Chương 329: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【29】](#)

[Chương 330: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【30】](#)

[Chương 331: Muốn Con Hay Mẹ \(31\)](#)

[Chương 332: Muốn Con Hay Mẹ \(32\)](#)

[Chương 333: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(1\)](#)

[Chương 334: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(2\)](#)

[Chương 335: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(3\)](#)

[Chương 336: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(4\)](#)

[Chương 337: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(5\)](#)

[Chương 338: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(6\)](#)

[Chương 339: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(7\)](#)

[Chương 340: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(8\)](#)

[Chương 341: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(9\)](#)

[Chương 342: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(10\)](#)

[Chương 343: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(11\)](#)

[Chương 344: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(12\)](#)

[Chương 345: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(13\)](#)

[Chương 347: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(15\)](#)

[Chương 348: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(16\)](#)

[Chương 349: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(17\)](#)

[Chương 350: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(18\)](#)

[Chương 351: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(19\)](#)

[Chương 352: Chung Tình Rồi Đi \(1\)](#)

[Chương 353: Chung Tình Rồi Đi \(2\)](#)

[Chương 354: Chung Tình Rồi Đi \(3\)](#)

[Chương 355: Chung Tình Rồi Đi \(4\)](#)

[Chương 356: Chung Tình Rồi Đi \(5\)](#)

[Chương 357: Chung Tình Rồi Đi \(6\)](#)

[Chương 358: Chung Tình Rồi Đi \(7\)](#)

[Chương 359: Chung Tình Rồi Đi \(8\)](#)

[Chương 360: Chung Tình Rồi Đi \(9\)](#)

[Chương 361: Chung Tình Rồi Đi \(10\)](#)

[Chương 362: Chung Tình Rời Đi \(11\)](#)

[Chương 363: Chung Tình Rời Đi \(12\)](#)

[Chương 364: Chung Tình Rời Đi \(13\)](#)

[Chương 365: Chung Tình Rời Đi \(14\)](#)

[Chương 366: Chung Tình Rời Đi \(15\)](#)

[Chương 367: Thiếu Tướng Thú Tội 【1】](#)

[Chương 368: Thiếu Tướng Thú Tội 【2】](#)

[Chương 369: Thiếu Tướng Thú Tội 【3】](#)

[Chương 370: Thiếu Tướng Thú Tội 【4】](#)

[Chương 371: Thiếu Tướng Thú Tội 【5】](#)

[Chương 372: Thiếu Tướng Thú Tội 【6】](#)

[Chương 373: Thiếu Tướng Thú Tội 【7】](#)

[Chương 374: Thiếu Tướng Thú Tội 【8】](#)

[Chương 375: Thiếu Tướng Thú Tội \(9\)](#)

[Chương 376: Thiếu Tướng Thú Tội \(10\)](#)

[Chương 377: Thiếu Tướng Thú Tội \(11\)](#)

[Chương 378: Thiếu Tướng Thú Tội \(12\)](#)

[Chương 379: Thiếu Tướng Thú Tội \(13\)](#)

[Chương 380: Thiếu Tướng Thú Tội \(14\)](#)

[Chương 381: Thiếu Tướng Thú Tội \(15\)](#)

[Chương 382: Thiếu Tướng Thú Tội \(16\)](#)

[Chương 384: Thiếu Tướng Thú Tội \(18\)](#)

[Chương 385: Thiếu Tướng Thú Tội \(19\)](#)

[Chương 386: Thiếu Tướng Thú Tội \(20\)](#)

[Chương 387: Lừa Chọn Đi Hay Ở \(1\)](#)

[Chương 388: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【2】](#)

[Chương 389: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【3】](#)

[Chương 390: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【4】](#)

[Chương 391: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【5】](#)

[Chương 392: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【6】](#)

[Chương 393: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【7】](#)

[Chương 394: Lừa Chọn Đi Hay Ở 【8】](#)

[Chương 395: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【9】](#)

[Chương 396: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【10】](#)

[Chương 397: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【11】](#)

[Chương 398: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(12\)](#)

[Chương 399: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(13\)](#)

[Chương 400: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【14】](#)

[Chương 401: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【15】](#)

[Chương 402: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【16】](#)

[Chương 403: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(16\)](#)

[Chương 404: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(17\)](#)

[Chương 405: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(18\)](#)

[Chương 406: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(19\)](#)

[Chương 407: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(20\)](#)

[Chương 408: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(21\)](#)

[Chương 409: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(1\)](#)

[Chương 410: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(2\)](#)

[Chương 411: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(3\)](#)

[Chương 412: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(4\)](#)

[Chương 413: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(5\)](#)

[Chương 414: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(6\)](#)

[Chương 415: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(7\)](#)

[Chương 416: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(8\)](#)

[Chương 417: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(9\)](#)

[Chương 418: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(10\)](#)

[Chương 419: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(11\)](#)

[Chương 420: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(12\)](#)

[Chương 421: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(13\)](#)

[Chương 422: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(14\)](#)

[Chương 423: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(16\)](#)

[Chương 424: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(17\)](#)

[Chương 425: Vây Thi Lấy Anh Đi! \(18\)](#)

[Chương 426: Vây Thi Gả Cho Anh Đi! \(19\)](#)

[Chương 427: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(20\)](#)

[Chương 428: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(21\)](#)

[Chương 429: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(22\)](#)

[Chương 430: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(23\)](#)

[Chương 431: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(24\)](#)

[Chương 432: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(25\)](#)

[Chương 433: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(26\)](#)

[Chương 434: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(27\)](#)

[Chương 435: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(28\)](#)

[Chương 436: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(29\)](#)

[Chương 437: Vây Thì Gã Cho Anh Đi! \(30\)](#)

[Chương 438: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đại Hôn \(1\)](#)

[Chương 439: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đại Hôn \(2\)](#)

[Chương 440: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đại Hôn \(3\)](#)

[Chương 441: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【4】](#)

[Chương 442: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! \(5\)](#)

[Chương 443: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! \(6\)](#)

[Chương 444: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【7】](#)

[Chương 445: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【8】](#)

[Chương 449: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! \(12\)](#)

[Chương 450: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! \(13\)](#)

[Chương 451: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! \(14\)](#)

[Chương 452: Đưa Cho Người Đám Cưới Lẽ Vật! \(15\)](#)

[Chương 453: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【16】](#)

[Chương 454: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【17】](#)

[Chương 455: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【18】](#)

[Chương 456: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【19】](#)

[Chương 457: Đưa Cho Em Lẽ Vật Đám Cưới! 【20】](#)

[Chương 458: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【1】](#)

[Chương 459: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【2】](#)

[Chương 460: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【3】](#)

[Chương 461: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【4】](#)

[Chương 462: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【5】](#)

[Chương 463: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【6】](#)

[Chương 464: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【7】](#)

[Chương 465: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【8】](#)

[Chương 466: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【9】](#)

[Chương 467: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【10】](#)

[Chương 468: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【11】](#)

[Chương 469: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【12】](#)

[Chương 470: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(13\)](#)

[Chương 471: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(14\)](#)

[Chương 472: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【15】](#)

[Chương 473: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【16】](#)

[Chương 474: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【17】](#)

[Chương 475: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【18】](#)

[Chương 476: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(19\)](#)

[Chương 477: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(20\)](#)

[Chương 478: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(21\)](#)

[Chương 479: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(22\)](#)

[Chương 480: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【23】](#)

[Chương 481: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(24\)](#)

[Chương 482: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【25】](#)

[Chương 483: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【26】](#)

[Chương 484: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【27】](#)

[Chương 485: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【28】](#)

[Chương 486: Đồ Cưới Của Chung Tình \(1\)](#)

[Chương 487: Đồ Cưới Của Chung Tình \(2\)](#)

[Chương 488: Đồ Cưới Của Chung Tình \(3\)](#)

[Chương 489: Đồ Cưới Của Chung Tình \(4\)](#)

[Chương 490: Đồ Cưới Của Chung Tình \(5\)](#)

[Chương 491: Đồ Cưới Của Chung Tình \(6\)](#)

[Chương 492: Đồ Cưới Của Chung Tình \(7\)](#)

[Chương 493: Đồ Cưới Của Chung Tình \(8\)](#)

[Chương 494: Đồ Cưới Của Chung Tình \(8\)](#)

[Chương 495: Đồ Cưới Của Chung Tình \(9\)](#)

[Chương 496: Đồ Cưới Của Chung Tình \(10\)](#)

[Chương 497: Đồ Cưới Của Chung Tình \(11\)](#)

[Chương 498: Đồ Cưới Của Chung Tình \(12\)](#)

[Chương 499: Đồ Cưới Của Chung Tình \(13\)](#)

[Chương 500: Đồ Cưới Của Chung Tình \(14\)](#)

[Chương 501: Đồ Cưới Của Chung Tình \(15\)](#)

[Chương 502: Đồ Cưới Của Chung Tình \(16\)](#)

[Chương 503: Đồ Cưới Của Chung Tình \(17\)](#)

[Chương 504: Đồ Cưới Của Chung Tình \(18\)](#)

[Chương 505: Đồ Cưới Của Chung Tình \(19\)](#)

[Chương 506: Đồ Cưới Của Chung Tình \(20\)](#)

[Chương 507: Đồ Cưới Của Chung Tình \(21\)](#)

[Chương 508: Đồ Cưới Của Chung Tình \(22\)](#)

[Chương 509: Đồ Cưới Của Chung Tình \(23\)](#)

[Chương 510: Đồ Cưới Của Chung Tình \(24\)](#)

[Chương 511: Đồ Cưới Của Chung Tình \(25\)](#)

[Chương 512: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này \(1\)](#)

[Chương 513: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này \(2\)](#)

[Chương 514: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này \(3\)](#)

[Chương 515: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này \(4\)](#)

[Chương 516: Ké Lừa Đảo Này! \(5\)](#)

[Chương 517: Em Là Ké Ké Lừa Đảo! 【6】](#)

[Chương 518: Em Là Ké Lừa Đảo! 【7】](#)

[Chương 519: Em Là Ké Lừa Đảo! \(8\)](#)

[Chương 520: Em Là Ké Lừa Đảo! 【9】](#)

[Chương 521: Em Là Ké Lừa Đảo! 【10】](#)

[Chương 522: Em Là Ké Lừa Đảo! 【11】](#)

[Chương 523: Em Là Ké Lừa Đảo! 【12】](#)

[Chương 524: Em Là Ké Lừa Đảo 【13】](#)

[Chương 525: Em Là Ké Lừa Đảo! 【14】](#)

[Chương 526: Em Là Kê Lừa Đảo! 【15】](#)

[Chương 527: Em Là Kê Lừa Đảo! 【16】](#)

[Chương 528: Em Là Kê Lừa Đảo! 【17】](#)

[Chương 529: Em Là Kê Lừa Đảo! 【18】](#)

[Chương 530: Em Là Kê Lừa Đảo! 【19】](#)

[Chương 531: Người Cái Này Tiểu Phiến Tử! 【20】](#)

[Chương 532: Chung Tình Ghen 【1】](#)

[Chương 533: Chung Tình Ghen 【2】](#)

[Chương 534: Chung Tình Ghen 【3】](#)

[Chương 535: Chung Tình Ghen 【4】](#)

[Chương 536: Chung Tình Ghen 【5】](#)

[Chương 537: Chung Tình Ghen 【6】](#)

[Chương 538: Chung Tình Ghen 【7】](#)

[Chương 539: Chung Tình Ghen \(8\)](#)

[Chương 540: Chung Tình Ghen 【9】](#)

[Chương 541: Chung Tình Ghen \(10\)](#)

[Chương 542: Chung Tình Ghen 【11】](#)

[Chương 543: Chung Tình Ghen \(12\)](#)

[Chương 544: Chung Tình Ghen 【13】](#)

[Chương 545: Chung Tình Ghen 【14】](#)

[Chương 546: Chung Tình Ghen \(15\)](#)

[Chương 547: Chung Tình Ghen 【16】](#)

[Chương 548: Chung Tình Ghen 【17】](#)

[Chương 549: Chung Tình Ghen 【18】](#)

[Chương 550: Chung Tình Ghen 【19】](#)

[Chương 551: Chung Tình Ghen \(20\)](#)

[Chương 552: Chung Tình Ghen \(21\)](#)

[Chương 553: Chung Tình Ghen \(22\)](#)

[Chương 554: Chung Tình Ghen \(23\)](#)

[Chương 555: Chung Tình Ghen \(24\)](#)

[Chương 556: Chung Tình Ghen \(25\)](#)

[Chương 557: Chung Tình Ghen \(26\)](#)

[Chương 558: Chung Tình Ghen \(27\)](#)

[Chương 559: Chung Tình Ghen \(28\)](#)

[Chương 559: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】](#)

[Chương 560: Chung Tình Ghen \(29\)](#)

[Chương 561: Chung Tình Ghen \(30\)](#)

[Chương 562: Thiếu Tướng, Em Có! \(1\)](#)

[Chương 563: Thiếu Tướng, Em Có! \(2\)](#)

[Chương 564: Thiếu Tướng, Em Có! \(3\)](#)

[Chương 565: Thiếu Tướng, Em Có! \(4\)](#)

[Chương 566: Thiếu Tướng, Em Có! \(5\)](#)

[Chương 567: Thiếu Tướng, Em Có! 【6】](#)

[Chương 568: Thiếu Tướng, Em Có! 【7】](#)

[Chương 569: Thiếu Tướng, Em Có! \(8\)](#)

[Chương 570: Thiếu Tướng, Ta Có! \(9\)](#)

[Chương 571: Thiếu Tướng, Em Có ! \(10\)](#)

[Chương 572: Thiếu Tướng, Em Có ! \(11\)](#)

[Chương 573: Thiếu Tướng, Em Có! \(12\)](#)

[Chương 574: Thiếu Tướng, Em Có! \(13\)](#)

[Chương 575: Thiếu Tướng, Em Có ! \(14\)](#)

[Chương 576: Thiếu Tướng, Em Có ! \(15\)](#)

[Chương 577: Thiếu Tướng, Em Có ! \(16\)](#)

[Chương 578: Thiếu Tướng, Em Có ! \(17\)](#)

[Chương 579: Thiếu Tướng, Em Có ! \(18\)](#)

[Chương 580: Thiếu Tướng, Em Có ! \(19\)](#)

[Chương 581: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(20\)](#)

[Chương 582: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【21】](#)

[Chương 583: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【22】](#)

[Chương 584: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【23】](#)

[Chương 585: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【24】](#)

[Chương 586: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【25】](#)

[Chương 587: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(26\)](#)

[Chương 588: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(27\)](#)

[Chương 589: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】](#)

[Chương 590: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【29】](#)

[Chương 591: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【30】](#)

[Chương 592: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【31】](#)

[Chương 593: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【32】](#)

[Chương 594: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【33】](#)

[Chương 595: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【34】](#)

[Chương 596: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【35】](#)

[Chương 597: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【36】](#)

[Chương 598: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【37】](#)

[Chương 599: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【38】](#)

[Chương 600: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【39】](#)

[Chương 601: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(40\)](#)

[Chương 602: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(41\)](#)

[Chương 603: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(42\)](#)

[Chương 604: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(43\)](#)

[Chương 605: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(44\)](#)

[Chương 606: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(45\)](#)

[Chương 607: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(46\)](#)

[Chương 608: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(47\)](#)

[Chương 609: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(48\)](#)

[Chương 610: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(49\)](#)

[Chương 611: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(50\)](#)

[Chương 612: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(51\)](#)

[Chương 613: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(52\)](#)

[Chương 614: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(53\)](#)

[Chương 615: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(54\)](#)

[Chương 616: Thiếu Tướng, Ta Có! 【55】](#)

[Chương 617: Thiếu Tướng, Ta Có! \[56\]](#)

[Chương 618: Thiếu Tướng, Ta Có! \[57\]](#)

[Chương 619: Thiếu Tướng, Ta Có! \[58\]](#)

[Chương 620: Thiếu Tướng, Ta Có! \[59\]](#)

[Chương 621: Thiếu Tướng, Ta Có! 【61】](#)

[Chương 622: Thiếu Tướng, Ta Có! 【62】](#)

[Chương 623: Thiếu Tướng, Ta Có! 【63】](#)

[Chương 624: Thiếu Tướng, Ta Có! 【64】](#)

[Chương 625: Thiếu Tướng, Ta Có! 【65】](#)

[Chương 626: Thiếu Tướng, Ta Có! 【66】](#)

[Chương 627: Thiếu Tướng, Ta Có! 【67】](#)

[Chương 628: Thiếu Tướng, Ta Có! 【68】](#)

[Chương 629: Thiếu Tướng, Ta Có! 【69】](#)

[Chương 630: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【70】](#)

[Chương 631: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【1】](#)

[Chương 632: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【2】](#)

[Chương 633: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【3】](#)

[Chương 634: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【4】](#)

[Chương 635: "Tt" Đích Thực Thực Dụng Đồ 【5】](#)

[Chương 636: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【6】](#)

[Chương 637: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【7】](#)

[Chương 638: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【8】](#)

[Chương 639: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【9】](#)

[Chương 640: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【10】](#)

[Chương 641: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【11】](#)

[Chương 642: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【12】](#)

[Chương 643: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【13】](#)

[Chương 644: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【14】](#)

[Chương 645: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【15】](#)

[Chương 646: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【16】](#)

[Chương 647: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【17】](#)

[Chương 648: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【18】](#)

[Chương 649: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【19】](#)

[Chương 650: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【20】](#)

[Chương 651: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【21】](#)

[Chương 652: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【22】](#)

[Chương 653: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(23\)](#)

[Chương 654: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(24\)](#)

[Chương 655: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(25\)](#)

[Chương 656: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(26\)](#)

[Chương 657: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(27\)](#)

[Chương 658: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(28\)](#)

[Chương 659: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(29\)](#)

[Chương 660: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(30\)](#)

[Chương 661: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(31\)](#)

[Chương 662: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(32\)](#)

[Chương 663: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(33\)](#)

[Chương 664: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(34\)](#)

[Chương 665: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[35\]](#)

[Chương 666: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[36\]](#)

[Chương 667: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[37\]](#)

[Chương 668: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[38\]](#)

[Chương 669: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[39\]](#)

[Chương 670: "Tt" Chân Chính Cách Dùng \[40\]](#)

[Chương 671: Dương Đình Gửi Thư \[1\]](#)

[Chương 672: Dương Đình Điện Tới \[2\]](#)

[Chương 673: Dương Đình Điện Tới \[3\]](#)

[Chương 674: Dương Đình Điện Tới \[4\]](#)

[Chương 675: Dương Đình Điện Tới \[6\]](#)

[Chương 676: Dương Đình Điện Tới \[7\]](#)

[Chương 677: Dương Đình Điện Tới \[8\]](#)

[Chương 678: Dương Đình Điện Tới \[9\]](#)

[Chương 679: Dương Đình Gọi Tới \[10\]](#)

[Chương 680: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[1\]](#)

[Chương 681: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[2\]](#)

[Chương 682: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[3\]](#)

[Chương 683: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[4\]](#)

[Chương 684: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[5\]](#)

[Chương 685: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[6\]](#)

[Chương 686: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[7\]](#)

[Chương 687: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[8\]](#)

[Chương 688: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[9\]](#)

[Chương 689: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[10\]](#)

[Chương 690: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[11\]](#)

[Chương 691: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[12\]](#)

[Chương 692: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[13\]](#)

[Chương 693: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[14\]](#)

[Chương 694: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[15\]](#)

[Chương 695: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[16\]](#)

[Chương 696: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[17\]](#)

[Chương 697: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[18\]](#)

[Chương 698: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \[19\]](#)

[Chương 699: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \(20\)](#)

[Chương 700: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(1\)](#)

[Chương 701: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(2\)](#)

[Chương 702: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(3\)](#)

[Chương 703: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(4\)](#)

[Chương 704: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(5\)](#)

[Chương 705: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(6\)](#)

[Chương 706: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(7\)](#)

[Chương 707: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(8\)](#)

[Chương 708: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(9\)](#)

[Chương 709: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(10\)](#)

[Chương 710: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(11\)](#)

[Chương 711: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(12\)](#)

[Chương 712: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(13\)](#)

[Chương 713: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(14\)](#)

[Chương 714: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(15\)](#)

[Chương 715: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(16\)](#)

[Chương 716: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(17\)](#)

[Chương 717: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[18\]](#)

[Chương 718: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[19\]](#)

[Chương 719: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[20\]](#)

[Chương 720: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[21\]](#)

[Chương 721: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[22\]](#)

[Chương 722: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[23\]](#)

[Chương 723: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[24\]](#)

[Chương 724: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[25\]](#)

[Chương 725: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[26\]](#)

[Chương 726: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[27\]](#)

[Chương 727: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[28\]](#)

[Chương 728: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[29\]](#)

[Chương 729: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[30\]](#)

[Chương 730: Tình Yêu Ấm Áp \[1\]](#)

[Chương 731: Tình Yêu Ấm Áp \[2\]](#)

[Chương 732: Tình Yêu Ấm Áp \[3\]](#)

[Chương 733: Tình Yêu Ấm Áp \[4\]](#)

[Chương 734: Tình Yêu Ấm Áp \[5\]](#)

[Chương 735: Tình Yêu Ấm Áp \[6\]](#)

[Chương 736: Tình Yêu Ấm Áp \[7\]](#)

[Chương 737: Tình Yêu Ấm Áp \[8\]](#)

[Chương 738: Tình Yêu Ấm Áp \[9\]](#)

[Chương 739: Tình Yêu Ấm Áp \[10\]](#)

[Chương 740: Tình Yêu Ấm Áp \[11\]](#)

[Chương 741: Giản, Em Yêu Anh! \[2\]](#)

[Chương 742: Giản, Em Yêu Anh! \[3\]](#)

[Chương 743: Giản, Em Yêu Anh! \[4\]](#)

[Chương 744: Giản, Em Yêu Anh! \[5\]](#)

[Chương 745: Giản, Em Yêu Anh! \[6\]](#)

[Chương 746: Giản, Em Yêu Anh! \[7\]](#)

[Chương 747: Giản, Em Yêu Anh! \[8\]](#)

[Chương 748: Giản, Em Yêu Anh! \[9\]](#)

[Chương 749: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[10\]](#)

[Chương 750: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[11\]](#)

[Chương 751: Dịch Giản, Em Yêu Anh \[12\]](#)

[Chương 752: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[13\]](#)

[Chương 753: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[14\]](#)

[Chương 754: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[15\]](#)

[Chương 755: Giản, Em Yêu Anh! \[16\]](#)

[Chương 756: Giản, Em Yêu Anh! \[17\]](#)

[Chương 757: Giản, Em Yêu Anh! \[18\]](#)

[Chương 758: Giản, Em Yêu Anh! \[19\]](#)

[Chương 759: Giản, Em Yêu Anh! \[20\]](#)

[Chương 760: Giản, Em Yêu Anh! \[21\]](#)

[Chương 761: Giản, Em Yêu Anh! \[22\]](#)

[Chương 762: Giản, Em Yêu Anh! \[23\]](#)

[Chương 763: Giản, Em Yêu Anh! \[24\]](#)

[Chương 764: Giản, Em Yêu Anh! \[25\]](#)

[Chương 765: Giản, Em Yêu Anh! \[26\]](#)

[Chương 766: Giản, Em Yêu Anh! \[27\]](#)

[Chương 767: Giản, Em Yêu Anh! \[28\]](#)

[Chương 768: Giản, Em Yêu Anh! \[29\]](#)

[Chương 769: Giản, Em Yêu Anh! \[30\]](#)

[Chương 770: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[1\]](#)

[Chương 771: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[2\]](#)

[Chương 772: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[3\]](#)

[Chương 773: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[4\]](#)

[Chương 774: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[5\]](#)

[Chương 775: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[6\]](#)

[Chương 776: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[7\]](#)

[Chương 777: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[8\]](#)

[Chương 778: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[9\]](#)

[Chương 779: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[10\]](#)

[Chương 780: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[11\]](#)

[Chương 781: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【12】](#)

[Chương 782: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【11】](#)

[Chương 783: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【14】](#)

[Chương 784: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【15】](#)

[Chương 785: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【16】](#)

[Chương 786: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【17】](#)

[Chương 787: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【18】](#)

[Chương 788: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【19】](#)

[Chương 789: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【20】](#)

[Chương 790: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【21】](#)

[Chương 791: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【22】](#)

[Chương 792: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【23】](#)

[Chương 793: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【24】](#)

[Chương 794: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[25\]](#)

[Chương 795: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[26\]](#)

[Chương 796: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[27\]](#)

[Chương 797: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[28\]](#)

[Chương 798: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[29\]](#)

[Chương 799: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[30\]](#)

[Chương 800: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[31\]](#)

[Chương 801: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[32\]](#)

[Chương 802: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[33\]](#)

[Chương 803: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[34\]](#)

[Chương 804: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[35\]](#)

[Chương 805: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[36\]](#)

[Chương 806: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[37\]](#)

[Chương 807: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[38\]](#)

[Chương 808: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[39\]](#)

[Chương 809: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[40\]](#)

[Chương 810: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[41\]](#)

[Chương 811: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[42\]](#)

[Chương 812: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[43\]](#)

[Chương 813: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[44\]](#)

[Chương 814: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[45\]](#)

[Chương 815: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[46\]](#)

[Chương 816: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[47\]](#)

[Chương 817: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[48\]](#)

[Chương 818: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[49\]](#)

[Chương 819: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[50\]](#)

[Chương 820: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[51\]](#)

[Chương 821: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[52\]](#)

[Chương 822: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[53\]](#)

[Chương 823: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[54\]](#)

[Chương 824: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[55\]](#)

[Chương 825: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[56\]](#)

[Chương 826: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[57\]](#)

[Chương 827: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[58\]](#)

[Chương 828: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[59\]](#)

[Chương 829: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[60\]](#)

[Chương 830: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[61\]](#)

[Chương 831: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[62\]](#)

[Chương 833: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[64\]](#)

[Chương 834: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[65\]](#)

[Chương 835: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[66\]](#)

[Chương 836: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[67\]](#)

[Chương 837: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[68\]](#)

[Chương 838: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[69\]](#)

[Chương 839: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[70\]](#)

[Chương 840: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[71\]](#)

[Chương 841: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[72\]](#)

[Chương 842: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[73\]](#)

[Chương 843: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【74】](#)

[Chương 844: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[75\]](#)

[Chương 845: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[76\]](#)

[Chương 846: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[77\]](#)

[Chương 847: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[78\]](#)

[Chương 848: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[79\]](#)

[Chương 849: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[80\]](#)

[Chương 850: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[81\]](#)

[Chương 851: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[82\]](#)

[Chương 852: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[83\]](#)

[Chương 853: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[84\]](#)

[Chương 854: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[85\]](#)

[Chương 855: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[86\]](#)

[Chương 856: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[87\]](#)

[Chương 857: Quá Khứ Của Dịch Giản Và Chung Tình \[1\]](#)

[Chương 858: Quá Khứ Của Dịch Giản Và Chung Tình \[2\]](#)

[Chương 859: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[3\]](#)

[Chương 860: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[4\]](#)

[Chương 861: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[5\]](#)

[Chương 862: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[6\]](#)

[Chương 863: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[7\]](#)

[Chương 864: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[8\]](#)

[Chương 865: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[9\]](#)

[Chương 866: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[10\]](#)

[Chương 867: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[11\]](#)

[Chương 868: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[12\]](#)

[Chương 869: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[13\]](#)

[Chương 870: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[14\]](#)

[Chương 871: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[15\]](#)

[Chương 872: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[16\]](#)

[Chương 873: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[17\]](#)

[Chương 874: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[18\]](#)

[Chương 875: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[19\]](#)

[Chương 876: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[20\]](#)

[Chương 877: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[21\]](#)

[Chương 878: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[22\]](#)

[Chương 879: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[23\]](#)

[Chương 880: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[24\]](#)

[Chương 881: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[25\]](#)

[Chương 882: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[26\]](#)

[Chương 883: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[27\]](#)

[Chương 884: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tinh \[28\]](#)

[Chương 886: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tinh \[29\]](#)

[Chương 887: Thiếu Tướng Tính Kế \[1\]](#)

[Chương 888: Thiếu Tướng Tính Kế \[2\]](#)

[Chương 889: Thiếu Tướng Tính Kế \[3\]](#)

[Chương 890: Thiếu Tướng Tính Kế \[4\]](#)

[Chương 891: Thiếu Tướng Tính Kế \[5\]](#)

[Chương 892: Thiếu Tướng Tính Kế \[6\]](#)

[Chương 893: Thiếu Tướng Tính Kế \[7\]](#)

[Chương 894: Thiếu Tướng Tính Kế \[8\]](#)

[Chương 895: Thiếu Tướng Tính Kế \[9\]](#)

[Chương 896: Thiếu Tướng Tính Kế \[10\]](#)

[Chương 897: Thiếu Tướng Tính Kế \[11\]](#)

[Chương 898: Thiếu Tướng Tính Kế \[12\]](#)

[Chương 899: Thiếu Tướng Tính Kế \[13\]](#)

[Chương 900: Thiếu Tướng Tính Kế \[14\]](#)

[Chương 901: Thiếu Tướng Tính Kế \[15\]](#)

[Chương 902: Thiếu Tướng Tính Kế \[16\]](#)

[Chương 903: Thiếu Tướng Tính Kế \[17\]](#)

[Chương 904: Thiếu Tướng Tính Kế \[18\]](#)

[Chương 905: Thiếu Tướng Tính Kế \[19\]](#)

[Chương 906: Thiếu Tướng Tính Kế \[20\]](#)

[Chương 907: Thiếu Tướng Tính Kế \[21\]](#)

[Chương 908: Thiếu Tướng Tính Kế \[22\]](#)

[Chương 909: Thiếu Tướng Tính Kế \[23\]](#)

[Chương 910: Thiếu Tướng Tính Kế \[24\]](#)

[Chương 911: Thiệu Tướng Tính Kế \[25\]](#)

[Chương 912: Thiệu Tướng Tính Kế \[26\]](#)

[Chương 913: Thiệu Tướng Tính Kế \[27\]](#)

[Chương 914: Thiệu Tướng Tính Kế \[28\]](#)

[Chương 915: Thiệu Tướng Tính Kế \[29\]](#)

[Chương 916: Thiệu Tướng Tính Kế \[30\]](#)

[Chương 917: Thiệu Tướng Tính Kế](#)

[Chương 918: Thiệu Tướng Tính Kế \[31\]](#)

[Chương 919: Thiệu Tướng Tính Kế \[32\]](#)

[Chương 920: Thiệu Tướng Tính Kế \[33\]](#)

[Chương 921: Thiệu Tướng Tính Kế \[34\]](#)

[Chương 922: Thiệu Tướng Tính Kế \[35\]](#)

[Chương 923: Tâm Cơ Của Thiệu Tướng\[36\]](#)

[Chương 924: Thiệu Tướng Tính Kế \[37\]](#)

[Chương 925: Thiệu Tướng Tính Kế \[38\]](#)

[Chương 926: Thiệu Tướng Tính Kế \[39\]](#)

[Chương 927: Thiệu Tướng Tính Kế \[40\]](#)

[Chương 928: Thiệu Tướng Tính Kế \[41\]](#)

[Chương 929: Thiệu Tướng Tính Kế \[42\]](#)

[Chương 930: Thiệu Tướng Tính Kế \[43\]](#)

[Chương 931: Thiệu Tướng Tính Kế \[44\]](#)

[Chương 932: Thiệu Tướng Tính Kế \[45\]](#)

[Chương 933: Thiệu Tướng Tính Kế \[46\]](#)

[Chương 934: Thiệu Tướng Tính Kế \[47\]](#)

[Chương 935: Thiệu Tướng Tính Kế \[48\]](#)

[Chương 936: Thiệu Tướng Tính Kế \[49\]](#)

[Chương 937: Thiệu Tướng Tính Kế \[50\]](#)

[Chương 938: Thiệu Tướng Tính Kế \[51\]](#)

[Chương 939: Thiệu Tướng Tính Kế \[52\]](#)

[Chương 940: Thiệu Tướng Tính Kế \[53\]](#)

[Chương 941: Thiệu Tướng Tính Kế \[54\]](#)

[Chương 942: Thiệu Tướng Tính Kế \[55\]](#)

[Chương 943: Thiếu Tướng Tính Kế \[56\]](#)

[Chương 944: Thiếu Tướng Tính Kế \[57\]](#)

[Chương 945: Thiếu Tướng Tính Kế \[58\]](#)

[Chương 946: Thiếu Tướng Tính Kế \[59\]](#)

[Chương 947: Thiếu Tướng Tính Kế \[60\]](#)

[Chương 948: Thiếu Tướng Tính Kế \[61\]](#)

[Chương 949: Thiếu Tướng Tính Kế \[62\]](#)

[Chương 950: Thiếu Tướng Tính Kế \[63\]](#)

[Chương 951: Thiếu Tướng Tính Kế \[64\]](#)

[Chương 952: Thiếu Tướng Tính Kế \[65\]](#)

[Chương 953: Thiếu Tướng Tính Kế \[66\]](#)

[Chương 954: Thiếu Tướng Tính Kế \[67\]](#)

[Chương 955: Thiếu Tướng Tính Kế](#)

[Chương 956: Thiếu Tướng Tính Kế \[69\]](#)

[Chương 957: Thiếu Tướng Tính Kế \[70\]](#)

[Chương 958: Thiếu Tướng Tính Kế \[71\]](#)

[Chương 959: Thiếu Tướng Tính Kế \[72\]](#)

[Chương 960: Thiếu Tướng Tính Kế \[73\]](#)

[Chương 961: Thiếu Tướng Tính Kế \[74\]](#)

[Chương 962: Thiếu Tướng Tính Kế \[75\]](#)

[Chương 963: Thiếu Tướng Tính Kế \[76\]](#)

[Chương 964: Thiếu Tướng Tính Kế \[77\]](#)

[Chương 965: Thiếu Tướng Tính Kế \[78\]](#)

[Chương 966: Thiếu Tướng Tính Kế \[79\]](#)

[Chương 967: Thiếu Tướng Tính Kế \[80\]](#)

[Chương 968: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 1\]](#)

[Chương 969: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 2\]](#)

[Chương 970: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 3\]](#)

[Chương 971: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 4\]](#)

[Chương 972: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 5\]](#)

[Chương 973: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 6\]](#)

[Chương 974: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 7\]](#)

[Chương 975: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 8\]](#)

[Chương 976: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 9\]](#)

[Chương 977: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 10\]](#)

[Chương 978: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 11\]](#)

[Chương 979: Sinh Tử Gắn Bó \[12\]](#)

[Chương 980: Sinh Tử Gắn Bó \[13\]](#)

[Chương 981: Sinh Tử Gắn Bó \[14\]](#)

[Chương 982: Sinh Tử Gắn Bó \[15\]](#)

[Chương 983: Sinh Tử Gắn Bó \[16\]](#)

[Chương 984: Sinh Tử Gắn Bó \[17\]](#)

[Chương 985: Sinh Tử Gắn Bó \[18\]](#)

[Chương 986: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 19\]](#)

[Chương 987: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 20\]](#)

[Chương 988: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 21\]](#)

[Chương 989: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 22\]](#)

[Chương 990: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 23\]](#)

[Chương 991: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 24\]](#)

[Chương 992: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 25\]](#)

[Chương 993: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 26\]](#)

[Chương 994: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 27\]](#)

[Chương 995: Sinh Tử Gắn Bó \[28\]](#)

[Chương 996: Sinh Tử Gắn Bó \[33\]](#)

[Chương 997: Sinh Tử Gắn Bó \[34\]](#)

[Chương 998: Sinh Tử Gắn Bó \[35\]](#)

[Chương 999: Sinh Tử Gắn Bó \[36\]](#)

[Chương 1000: Sinh Tử Gắn Bó \[37\]](#)

[Chương 1001: Sinh Tử Gắn Bó \[38\]](#)

[Chương 1002: Sinh Tử Gắn Bó \[39\]](#)

[Chương 1003: Sinh Tử Gắn Bó \[40\]](#)

[Chương 1004: Sinh Tử Gắn Bó \[41\]](#)

[Chương 1005: Sinh Tử Gắn Bó \[42\]](#)

[Chương 1006: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 43\]](#)

[Chương 1007: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 44\]](#)

[Chương 1008: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 45\]](#)

[Chương 1009: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 46\]](#)

[Chương 1010: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 47\]](#)

[Chương 1011: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 48\]](#)

[Chương 1012: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 49\]](#)

[Chương 1013: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 50\]](#)

[Chương 1014: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 51\]](#)

[Chương 1015: Sinh Từ Gân Bó \[Kết Cục 52\]](#)

[Chương 1016: Sinh Từ Gân Bó \[53\]](#)

[Chương 1017: Sinh Từ Gân Bó \[54\]](#)

[Chương 1018: Sinh Từ Gân Bó \[55\]](#)

[Chương 1019: Sinh Từ Gân Bó \[56\]](#)

[Chương 1020: Sinh Từ Gân Bó \[57\]](#)

[Chương 1021: Sinh Từ Gân Bó \[58\]](#)

[Chương 1022: Sinh Từ Gân Bó \[59\]](#)

[Chương 1023: Sinh Từ Gân Bó \[60\]](#)

[Chương 1024: Sinh Từ Gân Bó \[61\]](#)

[Chương 1025: Sinh Từ Gân Bó \[62\]](#)

[Chương 1026: Sinh Từ Gân Bó \[63\]](#)

[Chương 1027: Sinh Từ Gân Bó \[64\]](#)

[Chương 1028: Sinh Từ Gân Bó \[65\]](#)

[Chương 1029: Sinh Từ Gân Bó \[66\]](#)

[Chương 1030: Sinh Từ Gân Bó \[67\]](#)

[Chương 1031: Sinh Từ Gân Bó \[68\]](#)

[Chương 1032: Sinh Từ Gân Bó \[69\]](#)

[Chương 1033: Sinh Từ Gân Bó \[70\]](#)

[Chương 1034: Sinh Từ Gân Bó \[71\]](#)

[Chương 1035: Sinh Từ Gân Bó \[72\]](#)

[Chương 1036: Sinh Từ Gân Bó \[73\]](#)

[Chương 1037: Sinh Từ Gân Bó \[74\]](#)

[Chương 1038: Sinh Từ Gân Bó \[75\]](#)

[Chương 1039: Sinh Tử Gân Bó \[76\]](#)

[Chương 1040: Sinh Tử Gân Bó \[77\]](#)

[Chương 1041: Sinh Tử Gân Bó \[78\]](#)

[Chương 1042: Sinh Tử Gân Bó \[79\]](#)

[Chương 1043: Sinh Tử Gân Bó \[80\]](#)

[Chương 1044: Sinh Tử Gân Bó \[81\]](#)

[Chương 1045: Sinh Tử Gân Bó \[82\]](#)

[Chương 1046: Sinh Tử Gân Bó \[83\]](#)

[Chương 1047: Sinh Tử Gân Bó \[84\]](#)

[Chương 1048: Sinh Tử Gân Bó \[85\]](#)

[Chương 1049: Sinh Tử Gân Bó \[86\]](#)

[Chương 1050: Sinh Tử Gân Bó \[87\]](#)

[Chương 1051: Sinh Tử Gân Bó \[88\]](#)

[Chương 1052: Sinh Tử Gân Bó \[89\]](#)

[Chương 1053: Sinh Tử Gân Bó \[90\]](#)

[Chương 1054: Sinh Tử Gân Bó \[91\]](#)

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Dám Cản Tôi Sao? (1)

"Tối nay, em hầu thiếu gia đây một đêm, thế nào."

Chung Tình thở hỗn hển, hơi siết cổ áo trước ngực, cả người vô cùng căng thẳng.

Nhìn người đàn ông trước mặt, suy nghĩ bắt đầu rối loạn.

"Nhất định... Thiếu gia đây sẽ khiến em cực hài lòng, có lẽ, một khi tôi đây vui vẻ sẽ cho em hầu tôi thêm mấy ngày đấy."

Y vừa nói xong, bóng dáng cao lớn đã từ từ tiến gần đến Chung Tình.

Bàn tay to của y, vuốt ve da thịt mềm mại của cô.

Khiến cho toàn thân cô phát run.

Đầu Chung Tình trống rỗng, lẩm bẩm một câu: "Tiểu thiếu gia..."

Lời còn chưa dứt, lại bị vị thiếu gia mất kiên nhẫn kéo tay, kéo cô đi về phía căn phòng cách đó không xa.

Mắt Chung Tình nóng lên, đôi môi run rẩy bật lên từng tiếng: "Tiểu thiếu gia, đừng như vậy.... Xin cậu đừng..."

Vậy mà, tiểu thiếu gia ấy chẳng để ý tới lời của cô, cứ lôi thẳng cô vào trong nhà.

Trong sân, có vô số người qua lại, nhưng không có một ai, không có một ai chạy tới ngăn cản.

Chuyện người hầu bị tiểu thiếu gia làm nhục, ở nhà họ Dịch là chuyện thường gặp, nhưng, đây là Dịch tiểu thiếu gia, ai dám chọc vào đây?

Chung Tình sợ, dưới tình thế cấp bách, cô lui về phía sau, liều chết phản kháng.

Y thấy phiền, xoay người, nâng cô lên.

Cô giãy giụa, cúi đầu, cắn một phát lên tay y.

Y bị đau, vất cô xuống đất, không hề suy nghĩ mà tặng cô một cái tát.

"Dám cắn tôi sao?!"

Tính tình của tiểu thiếu gia thô bạo, bị Chung Tình cắn một cái thì khó tránh khỏi việc mất hứng, thứ còn sót lại chỉ là cơn tức giận hừng hực thiêu đốt, ngay sau đó y đứng thẳng người lên, mang theo vài phần chán ghét mà nói với người phía sau một câu: "Dìm chết cô ta đi."

Một tiếng vâng nhẹ, một mạng, đối với y mà nói, chỉ đơn giản như bóp chết một con kiến.

.....

Đột nhiên, có một chiếc xe con từ từ đi vào trong nhà chính.

Người ngồi kế bên chỗ tài xế là thiếu tướng của nhà họ Dịch, mặc một thân âu phục màu trắng, nhìn một màn đang xảy ra trong sân.

Một cô gái vùng vẫy, lại bị người khác kéo đầu, nhấn vào trong thùng nước.

Cảnh tượng tàn nhẫn như thế, rơi vào trong đáy mắt của thiếu tướng nhà họ Dịch, lại không gọi lên bất cứ gợn sóng nào.

Tròng mắt của anh ta vẫn vô cùng hào hoa phong nhã, ẩn chứa phong tình vạn chủng.

Dường như chuyện đó cũng không có quan hệ gì tới mình.

Không cần nhìn cũng biết, nhất định là vị tiểu thiếu gia của nhà họ Diệp lại dính vào chuyện này rồi.

Chương 2: Dám cản tôi sao? (2)

Không cần nhìn cũng biết, nhất định là vị tiểu thiếu gia của nhà họ Diệp lại dính vào chuyện này rồi.

Bắt nạt nữ hầu.

Trời sinh tính tình anh ta đã lạnh nhạt, vô cùng biếng nhác, trực tiếp phớt lờ mọi chuyện đang phát sinh ở bên ngoài, từ từ ngồi trong xe mà đi vào phía trong.

Lúc đi qua cảnh tượng thê thảm kia, từ chiếc gương chiếu hậu, thiếu tướng đã thấy được một đồ vật rơi từ trong vạt áo của cô gái ra ngoài.

Phút chốc, trong đôi mắt của thiếu tướng đã hiện lên một luồng sáng, có thể nói là sáng ngất đất trời.

"Dừng xe!"

Giọng nói của vị thiếu tướng này rất nhẹ, so ra còn dịu dàng, nhẹ nhàng hơn cả phụ nữ.

Vậy mà lại khiến cho tài xế không có cách nào để phản kháng, nhanh chóng dừng xe.

Thiếu tướng không xuống xe, chẳng qua chỉ kéo cửa sổ xuống, một đôi mắt dịu dàng êm đềm như đôi mắt của một cô gái, lại cẩn thận nhìn về phía món đồ kia.

Vị thiếu tướng ấy vẫn không hề cử động, nhưng trong khoảnh khắc đó, tài xế bên cạnh có thể cảm nhận được rõ ràng luồng không khí bên trong xe đang bị ép đến cực độ.

"Từ Ngang, đi ngăn không cho tiểu thiếu gia làm loạn."

Tài xế Từ Ngang hơi ngần người một chút, vị thiếu tướng từ trước đến nay không thích xen vào chuyện khác, sao trong lúc bất chợt lại thay đổi vậy?

Chuyện tiểu thiếu gia bắt nạt nữ hầu không phải là mới một hai ngày, anh ta đã thấy không dưới mấy mươi lần, những cô gái bị tiểu thiếu gia hành hạ đến chết cũng không biết bao nhiêu mà đếm, vì sao hết lần này tới lần khác, lần này thiếu tướng lại quan tâm?

Nghĩ thì như thế, nhưng tài xế Từ Ngang vẫn nhanh chóng gật đầu, lên tiếng: "Vâng."

Sau đó xuống xe, đi về nơi hỗn loạn kia.

Dù sao cũng là tài xế của thiếu tướng, Từ Ngang chỉ cần vài ba lời đã hoá giải tình cảnh nguy nan của Chung Tình, dù tiểu thiếu gia vô cùng khó chịu nhưng cũng không dám đắc tội với chú của mình, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, mang theo người, tức giận ùng ùng rời đi.

Chung Tình thở phào một hơi, sau khi qua khỏi cơn sợ hãi, vội vàng đứng dậy, cũng lão đảo ngả nghiêng chạy theo.

Thiếu tướng ngồi bên trong xe nhìn theo bóng lưng của cô gái, ánh mắt như trắng như gió có phần hơi sững sờ.

"Đây là đồ mà cô ta đã làm rơi."

Từ Ngang hiểu được ý của thiếu tướng, nhật thứ mới vừa rơi khỏi đồng quần áo xốc xếch của Chung Tình lên.

Anh nhận lấy, đó là một chiếc khăn tay vuông, trong đôi mắt đen nhánh thoáng hiện chút vẻ vui mừng.

.....

Quê nhà.

Trong sân của thiếu tướng.

Một thân cây trụi lủi không có nổi một đoá hoa.

Chỉ có một hồ nước lớn lẳng lặng chảy xuôi, trong hồ còn có hình ảnh một toà nhà.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Dám Cản Tôi Sao? (2)

Không cần nhìn cũng biết, nhất định là vị tiểu thiếu gia của nhà họ Diệp lại dính vào chuyện này rồi.

Bắt nạt nữ hầu.

Trời sinh tính tình anh ta đã lạnh nhạt, vô cùng biếng nhác, trực tiếp phớt lờ mọi chuyện đang phát sinh ở bên ngoài, từ từ ngồi trong xe mà đi vào phía trong.

Lúc đi qua cảnh tượng thê thảm kia, từ chiếc gương chiếu hậu, thiếu tướng đã thấy được một đồ vật rơi từ trong vạt áo của cô gái ra ngoài.

Phút chốc, trong đôi mắt của thiếu tướng đã hiện lên một luồng sáng, có thể nói là sáng ngất đất trời.

"Dừng xe!"

Giọng nói của vị thiếu tướng này rất nhẹ, so ra còn dịu dàng, nhẹ nhàng hơn cả phụ nữ.

Vậy mà lại khiến cho tài xế không có cách nào để phản kháng, nhanh chóng dừng xe.

Thiếu tướng không xuống xe, chẳng qua chỉ kéo cửa sổ xuống, một đôi mắt dịu dàng êm đềm như đôi mắt của một cô gái, lại cẩn thận nhìn về phía món đồ kia.

Vị thiếu tướng ấy vẫn không hề cử động, nhưng trong khoảnh khắc đó, tài xế bên cạnh có thể cảm nhận được rõ ràng luồng không khí bên trong xe đang bị ép đến cực độ.

"Từ Ngang, đi ngăn không cho tiểu thiếu gia làm loạn."

Tài xế Từ Ngang hơi ngăn người một chút, vị thiếu tướng từ trước đến nay không thích xen vào chuyện khác, sao trong lúc bất chợt lại thay đổi vậy?

Chuyện tiểu thiếu gia bắt nạt nữ hầu không phải là mới một hai ngày, anh ta đã thấy không dưới mấy mươi lần, những cô gái bị tiểu thiếu gia hành hạ đến chết cũng không biết bao nhiêu mà đếm, vì sao hết lần này tới lần khác, lần này thiếu tướng lại quan tâm?

Nghĩ thì như thế, nhưng tài xế Từ Ngang vẫn nhanh chóng gật đầu, lên tiếng: "Vâng."

Sau đó xuống xe, đi về nơi hỗn loạn kia.

Dù sao cũng là tài xế của thiếu tướng, Từ Ngang chỉ cần vài ba lời đã hoá giải tình cảnh nguy nan của Chung Tình, dù tiểu thiếu gia vô cùng khó chịu nhưng cũng không dám đắc tội với chú của mình, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, mang theo người, tức giận dùng dưng rời đi.

Chung Tình thở phào một hơi, sau khi qua khỏi cơn sợ hãi, vội vàng đứng dậy, cũng lao đảo ngả nghiêng chạy theo.

Thiếu tướng ngồi bên trong xe nhìn theo bóng lưng của cô gái, ánh mắt như trắng như gió có phần hơi sừng sốt.

"Đây là đồ mà cô ta đã làm rơi."

Từ Ngang hiểu được ý của thiếu tướng, nhật thứ mới vừa rơi khỏi đồng quần áo xốc xếch của Chung Tình lên.

Anh nhận lấy, đó là một chiếc khăn tay vuông, trong đôi mắt đen nhánh thoáng hiện chút vẻ vui mừng.

.....

Quê nhà.

Trong sân của thiếu tướng.

Một thân cây trụi lủi không có nổi một đoá hoa.

Chỉ có một hồ nước lớn lằng lằng chảy xuôi, trong hồ còn có hình ảnh một toà nhà.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Dám Cản Tôi Sao? (3)

Sáng sớm.

Từ Ngang gõ cửa, một hồi lâu sau mới vó một giọng nói biếng nhác lạnh nhạt truyền đến từ bên trong: "Hả?"

"Thiếu tướng, bà chủ phái người tới, nói tối nay là tiệc mỗi tháng một lần của nhà họ Dịch..."

"Tĩnh ngủ, rồi nói." Người bên trong ngắt lời của Từ Ngang, giọng điệu dịu dàng như phụ nữ.

Từ Ngang nghe được lời như vậy cũng không dám lên tiếng nữa, chỉ có thể quay đầu lại, bất đắc dĩ liếc mắt nhìn người bà chủ đưa tới.

Thời gian từ từ trôi qua.

Mãi cho đến lúc mặt trời lên thẳng đỉnh mới nghe thấy có giọng nói truyền ra lần nữa: "Từ Ngang, tắm."

Lời của anh, rất ngắn gọn, hết như lưỡi đến cực độ, có thể tiết kiệm được bao nhiêu chữ thì tiết kiệm bấy nhiêu chữ.

"Thiếu tướng, người của bà chủ còn đang đợi." Từ Ngang nhìn cô hầu gái bên người bà chủ là Từ Uyển đã tới truyền tin từ sáng sớm, lên tiếng nhắc nhở thiếu tướng.

"Tắm."

Chỉ một chữ, nhưng Từ Ngang vẫn hiểu được ý của thiếu tướng, không dám có bất cứ lời phản kháng nào khác, vội vàng sai người đi chuẩn bị nước ấm để tắm, mang vào trong phòng.

Ngay sau đó cũng có người mang xà phòng thơm và khăn tắm vào trong.

Người của nhà họ Dịch đều biết, thiếu tướng còn coi trọng làn da của mình hơn cả phụ nữ.

Sau đó chính là mấy tiếng nước chảy róc rách.

Ước chừng một tiếng sau, giọng nói ấy lại tiếp tục truyền tới: "Cắt móng."

Hai chữ, ý nghĩa ẩn bên trong cũng chỉ có Từ Ngang hiểu, tôi tắm xong rồi, giờ phải cắt móng tay.

Thật sự thì Từ Ngang chưa từng thấy người nào lười, tích chữ hơn vàng hơn cả thiếu tướng.

Tuy nghĩ vậy, nhưng anh ta cũng chỉ gật đầu với người hầu Tử Uyển bên cạnh bà chủ, ngay sau đó lại là một khoảng thời gian chờ đợi dài khác.

Qua chừng thêm một tiếng, dường như thiếu tướng đã chuẩn bị tốt hết mọi thứ, lúc này Từ Ngang mới mang theo Tử Uyển vào phòng.

Sau khi đi vào, Tử Uyển cũng không dám thở mạnh một hơi, bên trong nhà tràn ngập mùi thơm nhàn nhạt, như có như không, giống như được toát ra từ trên người vị thiếu tướng đang bưng tách trà uống dưỡng thần kia vậy.

Loại mùi thơm này, thanh nhã vô cùng, chắc chắn không thể nào khiến người khác chán ghét.

Tử Uyên lén nâng mắt lên, chỉ vừa mới nhìn lướt qua thiếu tướng mà cả mặt đã đỏ bừng lên, tim cũng đập thành thịch.

Thiếu tướng không nói lời nào, vẫn thờ ơ uống trà, hàng mi thật dài che dấu đôi mắt.

Tử Uyên thở phào một hơi, lúc này mới cúi đầu, nói: "Thiếu tướng, bà chủ nói tối nay nhà họ Dịch có tiệc, xin hỏi ngài có cần dặn dò gì đặc biệt không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Dám Cấn Tôi Sao? (4)

Tử Uyển thở phào một hơi, lúc này mới cúi đầu, nói: "Thiếu tướng, bà chủ nói tối nay nhà họ Dịch có tiệc, xin hỏi ngài có cần dặn dò gì đặc biệt không?"

Thiếu tướng không hề trả lời.

Vẫn uống từng hớp trà một.

Vậy mà, khi uống hết trà, những ngón tay thon dài của anh nhẹ nhàng đặt tách trà lên bàn, động tác vô cùng từ tốn, không phát ra bất cứ tiếng vang nào.

Cả người có chút mệt mỏi tựa lưng vào ghế dựa, cầm một chiếc khăn trong tay, trông có vẻ như đang tự hỏi gì đó.

Tử Uyển đợi một chút, không nghe được lời đáp của thiếu tướng, không nhìn được mà lén liếc nhìn anh, nhịp tim cũng bắt đầu tăng tốc.

Người cách đó không xa, thật sự là một người đàn ông sao?

Da trắng như ngọc, sáng ngời như trong suốt.

Hàng chân mày thanh tú thoáng ẩn hiện dưới lớp tóc đen ngắn.

Sống mũi kiên nghị, cánh môi mỏng mềm.

Đôi mắt kia, rất giống mắt của phụ nữ, nhẹ nhàng như nước mùa thu, quyến rũ vô cùng.

Gương mặt ấy, nhìn thế nào, cũng thấy quá dịu dàng.

Nhìn từ góc nghiêng, toàn thân anh ta tỏa ra chút khí chất lạnh lẽo như băng hàn, đứng từ xa cũng có thể cảm nhận được thứ nhiệt độ có thể làm đông cứng cả băng ấy.

Rét lạnh đến thấu xương.

Không có nơi nào để trốn.

Dịu dàng nhưng lạnh lẽo như băng giá, hai điều mâu thuẫn như vậy lại tập trung trên người của anh.

Nhưng không hề khiến người khác ghét bỏ.

Ngược lại, còn mang theo chút sức hấp dẫn khiến người khác không có cách nào để chống cự.

"Giống như trước."

Thiếu tướng từ từ ngẩng đầu lên, vẻ mặt rất lạnh nhạt, bất chợt đôi môi mỏng mềm mại như hoa hồng lại bật lên thành một hàng chữ: "Chung Tình, phải đến."

"Ồ?" Tử Uyển ngăn người một chút, có hơi kinh ngạc, Chung Tình, dường như là tên của phụ nữ, là nữ hầu của nhà họ Dịch sao?

Có lai lịch gì mà khiến thiếu tướng gọi cả tên thế?

Người hầu ở nhà họ Dịch có phân cấp bậc.

Nữ hầu phục vụ ở các bữa tiệc đều là những người hầu có đẳng cấp cao nhất.

Mà người như Tử Uyên, có thể trở thành người hầu theo bên người bà chủ, tất nhiên chính là cao cấp trong cao cấp.

Cộng thêm việc là người hầu của đương gia chủ mẫu, đương nhiên sẽ biết rõ toàn bộ người hầu của nhà họ dịch như lòng bàn tay, chẳng qua cũng chưa từng nghe cái tên Chung Tình này.

Nói vậy, có lẽ là một nữ hầu mới tới.

Vậy mà, lại là một nữ hầu có lai lịch lớn.

Muôn vàn suy nghĩ dâng lên trong lòng Tử Uyên, nhưng vẻ mặt vẫn rất cung kính mà đáp ứng, sau đó xoay người rời đi.

Bên trong phòng yên tĩnh hẳn lại.

Thiếu tướng biếng nhác ngáp một cái rất phong tình, chậm rãi đứng lên, vẫn nắm chiếc khăn ấy trong lòng bàn tay, từ từ đi đến chỗ hộc tủ, cầm chìa khoá, mở một chiếc hộp nhỏ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Dám Cẩn Tôi Sao? (5)

Thiếu tướng biếng nhác ngáp một cái rất phong tình, chậm rãi đứng lên, vẫn nắm chiếc khăn ấy trong lòng bàn tay, từ từ đi đến chỗ hộc tủ, cầm chìa khoá, mở một chiếc hộp nhỏ.

Thứ Từ Ngang thấy được là một chiếc hộp được thiếu tướng coi như bảo bối.

Anh ta vẫn luôn tò mò không biết bên trong là thứ gì, nhưng, chưa bao giờ thấy thiếu tướng mở ra.

Không nhìn được mà ngẩng đầu lên, ngưỡng cổ nhìn xem.

Thiếu tướng đã mở nó, Từ Ngang không nhìn được mà có chút thất vọng, chẳng phải thứ bảo bối gì, chỉ là một chiếc khăn tay bình thường đến mức không thể bình thường hơn.

Chỉ thấy thiếu tướng vươn hai tay ra, nâng nó ra ngoài, cẩn thận mở nó ra, giống hệt với chiếc khăn tay nhặt được từ trên người của nữ hầu bị tiểu thiếu gia ức hiếp ngày trước như đúc.

Lúc này Từ Ngang mới không nhìn được mà cảm thấy kinh hãi.

Anh ta luôn cho rằng, bên người thiếu tướng có rất nhiều phụ nữ muôn màu muôn vẻ, nhưng chưa từng thấy thiếu tướng để ý người phụ nữ nào,

còn tưởng rằng thiếu tướng chưa từng yêu ai, cũng sẽ không yêu bất cứ người nào, bây giờ xem ra, lại không phải là như thế.

Mà người đàn ông đưa lưng về phía Từ Ngang đang cầm chiếc khăn tay, tỉ mỉ nhìn một lúc, quay đầu, nở một nụ cười nhạt trước mặt Từ Ngang.

Mặc dù chỉ là một độ cong nhỏ.

Lại đủ để cho Từ Ngang sửng sốt.

Đây... Đây... Đây là thiếu tướng mà anh ta biết sao?

Ai có thể nói cho anh ta biết, có phải hay không?

Tự nhiên, lại... lại... cười.

Thiếu tướng nhà anh ta, lại biết cười.

Anh ta biết thiếu tướng mười năm, nhưng chưa từng thấy thiếu tướng cười một lần.

Thậm chí, rất nhiều người cũng có cảm nhận, thiếu tướng là một người đàn ông lạnh lùng như băng tuyết, không biết cười.

Thiếu tướng thấy dáng vẻ sửng sốt của Từ Ngang, lúc này mới ý thức được vừa rồi mình đã cười...

Thì ra, ma lực của cô vẫn lớn như thế... Chưa từng thay đổi... Khiến anh trở nên không còn là chính anh nữa...

Một luồng không khí, chậm rãi phiêu đảng bên trong căn phòng.

Đôi mắt của thiếu tướng có mấy phần mờ lung, màu mắt hơi nhạt, trong suốt đẹp đẽ, còn mang theo chút vẻ lạnh lùng, hết như một kẻ đói khát nơi sa mạc nóng bức.

Khuôn mặt của anh, đẹp đến mức không chân thật, nhưng, lại chạm đến tận đáy lòng, khiến trái tim nhảy rộn lên.

Chúng ta, cuối cùng, cuối cùng, vẫn gặp lại... Tiểu Tình.

Tiểu Tình...

Cuối cùng sau... bao chia cách, thời gian, tất cả mọi chuyện, sáu năm sau, anh đã gặp được em.

Lần này, đổi thời gian và bối cảnh, chuyện xưa của chúng ta, lại được mở màn một lần nữa...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Dám Cản Tôi Sao? (6)

"Tiểu thư, cô có nghe nói gì chưa? Thiếu tướng đã trở về Cố Viên rồi, hơn nữa hôm nay còn chỉ định một nữ hầu tham gia buổi tiệc gia đình tối nay đây."

Nữ hầu bên người Hà An Viện là Tiểu Vân bưng một chén trà, đi tới bên cạnh Hà An Viện, nhẹ giọng nói.

Đây là một khuê phòng.

Bên trong phòng khách có một tấm bình phong nhỏ, bên trên còn có một bức tranh phong cảnh tả vùng sông nước Giang Nam.

Vậy mà, sau mặt tấm bình phong kia lại có một vài đồ trang trí của phương tây, thảm lông dê của Ba Tư, phía trên còn có một cây dương cầm màu trắng, trước dương cầm có một cô gái đang ngồi, mười ngón tay chuyển động tạo ra những âm thanh tuyệt vời.

Nghe thấy lời nữ hầu Tiểu Vân của mình, cô gái hơi sửng sốt, ngay sau đó, đôi môi đỏ hồng kia lại cong lên một chút, dáng vẻ vô cùng thư thái, quyến rũ tận xương, lan toả khắp nơi.

"Thiếu tướng thích đến vậy sao? Còn tự mình chỉ định nữ hầu à? Có biết là ở nhà ai chưa?"

"Mới tới, gọi là Chung Tình."

"Chung Tình sao? Tên rất quen tai." Mười ngón tay mềm mại không xương thon dài như cành thông dừng lại trên cây dương cầm, bên trên còn có chút phần nước, da thịt nhẵn nhụi, khẽ nhấn mấy phím, thoát nhìn xinh đẹp vô biên: "A, ta nhớ ra rồi, không phải là lục tiểu thư, chủ nhân của nhà họ Chung đó sao?"

Tiểu Vân vừa nghe chủ nhân nhà mình hỏi, lập tức nói toàn bộ chuyện mình biết được cho Hà An Viện.

"Tiểu thư, cô chưa nghe gì về cô gái ấy đâu. Nghe người bên ngoài nói, thủ đoạn của vị lục tiểu thư nhà họ Chung này rất lợi hại đấy, dáng dấp xinh đẹp như hoa, hơn nữa nhà họ Chung vẫn luôn là quý tộc hoàng gia, dù có phần ôn hoà, nhưng vẫn là tam đại gia tộc trong thành chúng ta đấy."

"Hơn nữa, tiểu thư, người bên ngoài vừa nhắc tới lục tiểu thư Chung Tình của nhà họ Chung thì đã sợ phát run lên rồi!"

Tiểu Vân lén nhìn Hà An Viện một cái, phát hiện nét mặt của cô ta cũng có mấy phần không vui, dừng một chút, nhưng vẫn tiếp tục nói như không gì là không biết: "Cô ta vốn là con thứ ở nhà họ Chung, còn nhỏ đã mất mẹ, đáng ra trong một gia đình lớn như thế, chắc chắn cô ta sẽ không thể tồn tại được, hơn nữa cũng sẽ không nhận được bất cứ sự quan tâm nào, nhưng không ai ngờ, khi cô ta gần tám tuổi lại trở thành hòn ngọc quý trên tay Chung lão gia, ngay cả con gái ruột của mình là đại tiểu thư của nhà họ Chung còn không được yêu thương bằng, hơn nữa cả nhà họ Chung cũng không có ai dám đắc tội với cô ta, vợ lẽ của nhà họ Chung thấy cô ta cũng phải nhường ba phần lễ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Dám Cản Tôi Sao? (7)

"Cô ta vốn là con thứ ở nhà họ Chung, còn nhỏ đã mất mẹ, đáng ra trong một gia đình lớn như thế, chắc chắn cô ta sẽ không thể tồn tại được, hơn nữa cũng sẽ không nhận được bất cứ sự quan tâm nào, nhưng không ai ngờ, khi cô ta gần tám tuổi lại trở thành hòn ngọc quý trên tay Chung lão gia, ngay cả con gái ruột của mình là đại tiểu thư của nhà họ Chung còn không được yêu thương bằng, hơn nữa cả nhà họ Chung cũng không có ai dám đắc tội với cô ta, vợ lẽ của nhà họ Chung thấy cô ta cũng phải nhường ba phần lễ, cô ta có năm người chị, trừ đại tiểu thư ra, những người khác cũng bị cô ta đuổi khỏi nhà họ Chung rồi, tất cả đều gả cho người ta, hơn nữa nhà họ Chung cũng không có con trai, tất cả chỉ còn lại cô ta và đại tiểu thư, lúc ấy tất cả mọi người trong nhà họ Chung đều đã cho rằng người nối nghiệp sẽ là vị lục tiểu thư Chung Tình này."

"Thật sự nguy hiểm như vậy à? Mới tám tuổi mà cô ta đã đẩy ngã chị của mình rồi sao? Nếu thật sự là như vậy, lần này có thể để thiếu tướng tự mình gọi tên để cô ta tham gia tiệc gia đình thì cũng không phải là chuyện gì lạ. Nhất định cô ta đã sử dụng cách nào đó mà người khác không thể nhận ra!"

Hà An Viện cau mày, trong nháy mắt, có chút cảm giác bất an và phiền chán dâng lên từ đáy lòng: "Có điều ở nhà họ Dịch, tham gia tiệc gia đình chính là cách để đám nữ hầu đi lên, mẹ của thiếu tướng cũng là nha hoàn đấy, không phải sau khi tham gia tiệc gia đình một thời gian được lão gia chú ý mới lấy làm vợ lẽ sao?"

"Tiểu thư, thế cô nói phải là sao bây giờ? Nhỡ như cô ta được thiếu tướng để ý, lấy vào cửa, tiểu thư, cô..." Trong phút chốc Tiểu Vân cũng trở nên nóng nảy.

"Cô ta đừng mơ tới điều đó!" Giọng điệu của Hà An Viện cũng trở nên âm độc hơn, trách Tiểu Vân một chút, sau đó lại cười vô cùng thuần khiết: "Có lẽ thiếu tướng chỉ yêu thích một thời gian thôi, chúng ta cần gì phải ngạc nhiên, không cần nói tới việc cô ta đã từng là lục tiểu thư của nhà họ Chung, chẳng qua giờ cũng chỉ là một nữ hầu ở nhà họ Dịch mà thôi, có thể chèn ép được chúng ta sao?"

"Tiểu thư, cô không biết đó thôi, lúc trước cô ta đã gặp tiểu thiếu gia rồi, thiếu chút nữa đã bị tiểu thiếu gia ức hiếp đấy, kết quả, hết lần này tới lần khác lại không sao, lần nào cũng thoát được." Tiểu Vân gấp đến mức giơ chân: "Cô gái này không giống với mấy loại phụ nữ bị tiểu thiếu gia ức hiếp dạo trước đâu."

Hà An Viện thấy người hầu của mình gấp đến dáng vẻ này, không nhịn được mà cười rộ lên, lòng cũng rất tự tin: "Nhìn em gấp đến độ nào rồi, không phải chỉ trốn thoát khỏi tay thuộc hạ của tiểu thiếu gia thôi sao? Có gì đáng sợ cơ chứ..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Dám Cản Tôi Sao? (8)

"Vẫn còn có chuyện như thế sao?" Hà An Viện cả kinh, nụ cười đọng lại trên gương mặt như hoa như ngọc kia, không ngờ chuyện mình còn chưa biết lại nhiều như thế, nhất thời lòng cô ta bắt đầu loạn lên, một làn sương mù dần dâng lên trong lòng cô ta: "Xem ra không thể xem thường cô gái đó... Để ta suy nghĩ cẩn thận lại một chút..."

"Vâng, tiểu thư."

Hà An Viện gật nhẹ đầu, trong lòng cũng có làn sóng mãnh liệt, trong lúc bất chợt lại như nghĩ đến điều gì đó, nhìn Tiểu Vân mà hỏi: "Đúng rồi, Tiểu Vân, nhà họ Chung bị diệt trong một đêm, theo lý thuyết thì tất cả phụ nữ trong nhà đều phải bị sung làm quân kỹ, nhưng cô ta lại xuất hiện ở nhà họ Dịch, chắc chắn những chuyện này là do có người thăm sắp đặt, hướng chỉ thiếu tướng và Chung Tình, có phải lúc trước đã từng có gì đó hay không? Phái người đi điều tra một chút..."

"Vâng, tiểu thư."

Tiểu Vân nhận lời của Hà An Viện, lui ra ngoài cửa, Hà An Viện lại nghĩ gì đó, không yên lòng tiếp tục bổ sung: "Nhớ, nhất định đừng để cho người khác biết chuyện em muốn tra, nhất là thiếu tướng, anh ấy không thích người khác thăm dò quá khứ của mình... Mặt khác, giúp ta chuẩn bị một bộ đồ thật đẹp, không phải tối nay là tiệc gia đình sao? Ta muốn tự đi gặp vị lục tiểu thư của nhà họ Chung kia một chút!"

.....

Chung Tình đứng ở nơi đó, từ trước đến nay đều là người xuất sắc nhất.

Cô không hổ là vị tiểu thư từng ở trong nơi quý tộc hào môn, cho dù có mặc đồ bình thường của người hầu nhưng vẫn không che giấu được khí chất cao quý mà ưu nhã.

Môi của cô đỏ hồng mềm mại, cho dù có mím nhẹ cũng mang theo một nụ cười nhàn nhạt.

Đôi mắt đen nhánh trong suốt, mang theo chút ánh sáng như dòng nước chảy, lại còn lộ ra chút vẻ cơ trí và thông tuệ không xứng với lứa tuổi mười sáu của cô.

Cô giống hệt lời miêu tả mà người hầu của Hà An Viện đã kể, ở nhà họ Chung cô được mọi người coi trọng, nhưng, đó là ở nhà họ Chung, không phải nhà họ Dịch, đối với tình huống ở nơi xa lạ như thế này, tất nhiên không thể tốt như thế được.

Huống chi khi ở nhà họ Chung, đó là điều cô nên làm, đơn giản chỉ là vì muốn tự vệ, bảo vệ tính mạng... Được rồi, chính là vì muốn sống.

Mỗi người, đều có thứ mà mình muốn theo đuổi, mà Chung Tình cô, cho tới nay, thứ khiến cô hao tâm tổn trí nhất chỉ có một chuyện đơn giản... Đó chính là phải sống.

Hơn nữa còn là sống thật tốt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Dám Cản Tôi Sao? (9)

Hơn nữa còn là sống thật tốt.

Người như cô, người bên ngoài nhìn vào, có lẽ thật sự trông rất hoàn mỹ, dung mạo hàng đầu, gia thế hạng nhất, dường như không thể tìm ra được chút nhược điểm, nhưng, người quen cô lâu sẽ biết, cô có một khuyết điểm lớn nhất, đó chính là... Sợ chết!

Ăn cái gì đều phải là người khác ăn trước, đảm bảo không có độc mới dám ăn.

Nhìn thấy ai cũng không muốn đắc tội, chỉ sợ người khác giở trò sau lưng cô, nếu cô nhận thấy được, chắc chắn sẽ ra tay trước!

Cho tới bây giờ đều là tự mình kiếm tiền, sau đó đến khi một ai gây bất lợi cho cô, cô sẽ mang những thứ tiền tài ấy đi xử lý toàn bộ.

Cho nên, chỉ cần không ảnh hưởng đến tính mạng của cô, có là chuyện gì thì cô đều có thể nhin.

Con gái nhà người ta, cả đời đều có cha mẹ che chở, lớn lên rất khỏe mạnh, mà cô, cô chưa từng nghĩ đến việc có một cuộc sống như thế, chỉ biết làm thế nào để tránh khỏi di hai di ba, còn có sự hãm hại ỨC HIẾP của năm người chị.

Dần dần, những việc đó lại trở thành thói quen, ở nhà, vì để sống, chỉ có thể bước từng bước lên phía trước, liều mạng bắt lấy người cha... là lá bài chủ chốt có quyền kia, sau đó mượn ngọn núi dựa ấy, từng bước chèn ép những kẻ ức hiếp cô đi khỏi, cô mới có thể ngủ một giấc thoải mái ở nhà họ Chung.

Từ từ, cô cũng trưởng thành hơn, duy chỉ có cái tật xấu sợ chết này là không thể sửa nổi, dường như trong vô hình đã hình thành một cuộc sống với thói quen tính toán.

Thật ra thì cuộc sống của cô luôn buồn chán như vậy, trừ tính toán và đề phòng, thật sự không còn chuyện gì khác để làm.

Tròng mắt của Chung Tình có phần ẩm đạm hơn, nơi ngón tay cô đang nắm một cây trâm bằng ngọc bích, giá trị liên thành, vuốt nhẹ hạt châu bằng lưu ly phía trên, thầm nói với mình, những thứ kia chỉ là quá khứ, không phải là hiện tại, ở nhà họ Dịch, cô không hiểu rõ thói quen và bối cảnh của từng người, hơn nữa thoát nhìn chuyện trước mắt, để có thể... bảo vệ mình an toàn, cách duy nhất chính là làm một người hầu không tranh sự đời.

Nhất là sau khi gặp phải tiểu thiếu gia, cô thích tránh trong phòng làm việc hơn, không muốn ra ngoài.

Cứ tiếp tục như thế mà có thể còn sống, thật ra thì cô đã đủ hài lòng rồi.

Nhưng hôm nay, nữ hầu bên cạnh đại phu nhân lại tới truyền tin, bảo cô phải đến bữa tiệc gia đình... Trong nháy mắt ấy, đã làm rối loạn hoàn toàn cuộc sống vốn đã an tĩnh của cô.

Chẳng qua, cô là Chung Tình, không phải là một cô gái ngốc nghếch, nếu nói như thế thì tiệc gia đình cũng chỉ muốn tìm một vài cô gái ưa nhìn mà thôi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Dám Cấn Tôi Sao? (10)

Chẳng qua, cô là Chung Tình, không phải là một cô gái gốc gác, nếu nói như thế thì tiệc gia đình cũng chỉ muốn tìm một vài cô gái ưa nhìn mà thôi, cô thật sự rất đẹp, nhưng, nếu đã là chọn lựa, thì có thể đổi lại... Cô có cách tốt hơn để giúp mình tránh khỏi chuyện này.

Nghĩ đến đây, Chung Tình liền bước vội vài bước, chạy tới phòng bếp, đợi một chút, vừa vặn thấy Tử Uyển đang bưng trà bánh buổi trưa đến cho đại phu nhân, lập tức cô tiến lên nghênh đón, giọng điệu trong vắt êm đềm: "Chị Tử Uyển..."

Tử Uyển xoay người ngẩng đầu, có chút ngạc nhiên nhìn cô gái trước mắt, phát hiện trong nhà lại có người hầu đẹp đến như thế, không nhận được mà hỏi ngược lại: "Cô là..."

"Em là Chung Tình, em tới là muốn nhờ chị Tử Uyển giúp em một chuyện."

Chung Tình vừa nói xong đã đưa cây trâm ngọc bích trong tay cho Tử Uyển, thiên hạ không có kẻ không động lòng vì tiền, đây là một thực tế từ xưa không ai có thể chối cãi, coi như cây trâm này là vật duy nhất mà mẹ cô để lại cho cô, nhưng vì sinh tồn, vì yên tĩnh, cô không hề ngần ngại đưa nó cho người khác.

"Cái này..." Tử Uyển đi theo đại phu nhân đã lâu, tất nhiên cũng biết vật này rất quý, không nhận được mà có chút kinh hãi: "Cô muốn tôi làm gì?"

"Em muốn nhờ chị Tử Uyên nói giúp hôm nay thân thể em không được tốt, không thể đến bữa tiệc để hầu hạ được, đổi lại người khác có được không?"

Tử Uyên nhìn ánh mắt của Chung Tình, lập tức có chút rung động, cô ấy có biết mình đang nói gì không? Không đi sao... ở nhà họ Dịch có biết bao nhiêu người ao ước được đi đấy!

Chẳng qua, đổi lại là lúc trước, nếu có ai đó đưa đồ cho mình, tất nhiên cô sẽ cho qua, nhưng hôm nay lại là người mà thiếu tướng tự mình chọn, cô không dám dính vào.

Vì vậy, Tử Uyên nhét trâm ngọc bích vào lại trong tay Chung Tình, cúi đầu, nói với cô: "Chuyện này, tôi không giúp được cô, tối nay trước khi tiệc bắt đầu, cô phải đi, đến lúc đó tôi sẽ sai người tới đón, đừng có làm loạn cái gì đấy, nếu cô không đi được thì đừng nói là cô, ngay cả tôi cũng khó sống, thiếu tướng sẽ không tha cho chúng ta đâu."

Tử Uyên chỉ nói qua loa mấy câu rồi xoay người, vội vàng rời đi.

Mà Chung Tình nghe được một câu kia, khó khăn lắm mới cử động lại được, rùng mình một cách khó hiểu, chết... thật là một chữ đáng sợ.

Chung Tình nắm cây trâm ngọc bích đó trong tay, hơi cau mày, cẩn thận quay đầu đi, suy nghĩ một chút mới tròng lớn hai mắt, đã tìm được trọng điểm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bị Cô Cản Làn Thứ Hai (1)

Chung Tình nắm lấy chiếc trâm bằng ngọc, hơi cau mày lại, cẩn thận quay đầu, suy nghĩ một chút mới mở lớn hai mắt, tìm được trọng điểm, chỉ Tử Uyển nói, Thiếu tướng để cho cô đi... Thiếu tướng... Thiếu tướng nhà họ Dịch danh tiếng, dĩ nhiên là cô đã nghe qua, đã từng có thể cùng nhà họ Chung chống lại một trong những gia tộc lớn.

Nhưng mà, anh tavới mình, có quan hệ gì đâu... Cô lại không nhớ rõ, mình biết anh lúc nào.

Nhà họ Dịch mở yến tiệc thật lớn trong sân, cũng chính là trong viện của bà chủ, nơi đó vô luận Xuân Hạ Thu Đông đều có sắc màu rực rỡ.

Đi bộ tới phía cuối hành lang, chính là chòi nghỉ mát nằm trên núi giả, xây dựng cực kỳ sống động, mơ mơ màng màng, xa hoa tình sảo.

Chung Tình theo những người hầu được chọn khác, ở phía cuối hành lang chậm rãi đi về phía trước.

Bên cạnh những hầu nữ kia, mọi người phải ăn mặc xinh đẹp trang điểm lộng lẫy, mặc dù mặc đồ giống nhau, nhưng mà, những người đó từ , đều có cách riêng để khiến mình khác hẳn so với những người còn lại.

Mục đích của bọn họ, thật ra thì chỉ có một, chính là vì người đàn ông trong nhà họ Dịch, cho nên mới cố tình sắc sỡ loá mắt như vậy.

Ai không muốn phát lên làm Phượng Hoàng, ai không muốn từ phục vụ người khác trở thành được phục vụ.

Lúc nhóm người của Chung Tình đến, bên trong đã bắt đầu nổi lên khúc nhạc Nhã Nhiên, được thổi bằng sáo trúc thật tỉ mỉ, làm cho người nghe không tự chủ được cảm thấy say mê, giống như là bản nhạc trên trời.

Thời gian bắt đầu bữa tiệc chỉ còn có nửa canh giờ, nhưng những chủ nhân ở đây cũng chưa đến, Tử Uyển đứng ở đó, sắp xếp hướng dẫn cho nhóm người của Chung Tình phục vụ bàn nào.

Tử Uyển dĩ nhiên là muốn phục vụ bà chủ, số còn lại đương nhiên cũng muốn phục vụ bàn của cậu chủ nhà họ Dịch.

Thời gian bình thường, Tử Uyển có thể nhận được rất nhiều quà tặng, nhưng hôm nay, những người hầu kia nói hết lời ngon ngọt, nhét lễ vật vào tay cô, nhưng Tử Uyển không chịu nhận.

Những người hầu kia đương nhiên cũng kinh ngạc, duy chỉ có Chung Tình một mình một nơi không nhúc nhích.

Tử Uyển đã sớm chú ý tới biểu tình của Chung Tình, trong lòng không nhìn được suy nghĩ, khó trách Thiếu tướng lại chú ý đến cô ấy, vô luận là không phải theo kiểu lạc mềm buộc chặt, nói tóm lại, đối lại là người đàn ông nào, cũng sẽ muốn chinh phục phụ nữ nhìn mình với ánh mắt thờ ơ.

"Chung Tình, cô phục vụ bàn của Thiếu tướng, Ngọc Hương, cô phục vụ bàn của cậu Hai..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (2)

"Chung Tình, cô phục vụ bàn của Thiếu tướng, Ngọc Hương, cô phục vụ bàn của cậu Hai..."

Tử Uyên sắp xếp xong đi mất, những người nữ hầu khác không nhận được bắt đầu nhỏ giọng bàn luận.

"Chung Tình? Mới tới mà có thể phục vụ Thiếu tướng?"

"Đúng vậy, cũng không biết cô ta dùng thủ đoạn gì, mua chuộc chị Tử Uyên!"

"Ta đoán chắc yến tiệc này cũng phải một tháng, xem ra chỉ có thể chờ tháng sau rồi!"

... ..

Những người khác đều mang theo tiếc nuối nói những lời này, duy chỉ có Ngọc Hương nhìn về phía Chung Tình, ánh mắt hiện lên tia độc ác ghen tỵ.

Thường ngày, từ trước đến nay đều là cô phục vụ bàn của Thiếu tướng, hơn nữa, mỗi lần đó cô đều có được sự chăm chú của chị Tử Uyên, mà người kia lại đoạt đi nguồn hi vọng duy nhất của cô ở nhà họ Dịch!

Chung Tình từ trước đến nay rất miễn cảm với ánh mắt như vậy, cô sợ nhất là đắc tội với người khác, đắc tội với người, thì có thể nguy hại đến tánh mạng của mình, hơn nữa là đại gia tộc như thế, mỗi ngày cũng có thể

chết người, mà cô bây giờ chỉ là một người hầu yếu đuối với bàn tay trắng, một khi bị người ta bóp chết, cũng không có bất kỳ người nào đứng ra thay cô giải oan.

Không nhìn được Chung Tình vươn tay, kéo váy của Tử Uyển, muốn nói chuyện, ai biết Tử Uyển cũng không cho cô bất kỳ cơ hội nói chuyện, liền vội vàng vàng thúc giục: "Chung Tình, cô nhanh nhẹn lên, Thiếu tướng gần tới rồi, nhanh chóng chuẩn bị hầu hạ."

Vừa nói, vừa ném cho Chung Tình một ánh mắt cảnh cáo.

Chung Tình vội vàng đi phía trước, chờ Thiếu tướng đến.

Hành lang trăm bước, tên cũng như ý nghĩa, chính là 100 bước có thể đi hết hành lang, rất ngắn, hơn nữa chiều rộng cũng chỉ có một thước.

Thường thường, tham gia người nhà tham gia yến tiệc, đều đi bộ tới.

Nhưng mà, Thiếu tướng lại khác.

Thiếu tướng rất lười, hơn nữa bất cứ lúc nào, bất cứ chỗ nào, cũng có thể ngủ được.

Giống như hiện tại, sạp kiệu đơn giản được người ta khiêng đi, Thiếu tướng mặc một bộ tây trang trắng noãn, tư thái nhàn hạ ngồi ở phía trên, yên lặng tựa vào phía sau, hơi híp mắt, tựa như có lẽ đã tiến vào trạng thái ngủ say.

Cỗ kiệu đi vào rồi được đặt trên mặt đất.

Không có một người nào dám phát ra âm thanh gì.

Chỉ sợ quấy rầy giấc ngủ của Thiếu tướng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (3)

Không có một người nào dám phát ra âm thanh gì.

Chỉ sợ quấy rầy giấc ngủ của Thiếu tướng.

Người nhà họ Dịch đều biết, bình thường Thiếu tướng lạnh như một ngọn núi tuyết, rất nghiêm túc, mắt nhìn thẳng, đáy mắt không hề tồn tại một điều gì, nhưng lúc anh ta ngủ, bất luận kẻ nào cũng không được quấy nhiễu.

Qua chừng một phút, Thiếu tướng mới chậm rãi mở mắt, sự tuyệt mỹ trên gương mặt không có bất kỳ biểu cảm nào, trên vầng trán thanh tú, trơn nhẵn không nhìn ra một chút gợn sóng nào.

Cảnh vật xung quanh anh ta, chiếu tới một vòng hào quang, phảng phất khiến anh cùng thế giới này, cách ly thật xa.

Khắp cơ thể cũng tỏa một sự mãnh liệt, cảm giác xa cách.

Thiếu tướng đứng dậy.

Một thân tây trang thẳng tắp đứng ở trước mặt mọi người.

Những người nữ hầu kia, rõ ràng cũng cảm thấy nhịp tim của mình đập dữ dội.

Thật sự là... Rất đẹp So với phụ nữ, còn muốn xinh đẹp hơn, để cho tất cả mọi người không có cách nào hít thở.

Vậy mà, những thứ ánh mắt hâm mộ cùng kính ngưỡng này, lại cũng chưa từng khiến cho Thiếu tướng có bất kỳ phản ứng nào, anh ta chỉ chậm rãi bước đi, vẻ lười nhác đi vào bên trong.

Lúc đi ngang qua Chung Tình, bước chân của anh hơi chậm đi, thậm chí, đầu khẽ nghiêng qua, liếc mắt nhìn cô.

Ngay sau đó, liền quay đầu về, đi tới ghế của mình rồi ngồi xuống.

Cử động nho nhỏ của Thiếu tướng, cũng không bị những người đó phát hiện, mọi người đều biết, Thiếu tướng làm cái gì, đều hơi chậm chạp, nếu như trời sập xuống, anh ta cũng sẽ bày ra bộ dạng không nhanh không chậm.

Sau khi Thiếu tướng đến, rất nhanh sau đó đại thái thái, Nhị di thái, Tam di thái... Còn có con gái cùng con rể của nhà họ Dịch, tất cả chủ nhân, cũng nhanh chóng xuất hiện.

Mà những người nữ hầu vốn đã được phân công, cũng đều khéo léo đứng ở sau lưng người mà mình sẽ phục vụ.

Duy chỉ có, Chung Tình cùng Ngọc Hương, đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

Ngọc Hương chờ tiểu thiếu gia.

Mà Chung Tình là bị ánh mắt kia của Thiếu tướng hù sợ.

Cô chưa từng thấy qua người lạnh như thế, cũng chưa từng thấy qua người đẹp như vậy, vừa sợ, lại hưng phấn, thậm chí, tốc độ tim đập của mình, cũng nhanh vô cùng.

Cũng cảm thấy, mình dường như không giống là mình nữa.

Hơn nữa thật lâu sau, cô vẫn không thể hít thở.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (4)

Cũng cảm thấy, mình dường như không giống là mình nữa.

Hơn nữa thật lâu sau, cô vẫn không thể hít thở.

Ai ngờ, những động tác thật nhỏ này, cũng rơi vào đáy mắt của Thiếu tướng, trong nháy mắt, sự nghiêm nghị hơi tan đi, nhìn gương mặt thoáng hồng của Chung Tình, chỉ cảm thấy đáng yêu, ánh mắt không khỏi dừng lại.

Ngọc Hương vẫn chú ý đến Thiếu tướng, mà Thiếu tướng vẫn luôn giữ nét mặt lạnh lùng, không người nào có thể đoán được tâm tư của anh, chẳng qua là Chung Tình không đi phục vụ Thiếu tướng, chộc cho Thiếu tướng tức giận, mà Ngọc Hương đứng ở một bên, cũng không nhin được bắt đầu nhìn có chút hả hê cười lạnh.

Chung Tình nhận ra được ánh mắt của Thiếu tướng, rõ ràng nhịp tim mới vừa vững vàng, lại bắt đầu dồn dập khiến cô khó chịu, không thể hít thở, cũng cảm thấy mình muốn chết rồi.

Không phải là ngã bệnh chứ?

Cô chưa bao giờ trải qua cảm giác như thế.

Hoặc là, Thiếu tướng có ma lực? Có thể vô hình làm cho người ta chết?

Nghĩ đến đây, nỗi sợ chết trong lòng Chung Tình lại xuất hiện.

Cộng thêm ánh mắt mới vừa rời của Ngọc Hương, giống như là hận không giết được cô, Chung Tình vì tánh mạng của mình mà suy nghĩ, nhất thời, cô suy nghĩ một biện pháp vô cùng an toàn.

Chung Tình lập tức kéo kéo Ngọc Hương ở một bên, nhỏ giọng nói: "Ngọc Hương, nhờ cô đi phục vụ cho Thiếu tướng... . . . Tôi với cô thay đổi, có được hay không?"

Ngọc Hương vốn bởi vì không thể phục vụ Thiếu tướng mà mất hứng, vừa nghe đến Chung Tình nói như vậy, lập tức gật đầu một cái nhận lời, nhẹ lắc lắc chiếc eo nhỏ, đi tới bàn Thiếu tướng.

"Thiếu tướng, đây là trà ngài thích nhất, Ngọc Hương rót cho ngài một chén."

Giọng nói sắc bén của Ngọc Hương, trong lúc bất chợt ở bên cạnh Thiếu tướng, liền trở nên vô cùng mềm mại.

Thiếu tướng không lên tiếng, nhàn nhạt ngồi ở chỗ đó, ánh mắt cũng từ trên người Chung Tình chuyển đi, hơi thở trên cơ thể trở nên vô cùng lạnh lùng.

Cô... Đang tránh né anh!

Ánh mắt của cô nói cho anh biết, cô đã không nhớ rõ anh!

"Thiếu tướng, Ngọc Hương giúp ngài uống..." Ngọc Hương bưng chén trà, cố ý kéo tay áo lên, lộ ra một mảng lớn da thịt trắng ngần ở cánh tay, lúc ẩn lúc hiện trước mắt Thiếu tướng.

Thiếu tướng rất lười, đương nhiên lúc ăn cơm, cũng có thói quen người khác giúp mình.

Cho nên, đôi môi mỏng hơi mở ra, đôi mắt hẹp dài vẫn trong suốt, đôi
câu vài lời đều lười nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (5)

Thiếu tướng rất lười, đương nhiên lúc ăn cơm, cũng có thói quen người khác giúp mình.

Cho nên, đôi môi mỏng hơi mở ra, đôi mắt hẹp dài vẫn trong suốt, đôi câu vài lời đều lười nói.

Nhưng mà, cổ tay của Ngọc Hương vừa đưa tới nửa chừng, lại bị một bàn tay với móng tay được gọt dũa tinh xảo bắt lấy, Ngọc Hương ngẩng đầu lên, lại thấy đó chính là Hà An Viện, cô ấy thật xinh đẹp lộng lẫy, khắp người phục trang đẹp đẽ, hoa lệ tôn quý không thể nói được, sự lộng lẫy lóa lên đâm vào mắt người khác.

"Tôi khát."

Nói xong, liền siết lấy cổ tay trắng nõn của Ngọc Hương, móng tay thật dài, cố ý đâm vào da thịt của người kia, từng chút từng chút cầm lấy chén trà Thiếu tướng đưa lên miệng chuẩn bị uống, chuyển đến bên miệng mình.

Đôi môi màu đỏ hấp một ngụm trà, sau đó đột nhiên hướng trên mặt Ngọc Hương mà ói tới: "Trà gì vậy, vừa đắng vừa chát, là cho người uống sao?!"

Ngọc Hương sớm đã sợ đến mất bình tĩnh, chỉ có thể đứng ở một bên, không dám nói một tiếng nào, ủy khuất trong vành mắt đều là nước mắt, cũng không dám rơi xuống.

Trong nháy mắt, nụ cười của Hà An Viên liền trở nên dịu dàng, cô ta khéo léo ngồi ở bên người Thiếu tướng, toàn thân tỏa ra khí chất thuần khiết, vươn tay, cầm trái cây lột ra, đưa đến khóe miệng Thiếu tướng, giọng nói mềm mại, cố ý thấp giọng, nói với Thiếu tướng: "Thiếu tướng, ăn cái này."

Đôi môi mỏng của Thiếu tướng hơi mở ra, nuốt vào, ánh mắt lạnh nhạt, thật lâu sau mới chậm rãi nhìn Hà An Viên ở bên cạnh, bên trong mắt cũng chỉ có lạnh lùng, không có bất kỳ sắc thái phức tạp nào, ngay sau đó lại quay qua, dường như cảm thấy không thú vị, liền híp mắt, theo thói quen bắt đầu ngủ.

Hà An Viên không cam lòng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Thiếu tướng, đáy lòng quặn đau.

Vốn là như vậy... Vốn là coi thường mình như vậy, không có bất kỳ tình cảm nào, đối đãi tất cả mọi người luôn như tảng băng, coi như là vào giờ phút này, anh ngồi thật gần bên cô, cô cách anh như vậy gần, nhưng vẫn để cho cô cảm thấy khoảng cách.

Cô thương anh.

Giống như phát điên với người đàn ông như núi băng kia.

Anh chưa bao giờ lộ ra sự lạnh lùng với cô ngoại trừ nét mặt, nhưng là mỗi lần anh trả lời cô một chữ, cô cũng cảm thấy mình hạnh phúc đến sắp tan ra.

Mà Chung Tình đứng ở phía xa, lại âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra quyết sách của mình, thật sự là đúng đích.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (6)

Mà Chung Tình đứng nơi xa, lại âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra quyết sách của mình thật sự đúng đích.

Thiếu tướng này, không được dính vào.

Nhìn vào Hà An Viện cũng biết, toàn thân cô ta đều chỉ chứa một câu nói, đó chính là, ai dám đến gần Thiếu tướng, người đó hẳn phải chết, không thể bàn cãi!

Đại phu nhân đương nhiên cũng nhìn thấy một màn vừa rồi kia, nhưng đó là chuyện của Thiếu tướng, bà nhưng cũng không dám quản, chỉ có thể làm như không thấy, đọc đoạn thuyết trình đã được chuẩn bị để bắt đầu bữa yến tiệc.

Mãi cho đến khi yến tiệc được một nửa, ngoài cửa mới truyền đến một trận cười lớn.

Sau đó liền thấy ba thiếu niên mặc đồ gấm đi vào.

Người tới, dĩ nhiên là là tiểu thiếu gia cùng hai người bạn của anh ta, dĩ nhiên là là do Chung Tình hầu hạ.

Chung Tình vừa nhìn thấy tiểu thiếu gia đã cảm thấy có một loại mình đi vào hang sói, theo bản năng liền muốn xoay người chạy đi, nhưng đã không kịp rồi.

"A, tiểu thiếu gia, đây không phải là người đụng phải cậu ngày hôm đó, nhìn thấy cô ấy xinh đẹp như hoa, cậu ra lệnh bắt lấy, lại bị cô ta cản một cái phải không?"

Một người kinh ngạc nói.

"Chính là cô ta, cô ta thấy thực sự rất đẹp, không bằng chuyển cho tôi đi, dù sao cậu cũng không bắt được!"

Một người khác nhìn tiểu thiếu gia nửa đùa nửa thật.

"Ai nói tôi không bắt được?!" Tiểu thiếu gia nhú mày một cái, nghiêng đầu, nhìn Chung Tình, ánh mắt nheo lại, thật sự chính là cô ta... ...Anh ta cũng chưa quên, nếu không phải là ngày đó bị cậu của mình ngăn trở, thật đúng là đã để cô ta chết đuối rồi, hôm nay vừa nhìn, nhưng vẫn đẹp mê hồn như vậy.

"Bắt lại? Bằng không, tiểu thiếu gia đánh cược một lần cùng tôi đi? Nếu cậu bắt được, tôi sẽ đưa người phụ nữ của tôi cho cậu, nếu cậu không bắt được, phải đưa cô người hầu kia cho tôi, như thế nào?" Người mặc đồ tím khoa trương hét lớn lên.

"Đánh cược thì đánh cược, tôi có thể thua sao?!" Tiểu thiếu gia xem thường trả lời một câu, đáy mắt kích động.

Chung Tình nghe rõ ràng lời nói của ba vị thiếu gia kia, trong lòng lo lắng, nhưng vẫn bình tĩnh rót rượu cho ba người.

Rót xong, tay của cô còn chưa rời đi, lại bị tiểu thiếu gia bắt được, anh ta khinh bạc nói: "Nói cho tôi biết, tên của cô."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (7)

Rót xong, tay của cô còn chưa rời đi, lại bị tiểu thiếu gia bắt được , anh ta khinh bạc nói: "Nói cho tôi biết, tên của cô."

Gia quy của nhà họ Chung từ trước đến nay rất nghiêm, cho nên từ nhỏ Chung Tình tam tông tứ đức, tất cả việc của nữ giới đều hiểu rất rõ, từ trước đến nay biết nam nữ thụ thụ bất thân, cho nên dưới tình thế cấp bách, cô liền đẩy tay tiểu thiếu gia ra, lui về sau hai bước.

"Tiểu thiếu gia, xem ra cậu không có chút trọng lượng nào trong mắt cô ấy rồi!"

"Một nữ hầu cá tính đó!"

Hai người bạn của tiểu thiếu gia nhìn cảnh này, không nhịn được cười khẽ.

Mà nét mặt của tiểu thiếu gia, lại trở nên hơi bất định, anh ta bất chợt đứng lên, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Chung Tình.

Chung Tình mơ hồ cảm giác được tiểu thiếu gia sẽ làm gì đó với mình, theo bản năng muốn lui về phía sau hai bước.

Ánh mắt Tiểu thiếu gia chợt lóe lên, trong lúc bất chợt vươn tay ôm Chung Tình, kéo vào trong ngực của mình, hai người ở trong mắt mọi người, cực kỳ mập mờ đứng sát nhau.

Đáy lòng Chung Tình sợ hãi, theo bản năng muốn giãy giụa, nhưng mà, tiểu thiếu gia lại nâng cằm của cô lên, cúi đầu, hôn lên môi cô.

Bên trong đại sảnh yên tĩnh.

Đầu óc Chung Tình trống rỗng.

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn cảnh này.

Không biết qua bao lâu, tiểu thiếu gia mới buông Chung Tình ra, môi của anh ta vẫn dán lên môi của cô, nhẹ giọng nói: "Môi của cô rất ngọt..."

Sau khi nói xong, tiểu thiếu gia còn nhẹ nhàng liếm lên khóe môi của Chung Tình.

Trong đầu Chung Tình hoàn toàn trống không, cô sợ chết, cũng sợ mất mặt trước mặt mọi người, bị người ta ghét, cô cảm thấy cánh môi của mình trơn mượt, giống như có con rắn nhỏ chui vào trong miệng mình.

Rất ghê tởm.

Dính dính, lại ấm nóng.

Cô không muốn.

Cô theo bản năng liền mở to miệng, đưa hàm răng ra, cắn lên cánh môi kia.

Cô dùng hết sức lực.

Tiểu thiếu gia hoàn toàn không có phòng bị, lập tức trúng chiêu, bị Chung Tình cắn lần thứ hai.

Anh ta lập tức che miệng, nhảy ra cách xa Chung Tình, cô ta là chó sao? Sao cứ phải cắn người.

Tiểu thiếu gia đau dữ dội, tức giận lan tràn, lời nói ra cũng không rõ ràng: "Rút từng chiếc răng của con tiện nhân này cho ta!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (8)

Tiểu thiếu gia đau dữ dội, tức giận lan tràn, lời nói ra cũng không rõ ràng: "Rút từng chiếc răng của con tiện nhân này cho ta!"

Trong nháy mắt, Chung Tình cũng định thần lại, đầu tiên là cô ngạc nhiên nhìn máu trong miệng tiểu thiếu gia chảy xuống, mới nhớ tới mình làm chuyện gì, đáy lòng không tự chủ được sợ hãi.

Người của Dịch gia cũng biết rõ cuộc tiểu thiếu gia tàn nhẫn như thế nào, cô tuyệt đối không muốn chết.

Chung Tình từ trước đến nay đều rất thông minh, ở nhà họ Chung cũng coi như không ai bằng, hơn nữa thích nắm trong tay ý định của mọi người, như vậy, mới có thể bảo đảm tánh mạng của mình.

Cho nên, lúc ấy, Chung Tình liền nghĩ tới Thiếu tướng, có lẽ còn có cơ hội sống, Chung Tình cũng không để ý đến ánh mắt tất cả mọi người, lập tức mở miệng, kêu một câu: "Thiếu tướng... .."

Chung Tình lời còn chưa dứt, lại bị tiểu thiếu gia hung hăng đập một cái, đá vào trên ngực, cô đau đến hít một hơi.

Mà Thiếu tướng vẫn đang nhắm mắt ngủ, nghe được giọng của Chung Tình, đột nhiên mở mắt.

Ánh mắt xinh đẹp của Thiếu tướng vừa thấy Chung Tình đang chập vạt nằm trên đất.

Tay của anh, từ mềm mại không xương, lập tức nắm thành quyền, xương ngón tay lộ ra rõ ràng.

Mi mắt anh hơi híp lại, hiện lên sự lạnh lẽo âm u.

Hà An Viện ở một bên, đôi mắt sắc xảo thấy được biểu tình nhỏ này của anh, không nhịn được xuất hiện một tầng uất hận trong lòng, từng điểm từng điểm ghì chặt trong lòng của cô.

Tiểu Vân nói không sai.

Quả nhiên, Thiếu tướng để ý cô gái kia.

"Nữ hầu lớn gan, lại dám can tiểu thiếu gia, thật đúng là nên phạt!"

Lời nói này của Hà An Viện, không phải là không có sự châm chọc.

Mặc dù nét mặt của cô, thoát nhìn trầm tĩnh như nước, nhưng sát khí không che giấu được, liếc tới Chung Tình.

Tiểu thiếu gia nghe cô ta nói như vậy, cộng thêm bạn tốt của mình nhìn mình cười khế, trong lòng tức giận, cũng nổi nóng với Chung Tình.

"Cũng còn ở chỗ này làm gì! Không nghe thấy tôi nói gì à, rút răng của người này cho tôi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Bị Cô Cản Lăn Thứ Hai (9)

"Cũng còn ở chỗ này làm gì! Không nghe thấy tôi nói gì à, rút răng của người này cho tôi!"

Thiếu tướng nghiêng người dựa vào ghế, ngáp một cái, ngón tay nhẹ nhàng khôi phục lại như bình thường, ánh mắt lạnh lùng như tuyết bắn tới tiểu thiếu gia, "Ồn."

Đây là chữ đầu tiên Thiếu tướng nói từ khi bắt đầu buổi tiệc.

Lại làm cho mọi người đều vô cùng chú ý, từ tiểu thiếu gia đến Chung Tình cũng chuyển ánh mắt đến anh ta.

Anh vươn tay, chỉ vào đầu mình, mí mắt rũ xuống, bộ dáng buồn ngủ lười biếng, môi đỏ mọng thật mỏng, không cần phải trải qua bất kỳ miêu tả nào, cũng hoàn mẫn như vậy, miễn cưỡng ngáp một cái, lại bắt đầu không nói một lời rồi.

Tiểu thiếu gia vừa nghe đến Thiếu tướng nói chuyện, ngẩn người, mới vội vàng giải thích: "Cậu, tiện tỳ này cản cháu, cậu, người nói có nên phạt hay không."

Tiện tỳ.

Thiếu tướng đột nhiên ngược mắt lên, bên trong nơi đó có sự mệt mỏi, nhưng toàn bộ tồn đều là sự lạnh lẽo.

Tiểu thiếu gia vừa nhìn, cũng biết Thiếu tướng tức giận, khí thế cũng yếu đi rất nhiều, "Cậu, trước kia cô ta cũng cắn con một lần, đây là lần thứ hai, lần đó cũng không phạt, chẳng lẽ lần này vẫn không thể phạt sao?"

Thiếu tướng mở trừng hai mắt, vẻ mặt cũng là không quá thay đổi, trong đôi mắt lạnh lùng, thoáng hiện một tia sáng không dễ thấy, ngay sau đó, mới chậm chậm mở miệng: "Con, làm đi!"

Vậy mà, bên trong câu đó là sự uy hiếp, nhíp nhàng ăn khớp.

Đương nhiên đại phu nhân hiểu được ý của Thiếu tướng, lập tức nói, "Dịch Hân, đương nhiên nên phạt, nhưng không nên nhốt rằng, mẹ làm chủ cho con, phạt cô ta quỳ ở sân một đêm. Tử Uyển, môi của tiểu thiếu gia chảy máu rồi, nhanh chóng đưa đi đi."

Tử Uyển nghe lời của đại phu nhân, lập tức đi tới trước mặt tiểu thiếu gia Dịch Hân, kéo tay anh ta, rồi đi ra ngoài.

Thiếu tướng lạnh lùng rũ mi mắt, dường như mới vừa rồi đều không có chuyện gì, đầu ngón tay lạnh như băng, từ từ đem chén trà để xuống, xương ngón tay thanh tú, từ từ vuốt ve chiếc ly, trong chốc lát, đứng lên, hơi thở nhàn nhạt lạnh như băng dường như lan ra xung quanh, chậm chậm nhìn xung quanh một lượt rồi đi ra cửa.

"Thiếu tướng."

Hà An Viện thấy Thiếu tướng rời đi, không nhịn được đứng lên, kêu một câu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Bị Cô Cản Lừa Thứ Hai (10)

"Thiếu tướng."

Hà An Viện thấy Thiếu tướng rời đi, không nhìn được đứng lên, kêu một câu.

Thiếu tướng vẫn bước, không dừng lại, ngoảnh mặt làm ngơ.

"Dịch Giản, Tiểu Viện gọi con kìa." Đại phu nhân gọi tiếp.

Thiếu tướng Dịch Giản dừng lại, ánh mắt sắc bén như kiếm bắn tới chỗ Hà An Viện. Gương mặt sắc sảo mang theo tia chán ghét.

"Thiếu tướng... .. Anh đi sao? Em còn có việc... .."

Dịch giản không hề chờ xem Hà An Viện nói những gì, giọng nói lạnh như băng, giống như là lưỡi đao tàn nhẫn, đâm vào trong tai của mọi người: "Cô, khó người!"

Hà An Viện lo sợ vội đứng lên, chật vật nhìn bóng lưng của Dịch Giản, toàn thân không tự chủ run lên, thật ra cô muốn khóc, nhưng mà, trước mặt nhiều người như vậy không khóc được, chỉ có thể hung hăng siết tay của mình, siết thật chặt, giống như muốn nắm tay mình đến gãy đi.

=====

Tin tiểu thiếu gia Dịch Hân hôn Chung Tình, trong một đêm, liền truyền khắp cả đại viện Dịch gia, đương nhiên, tin Chung Tình cản Dịch Hân tin tức, cũng truyền ra ngoài theo.

Chung Tình bị đại phu nhân phạt quỳ ở trong sân, nữ hầu khác đi qua lại thấy, cũng lập tức truyền đi.

"Đúng là lá gan không nhỏ, lại dám cản tiểu thiếu gia, khó trách phải quỳ ở chỗ này chịu phạt... .."

"Số cô ta thật xui xẻo, nhưng mà ông trời cũng thương, mưa không to lắm... .."

"Quên đi, chúng ta không nên nhìn, chộc tiểu thiếu gia, cũng không biết có thể sống qua tối nay hay không, không chừng ngày thứ hai lại trở thành xác chết... .."

Sấm sét vang dội, mưa tầm tã, mưa to từ trời rơi xuống, toàn thân Chung Tình ướt nhẹp.

Mưa càng rơi càng lớn, những đám người hầu kia cũng đều biến mất không thấy.

Ngày chuyển thành đen chằng qua là thỉnh thoảng có thể thấy một vài tia chớp, ngay sau đó chính là tiếng sấm đinh tai nhức óc.

Chung Tình vẫn quỳ ở nơi đó, yên lặng quỳ xuống.

Đáy lòng, cũng nổi lên lo lắng.

Cô từ nhỏ đến lớn, cũng chưa bao giờ dầm mưa, nếu dính vào gió rét, cũng có thể mất mạng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (1)

Đương nhiên, chẳng phải người ta nói chuyện linh tinh, mà là, từ nhỏ đến lớn, cô chưa từng dầm mưa, nếu bị cảm lạnh, cũng không biết, có thể mất mạng hay không.

Về phần, mấy chuyện của cậu chủ nhỏ, tất nhiên cô có biện pháp riêng. .
. Nếu khuôn mặt này đã mang lại cho cô nhiều phiền toái như vậy, vậy cô cần nó làm gì, không bằng dứt khoát hủy khuôn mặt này đi, để không ai có thể nhận ra.

Trận mưa này, dường như không thể ngớt, không ngừng rơi xuống, cái lạnh rét buốt như đánh thẳng lên người Chung Tình, Chung Tình lặng lẽ nói với chính mình, nhất định phải chịu đựng được, phải chịu đựng. . . .Cô đã trốn thoát khỏi trận diệt vong vừa nhà họ Chung được, chút đau khổ này, sao có thể khiến cô ngã xuống?

Đến cuối cùng mình đã quỳ bao lâu, Chung Tình cũng không biết.

Bên tai, toàn bộ đều là mưa chảy xuống, trong đầu cô, ý thức đã dần dần tan rã rồi..

Có phải, cô thật sự phải chết rồi không?

Trong tích tắc đấy, cảm giác tuyệt vọng, hết như thủy triều, chậm chạp quét sạch toàn thân cô.

Chết. . .

Đây là thứ mà cô sợ nhất đời này.

Từ nhỏ đến lớn, cái gì cô cũng không sợ, chuyện gì cũng dám làm, cái gì cũng dám lợi dụng, ở nhà họ Chung, nhiều người như vậy, đều sợ cô, cảm thấy cô là kẻ lòng dạ độc ác, thật ra, ai có thể biết được, cô chỉ là một người sợ chết.

Nhưng mà, hiện tại. Cô càng sợ, nó lại càng tới gần cô hơn. . . .

Mưa, cứ đổ ào từ trên trời xuống thật, rét lạnh thấu xương.

Rốt cục, cô không chịu nổi nữa, dưới cảm giác vừa đói vừa rét, toàn thân đông lạnh run lẩy bẩy, thân thể mềm nhũn, cả người nghiêng ngả tê liệt ngã xuống.

.

Dịch Giản nâng đèn lồng, trong đêm tối mù mịt, dọc theo hành lang bách bộ uốn lượn kia, rảo bước đi tới.

Tiếng mưa rơi, gió giật, tiếng sấm, xen lẫn vào một chỗ, toàn bộ thế giới, trở nên quỷ dị đáng sợ.

Nhịp chân của anh rất nhanh, hoàn toàn không giống bước chân lười biếng tản mạn trong ngày thường.

Trong tích tắc khi ánh mắt anh liếc qua nơi thân thể Chung Tình ngã xuống, bước chân càng lúc càng nhanh hơn.

Anh bắt chấp mưa lớn, đi tới, chỉ chốc lát, đèn lồng cũng tắt.

Anh dứt khoát ném đèn lồng xuống, dựa vào phương hướng mình mới ước tính vừa rồi, nhanh chân bước vội một trận, cúi người, ôm thân thể

mềm nhũn của Chung Tình vào trong lòng.

Nhiệt độ cơ thể cô, cũng lạnh băng như anh, ôm Chung Tình đã ướm sũng, lại có thể cảm giác được chút ấm áp nhàn nhạt từ trên người cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (2)

Nhiệt độ cơ thể cô, cũng lạnh lẽo hết như anh, ôm Chung Tình ướm sũng, lại có thể cảm giác được chút ấm áp nhàn nhạt trên người cô, khiến cho tim anh, không nhịn được mà xoán chặt lại, sau đó anh cúi đầu, giọng nói phát ra từ cổ họng, mang theo sự kích động cực nhỏ không dễ dàng phát giác.

"Tiểu Tình..."

Nhưng mà, trả lời anh, lại chỉ có tiếng gió gào, còn có tiếng sấm ầm ầm.

Anh ôm cô, vội vã chạy về Cố viên.

Dịch Giản đặt Chung Tình lên chiếc giường mềm Tây Dương*, màn sa tinh tế, trông như làn váy vũ nữ, buông xuống thật nhanh nhẹn.

*giường mềm Tây Dương: là loại giường có nệm ngày nay chúng ta hay nằm. Giường của TQ ngày xưa là loại giường sa trướng, hoặc khán, giường đất,... và hoàn toàn khác với giường hiện nay. (bạn nào có xem phim thì sẽ biết.)

Dịch Giản giẫm lên chiếc thảm lông dày màu màu trắng, đứng ở bên giường, nhìn Chung Tình nằm trên giường mềm Tây Dương.

Toàn bộ quần áo trên người cô, đều bị ẩm ướt hoàn toàn, chiếc sườn xám tơ tằm ôm lấy từng đường nét cơ thể cô, phác họa nên tất cả, rơi vào trong đôi mắt đen thâm thúy của anh.

Đôi con người vốn giá lạnh như bảo thạch, lúc này lại thoáng hiện lên sắc thái quyến rũ.

Trên thân thể cô, đã qua nhiều năm rồi, vẫn là hương thơm thoải mái mùi bạc hà chưa từng thay đổi, khiến anh ngửi được, mà thấy tươi mát dễ chịu.

Hương vị này, thúc đẩy Dịch Giản, làm anh khắc chế không được mà vươn tay ra, chậm rãi vuốt ve hai gò má của cô.

Da thịt cô, mềm mại, co giãn mang theo vẻ riêng biệt của thiếu nữ, còn chứa cả một loại cảm nhiệt mềm mại khó có thể nói ra, khiến cho anh yêu thích không buông tay.

Dịch Giản vốn có tự chủ cực kỳ tốt, lại còn lãnh đạm xa cách giờ lại như mê muội, lần theo hai gò má của cô, đầu ngón tay, từng chút từng chút đi về phía cổ cô.

Da thịt cô, thật đẹp.

Vừa trắng vừa mềm.

Giống hệt như đậu hủ, khiến người ta không thể nhịn được muốn cắn lên đó một cái thật mạnh.

Ngón tay Dịch Giản, rơi vào nơi ngực cô, anh có thể cảm giác được nhịp tim của cô nảy lên thật mơ hồ, người vẫn chỉ xuất hiện trong mộng, giờ này khắc này, lại có thể xuất hiện tại chân thật trước mặt anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (3)

Ngón tay Dịch Giản, rơi vào nơi ngực cô, anh có thể cảm giác được nhịp tim của cô nảy lên thật mơ hồ, người vẫn chỉ xuất hiện trong mộng, giờ này khắc này, lại có thể xuất hiện tại chân thật trước mặt anh.

Trong tích tắc đấy, Dịch Giản, thất thần trong chốc lát.

Mà ý thức, tựa hồ cũng trong phút chốc này, hoàn toàn bay khỏi đại não anh.

Đầu ngón tay mềm mại của anh bị ngăn cách bởi lớp tơ lụa mỏng manh, nhẹ nhàng chà xát bộ ngực mềm mại của cô, mang theo chút ý vị thương tiếc.

Một loại cảm xúc kỳ dị, đi từ đầu ngón tay anh, truyền ra khắp toàn thân, khiến cho yết hầu anh, chẳng biết tại sao lại trở nên khô khốc.

Vốn dĩ, hương vị trong trẻo lúc bạn đầu trên người cô, giờ đây, lại biến thành sự dụ hoặc mạnh mẽ nhất trên thế giới này, không cách nào ngăn cản được.

Con người vốn trong trẻo của anh, giờ này khắc này, lại là một mảnh mê ly.

Trong cơn hoảng hốt, dường như anh nhìn thấy quần áo của người ngọc bé bỏng này nửa mở ra, nằm trên thân thể mềm mại.

Da thịt cô, ở dưới ánh đèn, tỏa ra ánh sáng rực rỡ thanh khiết, cô có vẻ ngoài rất đẹp, lặng im nằm đấy, rơi vào đáy mắt anh, lại. . . trở thành hình ảnh cực kỳ mỹ hoặc, cực kỳ ước át.

Nghĩ như vậy, Dịch Giản cảm giác mình vừa đưa thân vào biển lửa, cháy sạch toàn thân anh.

Còn anh, lại trong lúc vô thức, thứ suy nghĩ ý muốn đặc trưng riêng cho nam giới, đã, bắt đầu thức tỉnh dần dần rồi.

Nhịn không được, ngón tay vốn nhẹ nhàng vỗ về của anh, từ vì yêu thích ban đầu, từng chút từng chút biến thành. . . mỹ hoặc cùng câu dẫn.

"Ừ. . . Ừm. . . ."

Trong hôn mê, cô như cảm giác được điều gì đó, không nhịn được mà như một đứa bé, bắt đầu nói mê ưm lên một tiếng.

Giọng cô rất nhạt, rất nhẹ, cũng rất bản năng, tự nhiên, song, lại làm cho Dịch Giản, đột nhiên thanh tỉnh lại, lập tức thu tay về.

Đồng thời cũng ngẩng đầu lên.

Nhìn lên gương mặt Chung Tình.

Anh đang làm gì?

Điên rồi sao?

Mà Chung Tình, vẫn ngủ trầm mê như cũ.

Gương mặt cô, tinh xảo như hoa bạch ngọc lan đẹp nhất thế gian.

Sắc môi son đỏ thắm, hơi mỏng, nhẹ chu lên, mang theo mỹ hoặc vô cùng, như đang đợi người tới hái.

Dáng người linh lung của cô, nằm ở đó, không hề nhúc nhích, bộ sườn xám của cô, hẳn là có thêm miếng lót ngực, nhìn vào đó, vô cùng đẹp mắt, theo từng đợt hít thở, lúc lên lúc xuống, mê hoặc tim can của tất cả đàn ông.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (4)

Dáng người linh lung của cô, nằm ở đó, không hề nhúc nhích, bộ sườn xám của cô, hẳn là có thêm miếng lót ngực, nhìn vào đó, vô cùng đẹp mắt, theo từng đợt hít thở, lúc lên lúc xuống, mê hoặc tim can của tất cả đàn ông.

Anh ôm cô trở về, có lẽ là vì trời mưa to, sườn xám đã bị nhăn nheo hất lên từ sớm, để lộ hai chân, chỉ hơi thay đổi một vị trí, ở trên giường lớn của anh, hình thành một hình ảnh cực kỳ kinh điển.

Tạo cho người ta một cảm giác, kích thích thị giác.

Cô mới mười sáu tuổi, hẳn phải chưa trở mã hoàn toàn, nhưng, nhìn như vậy, lại tạo cho người khác cảm nhận xinh đẹp như một thiếu phụ, còn có ý vị thanh lệ trời cho.

Người phụ nữ. . . là của anh!

Từ lúc bắt đầu, cho tới bây giờ, đều là của anh!

Dịch Giải vốn lạnh nhạt, nay lại nghe được tiếng lòng mình, ánh mắt vốn lãnh đạm, nay cũng bốc lên tầng tầng tinh quang.

Vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của cô, sau đó cẩn thận nâng gáy cô lên, như sợ đánh thức người đang say ngủ, rồi vuốt ve từng sợi tóc.

Dường như cô cũng cảm thấy rất thoải mái, nhịn không được nhích sát lại nép vào trong lòng anh.

Khớp xương ngón tay Dịch Giản rõ ràng, thuận theo ban đầu, lại một lần nữa lướt theo sợi tóc cô, đi xuống dưới, chậm rãi di động, ma xát.

Mà cô lại không có chút ý muốn phản kháng hay tỉnh lại gì cả, thậm chí, vẻ mặt còn rất an nhàn.

Dường như, đang cho anh thêm nguồn cổ vũ rất lớn.

Ánh mắt Dịch Giản dần dần trở nên thâm thúy, tay anh, đặt trước bộ ngực cô, trước tiên dừng lại một lúc, rất lâu sau, mới thuận theo tâm ý của bản thân, động một phát theo bản năng.

Khuôn mặt của cô, vì phản ứng sinh lý, cũng có chút say mê đỏ hồng.

Ánh mắt Dịch Giản mê ly, cúi đầu, môi mỏng chậm rãi chạm vào cánh môi cô.

Hương vị của cô, thật thơm, thật giống như những cái bánh mì mềm, mà anh nếm được khi còn ở nước Mỹ.

Anh hôn một lúc lâu, lưu luyến không rời, mãi mới đặt cánh môi lên bờ vai cô nhẹ nhàng hôn.

Anh tận lực hôn thật nhẹ.

Chung Tình dường như sợ ngứa, cơ thể không chịu được mà run rẩy, muốn thoát khỏi cảm giác ngứa ngứa phiền lòng này.

Ai ngờ, một cái run của cô, lại khiến anh, phát điên trong nháy mắt. . . Hoàn toàn không thể khống chế được nữa.

Anh đè lên cơ thể cô, không cho cô động đậy, cánh môi lạnh bạc, cách một lớp tơ lụa, hôn lên da thịt cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (5)

Anh đè lên cơ thể cô, không cho cô động đậy, cánh môi lạnh bạc, cách một lớp tơ lụa, liếm lên da thịt cô.

Cô bị ngứa, nhịn không được hàm hàm hồ hồ phát ra âm thanh mị hoặc say lòng người: "Đừng. . . Ngứa... . Ừm..."

*Ngứa: nói dễ hiểu thì là nhột khi bạn bị chọc cười.

Dịch Giản không nỡ làm khó cô, đảo mắt, liền dùng thêm lực, bàn tay vuốt ve mềm mại của cô, thuận thế đổi thành cảnh làm chuyện nam nữ.

Dần dần, cảm giác ngứa bị tình. . . dục. . . thay thế, Chung Tình nhịn không được vươn đầu lưỡi ra, liếm liếm cánh môi bị Dịch Giản hôn tới miệng đắng lưỡi khô.

Dịch Giản nhìn thấy một màn như vậy, nhịn không được rên hừ một tiếng trầm thấp ám muội, cúi đầu, lại ngậm lấy môi cô thêm lần nữa.

Chung Tình nào có sức phản kháng, vốn cô đang hôn mê, chỉ cho rằng mình đang nằm mơ.

Vừa lúc tạo thuận tiện cho Dịch Giản, nhìn anh như một người đàn ông mềm mỏng, vẻ ngoài còn xinh đẹp hơn phụ nữ, trông nguyên bản vốn không có vẻ cường thế, nhưng mà, ai ngờ, nụ hôn của anh, lại đầy bá đạo,

trong nháy mắt, liền cuốn lên trập trập kiều diễm, kéo theo vô số phong hỏa lang yên.

Hương diễm cùng phóng đăng không thể tả thành lời, từng chút từng chút tung bay, khắp cả phòng.

Khuôn mặt Chung Tình, đã trở nên đỏ rực từ sớm, thậm chí còn tràn tới tận cổ, như hoa hồng nở rộ, xinh đẹp mê người, xinh đẹp tới đoạt hồn.

Dịch Giản cảm thấy, giờ này khắc này, anh không còn là anh lúc trước nữa, như đã đổi thành một người khác rồi, chỉ muốn nhìn cô chạm vào cô, dây dưa với cô tới chết, triền miên không ngớt.

Anh nuốt trọn môi cô, thuận theo đầu lưỡi cô lùi về, quần quanh giữa môi và răng cô, điên cuồng làm càn trong miệng nhỏ của cô, cuốn lên ngàn tầng vụn lớp gió tuyết.

Động tác của anh rất lưu loát, nhanh chóng khống chế toàn thân cô.

Anh cảm thấy bọn họ quả thật quá phù hợp.

Hơi thở anh, dần trở nên dồn dập, mà cô còn ở trong trạng thái nửa hôn mê, cũng như anh, bắt đầu thở gấp lên.

Hơi thở hai người đan xen vào nhau, cứ như hai người cũng diễn tấu, tạo nên ca khúc kì diệu nhất.

Nhìn không được, anh lại hôn cô, thật sâu hơn. . .

Dịch Giản cảm thấy toàn thân nóng muốn chết, môi anh, rời khỏi môi cô, sau đó ôm cô, ngón tay vuốt thân thể cô, nhìn cô nhắm mắt lại, bộ dáng như đã ngủ say, anh thở hỗn hển.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (6)

Dịch Giản cảm thấy toàn thân nóng muốn chết, môi anh, rời khỏi môi cô, sau đó ôm cô, ngón tay vuốt thân thể cô, nhìn cô nhắm mắt lại, bộ dáng như đã ngủ say, anh thở hỗn hển. -----

Chung Tình cảm thấy cơ thể mình trở nên toán loạn khó nói, cô muốn, nhưng lại không biết rốt cuộc mình nghĩ muốn cái gì, thậm chí, còn có cảm giác trống rỗng khó nhin.

Chung Tình chỉ có thể lắc đầu lung tung, như muốn bù vào ảo giác trống không quái lạ này.

Động tác này của cô, khiến Dịch Giản nhin không được mà hừ một tiếng thật thấp.

Tiểu yêu tinh câu người này. . . . Hoá ra, lại mị hoặc lòng người như vậy. Nếu không phải có sự tồn tại của cô, thật anh cũng cho rằng, mình không có nhiều cảm xúc như vậy với phụ nữ. . . .

Dù sao, bình thường, anh lại là một người thanh tâm quả dục như thế. . . .
.

Anh nghĩ, có lẽ, sự tồn tại của anh, chỉ là vì riêng mình cô.

Môi Dịch Giản nhin không được mà cong lên, đó là nét mặt chưa ai từng thấy của vị Thiếu tướng này, dịu dàng như vậy, sạch sẽ như vậy.

Tay anh, thoáng rời khỏi thân thể cô một chút.

Dịch Giản thở ra một hơi, hơi thở phả lên trên mặt Chung Tình.

Chung Tình cảm thấy thân thể mềm yếu rã rời, nhìn không được phát ra thanh âm kháng nghị thật mềm mại, sau đó vận vẹo cơ thể, như đang khao khát muốn có thêm thứ gì đó.

Ánh mắt Dịch Giản, nóng bỏng như muốn đốt cháy Chung Tình, mắt anh mê ly, nhìn da thịt cô tuyết trắng như sữa, anh cảm thấy, hình như, mình thật sự kiềm nén không thể kiềm nén được nữa.

Em á, thật sự, rất câu hồn. . .

Trời sinh đàn ông có thừa số ác tính đặc biệt cao, thoáng cái đã có thể bùng nổ.

Người phụ nữ này, là người anh tìm kiếm từ lâu.

Người phụ nữ này, là người anh luôn chờ đợi.

Người phụ nữ này. . . Vốn là của anh!

Anh đợi lâu như vậy, tìm lâu như vậy, rốt cục đợi được, tìm được, lúc này, làm sao anh có thể cam lòng mà thả cô đi?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (7)

Anh đợi lâu như vậy, tìm lâu như vậy, rốt cục đợi được, tìm được, lúc này, làm sao anh có thể cam lòng mà thả cô đi?

Nếu đã không thể thả cô đi! Như vậy, anh liền. . . ăn cô!

Dịch Giản chưa bao giờ là một người do dự thiếu quyết đoán cả, anh luôn là người lạnh bạc lãnh đạm, chưa bao giờ cười, cũng rất ít nói, khiến người khác nhìn vào, đều cảm thấy một chàng trai có vẻ ngoài mềm dẻo như vậy, sao lại có thể tỏa ra khí thế khiến người khác không dám lại gần như vậy kia chứ?!

Tại thành phố X, ngoại trừ nhà học Bạc thần bí ra, thì đó là nhà học Dịch, không một ai dám trêu chọc vào.

Mà nhà họ Dịch, sở dĩ không dám trêu chọc, đó là vì. . . Nhà học Dịch, có một vị Thiếu tướng. . . Mà Thiếu tướng ấy, tên là, Dịch Giản.

Oai phong một cõi khắp thành phố X, từ thiếu niên đã trở thành bá chủ vùng thiên địa trong thời loạn thế, lật tay làm mây úp tay làm mưa, ai dám trêu?

Cứ việc trước giờ Dịch Giản vẫn luôn lười biếng, bên người ngoại trừ Từ Ngang ra, từ trước đến nay đều là lui tới một mình, phần lớn thời gian đều uể oải ghé vào đình trong hồ Cố Viên ngủ nướng, thỉnh thoảng tâm tình không tốt, toàn thân liền tỏa ra khí ép làm cả nhà họ Dịch đóng băng, thờ ơ

lạnh nhạt với mọi người, sau đó người khiến anh khó chịu, không cần Dịch Giản mở miệng, từ nay về sau người kia sẽ hoàn toàn biến mất khỏi nhà họ Dịch.

Cho nên, trong nhà họ Dịch, ai cũng có thể trêu chọc, chỉ trừ thiếu tướng ra, chọc vào chết như thế nào cũng không biết.

Nghe nói, lúc trước, có người nghĩ mọi cách lấy lòng thiếu tướng, đưa phụ nữ tới, kết quả người phụ nữ kia bị ném vào trong hồ của Cố Viên, tặng châu báu, kết quả đồng châu báu bị thiếu tướng biến thành đạn chơi bắn vào nước rồi.

Lại nghe nói, từ trước đến nay thiếu tướng rất vô tình, hơn nữa thiếu tướng đều không nhận ân huệ của bất kỳ ai, thật ra rất nhiều người đều biết, đó là thiếu tướng không cần.

Còn nghe nói, mặc dù thiếu tướng lười biếng thành tính, nhưng mà quân đội dưới tay ngài, đều là ngài ấy tùy ý chỉ vài người, nhưng lại sau đó, từng người đều trở thành sĩ quan khiến người ta nghe thấy là biến sắc.

Cho nên, đối với thiếu tướng, người nhà họ Dịch đều cảm thấy vừa kính sợ, lại vừa khâm phục, mà càng nhiều hơn chính là sợ hãi. . .

Thật ra mọi người cũng không biết nên hình dung thiếu tướng như thế nào, mọi người trong nhà họ Dịch biết vẻ ngoài thiếu tướng rất bộ dáng đẹp mắt, nhưng mà, không ai dám thật sự nhìn thẳng vào mặt thiếu tướng, bởi vì sau đó đều bị ngất đi, chỉ cần nơi nào có thiếu tướng xuất hiện, nơi đó liền có người cảm thấy tim đập đập thành thịch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (8)

Chỉ cần nơi nào có thiếu tướng xuất hiện, nơi đó liền có người cảm thấy tim đập đập thành thình thịch.

Mà Cố Viên, từ trước đến nay đều yên tĩnh, bởi vì khi thiếu tướng đi ngủ, không thích bị làm ồn bởi bất kỳ giọng nói nào.

Với lại, vị thiếu tướng này, không thích có người ở bên cạnh mình. . . .

Khiến mọi người cảm thấy quái dị hơn nữa đó chính là, hiện tại thiếu tướng đã 22 rồi, nhưng lại chưa từng ngủ với người đàn bà nào, ở nhà họ Dịch, có rất nhiều người không nín được, âm thầm đồn đãi thiếu tướng có sở thích. . . Quái gở, có thể là thích đàn ông. . . . Còn có người nói, Từ Ngang chính là tư sủng của anh. . .

Sở dĩ, dưới những lời đồn đại như vậy, thiếu tướng Dịch Giản lại tự nhiên làm việc tùy theo ý mình, cứ như trong cả đất trời này, cái gì cũng nằm trong tay anh, giờ phút này, anh muốn Chung Tình, vậy còn cần gì mà phải nghĩ thêm nữa?

Vì thế, Dịch Giản vươn tay, ba lần hai lượt đã cởi sạch quần áo Chung Tình, thở ra một hơi, cũng không nhăn nẻi nữa, anh quyết định dứt khoát, đi vào trong cơ thể cô, từ từ đẩy chính mình vào.

Cô là lần đầu tiên, bởi vì anh tiến vào, mà có lạc hồng chảy ra.

Mà Chung Tình tựa như cảm giác được có chút đau đớn, hơi nhăn mi lại.

Con người Dịch Giản, lập tức trở nên mềm mại, anh cúi đầu, cánh môi lạnh giá hôn lên trán cô, không sốt ruột hành động.

Ước chừng quá một lúc lâu, Dịch Giản nhăn nhin tới mức trên trán chảy đầy mồ hôi, ngay khi anh muốn thử di chuyển một chút, lại nghe tiếng kêu to vội vàng truyền vào từ ngoài cửa —— ——

"Thiếu tướng, thiếu tướng, nước đến đây! Nước ầm đến đây!"

Liên theo sau, là tiếng đẩy cửa.

Bất thành lình Dịch Giản xoay thân từ trên người Chung Tình xuống, anh tùy tiện cầm lấy quần áo, mặc vào cẩn thận, sau đó nhấc chân lên, phủ lên người Chung Tình.

Vừa lúc này, Từ Ngang đã phân phó người nâng nước đi vào.

"Thiếu tướng, mau mau tắm rửa, cơ thể người không tốt, dầm mưa bị gió lạnh mà cảm mạo, bệnh tình sẽ càng xấu hơn."

Từ Ngang thúc giục.

Lúc này toàn thân Dịch Giản đã biến mất vẻ kiêu diễm ban nãy, trông vẻ ngoài y hệt thường ngày, thản nhiên đứng đó, ánh mắt lạnh như băng, nhìn lướt qua Từ Ngang, sau đó hừ lạnh một tiếng, không nói chuyện.

Từ Ngang đi lên phía trước, muốn cởi áo giúp Dịch Giản.

Lại bị Dịch Giản nhẹ nhàng quay người đi, trong cánh môi mỏng nhạt, thốt ra một câu nói vừa khế vừa mềm mại: "Tìm người, tắm cho cô ấy."

Từ Ngang hiểu ý Dịch Giản, chính là tìm một nữ hầu tới, hầu hạ người phụ nữ trên giường kia tắm rửa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (9)

Từ Ngang đi lên phía trước, muốn cởi áo giúp Dịch Giản.

Lại bị Dịch Giản nhẹ nhàng quay người đi, trong cánh môi mỏng nhạt, thốt ra một câu nói vừa khẽ vừa mềm mại: "Tìm người, tắm cho cô ấy."

Từ Ngang hiểu ý Dịch Giản, chính là tìm một nữ hầu tới, hầu hạ người phụ nữ trên giường kia tắm rửa.

Nhưng Từ Ngang lại không định làm theo ý Dịch Giản, mở miệng phản đối.

"Thiếu tướng... . Người có bệnh suyễn, bác sĩ đã căn dặn, dù có thể nào cũng không thể bị cảm lạnh, Cố Viên vốn không có mấy người hầu chăm sóc, bây giờ trời còn đổ mưa to, chút củi cũng không thấy, hoàn toàn không có cách nào để nấu nước, cũng chỉ có chút nước ấm đó, nếu để cô ấy ngâm, vậy người làm sao bây giờ? Huống chi, thân thể cô ấy còn khỏe hơn người, nhiều lắm cũng chỉ bị cảm mạo, nhưng người thì có thể gặp nguy hiểm tánh mạng."

Từ Ngang lải nhải nói một tràng nói.

Dịch Giản lại hoàn toàn không để ý lời người khác, chỉ nhìn chăm chăm vào thùng nước ấm đang bốc hơi nóng kia, khóe môi nhếch lên, nói một câu lạnh nhạt: "Ai nói tôi muốn tắm?"

Từ Ngang ngẩn ra, trước nay thiếu tướng luôn rất yêu quý thân thể mình, hơn nữa còn cực kỳ cẩn thận như với vật báu, chưa bao giờ làm hại mình như vậy.

Nhưng mà, lúc này thiếu tướng đã giận dữ, anh nào dám phản kháng, nhưng vẫn mang ý tốt với Dịch Giản, thừa dịp nói: "Chính là người làm sao bây giờ... ."

"Nếu em ấy không khỏe, cậu sẽ không được tốt." Dịch Giản không thèm nhìn Từ Ngang, thẳng chân đi ra ngoài phòng ngủ.

Từ Ngang ngẩn người mày chau mặt ủ, một lúc lâu sau, mới liếc mắt ra hiệu cho người làm, tìm một nữ hầu cầm điếu đáng tin tới đây, hầu hạ Chung Tình tắm rửa.

=====

Ánh mặt trời ấm áp, vuốt ve gương mặt mềm mại của Chung Tình, ấm áp vừa phải cực kỳ thoải mái.

Trong trí nhớ Chung Tình, chưa từng cảm thấy từ ngủ có thể thoải mái tới như vậy.

Khi còn ở nhà họ Chung, ban đêm cô luôn ở trong trạng thái nửa ngủ nửa tỉnh, sợ bị người ám sát, sau đó nhà họ Chung bị diệt, cô lên đường trốn đi nơi khác, chịu đói khổ lạnh lẽo lại càng không thể ngủ ngon, đi tới nhà họ Dịch làm nữ hầu, ngày đầu tiên đụng phải tiểu thiếu gia, từ sau lần đó, lại càng dè dặt cẩn thận, cực kỳ đề phòng, đương nhiên lại càng khó ngủ ngon.

Nhưng, cảm giác lần này, cô lại được ngủ rất yên ổn.

Nhiệt độ ôn hoà của ánh mặt trời nhẹ nhàng thấm vào da thịt cô, Chung Tình run rẩy, lười biếng giật giật thân thể, không tỉnh ngượng mà tỉnh lại từ

trong mộng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (1)

Bởi vì, trên thế giới này, chưa bao giờ có bất cứ người nào, khiến cho cô chỉ cần liếc mắt một cái, đã cảm thấy ngẹt thở.

Nhất thời, Chung Tình hít vào một hơi thật sâu, sau đó từng bước đi tới bên người Dịch Giản, cúi đầu đứng thẳng: "Thỉnh an Thiếu Tướng, cảm ơn Thiếu Tướng đã cứu mạng."

Dịch Giản ngẩng đầu lên, đầu ngón tay trong suốt che miệng, hơi ho khan hai lần, âm điệu mềm mại.

Từ Ngang nói rất đúng, hẳn có bệnh hen suyễn di truyền từ nhỏ, chỉ cần chú ý, sẽ không phát bệnh, thế nhưng không thể để cảm lạnh, ngày hôm qua sau khi dầm mưa, ngày hôm nay liền mắc bệnh.

Dịch Giản không nói gì, ánh mắt khóa chặt Chung Tình, bên trong hiện lên ít mềm mại.

Lúc này, Chung Tình mới ngẩng đầu lên, vừa vặn bắt gặp đôi mắt ôn hoà ở đối diện, Chung Tình vội vàng cúi đầu, tốc độ tim đập ngày càng nhanh.

Đôi mắt Thiếu Tướng thật là đẹp, tuy có chút lạnh nhạt, thế nhưng rất thâm thúy, hoàn toàn khiến người ta đoán không ra đáy lòng hẳn nghĩ gì, thậm chí, giống như có thể câu hồn người, cô cảm thấy mình bởi vì đôi mắt này, mà hồn phách đều muốn bay đi.

Ngực Chung Tình phập phồng, Dịch Giản vẫn đang nhìn cô, trong đầu liền hiện lên những hình ảnh tối hôm qua Thật ra, hiện giờ cô cũng đã được tính là người đàn bà của hắn Dù sao, tối hôm qua, sự trinh trắng. Đã bị hắn đoạt đi rồi!

Tối một đêm hôm qua, hắn đều không có nghỉ ngơi tốt, trong đầu chỉ toàn hiện lên những chuyện chưa có làm xong kia.

Dịch Giản nghĩ đến chuyện này, cũng không nói lời nào, chỉ có Chung Tình, hoảng loạn đứng ở nơi đó, nhìn không ra ý tứ của Dịch Giản, cuối cùng mới thử thăm dò nói: "Thiếu Tướng, tôi lui ra đây."

Nói xong, liền xoay người dự định rời khỏi.

Thân thể Dịch Giản tuần nhã, mặt mày thanh tú, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nghe thấy lời Chung Tình, lúc này mới nói: "Chờ đã."

Chung Tình chỉ có thể đứng lại, không dám ngẩng đầu lên, nhưng mơ hồ có thể cảm giác được ánh mắt Dịch Giản lúc nào cũng nhìn cô, giống như muốn đem quần áo của cô gỡ xuống, nghĩ đến điều này, mặt Chung Tình ửng hồng, cảm thấy hô hấp khó khăn.

Nếu như làm chuyện đó ở đây, cô thật sự sẽ té xỉu.

Dịch Giản chỉ vào ga trải giường, vừa vịn chỉ vào vết máu đỏ tươi ở phía trên, lúc này mới chậm rì rì mở miệng nói: "Gả cho tôi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (2)

Dịch Giản chỉ vào ga trải giường, vừa vịn chỉ vào vết máu đỏ tươi ở phía trên, lúc này mới chậm rì rì mở miệng nói: "Gả cho tôi."

Tiếng nói của hắn rất nhẹ nhàng, chậm rãi giống như gió xuân, mềm mại như âm điệu của con gái, thế nhưng bên trong ẩn chứa nồng đậm thô bạo.

Làm cho tất cả mọi người, đều không thể phản kháng và bài xích.

Chung Tình nghe được lời này, trong phút chốc thay đổi sắc mặt, đầu tiên là hai gò má đỏ hồng, sau đó chính là kinh hoảng và thất thố.

Cô kinh ngạc nhìn Dịch Giản, trong mắt tràn ngập mộng lung.

"Em là của tôi." Dịch Giản lần đầu tiên nói nhiều như vậy, đơn giản giải thích: "Đây là chứng cứ, máu của em. ở nơi này."

Đại não Chung Tình, âm âm nổ tung .

Hèn chi cô cảm thấy phía dưới. cơ thể. mơ hồ đau buốt, hóa ra,. Là như vậy

Cho dù cô chưa từng trải qua chuyện nam nữ, thế nhưng cô đã từng nhìn thấy một ít trong sách.

Ánh mắt của cô hiện lên vài phần hoảng hốt, giống như không thể tin được chuyện như vậy lại xảy ra ở trên người mình.

Con gái chưa kết hôn, lại thất thân, nếu chuyện này bị lộ ra, sẽ làm chuyện cười cho mọi người, không biết sẽ có bao nhiêu người xem thường mình đây!

Trong quan niệm của cô, cả đời của một người phụ nữ, chỉ có thể có một người đàn ông.

Mà cô đã là người đàn bà của hắn, như vậy, hắn chính là người chồng một đời một kiếp của cô.

Thế nhưng Chung Tình lại nghĩ đến Hà An Viện, sau đó nghĩ đến những lần mình đối mặt với hắn, đều cảm thấy khó thở, khó chịu muốn chết, nếu mình gả cho hắn. Cũng không biết cuộc sống sau này có thể kéo dài được bao lâu?

Chỉ cần không nói ra chuyện này, cô cũng không phải ngu ngốc, nếu như cô thật sự gả cho hắn, như vậy, sẽ càng có nhiều người nhà họ Dịch muốn đối phó với cô hơn.

Đến lúc ấy, cô sẽ gặp nhiều phiền phức, rước lấy sự hãm hại của biết bao nhiêu người.

Cô sợ chết, cũng sợ phiền phức.

Mất đi thân thể, chuyện này cũng không phải là chuyện vớ vẩn gì, thế nhưng mất đi sinh mệnh, vậy thì cái gì cũng không có .

Cô không thể chết được. Mà hiện tại nhà họ Dịch chỉ có một người hầu gái, cả đời có thể gả đi hay không, còn không biết Vì thế, chỉ cần Thiếu Tướng không nói ra, cô không nói, thì sẽ không có người biết là cô đã thất thân .

Nhất thời, Chung Tình kiên quyết lắc đầu, bình tĩnh nói một chữ then chốt: "Không!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (3)

Nhất thời, Chung Tình kiên quyết lắc đầu, bình tĩnh nói một chữ then chốt: "Không!"

Dịch Giản lười biếng ngẩng đầu lên, ánh mắt đột nhiên trở nên có thể đông chết người.

Vẻ mặt Dịch Giản vẫn lạnh nhạt như cũ, nhưng rõ ràng có đan xen sự tức giận.

Lần đầu tiên hắn nói với một người phụ nữ là giả cho hắn.

Thế nhưng cô lại kiên quyết từ chối, thậm chí, một chút do dự cũng không có!

Tay của hắn, chậm rãi siết thành quyền, nhìn Chung Tình hỏi một câu: "Tại sao?"

"Bởi vì." Chung Tình cũng không biết trả lời làm sao, cũng không thể nói cô sợ chết, đi cùng với hắn, cô cũng sẽ bị liên lụy Thế nhưng, cô cũng không thể không trả lời, cô gấp đến độ không tìm được lý do, mà ánh mắt Dịch Giản ngày càng lạnh, ngày càng đáng sợ, dưới tình thế cấp bách, cô chỉ có thể nói lung tung một câu: "Bởi vì, tôi không xứng với Thiếu Tướng."

Dịch Giản nhìn chăm chăm Chung Tình, hiển nhiên là không tin cái cố vụng về này của cô, mặc dù hẳn rất hiếm kỳ, nhưng chưa từng mở miệng dò hỏi.

Chung Tình cũng không biết nên nói cái gì.

Thế nhưng cô cảm thấy sợ hãi vô cùng.

Cậu út đã từng đùa giỡn như vậy, nhưng cô chưa từng cảm thấy sợ hãi, thế nhưng vào giờ phút này cô lại thật sự lo sợ.

Qua một hồi lâu, Chung Tình mới nhẹ giọng mở miệng: "Thiếu tướng, tôi lui ra."

Dịch Giản không có hé răng, cũng không có ở nhìn cô, đôi mắt thẳng tắp nhìn vào khối máu đỏ tươi trên chiếc giường kia, ánh mắt ngày càng lạnh.

Chung Tình di chuyển một chút một về phía sau, đi mấy bước, cô đột nhiên nhớ ra cái gì đó, quay về phía Dịch Giản nói: "Thiếu Tướng, hi vọng ngài quên đi chuyện xảy ra vào tối hôm qua. Tôi thật sự rất cảm ơn ngài."

Dịch Giản bỗng nhiên ngẩng đầu lên, tròn mắt đen kịt như thủy tinh, ngừng ở trên người Chung Tình.

Hóa ra, không phải không xứng, mà là có tính toán khác. Ở trong lòng của cô, phát sinh chuyện như vậy, thật ra từ đầu đến cuối, cô chưa hề nghĩ tới việc phải gả cho mình.

Sự trinh trắng của cô ấy đều đã cho mình, nhưng cô ấy không hề do dự mà lựa chọn từ bỏ, xem ra, trong lòng của cô ấy nghĩ như vậy, bài xích hẳn.

Bờ môi hăn giật giật, giống như muốn nói cái gì, thế nhưng cuối cùng vẫn dùng ngón tay thon dài duyên dáng, che miệng lại, bởi vì tức giận, nên lần ho khan này càng lợi hại hơn.

Hăn ho đến nổi cả khuôn mặt trắng nõn đều ửng đỏ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (4)

Bờ môi hăn giật giật, giống như muốn nói cái gì, thế nhưng cuối cùng vẫn dùng ngón tay thon dài duyên dáng, che miệng lại, bởi vì tức giận, nên lần ho khan này càng lợi hại hơn.

Hăn ho đến nổi cả khuôn mặt trắng nõn đều ửng đỏ.

Hăn thở hỗn hển, phải mất một lúc sau mới yên tĩnh trở lại, chỉ lãnh đạm liếc mắt nhìn Chung Tình, đáy mắt hiện lên sự lạnh lùng sắc bén, sau đó khẽ mở môi mỏng, nhẹ nhàng nói một chữ: "Cút!"

Chung Tình nghe được Dịch Giản nói như vậy, xoay người nhanh chóng rời đi .

Dịch Giản nhìn chăm chú vào vị trí mà cô vừa đứng, suy tư.

Mãi đến khi Từ Ngang đi vào, hăn vẫn không hề có một chút phản ứng nào.

Từ Ngang hiếm khi thấy Thiếu Tướng đờ ra như vậy, vừa muốn mở miệng đánh thức, đã thấy Dịch Giản lãnh đạm quay đầu, liếc mắt nhìn hăn, sau đó không chút biến sắc đứng lên, mang theo vài phần lười nhác nhún vai một cái, hơi ho khan, đi về phía chiếc giường.

Sau đó uể oải nằm lên giường, nhắm mắt lại, nhìn giống như đang ngủ thiếp đi.

Mặt hần trước sau đều không có cảm xúc, động tác cũng rất nhẹ nhàng chậm chạp, thế nhưng trong đầu lại hiện lên chữ “không” mà cô không chút do dự từ chối!

Thật ra, hần có nghĩ tới căn nguyên của chuyện lần này, thế nhưng, ngay lập tức hần lại nuốt những câu nói kia trở vào.

Hần là một người có lòng tự trọng rất cao, hần chỉ thích chủ động trong mọi chuyện, xưa nay không hề thích bị động.

Ở bên trong cuộc truy đuổi tình ái này, thật ra hần đã mất đi tư cách chủ động, càng không thể để sự yếu đuối của hần, đều hiện ra ở trước mặt cô.

Cô là người con gái thế nào, hần nghĩ, ở nhà họ Dịch, không một ai có thể hiểu cô hơn hần.

Cô là một người rất giỏi lợi dụng.

Thủ đoạn vô cùng sắc bén.

Cô ở nhà họ Chung nhiều năm như vậy, từng làm những chuyện gì, hần đều rõ như lòng bàn tay, ngay cả chính hần, cũng có lúc không thể không khỏi bội phục cô.

Vì thế, nếu cô biết, hần quan tâm cô như vậy. Hần sẽ không có cơ hội để phản kháng.

Vì thế, hần lựa chọn im lặng, để cô rời đi.

Chẳng qua, hần dám thả cô đi như vậy, hần thì có bản lĩnh khiến cho cô ngoan ngoan đưa tới cửa.

Bởi vì hần biết, cô năm lần bảy lượt trêu chọc Dịch Hân, dựa theo tính tình của Dịch Hân, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên sắp tới cô sẽ không có những ngày tháng tốt đẹp.

Thế nhưng, ngoại trừ hẳn, sẽ không có người nào ở nhà họ Dịch, có thể đảm bảo sự bình an cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (5)

Thế nhưng, ngoại trừ hân, sẽ không có người nào ở nhà họ Dịch, có thể đảm bảo sự bình an cho cô.

Dịch Giản hơi mở mắt ra, ngược đầu lên, tay hân nhẹ nhàng đỡ lấy đầu, từ trong vạt áo, lấy ra hai chiếc khăn tay, nhìn vào, ánh mắt bắt đầu tan rã, không một ai biết, hân đến cùng đang nghĩ cái gì.

=====

Thiếu Tướng Dịch Giản vừa dự liệu như thế. Sáng sớm ngày hôm sau, Dịch Hân đã đem toàn bộ nơi ở của hầu gái, lục soát một cách triệt để.

Nhà họ Dịch là một gia tộc lớn, nên có tới mấy trăm hầu gái. Dịch Hân tìm cả một buổi sáng, cũng không tìm được Chung Tình.

Chung Tình vô cùng thông minh, cô hóa trang mặt mình trở nên vô cùng xấu xí, còn vẽ một cái nốt ruồi ở khóe miệng, cố ý khom lưng, để giống như một bà lão.

Hầu gái nhà họ Dịch rất nhiều, Chung Tình chỉ vừa mới tới, rất nhiều người chưa từng thấy cô, vì thế khi Chung Tình cải trang như thế, đã thoát khỏi sự tìm kiếm của Dịch Hân.

Thậm chí có một lần, cô chạm mặt Dịch Hân, cố gắng khàn giọng, hô một câu: "Tiểu thiếu gia."

Tiểu thiếu gia ghét bỏ dung mạo xấu xí của cô, hừ lạnh một tiếng, lắc mình rời đi.

Lâu dần, Dịch Hân tìm không được Chung Tình, cũng dần dần mất đi hứng thú, ra vào chỗ ở và nơi làm việc của hầu gái dần dần ít đi.

Mà Chung Tình, cũng sợ bị người ta phát giác, vì thế vẫn luôn hóa trang như vậy.

Thế nhưng cả ngày mặc trang phục như vậy, đúng là có chút đau eo mỗi lưng, đến khi trời tối, cô sẽ lén lút chạy tới cái ao gần đó, rửa mặt sạch sẽ, lười biếng đuổi người, bộc lộ radáng vẻ vốn có của mình.

Ánh trăng nhàn nhạt, chiếu sáng tất cả mọi nơi, Chung Tình rửa mặt sạch sẽ, thuận tiện giặt sạch quần áo, ngồi ở bên cạnh cái ao, nhìn cái bóng của mình trong nước, không nhận được có chút đặc chí.

Cô nghĩ, những chuyện này, hiện tại xem như đã thật sự kết thúc, tiểu thiếu gia chính là người tam phân chung*, đã tìm liên tiếp mười ngày mà vẫn không tìm được cô, hiện tại đã ba bốn ngày mà vẫn không thấy hẳn xuất hiện, cũng có thể, nguy hiểm đã thật sự trôi qua.

*tam phân chung: 3 phần nóng 7 phần lạnh, ý là mau nóng nãy nhưng cũng dễ nguội giận :3

Nghĩ tới đây, Chung Tình không khỏi vì mình vừa tránh được một kiếp mà âm thầm đắc ý.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (6)

Nghĩ tới đây, Chung Tình không khỏi vì mình vừa tránh được một kiếp mà âm thầm đắc ý.

Từ nhỏ cô đã thông tuệ hơn người, từ lần đầu tiên bày mưu kế để khiến cho cha chú ý, đến khi toàn bộ nhà họ Chung đứng ở trên đỉnh vinh quang, cô giỏi về dùng kế, biết làm sao bắt được tâm của cha, người của nhà họ Chung từ trên xuống dưới đều phí hết tâm tư để lấy lòng cô.

Đương nhiên lúc đó, người muốn mạng của cô, cũng đếm không xuể, nhưng mỗi một lần, cô đều xảo diệu tránh được một kiếp.

Thật sự mà nói, bởi vì lúc ấy muốn được sống nên cô đã học một vài thứ, không ngờ vào lúc mấu chốt, nó lại cứu mạng cô.

Lúc Chung đang đắc ý, đột nhiên nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân, cô trời sinh mẫn cảm, theo bản năng muốn đứng lên trốn đi, ai biết, cô vừa đứng lên lại vừa vịn đụng vào người ở phía sau, Chung Tình quay đầu nhìn lại, mặt biến trắng.

Dịch Hân vốn đã uống nhiều rượu, loạng choạng trở về nhà họ Dịch, kêu người luôn đi theo bên cạnh mình lui đi, vô cùng khát nước, theo bản năng đi tới cái giếng nước. Đi được một nửa, liền nhìn thấy bóng dáng của một người con gái, rất là quen thuộc, liền thay đổi quỹ đạo, đi về phía nơi này.

Khoảng thời gian này, hăn vẫn luôn tìm kiếm người hầu gái xinh đẹp như hoa kia, hoàn toàn không có đi tìm hoa văn liễu , ngày hôm nay uống rượu, lại nhìn thấy con gái, khiến cho tình thú của người đàn ông. Lập tức bốc lên.

Hăn cảm giác được đáy lòng của mình, bốc lên một ngọn lửa, âm thầm bước tới gần người con gái kia.

Ai biết, người con gái này vừa quay đầu lại, khiến cho khuôn mặt hăn nhất thời hớn hở, hóa ra là người hầu gái mà hăn đã tìm rất lâu kia.

Thật sự là vô tâm trồng liễu, liễu lại thành rừng.

Nhất thời, Dịch Hân cúi đầu, say khướt đi tới gần Chung Tình, đưa tay ra, ôm cô một cách chặt chẽ, để cô khỏi phải chạy trốn: "Rốt cuộc tìm được em, lần này xem em trốn đi đâu."

Vẻ mặt Chung Tình rơi vào trong đôi mắt của Dịch Hân, chính là vừa mỹ lệ vừa đáng yêu!

Con mắt của cô trừng mắt to, tròn tròn, vô cùng chọc người.

Dịch Hân không nhịn được nuốt nước bọt một cái, sau đó cúi đầu, đi thẳng vào chủ đề.

Hăn vốn đã muốn hôn bờ môi của Chung Tình, thế nhưng Chung Tình lại né đi, hăn liền hôn vào cổ của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (7)

Hắn vốn đã muốn hôn bờ môi của Chung Tình, thế nhưng Chung Tình lại né đi, hắn liền hôn vào cổ của cô, hắn cũng không chê, hôn cổ thì hôn cổ, hơn nữa cũng có một phen tư vị đặc biệt, thơm ngon mềm mại, Dịch Hân vui sướng rạo rức vừa cắn vừa liếm ở trên cổ Chung Tình.

Chung Tình cảm thấy có chút buồn nôn, cô có cảm giác mình sắp phun đồ ăn ra ngoài, thế nhưng có giấy dựa thế nào Dịch Sớm cũng không để ý, hắn đang tập trung hôn vào làn da ở dưới bờ môi, hắn chưa bao giờ hưởng thụ qua sự mềm mại nào như vậy, làm cho sức mạnh của hắn, thả lỏng từng chút một.

Chung Tình vừa vặn tóm được cái khe hở nho nhỏ đó, đẩy Dịch Hân ra, không quay đầu lại chạy đi .

Dịch Hân làm gì chịu buông tha cô, do say rượu nên bước đi có chút bất ổn, tốc độ tuy rằng không nhanh, thế nhưng vẫn gắng sức chạy theo Chung Tình.

Chung Tình có khi nào phải chạy nhiều như vậy, chạy được một lúc, đã có chút thở hổn hển, trong lòng sợ cực kì, cảm giác được Dịch Hân ở phía sau, cách cô ngày càng gần.

Tối nay, nếu như cô trốn không xong, như vậy có khả năng sẽ bị hắn cưỡng đoạt.

Tuy rằng thân thể cô đã không còn sạch sẽ, đêm đầu tiên đã bị Thiếu Tướng cướp đi, thế nhưng, không có nghĩa là cái gì cô cũng chịu làm.

Chung Tình chạy một hồi, cảm thấy mệt rã rời, dừng bước lại, liều mạng đi về phía trước.

Mà Dịch Hân ở phía sau, chỉ cần đưa tay ra, là có thể bắt được cô.

Cô nhìn chung quanh một lần, không chút nghĩ ngợi tiến vào rừng cây.

Bên trong một mảnh đen kịt, đâu đâu cũng là cành cây, từ nhỏ cô chưa bao giờ phải chịu khổ, là đại thiếu thư được nuông chiều từ bé, làm sao có thể đi được ở trong này.

Cũng may nhờ vào bóng tối, sau khi Dịch Hân đi vào trong tìm kiếm, trong thời gian ngắn, cũng không có tìm được cô.

Chung Tình mặc một bộ sườn xám, bị thân cây bao lấy, cửa vào trong da thịt, máu đều chảy ra, rất đau, cô không nhịn được thốt lên một tiếng.

Âm thanh vừa vang lên, lập tức liền kinh động đến Dịch Hân: "Tôi tìm tới đây, xem em lần này trốn được đi đâu."

Dịch Hân đi theo âm thanh, liền đưa tay ra, đi tới.

Váy Chung Tình bị kẹt vào trong cành cây, hoàn toàn không thể nào nhúc nhích, cô mơ hồ cảm giác được Dịch Hân đang tới gần, trong lòng vô cùng sốt ruột, cúi người, đưa tay ra muốn xé váy, thế nhưng đã có người đi trước cô một bước, chỉ nghe được một tiếng âm thanh rạn nứt, lập tức cảm thấy cổ tay của mình bị một người nào đó nắm lấy, bị một luồng khí lực lôi kéo, cô liền ngã vào trong một vòm ngực.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (8)

Chỉ nghe được một tiếng âm thanh rạn nứt, lập tức cảm thấy cổ tay của mình bị một người nào đó nắm lấy, bị một luồng khí lực lôi kéo, cô liền ngã vào trong một vòm ngực.

Chung Tình theo bản năng muốn kêu thành tiếng, cô cho rằng là tiểu thiếu gia, thế nhưng người kia lại đưa tay ra, che miệng cô lại, sau đó nhẹ nhàng ra lệnh: "Đừng nhúc nhích!"

Vẻ mặt Chung Tình trong nháy mắt kinh ngạc .

Trùng hai mắt, không nhúc nhích.

Mà cái tay kia, không có buông khỏi miệng cô.

Ở bên trong hơi thở của cô, có mùi vị dễ ngửi mà cũng nhẹ nhàng khoan khoái Giống như đã ngửi qua ở đâu đó.

Sạch sẽ, khiến người ta cảm thấy cô cùng thoải mái.

Thậm chí, còn mang theo vài phần mềm mại mê hoặc.

Tâm Chung Tình cũng dần dần bình tĩnh hơn, ngoan ngoãn đứng ở trong lòng người này, lắng lắng nghe tiếng bước chân đang đang truyền tới từ bên trong rừng cây ————— đó là âm thanh của tiểu thiếu gia đang tìm kiếm cô.

Chung Tình điều chỉnh hô hấp, cô mơ hồ có thể nghe được tiếng tim đập trầm ổn của người đàn ông ở phía sau mình, mặt của cô cũng từng chút một đỏ lên, trong nháy mắt đó, cô giống như đang nghe được âm thanh êm tai nhất thế giới, một ca khúc triền miên mà đau khổ.

Hồi lâu, Dịch Hân giống như đã thiếu kiên nhẫn , xoay người hùng hổ rời đi.

Đến khi bước chân của Dịch Hân không còn vang lên nữa, bàn tay mềm mại che miệng của cô cũng rũ xuống.

Chung Tình lúc này mới thở hồng hộc, sau đó nỗ lực đứng lên, phát hiện chân của mình truyền đến đau xót.

Cô không nhìn được khe hô một câu, lập tức cảm thấy lòng bàn tay của mình bị một người nào đó nắm chặt, sau đó bị người ấy bế lên.

Cô cũng không biết người ôm cô là ai, người kia đi dọc theo một con đường, bước chân rất chậm, không một chút nào sốt ruột, giống như đang cực kỳ hưởng thụ cái cảm giác ở bên trong rừng cây, bọn họ đi một hồi lâu, rốt cuộc ra khỏi rừng cây.

Chung Tình được nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất, sau đó, người kia mới nửa quỳ ở trước mặt cô, đưa tay ra nắm chặt chân của cô.

Vào lúc này, Chung Tình mới bất tri bất giác ngẩng đầu lên, nhìn về phía người này, sau đó, cả người cô liền triệt để ngẩn ngơ

Người này lại..... Là Thiếu Tướng!

Ở trong khu rừng hồi nãy, người làm cho cô có cảm giác yên tâm, lại là Thiếu Tướng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (9)

Người này lại..... Là Thiếu Tướng!

Ở trong khu rừng hồi nãy, người làm cho cô có cảm giác yên tâm, lại là Thiếu Tướng!

Mặt Chung Tình đang từ màu đỏ hồng biến thành trắng bệch, chân của cô bởi vì thấy rõ dung mạo của Dịch Giản, mới đầu còn thuận theo, bây giờ lại lập tức căng thẳng lên.

Nhịp tim yên bình, cũng trở nên đập dồn dập hơn.

Cô nhìn Dịch Giản một cái, trong mắt hiện lên vẻ không tin tưởng, cô mở mắt, nhắm lại, mở mắt, nhắm lại.

Dịch Giản lo nhìn vết thương của Chung Tình, không để ý biểu hiện khó tin của cô, hắt thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn thấy Chung Tình đang không ngừng nháy mắt, trên mặt hiện lên sự không tin tưởng.

Hắn nhíu mày lại, đôi mắt lẳng lẳng nhìn cô.

Ánh mắt của hai người, giao thoa ở trong không trung, giữa hai lông mày của Dịch Giản, dần dần hiện lên sự không hài lòng.

Vừa mới nhu thuận, hiện tại đã biến thành chống cự.

Cô. Chán ghét gặp phải hần?

Chung tình chớp mắt nửa ngày, phát hiện hình ảnh trước mặt vẫn trước sau vẫn không thay đổi, khuôn mặt nhin không được hiện lên sự đau khổ, giờ phút này, cô hy vọng có thể biến thành không khí, vô thanh vô tức lặng lẽ biến mất không còn tăm hơi ở trước mặt hần.

Sự đau khổ hiện lên từ vẻ mặt cô, càng làm gia tăng sự tức giận của Dịch Giản.

Hần nhìn cô, không nói gì, chỉ là màu sắc trong con người, càng ngày càng sâu, giống như cơn bão sắp ập tới.

Chung Tình nhìn sắc mặt hần thay đổi, nếu như mới đầu vì vẻ đẹp của hần mà tim đập nhanh thì bây giờ đã biến thành khủng hoảng, cô từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ sợ một người như vậy. Cảm giác sợ hãi luống cuống, trong đầu trống rỗng, hoàn toàn không thể nghĩ ra được bất kỳ biện pháp nào để có thể né tránh.

Dịch Giản nắm chân nhỏ của Chung Tình, khẽ dùng lực một chút, vết thương của Chung Tình vốn đã ngừng chảy máu thì lại một lần nữa chảy ra máu tươi.

Đau đớn truyền đến, Chung Tình không nhin được há hốc mồm, cũng không dám kêu đau, chỉ có thể run cầm cập, nhìn Dịch Giản, không nghĩ ra được manh mối gì.

"Thiếu Tướng tôi, tôi. Không biết đã làm gì để Thiếu Tướng mất hứng Tôi không nhớ rõ, tôi đã trêu chọc Thiếu Tướng lúc nào."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! (10)

"Thiếu Tướng tôi, tôi. Không biết đã làm gì để Thiếu Tướng mất hứng Tôi không nhớ rõ, tôi đã trêu chọc Thiếu Tướng lúc nào."

Chung Tình nhớ lại những chuyện đã xảy ra gần đây, nhất thời có chút sốt sắng: "Hơn nữa, nếu như tôi thật sự đã đắc tội Thiếu Tướng, xin mời Thiếu Tướng nói ra, để khi tôi chết, cũng có thể chết một cách rõ ràng, Thiếu Tướng chỉ đích danh tôi tham gia yến tiệc, sau đó cứu tôi, đến cùng là vì cái gì?"

Cô vốn tưởng rằng, hắn có ý với cô, cho nên mới muốn cô, thậm chí, cô còn nghĩ qua, nếu như đến thời điểm sinh tử, gặp trở ngại không vượt qua được, cô có thể cầu hắn hay không.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, lại không phải như vậy .

Nếu như hắn thật sự có ý với cô, như thế nào có thể lãnh khốc như vậy?

Đáy lòng Chung Tình căng thẳng, trong khoảng thời gian ngắn, không biết làm thế nào, chỉ có thể đem những nghi vấn ở trong lòng, nói ra một cách rõ ràng.

"Thiếu Tướng. Tôi thật sự không nhớ rõ đã trêu chọc Thiếu Tướng lúc nào, tôi hi vọng Thiếu Tướng có thể nói cho tôi biết, tôi không muốn để quá nhiều nghi vấn ở trong lòng như vậy."

Dịch Giản không để ý tới cô, ánh mắt của hắn, ngày càng lạnh lẽo, thậm chí, đã lãnh đạm giống như nước.

Đôi mắt hắn nhỏ dài, giống như đôi mắt của người con gái được miêu tả một cách tỉ mỉ, bên trong nhắc lên Kinh Đào Hài Lãng!

Hóa ra, cô không nhớ rõ!

Cô lại. Cái gì cũng đều không nhớ rõ!

Hoặc là, cô vốn không muốn nhớ tới!

Dịch Giản liền lạnh như băng nhìn Chung Tình.

Chung Tình không hiểu về mặt của Dịch Giản, rốt cuộc ý tứ của hắn là như thế nào, là hận, hay là giận? Cô không hiểu.

Thân thể của cô hơi rụt lại về phía sau, theo bản năng liền cúi đầu.

Thế nhưng, lại bị Dịch Giản mạnh mẽ nắm lấy bờ vai của cô, trong đầu cô liền xuất hiện một dự cảm không tốt: "Thiếu Tướng."

Cô muốn chạy trốn.

Thế nhưng, lại đột nhiên phát hiện, mình bây giờ, hoàn toàn không giống với lúc đối mặt với tiểu thiếu gia, một điểm khí lực cô cũng không sử dụng được.

Có thể nói, người đàn ông có khí tràng như vậy, chỉ cần hắn muốn làm, ngay cả ánh mắt cũng có thể biểu đạt ra ý nghĩ của hắn, cho dù là người nào, cũng không thể chống lại, cũng không cách nào né tránh.

Khuôn mặt Dịch Giản, nhích về phía cô, cô cho rằng hắn muốn hôn cô, nhịp tim của cô không ngừng đập càng nhanh, thậm chí, cô cảm giác được mình còn mang theo một loại khát vọng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (1)

Dịch Giản nhích gần tới cô, cô còn cho rằng anh đang muốn hôn mình, tim cô đập mạnh đến mức không có tiền đồ, thậm chí, cô còn có cảm giác mình đang mang theo một chút khát vọng.

Cô không nhìn được mà nhắm hai mắt lại.

Mang theo vài phần căng thẳng và chờ đợi.

Nhưng bất chợt, cô chỉ cảm thấy chân mình hơi đau.

Cô bị dọa đến mức rút chân lại, mở mắt, lại thấy anh đang cúi đầu, mút miệng vết thương của cô, hút hết máu trên miệng vết thương ra ngoài.

Cô bị đau, có điều cũng không dám kêu thành tiếng, chỉ có thể cố gắng chịu đựng.

Cô không có dũng khí để phản kháng lại anh, hoặc có thể nói, cho dù là ai, cũng không có đủ dũng khí để phản kháng người đàn ông này, không vì cái gì khác, chỉ vì, người đàn ông này tạo cho người ta một loại ấn tượng không thể nào kháng cự.

Anh hút từ từ, dần biến thành gặm nhấm, dùng sức mạnh như đang phát tiết điều gì đó, cô đau đến mức chảy nước mắt, khẽ nấc lên.

Anh nghe được tiếng khóc của cô, lúc này mới dừng lại, ngẩng đầu lên, ánh mắt lạnh nhạt, trên đôi môi như cánh hoa kia còn mang theo chút vết

máu, dưới bóng đêm, vô cùng tươi đẹp.

Anh vươn tay, lau từng giọt nước mắt đang rơi xuống của cô, sau đó hơi nhồm người lên, vươn tay, kéo tay của cô, đỡ cô đứng dậy, khuôn mặt anh hoàn mỹ không tỳ vết, hơi cúi xuống, áp lên gương mặt của Chung Tình, anh mở miệng với giọng điệu rất lạnh nhạt: "Lần sau không được như thế này nữa."

Chung Tình há miệng, trên mặt đều là vẻ khó hiểu, tại sao lần sau lại không được như thế này nữa? Tại sao anh lại không trả lời vấn đề của cô... Chẳng lẽ trước đây bọn họ đã từng có chuyện gì quan trọng sao? Nhưng vì sao cô lại không nhớ gì cả? Cô không hề mất trí nhớ, bởi vì nhiều năm như thế, từng giây từng phút cô đều nhớ rất rõ ràng... Cuối cùng, cô và anh ta, đã có chuyện gì xảy ra?

Chung Tình nhìn Dịch Giản, sững người hồi lâu.

Anh chỉ mặc một chiếc áo sơ mi mỏng, thoát nhìn vừa nhu mì vừa thon gầy, nhưng lại không hề yếu ớt.

Dưới bóng đêm, khuôn mặt của anh hệt như mặt hồ đầy gợn sóng.

Một người đẹp mắt như thế, mới chỉ nhìn đã khiến tim của cô nảy lên không ngừng... Vì vậy, nếu như lúc trước đã từng gặp qua, chắc chắn không thể quên được.

Huống chi, khi cô còn là lục tiểu thư của nhà họ Chung, anh vẫn là thiếu tướng của nhà họ Dịch, danh tiếng lớn như thế, nếu như cô có thấy, chắc chắn sẽ không thể quên được cái danh này...

Cho nên, có phải anh ta đã nhớ nhầm rồi không?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (2)

Huống chi, khi cô còn là lục tiểu thư của nhà họ Chung, anh vẫn là thiếu tướng của nhà họ Dịch, danh tiếng lớn như thế, nếu như cô có thấy, cũng sẽ không thể quên được cái danh này...

Cho nên, có phải anh ta đã nhớ nhầm rồi không?

Nghĩ tới đây, Chung Tình nhanh chóng mở miệng, nói: "Thiếu tướng, có phải là do người nào đó có dáng dấp rất giống tôi không, hay thiếu tướng nhớ nhầm rồi?"

Dịch Giản nhìn ánh mắt của cô, có chút lửa giận lướt qua, dùng mấy ngón tay với khớp xương thon dài giữ cằm của cô lại, anh ghé sát vào vô, hơi thở phả lên trên khuôn mặt ấy, khiến cho cô không có cách nào để hô hấp.

Anh cúi đầu, không hề báo trước mà hôn lên môi cô.

Cô trừng lớn mắt.

Quên mất phải tránh né, quên mất phải trốn tránh, chỉ có thể đứng đờ ở nơi đó, mặc cho nụ hôn của anh cắn nuốt cô từng chút một.

Môi của anh mềm mại nhưng cũng lạnh như băng, cô không hề đáp trả, nhưng anh lại có đủ kiên nhẫn từ từ ma sát môi của cô, thậm chí, những ngón tay đang giữ cằm của cô cũng có chút run rẩy, nhưng, cho dù có run, chúng vẫn có một sức mạnh khiến cô không có cách nào để né tránh.

Chung Tình tròn tròn mắt, nhìn hàng mi dài của anh đập vào tầm mắt của cô, đang run lên nhè nhẹ.

Toàn thân cô bắt đầu run lên, đầu óc trống rỗng, bên tai chỉ còn nghe mấy tiếng ong ong.

Tay của anh cách một lớp áo quần, dưới bóng đêm còn như có một ngọn lửa đang thiêu đốt hừng hực.

Dường như trong nháy mắt, hai người bọn họ đã không còn nghe được âm thanh của thế giới bên ngoài, bên tai chỉ còn tiếng hít thở nặng nề, triền miên, dồn dập của nhau.

Còn có... vài âm thanh khiến người ta đỏ mặt tía tai.

Chung Tình không thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra, cũng không biết rốt cuộc lúc này cô và anh đang làm những gì, chẳng qua cô cảm thấy có hơi sợ, trái tim đập thành thạch liên hồi, hết như đã sắp bất tỉnh đến nơi, nhưng vẫn muốn tiến gần tới lồng ngực của anh theo bản năng.

Cô cảm thấy, cô cần một chỗ dựa, mà thiếu tướng lúc này, chính là một nơi mà cô có thể dựa dẫm.

Thật ra cô rất sợ anh, nhưng vào giờ phút này, cô không còn cảm thấy sợ hãi, mà lại bị thứ cảm giác kinh hãi lúng túng che lấp!

Mà anh, từ lúc cô áp đến gần cũng đã mở mắt, vừa vặn nhìn thẳng vào đôi mắt đang mở to của cô.

Trong đáy mắt của anh có chút nhớ nhung tưởng niệm mãnh liệt, căn bản không giống như vị thiếu tướng lạnh lùng như băng, lạnh nhạt, cao cao tại thường khó gần như ngày thường!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tôi Không Hề Nhận Là Người! (3)

Trong đáy mắt của anh có chút nhớ nhung tưởng niệm mãnh liệt, căn bản không giống như vị thiếu tướng lạnh lùng như băng, lạnh nhạt, cao cao tại thượng khó gần như ngày thường!

Con người nhìn như hoàn mỹ không hề có chút khuyết điểm, vô tình vô dục, hết như một vị thần, hết như một vị tiên.

Vào giờ phút này, lại có thể có những tâm tình giống con người như thế...

Đầu Chung Tình nổ tung trong nháy mắt... Đây là thiếu tướng... Cô lại, ở cùng thiếu tướng, còn hôn, hơn nữa giờ phút này, tư thế của bọn họ lại mập... mờ như thế...

Mà tay của anh còn ôm cô, cô dựa sát vào anh, không hề né tránh.

Cô... điên rồi sao?

Một giây kia, khi lý trí của cô trở về, liều mạng đẩy Dịch Giản ra.

Dịch Giản cũng buông cô.

Đôi mắt đen nhánh ấy vẫn nhìn thẳng vào cô.

Bên trong vẫn còn chút vẻ kích tình và hỗn độn vẫn chưa thể phục hồi.

Môi của anh rất giống những cánh hoa, khê mím khê mở, hấp dẫn tuyệt đẹp, trong hơi thở còn để lộ từng tầng ý triền miên.

Rất nhanh... Anh đã khôi phục lại sự bình tĩnh như trước, nhìn cô, trên mặt không có bất cứ vẻ bất thường nào, ngẩng đầu lên, nhìn ra phía sau cô, lại thấy kiệu của Hà An Viện đang tiến từ đằng xa tới.

Trong nháy mắt anh đã có một ý tưởng trong đầu.

Dịch Giản bình tĩnh nhìn một hồi, lúc cỗ kiệu tới gần mới ôm lấy đầu của Chung Tình, cúi đầu, lại hôn lên đôi môi của cô lần nữa.

Anh ôm hôn cô.

Che chở cô trong ngực, hệt như đang che chở thứ gì quý báu nhất với mình.

Môi của anh ma sát với môi của cô từng chút một, mang theo đủ thâm tình, trong màn đêm tối đen, ở trên con đường như thế, sự dịu dàng của anh cũng bắt đầu lan toả.

.....

Hà An Viện ngồi trong kiệu, đi trở lại viện của mình.

Lúc đi tới khúc ngoặt thì nhìn về phía con đường tới Cổ Viện theo thói quen, lại thấy người mình luôn tương tư đang đứng nơi đó.

Nhưng, lần này, trong ánh mắt của cô ta lại không có bất cứ sự vui mừng nào, bởi vì, bên cạnh anh, đang có một cô gái.

Mà cô gái kia... Cho dù có hoá thành bụi cô ta cũng có thể nhận ra, chính là... Chung Tình!

Bởi vì cô ta ghen tỵ mà châm chọc người đó một câu trong bữa tiệc gia đình, lại bị thiếu tướng chế nhạo bản thân nói chuyện quá khó nghe!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (4)

Bởi vì cô ghen tỵ mà châm chọc người đó một câu trong bữa tiệc gia đình, lại bị thiếu tướng chế nhạo bản thân nói chuyện quá khó nghe!

Hà An Viện vẫn luôn hận cô tận xương tủy.

Hiện tại, cô ta còn đứng đó, đứng chung một chỗ với người đàn ông mà cô yêu thương!

Hà An Viện lên tiếng: "Dừng kiêu!"

Trong giây phút khi cổ kiêu dừng lại, cô ta lại thấy được một màn không thể tin kia, Dịch Giản, anh ấy lại cúi đầu, hôn Chung Tình...

Hơi thở nhẹ nhàng toàn thân anh dần trở nên sâu thẳm...

Anh ấy, lại, hôn cô ta...

Một giây kia, Hà An Viện chỉ cảm thấy thế giới của mình cũng sắp đổ nát trong nháy mắt, đầu óc cô ta trở nên trống rỗng, bên tai đã không còn bất cứ âm thanh nào nữa.

Tại sao, tại sao có thể!

Chẳng phải, không phải lúc nào anh ấy cũng ôn hoà, hờ hững với mọi phụ nữ sao?

Cô ta còn tưởng rằng, anh là một người đàn ông lạnh lùng, hoặc, anh có ham mê đặc thù... Thậm chí, cô ta còn cố chấp tin rằng, chỉ cần bản thân vẫn tiếp tục yêu anh, anh sẽ thấy được mình.

Nhưng, khi cô ta vẫn chưa đợi được thứ gì, anh lại mang hết toàn bộ khát vọng chưa đựng bấy lâu, cho một cô gái khác!

Cô ta không thể tin nổi, khi nhìn thấy một màn này, cô ta không thể tin vào mắt mình, người đàn ông lạnh lùng ấy lại có thể hôn một người con gái khác đến mức tình mê ý loạn!

Hà An Viện có cảm giác mình sắp điên rồi!

Trong lúc đó, cô ta nắm chặt tay vịn của cổ kiệu, toàn thân run lên bần bật, một loại đả kích chưa từng có dần khiến cho thế giới của cô ta sụp đổ đến bên bờ biên giới.

Cô ta muốn nhảy xuống khỏi kiệu theo bản năng, đi về phía bọn họ, kéo bọn họ ra, sau đó bầm thây cô gái kia thành nghìn đoạn, ném vào sông làm mồi cho cá!

Nhưng... Cô ta phải khống chế chính mình!

Không được, không thể!

Cô ta... Nhất định, nhất định phải bình tĩnh, bình tĩnh...

Hà An Viện mở miệng, rõ ràng giọng nói cũng phát run, vẻ mặt hoàn toàn tái đi, nhưng vẫn còn giả vờ mạnh mẽ, để bản thân không để lộ bất cứ dấu vết nào, nói với người phía trước: "Đi!"

.....

Đợi đến khi cổ kiệu kia rời đi.

Dịch Giản mới buông Chung Tình ra.

Anh cúi đầu, ánh mắt còn loé lên những tia sáng bí hiểm, ghé sát vào bên tai của cô, vươn tay, từ từ xoa gương mặt của cô, thật lâu sau mới khẽ hỏi:
"Đừng hỏi tôi vì sao lại thế!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! (5)

Anh cúi đầu, ánh mắt còn loé lên những tia sáng bí hiểm, ghé sát vào bên tai của cô, vươn tay, từ từ xoa gương mặt của cô, thật lâu sau mới khẽ hỏi: "Đừng hỏi tôi vì sao lại thế!"

"Em, tự suy nghĩ đi!"

Sau khi nói xong, anh nhìn cô thật chăm chú, một lúc lâu sau mới nói: "Tôi, không hề nhận lầm người!"

Đây là câu nói dài nhất mà anh nói từ trước đến nay.

Sau khi nói xong liền xoay người rời đi.

Để lại một mình Chung Tình đứng ở nơi đó với khuôn mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Anh nói, anh không nhận lầm người, anh nói, để cho cô tự suy nghĩ.

Nhưng, cô hoàn toàn rõ ràng, cô không thể nghĩ ra được, rốt cuộc lúc trước cô và anh từng có chuyện gì...

Một lúc sau cô mới nhắc chân, đi về phía nơi ở của nữ hầu, nhưng, trong đầu vẫn luôn luẩn quẩn câu nghi vấn kia, anh và cô, rốt cuộc lúc trước, từng có chuyện gì?

.....

Giày cao gót nện trên tấm ván gỗ, phát ra mấy tiếng vang rõ ràng, hết như phong cách nhẹ nhàng bên bờ sông Hoài.

Chỉ là một âm thanh như thế lại khiến người nghe có thể thấy được một loại phong cảnh kiêu diễm.

Trên khuôn mặt của Hà An Viện là một nụ cười lạnh như băng như cách một lớp sương mù.

Ngoài cửa sổ, có một cơn gió thổi tới từ Cố Viên, thổi qua thành phố X phồn vinh, còn mang theo cảm giác lạnh lẽo rợn người.

Mấy người làm đứng ở nơi đó, thấy Hà An Viện như thế, không ai dám mở miệng nói chuyện.

Trên mặt của mỗi người đều có vẻ bàng hoàng, theo thói quen cúi người hành lễ với cô ta, sau đó cố gắng tránh khỏi Hà An Viện càng xa càng tốt.

Hà An Viện không hề liếc mắt nhìn những người đó, chẳng qua chỉ mang vẻ mặt rét lạnh, cất bước đi lên cầu thang, đi theo hành lang thật dài, từng bước từng bước vô cùng thông dong.

Mỗi một bước đi vô cùng ưu nhã, vô cùng đoan trang.

Hết như một cô gái xinh đẹp bước ra từ trong tranh.

Cô mặc sườn xám trắng thêu hoa xanh, đường xẻ thật dài chạy thẳng đến bắp đùi, phía trên còn khoác một tấm áo da màu trắng, làm nổi bật lên khuôn mặt mỹ lệ nổi bật kia.

Cô bước đi, bước chân không lớn không nhỏ, không hề dừng lại, mỗi một bước chân đều có một lớp da thịt từ bắp đùi trắng nõn lộ ra ngoài.

Thật ra thì, cái hành lang này, cô ta đã đi qua không biết bao nhiêu lần, quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, nhưng, vào giờ phút này,

Hà An Viện lại cảm thấy bước chân của mình lại mệt mỏi, đường lại dài như thế.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (6)

Thật ra thì, cái hành lang này, cô ta đã đi qua không biết bao nhiêu lần, quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, nhưng, vào giờ phút này, Hà An Viện lại cảm thấy bước chân của mình lại mệt mỏi, đường lại dài như thế.

Rõ ràng đèn Tây Dương còn đang sáng trên tường, nhưng, cô ta lại cảm thấy ánh sáng vẫn còn quá tối.

Đẩy cửa ra, ngồi xuống mép giường, rèm cửa sổ màu xanh nhạt vì cửa sổ được mở mà bị gió cuốn bay.

Hà An Viện không mở đèn, bình tĩnh ngồi đó hồi lâu, tay nắm thật chặt chiếc khăn tay trong lòng, siết thật chặt, sau đó mới lên tiếng, gọi: "Tiểu Vân!"

Tiểu Vân xuất hiện rất nhanh.

Cô ta đi vào phòng, mở đèn lên, cúi đầu, nhỏ giọng gọi một tiếng: "Tiểu thư."

Hà An Viện đưa lưng về phía Tiểu Vân, thân hình của cô ta được một lớp tơ lụa mỏng bao quanh, xinh đẹp không gì bằng.

Cô ta híp mắt, sắc mặt rất nhợt nhạt, trầm mặc không nói gì.

Mắt cô ta, hơi rũ xuống.

Hàng mi thật dài bắt đầu run rẩy như đàn bướm đang nhảy múa, chỉ trong chốc lát đã được lấp đầy bởi một lớp sầu bi, ngay sau đó, lại có một giọt lệ trong suốt đọng trên hàng mi.

Hệt như một bông hoa sen mới nở, vô cùng mỹ lệ.

Một lúc lâu sau, cô ta mới vươn tay, cầm khăn thấm khoé mắt, khuôn mặt rất tối tăm, giọng nói lại âm ngoan và sắc bén.

"Tiểu Vân, sắp xếp đi, giết cô gái kia!"

Tiểu Vân đứng ở nơi đó một lúc mới hiểu được ý trong lời nói của Hà An Viện, cảm thấy sống lưng của mình lạnh toát, không nhìn được mà hỏi lại: "Tiểu thư, như vậy được không? Nếu thiếu tướng trách tội thì phải làm sao bây giờ?"

Hà An Viện đến ngồi trên ghế dài, mắt lạnh quét sang Tiểu Vân, sau đó mới nhếch môi đầy ưu nhã, cười cười: "Mượn tiểu thiếu gia... Theo dõi sát cô ta, một khi cô ta có hành động gì thì nói cho tiểu thiếu gia biết, sau đó sắp xếp hết tất cả, để cô ta chết bên người cậu ta..."

Tiểu Vân ngẩn ra.

"Ý của tiểu thư, Tiểu Vân hiểu... Tiểu thiếu gia vẫn còn hận cô ta, nếu như hiện tại cô ta chết dưới tay cậu ấy thì sẽ không có ai nghi ngờ đến tiểu thư, mà thiếu tướng, cho dù có giận thật cũng không thể giết tiểu thiếu gia... Dù sao đó cũng là cháu ruột của ngài ấy, tiểu thư, ý này của cô rấy hay, thật sự rất hay! Quá hay!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (7)

Hà An Viện nhếch môi, nở một nụ cười lạnh, lại không hề có chút vui sướng của kẻ thắng cuộc, chẳng qua chỉ cảm thấy trong lòng mình như có một lỗ thủng thật lớn, gió thổi vù vù vào bên trong, như trút.

Cô ta biết, là do cô ta để ý tới nụ hôn kia.

Lòng cô ta rất đau, không thể giải thích được vì sao lại đau như thế.

Cũng không biết, mình phải chịu đựng như vậy đến khi nào, hoặc nên nói, căn bản không biết, lúc nào thì mình mới tới đích.

Thở dài một hơi, hết như sự bi thương xa xôi đến từ ai đó, phiêu dang trong không khí.

"Tiểu Vân, nhất định phải sắp xếp cho xong, nhất định phải bắt cô ta chết! Cô ta không thể sống thêm ngày nào nữa! Chỉ có khi cô ta chết, lòng của ta mới có thể tốt hơn! Anh ấy, lại hôn cô ta... hôn cô ta."

Thật ra, cô ta vẫn luôn rất tự tin, tự tin vì vẻ đẹp của mình, tự tin vì sự thông minh của mình, tự tin vì thủ đoạn, tự tin vì khí thế, vì tình yêu của mình.

Nhưng, hiện tại... Cô ta lại cảm thấy sự tự tin của mình lại buồn cười, bất lực như thế.

.....

Cố Viên.

Tất cả cửa sổ đã được đóng lại thật chặt.

Bên trong phòng sạch sẽ mát mẻ, Dịch Giản chỉ mặc một chiếc áo sơ mi, híp nửa mắt, nhìn chiếc đồng hồ Tây Dương trước mặt, thời gian, từng chút, yên tĩnh mà lướt qua đôi mắt của anh.

Từ Ngang ngồi ở một bên, nhìn Dịch Giản như thế, nhiều lần đều muốn nói nhưng lại thôi.

Thường ngày vào lúc này thiếu tướng đã sớm ngủ, thế nhưng lần này, vì sao mãi vẫn chưa ngủ?

Dịch Giản đã thu hết biểu tình của Từ Ngang vào đáy mắt, tuy nhiên anh vẫn tiếp tục ngẩn người, vô cùng tự nhiên.

"Thiếu tướng, thời gian không còn sớm nữa, nên nghỉ ngơi thôi." Cuối cùng Từ Ngang vẫn không thể nhịn được mà cất lời.

"Đợi." Dịch Giản lại đổi tư thế, ngón tay thon dài hơi hạ xuống, đôi mắt đen nhánh kia chuyển tới trên người Từ Ngang, đáy mắt còn mang theo chút quyến rũ mê người, đôi môi hồng hào như được phủ một lớp băng lạnh.

"Thiếu tướng muốn chờ điều gì?" Từ Ngang có chút mất kiên nhẫn sờ đầu, hỏi.

"Người." Dịch Giản trầm mặc một chút, sau đó mới mở miệng: "Một cô gái."

"Thiếu tướng, chẳng lẽ..." Từ Ngang sửng sốt một chút, trong lúc bất chợt lại hiểu ra, nhất thời kinh ngạc, nói: "Thiếu tướng, sao ngài biết nhất định cô ấy sẽ tới đây?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tôi Không Hề Nhận Làm Người! (8)

"Thiếu tướng, chẳng lẽ..." Từ Ngang sửng sốt một chút, trong lúc bất chợt lại hiểu ra, nhất thời kinh ngạc, nói: "Thiếu tướng, sau ngài biết nhất định cô ấy sẽ tới đây?"

Nhất thời ánh mắt của Dịch Giản trở nên rét lạnh, dọa cho Từ Ngang toát cả mồ hôi, vội vàng sửa lời: "Không... Không biết... Nhất định cô ấy sẽ tới..."

Dịch Giản không nói gì, chỉ hơi nhắm hai mắt lại, nghe chiếc đồng hồ tây dương đang phát ra mấy âm thanh tíc tắc.

Mãi đến nửa tiếng sau, Từ Ngang mới nghe được giọng nói từ tốn của Dịch Giản: "Cậu muốn có phụ nữ sao?"

Từ Ngang nhìn Dịch Giản, hoàn toàn hoá đá.

Đó là lời do thiếu tướng nói ra sao?

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, nghe thấy tận tai, thật sự anh ta còn cho rằng đó chỉ là người có dáng dấp giống người khác mà thôi.

Dịch Giản không chờ Từ Ngang đáp lời, cứ thế mà mở miệng: "Tôi thì có."

Anh không nhìn Từ Ngang, nhưng cũng đoán được Từ Ngang đã bị dọa sợ.

Thật ra thì, anh cũng có cảm giác khác thường.

Gặp phải cô, anh sẽ không còn là anh nữa.

Thật ra thì, từ năm đó tới nay, anh đã từng nghĩ tới, không biết có quên mất cô ấy không, vậy mà, cũng từ ngày đó, khi thấy chiếc khăn tay rơi ra từ trong váy của cô, anh lại không có cách nào để dẫn lại cơn bão tình đã bị anh dẫn xuống tận đáy lòng, hết như những dòng nước sôi trào, bắt đầu cuộn cuộn.

Anh vẫn luôn là một kẻ máu lạnh, anh cảm thấy mình không hề có tim, nhưng, hiện tại anh mới hiểu được, không phải là không có tim, mà là trái tim ấy đã sớm khoá chặt lại, khoá một cô gái, cô không ra được, những người khác cũng không vào được.

Thời gian trước, anh không gặp cô, anh còn có thể nhẫn nại.

Nhưng, khi đã gặp lại, anh lại phát hiện, cho dù có qua bao lâu, anh vẫn sẽ mất không chế.

Lần mất khống chế này, lại không thể nào dừng lại như lúc trước.

Trên khuôn mặt tuyệt thế xuất trần ấy dần xuất hiện chút vẻ khổ sở: "Tôi muốn đoạt lấy cô ấy."

"Thiếu tướng có thể mang cô ấy đến Cố Viên, hơn nữa hiện tại cô ấy đã không phải là lục tiểu thư của nhà họ Chung nữa, nếu thiếu tướng muốn giữ cô ấy lại thì chẳng phải rất đơn giản sao?"

Từ Ngang nói rất dứt khoát, anh ta cũng không hề cảm thấy chuyện chiếm đoạt một người phụ nữ là quá khó khăn.

Huống chi, lấy địa vị bây giờ của thiếu tướng, nếu muốn thứ gì đó thì chẳng phải là quá đơn giản sao?

Từ Ngang đứng bật dậy, đi ra phía ngoài: "Thiếu tướng, giờ tôi sẽ đi bắt cô gái kia tới cho ngài."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Tôi Không Hề Nhận Làm Người (9)

Từ Ngang đứng bật dậy, đi ra phía ngoài: "Thiếu tướng, giờ tôi sẽ đi bắt cô gái kia tới cho ngài."

"Không, cô ấy sẽ đến." Dịch Giản ngẩng đầu lên, mấp máy môi, ngăn cản Từ Ngang.

Bây giờ cô ấy đã không còn đường lui, Hà An Viện sẽ không bỏ qua cho cô, tiểu thiếu gia cũng sẽ không bỏ qua cho cô, ở nhà họ Dịch, hai kẻ muốn ăn tươi nuốt sống đang vây quanh cô, một muốn ăn thật sạch, một muốn giết chết cô, cô có thể trốn tới nơi nào đây?

Mà cô lại không muốn chết, muốn sống, như vậy bây giờ, cho dù có muốn bình an vô sự thì cũng là không thể nào, tất nhiên, trừ khi cô dựa vào anh!

Anh sắp xếp thật lâu, thuận nước đẩy thuyền thật lâu, chính là vì muốn đẩy cô tới bên cạnh người mình.

Không có ai có thể ép một người ở lại bên cạnh mình.

Trừ khi... Người kia, chính là cô cam tâm tình nguyện ở lại.

Chỉ có như vậy, cho dù có một ngày không còn vương những thứ khác, nhưng vẫn còn một thứ cơ bản để lợi dụng lẫn nhau, để cho cả hai ở cùng với nhau.

Dịch Giản lười biếng đổi tư thế, nhắm mắt lại, dánh vè cô cùng nhàn rồi thư thả, chậm rãi, yên lặng chờ cô tới.

.....

"Sắp xếp xong rồi sao?"

"Sắp xếp xong cả rồi... Yên tâm, chắc chắn sẽ không xuất hiện chuyện không may nào đâu."

"Được rồi, đợi đến khi thím Trương tới thì sai người đi báo cho tiểu thiếu gia..."

"Được..."

Trong bóng tối, có hai người đang nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

.....

Đây là cơm và đồ ăn tối nay của cô, tôi để ở chỗ này, bởi vì cô làm tới giờ mới xong nên chỉ có thể ăn cơm muộn thôi." Thím Trương là người trông coi phòng bếp, bà ta cười bíp mắt bưng thức ăn đặt lên bàn.

Chung Tình đang rửa chén, hôm nay cô vẫn cải trang giống như thường, gật đầu rồi mở miệng, giọng nói khàn khàn khó nghe: "Lát nữa tôi sẽ ăn cơm, cảm ơn thím Trương, tôi chỉ cần rửa những thứ này nữa thôi."

Thím Trương gật đầu một cái, vội vàng đi ra ngoài.

Mà Chung Tình vẫn tiếp tục cúi đầu, rửa bát, vì lúc này trong phòng bếp đã không còn ai, tất nhiên cô đã có thể ngồi thẳng lưng.

Qua một chút, cuối cùng cô đã giặt xong, còn có cảm giác bụng mình hơi đói, cô dỡ cơm thím Trương để lại cho mình, không khác gì bình thường.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người (10)

Qua một chút, cuối cùng cô đã giặt xong, còn có cảm giác bụng mình hơi đói, cô dỡ cơm thím Trương để lại cho mình, không khác gì bình thường.

Nhưng, cô vẫn chưa ăn.

Chẳng qua chỉ cầm đũa lên, động hai cái, ngẩng đầu lên, nhìn xung quanh một lần, vốn tưởng rằng còn có thể tìm thấy người ăn cùng với mình, tuy nhiên cô phát hiện, không có một người nào.

Mặc dù cô rất đói, vậy mà, thói quen cẩn thận được hình thành từ nhỏ đã giúp cô nhịn đi.

Bình thường lúc ăn cơm với mọi người, cô luôn nhìn người khác ăn hết, khi thấy không còn bất kỳ sự nguy hiểm nào mới ăn.

Nhưng, hôm nay chỉ có một mình cô, theo thói quen đợi có người ăn trước mình ăn sau, vì vậy, Chung Tình ngồi trong phòng bếp, chờ đến khi có một người đến để ăn chung với cô.

Đến cùng cũng là do lúc trước đã từng là thiên kim tiểu thư, coi như có thể làm mấy chuyện liên quan đến trí óc, nhưng không phải là người có thể lực du thừa, hiện tại làm nhiều việc như thế, cô đã sớm mệt đến mức đau lưng rồi.

Không nhịn được mà nằm gục trên bàn.

Đợi đến một hồi cũng không có ai tới, bụng cô đã sớm réo ầm lên, nhìn đồ ăn trên bàn, cô nuốt một ngụm nước bọt, vẫn lựa chọn không ăn.

Dịch Hân nghe có người nói nữ hầu nhỏ mà mà anh ta muốn tìm đan ở trong phòng bếp, vốn dĩ còn định đi ngủ, nhưng vừa nghe lại nhảy khỏi giường, nhanh chóng chạy tới phòng bếp.

Vừa đi còn dằn dò cho dù là bất cứ ai cũng không được tự tiện xông vào phòng bếp.

Lúc anh ta đi tới liền thấy Chung Tình nằm ở chỗ này.

Mặc dù chỉ là một bóng người, nhưng anh ta đã nhận ra ngay lập tức.

Chung Tình nghe tiếng bước chân liền ngẩng đầu lên, vừa thấy là tiểu thiếu gia, tay của cô run lên, một giây tiếp theo, cô đứng bật dậy, cúi gập người, nói với tiểu thiếu gia bằng chất giọng khàn khàn: "Tiểu thiếu gia... sao cậu lại tới phòng bếp?"

Dịch Hân thấy Chung Tình giả vờ nhưng cũng không vạch trần cô, chẳng qua chỉ đi về phía cô, sau đó cúi đầu, nhìn mặt của cô thật lâu, trong lúc bất chợt lại nói ra một câu: "Tôi đói bụng."

Ánh mắt của Dịch Hân khi nhìn Chung Tình rất sáng.

Khiến trái tim của Chung Tình đập rộn lên, chẳng lẽ anh ta nhận ra cô rồi sao?

Lòng của cô vô cùng thấp thỏm bất an.

Ngược lại Dịch Hân vẫn im lặng ngồi trên ghế ở đầu phòng bếp, nhìn phần thức ăn đơn giản được đặt trước mặt, đây chính là thức ăn của cô sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tôi Không Hề Nhận Là Người (11)

Ngược lại Dịch Hân vẫn im lặng ngồi trên ghế ở đầu phòng bếp, nhìn phần thức ăn đơn giản được đặt trước mặt, đây chính là thức ăn của cô sao?

Chật, thoát nhìn, cũng không đến nỗi tệ lắm.

Mặc dù, khi so với đồ ăn của anh ta, đó là một sự chênh lệch quá lớn.

"Cho tôi đôi đũa, hầu tôi ăn cơm." Dịch Hân ra lệnh.

Chung Tình vẫn bất động, trong lòng bàn tay lại thầm đổ đầy mồ hôi, dinh dính vô cùng khó chịu, tim của cô đập liên hồi, khiến cô cảm thấy mình đã sắp không thể chống đỡ nổi rồi.

Chung Tình đưa cho Dịch Hân chiếc đũa, Dịch Hân cầm đũa, cười với Chung Tình, hỏi như vô ý: "Thoạt nhìn, tuổi của cô không nhỏ, tới nhà họ Dịch được bao lâu rồi?"

Chung Tình nghe được lời như thế, lòng hơi trầm xuống, xem ra là cô nghĩ nhiều, căn bản anh ta vẫn chưa nhận ra mình.

Đã yên tâm hơn, diễn xuất của Chung Tình bắt đầu trở nên tự nhiên hơn, cô cung kính dùng chất giọng khàn khàn, học như một bà cụ, chậm rãi nói: "Đã đến được ba bốn năm."

"Ồ?" Dịch Hân nhướng mày, gật đầu một cái, lại bắt đầu nhìn chăm chăm vào Chung Tình.

Mặt Chung Tình rất bình tĩnh, đồng thời cũng tự nói thầm với mình, phải bình tĩnh, càng bình tĩnh, mọi chuyện sẽ càng thuận lợi hơn.

Cô rất thông mình, suy nghĩ vừa chuyển đã nhanh chóng nhìn về phía Dịch Hân rồi nói: "Tiểu thiếu gia, tôi sẽ phục vụ cậu, cậu muốn ăn gì? Tôi sẽ đi lấy."

"Cái này." Dịch Hân chỉ thức ăn trên bàn Chung Tình, ngồi yên ổn ở nơi đó, mang dáng vẻ hưởng thụ há miệng chờ Chung Tình đút.

Chung Tình giả vờ rất giống, cố ý ra vẻ mình già rồi không tiện làm việc, cầm đũa gắp thức ăn cho Dịch Hân.

Dịch Hân ăn được thức ăn ngon, thậm chí còn nhắm mắt lại.

Vừa ăn vừa nói: "Không ngờ, đồ ăn của người hầu cũng không tồi..."

Dịch Hân càng như thế, Chung Tình càng yên tâm, càng cảm thấy không cần gì phải lo lắng, thậm chí, lá gan cũng ngày một lớn hơn, thỉnh thoảng còn đáp lại lời của Dịch Hân.

Dịch Hân cũng không đói, ăn một chút rồi cũng không ăn nữa, khoát tay ý bảo no rồi, sau đó đứng lên ra vẻ như phải đi.

Chung Tình thở phào nhẹ nhõm, thầm lau mồ hôi.

Nhưng, ai ngờ, sau một giây, trong lúc bất chợt Dịch Hân lại cúi đầu, tiến sát tới bên tai cô, không hề báo trước: "Cô hầu gái nhỏ, em không biết thiếu gia đã tìm em bao lâu đâu... Hôm nay, thiếu gia sẽ không cho em biến mất nữa!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người (12)

Nhưng, ai ngờ, sau một giây, trong lúc bất chợt Dịch Hân lại cúi đầu, tiến sát tới bên tai cô, không hề báo trước: "Cô hầu gái nhỏ, em không biết thiếu gia đã tìm em bao lâu đâu... Hôm nay, thiếu gia sẽ không cho em biến mất nữa!"

Nói xong, Dịch Hân vươn tay, xoa khuôn mặt của Chung Tình, xoa hết lớp hoá trang trên mặt Chung Tình.

Sắc mặt Chung Tình có phần tái nhợt, lòng không ngừng kêu khổ, anh ta, anh ta, sao anh ta có thể nhận ra mình?

Hiện tại, hơi này chỉ có mình cô, cô phải chạy thế nào đây?

Rất nhiều suy nghĩ nhanh chóng lướt qua trong đầu Chung Tình, suy nghĩ mọi cách để chạy trốn.

Nhưng, Dịch Hân lại vươn tay ôm cô, một đôi mắt đào hoa, ba phần ranh mãnh, bảy phần thâm tình, tình ý dâng trào, nửa thật nửa giả nhìn Chung Tình, nói: "Em từ bỏ ý định đi, cũng đừng nghĩ tới chuyện chạy trốn nữa... Lần này thiếu gia tôi đã sắp xếp hết rồi, không ai tới đây cứu em đâu... Tối nay... em phải là người của tôi..."

Nói xong, Dịch Hân bắt đầu hôn loạn Chung Tình.

Chung Tình bắt đầu tránh né sang xung quanh theo bản năng.

Dịch Hân cũng không vội, hết như đang chơi trò mèo vờn chuột, chơi trò trốn tìm với cô một chút, mãi đến một lúc sau khi đã thấy phiền mới nhanh chóng ôm cô vào lòng, để cô không thể cử động nữa, càu nhàu với cô: "Em tránh cái gì? Gi ờ thì em tránh, nhưng sau đó sẽ rất thích đấy..."

Nói xong, liền cúi đầu xuống, hôn lên cánh môi của cô.

Chung Tình không thể tránh, nước mắt của cô cũng bắt đầu chảy.

Muốn giã giũa, nhưng không thể tránh khỏi tiểu thiếu gia, nếu cứ để mặc tiểu thiếu gia làm nhục, cô lại không muốn.

Sao tiểu thiếu gia không thể biết được cô đang nghĩ gì, chẳng qua lại cảm thấy cô gái này quá đẹp, từ trước đến nay mình đều là cao thủ săn mồi, chỉ có mỗi cô gái này mới khiến cho bản thân phải kìm nén, hiện tại đã có cơ hội, anh ta phải đòi lại từng chút từng chút một.

Dịch Hân cản tai Chung Tình: "Đừng sợ, tôi sẽ nhẹ nhàng, em sẽ không cảm thấy đau đâu... Nói không chừng, em sẽ thích, còn xin tôi yêu em đấy..."

Lời của anh ta nói rất... hạ... lưu.

Chung Tình vô cùng xấu hổ: "Tiểu thiếu gia, tôi xin cậu đừng như vậy, cậu bắt tôi làm gì cũng được, chỉ xin cậu đừng như thế..."

"Đừng như thế nào? Như thế này, hay là như thế này...?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người (13)

"Đừng như thế nào? Như thế này, hay là như thế này...?" Tay Dịch Hân có chút không đành lòng mà sờ ngực của cô, sau đó lại đến hông, cười khê, nói: "Tôi sẽ không bắt em làm gì cả, yên tâm đi, tôi sẽ làm hết..."

Nói xong, tay của anh ta lại đặt lên hông Chung Tình, bắt đầu di chuyển.

Anh ta cảm thấy vô cùng hưng phấn, ôm Chung Tình, đè cô ra mặt đất.

Lòng Chung Tình dần có cảm giác chán ghét dâng lên, cô cảm thấy thật khó chịu... thật sự rất buồn nôn...

Cô nhắm chặt mắt lại, lần đầu tiên, cô có cảm giác mình rất dần, rất ngột ngạt, không thể nghĩ ra bất cứ cách nào tốt để nhanh chóng thoát khỏi anh ta...

Móng tay của cô cắm thật sâu vào trong da thịt, bởi vì dùng sức mà khớp xương cũng trở nên trắng bệch.

Toàn thân của cô cũng cứng đờ, cảm nhận được tay của tiểu thiếu gia đang xâm phạm thân thể của cô từng chút một, một loại cảm giác khuất nhục và chán ghét dần lan rộng trong lòng.

Chẳng lẽ, thật sự phải như vậy sao?

Chung Tình cắn môi, cắn đến mức rướm máu.

Trên mặt của cô, đã đọng đầy nước mắt.

Cô có cảm giác tiểu thiếu gia đã xé nát quần áo của mình, cô co người muốn rời khỏi, nhưng trong lúc bất chợt lại phát hiện có chất lỏng gì đó, chảy xuống trên người mình.

Ấm ướt, dính dính.

Mà tiểu thiếu gia đang ở trên người của cô lại lật người, nằm trên mặt đất, giọng nói vô cùng yếu ớt: "Độc... thức ăn có độc... nhanh gọi bác sĩ..."

Mà Chung Tình cũng không hề biết chuyện gì đang xảy ra, đầu tiên cô nhìn tiểu gia đầy hoảng sợ, phát hiện sắc mặt của anh ta vô cùng kinh người, toàn thân cũng đang co giật.

Có máu đang chảy từ thất khiếu của anh ta.

Giọng của anh ta càng ngày càng yếu ớt, càng lúc càng mỏng manh: "Nhanh lên một chút... Cứu tôi... cứu tôi..."

Nhưng lời của anh ta vẫn chưa xong được một nửa, đột nhiên cả người giật lên mấy cái, sau đó lại không bao giờ... cử động nữa... Mắt trừng lớn, không nhúc nhích nữa...

Mặt Chung Tình, vào thời khắc này, đã hoàn toàn trắng bệch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Cô Mang Thai Con Của Anh! (1)

Nhưng lời của anh ta vẫn chưa xong được một nửa, đột nhiên cả người giật lên mấy cái, sau đó lại không bao giờ... cử động nữa... Mắt trừng lớn, không nhúc nhích nữa...

Mặt Chung Tình, vào thời khắc này, đã hoàn toàn trắng bệch.

Độc... Trong thức ăn lại có độc, có người hãm hại cô... Là ai không muốn cho cô sống?

Nữ hầu?

Không phải, không có ai biết cô là Chung Tình, nếu như có đã sớm có người tới nói cho tiểu thiếu gia để kiếm phần thưởng.

Đại phu nhân cũng không hề biết cô, cũng không thể nào, trừ bỏ tiểu thiếu gia, chỉ còn lại Hà An Viện và thiếu tướng...

Cô chỉ mới gặp Hà An Viện một lần, đó là khi ở trên tiệc, cô ta vô cùng xinh đẹp, phong hoa tuyệt đại, mỗi một câu nói, giọng điệu vô cùng dịu dàng, rất dễ nghe, mặc dù trong lời nói ẩn giấu rất nhiều lưỡi dao nhưng vẫn không thể làm nhòa đi vẻ đẹp của cô ta.

Chỉ là như thế, Chung Tình cảm thấy, Hà An Viện cũng sẽ không giết cô!

Như vậy... Lẽ nào là thiếu tướng sao?

Thiếu tướng đoạt mất sự trong sạch của cô, còn nói muốn kết hôn với cô, thậm chí buổi tối hôm đó khi cô bị tiểu thiếu gia truy đuổi, cũng là anh đã cứu cô.

Từ khi cô đến nhà họ Dịch, chỉ thời gian nửa tháng ngắn ngủi mà đã được anh cứu ba lần rồi.

Vì vậy, hạ độc giết cô là chuyện không thể nào... Huống chi, người như thiếu tướng, giết một người, còn cần phải làm những chuyện khó khăn như hạ độc vậy sao?

Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn tiểu thiếu gia đang nằm trên mặt đất, lòng vô cùng hốt hoảng.

Tiểu thiếu gia chết rồi, anh ta là con trai duy nhất của đại phu nhân, tất nhiên sẽ không thể nào bỏ qua cho cô!

Dưới thời cả đất nước cũng đang rối loạn này, mỗi ngày đều có không biết bao người chết, trên bầu trời, khắp nơi đều là những vong linh chết oan, mà cô, không hề muốn làm một trong những vong linh ấy.

Hiện tại, nếu cô trốn, chắc chắn sẽ không thể trốn thoát... Ở thành phố X, nhà họ Dịch chính là một tay che trời.

Còn có một người, có thể cứu cô, chính là thiếu tướng... Ở nhà họ Dịch, không một ai dám chọc anh!

Nhưng cô cũng biết, một khi cô tìm tới thiếu tướng, vậy thì có nghĩa, cô và đại phu nhân, còn có Hà An Viện sẽ là kẻ địch, sợ rằng cuộc sống sau này sẽ không hề tốt, thậm chí là càng phiền hơn.

Chung Tình cắn răng, thầm cân nhắc, rốt cuộc con đường này, trong tương lai, có vẻ dễ đi hơn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Cô Mang Thai Con Của Anh! (2)

Chung Tình cắn răng, thầm cân nhắc, rốt cuộc con đường này, trong tương lai, có vẻ dễ đi hơn.

Cô cắn môi, ánh mắt loé lên một tia sáng, thật ra thì từ rất lâu, cô đã không hề muốn phải suy tính với nhiều tâm cơ như vậy.

Lúc ở nhà họ Chung cũng là như thế.

Nhưng cô sợ chết, cô không muốn chết, vì thế, chỉ có thể tìm hết mọi cách để được sống, như vậy, càng không thể không đấu với người khác!

Hồi lâu sau, Chung Tình mới đứng dậy, nhìn tiểu thiếu gia một lát, liền ra khỏi cửa.

.....

Ban đêm, gió lạnh thổi qua, tất nhiên sẽ còn mang theo chút hơi lạnh thấu xương.

Chung Tình đi xuyên qua hành lang, cẩn thận suy nghĩ một chút, phát giác suy nghĩ của mình cũng không có thứ gì không đúng.

Chung Tình thấy có một nữ hầu bưng nước đi tới, cô vội vàng đi tới phía trước, lấy một đồng bạc ra khỏi áo, đưa cho nữ hầu kia: "Đi nhắn cho chị Tử Uyển giúp tôi, nói tôi muốn gặp đại phu nhân."

Người nữ hầu kia vừa nhìn thấy tiền liền gật đầu, nhận lấy tiền đi vào phòng.

Sau đó, Tử Uyển đi ra khỏi phòng, tất nhiên cô biết Chung Tình là người thiếu tướng để ý, vì thế khi nói chuyện cũng khách sáo hơn người khác rất nhiều: "Chung Tình à, vào đi."

Lúc này Chung Tình mới đi theo sau lưng Tử Uyển, đi vào phòng của đại phu nhân.

Phòng của đại phu nhân lại được trang trí theo mùi hương và màu sắc cổ xưa, không hề dùng mấy thứ của Tây Dương, mà đại phu nhân không hề mặc sườn xám, lại mặc trang phục thời xưa của triều Thanh, tóc được búi lên, ngồi trên giường, thấy Chung Tình vào cũng không nói gì, chẳng qua chỉ liếc cô một chút, phát hiện cô gái này thật sự rất có dáng dấp, khó trách con gái của bà ta vừa nhìn thấy cô gái này đã sa vào!

Chung Tình đi tới giữa phòng, đứng ở nơi đó thỉnh an đại phu nhân.

Đợi một lúc lâu, đại phu nhân cũng không hề mở miệng nói chuyện, càng không cho cô đứng dậy, lòng Chung Tình bắt đầu trở nên buồn bực, nhưng lại không ngẩng đầu lên nhìn.

Một lúc sau, khi Chung Tình đã cảm thấy mình sắp không chịu được nữa, mới nghe được giọng nói của đại phu nhân chậm rãi truyền đến: "Đứng lên."

Lúc này Chung Tình mới đứng dậy, lén quan sát đại phu nhân một chút, nhìn qua bà ta cũng chỉ mới hơn ba mươi tuổi, nói như thế thì mới mười bốn mười lăm là đã có thiếu gia rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Cô Mang Thai Con Của Anh! (2)

Lúc này Chung Tình mới đứng dậy, lên quan sát đại phu nhân một chút, nhìn qua bà ta cũng chỉ mới hơn ba mươi tuổi, nói như thế thì mới mười bốn mười lăm là đã có thiếu gia rồi.

Thân thể của đại phu nhân được bảo quản rất tốt, cho nên mặt mũi trông có vẻ thủy mị, thoát nhìn dáng người cũng trông như rất trẻ tuổi.

Nhưng, Chung Tình vẫn có thể nhìn thấy nơi đuôi mắt của bà ta đã bắt đầu có mấy nếp nhăn nhỏ.

Đại phu nhân nhấp một ngụm trà nhỏ, mỗi một động tác vô cùng khéo léo đúng chuẩn.

Hơn nữa, cách ăn mặc cũng vô cùng chỉnh tề quy củ.

Đại phu nhân quay đầu, liếc mắt nhìn Chung Tình, lúc này mới hỏi: "Tử Uyển nói cô có việc cần nói với ta, vậy cô cũng nên nói gì đó đi chứ?"

Chung Tình suy nghĩ một chút, mới trả lời đàng hoàng: "Thưa đại phu nhân, tiểu thiếu gia đã chết rồi."

Đại phu nhân ngẩng mặt ra, ngay sau đó lại đứng lên, khoé môi cong lên tạo thành một nụ cười âm trầm, đi tới chỗ Chung Tình, lúc này mới vươn tay, không hề bào trước mà cho cô một cái tát!

"Đồ tiện nhân lão xược, còn dám nguyên rửa tiểu thiếu gia, không muốn sống nữa rồi phải không!"

"Thừa đại phu nhân, tiểu thiếu gia đã chết thật rồi!" Chung Tình đã sớm nghĩ tới việc đại phu nhân sẽ cho cô một bạt tai, cô cố gắng nhịn đau, ra vẻ sợ hãi vô tội, thấp giọng run rẩy nói: "Tiểu thiếu gia chết trong phòng bếp, lúc cậu ấy đi tìm tôi, ăn cơm của tôi, lại chết."

"Ăn cơm của cô, thiếu gia lại chết sao? Cô cho tôi là người ngu à? Tiểu thiếu gia ở nhà họ Dịch ăn biết bao sơn hào hải vị, không có chuyện gì làm mà chạy tới chỗ cô ăn cơm làm gì?" Đại phu nhân lạnh giọng đáp lại một câu, sau đó quay về phía Tử Uyển: "Đi, chúng ta đến phòng bếp xem một chút, ta còn phải xem thử Dịch Hân đang ở chỗ nào!"

Nói xong lại đi ra bên ngoài.

Chung Tình cũng vội vàng theo sau.

Đến phòng bếp, nơi đó đã có rất nhiều người, còn có nhiều nữ bộc quá sợ hãi mà bật khóc.

Nhìn thấy đại phu nhân đi tới từ xa, những nữ hầu kia cũng đồng loạt quỳ xuống.

Đại phu nhân như cảm thấy nhịp tim của mình rất bất ổn, bà ta quét mắt qua hết mấy nữ hầu kia, đứng ở nơi đó, lạnh nhạt hỏi: "Các người vây quanh ở chỗ này làm gì?"

Không một ai dám lên tiếng.

Tử Uyển thức thời, vội vàng cầm khăn tay bịt mũi, đi vào bên trong.

Những nữ hầu kia vẫn cúi đầu, cả người cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Cô Mang Thai Con Của Anh! (4)

Những nữ hầu kia vẫn cúi đầu, cả người cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

Sau một khắc lại nghe được một tiếng thét chói tai truyền tới từ bên trong, sau đó chính là Tử Uyển chạy ra với sắc mặt tái nhợt: "Đại phu nhân, không ổn rồi, tiểu thiếu gia, cậu ấy... cậu ấy..."

"Nó thế nào?" Lúc này đại phu nhân đã không còn vẻ lạnh lùng như trước, vẻ mặt đã hoàn toàn trở nên căng thẳng, vội vàng đẩy Tử Uyển ra, đi vào trong phòng bếp.

Phòng bếp rất sạch sẽ, không hề loạn, trên bàn có đặt vài món ăn, có điều đã được ăn một ít, Dịch Hân nằm trên mặt đất, không hề nhúc nhích.

Lúc này, mặt của anh ta đã dần trở thành màu đen.

Rõ ràng, đó là dấu hiệu trúng độc.

Nhất thời sắc mặt của đại phu nhân trở nên trắng bệch, chiếc khăn cầm trong tay cũng từ từ rơi xuống đất, cả người lão đảo hai cái, cũng may Tử Uyển nhanh tay lẹ mắt, đỡ đại phu nhân.

"Đại phu nhân, đại phu nhân, người có sao không...."

"Không sao...." Đại phu nhân chỉ hơi choáng một chút, sau đó có hơi cúi kính mà quát lớn với mấy nữ hầu ở phía sau: "Mấy người ở chỗ này làm gì, mau mang tiểu thiếu gia vào phòng ta, nhanh đi tìm bác sĩ đi!"

Theo mệnh lệnh của đại phu nhân, những nữ hầu kia như mới hồi hồn, vội vàng đứng dậy đi làm việc.

Mà chuyện tiểu thiếu gia bị trúng độc như được găn thêm cánh, nhanh chóng truyền ra ngoài.

.....

Hà An Viện còn đang ngồi trong khuê phòng đàn piano nghe tin tức mà Tiểu Vân nói cho mình, tiếng đàn cũng vì sự mất khống chế của bản thân mà bị chệch nhịp,

Tiểu thiếu gia chết rồi?

Người chết không phải là Chung Tình sao?

Sao lại có chuyện như vậy?

Hà An Viện bảo Tiểu Vân tìm nhanh cho mình một bộ quần áo, khoác lên, sau đó đi tới chỗ đại phu nhân.

.....

Dịch Giản nghe thấy ngoài cửa có tiếng bước chân, vốn dĩ anh còn đang dựa vào ghế nhắm mắt dưỡng thần, trong lúc bất chợt lại mở bừng mắt.

Vẻ mặt của anh, rõ ràng còn có chút kích động.

Vì anh biết, cô sẽ đến!

Bởi vì, trừ anh ra, cô không có sự lựa chọn nào khác!

Từ Ngang đi vào, vẻ mặt có hơi nặng nề, Dịch Giản cũng không nhận được mà cau mày, lại nghe Từ Ngang thấp giọng nói: "Thiếu tướng, không xong... Tiểu thiếu gia trúng độc chết rồi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Cô Mang Thai Con Của Anh! (5)

Từ Ngang đi vào, vẻ mặt có hơi nặng nề, Dịch Gi ản cũng không nhận được mà cau mày, lại nghe Từ Ngang thấp giọng nói: "Thiếu tướng, không xong... Tiểu thiếu gia trúng độc chết rồi!"

Khi Dịch Gi ản nghe thấy tin đó, ánh mắt vẫn rất mơ hồ, con người đen nhánh như một hồ nước đen tĩnh lặng, vậy mà, lại mang theo nhiệt độ lạnh lẽo như đến từ vùng địa cực nơi biển sâu.

"Thiếu tướng, giờ ngài có muốn tới chỗ đại phu nhân không..."

Dịch Gi ản không nói lời nào, nhìn chăm chăm vào Từ Ngang, hơi nheo mắt, nhìn trong chốc lát, mới hỏi một câu như lơ đãng: "Cô ấy đâu?"

"Không tìm thấy, có lẽ đã bị đại phu nhân mang đi rồi."

Dịch Gi ản cau mày, vẻ mặt vẫn rất lạnh lùng.

Từ Ngang hiểu sự nghi ngờ trong lòng thiếu tướng, vì vậy mới nói mọi thứ mình biết cho anh.

"Sau khi tiểu thiếu gia chết, là cô ấy đi tìm địa phu nhân, nếu như cô ấy không đến, có lẽ đại phu nhân sẽ không biết tin tiểu thiếu gia đã chết nhanh như thế."

Nhất thời đôi mắt của Dịch Gi ản thoáng hiện lên một tầng bão táp.

Cô ấy đi tìm đại phu nhân sao?

Lúc Dịch Hân chết, cô ấy không sợ sao? Không sợ mình sẽ bị đại phu nhân giết sao? Còn tự dâng mình lên cửa nữa?

Xem ra... Anh đã đánh giá thấp cô rồi, thì ra cho dù có như thế, cô cũng không chịu đến cửa tìm anh...

"Thiếu tướng, tôi sẽ chuẩn bị xe tới chỗ đại phu nhân."

Dịch Gi ảm gật đầu, đợi đến khi Từ Ngang ra ngoài, anh đứng dậy, chậm rãi mặc đồ, nhìn vào gương, xem bề ngoài của mình một chút, hoàn mỹ nhưng hơi hoảng hốt, lúc này mới run run rẩy rẩy mà đi ra ngoài.

.....

"Bác sĩ Hồ, Dịch Hân còn cứu được không?" Đại phu nhân nhìn bác sĩ Hồ đang chẩn bệnh, vội vàng tiến lên hỏi thăm.

"Thưa đại phu nhân, xin hãy nén bi thương." Hồ đại phu cúi người, run rẩy trả lời một câu.

Chỉ một câu nói như thế đã làm bầu trời của đại phu nhân sụp đổ, mười bốn tuổi bà được gả cho Dịch Phong, cũng chính là anh của Dịch Giản, mười lăm tuổi có Dịch Hân, mười tám tuổi chịu tang chồng.

Trong đoạn tuổi tốt đẹp, ở lại nhà họ Dịch, trở thành đương gia chủ mẫu, một quả phụ, xử lý hết mọi chuyện lớn nhỏ trong nhà.

Sự tịch mịch ăn mòn hết mọi tấc da thịt, để khuôn mặt trẻ tuổi của bà ta cũng nhuốm phải mấy phần tang thương.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Cô Mang Thai Con Của Anh!(6)

Sự tịch mịch ăn mòn hết mọi tắc da thịt, để khuôn mặt trẻ tuổi của bà ta cũng nhuốm phải mấy phần tang thương.

Nếu như nếu không phải là có Dịch Hân, bà cũng không biết, chỗ dựa của mình rốt cuộc ở nơi nào?

Thoạt nhìn, bà là đại phu nhân không ai có thể động đến ở nhà họ Dịch, ai ngờ, thật ra thì cô cũng chỉ là một người đàn bà bằng xương bằng thịt.

Mà hôm nay, bà lại mất đi con trai, hy vọng duy nhất cũng mất, sau này, rốt cuộc lấy quyền lực gì chống chọi ở nơi này? Lại lấy cái gì để giữ lại vị trí của mình?

Đại phu nhân vươn tay, nắm chặt cổ tay của bác sĩ Hồ, bức tức nói: "Dịch Hân không có chết, nó còn có thể cứu được, có phải hay không?"

"Đại phu nhân... Đại phu nhân, tiểu thiếu gia, đã, đã chết... . . Đó là một loại thuốc độc mạnh, thời gian phát tác rất nhanh, hơn nữa thời gian tử vong cũng rất mau, nếu như lúc ấy phát hiện triệu chứng, nếu có người cứu mạng, như vậy có thể được cứu rồi, nhưng bây giờ đã chậm... . ." Bác sĩ Hồ có chút không đành lòng nói những lời này, ông là bác sĩ của nhà họ Dịch, ba bốn mươi năm, nhìn nơi này trải qua bao nhiêu chuyện, đương nhiên biết đại phu nhân có nhiều khổ đau.

"Đại phu nhân, bà đừng đau lòng nhiều quá..."

Sắc mặt đại phu nhân tái nhợt giống như có thể ngắt đi, bà không nhận được run rẩy, thật may có Hà An Viện vươn tay đỡ, nhìn bác sĩ Hồ, hỏi.

"Làm sao lại chết?Bác sĩ Hồ, ôngphải nghĩ biện pháp, có phải còn có thể cứu hay không?"

"Cô Hà, tôi thật không thể cứu được... .."Bác sĩ Hồ nói như vậy, liền cầm hòm thuốc của mình đi, đi ra ngoài.

Đại phu nhân vươn tay, đẩy Hà An Viện ra, đi tới bên trong phòng.

Lúc này tiểu thiếu gia đã được người khác lau rửa sạch sẽ, đổi bộ đồ đẹp đẽ, yên tĩnh nằm ở nơi đó.

Đôi mắt của anh ta, đã được người khác đóng lại rồi.

Cánh môi nhuộm màu đen.

Bộ dạng thật ngoan ngoãn.

Đại phu nhân vươn tay, nhẹ nhàng đụng vào mỗi một tắc da thịt của tiểu thiếu gia, nước mắt liền rơi xuống.

Thật lâu sau, bà mới nghẹn ngào thở ra một hơi, đau lòng khóc thành tiếng.

"Dì, dì đừng khóc, người đã đi rồi, dì còn có con... Dì, dì à... .."
Hà An Viện chỉ có thể đứng ở một bên, vươn tay, nhẹ nhàng vỗ sau lưng đại phu nhân, một lúc lâu sau, lại không biết mình rốt cuộc nên nói gì nữa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Cô Mang Thai Con Của Anh! (7)

"Dịch Hân, Dịch Hân, tại sao có thể bỏ lại mẹ... .. Ông trời, người không công bằng... .. Làm sao người không lấy mạng của tôi đi... .. Đòi trước rồi cuộc tôi tạo ác nghiệt gì!"

Đại phu nhân cầm khăn tay, lau nước mắt khóc lớn.

Chồng của Đại phu nhân, cũng chính là anh của Dịch Giản, có bốn vợ bé, đều sinh con gái, cho nên, nghe nói tiểu thiếu gia trúng độc, rồi rít an ủi đại phu nhân, nhưng mà đi tới cửa, lại nghe thấy tiếng khóc của đại phu nhân, cũng run rẩy đứng ở cửa, không dám đi vào.

Tử Uyển nhìn dì hai dì ba cũng đã tới, dì tư cũng đang đi tới ở xa, còn có đại tiểu thư, nhị tiểu thư cũng đều tới, cô vội vàng đi vào bên trong phòng, nói bên tai đại phu nhân, thấp giọng nói: "Đại phu nhân, các dì cũng đã tới, còn có những tiểu thư nữa... .. Người có muốn ra xem một chút hay không?"

Đại phu nhân trong lúc bất chợt liền ngừng tiếng khóc, bà đã đau lòng quá độ, mới có thể mất khống chế, nếu như đổi lại là trước kia, tất nhiên sẽ không có chuyện như vậy phát sinh.

Những người kia tới, xem ra đến chê cười, đương nhiên bà không muốn trở thành trò cười.

Nhất thời, bà liền ngồi dậy, lau nước mắt, nhờ Hà An Viện đỡ, đi ra ngoài.

Bà ngồi ở giữa, để cho Tử Uyển rót trà cho mình, nhàn nhạt nói một câu: "Để cho bọn họ đi vào, thuận tiện cho gọi tiện tì kia vào đi!"

Tử Uyển nhận mệnh đi ra ngoài, những người kia đi vào, nhìn trên mặt đại phu nhân vẫn rất nghiêm túc như cũ, đáy lòng cũng kinh ngạc, nhưng yên lặng ngồi xuống.

Chung Tình bị người khác đẩy vào, lập tức té xuống đất.

Đại phu nhân cũng không có liếc nhìn cô một cái, chẳng qua là cầm chén trà, nhẹ nhàng nhấp vài hớp trà, lúc này mới lên tiếng, "Nói, có phải cô hại chết tiểu thiếu gia hay không?!"

"Thưa đại phu nhân, không phải là tôi, tôi thật không biết trong thức ăn có độc, hơn nữa, tôi cũng cải trang, tiểu thiếu gia tìm nô tỳ không được, nô tỳ không biết tại sao, nhưng hôm nay lại nhận ra tôi." Chung Tình thành thật trả lời.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Cô Mang Thai Con Của Anh (8)

Cô giống như sợ đại phu nhân không tin, còn cố ý đứng lên, khăn khăn nói hai câu.

Đại phu nhân nhíu mày một cái, cảm thấy người con gái này, đẹp đẹp đến kinh người, ngược lại dần vô cùng, vừa vào nhà, đầu tiên là nói tiểu thiếu gia chết rồi bị đánh bây giờ lại diễn kịch như vậy.

"Là thế này phải không? Biểu đệ rất thích cô, nhưng năm lần bảy lượt cô lại không chấp nhận, có phải biểu đệ lại khi dễ người, nên cô bỏ độc hại chết?" Hà AN Viện ngồi ở một bên, câu môi, lạnh lùng cười nói.

Đại phu nhân nghe được lời như vậy, những nghi ngờ lại tăng thêm, nhìn Chung Tình, ánh mắt lạnh đáng sợ.

Chung Tình không nhịn được rung mình một cái, cô nói câu thứ nhất là chộc cho đại phu nhân đánh mình, mới vừa rồi cũng là cố ý làm như vậy, chính để cho đại phu nhân cảm giác mình đầu không đủ để tính tới.

Nhưng Hà An Viện hết lần này tới lần khác quấy rối, cô không biết mình rốt cuộc đắc tội cô ta ở đâu, chộc cho cô ta đối phó mình như vậy.

Cũng may Chung Tình đủ thông minh, rất nhanh liền đổi ý khác, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại nghe được màn cửa bị vén lên, đi tới Dịch Giản với gương mặt lạnh lùng.

Anh ta vừa xuất hiện, các dì cùng tiểu thư liền đỏ mặt, ánh mắt không nhúc nhích chăm chú vào trên người của anh.

Mà anh ta, giống như là những người đó cũng không tồn tại, nhàn nhạt ngồi ở bên cạnh chỗ ngồi của đại phu nhân, thần thái yên lặng nho nhã, cũng không muốn mở miệng nói chuyện.

Đôi mắt giống như quét qua người Chung Tình, lúc này mới dựa vào ghế, vươn tay xoa lấy trán, nhắm mắt lại, giống như miễn cưỡng ngồi ở đây.

Chung Tình mới đầu khẩn trương, ngay sau đó, cô liền cảm giác mình đỏ mặt nhịp tim lại mạnh lên, triệu chứng đó cứ mỗi khi gặp Thiếu tướng lại tới.

Cô cúi đầu, cố gắng trấn tĩnh trở lại, nói với đại phu nhân: "Thưa đại phu nhân, tôi không dám, tôi cùng tiểu thiếu gia không thù không oán, hơn nữa tôi giết tiểu thiếu gia, đối với tôi cũng không có lợi, hơn nữa sẽ không tới tìm đại phu nhân, tôi nhất định sẽ chạy trốn... Một chút ích lợi tôi cũng không có..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Cô Mang Thai Con Của Anh! (9)

"Thưa đại phu nhân, tôi không dám, tôi cùng tiểu thiếu gia không thù không oán, hơn nữa tôi giết tiểu thiếu gia, đối với tôi cũng không có lợi, hơn nữa sẽ không tới tìm đại phu nhân, tôi nhất định sẽ chạy trốn... Một chút ích lợi tôi cũng không có..."

Chung Tình lời này, chính là nói đến nghi vấn trong lòng đại phu nhân.

Nếu như nói tiểu thiếu gia chết đi, đương nhiên rất có ích với nhiều người, ai cũng mong mình là người quản lý nhà này, mà đại phu nhân đã vững vàng ngồi ở vị trí đó, đương nhiên là nhờ vào tiểu thiếu gia, Dịch Giản vẫn chưa lập gia đình, cho nên người tranh giành chỗ ngồi của bà, cũng chỉ có mấy người kia.

Gia tài của nhà họ Dịch rất lớn, rất nhiều cửa hàng, trừ việc bà trông coi một bộ phận lớn, trong đó một phần nhỏ, cũng không phải cho mấy dì kia quản lý... Nếu như tiểu thiếu gia chết, đương nhiên những gia sản này, cũng chính là cho mấy người con gái kia rồi!

Đại phu nhân nhẹ rũ mí mắt, tỉ mỉ suy nghĩ những vấn đề kia, thật lâu mới ngẩng đầu lên, nhìn Chung Tình: "Người nào bảo cô đưa cơm tối! Tiểu thiếu gia chết, khẳng định không thể cứ để như vậy, ta nhất định sẽ tìm ra ai là người ở phía sau điều khiển cô!"

Lời như vậy vừa nói ra, những bà dì cũng như các tiểu thư kia đều run sợ, nhưng cũng còn phụ họa theo.

"Đúng, nhất định tra được."

"Nhà họ Dịch chúng ta không thể để chuyện này xảy ra nữa!"

"Một khi tra được, nhất định phải nhốt vào lồng heo!"

... ..

Mọi người đồng loạt nói.

Chung Tình quỳ ở nơi đó, thở phào nhẹ nhõm, may mắn mình lại tránh được một kiếp.

Dịch Giản ngồi ở chỗ đó vẫn không nói gì, lúc này lại chậm rãi mở mắt, thấy Chung Tình thở một hơi dài nhẹ nhõm, ánh mắt hơi lóe lên.

Tránh được một kiếp rồi hả ?

Cảm giác mình giải quyết hoàn mỹ sao?

Có thể nhất cử lưỡng tiện, vừa không cần chết, lại không cần chọc phải phiền toái? Thật sự chính là phong cách của cô ấy!

Chẳng qua là, không phải cô giải quyết mọi chuyện quá hoàn hảo đâu!

Đại phu nhân nhẹ nhàng ho, bên trong nhà yên tĩnh trở lại, "Ta cũng mệt rồi, các người lui ra cả đi."

"Dạ." Mọi người cũng trả lời một câu, tính rời đi.

Nhưng Dịch Giản bất chợt mở miệng: "Chờ đã."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Cô Mang Thai Con Của Anh! (10)

Tất cả mọi người ngưng động tác, nhìn Dịch Giản, ánh mắt mỗi người cũng thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trong ngày thường, bất kể nhà họ Dịch có chuyện gì, Thiếu tướng chưa bao giờ lên tiếng.

Buôn bán cũng vậy, gia tộc bất hòa cũng vậy, anh ta tới thì có tới, nhưng thường thường cũng là một bộ lưỡi biếng, vô luận mọi người cãi vả, hay đại phu nhân xử lý theo cách cực đoan, anh cũng sẽ không chen vào nói, giống như hết thảy tất cả, cũng không có quan hệ gì với anh.

Mà hôm nay lại khác.

Vậy mà anh ta mở miệng nói chuyện.

Các phu nhân cùng các tiểu thư cũng vội vàng ngồi vào chỗ ngồi của mình, ở nhà họ Dịch, mặc dù người quản lý là đại phu nhân, nhưng ai cũng biết, người lớn nhất chính là Thiếu tướng.

Trên phương diện làm ăn, có thể làm được như vậy, cũng nhờ vào tên của anh ta.

Đại phu nhân cũng không tránh khỏi có chút kinh ngạc, vốn là có chút phòng bị với Dịch Giản, phát hiện bây giờ mình mất đi con trai, lập tức không có chỗ dựa vào, phòng bị càng tăng lên.

"Dịch Giản, có chuyện gì phải nói sao?"

Đại phu nhân nói những lời này, đáy lòng là có chút phẫn nộ, bà vội vàng mở miệng, mặc dù nhiều năm luyện tập như vậy, nhưng vẫn lộ ra vẻ khân trường.

Nét mặt Dịch Giản vô cùng điềm đạm, nghe được lời của đại phu nhân, đương nhiên cũng biết đại phu nhân lo lắng chỗ nào, cũng biết đại phu nhân hiểu lầm mình.

Nhưng mà, anh vẫn không nóng nảy nói những lời để giải thích, ngược lại, càng chậm chạp hơn.

Thật ra thì, tính anh là vậy, làm chuyện gì, đều rất lười biếng.

Anh mắt Dịch Giản đối mặt với Chung Tình, trông mắt của anh vô cùng xinh đẹp, mang theo tia lạnh lùng, toàn thân tràn đầy sự nhu mì chỉ có ở nữ giới.

Chung tình bị anh nhìn như vậy, cả người không nhận được liên cú đầu.

Lòng của cô rối loạn, loáng thoáng cảm thấy có chút bất an, hình như là có chuyện gì sắp xảy ra.

Dịch Giản thấy cô bất an, cảm thấy đáy lòng có chút thư thả, cánh môi mềm mại nhẹ nhàng mở ra, giọng nói ấm áp trầm thấp chậm rãi phun ra mấy chữ: "Cô ấy là người của Dịch Hân!"

Dịch Giản vừa nói ra, sắc mặt những người kia cũng là từng bước từng bước tái đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Cô Mang Thai Con Của Anh (11)

Rõ ràng lúc mới bắt đầu cũng hiểu được Dịch Hân chết, chính là nhà họ Dịch mất đi người nối dõi, nhưng Thiếu tướng nói ra một câu như vậy, không phải nói, trong bụng người kia, có con của tiểu thiếu gia sao?

Ánh mắt của Hà An Viện vẫn luôn si ngốc nhìn Dịch Giản, vốn thần sắc cũng có chút buồn bã, trong đầu hiện lên hình ảnh anh ta cùng mình kết hôn, những thứ đó hiện lên rõ ràng trong cô, cô vừa nhắm mắt liền cảm thấy trong lòng của mình ê ẩm.

Lúc này nghe được Thiếu tướng nói lời như vậy, ngón tay của cô run rẩy, nắm tay lại, im lặng.

Sau đó mở trừng hai mắt, không nhin được mở miệng nói.

"Có thật không? Dì, nếu là như thế, vậy cũng tốt, có lẽ trong bụng của cô ta, có con của tiểu thiếu gia, bởi vậy, cũng xem như tiểu thiếu gia có con nối dõi rồi."

Lời của Hà An Viện rất bình tĩnh, cũng giống như rất bình thường, chỉ rõ ràng nhất, giọng điệu thể hiện sự vui sướng.

Chung Tình ngây người, một hồi lâu sau cô mới mở miệng nói: "Đại phu nhân... Tôi..."

Ai biết, đại phu nhân căn bản không đợi cô nói chuyện, liền đứng lên, đi tới trước mặt rồi nhìn ánh mắt cô, dịu dàng đi rất nhiều: "Có thật không? Có thật cô cùng Dịch Hân có quan hệ đó sao?"

Đại phu nhân cảm giác mình giống như từ bên bờ tuyệt vọng, lại có thể sống lại rồi.

Cho rằng vô hậu rồi.

Tuy nhiên hi vọng lại kéo tới một lần nữa.

Nếu như trong bụng của cô ta có con của Dịch Hân, đó chính là huyết nhục của nhà họ Dịch.

Nếu như ở là đứa bé trai, như vậy... Nửa đời sau của bà, có thể sung sướng rồi.

Đại phu nhân kích động, giọng nói cũng hơi lạc đi: "Tử Uyển, nhanh cho người truyền bác sĩ, bảo bác sĩ kiểm tra cơ thể người này, xem có phải thật là đã cùng tiểu thiếu gia phát sinh quan hệ hay không, nhân tiện xem mạch để biết có phải trong bụng có con hay không."

"Chúc mừng đại phu nhân có tôn tử."

"Đúng đó, đại phu nhân, chúc mừng."

Mấy vị phu nhân khác ngơ ngác một lời lấy lòng, dường như biết chính xác trong bụng Chung Tình đã có một đứa bé.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Cô Mang Thai Con Của Anh! (12)

Chung Tình trong lòng nghĩ, đây rốt cuộc là thế nào... Tại sao mình lại là người của Dịch Hân, còn có con của anh ta nữa?

Hơn nữa Thiếu tướng rõ ràng nói mê sảng, huống chi, cô xem Dịch Hân như thế nào, anh ta không biết sao?

Anh ta rốt cuộc có ý gì đây?

Chung Tình theo bản năng liền ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản.

Từ trong vẻ mặt của anh, phát hiện một chút đầu mối.

Ai biết, Dịch Giản ném xuống một tin động trời như vậy, thế mà cả người vẫn an nhàn ngồi đó, hơi híp mắt, lười biếng vô cùng.

"Tốt nhất nên cầu mong trong bụng cô có đứa bé đi, nếu như không có đứa bé này, tôi tuyệt đối sẽ không tha cô!" Đại phu nhân đặt toàn bộ hi vọng vào bụng của Chung Tình, đương nhiên cũng bắt đầu không phân rõ phải trái khiến cho Chung Tình áp lực.

Mà Chung Tình, giống như không nghe được lời của đại phu nhân, chỉ nhìn Dịch Giản.

Chung Tình cảm thấy Dịch Giản đã mất đi tư thái đẹp đẽ vốn có!

Ánh đèn mờ chiếu vào mặt của anh, tạo thành một loại xinh đẹp kì dị.

Rất mềm mại, xinh đẹp đến từng chi tiết nhỏ.

Anh ta cũng không thay đổi vẻ mặt quá nhiều, làm sao để người khác thấy được tâm tình của mình chứ, lập tức, Chung Tình rút về ánh mắt, vừa vịn vào lúc này, Dịch Giản ngẩng đầu lên, con người chạm vào mắt cô.

Vẻ mặt của anh bình tĩnh không có một tia gợn sóng, nhưng mà, đôi mắt ấy ẩn chứa nụ cười lạnh.

Nụ cười lạnh ấy, lại làm cho Chung Tình cảm giác mình lọt vào dòng nước xoáy.

Mà dòng nước ấy, giống như người đàn ông trước mắt này!

Anh ta, tại sao muốn làm như vậy?

Mà mục đích làm như vậy để làm gì?

Chung Tình đầy nghi vấn trong đầu, Hà An Viện vẫn giương nanh múa vuốt đứng ở nơi đó, nhìn bọn họ nhìn nhau, vẻ mặt càng ngày càng tái nhợt, không nhìn được hừ một tiếng: "Lo lắng làm cái gì? Chẳng lẽ không nghe đại phu nhân hỏi sao!"

Chung Tình bị gì Hà An Viện nói như thế, liền định thần lại, theo bản năng nhìn cô ta, phát hiện ánh mắt của cô ta thật là sắc bén, giống như hận không được giết chết mình!

Trong đầu Chung Tình bất chợt nghĩ tới một chuyện...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Cô Mang Thai Con Của Anh! (13)

Chung Tình vẫn luôn rất thông minh, trong đầu óc của cô, nhanh chóng nghĩ đến chỗ tối hôm qua mình và Thiếu tướng đã ở, lại nghĩ đến chuyện mình trải qua.

Trí nhớ của cô, từ trước đến nay cũng rất tốt... Cô bị đại phu nhân phạt quỳ một lần, bị Thiếu tướng dẫn tới Cố Hương.

Cô cũng nhớ rõ... . . Lúc ấy, có thấy qua người hầu của Hà An Viện, Tiểu Vân, đi qua đó.

Cho nên, đối với viện Cố Hương, có thể chính là chỗ ở của Hà An Viện.

Chẳng lẽ, buổi tối đó, lúc Thiếu tướng hôn cô, cô ta nhìn thấy sao?

Vừa nghĩ như vậy, Chung Tình đổ một tầng mồ hôi lạnh, thì ra, Thiếu tướng biết cô ta đi tìm anh... .

Thì ra nhìn như vậy, nhưng Thiếu tướng đã sắp xếp mọi việc.

Cô sợ phiền toái như vậy, cho nên mới không đi tìm anh ta, nghĩ đến mình có thể thoát khỏi chuyện này, nhưng mà, anh ta lại không chịu buông tha cô!

Cho nên, cố ý nói cô có con!

Nhưng mà, nếu như cô không có con, thì như thế nào đây?

Ai biết, lúc này, Hà An Viện giống như muốn hãm hại cô, nói: "Dì à, tiểu thiếu gia rất thích người phụ nữ này này, nếu như cô ta có con, vậy cũng được, nếu như không có, dì, không bằng để cho cô ta chôn theo biểu đệ đi... Để một mình em ấy cũng buồn."

Đại phu nhân gật đầu một cái, "Cứ vậy đi, nếu như không có con, sẽ để cho cô lên đường cùng tiểu thiếu gia!"

Chung Tình vốn cho là mình vượt qua một cửa ải, lại bởi vì Dịch Giảm quấy rối, bây giờ khó sống rồi!

Cô theo bản năng muốn giải thích, nhưng đại phu nhân căn bản không chịu cho cô giải thích, thấy Tử Uyển gọi bác sĩ tới, liền phái người đưa cô vào sau nhà, để cho nữ bác sĩ kiểm tra cho cô.

Chung Tình dĩ nhiên là không muốn, nhưng đại phu nhân rõ ràng nhận định cô sẽ có con, căn bản không cho phép cô có bất kỳ phản kháng nào, hơn nữa hiện tại bà đang mất con, tâm tình vô cùng kích động, nếu cô chọc giận bà ta, có lẽ bà ta càng tức giận hơn.

Chung Tình bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể để cho nữ bác sĩ kiểm tra cho mình.

Bác sĩ cẩn thận nhìn một lần, liền đi ra ngoài, nói với đại phu nhân: "Thưa đại phu nhân, cô gái đó đã... thất thân rồi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Cô Mang Thai Con Của Anh (14)

Đại phu nhân vốn là có chút lo lắng, đáy lòng buồn bực rốt cuộc Chung Tình có cùng tiểu thiếu gia hay không, nghe được nữ bác sĩ nói như vậy, tâm trạng đang rối bời cũng giảm xuống.

Ánh mắt của bà không bén nhọn nữa, mang theo vài phần hòa hoãn, nhìn lướt qua bụng Chung Tình, sau đó nói: "Bác sĩ giúp tôi xem thử, trong bụng của cô ấy, rốt cuộc có con hay không?"

Mấy phu nhân kia nghe được lời như vậy, cũng không nhịn được lấy khăn tay ra, che miệng mình, nhưng cũng không che dấu được khóe miệng đang cười của bọn họ.

Đại phu nhân định thần, biết mình quá mức nóng lòng, nói sai, cũng lúng túng ho khan, sau đó nói: "Ta hỏi, rốt cuộc phải bao lâu, mới có thể biết cô ta có con hay không?"

"Thưa đại phu nhân, ít nhất phải chờ hai tháng."

"Ừ." Đại phu nhân gật đầu một cái, bà là người từng trải, những chuyện này, tự nhiên cũng là biết: "Thế này vậy, phiền bác sĩ cách mỗi mấy ngày lại bắt mạch cho cô ta, một khi phát hiện trong bụng của cô ấy có động tĩnh, trước tiên nói với tôi."

"Vâng."

Đại phu nhân nói xong rồi hướng Tử Uyển phân phó: "Bắt đầu từ bây giờ, cô ấy không phải hầu hạ gì nữa, dọn phòng bên cạnh viện của tiểu thiếu gia cho cô ấy ở, sau đó những người hầu hạ tiểu thiếu gia hầu hạ cô ấy, ăn uống đều phải cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không được xảy ra một chút lỗi lầm."

Ở đây, những chuyện như vậy phải phòng bị.

Huống chi, trừ bà ra, có lẽ tất cả mọi người ở đây cũng không hy vọng Chung Tình sinh ra đứa bé kia.

"Mà cô, cũng không cần làm cái gì." Đại phu nhân nhìn Chung Tình.

Ánh mắt như vậy, khiến cho Chung Tình cảm giác toàn bộ thế giới cũng rối loạn.

Cô đương nhiên là thất... thân... rồi!

Vốn tưởng rằng, một lần kia cô cùng Thiếu tướng, có thể hoàn toàn biến thành tảng đá, mạnh mẽ chìm vào biển rộng, nhưng mà, hết lần này tới lần khác lại bị mấy chữ của Thiếu tướng ném ra ngoài... ..

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Cô Mang Thai Con Của Anh! (15)

Chẳng qua là, lần ném này, cũng không phải là cô thành người của Thiếu tướng, mà trở thành người của tiểu thiếu gia...

Nếu như cô mở miệng nói ra, cô chưa cùng tiểu thiếu gia phát sinh chuyện gì, như vậy cô không còn trong sạch phải giải thích sao?

Ở thời đại này, trinh tiết đối với một người phụ nữ mà nói vô cùng quan trọng.

Nếu như thất thân trước hôn nhân, nhất là một gia tộc lớn như nhà họ Dịch, nhất định sẽ thả lỏng heo!

Cô không thể chết được!

Cô không muốn chết!

Cho nên, Thiếu tướng nhất định không muốn thừa nhận chuyện này, nên đẩy khó khăn cho cô!

Hơn nữa, mấy ngày trước cô mới đến kỳ kinh nguyệt, chuyện lần trước cô cùng Thiếu tướng, nhất định cô không mang bầu được.

Con... Làm sao cô có thể có con?

Đại phu nhân cũng nói, nếu như cô không mang thai, như vậy, đại phu nhân sẽ chôn cô cùng tiểu thiếu gia!

Chạy trốn?

Người chết là con trai của bà ta, đương nhiên đứa cháu trong bụng cô là toàn bộ hy vọng của bà, nên sẽ cho giám sát cô gắt gao, bởi vậy chạy là chuyện không thể nào!

Hơn nữa, nêys không chạy thoát được, có khi lại mất tánh mạng, chuyện nguy hiểm như vậy, cô nhất định sẽ không làm!

Như vậy, chỉ có thể có một đứa con... ..

Trong đầu Chung Tình, toàn bộ bao quanh một vấn đề, đó chính là như thế nào mới có thể tìm một đứa con?

Sẽ là người nào đây?

Chung Tình loại từng người trong nhà họ Dịch, cuối cùng, vẫn ngừng lại trên người Dịch Giản.

Quả nhiên, lần này anh ta đã chặn mọi đường lui của cô rồi!

Mà vào giờ phút này, Dịch Giản cũng đã hoàn toàn nhắm hai mắt lại, không thể nhìn thấy mình khiến cho Chung Tình có bao nhiêu khó khăn.

"Đúng rồi, cô tên là gì?" Đại phu nhân vốn muốn cho tất cả mọi người giải tán đi, nhưng nghĩ đến mình không biết Chung Tình tên gì, liền thuận miệng hỏi.

"Tôi là Chung Tình." Chung Tình hơi rũ mắt, nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Cô Mang Thai Con Của Anh! (16)

"Nô tỳ Chung Tình." Chung Tình rũ mắt, nói.

"Hóa ra là Chung Tình... Lục tiểu thư nhà họ Chung, ta còn nghĩ sao mà lại có vẻ ngoài xinh xắn như vậy chứ!" Đại phu nhân đánh giá Chung Tình từ trên xuống dưới thêm lần nữa, quả thật không tương xứng với Chung Tình trong truyền thuyết đâu!

Lục tiểu thư trong truyền thuyết của nhà họ Chung, là người lòng dạ độc ác, cực kỳ tâm cơ, lão gia, phu nhân còn có cả mấy vị di nương và năm người tử tử trong nhà họ Chung của cô, đều bị cô dạy thành kẻ ngoan ngoãn dễ bảo.

Lời đồn quả nhiên là lời đồn, không có mấy câu đáng tin!

Nghĩ tới đây, đại phu nhân cũng thản nhiên phát phát tay, để mọi người rời đi.

Tự nhiên, trong những người này, vui mừng nhất, chẳng có ai ngoài Hà An Viện và, cô ả chợt cảm thấy yên tâm, Chung Tình có lợi hại hơn cũng không sao cả, hiện tại cô ta đã bị chụp cái mũ là người đàn bà của Dịch Hân, thời đại này, Dịch Hân cũng chính là người chồng của cô cả đời.

Sẽ không ai chịu lấy cô ta.

Cũng không có người dám cưới cô ta.

Đàn bà nhà họ Dịch không thể gả hai lần.

Cho nên, cô ta có có con đi nữa, cũng chỉ có thể làm cô*, làm một người goá chồng, nuôi dưỡng đứa bé, ở trong đại viện này, cô quanh tới chết già.

*Cô: 姑妈 gūmā] bác; cô (chị em gái của bố đã có gia đình).

Nếu cô không có con, vậy là do số cô ta xui xẻo, chỉ có thể đi tìm chết cùng Dịch Hân.

Bất kể như thế nào, cô ta đã không còn là mối họa lớn trong lòng mình nữa.

Cho dù, quan hệ giữa cô ta và thiếu tướng có chuyển biến tốt hay không, chính là, nó vẫn biểu thị thứ cô không chiếm được, người khác cũng không chiếm được.

=====

Mà Chung Tình, ngày hôm sau đã bị người ta đưa đến căn phòng bên hông trong viện của tiểu thiếu gia, bố trí nơi đó cực kỳ đẹp.

Song lúc bước chân vào, Chung Tình lại cảm thấy toàn thân mình, chẳng biết tại sao lại tràn ngập cảm giác ngội lạnh.

Mặc dù hiện tại trong mắt những nữ hầu này, cô được ăn ngon, hưởng thụ vinh hoa phú quý, thế nhưng, bọn họ lại không biết, phía sau sự hào nhoáng này, chính là một đường sinh tử.

Cô không có con, một người có cố mấy cũng không thể nào tạo ra một đứa bé được.

Chính là, từ nhỏ, cô luôn cố gắng vì được sống, cô không biết rốt cuộc sống sót với người khác là dễ dàng hay không dễ dàng, nhưng với cô, cô

vẫn luôn sắp xếp thật cẩn thận.

Thật ra, lúc bắt đầu, cô chỉ muốn được làm một nữ hầu bình thường ở nhà họ Dịch, nhưng hiện tại, toàn bộ đều bị phá nát rồi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cô Mang Thai Con Của Anh! (17)

Có thể, cô sẽ không còn được sống những ngày yên ổn.

Nhưng mà chỉ cần cong một tia hy vọng, chắc chắn cô sẽ không buông tha cho tính mạng của mình.

Chỉ là, phải làm sao mới có thể đảm bảo mình sẽ không chết kia chứ?

Chung Tình nghiêng đầu suy nghĩ, suy nghĩ thật lâu, sau cùng mới chậm rãi nghĩ tới một từ... . Trộm. . . . Loại!

Nhưng mà, trộm ai?

Thiếu tướng?

Nghĩ đến người đàn ông kia, tim Chung Tình nhin không được mà đập rộn lên, theo bản năng cô muốn xóa bỏ ý nghĩ này, nhưng mà ngoại trừ anh ta ra, ở nhà họ Dịch, chỉ có người đàn ông kia dám cùng cô. Bất kể có được hay không, cô cũng phải thử một lần. . . .

=====

Mấy ngày kế tiếp, cả nhà họ Dịch đều vội vàng chuẩn bị tang sự cho tiểu thiếu gia Dịch Hân.

Khắp nơi đều là một mảnh trắng xám.

Mặc dù hiện tại trong bụng Chung Tình có thể đã có thai, đại phu nhân cũng có hi vọng, nhưng dù sao cũng là máu mủ của con ruột mình, cho nên, suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt, giữ ở bên quan tài Dịch Hân, không chịu rời đi.

Dịch Giản là chú út của Dịch Hân, không cần bá tể, thỉnh thoảng mới xuất hiện một chút.

Toàn thân Chung Tình là một bộ áo trắng, quy quy củ củ quỳ gối bên cạnh các tiểu thư nhà họ Dịch, cũng vì mặc cùng một loại quần áo, nên trái lại không có mấy người có thể nhìn thấy cô.

Ngày hôm sau là ngày quảng linh cửu của Dịch Hân.

Đêm nay, Dịch Giản sớm, thời gian ở lại tự nhiên cũng dài hơn.

Anh không thích nói chuyện, nếu không phải có bề ngoài nhu hòa, khí thế mạnh mẽ, quả thực có thể bị người khác lãng quên rồi.

Đến nửa đêm, tiếng khóc của đại phu nhân càng lớn hơn, Dịch Giản ngồi ở chỗ kia, đã mơ mơ màng màng sắp ngủ thiếp đi, lại bị tiếng khóc của bà làm bừng tỉnh, anh nhíu nhíu mày, trong con ngươi đen nhánh hiện lên ánh sáng như muốn đóng băng mọi thứ, bên trong pha lẫn chút mệt mỏi.

Đại phu nhân vừa khóc, những người đi theo cũng khóc thành tiếng, Dịch Giản yêu thích yên tĩnh, liền đứng dậy, đi ra ngoài.

Từ đầu đến cuối Chung Tình luôn chú ý Dịch Giản, thấy anh đi ra ngoài, vốn đang quay đầu lại, phát hiện Hà An Viện quỳ gối bên người đại phu nhân, chăm sóc bà, hoàn toàn không chú ý tới Dịch Giản, lúc này, cô mới lặng lẽ đứng dậy, rời đi theo Dịch Giản. . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Cô Mang Thai Con Của Anh! (18)

Từ đầu đến cuối Chung Tình luôn chú ý Dịch Giản, thấy anh đi ra ngoài, vốn đang quay đầu lại, phát hiện Hà An Viện quỳ gối bên người đại phu nhân, chăm sóc bà, hoàn toàn không chú ý tới Dịch Giản, lúc này, cô mới lặng lẽ đứng dậy, rời đi theo Dịch Giản. . . .

Dịch Hân chết, khiến người nhà họ Dịch cũng trở nên bận rộn.

Trong đại viện, trong trong ngoài ngoài, đều là người, ai nấy đều bận tối mày tối mắt.

Một mình Dịch Giản rời đi, lúc này Từ Ngang vẫn đi theo bên cạnh anh cũng không biết đã đi nơi nào.

Nhịp chân của anh rất chậm, bộ dạng uể oải, rất nhiều nữ hầu tiểu thư qua lại cũng nhìn không được mà chuyển lực chú ý nhìn chăm chăm lên người Dịch Giản.

Mặc dù mọi người không dám ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản công khai, nhưng mà, vẫn có người lặng lẽ đỏ mặt.

Đương nhiên, Chung Tình đi sau lưng Dịch Giản, đều bị mọi người bỏ qua.

Dịch Giản yêu thích yên tĩnh, đi khỏi viện của đại phu nhân, tự nhiên sẽ tìm đường đi.

Chung Tình đi theo phía sau anh, bước chân rón rén.

Chung Tình nhìn bóng lưng Dịch Giản, nhịp chân của anh, trước sau đều rất phong cách, vô cùng thoải mái, hiển nhiên là không phát hiện ra sau lưng mình còn có một người.

Từ bé sau khi giành được sự tin cậy của cha mình, cô luôn đi theo bên cạnh ông.

Mà cha cô, tính cách phong lưu, đàn bà được ông cưới hỏi đàn hoàng, tính ra có năm người, ngoài ra còn có rất nhiều người đàn bà không có danh phận khác, quả thực là vô số kể.

Trong gia đình như vậy, mỗi ngày không biết có bao nhiêu đàn bà chen lấn giành giật lẫn nhau muốn được bay lên ngọn cây làm Phượng Hoàng.

Cho nên, từ nhỏ cô đã nhìn thấy những hình ảnh đàn bà. . .quyến . . . rũ đàn ông, không biết bao nhiêu lần.

Mà mỗi một lần, cha cô, ông chưa từng né tránh.

Dịch Giản không về Cố Viên, mà đi vào một lương đình phía sau núi của nhà họ Dịch, nơi đó không có đèn, rất tối, may mà khắp nơi trong nhà họ Dịch đều có đèn đuốc sáng trưng, chiếu tới đây cũng có chút ánh sáng mờ mờ.

Anh mặc một bộ âu phục màu trắng, đứng thẳng ở nơi đó, không có ý định muốn làm gì, cứ im lặng đứng đó một lúc lâu, không biết cố ý hay là vô tình, nghiêng đầu qua, nhìn thoáng qua chỗ Chung Tình đứng, sau đó mới chán chường ngồi lên trên ghế đá trong lương đình, chậm chạp nằm úp sấp lên trên bàn đá, nhắm hai mắt lại, lười biếng ngủ.

Hiển nhiên Chung Tình biết thiếu tướng thích ngủ, hơn nữa, thiếu tướng mà ngủ, sẽ ngủ hơn một giờ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Cô Mang Thai Con Của Anh! (19)

Hiển nhiên Chung Tình biết thiếu tướng thích ngủ, hơn nữa, thiếu tướng mà ngủ, sẽ ngủ hơn một giờ.

Cho nên, Chung Tình vội vàng xoay người đi, vội vã chạy về chỗ mình ở, cầm áo choàng của mình, rồi lại vội vã chạy trở về.

Lúc cô đi đến đình nghỉ mát, bước chân bỗng chậm lại.

Chậm rãi bước từng bước tới đó.

Đến khi cách đình nghỉ mát khoảng vài thước, rốt cục cô cũng thấy được bóng dáng Dịch Giản, nhìn không được thở phào nhẹ nhõm.

Cũng còn may, anh vẫn ở đây.

Sau đó nắm chặt lấy áo choàng trong tay, nhưng rồi Chung Tình lại không dám đi lên phía trước.

Cứ đứng ở đó, cách anh một khoảng, cô cũng cảm nhận được trong hơi thở của mình, đều là khí tức trong veo mà lạnh lùng riêng biệt của anh.

Lúc này nơi này tối, tối, chỉ có thể nhìn được chút bóng dáng mờ nhạt trong đêm tối như mực.

Mà Chung Tình, lại cảm thấy, chỉ một bóng hình, lại khiến cô cảm nhận được sự căng thẳng khẩn trương chảy bóng.

Mỗi lần gặp mặt thiếu tướng, tim cô đều đập rộn lên, giờ đây cũng không ngoại lệ nó lại tới rồi, hơn nữa còn đập thành thịch đập thật nhanh thật mạnh, làm cô nhin không được vươn tay, đè ngực mình lại.

Thế mà cô lại có ý muốn, xoay người, nhanh chân chạy thoát.

Nhưng mà, nghĩ đến đứa con. . . Nghĩ đến, đây có thể là cơ hội duy nhất của mình, cô cứng rắn kiềm chế bước chân, đứng ở nơi đó.

Chung Tình lễ mễ một hồi thật lâu, hít vào thở ra thật nhiều lần, lúc này mới tuân theo thúc giục mạnh mẽ trong lòng, nâng chân, cất bước đi tới chỗ Dịch Giản.

Hôm nay Chung Tình mặc một bộ sườn xám ngắn tay màu tím sậm, xẻ tà cao, uốn tóc, quần lộn, mang theo vẻ phong tình phương tây, vấn búi tóc đẹp mắt lại quyến rũ, bên trên cài trâm hoa khảm ngọc trai, trên tai cũng đeo khuyên tai ngọc.

Da thịt cô, trời sinh đã trắng nõn, bởi vì sợ chết, nên cô luôn chú ý tới mọi chuyện, cố gắng dưỡng da thịt toàn thân thật đẹp.

Chung Tình cầm áo choàng, vươn tay muốn phủ lên người Dịch Giản, lại thấy cơ thể Dịch Giản hơi dịch dịch, cô sợ tới mức run tay, áo choàng cũng rơi xuống đất.

Tiếng động nhẹ nhàng, có thể không đáng kể, nhưng trong đêm khuya yên tĩnh tại như vậy, trái lại khiến cho trái tim Chung Tình run rẩy một phen.

Hoá ra làm kẻ trộm, lại có cảm thụ là như vậy. . . Cả đời này, cô chỉ làm một lần duy nhất vào lúc này, tuyệt kỹ sẽ không làm lần hai.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Cô Mang Thai Con Của Anh! (20)

Hoá ra làm kẻ trộm, lại có cảm thụ là như vậy. . . Cả đời này, cô chỉ làm một lần duy nhất vào lúc này, tuyệt kỹ sẽ không làm lần hai.

Nếu năng lực thừa nhận tâm lý yếu một chút, có lẽ cô đã bị hù chết rồi!

Chung Tình cúi người, nhẹ chân nhẹ tay nhặt áo choàng lên, sau đó cầm lấy, nhẹ nhàng phủ lên người Dịch Giản.

Vừa tựa vào gần, Chung Tình liền cảm nhận được khí tức của Dịch Giản nhiều hơn, đáy lòng cô căng thẳng, cô cho rằng mình sắp không thở được rồi.

Nhưng mà, cắn chặt răng, Chung Tình lại không vội tránh đi, mà lại vươn tay ra, nhẹ nhàng néo néo bả vai Dịch Giản.

Sức lực của cô được ước chừng rất tốt.

Khoảng thời gian trước, cô cũng thường chăm sóc cha mình.

Đương nhiên cô muốn đánh thức Dịch Giản, không tỉnh dậy, vậy việc kia làm sao mà thành được?

Dịch Giản rất nhạy cảm, thật ra từ lúc cô cầm áo choàng tới còn chưa vào tới đình nghỉ mát, anh đã tỉnh lại.

Chỉ là anh không mở mắt, muốn nhìn xem rốt cuộc là cô đang định làm gì.

Chờ đến khi cô phủ áo choàng lên người mình, bàn tay nhỏ phối hợp đó xoa bóp trên bả vai mình, toàn thân anh cũng trở nên căng thẳng.

Thế nhưng lại vẫn không chịu mở mắt.

Vẫn như cũ, giả bộ ngủ.

Chung Tình xoa bóp cho Dịch Giản một lúc, lại phát hiện anh chẳng những không có vẻ muốn tỉnh lại, mà ngược lại càng lúc càng ngủ ngon hơn, đáy lòng cô cũng khó chịu bắt đầu thấy sốt ruột rồi.

Thời gian không nhiều lắm, cô tất phải suy nghĩ biện pháp nhanh chóng vào việc chính.

Mặt Chung Tình, không nhìn được mà đỏ lên, vội vàng thu hồi tinh thần, sau đó nhìn chằm chằm gương mặt nho nhã của Dịch Giản, nhìn mãi một lúc lâu.

Thật sự là gương mặt không chê vào đâu được ah!

Môi hồng răng trắng, da thịt mềm mại, ánh mắt nhắm chặt, lông mi thật dài che đi hốc mắt, nhìn vào, thật rất mềm mại.

Khuôn mặt này. . . Nhìn thoáng qua vậy thôi, mà rõ ràng, đây chính là gương mặt của một người con gái mới đúng.

Từ nhỏ đến lớn, cô luôn cảm thấy mình xinh đẹp kinh người, giờ nhìn lại, lại phát hiện, thật ra không phải vậy.

Hoá ra, trên đời này, vẫn còn có người đẹp xuất sắc như vậy!

Khuôn mặt Chung Tình đỏ ửng, nhin không được mà lan truyền, khuếch tán, lan tới tận cổ của cô, khiến nó cũng trở nên đỏ bừng.

Cô, vậy mà lại ở đây dụ dỗ một người đàn ông như vậy.

Một người như vậy. Chỉ cần gặp anh, sẽ cảm thấy, những người đàn ông khác trong khắp thiên hạ, đều là kẻ tẻ nhạt vô vị.

Anh là cực phẩm.

Nghe nói, trí thức của anh rất phong phú, còn du học ở nước ngoài ba năm nữa chứ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cô Mang Thai Con Của Anh! (21)

Nghe nói, trí thức của anh rất phong phú, còn du học ở nước ngoài ba năm nữa chứ.

Còn nghe nói, trước giờ anh không gần nữ sắc, tới cả một người đàn bà hầu hạ bên cạnh cũng không có.

Chung Tình cũng không biết, hành động của bản thân là đúng hay không, nhưng cô biết, giờ này khắc này có lẽ anh có chút ý tứ với cơ thể của chính cô.

Cô nghĩ, mục đích thiếu tướng làm như vậy, có elx cũng giống cha cô, ham mê sắc đẹp của phụ nữ, cho nên liền vất óc tìm kế muốn đạt được.

Nhưng mà sau khi nhận được, lại thấy phiền chán, rồi sáu đó hung hăng vứt bỏ, và lại tiếp tục tìm kiếm một người đàn bà xinh đẹp kế tiếp?

Mẹ cô, không phải đã bị cha cô đòi hỏi như vậy, rồi lại bị ông bỏ mặc, sau đó đau khổ, thương tâm không thôi, cuối cùng chết đi sao?

Lúc cô nhìn mẹ chết đi, liền cảm thấy cái thứ gọi là tình cảm kia, chỉ là đồ hại chết người, cho nên, từ lúc đấy cô đã biết, mình không được yêu ai, vì yêu đó là sẽ chết.

Thật ra, cô cũng cảm thấy, mẹ cô thật khờ, vì một chút tình cảm, lại có thể vứt bỏ tính mạng của mình, có đáng không?

Cô, cái gì cô cũng không yêu, chỉ muốn sống thật tốt.

Cô nghĩ, đàn ông trong thiên hạ, đều như nhau cả.

Ham sắc đẹp.

Nói vậy, thiếu tướng cũng là như thế.

Mà giờ đây mình đã không còn đường lui, ngoại trừ anh mới có thể cho mình một đứa bé ra, có lẽ không có lối thoát nào tốt hơn cả.

Đã như vậy, cô còn do dự gì chứ?

Nghĩ tới đây, Chung Tình cắn chặt răng, cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi hơi khép của Dịch Giản.

Ban đầu Dịch Giản rất tò mò, làm một hồi như vậy, tay cô lại thả trên bờ vai anh, lại không động đậy đến cùng là cô đang làm gì.

Nhịn không được, rốt cuộc anh không giả vờ nổi nữa, mở mắt, muốn nhìn trộm một chút, ai biết, vừa mở mắt đã thấy cô nhắm mắt, cúi đầu, tới gần môi anh, hôn lên.

Dịch Giản cảm giác được rõ ràng trong tích tắc đấy, cả người mình như đã bị người ta điểm huyết rồi vậy, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể mở đôi mắt hẹp dài xinh đẹp, trơ mắt nhìn cánh môi mình, bị cánh môi của cô, dán lên thật chặt.

Tim Dịch Giản đập mạnh một phen.

Thân thể cũng trở nên căng cứng.

Nhưng anh lại không tránh ra, cũng không đẩy cô ra.

Chỉ để môi cô dán lên môi anh.

Anh cảm giác được thân của cô đang run run, rất rõ ràng, hương vị bạc hà mát mẻ riêng biệt của cô, khiến anh hít thở thông thuận

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Cô Mang Thai Con Của Anh! (22)

Anh cảm giác được thân của cô đang run run, rất rõ ràng, hương vị bạc hà mát mẻ riêng biệt của cô, khiến anh hít thở thông thuận.

Anh chậm rãi nhắm hai mắt lại, dưới đáy lòng yên lặng cân nhắc.

Anh muốn nhìn xem, cô có thể kiên trì được bao lâu.

Chung Tình khẩn trương.

Hôn lên môi anh, cô liền cảm thấy như bị lửa nóng thiêu đốt, toàn thân khô nóng không thôi.

Làm sao có thể biến thành như vậy?

Là anh có ma lực gì sao?

Vốn cô còn dán trên môi anh, qua một lúc lâu, tiếp đó mở mắt, phát hiện anh vẫn nhắm mắt lại, hô hấp từ tốn, hình như đang ngủ rất ngon.

Chung Tình nhin không được mà chán nản!

Này... . . . Thiếu tướng nhà họ Dịch này, có thể ngủ quá mức rồi!

Nếu có ai ám sát anh, vậy chẳng phải là rất dễ dàng à?

Lòng dạ Chung Tình quỳnh lên, không nhịn được mở miệng, cắn lên cánh môi non mềm như hoa của Dịch Giản.

Cô cắn rất nhẹ, nhưng độ mạnh yếu vẫn được tăng thêm.

Cắn hai lần, lại phát hiện anh vẫn không có phản ứng, sau cùng quyết định thật tàn nhẫn, sáng khoái cắn một cái thật mạnh.

Rõ ràng cô cảm giác được cánh môi Dịch Giản hơi rụt về, hình như anh đã tỉnh.

Theo bản năng ngẩng đầu, tránh về phía sau.

Nhưng mà, cô chưa kịp chuồn đi, cả người đã bị người ta đè lại, sau đó cánh môi hai người, càng lúc càng dán sát vào nhau.

Chung Tình mở to hai mắt, cô thấy hình như nhịp đập của trái tim mình đã vượt quá mức mà cô có thể thừa nhận.

Anh nhắm mắt, vẻ mặt rất chuyên tâm, dùng môi lưỡi cạy mở hàm răng cô, chậm rãi đẩy nụ hôn lên cao triều!

Chung Tình quên nhắm mắt lại, cũng quên mất việc ohair tránh ra, càng quên suy nghĩ, cứ thế nhìn người đàn ông gần trong gang tấc này, nhìn lông mày và lông mi anh, mơ hồ lưu động tình ý, trong tích tắc đấy, cô cảm thấy, dường như mình đã chết mất.

Làm sao, lại biến thành như vậy... ..

Rõ ràng là... .. Là... .. Cô đang dẫn... .. dụ anh!

Vì sao, chỉ chớp mắt, người khổng lồ chế toàn cục lại biến thành anh.

Trong kinh sợ, trong nụ hôn cực nóng của anh, vào lúc bọn họ hôn môi đúng chuẩn như vậy, cô mới chậm chạp hiểu được.

Hoá ra, cái gì anh cũng biết.

Chính là anh cố ý muốn xem cô sẽ làm gì.

Cái hôn này, anh hôn thật lâu, ước chừng dài tận 3 phút.

3 phút, lại lâu như tới tận thiên nhai.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Cô Mang Thai Con Của Anh! (23)

Cái hôn này, anh hôn thật lâu, ước chừng dài tận 3 phút.

3 phút, lại lâu như tới tận thiên nhai.

Chung Tình cảm thấy dường như mình đã bị ai đó dìm trong nước thật chặt, 3 phút, không cách nào hít thở, trái tim không thể nhảy lên, toàn thân không thể nhúc nhích.

Chỉ có thể để anh tùy tâm sở dục làm việc anh muốn.

Lúc anh rời khỏi môi cô, cô vẫn chưa lấy lại tinh thần.

Anh nhẹ nhàng buông ra cô, thu thế hoàn mỹ.

Động tác của anh không nhanh không chậm, vẫn duy trì phong thái lười biếng, nhẹ nhàng nhìn cô, nhếch môi, mỉm cười.

Khe khẽ mỉm cười...

Nghe nói, thiếu tướng chưa từng cười.

Nhưng mà, lúc này anh lại nở nụ cười.

Thiếu tướng cười rộ lên, lại có thể huyền hoặc như vậy, xinh đẹp như vậy!

Chung Tình cảm thấy mặt mình cũng đỏ bừng rồi.

Trong môi nàng, vẫn nóng bỏng như cũ, cô không nhận được gió tay lên, sờ sờ cánh môi mình, lại cảm thấy đầu ngón tay cũng trở nên nóng bỏng rồi.

Không hiểu sao tự đáy lòng cô lại xuất hiện cảm giác sợ hãi chân thật không chút lí do.

Cô sợ cái gì chứ?

Cô lại không biết.

Chỉ là cô cảm thấy, cô như vậy không giống cô bình thường!

Cô vẫn luôn rất lý trí, tỉnh táo, đầu óc cô chưa bao giờ có cảm giác hỗn loạn như vậy.

Thậm chí, hiện tại, cô rõ ràng nhớ rõ, mới vừa rồi, nhiệt độ cơ thể Dịch Giản, như xuôi theo nụ hôn của anh, một chút một chút truyền đến trên bờ môi của cô, rồi theo bờ môi cô đi tới sâu trong lòng.

Ấm áp, quyến rũ mà thanh tịch.

Hệt như con người anh. . . .

Tạo cho cô cảm giác, ngoại trừ ấp áp trên người anh ra, tất cả những hơi ấm khác cô đều không thể xem nó là ấm áp rồi.

Rõ ràng anh là một người lạnh lùng như vậy, vì sao, lại thấm thấu ấm áp cả lòng người như thế kia chứ?

Chung Tình nhìn Dịch Giản.

Dịch Giản lười nhác nâng đầu mình, nhìn cô.

Rất lâu, cũng không biết đến cùng bao lâu, anh rất kiên nhẫn, kiên nhẫn chờ cô hồi thần.

Anh nhìn cô.

Cô khẩn trương.

Bởi vì ánh mắt ấy, có lực thăm hỏi quá mạnh.

Chung Tình nghĩ nghĩ, vẫn mở miệng giải thích: "Tôi... . tôi thấy thiếu tướng ngủ một mình trong này, đêm dài sương lạnh, sợ thiếu tướng bị lạnh, cho nên mới đưa áo choàng tới.

Dịch Giản không nói gì, ánh mắt ấm áp mềm mại, lại có thể điều khiển khiến người ta ý loạn tình mê.

Chung Tình nuốt nuốt nước miếng, không đoán được rốt cuộc biểu tình hiện tại của anh là có ý tứ gì, là vui vẻ, hay mất hứng?

Cô nghĩ nghĩ, chỉ có thể tiếp tục giải thích.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Cô Mang Thai Con Của Anh! (24)

Cô nghĩ nghĩ, chỉ có thể tiếp tục giải thích.

"Tôi chỉ vừa lúc đi ngang qua thôi, bởi vì nơi đó thật sự rất lộn xộn, tất cả mọi người đều khóc suốt suốt, nghe vào rất khó chịu, cho nên liền đi ra, một đường đi tới, chỉ riêng nơi này yên tĩnh, thật không ngờ đụng phải thiếu tướng."

Dịch Giản gật gật đầu, như là tin lời của nàng.

Tim Chung Tình cũng theo đó thả xuống.

Sau đó cô lại nhẹ giọng dò hỏi: "Thiếu tướng, người mệt không? Muốn nô tỳ đấm đấm cho ngài hay không?"

Trước kia, khi có người đối đãi như vậy với cha cô, ông ấy sẽ dịu dàng nhìn người phụ nữ kia, trò chuyện tình tế đôi ba câu, sau đó người phụ nữ kia chủ động, hai người liền nước chảy thành sông rồi.

Về mặt Dịch Giản không biểu lộ gì, không biết là không nghe được lời Chung Tình, hay là nghe được nhưng lại cố ý tỏ ra không nghe thấy gì.

Chung Tình chỉ là cảm giác được, trong nháy mắt khí tức toàn thân Dịch Giản trở nên lạnh đi rất nhiều.

Cô căn cứ môi dưới, không dám nhìn anh, cũng không biết có phải anh đang nhìn mình không, chỉ giữ vững hơi thở, tiếp tục nói: "Thiếu tướng

nằm ngủ trong này thật lâu, tảng đá này rất cứng, lại cũng lạnh, nhất định là rất mệt mỏi, nô tỳ có thể giúp thiếu tướng đỡ mệt hơn!"

Dịch Giản lắc lắc đầu, chỉ cảm thấy không hiểu sao đáy lòng lại thoáng phiền muộn.

Cũng không nhìn thêm cái nữa, liền nhắm hai mắt lại, không hề mở miệng nói chuyện.

Chung Tình cảm thấy, thiếu tướng quả thực quá ít nói, ít tới mỗi cô không biết làm sao mà nói chuyện với anh.

Anh không có ý tứ mở miệng nói chuyện, nhưng chung quy lại cô cũng không thể cứ đứng ngơ ngẩn mãi?

Chung Tình chưa từ bỏ ý định, cô nhất định phải mê hoặc anh, sau đó thuận lợi trộm tình của anh!

Nếu anh ít nói, vậy bỏ qua việc nói chuyện, trực tiếp hành động.

Ánh mắt Chung Tình xoay xoay, đánh trống lên tinh thần, tới gần Dịch Giản.

"Bình thường, nô tỳ thấy thiếu tướng rất bận việc, cũng không tìm phụ nữ, chẳng lẽ thiếu tướng không muốn sinh con sao?"

Sau khi nói như vậy, Chung Tình lại không nhận được có phần sợ hãi, này có phải cô đã nói toát ra ý muốn của mình, nói rất rõ ràng không?

Ai ngờ, ngay lúc cô đang tự sợ hãi, Dịch Giản lại đột nhiên ngồi dậy, vươn tay, không thềm phân trần hất tay cô ra.

Cũng không liếc nhìn cô, lại vẫn tỏa ra khí lạnh mãnh mẽ như cũ, xông thẳng tới chỗ Chung Tình.

Chung Tình cả kinh, theo bản năng cô cảm thấy thiếu tướng đang tức giận.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (25)

Chung Tình cả kinh, theo bản năng cô cảm thấy Thiếu Tướng tức giận rồi.

Cô chỉ vô tâm nói ra một câu, lẽ nào hắc đã biết ý nghĩ của mình sao?

Chung Tình lập tức quỳ xuống, cô không dám thở mạnh một tiếng, cô sao có thể sơ ý như vậy, để xảy ra chuyện thế này, vừa nhìn thấy hắc, đã làm chuyện không có đầu óc như thế?

Thế nhưng nói tới đây, thật ra cô có chút oan ức .

Cô sợ dĩ như vậy, còn không bởi vì hắc sao?

Đều do một câu nói của hắc, bức cô đến như vậy.

Chung Tình cúi đầu, thật ra cô rất muốn tranh luận với Thiếu Tướng, nhưng cô không dám, bởi vì lúc nhỏ, cô từ bên trong nữ giới học được, con gái phải luôn năng ngôn thiện biện*.

*năng ngôn thiện biện: chú ý lời nói, cách ứng xử

Hồi nhỏ, cô vì muốn làm cho cha yêu thích mình, chưa bao giờ làm việc gì cho bản thân , từ trước đến giờ đều làm theo ý muốn của cha, muốn con gái cố gắng nhất.

Lâu dần, bản thân cô, cũng không cảm thấy đánh mất chính mình, ngược lại đã tập thành thói quen, trở thành vật hi sinh dưới những tư tưởng phong kiến kia.

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình quỳ xuống, đầu hơi quay qua, cũng không biết trong lòng hần đang suy nghĩ cái gì, qua một hồi lâu, hần mới đứng dậy, đưa tay ra, chậm rãi nâng cô lên.

Chung Tình vốn đang sốt sắng, thế nhưng chỉ có thể dựa vào sức lực của hần mà đứng lên.

Cũng không dám nhìn hần.

Chỉ có cúi đầu.

Mặt của cô, hồng vô cùng, còn nhiễm một chút vẻ hoang mang.

Ở bên trong dáng vẻ trang nhã kia, còn có một cổ diễm đậm đáng yêu, khiến cho Dịch Giản không nhìn được mà đau lòng, cũng cùng xuất thần .

Chung Tình đứng lên, theo bản năng muốn rút tay về, không ngờ Dịch Giản lại kéo tay của cô, chậm chạp không chịu thả ra.

Cô không nhìn được ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dịch Giản.

Dịch Giản vẫn luôn không nói nhiều, tính tình vô cùng lạnh nhạt, lúc này đứng ở đó, giống như một làn khói xanh, xa cách với thế gian.

Hơn nữa vẻ mặt của hần, vẫn luôn thanh thản, rất khó để cho người ta suy nghĩ rằng, hần bởi vì tình. . . .Mà luôn mất khống chế.

Giống như, những việc làm kia. Sẽ làm bản hần.

Chung Tình đứng ở trước mặt hần, nhìn hần, cảm thấy hần đẹp vô cùng, thế nhưng lại khiến cho người ta có một loại ảo giác Vụ Lý Khán Hoa*,

trắng rằm trong nước.

*Vụ Lý Khán Hoa: “hoa trong sương mù”

Vô cùng không chân thật.

Chung Tình nhú mày lại, từ bỏ cân nhắc tâm tình của hân, dù sao cũng cảm thấy hân quá phức tạp, vì thế, liền bỏ qua.

Thấy hân không buông tay của mình ra, cô cho rằng hân có chút động lòng

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (26)

Thấy hắc không buông tay của mình ra, cô cho rằng hắc có chút động lòng, liền đánh bạo đưa tay ra, choàng lên bờ vai hắc, dịu dàng mỉm cười, mang theo sự e lệ của thiếu nữ, còn có một chút hương vị xinh đẹp.

Bên hồ gió thổi tới từng trận, làm cho bộ sườn xám cô đang mặc xốc lên, lộ ra hai chân trắng tấp trắng nõn như ẩn như hiện.

Ánh mắt Dịch Giản Tối lại.

Hồ này, gió nổi lên rồi.

Hắc có cảm giác, thân thể này, gió cũng nổi lên rồi!

Hắc lười biếng cúi đầu, nhìn cô, đôi mắt nơi sâu xa, nhưng mang theo vài phần lạnh nhạt, ánh sáng trên người biến mất, chờ đợi động tác tiếp theo của cô.

Tim Chung Tình đập rất nhanh, có chút miệng đắng lưỡi khô, vốn tưởng rằng mình như vậy, hắc sẽ né tránh hoặc đẩy ra, không ngờ hắc chỉ lười biếng nhìn cô, hoàn toàn không có bất kỳ hành động khác.

Đáy lòng Chung Tình chậm rãi trầm xuống.

Xem ra, hắc cũng không giống như mọi người hay đồn đại, chẳng qua cũng chỉ là. một người đàn ông bình thường.

Gặp phải con gái xinh đẹp, vẫn sẽ tâm động, vẫn sẽ hành động.

Đáy lòng Chung Tình dần mở rộng .

Tối nay, cô chắc chắn thành công rồi!

Chung Tình không nhịn được càng lúc càng to gan, trong lòng sỡ dĩ còn sợ Dịch Giản, cũng hơi buông lỏng xuống một chút, đôi mắt hơi sâu xa, trong mắt ẩn chứa hai chữ. Con nít!

Tay Chung Tình, choàng vào cổ Dịch Giản, mở to đôi mắt như nước, tư thái giống như Lưu Vân hơi xoay người một cái, an vị ở trên hai chân của Dịch Giản.

Cô ôn hoà nhìn Dịch Giản, trong lúc đó, bốn mắt nhìn nhau, tự nhiên đỏ hai gò má.

Dịch Giản nhìn người con gái này, hẳn cảm giác được hẳn cũng không thể chống cự lại sức hấp dẫn của cô.

Hắn ở trong lòng, hỏi câu hỏi này. Tại sao. lại là cô?

Thế nhưng, hắn lại phát hiện, hắn hoàn toàn không thể giải thích vấn đề này.

Giờ phút này, hắn cảm giác được trong đôi mắt của mình, chỉ tồn tại người con gái này.

Hắn biết, cô không dám nhìn thẳng vào mắt hắn, lúc nào cũng né tránh hắn .

Hơn nữa còn cực lực giả bộ nở nụ cười dịu dàng, còn mang theo một chút mùi vị phong trần, thế nhưng vẫn không che giấu nổi bản tính trong

tréo của mình, khiến người ta không nhận được muốn nuốt cô vào trong bụng.

Chỉ cần cô ở bên người. Ở bên cạnh hẳn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (27)

Chỉ cần cô ở bên người. Ở bên cạnh hắc.

Ý nghĩ này, bao nhiêu năm vẫn cố chấp ẩn dấu ở trong đầu hắc.

Cố chấp đã trở thành bản tính quen thuộc như bản tính ăn, mặc, ở, đi, lại của hắc.

Dịch Giản chậm rãi nhắm mắt lại, cảm nhận mùi vị tươi mát của cô, hắc cảm thấy trong giây phút này, hắc có thể phóng túng chính mình.
. . .

Hắc đưa tay ra, ôm hông của cô, đem thân thể của cô, tàn nhẫn mà chụp vào trong ngực, đè cô lên bàn đá.

Áo choàng, bởi vì động tác của hắc, mà rơi xuống đất.

Đó là áo choàng Tây Ban Nha màu đỏ, có tua rua chung quanh.

Bờ môi Dịch Giản, khẽ mơn trớn, đảo qua từng điểm trên da thịt của cô.

Chung Tình hoàn toàn không biết nên làm gì, cô cảm thấy mình cũng không cần phải làm hành động gì.

Bởi vì, hắc chủ động.

Chuyện này, cô nghĩ, vẫn là hăn nên chủ động, nếu không, sau đó làm thế nào, cô cũng không biết .

Thật ra, cô hơi lo lắng, có cảm giác nếu mình cùng hăn làm chuyện này, có khả năng cô sẽ phải chết.

Những lời đồn đại kia, có một số là sự thật.

Thiếu Tướng, không thể tiếp cận .

Bởi vì, sẽ chết người.

Mà cô, là kẻ sợ chết nhất.

Cô nên tránh né hăn!

Thế nhưng, mục đích không đạt thành, cô sẽ tuyệt đối sẽ không né tránh!

Trong từ điển của cô, sẽ không bao giờ làm chuyện vô ích, cô đâm lạng cho hăn, trả lại áo choàng cho hăn, thậm chí còn phí nhiều tâm tư để độ sức với hăn, nếu đã làm như vậy, tất nhiên sẽ không thể bỏ cuộc.

Nếu không, sau này, người bị dày vò sẽ là cô.

Chung Tình nghĩ tới đây, liền đưa tay nhỏ mềm mịn ra, học dáng vẻ Dịch Giản vuốt nhẹ phần eo của mình, mà cũng vuốt nhẹ ở bên hông Dịch Giản.

Thân thể Dịch Giản cứng đờ, không nói gì, đôi mắt cũng không mở, cũng không có ngăn cản cô.

Vô cùng vui vẻ tiếp tục hôn, sau đó lập tức chuyển đến bờ môi của cô.

Tàn nhẫn mà xâm nhập.

Chung Tình không kịp hô, cảm thấy hô hấp của mình, đều bị Dịch Giản nuốt lấy.

Khóe mắt của cô, mang theo mị hoặc, ngón tay từ bên hông của hắn, không tự chủ được đổi thành nắm lấy vạt áo trước ngực hắn.

Cô theo bản năng muốn đẩy hắn ra.

Thế nhưng nghĩ đến mục đích của mình, nên cô ngẩng đầu lên, chịu đựng nụ hôn của hắn.

Cử động nhỏ của cô, trái lại khiến cho Dịch Giản nháy mắt trở nên tàn nhẫn hơn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (28)

Cử động nhỏ của cô, trái lại khiến cho Dịch Giản nháy mắt trở nên tàn nhẫn hơn.

Không nhìn được, chôn đầu lưỡi ở bên trong miệng cô mà không ngừng thăm dò, tràn ngập sự tức giận.

"A." Chung Tình bị hôn đến ngộp đỏ cả mặt, cô ấp úng bày tỏ sự phản đối.

Dịch Giản nghe được âm thanh của cô, cường độ mới trì hoãn hơn một chút.

Ở trong đêm đen đen kịt, ở phía xa xa mơ hồ có tiếng khóc truyền đến.

Mà ở nơi này, lại là một mảnh kiều diễm.

Truyền đến từng tiếng thở dốc.

Về sau, Chung Tình cũng không biết Dịch Giản hôn môi mình bao lâu, cô cũng không dám mở mắt nhìn hắc, cũng không có tính toán sẽ nhìn, cô không có dũng khí, cô cảm thấy toàn thân mình run rẩy, tim đập nhanh đến nỗi như sắp chết.

Đôi môi hắc, rút ra từ môi của cô lúc nào cô cũng không biết.

Cô mơ mơ màng màng giống như rơi vào trong biển rộng, chìm chìm nổi nổi .

Giống như muốn chết đuối, nhưng lại chưa chết đuối.

Loại tư vị kề cận bờ vực sinh tử này, vô cùng khó chịu.

Dịch Giản cúi đầu, vẻ mặt nhàn nhạt, giữa hai lông mày chứa đầy tình sắc, hắt nhìn cô, nhìn một cách nghiêm túc, hồi lâu, mới đưa tay ra, ôm lấy cô, đặt ở trên bàn đá, thâm trầm nhìn khuôn mặt cô.

Cô nhắm mắt lại, hắt vẫn nhìn như cũ.

Giống như muốn nhìn thấu cô.

Chung Tình cảm thấy căng thẳng cực kì, cô xưa nay đều có thói quen ngụy trang, rất ít khi để người ta thăm dò mình, thế nhưng vào giờ giây phút này, hắt nhìn cô, cô cảm thấy bản thân mình đã bị hắt nhìn không chứa một mống, theo bản năng, cô mở mắt ra, đỏ mặt nhỏ giọng nói một câu: "Thiếu Tướng."

Sau khi nói xong, Chung Tình mới cả kinh.

Đây là giọng nói của cô sao?

Bên trong âm điệu lẫn lộn mê hoặc như thế.

Tê dại, khiến toàn thân người ta đều mềm nhũn xuống.

Chung Tình e lệ vô cùng, thật ra cũng chưa tính là đã xảy ra chuyện gì, cô như bé gái e thẹn, khiến cho cô có ý muốn lập tức trốn đi, lại không tìm được chỗ trốn.

Bị hắt chặt chẽ đặt ở dưới thân, tư thái ám muội.

Đôi mắt của hắn, không hề chớp mà nhìn cô.

Trong lòng cô sốt ruột, bỗng nhiên đưa tay ra ôm chặt hông của hắn, đem đầu của mình vùi vào trái tim hắn làm tổ.

Cuối cùng cũng coi như né tránh được ánh mắt của hắn. Đáy lòng cô, hơi buông lỏng một chút.

Động tác Chung Tình chủ động như thế, mang theo vài phần hoang mang, giống như

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (29)

Động tác Chung Tình chủ động như thế, mang theo vài phần hoang mang, giống như một con thú nhỏ hoảng hốt, khiến Dịch Giản sửng sốt.

Dịch Giản không hề làm gì.

Hắc không có đẩy cô ra.

Cũng không có đưa tay ôm lấy cô.

Chỉ tùy ý để cánh tay cô, ôm hắc thật chặt.

Hắc có thể cảm giác được làn da đang lộ ra bên ngoài của cô, đang run rẩy, cũng không biết là đang hãi sợ, hay là đang làm nũng.

Thật ra, hắc cũng không quá hiểu về phụ nữ.

Cũng không hiểu cái gọi là lãng mạn trong tình yêu nam nữ đến cùng là cái gì.

Thế nhưng, hắc biết một điều, đó chính là người phụ nữ mà hắc muốn, từ lúc bắt đầu đến lúc cuối cùng, cũng chỉ có thể là cô.

Một khi hắc đã nhận định, liền cố chấp mà kiên trì.

Vị trí bên cạnh hắc, xưa nay chỉ có một người là cô, không cho phép bất kỳ ai tới gần, cũng không cho phép bất luận người nào đứng ở bên cạnh

hắn.

Chung Tình cảm giác được Dịch Giản không có bất kì động tác gì, cô cũng đoán không ra tính tình của hắn, hắn không thích nói chuyện, muốn suy đoán cũng khó khăn vô cùng.

Cô căng thẳng, tay không nhịn được mà dùng sức.

Dịch Giản cảm giác được tay của cô nắm thành quyền, lặng im một hồi, mới giơ tay lên, nhẹ nhàng vòng tay ôm lấy lưng của cô, vỗ hai lần, miệng giật giật, giống như muốn nói chuyện, thế nhưng vẫn nuốt xuống.

Chỉ cúi đầu, nhìn tóc của cô, nhẹ nhàng hôn một cái.

Sau đó, Dịch Giản đưa tay ra, tóm lấy cánh tay của cô, từng chút một đẩy cô ra.

Sau đó đẩy thân thể cô ngã vào trên bàn đá.

Hắn nhìn vào đôi mắt của cô.

Đôi mắt của cô và hắn, đối diện nhau.

Không biết có phải đã gặp ảo giác hay không, trong giây phút kia, Chung Tình dường như nghe thấy trong đáy lòng mình, có một âm thanh tan vỡ.

Giống như có một vật gì đó đang gào thét, giãy giụa, muốn chạy trốn.

Sắc mặt của cô tái nhợt.

Đưa tay ra, theo bản năng xoa ngực.

Mà Dịch Giản, một giây sau bắt được cánh tay cô, nắm tay của cô, phủ lên bộ sườn xám cô đang mặc, mở ra từng chút một.

Nhẹ nhàng cởi quần áo.

Sườn xám màu tím, vừa có chút đen tối vừa có chút ma mị, đang từng một chút tản mát ra.

Môi của hắn, cũng bắt đầu hơi run rẩy.

Hai mắt nhìn thân thể của cô, ngón tay vừa động một cái, cầm lấy tay của cô, đưa về phía nút áo mình.

Đem nút buộc quần áo, mở ra từng nút một.

Sau đó, chính là quần rơi xuống đất.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (30)

Sau đó, chính là quần rơi xuống đất.

Hai người cứ nhìn thẳng nhau như vậy.

Không ai nói gì.

Không ai có hành động gì.

Chỉ đối diện nhau như vậy.

Hồi lâu, hồi lâu.

Chung Tình ngoan ngoãn nằm ở nơi đó.

Một lúc sau, Dịch Giản mới có hành động, Chung Tình cũng rõ ràng hắc đang làm gì, theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Động tác của Dịch Giản rất ôn nhu, giống như đang nâng niu châu báu, mơn trớn làn da toàn thân cô.

Chung Tình bất động từ lúc tay hắc duỗi ra, cũng là lúc bắt đầu sự hấp dẫn chết người của cô.

Thế nhưng, loại hấp dẫn chết người này của cô, lại mê hoặc đàn ông vô cùng.

Bất luận là ai, đều muốn tàn nhẫn mà dạy dỗ cô một phen.

Vẻ mặt Dịch giản, vào lúc này trở nên vô cùng sinh động, giống như con người, chứ không phải là một vị thần

Hơi thở của hắn, cũng bắt đầu bất ổn.

Có chút ngổn ngang, rơi vào trong tai Chung Tình, mang theo chấn động kinh tâm động phách.

Cô mở mắt ra, nhìn hắn.

Hắn vừa vặn cũng nhìn cô.

Cô biết, hắn sắp làm gì, hắn sắp chân chính tiến vào. Khi hắn đụng vào thân thể cô, ánh mắt của cô trở nên có chút vô tội.

Chung Tình thuận theo không có phản kháng.

Thuận theo như vậy, khiến ánh mắt của hắn trở nên có chút ảm áp, hắn không nhìn được mà cúi đầu, đôi môi cách bờ môi của cô chỉ có vài cm, hắn hơi mở miệng, chậm rãi động mấy lần.

Chung Tình mơ hồ biết hắn đang nói chuyện.

Thế nhưng, cô không biết hắn đang nói cái gì.

Chỉ cảm giác được gió đêm thổi qua tai, hắn lại đột nhiên, hung hăng động thân mà vào.

Động tác của hắn, bắt đầu rất chậm, cô cảm thấy có chút đau, không nhìn được nhú mày, nhưng vẫn cố nén .

Hắn dường như cảm giác được cô đau, theo bản năng muốn lùi ra.

Thế nhưng Chung Tình không cho phép, duỗi cánh tay ra, ôm chặt lấy Dịch Giản, thậm chí còn đưa thân thể đi tới.

Động tác của cô, khiến cho Dịch Giản lập tức rõ ràng cô muốn gì, đẩy mắt nhu tình, trở thành âm lãnh.

Hắn không để ý cô nữa, cứ thế tiến vào.

Rất sâu.

Rất đau.

Chung Tình muốn hút không khí, nhưng vẫn giữ nguyên nụ cười trên môi.

Dịch Giản nhìn nụ cười của cô, vẻ mặt dần dần như muốn kết băng, một giây sau, động tác cả người càng ngày càng điên cuồng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (31)

Chung Tình đau hít vào một hơi, khuôn mặt tinh xảo, vào lúc này có chút vặn vẹo, cô nhắm chặt mắt lại, không dám mở.

Từ nhỏ đến lớn, bởi vì cô sợ chết, vì thế đều cẩn thận từng li từng tí đề phòng các trường hợp có thể làm bị thương, do đó, rất ít khi để cho mình sinh bệnh, cũng rất ít khi bị đau.

Lần đau đớn này, cũng được tính là lần đau đớn lớn nhất của cô.

Đau, cô muốn dùng nước mắt để phát tiết.

Thế nhưng, cô cắn chặt hàm răng, nằm ở dưới người của hắc, đưa tay ra bắt lấy lấy vai hắc, chặt chẽ cầm lấy, đầu ngón tay đều chụp vào bên trong máu thịt của hắc.

Thế nhưng vẻ mặt của cô, vẫn rất yên tĩnh, đáng vẻ vô cùng cam tâm tình nguyện.

Cô nghĩ, cô hắc đã làm cho hắc cao hứng, cô nhớ tới lúc cha cùng người phụ nữ khác làm chuyện như vậy, người phụ nữ kia đều cười rất ngọt ngào, còn có thể nói ra một ít câu khó nghe.

Cô còn tưởng rằng, những chuyện này, thật sự rất thoải mái.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, cũng không phải như vậy .

Rõ ràng chính là dày vò.

Cô bắt chước người phụ nữ kia, miễn cưỡng mỉm cười than nhẹ một câu:
"Thiếu Tướng."

Thật ra, sau khi cô hô lên, liền cảm thấy mình đúng là một người phụ nữ dơ bẩn!

Từ nhỏ đến lớn, bên trong tư tưởng thâm căn cố đế của cô, đều biết con gái không thể không biết xấu hổ thân cận với đàn ông như vậy.

Hơn nữa. Vẫn chưa kết hôn.

Con gái, cũng không thể tùy tiện ở trước mặt đàn ông mà quần áo xốc xếch.

Hiện tại, cô đang cùng người đàn ông này tiến hành những việc không muốn để cho người khác biết.

Thế nhưng cô đâu còn lựa chọn nào khác?

Cô không muốn chết.

Cho dù sống sót có khó khăn bao nhiêu, chung quy cô vẫn không có dũng khí đi chết .

Đôi mắt Dịch Giản, trước sau vẫn nhìn chăm chăm cô.

Cảm thấy nụ cười của cô, đẹp như vậy, lại chói mắt như vậy.

Động tác của hắn càng mãnh liệt.

Không hề chú ý tới người con gái dưới thân, đây là lần đầu tiên của cô, thân thể chưa biết mùi đời, hoàn toàn không chịu nổi bị hắn dẫn dắt như vậy!

Dịch Giải tăng tốc, nụ cười Chung Tình chậm rãi thu lại , trong đáy mắt của cô, xuất hiện một tầng kinh hoàng.

Đúng, cô rất kinh hoàng.

Thân thể chưa biết mùi đời, bị đối xử không chút nào thương tiếc như vậy, Chung Tình tự nhiên sẽ cảm thấy kinh hoàng .

Thế nhưng cô chỉ cần môi dưới, mạnh mẽ chịu đựng sự đau đớn mà hằn gầy ra cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Cô Mang Thai Con Của Hấn! (32)

Thế nhưng cô chỉ cần môi dưới, mạnh mẽ chịu đựng sự đau đớn mà hấn gây ra cho cô.

Trong lòng tự âm thầm nói với bản thân mình, không liên quan, đau cũng không sao, chỉ cần có một đứa bé, vậy thì tốt.

Đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng!

Cô nhắm mắt lại, cảm thụ sự đau đớn mà Dịch Giản mang đến, cuối cùng cô vẫn không nhịn được, muốn một đứa bé, hóa ra phải trải qua sự đau đớn như vậy.

Thân thể cô run rẩy, bắt đầu muốn né tránh.

Cô cảm thấy tất cả những thứ này, đều như đang dày vò cô.

Hấn vẫn ra ra vào vào lặp lại một động tác, về sau, mỗi động tác của hấn đều khiến cho cô có cảm giác đau đớn đến chết đi sống lại!

Thân thể cứ ngày càng co lại, cô thì ngày càng cảm thấy đau đớn.

Nụ cười của cô, hoàn toàn biến mất.

Toàn bộ bởi vì đau đớn mà vẻ mặt vụn vụn.

Khóe mắt, dường như đang chảy ra một vệt ướt át.

Dịch Giản nhìn thấy cô như vậy, rớt cuộc chạm rãi ngừng lại, đưa tay ra, nhẹ nhàng chà xát nước mắt của cô, lúc này mới đem động tác, từ từ trì hoãn lại.

Hiện tại, Chung Tình đã cảm thấy không còn bị dày vò nữa.

Hắn dường như đang ôn nhu hơn.

Cô mím môi, chịu đựng hắn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, do cô cảm thấy quá lâu, mới kỳ quái mở mắt ra, vừa vận nhìn thấy Dịch Giản bởi vì tình dục, mà khuôn mặt kinh diễm không ngừng.

Cả người cứ mê hoặc như vậy.

Cô chưa từng gặp người nào đẹp như vậy, bất kể là đàn ông hay phụ nữ, không người nào có thể đẹp giống trong tranh như hắn vậy, khiến người ta thần hồn điên đảo.

Cô nhìn có mấy phần say mê, cảm giác tốc độ của hắn nhanh hơn, giống như đang muốn kết thúc!

Chung Tình cảm thấy xấu hổ muốn chết, cái cảm giác này, lại là do đàn ông mang đến, thật khiến cho cô có ý muốn tan thành mây khói!

Cô khó chịu sắp khóc thành tiếng.

Cô muốn phát tiết ra, nhưng lại không biết làm thế nào để phát tiết.

Chỉ có thể làm một đứa bé bất lực, cầm lấy cánh tay Dịch Giản, phát ra tiếng rên rỉ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (33)

Dịch Giản nghe thấy âm thanh cô phát ra, khiến tâm hồn hắc mê say.

Ánh mắt của hắc, trong giây phút kia, trong nháy mắt trở nên tối tăm lại.

Một giây sau, hắc liền tàn nhẫn chôn mình vào trong thân thể của cô, so với những lần trước đây thì sâu hơn và lâu hơn nữa.

Hắc muốn chiếm lấy thân thể của cô, mỗi một góc, mỗi một chỗ, không muốn chừa lại một chỗ nào, một điểm cũng không được!

Hắc cảm thấy, hắc thật sự muốn kết thúc .

Hắc cúi đầu, không nhìn được hôn môi cô.

Chung Tình bị hắc hôn môi, dường như cảm nhận được cái gì, ngẩng đầu chịu đựng, cô nghĩ, kết thúc rồi à?

Lúc kết thúc, chính là lúc cô thành công.

Cô đọc ghi chú trong sách, lúc người đàn ông kết thúc, sẽ cho người con gái một món đồ, mà món đồ đó, chính là em bé.

Cô chờ, nhắm mắt lại và chờ đợi

Toàn thân bởi vì chờ mong mà run rẩy.

Dịch Giản bỗng nhiên co rúm hai lần.

Theo bản năng muốn kết thúc. Thế nhưng đột nhiên, hần không nhúc nhích.

Hít sâu một hơi, điều chỉnh lại hô hấp.

Hần nămtay, đột nhiên dừng lại cơn cao. . trào.

Hần nhắm mắt lại, cực lực kiềm chế chính mình.

Cảm nhận được nơi đó của cô, đang bao vây lấy mình, đè ép mình.

Thật mê. hồn, thật khó có thể chống cự.

Thế nhưng, hần cắn răng, từ từ rút ra khỏi cơ thể cô.

Chung Tình mở mắt ra.

Cô một mực chờ đợi khoảnh khắc này, thế nhưng tại sao hần không tiếp tục cơ chứ?

Đáy mắt của cô, tràn ngập mộng lung, nhìn Dịch Giản, vô cùng tò mò.

Vẻ mặt Dịch Giản lúc này, bởi vì tình. còn chưa thỏa mãn, vẻ mặt yêu diễm cực kỳ.

Bờ môi hần, bởi vì vừa mới hôn triền miên, đỏ như máu, giống như một đóa hoa nở ra ở trong đêm đen kiêu diễm.

Chung Tình nhìn Thiếu Tướng ở trước mặt, cảm giác được thế giới xung quanh mình giống như đang dần dần yên tĩnh lại, không còn tồn tại.

Hần nhìn cô.

Đáy mắt vẫn còn ẩn chứa một tia tình dục, nhưng vẻ mặt đã sớm không còn sự ham muốn, nhạt đến mức không còn bất kỳ sự kinh diễm nào.

Thong dong nhưng lạnh lùng mở miệng ra, giọng nói lạnh thấu xương, chậm rãi vang lên: "Ta bắn không ra."

Môi mỏng, mở ra đóng lại.

Nói ra vài chữ như vậy.

Khiến cho người ta không cách nào né tránh, làm cho người ta không có cách nào né tránh được mê hoặc đang lan tràn ra.

Nói xong những câu này, Dịch Giản đứng dậy, chậm rãi cúi người xuống, nhặt quần áo của mình lên, lười biếng bắt đầu mặc quần áo.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Cô Mang Thai Con Của Hắc! (34)

Gió đêm thổi to.

Thối đến mức Chung Tình cảm thấy được ngực mình mát lạnh, cô mới chậm rãi phục hồi lại tinh thần.

Mà Dịch Giản lúc này, đã mặc xong quần áo, cả người mềm mại giống như người không xương, tựa vào cây cột ở chòi nghỉ mát, liếc mắt nhìn cô.

Dịch Giản lúc này, toàn thân từ trên xuống dưới, đều là một mảnh lạnh như băng .

Giống như những chuyện vừa rồi, chỉ là ảo giác.

Chung Tình gần như có ảo giác người đàn ông ở trước mặt này, vừa nãy đã không có tiếp xúc da thịt với cô.

Tại sao lại biến thành như vậy?

Hắc nói hăng hăng không ra

Tối nay, hắc chỉ nói với cô một câu, đó cũng là câu nói đầu tiên.

Hắc không lên tiếng thì thôi, nhưng một khi đã lên tiếng thì lại khiến cho người ta kinh ngạc!

Cô hao tổn tâm cơ làm tất cả những chuyện này, cho rằng đã thành công, chịu đựng nhiều đau đớn như vậy, chỉ vì một khoảnh khắc cuối cùng đó, nhưng hẫng lại không cho cô.

Mê hoặc như vậy, tỉnh mê như vậy, làm cho hẫng say mê như vậy.

Chung Tình nhìn Dịch Giản trước mặt, trong giây phút này, cô mơ hồ đã biết, tất cả những chuyện này, đều là do hẫng cố ý.

Chắc chắn hẫng đã biết cô muốn làm gì.

Cho dù cô làm thế nào, hẫng đều biết.

Cô nghĩ kế hoạch của mình thiên y vô phùng*, thật ra hẫng đã biết rõ từ lâu.

*thiên y vô phùng: không chê vào đâu được

Hẫng thờ ơ lạnh nhạt nhìn cô diễn kịch, nhìn cô làm tất cả những thứ này, không vạch trần cô, dung túng cô, đến cuối cùng, lại làm cho mục đích của cô hết thấy đều không có đạt thành.

Tàn nhẫn. Thật là một kẻ tàn nhẫn!

Chung Tình cảm giác toàn thân vô lực .

Chưa bao giờ cảm thấy thất bại và hụt hẫng như vậy, khiến cho sắc mặt cô tái nhợt đến đáng sợ.

Lúc trước, chỉ cần cô cố gắng làm chuyện gì, mọi việc đều thành công , đây là lần đầu tiên.

Sau đó nghĩ đến, mình hi sinh nhiều như vậy, vứt bỏ nhiều như vậy, không biết xấu hổ đi câu. dẫn hẫng, đi đến kết cục như vậy, cô cảm

thấy mình giống như món đồ chơi. mặc cho người khác dẫm đạp. .
.

Tay Chung Tình nắm chặt lại, khuất nhục từ đáy lòng bắt đầu tràn ra.

Cô vì sống sót, ngay cả tôn nghiêm cũng có thể không có, thế nhưng phải được sống.

Nhưng bây giờ thì sao?

Không có được thứ gì, còn bị người ta giẫm lên tôn nghiêm.

Thân thể của cô, bắt đầu run rẩy.

Dịch Giản đứng ở nơi đó, mặt không hề có cảm xúc nhìn cô.

Ánh mắt lạnh như băng.

Quần áo cô xốc xếch, chật vật như vậy, trên người chứa đầy dấu hôn hằn lưu lại.

Mê hoặc như vậy, tinh mỹ như vậy, khiến hân hơi xuất thần.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (1)

Quần áo cô xốc xếch, chật vật như thế, khắp người đều là những vết hôn mà anh để lại.

Mị hoặc như thế, tinh xảo như thế, khiến anh hơi ngẩn người.

Mái tóc đoan trang lúc đầu của cô đã sớm rối bởi thành những gợn sóng nhỏ, phủ lên người cô, hết như đang cố gắng che giấu thân thể của cô.

Cảnh tượng như thế, trên đời này, bất cứ người đàn ông nào nhìn thấy đều phải mất máu.

Tất nhiên Dịch Giản cũng như thế.

Anh nhìn Chung Tình như vậy, đứng ở nơi đó, nửa bước cũng không thể dời đi, hết như đã bị ai đó trói lại, chỉ có thể nhìn chăm chăm vào Chung Tình trên bàn đá.

Cho tới nay, cho dù có phải làm một nữ hầu, cô vẫn luôn hết như một vị công chúa cao cao tại thượng.

Thân chảy dòng máu quý tộc đã bị diệt của triều Thanh, dòng máu ấy vẫn còn chảy trong xương tuỷ, hội tụ tất cả tinh hoa của một dân tộc cả năm nghìn năm.

Có tri thức, hiếu lễ nghĩa, quy củ.

Vì vậy, mặc dù hiện tại cô rất thẹn thùng, nhưng vẫn mang theo khí chất của một cô gái cổ đại, đặc biệt là sự rụt rè thanh cao kia, còn mang theo sự xinh đẹp của một khuê tú hào môn thế gia không gì sánh được.

Ở thời đại như hiện nay, mọi người đã thay đổi, rất nhiều người cũng học theo phong cách phương Tây, những bé gái cắt bỏ mái tóc dài của mình, mặc quần dài, bắt đầu kết bạn với con trai cùng tuổi.

Tất cả những phong tục của Trung Quốc cũ cũng đang dần biến mất.

Trừ những phụ nữ đã kết hôn vẫn chưa chạy theo trào lưu, có rất ít phụ nữ giống như cô, vẫn duy trì những truyền thống cũ.

Anh đã từng du học ở Anh Quốc ba năm, trong lòng anh, từ trước đến nay không hề ủng hộ tư tưởng trọng nam khinh nữ, cái gì là tam tòng tứ đức, cái gì là xem chồng như trời, anh vẫn luôn tuân theo nguyên tắc tuần hoàn, người người ngang hàng, hôn nhân ngang hàng.

Vì vậy, đó cũng là lí do cho tới nay anh vẫn chưa hề lập gia đình.

Cả đời anh, chỉ muốn cưới một người phụ nữ, chung thủy với riêng một người.

Anh sẽ không lừa dối tình yêu, cũng không lừa dối hôn nhân.

Mãi thật lâu sau, Chung Tình mới cảm giác được có dòng nước mắt nóng bỏng đang chảy xuống dọc theo khoé mắt.

Thật ra thì cô không muốn khóc, cô cũng không thích khóc.

Khóc không thể giải quyết được vấn đề.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn về Dịch Giản, hệt như con người ấy sẽ toả sáng nơi màn đêm, giờ phút này, anh lại trở thành vị thiếu tướng cao cao tại thượng không thể chạm tới như trước.

Rõ ràng không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt của anh, nhưng cô lại có thể cảm thấy diện mạo kinh tâm động phách ấy đang hiện ra rõ ràng trước mặt mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (2)

Rõ ràng không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt của anh, nhưng cô lại có thể cảm thấy diện mạo kinh tâm động phách ấy đang hiện ra rõ ràng trước mặt mình.

Ưu nhã mà cao quý đến thế.

Tuyệt đối không giống như hạng người tàn nhẫn.

Nhưng, anh lại có sát tâm mạnh như thế.

Người khác, đều nói thiếu tướng là một vị thần. Cái gì cũng có thể dự đoán được, hết như dù có là chuyện lớn gì cũng không thể gạt được anh!

Nói quá một chút, ở thành phố X này, chỉ cần nhắc tới anh, ai cũng cảm thấy đó là bồ tát sống!

Nhưng, Chung Tình lại cảm thấy, vị thiếu tướng trước mặt, giống hệt như một con sói.

Ngày thường nhìn anh rất có phong độ, khí chất hiên ngang, lúc nào cũng mang dáng vẻ lạnh lùng với mọi thứ, nhưng, bản chất của anh chính là một loại cầm thú, một tiểu nhân hèn hạ.

Ngay cả cô cũng không biết, rốt cuộc cô đã đắc tội gì, khiến anh phải dùng cách đó để xử lý mình!

Chẳng lẽ, mục đích của anh là muốn chiếm được cô sao?

Tối nay, chiếm được như thế, cuối cùng thì có gì khác nhau đây?

Chung Tình chưa bao giờ tức giận, nhưng, lúc này cô lại cảm thấy. có một ngọn lửa đang từ từ thiêu đốt.

Cô sợ anh!

Đó là vì anh có thể bắt cô phải chết!

Nếu như có một ngày, cô tìm được cơ hội chạy thoát khỏi anh, tìm được một ngọn núi có thể dựa, có thể đảm bảo cho cô có được một khoảng thời gian không lo sống chết, tất nhiên việc đầu tiên cô muốn làm chính là giết chết anh, tuyệt đối không thể để anh xuất hiện trước mặt cô!

Chung Tình siết chặt tay, cô cảm thấy có chút không cam lòng, nhất định cô phải có một đứa con, mà đứa con kia, hiện tại, cũng chỉ có thể là anh cho!

Những người khác của nhà họ Dịch, cũng không thể!

Ít nhất, Dịch Giản và Dịch Hân còn là người nhà họ Dịch, lớn lên còn có mấy phần tương tự, về phần con, cho dù có giống ai cũng sẽ không khiến người khác nghi ngờ.

Mà cô, cũng có thể nói chính xác, vì đứa trẻ kia, cô sẽ có thể thoải mái ở lại nhà họ Dịch, ít nhất, đại phu nhân có thể bảo vệ tốt cho cô...

Chung Tình vừa nghĩ tới đây, lập tức đứng lên, đi về phía Dịch Giản.

Dịch Giản vẫn không hề có chút phản ứng nào, ánh mắt anh vẫn lạnh nhạt như trước, nhìn Chung Tình đến gần, nhìn thân thể xinh đẹp của cô dán sát vào trước ngực mình.

Trên mặt cô còn mang theo một nụ cười không thể quyến rũ hơn.

Cô điểm mũi chân, để mặc thân thể ngã về phía trước, khoé môi dán lên đôi môi của anh, mở to miệng, dùng hơi của mình mà nói chuyện: "Thiếu tướng... tôi còn muốn..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (3)

Cô điểm mũi chân, để mặc thân thể ngã về phía trước, khoé môi dán lên đôi môi của anh, mở to miệng, dùng hơi của mình mà nói chuyện: "Thiếu tướng... tôi còn muốn..."

Đã bị anh ghét bỏ, đã mất mặt, nhưng, chỉ cần còn một con đường hi vọng, cô vẫn muốn thực hiện được mục đích của mình!

Cô luôn là người chỉ nhìn vào kết quả mà không cần xem xét quá trình, không chừa thủ đoạn nào, với tâm cơ, vì kết quả, cô có thể làm bất cứ thứ gì trái với mong muốn của mình.

Hệt như lúc trước, đại phu nhân không thích cô, muốn gả cô cho đại thiếu gia của nhà họ Kiều, đại thiếu gia đó là ông chúa đánh vợ, cô mà gả đi, chẳng lẽ sẽ không bị hắn ta đánh chết sao.

Mà cô, cũng không tiếc việc mang đứa con gái duy nhất của đại phu nhân, cũng chính là người chị thứ hai của cô đẩy cho đại thiếu gia nhà họ Kiều, gạo đã nấu thành cơm, không muốn lấy cũng phải lấy.

Chuyện như vậy cô cũng đã từng làm, lần này, chẳng qua, chỉ đổi lại người ra trận là cô thôi.

Cô có thể lợi dụng thân thể chị mình, tất nhiên cũng có thể lợi dụng thân thể của chính mình.

Dịch Giản nhìn Chung Tình như vậy, nơi đáy mắt có chút chề giễu, ngay sau đó, anh lại rời khỏi đôi môi của cô, không nhìn cô thêm chút nào nữa.

"Thiếu tướng... Chẳng phải anh luôn muốn Chung Tình gả cho anh sao? Lòng anh, tất nhiên rất thích Chung Tình, có phải không?" Chung Tình rất thông minh, mặt dù cô nhìn thiếu tướng lạnh như băng lúc này, cảm thấy tim mình đang đập loạn lên, nhưng, cô vẫn không chịu bỏ cuộc, không chịu nhìn thiếu tướng, cố gắng nghĩ những gì mà cô có thể nghĩ.

Đồng thời, cũng làm những gì mà cô có thể làm.

Cô hét như một kẻ đang liều mạng, vươn tay, ôm lấy anh, chôn đầu cô vào ngực anh.

Cô cảm nhận được sự lạnh lẽo từ anh, hô hấp của anh phả trên đỉnh đầu cô, tiếng tim đập thình thịch của anh đã khiến tim của cô còn đập nhanh hơn gấp đôi.

Người đàn ông này, quả nhiên là người cô không thể tới gần.

Cũng may cô đã nghĩ đến lần này như một lần vụng trộm, nếu như lúc trước cô định đi tìm anh, trở thành người của anh, con người đầy bí ẩn như thế, cho dù có muốn, cũng là chuyện không thể nào...

Cô cũng không biết, đã nhiều lần như thế, liệu cô có thể chịu đựng được, hay sẽ chết đi vì tim đập quá nhanh hay không?

Cô vì không muốn chết, cái gì cũng có thể làm, cũng có thể phá sạch mấy thứ nữ giới được nuôi dưỡng từ tận xương của mình.

Nhưng cô vẫn có chút bất an.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (4)

Cô vì không muốn chết, cái gì cũng có thể làm, cũng có thể phá sạch mấy thứ nữ giới được nuôi dưỡng từ tận xương của mình.

Nhưng cô vẫn có chút bất an.

Có cảm giác sẽ gặp quả báo, nhưng, liệu ông trời có thể cứu được người không, từ trước đến nay cô chưa từng cảm thấy vận mệnh của mình là may mắn.

Cha cô không thích con gái, ngay cả con mình cũng có thể đưa ra ngoài để củng cố gia sản, cô không muốn, vì thế cô mới cố gắng làm mọi thứ tốt nhất, lấy lòng cha, từ nhỏ, cô đã học cách cải trang trước mặt người khác, trước mặt là quân tử, sau lưng lại là tiểu nhân.

Về mặt là một điều, sau lưng lại là một ý định khác.

Chung Tình nghĩ tới đây, cô trừng lớn mắt, thật ra thì cô hiểu tất cả, chuyện tình cảm, cô cũng hiểu được... Chẳng qua cô vẫn còn có thể không chế, thứ này, cô tuyệt đối không thể dính vào.

Dáng dấp cô rất xinh đẹp, ai đã gặp thì đều thích.

Thiếu tướng làm như thế thật sự đã khiến cho cô vô cùng nghi ngờ, liệu anh có thật lòng với cô hay không?

Chung Tình không nhìn được mà thử thăm dò.

"Thiếu tướng, mặc dù tôi không biết trước đây chúng ta đã gặp nhau lúc nào, nhưng, thiếu tướng, có phải khi đó, với Chung Tình..."

Dịch Giản nắm bả vai của cô, thoáng đẩy cô ra.

Anh không dùng chút sức nào.

Thật ra thì Chung Tình không cần thuận theo, nếu thế, cô vẫn còn có thể ở trong ngực anh.

Vậy mà, một giây kia, Chung Tình lại có cảm giác mình căn bản không có chút sức lực nào.

Cô cũng giống như những người khác, rất sợ Dịch Giản.

Người đàn ông này, không thể không làm cho người ta sợ.

Mà cô, lại không giống với những người khác, đến cuối cùng, vẫn ở đây trên chộc Dịch Giản.

Trêu chọc anh như thế là một chuyện rất nguy hiểm, nhưng cô đã từng cân nhắc, vì cảm thấy vẫn còn một đường hi vọng nên mới dám lựa chọn con đường này.

Lúc này, toàn thân cao thấp của Dịch Giản, vẫn tràn ngập vẻ châm chọc kia.

Vô cùng sắc bén.

Vẻ mặt của anh rất lạnh lùng.

Trong lòng lại đau đớn như dẫn xé.

Anh biết, cô là người như thế!

Anh vẫn cố gắng không để cô phát hiện ra sự quan tâm của mình, nhưng, vẫn bị cô phát hiện ra rồi.

Chưa có một ai, chưa có một người phụ nữ nào lại khó đối phó, khó giải quyết như cô.

Nhìn như là anh đang điều khiển toàn cục.

Hệt như anh đang dồn ép từng bước của cô, khiến cô không thể không theo mình.

Nhưng, trên thực tế, anh đã bị cô bắt lấy nhược điểm lớn nhất.

Nếu như bị cô biết, anh yêu cô... Như vậy, tất nhiên, hết thảy mọi chuyện, đều sẽ trở thành thứ để cô lợi dụng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (5)

Nếu như bị cô biết, anh yêu cô... Như vậy, tất nhiên, hết thảy mọi chuyện, đều sẽ trở thành thứ để cô lợi dụng.

Chắc chắn anh sẽ không cho phép bất cứ ai làm hỏng chuyện của mình.

Dịch Gi ản khống chế hô hấp của mình, không có sự kích động rõ ràng, từ sâu trong cổ họng của anh, dần dâng lên chút mùi vị đắng chát.

Hơi mở miệng, hừ một tiếng, giọng nói lạnh như băng: "Buồn cười!"

"Rất đáng cười sao?" Chung Tình nhìn chăm chăm vào Dịch Gi ản, cô nhìn không thấu tâm tư của anh, nhưng vẫn không chịu kết thúc như thế, cô không buông tha, cố gắng phản bác: "Vậy lời anh nói muốn kết hôn với tôi thì sao? Tại sao anh lại xuất hiện trong rừng cây đêm tiểu thiếu gia đuổi theo tôi như thế? Vậy tại sao anh lại nói tôi đã có thai với tiểu thiếu gia, phải bức tôi đến đường như vậy? Anh làm mọi chuyện như thế, chẳng phải đều là để... để tôi tự động dâng tới cửa sao? Anh muốn ép tôi cam tâm tình nguyện đi tìm anh, chẳng lẽ không đúng sao?"

Chung Tình có thể đoán được những điều này, hoàn toàn không ngoài ý muốn của Dịch Gi ản, ngón tay thon dài của anh vẫn đặt nơi bả vai của cô, hơi thả ra, nhìn chăm chăm vào bộ quần áo không chỉnh tề của cô một lát, cúi người xuống, gài cúc lại cho cô.

Động tác của anh rất dịu dàng.

Nhưng đợi đến khi anh làm xong hết tất cả, khi ngẩng đầu lên, ánh mắt vẫn lạnh như băng.

Khuôn mặt tuyệt mỹ ấy vẫn đối mặt với Chung Tình, dần tiến gần về phía cô.

Chung Tình ngơ ngác nhìn anh.

Chỉ cần bị anh nhìn như thế mà cô đã có cảm giác mình không thể nào thở nổi.

Cô nhìn thấy gương mặt của anh đang tiến gần vào tầm mắt của mình, dần lớn hơn, càng lúc càng rõ ràng, càng lúc càng gần.

Gần đến mức, mặt của hai người bọn họ, như đã sắp dán lên nhau.

"Phụ nữ, đừng nên thông minh quá."

Sau khi anh nói lời như thế, lại đứng lên, rời đi.

Chung Tình trừng lớn mắt, khi đã xác định khuôn mặt của anh đã không còn ở trước mặt mình nữa, cô mới thở phào nhẹ nhõm, cũng cảm thấy tóc gáy toàn thân đã dựng đứng cả lên.

Rồi lại nghe được giọng nói ưu mỹ trong trẻo lạnh lùng của Dịch Giản dần truyền tới.

"Cưới em, là trách nhiệm của một người đàn ông. Cứu em, là chuyện ngẫu nhiên."

Dịch Giản vẫn không quen với việc nói nhiều như thế, vì vậy, sau khi nói xong, anh dừng hồi lâu, khi Chung Tình nghĩ anh sẽ không nói thêm gì nữa, mới nghe anh mở miệng lần nữa: "Về phần... hãm hại em... quả thật là ép em!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (6)

Dịch Giản vẫn không quen với việc nói nhiều như thế, vì vậy, sau khi nói xong, anh dừng hồi lâu, khi Chung Tình nghĩ anh sẽ không nói thêm gì nữa, mới nghe anh mở miệng lần nữa: "Về phần... hãm hại em... quả thật là ép em!"

Anh đã thừa nhận!

Chung Tình đã sớm đoán được, nhưng, cô vẫn cảm thấy có chút bất ngờ.

Anh nói cười cô, chỉ vì trách nhiệm của đàn ông, tất nhiên, khi đàn ông muốn người phụ nữ nào đó, nếu không làm được vợ cả thì cũng sẽ được làm vợ lẽ, vợ lẽ không được, cũng sẽ được nuôi trong nhà.

Khi cô đang thất thần, đột nhiên Dịch Gi ả lại quay đầu, nhìn mặt của cô, trong lúc bất chợt, ánh mắt lại trở nên tối tăm, nhìn về phía ánh mắt của cô, nhẹ nhàng dùng khẩu hình nói một câu.

Chung Tình có thể hiểu được khẩu hình ấy.

Khẩu hình ấy, giống hệt như lúc anh muốn đi vào thân thể của cô...

Khi đó, cô chỉ mơ hồ thấy được khẩu hình ấy, nhưng vẫn chưa kịp hiểu, còn bây giờ, cô đã hiểu được rồi...

"Tôi... muốn... thân... xác... của... em!"

Cả người cô run lên, lùi từng bước về phía sau.

Còn Dịch Gi ản chỉ sửa sang lại áo quần, mệt mỏi đuổi lưng, xoay người, không hề để ý thêm tới Chung Tình, lười biếng đi ra khỏi chòi nghỉ mát.

Nhìn bóng lưng của anh, Chung Tình có cảm giác toàn thân mình hoàn toàn lạnh lẽo.

Anh, nói dứt khoát như thế!

Chẳng lẽ, cô đã nghĩ sai rồi sao?

Anh chỉ coi cô như một kỹ nữ phong trần, chỉ đơn thuần, muốn chơi đùa... chiếm lấy thân thể của cô thôi sao?

Suy nghĩ của Chung Tình, hoàn toàn hỗn loạn.

Tất nhiên cô sẽ không để cho bản thân trở thành một công cụ cho đàn ông... chơi... đùa... trên... giường.

Nhưng, người đàn ông này, lại nói hết lý do việc làm của mình cho cô, cô còn tưởng rằng, anh ta thật sự có vài phần tình cảm với bản thân, giờ nhìn lại, anh cứu cô từ trong tay tiểu thiếu gia, chẳng qua cũng giống như tiểu thiếu gia, muốn xem cô như một món đồ chơi mà thôi!

Vậy mà, Dịch Gi ản đã rời đi, sau khi đã đi được rất xa, mới dừng chân, xoay người đi đến rừng cây ở bên cạnh, đợi thật lâu mới nhìn thấy Chung Tình đi qua, đợi đến khi cô đi được một đoạn mới ra ngoài, nhìn bóng lưng mềm mại thướt tha kia, ánh mắt dần tĩnh lặng.

Trước đoạt thân, sau đoạt tim cô!

Anh muốn chôn cả thân thể của anh vào trong thân thể của cô, sau đó để cho xương máu của cô, cũng vương mùi hương của bản thân.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (7)

Anh muốn chôn cả thân thể của anh vào trong thân thể của cô, sau đó để cho xương máu của cô, cũng vương mùi hương của bản thân.

Khi đó, anh muốn nhìn xem, tim của cô, sẽ còn dao động đến mức nào!

Vẻ mặt của anh rất lạnh lùng, nhưng vẫn chuyên chú đứng tại chỗ, sau lại như muốn thứ gì đó, quay đầu lại, đi về phía chòi nghỉ mát.

Đứng ở nơi đó, toàn bộ hơi thở xung quanh đều là của cô và anh, chính là những thứ hơi thở kiều diễm ban này.

Dịch Gi ảm biết rõ, đứng ở nơi đây sẽ càng làm lòng anh đau đớn hơn, nhưng, anh vẫn cố chấp mà đứng ở nơi đây.

Hết như vẫn nhiều năm như thế, lòng của anh vẫn còn cố chấp cho rằng, cô chính là người anh muốn.

.....

Cả nửa bầu trời đều là một màu đỏ chói mắt.

Chiếu vào trong khuôn viên nhà họ Dịch.

Hết như bị nhuộm đỏ.

Thoạt nhìn, vô cùng động lòng người.

Sau khi tiểu thiếu gia Dịch Hân qua đời, đại phu nhân nhốt mình trong phòng, một ngày một đêm không hề ra ngoài, tất nhiên cũng là một ngày một đêm không ăn không uống.

Mấy vị vợ lẽ mang theo con gái của mình đứng ngoài cửa, yên lặng chờ đợi.

Buổi sáng mỗi ngày, bọn họ đều phải đến thỉnh an đại phu nhân.

Hiện giờ bà ta không ra ngoài, không nói không rằng, tất nhiên những người này cũng không dám rời đi, chỉ có thể đứng thật quy củ ở nơi đó.

Lòng của bọn họ đều có phần không phục, nhưng chỉ giận mà không dám nói gì, chỉ có thể yên lặng mà thừa nhận.

Dù sao... hiện tại, đương gia chủ mẫu thật sự của nhà họ Dịch vẫn là đại phu nhân.

Mà thiếu tướng, không hề quan tâm đến những việc này.

Mọi người, cũng chỉ mặt đồ trắng toàn thân.

Nhìn qua, vô cùng bi thương.

Tử Uyển gõ cửa một chút, bên trong không có bất cứ âm thanh nào, cô gấp đến mức đi qua đi lại ngoài cửa, lại nghĩ không được một cách nào tốt, chỉ có thể sai người đi mời Hà An Viện tiểu thư tới đây.

Hà An Viện nghe được tin này, rất nhanh đã tới nơi.

Cô ta mặt váy Tây Dương màu trắng, tóc dài thả bay ở phía sau, còn mang theo một chiếc cài tóc màu trắng, vừa nhìn qua rất giống như một người vừa du học trở về.

"Bác, bác..." Hà An Viện gõ cửa, không có tiếng động nào, cô ta biết, chắc chắn là do bác quá đau khổ trước cái chết của em họ, vì vậy mới thấp giọng nói một tiếng: "Bác, con vào nhé."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (8)

"Bác, bác..." Hà An Viện gõ cửa, không có tiếng động nào, cô ta biết, chắc chắn là do bác quá đau khổ trước cái chết của em họ, vì vậy mới thấp giọng nói một tiếng: "Bác, con vào nhé."

Bên trong vẫn yên lặng như trước.

Hà An Viện đẩy cửa ra, đi vào bên trong.

Bên trong rất yên ắng.

Nơi này vẫn được sắp xếp như trước, không có bất cứ sự thay đổi nào.

Đại phu nhân ngồi trước giường, ôm những thứ quần áo mà tiểu thiếu gia để lại lúc trước, một mình rơi lệ.

Hà An Viện đi tới sau lưng đại phu nhân, hàng mi dài hơi run rẩy, trên khuôn mặt xinh đẹp dần hiện chút vẻ sầu bi, vươn tay, cầm chiếc lược ở một bên, chải tóc cho đại phu nhân: "Bác, em họ đã đi rồi, bác đừng khóc thương tâm như thế, cuối cùng lại tự hại mình, em họ trên trời có linh thiêng, thấy bác như thế, trong lòng sẽ rất buồn."

Đại phu nhân không nói gì, nhưng nước mắt càng rơi nhiều hơn.

Hà An Viện không nói gì, chẳng qua chỉ im lặng chải tóc cho đại phu nhân.

Trong phút chốc, mái tóc của đại phu nhân đã được búi lên gọn gàng.

Hà An Viện lựa trâm ngọc cài lên cho đại phu nhân, sau đó mới cười khẽ, nói: "Bác, bác xem đi, bản thân tiểu tụy đi không ít rồi! Bác không nên đau khổ như thế, cũng may lúc tiểu thiếu gia đi đã khiến Chung Tình trở thành người của cậu ấy, chúng ta đợi thêm một tháng nữa sẽ biết rốt cuộc trong bụng cô ta có thật sự có gì không, nếu như thật sự có con, khi đó, bác tự nuôi nấng, còn sợ mình vô hậu sao?"

Cuối cùng vẻ mặt của đại phu nhân đã hoà hoãn hơn.

Nhắc tới bụng của Chung Tình, bà ta có phần tức giận.

"Đúng vậy, Tiểu Viện, nếu con không nói bác vẫn sẽ khó chịu tới chết mất!" Đại phu nhân nói xong, xoay người, thấy Hà An Viện mặc đồ như vậy, hơi ngẩn người rồi không nhịn được mà chỉ trích: "Sao lại ăn mặc như thế? Chẳng ra gì, không có phong phạm của khuê tú gì cả!"

"Bác, là do bác không hiểu thôi!" Hà An Viện đứng bên cạnh đại phu nhân, cười khanh khách nhìn bà ta: "Con cố gắng tìm thợ cắt tóc tốt nhất ở thành phố X để cắt cho con kiểu tóc như vậy, vừa nhìn trông có giống như vừa đi du học về không?"

Đại phu nhân không thể chấp nhận được sự thay đổi của xã hội hiện thời, liếc mắt nhìn rồi lại lắc đầu, không lên tiếng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (9)

Đại phu nhân không thể chấp nhận được sự thay đổi của xã hội hiện thời, liếc mắt nhìn rồi lại lắc đầu, không lên tiếng.

"Bác, thiếu tướng đã từng đi du học ở nước ngoài, người ta đi du học trở về đều mặt đồ này, vất vả lắm con mới mua được bộ âu phục này. Con nghĩ, cho tới giờ thiếu tướng vẫn không thích con, có thể là do con không phải là mẫu người của anh ấy, có vẻ anh ấy thích trang phục của người nước ngoài hơn."

Hà An Viện vừa nhắc tới Dịch Giản thì ánh mắt đã toả sáng.

Giọng điệu cũng trở nên dịu dàng hơn.

Lúc này đại phu nhân mới phục hồi tinh thần, gật đầu, sau đó mới nói: "Con nói vậy cũng có mấy phần đúng, thiếu tướng vẫn không có ý định lấy vợ, từ nhỏ bác đã mang con vào nhà họ Dịch chính là vì muốn gả con cho thiếu tướng, cứ như thế, nhà họ Dịch sẽ là của chúng ta rồi."

Hà An Viện nghe được lời như thế, vẻ mặt lại lạnh hơn vài phần, một lúc sau, cô ta gằn giọng, hệt như đang ép buộc bản thân, hoặc như đang thề: "Con sẽ gả cho anh ấy! Trừ con, ai cũng không thể gả cho anh ấy."

Mắt cô ta hiện lên thứ ánh sáng rất chói mắt, nơi đáy mắt còn mang theo vài phần kiên quyết, nhưng vẫn khó để che khuất được sự thất vọng sâu trong lòng.

Cô ta rất bất an, vô cùng bất an.

Nhất là mấy ngày nay, tối nào cô ta cũng không thể ngủ được, trong đầu vẫn luôn tái hiện lại cảnh tượng ngày hôm đó.

Thiếu tướng, hôn Chung Tình...

Bi thương, bất đắc dĩ, không cam lòng, rất nhiều loại tâm tình đan xen và nhau, tạo thành một hình ảnh vô cùng thảm thiết.

Nhất định cô ta phải đề phòng tất cả.

Nghĩ đến đây, cô ta đứng lên, chuyển tới sau lưng đại phu nhân, bóp vai đại phu nhân, nói từng chữ một: "Bác, em họ chết rồi, đi một thân một mình thế, chắc chắn sẽ rất cô đơn."

"Nếu như Chung Tình có con thật, bác, không bằng để cô ta trở thành con dâu của bác, đợi đến khi cô ta chết còn có thể đi theo em họ, để em họ không phải lẻ bóng nữa/"

"Nếu như, cô ta không có con, vẫn còn có con, con gả cho thiếu tướng, một khi có con thì cũng giống như con của bác vậy, mà Chung Tình, cứ để cô ta đi theo em họ đi."

Đại phu nhân cẩn thận suy nghĩ lại một chút, lại cảm thấy Hà An Viện nói rất có lý, lập tức gật đầu, vỗ tay Hà An Viện: "Tiểu Viên, quả nhiên không uổng công bác thương con, chuyện gì con cũng suy nghĩ cho bác, cứ làm theo lời của con đi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (10)

Đại phu nhân cẩn thận suy nghĩ lại một chút, lại cảm thấy Hà An Viên nói rất có lý, lập tức gật đầu, vỗ tay Hà An Viên: "Tiểu Viên, quả nhiên không uổng công bác thương con, chuyện gì con cũng suy nghĩ cho bác, cứ làm theo lời của con đi."

"Được rồi, bác à, mấy dì vẫn còn đợi bên ngoài để thỉnh an bác đấy, bác nhanh ra ngoài đi, đỡ mất công phải bị bọn họ chế nhạo, cho rằng con trai bác chết rồi, bác lại suy sụp."

Hà An Viên biết thứ mà lòng đại phu nhân kiêng kỵ nhất là gì, lập tức để Hà An Viên đỡ mình, sắp xếp người mở cửa, ngồi ngay ngắn ở nơi đó, chờ mấy vị tiểu thư và mấy người vợ lẽ kia tới.

Đợi đến khi mấy người kia tới, đại phu nhân mới bảo Tử Uyên đi tìm Chung Tình.

.....

Buổi tối hôm đó, thật sự Chung Tình đã bị thiếu tướng dày vò mệt đến muốn chết.

Không thể thực hiện được kế hoạch, còn phải nằm trên giường, toàn thân đau nhức, liên tục hai ngày cũng không tốt hơn được.

Tất nhiên suy nghĩ của cô cũng hoàn toàn hỗn loạn.

Vòng tới vòng lui, không biết phải làm thế nào mới sống tiếp được.

Lần này lại nghe thấy đại phu nhân tìm mình tới, lòng lại không nhận được mà bắt đầu loạn hết cả lên.

Cô sửa sang lại bản thân một chút, có thể là do đại phu nhân đã dặn dò, nên những thứ chuẩn bị cho cô đều là những thứ cô thích nhất.

Căn phòng này cũng được sắp xếp như kiểu cô thích, thật ra còn khiến cô nhớ lại cảm giác lúc trước, hệt như nhà họ Chung không hề bị diệt, mà cô vẫn là lục tiểu thư của nhà họ Chung hô phong hoán vũ không gì là không làm được.

Tiểu thiếu gia vừa mới chết, cô không thể lựa màu quá tươi, liền tìm một bộ sườn xám màu trắng mà mặc vào.

Dáng người thon thả yêu kiều, sau khi tân trang một chút, thoát nhìn cũng biểu lộ sự tôn quý sâu bên trong người cô.

Lúc Chung Tình bước vào phòng đại phu nhân, Hà An Viện cũng ở trong đó, giúp đại phu nhân ăn cơm.

Đại phu nhân chỉ chỗ trống ở một bên, nhìn lướt qua Chung Tình, nói: "Ngồi đi, ăn cơm."

Chung Tình có hơi do dự, nhưng vẫn ngồi xuống.

Ánh mắt của cô vẫn luôn nhìn chăm chăm vào cánh tay của Hà An Viện, cô ta gấp loại thức ăn nào thì cô cũng gấp loại thức ăn đó, những thức ăn mà Hà An Viện không động vào, cô cũng không động.

"Thì ra Chung Tình giống với Tiểu Viện, thích ăn những món này sao?" Đại phu nhân thấy mấy món ăn Hà An Viện thích đã được động hơn phân

nửa, nhưng những món ăn khác thì vẫn còn nguyên, không nhịn được mà mở miệng nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (11)

"Thì ra Chung Tình giống với Tiểu Viện, thích ăn những món này sao?" Đại phu nhân thấy mấy món ăn Hà An Viện thích đã được động hơn phân nửa, nhưng những món ăn khác thì vẫn còn nguyên, không nhin được mà mở miệng nói.

Chung Tình cười cười, không nói gì.

Thật ra thì cô thích ăn thứ gì?

Bản thân cô cũng không biết.

Từ nhỏ đến lớn cô vẫn rất cẩn thận, sợ bị hạp độc, luôn ăn thức ăn người khác đã ăn qua, chưa bao giờ biết liệu những thứ thức ăn kia có ngon hay không ngon.

Tất nhiên, cô sẽ không nói những điều này cho đại phu nhân.

Đại phu nhân thấy hoãn xong mới sai người mang thức ăn đi, đổi nước trà.

Bà ta rót cho Chung Tình một tách trà, ánh mắt của bà ta vẫn luôn tràn đầy hi vọng.

Đại phu nhân không hề mở miệng nói chuyện, Hà An Viện đứng ở một bên lại giành phần trước: "Chung Tình, mấy ngày nay ở lại nhà họ Dịch, cô đã quen chưa?"

"Đã quen rồi." Chung Tình gật đầu, khách sáo đáp trả.

"Vây thì tốt, bác sợ cô không quen, cô cần gì thì cứ sai người làm đi chuẩn bị." Giọng của Hà An Viện vẫn rất trong trẻo, hết như tiếng trâm châu rơi, chỉ tiếc, khi Chung Tình nghe thấy, vẫn rất chói tai.

Độc nhanh nhất truy cập : [thích đọc truyện .com](http://thichdoctruyen.com)

"Đúng vậy, nói không chừng hiện giờ trong bụng của Chung Tình đã có máu mủ của nhà họ Dịch rồi, tất nhiên là phải chăm sóc thân thể của mình cho tốt." Đại phu nhân nói, nhìn Chung Tình, cẩn thận quan sát cô một lúc, mới nói tiếp: "Chung Tình... hôm nay gọi cô tới là vì có chuyện muốn nói."

"Xin đại phu nhân cứ nói." Chung Tình cười rất có quy củ đáp lại. Độc nhanh nhất truy cập : [thích đọc truyện .com](http://thichdoctruyen.com)

"Nếu cô đã có thai, ta nghĩ tới nghĩ lui, vẫn không thể để cô chịu thiệt được, cũng may cô đã từng là tiểu thư khuê tú, cho dù hiện tại nhà họ Chung đã bị diệt nhưng huyết thống của cô vẫn còn rất thuần khiết, đến khi đó, ta quyết định sẽ để cô làm vợ Dịch Hân, con để cô nuôi, tương lai khi con cô tiếp nhận nhà họ Dịch, cô chính là mẹ ruột của con, có thể hưởng thụ vinh hoa phú quý vô tận, mà ta thì sao? Nhân tiện, cũng có thể hưởng lây ánh sáng của cô, ánh sáng của cháu ta."

Chung Tình nghe lời như thế, ánh mắt dần hiện lên chút ánh sáng.

Cô gật đầu, nói với đại phu nhân: "Vây thì Chung Tình phải cảm ơn đại phu nhân rồi." Độc nhanh nhất truy cập : [thích đọc truyện .com](http://thichdoctruyen.com)

Đại phu nhân gật đầu một cái, lúc này mới nói không sao, bảo cô lui xuống.

Chung Tình đứng dậy, đè nén sự kích động trong lòng mình, rời khỏi phòng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (12)

Chung Tình đứng dậy, đè nén sự kích động trong lòng mình, rời khỏi phòng.

HàAn Viện nhìn theo bóng lưng của Chung Tình, đáy lòng cũng nhẹ nhõm hơn.

Nếu cô ta đã gả cho em họ, vậy thì cả đời này cũng đừng mong tái giá với người khác.

Nhất là ở nhà họ Dịch, một nữ không thể gả hai lần.

Coi như là như thế, nhà họ Dịch cũng không chấp nhận hạng người như cô ta!

Chỉ cần cô ta không thể gả cho thiếu tướng, không dây dưa với thiếu tướng, vậy thì cô ta vẫn còn cơ hội!

Cô ta sẽ không cho phép bất cứ ai tới gần thiếu tướng một bước!

Thậm chí... Có yêu cũng không thể lấy!

Tất nhiên Chung Tình rất kích động.

Lời của đại phu nhân chính là một cơ hội an toàn cho tương lai của cô.

Chỉ cần cô có thai, như vậy, cô sẽ có thể gả cho Dịch Hân.

Trở thành tiểu phu nhân.

Tiểu phu nhân của nhà họ Dịch, hơn nữa còn là con dâu của đại phu nhân, có bà ta làm nui dựa, khi đó còn có con, đơn giản là mẫu bình tử quý!

Hơn nữa, đó cũng là một mũi tên trúng hai con chim rồi!

Gả cho Dịch Hân... Cô cũng chính là quả phụ.

Nếu như cô làm quả phụ, vậy thì cả đời này cũng không gả được cho ai khác nữa.

Mà nếu cô có được một đứa con, những thứ bí mật khác cũng sẽ biến mất.

Đồng thời, cô cũng không sợ phải bị thiếu tướng quấy rầy.

Cho dù thiếu tướng có muốn chơi đùa với thân thể của cô... Nhưng đợi sau này khi cô đã trở thành cháu dâu của anh ta, nếu anh ta còn dính đến cô.

Đó... Chính là loạn luân!

Chung Tình cảm thấy đây thật sự là một cơ hội tốt, nhất định cô phải nắm bắt thật chặt.

Ánh mắt của cô hơi xoay chuyển, sau đó lại nghĩ tới Dịch Gi ả tối hôm đó, đôi môi mỏng kia khê động, sau đó nói với cô câu kia.... tôi muốn thân xác của cô!

Anh ta muốn thân thể của cô, mà cô lại muốn con của anh.

Tiền cả đôi đường.

Chung Tình suy nghĩ cẩn thận, hiện tại, nhẫn nhịn là tốt nhất, dù sao vẫn tốt hơn là phải chết!

Cô mím môi, nghĩ đến tương lai, dù làm quả phụ nhưng mình vẫn có thể bình an vô sự mà sống cả đời, đó chính là chuyện hạnh phúc nhất.

Vì vậy, cô dặn một nữ hầu mà đại phu nhân đã cho mình: "Đi lấy một ít lá bạc hà giúp tôi, còn một túi hương nữa!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (13)

Vì vậy, cô dặn một nữ hầu mà đại phu nhân đã cho mình: "Đi lấy một ít lá bạc hà giúp tôi, còn một túi hương nữa!"

Tất nhiên người nữ hầu được đại phu nhân đưa cho cô sẽ nghe theo, hưởng chi, hiện tại đại thái thái đã xem Chung Tình như hi vọng cuối cùng của mình, nữ hầu cũng không dám trêu chọc, nghe lời Chung Tình, lập tức xoay người rời đi chuẩn bị, sau khi lấy hết mấy thứ cô cần thì quay trở lại.

Đương nhiên Chung Tình có biết nữ công.

Con gái cần biết những chuyện này, cầm kỳ thi học, cô đã từng học qua, hơn nữ còn giỏi hơn mấy người chị của cô.

Những thứ này, chính là thứ mà cô tự hào nhất.

Mỗi khi cha cô có bạn tới nhà chơi đều phải khen ngợi cô.

Khi đó cô cảm thấy tất cả kiến thức của mình đều đáng giá.

Ban đầu, học những thứ này cũng chỉ vì muốn chiếm được sự yêu thích của cha, mà giờ, lại bắt đầu có chỗ dùng thật sự.

Đêm khuya, Chung Tình đợi đến lúc người hầu của mình đã ngủ mới lặng lẽ đứng dậy, cầm túi hương mình đã làm xong ra khỏi cửa.

Cô chọn một chiếc sườn xám hồng, phía trên có thêu hoa mẫu đơn, gắn ngọc bội, đi dưới ánh đèn cũng vô cùng bắt mắt/

Cả người vô cùng quyến rũ.

Bình thường, Chung Tình không thích đi đường vào ban đêm, cô có cảm giác đi vào ban đêm không an toàn, nếu như không nhìn kỹ đường còn có thể té bị thương nữa.

Vì vậy, ngoại trừ bất đắc dĩ, cô không thường đi ra ngoài.

Cộng thêm việc Cố Viên cách nhà họ Dịch rất xa, cô lại vì né người khác mà cố tình đi con đường vòng, vô cùng mất thời gian.

Khi cô đến trên cây cầu nối với Cố Viên, bước chân bắt đầu nhanh hơn.

Trước mặt chính là phòng của thiếu tướng.

"Ai ở đây?"

Trong lúc bất chợt Chung Tình nghe có người hỏi tới, lòng cô cũng có phần căng thẳng, Cố Viên có người bảo vệ sao? Lúc đó khi cô ra khỏi Cố Viên, ngoại trừ Từ Ngang ra cũng không có bất cứ người làm nào khác.

Vì thế cô mới mạo hiểm tìm thiếu tướng vào ban đêm, nhưng vẫn bị người bắt gặp.

Nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ gặp phải nhiều phiền phức hơn.

Cô nắm túi hương, đứng ở nơi đó, tim đập loạn.

"Chung tiểu thư?"

Phía trước có người đi tới, cầm đèn lồng, thấy là Chung Tình thì thấp giọng gọi một câu, sau đó dập tắt đèn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (14)

"Cô Chung?"

Phía trước có người đi tới, cầm đèn lồng, thấy là Chung Tình, thấp giọng gọi một câu, sau đó liền dập tắt đèn.

Chung Tình ngẩng đầu lên, cũng coi là biết rõ người trước mặt, chính là người thân cận bên người Thiếu tướng, Từ Ngang.

Chung Tình đang định mở miệng giải thích, ai biết Từ Ngang cũng không có bất kỳ kinh ngạc vòng vo gì, thấp giọng nói: "Cô tìm Thiếu tướng sao? Đi theo tôi."

Nói xong, liền dẫn đầu, hướng trước mặt đi tới.

Chung Tình dĩ nhiên không có có kháng nghị, bước đi theo sau.

Nét mặt của cô rất trầm tĩnh, mang theo nét yên bình không màng đến chuyện gì.

Chỉ là đáy lòng của cô, lại có chút nghi ngờ.

Làm sao anh ta biết mình đến tìm Thiếu tướng? Thậm chí khi thấy cô, vẻ mặt tuyệt nhiên không kinh ngạc, chẳng lẽ, Thiếu tướng đã sớm biết cô sẽ tới, nên phái người ở chỗ này chờ cô sao?

Cố Hương rất lớn, đi qua một hồ nước, Từ Ngang lại dẫn cô đi vòng vo, không đi tới phòng của Thiếu tướng.

Một cái hành lang dài ở trên mặt nước, hợp với một đình lơ lửng.

Mà Dịch Giản đang ở trong đình.

Từ Ngang vẫn đi theo đường, cũng không đi về phía đình này, chẳng qua là chỉ về hướng đó: "Cô Chung, cô đi về phía kia, Thiếu tướng ở chỗ đó."

Thấy đình, gương mặt của Chung Tình hơi trắng đi, không nhận được liền nghĩ đến đêm ngày hôm trước, chuyện phát sinh ở bên cạnh đình ở Cố Hương.

Trên mặt hồ có mấy đóa hoa sen, hai bên hành lang dài treo đèn lồng, rất sáng, giống như là ban ngày.

Nước hồ bởi vì là ban đêm mà hiện ra màu xanh đậm, mơ hồ có gió thổi tới, mang theo sự lạnh lẽo.

Chung Tình rất nhanh liền đi tới trước mặt đình, ngẩng đầu lên, liền thấy Dịch Giản lười biếng nằm ở chiếc giường mềm trong đình, nhắm mắt lại giống như là ngủ.

"Chung Tình ra mắt Thiếu tướng."

Cô lên tiếng.

Dịch Giản nghe được giọng nói, vẫn cứ nanh mắt nghĩ ngợi, cô đi tới...
... Anh cũng chỉ miễn cưỡng cử động thân thể, cũng không nhìn tới cô.

Chung Tình nhìn con người lười biếng trước mắt, đang nhắm mắt dưỡng thần, cô rũ mi mắt, suy nghĩ một chút tiếp theo mình nên nói cái gì.

Dịch Giản thấy cô không nói gì, liền không nhịn được mở mắt, anh còn lười biếng ngáp một cái, liếc nhìn Chung Tình.

Chung Tình cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thật khó chịu, mỗi lần nhìn thấy Thiếu tướng, liền đỏ mặt nhịp tim tăng nhanh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! (15)

Dịch Giản nhìn gương mặt thẹn thùng của cô, ánh mắt không nhìn được dụi dàng một chút, giọng nói cũng êm ái rất nhiều: "Chuyện gì?"

Lời của anh nhẹ nhàng như làn khói.

Tư thái nói chuyện giống như của nữ giới.

Một người đàn ông nói ra lời như vậy, rõ ràng sẽ khiến người ta cảm thấy quái dị, nhưng khi anh nói, không biết tại sao, cảm giác rất hoàn mỹ.

Lúc này, mắt của anh không lạnh như băng giống bình thường, chỉ cảm thấy ánh mắt lơ là lười biếng vừa ngủ dậy.

Chung Tình chẳng qua liếc mắt nhìn ánh mắt của anh, cô vẫn rất sợ hãi.

Nam tính như vậy, xinh đẹp như vậy, có thể xoay chuyển hết tất cả.

Chung Tình vội vàng thấp đầu, nhúc nhích môi, trả lời: "Chung Tình nghe nói Thiếu tướng khó thở, cho nên cho làm mấy túi thơm hương Bạc Hà cho Thiếu tướng, để ở trong phòng hoặc mang theo bên ngoài, cũng có thể khiến Thiếu tướng thở dễ chịu hơn."

Nói xong, liền đưa những chiếc túi thơm kia cho Thiếu tướng.

Đáy lòng của cô, vô cùng khẩn trương.

Ngón tay cũng có chút lạnh.

Dịch Giản cũng không nói chút gì, chẳng qua nhìn túi hương trong lòng bàn tay cô, lúc này mới đứng lên, từ từ đi tới chỗ cô.

Động tác của anh, từ trước đến nay đều rất chậm, mang theo vài phần tư thái thông thả.

Rõ ràng khoảng cách chỉ hai thước, nhưng anh lại đi ước chừng tới một phút.

Ngón tay của anh, cực kỳ thon dài, vươn tay cầm túi hương của cô, nhìn một chút, lúc này mới nhẹ giọng "Ừ" một tiếng, liền gật đầu.

Chung Tình mặt đỏ lên, liền đặt túi hương ở trên bàn, quay đầu lại, nhìn Dịch Giản, suy nghĩ một chút mới mở miệng: "Thiếu tướng, tôi còn có việc muốn hỏi."

Dịch Giản tiếp tục gật đầu, cũng vì mở miệng, vẻ mặt không có quá biến hóa lớn, anh vẫn lười như cũ, theo thói quen dựa vào cây cột của chòi nghỉ mát, đem toàn thân sức nặng giao cho cây cột.

"Thiếu tướng, buổi tối đó ở chòi này, những lời đó, vẫn còn giá trị chứ?" Chung Tình hít sâu một hơi, đáy lòng cũng có mấy phần khó chịu, giật giật môi nói ra.

Dịch Giản nghiêng người, nhìn Chung Tình cúi đầu, vẻ mặt xin lỗi, lúc này mới đi lên trước, vươn tay, sờ sờ mặt cô: "Giữ lời."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia (16)

Trong lúc bất chợt, một trận gió mạnh nổi lên, tóc dài cùng quần áo của cô bay lên.

Cô cũng không biết mình thế nào, bởi vì lời này của anh mà thân thể không yên, lay động một cái theo gió.

Đáy lòng của cô hơi đè xuống, ánh mắt không có điểm sáng nào, tiếp tục hỏi: "Không phải là Chung Tình không thể?"

"Bây giờ." Dịch Giản tối hôm nay cũng không biết thế nào, cô hỏi cái gì, anh liền đáp đáp lại.

Lời nói phá lệ trở nên nhiều hơn.

Lúc trước, người khác nói mười câu, anh đáp không được một câu nào, hoàn toàn khác.

Bây giờ thì...

Anh nói cho cô biết, hiện tại anh đối với thân thể của cô, có hứng thú sao?

Chung Tình lần này hoàn toàn phóng khoáng.

Nghiêng đầu nhìn Dịch Giản cười cười.

Nụ cười của cô rất đẹp, giống như bông hoa xinh đẹp nở trong buổi đêm, rất thơm, làm cho người ta khó quên.

Dịch Giản cúi người, cầm túi hương trên bàn vuốt vuốt.

"Thiếu tướng, nếu như vậy, Chung Tình nói điều kiện được không?"

Chung Tình giật giật môi, nói thẳng mục đích của mình.

Dịch Giản vuốt vuốt túi hương trong tay một chút, cũng ngẩng đầu lên nhìn Chung Tình, cũng không nói gì tiếp, từ từ ngồi ở trên giường, tiếp tục cầm lấy túi hương.

Chung Tình hiển nhiên đã quen bộ dạng trầm mặc như vậy của Dịch Giản, cô nhìn vẻ mặt của anh, cũng không có quá biến hóa lớn nào, thường ngày, nếu anh tức giận, ánh mắt trở nên lạnh lùng, nhưng hôm nay cũng không.

Vì vậy, dừng một chút, Chung Tình cũng cảm giác mình không cần thiết úp úp mở mở, vì vậy nhìn thẳng Dịch Giản, đè nén khẩn trương trong lòng, nói: "Phụ nữ đáp ứng nguyện vọng của đàn ông, cũng chỉ là đồ dùng miễn phí cho đàn ông sử dụng. Nhưng mà, tôi muốn nói hiện tại không phải là tôi không thể, cũng không có quá nhiều ý nghĩ khác, đã như vậy, Chung Tình gặp nạn, cần phải nhờ sự trợ giúp, cho nên cũng không quanh co lòng vòng nữa. Nếu như Thiếu tướng đáp ứng năm việc tôi phải làm lần này, như vậy Chung Tình đương nhiên cũng đáp ứng Thiếu tướng, thỏa mãn Thiếu tướng."

Dịch Giản ngẩng đầu lên, nhìn Chung Tình bình tĩnh trước mặt, đáy mắt thoáng hiện một tầng âm đạm, ngón tay tiếp tục nắm túi hương, cũng không gấp gáp mở miệng, duy chỉ có anh tự mình biết, lúc này lực anh nắm túi hương rất lớn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đạt Được Thỏa Thuận (1)

Chẳng qua là thoát nhìn, lạnh nhạt không quan tâm thôi.

Anh dĩ nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của cô.

Anh đối với thân thể của cô có hứng thú, cô liền đem thân thể của cô cho anh!

Cô nói anh không có ý nghĩ khác, đó chính là nếu anh không đáp ứng, chính là anh đối với cô còn có ý nghĩ khác!

Dịch Giản cảm thấy, cô so với người phụ nữ anh thấy, cũng không giống nhau như vậy!

Cô so với trong tưởng tượng của anh còn phải thông minh, còn khó hơn nữa!

Anh còn tưởng rằng, cô sẽ gây ra chuyện khác.

Cô rõ ràng không muốn cùng anh.

Huống chi, lần trước, muốn dụ hoặc anh, lấy một đứa bé cũng không thành công.

Mà tính tình của cô, cũng sẽ không thỏa hiệp như vậy, vì sao lúc này mới hai ngày, cô liền thay đổi ý định?

Dịch Giản nghi ngờ, tuy nhiên anh lười nói ra suy nghĩ của mình.

Cô gái này là do anh quyết định, thân thể này, anh muốn, tim cô, anh cũng muốn!

Huống chi, bắt đầu khi anh nói cô mang thai con của Dịch Hân, không phải là vì để cho chính cô tự đưa mình đến cửa, bây giờ suy nghĩ một chút, Dịch Hân đã chết mười ngày, nếu như trong bụng cô không có con, như vậy... .. Khi đó, một khi bắt mạch, không phải là hai tháng có bầu, mà là một tháng có bầu.

Phiền toái sẽ nhiều lên.

Dịch Giản phân tích tình thế, liền ngẩng đầu lên, dừng lại động tác trong tay, đem túi hương để ở một chỗ, thân thể thoát nhìn giống như rất dịu dàng, ánh mắt nhìn về phía Chung Tình.

Chung Tình bị ánh mắt nhìn như vậy, nhịp tim mất tốc độ.

Cô cũng không nói gì nữa, chẳng qua là chờ đáp án của anh.

Thời gian từng giây từng giây trôi qua.

Lòng bàn tay Chung Tình toát mồ hôi.

Đáy lòng của cô, càng ngày càng do dự, chẳng lẽ, còn chưa được?

Ai ngờ, lúc này Thiếu tướng lại mở miệng: "Nói tôi nghe năm việc kia là gì?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Đạt Được Thỏa Thuận (2)

Chung Tình nghe được tám chữ này của Dịch Giản, đáy lòng đang treo tảng đá, rốt cuộc cũng rơi trên mặt đất.

Cô nghĩ, Thiếu tướng thật sự nhân vật nguy hiểm.

Nói chuyện rất ít, còn nói vô cùng chậm, muốn một điều gì, tựa hồ cũng sẽ thật lâu như vậy, khó trách có nhiều người như vậy, bại dưới tay anh.

Cũng không biết... .. Anh có tức giận hay không... .. . Tức giận, bộ dáng sẽ thế nào?

Cả ngày, thoát nhìn anh giống như một tảng đá băng, ngay cả khi ngủ, vĩnh viễn bình thản giống như nước, trong thế giới này, có rất ít người có thể làm được như vậy dù là chỉ huy nhưng nhìn thật mềm yếu.

Nếu như không phải là anh nói, anh đối với thân thể của cô, có ý muốn, cô sẽ rất khó khăn để đặt anh cùng các người đàn ông khác vào cùng một chỗ.

Thật ra thì, có lẽ chẳng qua là bề ngoài, lừa gạt toàn bộ thế giới.

Thật ra thì anh, trong thâm tâm, cũng là đàn ông trên thiên hạ, không có gì khác biệt.

Thất Tình Lục Dục, thấy phụ nữ xinh đẹp liền muốn.

Chung Tình đề xuống những suy nghĩ kia, hướng về phía Dịch Giản vô cùng tôn kính cười cười, suy nghĩ trong đầu xoay vòng vòng, lúc này mới không nhanh không chậm mở miệng.

"Chuyện thứ nhất, dĩ nhiên là, không muốn bị người khác phát hiện."

Chung Tình nói chuyện thứ nhất, liền hơi giương mắt lên, nhìn Dịch Giản một chút.

Thấy Dịch Giản dựa vào trên giường, ánh mắt lẳng lặng nhìn cô, không có bất kỳ dấu hiệu nói chuyện, cô mới lại tiếp tục mở miệng nói: "Việc thứ hai chính là, không thể đêm nào cũng hầu hạ Thiếu tướng."

Những thứ này là quan trọng nhất.

Cô muốn, mình ở nhà họ Dịch, nhưng một người một ngựa, nếu như che giấu chuyện cô cùng Thiếu tướng sẽ rất khó, nhưng mà Thiếu tướng không giống vậy, anh có thể lấy thúng úp voi, những chuyện này, dĩ nhiên nhất định phải dựa vào anh.

Đương nhiên, cũng không thể mỗi đêm cũng hầu hạ anh, lại không nói anh có phải có tinh lực tràn đầy như vậy hay không, những thứ này dĩ nhiên là phải trước nói rõ ràng, nhiều lần, trăm mật phải có một thông, những đạo lý này, cô không phải là không hiểu.

Dịch Giản còn duy trì tư thái mới vừa rồi, cánh môi mím lại vô cùng tự nhiên, chỉ là ánh mắt của anh rất sâu thẳm, một chút cũng không bình thường, yên lặng nhìn chăm chăm Chung Tình.

Chương 109: Đạt được thỏa thuận (3)

Chung Tình thấy ánh mắt như vậy, đã cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, cô vội vàng nhảy mở rộng tầm mắt, đáy lòng bất an.

Không biết tại sao, cô sợ ánh mắt như vậy.

So với anh ánh mắt lạnh như băng, cô sợ hơn.

Cảm giác có một loại cảm giác tự chui đầu vào lưới.

Cô lắc đầu một cái, cố gắng để mình không nghĩ những thứ này, chạy tới bước này, nhất định phải cẩn răng, phải nỗ lực liều mạng đi.

Nhất thời, cô khéo léo đứng ở nơi đó, lại một lần nữa mở miệng, giọng điệu tiêu chuẩn đoan trang nhẹ nhàng chậm rãi, đem toàn bộ sự quý tộc của một tiểu thư ra biểu diễn.

"Chuyện thứ ba, đó chính là, tôi cần Thiếu tướng giúp tôi một cái, cho tôi đổi người hầu thân cận."

Đây là nhất định!

Người bên cạnh, là người của đại phu nhân, có thể sẽ giám thị nhất cử nhất động của cô, cho nên, cô không thể không phòng.

Hơn nữa, nhà họ Dịch này, Hà An Viện thoát nhìn coi như rất có tiếng nói, cho nên, người hầu của cô cũng chưa chắc là của cô.

Cho nên, cô bây giờ... Nhất định cô phải diệt trừ những ai là nội gián.

"Đương nhiên, nha hoàn này, tôi muốn đích thân chọn lựa, nếu như tôi chọn lựa được rồi, liền nói cho Thiếu tướng, đến khi đó, Thiếu tướng có thể giúp tôi thay đổi."

Dĩ nhiên là không thể làm phiền Thiếu tướng tìm cho cô.

Cho nên đổi người hầu thân cận, sẽ phải tìm một người đáng tin! Không thể giam lỏng cô được.

Cô ghét bị người ta giam lỏng, không phải là ghét, mà là nguy hiểm.

Binh pháp Tôn Tử viết, biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Cho nên, bước này, nhất định phải sắp xếp xong.

Ánh mắt Dịch Giản trở nên có chút sáng ngời, bên trong lóe ra một tầng ánh sáng, mang theo đau thương nhàn nhạt.

Anh như cũ vẫn không lên tiếng.

Chẳng qua là kế tiếp, lại nhắm hai mắt lại.

Bởi vì nhắm mắt lại, cả người Dịch Giản trở nên dịu dàng nằm ở nơi đó, một thân mặc đồ ngủ, ôm gọn dáng người cao ngất, mơ hồ để lộ ra thần thái an nhàn, yên tĩnh.

Chung Tình nghĩ, thế gian này tồn tại người đàn ông như vậy như vậy, thật là kiếp nạn của phụ nữ, nếu như không phải là cô từ nhỏ có tự chủ mạnh, có lẽ đã sớm trầm luân không có điểm dừng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Đạt Được Thỏa Thuận (3)

Chung Tình thấy ánh mắt như vậy, đã cảm thấy trên mặt nóng hừng hực, cô vội vàng nhảy mở rộng tầm mắt, đáy lòng bất an.

Không biết tại sao, cô sợ ánh mắt như vậy.

So với anh ánh mắt lạnh như băng, cô sợ hơn.

Cảm giác có một loại cảm giác tự chui đầu vào lưới.

Cô lắc đầu một cái, cố gắng để mình không nghĩ những thứ này, chạy tới bước này, nhất định phải cẩn thận, phải nỗ lực liều mạng đi.

Nhất thời, cô khéo léo đứng ở nơi đó, lại một lần nữa mở miệng, giọng điệu tiêu chuẩn đoan trang nhẹ nhàng chậm rãi, đem toàn bộ sự quý tộc của một tiểu thư ra biểu diễn.

"Chuyện thứ ba, đó chính là, tôi cần Thiếu tướng giúp tôi một cái, cho tôi đổi người hầu thân cận."

Đây là nhất định!

Người bên cạnh, là người của đại phu nhân, có thể sẽ giám thị nhất cử nhất động của cô, cho nên, cô không thể không phòng.

Hơn nữa, nhà họ Dịch này, Hà An Viện thoát nhìn coi như rất có tiếng nói, cho nên, người hầu của cô cũng chưa chắc là của cô.

Cho nên, cô bây giờ... Nhất định cô phải diệt trừ những ai là nội gián.

"Đương nhiên, nha hoàn này, tôi muốn đích thân chọn lựa, nếu như tôi chọn lựa được rồi, liền nói cho Thiếu tướng, đến khi đó, Thiếu tướng có thể giúp tôi thay đổi."

Dĩ nhiên là không thể làm phiền Thiếu tướng tìm cho cô.

Cho nên đối người hầu thân cận, sẽ phải tìm một người đáng tin! Không thể giam lỏng cô được.

Cô ghét bị người ta giam lỏng, không phải là ghét, mà là nguy hiểm.

Binh pháp Tôn Tử viết, biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Cho nên, bước này, nhất định phải sắp xếp xong.

Ánh mắt Dịch Giản trở nên có chút sáng ngời, bên trong lóe ra một tầng ánh sáng, mang theo đau thương nhàn nhạt.

Anh như cũ vẫn không lên tiếng.

Chẳng qua là kế tiếp, lại nhắm hai mắt lại.

Bởi vì nhắm mắt lại, cả người Dịch Giản trở nên dịu dàng nằm ở nơi đó, một thân mặc đồ ngủ, ôm gọn dáng người cao ngất, mơ hồ để lộ ra thần thái an nhàn, yên tĩnh.

Chung Tình nghĩ, thế gian này tồn tại người đàn ông như vậy như vậy, thật là kiếp nạn của phụ nữ, nếu như không phải là cô từ nhỏ có tự chủ mạnh, có lẽ đã sớm trầm luân không có điểm dừng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Đạt Được Thỏa Thuận (4)

Đàn ông như vậy... .. Lãnh đạm như trà, rồi lại mơ hồ cất giấu một loại nóng bỏng cuồng cháy.

Chung Tình nhìn Dịch Giản nhắm mắt dưỡng thần, không nhịn được có chút ngẩn người, cô mơ hồ cảm thấy sâu trong tim mình đang rung động.

Loại đàn ông này... .. Cô cảm thấy, giống như là độc dược... .. Chỉ có thể quan sát, xinh đẹp không gì sánh được, không thể lướt qua, phải trả giá bằng cả mạng sống!

Chung Tình đè xuống lòng mình, cô cười cười, hít sâu một hơi, đè nén lại suy nghĩ lung tung của mình, mở miệng nói: "Việc thứ tư, đó chính là, quan hệ của chúng ta, không thể làm trái với đạo đức luân lý."

Điểm này, cô là nhất định phải nhấn mạnh.

Tương lai, cô phải làm tiểu phu nhân, khi đó, anh là chú của cô tiểu, bọn họ tuyệt đối không thể ở chung một chỗ.

Cho nên, cô nhất định sắp xếp hết mọi việc, có thể làm, có thể nói, cũng phải an bài thích đáng.

Như vậy, cô mới có thể cảm giác mình thoải mái.

Thật ra thì nói tới chỗ này, Chung Tình là có chút chột dạ... .. Cô không biết như vậy có phải giấu diếm Thiếu tướng hay không.

Đại phu nhân nói cô đã có thai, có thể làm tiểu phu nhân, cô cũng chưa nói cho anh biết.

Nói vậy anh cũng sẽ không biết.

Mà cô, điều này, có tính là cho anh mắc bẫy hay không, chờ anh nhảy vào bên trong?

Chẳng qua là, chờ đến ngày đó tới, anh biết chân tướng sự tình, thì như thế nào đây?

Nhưng là, cũng chưa chắc thì như thế nào.

Dù sao, anh là không thích cô, anh cũng đã nói, đối với chẳng qua là nhu cầu của cơ thể.

Cho nên, cô muốn trở thành vợ của người khác, quả phụ, anh cũng cũng sẽ không để ý.

Nghĩ tới đây, Chung Tình có một loại ảo giác kỳ lạ... ... Anh không quan tâm... ... Cô thế nào, dường như có chút không thoải mái?

Chung Tình vứt đi những ý nghĩ này, tầm mắt chăm chú nhìn Dịch Giản, nói câu cuối cùng.

"Chuyện thứ năm, chính là Thiếu tướng nhất định phải cho tôi một đứa bé."

Điểm này, là mục đích cuối cùng của cô, dĩ nhiên là nhất định nhấn mạnh.

Vô luận là anh bắn thật... nhưng không ra được, hay là bắn giả... cũng không ra được, cô đều phải nhấn mạnh!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Đạt Được Thỏa Thuận (5)

Nếu như bọn họ, thật sự hô mưa gọi gió, nhưng anh lại bắn... ... Ở bên ngoài, đó cũng không có nửa điểm tác dụng, cho nên, cô nhất định làn điệu!

Cho nên, vì phòng ngừa chuyện lần trước lại phát sinh một lần nữa, cô nhất định nhấn mạnh!

Chung Tình nói xong năm việc của mình rồi.

Đứng ở nơi đó, suy nghĩ một chút, mình có bỏ sót cái gì hay không.

Cô rất cẩn thận, cũng tận tâm.

Suy nghĩ một lúc, cũng nghĩ tới điều gì, cô luôn luôn nhấn mạnh vấn đề anh bắn ra được, bắn không ra được, lại duy chỉ có quên mất anh có thật sự bắn được hay không!

Nhất thời, Chung Tình lúc này mới cẩn thận quan sát Dịch Giản, anh thoát nhìn, thật sự rất dịu dàng, lười biếng như phụ nữ, không có bao nhiêu thể lực, có thể nào không được hay không?

Lần trước, chẳng lẽ, không phải là anh cố ý làm khó cô?

Mà là anh thật sự không đủ lực?

Chung Tình bị ý nghĩ như vậy sợ hết hồn, nhưng là cũng không phải là không thể được!

Nếu như anh thật sự không bắt được, cô không thể lãng phí thời gian với anh!

Nhất thời, đáy lòng Chung Tình bắt đầu bồn ồn.

Rốt cuộc hỏi hay không hỏi?

Nhưng là, cô cũng không dám mở miệng, chỉ có thể nói: "Thiếu tướng, ngài có thể tắm bồn vài thứ... .. Hải sâm, bào ngư, chim cú, Ngọc Mễ, hạt thông, món ăn đậm... .."

Trong đầu Chung Tình suy nghĩ một chút, nói những thức ăn cô từng chuẩn bị cho cha mình nói ra cho anh nghe.

Cha của cô, đã từng tận tình quá độ, nên có thời gian không làm được... .. Cô suy nghĩ rất nhiều biện pháp, thông qua thực liệu, để cho cha mình khá hơn.

Không nghĩ tới hiện tại, cũng có tác dụng.

Không nhịn được, trong lòng Chung Tình cảm tạ cha của mình.

Vô luận lúc đầu ông khiến cô đau khổ, nhưng sau đó lại rất thương yêu cô, coi cô như niềm tự hào của mình, lúc nào cũng tán dương cô

Coi như là cho tới bây giờ, ông vẫn có thể vô hình giúp cô, chẳng qua là không biết, ông ấy bây giờ, còn sống hay là chết rồi?

"Những thức ăn này, cũng có thể bồi bổ thân thể, nhưng để cho Thiếu tướng... .." Chung Tình nói tới chỗ này, cũng rốt cuộc nói không được nữa, cô dù sao cũng là một cô gái, từ ngữ như vậy đúng là căng thẳng, cho nên, nói một chút là được rồi, không nói tiếp nữa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Đạt Được Thỏa Thuận (6)

Dịch Giản nghe đến mấy cái này, mới chậm rãi ngẩng đầu lên, mở mắt, nhìn Chung Tình.

Ánh mắt của anh, cùng ánh mắt của cô, đụng vào nhau.

Ở một giây kia, Chung Tình cảm giác mình đang tồn tại một thế giới khác trong cơ thể mình.

Trong cuộc sống, cũng cách xa như vậy.

Một loại cảm giác bị áp bách, vô hình bao phủ mình.

Ánh mắt của anh, rất đẹp, rất hoàn mỹ.

Nhưng là, bên trong lại mang theo vài phần cười nhạo.

Anh tự nhiên đứng dậy, hướng cô đi tới.

Vẻ mặt vẫn lãnh đạm, tuy nhiên không che dấu được toàn thân tản ra một loại cảm giác thanh tao.

Anh đi tới trước mặt cô, cúi đầu, giọng nói nhẹ nhàng, nhưng chưa bao giờ nghe được lúc bình thường "Cảm ơn."

Anh chỉ cho cô hai chữ.

Cám ơn!

Chung Tình không khỏi cảm thấy lo lắng.

Anh hiểu được ý của cô, hay không hiểu được ý của cô?

Nếu như là không hiểu được, như vậy, anh có thể sẽ cho là cô là quan tâm anh, chỉ đơn thuần cảm ơn!

Nếu như hiểu được, như vậy, anh nói cảm ơn, có phải hay không là tức giận...

Chung Tình nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Thiếu tướng khách khí, đây là trách nhiệm của Chung Tình."

Dịch Giản không lên tiếng, tư thái thanh nhã đứng lên, trầm mặc nhìn cô.

Anh biết, cô tìm đến anh, là vì đứa bé... . Nhưng là, hiện tại cô nói những câu sắp đặt rất kín đáo, không biết thế nào, đáy lòng của anh, lại là có mấy phần tức giận.

Anh chậm rãi nhìn ra bờ hồ, một mảnh yên tĩnh, thỉnh thoảng có gió thổi lên, mặt nước lăn tăn, rất yên ả.

Anh lại bắt đầu trầm mặc.

Phảng phất mỗi người lại giam mình trong một thế giới.

Không cho phép bất luận kẻ nào đến gần.

Chung Tình nhìn Dịch Giản như vậy, đáy lòng lại bắt đầu lo lắng, mắt của cô hiện lên sự bất an, nhìn Dịch Giản, không biết tại sao, đáy lòng mang theo sự mất mát đau đớn.

Cô cảm giác, cái này giống như thoát nhìn, Thiếu tướng không gì làm không được, cũng không phải giống như mọi người lời đồn, rằng anh ta sống vui vẻ, sống nhẹ nhõm.

Chung Tình có một chút khổ sở, giống như là thấy được một thứ đồ tốt rất đẹp, trong lúc bất chợt bể nát, thế nhưng loại bể tan tàn thành này, sẽ không để cho người ta cảm thấy không đẹp, ngược lại, khiến người ta không rời mắt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Đạt Được Thỏa Thuận (7)

"Thiếu tướng... Chuyện này, có thể không?"

Chung Tình hỏi, giọng nói cũng ấm áp hẳn lên.

Rơi vào trong tai Dịch Giản, rất thoải mái.

Dịch Giản hồi thần, thấy đáy mắt Chung Tình là một sự mong đợi, anh cau lại cau mày, muốn nói lại thôi.

Hồi lâu, còn thần nhiên nói: "Đương nhiên đồng ý."

Chung Tình thở ra một hơi, rất cục nhẹ giọng nói một câu: "Cảm ơn!"

Dịch Giản không nói tiếp.

Chẳng qua là bình tĩnh nghiêng đầu, nhìn cô một chút, sau đó ngữ điệu nhẹ nhàng chậm chạp, hơi thở nhẹ: "Nhân tiện, tôi cũng có năm việc cần hoàn thành."

Chung Tình ngẩng đầu lên, mơ hồ một loại bất an xen vào trong đáy lòng của mình.

Ngón tay của cô run lên, "Thiếu tướng muốn làm cái gì?"

"Ngủ với cô... .."

"Ngủ với cô..."

"Ngủ với cô..."

"Ngủ với cô... ..."

"Lột sạch quần áo... ... Ngủ với cô... ..."

Tay của Chung Tình không thể nào khống chế được bắt đầu run rẩy.

Cô cảm giác mình máu toàn thân như đọng lại, căn bản không có thể khống chế mình.

Cô hít sâu một hơi, muốn cố gắng tìm về một chút tri giác.

Nhưng là, cô lại cảm giác tim mình, ở trong giây phút kia, căn bản không kèm chế được.

Cô không cách nào hồi tưởng, cũng không dám hồi tưởng, mới vừa rồi giọng nói kia, chậm rãi phun ra những chữ này, lòng của cô, rốt cuộc rung động đến cỡ nào!

Không cách nào hình dung.

Thậm chí, hiện tại, cô đã cảm thấy, cô dường như muốn ngất đi.

Cô cả người giống như là một cái kẻ ngu, đứng ở nơi đó, không cách nào nhúc nhích, không cách nào hồi thần.

Đáy lòng, giống như là bị người ta hung hăng đập một tảng đá.

Hồ Cố Hương nổi gió.

Hơn nữa còn là gió mạnh.

Thổi bay tóc của cô cùng vạt áo.

Ánh mắt của cô, không thể chớp được, vẻ mặt vẫn còn kinh ngạc.

Cô, giống như bị người nào bắt hồn đi.

Đúng vậy... . Chính xác cpp bị người ta bắt hồn đi rồi.

Dịch Giải nhìn cô, cũng hơi hơi xuất thần.

Hai người đứng ở nơi đó, tạo thành một loại hình ảnh duyên dáng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Đạt Thành Thoả Thuận (8)

Hai người đứng nơi đó, vẽ nên một hình ảnh thật đẹp đẽ.

Âu phục phương tây mặc trên người chàng trai.

Cô gái bên cạnh lại mặc bộ sườn xám cách tân, sơ kiểu tóc xinh đẹp.

Không biết vì sao, hình ảnh như vậy, lại khiến người ta cảm thấy hài hòa tới rung động lòng người, tươi đẹp rung động lòng người!

Trong khung cảnh trời xanh nước biếc, lại càng như một bức tranh sơn thủy.

Đêm đã khuya.

Gió cũng thoáng lạnh.

Dịch Giản hồi tỉnh lại trước, nhìn Chung Tình trước mặt mình đang bị gió đông lạnh phát run, anh đi đến ven đình, đóng cửa sổ lại, chặn gió đêm.

Chung Tình mù mờ đứng đó, tựa như một pho tượng.

Dịch Giản đến bên cạnh cô, vươn tay, dịu dàng vuốt ve mái tóc cô, gọi cô bình tĩnh lại.

Chính Chung Tình cũng không biết rốt cuộc mình đã ngần ngợ bao lâu.

Chỉ cảm thấy trái tim đã chịu đựng vượt quá khả năng của mình.

Dịch Giản nhìn cô chăm chú: "Đêm đã khuya."

Nét mặt Chung Tình căng thẳng, còn cho rằng lúc này anh đang định làm gì, ai ngờ, anh dẫn đầu, đi ra ngoài cửa đình nghỉ mát.

Chung Tình vội vàng đuổi theo.

Hành lang dài này, vẫn dai như mọi ngày, lúc Chung Tình tới, chỉ đi trong chốc lát là xong, nhưng mà tốc độ Dịch Giản rất chậm, cộng thêm Chung Tình không dám vượt qua Dịch Giản, chỉ có thể chậm rãi đi anh.

Thật vất vả mới tới cuối hàng lang, lúc này Dịch Giản mới chỉ tới con đường xa xa đằng kia: "Đi về đi."

Phản ứng đầu tiên của Chung Tình chính là sửng sốt.

Đêm nay... . Anh không ... thật sao?

Vậy phải tới khi nào?

Chẳng lẽ, anh còn muốn kéo dài thêm mấy ngày nữa?Độc nhanh nhất
truy cập : thích đọc truyện .com

Dịch Giản như nghĩ tới điều gì, đi đến bên cạnh cô, cúi đầu khẽ nói bên tai cô: "Tối mai, em sẽ biết. . . . Tôi có muốn ăn hay không."

Anh nói từ tốn.

Quả thực là phun ra từng chữ từng chữ một.

Giống hết tính tình của anh, lười biếng, nhàn tản, lại như ung dung lạnh nhạt.

Chung Tình thiếu chút nữa đã đứng không vững, khuôn mặt của cô hơi đỏ lên, ánh mắt gượng gạo gần như trừng Dịch Giản, xoay người, rồi đi, không từng quay đầu lại.

Dịch Giản đứng đấy, đứng yên trong chốc lát, nhìn bóng lưng cô, ánh mắt thoáng say mê.

Giống như đã thành thói quen, lúc nào cũng như vậy, nhìn theo bóng dáng cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Đạt Thành Thoả Thuận (9)

Dịch Giản đứng đấy, đứng yên trong chốc lát, nhìn bóng lưng cô, ánh mắt thoáng say mê. . . .

Giống như đã thành thói quen, lúc nào cũng như vậy, nhìn theo bóng dáng cô.

Cứ thế đứng mãi, anh nhìn cũng chẳng thấy ngán.

"Thiếu tướng, nên nghỉ ngơi rồi." Từ Ngang không nhin được mở miệng, gọi vị thiếu tướng đang ngẩn người.

Cô Chung đã đi rất xa, thiếu tướng như bây giờ là thế nào, sao có thể bình tĩnh nhìn như vậy.

Tuyệt không giống vị thiếu tướng bình tĩnh, lạnh nhạt thờ ơ trước giờ!

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang, nhú nhú mày, lập tức lông mày và lông mi hạ xuống, che giấu lại đáy mắt sóng nước mênh mông của mình lại, tạo cho người khác cảm giác mềm mại không chút công kích.

Thiếu tướng như vậy, lúc nào cũng tạo ảo giác cho người khác.

Giống như. . . Đau khổ vì tình.

Anh đứng yên, không nói, không rằng, kết hợp với phong cảnh Cố Viên, trông như bức tranh yên tĩnh.

Rất lâu sau, anh mới xoay người, đi vào trong phòng, nhịp bước chậm chậm, cả người trông có vẻ đăm chiêu.

Từ Ngang rất hiểu Dịch Giản, cho nên đi theo anh.

Theo Dịch Giản lên lầu.

Dịch Giản đứng ở trên sân thượng, không động đậy, rất lâu, rất lâu, anh mới giơ tay lên, xoa xoa, mãi sau môi mỏng mới khẽ nhúc nhích: "Sắp xếp một người cho cô ấy."

Cô ấy, đương nhiên là chỉ.

"Đừng để cô ấy phát hiện."

Dịch Giản bổ sung một câu.

Biểu đạt ý tứ của mình vô cùng rõ ràng.

Từ Ngang gật gật đầu, dè dặt xoay người, đi ra ngoài, đóng cửa, bên trong trở nên yên tĩnh.

=====

Đêm nay, quãng trăng rất lớn.

Ánh trăng từ cửa sổ lớn Cố Viên, tà tà chiếu vào phòng.

Bên trong rất yên tĩnh.

Anh ngồi cạnh cô, ngón tay thon dài, chậm rãi lướt qua hai gò má cô, cuối cùng ngừng lại trên môi cô.

Tim Chung Tình đập rộn lên, lặng lẽ mấp máy môi, hạ mí mắt, không dám nhìn anh một chút.

Dịch Giản cúi đầu, cánh môi xinh đẹp nhẹ nhàng chạm lên ánh mắt cô.

Sắc môi chàng trai, vô cùng đẹp, nhàn nhạt, hết như sắc môi phụ nữ.

Rơi vào đáy mắt Chung Tình, chẳng biết tại sao lại tạo cho cô cảm giác hoảng hốt lo sợ.

Chung Tình biết, chuyện gì sắp xảy ra.

Từ đêm hôm qua, rời đi Cố Viên, lòng của cô, tim cô, đã nhảy lên âm ỉ.

Một ngày hôm nay, cô đều làm tổ trên giường, không xuống giường, hai chân cũng cứ thấy lạnh run.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Đạt Thành Thoả Thuận (10)

Một ngày hôm nay, cô đều làm tổ trên giường, không xuống giường, hai chân cũng cứ thấy lạnh run.

Cô hồi hộp.

Lông mi cô thoáng run run, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, lại như đang mời gọi chàng trai đối trước mắt.

Con người Dịch Giản, dừng lại trên mặt của cô trong khoảng khắc, rốt cục chậm rãi cúi đầu, cánh môi như hoa rơi vào trên vầng trán cô.

"Anh sẽ tạo cho em cảm giác thoải mái."

Giọng điệu của anh, nhạt như nước.

Có rất ít người, khi nói tới chuyện trên giường, nói ra lời du dương, cũng có người có ngữ điệu lạnh nhạt như nước như thế này.

Nghe qua, cũng sẽ thấy tẻ nhạt vô vị.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác, dù lời nói nhạt nhẽo như thế, lại vẫn khiến trái tim Chung Tình nhảy dựng lên.

Không một lí do, cơ thể bắt đầu nóng dần lên.

Anh như đoán trước cô sẽ như vậy, khẽ ngẩng đầu lên, vươn tay, chậm rãi vuốt ve hai gò má của cô, sau đó cúi đầu xuống, cánh môi nhẹ nhàng hôn lên môi cô.

Anh không nói gì, dùng động tác của anh, bắt đầu cuộc hoan ái này.

Đầu lưỡi anh lạnh lạnh, rất thoải mái, không có chút dấu hiệu nào, khiến cô hỗn loạn trong tình dục mạnh mẽ, toàn bộ đều chuyển tới giữa môi răng cô.

Nụ hôn của anh, bắt đầu rất dịu dàng, giống như con người anh, nhạt như trà, nhưng mà, lại khiến người ta nghiện như vậy, hoảng hốt như vậy cứ như đang đắm mình trong mơ.

Liên theo sau, là một nụ hôn sâu, sức lực của anh, vẫn nhẹ nhàng chậm chạp, lại mang theo khí phách khó nói thành lời, xông vào đáy lòng cô, tạo nên sóng to gió lớn!

Ánh mắt Chung Tình chưa kịp nhắm lại.

Liên mất đi bản thân.

Ánh trăng ngoài cửa sổ, chiếu lên người bọn họ, khuôn mặt anh, nửa sáng nửa tối, nhìn vào lại khiến chúng sinh điên đảo.

Lúc này, mang theo tình nồng, lại cũng là giấc mộng mỹ cảm.

Chung Tình cảm thấy trong tích tắc đấy, mình đã hoàn toàn rơi vào tay giấc rồi.

Rơi vào tay giấc ở đây, ở người đàn ông này, trong mặt trận nhu tình.

Anh hôn rất nghiêm túc, yết hầu chuyển động, nhiệt độ cơ thể hai người, theo đó tăng dần lên.

Ngón tay anh, thon dài mạnh mẽ, một tay ôm lưng cô, một tay nâng đầu cô.

Hôn thật chuyên tâm.

Chung Tình lại không cách nào hít thở, khuôn mặt kìm nén đỏ bừng, cô nhắm hai mắt lại, dùng hết sức lực đón nhận nụ hôn của anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Đạt Thành Thoả Thuận (11)

Chung Tình lại không cách nào hít thở, khuôn mặt kìm nén đỏ bừng, cô nhắm hai mắt lại, dùng hết sức lực đón nhận nụ hôn của anh.

Khuôn mặt cô đỏ bừng, ngực ngực tới mê người, làm cho Dịch Giản cảm thấy khả năng kiềm chế của anh đã tan thành mây khói, anh ôm lấy, bước nhanh tới giường lớn, nhẹ nhàng đặt cô xuống, mình cũng chậm rãi nằm lên.

Dịch Giản giờ đây, hoàn toàn không giống Dịch Giản của ngày thường.

Nào có chút giống chàng trai trầm tĩnh ít lời, nói năng thận trọng phong thái lạnh băng của mọi ngày.

Ánh mắt anh thiêu đốt như lửa, toàn thân tràn đầy hơi thở nhiệt tình, liếm cánh môi Chung Tình, lại như chưa thấy đủ, thuận tiện chen vào giữa môi răng cô, hôn thật say sưa ngon lành.

Chung Tình nín chặt vật áo Dịch Giản, hồi hộp tới toàn thân căng thẳng.

Cô cảm giác được bàn tay chàng trai đang vội vàng cởi bỏ quần áo của cô.

Cô như e lệ, chỉ có thể tránh mặt, nằm sát vào người anh.

Cô vừa tựa vào, liền khiến cho yết hầu Dịch Giản chuyển động, lập tức kéo quần áo mình ra, ép sát Chung Tình.

Chung Tình không nhịn được nuốt nuốt nước miếng, giọng điệu mềm nhũn, mang vẻ ngây thơ: "Thiếu tướng... . Tôi... ."

Giọng cô, vừa như run rẩy lại như sợ hãi.

Lần trước là dẫn dụ, lúc ấy có mục đích, cô lại không sợ hãi như thế, nhưng mà giờ này khắc này, cô lại cảm thấy mình hồi hộp nuốt nước miếng liên tục, cứ như có thể ngất đi bất cứ lúc nào.

Quần áo rơi lả tả.

Để chính mình hoàn hoàn chinh chinh hiện ra ở đáy mắt hai bên.

Da thịt cô, trắng nõn diễm lệ, hết như cảnh xuân, mê huyễn ánh mắt anh.

Cánh môi anh, hôn hít xương quai xanh của cô, chậm rãi siết chặt vòng eo mềm mại tinh tế của cô.

Trong nháy mắt đó, Dịch Giản cảm thấy hơi thở của mình cũng ngừng lại, thân thể anh, như chìm vào biển lửa, nháy mắt cổ họng trở nên khô khốc khó chịu.

Lúc này, cô đã nhắm mắt lại, trên trán hiện vẻ sợ hãi, gò má cô phẫn hồng như trẻ con, mềm mại lại khiến người ta thèm muốn, mang vẻ phong tình vạn chủng nói không nên lời.

Anh không nhịn được dùng sức nặng toàn thân đặt lên người cô, ôm chặt em, để thân thể mình dán sát vào cô. . . Anh thở hỗn hển hít vào thật sâu, nghĩ nghĩ dường như mình không thể nhẫn nại được, lúc nào cũng có thể bạo phát!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Đạt Thành Thoả Thuận (12)

Anh không nhịn được dùng sức nặng toàn thân đặt lên người cô, ôm chặt em, để thân thể mình dán sát vào cô. . . Anh thở hỗn hển hít vào thật sâu, nghĩ nghĩ dường như mình không thể nhẫn nại được, lúc nào cũng có thể bạo phát!

Dường như bất kỳ lúc nào anh cũng có thể xỏ xuyên qua cô.

Chung Tình không nhịn được nhớ tới chuyện lần trước của bọn họ sự tình, sắc mặt khê biến đổi, theo bản năng cắn cắn môi dưới, giống như sợ hãi đau đớn đến.

Dịch Giản nhìn thấy vẻ mặt cô như vậy, đáy mắt loé lên vẻ an ủi, cúi đầu, nhỏ giọng dụ dỗ: "Không đau... . . . Ngoan, thả lỏng chút... .. anh sẽ khiến em khs quên..."

Đại não Chung Tình hoàn toàn hỗn loạn.

Đây là Dịch Giản sao?

Đây là thiếu tướng nhạt như nước, lạnh như băng kia ư?

Anh lại có thể nói ra lời như vậy ở trên giường.....

Thân thể Chung Tình lập tức mềm nhũn đi,... . . .

Tay anh như mang theo sức lôi cuốn kì lạ, khiến cho toàn thân cô run rẩy.

Cô cảm thấy mình như vậy, rất là xấu hổ, nhưng mà lại rất khó chịu, mơ hồ như đang đòi hỏi điều gì đó.

Toàn thân cô bắt đầu run lẩy bẩy, không phân rõ là sợ hãi hay đang khẩn trương.

"Đừng sợ... . . . Sẽ thoải mái... .." Dịch Giản cúi đầu, hôn môi cô, hứa hẹn, cảm thấy không sai biệt lắm, mới bắt đầu.

Động tác mà anh dành cho cô, cực kì dịu dàng.

Cô làm anh si mê.

Ở trong thân thể cô, anh không nhìn được rên nhẹ hừ một tiếng, vươn tay, vuốt ve sợi tóc cô, nằm ở bên tai cô, thở phì phò dạy cho cô: Thả lỏng chút, tiếp tục như vậy, em sẽ bị đau. . . ."

Dịch Giản càng nói như vậy, Chung Tình lại càng căng thẳng hơn, cô cảm thấy chàng trai này, giờ đây đẹp kinh động lòng người, khiến cô không thể nghĩ suy, giờ lại đang đối mặt nói chuyện với cô, hơi thở của anh nhàn nhạt, mang theo mùi thơm bạc hà, tán loạn trong hơi thở của mình, trong đầu cô thoáng trở nên vô tri vô giác, dây thần kinh càng lúc càng kéo căng.

"Không được... . . . Đau... .." Chung Tình tội nghiệp nhìn Dịch Giản, nói xong, vẻ mặt cô ủy khuất, "Em. . . em không biết phải làm sao để thả lỏng. . . ."

"Ừm... . . ."

Lời cô chưa nói xong, đôi môi đã bị anh chặn lấy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Đạt Thành Thoả Thuận (13)

"Ừm... . . ."

Lời cô chưa nói xong, đôi môi đã bị anh chặn lấy.

Nụ hôn của anh, mang theo sức lôi cuốn kì lạ, hôn ncoo đến toàn thân bay bổng.

Thừa dịp tinh thần của cô còn ở trên trời, mới đi hết vào cô.

Chờ tới khi cô phục hồi tinh thần lại, hết thấy đều đã muộn.

Chung Tình bị Dịch Giản làm cho thần hồn điên đảo, cảm thấy mình không còn là mình nữa rồi.

Cô ấp úng cất giọng cầu xin tha thứ: "Thiếu tướng... Tôi. . . . Muốn chết. . ."

Dịch Giản nghe cô nói như vậy, cơ thể thoáng dừng lại.

Sẽ chết sao?

Hắn không đâu. . . Có ta ở đây, sao em có thể chết được?

Ánh mắt anh như đang che giấu điều gì, nhìn dưới thân cô một mảnh hỗn độn, lại cảm thấy toàn thân hưng phấn không cách nào khống chế, động tác càng ngày càng điên cuồng hơn.

Anh cứ như vậy tới tới lui lui một trận, tới lúc cuối cùng mới hung hăng mạnh mẽ bắn vào cô, kết thúc.

Cô thở hỗn hển, đáy lòng lại hơi ổn định lại.

Ngẫm cầu nguyện, hi vọng, sẽ có một đứa bé.

Cô bây giờ đã hết hơi hết sức, toàn thân cực kỳ khó chịu, nằm ở trên giường mềm, thần chí không rõ.

Dịch Giản không rời đi, tựa như còn chưa đủ, nghỉ ngơi một lúc, lại thức tỉnh, quần lẩy cô, tiếp tục lăn qua lăn lại một phen.

Chung Tình sợ anh còn muốn thêm lần thứ ba, nếu anh thật làm thêm lần nữa, chắc chắn cô sẽ không chịu nổi, đi không được mất thôi.

May mà sau hai lần, Dịch Giản đã chịu buông cô ra.

Đứng dậy, tùy ý khoác quần áo lên, trong nháy mắt, sắc mặt của anh trở nên lạnh giá dị thường.

Thiếu tướng nghiêm túc, không nói một lời, thần thái lạnh băng, đã trở lại trong nháy mắt.

Giống như tình cảnh hô mưa gọi gió mới vừa rồi, chỉ là một hồi ảo giác.

Chung Tình nằm ở nơi đó, vẫn thở hỗn hển, vẫn đắm chìm trong rung động sau cơn hoan lạc.

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn thấy Dịch Giản miễn cưỡng ngồi ở chỗ kia, đáy mắt anh hờ hững, cô ngẩn ra, bỗng chốc tỉnh táo lại.

Chẳng qua là một hồi hoan ái không tình yêu, lúc này đã kết thúc, hai bên nên dứt ra.

Chung Tình ngồi dậy, chậm rãi nhặt quần áo của mình, chịu đựng đau đớn trên cơ thể, nhanh chóng mặc vào.

Cô cảm thấy đáy lòng buồn bã, lại có phần mất mát, sự mất mát kia từ đâu mà có cô cũng không biết.

Cô đã ngụy trang cho chính mình, cúi mình theo ý người, tới lúc cô mặc quần áo xong, khuôn mặt vốn trang điểm đẹp để lúc đầu, lúc này sớm đã mất sạch, sắc môi hồng hồng, ánh mắt mở thật to, bộ dáng thanh thuần.

"Thiếu tướng... . . . Chung Tình xin cáo lui."

Lúc này Dịch Giản mới quay đầu, nhìn cô một cái, đáy mắt không có quá nhiều cảm xúc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Đạt Thành Thoả Thuận (15)

"Thiếu tướng... . . . Chung Tình xin cáo lui."

Lúc này Dịch Giản mới quay đầu, nhìn cô một cái, đáy mắt không có quá nhiều cảm xúc.

Hơi thở anh rất lạnh, lạnh lẽo cứ như người vừa làm tình với cô xong không phải là anh.

Chung Tình mấp máy môi, theo bản năng cúi đầu, cảm thấy đáy lòng tràn ngập uất ức, cơn ức này, rõ ràng cô biết, là bị một người đàn không tôn trọng mà thấy uất ức.

Thật ra, đường là do cô chọn, cô không có tư cách để uất ức.

Nếu như, lúc ấy, cô gả cho anh...

Chung Tình chột lắc lắc đầu, sao cô có thể có ý nghĩ như vậy, gả cho anh ta?

Cô sẽ không lấy anh ta!

Anh, có quá nhiều phiền toái, hơn nữa... Cô cũng sợ. . . Sợ mình sẽ nổi bước mẹ mình ngày xưa.

Thật ra đàn bà đều là thế, nói xong lời thề son sắt bảo rằng mình không thích, nhưng về sau khi đã yêu thì còn điên cuồng hơn cả người khác.

Đàn ông thật ra cũng vậy, cứng mồm mạnh miệng thề thốt, nói mình rất yêu người ta, nhưng nói xong thì xong thôi, tới phút cuối, bạc tình dứt khoát hơn ai hết!

Là đàn bà buồn đau? Hay là đàn ông làm trò quá mức?

Đáy mắt Chung Tình, loé lên vẻ trào phúng, cô tuyệt đối sẽ không trở thành dạng đàn bà như vậy!

Dịch Giản chậm rãi quay đầu đi, giật giật môi, như muốn nói gì, sau cùng lại lựa chọn trầm mặc, không nhìn lại cô một lần, ngược lại, nhắm mắt lại, bắt đầu nghỉ ngơi.

Chung Tình ngây ngốc đứng đó, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Anh cho cô đi, hay không cho cô đi?

Cô nhìn chàng trai đang nhắm mắt lại ở trước mặt, đẹp kinh diễm, đẹp hoa lệ, đẹp thanh quý, đáy lòng luẩn quẩn chần chờ.

Dưới ánh đèn chập chờn, hình dáng đường cong của anh hoàn mỹ mà mềm mại, dùng cánh tay nhàn hạ đặt lên đầu, híp mắt, cứ tự nhiên tĩnh như vậy.

Chung Tình lại nhẹ nhàng nói thêm lần nữa: "Thiếu tướng, Chung Tình lui xuống."

Lông mi anh run rẩy, cô biết anh nghe thấy được, thấy anh không nói gì, kéo cơ thể nặng nề, xoay người rời đi.

Cô thật sự mệt muốn ngã, đi đường cũng lảo đảo, lúc từ trên cầu thang đi xuống, thiếu chút nữa đã ngã xuống vì chân tay yếu đuối.

Từ Ngang biết thiếu tướng, nhìn thấy Chung Tình như vậy không nhịn được mở miệng thử thăm dò: "Cô Chung, nếu không cô cứ nghỉ ngơi trước,

ở lại với thiếu tướng một lúc rồi đi?"

Theo bản năng Chung Tình đáp lại một câu: "Không cần!" Cũng không chờ Từ Ngang nói chuyện, liền đi thẳng khỏi phòng.

Mà đi ra theo cô, đứng ở giữa cầu thang, nét mặt thiếu tướng càng lúc càng lạnh đậm hơn. . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Đạt Thành Thoả Thuận (16)

Mà đi ra theo cô, đứng ở giữa cầu thang, nét mặt thiếu tướng càng lúc càng lạnh đậm hơn. . . .

Từ Ngang nhìn bóng lưng Chung Tình, không nhịn được lắc đầu, đôi oan gia này, ngay cả anh người chưa bao giờ yêu ai, nhìn vào, cũng nóng vội thay!

Từ Ngang nghĩ thì nghĩ, vẫn là muốn đi lên lầu nhìn thiếu tướng.

Ai ngờ, anh vừa quay người lại, liền nhìn thấy Dịch Giản lạnh lùng đứng đó, tim của anh, cũng bị treo lên.

Từ Ngang lo sợ không yên: "Thiếu tướng..."

Hai mắt Dịch Giản cứ nhìn đắm đắm vào cánh cửa Tây Dương trắng tinh khắc hoa dưới lầu, hoảng hốt bàng hoàng.

Nghe được giọng Từ Ngang, con người rét buốt của anh nhìn lướt qua Từ Ngang, xoay người, đi lên lầu.

Từ Ngang nhìn bóng lưng nổi cơn thịnh nộ của Dịch Giản, đáy mắt mang theo ánh sáng nhạt, mơ hồ lộ chút đau lòng.

Rất lâu sau, mới đi lên theo.

Cửa không khóa, thiếu tướng như biết anh sẽ theo tới vậy.

Không hổ là người đi theo bên cạnh thiếu tướng nhiều năm như vậy, chỉ cần một ánh mắt, cũng có thể tìm tòi rõ tâm ý thiếu tướng.

Thật ra thiếu tướng nghĩ tới người phụ nữ kia.

Chỉ là, anh không hiểu, nếu thiếu tướng đã muốn, thì vì sao lại không được tự nhiên như vậy.

"Thiếu tướng, người nói người muốn cô ấy cam tâm tình nguyện tới tìm người, hiện tại cô đã cam tâm tình nguyện đưa lên tới cửa, vì sao người lại làm bộ dáng lạnh lùng như vậy, dọa cô ấy sợ chạy đi!"

"Nếu đã thích, vậy thì nói rõ với cô ấy, anh thích cô ấy, giữ cô ấy ở bên người, không phải là tốt rồi sao! Thiếu tướng anh ưu tú như vậy, cô gái nào có thể cự tuyệt được?"

"Tôi không đùa." Dịch Giản đứng dậy, đi qua Từ Ngang, nhàn nhạt nói một câu: "Tôi muốn cô ấy."

Đêm hôm đó, ở đình nghỉ mát.

Cô ấy mị hoặc như yêu nữ, anh là con người bình tĩnh như nước, lại vì cô ấy, mà trở nên hỗn độn, như một đứa bé không thành thực, bị cô ấy mê hoặc tới chết mê chết mệt.

Anh nghĩ, mặt ngoài là anh nắm tất cả trong tay, nhưng chỉ có trong lòng anh rõ, một bước sai chân, vậy chính anh sẽ tan tác không chịu nổi!

Đêm hôm đó, là anh trầm mê rồi.

Thật ra, phút cuối, anh có thể giải thoát chính mình, nói với cô ấy, trước mặt cô anh không bắn ra. . . Có trời mới biết, lúc ấy, anh đã dùng bao nhiêu sức lực mà che giấu mà đè nén.

Lúc kia, chính anh cũng tự thấy kinh ngạc, nghĩ lại mà sợ.

Anh lại có thể, vô ý trong lúc triền miên với cô, nói hết cõi lòng mình với cô như vậy.

Anh muốn em.

Anh dùng môi ngửi, nói với cô ấy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đạt Thành Thoả Thuận (17)

Anh muốn em.

Anh dùng môi ngữ, nói với cô ấy.

Anh nghĩ, chỉ có lúc lên giường, anh mới có thể triền miên làm một với cô ấy, lúc đây đưa với nhau, anh mới dám dùng con người chân thật nhất của mình, xuất hiện trước mặt cô.

Anh chỉ có thể dùng việc làm tình, trút hết áp lực cùng đau đớn trong đáy lòng mình.

Cô ấy là một cô gái thông minh.

Cực kỳ thông minh.

Thật ra, cô ấy lại lợi dụng, lợi dụng tất cả những gì có sẵn, cho nên mới nói so với anh cô ấy còn thông minh hơn.

Cô ấy không có tình cảm, có lẽ là cô ấy kiểm chế tình cảm của bản thân, cực kỳ ích kỷ, chỉ cần mình có thể sống sót được, cô ấy sẽ không từ bỏ bất cứ cơ hội nào.

Có trời mới biết, mỗi một lần anh nhìn thấy cô, anh phair làm sao mới có thể đè tình cảm của mình xuống, không cho mình lộ ra chút đáng vẻ khát vọng nào của mình với cô.

Anh biết, nếu cô ấy biết suy nghĩ trong lòng anh, nếu cô ấy biết anh thật sự muốn cô ấy, chứ không phải chỉ thể xác của cô, cô ấy sẽ càng lợi dụng anh nhiều hơn.

Thật ra, không phải anh sợ cô ấy lợi dụng, mà là sợ cô ấy sẽ không từ thủ đoạn nào mà tốt với anh, mà hai mắt anh quả thật sẽ bị điều đó làm cho mù đi, vĩnh viễn bị cô ấy khống chế chặt chẽ.

Anh cảm giác được, nếu không phải anh nghĩ biện pháp liều chết khiến cô ấy quẫn quýt ở bên cạnh anh, nhất định cô ấy sẽ trốn anh thật xa, trốn thật xa.

Mặc dù ở trước mặt mình, cô luôn thuận theo nghe lời, mỉm cười dịu dàng, nhưng mà anh lại biết, lòng của cô, chưa bao giờ chân chính mở ra với anh dù chỉ một lần.

Giữa anh và cô ấy, cách nhau một bức tường thành.

Cô ấy không cho người nào vượt qua đi vào, mà chính cô cũng không chịu nhảy ra.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Dịch Giản mang theo sầu não hạ xuống.

Môi anh, không tự chủ được mà mấp máy.

Từ Ngang nhìn Dịch Giản như vậy, không biết nên an ủi thế nào, chỉ có thể nhẹ giọng nói một câu: "Thiếu tướng, chỉ cần người đối tốt với cô ấy, một ngày nào đó, cô ấy sẽ hiểu được."

Thật không?

Một ngày nào đó, cô ấy hiểu được sao?

Đúng vậy. Hiện tại, anh cũng chỉ có thể chờ ngày đó xuất hiện.

Không có cách nào khác.

Thật ra, anh cũng không biết, làm sao thay đổi mọi thứ giữa bọn họ.

Dù sao. . . Xuất ngoại ba năm, xuất chinh ba năm, anh chưa bao giờ quen một cô gái nào, cũng chưa từng nói chuyện yêu đương, càng không rung động trước cô gái nào cả.

Đối với tình cảm, chính anh cũng thấy rất xa lạ.

Nhưng mà anh lại biết, việc những chàng trai khác có thể làm vì người phụ nữ của mình, anh cũng có thể, có thể làm từng việc vì cô ấy!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Đạt Thành Thoả Thuận (18)

Nhưng mà anh lại biết, việc những chàng trai khác có thể làm vì người phụ nữ của mình, anh cũng có thể, có thể làm từng việc vì cô ấy!

Người phụ nữ của anh, chắc chắn sẽ không phải chịu thiệt.

=====

Ba ngày tiếp theo, mỗi đêm cô đều đi qua Cố Viên.

Có thể thiếu tướng thực sự một tay che trời ở nhà họ Dịch, hơn nữa dặn bảo kẻ dưới, cũng không có người dám vi phạm, cho nên, hiện tại cô còn an toàn.

Cứ thế cũng không bị đại phu nhân và Hà An Viện phát hiện sơ hở.

Cũng giống như đêm đầu, anh chờ tới khi cô đến đây, cũng không nói gì, người vẫn lạnh lùng, bế cô lên, đặt xuống giường, cởi quần áo, rồi bắt đầu biến thành một người khác, triền miên tới đỉnh điểm với cô trên giường.

Có khi một buổi tối làm một lần, có khi lại làm hai lần.

Ở trên giường, anh có thể nói với cô một vài từ ngữ xấu xa, nhớ tới, thật có chút rung động lòng người.

Anh cũng rất dịu dàng, chỉ có tới lúc kết thúc, mới có thể điên cuồng đòi hỏi cô một trận, nhưng lại không làm đau cô quá mức.

Trong thời gian này, vẫn có một ngày, anh còn hỏi thời gian có kinh của cô, cô e lệ, cúi đầu, nhỏ giọng than nhẹ nói ra chu kỳ.

Anh gật gật đầu, cũng chẳng nói chuyện, chỉ im lặng sờ sờ mái tóc cô, ôm cô, hôn lên trán cô, an bình một lúc, cô còn tưởng rằng anh không làm, chuẩn bị đứng dậy mặc quần áo rời đi, ai biết, anh nắm lấy vòng eo cô, đè cô xuống giường, lại tới hai lần nữa, mới bằng lòng thả cô đi.

Đêm hôm đó, làm ba lần.

Trái lại sắc mặt anh có hơi tái nhợt.

Cô biết thân thể anh không tốt, tim phổi cũng không tốt, có thể mấy ngày nay, ngày nào cũng liên tục mệt nhọc, cơ thể có phần chống đỡ không nổi.

Cô thoáng băn khoăn, trong lòng muốn mở miệng quan tâm anh, nhưng lần nào cũng vậy, làm xong thì anh lại trở thành thiếu tướng của ngày thường.

Lạnh lẽo khiến cô hơi sợ hãi, đẹp đẽ tới làm cô kinh hồn.

Khoảng cách lập tức bị kéo ra, cô liền nuốt những lời này vào bụng.

Như thói quen vậy, hễ xuống giường liền trở mặt, ngược lại, đáy lòng Chung Tình càng lúc càng yên ổn hơn.

Vốn cô còn muốn tìm một đường lui, hai con đường lui, lúc nào cũng an toàn hơn.

Nhưng mà, cô lại cảm thấy không nhất thiết, thiếu tướng, chỉ chơi đùa với một cơ thể duy nhất, hiện tại phải nhanh chóng hơn, có lẽ qua vài ngày, sẽ thấy phiền chán, rồi quăng cô đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Dịch Giải Ghen (1)

Thế nhưng, cô lại cảm thấy không cần thiết, Thiếu Tướng đã quen đơn độc một mình, hiện tại có thể sốt ruột một chút, nhưng qua mấy ngày nữa là sẽ cảm thấy phiền chán, quên cô đi.

Đàn ông, chính là tuyệt tình như vậy.

Thật ra, như vậy cũng tốt. Cô chỉ sợ hắn còn có ý khác với cô, ngay cả bản thân cô đã là một nước cờ hiểm. Không sợ khinh nhờn. Chỉ sợ động lòng.

Mà người đàn ông này, nếu thật sự yêu một người, sẽ không có khả năng cho phép người phụ nữ của mình chạy thoát.

Cũng may, biểu hiện của hắn, chẳng giống như là thích cô.

Thật ra, Chung Tình biết, nếu như có thể, Chung Tình cảm thấy chỉ cần người đàn ông kia đồng ý, hắn có thể làm cho người phụ nữ đó si dại bên trong sự lạnh nhạt của hắn, yêu hắn. Sẽ cam tình nguyện chết vì hắn.

Câu nói này của cô, không hề sai.

Mỗi khi tay của hắn dao động ở trên thân thể cô, bờ môi hắn để lại dấu ấn ở trên người cô.

Mỗi khi ở trên giường, những động tác mà cô không cách nào tưởng tượng được, còn có những lời nói khó mở miệng kia, từ thân thể cho đến khuôn mặt, hấn không đỡ mặt một chút nào, nên lúc làm ra những hành động đó, cô liền cảm thấy có một một ngọn lửa bùng cháy, thần trí rong nháy mắt bị thiêu đốt hầu như không còn.

Không để lại một chút chỗ trống nào.

Mỗi lần cô cùng hấn quan hệ. Lúc đến đỉnh, cô luôn có cảm giác tim mình đập nhanh đến nỗi không khống chế được.

Sau này, cô không nghĩ tới thì thôi, một khi nghĩ tới, thì sẽ cảm thấy tất cả những điều đó, đều khiến cô hoảng sợ vô cùng.

Cô nghĩ, người như vậy, không nên thân cận quá nhiều, nếu không sẽ mất mạng.

Lại nói chung quanh hấn, còn có Hà An Viện tiểu lý tàng đao*, chỉ cần có việc đụng đến người đàn ông kia, thì sẽ làm cho người ta một kích trí mạng.

*tiểu lý tàng đao: nham hiểm, khẩu phật tâm xà

Hấn như một chén rượu mạnh, một chén độc dược, sẽ nghiện.
. . không thể đề phòng.

=====

Màn đêm thăm thẳm, người người yên tĩnh.

Đem đen như thế.

Chung Tình vẫn giống như mọi ngày, đều nghỉ ngơi rất sớm, người hầu phục dịch cô gần như đã quen thuộc tính tình mỗi ngày không ra khỏi phòng

của cô, cũng cảm thấy không có mối để bám báo đại phu nhân, vì thế theo dõi cũng càng ngày càng phân tâm.

Ngược lại Chung Tình vẫn đợi tới nửa đêm, không hề có loại cảm giác chờ mong.

Ngày hôm qua, cô từ nơi ở của Thiếu Tướng đi ra, tính tình hết thấy vẫn bình thường, lẽ nào tối nay hẳn không gọi cô sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Dịch Giản Ghen (2)

Ngày hôm qua, cô từ nơi ở của Thiếu Tướng đi ra, tính tình hết thảy vẫn bình thường, lẽ nào tối nay hẳn không gọi cô sao?

Chung Tình đưa tay ra sờ cái bụng, nghiêng đầu nghĩ, cũng không biết bên trong cái bụng này, rốt cuộc có em bé xuất hiện hay không.

Một ngày không có em bé, cô không có cách nào nghỉ ngơi một cách bình an, trong đầu lúc nào cũng có một suy nghĩ, vận mệnh của cô bất cứ lúc nào cũng có thể bị quyết định, còn cô thì máu chảy thành sông.

Thậm chí, trong giấc mơ, cô cũng mơ thấy cái bụng không có em bé, không có mang thai, cô bị đại phu nhân bắt chôn cùng với tiểu thiếu gia!

Đêm đó, Chung Tình ngủ mơ màng, nhiều lần từ trong mơ trăn trở tỉnh lại.

Luôn có cảm giác thân thể mình trống rỗng, giống như đang suy nghĩ cái gì.

Cứ dẫn vật như thế, dẫn vật đến sáng ngày hôm sau.

Ngày hôm sau, cô cảm thấy vô cùng buồn ngủ, bởi vì bây giờ đã là đầu thu, trời vừa sáng tuy rằng thật lạnh, thế nhưng ánh mặt trời buổi trưa cũng xem như ấm áp.

Chung Tình di chuyển cái ghế đầu, ngồi ở dưới ánh mặt trời, cảm thắm Tây Dương lòng dàiche ở trên người, nằm ở nơi đó.

Cô tắm nắng một cách lười biếng, cảm thấy ấm áp thoải mái cực kỳ, sau một lúc cô lặng lẽ ngủ một giấc.

Mãi đến khi có cảm giác mát mẻ, cô mới phát hiện, một ngày nữa trôi qua.

Sau khi ăn cơm tối xong, liền trốn ở trong phòng không ra ngoài.

Vẫn đợi hơn nửa đêm, nhưng không loại cảm giác chờ mong.

Đêm đó, cũng ngủ giống như hôm qua, lăn qua lộn lại khó có thể ngủ.

Cứ liên tục ba ngày như vậy, Từ Ngang đều không có tới tìm cô, Chung Tình không nhận được có chút hoảng hốt, giống như chuyện xảy ra giữa cô và Thiếu Tướng ở thời gian trước, chưa từng xảy ra.

Có thể, hẳn đã cảm thấy không còn hứng thú với cô.

Đàn ông đa tình nhưng vẫn là đàn ông bạc tình?

Trong lòng của cô, cũng không có khổ sở nhiều lắm, cảm thấy đây là chuyện vô cùng bình thường, chỉ hy vọng trong bụng có em bé, vậy là tốt rồi.

Đêm hôm ấy, cô ngủ cũng không yên ổn, bản thân cô cũng không phát giác được, năm ngày này, ít cùng Thiếu Tướng triền miên, thân thể cô không có mệt mỏi, thật sự khó có thể ngủ.

Do thân thể không quá mệt mỏi, mãi đến sáng sớm hôm sau, cô mới thật sự chống đỡ không nổi, lúc này mới chân chính chìm vào giấc ngủ.

Cô ở trong mộng, mơ một giấc mơ.

Mơ thấy mình lúc đi đến sông Hoài bên thành phố X, đụng trúng một vị tiên sinh đoán mệnh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Dịch Giản Ghen (3)

Mơ thấy mình lúc đi đến sông Hoài bên thành phố X, đụng trúng một vị tiên sinh đoán mệnh. Vị tiên sinh kia lôi kéo cô, nói muốn tính nhân duyên cho cô.

Cô nửa tin nửa không, nhưng bị nhiều người nhìn như vậy, nên muốn giải quyết dứt khoát chuyện này

Vì thế, liền đồng ý.

Không ngờ, vị tiên sinh vô cùng thần bí kia nói ra một cái tên vào trong lỗ tai cô.

Dọa cô liền tiếp lui về phía sau, nhất thời không chú ý, rơi xuống sông Hoài.

Cái cảm giác đó, vô cùng chân thật.

Không giống như đang mơ, ngược lại giống như là đang chân chính xảy ra.

Chung Tình lập tức tỉnh giấc, ngực của cô hơi phập phồng, quay đầu vừa vặn thấy người hầu đang bưng nước đứng ở một bên, dáng vẻ giống như đang chuẩn bị gọi cô rời giường.

Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, đã là giữa trưa, cô cứ nhiên ngủ lâu như vậy.

"Chung tiểu thư, cô làm sao vậy?"

"Không có chuyện gì." Sắc mặt Chung Tình có mấy phần trắng bệch, cô lắc đầu, vén chăn lên, từ trên giường đi xuống, đi tới chiếc bàn bên cạnh, bưng ấm trà, rót một chén nước uống, sau đó mới nhìn người hầu hỏi: "Sao lại có quần áo mới? Nhà họ Dịch xảy ra chuyện gì à?"

"Thưa Chung tiểu thư, ngày hôm nay nhà họ Dịch có mở một bữa tiệc để chiêu đãi một vị thương nhân, vì thế đại phu nhân kêu tôi tới để mời tiểu thư cùng tham dự."

Chung Tình không nói gì, lúc còn ở nhà họ Chung, buổi tiệc nào cô cũng tham dự, dù sao vào lúc ấy cô vẫn còn là đươgggia nhà họ Chung, thế nhưng đây là nhà họ Dịch, cô chẳng là cái thá gì, cũng không muốn dây dưa nhiều chuyện như vậy.

Vốn là muốn cự tuyệt, thế nhưng vẫn ma xui quỷ khiến mà đồng ý.

Đứng dậy, rửa mặt, thay quần áo.

Cô mặc một bộ sườn xám màu đỏ sậm, vô cùng yêu diễm, bên ngoài thì khoác áo khoác lông xù.

Phối với một đôi giày cao gót màu đen.

Bên trong đoạn trang, ẩn giấu một ít mùi vị phong trần, vô cùng phong tình vạn chủng.

Bước chân Chung Tình đi trên đường vô cùng thuần thực, dáng dấp yếu điệu, sườn xám cô đang mặc đem vóc dáng của người con gái triển lộ ra không bỏ sót một chút nào, tận lực phô bày ra đường cong của người phụ nữ, hai chân lộ ra như ẩn như hiện, vô cùng câu lòng người.

Vì thế, đoạn đường Chung Tình đi tới, hấp dẫn vô số ánh mắt của biết bao người.

"Đây là lục tiểu thư của nhà họ Chung sao? Bộ dạng quả thật vô cùng xinh xắn!"

"Đúng vậy, lúc cô ấy còn làm người hầu, tôi có cùng làm việc với cô ấy, dung mạo của cô ấy đã vô cùng nổi bật rồi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Dịch Giản Ghen (4)

"Đúng vậy, lúc cô ấy còn làm người hầu, tôi có cùng làm việc với cô ấy, dung mạo của cô ấy đã vô cùng nổi bật rồi!" -----

"Có thể không đẹp mắt sao? Nếu không dễ nhìn, tiểu thiếu gia sao có thể gắt gao quẩn quít lấy cô ấy? Cũng không biết tiểu thiếu gia nhà họ Dịch kiếm một người hầu gái như vậy ở đâu ra nữa!"

.....

Những câu nói kia, mang theo đố kỵ, mang theo ước ao, cũng mang theo một ít trào phúng.

Chung Tình nghe hết vào trong tai, chỉ nở một nụ cười nhợt nhạt, cũng không câu, hướng về phía căn nhà đang lùm xùm người mà đi tới.

Sàn nhà được lát hảm đỏ, đạp lên vô cùng êm chân, giống như ở dưới phía có lót thêm một lớp bông gòn.

Bữa tiệc lần này không giống như những lần trước, tất cả các nam sĩ đều mặc âu phục trên người. Dụng cụ biểu diễn cũng không phải là đàn sáo, mà thay vào đó là nhạc khí của phương Tây, ở chính giữa còn bố trí một cái sàn nhảy lớn.

Nơi đó, y hương tấn ảnh*, vô cùng náo nhiệt.

*Y hương tấn ảnh: miêu tả sự lộng lẫy đẹp đẽ của phục sức trên người, cũng có ý ám chỉ phụ nữ hoặc chỉ những thứ hay thấy ở những yến hội xa hoa

Chung Tình nhìn xung quanh một vòng, nhưng không nhìn thấy Dịch Giản, những người ở bên trong yến tể này, còn nhận ra không ít, lúc trước có bàn chuyện làm ăn, nên đã từng qua lại.

Những người kia nhìn thấy cô đều cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, không nghĩ tới cô lại ở nhà họ Dịch, nên cảm thấy thật cao hứng, không ngừng tiến lên chào hỏi: "Lục tiểu thư."

Lục tiểu thư của nhà họ Chung, ai thấy mà không cao hứng?

Tất cả mọi người, lúc trước không có một người nào mà không bị Lục tiểu thư nhà họ Chung dễ dàng đến mặt mày hơn hở?

Người con gái như vậy, không những trình độ cao mà còn thông tuệ, cái gì nói nên nói, cái gì làm nên làm, vừa cho người khác mặt mũi, nhưng cũng không làm bản thân mình mất mặt.

Tất cả mọi người đều thưởng thức vô cùng.

Bây giờ nhìn lại, rất nhiều người quen biết cũ đều đi tới trước mặt cô chào hỏi.

Chung Tình gật đầu với từng người, giống như hoa quỳnh dưới ánh trăng, nụ cười vô cùng có chừng mực, không thân mà cũng không xa, thế nhưng, lại chính nụ cười đó của cô, lại làm cho âm thanh của cả căn phòng dường như bất động.

"Lục tiểu thư thật xinh đẹp. Lâu không gặp, càng ngày càng đẹp rồi!"

"Đúng vậy, lúc trước tôi thật sự rất mong nhớ Lục tiểu thư đấy, hồi trước Lục tiểu thư còn cùng tôi uống trà, trò chuyện, sau này cô mai danh ẩn tích, tôi còn phải người đi tìm Lục tiểu thư đấy!"

"Mày liễu không nhường mày râu*, nhìn thấy Lục tiểu thư, tôi lại nhớ đến câu nói này! Tuy Lục tiểu thư chưa bao giờ quản lý bất kỳ chuyện làm ăn nào của nhà họ Chung, nhưng mỗi lần nhà họ Chung đem lục tiểu thư theo để nói chuyện với mọi người, thì bọn họ đều đồng ý cùng làm ăn."

Mày liễu không nhường mày râu*: đàn bà cũng giỏi không thua gì đàn ông

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Dịch Giản Ghen (5)

"Mày liễu không nhường mày râu*, nhìn thấy Lục tiểu thư, tôi lại nhớ đến câu nói này! Tuy Lục tiểu thư chưa bao giờ quản lý bất kỳ chuyện làm ăn nào của nhà họ Chung, nhưng mỗi lần nhà họ Chung đem lục tiểu thư theo đến nói chuyện với mọi người, thì bọn họ đều đồng ý cả."

.....

"Các vị quá khách khí rồi, lúc trước Chung Tình đi theo cha uống trà cùng với các vị chỉ có hai lần, thuận tiện nói chuyện một chút, không nghĩ tới, mọi người vẫn không quên, Chung Tình cảm động vô cùng."

Cô đương nhiên biết, tại sao bọn họ lại không quên.

Lúc nhà Thanh bị diệt, bọn họ cũng được xem như là hoàng thân quốc thích, bị rất nhiều người Hán áp bức, chèn ép.

Vì thế cha đã sớm mang một nhà đi tới thành phố X, tránh né những chèn ép kia.

Thành phố X đã có thương nghiệp của chính mình, hoàn toàn không có cách nào bước vào.

Dựa vào tích trữ, nên cả nhà cũng không coi như quá túng quẫn.

Chung Tình từ nhỏ đã lớn lên ở thành phố X, ở nơi này hết sức tiêu dao tự tại, sau đó, cha đi theo con đường buôn bán, rất nhiều cuộc buôn bán

không có cách nào đạt thành, tất cả đều do cô ra mưu kế, giúp cha mở tiệc mời những người này, đàm phán thành công.

Thật ra, cô cũng không có bản lĩnh gì, vì muốn sống sót ở nhà họ Chung, cô nhất định phải làm cho cha hài lòng, mà những người kia đều là cơ hội tốt nhất của cô, cô phải chặt chẽ nắm bắt lấy.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Cô biết được những người phụ nữ bên người những thương nhân này thích cái gì, một khi biết được đồ vật mà họ yêu thích, dĩ nhiên làm việc sẽ dễ dàng hơn.

Sau đó, mấy chuyện buôn bán làm ăn, cũng không tìm được được ai sắp xếp cẩn thận như cô.

Vào lúc ấy, nếu nhà họ Chung vẫn làm thương nhân, vậy thì tốt rồi.

Nhưng cha của cô lại hướng về quyền lực, sau khi nhà Thanh bại, gia nhập những đội quân kia, đáng tiếc đã chọn sai người, chọn sai tướng lĩnh, chung quy vẫn bị diệt.

"Nhớ, đương nhiên nhớ chứ! Làm sao có khả năng quên!"

Bên này đang vui vẻ hòa thuận, cũng không phải biết ai ở nơi nào đó nhỏ giọng nói một câu: "Thiếu Tướng đến rồi."

Sau đó, những thương nhân kia đồn dập quay đầu, nhìn về phía ngoài cửa.

Chung Tình chậm rãi xoay đầu, vừa vận nhìn thấy Dịch Giản mặc một bộ âu phục trắng tinh, dáng vẻ lười biếng đang từ bên ngoài đi vào.

Bên cạnh hắn, đi theo là Hà An Viện mặc bộ lễ phục màu hồng.

Trên tay của cô ta, đeo một chiếc vòng tay làm từ vàng ròng, kích thước rất nhỏ, năm sáu cái trong lúc di chuyển phát ra âm thanh leng keng.

Mà Dịch Giản, dáng vẻ vẫn lạnh như băng, bên ngoài toát ra một chút cảm giác mát mẻ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Dịch Giản Ghen (6)

Mà Dịch Giản, dáng vẻ vẫn lạnh như băng, bên ngoài toát ra một chút cảm giác mát mẻ.

Đôi mắt Dịch Giản nhàn nhạt, giống như không có một vật gì có thể lọt vào mắt xanh của hắn, lưỡi biếng đi vào bên trong.

Khí tức lạnh như băng, chậm rãi lưu chuyển ở trên người hắn.

Mơ hồ toát ra một loại ma lực kỳ dị, mê hoặc toàn bộ.

Lúc hắn bước vào nơi này, đã hoàn toàn hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người.

Thậm chí trong sàn nhảy, tân khách ngồi ở một bên nghỉ ngơi, cũng dồn dập đứng lên.

Sau đó, mọi người làm theo quy củ, cung kính gọi: "Thiếu Tướng."

Dịch Giản giống như không nghe thấy tiếng gọi của những người này, cả người hoàn mỹ không một tì vết đứng ở nơi đó, đôi mắt hướng về một bên nhìn qua.

Chỉ có một mình cô, đứng yên lặng ở nơi đó, không lên trước, cũng không lui về phía sau, yên tĩnh Có một chút cô đơn.

Đúng, là cô đơn.

Đã từng, cô đã từng giống như hân, được mọi người nâng niu ở trong lòng bàn tay, được mọi người vờn quanh, cao cao tại thượng.

Còn lúc này, đã rơi xuống bụi trần.

Bởi vì Thiếu Tướng đến, bầu không khí trong phòng lập tức nóng lên, những thiếu nữ đi theo cha hoặc anh trưởng đến đây, cũng bắt đầu hào hứng lên.

Dồn dập vòng quanh Dịch Giản.

Nhưng Hà An Viện sẽ không cho phép bất kỳ người nào tới gần, cô giống như là đang che chở bảo bối, phàm thiếu nữ nào đến chào hỏi, vừa mở miệng liền bị cô nhẹ nhàng chặn lời.

Thiếu Tướng tựa hồ cũng không để ý, ngồi vào chỗ ngồi chính giữa, nhắm mắt lại, không hề có bất kỳ hành động nào khác, giống như ngầm cho Hà An Viện làm như vậy.

Từ Ngang đứng ở một bên, đã sớm quen thuộc cảnh tượng như vậy. Bộ dáng Thiếu Tướng vốn trêu hoa ghẹo nguyệt, mà Hà An Viện, khí thế mười phần, ngăn cản phiền phức cho Thiếu Tướng không ít, lâu dần, Thiếu Tướng cũng cảm thấy chuyện này nên là như vậy, Hà An Viện ở đây, hân đúng là có mấy phần ung dung, vài phần thích ý, cũng ngầm đồng ý .

Ai ngờ, tuy rằng hân cảm thấy không có gì, nhưng rơi vào trong mắt người bên ngoài, lại cảm thấy Thiếu Tướng cực kỳ yêu thích Hà An Viện.

Nếu không sẽ không để người phụ nữ này ở bên cạnh nhiều năm như vậy, hơn nữa còn cho phép cô ta vênh váo đắc ý với người khác!

Nếu như vậy, vị trí phu nhân tương lai của Thiếu Tướng, e rằng là Hà An Viện.

Hà An Viện ở trong khoảng thời gian đấy, giống như đã tìm lại được cảm giác lúc trước, hân vẫn là hân, cô vẫn là cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Dịch Giản Ghen (7)

Hà An Viện ở trong khoảng thời gian đấy, giống như đã tìm lại được cảm giác lúc trước, hần vẫn là hần, cô vẫn là cô.

Giữa bọn họ, chưa từng kéo xa, cũng chưa từng tới gần, vẫn duy trì ở một mức độ như thế.

Cô bưng chén trà, ngăn chặn tầm nhìn của tất cả mọi người, đưa tới bên môi Dịch Giản, Dịch Giản đang nhắm mắt, cũng chậm rãi mở ra, tuy rằng không có nhìn Hà An Viện, nhưng vẫn mở miệng uống trà.

Hình ảnh như vậy, cả một kẻ hờ cũng không có.

Giống như hai vợ chồng tương kính như tân.

Chung Tình thấy cảnh này, sắp xếp lại những suy nghĩ trong đầu, cảm thấy tinh thần của mình lập tức sáng khoái lên.

Cô đột nhiên cảm thấy bên trong tất cả những thứ này nguyên bản chỉ là một mớ lộn xộn, không hề có hứng thú thưởng thức bữa tiệc, cảm thấy không vừa mắt.

Dịch Giản và Hà An Viện tương tác hợp ý với nhau như vậy, cô mơ hồ có thể thấy, trong lòng của hần để ý đến Hà An Viện rất nhiều.

Mà hần, quả thật chỉ thích thân thể của cô.

Có lẽ, cô đã chịu đựng hẳn quá nhiều, từ nay về sau, không cần tiếp tục phải nhịn nữa!

Hoặc có thể nói, bây giờ đã không cần.

Toàn thân Chung Tình thả lỏng, chỉ cần trong thời gian tới có em bé, cô liền có thể có những tháng ngày bình an vĩnh viễn, cũng không cần phải sợ mình lúc nào cũng có thể chết, làm một quả phụ không tranh với đời, huyết nhục của nhà họ Dịch, cô cũng không sợ bị người khác hãm hại, nghĩ đến đây, vẻ mặt của Chung Tình không nhịn được phấn chấn hẳn lên.

Chỉ có như vậy, cô mới có thể chân chính thở phào nhẹ nhõm.

Chung Tình tìm một chỗ ngồi không có gì nổi bật ngồi xuống, cười tủm tỉm nhìn một đôi nam nữ trẻ tuổi đang hào hứng nhảy múa ở sàn nhảy phía trước.

"Tiểu Tình?"

Đột nhiên, một giọng nói quen thuộc, khiến vẻ mặt Chung Tình đầu tiên là kinh ngạc một thoáng, sau đó vội vàng đứng lên, nhìn lại về hướng âm thanh phát ra.

Cảm thấy thật trùng hợp.

Nụ cười Chung Tình lập tức mở rộng đến mức lớn nhất.

Đi lên trước, tự nhiên thanh quản kêu một tiếng: "Anh rể."

"Tiểu Tình, sao em lại ở chỗ này?" Lúc Chung Tình ở nhà họ Chung, cùng chị hai Chung Hân có quan hệ rất tốt, tính tình Chung Hân dịu dàng, tâm địa thiện lương, rất yêu thương cô, vì thế nhiều lúc cô bị người khác bắt nạt, đều đứng ra che chở cho cô.

Chung Hân từ nhỏ đã có bạn trai thanh mai trúc mã, chính là người đàn ông trước mắt này, Trác Nhiên

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Dịch Giản Ghen (8)

Chung Hân từ nhỏ đã có bạn trai thanh mai trúc mã, chính là người đàn ông trước mắt này, Trác Nhiên -----

Cô lúc nhỏ, lúc nào cũng dính chặt lấy Chung Hân, đương nhiên lúc đó cũng có Trác Nhiên, ba người xem như là lớn lên cùng với nhau.

Rất ít người có thể để cho Chung Tình tự nhiên vui vẻ ở trước mặt như vậy.

"Chuyện rất dài dòng, anh rể, không nghĩ tới hôm nay anh thật sự đến đây! Em quả thật có suy nghĩ sẽ gặp được anh, vốn định rời đi, nhưng sau đó suy nghĩ một chút vẫn nên ở lại, không nghĩ tới quả thật gặp được anh!" Chung Tình tươi cười tự nhiên, nụ cười trên mặt không nhiễm một chút bụi trần và tạp chất nào.

"Đúng rồi, anh rể, chị hai em khỏe không?"

Chung Tình thật sự quan tâm đến chị hai mình, ở trong lòng của cô, cũng chỉ mong nhớ chị ấy, bởi vì trên đời này, cũng chỉ có mình chị đối xử tốt với cô.

"Chị hai em đương nhiên rất tốt, hiện tại đã mang thai, không có theo anh đến đây, bằng không hôm nay chị em hai người có thể gặp nhau rồi." Trên mặt Trác Nhiên, tràn đầy sự hưng phấn của người làm cha: "Chẳng qua, chị hai em bao giờ đã quên em, mỗi ngày đều nhắc tới em, hối hận vì

đã không gả em sớm hơn, nếu không thì em đã không bị mất tích một cách không rõ ràng, hiện tại anh nhìn thấy em, chị hai em đã có thể an lòng rồi, đúng rồi. Tiểu Hoàn hiện đang ở chỗ chị hai em, hiện tại anh sẽ phái người ôm nó đến, chờ bữa tiệc kết thúc, là em có thể nhìn thấy nó rồi!"

"Tiểu Hoàn? Nó chưa chết sao?" Đó Tiểu Miêu mà Chung Tình thích nhất, lúc chị hai lấy chồng có để lại cho cô làm bạn, sau này đi lánh nạn, đã thất lạc Tiểu Hoàn.

"Đúng vậy, lúc nhà họ Chung bị diệt, cô ấy đã kiên quyết đi đến chỗ các em, vừa vặn nhìn thấy Tiểu Hoàn, liền ôm nó trở về nhà, cho người chăm sóc nó, hiện tại nó đã mập lên không ít." Trác Nhiên vừa nói, một bên nghiêng đầu dẫn dò vài câu với người bên cạnh.

Chung Tình tất nhiên cao hứng vô cùng, hai người ngồi xuống tâm sự với nhau.

Sau đó, bữa tiệc bắt đầu.

Mọi người nâng cốc nói cười, bầu không khí vô cùng hòa hợp.

Chung Tình và Trác Nhiên ngồi cùng một chỗ, đáy mắt giống như không tồn tại bất kỳ người nào, sinh động hoạt bát, đem tính cách đặc sắc của thiếu nữ mười sáu tuổi hoàn toàn bộc lộ ra ngoài.

Dịch Giản ngồi ở chỗ cao, đôi mắt trước sau đều không có dời khỏi Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Dịch Giản Ghen (9)

Dịch Giản ngồi ở chỗ cao, đôi mắt trước sau đều không có dời khỏi Chung Tình.

Đáy mắt của hân, có một đám mây đen dày đặc.

Cô có thể ở trước mặt người khác cười đến thiên chân vô tà như thế, nhưng lại chưa bao giờ cười với hân như vậy.

Hân biết người đàn ông này, đó chính là thanh mai trúc mã lớn lên cùng cô Cô rất ý lại hân, đáy lòng rất yêu thích hân!

Dịch Giản để xuống chén rượu đỏ đã cầm trên tay một hồi lâu, môi mỏng không một tiếng động mím chặt lại, ép buộc tầm mắt của mình từ trên người cô dời đi.

Cách nhiều người như vậy, cách xa như vậy, hân dường như vẫn có thể ngửi thấy mùi hương thoang thoảng khiến hân nhẹ nhàng khoan khoái kia, tựa hồ có thể nhìn thấy cảnh tượng đang đặt cô dưới thân, thân thể xinh đẹp trắng như tuyết.

Cô cười yếu ớt cầm chén rượu cụng ly với người đàn ông kia, cũng không biết người đàn ông kia nói cái gì, khiến cô cười vô cùng thoải mái.

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ, nhàn nhạt chiếu xuống rơi vào trên người cô, tạo nên một vòng ánh sáng.

Hắn nhìn cô, cảm thấy vô cùng choáng váng.

Thật ra hẳn hiểu được cảm giác của Chung Tình lúc này, Chung Tình chưa bao giờ tin tưởng ai, cũng không ai dám tin tưởng, khi còn bé bị người của nhà họ Chung hãm hại nên rất cảnh giác, chỉ có chị hai Chung Hân đối xử tốt với cô, lúc này nhìn thấy anh rể, cô liền cảm thấy như nhìn thấy chị hai mình, đáy lòng cảm động vô cùng, không một từ nào có thể miêu tả chính xác cảm xúc đó được.

Cô như trở lại thời còn bé, lúc nói chuyện với Trác Nhiên, liền bày ra tư thái của em gái nhỏ làm nũng, nụ cười cũng mềm nhẹ.

Rơi vào trong đáy mắt Dịch Giản, hẳn không khỏi có chút si mê.

Lập tức, đôi mắt thâm thúy dần dần bịt kín tầng băng.

Dày nặng, giống như vĩnh viễn không cách nào hòa tan.

Hắn rõ ràng cảm thấy được đáy lòng mình xuất hiện. một cảm giác đổ kị sâu đến không thể sâu hơn

"Thiếu Tướng. Món ăn này hương vị không tồi, ngài có thể nếm thử xem." Hà An Viện có khả năng là bị cảnh tượng lúc này, khiến trong lòng có chút lâng lâng giống như đang uống rượu, mang theo vài phần men say, vì thế hoàn toàn không có chú ý tới Dịch Giản lúc này đã sớm cứng ngắt.

Dịch Giản liếc nhìn cô.

"Sao thế? Lẽ nào ngài không muốn ăn? Vậy ngài muốn ăn cái gì?"

"Cái này? Hay là cái này?"

"Thiếu Tướng ngài cứ nói, em sẽ gấp cho ngài ăn."

Hà An Viện ở bên cạnh cứ riu ra riu rít liên tục, Dịch Giản cảm thấy đáy lòng buồn bực, đột nhiên đứng dậy, cũng không có nhìn Hà An Viện, rời đi

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Dịch Giản Ghen (10)

Hà An Viện ở bên cạnh cứ riu ra riu rít liên tục, Dịch Giản cảm thấy đáy lòng buồn bực, đột nhiên đứng dậy, cũng không có nhìn Hà An Viện, rời đi.

Tốc độ của hắn rất nhanh.

Không hề nhân hạ thông dong giống như ngày thường.

Từ Ngang nhìn Chung Tình đang cười nói vui vẻ ở phía xa xa, cảm thấy người phụ nữ này dường như đã biến thành một người khác, xinh đẹp như vậy, mang theo vài phần thơ ngây, chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi, theo sát Dịch Giản rời đi.

Hà An Viện nhìn bóng lưng Thiếu Tướng, cô thừa nhận cô là người hiểu rõ hắn nhất, nhưng vào lúc này, cô cũng nhìn không ra trong lòng của hắn đến tột cùng đang suy nghĩ cái gì.

Thiếu Tướng đi rồi, những người này cũng cảm thấy không có ý nghĩa gì, trò chuyện một lúc, cũng đồn dập rời đi.

Hà An Viện oan ức, nhưng chỉ có thể chịu đựng, vẻ mặt tươi cười nhìn tất cả mọi người rời đi, lúc này cô mới cảm thấy đáy lòng tức tối khó chịu, còn có một chút thấp thỏm.

Rốt cuộc cô đã đắc tội hắn lúc nào? Khiến cho hắn xoay người rời đi như vậy?

Cô xoay người, cũng không để ý Cố Viên có cho người tiến vào hay không, vội vàng xông vào.

"Tiểu thư, không có Thiếu Tướng dặn dò, cô không thể đi vào!" Từ Ngang thấy Hà An Viện muốn đi vào trong, khách khí ngăn cản .

Hà An Viện giống như không nghe thấy lời nói của Từ Ngang, ngựa quen đường cũ đi thẳng vào bên trong.

Hai người cứ dùng dằng với nhau đến khi Dịch Giản tỉnh giấc ở trong chòi nghỉ mát.

Dịch Giản nghe thấy âm thanh, chậm rãi ngẩng đầu lên, toàn thân hằn toả ra khí tức khiếp người, trong con ngươi lạnh lẽo không hề có một chút tình cảm nào, nhìn thấy Hà An Viện, đôi mắt cũng không nhúc nhích.

Từ Ngang chỉ có thể lui lại.

Hà An Viện lúc trước vênh váo hung hăng bao nhiêu, chỉ có ở trước mặt hăn, biến mất không còn một mống.

Cô bậm môi, cảm thấy trong lòng hơi sốt sắng, đến nửa ngày, mới dám giơ chân bước vào trong lương đình.

"Thiếu Tướng. Ngài làm sao vậy?"

Âm điệu của cô vô cùng êm ái, đặc biệt mang theo một chút mềm mại, giống như đang ngâm nga một ca khúc.

Dịch Giản chậm rãi hạ xuống mí mắt, vẻ mặt nhàn nhạt, cũng không biết là có nghe được lời nói của cô hay không, rơi vào trong thế giới riêng của mình.

Hà An Viện nhìn thấy vẻ mặt hăn như vậy, trong lòng nhói đau, bất luận trải qua bao lâu, đợi bao lâu, hăn vẫn luôn như vậy, cô cũng không biết

mình còn có thể kiên trì đến bao lâu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (11)

Hà An Viện thấy vẻ mặt đó của anh, trong lòng vô cùng đau đớn, cho dù bao lâu, đợi bao lâu, anh vẫn như thế, cô ta không biết, liệu mình sẽ còn có thể kiên trì bao lâu nữa.

Khi nào mới đến lúc ấy?

Đến khi nào anh mới có thể nhìn cô ta một chút?

"Thiếu tướng, có phải em chọc giận anh rồi không? Nếu em có chỗ nào không tốt, anh cứ nói cho em biết... Có thể, đừng im lặng thế được không, em... thật sự lòng em rất đau."

Hà An Viện nói xong, trong đôi mắt mỹ lệ kia đã đọng đầy nước mắt, từng giọt rơi xuống, nong nóng, nhưng cô ta lại cười.

Cô ta mặc một bộ váy của Tây Dương, gió từ hồ ở Cố Viên thổi tới, khiến làn váy của cô ta bay lên, để lộ những đường cong vô cùng bắt mắt.

Dịch Giản vẫn ngồi ở nơi đó như cũ, ngay cả nâng mí mắt cũng lười, dường như không hề có tâm trạng để nghe cô ta nói.

Hà An Viện nhìn chăm chăm vào Dịch Giản, ánh mắt của cô ta vẫn luôn đầy vẻ quất quýt si mê.

Vậy mà, anh lại như không hề cảm nhận được ánh mắt của cô ta, chỉ nhắm mắt chuyên tâm ngủ.

Trên thế giới này, sao có thể có một người đàn ông như vậy.

Lạnh, hết như da thịt toàn thân đều được làm từ băng vậy.

Trên thế giới này, sao có thể có một người đàn ông bình tĩnh đến thế.

Biết rõ đang có một ánh mắt quẩn quýt si mê đang nhìn mình, nhưng vẫn không hề nhúc nhích.

Cô ta còn có cách gì?

Trên thế giới này, nếu không phải là việc anh muốn làm, không ai có thể ép được.

Bác là đương gia chủ mẫu, là chị dâu của anh, cũng không dám nói ra một câu chỉ trích.

Thậm chí, ngay cả anh trai của anh... Lúc trước khi còn sống cũng phải tôn kính với anh.

Lúc cô ta còn nhỏ, bị bác đưa tới nhà họ Dịch, xa xứ, sống dưới mái nhà người ta, lúc gặp anh, cũng chỉ mới là một đứa trẻ mười một tuổi.

Một đứa trẻ sao?

Cũng không phải, đó là tuổi của một đứa trẻ, nhưng tư thái lại để lộ sự chính chắn của một người trưởng thành.

Cô ta thấy đáng vẻ anh tuấn tú, liền chạy tới chỗ anh, ai ngờ, anh lại tránh ra chỗ khác, cau mày, không ngừng cảm thấy chán ghét rồi xoay người rời đi.

Từ lúc mới bắt đầu đến tận bây giờ, anh chưa bao giờ đối tốt với cô ta.

Nhưng vậy thì sao?

Cô ta muốn người mình yêu... Cho dù là tấm túi da hay còn là người, cô ta có cảm giác, cho dù có là bất cứ người đàn ông nào trên thế giới cũng không thể lọt vào mắt của mình.

Hà An Viện đứng ở nói đó, nhìn người đàn ông im lặng trước mặt, dáng nằm nghiêng vô cùng ưu nhã, hết như đã ngủ thiếp đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (12)

Hà An Viện đứng ở nơi đó, nhìn người đàn ông im lặng trước mặt, dáng nằm nghiêng vô cùng ưu nhã, hết như đã ngủ thiếp đi.

Sao anh có thể máu lạnh đến thế?

Lạnh lùng đến mức không thèm nhìn cô ta một chút.

Ánh mắt của Hà An Viện dần trở nên mơ hồ, cô ta có cảm giác như toàn bộ nước mắt của mình đã hoá thành một tầng hơi nước, khiến tất cả mọi thứ phía trước trở nên mờ nhạt, không thể thấy rõ.

Lòng của cô ta như bị người bóp chặt lấy, vô cùng đau đớn.

"Thiếu tướng... Anh nói gì đi được không? Anh biết rõ... biết, biết em yêu anh, rất yêu anh cơ mà! Chẳng lẽ anh không hề yêu em sao?"

Đây là lần đầu tiên, cô ta nói yêu anh, trước mặt anh.

Sau khi nói ra, cô ta im lặng, không nói thêm gì.

Lúc lâu sau, Dịch Giản mới quay đầu, ánh mắt lạnh lẽo xuyên thẳng vào tim gan, liếc mắt nhìn Hà An Viện, không nói lời nào, chỉ nhìn cô ta.

Ánh mắt của anh như mang theo thứ gì đó, khiến cho Hà An Viện cảm thấy hít thở không thông như sắp chết.

Ánh mắt như thế khiến cô ta vô cùng sợ hãi.

Cho dù cô ta có ngàn ngôn vạn ngữ, cũng không thể thốt nên lời.

Cô ta sợ chọc giận anh!

Cô ta cười cười, vô cùng khổ sở: "Em nói chuyện này để làm gì? Hôm nay em đến... cũng là vì muốn hỏi anh, nơi này có cần gì không, vì em họ mới chết nên bác rất đau lòng, thân thể vẫn luôn không tốt, rất nhiều chuyện lực bất tòng tâm, sợ không chăm sóc tốt cho thiếu tướng, vì vậy dặn em tới hỏi, có gì không tốt không."

Hà An Viện nhanh chóng chuyển đề tài.

Cô ta muốn ở cạnh anh lâu dài, vì vậy, không dám chạm tới ranh giới cuối cùng.

Dịch Giản nghe cô ta nói như thế, ánh mắt mới hơi hoà hoãn, từ từ nhắm hai mắt lại, tiếp tục nằm, hiển nhiên trên trán đã mang theo chút vẻ phiền phức.

Hà An Viện cố cười, khẽ nói: "Thiếu tướng không nói lời nào là không có chuyện gì sao?"

Dịch Giản vẫn không nói gì.

Hà An Viện tiếp tục nói: "Nếu như thiếu tướng đã không có chuyện gì thì em xin phép."

Dịch Giản vẫn không nhúc nhích.

Hà An Viện đứng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn một lát, lại phát hiện bên gối anh có một túi hương, ánh mắt cô ta loé lên, tiến lên trước, vươn tay vừa muốn chạm vào, Dịch Giản lại mở mắt, vô cùng lạnh lẽo!

Hà An Viện hoảng hồn, nhanh chóng lui lại mấy bước.

Cô ta lúng túng cười một tiếng: "Cái túi nhìn rất đẹp, vì vậy, không nhận được mà muốn xem một chút."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (13)

Cô ta lúng túng cười một tiếng: "Cái túi nhìn rất đẹp, vì vậy, không nhận được mà muốn xem một chút."

Dịch Giản không nói gì, vươn tay, lấy túi hương cầm trong tay, cúi đầu, nhìn chăm chăm vào nó đến trầm mặc.

Hà An Viện biết ý của anh, cười nhẹ: "Thiếu tướng, em đi đây..."

Sau đó, xoay người rời đi.

Cô ta đi hai bước, chuyển mắt nhìn sang, lại thấy vẻ mặt bình tĩnh không gợn sóng của Dịch Giản, mang theo chút tâm tình phức tạp mà nhìn túi hương đó.

Từ đầu tới cuối vẫn không hề ngẩng đầu liếc nhìn cô ta.

Lòng của cô ta, lập tức, trầm xuống...

Hà An Viện đi rất xa, mới nhỏ giọng hỏi Tiểu Vân bên cạnh mình: "Mấy ngày nay có ai tới tặng đồ cho thiếu tướng không?"

"Không có... Tiểu thư, hình như năm ngày trước thiếu tướng có chuyện trong quân nên đi ra ngoài, hôm nay mới trở về nên không thể có chuyện có người đến tặng đồ được."

"Ra ngoài sao? Chẳng lẽ, cô gái kia... ở bên ngoài sao?"

Hà An Viện lẩm bẩm một chút, vẻ mặt cũng trở nên âm độc hơn.

Cô ta phải nghĩ cách tìm cho ra người kia.

Nhìn vẻ mặt của thiếu tướng, quý trọng vật kia như thế... Nói như vậy thì chắc chắn là do cô gái mà anh thích đưa.

Cô ta vẫn luôn đề phòng trong nhà họ Dịch, lại quên nhất phần lớn thời gian thiếu tướng vẫn không hề ở nhà họ Dịch...

.....

Trác Nhiên cũng không rời đi ngay lập tức, chuyện đầu tiên là tới chào đại phu nhân.

Hai nhà có quan hệ làm ăn với nhau, đại phu nhân thấy Trác Nhiên thương yêu Chung Tình như thế, xem ra lời đồn đãi bên ngoài cũng không phải là thật, ai nói mấy người chị của lục tiểu thư nhà họ Chung hận cô ta đến chết chứ, vị anh rể này rất thương yêu cô đấy.

Nhất thời đại phu nhân lại càng hợp ý Chung Tình hơn.

Để Chung Tình ở lại tiếp Trác Nhiên, sau đó ở lại ăn cơm tối.

Dây dưa một hồi, trời đã tối.

Chung Tình tiễn Trác Nhiên tới cửa nhà họ Dịch, Trung Sinh đã chuẩn bị tốt xe, nhắc rèm lên ôm Tiểu Hoàn xuống, đưa cho Chung Tình, Chung Tình vô cùng vui mừng, nhìn Trác Nhiên cười rục rờ: "Anh rể, nhanh trở về đi, đừng để chị hai phải đợi."

Trác Nhiên gật đầu lên xe,

Lúc này Chung Tình mới ôm Tiểu Hoàn tới chỗ ở của mình.

Khi cô còn chưa tới được viện của tiểu thiếu gia đã thấy thiếu tướng đứng ở đó, nhìn cô bằng ánh mắt lạnh như băng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (14)

Khi cô còn chưa tới được viện của tiểu thiếu gia đã thấy thiếu tướng đứng ở đó, nhìn cô bằng ánh mắt lạnh như băng.

Chung Tình thấy Dịch Giản đang đứng nơi ấy, nụ cười vẫn còn trên gương mặt khi tiến Trác Nhiên đi đông cứng lại.

Vẻ mặt nhanh chóng chuyển thành tôn trọng và cẩn thận.

"Thiếu tướng..."

Tiểu Hoàn tựa vào cánh tay của cô, hệt như cũng cảm nhận được sự căng thẳng của cô, kêu 'meo meo' một tiếng, sau đó chui đầu vào trong ngực của cô, không nhúc nhích nữa.

Dịch Giản không lên tiếng, chẳng qua chỉ cất bước tiến lại gần cô.

Anh cao hơn cô rất nhiều, vừa tiến lại gần, cô đã cảm thấy mình vô cùng nhỏ bé.

Cô không biết có phải do đã mất ngày không gặp anh không mà lại có chút không quen, luôn cảm thấy thiếu tướng hôm nay khác với mọi ngày.

Cô không dám nhìn thẳng vào anh.

Dịch Giản vươn tay, đưa tay tóm Tiểu Hoàn cuộn lại trong ngực cô.

Tiểu Hoàn như bị Dịch Giản dọa sợ, kêu 'meo meo' mấy tiếng.

Nghe thấy tiếng kêu của Tiểu Hoàn.

Chung Tình không nhin được mà lui từng bước về phía sau.

Tay Dịch Giản dừng lại nơi không trung, cũng tiến lên phía trước thêm mà chậm rãi rũ xuống, ánh mắt chuyển đến trên người Chung Tình, nhìn chăm chăm vào cô, không nói gì, nhưng trong mắt lại dần có một ngọn lửa lạnh lẽo dâng lên.

Một ngọn lửa...

Nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác lạnh thấu xương.

Hai loại nhiệt độ tương phản như thế lại truyền từ tầm mắt của anh lên người cô, hết như muốn đốt thân thể của cô thành tro.

Chung Tình biết anh đang tức giận, nhưng vẫn không hiểu mình đã làm gì chọc giận anh.

Đây là lần đầu tiên cô gặp người như vậy, rõ ràng đã tức giận đến mức không thể nhin được nhưng vẫn rất tỉnh táo, ngay cả chút biến hoá trên gương mặt kia cũng không có.

Chung Tình hít một hơi, tự nhớ lại chuyện vừa nãy, cẩn thận mở miệng: "Thiếu tướng... đêm đã khuya rồi, tôi về trước..."

Nói xong liền xoay người muốn đi khỏi thật nhanh.

Có lẽ, chỉ là do cô đụng phải anh lúc tâm trạng không tốt mà thôi, cô chỉ cần tránh là được rồi.

Ai ngờ, đột nhiên Dịch Giản vươn tay ra, bóp lấy cổ tay của cô, dùng sức, siết thật chặt.

Chung Tình kin hã, nhìn xung quanh một chút, con đường này có rất nhiều người qua lại, nếu bị người nhìn thấy thì sợ rằng cô cũng không thể giải thích nổi

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (15)

Chung Tình kin hã, nhìn xung quanh một chút, con đường này có rất nhiều người qua lại, nếu bị người nhìn thấy thì sợ rằng cô cũng không thể giải thích nổi.

"Thiếu tướng, anh buông tôi ra..."

Dịch Giản nghe cô nói như thế, bàn tay đang nắm cổ tay cô lại tăng thêm sức.

Sắc mặt Chung Tình trở nên trắng hơn, cô cảm thấy khó mà tin được, người đàn ông nhìn gầy gò trước mặt lại có sức mạnh lớn như thế, hệt như đang muốn bóp nát cổ tay cô vậy.

Cô mở miệng nhưng không dám nói gì.

Từ Ngang đứng ở một bên, thấy cảnh tượng như thế lập tức ra ngoài giảng hoà: "Thiếu tướng, nơi này có gió thổi, đêm lạnh, có chuyện gì về Cố Viên rồi nói."

Mặt Dịch Giản vẫn không có biểu cảm gì.

Từ Ngang chạy tới bên cạnh xe, mở cửa ra.

"Thiếu tướng, Chung tiểu thư, lên xe đi."

Lúc này Dịch Giản mới hừ lạnh một tiếng, kéo Chung Tình, nhét cô vào trong xe, mình cũng chen vào theo.

Chung Tình vẫn còn đang ngập chìm trong sự vui sướng vì được gặp Trác Nhiên, cộng thêm việc thấy Hà An Viện ở trong viện của Thiếu tướng, bản thân vô cùng phơi phới, ai ngờ trong lúc bất chợt đụng phải Dịch Giản, lại thấy anh tức giận đến thế, cô hoàn toàn không thể phản ứng kịp, đáng về có chút u mê.

Không gian bên trong xe rất nhỏ.

Từ Ngang lái xe đi dọc theo con đường trong nhà họ Dịch.

Cô cảm thấy không khí bên trong xe rất ít, giờ đã bắt đầu có chút hít thở không thông rồi.

Rất nhanh xe đã đến Cổ Viên, Dịch Giản xuống xe, mang về mặt lạnh như băng đi vào trong nhà.

Chung Tình cũng ôm Tiểu Hoàn đi theo.

Từ Ngang thấy Tiểu Hoàn, không nhìn được mà nhắc nhở: "Chung tiểu thư, đưa con mèo này cho tôi đi, cô vào một mình là được rồi."

Chung Tình suy nghĩ một chút, vẫn đưa mèo cho Từ Ngang, còn mình lại đi vào.

Lúc cô đi vào, trong phòng khách đã không còn một ai, nói vậy Dịch Giản đã lên lầu, cô nhép miệng, lúc này cũng lên theo.

Cửa phòng ngủ của anh không khóa.

Chỉ khép hờ.

Cô đẩy cửa ra đã thấy anh đang ngồi đó.

Anh ngồi trên mép giường, ánh mắt không biết đang nhìn tới nơi nào, thấy cô đi vào, cũng không hề ngẩng mặt lên, chẳng qua chỉ vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình, thản nhiên nói một câu: "Tới đây."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (16)

Anh ngồi trên mép giường, ánh mắt không biết đang nhìn tới nơi nào, thấy cô đi vào, cũng không hề ngẩng mặt lên, chẳng qua chỉ vỗ chỗ ngồi bên cạnh mình, thản nhiên nói một câu: "Tới đây."

Chung Tình hơi sửng sốt một chút nhưng vẫn ngoan ngoan đi tới.

Lòng cô không hề có chút tình nguyện nào.

Động tác của cô nặng chịch, chậm chạp như Dịch Giản ngày thường.

Dịch Giản cũng là người kiên nhẫn, làm gì cũng không nóng không lạnh, nhưng lúc này, không biết có phải vì tức giận hay vì ghen mà luôn cảm thấy có chút nóng nảy.

Đợi đến khi cô chỉ còn cách mép giường một thước, anh vươn tay kéo cô lại.

Cô đứng không vững, lập tức bổ nhào lên người anh, không sai lệch một ly mà nằm gọn trong ngực anh.

Cô hoảng hồn, muốn tránh khỏi ngực anh theo bản năng.

Nhưng anh lại vươn tay, đè cô lại, rũ mắt xuống, nhìn khuôn mặt hốt hoảng của cô, vẻ mặt của anh lại càng lạnh lùng hơn.

Chung Tình có chút linh cảm xấu, cô cảm thấy như mình đã khiến anh tức giận, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn không đoán được mình đã làm gì.

Cô không dám lên tiếng hỏi.

Dịch Giản như thế, cô nghĩ, không có ai là không sợ.

Dịch Giản rất ít nói, anh nhìn chăm chăm vào cô một lúc, buồn bực không lên tiếng đưa tay vào trong váy cô.

Chung Tình có chút căng thẳng, cũng có chút sợ hãi.

Cô vẫn không dám ngược lên nhìn vào mắt Dịch Giản.

Chỉ có thể mặc cho anh đặt mình dưới thân.

Từ trước đến giờ anh luôn có kiên nhẫn cởi quần áo của cô, còn lần này, Chung Tình chưa kịp phản ứng đã nghe thấy tiếng quần áo rách, sau đó trước ngực đã hoàn toàn trống trải.

Áo lụa thượng hạng bị anh xé nát rồi.

Chung Tình nhắm mắt, anh như vậy, lát nữa cô đi bằng cách nào bây giờ?

Khi cô còn đang suy nghĩ những vấn đề này, Dịch Giản đã đè lên người cô, anh không hề cởi đồ, chẳng qua chỉ tùy ý cởi quần tây của mình, nhanh chóng xâm nhập vào thân thể của cô.

Anh tiến vào không hề có bất cứ dấu hiệu báo trước nào, cô nhú mào, cảm thấy vô cùng đau đớn.

Thật ra thì cô và anh đã làm chuyện này rất nhiều lần, trừ lần đầu tiên do cô không nhớ ra, trừ khi ở chòi nghỉ mát đã quyến rũ anh một lần, có chút

đau ra, cô không còn cảm giác quá đau đớn nữa.

Thậm chí... Mỗi lần cô đều cảm thấy thích thú một cách khó hiểu, loại thích thú ấy không biết nên dùng ngôn ngữ gì để hình dung, nhưng cô nghĩ, đó là đỏ mặt, tim đập nhanh, còn mang theo vài phần mong đợi...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Dịch Giảm Nổi Cơn Ghen (17)

Thậm chí... Mỗi lần cô đều cảm thấy thích thú một cách khó hiểu, loại thích thú ấy không biết nên dùng ngôn ngữ gì để hình dung, nhưng cô nghĩ, đó là đỏ mặt, tim đập nhanh, còn mang theo vài phần mong đợi...

Thế nhưng lần này, cô rất đau.

Sự đau đớn khiến cô nhịn không được mà nhú mày.

Cô không thoải mái, dĩ nhiên là không thể thích thú gì được, cho dù hiện tại anh có khó lòng kìm nổi, nóng lòng muốn phát tiết, nhưng tất cả vẫn rất khó tiến hành!

(Cắt giảm!! Cắt giảm!!)

Anh biết cô khó chịu, nhưng lòng của anh còn khó chịu hơn cả cô.

Thế nhưng lúc này anh lại vì ghen tỵ mà không muốn cho cô chút cảm giác dễ chịu nào.

Anh tuyệt đối không thương hoa tiếc ngọc mà bắt thân thể của cô phải chịu đựng, để cô đưa lưng về phía mình, căn bản không nhìn đến vẻ mặt của cô, cứ thế mà phát tiết sự tức giận trong lòng!

Cô bị động tác thô lỗ của anh làm đau, cả người ngã trên giường, toàn thân vô cùng đau buốt.

Tư thế này rất nhục nhã.

Anh chỉ cần cúi đầu đã có thể nhìn thấy tất cả.

Chung Tình xấu hổ nhắm mắt lại, một giây kia, cô cảm thấy lòng tự ái của mình đã tiêu tán không còn một mống nào.

Nhưng bản năng muốn sống lại bắt cô không thể mở miệng cầu xin sự tha thứ.

Từ nhỏ cô đã là người không có tự tôn... Cô cảm thấy, tự tôn so với sinh mạng, nó có là gì?

Có lẽ rất nhiều người sẽ xem thường cô.

Nhưng bọn họ không hề biết, một người, nếu như có một ngày mạng cũng không giữ được, thứ tự tôn ấy còn dùng để làm gì?

Chung Tình đau nhưng lại không dám kêu, chỉ có thể bắt bản thân nghĩ tới chuyện khác để tự an ủi bản thân.

Không sao, chỉ cần như thế cô sẽ có con... Có con rồi, cô sẽ có thể sống thật tốt ở nhà họ Dịch.

Cuối cùng cũng gặp được chị hai và anh rể, trên thế giới này, hai người thân với cô nhất đã sống tốt, cô nên vui mới phải... Còn có Tiểu Hoàn, lại trở về bên cạnh cô rồi...

Tốt hơn nữa, thiếu tướng và Hà tiểu thư nhìn rất xứng đôi, hai người rất hài hoà, cô có thể thoải mái hơn, buông lỏng tinh thần đi, thiếu tướng chỉ đang tham luyện thân thể của cô mà thôi.....

Cô cố gắng nghĩ tới những thứ khác để dời tâm tư của mình đi.

Nhưng trong lúc bất chợt chỉ cảm thấy thân thể của mình càng đau đớn hơn.

Tay của cô chỉ có thể nắm chặt khăn trải giường, hết như đang nắm lấy một cọng cỏ cứu mạng, bám thật chặt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (18)

Tay của cô chỉ có thể nắm chặt khăn trải giường, hết như đang nắm lấy một cọng cỏ cứu mạng, bám thật chặt.

Anh nhìn dáng vẻ cố chịu đó của cô, lòng càng tức giận hơn... Tại sao cô có thể cười với người khác, cười tự nhiên với người khác, nhưng hết lần này tới lần khác lại khách sáo với anh như vậy!

Như thế, càng phải khiến cho cô đau khổ, càng đau đớn hơn.

Thân thể của cô dần có phản ứng.

Mặc dù vẫn còn rất đau...

Càng như thế, Dịch Giản càng hăng hái, còn Chung Tình chỉ mong kết thúc thật nhanh.

Nhưng hết lần này tới lần khác anh không hề theo ý của cô, cũng không biết rõ cuộc là bao lâu, cô dần trở nên mơ hồ, không phân biệt được đau và không đau nữa, có lẽ bản thân đã quen rồi.

Dần dần, cô lại bắt đầu phát ra mấy tiếng nấc.

Anh nghe thấy tiếng nấc của cô, cũng không biết có phải do nguyên nhân mấy ngày nay chưa muốn cô hay không mà lòng run lên, thân thể hơi căng lên, cứ như vậy mà kết thúc.

Mà lúc này, Chung Tình đã sớm không còn chút sức lực nào.

Thân thể hoàn toàn hỗn độn.

Cô như một cái khung vỡ, không thề nào nhúc nhích.

Ai ngờ, anh lại nâng mặt cô lên, cúi đầu, nhìn gương mặt tái nhợt của cô, tròng mắt vẫn lạnh như cũ.

Lần này, anh không giống như trước, anh mắt luôn dịu dàng, mang theo chút nhu tình.

Từ đầu đến cuối, anh đều là vị thiếu tướng lạnh lùng đang tiến hành cuộc yêu này.

Trong giây phút ấy, Chung Tình cảm thấy lòng mình còn mang theo chút đau đớn... Thậm chí còn có cả chút uất ức.

Cô thật sự không biết, rốt cuộc mình đã làm gì để anh giận đến thế.

Mà anh chỉ nhìn cô một chút đã dời tầm mắt đi.

Anh không thể nhìn cô.

Nhìn gương mặt tràn đầy nước mắt của cô, anh sẽ mềm lòng, anh thầm giễu cợt mình, cô gái này, cho dù thế nào, cho dù không vui, cho dù trái tim đã như đóng băng của anh cũng sẽ tan rã, anh không thể khống chế được mình, tim của anh đã đi theo cô, cùng nhau run rẩy.

Cô gái này, là khắc tinh của anh.

Anh đang giận, hệt như đang phải che giấu bản thân mình.

Anh lại bắt đầu tiếp tục, đối với cô mà nói là một lần hành hạ đàng đẵng.

Anh ôm cô, bắt đầu tiến vào, không hề để ý cô có mệt hay không, có muốn hay không, toàn bộ chỉ làm theo ý muốn của mình.

Ánh đèn mờ tối, ánh lên thân thể hai người, tạo thành chút bóng ảnh mờ lung.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Dịch Giảm Nổi Cơn Ghen (19)

Ánh đèn mờ tối, ánh lên thân thể hai người, tạo thành chút bóng ảnh mờ lung.

Trong phòng ngoại trừ tiếng thở dốc, chỉ còn những tiếng rên rỉ vô cùng xấu hổ của hai người, trong đó còn mang theo chút hơi thở mệt mỏi, chậm rãi lan tràn.

Cô thật sự đã không thể chịu được nữa, cộng thêm việc anh không hề cho cô nghỉ ngơi, thân thể của cô không hề thoải mái, bị anh hành hạ hai lần như vậy, cô đã cảm thấy như chết đi sống lại.

Cô nhịn không được phải lên tiếng, cầu xin sự tha thứ: "Thiếu tướng... Tôi không chịu được nữa..."

Nhưng anh vẫn không hề quan tâm, ngoảnh mặt làm ngơ.

Vẫn muốn cô như cũ.

Cô muốn cuộn mình lại, cô không cần nữa... Thậm chí, cô còn cảm thấy như đang bị hành hạ.

Dịch Giảm nhìn thấy cô cuộn mình lại, không biết lại bị chọc đến nơi nào, động tác càng dữ dội hơn.

Chung Tình đã không thể chịu được nữa, nghẹn ngào lên tiếng: "Thiếu tướng... tôi không chịu được nữa... đau quá... anh buông tôi ra, tôi không

được rồi..."

Cô vô cùng uất ức.

Không biết vì sao anh lại trở thành như thế.

Cô cảm thấy mình chưa bao giờ trêu chọc anh... Một ngày nay, ngoại trừ liên tiếp mấy ngày quan hệ với anh... Ở bên ngoài, ở trên giường, thỉnh thoảng cũng có vài lời đáng xấu hổ truyền ra ngoài, cô không hề nói gì với anh nữa.

Nước mắt của cô, cuối cùng đã không thể nhịn được mà rơi xuống.

Cô cảm thấy nếu còn như thế, cô sẽ phải chết.

Cô lại là một người sợ chết.

Cô bắt đầu bất chấp hết mọi thứ để xin tha thứ: "Thiếu tướng, xin anh, xin anh... Anh bắt tôi làm gì cũng được, trừng phạt tôi thế nào cũng được, nhưng làm ơn buông tôi ra..."

"Thiếu tướng... tôi sai rồi... tôi thật sự biết lỗi rồi."

Động tác của anh... trong lúc bất chợt đã chậm lại.

Cúi đầu, nhìn cô một chút, chợt động tác bắt đầu điên cuồng hơn.

Rất nhanh, anh đã ngừng lại.

Cô cảm thấy có một dòng dịch ấm vọt vào trong cơ thể, đau đớn giảm bớt, cô thở phào nhẹ nhõm, đợi đến lúc anh vừa mới rời khỏi thân thể của cô, cô lập tức co lại hệt như một đứa trẻ mới chịu một trận đòn.

Ánh mắt cô hơi đỏ, chớp mũi cũng hồng hồng.

Anh đứng nơi mép giường hồi lâu, nhìn cô.

Một lúc sau, anh mới dời mắt khỏi người cô, im lặng tới bên cửa sổ, nhìn mặt hồ bên ngoài Cổ Viên...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Dịch Gi Ẩn Nổi Cơn Ghen (20)

Một lúc sau, anh mới dời mắt khỏi người cô, im lặng tới bên cửa sổ, nhìn mặt hồ bên ngoài Cổ Viên...

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ, ánh sáng chan hoà chiếu lên gương mặt của anh.

Sâu trong ánh mắt của anh còn mang theo chút vẻ mất mát và thất vọng.

Đôi môi mềm mại của anh mím thật chặt, mang theo sự đau đớn tột độ.

Ánh trăng sáng ngời.

Chiếu lên người anh tạo nên một vầng sáng hoa lệ.

Anh đã che giấu hết tất cả sự trầm mặc và lòng của mị, có trời mới biết, rốt cuộc phải có tình cảm sâu nặng đến đâu mới có thể yêu một người đến thế.

Thật ra thì, anh ghen.

Anh cũng rất tức giận.

Nhưng, anh không biết phải phát tiết cơn giận của mình bằng cách nào, chỉ có thể hành hạ thân thể của cô như thế.

Sau khi hành hạ xong, anh lại cảm thấy có chút hối hận.

Trước mặt anh, cô luôn mang dáng vẻ lạnh nhạt hờ hững, mặc dù có quy củ, cung cung kính kính, nhưng anh biết, cho tới bây giờ đó không phải là cô.

Anh luôn cho rằng, từ trước đến giờ cô luôn che giấu bản thân mình, anh còn muốn làm người đầu tiên có thể nhìn thấy con người thật của cô.

Nhưng, ai ngờ, hôm nay, cô lại cười tự nhiên với Trác Nhiên đến thế.

Tự nhiên như vậy.

Thật ra thì anh đã sớm có chuyện trong quân, nhưng khi hỏi kì kinh nguyệt của cô xong, anh lại đi muộn hai ngày, hằng đêm triền miên.

Đến ngày cuối cùng, anh đã có cảm giác lực bất tòng tâm.

Đi năm ngày, tim của anh luôn trôi nổi ở nhà họ Dịch, suy nghĩ về cô, không biết cô sống có tốt hay không.

Xử lý xong hết mọi chuyện, anh vội vàng quay trở về.

Anh muốn biết, lúc cô nhìn thấy anh xuất hiện, liệu có chút vui mừng nào hay không.

Anh rất muốn gặp cô, rất nhớ... Nhưng khi đến lúc, ai ngờ, tất cả mọi người đều xông tới, duy chỉ có mình cô vẫn như người không liên quan, đứng ở xa, không hề nhìn về phía anh.

Anh ngồi trên cao, mặc dù nhìn qua như đang ngủ, nhưng thật ra, anh vẫn luôn chú ý tới cô, quan sát cô.

Cô vẫn luôn thăm đưa mắt sang, khi thấy anh và Hà An Viện tiếp xúc với nhau, rõ ràng trong mắt của cô còn có chút vui vẻ.

Cô thật sự không muốn ở lại bên cạnh anh.

Ngay cả chuyện phòng the, cô đều chiều theo ý anh, anh muốn thế nào, cô sẽ làm như thế ấy.

Nếu là người khác, chỉ sợ đã sớm dở hết mọi thủ đoạn, làm đủ loại tư thế để lấy lòng của anh, ra sức trối anh thật chặt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (21)

Nếu là người khác, chỉ sợ đã sớm dờ hết mọi thủ đoạn, làm đủ loại tư thế để lấy lòng của anh, ra sức trối anh thật chặt.

Chẳng phải cô rất muốn sống sao?

Chẳng lẽ, không phải dựa vào anh là đã có thể sống tốt rồi sao?

Vì sao... Hết lần này tới lần khác, cô lại chẳng hề để ý tới anh, thậm chí, năm ngày, anh không tìm cô, cô vẫn giống như một người xa lạ.

Nếu như cô là người như thế thì cũng thôi đi.

Nhưng không như thế.

Cô có thể để lộ dáng vẻ của một cô gái ngây thơ với Trác Nhiên, khi đó, anh đã cảm thấy mình rất ngốc.

Cô lại có vẻ mặt đó, vô cùng đáng yêu, cô giống như những cô gái bình thường, không có gì khác nhau, bọn họ có thì mình có, chẳng qua cô không hề thể hiện ra trước mặt anh mà thôi.

Dịch Giản nghĩ như thế, một ngọn lửa bắt đầu nhen nhóm trong lòng.

Anh quay đầu, đi tới mép giường, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ tội nghiệp ấy của cô, anh lại không biết phải nên phát tiết thế nào.

Cuối cùng chỉ có thể mím môi, dời mắt sang một bên, âm thầm siết chặt quyền, buông ra rồi ngồi một bên, buồn bực không lên tiếng.

.....

Quần áo của Chung Tình đã rách.

Mặc dù toàn thân cô rất đau, vô cùng mệt mỏi, căn bản không hề muốn cử động, nhưng cô nghĩ đây cũng không phải là nơi mình nên ngủ, cắn chặt răng, muốn ngồi dậy.

Không có áo quần, suy nghĩ một chút, lại quay đầu, nhẹ giọng nói với thiếu tướng vẫn đang im lặng ngồi ở một bên: "Quần áo... Tôi không có quần áo, anh có thể bảo Từ Ngang đưa cho tôi một bộ quần áo được không?"

Dịch Giản quét mắt tới, vẻ mặt cũng không có biến hoá gì quá lớn.

Chung Tình có hơi ngại, cẩn thận nói: "Tôi phải về, quần áo bị rách rồi..."

Cô nói xong, mặt lại đỏ lên.

Bởi vì, ánh mắt của Dịch Giản đang quét tới bộ ngực trần của cô.

Mái tóc dài của cô rũ xuống, nửa phong tình, nửa phong trần.

Có lẽ, chỉ có những cô gái của thời đại này mới có thể để lộ hương vị như thế.

Mang theo chút vẻ đẹp của cổ đại, lại có chút khí chất tươi mới, hoà chung với nhau, tạo nên một vẻ đặc biệt.

Mà cô, chính là người có thể thể hiện hoàn toàn vẻ đẹp ở thời đại này.

Anh không nói gì, một hồi lâu sau mới khôi phục tinh thần.

Sau đó anh đứng lên, nhàn nhạt gọi một câu ra bên ngoài: "Từ Ngang..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (22)

Từ Ngang như vẫn luôn canh giữ ở cửa, nghe được tiếng gọi của anh thì đáp lại: "Thiếu tướng... có chuyện gì sao?"

"Quần áo, cho cô ấy."

"Xin thiếu tướng chờ."

Qua một lúc, Từ Ngang mới mở cửa, ôm một cái hộp đi vào.

Bên trong có một chiếc sườn xám vô cùng tinh tế.

Từ Ngang không hề nói chuyện, chỉ đặt trên bàn, sau đó lui ra ngoài.

Dịch Giản cúi đầu nhìn bộ sườn xám, vươn tay, cầm lấy rồi ném lên giường

Từ lúc Chung Tình nghe Từ Ngang nói chuyện đã rụt vào chần, che cả thân người của mình, bây giờ khi nhìn thấy váy được ném tới mới vươn cánh tay trắng như tuyết ra, cầm quần áo, sau đó nhanh chóng mặc vào.

Đây là một bộ sườn xám.

Phía trên lớp áo màu xanh nhạt có thêu vài đoá hoa bách hợp màu trắng.

Những bông hoa kia đều được thêu bằng chỉ bạc.

Hơn nữa nút áo đều được làm từ trân châu.

Thoạt nhìn, vô cùng sang trọng.

Gía trị không hề rẻ.

Không giống như quần áo bình thường.

Nhưng hiện tại cũng không phải là lúc để cô đánh giá quần áo đẹp hay xấu, chỉ có thể cố nhịn sự đau nhức toàn thân, nhanh chóng mặc đồ vào.

Đợi đến khi cô xuống giường, mang giày cao gót trắng, đứng nơi đó, Dịch Gi ản mới biếng nhác nâng mắt lên nhìn cô.

Thật sự rất vừa vặn.

Khi anh vừa mới trở lại từ trong quân, sau khi đi qua một cửa hàng quần áo, anh bảo Từ Ngang dừng xe, đi vào một lát đã chọn bộ quần áo này.

Lúc ấy nhân viên trong cửa hàng vẫn luôn khen anh có mắt thẩm mỹ tốt, có thể là do thấy anh tuần tú nên mới khen nhiều thêm một chút.

Khi đó, anh đã tưởng tượng, bộ sườn xám này mà mặc lên người cô, chắc chắn sẽ rất hợp.

Không ngờ, thật sự là như thế.

Đây là lần đầu tiên anh mua đồ cho phụ nữ.

Mấy người cấp dưới của anh đều đã từng mua đồ cho người phụ nữ mình yêu, sau đó lại nói với anh phụ nữ rất thích những thứ đồ này, vì vậy, anh cũng mua.

Anh muốn, thứ người khác có thể mua, tất nhiên anh cũng có thể mua cho cô.

Chẳng qua, người khác có thể đưa một cách quang minh chính đại, còn anh lại phải đưa bằng cách này.

Xé quần áo của cô, trả lại cho cô một bộ khác.

Chung Tình cười miễn cưỡng, thật ra thì cô không muốn nói chuyện, chỉ đứng như thế mà cô đã có cảm giác mình có thể ngất xỉu bất cứ lúc nào, cố nén đau, dùng giọng nói run rẩy để nói một câu: "Thiếu tướng, Chung Tình xin lui..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (23)

Chung Tình cười miễn cưỡng, thật ra thì cô không muốn nói chuyện, chỉ đứng như thế mà cô đã có cảm giác mình có thể ngất xỉu bất cứ lúc nào, cố nén đau, dùng giọng nói run rẩy để nói một câu: "Thiếu tướng, Chung Tình xin lui..."

Những lời này, lần tiên cô nói còn mang theo vài phần e lệ và bất an.

Nhưng dần, sau mấy lần như thế, cũng đã thành thói quen.

Dường như đó đã trở thành câu nói sau khi bọn họ kết thúc.

Mỗi lần anh nghe cô nói câu này cũng không hề lên tiếng, chỉ bắt đầu chờ cô một chút, về sau, cô đã hiểu, anh không nói gì nghĩa là cho phép, cho nên sau khi nói lời như thế, cô chờ một lát, rồi xoay người rời đi.

Hôm nay khi cô nói xong, xoay người rời đi như thường ngày.

Ai ngờ Dịch Giản cũng đứng lên theo, đi ra bên ngoài.

Cô cúi đầu đi xuống cầu thang, mỗi bước đi đều rất khó khăn, cũng rất cẩn thận, hết như sợ không cẩn thận bị trượt chân mà rơi từ trên xuống vậy.

Cô đi rất chậm, có thể thấy được lúc này người cô đau đến bao nhiêu.

Dịch Giản không vội, cứ bước đi cách cô hai ba bước.

Từ Ngang thấy hai người xuống chung với nhau, lập tức hiểu được ý của thiếu tướng, vội vàng đi lên trước, vô cùng cung kính đứng trước mặt thiếu tướng: "Thiếu tướng, cần chuẩn bị xe không?"

Dịch Giản không lên tiếng nói chuyện, chỉ đảo mắt nhìn Chung Tình đi đứng khó khăn trước mặt, lại nói: "Được."

Từ Ngang thấy Dịch Giản gật đầu, nghiêng đầu, đầu tiên là tôn kính liếc mắt nhìn Chung Tình, cũng không biết vì sao, tối nay chuyện phá lệ rất nhiều.

"Chung tiểu thư, cô chờ tôi đi lấy xe, vừa lúc thiếu tướng cũng phải ra ngoài, tiễn cô một đoạn đường."

Nói xong Từ Ngang xoay người ra ngoài, đi lấy xe.

"Không cần..." Chung Tình sợ bị người phát hiện, từ chối theo bản năng.

Những chuyện này, cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Trong không khí như có một dòng nước lạnh chảy qua,

Chung Tình mới nói được một nửa đã phải ngừng lại.

Cô miễn cưỡng cười cười, nhìn sang thiếu tướng ở bên cạnh, giải thích: "Tôi nên tự về."

Dịch Giản thấy cô như thế, sắc mặt càng lạnh hơn: "Tuỳ cô!"

Nói xong, còn lạnh lùng trừng mắt liếc Chung Tình.

Lòng Chung Tình hơi căng thẳng, mím môi, đứng ở nói đó, tiến thoái lưỡng nan.

Vừa lúc Từ Ngang đi vào, thấy hai người như thế, vội vàng tiến lên giảng hoà.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (24)

Vừa lúc Từ Ngang đi vào, thấy hai người như thế, vội vàng tiến lên giảng hoà: "Không sai, Chung tiểu thư, thiếu tướng phải ra ngoài làm việc, hơn nữa dù sao cũng chỉ thuận đường mà thôi, huống chi giờ đã trễ rồi, mọi người đã đi nghỉ, không phải sợ bị người phát hiện."

Chung Tình suy nghĩ một chút, cô biết tình hình của mình, sợ rằng không thể nào trở về dễ dàng được, thế nên cũng không dám lên tiếng.

Chẳng qua lại quay đầu, nhìn Dịch Giản một chút.

Dù sao cũng là xe của anh, có đồng ý hay không, vẫn nên để anh quyết định.

Từ Ngang biết điều quay sang hỏi Dịch Giản: "Thiếu tướng, dù sao ngài cũng phải đi ra ngoài, không bằng tiễn Chung tiểu thư nhé?"

Vẻ mặt của Dịch Giản không có gì thay đổi, nhưng đã có phần hoà hoãn hơn, anh xoa trán, liếc mắt nhìn bộ sườn xám cô đang mặc, trấn an mình một chút, gật đầu, thản nhiên nói: "Được thôi."

.....

Cô còn cho rằng Từ Ngang sẽ lái xe, nhưng khi lên xe mới biết, người lái là Dịch Giản.

Chung Tình không nhịn được mà có chút căng thẳng.

Cô đi về phía cửa sau.

Ai ngờ Từ Ngang lại tiến lên kéo ghế bên tay lái phụ: "Chung tiểu thư, lên đi..."

Chung Tình không còn cách nào, chỉ có thể nặn một nụ cười hoàn mỹ lên mặt, ôm Tiểu Hoàn, lên xe, nghiêng đầu, ánh mắt vẫn hướng ra ngoài cửa sổ.

Dịch Giản không nói gì thêm, chỉ lái xe đi về phía trước.

Hai người không ai nói chuyện, tốc độ lái xe rất chậm, con đường chỉ mất mấy phút lại bị anh kéo dài tới hơn mười mấy phút.

Cô xuống xe, còn chưa kịp nói một tiếng cảm ơn, anh đã đạp ga, rời đi.

Nói vậy, anh không hề muốn đưa cô về.

Nếu anh đã không muốn, vậy thì sao Từ Ngang nói xong, anh còn muốn làm như vậy.

Chung Tình hơi hoảng hốt, lại cảm thấy tâm tình của người đàn ông này quá bất ổn, cũng không biết vì sao mà cô lại nhớ tới lúc ở trong bữa tiệc, anh híp mắt, ngồi ở nơi đó, dáng vẻ vô cùng lười biếng, Hà An Viện nói gì, anh đều im lặng, hết như ngằm cho phép, thậm chí còn mở miệng, để Hà An Viện đút cơm cho mình.

Nói như thế, anh thật sự rất ghét cô.

Chung Tình rất mệt, đầu óc cũng cần phải nghỉ ngơi, không nghĩ nữa, cứ thuận theo tự nhiên, vì vậy cô ôm Tiểu Hoàn, rón rén trở lại phòng của mình, không hề cởi đồ mà nằm luôn lên giường, mê mèm chìm vào giấc ngủ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (25)

Mấy ngày tiếp theo, Dịch Giản không hề phái Từ Ngang đến tìm Chung Tình.

Chung Tình cũng không nhịn được mà thở phào nhẹ nhõm.

Hoan ái như thế, cô không hề muốn tiến hành thêm lần nữa.

Dù đã là ngày thứ tư nhưng người cô vẫn còn đau.

Mỗi khi đến nhà vệ sinh, cô lại cảm thấy bên dưới đau nhức vô cùng.

Tinh thần của cô không thể tốt hơn, không hề có tinh thần với chuyện gì, cả ngày chỉ cảm thấy mơ màng, vô cùng buồn ngủ.

Người hầu bên cạnh đại phu nhân thấy cô mệt mỏi như thế cũng không quấy rầy, mỗi ngày đưa cơm cho cô xong thì lại rời khỏi.

Lúc Chung Tình ngủ, Tiểu Hoàn cũng đi ngủ theo.

Chẳng qua Tiểu Hoàn đã bị Chung Tình chiều hư, lúc trước khi còn ở nhà họ Chung, Tiểu Hoàn rất nghịch, thỉnh thoảng sẽ chạy đi mất.

Mà đến nhà họ Dịch, Chung Tình sợ Tiểu Hoàn chạy ra ngoài, không tìm được, vì vậy cứ ôm nó suốt ngày.

Nhưng ban ngày thì không sao, Tiểu Hoàn luôn ngoan ngoãn vui trong lòng cô mà ngủ, một người một mèo, thoạt nhìn vô cùng vui mắt.

Nhưng đến đêm lại không như thế... Tiểu Hoàn ở trong phòng đã bắt đầu nhảy ra khỏi vòng tay của chủ nhân.

Chung Tình biết Tiểu Hoàn đã bị kìm quá chặt, cũng không nói gì, cứ để mặc cho Tiểu Hoàn đi.

Thật ra thì, Chung Tình không ghét, cũng không chậm chạp, trái lại cô rất khôn khéo, ánh mắt cũng rất tốt.

Đêm hôm đó, thiếu tướng dày vò cô như thế, tuyệt đối không thương hoa tiếc ngọc, như muốn phá nát cô vậy.

Cô có thể cảm nhận được cơn giận của anh.

Mặc dù cô không biết ai đã gây nên cơn giận kia cho anh, nhưng cô biết rõ, anh đã dùng thân thể của cô như công cụ để phát tiết.

Nghĩ tới đây, lòng Chung Tình có chút không thoải mái.

Có lẽ, đây cũng là điều bất hạnh của phụ nữ, cô nhớ, khi cha không vui cũng đánh phụ nữ, cũng từng hành hạ phụ nữ như thế.

Chẳng qua, cô không hề nghĩ tới, có một ngày, mình cũng phải rơi vào tình cảnh này.

Cô có thể cảm thấy rõ ràng, sau ngày hôm đó, thiếu tướng đã mất hẳn sự hứng thú với cô, có lẽ nó đã mất từ lần trước khi anh không hề tới tìm cô rồi.

Cô đã sớm biết, ngày này sẽ tới, chẳng qua cũng không ngờ sẽ nhanh như thế, khiến cô không kịp phòng bị.

Đáng ra cô nên vui... Nhưng, tại sao, cô lại cảm thấy, lòng mình lại có hơi đau đớn như thế?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Dịch Giả Nổi Cơn Ghen (26)

Thật ra cô hẳn nên vui mừng... ... Nhưng mà, thật sự đã bắt đầu, sao cô lại thấy đáy lòng mơ hồ đau đớn như vậy?

Ngược lại là cho tới nay, đều là Chung Tình nóng lòng tính toán, đau đớn như vậy, cũng chỉ chợt lóe lên, cô cũng không để ý, sau đó cũng không xuất hiện.

Trong lòng, vẫn cảm thấy thiếu tướng âm tình bất định, đối xử với cô cũng không tốt, cô hay liệt anh vào một trong những nhân vật nguy hiểm nhất của nhà họ Dịch.

Muốn mạng sống, nhất định phải rời xa anh!

... ..

Ngày hôm đó, đại phu nhân sai Tử Uyển gọi Chung Tình qua.

Sau khi tới, Chung Tình mới biết được là bác sĩ lại tới nữa.

Xem mạch như giờ, thật ra đã có hai lần. Chỉ có điều thời gian chưa tới, tự nhiên không kết luận được kết quả là gì.

Cô vươn tay ra, để bác sĩ bắt mạch cho cô, bác sĩ nói thân thể của cô rất bình thường.

Đại phu nhân gạt đầu, bưng chén trà, ngồi đó, chậm rãi uống.

Tính toán một chút, thời gian tổ chức tiệc gia đình cũng gần tới, đại phu nhân đặt toàn bộ hy vọng vào Chung Tình, một khi cô thật sự sinh được con của Dịch Hân, như thế, cũng coi như là người của chính mình rồi.

Đứa bé Hà An Viện kia, từ trước đến nay đều dành một lòng cho thiếu tướng, cho dù hay nói ba hoa chích choè trước mặt mình, nhưng bà lại biết, trước sau cô ta vẫn không đáng tin cậy.

Người phụ nữ kia quá ngu dại, vì tình yêu, cái gì cũng không cần quan tâm.

Nếu thật sự có một ngày, thiếu tướng đối xử với cô ta tốt hơn một tẹo, e rằng, cô ta còn không quay ngược lại, cắn mình một phát mới là lạ.

Nhưng Chung Tình lại khác.

Ở nhà họ Dịch, bản thân cô nửa bước cũng khó đi, thêm một người, thêm một phần lực.

Huống hồ, xem bộ Trác Nhiên rất thích cô nàng, sau lưng có Trác gia, xem ra, đối với bà, Chung Tình cũng không phải hoàn toàn không có chỗ lợi nào.

Tức khắc, đại phu nhân buông tách trà xuống, nhìn Chung Tình một lúc, trầm ngâm một chút, nói: "Đêm nay là gia yến, người cũng đừng quên, nhớ tới."

Chung Tình thoáng kinh ngạc.

"Không được bao lâu, nếu đúng thì người có thể trở thành con dâu nhà họ Dịch, cho nên làm quen một chút với nhà họ Dịch trước vẫn tốt hơn, đỡ tới lúc đó, lại khó tiếp xúc với mọi người."

Đương nhiên Chung Tình hiểu lời bà ta nói, cô hiểu được, đại phu nhân muốn ngầm kéo mình vào thế lực của bà ấy.

Quả thực, ngày hôm đó, cô để Trác Nhiên đi gặp đại phu nhân cùng mình là một quyết định đúng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (27)

Quả thực, ngày hôm đó, cô để Trác Nhiên đi gặp đại phu nhân cùng mình là một quyết định đúng.

Cô muốn đại phu nhân biết, coi như cô không có con đi nữa, thì với nhà họ Dịch, cô cũng không phải người vô dụng.

Đúng như cô dự liệu, đại phu nhân là một người rất thông minh.

Lúc này mới qua vài ngày ngắn ngủn, đã nói như vậy với cô.

Lập tức, Chung Tình cuối đầu xuống, cười nói: "Chung Tình đều nghe đại phu nhân."

Đại phu nhân thấy cô nói thế, liền nhẹ giọng cười, sai người cầm hộp gấm ở bên cạnh tới, đưa cho Chung Tình: "Đây là đôi giày ta nhờ người mua từ hải ngoại về, con cầm lấy đi."

"Vâng ạ." Chung Tình vươn hai tay nhận lấy, cô hiểu ý tứ đại phu nhân chuyển cho cô, làm đến nơi đến chốn. . . .

=====

=====

=====

Tiệc gia đình ở nhà họ Dịch cũng không có gì đặc biệt.

Chẳng qua là mọi người tụ lại một chỗ, ăn một bữa cơm.

Đây là quy củ người đời trước nhà họ Dịch quyết định, dần dà lưu truyền xuống, không ai dám tự ý bỏ đi.

Ngày này, bất kể có việc gì vội làm, thì ai cũng phải tham dự.

Trước kia khi chồng đại phu nhân còn sống, tiệc gia đình này còn náo nhiệt, rất nhiều người muốn dùng mọi biện pháp tranh thủ tình cảm, sáng sớm đã bắt đầu điểm trang làm đẹp, hơn nữa cũng đa dạng chồng chất.

Sau đó Dịch Phong đi đánh trận mất mạng, Dịch Giản chưa lập gia đình, thiếu gia lại làm bừa, những bà vợ bé này cũng không biết tranh sủng với ai, thế là uế oải không ít.

Ấm ỉ, tiệc gia đình, càng lúc càng giống tiệc gia đình rồi.

Hôm nay Dịch Giản không ở nhà họ Dịch, nói là về quân đội, Hà An Viện cũng không biết đang vội vàng làm gì, không tới đây.

Đại phu nhân thuận miệng hỏi người Hà An Viện phái tới một câu: "Tiểu Viện đi đâu rồi?"

"Đi ra ngoài, nói là, tìm một người."

Đại phu nhân không hỏi thêm, phân phó mọi người bắt đầu ăn cơm.

Bữa tiệc này, trái lại ăn hơi nặng nề, ai cũng không mở miệng nói chuyện, nghe được cả tiếng đĩa sứ và đũa va chạm vọng tới.

Người một nhà ăn cơm xong, uống trà xong, đương nhiên cũng giải tán.

... ..

Thành phố X , ngoại trừ kẻ có tiền nhà có xe.

Phần lớn những người đi ra ngoài, thường dùng xe kéo.

Mãi cho đến đêm khuya, Hà An Viện mới từ bên ngoài trở về, vẻ mặt mệt mỏi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Dịch Giảm Nổi Cơn Ghen (28)

Mãi cho đến đêm khuya, Hà An Viện mới từ bên ngoài trở về, vẻ mặt mệt mỏi.

Vừa đi, cô vừa nói với tiểu Vân bên cạnh: "Mỗi lần Thiếu tướng ra ngoài, cũng không có gì khác nhau, quả thật là tới quân đội, mà trong quân đội lại cấm phụ nữ đi vào, anh ra thì về nhà họ Dịch, bên ngoài cũng không có biệt viện, cũng không có đi tới Bách Nhạc Môn, xem ra, không giống bộ dạng đang lên nuôi đàn bà."

Mấy ngày nay Tiểu Vân đi theo Hà An Viện ở bên ngoài chạy tới chạy lui, cũng không tìm ra cái kết quả gì, cô ngẫm lại thấy rất khó, thiếu tướng lạnh băng như vậy làm sao có thể nuôi người ở bên ngoài được?

"Tiểu thư, có thể là người đa nghi rồi! Có lẽ là đại phu nhân sai người làm túi hương cho thiếu tướng."

Hà An Viện nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, khả năng không lớn, ngày ấy, rõ ràng cô nhìn thấy lúc thiếu tướng nhìn cái túi hương kia, ánh mắt liền trở nên mềm mại.

Thậm chí, trong đó còn có chút giận dữ.

Cô chưa bao giờ nhìn thấy thiếu tướng tức giận.

Nhưng mà ngày ấy, rõ ràng anh đang tức giận.

Dáng vẻ giận dữ này, lại có thêm mùi vị như đang ghen.

Chắc là người phụ nữ kia. . . . tránh né anh.

"Tiểu Vân, ngày ấy, ánh mắt thiếu tướng không bình thường, thà rằng ta tin là có, cũng không thể tin là không!"

Nếu có một ngày, việc này là có thật, tới lúc đó, cô có hối hận, có khóc lóc, có tranh cãi âm ỉ, cũng là không làm nên chuyện gì.

Lòng dạ Hà An Viện bất an.

"Không được, ta còn muốn tìm, nhất định phải tìm ra, chắc chắn người phụ nữ kia có tồn tại!"

"Tiểu thư... Nói không chừng chính là người trong nhà đấy! Chúng ta đi tìm đại phu nhân hỏi một câu, xem xem đại phu nhân có sai người làm túi hương cho thiếu tướng không, sẽ không làm hỏng chuyện, không phải sao?"

Hà An Viện gật gật đầu, quần áo cũng không kịp thay, liền chạy tới chỗ đại phu nhân ở.

Nhịp chân cô ta cực kỳ vội vã.

Đến chỗ đại phu nhân, chẳng thềm chờ Tử Uyển thông báo, tự ý hô một tiếng: "Cô!"

Rồi xông thẳng vào trong.

Vốn đại phu nhân đã đi ngủ, bị Hà An Viện kinh tỉnh, nhin được nhúu nhúu mày: "Tiểu Viện, lạnh chanh láu táu như vậy làm gì?"

"Cô, con có việc hỏi người!" Ngược lại giọng Hà An Viện lại như làm nũng, ngồi ở cạnh giường, xoa bóp bả vai đại phu nhân, "Cô, trước giờ,

người có từng phái người đưa túi hương cho thiếu tướng không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Dịch Giải Nỗi Cơn Ghen (29)

"Cô, con có việc hỏi người!" Ngược lại giọng Hà An Viện lại như làm nũng, ngồi ở cạnh giường, xoa bóp bả vai đại phu nhân, "Cô, trước giờ, người có từng phái người đưa túi hương cho thiếu tướng không?"

"Túi hương? Không, làm sao vậy?" Đại phu nhân tò mò hỏi một câu.

Nét mặt Hà An Viện chờ đợi, trong đáy mắt ả lóe lên vẻ tức giận, quả thật là không, ả biết mà, chắc chắn có giấu người ở đâu!

"Tiểu Viện, con hỏi chuyện này làm gì?" Đại thái thái thấy Hà An Viện mãi cũng không hé răng nói gì, không nhịn được mở miệng hỏi.

"Không có gì." Hà An Viện hoàn hồn, cười cười, lắc đầu, che dấu thấp thỏm trong lòng, chậm rãi hầu hạ đại phu nhân ngủ.

Lúc này cô mới ra khỏi phòng.

Mãi lâu, Hà An Viện mới chậm rãi phân phó tiểu Vân bên cạnh: "Tiểu Vân, ngày mai đi hỏi cấp dưới, xem xem gần đây có ai làm túi hương, tìm ra cho ta, ta muốn hỏi từng người một!"

... ..

Tiểu Hoàn nghịch ngợm, không cẩn thận, còn chạy chơi lạc đâu rồi.

Giữa ban ngày ban mặt, nhanh như chớp đã chạy mất hút.

Chung Tình lo lắng, dù sao đây cũng là chị hai đưa cho mình, thật sự cô rất thương nó, thêm nữa nơi này là nhà họ Dịch, không ai biết đây là con mèo của cô, ngộ nhỡ có ai thấy phiền, giết nó, vậy không xong rồi.

Càng nghĩ như vậy, Chung Tình càng lo lắng, đứng dậy, đi tìm quần áo, mặc vội vào, vội chạy ra ngoài tìm mèo.

Dọc theo đường đi Chung Tình hô "Tiểu Hoàn, Tiểu Hoàn", cô vòng qua vòng lại, cũng không tìm thấy Tiểu Hoàn.

Đáy lòng không nhịn được bắt đầu trách móc Tiểu Hoàn nghịch ngợm, đương nhiên lại vẫn lo lắng cực kỳ.

Tìm từ sáng tới trưa, rốt cục Chung Tình thấy được bóng dáng Tiểu Hoàn, nó lại có thể ở trong hoa viên nhà họ Dịch, làm tổ ở đó, nằm phơi nắng.

Đang ngủ say ngọt ngào nữa chứ.

Chung Tình đi lên phía trước, khom người xuống, ôm Tiểu Hoàn lên, Tiểu Hoàn vừa thấy là cô, dường như cũng biết cô đang tức giận, cọ cọ vào lòng cô, lười biếng nheo mắt lại.

Chung Tình tìm được Tiểu Hoàn, cũng yên tâm, định trở về, lại mơ hồ nghe được có giọng nữ truyền đến, cô vô ý quay đầu nhìn lại, lại bắt gặp trong đình nghỉ mát ở đằng xa, đang có đại phu nhân, bà hai, bà tư, hai vị tiểu thư, và Dịch Giản ngồi đó.

Chung Tình tính toán lặng lẽ nhẹ nhàng rời đi.

"Cô Chung, sao cô ở trong này?" Ai ngờ, xoay người liền đụng phải Từ Ngang.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Dịch Giản Nổi Cơn Ghen (30)

"Cô Chung, sao cô ở trong này?" Ai ngờ, xoay người liền đụng phải Từ Ngang.

Giọng nói này vừa cất lên, Chung Tình liền không thể đi, chỉ có thể giữ vững da đầu, đi tới đình hóng mát, chào hỏi các vị đang ngồi.

Nét mặt nguyên bản lười biếng thoải mái híp mắt của Dịch Giản, cũng biến thành vẻ lãnh đạm trước sau như một, liếc cô một cái, không.

"Hôm nay vừa đúng dịp mọi người cùng tụ hội ngắm hoa, đại phu nhân cảm thấy vui vẻ, phân phó người chuẩn bị đồ ăn, không bằng đợi lát nữa, cô Chung cũng dùng chung." Từ trước đến nay dì hai luôn biết lấy lòng người, biết hiện tại Chung Tình là người đại phu nhân che chở, đương nhiên cũng vội giành nói trước.

"Chung Tình không dám quấy rầy các vị." Dĩ nhiên Chung Tình không đồng ý, nơi có thiếu tướng, cô tuyệt không muốn ở lại.

Ai ngờ đại phu nhân sai người chuyển ghế tới, xếp cho cô ngồi cạnh mình, chỉ chỉ vào đó: "Ngồi xuống, cùng nhau ăn."

"Đúng đó, ngồi xuống, nhiều người cũng vui hơn, hiện tại mọi người cũng đang nói một vài chuyện lý thú, nghe qua cũng rất thú vị, khó có được hôm nay có thể tụ nhiều người như vậy." Dì Tư cũng gọi.

Chung Tình biết nếu mình còn từ chối, trái lại lại có vẻ không hiểu chuyện, cười cười, liền quy củ ngồi ở bên cạnh đại phu nhân.

Vừa lúc, bên kia cô, là Dịch Giản.

Trong mũi, thoảng qua mùi của anh, cô cảm thấy hít thở như cứng lại, trái tim nhảy vọt lên.

Cũng không biết Dịch Giản cố ý hay vô tình, anh nghiêng người về phía cô, hít thở, chậm rãi phun bên tai cô, khiến cho cô nhột nhột, khuôn mặt cũng theo đó đỏ lên.

"Thiếu tướng, xe đã chuẩn bị tốt, có thể xuất phát ngay." Từ Ngang đứng sau lưng Dịch Giản, nhắc nhở thiếu tướng.

Dịch Giản nhíu mi, là đại phu nhân giữ anh lại ăn cơm, anh thấy không thích, mấy người đàn bà này cứ nói không ngừng, chỉ cảm thấy phiền phức, mới nói trong quân đội còn việc, phải đi.

Mới cho Từ Ngang đi chuẩn bị xe.

Chung Tình nghe được vậy thở phào nhẹ nhõm.

Ai ngờ, động tác này của cô, lọt vào mắt Dịch Giản, anh không nói gì, cũng không động, nét mặt lại nhạt hơn.

Cô muốn anh đi?

Đã thế, anh sẽ không cho cô như ý.

Tức khắc cầm đũa lên, chậm rãi gấp đồ ăn, cho vào miệng, ăn ăn, từ tốn nói một câu: "Tôi đói. . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được (1)

Cô muốn anh đi?

Đã thế, anh sẽ không cho cô như ý.

Tức khắc cầm đũa lên, chậm rãi gắp đồ ăn, cho vào miệng, ăn ăn, từ tốn nói một câu: "Tôi đói. . ."

Đại phu nghe thiếu tướng nói không đi, bên miệng kéo ra một nụ cười tươi rói, khách khách khí khí phân phó Tử Uyển đứng một bên: "Tử Uyển, đi chuẩn bị chút thức ăn thiếu tướng thích tới."

Dừng một chút, đại phu nhân nghiêng đầu, hỏi Chung Tình: "Người thích ăn những gì?"

Chung Tình vốn đang thả lỏng cơ thể, lại vì thiếu tướng không đi, có phần không được tự nhiên.

"Dạ thưa đại phu nhân, cái gì Chung Tình cũng thích."

Cô cũng không biết mình thích ăn những gì.

Đại phu nhân chỉ cho là Chung Tình không quen, trước mặt nhiều người nên còn ngại, cũng không quá để ý.

Nhưng mà, ánh mắt Dịch Giản lại không dấu vết nhìn lướt qua Chung Tình, cô cúi thấp đầu, ôm Tiểu Hoàn trong tay, ngón tay tinh tế cũng run

rầy.

Mặc dù nhìn vào, lại trông rất tự nhiên thanh thản.

Thật ra đáy lòng, sớm đã căng thẳng rồi.

Dịch Giản lại cứ không cho cô như ý, chỉ thích nghĩ cách làm trái ý cô, anh vươn tay, sờ soạng Tiểu Hoàn trong lòng Chung Tình, thân thể cũng theo đó nghiêng tới trước, động tác kia, như nửa ôm.

Cô vốn là con gái Giang Nam dáng người cũng nhỏ, nhìn mềm mại gầy yếu, lại nho nhỏ.

Mặc dù trông cơ thể Dịch Giản cực kỳ mềm mại, cứ như một cô gái, nhưng dù sao dáng người anh vẫn cao ngất, cho dù không mập, nhưng cũng không thể nói là gầy yếu được.

So với Chung Tình, trái lại có vẻ người cao ngựa lớn rồi.

Chung Tình cảm thấy hơi thở thiếu tương chung quanh mình càng lúc càng đặc hơn, trái tim của cô đập thành thạch nhũ càng lúc càng nhanh.

Thật ra chính cô cũng không biết vì sao hễ gặp mặt thiếu tướng là khẩn trương như vậy, cảm thấy anh cực kỳ nguy hiểm.

Toàn thân sâu xa như biển lớn, nhìn thì gió êm sóng lặng, có ai ngờ dưới đó có nổi lên sóng ngầm mãnh liệt hay không.

Có lẽ sau khi rơi vào, liền không còn có cơ hội nổi lên nữa.

Cô biết mình sợ cái gì. . . Sợ mình sẽ thích chàng trai kinh thế hãi tục này.

Sợ phiền toái. . . Bởi vì quá nhiều người thích anh.

Sợ chết. . . Người đàn ông này, tuyệt đối có thể khiến phụ nữ chết vì anh.

Mà cô, lại không mong muốn nhất là dẫm lên con đường mẹ cô đã đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được (2)

Mà cô, lại không mong muốn nhất là dẫm lên con đường mẹ cô đã đi.

Một đời một kiếp của phụ nữ. . .sao cứ phải đau thương như vậy?

"Con mèo này, đáng yêu."

Ngón tay Dịch Giản vô cùng xinh đẹp, móng tay cứ như được chăm sóc hằng ngày, ngay ngắn chỉnh tề..

Đốt ngón tay của anh xinh xắn, ngón tay mềm mại, ngừng ở trên đầu Tiểu Hoàn.

Trái lại Tiểu Hoàn này, bình thường không thích người xa lại chạm vào mình, thích cắn người.

Nhưng lúc này thiếu tướng sờ soạng nó, nó lại chẳng thèm nhắc mi mắt, lười biếng hất hất đầu, uể oải ngủ tiếp.

Trái lại cũng có vài phần giống thiếu tướng trong ngày thường.

Đáy lòng Chung Tình không nhận được, mắng nát Tiểu Hoàn, cái tên không tốt!

"Đúng vậy. . . Thật không biết, con mèo này từ đâu tới, đẹp như vậy." Dì hai vội vàng phụ họa thiếu tướng: "Trắng trắng y hệt quả cầu tuyết."

"Dì hai quá khen ngợi, chẳng qua cũng chỉ là một con mèo Ba Tư." Đối mặt những người khác lúc nào Chung Tình cũng có thể cười tự do, mặc dù không phải nụ cười thật, nhưng mà cười rộ lên, cũng không giả.

Ánh mắt cô lúc nói chuyện, luôn nhìn thẳng vào bà hai, biết Dịch Giản cách mình rất gần, như nghiện đùa với Tiểu Hoàn, ngón tay chạm chạm mắt Tiểu Hoàn, không chịu cho nó ngủ, từng phát từng phát, một người một con mèo, chơi đùa thoải mái.

Chỉ là, lại ở trong lòng cô.

Theo thói quen Tiểu Hoàn ghé vào ngực của cô. . . . bám vào đó ngủ, đương nhiên, lúc này ngón tay Dịch Giản, cũng ở chỗ ngực cô. . . Khoảng cách rất gần.

Mặc dù chưa từng áp sát, nhưng mà, lại có thể để cô cảm giác được khí tức ngón tay anh, ngực cô, không nhịn được mà cương cứng lên. . .

Dịch Giản như cảm giác được biến hóa của Chung Tình, đẩy mắt anh, hiện lên tình ý êm dịu.

Ngón tay vuốt ve Tiểu Hoàn,, động tác trở nên thông thả lại.

Trái lại còn mang theo vài phần. . .chọc. . . Đùa.

Chung Tình cảm thấy mình sắp không nhịn được, không biết thân thể đã bị sao rồi, cực kỳ khó chịu, tất nhiên cô không dám đuổi thiếu tướng đi, chỉ có thể ngồi cứng ngắc như thế, rủ lông mi.

"Hình như thiếu tướng rất thích con mèo này, ngày khác có thể nói cô hai bên ấy tìm cho thiếu tướng một con giống hệt vậy." Dì hai lấy lòng thiếu tướng, ở nhà họ Dịch, ai cũng muốn lấy lòng thiếu tướng, chỉ là anh chưa từng cho người nào cơ hội.

"Chị hai chính là biết đối xử, lời này vừa đến bên miệng tôi, liền bị chị đoạt mất rồi." Dì Tư cười duyên châm chọc, lời nói đầy ẩn ý.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được (3)

"Chị hai chính là biết đối xử, lời này vừa đến bên miệng tôi, liền bị chị đoạt mất rồi." Dì tư cười duyên châm chọc, lời nói đầy ẩn ý.

Dì tư cách thiếu tướng tương đối gần, bà ta cũng nghiêng người theo, nửa dựa vào thiếu tướng, đương nhiên chỉ dựa vào không khí, gan bà ta còn chưa lớn tới thế, dám đến gần thân thể thiếu tướng.

*Gọi là bà ta, nhưng thực chất cũng k lớn hơn anh thiếu tướng là bao, chỉ là tui ghét mặt này, nên tui cho làm bà luôn =).

Cho dù là. . . con nhỏ Hà An Viện kia, tham gia yến hội cùng thiếu tướng vô số lần, nhưng cũng chưa từng lại gần cơ thể thiếu tướng được, đụng tới da thịt thiếu tướng đâu.

Dì tư vươn tay ra, nắm khăn tay, lướt tới chỗ Tiểu Hoàn, cũng không biết có ý, hay vô ý, liền xướt qua ngón tay thiếu tướng, miệng vẫn yếu điệu kêu gào: "Con mèo này, thật đúng là cực kỳ đáng yêu nhìn gần như vậy quả thực không sai, khó trách cô Chung cưng chiều hết sức."

Thân thể của bà, như có như không dán lên Dịch Giản.

Dịch Giản chau mày, đùa giỡn cùng ám muội vừa rồi giữa anh và Chung Tình cũng bị đánh tan.

Ngón tay lạnh lẽo, ngay lúc dì tư còn chưa chạm vào ngón tay mình đã tránh ra ngay.

Da thịt này. . . Ngoại trừ một người, những người khác, anh không thích đụng vào.

Vẻ mặt của anh, cũng theo gió nhẹ mây sáng bắt đầu, nghiêng người, từ từ ngồi thẳng dậy.

Dì tư thấy Dịch Giản ngồi thẳng lại, cô có cũng không biện pháp, chỉ có thể ngu ngốc thẳng người lại, sau đó ngồi lên chỗ của mình, khuôn mặt trái lại si ngốc dần dần nhìn thiếu tướng quay mặt.

Dì hai đương nhiên nhìn rõ toàn bộ, có chỗ nào không rõ, mở miệng cũng không lưu tình: "Dì tư gả cho nhà họ Dịch nhiều năm như vậy, còn chưa quên hết bản tính của mình sao, thật đưa hương vị phong trần thanh lâu về tận nhà, nhà họ Dịch chúng ta, không có mở kỹ viện!"

Dì hai vừa nói xong, vừa nhìn thoáng qua Dịch Giản, "Thiếu tướng chúng ta, cũng không phải là khách làng chơi. . . Cần thận dì tư, coi chừng người chết thế nào cũng không biết đâu!"

Nét mặt dì tư không nén được giận, xấu hổ trừng mắt nhìn dì hai, cực kỳ xấu hổ: "Tôi đây là nhìn con mèo đẹp, trái lại đã quên thiếu tướng ngồi ở một bên rồi. . ."

Bà lại thấy, mình càng nói càng không thuận miệng, vừa rồi chỉ nhẹ tựa gòn, bà ta đã thấy mình như muốn chết rồi.

Chàng trai này. . . Thật sự là đẹp kinh người! -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được (4)

Chàng trai này. . . Thật sự là đẹp kinh người! -----

Bà ta thấy thiếu chút mình đã không kiềm chế được.

Ngược lại đại phu nhân vẫn cười nhẹ, không lên tiếng.

Cả đời phụ nữ, xem trọng nhất là trinh tiết, phục tùng... . . . Mà bà, là người phụ nữ truyền thống, mất chồng, nhưng vẫn duy trì những việc kia.

Bà muốn. . . Chỉ cần bà chịu tịch mịch đêm khuya, sống qua vài chục năm, khi bà xuống đất, sẽ được đổi lấy một bức khối bài —— —— đền thờ trinh tiết.

Bà chắc chắn có thể chiếm được một thứ của nhà họ Dịch.

Trở thành con dâu gương mẫu cho đời sau nhà họ Dịch.

Cho nên, sau khi bà mất chồng, cũng không tìm người đàn ông khác.

Mà nhóm vợ bé, có lẽ không hề muốn như vậy, tuổi còn trẻ, cũng mới mười bảy mười tám tuổi, chính là tuổi yêu đương, làm sao có thể nhịn tịch mịch như vậy.

Nhưng mà, ai lại dám lén lút đi trộm người?

Bị chụp được, đó là tội chết. . . Dì lông heo. . . Đương nhiên có người thông minh gan lớn, bèn chuyển mắt tới chỗ thiếu tướng. . . Nếu được thiếu tướng chọn, đàn bà anh muốn, cho dù là đại phu nhân, cũng không dám nói gì.

Cách làm này của dì tư, không phải đại phu nhân không hiểu.

Song, nhưng cũng chẳng muốn nói.

Tính ra, bà thấy dì hai mới là người cần đề phòng.

Không sợ làm công khai, chỉ sợ ngầm tới!

Dịch Giản vốn ít nói, với người không quan trọng, thậm chí nghe anh cũng chẳng muốn nghe, càng đừng nói là nói ra một chữ.

Cúi đầu, uống, toàn bộ những gì dì hai và dì tư nói, anh không thèm nghe.

Chung Tình ôm Tiểu Hoàn cơ thể giật giật, điều chỉnh cơ thể hơi cứng ngắc vì mình vẫn không nhúc nhích mà bị buộc chặt một phen.

Chung Tình cảm thấy hít thở cũng trôi chảy rất nhiều, cô cẩn thận quan sát dì hai và dì tư một lần, lại nhìn nhìn đại phu nhân, phát hiện bà ấy lại cứ như không có gì.

Dì tư làm rõ ràng như vậy, là một người, đều có thể nhìn ra là bà ta muốn. . . . Mị hoặc thiếu tướng, mà đại phu nhân không nói gì, chắc chắn là bà ấy không muốn nghĩ tới, cũng có lẽ là do có khúc mắc với dì hai.

Dì hai. . . Nghe nói, xuất thân không thua gì đại phu nhân, trong nhà họ Dịch, sau khi Dịch Phong chết, bà ta cũng quản một phần ba gia nghiệp, toàn bộ đều là người bên nhà mẹ bà ta đưa tới. . .

Nói vậy, đại thái thái với dì hai, cũng phải có ba phần gút mắc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được (5)

Nói vậy, đại thái thái với dì hai, cũng phải có ba phần gút mắc.

Chung Tình thích nghiên cứu những thứ này, phỏng đoán những thứ này, cô thông minh hơn người, mọi chuyện đều có thể thấy nhất thanh nhị sở, minh minh bạch bạch, trí nhớ cô kinh người, thứ đã xem qua, liền nhớ rõ trong lòng, hiện tại vô dụng, cũng không đại biểu, tương lai, nó vô dụng. . .

Cô buồn bực, uống nước, lại đột nhiên cảm thấy căng chân mình như bị cái gì dán lên, nóng nóng.

Mà còn thoáng chà xát mình.

Cô hoảng sợ, theo bản năng cúi đầu nhìn, lại phát hiện chân thiếu tướng vẽ vẽ trên chân cô, quần quýt ở một chỗ, hết sức ám muội, nhưng cũng thêm vài phần đùa bỡn.

Chung Tình đỏ mặt, hơi bối rối, muốn rút chân mình đi, nhưng thiếu tướng lại không chịu buông ra.

Cô cẩn thận dùng khước mắt liếc thiếu tướng một bên, lại phát hiện sắc mặt anh nhàn nhạt, chỉ trà, bộ dáng lòng không có việc khác.

Khuôn mặt Chung Tình nóng lên, cô cảm thấy căng chân cũng cứng ngắc, máu huyết không thông, chỉ cảm nhận được một dòng điện nói không nên lời, từ đó truyền khắp toàn thân.

Tất nhiên cô xấu hổ đẩy anh ra, dù sao trước mặt có nhiều người như vậy.

Cô không nhịn được thu hai chân, khép lại thật chặt, ai ngờ, anh trái lại không chê phiền toái, lui người tới đây, vẫn như cũ thân thiết dán, quấn.

Chung Tình không nhịn được thoáng đứng ngồi không yên.

Cô cách đại phu nhân rất gần, rất nhanh bà đã phát hiện Chung Tình không an lòng, nghiêng đầu, mở miệng hỏi: "Làm sao vậy?"

Chung Tình vừa bị bà hỏi, lúc này mới phát hiện mình lại có thể bình tĩnh như vậy, vội vàng lắc lắc đầu, "Tiểu Hoàn không ngoan, cứ làm âm ỉ trong lòng, làm tôi ngứa. . ."

Nói xong, liền vươn tay, nhẹ nhàng gõ gõ trán Tiểu Hoàn, Tiểu Hoàn meo meo một tiếng, hết như làm nũng, dán lên ngực của cô tiếp tục cọ cọ hai lần.

Trái lại sắc mặt Dịch Giản cực kỳ nhạt, chỉ là khước môi, hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn về hướng ngược với Chung Tình, đó là phương hướng dì tư.

Dì tư cho rằng Dịch Giản đang nhìn mình, mà nét mặt cũng là cực kỳ ôn nhuận, trong lòng vui vẻ, chỉ cảm thấy chàng trai này đẹp tới mình hoa cả mắt, hấp dẫn mình, liền cầm khăn tay che miệng, cười như hoa như ngọc, trang điểm xinh đẹp.

Như muốn đem tươi cười đẹp nhất cả đời mình, biểu hiện cho thiếu tướng nhìn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (6)

Giống như muốn đem nụ cười đẹp nhất cả đời mình, đều bày ra cho thiếu tướng xem.

Ánh mắt của dì tư, rất dịu dàng, còn mang theo một chút mỉa mai hoặc riêng biệt của phụ nữ phong trần.

Bà muốn dụ dỗ người đàn ông này, ngoại trừ bà, thì không có bất kỳ một ai có thể so sánh được với mình...

Nhưng mà Dịch Giản lại nhìn nơi hư vô nào đó, mỗi một tế bào trên người đều đặt trên người Chung Tình bên cạnh, cẩn thận nghe hô hấp của cô.

Vẻ mặt không gọn sóng sợ hãi, dì tư lại nở nụ cười xinh đẹp cũng chưa từng thật sự lọt vào mắt anh.

"Tiểu Hoàn?" Có thể là vừa rồi quá mức im lặng, cuối cùng bây giờ có đề tài, dì hai từ trước tới nay luôn biết làm không khí sinh động nên tất nhiên liền tiếp lời.

"Thưa dì hai, tiểu Hoàn là tên của con mèo này, là Trác Nhiên đặt cho." Ánh mắt Chung Tình dịu xuống, tay cô mang theo vài phần triu mến vuốt ve thân mình tiểu Hoàn, tuy rằng đã cố hết sức khiến cho mình tiếp tục lạnh nhạt, nhưng mà vẫn không che giấu được một mảnh ấm áp ở đáy mắt kia.

Trác Nhiên...

Ngay lập tức ánh mắt Dịch Giản bắt đầu lạnh lẽo, anh giữ im lặng buông ánh mắt xuống.

Trái lại gọi thật thân thiết.

"Thật ra tên này rất hay." Đại phu nhân cũng nhin không được gật đầu: "Nghe qua vô cùng ấm áp. Thoạt nhìn con mèo này giá không rẻ."

"Tất nhiên là không rẻ, đại phu nhân không biết chứ, con mèo Ba Tư này là giống mèo ngoại, phải tốn rất nhiều công sức để mang về. Có thể nuôi đến bây giờ cũng không dễ dàng gì." Dì hai cười đón lời.

Chung Tình không khỏi mỉm cười, ánh mắt mang theo vài phần buồn bã, chị hai và anh rể sợ cô buồn chán mới tặng tiểu Hoàn, tất nhiên là chọn con mèo tốt nhất cho cô.

Ý là muốn mang đến sự ấm áp duy nhất trong sinh mệnh, giọng của Chung Tình rất nhẹ nhàng.

Nhẹ nhàng như vậy, trái lại càng giống như một loại hoài niệm dịu dàng khó nói hết.

"Ừ... Lúc đó là vì tìm con mèo này, Trác Nhiên đi rất nhiều nơi, lôi kéo rất nhiều người."

Ánh mặt trời xuyên qua chỗ trống trên mái đình, nhẹ nhàng phủ lên trên người Chung Tình.

Cô cười, liền xuất hiện hai cái má lúm đồng tiền nhỏ bé vừa đáng yêu vừa xinh đẹp ở trên hai gò má, cùng lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Ánh mắt của cô đen láy trong suốt giống ngọc lưu ly, cười lộ lên vừa rực rỡ lại trong sáng.

Khiến những người trên bàn đều hoa cả mắt.

Đúng là vị Lục tiểu thư nhà họ Chung này lớn lên thật xinh đẹp, so với thiếu tướng cũng không kém mấy đâu!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (7)

Đúng là vị Lục tiểu thư nhà họ Chung này lớn lên thật xinh đẹp, so với thiếu tướng cũng không kém mấy đâu!

Dịch Giản không nhìn cô, trên người lạnh như băng, từng chút từng chút đọng lại.

Cũng không biết là tại sao, chỉ là cảm thấy ngồi không yên.

Cả người càng ngày càng điềm tĩnh.

Tác phong cả đời anh, tính cách vốn vô cùng lạnh lùng, nên ngày càng lạnh đến dọa người.

Tác phong cả đời anh, tính cách vốn là vô cùng lạnh nhạt, nên càng ngày càng điềm tĩnh, căn bản giống như là không tồn tại.

Nhưng mà cố tình, lại khiến cho không người nào có thể không để mắt đến sự hiện diện của anh.

Trác Nhiên... Trác Nhiên... Trác Nhiên...

Tiểu Hoàn... tiểu Hoàn... tiểu Hoàn...

Nói ba câu, những câu nói về tiểu Hoàn, từ từ xuất hiện Trác Nhiên!

Trong lòng cô, không phải không có người trong lòng, mà chỉ sợ rằng không phải là thích anh...

Dịch Giản trở nên có chút không yên lòng, anh vẫn ngồi ở đó không nhúc nhích, sau một lúc lâu cũng không lên tiếng.

Chỉ là lẳng lặng nhìn ra xa, lộ ra một loại dáng vẻ giống như cô đơn chưa từng gặp qua.

Một bàn toàn người không dám nhìn thẳng thiếu tướng, chỉ lén liếc mắt một cái thì tim đã có thể đập nhanh mất một lúc lâu chứ nói chi là nhìn chăm chăm vào.

Cho nên tất nhiên phát hiện dáng vẻ thay đổi của anh.

Chỉ riêng Từ Ngang đứng ở nơi đó, không dám tin đó là vị thiếu tướng mình đã đi theo lâu như vậy, là vị thiếu tướng chưa bao giờ để lộ cảm xúc ra ngoài kia...

Ngược lại thì Chung Tình không phát hiện Dịch Giản có gì khác biệt, tâm trí cô đều đặt ở tiểu Hoàn trong lòng, ánh mắt mang theo thương tiếc nồng đậm, ánh mắt dụ dằng đến cực điểm như vậy, giống như thấy được người chị hai ấm áp đã lấy chồng từ trên người tiểu Hoàn.

Từ Ngang đứng ở đó, mất một lúc lâu cũng không biết làm sao bây giờ.

Một người càng ngày càng dụ dằng, mà một người khác thì càng ngày càng lãnh đạm...

Hai người kia...

Cũng may có người đến đánh vỡ cục diện bế tắc.

Là một nữ giúp việc muốn gặp đại phu nhân.

Tâm trạng đại phu nhân đang rất tốt, vốn là cùng đám Chung Tình bọn họ nói về tiểu Hoàn, từ trước đến nay Chung Tình rất biết ăn nói, nói hai ba câu liền dỗ đại phu nhân vui vẻ.

Đột ngột bị người đánh gãy câu chuyện.

Đại phu nhân nhíu mày, ánh mắt nhìn nơi đó, ngược lại có vài phần không hồn giận: "Chuyện gì?"

Dù sao cũng là đại phu nhân, làm đương gia chủ mẫu nhiều năm như vậy, trong lời nói nói ra có mười phần khí thế.

Nữ giúp việc sợ tới mức vội vàng quỳ gối xuống, không dám nhìn một bàn người kia, ấp úng nói: "Là... Hà tiểu thư..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (8)

Nữ giúp việc sợ tới mức vội vàng quỳ gối xuống, không dám nhìn một bàn người kia, ấp úng nói: "Là... Hà tiểu thư..."

"Tiểu Viện? Con bé làm sao vậy?" Sắc mặt đại phu nhân dịu đi một chút, "Đứng lên nói."

Nữ giúp việc đứng lên, trả lời: "Thưa phu nhân, bây giờ Hà tiểu thư đang đi tới nhà kho, nói muốn nhìn xem cuối cùng là ai lấy túi hương và lá bạc hà... Từ trước tới nay chuyện này đều là đại phu nhân ngài xử lý, không cho người hỏi đến, nhưng mà Hà tiểu thư nhất định tra, tôi chỉ có thể đến hỏi đại phu nhân..."

Sắc mặt Chung Tình, hơi biến đổi.

Cô quay đầu, nhìn về phía thiếu tướng.

Dịch Giản chỉ hơi chau mày, vẻ mặt không có thay đổi gì quá lớn, trái lại cả người thu lại vẻ tức giận, cứ thế lười biếng bình thản ăn này nọ.

Tay Chung Tình nắm chặt lại ở dưới bàn.

Dường như là tiểu Hoàn cảm nhận được sự khẩn trương của cô, kêu meo meo một tiếng, muốn từ trong lòng cô chạy trốn ra ngoài .

Chung Tình nhanh tay lẹ mắt, lập tức ôm lấy tiểu Hoàn, sờ đầu tiểu Hoàn, lúc này tiểu Hoàn mới yên tĩnh lại.

Đại phu nhân suy nghĩ một chút, mới chậm rãi nói một câu: "Con bé muốn tra, thì để nó tra đi. Cũng không phải chuyện lớn gì."

Một câu như vậy của đại phu nhân, không thể nghi ngờ là ngay lập tức làm cho đỉnh đầu của Chung Tình dày đặc mây đen.

Tra... Nhất định tra này, chẳng phải là cái gì cũng tra ra rồi sao?

Đến lúc đó... Cô nên làm gì bây giờ?

Vốn tưởng rằng sống thoải mái nên mới tới đây, làm sao lại vô duyên vô cớ nhảy ra một chuyện thế này?

Xem ra cô không thể tặng gì cho thiếu tướng, tặng cái này cái nọ cũng là chuyện chọc phải phiền toái!

Chỉ không biết là tại sao Hà An Viện này lại biết?

Chẳng lẽ Hà An Viện tới chỗ đó của thiếu tướng...

Chung Tình cảm thấy đáy lòng run lên, chắc là quan hệ của bọn họ tốt như vậy, Hà An Viện tới Cố Viên của thiếu tướng là chuyện vô cùng bình thường...

Chung Tình mất một hồi lâu cũng không phân biệt rõ đáy lòng mình, rốt cuộc là tập hợp cảm giác như thế nào.

Tất nhiên cô cũng không còn tâm trạng theo đuổi nghiên cứu cảm nhận ở đáy lòng mình, toàn bộ suy nghĩ đều dời đến làm cách nào để tránh một kiếp này.

"Vâng, đại phu nhân." Nữ giúp việc tiếp lời đại phu nhân, xoay người gấp rút vội vàng rời đi.

Rồi sau đó một bàn người vẫn ăn cơm giống như vừa rồi, trái lại Chung
Tĩnh có vài phần thờ ơ với lời nói này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (9)

Rồi sau đó một bàn người vẫn ăn cơm giống như vừa rồi, trái lại Chung Tình có vài phần thờ ơ với lời nói này.

Ăn cơm xong đại phu nhân nói muốn vào vườn hoa một chút.

Đầu tiên là hỏi thiếu tướng, Dịch Giản không hé răng, không từ chối cũng không đồng ý.

Mọi người đều biết thiếu tướng di truyền từ mẹ, mắc bệnh suyễn nên từ trước đến nay không thể tới gần phấn hoa.

Phấn hoa kích thích khiến cho phát bệnh.

Nhưng tất nhiên đại phu nhân hỏi thì cũng phải tôn kính.

Nhưng mà thiếu tướng lại đứng lên.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy đại phu nhân cũng đứng dậy, vai sóng vai cùng với thiếu tướng tản bộ về hướng vườn hoa.

Dì hai và dì tư còn có Chung Tình, ngoài ra còn có hai vị tiểu thư nhà họ Dịch đều đi ở phía sau.

Đúng lúc có người thợ làm vườn ở đó tưới nước chăm hoa, nhìn thấy mấy vị chủ nhân của nhà họ Dịch đi tới, quỳnh quáng vội vàng khom người hành lễ.

Đại phu nhân nhìn cả vườn hoa này, nhìn không được cười một chút: "Thiếu tướng vẫn không nên ở lâu trong này, phần hoa này cũng không phải quá tốt với bệnh suyễn."

Dịch Giả gật đầu nhưng không hé răng.

"Nhưng mà ngẫu nhiên tới đây xem hoa tản bộ cũng rất tốt, luôn phải đứng nhìn từ xa xa, thật sự uất ức cho thiếu tướng rồi." Đại phu nhân lại bổ sung tiếp một câu.

Người làm vườn quỳ ở đó chờ thiếu tướng và đại phu nhân rời đi xong, lúc này mới đứng dậy, đúng lúc này thì nhìn thấy Chung Tình.

Giữa một rừng hoa, cô gái mặc sườn xám màu vàng nhạt, ôm một con mèo màu trắng, thoát nhìn giống như là người bước ra từ trong tranh.

Hắn nhất thời sửng sốt, bị vẻ đẹp như vậy hấp dẫn đến si mê ngây ngốc, quên cả đứng dậy cũng quên cả hô hấp.

Đại phu nhân không biết tên loài hoa này, liền hỏi người làm vườn phía sau: "Những thứ này là mang từ Dương Châu tới à? Là giống hoa gì?"

Nhưng mà người làm vườn đang nhìn Chung Tình đến ngẩn người, đại phu nhân hỏi hắn, hắn cũng không mở miệng.

Chung Tình luôn trong suy nghĩ làm thế nào để tránh Hà An Viện, căn bản không biết lúc này mình đã bị người khác nhìn chăm chăm lâu như vậy, vẫn đứng ở đó không nhúc nhích, giống như xem hoa lại giống như đang ngẩn người.

Dì tư rất ghen tị với sự xinh đẹp của Chung Tình, không nhìn được đầy Chung Tình, cầm khăn tay quơ quơ giống như đang tiếp khách, quyến rũ vạn phần!

"Chung tiểu thư lớn lên thật xinh đẹp, người làm vườn này nhìn con đến ngây ngốc, đến cả đại phu nhân nói cũng quên trả lời rồi."

Chung Tình vội vàng hồi thần, thấy mình bị người ta nhìn chăm chăm như vậy, mặt đỏ lên, vội vàng quay đầu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (10)

Chung Tình vội vàng hồi thần, thấy mình bị người ta nhìn chăm chăm như vậy, mặt đỏ lên, vội vàng quay đầu.

"Còn không lui xuống, đứng sừng sờ ở đây làm gì!" Dì hai tròng mắt liếc nhìn người làm vườn một cái, người làm vườn kia hoàn hồn, hốt ha hốt hoảng chạy đi.

Ngược lại vẻ mặt của Dịch Giản có chút lạnh lẽo.

Giống như không còn hứng thú để ngắm hoa, thản nhiên nói một câu: "Đi thôi."

Bước chân chậm rãi dọc theo rừng hoa, từ từ rời đi.

Bóng lưng của anh, thoạt nhìn đặc biệt mê người.

Ngay cả Từ Ngang nghe thấy thiếu tướng muốn đi cũng không nhận được thở dài nhẹ nhõm một hơi, thiếu tướng là muốn ở cùng Chung tiểu thư nhiều thêm một giây nên đến cả mạng sống cũng không để ý, đến rừng hoa mà ngay từ nhỏ cũng chưa đi qua.

Nếu bị nhiễm phấn hoa này, một khi phát bệnh thì không biết phải nghỉ ngơi điều dưỡng thân thể mất bao lâu.

Nhưng mà Từ Ngang cũng biết, sở dĩ thiếu tướng đến chẳng qua là vì Chung tiểu thư ở đây.

Thật ra... Biển hoa đầy trời này, chẳng qua cũng chỉ có một mình Chung tiểu thư.

Dịch Giản đi một lúc lâu, bóng người cũng đã khuất, anh mới chậm rãi quay đầu lại, như là mơ hồ có thể nhìn thấy dáng vẻ ngọt ngào của cô gái đang đứng trong vườn hoa kia.

Ánh mắt lóe lên, như là nghĩ tới cái gì, liền dặn dò Từ Ngang: "Sa thả người làm vườn kia."

Từ Ngang sửng sờ một chút, không hiểu.

"Thiếu tướng, ngài chưa từng quan tâm chuyện của nhà họ Dịch, tại sao hôm nay lại làm?"

"Hắn thích cô ấy." Dịch Giản thản nhiên thả bốn chữ, liền xoay người đi thẳng về hướng Cố Viên.

Hắn thích cô ấy, nhìn đến ngây ngốc.

Nếu không phải là do tình tình lãnh đạm, lúc đó người kia nhìn cô như vậy, không chừng anh đã lấy súng bắn chết hắn ta.

Chỉ là đã từng theo học ở nước ngoài, biết ai cũng ngang hàng, sinh mệnh đáng được tôn trọng, cho nên lạm sát người vô tội không phải cách làm của anh.

Mặc dù như vậy nhưng mà trong tầm mắt của anh, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào nhìn trộm người của anh.

Liếc mắt một cái cũng không cho.

Trừ anh ra, không ai có thể động tâm với cô...

Cho nên, phải đuổi...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (12)

"Làm gì bây giờ? Ta cũng không biết phải làm gì bây giờ..."

Cô đi theo những người bên cạnh, tra ra được ai đã lấy túi hương và lá bạc hà, bản thân cô không tin rằng ở nhà họ Dịch này có người có thể ở dưới mí mắt cô, ám độ trần thương*, tiếp cận thiếu tướng.

(* Ám Độ Trần Thương là 1 trong 36 kế, có nghĩa là che giấu ý đồ chân thật)

Nhưng mà, khi cô nhìn thấy tên của Chung Tình, trong tích tắc ấy... Làm thế nào để hình dung loại cảm giác này, giống như là một tảng đá thật lớn, đến trên người mình, hung hăng đập một cái.

Cả người cô đều lung lay một chút, giống như là gặp phải chuyện gì rất đáng sợ.

Cô nhớ tới nụ hôn kia... Đêm yên bình như vậy, người đàn ông tuyệt sắc quyến rũ kia, cúi đầu hôn nhẹ cô gái.

Thoạt nhìn giống như là hôn khẽ... Nhưng mà lại lộ ra thâm tình như vậy...

Triền miên đến tận cùng.

Phảng phất khi đó, giống như chỉ có hai người tồn tại giữa đất trời.

Cô không sai, cô chỉ vì ghen tị cái hôn kia, chỉ lo suy nghĩ tất cả những biện pháp đẩy cô ta ra thật xa khỏi người thiếu tướng, cho rằng tất cả đều phát triển theo suy nghĩ của mình.

Nhưng mà bây giờ, cô mới hoảng hốt hiểu ra rằng, chỉ cần thiếu tướng muốn, thiếu tướng muốn thì làm sao có thể rơi vào lòng bàn tay người khác?

Hạ An Viện không thể nhắm hai mắt lại, chỉ cần cô nhắm mắt lại thì sẽ hiện lên hình ảnh ánh mắt của thiếu tướng nhìn túi hương kia, dịu dàng như vậy, tỉ mỉ như vậy... Còn mang theo một chút tức giận...

"Ta cũng không biết ta có thể làm gì bây giờ... Tiểu Vân, cô nói xem, sao ta lại không nghĩ tới chuyện đó? Thật ra ta sớm nên nghĩ tới, sớm nên cảnh giác chuyện cô ta có em họ, còn không chịu buông tha cho thiếu tướng, có phải cái gì cô ta cũng muốn thuộc về mình?"

Ánh mắt Hạ An Viện có chút chua xót, cô muốn bóp chết người phụ nữ đó, hung hăng bóp chết cô ta mới có thể trút hận!

Nhưng mà, bây giờ chỉ có thể nhẫn nại, cố gắng kiềm chế chính mình.

Cô ta nghĩ tốt thật đặc ý! Tiểu Vân, cái gì cô ta cũng sẽ không đạt được! Bây giờ cô ta sống tốt, bây giờ có đại phu nhân che chở cô ta, thoát nhìn thì ai thấy cô ta cũng phải cung kính, nhưng mà cô ta chờ đó đi, cả đời cô ta cũng không có khả năng lại trở thành Lục tiểu thư nhà họ Chung, cô ta đã từ phượng hoàng té thành gà, thì vĩnh viễn cũng chỉ có thể là gà!"

Lúc Hạ An Viện nói những lời này, chỉ dùng giọng điệu bình tĩnh nhất để nói ra.

Cô bình thản giống như đang tự thuật về một chuyện không liên quan đến mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (13)

Cô bình thần giống như đang tự thuật về một chuyện không liên quan đến mình.

Vẻ mặt của cô nhìn về phía trước thật hồ hững, giống như muốn nhìn cái gì đó nhưng lại cũng giống như không nhìn.

Cô mím môi, lúc đó trong hơi thở toàn là mùi rượu bao trùm toàn bộ căn phòng.

"Tiểu thư, vậy ngài nói phải làm sao bây giờ?" Tiểu Vân theo Hạ An Viện nhiều năm như vậy, xem như là giao cả sinh mệnh cho Hạ An Viện, cô nói cái gì thì chính là cái đó, cô bảo làm cái gì thì cô đi làm cái đó, từ lâu đã không còn là chính mình, đã không còn suy nghĩ riêng.

"Dán mắt vào cô ta tìm cơ hội... Ta đã chờ thiếu tướng nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn chờ không nổi cô ta? Ta không tin cô ta sẽ không đi tìm thiếu tướng nữa, ta sẽ chờ một ngày nào đó cô ta bị ta bắt lấy vừa nắm vừa vặn."

Hạ An Viện trầm mặt một lúc rồi mới xoay người lại, mới xoay đầu lại nhìn Tiểu Vân, giọng nói bởi vì uống rượu nên mang theo vài phần mệt mỏi.

Miệng của cô cong lên, kéo ra một nụ cười tươi diễm lệ.

"Tiểu Vân... Đó là hi vọng của ta, ta không thể bỏ quên hi vọng của chính mình như vậy."

Nghe vậy, cả người Tiểu Vân run lên một chút.

Cô chống lại ánh mắt kiên quyết kia của Hạ An Viện, giống như trong nháy mắt đã hiểu ra được điều gì đó.

Thật ra... Hạ An Viện chỉ là không chịu thua thôi, dù không có Chung Tình ở đó thì cô cũng biết kết quả của mình, chỉ là hết lần này đến lần khác ý chí của cô không chịu buông tha, ai cũng không thể khiến cho cô buông tha được... Tính cách của cô chính là như vậy, càng không chiếm được thứ gì... Thì càng liều mạng muốn... Chấp nhất như thế...

Lúc mới bắt đầu sự chấp nhất của cô không sâu, nhưng mà từng chút từng chút một, bắt đầu tích lũy quanh năm suốt tháng, có lẽ trong đại viện này, trừ bỏ chuyện này có thể khiến cho cô chấp nhất, thì chính bản thân cô cũng không biết mình có thể làm gì!

=====

Ngày hôm đó ăn cơm ngắm hoa xong, sau khi Chung Tình biết Hạ An Viện tra chuyện túi hương, thiếu tướng vẫn không phái người tới tìm cô.

Những mà, trong lòng cô cũng rất sốt ruột.

Bây giờ cô rất cần gặp mặt liếc nhìn thiếu tướng một cái.

Cần anh chuẩn bị vài thứ cho cô.

Đợi ba bốn ngày, cuối cùng vẫn là cô chờ không nổi nữa, anh không đến tìm cô thì cô cũng muốn lấy cớ đến tìm anh!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (14)

Đợi ba bốn ngày, cuối cùng vẫn là cô chờ không nổi nữa, anh không đến tìm cô thì cô cũng muốn lấy cớ đến tìm anh!

Chung Tình thừa dịp sắc trời tối tăm, thời điểm đêm khuya vắng người, chờ đợi phu nhân và mấy người nữ giúp việc nghỉ ngơi, lúc này mới đứng dậy mặc quần áo sau đó suy nghĩ một chút, xếp gọn gàng bộ quần áo hôm đó Dịch Giản đưa cho mình, sau đó ôm vào lòng mới đi tới hướng Cố Viên.

Lúc Chung Tình đi đến trước cửa Cố Viên, thì thấy được Từ Ngang, "Chung tiểu thư, cuối cùng ngài cũng đến đây?"

Chung Tình nghe thấy lời nói đó thì có chút kinh ngạc, nhưng mà lại mỉm môi cười: "Thiếu tướng có ở đây không?"

"Có." Từ Ngang lên tiếng, thiếu tướng dặn anh ở đây chờ cô, thật ra thiếu tướng đã để anh đứng chờ ở đây ba đêm rồi, thật không ngờ ngày thứ tư cô mới đến: "Chung tiểu thư, đêm dài trời lạnh, vào phòng đã."

Chung Tình theo sau Từ Ngang đến căn nhà kiểu phương Tây.

Từ Ngang vẫn không vào nhà mà là nhìn Chung Tình đi vào, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng ở trên lầu... Chung tiểu thư ngài tự lên đi."

Đáy lòng Chung Tình hơi căng thẳng, vì có chút khẩn trương nên mặt cô đỏ hồng, hít sâu một hơi mới ôm quần áo đi tới cầu thang.

Trong phòng ngủ không có ai.

Tầng hai chỉ có ba phòng ở, một cái thư phòng, một phòng ngủ chính, còn có một phòng ngủ khác.

Chung Tình đặt quần áo trên sô pha ở phòng ngủ chính rồi nhìn một vòng, lúc này mới đi ra, mơ hồ nghe được trong thư phòng truyền ra một giọng nói hời hợt rõ ràng: "Ừ, anh nói..."

Cửa thư phòng cũng không đóng mà chỉ khép lại, đứng ở cửa đã có thể nhìn thấy toàn bộ sắp xếp trong thư phòng.

Bên trong cũng trang trí theo kiểu hiện đại, Dịch Giản ngồi trên sô pha, trên tay cầm điện thoại phương Tây, vừa nghe vừa tự hỏi.

Lúc thì hơi hơi nhú mi.

Chung Tình không có thói quen nghe lén, xoay người, bước về hướng phòng ngủ.

Cô ngồi trên sô pha đánh giá khắp phòng ngủ, phát hiện cách trang trí của nơi này cũng đơn giản giống như người kia.

Trong đầu của cô hiện lên dáng vẻ gọi điện thoại vừa rồi của anh, chuyên tâm mà nghiêm túc như vậy.

Khó trách lại nói anh là một thiếu tướng rất tốt... Nói vậy, mỗi một chuyện anh làm đều rất tập trung.

Cô hơi hé mắt rồi rũ mí mắt xuống, nằm yên lặng chờ trên sô pha.

Cuối cùng vô tình ngủ quên mất.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (15)

Cô hơi hé mắt rồi rũ mí mắt xuống, nằm yên lặng chờ trên sô pha.

Cuối cùng vô tình ngủ quên mất.

.....

Là điện thoại của quân đội nên không ngờ lại nói mất một tiếng đồng hồ.

Sau khi Dịch Giản treo điện thoại, nhin không được xoa xoa trán.

Có chút mệt mỏi.

Từ trước đến nay sắc mặt anh có chút trắng, có thể là vì tim không tốt, di truyền từ mẹ nên cơ thể có hơi yếu.

Hơn nữa lúc này mi hơi nhú lại, một chút biểu cảm cũng không có nhưng thật ra lại khiến cho người ta có một loại cảm giác cách bệnh rất xa, cùng với cảm giác lạnh như băng.

Anh đứng lên ra khỏi thư phòng.

Vốn định trở lại phòng ngủ nghỉ ngơi sơ sơ một chút rồi lại dậy xử lý một số chuyện, nhưng khi bước bước vào phòng ngủ lại thấy Chung Tình nằm tở trên sô pha, mái tóc đen nhánh bởi vì tựa trên sô pha nên có hơi tản ra, vài sợi tóc buông xuống trên cần cổ tuyết trắng của cô.

Cửa sổ đang mở nên có gió thổi vào khiến sợi tóc nhẹ nhàng lay động, hình ảnh này yên bình như vậy lại có thêm một chút sinh động đầy sức sống.

Vốn cơ thể Dịch Giản đang mệt mỏi, nhìn thấy hình ảnh như vậy lại cảm thấy có chút thoải mái.

Anh bước vô cùng nhẹ tới cạnh cô.

Lúc tới gần liền ngửi thấy mùi bạc hà đặc thù trên người cô, khiến anh cảm thấy hô hấp thông thuận, toàn thân thoải mái khác thường, nhìn vẻ mặt mềm mại của cô giống như có thể bị hòa tan.

Dịch Giản mệt mỏi nên muốn đi ngủ, bây giờ nhìn thấy cô bên cạnh mình, nằm đó chân thật như vậy, cũng hiểu được mệt mỏi nên đi tới cúi người xuống ôm cô đứng lên đi tới bên giường.

Nhẹ nhàng đặt lên trên giường, anh kéo thân thể nhỏ bé của cô vào trong ngực mình, vươn tay tìm một cái chăn mỏng đắp lên người cả hai.

Hình như cô đã tỉnh nên có chút mộng lung, chỉ là nghe thấy bên tai truyền đến một giọng nói trầm thấp: "Ngủ..."

Giống như đang nằm mơ vậy, đầu óc của cô không thể tự hỏi, ý thức giống như bị người ta khống chế, thật sự nhắm hai mắt lại tiếp tục giấc ngủ sâu.

Dịch Giản ôm cô, cảm thấy người trong lòng ôm vô cùng thoải mái, khoe môi anh bất giác cong lên, cánh tay siết thật chặt, cũng từ từ bắt đầu ngủ...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (11)

Lúc sắp đến Cố Viên, Từ Ngang giống như là nhớ ra cái gì đó, thấp giọng nói với thiếu tướng: "Thiếu tướng, có cần tôi thu xếp mọi chuyện một chút không..."

Bước chân của Dịch Giản không tự chủ dừng lại một chút, tất nhiên anh hiểu được chuyện Từ ngang nói là gì.

Chỉ là trong đầu hiện lên dáng vẻ của cô, đáy lòng vừa động một chút, cũng không đáp lời.

Từ Ngang vừa thấy thì biết không cần hỏi lại, xoay người ra khỏi nhà họ Dịch.

=====

=====

"Tiểu thư..."

Tiểu Vân vươn tay mở đèn trong phòng Hà An Viện, ngọn đèn màu trắng phát ra ánh sáng chói mắt, chiếu sáng trên sàn nhà.

Hà An Viện mông lung nhìn Tiểu Vân đứng trước bàn, đôi mắt phượng của cô nhìn rất đẹp, hơi hơi nhú, mang theo vài phần men say, hai gò má đỏ bừng dẫn theo một tầng buồn bã nồng đậm.

"Tiểu thư đừng uống nữa, nên nghỉ ngơi rồi."

Tiểu Vân vươn tay, nâng Hà An Viện.

Đêm đã khuya.

Dù là một chút âm thanh, cũng yên tĩnh vô cùng.

Dưới ánh đèn mờ nhạt, Tiểu Vân nhìn cả người Hà An Viện lộn xộn, nhìn không được đau lòng một trận dưới đáy lòng, sắc mặt cũng có một chút yếu ớt theo.

Ngoài cửa sổ, đêm tối đen một mảnh.

Mơ hồ bên trong, có tiếng gió xào xạc thổi qua.

Hà An Viện đem sức nặng toàn thân mình giao cho Tiểu Vân, lão đảo nghiêng ngã tới bên giường, cô liền nôn ra ngay lập tức.

Thân thể dưới ánh đèn có vẻ mỏng manh lạ thường.

Tiểu Vân vội vàng vươn tay vỗ vỗ sau lưng Hà An Viện, bưng nước lau cho Hà An Viện.

"Tiểu thư, ngài tội gì phải vậy? Vì sao không nói với đại phu nhân? Để cho đại phu nhân xử lý chuyện này?"

Hà An Viện hơi cúi đầu, kinh ngạc nhìn tay của mình, mất một lúc lâu mới đứng lên, sau khi xoay đầu nhìn một mảnh tối đen ngoài cửa sổ, nhìn không rõ sắc mặt, chỉ là giọng nói cũng cực kỳ lạnh lùng: "Bác? Bây giờ nói với bà ấy cũng không thể làm gì được... Bác đem toàn bộ hi vọng đặt vào cô ta, vài cái túi hương có thể chứng minh được cái gì? Chỉ cần thiếu tướng nói một câu không phải cô ta đưa, chẳng phải sẽ xong sao?"

"Vậy tiểu thư, ngài nói nên làm gì bây giờ?"

Trên mặt Hạ An Viện không có nhiều cảm xúc thay đổi lắm, cô lại cảm thấy cả người có cảm giác mất mát ăn mòn.

"Làm gì bây giờ? Ta cũng không biết phải làm gì bây giờ..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (17)

Nghe nói bởi vì hấn ở trên chiến trường quá lâu, nên tính tình của hấn mới nguội lạnh như vậy, ai ở trong chiến trường thì cũng sẽ giống như vậy sao?

Chung Tình không thể nào tưởng tượng được, hấn mặc quân trang đứng ở trong quân đội, thì dáng vẻ của hấn sẽ như thế nào.

Hấn có một sợi tóc rơi xuống dưới trán, cô đưa tay ra, nhẹ nhàng thay hấn vuốt lên, ngón tay run rẩy, nhỏ dài mềm mại, không cần thận, chạm vào trán của hấn.

Trong lúc đó, giống như có một dòng điện lưu xẹt qua trái tim cô, âm âm nháy không ngừng.

Mặt cũng đỏ lên.

Cô e thẹn cúi đầu, cắn môi dưới, cảm giác mình như đang rơi vào một cảm giác xa lạ.

Cô vội vã từ trên trán hấn thu tay lại, thế nhưng lại bị hấn nắm chặt lại, khí lực hơi lớn, hơn nữa tốc độ phản ứng tương đối nhanh.

Tay của cô, bị hấn nắm chặt một cách đau đớn.

Cô kinh sợ đến mức mở to mắt, trong lòng có mấy phần sợ sệt, không biết cô có qua khỏi tình cảnh này hay không? Dù sao, bọn họ chỉ là một bên

khế ước, một bên giao dịch.

Tầm mắt của cô, rơi vào trong đôi mắt lười biếng của hắn, bên trong mang theo vài phần hỗn độn, mờ mịt, còn có mấy phần tức giận.

Đang ngủ ngon, lại bị người khác quấy nhiễu .

Chung Tình thấy vẻ mặt hắn hiện lên một chút tức giận, sợ đến nhanh chóng cúi thấp đầu, tối nay cô có việc cầu hắn, đương nhiên sẽ không dám chọc hắn nổi giận, giọng nói cũng có chút sợ sệt, cô nhỏ giọng nói: "Thiếu Tướng. Có tóc rối ở trán ngài, Chung Tình giúp ngài lấy ra."

Dịch Giản nhìn Chung Tình, trong mắt lộ ra một ít mê muội, lập tức vẻ mặt hắn mềm mỏng lại, trong lòng âm thầm nghĩ, hắn ngủ sâu như vậy sao?

Bàn tay Chung Tình bị hắn nắm lấy, mồ hôi chảy ra đầy lòng bàn tay, cô muốn rút tay về, thế nhưng hắn một mực không chịu thả, cô cũng không dám.

"Giờ nào rồi?" Dịch Giản cầm lấy tay của cô, chậm rãi đứng dậy, nghiêng đầu vừa vặn nhìn xuống cô.

Cô đang còn rúc vào trong người hắn, tư thế cuộn mình.

Tóc của cô hoàn toàn tung ra, có chút dính trên da thịt mình, ngứa ngứa còn thoảng bốc lên mùi thơm.

Chung Tình lắc đầu, không biết là giờ nào.

Bên cô quá lâu rồi, hắn nhìn đồng hồ Tây Dương trên vách tường, đã một giờ sáng, hắn cả kinh, bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy.

Đầu ngón tay của hắn bỗng nhiên rút ra ngoài.

Muộn như vậy.

Cô nên về rồi.

Ngẩng đầu lên nhìn Dịch Giản một chút, giật khóe môi, cũng không biết nên mở miệng nói chuyện như thế nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (18)

Ngẩng đầu lên nhìn Dịch Giản một chút, giật khóe môi, cũng không biết nên mở miệng nói chuyện như thế nào.

Dịch Giản chần chờ một lúc, mới chậm rãi nâng cô ngồi dậy, hẩn nghĩ đến lòng bàn tay tay trống rỗng, ướm nhẹp, không phân biệt được đầu mồ hôi của hẩn hay mồ hôi của cô, có thể cả hai người đều chảy mồ hôi rồi hòa vào với nhau.

Hẩn nhìn ra cô có lời muốn nói, thật ra trong lòng hẩn cũng biết cô muốn nói cái gì, hẩn cũng không biết có phải vì vậy mà cảm thấy thoải mái hay không, lòng hẩn bình tĩnh như nước, mở miệng hỏi lại một lần nữa: "Làm sao vậy?"

Chung Tình không dám nhìn vào mắt của hẩn, không dám nhìn mặt hẩn, trong lòng âm thầm run rẩy, vì sao khi hẩn ngủ lại dịu dàng vô cùng, nhưng khi mở mắt ra, cô lại cảm thấy khoảng cách của hai người lại xa xôi như vậy?

"Chung Tình đưa quần áo cho Thiếu Tướng, lần trước quần áo bị hỏng, làm thùng quần áo của Thiếu Tướng, vì thế hôm nay Chung Tình đến đưa lại."

Chung Tình nín thở, xuống giường, đi tới sofa bên cạnh, hai tay ôm lấy bộ sườn xám màu xanh nhạt đưa cho Dịch Giản.

Dịch Giản vẫn chưa tiếp lấy, tay cũng không có đưa ra, chỉ liếc mắt nhìn Chung Tình một vòng, sắc mặt chậm rãi chìm xuống.

Chung Tình không biết đã làm hấn phật ý, thấy hấn không lên tiếng, chậm rãi đặt quần áo ở trên giá áo, đứng ở bên giường, một cử động cũng không dám.

Nếu hồi trước, vẻ mặt hấn như vậy, không thèm nhìn cô, cô sẽ tự mình rời đi.

Thế nhưng tối nay, cô lại không đi, cô không thể đi, cô lấy cớ để tìm hấn, chính là vì muốn hấn giúp cô mua mấy món đồ .

Sau đó, Chung Tình mỉm cười, coi như không nhìn thấy vẻ mặt lạnh như băng của Dịch Giản, tiếp tục nhu thuận nói: "Thiếu Tướng, ngài có muốn uống nước không?"

Cô càng như vậy, sắc mặt Dịch Giản càng lạnh.

Chung Tình cảm giác giống như mình đã làm chuyện mặt nóng dán móng lạnh, nếu là hồi trước, cô sẽ lạng lẽ cáo từ rồi rời đi.

Thế nhưng, cô lại làm như không thấy Thiếu Tướng như vậy, xoay đầu, bưng ấm trà trên bàn, rót một chén nước, đi tới trước giường đưa cho Dịch Giản.

"Thiếu Tướng, nước này còn ấm, vừa lúc uống."

Cô cúi đầu, hai tay mời trà.

Dịch Giản không tỏ rõ ý kiến, không có trả lời.

Ánh mắt của hấn nhàn nhạt quay lại, tinh tế nhìn chăm chăm cô một hồi.

Cô vẫn cúi đầu, cũng không có ngẩng đầu lên liếc nhìn hắn, ánh mắt chỉ dừng ở trên chén trà, rõ ràng đây là bộ đồ trà mà mình thích nhất, nhưng vào giờ phút này xem ra có chút khó coi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (19)

Cô vẫn cúi đầu, cũng không có ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn hăn, ánh mắt chỉ dừng ở trên chén trà, rõ ràng đây là bộ đồ trà mà mình thích nhất, nhưng vào giờ phút này xem ra, có chút khó coi!

Lập tức, hăn xoay đầu, chậm rãi nằm ở trên giường nhắm mắt lại, dáng vẻ buồn ngủ.

Chung Tình nâng chén trà, ngón tay đã muốn cứng ngắt, lông mi cô run rẩy, một hồi lâu, mới dám ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Dịch Giản, lại phát hiện người đàn ông này đã sớm nhắm mắt lại, giống như đang hôn mê.

Trong lòng cô càng khẩn trương, trên mặt đã sớm không nhìn được, cô hăn là nên rời đi, thế nhưng vẫn cố chấp đứng ở nơi đó.

Cô không muốn lần sau trở lại, bởi vì chuyện này mà cảm thấy dày vò, cũng không biết chuyện này có thể hoàn thành hay không.

Nhưng cô biết, hiện tại ngay cả một phút cô cũng không muốn sống cùng một chỗ với hăn!

Cô đứng.

Nhưng hăn không để ý tới.

Dịch Giản thế nhưng ngủ không được, nhắm mắt lại, nhìn như bình thản, nhưng trong hơi thở đều là mùi thơm của cô quấy rầy hăn.

Hắn rốt cục xoay người, vẫn thấy cô duy trì động tác như vậy, đứng ở nơi đó, đôi mắt lập tức càng ngày càng lạnh: "Tại sao vẫn chưa đi?"

Mặt Chung Tình đỏ lên, hiện lên mấy phần lúng túng, cô há miệng, muốn đem mục đích của chính mình nói ra, nhưng lại cảm thấy có chút tùy tiện, cứ như vậy, muốn nói mấy lần nhưng vẫn không có nói ra.

Xem ra tối nay, cô không làm được.

Nếu là trước kia, cô tất nhiên sẽ không thất bại như vậy, đây là lần thất bại thứ hai, thật ra cũng rất ít thời điểm cô thất bại.

Thế nhưng trước mặt là Dịch Giản, nên cô cũng không biết làm thế nào, cô đứng trước mặt hắn, sự thông minh lập tức biến mất, ngay cả năng ngôn thiện biện cũng tiêu tan.

Cô cũng nghe được trong lời nói của hắn có nhàn nhạt trào phúng, nhưng vẫn chậm chạp không di chuyển thân mình, chân không bước một bước!

"Thiếu Tướng ngủ không được sao?" Chung Tình cẩn thận từng li từng tí một hỏi.

Dịch Giản không nói gì, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm cô.

"Nếu không, Chung Tình bồi ngài trò chuyện?"

Ánh mắt Dịch Giản dời đi, vẫn không lên tiếng như trước, không hề để ý tới cô.

Chung Tình đứng ở nơi đó, đã liên tiếp bị hắn lơ nhiều lần, vẻ mặt của hắn hiển nhiên đã lạnh đến mức không có ngôn ngữ nào miêu tả được, cứ như vậy rất có thể đụng đến điểm mấu chốt của hắn, mất nhiều hơn được.

Chung Tình nghĩ mình có thể tự nghĩ ra biện pháp, đó chính là nhờ Trác Nhiên giúp mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (20)

Chung Tình nghĩ mình có thể tự nghĩ ra biện pháp, đó chính là nhờ Trác Nhiên giúp mình.

Thế nhưng, đây là cửa lớn nhà họ Dịch g, cô không ra được, làm thế nào liên lạc với Trác Nhiên đây?

Lẽ nào lần này, thật không có biện pháp sao?

Hai ngày nay, Hà An Viện không có bất kỳ hành động gì, cô cũng không biết trong lòng của cô ta rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì, càng như vậy, cô càng thấp thỏm bất an, càng muốn an bài mọi chuyện cho xong để cho mình an tâm hơn.

Ngón tay Chung Tình run rẩy vô cùng, gắt gao cầm lấy chén trà, đã ba bốn buổi tối cô đều không có ngủ đủ.

Cô sợ chết.

Hiện tại vào lúc này, cô đang lơ lửng ở giữa con đường sinh tử, cô ăn không vô uống không ngon, ngủ không được, suốt ngày giống như một con cừu con nôn nóng bất lực, ở trong phòng đi tới đi lui, không biết làm thế nào cho phải.

Cô cắn môi, cũng không mở miệng, thậm chí cũng không dám thở.

Trong mắt hiện lên nồng đậm sợ hãi.

Cô không muốn chết. Nhưng cũng không biết vì sao, vào giờ phút này, cái ý nghĩa muốn ở lại nhà họ Dịch cũng không còn, trong nháy mắt, cô đặc biệt mong muốn rời khỏi nơi này.

Cái ý nghĩ đó, giống như thủy triều, đem cô phủ kín.

Vốn cho rằng, trở thành vợ của Dịch Hân, làm một quả phụ là có thể sinh tồn giữa trời đất, thế nhưng hiện tại lại phát hiện, chỉ cần có Thiếu Tướng, Hà An Viện ở trên đỉnh đầu, thì sẽ mãi mãi có một loại nguy hiểm treo lơ lửng!

Nếu lần này, thật sự có thể tránh được một kiếp, như vậy, cô sẽ nghĩ biện pháp rời đi

Chung Tình nghĩ tới đây, đôi môi hơi run rẩy, như không để ý đến tất cả, mở miệng quay về phía Dịch Giản nói: "Chung Tình muốn khẩn cầu Thiếu Tướng giúp Chung Tình một chút."

Lời của cô, mang theo vài phần điềm đạm đáng yêu.

Dịch Giản không nghĩ tới cô sẽ nói ra như vậy, hắn luôn cảm thấy cô luôn có tâm cơ, thế nhưng không ngờ cô lại không biết liêm sỉ như vậy, rõ ràng biểu hiện của hắn lạnh nhạt như thế, thế nhưng cô vẫn mở miệng cầu hắn!

Lẽ nào cô vì sống sót, có thể thật sự vứt bỏ hết toàn bộ tôn nghiêm của mình sao?

Vẻ mặt của hắn, ngày càng lạnh nhạt, hiện lên một chút khí tức khiếp người, dọa Chung Tình sơ liên tục lui lại vài bước.

Dịch Giản đột nhiên đưa tay ra, vỗ lấy cô, mạnh mẽ nắm cầm của cô, buộc cô đối diện với mình!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (21)

Chung Tình chỉ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt xoay chuyển nhìn một cách qua loa.

Bờ môi Dịch Giản hết sức khẩn trương, hắn đang tức giận, thế nhưng biểu hiện lại đặc biệt yên tĩnh, hắn nhìn cô một hồi, đột nhiên lạnh lùng mở miệng: "Cô không có tự tôn như vậy sao!"

Chung Tình kinh ngạc, cô bị người này đâm trúng chỗ yếu rồi, sắc mặt không nhin được lúc đỏ lúc trắng.

Thằng thăn nhắm mắt lại, không lên tiếng.

Cô cảm thấy ngón tay đang nắm cầm mình dùng lực đạo rất lớn, lạnh giống như băng, giống như muốn đông cô đông.

Trong giây phút này, cô cảm giác cuộc sống vinh quang trước kia của mình, đến lúc này đã mất hết tôn nghiêm.

Vẫn chưa chân chính được người khác tôn kính.

Thế nhưng, cô có thể làm gì?

Cô muốn né hắn ra, cũng không biết lấy dũng khí từ đâu, tránh thoát hắn!

Dịch Giản đưa tay ra, bấm hông của cô, không chịu để cô đi.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn vào đôi mắt hần, phảng phất nhìn thấy trong đáy mắt hần ánh lên sự lạnh lùng trào phúng!

Nồng đậm như vậy, sâu như vậy.

Thậm chí, bên trong còn ẩn giấu nồng đậm xem thường.

Xem thường!

Chung Tình từ nhỏ đến lớn vẫn chưa có tiếp xúc qua ánh mắt như thế!

Cô chẳng qua cảm thấy chỉ cần mình có thể sống sót, cái khác cũng có thể vứt bỏ!

Cô chẳng qua cảm thấy chỉ cần mình có thể làm cho cha hài lòng, là được an toàn rồi!

Cô chỉ sợ chết. Nhưng vào giây phút này, cô lại bị người ta xem thường như vậy, cô lại không biết cả đời này mình có thể làm cái gì.

Cô không dám yêu, không dám lập gia đình. Người ta mười sáu tuổi đã lấy chồng sớm. Thế nhưng cô không dám lấy, lâu dần cũng không có ai đến cầu hôn cô, mà cô như vậy, càng khiến người ta cảm thấy cô có bệnh kín, về sau, mọi người cũng bài trừ cô ra ngoài, bề ngoài coi như đẹp đẽ, nhưng không thể gả đi!

Cô biết, những tiểu thư quý tộc bằng tuổi, đều tránh né cô, mà cô cũng không thích tiếp xúc với bọn họ. Người cô tiếp xúc, đều phải là người hữu dụng, cô không tin bất luận người nào, ngoại trừ chị hai và anh rể.

Cũng không biết có phải là bị xem thường mà kích thích cô hay không, đầu cô nóng lên, đem những ý nghĩ của mình nói thẳng ra: "Ngài thì biết cái gì! Tự. Tự tôn này kia, tôi xưa nay đều không cần!"

Không nghĩ tới cô sẽ phản kháng, Dịch Giản sững sờ, nhìn cô, lại nghe được từng lời từng chữ của cô: "Bởi vì chưa từng có người nào có thể làm cho tôi yên tâm giữ vững lòng tự tôn của mình!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (22)

Không nghĩ tới cô sẽ phản kháng, Dịch Giản sững sờ nhìn cô, lại nghe được từng lời từng chữ tiếp theo của cô: "Bởi vì chưa từng có người nào có thể làm cho tôi yên tâm giữ vững lòng tự tôn của mình!"

Chưa bao giờ có một người, có thể làm cho cô yên tâm, an lòng bầu bạn, làm cho cô sống có tôn nghiêm.

Cô xưa nay không dám giao hoàn toàn bản thân mình cho một người nào, cô không muốn để người kia có thể khống chế sự sống chết của cô!

Nếu cô muốn tôn nghiêm, thì không biết cô đã chết bao nhiêu lần rồi!

Khi còn bé, bác gái phòng bếp cũng dám đánh cô, cô chỉ có thể lấy một ít đồ trang sức của mẹ cô để lại mà cẩn thận từng li từng tí lấy lòng bà ta, có vậy cô có mới có cơm thừa để ăn, cô mới có thể sống!

Nếu như vào lúc ấy, cô có tôn nghiêm, cô đã bị người ta miễn cưỡng đánh chết rồi!

Sau đó, lúc cô tám tuổi, chị cả bắt nạt cô làm niềm vui, một đám anh em họ thì xé quần áo của cô, chỉ cho cô mặc đồ lót đứng ở trong sân, không người nào dám ngăn cản, cô mặc dù chỉ mới tám tuổi, thế nhưng đã sớm xấu hổ muốn chết rồi!

Nếu như vào lúc ấy cô có tôn nghiêm, cô đã sớm tự hành quyết bản thân mình rồi!

Trong lòng của cô, vẫn luôn nói cho cô biết, chưa bao giờ có một người nào có thể làm cho cô yên tâm mà sống có tôn nghiêm!

Cô từ nhỏ đã biết, ở phía sau cô không có một người nào như vậy, cho tới bây giờ, chưa từng có một người nào có thể để cho cô dựa vào.

Nếu có một người giống như Trác Nhiên che chở chị hai như vậy, thật lòng thật dạ, không giống cách cha đối xử với mẹ cô, đứng ở sau lưng cô cho cô một thế giới, thì cô cũng sẽ không biến thành bộ dáng như bây giờ, nếu như có thể, cô cũng muốn tránh!

Nếu thật sự có một người, có thể đem đến cho cô một thế giới an toàn, làm cho cô thả xuống hết thảy mọi đề phòng, cô cũng sẽ không mất đi tôn nghiêm như vậy!

Chung Tình nhìn Dịch Giản, dần dần tỉnh táo lại, cô ý thức được mình đã nói cái gì, vẻ mặt biến hoá thất thường.

Há miệng, rốt cuộc không lên tiếng, xoay người, cũng không để ý Hà An Viện ở nơi đó, co giò chạy thẳng ra ngoài.

Dịch Giản sửng sốt một hồi lâu, không biết cô sẽ nói ra như vậy, cũng không biết trong lòng của cô có nhiều oan ức như vậy, trong thời gian ngắn, hẳn cũng không biết trong lòng của mình rốt cuộc có tâm tình gì.

Hắn thấy cô chạy, theo bản năng liền đưa tay ra, ôm lấy cô, làm cho cô ngã vào trong lòng mình!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (23)

Hắn thấy cô chạy, theo bản năng liền đưa tay ra, ôm lấy cô, làm cho cô ngã vào trong lòng mình!

Cô không kịp chuẩn bị ngã vào trong lòng hắn, cả khuôn mặt theo bản năng đỏ lên.

Cô có chút hoảng loạn.

Dựa vào tính tình của cô, tất nhiên sẽ không ở trước mặt người ngoài, nói ra ý nghĩ trong đáy lòng mình, mà Dịch Giản lại là Thiếu Tướng, thì càng không thể!

Cô chỉ có thể nhắm mắt lại, không quan tâm đến bất cứ điều gì, bản năng co lại thành một đoàn, chờ hắn xử phạt mình.

Dịch Giản cúi đầu nhìn cô, đáy mắt lưu chuyển một cảm xúc không nói ra được, giống như vô cùng ngọt ngào nhưng lại có một chút bất đắc dĩ.

Hắn nhìn vẻ mặt của cô, mang theo vài phần sợ sệt và rụt rè, cũng không biết là cô bị bản thân dọa sợ, hay là bị hắn dọa sợ.

Lông mi cô vẫn run rẩy, bởi vì nín thở nên khuôn mặt đỏ lên, miệng chặt chẽ mím lại, giống như muốn đang muốn làm mình chết ngạt.

Màu sắc môi cô rất dễ nhìn, màu môi nhàn nhạt giống như màu của hoa anh đào, lưu chuyển ở dưới ánh đèn, đặc biệt mê hoặc đôi mắt của hắn.

Dịch Giản nhìn cô, vẻ mặt nhu hoãn đi rất nhiều, đưa tay ra chậm rãi xoa tóc cô, sau đó cúi đầu, chậm rãi nhẹ nhàng đụng vào đôi môi cô.

Lực đạo của hắn rất nhẹ, cảm thấy môi cô vô cùng mềm mại khiến hắn rất thích, giống như bị trúng độc, lưu luyến không rời.

Nụ hôn của hắn, một khi đã xảy ra là không thể ngăn cản, không kiêng dè chút nào bắt đầu đòi càng ngày càng nhiều.

Hắn không biết làm cách nào để có thể biểu đạt tâm tình của mình vào lúc này!

Khi cô run rẩy đôi môi, giống như đang tức giận, rồi lại mang theo vài phần sợ sệt, nói ngài thì biết cái gì!

Chưa bao giờ có một người, nói với hắn rằng “ngài thì biết cái gì”!

Ánh mắt như vậy, mang theo vài phần kiên quyết, giống như trong giây phút đó, hắn thật sự cảm giác được hắn không hề hiểu cô chút nào

Toàn thân cô run rẩy, trong trí nhớ của hắn, cô là người sẽ không dễ dàng tức giận như vậy, vào lúc thấy cô, cô chỉ là một bé gái mười một tuổi nhưng lại có cơ trí của một người trưởng thành, bây giờ nghĩ tới dường như đã cách một thế hệ.

Bởi vì chưa từng có một người nào có thể để tôi sống có tự tôn!

Trong đầu Dịch Giản bỗng hiện lên câu nói đó, cơ thể cứng lại một chút, không biết làm sao, khi hôn môi Chung Tình lại đột nhiên biến thành dã thú như thế, bắt đầu nuốt chửng cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (24)

Trong đầu Dịch Giản bỗng hiện lên câu nói đó, cơ thể cứng lại một chút, không biết tại sao khi hôn môi Chung Tình lại đột nhiên biến thành dã thú như thế, bắt đầu nuốt chửng cô.

Hắn giống như muốn hút môi cô vào bên trong bụng, chặt chẽ đè lên cô, liều mạng hôn.

Chung Tình cảm thấy đại não của mình muốn ngất đi, bản thân cô cũng không rõ chuyện này là như thế nào, cũng không hiểu vì sao hắn lại đột nhiên bắt đầu làm những hành động như thế!

Cô chỉ có thể nhắm mắt lại, chịu đựng.

Dịch Giản đang dần dần tập trung vào trong đó, lực đạo hôn cô cũng bắt đầu chậm... lại

Mặt Chung Tình, cũng theo bắt đầu đỏ lên.

Ngón tay của hắn, chậm rãi đưa về phía gò má cô, chậm rãi vuốt nhẹ .

Lực đạo của hắn, rất ôn tồn.

Chung Tình nâng đôi mắt lên, nhẹ nhàng nhìn hắn, lại bị ánh mắt của hắn hấp dẫn không cách nào rời khỏi.

"Chung Tình." Hấn mở miệng, gọi tên của cô, đây là lần đầu tiên cô nghe được hấn gọi tên cô, nhịp tim của cô rơi xuống hai nhịp, mím môi đáp: "Thiếu Tướng."

Dịch Giản không giống như đang nói chuyện, chỉ nhìn cô, nhìn một hồi giống như có lời muốn nói.

Vẻ mặt của hấn rơi vào trong mắt Chung Tình, làm cho cô cảm thấy có chút quái lạ, mà chỗ nào quái lại, Chung Tình lại đoán không ra.

Cô luôn cảm thấy, hấn như có chuyện muốn nói với cô, thế nhưng cô lại không dám hỏi, chỉ có thể yên lặng chờ hấn mở miệng.

Ai biết lúc sau, Dịch Giản thế nhưng chỉ nhẹ nhàng thở dài một hơi, giật môi, không nói ra một câu nào.

Hấn chỉ duỗi tay, hướng về vạt áo của cô.

Thật ra, đồ cô muốn hấn đã chuẩn bị cho cô rồi. Chỉ là hấn không thích cô vì mục đích mới tìm đến hấn!

Hơn nữa còn có vẻ mặt tránh hấn còn không kịp!

Mỗi khi như vậy, toàn thân của hấn sẽ hiện lên cảm giác vô lực!

Vừa mới rồi, thật ra hấn muốn nói cho cô biết, những đồ cô muốn đã chuẩn bị tốt, chút nữa cô có thể cầm đi.

Thế nhưng, hấn vẫn không có mở miệng nói ra.

Không thể mất khống chế. Trái tim của cô, từ trước đến giờ không dành cho hấn, cũng không có sự tồn tại của hấn. Nếu như hấn chủ động, có thể một giây sau, hấn sẽ hoàn toàn trở thành tù binh của cô, sau đó triệt để mất đi cô....

Chung Tình hoàn toàn đoán không ra tính tình của Dịch Giản lại kỳ quái như vậy, toàn thân căng thẳng gắt gao, cảm giác được nút buộc quần áo bị hằn mở ra từng chút một.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp (25)

Chung Tình hoàn toàn đoán không ra tính tình của Dịch Giản lại kỳ quái như vậy, toàn thân căng thẳng gắt gao, cảm giác được nút buộc quần áo bị hằn mở ra từng chút một.

Động tác của hắn vẫn rất nhẹ nhàng, mỗi lần bọn họ ngủ, hắn phải mất nửa ngày để cởi áo.

Trời mới biết, động tác hắn chậm rì rì, nhưng lại có thể làm cho người phụ nữ mặt đỏ, tim rung, nuốt nước miếng, toàn thân khô nóng.
..

Ngay khi Chung Tình hưởng thụ sự dày vò như vậy, lại nghe được ngoài cửa vang lên giọng nói: "Thiếu Tướng. Phu nhân và Hà tiểu thư đang đi tới Cố Viên"

Động tác Dịch Giản bỗng nhiên ngừng lại.

Chung Tình đầu tiên là mờ mịt, sau đó mới rõ ràng Từ Ngang đang nói cái gì, đáy lòng của cô lập tức nhảy vọt lên cổ họng, theo bản năng nắm lấy Dịch Giản, giọng nói cũng run rẩy theo: "Làm sao bây giờ? Thiếu Tướng."

Cô vô cùng hoang mang lo sợ, toàn thân khẩn trương hẳn lên.

Dịch Giản nhìn cánh tay mà cô đang nắm lấy, ánh mắt run lên một cái, ngữ khí cũng mềm mại đi mấy phần: "Không có chuyện gì."

Lập tức hẩn đứng dậy, chỉnh sửa lại quần áo, đi ra ngoài cửa, đi hai bước, mới quay đầu, liếc mắt nhìn Chung Tình đang một thân phòng bị, đáy lòng tê rần, sau đó xoay người, kéo cửa đi ra ngoài.

.....

Từ Ngang vừa đi vào phòng của mình, liền nghe được ngoài cửa truyền đến một giọng nói: "Thiếu Tướng? Thiếu Tướng?"

Từ Ngang bình tĩnh đứng dậy, cởi áo ngoài, chỉ mặc một chiếc áo trong, trả lời một câu: "Ai?"

"Có phu nhân đến gặp Thiếu Tướng ." Người đáp lời là Tử Uyển.

Từ Ngang lúc này mới chậm rãi từ trong phòng mình đi ra, quần áo xốc xếch, xem ra, cũng mới từ trên giường đi xuống.

"Đại phu nhân đêm khuya tìm Thiếu Tướng, không biết vì chuyện gì?" Từ Ngang đi tới phía trước đại phu nhân, hơi khom người, sau đó ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Hà An Viện đang đứng ở bên người đại phu nhân.

Chỉ thấy đêm khuya, cô thâm trầm đứng dưới ánh đèn, vẫn hào quang loá mắt như trước, nhưng sau lưng giống như đang ẩn giấu sự tàn nhẫn, kéo dài không tiêu tan.

"Chỉ đột nhiên có chút việc gấp, muốn cùng Thiếu Tướng thương lượng, không biết hẩn có ở đây hay không?" Đại phu nhân nở nụ cười mấy lần, nghiêm trang nói.

"Có ở đây, mời đại phu nhân đi theo tôi." Từ Ngang xoay người, đẩy cửa ra, chờ đại phu nhân đi vào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (1)

"Đến rồi, đại phu nhân đi theo tôi..." Từ Ngang xoay người đẩy cửa, chờ đại phu nhân vào.

Đại phu nhân không hề chần chừ, bước đi rất quy củ, đi vào bên trong.

Hà An Viện dìu đại phu nhân, lúc đi vào phòng thiếu tướng, trong mắt cô ta thoáng qua vẻ kích động.

Dù cô ta đã si mê thiếu tướng nhiều năm, nhưng chưa bao giờ cô ta được bước vào phòng trong Cố Viên.

Anh không cho phép cô ta!

Đúng ra là không cho phép bất cứ kẻ nào, ngay cả đại phu nhân cũng ít khi lui tới.

Tối nay... Cô ta lại được bước vào căn phòng này, Hà An Viện có cảm giác bản thân mình như đang nằm mở.

Căn phòng này được trang trí như trong trí tưởng tượng của cô ta, hết như con người của thiếu tướng, lạnh nhạt mà đẹp mắt.

Cô ta ngửi thấy mùi bạc hà tràn ngập trong căn phòng, đó cũng là mùi hương nhàn nhạt trên người thiếu tướng.

Hà An Viện cảm thấy như sắp ngất đến nơi, lòng của cô ta tràn ngập kích động, nhìn khắp bốn phía.

Từ Ngang dẫn mọi người lên lầu, đi tới cửa thư phòng, Từ Ngang gõ cửa: "Thiếu tướng, đại phu nhân và Hà tiểu thư tới."

Bên trong không có tiếng nói nào.

Từ Ngang như đã tập thành thói quen với sự im lặng đó, nhẹ nhàng đẩy cửa ra rồi đứng sang một bên.

Đại phu nhân và Hà An Viện đi vào bên trong, lúc này Từ Ngang mới đóng cửa lại, đứng bên ngoài.

Dịch Giản ngồi trên ghế salon, đặt một quyển sách trên hai chân, tay bưng một chén trà, lượn lờ từng hơi nóng, anh hơi cúi đầu, đọc sách.

Nhìn anh rất chuyên chú, hiển nhiên không có chút mất tập trung nào, hàng mi của anh rất dài, Hà An Viện chỉ đứng ở cửa đã có thể thấy tầm mắt của anh đã bị hàng mi ấy che khuất.

Anh mặc một chiếc áo sơ mi trắng toát, nút áo còn mấy khuy chưa cài, mở rộng ra một cách biếng nhác, vừa thông dong nhàn nhã, lại tăng thêm mấy phần quyến rũ...

Hà An Viện đứng nơi đó, không hề che giấu ánh mắt của mình, tất cả đều đặt trên người Dịch Giản.

Đại phu nhân cũng sửng sốt một chút, sau đó hồi phục tinh thần, cất bước tiến vào bên trong, sau đó ngồi lên ghế, bình tĩnh nói với anh: "Thiếu tướng... Đêm đã khuya rồi mà còn đọc sách sao?"

Dịch Giản không hề ngẩng đầu lên, nghe thấy tiếng nói chỉ hơi ngáp ngừng một chút, sau đó lại tiếp tục đọc sách.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (2)

Dịch Giản không hề ngẩng đầu lên, nghe thấy tiếng nói chỉ hơi ngáp ngừng một chút, sau đó lại tiếp tục đọc sách.

Trong phòng rất yên ắng.

Cũng không có ai dám phát ra bất cứ âm thanh nào.

Một lúc lâu sau, anh như đã đọc xong, lúc này mới chậm rãi khép sách lại, đứng lên, đi tới trước giá sách, đặt sách vào chỗ cũ, quay đầu, liếc mắt nhìn đại phu nhân, sau đó ngồi trên ghế salon, mở miệng: "Ừ."

Một chữ, coi như là câu trả lời cho câu hỏi vừa rồi của đại phu nhân.

Nghe thấy anh nói chuyện, lúc này đại phu nhân mới cười, tiếp tục nói: "Thật ra thì cũng không có chuyện gì, chẳng qua là tối nay trong lúc bất chợt tôi lại nhớ anh của cậu, tính một chút thì đã sắp tới ngày giỗ của anh ấy rồi, chết đã ba năm, nên tôi muốn hỏi cậu, có ý kiến gì không?"

Dịch Giản quay đầu lại nhìn đại phu nhân, trong mắt không có chút vẻ nào, lắc đầu: "Toàn bộ cứ theo sự sắp xếp của chị đi."

Đại phu nhân thầm thở phào nhẹ nhõm, Hà An Viện quấy bà ta lúc đêm khuya, nói rằng Chung Tình ở đây, lúc trước bà ta tới chỗ ở của tiểu thiếu gia, không phát hiện Chung Tình, lúc này mới tới Cố Viên.

Hà An Viện cũng nói toàn bộ chuyện cô ta biết cho đại phu nhân, sau khi đại phu nhân nghe xong cũng thấy thâm kinh hãi.

Lúc này bà ta mới lấy một cái cố mà tới Cổ Viên.

Ai ngờ, sau khi tới lại thấy Dịch Giản trong thư phòng, nhìn dáng vẻ không hề giống như đang giấu người.

Bà ta cũng không hỏi trực tiếp, cũng không dám hỏi trực tiếp, nghe Dịch Giản trả lời mình đơn giản như thế, nhất thời bán tín bán nghi, cũng không biết phải nói gì thêm.

Mà Dịch Giản, chỉ im lặng ngồi đó, mắt nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ, cũng không biết đang suy nghĩ gì, thoạt nhìn khiến cho người ta cảm thấy thâm sâu không lường được.

Từ đầu đến cuối vẫn không có ý muốn nói chuyện.

Hà An Viện đứng nơi đó cũng vô cùng căng thẳng, nhưng cô ta không dám thúc giục đại phu nhân, chỉ có thể nhìn người đàn ông trước mặt mà thâm trấn an mình.

Chắc chắn Chung Tình đang ở trong Cổ Viên!

Lầu một là phòng khách, không có bất cứ ai ở đây, vậy chỉ có thể là trên lầu thôi!

Qua một lúc, đại thái thái như không thể ngồi yên nữa, cười nói: "Trời đã không còn sớm nữa, tôi chỉ nhớ anh cậu nên mới tới làm phiền cậu một chút, cậu nghỉ ngơi trước đi, tôi đi đây."

Vừa nói xong, đại phu nhân đứng lên.

Hà An Viện rất lo lắng, thâm siết tay đại phu nhân, nhưng đại phu nhân vẫn không tỏ vẻ gì...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (3)

Hà An Viện rất lo lắng, thầm siết tay đại phu nhân, nhưng đại phu nhân vẫn không tỏ vẻ gì...

Tầm mắt của Dịch Giản dần chuyển đến trên người đại phu nhân, trong đôi mắt đen nhánh của anh có chút ánh sáng đang chuyển động.

Nghe thấy lời như thế, lúc này anh mới đứng lên đi ra ngoài cửa.

Đại phu nhân đi theo sau anh, thế nhưng anh lại rẽ sang một bên, đại phu nhân không biết anh đang làm gì, chỉ có thể đi theo.

Căn phòng bên cạnh, hiển nhiên vẫn chưa có ai từng đi vào, vô cùng sạch sẽ, cũng rất đơn giản, không có bất cứ đồ vật gì, giường cũng không có.

Thiếu tướng đi tới một cái hộp tủ duy nhất trước mặt, mở ra, lấy một cái hộp bên trong đưa cho đại phu nhân: "Đây là thứ mà anh ấy thích."

Đại phu nhân nhận lấy, mở ra, chính là vài bức tranh sơn thủy mà khi còn sống Dịch Phong thích nhất, bên trong có rất nhiều, hầu hết đều xuất phát từ danh gia, nói vậy, có lẽ bình thường thiếu tướng đã phải mất không ít sức lực và tài sản để sưu tầm những thứ đồ này cho Dịch Phong!

Đại phu nhân không thể diễn tả được cảm xúc trong lòng mình, cho tới nay bà ta vẫn luôn cảm thấy thiếu tướng là một người lạnh lùng, lạnh lùng

đến mức không để ý đến tình thân, vì vậy bà ta vẫn luôn đề phòng thiếu tướng, nhưng vào giờ phút này, khi nghe những lời này, lại cảm thấy anh có tình cảm rất sâu đậm với anh trai mình.

Mà bà ta, là chị dâu của anh...

Suy nghĩ một chút, qua nhiều năm như vậy, anh chưa từng trách cứ bà ta, dù rất ít khi nói chuyện, lại không có chút tôn trọng nào, nhưng, từ cách nói ấy, có lẽ anh vẫn luôn coi trọng bà ta như vợ của anh cả!

Mắt đại phu nhân nóng lên, cảm thấy mình đã suy nghĩ quá nhiều, từ lúc đi vào bà ta đã quan sát khắp nơi, nhưng nơi có thể giấu người cũng đã nhìn qua, không hề có người nào ở đấy, hơn nữa bà ta đến đột ngột như thế, nếu thiếu tướng thật sự giấu người thì cũng không thể giấu nhanh như thế.

"Nếu anh cậu thấy được, chắc chắn sẽ rất vui." Giọng đại phu nhân cũng có chút run rẩy, bà ta xoay người, không nói tiếng nào đi xuống dưới lầu.

Hà An Viện đi theo sau đại phu nhân, siết chặt tay, không nói gì.

Lúc đi tới cửa, Hà An Viện cố ý vấp chân, hét lên một tiếng, sau đó lại ngã vào phía cửa phòng ngủ của Dịch Giản.

Cửa phòng ngủ không khoá, ngay lập tức bị mở toang.

Chương 184: Tìm được đường sống trong chỗ chết (4)

Cửa phòng ngủ không khoá, ngay lập tức bị mở toang.

Dịch Giản vẫn luôn đi sau lưng bọn họ, trong lúc bất chợt lại nghe thấy có tiếng động vang lên, anh ngẩng đầu, lại thấy Hà An Viện ngã xuống đất, nửa người đã nhào vào trong phòng.

Ánh mắt của Dịch Giản trở nên lạnh lẽo trong phút chốc.

Trong nháy mắt, không khí của cả tầng hai như sắp đông lại!

Từ Ngang đứng ở nơi đó, cũng có mấy phần kinh ngạc, sau đó lại ngừng thở, không hề dám cử động.

Anh ta lén nhìn thiếu tướng một chút, sau đó siết chặt tay, giữa giây phút tĩnh lặng, anh ta như có thể cảm nhận được bão táp đang đổ dồn tới!

Từ Ngang cũng thầm lau mồ hôi cho Hà An Viện!

Chưa từng có một ai dám giở trò trước mặt thiếu tướng, cô ta là người đầu tiên, diễn xuất như thế, chỉ cần là người sáng suốt là đã có thể nhìn ra, sợ rằng... Một khi thiếu tướng tức giận, sẽ không cố kỵ bất cứ thứ gì!

Hà An Viện đã liều mạng, cô ta biết Chung Tình ở bên trong, vì vậy nhất định phải bắt cô ta ra ngoài.

Cô ta cố ý ngã xuống, tất nhiên cũng làm đau mình, trong lúc nhất thời không thể đứng dậy nổi.

Đại phu nhân còn đang đi ở phía trước, nghe thấy tiếng động quay đầu lại đã thấy một màn như thế, bà ta là người từng trải, lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra, sắc mặt cũng thay đổi trong chốc lát.

Đại phu nhân liếc nhìn Dịch Giản, quả không sai, người đàn ông rất lạnh lùng thường ngày, giờ phút này vô cùng an tĩnh.

Vẻ mặt lạnh lẽo, không có chút tạp chất, tuy nhiên nó lại khiến người khác không thể tự chủ được mà cảm thấy sợ hãi!

"Tiểu Viện, con đang làm gì đấy? Sao lại không cẩn thận như vậy?" Đại phu nhân giành phần trách cứ trước, sau đó mới sai người đi đỡ cô ta.

Tử Uyển vừa nghe thấy vội vàng tiến tới chỗ Hà An Viện, ai ngờ Từ Ngang lại tiến lên trước, cúi xuống muốn đỡ Hà An Viện.

Lúc này thiếu tướng đã cất bước tới, bước chân của anh vẫn rất vững vàng, rất chậm, trên mặt cũng không có quá nhiều vẻ khác thường.

Anh bước từng bước, cuối cùng dừng lại trước người Hà An Viện, mắt nhìn cô gái đang nằm dưới mặt đất.

Lúc này Hà An Viện mới bớt đau hơn một chút, cô ta bắt lấy tay Từ Ngang, chống đất đứng dậy.

Khi đứng lên, cô ta cũng không đi ra ngoài nhanh mà lại xoay đầu nhìn vào trong...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (4)

Cửa phòng ngủ không khoá, ngay lập tức bị mở toang.

Dịch Giản vẫn luôn đi sau lưng bọn họ, trong lúc bất chợt lại nghe thấy có tiếng động vang lên, anh ngẩng đầu, lại thấy Hà An Viện ngã xuống đất, nửa người đã nhào vào trong phòng.

Ánh mắt của Dịch Giản trở nên lạnh lẽo trong phút chốc.

Trong nháy mắt, không khí của cả tầng hai như sắp đông lại!

Từ Ngang đứng ở nơi đó, cũng có mấy phần kinh ngạc, sau đó lại ngừng thở, không hề dám cử động.

Anh ta lén nhìn thiếu tướng một chút, sau đó siết chặt tay, giữa giây phút tĩnh lặng, anh ta như có thể cảm nhận được bão táp đang đổ dồn tới!

Từ Ngang cũng thầm lau mồ hôi cho Hà An Viện!

Chưa từng có một ai dám giở trò trước mặt thiếu tướng, cô ta là người đầu tiên, diễn xuất như thế, chỉ cần là người sáng suốt là đã có thể nhìn ra, sợ rằng... Một khi thiếu tướng tức giận, sẽ không cố kỵ bất cứ thứ gì!

Hà An Viện đã liều mạng, cô ta biết Chung Tình ở bên trong, vì vậy nhất định phải bắt cô ta ra ngoài.

Cô ta cố ý ngã xuống, tất nhiên cũng làm đau mình, trong lúc nhất thời không thể đứng dậy nổi.

Đại phu nhân còn đang đi ở phía trước, nghe thấy tiếng động quay đầu lại đã thấy một màn như thế, bà ta là người từng trải, lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra, sắc mặt cũng thay đổi trong chốc lát.

Đại phu nhân liếc nhìn Dịch Giản, quả không sai, người đàn ông rất lạnh lùng thường ngày, giờ phút này vô cùng an tĩnh.

Vẻ mặt lạnh lẽo, không có chút tạp chất, tuy nhiên nó lại khiến người khác không thể tự chủ được mà cảm thấy sợ hãi!

"Tiểu Viện, con đang làm gì đấy? Sao lại không cẩn thận như vậy?" Đại phu nhân giành phần trách cứ trước, sau đó mới sai người đi đỡ cô ta.

Từ Uyên vừa nghe thấy vội vàng tiến tới chỗ Hà An Viện, ai ngờ Từ Ngang lại tiến lên trước, cúi xuống muốn đỡ Hà An Viện.

Lúc này thiếu tướng đã cất bước tới, bước chân của anh vẫn rất vững vàng, rất chậm, trên mặt cũng không có quá nhiều vẻ khác thường.

Anh bước từng bước, cuối cùng dừng lại trước người Hà An Viện, mắt nhìn cô gái đang nằm dưới mặt đất.

Lúc này Hà An Viện mới bớt đau hơn một chút, cô ta bắt lấy tay Từ Ngang, chống đất đứng dậy.

Khi đứng lên, cô ta cũng không đi ra ngoài nhanh mà lại xoay đầu nhìn vào trong...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (5)

Khi đứng lên, cô ta cũng không đi ra ngoài nhanh mà lại xoay đầu nhìn vào trong...

Dịch Giản nhìn thấy hành động đó của Hà An Viện, gương mặt hoàn mỹ không tỳ vết mỗi lúc một lạnh hơn.

Vẻ mặt của anh cũng dần trở nên nghiêm trọng.

Hơi híp mắt, Dịch Giản chậm rãi ra hiệu cho Từ Ngang.

Từ Ngang vội vàng đi tới bên người Hà An Viện, rất cung kính, nhưng trong giọng nói lại cất chứa âm điệu khiến người ta không thể kháng cự: "Hà tiểu thư... Cô có sao không? Tôi giúp cô xuống, nhờ bác sĩ kiểm tra một chút."

Hà An Viện nhíu mày, dùng mấy ngón tay thon dài vuốt ve tóc của mình, ánh mắt của cô ta vẫn nhìn chăm chăm vào bên trong phòng, sau trong đáy mắt như đang ẩn giấu cảm xúc sâu bi, lúc này lại loé ra ánh sáng khác thường, như đang tìm kiếm thứ gì, không hề để ý tới lời của Từ Ngang.

Từ Ngang nhìn Dịch Giản đang đứng bên cửa, chỉ thấy anh đứng nơi đó, ánh mắt đã dừng nơi Hà An Viện, trong ngón tay thon dài của anh còn có một cây châm nhỏ, hết như đang chờ, chỉ cần Hà An Viện mở miệng nói chuyện, anh sẽ ra tay!

Sau đó Từ Ngang lại nhìn Hà An Viện vẫn không nhúc nhích, nhìn không được mà thầm thở dài, cô gái này không hề biết điều gì cả.

Tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được sự lạnh lẽo phát ra từ trên người Dịch Giản.

Ai nấy đều không nhìn được mà rùng mình, cứ đứng ở đó không dám cử động, thậm chí còn không dám thở mạnh một hơi!

Đại phu nhân nhìn Hà An Viện vẫn đứng im nhìn trong phòng, lòng vô cùng nôn nóng.

Ngay cả một đương gia chủ mẫu như bà ta, cũng phải cảm thấy kinh hãi rồi.

"Tiểu Viện, Từ Ngang đang nói với con đấy, con sững ra như vậy làm gì?"

Đại phu nhân cất bước, vội vàng đi tới bên người Hà An Viện.

Cô ta đã chạm tới ranh giới cuối cùng của thiếu tướng, phát hiện người đàn ông kia đang giống như có thể giết chết người ngay tức khắc, nhưng cô ta vẫn đứng đờ ra đấy, sau này, coi như có là bà ta cũng không thể bảo vệ được cho ả!

Đại phu nhân vươn tay, kéo Hà An Viện, nói với cô ta: "Con nhìn cái gì ở đấy? Không lẽ trong phòng có thứ gì sao?"

Đại phu nhân vừa nói xong cũng nghiêng đầu, nhìn vào bên trong...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (6)

Đại phu nhân vừa nói xong cũng nghiêng đầu, nhìn vào bên trong...

Dịch Giản lách người, vừa vịn chắn trước mặt đại phu nhân, ánh mắt lại quét về phía Hà An Viện.

Hà An Viện lại không ngừng run lên.

Mắt cô ta, khi tiếp xúc với ánh mắt của Dịch Giản, cả người chột lạnh như băng, không có cách nào cử động.

Dịch Giản nhìn cô ta, khẽ mở miệng: "Còn không đi sao?"

Giọng của anh, trầm đến cực độ.

Ôn tồn, lạnh nhạt như thế.

Khiến người ta không thể không cảm nhận được không khí nặng nề kia!

Nhưng, Hà An Viện lại thấy được chút huyết sắc từ trên người người đàn ông này... Anh thoát nhìn như không quan tâm tới bất cứ thứ gì, ngay cả giọng nói cũng như nhiễm chút vẻ biếng nhác.

Nhưng... Hà An Viện lại cảm thấy kinh hồn táng đảm, cô ta trừng lớn mắt, lúc nhìn thấy thiếu tướng như thế, cô ta còn tưởng tất cả những gì mình vừa thấy, nghe được đều là do ảo giác!

"Thiếu tướng, có thể là do Tiểu Viện bị té quá đau rồi, tôi sẽ mang con bé đi!" Đại phu nhân nói với thiếu tướng, trong giọng nói cũng có mấy phần bất an, bà ta bắt lấy tay Hà An Viện, đại phu nhân nhéo một cái, nói thầm với Hà An Viện: "Tiểu Viện, đi nhanh lên!"

Dịch Giản không nói gì, nhìn hai người.

Ánh mắt còn toát ra vẻ lạnh lẽo đáng sợ.

Dường như anh chính là thứ gì đó vô cùng cao cao tại thượng, không gì có thể sánh được.

Sâu trong đôi mắt đó còn có chút vẻ giễu cợt.

Khi Hà An Viện nhìn vào đôi mắt ấy, trong nháy mắt cô ta đã phục hồi tinh thần, cô ta lại... Dám làm chuyện như thế, lá gan của cô ta đã quá lớn rồi... Một giây kia, lòng của cô ta vô cùng hối hận, rất sợ, vô cùng hoảng sợ!

"Thiếu tướng... tôi..."

Hà An Viện phát hiện mình vừa mới mở miệng, giọng nói vô cùng khô khốc khó nghe, hết như tiếng khóc thút thít, hoặc như đang cầu xin!

Cô ta cảm thấy ánh mắt của thiếu tướng như vô số kim châm, không chút lưu tình mà đâm sâu vào da thịt của cô ta, còn mang theo hơi lạnh như băng, đau tận xương cốt.

Cô ta siết chặt khăn tay, cả người hơi lão đảo, suýt chút đã ngã thêm lần nữa.

"Không phải do tôi cố ý... Là do không cẩn thận nên mới ngã thôi... Thiếu tướng... anh đừng giận..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (7)

"Không phải do tôi cố ý... Là do không cẩn thận nên mới ngã thôi... Thiếu tướng... anh đừng giận..."

Lúc này Hà An Viện, mơ hồ có một loại dự cảm, dường như, người đàn ông này, sẽ càng ngày càng cách mình càng xa!

Cô ta vươn tay, bắt đầu vung loạn, giống như đang muốn bắt được chút hi vọng gì.

Tay của cô ta, khi sắp chạm được vào áo của Dịch Giản, như là có thể chạm được vào sâu trong linh hồn của người đàn ông này... ..

Nhưng, lúc tay cô ta sắp chạm vào vạt áo của anh, anh lại nghiêng người sang một bên.

Tay của cô ta, lập tức rơi vào khoảng không, hệt như thân thể, cũng rơi vào khoảng không trống trải.

Cô ta như nghe được âm thanh của đáy lòng đã bể tan tành từng mảnh.. Nó hệt như một thứ có hình dạng, nhưng lại dần bể nát, không thể nào gộp lại...

Đôi mắt của Hà An Viện đang đầy nước mắt, cô ta đẩy đại phu nhân ra, như điên dại mà nhào vào lồng ngực thiếu tướng.

Mắt của cô ta hệt như thú hoang, liều chết đến cùng.

"Tiểu Viện!" Đại thái thái không nhin được mà mở miệng, âm gọi một tiếng, lúc này, vẻ mặt của vị đương gia chủ mẫu vẫn luôn bình tĩnh thường ngày cũng dần trở nên hốt hoảng!

Nhưng Hà An Viện vẫn không thể chạm vào thiếu tướng, khi chỉ còn cách một khoảng ngắn, cô ta đã bị Từ Ngang ngăn cản.

"Hà tiểu thư, cô không thể như vậy!"

Hà An Viện mím môi, mắt dời tới trên người Dịch Giản.

Dịch Giản đứng ở một bên, thờ ơ lạnh nhạt, bên trong đôi mắt bình tĩnh không chút dao động.

Tuấn tú như thế, làm cho người ta thở không thông, đoán không ra!

Một giây kia, Hà An Viện lại cười, toàn thân cô ta cũng đang run rẩy, mắt không chế mà hét lớn: "Thiếu tướng, tôi biết lỗi rồi... Anh không thể đối xử với tôi như thế!"

"Tiểu Viện, con đang làm gì đấy? Con điên rồi sao? Đủ chưa?" Đại phu nhân kéo tay Hà An Viện, kéo cô ta ra phía sau mình: "Từ Uyển, Tiểu Vân, trông chừng tiểu thư! Đừng để con bé làm loạn, mang con bé đi!"

Từ Uyển và Tiểu Vân không dám cử động, chỉ có thể lén nhìn Dịch Giản, phát hiện vẻ mặt vô cùng lạnh nhạt của thiếu tướng, lúc này hai người mới tiến lên dìu cô ta đi xuống khỏi lầu.

Đại phu nhân thấy thiếu tướng không nói gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nặn ra một nụ cười trước mặt thiếu tướng: "Thiếu tướng, đã quấy rầy rồi, đứa bé ấy bị tôi chiều thành quen, xin cậu tha thứ! Đừng để trong lòng!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (8)

Đại phu nhân thấy thiếu tướng không nói gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nặn ra một nụ cười trước mặt thiếu tướng: "Thiếu tướng, đã quấy rầy rồi, đứa bé ấy bị tôi chiều thành quen, xin cậu tha thứ! Đừng để trong lòng!"

Dịch Giản không nói gì, chỉ đứng ở nơi đó.

"Thiếu tướng nên nghỉ ngơi sớm đi, tôi đi trước." Đại phu nhân thở dài một tiếng, xoay người đi mất.

"Đại phu nhân, để tôi tiễn bà!" Từ Ngang tiến lên trước, đến bên người đại phu nhân, vươn tay, lên trước dẫn đầu, hai người cứ như thế mà rời đi.

.....

Dịch Giản bước vào phòng.

Vẻ mặt của anh cũng có phần kinh ngạc.

Khó trách, vừa rồi Hà An Viện và đại phu nhân sẽ chờ ra như thế.

Bên trong sạch sẽ không nhiễm một hạt bụi, chăn trên giường cũng chồng lên nhau ngay ngắn, tất cả đều giống như đã được thu dọn, hết như chưa có ai động tới.

Dịch Giản vào phòng, nhìn xung quanh một phòng nhưng lại không phát hiện một bóng người.

Tủ được làm theo thiết kế Tây Dương bằng thuỷ tinh, có thể thấy được từng bộ quần áo bên trong, ghế salon và giường đều sát đất, căn bản không thể trốn được, phía sau cửa cũng không có gì.

Cô ấy có thể đi đâu.

"Chung Tình?"

Dịch Giản gọi một tiếng, đi quanh phòng một vòng, cuối cùng như nghĩ tới điều gì, đi tới trước cửa sổ, chẳng lẽ, cô ấy leo qua cửa sổ đi rồi sao?

Phía trước là hồ nước ở Cỗ Viên, lỡ té xuống, chẳng phải sẽ chết đuối sao?

"Chung Tình?"

Dịch Giản lại gọi thêm lần nữa.

"Thiếu tướng..." Trong lúc bất chợt có một tiếng kêu rất nhỏ truyền tới, hoà vào trong cả tiếng gió, có chút khó nghe.

Nhưng, lại không thể trốn thoát khỏi đôi tai nhạy bén của Dịch Giản.

Anh vội vàng đi tới cạnh cửa sổ, lại nhìn thấy nơi đó có đôi bàn tay trắng tinh nhỏ bé đang nắm lấy khung cửa.

Dịch Giản nheo mắt, vẻ mặt có phần lạnh lẽo, anh nhìn cô ở nơi đó, không nói lời nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (9)

Dịch Giản nheo mắt, vẻ mặt có phần lạnh lẽo, anh nhìn cô ở nơi đó, không nói lời nào.

Chung Tình đã sớm không thể chịu được, cô cảm thấy hai tay mình như muốn đứt lìa vậy.

Cả người cô rơi vào khoảng không, phía dưới còn cao vài thước, có chút choáng váng.

Nhiều lần, cô đã cảm thấy mình sẽ cứ như thế mà rơi xuống rồi chết đuối.

Cô sợ chết... Đây cũng là chuyện nguy hiểm nhất, mà theo tính tình của cô, hoàn toàn không muốn làm!

Cũng không... nghĩ sẽ làm!

Cô đi bộ cũng sợ trượt chân chết, huống chi là bám lấy bệ cửa sổ, treo mình giữa không trung.

Cô có thể cảm thấy gió đang thổi qua bên tai, ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt không có chút biểu tình nào của Dịch Giản với vẻ mặt đáng thương, trong nháy mắt, cô như căng thẳng đến muốn khóc: "Thiếu tướng... Tôi không thể trèo lên được..."

Khi đó, vì sợ, cô không thể nghĩ được nhiều như thế, nhìn xung quanh một lần, phát hiện không có bất cứ nơi nào có thể tránh được, liền chạy tới bên cửa sổ.

Dịch Giản cúi đầu, nhìn Chung Tình, anh chưa từng thấy qua vẻ chật vật này của cô, nét mặt của cô, cô đang nhìn anh bằng vẻ rất đáng thương.

Anh vươn tay, từ từ bắt lấy tay của cô, sau đó, lại gỡ từng ngón tay bám trên bề cửa của cô ra.

Nhưng không hề kéo cô lên.

Mà anh nắm lấy tay trái của cô, vẫn để cô treo giữa không trung như cũ, thản nhiên nhìn cô chăm chú.

Lúc này Chung Tình đã toát mồ hôi lạnh, một khi anh buông tay, nhất định cô sẽ phải chết.

Cô nhìn anh, như một đứa trẻ bị bỏ rơi, toàn thân run rẩy, nhưng lại không nói ra lời.

Cô không thể đoán được anh, âm u bất định như thế, hoặc là nói, bản thân anh rất ghét cô, hiện giờ đang ước gì cô có thể chết đi!

Chung Tình nhìn người đàn ông lạnh lùng không có tình cảm trước mặt, lòng của cô vô cùng hoảng sợ.

"Thiếu... thiếu tướng..."

Cô gọi anh, nhưng không nói ra được lời nào nữa.

Cô hoảng sợ như thế, đáng thương như thế, khuôn mặt ánh vào nơi đáy mắt anh cũng đầy vẻ cầu xin.

Mà Dịch Giản vẫn nhìn cô một cách thờ ơ.

Anh mở miệng.

"Sợ không?"

Giọng điệu của anh, vô cùng lạnh lẽo.

Có trời mới biết, lòng của anh đang có sóng gió đến mức nào.

Cô lại lựa chọn cách nguy hiểm như thế để tránh khỏi đại phu nhân và Hà An Viện sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (10)

Cô lại lựa chọn cách nguy hiểm như thế để tránh khỏi đại phu nhân và Hà An Viện sao?

Cô có biết, nếu cô không cẩn thận, nếu té xuống, thì anh phải làm sao bây giờ?

Dịch Giản cảm thấy lòng mình như đang run lên, đó là cảm giác sợ hãi, vô hình dung, đã bò từ lòng bàn chân, dọc theo chân đến lưng anh, lan tràn đến nơi sâu thẳm nhất trong đầu anh.

Chung Tình gật đầu, tất nhiên cô sợ, cô rất nhát gan, tất nhiên là rất sợ.

Thấy cô gật đầu, ánh mắt của Dịch Giản càng trở nên ngượng lạnh hơn, ngón tay của anh, dần buông lỏng ra.

Thân thể của cô, dần rơi xuống dưới.

Chung Tình có cảm giác hô hấp của mình như dừng lại, cô hét lên một tiếng, đưa tay phải ra bắt lấy tay anh.

Anh thật sự muốn giết cô sao?

Chung Tình nhắm chặt hai mắt lại, nhưng cô có cảm giác nước mắt đang chảy ra ngoài.

Cô không thích khóc!

Nhưng đây là lần thứ hai cô khóc trước mặt anh!

Cô đối mặt với tuyệt vọng, siết chặt lấy tay anh, hết như muốn kéo đứt nó vậy.

Mấy ngón tay trắng nõn nhỏ bé của cô vì dùng sức mà đã dần chuyển thành màu tím.

Cô không nói một lời nào, chỉ im lặng khóc nức lên.

Thì ra, khi sắp chết, lại đáng sợ như thế...

Cũng chưa phải chưa từng tới gần cái chết, nhưng chưa có lần nào khiến cô sợ hãi như hiện tại.

Cô rất ghét sợ hãi này, cực kỳ ghét cảm giác như vậy!

Cô im lặng mà khóc.

Không kìm nén được mình.

Nước mắt trào ra khỏi khoé mắt, rơi vào trong tai, sau đó rơi vào không trung.

Dịch Giản cúi đầu, nhìn cô gái đang khóc kia, sự lạnh lùng trong mắt cũng dần hoà hoãn hơn.

Lúc này Từ Ngang chạy vào phòng, thấy thiếu tướng đứng ở đó mới đi lên, thấy cảnh tượng như thế, nhất thời vô cùng sợ hãi: "Thiếu tướng... Ngài làm cái gì vậy?"

Vừa nói xong, anh ta vươn tay muốn nắm lấy tay Chung Tình.

Chỉ sợ nếu thiếu tướng buông tay sẽ khiến Chung Tình còn sống sờ sờ chết vì ngã.

Nhưng, khi ngón tay của Từ Ngang còn chưa chạm vào tay Chung Tình, Dịch Giản lại đưa tay phải ra, chặn tay Từ Ngang.

Chung Tình thấy rõ hi vọng của mình lại vỡ vụn.

Từ Ngang chỉ có thể miễn cưỡng thu tay về.

Từ trước đến nay thiếu tướng... không thích bất cứ ai động vào đồ của mình.

Anh ta chỉ có thể xấu hổ đứng ở nơi đó, mở miệng khuyên nhủ: "Thiếu tướng, như vậy sẽ dọa chết Chung tiểu thư mất... Ngài xem sắc mặt của cô ấy đã tái nhợt rồi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (11)

Anh ta chỉ có thể xấu hổ đứng ở nơi đó, mở miệng khuyên nhủ: "Thiếu tướng, như vậy sẽ dọa chết Chung tiểu thư mất... Ngài xem sắc mặt của cô ấy đã tái nhợt rồi!"

Dịch Giản như không nghe thấy lời của Từ Ngang, ánh mắt của anh cũng không nhìn Chung Tình.

Anh chỉ hơi nghiêng đầu, nhìn nước hồ bên dưới, vẻ mặt vẫn rất thản nhiên, nhưng không ai biết, lòng anh đang có suy nghĩ gì.

Lòng Chung Tình dần trở nên lạnh hơn.

Tiếng khóc của cô bắt đầu lớn hơn, nước mắt như trút, như muốn trút hết lượng nước mắt cả đời của bản thân.

Lúc trước, bị người đánh, bị người phạt, nhiều lần khi cái chết qua đi, ngoại trừ sợ chết, cô vẫn chưa từng thấy uất ức như vậy.

"Thiếu tướng, cứ như thế sẽ dọa cô ấy mất! Cô ấy đã khóc rồi!"

Từ Ngang mở miệng: "Ngài đã dọa được Chung tiểu thư rồi!"

Lúc thiếu tướng nghe thấy lời như thế, mới cúi đầu, nhìn Chung Tình, nhưng vẫn không hề cử động.

Từ Ngang thấy cảnh tượng như thế, lòng cũng bắt đầu nôn nóng, tất nhiên anh ta biết thiếu tướng sẽ mềm lòng, nhưng lại ngại mất mặt nên không muốn kéo cô lên.

Hai người đều rất cứng đầu.

Một mặt lạnh, không nói một lời, một người khác chỉ biết khóc, không chịu giải thích.

Tiếp tục như thế, tới lúc nào mới kết thúc đây?

Từ Ngang thấy vậy, liều mạng vươn tay thêm lần nữa, nhưng lần này lại thấy thiếu tướng nâng tay, kéo nửa người trên của Chung Tình lên cửa sổ.

Điều kì lạ chính là, thiếu tướng vẫn không nói gì.

Chung Tình nắm chặt tay của thiếu tướng, không dám thả lỏng, vừa mới lên được bệ cửa, cô liền bám lấy vách tường, dùng sức bám lên phía trên, cả người nhanh chóng ngã lên sàn nhà.

Nhưng lại như không hề thấy đau.

Cả người cô vẫn run rẩy như cũ, hết như đang sợ hãi, thấy Từ Ngang, cô không hề nghĩ ngợi mà nhanh chóng lao vào ngực Từ Ngang, khóc rống lên như một đứa bé.

Từ Ngang nào dám đưa tay đi an ủi, chỉ có thể lúng túng đứng ở nơi đó, không thể nhúc nhích.

"Được rồi, Chung tiểu thư, đừng khóc..." Từ Ngang chưa từng dỗ ai, cũng không biết phải dỗ như thế nào, chỉ có thể lẩm bầm mấy câu theo bản năng.

Ai ngờ, lúc này vẻ mặt Dịch Giản đã sớm lạnh như băng rồi!

Từ Ngang thâm than oan ức trong lòng, mình đã làm gì đâu, đây là do
Chung tiểu thư tự nhào tới cơ mà!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (12)

Từ Ngang thầm than oan ức trong lòng, mình đã làm gì đâu, đây là do Chung tiểu thư tự nhào tới cơ mà!

Không liên quan gì tới anh ta cả.

Nhưng có nói thế nào, anh ta cũng không dám giải thích với thiếu tướng, chỉ có thể lúng túng vươn tay muốn kéo Chung Tình ra.

Ai biết tay của anh vừa mới chạm vào bả vai Chung Tình, một luồng sáng lạnh lẽo từ trong mắt Dịch Giản đã bắn tới!

Doạ Từ Ngang sợ đến mức chỉ có thể buông thông tay, cả người lui về phía sau từng bước.

Lúc này Chung Tình đã sớm bị dọa đến bể mật, nếu bắt cô nhào vào người thiếu tướng, cô không dám, chỉ có thể nhào vào Từ Ngang theo bản năng, cô cảm nhận được tiếng tim đập của Từ Ngang, cũng có thể nhắc nhở lúc này bản thân mình đã an toàn.

Nhưng chân cô vẫn mềm nhũn, hết như đang đạp phải khoảng không, cứ run lên không ngừng.

Cánh tay ôm Từ Ngang của cô vẫn luôn run rẩy, rất cả, đều rơi vào trong mắt Dịch Giản.

Dịch Giản ước tới, đi tới phía sau cô, vươn tay, nhẹ nhàng bắt lấy bả vai cô, chậm rãi kéo cánh tay trên người Từ Ngang của cô lại đây.

Động tác của anh rất cẩn thận.

Cho thấy rõ ràng anh đã hối hận.

Từ Ngang vừa thấy Chung Tình đã buông mình ra một chút, anh ta nhân cơ hội tránh khỏi, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Chung Tình không có gì để dựa vào, cả người mềm oặt, té xuống đất, Dịch Giản hoảng hốt tiếp lấy cô, cẩn thận kéo cô vào trong ngực.

"Được rồi, không sao..." Anh ôm cơ thể nhỏ bé của cô vào ngực, giọng điệu rất nhẹ nhàng.

Anh gần như thế, khiến cô vô cùng sợ hãi mà muốn chạy trốn.

Nhưng thân thể của cô lại không còn chút sức lực nào.

Cô còn đang run rẩy, nhưng tiếng khóc đã ngừng lại.

Tay của cô không hề bám lấy Từ Ngang để tìm lấy cảm giác an toàn như một đứa trẻ khi này.

Cô chỉ bối rối đặt tay sát hai bên váy.

Sững người bị anh ôm lấy.

Anh hơi run rẩy, cô càng run hơn.

Anh không nói chuyện, nhưng hành động lần này, cô đã sợ anh rồi... Lần này là hoàn toàn sợ anh rồi!

Ánh mắt của anh thoáng hiện chút vẻ ưu thương, chỉ có thể im lặng vuốt ve mái tóc của cô, từng động tác cũng dùng hết sự dịu dàng của bản thân,

che chở cho cô, im lặng bày tỏ sự ân hận của mình...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (13)

Ánh mắt của anh thoáng hiện chút vẻ ưu thương, chỉ có thể im lặng vuốt ve mái tóc của cô, từng động tác cũng dùng hết sự dịu dàng của bản thân, che chở cho cô, im lặng bày tỏ sự ân hận của mình...

Anh, không cố ý.

Chẳng qua... chỉ bị chọc giận mà thôi.

Cô bị anh ôm vào lòng, không dám nhúc nhích, vô cùng không dám ngược lên nhìn, cả đời cô, chưa từng sợ thứ gì, chỉ sợ mỗi cái chết...

Tiếng khóc của cô đã dừng hẳn, không biết là do cô đã hết sợ thật, hay đang cố để buộc mình phải ngừng sợ, cô đứng lên, chậm rãi lùi lại hai bước, không nhìn anh, chỉ cúi đầu.

Dịch Giản nhìn Chung Tình đang trốn tránh mình, nhìn một lúc, ánh mắt mang theo chút vẻ bất lực.

Từ trong lòng, anh cũng đang thầm trách lấy chính mình... Biết rõ cái chết là thứ cô sợ nhất, nhưng trong cơn giận, anh còn dùng cái chết để dọa cô?

Dịch Giản hơi nhíu mày, đáy mắt như bị vẻ đau đớn lấp đầy.

Chung Tình ngây người hồi lâu mới phục hồi tinh thần, nhận ra hiện tại mình đã an toàn, cũng không biết lấy dũng khí đến từ nơi nào, từng giây

từng phút, cô không hề muốn đứng trước mặt thiếu tướng.

Người đàn ông này quá đáng sợ.

Anh ta hết như ma quỷ, vẻ mặt không chút biểu cảm, tuy nhiên có thể tùy thời tùy khắc mà đùa giỡn với sinh mạng của cô!

Môi cô hơi run rẩy, cô không dám nhìn người đàn ông dịu dàng, nhưng hết lần này tới lần khác lại mang thứ sát khí nặng nề ấy.

Hiện tại cô đã khôi phục lại bản thân, là Chung Tình của lúc trước, hô hấp của cô dần ổn định hơn, cô nhớ tới vẻ chật vật cùng cực khi nãy của mình, vẻ mặt dần có phần lúng túng.

Khẽ ngẩng đầu lên, lén nhìn thiếu tướng, lại cúi đầu theo quy củ, nhỏ giọng nói với Dịch Giản: "Thiếu tướng... Không còn sớm nữa, Chung Tình phải đi rồi!"

Dịch Giản nhìn cô, không nói gì.

Trái lại, anh tiến lên hai bước, vươn tay muốn chạm vào da thịt của cô, không ngờ, cô lại nhanh chóng tránh ra theo bản năng.

Động tác của cô rất dứt khoát.

Tay của anh, dừng trong không trung.

Khuôn mặt tuần tú hoàn mỹ không tỳ vết dần có vẻ lạnh lùng.

Cuối cùng, anh vẫn chậm rãi hạ tay xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (14)

Cuối cùng, anh vẫn chậm rãi hạ tay xuống.

Anh nhìn cô một chút, cuối cùng xoay người, đi về phía thư phòng.

Bóng người ấy, như đang thoáng chút lửa giận.

Dựa theo kinh nghiệm từ trước, khi tâm trạng anh không tốt cũng sẽ bỏ lơ cô như vậy, trực tiếp coi cô như trong suốt.

Chung Tình không nghĩ nhiều, cũng không biết mình đã sai ở đâu, nhận thấy thời gian đã không còn sớm, cô mới đi xuống lầu dưới.

Vì cơn sợ hãi lúc trước mà chân cô vẫn còn run, nhưng dần dần, cô đã có thể khống chế được.

Chẳng biết tại sao, tối nay, mọi việc xảy ra ở nơi này, tất cả đã khiến một suy nghĩ phát sinh trong đầu cô, đó chính là... Cô không muốn ở lại nhà họ Dịch nữa...

Lúc trước, cô đã từng có suy nghĩ như vậy, Hà An Viện vẫn luôn si mê Dịch Giản, si mê đến điên loạn, chuyện lần này có thể tránh được, nhưng không có nghĩa tương lai sẽ không lộ, có lẽ có một ngày sẽ không thể che giấu được nữa, tất cả sẽ bại lộ trước mắt mọi người, mà kết cục của cô, chắc chắn sẽ rất thảm.

Dịch Giản khó đoán, cô không thể đoán được anh, chỉ cảm thấy anh rất nguy hiểm, không phải người mà những cô gái bình thường có thể tiếp xúc, cô nghĩ, tốt hơn hết, cô nên rời khỏi nơi này...

Chung Tình thầm khẳng định ý nghĩ của mình, đi xuống phía dưới, khi cô đi đến trước cửa, đã thấy Từ Ngang đang cầm chút đồ trong tay.

Nhìn thấy Chung Tình ra ngoài, Từ Ngang lại cười, mang những thứ đó cho Chung Tình: "Xem ra cô muốn những thứ này, tôi đã chuẩn bị cho cô rồi, cô mang đi đi."

Chung Tình hơi ngạc nhiên, mở bọc ra, nhìn một chút, vẻ mặt hơi dịu đi, trái tim như treo ngược giữa không trung lúc trước mới an toàn hạ xuống mặt đất.

Tối nay, cô tới tìm anh, cũng là vì những thứ này...

Không ngờ, Từ Ngang đã chuẩn bị hết tất cả cho cô.

Chung Tình cười, nói với Từ Ngang: "Cảm ơn anh."

Từ Ngang cười lắc đầu, khoát tay, dáng vẻ rất thần bí: "Tôi chỉ làm việc theo sắp xếp mà thôi... Chung tiểu thư là người thông minh, chắc sẽ hiểu được ý của tôi."

Chung Tình có phần kinh ngạc mà nhìn Từ Ngang, không hiểu tại sao anh ta lại nói thế, nhưng cô vẫn nhận đồ, lặng lẽ rời đi.

Từ Ngang nhìn bóng lưng của cô, khẽ thở dài, lúc này mới xoay người, đi lên lầu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (15)

Từ Ngang nhìn bóng lưng của cô, khẽ thở dài, lúc này mới xoay người, đi lên lầu.

Cửa thư phòng khép hờ, Từ Ngang gõ cửa một cái rồi đi vào.

"Thiếu tướng... Chung tiểu thư đi rồi."

Dịch Giản ngồi trên ghế salon, đang nhìn tay mình đến thất thần.

Nghe được lời của Từ Ngang, anh mới buông tay xuống, quay đầu nhìn Từ Ngang.

"Đã mang những thứ đó cho cô ấy, cô ấy cầm đi, cũng làm theo lời dặn của ngài, không nói cho cô ấy biết." Từ Ngang trả lời rõ ràng, anh chỉ nói là làm việc theo sắp xếp, nhưng không hề nói là do thiếu tướng đưa...

Người sắp xếp này là ai, cũng chỉ có thể để cho Chung Tình tự đoán mà thôi!

Dịch Giản gật đầu, hiển nhiên không muốn nói gì, cũng không muốn người ta quấy rầy mình, từ từ dựa vào ghế salon, hơi nheo mắt, vẻ mặt nhàn nhạt, không ai biết anh đang nghĩ gì, tuy nhiên, hết lần này tới lần khác lại khiến người ta có cảm giác vô cùng sâu bi.

Từ Ngang thở dài: "Thiếu tướng, Chung tình tiểu thư sẽ không sao chứ? Ngài sao vậy? Rốt cuộc khi trước giữa ngài và Chung tiểu thư đã xảy ra

chuyện gì vậy, đã nhiều năm như thế còn nhớ mãi không quên..."

Sau khi nói xong, Từ Ngang nhìn chăm chăm vào Dịch Giản.

Anh ta rất tò mò..

Anh ta chưa bao giờ thấy thiếu tướng đứng đợi một người như thế. hao phí nhiều sức lực như thế, thiếu tướng muốn gì thì chỉ cần chiếm lấy là xong, cần gì phải làm khó bản thân, tự làm khổ mình?

"Thiếu tướng, không phải là do tôi nói nhiều, tôi đã theo ngài nhiều năm, cũng chưa từng thấy ngài để ý tới ai, ngài chưa bao giờ cho phép bất cứ người phụ nữ nào tới gần, thậm chí chạm nhẹ cũng không thể, tôi thấy, là do ngài muốn giữ mình thật sạch sẽ cho Chung tiểu thư... Hơn nữa ngài không hay uống rượu, chỉ sợ nếu say sẽ làm gì sai lầm, nhưng có một lần, ngài bị sốt, lúc hôn mê có gọi một cái tên, lúc ấy tôi không biết là gì, nhưng giờ nhớ lại, hình như là Tiểu Tình, Tiểu Tình... Đó không phải là tên gọi thân mật của Chung tiểu thư sao?"

Vẻ mặt của Từ Ngang cũng có chút hoảng hốt, anh ta đã từng nghĩ thiếu tướng là người bạc tình ít ham muốn, không có quá nhiều cảm xúc với phụ nữ, thậm chí, có người đã từng nghi ngờ có phải chỗ kia của thiếu tướng không được hay không, hoặc anh còn có đam mê khác, nhưng bây giờ xem ra, anh đều làm tất cả vì cô gái kia!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (16)

Về mặt Từ Ngang có chút hoảng hốt, anh cũng từng cho là Thiếu tướng thật sự không có quá nhiều thâm tình với phụ nữ, thậm chí, cũng có những người khác hoài nghi có phải Thiếu tướng bị yếu ở phương diện kia hay không, hoặc là có ham mê khác, nhưng bây giờ nhìn lại, anh ấy đều là vì người phụ nữ kia!

Ở xã hội này, đàn ông quân phiệt quý tộc, không phải trong nhà một đồng vợ, ở bên ngoài cũng một đồng nhân tình sao? Duy chỉ có Thiếu tướng một mình một cõi.

Cộng thêm Thiếu tướng dáng dấp xinh đẹp, bối cảnh lại tốt, đã 22 tuổi, vẫn còn chưa lập gia đình, khó tránh khỏi người ta sẽ suy đoán lung tung.

Những lời này của Từ Ngang một chữ cũng không lọt vào trong tai Dịch Giản, anh chỉ ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích.

Hoàng hôn chiếu lên trên người của anh, tạo thành bóng dáng loang lổ trên mặt đất, nhưng nhìn lên, anh lại giống như một tấm hình.

Nếu như, không phải là anh có thể thở, sẽ làm người ta tưởng rằng, anh là một bức tượng điêu khắc

Về mặt của anh vẫn nhàn nhạt, hô hấp là nhàn nhạt, ngay cả tư thái ngồi ở chỗ đó, cũng làm cho người ta cảm giác nhàn nhạt.

Ánh mắt của anh, rất yên tĩnh, không biết có nghe lời của Từ Ngang, hay là không nghe.

Thủy chung không nói một lời.

Từ Ngang cuối cùng thở dài một cái, đóng cửa, chậm rãi đi ra ngoài.

Nhưng đáy lòng, vẫn lượn quanh suy nghĩ, rốt cuộc, rốt cuộc Thiếu tướng cùng cô Chung đã trải qua điều gì?

Người phụ nữ kia, thật sự rất đẹp, rất thông minh, rất đặc biệt, nhưng không phải là ưu tú nhất, vì sao hết lần này tới lần khác sẽ để cho Thiếu tướng quan tâm như vậy?

Cô rốt cuộc đã làm cái gì?

Đáy lòng của anh hoài nghi, vẫn lẩn quẩn, chưa từng rời đi... ..

=====

Hà An Viện được đưa về chỗ của đại phu nhân, vết thương chỗ trật chân đã sưng lên rất to.

Đại phu nhân phó người mời bác sĩ khám bệnh cho cô ta.

Cảm xúc của Hà An Viện dần bình ổn lại, cô chính mình cũng không biết mới vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chẳng qua là thấy sắc mặt đại phu nhân cũng không tốt lắm!

Cô giật giật môi, nhưng không lên tiếng, cho tới bây giờ cũng nghĩ không thông, rõ ràng là tận mắt thấy người kia vào Cố Viên, Cố Viên cũng có rất ít phòng, tại sao, hết lần này tới lần khác cũng chưa thấy cô ta?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết (17)

"Tiểu viện, những chuyện này, con làm đủ chưa?" Đại phu nhân thấy Hà An Viện không nói gì, bà lại trách cứ: "Thiếu tướng làm sao có thể cùng nha đầu Chung Tình kia chứ? Dù sao Thiếu tướng vẫn là đương gia của Dịch gia, con cũng ồn ào quá đi! Kéo ta đi còn chưa tính, lại còn khiến ta gặp nhiều phiền phức như vậy, nếu không phải là Thiếu tướng nhớ anh cả, nên cũng nể mặt ta, con cảm thấy bây giờ con có thể bình an mà về đây sao?"

Hà An Viện không dám nhìn đại phu nhân, chính cô đến bây giờ cũng mơ mơ màng màng không biết chuyện gì xảy ra, mờ mịt vô cùng, quay đầu, chỉ có thể mang theo vài phần lấy lòng cười làm nũng nói: "Bác, con thật không cố ý, nhưng con thật sự thấy cô ta đi tới Cố Viện của Thiếu tướng!"

"Đó là con nhìn lầm rồi!"

"Nhưng mà, tối hôm qua chúng con đi tìm Chung Tình thời gian, cô ta cũng không có ở trong phòng a!" Hà An Viện vội vàng nói.

Vừa nói xong, nét mặt của đại phu nhân cũng có chút sửng sốt, sau đó, đáy lòng hiện lên hoài nghi, càng ngày càng dâng lên.

Hà An Viện thấy đại phu nhân không lên tiếng, lập tức nói tiếp: "Bác... ... Con thật sự thấy được, hơn nữa tối hôm qua đã trở về mà cô ta không có ở

chỗ ở, chẳng lẽ bác không cảm thấy kỳ quái sao? Bác, bác gọi cô ta tới, hỏi những túi hương kia ở đâu rồi, có khi lại điều tra ra?"

Đại phu nhân không nói gì, trán nhú lại.

"Bác, bác tin tưởng như vậy, nếu như cô ta thật cùng Thiếu tướng xảy ra chuyện đó, trong bụng của cô ta có thể là con của Thiếu tướng, chẳng lẽ, bác muốn thay Thiếu tướng nuôi con sao?"

Đại phu nhân nghe lời như vậy, thân thể run một cái, thật lâu, bà mới liếc mắt nhìn Tử Uyển: "Đi đem Chung Tình gọi tới! Nói ta có việc hỏi cô ta."

"Vâng... .." Tử Uyển lập tức làm theo lời bà.

Hà An Viện mím môi, công tử, chuyện xảy ra ở Cố Viên, cũng không thể sai người bên ngoài mua đồ vào, lần này, cô muốn Chung Tình làm sao thoát được kiếp nạn này?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【18】

Hà An Viện dựa vào gối đầu mềm mại, cô mơ hồ có thể cảm giác được lòng bàn chân truyền đến một trận đau đớn, hai tay của cô siết chặt, đặt ở trước ngực, giống như kiềm chế đau đớn trong đáy lòng mình... ..

Ở nhà họ Dịch, Thiếu tướng là người cô thích... ..Đây không phải là điều bí mật, cũng không phải là điều cấm kỵ.

Tất cả mọi người biết, ai nhìn Thiếu tướng một cái, ánh mắt quẩn quýt si mê, một khi bị Hà An Viện phát hiện, như vậy, ngày thứ hai, sợ rằng sẽ vĩnh viễn biến mất... ..

... ..

Chung Tình ôm Tiểu Hoàn đi vào.

Sắc mặt của cô, thoát nhìn cũng không tốt lắm, chắc là đêm qua không ngủ được, trên cánh tay còn có vết thương.

Da Chung Tình rất trắng, đừng nói là đàn ông, khi phụ nữ thấy cũng vô cùng ghen tị cùng hâm mộ.

Cô đi tới trước mặt đại phu nhân, cúi xuống, thoát nhìn đàn ông vô cùng.

"Đại phu nhân, bà tìm tôi?"

Tử Uyển đã rót trà, bưng lên.

Đại phu nhân vươn tay nhận lấy, mở chén trà ra, mùi trà từ từ tràn ngập cả phòng.

Này là trà Ô Long thượng hạng, hơn nữa còn là trà mới năm nay, người thấy mùi vị này, Chung Tình đã biết.

Đại phu nhân nhấp một miếng trà, đem chén trà đặt ở một bên, mới ngẩng đầu lên, nhìn Chung Tình, lộ ra một nụ cười không rõ ràng lắm, mà nụ cười kia lại không ở trong đáy mắt, "Tối hôm qua, cô đã đi đâu?"

Chung Tình tất nhiên biết đại phu nhân tìm cô là vì chuyện này, cô giả bộ làm ra bộ đáng vô tội, nhìn đại phu nhân, nhỏ giọng nói: "Thưa đại phu nhân, tối hôm qua, Tiểu Hoàn không ngoan, chạy ra ngoài, Chung Tình liền đi tìm, tìm nửa ngày cũng không thấy được bóng dáng của nó... .. Nhưng mà sau đó lại phát hiện nó tự chạy về."

"Tìm mèo?" Đại phu nhân nhíu mày, nghiễm nhiên là không tin, "Con mèo này đối với cô quan trọng vậy sao? Để cho cô phải khổ khổ tìm suốt một đêm?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【19】

Chung Tình đương nhiên biết đại phu nhân không tin, nếu Hà An Viện có thể tra xét những thứ đó, đương nhiên bọn họ có thể điều tra được rõ ràng, thậm chí tối hôm qua cũng chạy tới chỗ của Thiếu tướng, bây giờ còn giả mù sa mưa vòng vo, thật đúng là cho rằng cô là kẻ ngu ngốc, căn bản không có cách nào thoát kiếp nạn này!

"Thưa đại phu nhân, Tiểu Hoàn là con mèo mà chị Hai đưa cho Chung Tình, Chung Tình nhìn thấy Tiểu Hoàn, giống như là gặp được chị mình vậy, đương nhiên là bảo bối, hơn nữa Tiểu Hoàn ở nhà họ Dịch, chưa quen cuộc sống nơi đây, Chung Tình sợ nó đụng phải các phu nhân, hay các tiểu thư, cho nên mới vội vàng đi tìm."

Bọn họ nếu đi vòng vèo, Chung Tình đương nhiên cũng sẽ làm theo, đến sau cùng, người nào diễn đạt nhất, người đó mới là người tanh cuộc.

Đại phu nhân nghe lời như vậy, cũng nhất thời không tìm được sơ hở, bà chỉ quan sát Chung Tình từ trên xuống dưới, còn chưa kịp mở miệng hỏi thăm, Hà An Viện bên cạnh lại nở nụ cười.

Chung Tình nghe tiếng cười, đương nhiên xoay đầu, nhìn về phía cô ta, mà ánh mắt sắc bén của Hà An Viện bắn về phía cô: "Là như thế phải không? Tôi lại không thể nào tin đấy? Tại sao điều tôi biết lại hoàn toàn khác so với lời cô nói?"

Chung Tình nhìn chăm chăm Hà An Viện, ánh mắt an tĩnh và trong suốt, cô hơi nở nụ cười.

Chung Tình tin tưởng mình cười không hề sơ hở, nụ cười đó của cô đã được trải qua bao nhiêu lần luyện tập mới hoàn mỹ như vậy, cô từ nhỏ đến lớn, ở nhà họ Chung, nhìn thấy ai cũng cười như vậy, dù lo sợ trong lòng, trên mặt vẫn có thể tự nhiên bật cười như vậy.

Che dấu tất cả ý niệm trong lòng..

"Chung Tình ngu ngốc, không hiểu Hà tiểu thư có ý gì." Chung Tình sờ sờ đầu của Tiểu Hoàn, cảm giác được lông của Tiểu Hoàn rất mềm, rất thoải mái, Tiểu Hoàn ngoan ngoãn vùi ở trong ngực cô, bộ dáng ngủ lười biếng, dường như không biết tình cảnh lúc này của Chung Tình.

"Không hiểu? Chỉ sợ là... . . . Không muốn hiểu... .." Ánh mắt Hà An Viện giống như muốn đem Chung Tình đâm một nhát thật sâu.

Ánh mắt nhìn Chung Tình cũng có mấy phần rợn cả tóc gáy, cô sợ nhất là ánh mắt như thế, thường thường chính là cất giấu việc muốn giết người!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【20】

Chung Tình nhìn chăm chăm Hà An Viện, không lên tiếng.

Đại phu nhân là một người phụ nữ trầm ổn, bà cũng không mạnh mẽ, làm chuyện gì, nói gì, đều không chê vào đâu được.

Đương nhiên bởi vì như thế, bà mới có thể làm Gia chủ của nhà họ Dịch này.

Cho tới bây giờ, bà vẫn còn rất xinh đẹp, năm tháng trôi qua cũng không khiến bà chậm chạp, bà mở miệng cắt đứt kích động của Hà An Viện, nói với Chung Tình: "Thiếu tướng có mấy túi hương, cũng không phải do ta đưa qua, kiểm tra cái đó, cũng giống như đúc cái mà nhà họ Dịch cùng mua, mà vừa vặn, trước lúc đó, cô cho người đem tới mấy cái đó cùng lá Bạc Hà, cho nên, hôm nay gọi người tới hỏi một câu."

Đại phu nhân nói tới chỗ này, nét mặt của bà rất nghiêm túc, bà vẫn luôn cẩn thận như vậy.

Mặc dù hiện tại đã là thời kỳ cách tân, nhưng bà vẫn có tư tưởng truyền thống.

"Nhà họ Dịch là một đại gia đình, những chuyện dơ bẩn, ta sẽ tuyệt đối không để cho nó tồn tại, nếu như một khi phát hiện, tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình! Lúc Dịch lão gia cùng Dịch lão phu nhân còn sống, thường nói với ta, quy tắc nhà họ Dịch không thể phá vỡ. Mà Thiếu tướng chưa

từng lấy vợ, cho nên ta sẽ có trách nhiệm bảo vệ quy tắc nhà họ Dịch thật tốt, sẽ không dễ dàng tha thứ một những thứ lén lút dơ bẩn!"

Đại phu nhân nói rất nghiêm túc, rất kiên quyết, bà nhìn Chung Tình, không chút lưu tình.

Chung Tình cũng không để lộ bất kỳ điều gì, bộ dáng bất động, cô làm bộ như không biết chuyện gì, nhẹ giọng trả lời: "Đại phu nhân nói, Chung Tình đương nhiên hiểu."

"Cô hiểu? Vậy cô cùng Thiếu tướng... .. Rốt cuộc có quan hệ như thế nào?" Hà An Viện bén nhọn nói thêm một câu.

"Hôm nay trước mặt bác, cô nói xem vì sao đưa túi hương cho Thiếu tướng?"

Chung Tình không nói lời nào, vẫn rất an tĩnh.

Phụ nữ luôn ngu ngốc như vậy, lúc này Hà An Viện cũng giống như mẹ của cô, cũng chất vấn cha cô như vậy, chỉ là một người đàn ông, nếu là vô tâm, chất vấn như vậy, cũng càng ra vẻ mình không còn phong độ nữa

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【21】

Mà cô, lại là vì Thiếu tướng, ném hết lễ tiết mình học từ nhỏ hay sao?

Cùng những thứ phụ nữ chanh chua kia, không có có bất kỳ điểm nào khác nhau.

Chung Tình không tiếp thu nổi.

Cô từ tiểu học đều luôn trầm ổn, phụ nữ muốn có đức hạnh, muốn có tri thức hiểu lễ nghĩa, muốn ôn nhu, muốn ngoan ngoãn, coi như trong đáy lòng luôn tức giận, trên mặt cũng luôn phải cười.

Phụ nữ, đối với đàn ông, đều luôn muốn phụ thuộc.

Đàn ông ở bên ngoài liều lĩnh, mà phụ nữ phải ở nhà an phận thủ thường, bảo đảm việc trong nhà phải an bình.

Chuyện của đàn ông, phụ nữ cũng không có thể chất vấn.

Những thứ này... ... Đều là chuyện phụ nữ nhất định phải làm.

Chung Tình luôn nhớ, cũng luôn tuân theo.

Cô cũng không biết, dường như Hà An Viện đã bỏ đi những điều này rồi.

Không phải là bỏ đi, mà là lọt vào tình yêu.

Trong thế giới này, tình yêu, là thứ không đáng tin cậy nhất, còn có thể mất mạng, để cho phụ nữ xinh đẹp biến thành ác ma, để cho phụ nữ dịu dàng biến thành ma quỷ!

Tình yêu, cũng không phải là một thứ tốt đẹp, cả đời Chung Tình cũng sẽ không đến gần!

Hà An Viện Chung Tình yên lặng như không có chuyện gì như vậy, không nhin được mở to miệng ra, lại một lần nữa gây sự hỏi.

"Làm sao cô không lên tiếng? Không phản bác được sao? Cô đã là người của tiểu thiếu gia, vì sao còn chiếm lấy Thiếu tướng?"

"Đã sớm nghe nói Lục tiểu thư của nhà họ Chung thủ đoạn bức người, hiện tại tôi coi như là thấy được rồi! Thì ra là những thủ đoạn kia, cũng đều là mị hoặc đàn ông!"

Cô nghĩ, những người phụ nữ kia, cũng thật rất ngu ngốc, ví như mẹ của cô, còn có Hà An Viện trước mắt... ..

Không phải là không có đàn ông tốt, nhưng là, cũng không phải là mọi người đều tốt vận giống như chị Hai, gặp được chồng tốt!

Đại phu nhân cau mày, liếc mắt nhìn Hà An Viện, mang theo vài phần bất mãn: "Tiểu Viện, con nói cái gì, chú ý thân phận của con!"

Hà An Viện mấp máy môi, nhưng không lên tiếng.

Chẳng qua là hung hăng nhìn chăm chăm Chung Tình.

Đại phu nhân lúc này mới chậm rãi quay đầu, nhìn Chung Tình nghiêm túc: "Những túi hương kia rốt cuộc là thế nào? Ở nhà họ Dịch, thà bị giết lầm, cũng không thể bỏ qua!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết [22]

Ở thời đại kia, phụ nữ từ trước đến nay đều là bị trói buộc, càng Quý tộc, càng giàu có, gia tộc càng hiển hách, phụ nữ càng phải mềm mại, phục tùng.

Đây là nét văn hóa mấy ngàn năm lịch sử để lại.

Còn có, phụ nữ tam tòng tứ đức là điều phải làm, mà đàn ông tam thê tứ thiếp cũng không ngăn được.

Không người nào dám theo đuổi bình đẳng, lại cũng không có ai dám phản kháng sự bất bình đẳng này.

Chung Tình nhìn đại phu nhân, cô vẫn cười, "Túi hương sao?"

Cô nói cực kỳ tự nhiên, giống như túi hương mà đại phu nhân nói, không có quan hệ gì với cô.

"Những túi hương kia, ở trong phòng Chung Tình, Chung Tình chẳng qua là cảm thấy nhàm chán, vô ý phát hiện mình lại mang theo một chút hương liệu, hoa hồng, Bách Hợp, cho nên làm thành túi hương, Chung Tình cũng không biết trong phòng Thiếu tướng, cũng có túi thơm như vậy."

Ánh mắt Đại phu nhân híp lại, hồi lâu, bà mới quay đầu, ánh mắt tựa như tin nhưng cũng không tin.

Biểu hiện của Chung Tình cực kỳ thần nhiên, từ nhỏ đến lớn, không biết đã qua bao nhiêu lần, cô đã không còn là một người trước sau như một nữa.

Cô có thể trong lòng hận, trên mặt yêu.

Cô còn có thể trong lòng khóc, trên mặt cười.

Cô đã luyện thành một người giỏi che giấu, giả bộ tự nhiên như thế, dường như bản thân như thế nào, chính cô cũng không biết.

Mùa thu, càng ngày càng lạnh rồi.

Ngoài cửa sổ gió rất lớn, thổi trúng cửa sổ phòng đại phu nhân, tiếng đập cửa vang lên không ngừng.

Bên trong nhà rất an tĩnh, không có người nói chuyện.

Mặt trời mọc lên từ phương đông, mơn trớn trước gò má Chung Tình, càng tăng thêm sự xinh đẹp.

Hồi lâu sau, đại phu nhân mới bưng lên chiếc ly sứ trắng bên cạnh, uống một hớp trà, vừa hớp vừa nhìn xéo Chung Tình một cái, thoát nhìn vô cùng lơ đãng hỏi: "Đây là lá Bạc Hà sao?"

"Bạc Hà?" Chung Tình cười cười, rồi sau đó từ từ cúi đầu, sắc mặt có chút mất tự nhiên, xem ra giống như là ngượng ngùng.

"Chung Tình nghe nói nhà họ Dịch có rất nhiều chỗ đều là dùng Bạc Hà để thêm vị, cho nên Chung Tình phái người tìm lá Bạc Hà, học chế hương, nhưng mà học được vài buổi, lại cũng không thành công, nên đã ném đi mất."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【1】

Đại phu nhân không lên tiếng.

"Vốn là nghĩ đại phu nhân sẽ vui vẻ, không nghĩ tới lại khiến người khó chịu."

Đại phu nhân hơi dịu xuống.

Bà có chút tin Chung Tình rồi.

Thật ra thì bà đều muốn tin Chung Tình.

Bởi vì bà cũng hi vọng trong bụng Chung Tình, đứa bé kia sẽ tồn tại.

Này là cốt nhục của bà, là xương thịt của con trai bà, cũng là xương thịt của nhà họ Dịch, tương lai có thể là lá bài chủ chốt.

Nếu như cô ta thật sự cùng Thiếu tướng có gì đó, như vậy, đứa bé trong bụng của cô ta, chẳng phải sẽ trở thành của Thiếu tướng sao... ..

Đại phu nhân một đêm không ngủ, cũng có chút mệt mỏi, liếc nhìn Chung Tình, cô lập tức đi tới bên người đại phu nhân, vươn tay, nhẹ nhàng vỗ nhẹ vào bả vai đại phu nhân, sắc mặt ôn nhu, giống như là chuyện gì cũng không có xảy ra, tự nhiên vô cùng.

Lực của Chung Tình rất vừa vặn, đại phu nhân cảm thấy dễ chịu rất nhiều, bà không nhịn được nhắm hai mắt lại, dường như vô ý nói: "Phương

pháp này rất tốt, cô học từ ai?"

"Thưa đại phu nhân, nếu như đại phu nhân thích, như vậy Chung Tình có thể mỗi ngày tới xoa bóp cho người."

"Nhất định rồi." Đại phu nhân cười cười, lười biếng ngồi ở chỗ ngồi, liếc mắt nhìn Tử Uyển một bên, nói: "Tử Uyển người giúp Chung Tình về phòng, ta muốn nhìn túi hương của cô ấy, làm ra sao."

Chung Tình buông bỏ vai đại phu nhân ra, đi theo Tử Uyển đi ra ngoài.

... ..

Bên trong phòng còn lại đại phu nhân cùng Hà An Viện.

Về mặt Hà An Viện, không biết là như thế nào.

Cô vẫn không nói gì, nhưng mà, người nào cũng nhìn thấy đáy mắt cô không cam lòng.

"Tiểu viện, nhất định là con suy nghĩ nhiều, Thiếu tướng rất lạnh lùng, rất nhiều người đều nói anh ta thích người đồng tính, hiện tại con xem, giảng co một đêm, Thiếu tướng không sao, Chung Tình cũng nói rồi, giờ đi lấy đồ rồi, đây không phải là hiểu nhầm sao?"

Đại phu nhân nhìn Hà An Viện, thấy cô ta căng thẳng, một loại cảm xúc không nói ra được.

Ngón tay của Hà An Viện run rẩy, hồi lâu mới quay đầu, nhìn đại phu nhân, giật giật môi: "Bác... .. Con cũng mong chuyện này không phải, không phải là con muốn giống như vậy, con cũng hy vọng chuyện này thật sự đúng như vậy... .."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【2】

Cô chỉ là muốn biết chân tướng.

Thật ra thì cô lại sợ biết chân tướng.

"Đàn bà thông minh, chắc là sẽ không đem tình yêu biến thành toàn bộ sinh mệnh." Đại phu nhân như có điều suy nghĩ nói một câu nói.

Hà An Viện vốn là đáy mắt đang tỏa sáng, lập tức ảm đạm xuống.

Những lời này, tựa hồ cô biết quá muộn.

Nếu như sớm mười năm, nói cho cô biết, đàn bà thông minh không nên đem tình yêu trở thành toàn bộ sinh mệnh, khi đó, có lẽ cô có thể dừng cương trước bờ vực, quay đầu lại là bờ.

Nhưng là bây giờ, muộn... ... Cô đã không có đường lui, cô luôn mong muốn, mình và Thiếu tướng có thể đến với nhau.

Nhìn cô mỗi ngày đều xinh đẹp, thiếu nữ trong tầng lớp quý tộc cũng rất hâm mộ cô, nhưng mà, người ta nào biết, cô cũng không vui vẻ gì.

Biểu đệ, là cô gián tiếp hại chết.

Trên tay của cô, vì người đàn ông kia mà dính đầy máu tanh, nếu để cho cô quay đầu lại, làm gì dễ dàng vậy?

Cô đã không còn là Hà An Viện trong sạch nữa rồi... ..

Cô không nói gì.

Đại phu nhân cũng không nói.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, Hà An Viện mới thu hồi toàn thân bi thảm của mình, miễn cưỡng nở một nụ cười, dường như là nụ cười khổ sở, nói: "Bác... .. Nhưng toàn bộ điều con có... .. đều là anh ấy... .. Không cách nào thay đổi được... .."

... ..

Chung Tình đi tới cửa, nghe câu nói như vậy.

Bước chân của cô dừng một chút, ánh mắt lóe lên, cũng không biết cất giấu ánh mắt như thế nào, cô nghĩ, có lẽ cô có thể mượn tay của An Viện, lặng lẽ rời đi khỏi nhà họ Dịch.

Đại phu nhân hiện tại tin cô, nhưng không có nghĩa là Hà An Viện tin tưởng cô.

Hà An Viện trước có từng thấy cô cùng Thiếu tướng hôn nhau... .. Đáy lòng của cô ta có một cây gai, ở nhà họ Dịch, cô sợ rằng, người cô ta muốn diệt trừ nhất, chính là mình.

Chỉ là, muốn tính mạng của cô, nhưng cũng không dễ dàng như vậy.

Cô bây giờ, cũng đã trải qua những chuyện khó khăn, đã có kinh nghiệm, nhà họ Dịch hay nhà họ Chung, cũng không có gì khác nhau.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【3】

Cô coi như là che che giấu giấu, cuối cùng có thể sẽ bại lộ, nói một cách nhẹ đi, chuyê chỉ chưa tới cửa mà thôi.

Thay vì như thế, cô không bằng nghĩ biện pháp, chống lại tất cả.

Cô không thích cảm giác đen đui như vậy, không biết khi nào sẽ chết đi.

Thật ra thì theo tính tình của cô, tất nhiên sẽ tìm được chỗ dựa, mà chỗ tốt nhất, chính là Thiếu tướng, chẳng qua là... ...

Chung Tình không nhịn được nghĩ đến đêm hôm đó, anh giơ tay cô lên, đem cô treo ở giữa không trung, toàn thân của cô liền hiện đầy mồ hôi lạnh!

Người đàn ông kia, so với Hà An Viện còn kinh khủng hơn!

"Chung Tình, đi thôi... ..." Tử Uyển nhìn Chung Tình ngẩn người, không nhịn được mở miệng thúc giục.

Trong tay của cô, đang cầm cái gì đó, chính là tối hôm qua, Từ ngang đưa cho cô.

Chung Tình định thần lại, cười cười, liền đi theo Tử Uyển.

Tử Uyển đem đồ vật đặt lên bàn, đại phu nhân cúi đầu, tỉ mỉ nhìn một chút, đúng là số lượng cùng hình dáng giống như đúc của Chung Tình, mà

một bên cũng để một đồng lá Bạc Hà, còn có số ít hương Bạc Hà, nhưng mà gói hương có chút xộc xệch... .. Hiển nhiên là không được làm tốt lắm.

Đại phu nhân đương nhiên không thêm để ý điều này, bà cần chính là Chung Tình có thể đem đồ vật giao ra.

Mà người hầu nhà họ Dịch, không có bà cho phép, cũng không thể đi ra ngoài mua đồ, từ trước đến nay đều là người thân cận của bà, cho nên, tuyệt đối không thể nào thoát khỏi những tình huống này.

Đại phu nhân bình tâm nhìn, ánh mắt nhìn Chung Tình cũng dịu đi, bà tính toán một chút, thời gian thiếu gia chết, đã qua bốn mươi ngày, lúc còn sống khoảng hai mươi ngày nữa, đã có thể biết trong bụng của cô đến cùng phải có tin vui hay không... ..

Đại phu nhân bị chuyện như vậy giằng co một đêm, hiện tại cũng mệt mỏi, phân phó Tử Uyển chăm sóc vết thương của Hà An Viện thật tốt, bản thân tự về phòng nghỉ ngơi.

Chuyện của Chung Tình đã qua, bà dĩ nhiên là muốn rời đi rồi.

Bà không quay đầu lại nhìn Hà An Viện, nhưng bà lại biết ánh mắt Hà An Viện, nhất định đang nhìn mình chằm chằm!

Bà lại ngoảnh mặt làm ngơ, nếu Hà An Viện thật sự thấy Chung Tình rất dễ đối phó, cứ tiếp tục như vậy... .. Chung Tình không phải là cá dưới dao, mặc người ta chém giết!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (4)

Cô lại ngoảnh mặt làm ngơ, nếu cô ta thật sự cảm thấy Chung Tình cô dễ đối phó, vậy thì cứ tới. . . . Cô không phải thịt cá dưới dao, mặc người xâu xé!

Chung Tình ra khỏi phòng phu nhân, cảm giác được một trận gió thổi tới. . . .

=====

Mấy ngày kế tiếp, nhà họ Dịch vẫn hoàn toàn như trước đây.

Nhàn hạ vô sự, thường thường có thể nhìn thấy mấy vợ bé ở trong hoa viên chơi mạt chược, dùng trà.

Thỉnh thoảng Chung Tình cũng đi náo nhiệt, nhưng đa phần là ôm Tiểu Hoàn ru rú tại trong phòng đi ngủ.

Cũng không biết đến cùng đã có chuyện gì xảy ra, thời gian này, thân thể cô, càng ngày càng mệt mỏi, cả ngày mệt rã rời, ngủ là ngủ cả buổi.

Từ ngày ấy, sau khi thiếu tướng đối xử với cô như vậy, không còn tìm tới cô, mà cô đương nhiên cũng không thể tới tận cửa tìm thiếu tướng.

Trong lòng cô rất sợ anh, trốn anh cũng không kịp, càng không thể không công dân mình vào.

Thời gian này, tâm tình Chung Tình vô cùng tốt, giống như trở lại trong thế giới của mình, dương dương tự đắc.

Buổi sáng sớm nay, cô còn chưa tỉnh ngủ, liền nghe được có người gõ cửa, gọi: Cô Chung."

Chung Tình ngủ mơ mơ màng màng, chuyển người lại, vốn định tiếp tục ngủ, Tiểu Hoàn lại ở bên cạnh vẫn meo ô gọi không ngừng.

Chung Tình chỉ có thể mở mắt, lên tiếng: "Tiến vào."

Đẩy cửa tiến vào lại là Tử Uyển, Chung Tình cho là đại phu nhân có việc, theo bản năng liền ngừng thở, ai biết Tử Uyển vẫn đứng ở nơi đó, nét mặt tươi cười: "Cô Chung, người còn không ngồi dậy đi? Xe nhà họ Trác đến đây, nói là đón người qua đó, đại phu nhân nói người nhanh đi đi."

Nhà họ Trác?

Chị hai sao?

Chung Tình lập tức lên tinh thần, trên mặt cũng đầy tươi cười, cô vội vã xốc chân lên, tìm bộ sườn xám đẹp, suy nghĩ cẩn thận, mặc vào.

Cô làm kiểu tóc thật đẹp, có ý mang vòng cổ và bông tai dễ thấy, trên cổ tay mảnh khảnh đeo vòng phong cách phương tây màu vàng.

Hóa trang nhẹ, trông Chung Tình đã có tinh thần.

Trên mặt cô, vẫn treo nụ cười, cô nán lại thu thập xong toàn bộ, vẫn có vài phần khẩn cấp: "Tốt rồi, bọn họ ở đâu?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (5)

Trên mặt cô, vẫn treo nụ cười, cô nán lại thu thập xong toàn bộ, vẫn có vài phần khẩn cấp: "Tốt rồi, bọn họ ở đâu?"

"Cô Chung, đi theo tôi. . ."

Tử Uyển dẫn Chung Tình tới cửa lớn, nơi đó có một chiếc xe đang đậu, Chung Tình nhận ra lái xe, đó là chú Vương nhà họ Trác, tự cô mở cửa xe, ngồi lên: "Chú Vương, chị hai tìm cháu sao?"

"Đúng ah... Hôm nay tâm tình mợ chủ không tốt, ầm ỹ muốn gặp cô, cậu chủ không có biện pháp, chỉ có thể gọi điện thoại cho đại phu nhân nhà họ Dịch, sau đó cho tôi tới đây đón cô."

Chung Tình gật gật đầu, không nói gì thêm, dọc theo đường đi, cực kỳ hưng phấn.

... ..

Nhà họ Trác, đối với Chung Tình mà nói, có một chút trí nhớ, cô chỉ tới đây có một lần, nhưng sau khi tới lại phát hiện nhà họ Trác cũng rất lớn.

Cô mới vừa xuống xe, liền có người vô cùng hưng phấn hô: "Mợ chủ. . .mợ chủ. . ." chạy vào trong.

Chú Vương dẫn cô đi qua bảy ngõ tám quẹo vào trong, cô vẫn chưa đến gian phòng chị hai và Trác Nhiên ở, đã thấy Trác Nhiên đang cẩn thận đỡ

chị hai tới chỗ cô.

Nhìn thấy cảnh này, Chung Tình vội vàng bước nhanh vài bước, đi tới trước mặt Chung Hân, có phần trách cứ nói: Chị hai, sao chị lại ra đây? Chị như vậy là không được. . . "

Chung Hân thấy Chung Tình êm đẹp đứng trước mặt, thoáng như cảnh trong mơ, ánh mắt đau xót, nước mắt liền rơi xuống: "Vài ngày trước, Trác Nhiên nói với chị anh ấy có thấy em ở nhà họ Dịch, chị còn không tin, ngủ cũng không dám ngủ, hôm qua chị nằm mơ thấy em, sáng sớm nay, có nói gì cũng muốn để em tới đây một chuyến, giờ đã thấy em, chị cũng yên tâm rồi."

Thấy Chung Hân rơi lệ, đáy lòng Chung Tình cũng theo đó khó chịu, giọng nói cô chậm lại, nhẹ nhàng nắm tay áo Chung Hân: "Chị hai, không phải em đã êm đẹp tới đây rồi sao? Chị đừng khóc, em khóc, Trác Nhiên đau lòng, em cũng đau lòng."

"Đã gặp nhau rồi, còn khóc không ngừng!" Trác Nhiên thật rất yêu thương chị hai, miệng tuy trách cứ, nhưng tay vẫn lau nước mắt cho chị, thật ấm áp.

Chị hai cũng rất hạnh phúc, trong mắt tràn đầy vẻ yên bình.

Như vậy cũng tốt. . . .

Chung Tình và Chung Hân đã rất lâu không gặp, đương nhiên có rất nhiều nỗi niềm muốn nói, hai người một lời một câu, tới lúc nói xong, đã qua nửa ngày.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (6)

Chung Tình và Chung Hân đã rất lâu không gặp, đương nhiên có rất nhiều nỗi niềm muốn nói, hai người một lời một câu, tới lúc nói xong, đã qua nửa ngày.

Ăn trưa xong, Chung Hân liền muốn ngủ.

Dù sao hiện tại cũng mang bầu sáu tháng, đi cùng Chung Tình cả buổi sáng tới chỗ này, chạy chỗ nọ, dù tinh thần cô có tốt mấy, thì cơ thể cũng không chịu nổi.

Trác Nhiên cũng sợ cô mệt, ăn cơm xong liền đỡ dành cô đi ngủ.

Chung Hân vênh môi, nét mặt không muốn, kéo tay Chung Tình, chậm chạp không chịu buông ra.

Trác Nhiên không nhịn được vươn tay ra, nhéo nhéo mũi Chung Hân.

Hình ảnh đẹp như vậy, y hết khi còn bé, thanh mai trúc mã, hoàn toàn yêu nhau như trước đây.

Chung Tình nhìn thấy chị hai hạnh phúc, cũng không nhịn được cong, ngay cả chính cô cũng không biết, nơi đáy mắt cô, tràn đầy vẻ cực kỳ hâm mộ.

Đương nhiên Chung Tình cũng thương chị, vội vàng khuyên Chung Hân nằm ngủ.

Chung Hân hiểu Chung Tình, bắt lấy ánh sáng nơi đáy mắt cô, cười nói: "Tiểu Tình, em có thích ai chưa, nhà họ Dịch có đối xử tốt với em như vậy, có phải là vì có quan hệ gì với thiếu tướng không?"

Nét mặt Chung Tình hơi trắng, đương nhiên lắc đầu: "Chị hai chị nói chuyện gì đâu. . . "

Chung Hân không hỏi nhiều, cũng vì quá mệt mỏi, ngoan ngoãn để Trác Nhiên ôm lên giường.

Trác Nhiên yêu thương Chung Hân, cúi đầu hôn hai gò má Chung Hân.

Chung Tình cũng không tiện quấy rầy Chung Hân, nhìn hình ảnh như vậy, liền nói muốn đi về.

Chung Hân lo lắng, không chịu để Trác Nhiên mà tự mình tiễn Chung Tình trở về.

Chung Tình cười nói không cần, nhưng Trác Nhiên cứ khẳng khẳng, cô không nói lại hai người, chỉ dành theo ý chị hai.

Dọc theo đường đi, Chung Tình và Trác Nhiên nói một vài chuyện, lúc còn cách nhà họ Dịch một đoạn, Chung Tình bảo Trác Nhiên thả mình xuống, cô muốn đi dạo bên ngoài một chút, không khí nhà họ Dịch kiềm nén cô mấy ngày nay, thần kinh cũng hơi căng thẳng.

Chung Tình nói Trác Nhiên trở về, nhưng Trác Nhiên lại nói, còn có một đoạn đường rất dài, đưa cô đi thêm một đoạn nữa.

... ..

Một chiếc xe chậm rãi đi ra cửa nhà họ Dịch.

Dịch Giản ngồi trên ghế phụ, nét mặt nhàn nhạt như cũ, tầm mắt của anh như có như không nhìn chăm chăm phía trước, lại bị một bóng hình hấp

dẫn nhìn qua. . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (7)

Dịch Giản ngồi trên ghế phụ, nét mặt nhàn nhạt như cũ, tầm mắt của anh như có như không nhìn chăm chăm phía trước, lại bị một bóng hình hấp dẫn nhìn qua. . .

Từ Ngang vốn chuyên tâm lái xe, xuyên qua kính chiếu hậu thấy được nét mặt thiếu tướng, anh cũng không nhìn được theo ánh mắt thiếu tướng nhìn qua, lại phát hiện bóng dáng Chung Tình.

Từ Ngang há miệng thở dốc, nét mặt kinh ngạc, sau một lúc lâu mới gian nan nói ra một câu: "Thiếu tướng. . . Cô Chung."

Dịch Giản chau mày, cũng không hé răng, vẻ mặt của anh rất lạnh nhạt, lại cực kỳ chuyên tâm, ánh mắt không dời đi, chỉ dừng ở chỗ hai người dọc theo đường phố chậm rãi đi tới.

Chàng trai mặc âu phục toàn thân, ngọc thụ lâm phong, cô gái mặc sườn xám, xinh đẹp phong thái.

Nhìn vào, lại thật đẹp mắt thật xứng đôi.

Dịch Giản biết nhìn như vậy, chỉ khiến mắt mình đau đớn hơn, nhưng vẫn cố chấp vẫn không nhúc nhích mà ngóng nhìn.

Anh thích nhìn thấy cô cười tự nhiên như vậy.

Lúc không có Trác Nhiên, nụ cười của cô trước giờ đều là giả tạo.

Không biết vì sao, nhìn thấy cô cười vui vẻ như vậy, lòng anh lại mơ hồ đau, nhưng vẫn thoáng chút vui mừng.

Cũng không biết Trác Nhiên nói gì, Chung Tình vươn tay, khoa tay múa chân hai lần trước mặt anh ta, sau đó khoát tay áo, đi đến phía trước.

Mà Trác Nhiên đứng tại chỗ không đi, thật lâu mới xoay người đi.

Từ Ngang nghiêng đầu, nhìn nhìn Dịch Giản, mấy ngày nay, cảm xúc Dịch Giản cũng rất thấp, vốn là chàng trai ít nói, giờ một câu cũng không nói, rảnh rồi tới nhàm chán, anh thích ngủ nhất, nhưng mà nhiều lần anh vụng trộm nhìn thiếu tướng, lại phát hiện anh ấy đều ngồi đó ngẩn người.

Cũng không biết anh muốn những gì, cứ thế một mình ngơ ngẩn, không phải ngồi ở trong đình hóng mát, chính là ngồi trong phòng ngủ chính, ngẩn ngơ một ngày.

Thật ra Từ Ngang biết, thiếu tướng nhớ một người, nhớ cô Chung. . . Ngày đó thiếu tướng đi dọa cô ấy, chắc chắn anh còn hối hận hơn những người khác nhiều.

Từ Ngang hít sâu một hơi, quay đầu, giọng hỏi: "Thiếu tướng, có muốn gọi cô Chung lên xe không?"

Dịch Giản không hé răng.

Từ Ngang lại trực tiếp mở cửa xe, đi tới.

Phong thái đi đường của Chung Tình cực kỳ say mê, nhịp chân của cô cực kỳ nhẹ nhàng.

Mắt không nhìn nơi khác.

Giày cao gót dẫm xuống, phát ra âm thanh lạnh lạnh.

Chợt, Chung Tình dừng bước chân, nhìn Từ Ngang trước mặt, thoáng kinh ngạc, sau đó liền cười: "Từ Ngang, anh ở đây à."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (8)

Chợt, Chung Tình dừng bước chân, nhìn Từ Ngang trước mặt, thoáng kinh ngạc, sau đó liền cười: "Từ Ngang, anh ở đây à."

Đối với Từ Ngang, cô có một ít cảm tình, anh giúp mình, hơn nữa còn năm lần bảy lượt giải vây thay cô trước mặt thiếu tướng.

Cho nên đương nhiên đối với Từ Ngang, Chung Tình trái lại có thêm chút cảm giác thân thiết.

Nói ra là vậy, nhưng cũng không cứng nhắc như thế.

"Cô Chung, thiếu tướng ở trên xe, mời cô lên xe."

Từ Ngang vừa nói, nụ cười của Chung Tình đã cứng nhắc ở trên mặt, phía sau lưng cô, giá lạnh phủ kín, nuốt một ngụm nước bọt, theo bản năng muốn chạy trốn, nhưng rồi vẫn theo Từ Ngang lên xe.

Chung Tình ngồi ở ghế sau, thiếu tướng ngồi ở phía trước.

Không khí trong xe rất áp lực.

Chung Tình chỉ nhẹ giọng gọi một câu: "Thiếu tướng..." Liền vội vội vàng vàng cúi đầu, tay cô nắm chặt khăn tay, đoan đoan chính chính đặt ở trên đùi, còn nhẹ run rẩy.

Dịch Giản không quay đầu, cũng không nói chuyện, nét mặt cũng không quá rõ, ánh mắt nhìn chăm chăm gương xe ngoài cửa, nhìn cô ngồi sau, phát hiện cô đang run nhè nhẹ, im lặng mấp máy môi, đáy mắt loé lên vẻ ảm đạm và ảo não.

Anh. . . dọa cô sợ rồi sao?

Càng làm cô muốn tránh xa anh hơn!

Xe chạy càng ngày càng xa, Chung Tình không biết đang đi nơi nào, cô không dám hỏi, bọn họ cũng không nói.

Từ từ chạy một đoạn, Chung Tình quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, lúc này mới phát hiện phong cách nơi này rất xa lạ, càng giống pháo đài cổ hơn.

Nói vậy, nơi này chính là. . . Đất cho thuê của Anh quốc.

Nghe nói, nơi này có một hộ gia đình, rất thần bí, chưa có ai nhìn thấy người bên trong, hơn nữa cũng chẳng ai biết chủ nhân nơi này tên là gì, chỉ biết, họ của họ là Bạc.

Cuối cùng xe dừng lại ở một quán cafe mang phong cách nước Anh, Từ Ngang xuống xe, mở cửa xe cho Dịch Giản trước, sau đó mới mở cửa xe cho Chung Tình.

Dịch Giản đứng đó , ánh mắt nhìn chăm chăm Chung Tình.

Từ Ngang thấp giọng thúc giục một câu: "Cô Chung, thiếu tướng đang đợi cô."

Lúc này Chung Tình mới tiêu sái từng bước một qua chỗ Dịch Giản.

Cánh tay Dịch Giản hơi cong, đương nhiên Chung Tình hiểu được ý tứ của Dịch Giản, cô trầm mặc một lúc, vẫn vươn tay ôm lấy cánh tay Dịch

Giản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (9)

Cánh tay Dịch Giản hơi cong, đương nhiên Chung Tình hiểu được ý tứ của Dịch Giản, cô trầm mặc một lúc, vẫn vươn tay ôm lấy cánh tay Dịch Giản.

Cánh tay cô rất nhỏ, rất mềm mại, quấn quanh cánh tay anh, anh như người được hương thơm thoáng qua của cô, cũng cảm giác được bộ ngực mềm mại của cô đang dán sát vào cánh tay mình.

Dịch Giản cảm thấy yết hầu nóng lên, quay đầu, lạnh nhạt nói với Từ Ngang: "Không cần chờ tôi, đi trước."

Từ Ngang gật đầu, đáp lại một câu, liền rời đi.

Lúc này Dịch Giản mới liếc mắt nhìn Chung Tình, đưa cô vào trong.

Bên trong trang hoàng tráng lệ, như một tòa thành.

Rất yên tĩnh, không có quá nhiều người tồn tại.

Rất nhiều người nhìn thấy Dịch Giản, vội vàng cúi đầu, mở miệng gọi: "Dịch tiên sinh. . ."

Dịch Giản nhận thấy cô đang căng thẳng, vươn tay, vỗ vỗ tay nhỏ đang nắm cánh tay mình, khẽ vỗ về: "Không có việc gì."

Sau đó, Dịch Giản gật gật đầu, có người hầu mang bọn họ lên lầu.

Trên lầu đều là phòng riêng, Dịch Giản dẫn Chung Tình tìm một gian, đi vào.

Bồi bàn đứng ở một bên, cung kính hỏi: "Dịch tiên sinh, xin hỏi cũng như mọi ngày phải không ạ?"

"Ừ." Dịch Giản đáp lại một câu, cũng không nói nữa.

Bồi bàn rời đi, chỉ chốc lát sau, có người bưng, trên đặt hai cốc sứ, trong đó có rót cà phê.

Phong cách phương tây thuần chất.

Chung Tình từng uống qua một lần, chỉ có điều lúc ấy cũng là người khác đưa đến nhà, sau khi chế biến, lại phát hiện, thứ này cực kỳ đắng, không dễ uống tí nào.

Dịch Giản bưng một ly, đưa cho Chung Tình.

Chung Tình vươn tay ra tiếp, nhưng ngón tay lại run rẩy, cầm không chắc ly coffee tuột khỏi tay rơi xuống, Dịch Giản đỡ lấy, nhưng cũng có không ít giọt coffee nóng bỏng vẩy ra.

Dịch Giản ngồi rất gần Chung Tình, cà phê đổ xuống quần tây của anh.

Chung Tình bối rối, không để ý có chỗ nào không đúng, vội vã cầm khăn tay, cúi đầu lau sạch.

Động tác của cô rất hỗn loạn, như sợ Dịch Giản tức giận vậy, trong miệng cũng liên tục áy náy: "Thực xin lỗi, thiếu tướng, tôi không cố ý, tôi . . ."

Dịch Giản không hé răng, vẻ nồng nhiệt trong ánh mắt lại đậm hơn, nhìn xuống mái tóc cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (10)

Dịch Giản không hé răng, vẻ nồng nhiệt trong ánh mắt lại đậm hơn, nhìn xuống mái tóc cô.

Chung Tình vội vội vàng vàng lau, chính là bộ đồ anh mặc có màu trắng, nên dễ bị dính bẩn, Chung Tình chỉ có thể cầm khăn tay lụa của mình, lau lau, không ngừng xoa chùi, nhưng càng xoa cô lại càng thấy không khí thoáng chốc trở nên quý dị.

Mà chỗ dưới tay cô, vốn mềm mềm, giờ cũng trở nên cứng rắn.

Cô chỉ biết hoảng hốt rối loạn, tạm thời không phát giác đã xảy ra chuyện gì, vừa ngẩng đầu lên nhìn thiếu tướng, lại phát hiện ánh mắt thiếu tướng nhìn cô, cứ như muốn nuốt cô vào bụng vậy.

Tay Chung Tình run lên, liền nghe được một tiếng kêu rên của Dịch Giản, lúc này, cô mới phát hiện vậy mà tay mình lại có thể đặt lên chỗ ấy của anh.

Trong nháy mắt khuôn mặt cô đỏ ửng lên.

Trong miệng nhỏ, cũng không nhịn được bật thốt lên, muốn thu tay về.

Ai biết, một giây sau tay cô lại bị anh đè chặt lại, để sát vào chỗ đó của anh.

Khuôn mặt Chung Tình càng lúc càng đỏ, cả người cũng sốt ruột theo, cô lại không thể nói ra là vì sao, cô chỉ thấy có phần rụt rè, cúi đầu, muốn rút ngón tay ra lại không được, đành cứ để ngượng ngùng như vậy.

Dịch Giản thấy dáng vẻ này của cô, chỉ cảm thấy cô thật đáng yêu.

Vốn đang đề tay cô lại, giờ anh lại nâng nó lên, đưa tới môi mình, nhẹ nhàng hôn lên.

Chung Tình ngẩng đầu, nhìn về phía Dịch Giản, vừa lúc đối diện với ánh mắt anh, cô chỉ cảm thấy ánh mắt chàng trai cực kỳ nóng bỏng, so với tính cách lạnh nhạt thường ngày của anh là hoàn toàn khác biệt.

Mơ hồ cô như cảm giác được sắp có chuyện gì đó xảy ra, quả nhiên, một giây sau, cô đã bị anh vươn tay ô vào lòng, đôi môi cũng hoàn toàn bị anh giữ lấy.

Nụ hôn của anh, cũng như bao lần dành cho cô, rất chuyên tâm, rất tỉ mỉ.

Chung Tình chỉ cảm thấy trước mắt hoảng hốt, nước nở một chốc đã bị anh chinh phục hoàn toàn.

Cô cho rằng anh còn muốn làm gì nữa, mà Dịch Giản cũng muốn làm tiếp vài chuyện.

Tay anh duỗi tới trước ngực cô, nhưng dường như anh vừa nghĩ tới điều gì, cưỡng chế mình ngừng lại.

Một lát nữa, anh phải gặp mặt vài người, bộ dáng này, quần áo bị bẩn rồi, sao còn gặp người khác được?

Dưới lầu có khu phố buôn bán, bên cạnh cũng có một cửa hàng bán quần áo.

Mà bộ dáng này của anh, tự nhiên là không đi được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (11)

Dưới lầu có khu phố buôn bán, bên cạnh cũng có một cửa hàng bán quần áo.

Mà bộ dáng này của anh, tự nhiên là không đi được.

Chung Tình thấy anh ngừng tay lại, có chút mờ mịt không hiểu gì, chân cô hơi nhuễn, toàn thân cũng còn đang đắm chìm trong nụ hôn vừa rồi, khuôn mặt cũng đỏ bừng, cảm thấy phía dưới cũng là một mảnh nóng ấm.

Cô vội trộm nhìn thoáng qua Dịch Giản, lại không phát hiện nét mặt mình mang theo vẻ không thỏa mãn.

Biểu cảm Dịch Giản rất lạnh nhạt, nghiêng, như suy nghĩ chuyện gì đó.

Chung Tình không tự chủ được nhìn nhìn, nhìn tới phát ngốc.

Dịch Giản nghiêng đầu, vừa lúc bắt gặp ánh mắt nhìn mình tới thất thần của cô gái nhỏ, ánh mắt anh không nhìn được mà ấm áp hơn, anh vươn tay, vuốt ve mái tóc cô thật tự nhiên, làm cô giật mình tỉnh lại.

Cô nhanh chóng cúi thấp đầu, làm tâm tình lại càng tốt hơn, lẳng lặng nhếch môi, "Chung Tình. . . xuống dưới lầu quẹo phải, mua một bộ quần áo, cả đồ trong lẫn ngoài, toàn bộ."

Nói xong, Dịch Giản lấy một số tiền trong túi áo vest đưa cho cô, sau đó nói kích cỡ đồ lớn đồ nhỏ của mình cho cô biết.

Chung Tình nhận lấy, lúc này mới phát hiện, mặt trên bộ đồ vest trắng kia của anh đọng lại vết coffee, rất dễ nhìn thấy.

Cô vội vã xoay người, đi xuống lầu.

Nơi đó có rất nhiều người nước ngoài lui tới, nói chuyện bằng thứ ngôn ngữ mà cô không hiểu.

Dựa theo Dịch Giản căn dặn, cô tìm tới căn hộ kia, sau khi đi vào, mới phát hiện bên trong toàn là trang phục nam.

Hết thấy đều là đồ vest.

Chung Tình tỉ mỉ nhìn một chút, từ vải dệt, đến kiểu dáng, cô đều chọn một lần, cuối cùng chọn một bộ áo sơ mi trong lam nhạt, áo vest ngoài màu trắng, mặt ngoài có có một đường màu xanh lam, trông rất nhẹ nhàng khoan khoái, rất xứng với người kia.

Trong trí nhớ của cô, anh luôn mặc đồ thuần trắng, nhưng cô lại cảm thấy, màu lam nhạt này lại xứng với anh hơn.

Chung Tình nhớ rõ số đo của anh, từ ngực đến thắt lưng tới cả vòng hông, đo từng cái một.

Ông chủ đưa cô một bộ thích hợp, nhận tiền.

Trong đầu Chung Tình, còn nhớ một vài điều, lúc ấy cô không phản ứng kịp, bây giờ, mới đột nhiên nghĩ tới, lại có thể là. . . kích cỡ nội y của anh.

Khuôn mặt Chung Tình lập tức đỏ rực cả lên, quay đầu, liền nhìn thấy nơi xa có treo một loạt quần. . . lót nam.

Cô quen nội liễm, mua quần áo cho đàn ông, cũng không cảm thấy có gì, nhưng giờ lại bảo mua . . . quần lót, lại còn phải chọn lựa trước mặt nhiều người như thế, cô thật không làm được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Đi Dạo Phố Cùng Thiếu Tướng (12)

Khuôn mặt Chung Tình lập tức đỏ rực cả lên, quay đầu, liền nhìn thấy nơi xa có treo một loạt quần. . . lót nam.

Cô quen nội liêm, mua quần áo cho đàn ông, cũng không cảm thấy có gì, nhưng giờ lại bảo mua . . . quần lót, lại còn phải chọn lựa trước mặt nhiều người như thế, cô thật không làm được.

Ông chủ gấp xếp quần áo cho cô xong, đóng gói tốt, đưa cho Chung Tình, "Hẹn gặp lại quý khách lần sau."

Chung Tình gật gật đầu, nhưng không nhận đồ.

Ông chủ quả thật quá giàu lòng hiếu kỳ, "Xin hỏi, cô còn cần thứ gì?"

Chung Tình mở miệng, lại không thể nói ra mình muốn mua gì, cô không nói ra lời câu nói kia, có thể nào cũng không thể nói tôi muốn mua đồ lót, chỉ có thể cười xấu hổ.

Ông chủ nhìn cô cảm thấy rất kỳ quái, nhưng mà khách hàng là thượng đế, lại nhìn trang phục Chung Tình mặc cũng là đồ có giá trị xa xỉ, đương nhiên không dám làm mất lòng, chỉ có thể khách khách khí khí nói: "Cô gái, cô cần gì cứ nói."

"Tôi muốn cái kia... .." Chung Tình vừa nhắm mắt, vừa nói ra bốn chữ này.

"Cái nào?"

"Chính là... .." Chung Tình sợ tới mức không dám liếc mắt nhìn mấy cái đồ lót kia, kìm nén hồi lâu, cũng không nói ra nổi, khuôn mặt nhỏ nhắn lại đỏ bừng, sau cùng đành nhắm mắt, vươn tay, cứ như giật đồ từ tay ông chủ, ôm quần áo vào ngực, xoay người chạy ra ngoài.

Tốc độ nhảy lên của tim cô càng lúc càng nhanh, dọc đường đi cũng không dám nhìn ai, vội vội vàng vàng lên lầu, đẩy cửa ra, mới thở hắt hắt một hơi.

Dịch Giản vốn đang nâng tách cà phê, từ từ uống, cửa chợt bị đẩy ra, liền nhìn thấy một bóng người vọt nhanh vào.

Anh nghiêng đầu, liền nhìn thấy Chung Tình đứng dựa lưng vào cánh cửa, thở phì phò.

Anh còn chưa kịp mở miệng, Chung Tình đã hồi thần, ôm quần áo, đi tới trước mặt anh, không nói câu nào, đặt quần áo vào một chỗ.

Cô không nhìn anh, không biết vì sao, từ khi nhìn những chiếc quần lót nam kia, trong đầu cô, lại luôn hiện lên hình ảnh Dịch Giản chỉ mặc quần lót.

Sao cô lại có thể nghĩ tới những hình ảnh này?

Nếu bị người khác biết được, còn không mắng cô là người không biết liêm sỉ mới lạ!

Ngay lúc cô nghĩ ngợi lung tung, Dịch Giản đứng lên, có chút lười nhác, nhìn lướt qua Chung Tình, thản nhiên nói: "Tới đây."

Chung Tình hít sâu một hơi, đi tới chỗ Dịch Giản, lại nghe Dịch Giản nói tiếp: "Cởi quần áo."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Đi Dạo Phố Cùng Thiếu Tướng (13)

Chung Tình hít sâu một hơi, đi tới chỗ Dịch Giản, lại nghe Dịch Giản nói tiếp: "Cởi quần áo."

Dịch Giản nói chuyện cực kỳ ngắn gọn.

Lời này rơi vào tai Chung Tình, lại khiến cô sửng sốt, theo bản năng cô cho rằng mình phải khuôn mặt của cô đỏ lên, vô ý thức mở miệng: "Thiếu tướng... . . . Tôi... . ."

Dịch Giản lẳng lẳng nhìn Chung Tình, biết cô hiểu lầm mình, nhưng cũng không nói ra, ngược lại ngậm cười nhìn cô.

Chung Tình thấy tim đập lỡ một nhịp đập, cô chưa bao giờ nhìn thấy anh cười, hóa ra anh cười đẹp như vậy, nhìn thấy trong tươi cười kia của anh mang theo vẻ cổ quái, cô mới giật mình phát hiện là thiếu tướng muốn cô hầu hạ anh.

Tức khắc khuôn mặt nóng lên, cô vươn tay, nhẹ nhàng cởi bỏ quần áo của anh, ổn định hơi thở, nhắm mắt lại, đi cởi quần áo cho anh.

Trái lại Dịch Giản cực kỳ thoải mái, một chút ý tứ muốn động thủ cũng không có.

Chung Tình cởi dây lưng của anh, rốt cuộc không tiếp tục nổi nữa, không nhìn được ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Dịch Giản: "Thiếu tướng, anh không

thể tự tay làm sao?"

Dịch Giản không hé răng, ánh mắt nhìn chăm chăm vào cô, đáy mắt thoáng hiện lên ham muốn tình . . .dục.

Chung Tình bị ánh mắt như vậy nhìn, cô chỉ thấy sốt ruột không an lòng, cúi đầu cắn răng, kéo khóa kéo quần anh xuống, tự mình cởi nó ra.

Chung Tình liền nhìn thấy toàn thân anh ngoại trừ mỗi cái quần lót ra, giờ đây đã hoàn toàn trần trụi đứng trước mặt mình.

Vốn Dịch Giản định để cô hầu hạ mình mặc quần áo, lại không biết từ đâu mà Chung Tình có được lá gan đó, lại có thể nhảy ra, đưa lưng về phía anh, dán chặt vào tường, liều chết nhắm mắt lại, đứng đó, miệng còn nhỏ giọng than thở: "Tôi không thấy được... Thiếu tướng, tôi không thấy được..."

Dịch Giản không đành lòng trêu chọc cô, liền tự mình đưa tay cầm quần áo, anh tìm kiếm hai bên, nhưng không tìm được quần lót, không nhịn được hỏi: "Quần lót đâu?"

Chung Tình vừa nghe anh hỏi, lập tức ngừng hít thở, cô không quay đầu, toàn thân cũng căng chặt, nhỏ giọng đáp lại một câu: "Quên rồi..."

Dịch Giản nhìn bộ dáng này của cô, không cần đoán cũng biết nhất định là cô cố ý không mua, cũng không biết là vì nhìn cô như vậy nên tâm tình anh tốt, hay vì muốn rút ngắn khoảng cách giữa hai người, mà hôm nay anh nói rất nhiều, nhìn bóng lưng cô, anh nói thêm một câu: "Nhớ kỹ, em nợ tôi một chiếc quần. . . lót!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (14)

Dịch Giản nhìn dáng vẻ này của cô, không cần đoán cũng biết nhất định là cô cố ý không mua, cũng không biết là vì nhìn cô như vậy nên tâm tình anh tốt, hay vì muốn rút ngắn khoảng cách giữa hai người, mà hôm nay anh nói rất nhiều, nhìn bóng lưng cô, anh nói thêm một câu: "Nhớ kỹ, em nợ tôi một chiếc quần. . . lót!"

Chung Tình nghe thấy như vậy, bỗng nhiên tròn to hai mắt, cô không thể tin được câu này lại được nói ra từ trong miệng của Dịch Giản.

Người đàn ông này cho tới nay, đều rất thông dong nho nhã, hờ hững coi thường, làm sao có khả năng nói ra những lời như vậy!

Chung Tình theo bản năng cảm thấy Dịch Giản là đang nói đùa, nhưng rồi lại cảm thấy người đàn ông như vậy sẽ không phải là người hay nói đùa, cô xoay đầu nhìn về phía Dịch Giản.

Cô nhìn chăm chú Dịch Giản, dường như muốn từ trong đôi mắt của hắn nhìn đi ra được một chút hi vọng, hi vọng hắn không nói thiệt.

Vậy mà. Lại phát hiện vẻ mặt hắn thế nhưng rất thành thật, đôi mắt hoàng trịnh trọng nhíu mi lại, cầm chiếc quần tây màu trắng chậm rãi mặc vào.

Dịch Giản lúc này, vẫn chưa mặc quần vào, xuyên qua chiếc quần trong hắn đang mặc.... Chính là chiếc quần lót.....màu đen

Hơn nữa, còn là hình tam giác

Vóc người của hắn rất tốt, khung xương đều đặn.

Vóc dáng cả người hoàn hảo như vậy, giống như được vẽ ra từ trong bức tranh, làm cho người ta có cảm giác rất thư thái.

Chung Tình đưa tay ra, không nhịn được dụi dụi con mắt, lúc này mới chợt hiểu ra mình đang nhìn cái gì.

Một luồng xấu hổ và e lệ từ đáy lòng tràn ra trái tim, cô theo bản năng muốn nhắm hai mắt lại, vừa vặn Dịch Giản lúc này lại ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía cô, cùng đối mặt với cô.

Dịch Giản thủ sẵn đai lưng, động tác không nhanh không chậm rất mê người, toàn thân từ trên xuống dưới tràn ngập một luồng khí chất siêu phàm thoát tục, khí chất cao quý, còn mang theo một loại khí tức đặc biệt âm nhu.

Loại âm nhu này, nhiều hơn một phần thì sẽ biến thành mạnh mẽ, thiếu đi một phần thì sẽ biến thành nhu nhược, không người bình thường nào có thể bắt chước được, hơn nữa nhất cử nhất động của hắn còn làm cho người ta cảm thấy có một loại ảo giác dịu dàng lười nhác.

Dịch Giản phát hiện cô gái nhỏ này đang nhìn mình đến đờ người ra, ánh mắt trở nên hơi sâu thẳm, lẳng lặng nhìn Chung Tình một hồi, mới vẫy tay về phía cô, ra hiệu cho cô lại đây!

Chung Tình không nhúc nhích, cô cúi đầu, trên mặt hiện lên vẻ thẹn thùng, tựa như thêu hoa trên gấm, làm cho cả người cô phút chốc phát ra ánh sáng rực rỡ.

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình như vậy, không có mở miệng nói chuyện, chỉ bước lên phía trước, đi đến chỗ cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (15)

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình như vậy, không có mở miệng nói chuyện, chỉ bước lên phía trước, đi đến chỗ cô.

Chung Tình nghe được tiếng bước chân của hắn, tuy mỗi bước chân của hắn rất nhẹ, nhưng lại giống như cây búa nhẹ nhàng đi vào trái tim cô, khiến cho trái tim cô thít chặt từng chút một

Cô không tự chủ được mà nín thở, nghe tiếng bước chân của hắn đang dần dần đến gần mình.

Cô hơi cúi đầu, bỗng nhìn thấy đôi giày của hắn, cô theo bản năng quay mặt quay sang hướng khác, thế nhưng hắn lại đuổi tay ra, nắm lấy cái đầu nhỏ của cô, nhẹ nhàng dùng lực một chút, đưa vào trong ngực hắn.

Hắn vẫn chưa có mặc quần vào, lực đạo hơi lớn một chút, mặt của cô liền lập tức kề sát vào trên da thịt lạnh lạnh của hắn.

Mí mắt Chung Tình càng ngày càng buông xuống, bàn tay lớn đang ôm người cô đã đổi thành ôm hông của cô.

Hắn không nói gì, cúi đầu nhìn cô, cảm thấy trong lòng vô cùng thoải mái, khuôn mặt trắng trẻo non nớt, tràn ngập sức mê hoặc, giống như đang câu dẫn hắn cúi đầu cắn một cái.

Hắn đương nhiên sẽ không oan ức chính mình.

Cánh tay dùng sức ôm chặt lại, cúi đầu chuẩn xác không chút sai sót bắt lấy môi cô.

Cô ngẩng đầu, chịu đựng nụ hôn của hắn.

Hắn đã quá quen với việc hôn cô, vì thế rất nhanh đã chuyển sang hôn sâu.

Tuy Bọn họ đã hôn qua rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần hôn môi, Chung Tình vẫn không cách nào khống chế bản thân, cảm thấy có chút run rẩy.

Cô cảm thấy người đàn ông ở trước mặt này, một khi đã rơi vào những chuyện này, thì sẽ trở nên đặc biệt có chút mê hoặc người, lúc nào cũng có thể khiến cô hôn mê.

Nụ hôn của hắn, càng ngày càng kịch liệt, dần dần hôn sâu hơn, giống như muốn nuốt chửng cô vào trong bụng .

Chung Tình cảm thấy hô hấp càng ngày càng khó khăn, môi bị hắn chặt chẽ ôm lấy, quăn quýt, bên tai lại lâu lâu lại vang lên âm thanh ngượng ngùng.

Chung Tình dần dần trở nên vô lực, xụi lơ, nếu vòng tay của hắn không vòng quanh eo của cô, cô sợ rằng đã biến thành một đầm nước, uồn lượn ở trên mặt đất.

Đừng nghĩ Dịch Giản bình thường là một người đàn ông lạnh nhạt, nên sẽ ít ham muốn, không hứng thú mấy, thế nhưng Chung Tình lại biết, lúc ở trên giường, hắn lại không hề có một chút lạnh nhạt nào, ngoại trừ hắn lần đó tức giận, làm cho cô rất đau, nhưng những lần khác, hắn lại hoàn toàn khác không hề giống với lúc bình thường, có thể nói hắn nhiệt tình như lửa, ôn nhu như nước.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (16)

Động tác của hấn đúng là càng ngày càng thuần thục và điêu luyện, càng ngày càng khiêu khích cô, rõ ràng mỗi lần như vậy chính cô là người bị động, thế nhưng lúc sau, hấn lại có biện pháp biến cô có ham muốn. Không vừa lòng thỉnh cầu cái kia.

Ý đồ của Dịch Giản rất rõ ràng.

Chung Tình đương nhiên không đồng ý, cô đã quen rụt rè từ hồi nhỏ, vì sinh tồn mà trở thành người của Dịch Giản, đã là cực hạn lớn nhất mà cô có thể chịu đựng, ở trong tiềm thức của cô, những chuyện này chỉ có thể làm ở trên giường, không thể làm ở đâu cũng được.

Vì thế, cô đưa tay ra bắt lấy tay Dịch Giản, ngăn cản hấn: "Không muốn. Không thể ở đây"

Lời của cô vô cùng khẩn thiết, như sợ Dịch Giản thật sự bắt đầu ở đây.

Dịch Giản nhìn thấy vẻ khiếp đảm của cô, chẳng qua cảm thấy người phụ nữ này, thực sự quá đáng yêu mà cũng rất đáng thương, khiến hấn càng ngày càng không cách nào kiềm chế được chính mình .

Lần đó, hấn dọa cô sợ nên vẫn còn canh cánh trong lòng, mấy ngày sau đó đều cảm thấy cuộc sống trải qua vô cùng vô vị.

Hắn nghĩ, hẳn đúng là đã bị tẩu hỏa nhập ma rồi, càng ngày càng không có cách nào nhận được cảm giác của mình với cô Thậm chí Vào lúc ấy, hẳn thật sự đã cảm thấy sợ hãi, sợ cô. Từ nay về sau, căm ghét hẳn.

Vốn dĩ, cô đối với hắn đã tồn tại một sự đề phòng và trốn tránh, hiện tại lại như vậy, không biết có làm cho cô càng muốn nỗ lực né tránh hắn hay không?

Thật ra, trong lòng của hắn so với ai khác đều hi vọng rằng có một ngày, cô sẽ tự nguyện chờ hắn, đối xử với hắn giống như cách cô đối xử với Trác Nhiên vậy.

Dịch Giản ngược lại cầm lấy tay của cô, bắt được bên mép, nhẹ nhàng mổ hai lần, sau đó ôm cô rồi ngồi lên băng ghế, làm cho cô thuận theo ngồi ở trên hai chân mình, sau đó, nhẹ nhàng vén quần áo của cô lên. Cô không ngăn cản được hắn, chỉ có thể để hắn tùy ý mạnh mẽ kịch liệt như vậy, hai người ở trong lúc đó bạo phát.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, hắn dẫn dắt cô đến kiệt sức, giọng nói của cô có chút thay đổi, hắn mới bằng lòng thả cô ra.

Cô cuộn mình ở trên người hắn, thở hồng hộc, cảm giác thân thể khó chịu, nhơm nhớp Hắn ở phía sau chống đỡ vành tai cô, khẽ hít thở, khiến cho cô buồn bực mất tập trung.

Nhìn thấy dáng vẻ của cô như vậy, hắn giống như bị nghiện mà muốn trêu đùa cô, Dịch Giản lại một lần nữa nhấn mạnh: "Đừng quên , chiếc. . . . quần lót!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Đi Dạo Phố Cùng Thiếu Tướng (17)

Nhìn thấy dáng vẻ của cô như vậy, hắn giống như bị nghiền mà muốn trêu đùa cô, Dịch Giản lại một lần nữa nhấn mạnh: "Đừng quên , chiếc. quần lót!"

Đúng như dự đoán, mặt Chung Tình lập tức đỏ lên.

Dịch Giản nhìn cô e thẹn như vậy, hơi chút xuất thần. Chỉ có những lúc như vậy, hắn mới có thể nhìn thấy mặt tự nhiên nhất của cô.

Hắn vươn ngón tay, vô tình hay cố ý mà vuốt nhẹ mái tóc mềm mại và bóng khỏe của cô, rồi sau đó cầm lấy một ít lọn tóc đang quăn ở trên bả vai cô.

Hắn đẩy mái tóc của cô ra, cúi đầu, gặm Cắn lên bả vai cô, rõ ràng cảm giác được thân thể của cô đang căng thẳng.

Cơ thể của hắn lúc này vẫn không có rời khỏi thân thể cô, hai người gắt gao quăn chặt lấy nhau.

Cô không phân biệt được cảm giác này có thoải mái hay là không thoải mái, chẳng qua cảm thấy có một điều gì đó đang chậm rãi tràn ra.

Quần áo của cô đã bẩn.

Cô cũng không dám ngăn cản hắn.

Chỉ có thể mặc cho hắn làm như vậy thậm chí, cô lúc này đã có chút hoảng hốt, cô không phân biệt được. Thiếu Tướng âm lãnh trước kia cùng với Thiếu Tướng dịu dàng lúc này, rốt cuộc đâu mới là bản chất thật của hắn?

Bờ môi Dịch Giản hơi run lên một chút, lúc này mới chậm rãi từ trên vai của cô dời đi, cánh tay của hắn nhẹ nhàng ôm lấy cô, nâng cô đứng lên, sau đó thả cô ra.

Chân Chung Tình run lên, nhất thời không thể đứng vững, lão đảo một thoáng, cánh tay của hắn mau chóng đưa tới, lại một lần nữa ôm lấy cô.

Hắn nhìn vào mắt của cô, mang theo một ít trêu chọc.

Chung Tình sao dám nhìn thẳng vào mắt hắn, chẳng qua cảm thấy mình sắp mất mặt đến chết rồi, một tầng đỏ hồng mỏng manh từ trên mặt kéo dài tới chân.

Lúng túng đứng ở nơi đó, đến nửa ngày, thân thể mới ổn định.

Dịch Giản lúc này mới thay cô thu dọn quần áo, sau đó chính mình không nóng không vội mặc quần áo vào, kêu người lại đây, thu lại cẩn thận những quần áo dơ, đem đi giặt sạch, lúc này mới đi về phía cánh cửa.

Chung Tình không biết hắn muốn làm cái gì, trong lòng vẫn còn quần quanh câu nói kia của hắn. Nợ hắn một chiếc quần. lót.

Cô chỉ lo hắn thật sự mang cô đi mua quần lót, cho nên liền đứng ở nơi đó, không nhúc nhích hỏi: "Thiếu Tướng, ngài muốn làm cái gì?"

Dịch Giản đi tới cửa, bên cạnh cửa có đặt một cái bồn hoa, phấn phấn hoa rơi đầy ở trên cành cây, đan xen với bộ âu phục xanh trắng của hắn, màu sắc cả hai hòa vào nhau, làm cho người ta có một loại ảo giác.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (18)

Dịch Giản đi tới cửa, bên cạnh cửa có đặt một cái bồn hoa, phần phần hoa rơi đầy ở trên cành cây, đan xen với bộ âu phục xanh trắng của hắn, màu sắc cả hai hòa vào nhau, làm cho người ta có một loại ảo giác.

Dường như người đàn ông đứng ở nơi đó, xinh đẹp giống như một cô gái, xinh tươi hơn cả hoa, trong đôi mắt tràn ngập thần thái yên tĩnh.

Chung Tình nghĩ, hắn rốt cuộc là người đàn ông như thế nào?

Vì sao cho tới bây giờ, cô đều nhìn không thấu?

Cô nhận thức vô số người, cũng từng nói chuyện qua với vô số người, thế nhưng lại chưa từng nhìn thấy một đàn ông như vậy.

Hắn có vẻ bề ngoài xuất sắc nhất, không người phụ nữ nào không yêu thân thể cùng bối cảnh của hắn, còn có phong cách làm việc hoàn mỹ đến không thể xoi mói.

Nói tóm lại, ngay cả Chung Tình cũng có cảm giác không thể bắt bẻ một điều gì về người đàn ông này, ngay cả một tật xấu cũng tìm không thấy.

Nếu cứng rắn muốn tìm ra khuyết điểm của hắn, đó chính là hắn quá ít nói, nhưng lại có thể mang đến cho người ta cảm giác an toàn và thận trọng.

Dường như khuyết điểm này, cũng có thể biến thành chỗ tốt.

Nếu cứng rắn muốn tìm ra chỗ chưa tốt của hắn, thì đó chính là hắn quá lạnh nhạt, khiến người ta chùn bước.

Chỉ là, hắn một mực lạnh nhạt như vậy, cho nên những lúc nói chuyện với hắn, lại làm cho người ta có một loại cảm giác mơ hồ.

Chung Tình vòng tới vòng lui như vậy, trong đầu suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng cũng đưa ra một kết luận ——— người đàn ông trước mặt này, vô cùng nguy hiểm!

Dịch Giản lẳng lặng nhìn Chung Tình, hắn giống như không có ý muốn mở miệng nói chuyện.

Chung Tình cố gắng vùng vẫy không để cho mình rơi vào vòng nước xoáy của hắn, sau đó nháy mắt một cái, hơi nở nụ cười: "Thiếu Tướng, ở đây không phải rất tốt sao? Tại sao muốn đi ra ngoài ? Chung Tình vẫn chưa có uống cà phê ở đây."

Dịch Giản tiếp tục nhìn chăm chăm cô, đáy mắt không có chút rung động nào, thật vất vả mở miệng: "Mua quần áo!"

Chung Tình vừa nghe đến hai chữ quần áo này, không đi về phía trước, trái lại hướng về phía sau liên tục lui hai bước.

Cô lắc đầu, cô không muốn đi, quá mất mặt rồi!

"Thiếu Tướng Chung Tình rất mệt, Chung Tình có thể không đi được không, Chung Tình ở lại chỗ này chờ ngài."

Dịch Giản vẫn bất động đứng ở nơi đó, trái lại cất bước đi về phía cô, Chung Tình liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng cuối cùng nhưng vẫn bị hắn bắt được, không để ý vẻ mặt như muốn khóc tang của cô, cứ thế ôm lấy vòng eo của cô đi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (19)

Dịch Giản vẫn bất động đứng ở nơi đó, trái lại cất bước đi về phía cô, Chung Tình liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng cuối cùng nhưng vẫn bị hãm bắt được, không để ý vẻ mặt như muốn khóc tang của cô, cứ thế ôm lấy vòng eo của cô đi ra ngoài.

Chân Chung Tình bắt đầu run lên, cô cũng không biết lấy khí lực từ nơi nào, nắm lấy cạnh bàn, sống chết không chịu động.

Dịch Giản kéo cô, lại phát hiện cô bất động, nhất thời lạnh lùng thả eo cô ra, đứng ở trước mặt lạnh lùng nhìn cô.

Thiếu Tướng lại tới nữa rồi!

Trong lòng Chung Tình sợ hãi, cắn môi dưới, nhắm mắt lại, làm bộ không nhìn thấy!

"Thiếu Tướng, Chung Tình không muốn đi."

Chung Tình sợ Thiếu Tướng sẽ tới bắt cô, cũng không sợ bị mất mặt, cả người dẻo dai vô cùng, cúi người xuống, hướng vào phía dưới chiếc bàn, chui vào trong.

Nhìn thấy hành động của cô như vậy, Dịch Giản dờ khóc dờ cười, đây mới chính là cô, bản tính linh hoạt ngây thơ như vậy.

Chung Tình trốn ở phía dưới bàn, không chịu đi ra ngoài.

Một lát sau, Dịch Giản ngồi xổm xuống, hơi cúi đầu, nhìn cô: "Đi ra. . . .
.."

"Không được!"

"." Dịch Giản không nói lời nào nhìn cô, hẳn không thích một câu nói hai lần!

Thế nhưng vẻ mặt của hẳn, rõ ràng chính là nói cho cô biết, bé ngoan tốt nhất nên nghe lời!

"Không muốn đi mua cái kia!" Chung Tình gấp đến sắp hỏng rồi, cô chưa từng nhìn thấy có phụ nữ nào lại cùng đàn ông ở ban ngày ban mặt, mua quần. lót .

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, không biết sẽ có bao nhiêu người cảm thấy cô là người phụ nữ không đứng đắn đây!

"Thiếu Tướng, ngài muốn Chung Tình làm cái gì cũng được, chính là không nên cùng Chung Tình mua đồ vật kia!"

"Được." Dịch Giản đáp một tiếng, coi như là đồng ý.

Chung Tình không nhịn được trợn to hai mắt, cảm thấy khó mà tin nổi, hẳn thỏa hiệp sao?

Cô từ nhỏ đến lớn chưa từng làm chuyện mất mặt như vậy, ngang ngược giống như một đứa bé, liều mạng khóc lóc om sòm.

Lúc nhỏ, có một lần cô nhìn thấy chị cả làm nũng với bác gái, nằm trên đất không ngừng lăn qua lăn lại, còn cất tiếng khóc.

Vào lúc ấy, cô cảm thấy chị cả thật không hiểu chuyện, cũng không để ý thân phận của mình mà hồ nháo như vậy.

Thế nhưng bác gái lại khom người xuống, nhẹ giọng dỗ dành chị cả, thậm chí còn bế chị cả lên, cầm khăn tay thấm nước mắt, ôm vào trong ngực, nâng niu như bảo bối.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (20)

Thế nhưng bác gái lại khom người xuống, nhẹ giọng dỗ dành chị cả, thậm chí còn bế chị cả lên, cầm khăn tay thấm nước mắt, ôm vào trong ngực, nâng niu như bảo bối.

Thật ra vào lúc ấy, cô cũng có ước muốn được như vậy.

Chỉ tiếc, ở trong thế giới này lại không có người nào có thể dung túng cho cô khóc lóc om sòm như vậy!

Mà vừa rồi, cô chính là đang khóc lóc om sòm sao?

Thế nhưng hắn lại không có tức giận, thậm chí trong mắt dường như còn tồn tại một chút ý cười.

Chung Tình ngẩn ra, trong giây phút kia, đáy lòng cô rốt cuộc hiện lên một cảm xúc không nói nên lời.

Dịch Giản cúi người, đưa tay ra, bắt được cánh tay của cô, kéo cô đi ra, sau đó lặng yên không một tiếng động đưa tay luồn vào bộ sườn xám của cô.

Chung Tình sợ hết hồn, cảm giác được ngón tay của hắn đang đụng vào quần lót của mình.

Nơi đó ướt nhẹp một mảnh, lúc này cô cùng hắn làm chuyện đó.
. nên đã bị bắn.

Mặt cô đỏ vô cùng, bắt lấy cánh tay của hắn, nghiêng mình ra ngoài.

Dịch Giản lúc này lại nhẹ giọng nói: "Đã bị bắn rồi, còn có nơi này.
."

Dịch Giản chỉ vào bộ sườn xám của cô.

Mặt Chung Tình lập tức nóng lên.

Hóa ra, hắn nói mua quần áo là mua cho cô.

Là do bản thân cô nghĩ quá lên rồi sao?

Cô lúng túng lắc đầu: "Không cần Thiếu Tướng, cái này không thấy được Chung Tình trở về nhà sẽ thay đồ, không cần làm phiền Thiếu Tướng."

Dịch Giản không nói gì.

Chỉ nhìn cô.

Ánh mắt nhàn nhạt, không biết nghĩ cái gì.

Chung Tình nhìn thấy ánh mắt như thế, trong lòng run run, thật lâu cô mới giật môi: "Được không."

Giọng của cô thốt lên nhỏ xíu giống như con muỗi, thế nhưng vẻ mặt của Dịch Giản rõ ràng đã hòa hoãn lên.

Hắn xoay người, đi thẳng về phía trước.

Chung Tình chẳng biết vì sao, nhìn bóng lưng Dịch Giản lại cảm thấy hắn thật cô đơn .

Dịch Giản đi hai bước, biết cô không có đi theo sau, cũng không quay đầu lại, chỉ đứng quay lưng lại với cô.

Thật ra trong lòng của hắn, có chút bất đắc dĩ .

Hắn đưa đồ, cô đã mặc rồi, nhưng vẫn trả trở về, hiện tại hắn tìm cách tiếp tục mua đồ cho cô, dựa vào tính tình của cô, không biết có trả về lại hay không.

Không làm phiền hắn. Ở trong lòng cô, chỉ có tính toán hắn, có thể từ hắn lấy đi bao nhiêu chỗ tốt, nhưng chưa bao giờ gây phiền phức ở trước mặt hắn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Đi Dạo Phố Cùng Thiếu Tướng (21)

Không làm phiền hân. Ở trong lòng cô, chỉ có tính toán hân, có thể từ hân lấy đi bao nhiêu chỗ tốt, nhưng chưa bao giờ gây phiền phức ở trước mặt hân.

Người có thể khiến cho cô gây phiền phức ở trước mặt, đều là những người thân cận nhất của cô.

Khi nào cô mới có thể đối với hân, vứt sạch hết tất cả những phòng bị?

Dịch Giản dường như có chút tức giận, nhưng vẫn đợi cô đi đến bên người, than nhẹ một tiếng, đưa tay ra ôm cô vào trong lòng, lên xe.

Sự tự chủ của hân vẫn rất mạnh Nhưng chỉ có hân biết, sự tự chủ đó, đối với hân mà nói là có bao nhiêu đau đớn.

Hân sợ cô sẽ sợ hân, nên hân sẽ không nổi nóng với cô.

=====

Trên đường cái, người lui kẻ tới.

Tình cờ có mấy chiếc xe đi ngang qua.

Dịch Giản kéo cửa xe xuống, thì đã đứng trước một cửa tiệm mặt tiền.

Bên trong cửa tiệm, bày ra đủ loại kiểu dáng quần áo, còn có âu phục đến từ nước ngoài.

Dịch Giản ngừng xe, đi qua một bên mở cửa xe ra, đưa tay ra để Chung Tình đỡ lấy cánh tay của mình, xuống xe.

Hắn ôm eo cô, đi vào trong bên trong.

Người bán hàng nhìn thấy bọn họ đến, cảm thấy đây là một đôi nam nữ đẹp đôi, mắt sáng rỡ, không nhịn được có chút ngây dại, vì thế thật lâu sau, cũng không có tới bắt chuyện.

Dịch Giản lười biếng ngồi ở một bên ghế salông, nhìn Chung Tình ở trong một đồng quần áo chọn tới chọn lui.

Phụ nữ lúc nào cũng vậy, một giây trước mới nói không cần mua đồ, một giây sau khi nhìn thấy nhiều quần áo mỹ lệ như vậy, lại có chút yêu thích không muốn buông tay.

Chung Tình nhìn một vòng, phát hiện mỗi một bộ quần áo đều có sự đặc sắc của riêng mình.

Cô nhìn lần lượt từng cái, dáng vẻ khá yên tĩnh.

Hai cô gái kế bên thỉnh thoảng liếc nhìn cô một chút, sau đó lại liếc nhìn người ngồi ở ghế salông, ánh mắt trước sau vẫn dừng lại ở trên người Dịch Giản.

Bọn họ đều là lén lút nhìn.

Chung Tình nhìn thấy những ánh mắt đó, theo bản năng lờm cho một phát, thế nhưng những người kia lại làm như không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Dịch Giản thì lại không.

Hắn chỉ chăm chú nhìn Chung Tình, còn những người khác, ai nhìn hắn, hắn đều bỏ mặc.

Lúc này đã là buổi chiều, nhưng vẫn còn khá nhiều nắng.

Trong cửa tiệm khá sáng sủa.

Chung Tình dựa vào kích cỡ của bản thân, chọn quần áo, sau đó tiến vào phòng mặc thử đồ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Đi Dạo Phố Cùng Thiếu Tướng (22)

Chung Tình dựa vào kích cỡ của bản thân, chọn quần áo, sau đó tiến vào phòng mặc thử đồ.

Bộ sườn xám cô chọn, là màu tím đậm .

Người bình thường mặc quần áo màu tím sẫm sẽ có vẻ rất già, thế nhưng sau khi Chung Tình mặc vào, trái lại càng có mùi vị .

Mặt trên có đủ mọi màu sắc, nửa người trên là hoa mẫu đơn nở rộ bảy màu, vô cùng diễm lệ, nửa người dưới là đuôi chim công, hoa lệ vô cùng.

Sau khi cô mặc vào, đi ra, làm cho tất cả mọi người trong tiệm đều chấn động.

"Bộ quần áo này, rất nhiều người đã từng thử qua, nhưng do kích cỡ quần áo hơi nhỏ nên không mặc được, hơn nữa mặc vào cũng không có mùi vị như vậy."

"Đúng là. Vị tiểu thư mặc bộ quần áo này, vốn đã đẹp thì nay lại càng đẹp hơn."

.....

Những lời khen ngợi này đều xuất phát từ đáy lòng, không có một chút nào nịnh hót và lấy lòng.

Chung Tình mỉm cười, soi gương, nhìn chỗ nào cũng thấy rất vừa vặn .

"Tiểu thư, tôi có thể cho cô số đo của bộ quần áo này, lần sau nếu cô muốn mua quần áo, có thể đến đặt trước, dáng người của cô quá tốt, nhưng lại có rất ít bộ quần áo có kích thước nhỏ như vậy."

Ông chủ cầm thước dây, đi tới.

Lập tức đi đo quần áo cho Chung Tình, Dịch Giản ngồi ở một bên, bỗng lười biếng đứng lên, đi tới.

Không chút biến sắc ôm Chung Tình, soi gương nhìn một chút, ánh mắt mang theo sự sâu thẳm, nhìn một cách tỉ mỉ.

Chung Tình nhất thời đã quên Dịch Giản còn ngồi ở chỗ đó, cô có chút không tự nhiên quay đầu, thuận miệng hỏi: "Đẹp không?"

"Đẹp." Dịch Giản gật đầu, lấy tiền ra thanh toán.

Lúc rời đi, hắn giống như nghĩ tới điều gì, cầm lấy giấy bút trôi chảy viết xuống vài con số.

Đưa cho ông chủ.

Ông chủ nhìn một chút, liền biết là số đo quần áo của Chung Tình, nhất thời vui vẻ ra mặt: "Cảm ơn đã chiếu cố! Nếu như hai vị có nhu cầu, có thể tới nơi này đặt trước bất cứ lúc nào Tháng sau sẽ có vải mới, hai người có thể tới nhìn."

Tính tình Dịch Giản vẫn luôn như vậy, hắn tiến vào tiệm bán quần áo này, trước sau đều chưa nói qua một câu, ngoại trừ Chung Tình hỏi hắn đẹp không, hắn đáp lại một chữ, những lúc khác, đều là trầm mặc.

Lúc này, một bên ông chủ thì nhiệt tình, Dịch Giản thì lạnh nhạt, tạo nên một bức tranh đối lập nhau.

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn lướt qua những con số trên mặt giấy, nét chữ rồng bay phượng múa, rất là đẹp mắt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng (23)

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn lướt qua những con số trên mặt giấy, nét chữ rồng bay phượng múa rất là đẹp mắt.

Cô không nhịn được mà cảm thấy tò mò, hẳn làm sao biết kích cỡ của mình?

Thế nhưng chưa kịp hỏi.

Ông chủ đã xen ngang: "Hiện tại. trong tiệm cũng có một ít vải tốt, hai vị có muốn đi xem. hay. không?"

Dịch Giản đời nào để ý tới lời ông chủ đang nói.

Ông chủ nhìn thấy Dịch Giản không lên tiếng, cảm thấy một trận lúng túng, nửa ngày cũng không nói ra được một chữ.

Hắn cũng không biết tại sao, vừa nãy người đàn ông này ngồi ở chỗ đó, cảm thấy hắn rất đẹp, rất lười, không có gì đáng sợ.

Thế nhưng hiện tại, hắn (Dịch Giản) đứng ở trước mặt hắn không nói lời nào, ngay cả một ánh mắt cũng không thèm liếc, lại làm cho hắn trong nháy mắt không biết nên nói cái gì.

Ông chủ cho rằng Dịch Giản và Chung Tình phải rời đi, lắp ba lắp bắp, vội vã cuống cuồng nói: "Hai vị. Đi thông thả."

Ai biết, Dịch Giản nhìn Chung Tình một hồi lâu, chỉ nhúu mày, quay đầu, cầm giấy bút trong tay ông chủ, cúi đầu, lại một lần nữa viết một chuỗi số đề lên những chuỗi số lúc này.

Ông chủ kinh ngạc hỏi: "Chuyện này. sao lại như vậy, kích thước này không hợp với dáng người của vị tiểu thư đây, rất lớn."

Dịch Giản giống như không nghe thấy ông chủ nói cái gì, vô thanh vô tức quay đầu, ôm eo Chung Tình, đi ra ngoài.

"Tại sao sửa lại?" Chung Tình ngẩng đầu, lần này không nhận được nhẹ giọng hỏi.

"Ừ, sau một thời gian nữa sẽ mập lên."

"Sẽ không, từ nhỏ tôi đã như vậy, có ăn thế nào cũng không mập lên." Điểm ấy, Chung Tình rất lấy làm tự hào.

"Sẽ không." Dịch Giản nói ra hai chữ, không hề có một tiếng động xiết chặt tay, hẳn nhất định phải nuôi béo cô, cô bây giờ quá gầy.

Sau khi ông chủ nhìn hai người rời đi, cảm thấy trong lòng một hồi run rẩy.

Mỗi ngày, người tới nơi này để lựa quần áo đều nhiều vô số kể, thế nhưng lại chưa thấy người đàn ông nào, từ đầu đến cuối không nói một tiếng nào, nhưng chỉ lúc đối mặt với người phụ nữ của mình thì mới lên tiếng.

Nói vậy, trong lòng người đàn ông này chỉ có người phụ nữ kia.

Dịch Giản và Chung Tình lại không biết, một thời gian sau, những người ở trong tiệm bán quần áo kia vẫn chưa có lấy lại tinh thần.

.....

Ra cửa, Dịch Giản vẫn chưa lái xe, mà dắt tay Chung Tình đi vào tiệm giấy cách đó không xa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Đưa Thiếu Tướng Đi Đạo Phố (25)

Ông chủ cũng không biết mình đã chọc giận thiếu tướng ở chỗ nào, nhưng lại không dám hỏi, chỉ có thể báo giá, thu tiền, một câu thiếu tướng đi thông thả cũng run rẩy cả một lúc lâu mới nói được.

Nhưng, cửa hàng người đến người đi, lúc này lại yên tĩnh hơn rất nhiều, hết như đã tự động rời khỏi nơi này vậy.

Chung Tình thấy ông chủ đã bị dọa thành dáng vẻ như thế, hơi có chút áy náy mà cười với ông ta: "Cảm ơn ông chủ nhé."

"Không... không cần phải cảm ơn đâu."

Dịch Giản thấy Chung Tình như thế, lại vươn tay lôi cô đi ra bên ngoài, ngay cả tiền thừa cũng không cần.

Dịch Giản bước đi rất nhanh, không hề giống con người nho nhã dịu dàng lúc trước.

Chung Tình có chút không thể theo kịp, vừa chạy theo vừa thở gấp.

Lên xe, Dịch Giản cũng không hề lên tiếng, vẻ mặt vẫn lạnh ngắt như cũ, hết như tức giận đến không nói nên lời vậy.

Chung Tình chưa từng thấy tính cách trẻ con này của Dịch Giản, lòng cô cũng cảm thấy hơi căng thẳng, nhưng không biết vì sao lại có chút cảm giác hoảng hốt, không tự chủ được mà nói:

"Thiếu tướng, anh làm sao thế? Trông có vẻ không vui, lại kéo Chung Tình ra ngoài thế."

Giọng của cô, vừa nhỏ nhẹ vừa êm ái, ánh mắt đen nhánh ấy vẫn đang nhìn Dịch Giản, còn mang theo chút vẻ chỉ trích, nhưng vẫn bị vẻ điềm đạm đáng yêu che khuất.

Lúc này Dịch Giản mới quay đầu, nhìn thấy vẻ mặt của cô thì không khỏi đờ ra, anh cũng rất hồi hộp, luôn cảm thấy không thoải mái, anh không thích người khác nhìn vào mắt của cô, còn chạm vào cô, cũng không thích cô cười với người khác.

Nhưng, anh vẫn không nói gì, chỉ thản nhiên chuyển tầm mắt, khởi động xe, đi dọc theo con đường.

Anh luôn cảm thấy, có một vài thứ, anh luôn cố gắng che dấu nhưng trong lúc vô ý, những thứ ấy đều bị phơi bày.

Mà Chung Tình lại cảm thấy giờ phút này Dịch Giản rất lạ, cô quay đầu quan sát Dịch Giản một lúc, hơi suy nghĩ, nếu anh giả vờ... Thì cũng quá thật rồi, cô cũng không thể phân biệt được thật giả nữa.

Vốn cô còn cảm thấy, có thể anh chỉ vì một chút ham muốn mới mẻ nên mới chơi đùa với cô một chút mà thôi, nhưng cho tới giờ, anh lại thật giả khó phân, hơn nữa còn nghiêm túc như thế.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Đi Dạo Phố Với Thiếu Tướng (26)

Vốn cô còn cảm thấy, có thể anh chỉ vì một chút ham muốn mới mẻ nên mới chơi đùa với cô một chút mà thôi, nhưng cho tới giờ, anh lại thật giả khó phân, hơn nữa còn nghiêm túc như thế.

Lòng của cô, không tự chủ được mà trầm xuống.

Cô không muốn để cho kế hoạch của mình tan vỡ hoàn toàn.

Cô không lên tiếng, ánh mắt dời đến ngoài cửa sổ, nhìn con phố buôn bán bên ngoài, người đến người đi nườm nượp, tiếng người nói đùa cợt mở, nhưng trong đầu, lại vô cùng hỗn loạn, một chút suy nghĩ, như là không thể khống chế mà không ngừng dâng lên.

Bên trong xe có mùi thơm nhàn nhạt của bạc hà, xen lẫn giữa hơi thở của hai người.

Dịch Giản trầm tĩnh lái xe, toàn thân cao thấp, cũng được bao phủ bởi khí chất lạnh như băng, hơn nữa cũng xen lẫn một chút thứ khác... Trời mới biết, đáy lòng của anh, vào giờ phút này, rốt cuộc cất giấu bao nhiêu sự hỗn loạn.

Hai người đều có tâm sự của mình, ở đáy lòng, đều tỉ mỉ che dấu đối phương, phỏng đoán lòng của đối phương, rốt cuộc đang có suy nghĩ gì.

Nhưng, không ai mở miệng đi.

Tất nhiên, cũng không thể mở miệng hỏi.

Người nào hỏi, đó chính là người thua.

Một muốn chạy trốn, một muốn bắt, một muốn sống, một muốn chiếm được.

Vốn dĩ, dường như không có quá lớn mâu thuẫn, nhưng hết lần này tới lần khác, người đàn ông này, trong lòng cô gái ấy, chỉ có hai chữ, đó chính là nguy hiểm!

Một loại người quá mức nguy hiểm không phải thứ mà cô gái kia muốn chạm vào.

Đương nhiên, thoát nhìn tất cả mọi thứ cũng vô cùng phức tạp

Xe đi thật lâu, Chung Tình mới phục hồi tinh thần, nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ, chẳng qua lại cảm thấy có chút xa lạ, bên cạnh cô, thiếu tướng trông có vẻ vô cùng phiền muộn.

"Thiếu tướng, anh đi đâu vậy?"

Lúc này Dịch Giản mới quay đầu, liếc mắt nhìn Chung Tình, giọng nói có chút cứng nhắc: "Tiệc gặp mặt bạn."

Vừa nói xong, Dịch Giản cho xe dừng ở một bên.

Xuống xe, Dịch Giản đứng ở nơi đó, chờ Chung Tình đi tới bên cạnh mình, tự nhiên ôm lấy eo cô, lúc này hai người mới hướng bên trong nhà đi tới.

Nơi đây giống như một toà nhà lớn, từng căn phòng yên lặng ở đó, vừa như phong cách Anh quốc, vừa như phong cách của cổ đại.

Nhân viên cũng chỉ mặc âu phục nước ngoài, như đã biết Dịch Giản, thấy anh, cúi đầu, khẽ gọi một câu: "Thiếu tướng..."

Sau đó, mở cửa, nghênh đón hai người đi vào.

Cảnh tượng bên trong, là phong cách mà Chung Tình chưa từng thấy qua, hoàn toàn khác so với phong cách Tây Dương thông thường.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Cô Ấy Là Vợ Tôi (1)

Cảnh tượng bên trong, là phong cách mà Chung Tình chưa từng thấy qua, hoàn toàn khác so với phong cách Tây Dương thông thường.

Phía trên là mấy bức tranh, đèn chùm bên trên rất lớn, phía trên còn đính từng khối kim cương.

"Thiếu tướng đại giá quang lâm, thật sự là hiếm có!" Chỉ thấy một người đàn ông mặc một thân tây trang màu đen, tươi cười rạng rỡ.

Dịch Giản không nói lời nào, chỉ hơi gật đầu, hết như cam chịu.

Nhìn vào bên trong, đèn đuốc sáng ngời.

Nơi đó đã có mấy người tụ tập, nữ có nam có, nam đều mặc tây trang, mà nữ đều mặc váy Tây Dương, để lộ đôi chân trắng nõn, đứng ở nơi đó, khiến lòng người run động.

Nghe được tiếng nói, mấy người kia quay đầu lại, nhìn về phía Dịch Giản cùng Chung Tình, sau đó, chính là vô số tiếng xì xào bàn tán.

"Chưa bao giờ biết bên người Dịch Giản lại có phụ nữ, hôm nay lại mang theo một cô gái như hoa như ngọc như vậy."

"Không biết đây là tiểu thư nhà ai mà vinh hạnh như thế, được đi bên cạnh Dịch Giản đây."

"Thật sự không biết sẽ có trái tim của bao nhiêu cô gái trên đời này sẽ tan vỡ nữa!"

... ..

Cánh tay trắng nõn của Chung Tình đang khoát lên tay Dịch Giản, khi cô nghe đến mấy lời này, hơi thấp cúi đầu.

Một phòng này có ba bốn cô gái Đông Dương, nhưng chỉ có mình cô mặc sườn xám, mặc dù không tươi mới bằng mấy bộ váy phương tây kia, nhưng lại mang theo chút phong thái, lấn áp hết mọi ánh sáng, khiến tầm mắt của mọi người dồn hết lên cô.

Thì ra là không phải Thiếu tướng không tìm phụ nữ, mà vì anh đang che giấu một người đẹp đến vậy!

Dịch Giản cùng Chung Tình đi vào bên trong, người ở bên trong, cũng hơi chấn động.

Thiếu tướng nhà họ Dịch, đó chính là người có tiếng nhất thành phố X.

Ở thành phố này, anh được cho là có thể lấy thúng úp voi.

Rất nhiều người vừa thấy Dịch Giản đã vô cùng sợ hãi, nhưng những người đó, rất nhanh đã đứng dậy rồi rít nói cười với Dịch Giản.

"Hôm nay Dịch tiên sinh tới còn mang theo phụ nữ, thật sự quá ly kì!"

"Tôi nói rồi, hẹn Dịch tiên sinh ra ngoài mấy lần, Dịch tiên sinh cũng không chịu ra mặt, thì ra là kim ốc tàng kiều đấy!"

"Vẫn là mặt mũi của Bạc tiên sinh lớn, vừa từ Anh quốc trở lại, một cú điện thoại đã đưa được Dịch tiên sinh tới rồi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Cô Ấy Là Vợ Tôi (3)

Chung Tình từ nhỏ đến lớn đều ở nơi yên tĩnh, có bao giờ tham gia mấy buổi họp mặt như vậy, chỉ cảm thấy nam nữ tụ ở chung một chỗ, loạn lạc như thế, còn ra thể thống gì.

Dịch Giản vô cùng buồn bực, ngồi ở chỗ đó, không nói một lời, thậm chí còn bắt đầu nhắm mắt lại dưỡng thần.

Mà Bạc Dịch, không biết đã nói gì với cô gái vừa đi xuống từ trên lầu, vẻ mặt hai người cũng không hề dễ coi.

Những người bạn của Dịch Giản cũng dần nhiệt tình hơn, thấy Chung Tình ở một mình rất nhàm chán, liền có một bạn học nữ chạy tới, lôi kéo cô cùng lại nói chuyện.

Nếu nói thịnh tình không thể chối từ, Chung Tình tránh không khỏi, chỉ có thể đi chơi với bọn họ.

Chung Tình biết bọn họ chơi cái gì, mặt chước.

Cô rất thông minh, nhìn những người đó chơi hai lượt, cô đã học được.

Liền có người nhường chỗ, để cho cô chơi.

Chung Tình cũng muốn thử, cô chưa bao giờ tiếp xúc với nhiều người như vậy, từ lúc bắt đầu có một chút bối rối, cho tới bây giờ tự nhiên hào phóng.

Cô mỉm cười ngồi xuống, sờ bài, đánh bài, cũng không biết là vận khí tốt hay là do chơi hay, chơi ba ván, cô thắng cả ba.

"Còn nói không biết chơi, cô ấy đánh bại tôi hết rồi."

"Nói cũng phải, người Dịch Giản lại là một người vô dụng à?"

"Thật là chân nhân bất lộ tướng..."

"Nói không chừng cô ấy còn có thể đánh bại danh hiệu Vương bài của Bạc Địch đấy... .."

... ..

"Này, Bạc Địch, có nghe không, nơi này có người sắp đánh bại danh hiệu vương bài của cậu đấy!"

Lúc này Bạc Địch đã quay đầu đang nói gì đó với Dịch Giản, cô gái đứng bên cạnh anh cũng cúi đầu, rất quy củ, không lên tiếng, trong mắt lại cất chứa chút đau thương, thoát nhìn vô cùng đáng thương.

Bạc Địch nghe lời như vậy, ngẩng đầu lên, vừa nghe thấy mấy lời đó thì nói: "Vậy sao? Tối đây chơi hai ván đi..."

"Bọn họ đang nói đùa đấy, tôi thật sự không biết chơi." Chung Tình thử giải thích, thế nhưng những người này cậu một lời tôi một câu nhanh chóng lấp mất lời của cô.

"Khiêm tốn làm cái gì? Mấy người chơi bài ở đây đều rất khá, cô có thể đánh bại bọn họ thì còn kém được sao?"

Bạc Địch chạy tới bên cạnh cô, cúi đầu, tỉ mỉ quan sát ánh mắt Chung Tình, sau đó nhìn lướt qua Dịch Giản đang thản nhiên ngồi ở chỗ đó, lại nhìn cô gái đang đứng im kia, anh cố ý ghé môi sát lại bên tai Chung Tình, nói từng chữ một.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (4)

Bạc Địch chạy tới bên cạnh cô, cúi đầu, tỉ mỉ quan sát ánh mắt Chung Tình, sau đó nhìn lướt qua Dịch Giản đang thản nhiên ngồi ở chỗ đó, lại nhìn cô gái đang đứng im kia, anh cố ý ghé môi sát lại bên tai Chung Tình, nói từng chữ một.

"Chẳng qua... . . . Tôi chơi bài, cũng không chơi không, nếu chúng ta đã chơi... . . Nếu như tôi thắng, cô đồng ý làm một chuyện cho tôi, nếu như cô thua, tôi cũng đồng ý với cô một điều kiện, thế nào?"

Dịch Giản nghe lời như vậy, quay đầu, nhìn về phía Chung Tình, anh muốn cản cô, nhưng lại phát hiện trong mắt cô loé lên chút khát vọng.

Có thể là mới vừa học được mật chược, chơi rất hăng hái nên hiện tại vẫn còn chút cảm giác mới mẻ.

Dịch Giản nuốt hết lời lại vào bụng, quyết định để mặc cô chơi.

Anh thích thứ ánh sáng trong mắt cô lúc này.

Lời Bạc Địch rất nhỏ, Chung Tình xoay đầu, lại thấy trong mắt người đàn ông kia có một thứ ánh sáng rất kiên định, hết như chắc chắn cô sẽ thua vậy.

Cô hơi suy nghĩ, chơi thì chơi, cũng không chết người, hơn nữa, cô cảm thấy này mật chược này rất vui, cho nên liền gật đầu, nhẹ nhàng nói một

câu: "Được!"

Ai ngờ, lúc này cô đã trêu phải một đối thủ rất đáng sợ.

Có lẽ là nghe mới sinh không sợ độc, trong không khí vô cùng vui vẻ, cô và anh ta bắt đầu so tài.

Dịch Giả nhắm mắt lại, lười biếng ngồi ở chỗ đó, không cần nhìn cũng biết, tất nhiên Chung Tình nhất định phải thua.

Nhà họ Bạc mở song bạc ở Anh quốc, sản nghiệp chủ yếu chính là mặt chược, mà danh hiệu bài vương của Bạc Dịch, cũng không phải là giả.

Những người khác vốn còn đang nói đùa, thấy màn đánh chược này diễn ra, cũng có chút hứng trí bưng bưng mà nhìn lại.

Nếu là nói tài đánh bạc của Bạc Dịch tốt, điều này tất nhiên là thật, nhưng Chung Tình cũng rất thông minh, có lẽ hôm nay vận khí tốt, mấy lần cô đã khiến Bạc Dịch suýt thua hết.

Sau khi Chung Tình đánh, mới biết đối thủ thật sự lợi hại, cô cũng phải cố hết sức, mỗi lần đều là tỉ mỉ suy nghĩ hồi lâu, mới tung bài ra ngoài.

Vậy mà, cho dù như thế, đến cuối cùng, Chung Tình vẫn thua.

Ba ván.

Cô thua ba ván.

Nhưng là, lại phá kỉ lục của Bạc Dịch, kỉ lục thời gian.

Đây là lần đầu tiên, Bạc Dịch đánh bại người ta, cũng là lần dùng nhiều thời gian nhất.

Những người khác cũng không lên tiếng, nhưng là trong lúc mơ hồ, cũng không dám khinh thường Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Cô Ấy Là Vợ Tôi (6)

Có điều Bạc Địch đã đứng trước mặt cô, không nhúc nhích, như đang chờ đợi điều gì đó...

Ý của Bạc Địch, đã vô cùng rõ ràng, anh đang chờ cô, chủ động đi hôn anh.

Chung Tình lùi ra sau hai bước theo bản năng.

Bạc Địch nhìn cô lui về phía sau, đi theo lên phía trước hai bước.

Lần này, Bạc Địch lại áp sát cô hơn.

Sát để mức... Chung Tình cũng có thể rõ ràng cảm nhận được hơi thở và tiếng tim đập của Bạc Địch.

Ánh mắt của Bạc Địch đang nhìn Chung Tình, nhưng khóe mắt lại liếc về phía cô gái mang vẻ mặt tái nhợt đang ngồi ở nơi kia..

Ánh mắt của cô, rất trong suốt, hệt như không nhìn thấy mọi chuyện đang xảy ra ở nơi này.

Bạc Địch nhìn Chung Tình: "Không được phản kháng ... Thua là thua, vừa rồi cô còn chơi vui như thế, tôi không thích người... không giữ lời!"

Chung Tình đã sớm lo lắng, cô thua, hơn còn thua trước mặt nhiều người như vậy, mà mới vừa rồi vẫn còn cá cược với anh ta.

Nhưng dựa theo suy nghĩ của cô, cô chưa hề nghĩ tới sẽ có người dám nói tới lời cá cược thô lỗ như thế.

Nam nữ cách biệt, không thể xâm phạm.

Là tư tưởng của cô.

Cô không dám từ chối Bạc Địch, cô không phải là cô gái ngốc, người sáng suốt đứng ở chỗ này, liếc mắt nhìn liền biết những người đó đều không dám chọc Bạc Địch, mặc dù mọi người chơi đùa rất vui vẻ, nhưng lại cố kỵ ba phần.

Chung Tình siết chặt tay, trên chóp mũi đã có một lớp mồ hôi mỏng, mặc dù từ nhỏ tới lớn cô đều ở trong nhà, nhưng cô vẫn biết nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy. (lời nói ra không thể thay đổi)

Cô tính toán tới đây, cũng không ngờ sẽ phát sinh chuyện khó xử như thế.

Chung Tình sợ hãi nghiêng đầu nhìn Dịch Giản, nhìn thấy vẻ mặt lạnh lẽo kia, lòng của cô, lại có chút căng thẳng, cô há miệng, muốn Dịch Giản giúp một tay, nhưng Bạc Địch như đã biết ý của cô, cắt đứt lời của cô: "Đây là chuyện đánh cược của chúng tôi, không liên quan tới người thứ ba... Tìm Dịch Giản, cũng vô dụng."

Chung Tình nghe lời của Bạc Địch thì càng tức đến nghiến răng, cô chỉ có thể nhìn Dịch Giản, muốn anh nói một câu, ai ngờ Dịch Giản chỉ mang vẻ mặt vô cảm mà đứng ở đó.

Cả người anh yên lặng không tiếng động, hệt như, căn bản không để ý tới tất cả mọi chuyện đang xảy ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Cô Ấy Là Vợ Tôi (7)

Cả người anh yên lặng không tiếng động, hệt như, căn bản không để ý tới tất cả mọi chuyện đang xảy ra.

"Tôi chờ đây... . . . Đếm ba tiếng... . . . Nếu như cô không chủ động, vậy tôi sẽ chủ động đấy... .." Lời của Bạc Dịch lại truyền tới.

Chung Tình đưa tay kéo ống tay áo của Dịch Giản, lại nghe thấy tiếng của Bạc Dịch đã truyền đến: "Ba..."

Cô siết thật chặt.

"Hai..."

Nước mắt của cô, cũng sắp rơi xuống rồi.

Dịch Giản vẫn không nhúc nhích.

"Một..."

Chung Tình thấy đầu Bạc Dịch, đã chậm rãi cúi thấp xuống.

Người đàn ông này như trời sinh đang mang theo sát khí, khiến cô cảm thấy vô cùng áp lực, trong lúc nhất thời lại quên phải tránh né..

Toàn thân của cô đều là lạnh như băng, cuối cùng cô là do Dịch Giản mang đến... .. Cũng coi như là người của Dịch Giản, vào giờ phút này, cô

người khác trêu chọc như thế, mà anh lại giống như là người ngoài cuộc, một giây kia, cô cũng có chút hoảng hốt, không thể phân biệt được, mấy phần nhu tình khi mua quần áo vừa nãy của anh, có bao nhiêu phần là thật?

Đang lúc môi của Bạc Định sắp chạm tới Chung Tình, Dịch Giản vừa muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên Chung Tình lại nhảy ra sau, giống như bắt được cây cỏ cứu mạng, ôm lấy Dịch Giản, núp ở phía sau anh: "Bạc tiên sinh, như vậy không được... Nam nữ thụ thụ bất thân, anh bắt tôi làm gì cũng được, chỉ có cái này là không được!"

"Tôi còn cần cô làm cái gì cho tôi nữa chứ?" Bạc Định nhú mày, anh không cảm thấy có cái gì không ổn, mấy người các anh, lúc còn học đại học, có bạn gái, mang ra ngoài, cảm thấy vui thì cũng có thể trao đổi một chút, cho nên, anh cũng cảm thấy cô gái này của Dịch Giản cũng không có gì bất đồng.

Chỉ là hôn thôi, cũng không thể giết người được.

"Hay... không lẽ thứ cô muốn là sổ sách sao?"

Lời của anh, nói rất nhẹ, nhưng lại mang theo chút tức giận.

Người ở chỗ này, cũng cảm thấy không khí trầm xuống.

Mọi người không dám ra mặt.

Duy chỉ có Dịch Giản cùng cô gái ngồi trên ghế sa lon, vẫn duy trì tư thế như trước.

Chung Tình không nói gì, đầu óc của cô nhanh chóng xoay chuyển, giống như muốn tìm một cơ hội chạy thoát, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, căn bản không nghĩ ra được một biện pháp thích hợp.

Đáy lòng của cô còn căng thẳng hơn bất cứ ai, bàn tay nắm tay Dịch Giản của cô cũng bắt đầu run lẩy bẩy rồi.

"Hả? Sao lại không nói lời nào? Thật sự muốn quyêt à?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (8)

"Hả? Sao lại không nói lời nào? Thật sự muốn quyt à?"

"Không. . ."

"Không sao? Vậy hãy tới đây!" Mặt Bạc Địch không hề có biểu cảm, liếc nhìn cô gái đang đứng đó, cô vẫn rất bình tĩnh, không hề nhúc nhích.

Lạnh lùng nhếch môi, Bạc Địch vươn tay, chớp về phía Chung Tình.

"Bạc Địch..." Cô gái kia đã mở miệng, giọng nói của cô rất nhẹ, lại khiến động tác của Bạc Địch dừng ở nơi đó.

Cô gái đứng lên đi về phía này, cô không dừng lại ở chỗ Bạc Địch mà lại đi tới trước mặt Chung Tình, nhìn Chung Tình sững sốt một hồi, mới nhẹ giọng nói: "Thật sự xin lỗi... . . Anh ấy lại đùa giỡn với cô rồi."

Sau đó, cô quay đầu, liếc mắt nhìn Bạc Địch, thản nhiên nói: "Bạc Địch, anh có thể bớt trẻ con đi không? Rất nhàm chán đấy!"

Lời của cô, mang theo vài phần châm biếm.

Biểu cảm của Bạc Địch vô cùng lạnh lẽo: "Ngây thơ? Cô cho rằng tôi cố làm cho cô tức giận sao? Cô cảm thấy... Cô xứng sao?"

Bạc Địch vừa nói xong, liền đẩy cô gái ấy ra, vươn tay, muốn tóm lấy Chung Tình.

Khi tay của anh ta chỉ còn cách cổ tay Chung Tình một khoảng lại bị Dịch Giản vươn tay ngăn lại

Ánh mắt của Dịch Giản rất lạnh, lạnh lực độ, rất nhu mỹ, lại làm cho Bạc Địch không thể đưa tay tới gần cổ tay Chung Tình hơn.

Bạc Địch đã phải nhịn tức từ trước, lúc này bị Dịch Giản cản trở, vẻ mặt của anh ta đã sớm trở nên dữ tợn, bắn một ánh mắt mang theo sát khí tới chỗ Dịch Giản.

Những bạn học kia sợ hai người đánh nhau, rồi rít ngăn bọn họ.

Còn Dịch Giản lại im hơi lặng tiếng lui ra từng bước, sau đó mới chậm rãi buông cổ tay Bạc Địch.

Dịch Giản vươn tay, kéo Chung Tình đến bên cạnh mình, trên khuôn mặt tuần tú ấy không có vẻ bất thường nào, anh vươn tay, mấy ngón tay thon dài bắt lấy cổ tay cô, chuyên chú, lau chùi da thịt cô từng chút một.

Chung Tình sửng sốt một chút, cô cảm nhận được sự cẩn thận và dịu dàng của người đàn ông này, không nhịn được mà có chút sợ run... Anh đang làm gì vậy? Chẳng lẽ là bởi vì mới vừa rồi suýt chút nữa Bạc Địch đã chạm phải cô nên mới như vậy sao?

Dịch Giản cúi đầu, hàng mi rũ thấp, nhìn cổ tay trắng nõn của cô, bị anh chà đến mức đỏ lên.

Lúc này mới ngẩng đầu, gương mặt tuần mỹ khiến người ta hít thở không thông dần hiện lên chút vẻ thâm tình, nói với Bạc Địch: "She is my wife." (Cô ấy là vợ tôi!)

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (9)

Lúc này mới ngẩng đầu, gương mặt tuần mỹ khiến người ta hít thở không thông dần hiện lên chút vẻ thâm tình, nói với Bạc Địch: "She is my wife." (Cô ấy là vợ tôi!)

Tiếp theo... Cả phòng đều yên tĩnh.

Tất nhiên Chung Tình không hiểu tiếng anh, cô chỉ cảm thấy giọng điệu ban nãy của Dịch Giản rất êm tai, chậm rãi lưu loát nói ra một câu mà cô nghe không hiểu.

Có ý gì, cô cũng không hiểu.

Nhưng, những người khác, toàn bộ đều hiểu được.

Mấy người bạn này của Bạc Địch, bọn họ trẻ tuổi khí thịnh, thân thể hiển hách, tất nhiên không thiếu kẻ ăn chơi, cũng không thiếu được những cách đùa nhau, nhưng lại có một ranh giới cuối cùng, đó chính là... Vợ của bạn thì không thể đùa.

Cho nên, lời đó của Dịch Giản, rốt cuộc có bao nhiêu phân lượng, Bạc Địch không phải là không hiểu.

Hai người, đứng im trong nhà.

Ánh mắt của bọn họ, chậm rãi nhìn nhau.

Giống như là một giây kế tiếp, có thể phát ra tia lửa.

"Wife?" (vợ sao?) Bạc Định lớn lên ở nước ngoài từ nhỏ, nghe Dịch Giản nói tiếng anh, đương nhiên cũng sẽ đáp lại bằng tiếng anh, thật ra thì, đối với anh mà nói, khi dùng tiếng trung còn có phần mất tự nhiên hơn: "Are you sure?" (Cậu chắc không?)

Sau hi Bạc Định thốt lên, thấy Chung Tình không hiểu gì mới đổi thành tiếng trung: "Cậu chắc không? Dịch Giản, cậu có hiểu câu nói vừa rồi không... Cô ấy là..."

"Chắc chắn!" Trong lúc bất chợt Dịch Giản cắt đứt lời của Bạc Định, ngữ điệu của anh, vô cùng chậm rãi.

Mắt của anh lóe sáng đầy kiên định, hết như ánh sao chói mắt trong bầu trời đêm.

Bạc Định nhớ ngữ điệu này của Dịch Giản, rất nhiều năm trước, anh và người đàn ông này, gặp lại ở nước ngoài, khi đó, anh trầm mặc không nói gì, người khác cũng tưởng người đàn ông trước mặt này bị câm.

Về sau, bọn họ uống rượu, chơi trò nói thật và mạo hiểm, Bạc Định thẳng, liền hỏi anh ————— đã từng yêu sâu đậm một ai chưa.

Anh cũng nói với ngữ điệu như thế, không chậm trễ chút nào trả lời anh ta ————— có!

Lúc ấy, mắt của anh cũng là mang thứ ánh sáng như hiện tại, mãnh liệt khiến người khác không thể nhìn thẳng vào đôi mắt ấy!

Năm đó, bọn họ còn rất trẻ, anh ta chỉ cho rằng tất cả chỉ là một giấc mộng mà thôi.

Mà sau đó, Bạc Định cũng chưa từng thấy qua Dịch Giả nghiêm túc và kiên định như vậy, anh như khôi phục lại Dịch Giả của thường ngày, có thể không nói sẽ không nói, có thể lười thì sẽ lười.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (10)

Mà sau đó, Bạc Địch cũng chưa từng thấy qua Dịch Giản nghiêm túc và kiên định như vậy, anh như khôi phục lại Dịch Giản của thường ngày, có thể không nói sẽ không nói, có thể lười thì sẽ lười.

Nhưng không ngờ, thời gian trôi nhanh, mọi sự thay đổi, bọn họ từ những chàng thanh niên trở thành những người đàn ông, anh vẫn còn có thể kiên quyết như thế, so với năm đó, không chút yếu bớt, thậm chí còn càng ngày càng mãnh liệt!

Thì ra, nhiều năm như vậy, bọn họ vẫn chẳng thay đổi bao nhiêu, mà Dịch Giản, vẫn luôn là như thế.

Bạc Địch thông minh đến đâu.

Anh ta chỉ cần một câu nói, một ánh mắt, liền có thể biết cô gái bên cạnh Dịch Giản kia, chính là người trong lời xác định chắc chắn năm đó của Dịch Giản!

Mà anh, dưới tình thế cấp bách đã nói với anh ta, cô ấy là vợ của anh!

Có nghĩa, cô gái này, là của anh!

Một cô gái mà anh muốn thật sự.

Không phải là người bọn anh có thể động, có thể chơi!

Bạc Địch không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm hai người trước mặt.

Tất cả mọi người cho Bạc Địch sẽ bộc phát trong một giây kế tiếp, ngay cả Chung Tình, cũng có chút căng thẳng.

Cô im hơi lặng tiếng vươn tay, kéo áo Dịch Giản, Dịch Giản lại vươn tay, nắm lấy tay cô.

Đầu ngón tay của anh như mang theo chút trấn an, khiến cho Chung Tình từ từ bình tĩnh hơn.

Dịch Giản chắc chắn Bạc Địch, sẽ không tức giận.

Anh hiểu rất rõ người đàn ông này.

Mặc dù cái gì cũng dám chơi, nhưng lại có ranh giới cuối cùng.

Quả thật như thế, Bạc Địch nheo mắt: "Là cô ấy sao?"

Dịch Giản không lên tiếng, chỉ nhìn Bạc Địch.

Nhưng vẻ mặt của anh lại làm cho Bạc Địch khẳng định chắc chắn hơn.

Quả thật, là cô gái kia.

Đây rốt cuộc là tình cảm lớn đến đây, chôn sâu thế nào, nếu là một ngày kia, một khi bộc phát ra, sẽ khiến người khác rung động bao nhiêu.

Và có thể tạo thành áp lực cho cô ấy không?

Bạc Địch nhìn Dịch Giản, dưới ánh đèn sáng chiếu lên người của anh, tạo thành một vầng sáng tươi đẹp.

Biểu cảm của Dịch Giản vẫn trầm mặc mà lạnh nhạt như thế, mang theo sự thong dong cùng nho nhã của giới quý tộc, người đàn ông thanh cao như thế, giống như là một chén trà, cạn mà đậm.

Nhưng, người nào lại biết, đáy lòng của anh, rốt cuộc đã chôn giấu bao nhiêu thứ.

Rốt cuộc... ... Đã trải qua chuyện gì, mới có thể yêu một người đến khắc cốt ghi tâm như thế?

Rốt cuộc... ... Là tình cảm sâu đậm đến nhường nào, mới khiến anh cam tâm tình nguyện yêu một người như vậy?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (11)

Rốt cuộc... .. Là tình cảm sâu đậm đến nhường nào, mới khiến anh cam tâm tình nguyện yêu một người như vậy?

"Dịch Giản, tôi chúc cậu hạnh phúc."

Trong lúc bất chợt Bạc Dịch đứng lên, thu hết những thứ tà khí quanh người, thoát nhìn vô cùng nghiêm túc, anh cất bước, đi tới trước người Dịch Giản, nghiêng đầu, đầu tiên là liếc mắt nhìn Chung Tình, bên trong lóe ra ánh sáng ranh mãnh, lúc này mới quay đầu, nhìn Dịch Giản, ánh mắt có chút sự ủng hộ, rồi sau đó vươn tay, vỗ vỗ bả vai Dịch Giản: "Chúc mừng!"

Rồi sau đó, đến bên tai Dịch Giản, dùng giọng điệu chỉ có hai người nghe được mà nói: "Tại sao không cho cô ấy biết?"

Dịch Giản im lặng lắc đầu, không hề che giấu chút đau thương nơi đáy mắt, sau đó anh nhẹ nhàng nói một câu: "Cảm ơn!"

Một giây kế tiếp, liền vươn tay, vòng qua eo Chung Tình, đi đến bên kia ghế sa lon.

Nhìn đến đây, những bạn học khác cũng đã xem đủ kịch vui rồi, mọi người chỉ cảm thấy kinh tâm động phách, có người thét chói tai, có người cảm thán, có người hâm mộ, có người muốn làm theo... .. Sau đó, một đám người lại tiếp tục chơi bài.

... ..

Trên ghế sa lon, Dịch Giản không hề nói gì, Chung Tình ngồi bên cạnh anh, cúi đầu, cũng không dám vọng động, thậm chí ngay cả thở cô cũng không dám rồi.

Cũng không đã qua bao lâu, Chung Tình muốn đi vệ sinh, cô lén nhìn sang Dịch Giản, phát hiện chân mày của anh đang cau chặt, như có điều suy tư.

Cô mở miệng, gọi một tiếng: "Thiếu tướng... .."

Dịch Giản nghe được giọng của cô, quay đầu, nhìn về phía cô, ánh mắt rất là bình thản, không lên tiếng.

Anh cao hơn cô rất nhiều, ngồi ở chỗ đó, tất nhiên cũng là mắt nhìn xuống, lông mi của anh rất dài, hơi rũ xuống, nhìn từ góc độ của Chung Tình, tuần mỹ đến mức khiến người ta hít thở không thông.

Nhưng, trong mơ hồ, từ nét mặt của anh, thấy được anh hơi tức giận, cô suy nghĩ một chút, nghĩ không biết có phải anh giận mình vì gây phiền không, sự uất ức trong lòng chậm rãi xông ra, không phải cô cố ý: "Thiếu tướng... .. Mới vừa rồi, không phải tôi cố ý... .. Tôi không ngờ sẽ như vậy... .."

Dịch Giản nghe lời giải thích của cô, ánh mắt lạnh lẽo ấy vẫn nhìn vào đôi mắt của cô, cô cho rằng, anh tức giận vì cô chơi bài sao?

Anh chỉ... .. Cảm thấy, khi anh vừa mở miệng nói chuyện, cô sẽ vô cùng khách sáo khi đứng cạnh anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (12)

Anh chỉ... . . . Cảm thấy, khi anh vừa mở miệng nói chuyện, cô sẽ vô cùng khách sáo khi đứng cạnh anh, che giấu bản thân mình thật kĩ, không để bất cứ ai có thể nhìn thấu suy nghĩ trong lòng cô, hơn nữa toàn thân cao thấp đều toát ra sự bài xích người ngoài.

Dịch Giản trầm thở dài trong lòng, hỏi: "Em thích chơi sao?"

Chung Tình sửng sốt, anh không giận sao?

Nhưng vì sao cô lại có cảm giác như thế?

Hơn nữa, anh lại hỏi vấn đề như vậy, cô thật sự không biết trả lời thế nào.

Nhưng, vẫn gật đầu: "Chưa từng qua nhưng lại cảm thấy rất mới lạ."

Dịch Giản không lên tiếng, vẻ mặt của anh vẫn lạnh nhạt như trước, trên mặt cũng không còn bất kì vẻ hỉ nộ ái ố nào, thậm chí khi anh quay đầu đi, ánh mắt vẫn như lạc vào hư không, không biết đang suy nghĩ điều gì.

10 giây... 20 giây... 30 giây... 60 giây... 180 giây...

Anh cũng không có ý nói chuyện.

Mà Chung Tình, thì sắp không chịu nổi nữa rồi.

Cô muốn đi vệ sinh, thật ra thì chuyện này không có gì to tát, ở nước ngoài, tư tưởng đã khá cởi mở, mấy chuyện này có thể nói ra rất tự nhiên.

Nhưng Chung Tình không giống thế.

Bị vun đắp bởi truyền thống hơn năm nghìn năm của Trung Hoa, ở thời đại này, cô gái nào dám?

Chung Tình không nhin được lại nhẹ nhàng kêu một lần nữa: "Thiếu tướng..."

Dịch Giản lại quay đầu, phát giác cô như thật sự có chuyện, chăm chú nhìn cô, chờ cô trả lời.

Chung Tình nhắm hai mắt, cúi đầu, không lên tiếng, mặt lại đỏ hoàn toàn, siết chặt quyền, lúc này mới dám lẩm bầm hết như muỗi: "Thiếu tướng... Chung Tình muốn đi... Muốn đi... vệ sinh... . . ."

Cô chưa bao giờ nói với bất cứ người đàn ông nào như thế.

Cô chỉ biết ở trước mặt đàn ông, phải căng thẳng, phải nội liễm, phải thuận theo, phải phục tùng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (13)

Cô chỉ biết là, ở trước mặt đàn ông, phải rụt rè, phải giấu bót, phải thuận theo, phải phục tùng!

Chung Tình sau khi nói xong, đầu liền cúi xuống thật thấp.

Sắc mặt Dịch Giản chột ngừng lại, sau đó cũng đỏ lên một chút, anh đứng lên, vươn tay kéo tay của cô, hướng phòng rửa tay đi tới.

Chung Tình đã sớm mắc cỡ không dám nhìn người khác, đi theo sau lưng Dịch Giản, vội vội vàng vàng bước đi, tới trước phòng rửa tay, cô mới vội vàng chạy đi vào.

Chung Tình vào nhà vệ sinh, lại đụng phải người phụ nữ luôn bình thản kia.

Cô ấy mới từ trong nhà vệ sinh ra ngoài, thấy Chung Tình, cả người hơi sững sờ, sau đó, từ từ nở nụ cười.

Dáng dấp cô rất đẹp, thoát nhìn mềm mại yếu ớt, giống như là một đóa hoa yếu điệu.

Chung Tình thấy cô thân thiện, đương nhiên cũng cảm thấy dễ chịu.

Cũng đáp trả bằng một nụ cười.

"Mới vừa rồi khiến cô giật mình, thật là ngại quá, Mạc Dịch... Anh ta chính là người như vậy." Người phụ nữ kia mở miệng, nói một chút, giống như là nhớ ra cái gì đó, tiếp tục bổ sung một câu: "Tôi tên là Nghê Y."

"Chào cô, tôi là Chung Tình." Chung Tình gật đầu cười, đáy lòng nghĩ, cái tên này, đúng là rất đẹp.

Nghê Y... Đặc biệt

Cô không nhận được có chút ngạc nhiên, cô ấy cũng là bạn học của anh sao?

Chẳng qua là thoát nhìn số tuổi, cũng không khác cô là mấy, nhỏ hơn Bạc Dịch và Dịch Giản khoảng năm sáu tuổi.

Không nhận được Chung Tình lại hỏi một lần nữa: "Cô, cũng là bạn học của mấy anh ấy sao?"

"Không." Nghê Y lắc đầu một cái, trong con người thoáng hiện lên sự chần chừ, thật lâu sau mới cúi đầu, mặt của cô đỏ lên, rất mất tự nhiên.

Chung Tình thấy cô như vậy, cảm thấy không biết làm sao, nhưng mà cô từ trước đến nay cũng không phải là người nhiều chuyện, đương nhiên cũng không mở miệng hỏi thăm.

Nghê Y vẫn cúi đầu, rửa tay xong mới quay đầu lại, hướng về phía Chung Tình cười cười: "Tôi gặp qua Dịch tiên sinh hai lần, nhưng mà có lẽ anh ấy không nhớ rõ tôi, tôi vẫn cho là anh ấy không quen phụ nữ đâu, không nghĩ tới anh ấy đã kết hôn."

"Kết hôn?" Chung Tình càng thêm khó xử, Thiếu tướng khi nào thì kết hôn vậy? Cô là người của nhà họ Dịch, cũng không biết mà.

"Ừ, Dịch tiên sinh đối với cô cũng rất tốt, nhìn ra được, anh ấy thật đúng là một người chồng tốt, biết chăm sóc vợ." Nghê Y cảm thán.

Chung Tình lần này không lên tiếng, ý tứ của cô ấy, cô đã hiểu rõ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Cô Ấy Là Vợ Tôi (14)

Mới vừa rồi, Dịch Giản hương về phía Bạc Địch, có nói qua vài lời cô căn bản nghe không hiểu, nói vậy, chính là ý này rồi.

Tim của Chung Tình đập mạnh một cái.

Mặt của cô hơi đỏ lên, Thiếu tướng... Tại sao có thể nói ra như vậy... Cô... Rõ ràng, không phải vợ của anh!

Nghê Y thấy biểu tình của Chung Tình như vậy, dịu dàng cười, do dự một hồi mới mở miệng: "Chung tiểu thư, nếu không có gì, tôi đi ra ngoài trước."

Vòng vo một lúc, nét mặt của cô, lại mang theo nét khổ sở, giống như là căn bản không muốn đi ra ngoài.

Chung Tình vốn là đang rung động, bây giờ nhìn đến Nghê Y như vậy, cảm giác nơi này kỳ lạ vô cùng.

Thật là nhiều chuyện, mình dường như cũng nhìn không thấu, đoán không hiểu.

Cô nghĩ, Nghê Y cùng Bạc Địch, giữa nhất định là có cái gì đó.

Nếu không Nghê Y vì sao nhắc tới Bạc Địch, sẽ có chút đỏ mặt cùng e lệ vậy?

Chung Tình suy nghĩ một chút, lại cũng nghĩ không thông, sau khi rửa tay xong, trong đầu cũng không biết chuyện gì xảy ra, luôn nghĩ đến lời của Nghê Y nói với mình.

Ra khỏi phòng rửa tay, thấy Dịch Giản đứng ở nơi đó.

Ánh mắt của cô, theo bản năng nhìn chỗ khác.

Đã có người chuẩn bị trà chiều, có người kêu bọn họ.

Dịch Giản mang theo Chung Tình đi tới, ngồi xuống, tùy ý bưng một ly trà, chậm rãi uống hai hớp.

Những người khác đều khen những thức ăn này thật ngon, mùi thơm, duy chỉ có Chung Tình ngồi ở chỗ đó, cũng không nhúc nhích, không đưa tay lấy, cũng không uống trà.

Cô có thói quen như vậy.

Không ăn gì theo người khác, có lẽ thói quen này, người khác thoát nhìn, làm người ta bức mình, nhưng đó là thói quen, căn bản không cách nào thay đổi.

Dịch Giản xoay đầu, thấy cô không ăn, cho là không hợp khẩu vị, sau đó nhìn một chút bàn thức ăn kiểu Tây, liền đứng dậy, chào mọi người trong bàn.

Mọi người lên tiếng giữ lại, nhưng không thể giữ.

Chung Tình nhìn một chút, thời gian cũng không sớm nữa, trong lòng cũng dỗi hờn một chút, đến chơi, ngược lại quên về nhà.

Hai người ra cửa, lên xe, dọc theo đường đi cũng không nói gì, ngược lại đi một tiệm bánh ngọt rất nổi tiếng ở thị trấn X, Dịch Giản ngừng xe, đi xuống mua một ít đồ, đi vào xe, đưa cho Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Cô Ấy Là Vợ Tôi (15)

Anh nghĩ, cô một buổi chiều không có ăn cái gì, sợ sẽ đói bụng.

Chung Tình cầm đồ anh mua ở trong lòng bàn tay, hơi kinh ngạc, đương nhiên cô không thể nào chủ động đi ăn, thật ra thì món ăn trong tiệm này, bọn họ có nghe nói qua, ăn rất ngon, chẳng qua là cô sợ dơ, sợ ăn tiêu chảy, cộng thêm từ nhỏ đến lớn vì bảo đảm mình sống thật khỏe, nên việc ăn uống cô vô cùng phòng bị.

Cho nên, cô nghe trong túi giấy tỏa ra mùi hương, nhưng chỉ nuốt một ngụm nước bọt, chưa ăn.

Cô hơi đói bụng.

Buổi trưa chỉ lo nói chuyện với chị hai, thức ăn cũng là không có ăn bao nhiêu, vốn đã rất hưng phấn, sau lại bị Dịch Giản bắt đi, cùng anh đi dạo phố không nói, còn dẫn tới phòng cà phê, hô mưa gọi gió giăng co một phen, thân thể đã sớm rất mệt mỏi.

Nếu không phải anh mua đồ ăn, cô còn không biết mình đã đói bụng.

Dịch Giản hết sức chuyên chú lái xe, Chung Tình nhìn anh một chút, sau đó nhẹ nhàng hạ mi mắt, cô nuốt một ngụm nước miếng, rất muốn ăn, tuy nhiên không dám ăn.

Cũng không biết có phải hay không là thức ăn dư hoặc quá mức to lớn, bụng của cô càng ngày càng đói.

Mơ hồ cũng cảm thấy đau.

Chung Tình suy nghĩ một chút, sau đó liền mở túi giấy ra, cô nhìn bên trong một chút, là món điểm tâm nhỏ cô chưa từng thấy qua, kiểu dáng rất đẹp.

Cô vươn ngón tay ra, cầm một cái, nghiêng đầu, nhìn Dịch Giản, sau đó, hướng về phía Dịch Giản, khóe miệng hơi nâng lên: "Thiếu tướng... Ngài ăn một miếng đi."

Dịch Giản hơi cau mày, thân thể cũng run lên một cái, ngón tay tăng thêm lực.

Đáy lòng của anh đã sớm dậy sóng mãnh liệt, chẳng qua là trên mặt vẫn bình tĩnh không có gì.

Anh hơi hột liếc mắt nhìn Chung Tình.

Chung Tình rũ mắt, mới ý thức tới mình làm cái gì, cô cư nhiên chủ động giúp đàn ông ăn, giống như là tranh thủ tình cảm vậy, nịnh nọt... Thật là, vi phạm nguyên tắc.

Mặt của cô, không nhịn được hơi đỏ lên, theo bản năng muốn duỗi tay trở lại, Dịch Giản ngược lại cúi đầu, nhẹ nhàng cắn một cái.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Cô Ấy Là Vợ Tôi (16)

Lúc anh cắn, còn hơi cọ xát ngón tay của cô.

Động tác vô cùng bình thản, tự nhiên lưu loát.

Chung Tình đã sớm lúng túng rồi.

Dịch Giản ngược mắt lên, chậm chậm nhai ăn, liếc mắt nhìn Chung Tình bởi vì quẫn mà khuôn mặt nhỏ đỏ lên, đầy mắt tràn đầy ranh mãnh vui vẻ.

Chung Tình thấy nụ cười của anh, cả người cũng không biết thế nào, rất đói bụng, cúi đầu, liền đem thức ăn anh cắn còn dư lại một nửa, nuốt vào trong bụng.

Dịch Giản sững sốt, không nghĩ tới cô sẽ như vậy làm, cả người nhìn ánh mắt của cô, cũng lập tức trở nên thâm tình chân thành.

Sau thời điểm đó, Chung Tình ngược lại ăn rất tự nhiên, cô cầm một cái, đầu tiên là cho Dịch Giản ăn một miếng, sau đó mình ở ăn một nửa còn dư lại.

Như vậy đây là lần đầu tiên, xe còn chưa đến nhà, Dịch Giản mua gì đó, vậy mà đã ăn không còn một chút nào rồi.

Có chút thức ăn nhỏ dính bên mép Chung Tình, Dịch Giản chậm rãi vươn tay, đặt ở bên miệng của cô, nhẹ nhàng lau đi, lực của anh rất nhẹ, nhiều phần là yêu thương....

Tim Chung Tình lại mạnh mẽ đập một cái.

Không khí bên trong xe cũng khác rồi.

Ánh mắt Dịch Giản, cuối cùng dời đến trên mặt Chung Tình, cùng ánh mắt của cô, chậm rãi nhìn anh.

Một giây phút kia, mắt của anh không tránh ra, mà cô lại giống như là bị ánh mắt đen nhánh kia hấp dẫn, nhìn vào trong ánh mắt thâm thúy, cô trầm luân... .. Trầm luân... .. Không cách nào thoát ra ngoài... .. Chỉ có thể, ngu ngốc như vậy, giống như là mất hồn cứ mãi nhìn vào.

Dịch Giản đã ngừng xe.

Ngoài cửa xe, ngựa xe như nước, có tiếng rao hàng của người bán hàng rong, còn có tiếng cười giòn của phụ nữ... .. Nhưng mà, tất cả dường như cũng cách bọn họ rất xa, không thể nào x hơn nữa.

Bọn họ cũng không biết, nhìn nhau rốt cuộc bao lâu, lâu đến mức Chung Tình cảm thấy mình cứ như vậy sẽ bị đông cứng đến chết.

Lâu đến lúc... .. Dịch Giản cảm thấy vào giờ phút này, có thể chính là một đời...

... ..

Dịch Giản hơi hướng đến mặt của Chung Tình, cúi thấp đầu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Cô Ấy Là Vợ Tôi (17)

Chung Tình giống như là bị thôi miên, thuận theo nhắm hai mắt lại.

Phảng phất, trong trời đất này, nụ hôn đẹp đẽ nhất, đã lặng lẽ diễn ra rồi... ..

Môi của anh từng lúc từng lúc đến gần.

Cô mơ hồ cũng có thể cảm giác được hô hấp của anh rồi.

Lông mi của cô, vô cùng run rẩy.

Ngay cả bàn tay nhỏ bé, nắm chặt váy cũng bắt đầu run rẩy.

Cô mơ hồ nghe được tiếng tim mình đập, từng nhịp dồn dập... . . . Thậm chí, cô giống như còn mang theo một chút... . . . Khát vọng... . . .

Ánh mắt Dịch Giản hơi rũ xuống, có thể thấy cô khuôn mặt tuần tú lố, càng ngày càng gần.

Môi của cô như một bông hoa đẹp mắt, cô hơi mím môi, cánh môi hồng nhạt, khiến cho anh thật rất muốn một ngụm cắn lấy.

Anh từng chút từng chút đến gần... .. Ánh mắt cũng chậm rãi nhắm lại.

Có lẽ là... .. Xế chiều hôm nay, bọn họ đã trải qua nhiều chuyện như vậy, hai người cũng không phải xa lạ, cũng không phải cứng rắn, không giống

như là bình thường, khi chạm vào nhau, trừ khi ngủ, cũng chỉ là ngủ.

Thỉnh thoảng có vài ba lời, lại cũng chỉ vâng, cô nói với anh: "Thiếu tướng... . . . Chung Tình tạm biệt... . . ." Mà anh ghét nhất những lời này, buồn bực không lên tiếng, không quá một phút, là anh có thể nghe được cửa bị khép lại nhẹ nhàng.

Sau đó nhẹ tiếng giày cao gót nhẹ nhàng vang lên, dần dần đi xa.

Anh cũng có thể nghĩ ra được, cô mặc sườn xám, đi bộ, dáng vẻ lay động lòng người.

Thật ra thì... . . Anh cực kỳ thích âm thanh như vậy, rồi lại cực kỳ chán ghét âm thanh như vậy.

Bởi vì, khi âm thanh ấy vang lên, chính là khi cô càng ngày càng đến gần mình, nhưng mà, khi âm thanh ấy càng ngày càng mờ hồ, thể hiện cô đã rời khỏi anh mà đi.

Giống như là... .. Có một ngày, anh vô dụng với cô, hoặc là cô tìm được chỗ nào tốt hơn, anh sẽ bị cô vứt bỏ... ..

Nếu quả như thật có một ngày như vậy, theo tính tình của anh, anh sẽ làm thế nào?

Có thể hay không... .. Không chiếm được cô, mà hủy diệt cô?

Có lúc, Dịch Giản liền suy nghĩ, làm như vậy, anh làm đúng sao? Vì sao không thoải mái nói với cô, anh yêu cô, cưới cô làm vợ, cùng cô một đời một kiếp sống qua ngày, cho cô danh hiệu phu nhân của Thiếu tướng, cái gì cô cũng không phải sợ nữa... ..

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 246: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (18)

Nhưng mà, thế nhưng anh lại biết rõ, mình không nói ra, cô là người phụ nữ như thế nào, anh hiểu, tránh anh không kịp, hoặc giả, anh nói ra, cô sẽ gặp phải tai họa đến chạy mất!

Nếu như cô thật sự cự tuyệt anh, anh làm sao bây giờ?

Quấn quít chặt lấy?

Chuyện như vậy... . . . Anh không làm được.

Anh cho tới bây giờ, đều không phải là cái loại đó, thích miễn cưỡng người khác.

Tính tình anh rất lạnh lùng, làm việc cũng rất lạnh lùng, từ trước đến nay đều cảm thấy, có được ta may mắn đều thuận theo tự nhiên, rất đơn giản.

Cho nên... . . Anh vẫn luôn cố kỵ.

Anh không phân rõ, lúc này anh và cô, rốt cuộc là quan hệ như thế nào?

Có lẽ, với cô, chỉ là một cuộc giao dịch.

Nhưng mà, với anh, chính là chân tình thực lòng.

Ánh mắt Dịch Giản lúc nhắm lại, mắt của anh vẫn lộ rõ sự u buồn cùng thương cảm... ..

Môi của anh, chậm rãi chiếm hữu cánh môi cô.

Anh muốn lần này, coi như là... .. Chân chính hôn cô.

Cô sát đầu mình lại... .. Nụ hôn của anh cũng bắt đầu mãnh liệt.

Anh ôm eo của cô, hơi dùng sức, muốn cạy môi của cô ra

Trong lúc bất chợt, có người gõ cửa sổ: "Tiên sinh, phiền toái lái xe lên trước, xe ngài đang cản trở đường."

Giọng nói rõ ràng như vậy, khiến Dịch Giản cùng Chung Tình chợt hồi thần.

Chung Tình nhanh chóng từ trong ngực Dịch Giản, vội vàng ngồi thẳng dậy, cô cúi đầu, có một loại cảm giác bị người ngoài đường bắt gặp. . . Rất hổ hốt.

Trong tim Dịch Giản vẫn đập mạnh như cũ, anh chậm rãi ngồi thẳng người, nghiêng đầu, liếc mắt nhìn người ngoài cửa sổ, tầm mắt lạnh như băng, dọa cho người ngoài cửa sổ sợ đến mức liên tiếp lui về phía sau hai bước.

Không khí, bỗng nhiên bị cắt đứt, cũng rồi cuộc không cách nào ngưng tụ.

Dịch Giản nhìn ngoài cửa sổ, lạnh nhạt hít thở sâu hai cái, lúc này mới phát động dẫn kinh, rời đi.

Không khí bên trong xe vô cùng lúng túng.

Chung Tình cảm giác mình muốn điên rồi, mới vừa rồi, cô cư nhiên lại sát vào anh!

Cô điên rồi sao?

Tại sao có thể làm như vậy!

Cô một lần rồi một lần tự nói với mình, tuyệt đối không thể như thế!
Người đàn ông kia, không phải là người có thể sa vào! -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (19)

Cô không muốn, để cho mình chết quá sớm, chết quá thảm!

Cô mạnh mẽ chống người dậy, cố để mình thoát nhìn rất bình tĩnh, nỗ lực đè nén tim mình đang kích động, không nghiêng đầu nhìn Dịch Giản, cô lại giống như là thử dò xét, hoặc cũng như là điều chỉnh không khí, nhẹ giọng nói một câu: "Nghê tiểu thư nói cho tôi biết... Mới vừa rồi, ngài nói với bọn họ, tôi là vợ của ngài... . . ."

Chung Tình nói xong câu đó, liền nhanh chóng nghiêng đầu, nhìn chăm chăm Dịch Giản.

Thân thể Dịch Giản rõ ràng căng thẳng.

Chung Tình cho là đây là ảo giác của mình, đôi mắt nhìn Dịch Giản không sót một tia nào, giống như là nắm được điều gì: "Tại sao, ngài nói như vậy?"

Không khí bên trong xe lập tức động lại.

Dịch Giản rõ ràng cảm giác được mình đang lo lắng .

Nói ra, thật buồn cười, sóng to gió lớn, anh trải qua vô số lần, anh chưa bao giờ lo lắng, mà vào giờ phút này, anh vậy mà đang khẩn trương.

Đã vậy lại bị vấn đề của cô, làm cho khẩn trương.

Giống như là bí mật của anh bị cô nhìn thấu.

Anh không có để cho ánh mắt của mình nhìn đến cô, sợ mình lộ ra bí mật.

Qua một chút, anh mới để cho mình bình tĩnh lại, dùng giọng nói lạnh nhạt trầm thấp độc quyền của mình nói: "Chỉ nhân tiện thôi."

Chung Tình cau mày, chỉ là thuận tiện, đó là lời giải thích của anh sao?

Đầu óc của cô trở nên hồ đồ, rõ ràng, thoát nhìn anh giống như là để ý mình, nhưng rồi lại không giống như vậy, chẳng lẽ cô suy nghĩ nhiều sao?

"Nhưng mà... . . . Thiếu tướng, ngài có thể dùng cơ khác, tại sao hết lần này tới lần khác nói tôi là vợ của ngài vậy?"

"Bởi vì... .." Em vốn là vợ của tôi.

Lời của anh, nói tới chỗ này, lại đột ngột dừng lại, bị anh nhìn xuống trở lại.

Anh quy đầu nhìn cô, phát hiện đáy mắt cô là một màn dò xét, cả người anh giống như bị đưa thân vào trong hầm băng, anh thiếu chút nữa vào bẫy của cô, cô quả thật thông minh hơn so với trong tưởng tượng của anh, anh đang che giấu, cô vẫn có thể tìm được sơ hở, hiện tại dò hỏi không ngừng như vậy, chính là muốn quan sát anh!

Nhất thời, sắc mặt Dịch Giản lạnh đi, đáy mắt bắn ra ánh sáng: "Tôi chọn Bạc Địch."

Chung Tình dĩ nhiên là nghe được ý tứ trong lời nói của Dịch Giản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (20)

Nếu như có thể, có lẽ anh chắc chắn rất muốn bỏ mặc mình.

Chẳng lẽ, thật sự chính là mình suy nghĩ nhiều sao?

Chung Tình hạ mi mắt, mấp máy môi, nhẹ giọng nói: "Thật xin lỗi... . . . Thiếu tướng, Chung Tình không phải cố ý, Chung Tình không nghĩ tới, chơi mạt chược có thể trêu chọc Bạc tiên sinh... . . Rước lấy phiền phức cho ngài."

"Biết là tốt rồi." Dịch Giản nhìn về phía trước, nhàn nhạt để cho cô bốn chữ này.

Chung Tình ngồi ở một bên, hoàn toàn đoán không ra Dịch Giản rốt cuộc là như thế nào, cô cảm giác người đàn ông này đối với mình là có tình cảm, tuy nhiên lại cảm thấy... . . Giống như là vô tình... . . Thỉnh thoảng, vẫn có chút chán ghét cô... . . Ví như hiện tại, vẻ mặt của anh nói cho cô biết, anh căn bản không muốn dọn dẹp phiền toái của cô... . . Ví như tâm tình anh không tốt, sẽ lấy thân thể của cô phát tiết... . .

Chung Tình vốn tưởng rằng anh thật sự có chút niệm tưởng đối với mình, nói như vậy, cô sẽ có chuẩn bị thật tốt, dù sao nếu như cô thật mang thai, cô chỉ sợ trở thành vợ của Dịch Hân, đến lúc đó anh biết, có thể hay không sẽ hành động gì đó.

Nhưng nếu không phải những chuyện này quấy nhiễu cô, cô tất nhiên sẽ không bởi vì anh một câu, cô là thê tử của ta, mà nhiều như vậy chuyện!

Nếu như, khiến cô có cơ hội sắp xếp mọi việc thật tốt, có thể thoát khỏi nhà họ Dịch, chỉ sợ cũng không phải là trong chốc lát là được.

Cho nên... .. Cô bây giờ muốn từ từ chờ... .. Đi trước từng bước, rồi mới nói từng bước.

Dịch Giản nhìn qua kính chiếu hậu, thấy Chung Tình trầm tư, liền biết đáy lòng của cô lại đang tính toán cái gì.

Không biết, có phải hay không cũng đang tính toán về anh?

Sắc mặt Dịch Giản vô cùng khó coi, anh đột ngột nhấn phanh, không nhìn Chung Tình lấy một cái, nhàn nhạt ném một câu: "Xuống xe!"

Chung Tình sửng sốt, sau đó, mới định thần lại, cô quá sơ suất, mãi suy nghĩ, ngược lại quên xuống xe!

"Thật xin lỗi, Thiếu tướng, Chung Tình thất thần... .. Thật may là Thiếu tướng nhớ, nếu không Chung Tình không nhớ xuống xe, vào nhà họ Dịch, bị người khác thấy được, sợ rằng lại gây ra vô số thị phi!"

Chung Tình nói xong, nhìn chung quanh một chút, mở cửa xe ra, xuống xe.

Tay Dịch Giản nắm thật chắc tay lái, đáy mắt hừng hực cháy lên!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (21)

Cô thật đúng là cẩn thận!

Rõ ràng là trút giận cho cô, vì sao cho tới bây giờ, tại sao trong anh càng ngày càng khó chịu!

Dịch Giản lái xe, vọt chạy đi.

Còn lại Chung Tình, vừa đi vừa nhìn.

Cô đợi đã lâu, mới chờ thấy xe kéo, lên xe, rời đi.

... ..

Lúc Chung Tình trở lại nhà họ Dịch, trời vừa lúc lặn xuống phía Tây, cô vào cửa, liền thấy Từ Ngang đứng đó, đi tới đi lui, không biết đợi cái gì.

Nơi này người đến người đi, cô cũng không tiện nói thêm cái gì, chỉ hơi gật đầu một cái, liền trở về nhà của mình.

Ai ngờ, Từ Ngang nhìn cô đi, lúc này mới chạy trở lại đình nghỉ mát ở Cổ Viên, hướng về phía người đàn ông đang nằm, thấp giọng nói: "Thưa Thiếu tướng, Chung tiểu thư đã trở lại."

... ..

Chung Tình thay đồ rồi rửa mặt, liền đi tới chỗ của đại phu nhân, đại phu nhân chẳng qua là cùng cô nói vài lời khách khí, cô liền cáo từ.

Ngày kế, ngược lại rất mệt, buổi tối Chung Tình cũng không tắm, liền nằm trên giường, ngủ không biết trời đất.

Cô có cảm giác, mình đã ngủ vô cùng lâu, khi...tỉnh lại, đã là xế chiều ngày hôm sau.

Chính cô cũng không hiểu nổi mình tại sao càng ngày càng muốn ngủ, phân phó người chuẩn bị nước để tắm, liền nghe được Tử Uyển báo cô đến chỗ đại phu nhân ăn cơm.

Chung Tình cảm thấy kỳ quái, thế nào vô duyên vô cớ truyền cô, mặc dù suy nghĩ nhưng vẫn vội vội vàng vàng chuẩn bị.

Đi vào, mới nghe được trong nhà rất náo nhiệt.

Vén rèm cửa lên vừa nhìn, Chung Tình mới phát hiện, đại phu nhân, dì tư, còn có Hà An Viện đều ở đây.

Thấy được cô, dì tư lại vẫy khăn, đem biểu hiện đã học trong quá trình tranh đấu biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn: "A, Chung Tình đã tới, chờ cô hơi lâu đó, tới ngồi đây ăn cơm."

Chung Tình cười cười, quy củ chào hỏi: "Đại phu nhân, dì tư, Hà tiểu thư... . ."

Sau đó quay đầu lại phát hiện, một người ngồi nơi đó, không phải là Thiếu tướng thì là ai?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Cô Ấy Là Vợ Tôi (22)

Hồ hấp của Chung Tình rõ ràng ngưng lại, giọng nói cũng câu nệ: "Thiếu tướng... .."

Ánh mắt đại phu nhân cùng Hà An Viện, ngược lại vẫn vòng quanh Chung Tình cùng Thiếu tướng, bây giờ nhìn thấy Chung Tình nhẹ nhàng gọi một câu như vậy, cũng không nhìn Thiếu tướng nhiều, mà Thiếu tướng ngồi ở chỗ đó, vẻ mặt nhàn nhạt, cũng không biết có phải là không là nghe được giọng của Chung Tình hay không, chẳng có bất kỳ biểu hiện nào.

Thoạt nhìn hai người, lại không giống như là có thể làm chuyện tà trời mờ ám.

Đại phu nhân thật ra thì không thể không có lòng nghi ngờ, ngày đó đích xác là tin Chung Tình, nhưng mà, ít nhiều gì đáy lòng vẫn tồn tại mấy phần khó nghĩ, cho nên hôm nay Dịch Giản tới nơi này, định ở lại ăn cơm, nhân tiện kêu Chung Tình.

Mà Hà An Viện đương nhiên cũng phải tới, đại phu nhân là mẹ đỡ đầu của cô, rất lo lắng, lần trước cô ở Cố Viên chọc giận Thiếu tướng, sau đó, Thiếu tướng cũng không nhìn cô ta lấy một lần, đáy lòng của bà tất nhiên rất gấp gáp, đương nhiên giữ đó là nguyên nhân thứ hai bà giữ Dịch Giản ở lại ăn cơm.

Về phần di tư, không biết rốt cuộc là người nào thông báo, bà cũng đã tới, mang danh nghĩa tới tặng quà cho đại phu nhân, rồi sau đó ở lại ăn

cơm, trên thực tế, chỉ là ý không ở lời nói, bà quan tâm Thiếu tướng thôi.

Thiếu tướng chậm chạp chưa từng mở miệng, lại không thể để cho Chung Tình vẫn đứng như vậy, đại phu nhân dĩ nhiên là thuận theo tự nhiên mở miệng: "Ngồi xuống."

Chung Tình lúc này mới dám ngồi xuống, đối diện với đại phu nhân cùng dì tứ.

"Tốt lắm, người cũng đủ, chúng ta bắt đầu ăn thôi." Đại phu nhân nói, mọi người lúc này mới động đũa.

Chung Tình cầm chiếc đũa, cũng không gấp gáp ăn, mà nhìn những người khác đều ăn rồi, cô mới bắt đầu gấp món ăn, đại phu nhân tán dương cô hiểu chuyện, thật ra thì duy chỉ có cô tự biết, làm như vậy nhưng thật ra là có một ý nghĩa khác.

Ăn một hồi, không khí đã khá lên nhiều, Hà An Viện vốn là muốn nói xin lỗi Thiếu tướng, cho nên bưng ly rượu, đưa đến trước mặt Thiếu tướng, "Thiếu tướng... . . . Đây là Nữ Nhi Hồng tự tay em ủ, ngài nếm thử một chút."

Dịch Giản nghe được lời của Hà An Viện, phản ứng rất bình tĩnh, bình tĩnh đến giống như cô ta không phải nói với anh.

Anh đối với người khác có hai loại đối xử, một là để ý, một là không để vào mắt mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Cô Là Vợ Của Tôi (23)

Anh ghét bất luận kẻ nào đùa giỡn với anh, mà Hà An Viện, việc làm ngu ngốc ngày đó, hiển nhiên là chạm đến ranh giới cuối cùng của anh.

Cho nên, anh cùng Hà An Viện có thể hòa bình như vậy, cũng chỉ là ở trước mặt mọi người, trên bữa tiệc, ngồi chung một chỗ...cũng không còn nữa!

Hà An Viện bưng ly rượu, đợi thật lâu, cũng không thấy Dịch Giản nghiêng đầu, hay liếc mắt nhìn.

Thậm chí, cả người anh, một chút phản ứng cũng không có cho cô.

Những ngày qua, cô mỗi ngày đều nghĩ đến Dịch Giản, suy nghĩ quan hệ giữa bọn họ, làm sao có thể trở lại như trước, cô không dám đi gặp anh, thậm chí cũng không dám đi nhận lỗi, nhưng lúc này... ... Thấy Dịch Giản như vậy, cô ngược lại cảm thấy... . . . Cả người hoàn toàn tuyệt vọng... . . . Còn sót lại một chút ảo tưởng, cũng toàn bộ bị đánh vỡ.

Đáy mắt Hà An Viện dần dần hiện lên một tầng hơi nước, trái tim khổ sở, cô hiện tại rất hối hận ban đầu làm như vậy.

Mất nhiều hơn được, không gì hơn cái này.

Vốn tưởng rằng, có thể bắt Chung Tình, hại Chung Tình, nhưng là bây giờ, hại người không được, ngược lại hại mình.

Đại phu nhân nhìn thấy, mỉm cười nói: "Thiếu tướng, rượu này là ta tự mình cất giữ, chẳng lẽ không hợp khẩu vị sao?"

Dịch Giản nhướng mày, nhàn nhạt ngẩng đầu lên, nhìn đại phu nhân, khóe mắt sáng lên, hơi nhìn qua Chung Tình, lúc này mới quay đầu, ngừng mắt nhìn rượu đỏ trong tay Hà An Viện một chút, rồi sau đó, mới vươn tay ra.

Vốn tưởng rằng, anh muốn uống rượu trong tay Hà An Viện, ai biết, Dịch Giản lại cầm ly rượu, tự rót cho mình một ly, uống một hơi cạn sạch.

Sắc mặt Hà An Viện hoàn toàn tái nhợt, đáy lòng của cô, một trận uất ức, mang theo trống rỗng khổ sở, cô đã thấy rõ ràng, khoảng cách cô với anh, đã kéo đến xa nhất.

Nếu nói, gang tấc nếu như chân trời, chính là như thế.

Không khí trên bàn ăn lập tức trở nên ngưng lại.

Đại phu nhân cười, nhưng không biết mở miệng nói chuyện như thế nào.

Chung Tình không liên quan, hưởng chi, Chung Tình tránh né Dịch Giản cũng không kịp, chớ nói chi là tiến lên nói chuyện.

Con người đen nhánh cuar Dịch Giản vẫn lạnh nhạt như cũ, thông dong, mang theo vẻ đẹp lay động lòng người, như không có chuyện gì xảy ra.

Nước mắt của Hà An Viện từ trong đôi mắt đẹp dễ rơi xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi (24)

Dì tứ thấy cảnh tượng như vậy, vội vàng bưng ly rượu, đựng vào ly rượu của Hà An Viện, sau đó uống một hơi cạn sạch: "Chị cả ử rượu, mùi thật là tinh khiết... . . . Tiểu Viện, con cũng uống uống đi."

Vừa nói, dì tứ nở một nụ cười với Hà An Viện.

Nụ cười như vậy, ngược lại mang theo vài phần giễu cợt.

Hà An Viện từ trước đến nay ở nhà họ Dịch là người chiếm đoạt Thiếu tướng nhất, những phu nhân khác thái bình thường cũng không ít lần bị cô nổi giận, mà dì tứ từ trước đến nay là người thiếu kiên nhẫn nhất, bây giờ nhìn đến hình ảnh như vậy, đáy lòng bà dĩ nhiên là có chút hả giận.

Hà An Viện cho dù uất hận, lại cũng chỉ có thể nâng ly, uống một hơi cạn sạch, cứng rắn nhận lấy nấc than lùi mà dì tứ tặng cho!

Dì tư nhìn Hà An Viện uống vào, liền bắt đầu điều chỉnh không khí.

Bà được sinh ra từ sóng gió cuộc đời, mà Dịch Phong trời sanh tính phong lưu, từ trước đến nay bà đều hiểu được sự vui sướng trong lòng của đàn ông, từ trước cho tới nay Dịch Giản đối với tình cảm của Hà An Viện chỉ luôn làm ngơ, bọn họ cũng cho là thiếu tướng ngầm cho phép cô ta theo đuổi mình, hiện tại đã rõ, Hà An Viện quá tức giận, đương nhiên dì tư liền muốn sử dụng các kỹ năng của mình, muốn lôi ra hoan lạc trong lòng thiếu tướng.

Bản thân bà là một người không sạch sẽ, từ nhỏ nhờ đám đàn ông nuôi lớn, gả cho Dịch Phong, vốn tưởng rằng có thể có một chút vinh hoa phú quý, nhưng mà ai ngờ không mấy năm, ông ta chết... . . . Cô lại thành quả phụ, ở trong khuê phòng tịch mịch, muốn đàn ông không nói, bà cũng mất địa vị, lúc nào cũng kém người một bậc... . . . Lâu ngày đè nén.

Dì tư đưa cho Dịch Giản một ly rượu, Dịch Giản cũng là không từ chối, uống hết một hơi, nhìn như vậy, giống như là Dịch Giản đối với dì tư thật sự có mấy phần ý tứ, khóe miệng dì tư nở nụ cười, càng ngày càng rộng, mà sắc mặt Hà An Viện cũng tái nhợt đi... . . . Âm trầm.

"Sau khi ăn rồi xong có làm gì không? Vẫn còn sớm, không biết Thiếu tướng có thời gian hay không?" Dì tư không căng thẳng, thoải mái nói.

"Ừ." Ngoài dự đoán, Dịch Giản đáp một tiếng, người ngồi xung quanh đều kinh ngạc, một giây kế tiếp, Dịch Giản lại đưa ánh mắt đặt ở trên người Chung Tình, như có điều suy nghĩ đưa mắt nhìn một chút, mới thản nhiên nói: "Không bằng... Chơi mạt chược đi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Chung Tình Mang Thai (1)

"Chơi mạt chược?" Dì tư ngược lại gần người một chút, thần sắc rất kỳ lạ, trò mạt chược, rất nhiều phu nhân quý tộc không phải là không chơi, nhà họ Dịch từ trước đến nay đều chú trọng môn phong, cho nên, đại phu nhân đã sớm nghiêm cấm người trong nhà chơi.

Mà bà xuất thân ở nơi phong nguyệt (ý chỉ những nơi không đàng hoàng), từ lúc nhỏ đã luyện cười phải quyến rũ, luyện xinh đẹp, đương nhiên cũng luyện những thủ thuật trong mấy trò cờ bạc.

Bà là hoa khôi của Hoài Hà, lúc gả vào nhà giàu, không biết bao nhiêu đàn ông đau lòng, phá nhiều mộng của họ.

Đương nhiên, cũng không biết lúc có bao nhiêu chị em ở đây ao ước được như bà.

Những người phụ nữ ở Hoài Hà nhiều không kể xiết, phụ nữ xinh đẹp đếm không hết, người nào lại không có chút bản lĩnh, nhưng mười năm này, nhắc tới hai chữ Hoài Hà, người ta vẫn nghĩ tới bà... ... Không vì cái gì khác, chỉ vì, bà gả đến nơi thật tốt!

Dì tư quá không nhịn được có chút xuất thần, kỹ thuật chơi bài của bà rất tốt, hơn nữa nhiều năm như vậy không biết bao nhiêu đêm, bà đã bồi người khác đánh bài.

Mà nay, Thiếu tướng nói ra, bà cũng là có mấy phần vui vẻ ra mặt, tựa như thẹn thùng, tựa như trách mắng, nói tóm lại, làm cho đàn ông nhìn vào, chính là giống như run sợ, : "Thiếu tướng chắc là đang trêu chọc tôi quá, biết rõ xuất thân của tôi không tốt, từ nhỏ đã chơi những cái như vậy, nhiều năm như vậy không động vào, tay nghề không như trước nữa, hiện tại lại còn nhắc tới, rõ rệt là chọc tôi đau lòng!"

Dì tư nói xong, cả người đều run rẩy, hơn nữa run rẩy vô cùng có “phong cách”, là người bình thường không có trải nghiệm, không được luyện tập, sẽ không biết được mà bị mị hoặc.

"Thiếu tướng thật là nói giỡn... .. Mặt chước không phải thú vui tốt, ở nhà họ Dịch không cho phép... .. Đại tỷ cũng cấm rồi, Thiếu tướng nói muốn chơi, chẳng phải khiến cho mọi người mất hứng sao?"

Ở nơi này, ngây ngốc lâu như vậy, người nào là người mềm dẻo nhất?

Huống chi, Dì tư trong ngày thường là người ồn ào. . . nói chuyện không che đậy, gặp phải việc tai họa cũng sẽ lên tiếng nhạo báng đôi câu, dĩ nhiên là không thể rời bỏ bệnh nghề nghiệp của mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Chung Tình Mang Thai 【2】

Nhưng mà, làm sao bà có thể đứng vững ở nơi như Hoài Hà? Đường nhiên có mấy phần thông minh.

Hai câu nói này khiến vấn đề ném cho đại phu nhân.

Người nào lại không biết, lời Thiếu tướng nói ra, ai dám cự tuyệt?

Cũng đừng nói chơi mặt chước, nếu là Thiếu tướng nói muốn bà, đại phu nhân chỉ có thể giậm chân!

Quả nhiên, đại phu nhân cũng chỉ cười nhẹ, gương mặt nhẹ như mây, khóe miệng hiện lên nụ cười thoát nhìn lạnh như băng, trầm ổn làm cho người ta thoát nhìn cũng cảm thấy bà ta giống như căn bản không nghe được lời nói gay gắt của của dì tư.

Đại phu nhân cũng không vội nói chuyện, bà ở đây đã nhiều năm như vậy, mọi người tranh đấu cũng đã nhiều năm, đụng phải chuyện này, nếu bà tức giận, mặc dù không bị người ta cướp chỗ, cũng bị tức chết! Hiện tại sớm đã đi xuống Âm Tào Địa Phủ cùng lão gia rồi!

Dì tư rất thích đàn ông, nhiều năm như vậy, bà ta đè nén mình như vậy, thật ra thì cũng thật là ủy khuất, chỉ là muốn gả cho Hào Môn Quý tộc, chính là phải trả giá thật lớn!

Quy tắc giữ gìn trinh tiết ở nhà họ Dịch, há là cô ta có thể đập nát sao?

Cho tới bây giờ, đúng là vẫn không nhìn được còn giữ đôi mắt hạn hẹp của mình.

Đại phu nhân đáy lòng rất khinh bỉ, nhưng trên mặt vẫn dịu dàng nói: "Dì tư nói vậy, nếu là Thiếu tướng thích, tôi cũng không tiện ngăn cản, tôi cũng chỉ là không muốn trong nhà hỗn loạn, thỉnh thoảng chơi một lần cũng không phải là không cho."

"Đại tỷ nói như vậy, không bằng sau khi ăn cơm, Thiếu tướng đi nơi nào chơi?" Dù tư phe phẩy khăn, cả người vui vẻ, lập tức nhiệt tình chào hỏi: "Chung Tình, Tiểu Viện, các người cũng chơi đi, vừa vặn bốn người, đủ một bàn."

Dịch Giản hơi gật đầu một cái, cũng không lên tiếng, chậm chậm nhai thức ăn, ánh mắt của anh thỉnh thoảng quét qua Chung Tình, lại phát hiện vẻ mặt cô cũng không có cảm giác vui sướng gì nhiều.

Cô không phải là... Thích mặt chước sao? -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Chung Tình Mang Thai (3)

Anh không phải là... Sợ cô nhầm chán, đúng lúc dì tư là người chơi giỏi, có thể giúp cô! Ai ngờ, Chung Tình nghe lời của dì tư, thì ngược lại cười dịu dàng, tri thức lễ nghĩa trả lời một câu: "Dì tư, Chung Tình không đi, Chung Tình thân thể không thoải mái, chỉ muốn đi nghỉ ngơi thôi."

Cô không phải người ngu.

Đại phu nhân cùng dì tư đang có sóng ngầm, cô sao cô không cảm nhận được chứ?

Phiền toái như vậy, cô sẽ không bước vào, nếu cô đi tới đó đó đánh mặt chược, đại phu nhân tất nhiên là mất hứng, mà cô, hiện tại chỉ dựa vào đại phu nhân.

Huống chi... ... Còn đánh mặt chược cùng Thiếu tướng... ... Cô tránh cũng không kịp, làm sao sẽ đi chứ!

Nghe lời như vậy, đại phu nhân cũng giật mình, quay người, nhìn Chung Tình, vội vàng hỏi: "Nơi nào không thoải mái?"

"Cảm thấy toàn thân vô lực, mệt mỏi vô cùng, rất muốn ngủ." Chung Tình đành hoảng trả lời.

"Muốn ngủ?" Trong mắt đại phu nhân thoáng hiện một tầng ánh sáng, bà nhất thời cũng không nói gì, chẳng qua là nhìn Chung Tình.

"Như vậy sao... .." Dì tư có chút thất vọng, sau đó liền suy nghĩ một chút: "Vậy cũng không sao, chỉ còn ba người sao? Vừa vặn tôi có mang người giúp việc đến, bọn họ cũng biết chơi, chỉ cần Thiếu tướng muốn, thế nào cũng có thể tìm đủ người!"

"Thiếu tướng, ngài nói có được hay không?"

Dì tư sắp xếp, quay đầu lại hỏi.

Dịch Giản nâng mi mắt nhìn Chung Tình, dường như nhìn vào gương mặt của cô đã hiểu được chút gì.

Anh nhìn chăm chú.

Ánh mắt của anh rất sâu xa, giống như hồ nước sâu nhất thế giới này, còn có, khó có thể nắm lấy ánh mắt anh.

Cô từ chối sao?

Cô cư nhiên không đi?

Dì tư thấy Thiếu tướng không trả lời, quay đầu lại, tự tiện để cho nha hoàn của mình đi đến chỗ kia để chuẩn bị.

Biểu tình của Đại phu nhân, ngược lại đối với Chung Tình lại mềm mỏng, tự mình gấp món ăn cho Chung Tình, để cho cô ăn, Chung Tình cũng không biết đại phu nhân làm như vậy là vì sao, chẳng qua cảm thấy biến chuyển này đột ngột vô cùng.

Ánh mắt Dịch Giản lúc này đã thu hồi trở lại, toàn thân tản ra khí lạnh, thả ly rượu, lại giống như là không có tâm tình, đứng lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Chung Tình Mang Thai (4)

Ánh mắt Dịch Giản lúc này đã thu lại, toàn thân toả ra khí tức lạnh lùng, bỏ chén rượu xuống, giống như không còn tâm trạng, đứng lên.

Từ Ngang nhìn một chút liền biết ý tứ của Dịch Giản, lập tức cầm áo khoác đưa cho Dịch Giản mặc vào: "Thiếu Tướng, về Cố Viên sao?"

Vẻ mặt Dịch Giản nhàn nhạt, khiến người ta nhìn không thấu tâm tình của hắn, hắn cất bước, đi thẳng đến ngoài cửa.

Dì Tư thấy Thiếu Tướng đột nhiên rời đi như vậy, cảm thấy kinh ngạc một thoáng, lập tức đứng lên: "Thiếu Tướng, không phải đến để chơi mặt chược sao? Sao lại rời đi?"

Bóng lưng Dịch Giản không có dừng lại, lúc đi qua bên người Chung Tình, nghiêng đầu hừ lạnh một tiếng: "Không còn hứng thú!", nói xong nhanh chân bước về phía trước.

Mà Hà An Viện lúc này, cũng run rẩy đứng lên, nhìn bóng lưng Dịch Giản, sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ.

Cô vẫn luôn chăm chú nhìn Dịch Giản, cô phát hiện, ánh mắt của người đàn ông này lúc nhìn Chung Tình đều khác với tất cả mọi người.

Dì Tư cũng không hiểu tại sao tâm tình của Thiếu Tướng lại thay đổi như vậy, vừa nãy còn thờ ơ tùy ý để mình hầu hạ, cô vội vàng cất bước, đi tới

chỗ Thiếu Tướng, cô có một thân kỹ năng dễ dàng đàn ông, hơn nữa Thiếu Tướng đối xử như vậy với cô, trong lòng của cô ít nhiều cũng cảm thấy Thiếu Tướng chính là đang thích cô.

Dì Tư ngăn cản Dịch Giản: "Thiếu Tướng. Đây là làm sao ? Nói trở mặt liền trở mặt liền à?"

Dịch Giản không nói gì, cảm thấy dì Tư đứng cách mình khá gần, theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Dịch Giản lùi tới bên người Chung Tình, hẩn nghiêng đầu, nhìn thấy Chung Tình đang nói chuyện với đại phu nhân, hoàn toàn không quan tâm hẩn vào giờ phút này như thế nào .

Mi mắt Dịch Giản hơi buông xuống, che đậy một mảnh nhàn nhạt sâu bi.

Khí tức toàn thân hẩn, càng lúc càng lạnh nhạt.

.

"Chung Tình, mấy ngày nay con có dấu hiệu buồn nôn hay không? Có đặc biệt thèm ăn hay không?" Đại phu nhân hoàn toàn không để ý tới những người khác, tâm tư của bà đều đặt ở trên người Chung Tình, lúc này. cô có nói thêm ngủ.

"Dạ, đại phu nhân, Chung Tình cảm thấy thân thể không được thoải mái lắm. Cả ngày cảm thấy cực kì uể oải, vô cùng thèm ngủ, những cái khác thì bình thường, cũng không có đặc biệt thèm ăn."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Chung Tình Mang Thai (5)

"Dạ, đại phu nhân, Chung Tình cảm thấy thân thể không được thoải mái lắm. Cả ngày cảm thấy cực kì uể oải, vô cùng thèm ngủ, những cái khác thì bình thường, cũng không có đặc biệt thèm ăn."

"Chưa có gì?" Đại phụ nhân nhíu mày, lúc mình mang thai đặc biệt muốn ăn chua, thậm chí. còn nôn đến thất điên bát đảo, nhưng bà bị như vậy chưa chắc người khác cũng giống bà, lập tức đại phu nhân hỏi một câu: "Chung Tình. Nguyệt sự tháng này của con, có bị lệch ngày hay không?"

Chung Tình sững sờ, một lát mới hiểu được đại phu nhân đang nói cái gì, mặt cô hơi đỏ lên, trong lòng tính ngày một chút, mới trả lời một tiếng: "Dạ có. Đã muộn hai mươi ngày."

Đại phu nhân nhất thời nở nụ cười, cầm lấy tay Chung Tình, kích động không nói nên lời: "Con chắc chắn đã mang thai rồi. Tử Uyển. Tử Uyển. Nhanh lên một chút, đi tìm bác sĩ đến."

Tiếng nói của đại phu nhân, cũng bắt đầu có chút run rẩy.

Dịch Giả hơi nâng đôi mắt lên, trong đôi mắt vô thanh vô tức chảy qua một tầng kinh hi.

Dì Tư nghe thấy lời của đại phu nhân, tâm tình lập tức xoay chuyển, cũng không rõ là đổ kị hay là hâm mộ, nói: "Mệnh của Chung nha đầu này

cũng tốt thật, một lần là đã trúng thầu. Chúc mừng chị nha!"

Đại phu nhân hoàn toàn không để ý tới những lời nói trào phúng của dì Tư, cầm lấy tay Chung Tình, vẫn run rẩy không ngừng.

Bà đã chờ biết bao nhiêu lâu rồi, vô cùng mong chờ đứa bé này.

Hiện tại, đã có em bé rồi, bà cảm thấy yên tâm vô cùng.

Bà tự mình giúp đỡ Chung Tình, đưa Chung Tình ngồi trên giường mềm, giống như Chung Tình thật sự có con .

Hà An Viện đối với những lời vừa này có chút mất tập trung, đôi mắt của cô trước sau vẫn nhìn Dịch Giản, lúc này không nhin được mở miệng hỏi: "Thiếu Tướng cũng quan tâm đến việc Chung Tình có thai sao?"

Dịch Giản nghe thấy Hà An Viện nói như vậy, nhất thời tỉnh táo lại, đôi mắt chậm rãi nhìn lướt qua Hà An Viện, tự nhiên rõ ràng ý tứ trong lời nói của cô, nhưng vẫn vô thanh vô tức xoay đầu, đi đến ngoài cửa rồi ra ngoài.

Bên ngoài cửa có chút gió đêm, man mát.

Dịch Giản đứng ở nơi đó không động đậy.

Từ Ngang không nhin được thúc giục: "Thiếu Tướng lên xe đi, nơi này gió đông đã đến, coi chừng bị bệnh."

Dịch Giản không có trả lời.

Từ Ngang vừa nhìn liền biết Thiếu Tướng không muốn đi, cũng không hỏi nữa, đứng ở một bên phục vụ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Chung Tình Mang Thai (6)

Từ Ngang vừa nhìn liền biết Thiếu Tướng không muốn đi, cũng không hỏi nữa, đứng ở một bên phục vụ.

Nếu người phụ nữ này thật sự có con, thì đó chính là cốt nhục của Thiếu Tướng Hẳn có thể thấy, thân thể Thiếu Tướng lúc này đang run rẩy nhè nhẹ.

Bình thường, Thiếu Tướng lúc nào cũng hờ hững, thế nhưng lúc này lại thật sự đang sốt sắng, đang chờ mong.

"Thiếu Tướng, nếu cô ấy thật sự. có em bé, ngài tính làm sao?" Từ Ngang dò hỏi, thạt ra trong lòng của hắn không phải là không muốn hỏi qua, chỉ là không biết mở miệng làm sao.

Đại phu nhân cho rằng em bé trong bụng Chung Tình là con của Dịch Hân, nhưng bà hoàn toàn không biết Dịch Hân chưa bao giờ động tới một ngón tay của Chung tiểu thư, nếu hắn thật sự dám động, cho dù không bị độc chết, thì cũng bị Thiếu Tướng giết chết!

Chẳng qua Thiếu Tướng chỉ đồng ý với Chung tiểu thư là cho cô một đứa bé, không lẽ Thiếu Tướng thật sự để cho con của mình trở thành con của người khác ?

Dịch Giản không trả lời, ánh mắt đúng là hơi thay đổi một chút, làm sao bây giờ?

Đứa bé đó là con của hăn. xử lí như thế nào đây?

Nếu cô ấy thật sự mang thai, vậy hăn liền không thể tìm được cô, nhất định phải cưới cô Về phần đại phu nhân, hăn sẽ giải thích sau.

Trong lòng đại phu nhân nghĩ cái gì, hăn không phải không hiểu, cô đang sợ cái gì, hăn không phải không biết, chỉ cần hăn muốn, cô cũng không có gì phải sợ .

Sản nghiệp nơi này đều thuộc về chủ mẫu, hăn không có hứng thú, sản nghiệp của hăn so với nhà họ Dịch này không biết lớn bao nhiêu lần, chỉ có điều, những thứ đó đều là hăn cùng với Bạc Dịch hùn vốn làm ăn, làm ăn dưới danh nghĩa của Bạc Dịch.

Tiền tài, chẳng qua cũng chỉ là vật ngoài thân, còn cô thì chỉ có một.

Dịch Giản đã sớm lập ra kế ước, đem sản nghiệp của nhà họ Dịch cho đại phu nhân, còn hăn chỉ cần có Chung Tình!

Huống chi, việc Chung Tình mang thai, cũng chỉ có người của nhà họ Dịch biết, lúc trước hăn tùy tiện đồng ý cho cô có em bé với tiểu thiếu gia, gây nên nhiều chuyện như vậy, chẳng qua cũng chỉ muốn cho cô tìm đến hăn.

Nếu như có em bé, cô nhất định sẽ vì em bé mà suy nghĩ, nếu đại phu nhân biết đứa bé trong bụng của cô không phải là của Dịch Hân, cô tất nhiên sẽ sợ, vì em bé cô sẽ phải theo hăn.

Cô cũng sẽ cảm thấy, hăn là vì em bé mới để cô ở lại bên cạnh hăn .

Dù sao, một người phụ nữ có thai ở một thời đại như vậy, ngoại trừ theo người đàn ông cho cô em bé, thì cô cũng không còn lựa chọn nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Chung Tình Mang Thai (7)

Dù sao, một người phụ nữ có thai ở một thời đại như vậy, ngoại trừ theo người đàn ông cho cô em bé, thì cô cũng không còn lựa chọn nào.

Mẫu bằng tử quý.

Hắn đối với cô tốt, cũng chỉ có thể quy kết thành bốn chữ đó.

Hoặc là. nếu bọn họ thật sự thành hôn, hắn liền có thể nói với cô những ý nghĩ trong lòng hắn. Rằng hắn rất thích cô. Có thể cô không đồng ý, nhưng chung quy cô đã là vợ một đời một kiếp của hắn. Có thể, cô sẽ chạy trốn, thế nhưng. Hắn sẽ không cho cô cơ hội, bởi vì không có chỗ nào so với ở lại bên cạnh hắn an toàn hơn.

Tình cảm của cô bây giờ như thế nào, hắn cũng không muốn quản, không muốn suy nghĩ nhiều đến nó, nói chung, ngày sau còn dài, bất luận bao lâu, hắn cũng có thể kiên trì chờ đợi.

Mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm.

Có thể sống bao lâu, hắn cũng sẽ chờ cô.

Một ngày nào đó, hắn tin rằng trong đôi mắt của cô sẽ có hắn, cô sẽ biết được thật ra sau lưng của cô không phải là không có người chống đỡ, mà là do. cô chưa từng phát hiện.

.....

"Thiếu Tướng." Tử Uyên dẫn bác sĩ lại đây, nhìn thấy Thiếu Tướng đứng ở chỗ này, sững sờ, theo bản năng thấp đầu, mặt đỏ lên.

Sau đó, xốc rèm cửa lên, dẫn theo bác sĩ đi vào.

Mà Dịch Giản cũng đi theo ở phía sau, đi vào.

Đại phu nhân thấy bác sĩ, lập tức bắt chuyện cho Chung Tình đi bắt mạch.

Chung Tình rất sốt sắng, cô cũng không rõ hiện tại tâm tình trong lòng mình là như thế nào, có một phần kích động còn mang theo một phần nháy nhót. Làm mẹ? Có em bé?

Thật ra, còn có rất nhiều sợ sệt.

Không biết khắp thiên hạ, lúc người phụ nữ làm mẹ, đều phức tạp như vậy sao?

Cô đưa tay ra, nhìn bác sĩ để tay ở trên cổ tay cô, chậm rãi bắt mạch.

Toàn bộ người trong căn phòng đều yên tĩnh đến quỷ dị.

Mọi người đều mang tâm sự riêng.

Đại phu nhân tự nhiên là cao hứng, vô cùng chờ mong, cảm thấy tương lại một mảnh tươi sáng.

Dì Tư đương nhiên cảm thấy hâm mộ và đố kị, trong lòng nghĩ, đại phu nhân gặp nhiều trắc trở như vậy, nhưng mỗi một lần đều có thể trải qua trót lọt.

Hà An Viện thế nhưng lại hung tàn, phát điên, nếu trong bụng của cô ta có em bé, nó quả thật là của Thiếu Tướng Cô đã bao nhiêu lần mong muốn có em bé với Thiếu Tướng, vậy mà cô ta lại có, dựa vào cái gì mà cô ta dễ dàng có được như vậy?

Bác sĩ tiếp tục bắt mạch, một hồi lâu, hắt mới ngẩng đầu lên.

Đại phu nhân ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, sốt sắng hỏi: "Bác sĩ, thế nào?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Chung Tình Mang Thai (8)

Đại phu nhân ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, sốt sắng hỏi: "Bác sĩ, thế nào?"

Ngón tay của bà cầm lấy khăn tay, vô thanh vô tức nắm chặt lại.

Sắc mặt bác sĩ có mấy phần chần chờ, hẳn không có hé răng, đầu tiên là liếc mắt nhìn Chung Tình, trong đó mang theo vài phần hoài nghi, Chung Tình tươi cười tự nhiên, thậm chí còn mang theo vài phần mong đợi hỏi: "Bác sĩ? Thế nào?"

Bác sĩ lắc đầu, đưa tay ra, tiếp tục cẩn thận bắt mạch.

Đây là hỉ mạch.

Đại biểu rằng là có em bé chẳng qua hiện tại quan sát, cái hỉ mạch này chỉ mới được một tháng. Hơn nữa cũng không có rõ ràng.

Thế nhưng. Tiểu thiếu gia đã chết gần hai tháng, nếu như cô ta thật sự hoài thai con của tiểu thiếu gia, như vậy. cái thai này hẳn phải được hơn một tháng, hoặc phải có biểu hiện của mạch tượng mang thai hai tháng.

Đây là bác sĩ có tiếng tại thành phố X, hẳn bắt mạch vẫn luôn cực kì chuẩn xác.

Hiện tại, hẳn tiếp tục xem lại một lần nữa, nhưng hỉ mạch vẫn như vậy.

Trên trán của hắn, không nhìn được tuôn đầy mồ hôi.

Thật ra, ở trong đại gia đình xảy ra chuyện như vậy, rất là bình thường, nhiều vợ nhỏ thậm chí cả đại phu nhân không mang thai được, đều muốn. . . người ngoài sinh dùm, chỉ là. Mỗi lần như vậy, đều sẽ sớm đến chỗ hắn khám bệnh, thậm chí đưa tiền để hắn không nói ra ngoài.

Thế nhưng người phụ nữ trước mắt này, chính là Lục tiểu thư của nhà họ Chung, tuy rằng đã bị diệt, thế nhưng vẫn là danh môn quý tộc, coi như có làm chuyện như vậy, cũng phải đến chỗ của hắn khám bệnh chứ.

Bác sĩ rõ ràng đã bắt mạch xong, nhưng dáng vẻ lại khá trầm tư.

Trong lòng của hắn đương nhiên vô cùng sốt ruột, lừa gạt đại phu nhân, hay là không lừa gạt, nếu nói ra, mình có gặp rắc rối hay không? Thế nhưng nếu không nói, nếu như có một ngày, chuyện của cô ta bại lộ, đại phu nhân có tha cho hắn hay không?

Chỉ là. người đàn ông ở sau lưng người phụ nữ này, đến tột cùng là ai?

Đại phu nhân đã sớm sốt sắng, ngay cả dì Tư cũng cảm thấy có chút quỷ dị, không nhìn được mở miệng hỏi: "Đây là làm sao? Bác sĩ vẫn bắt mạch chuẩn như thần y chứ? Ngày hôm nay sao lại có biểu hiện như vậy?"

Đôi mắt Hà An Viên chậm rãi chuyển động, cô đầu tiên là nhìn về phía Dịch Giản đang ở một bên tao nhã thông dong, thành thực thận trọng, ánh mắt của hắn đều đặt ở trên người Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Chung Tình Mang Thai (9)

Đôi mắt Hà An Viện chậm rãi chuyển động, cô đầu tiên là nhìn về phía Dịch Giản đang ở một bên tao nhã thông dong, thành thực thận trọng, ánh mắt của hắn đều đặt ở trên người Chung Tình.

Hắn thanh thản ngồi ở trên ghế, hai chân bắt chéo, lẳng lặng nhìn Chung Tình, một khắc đó lại làm cho người ta có cảm giác hắn đang chìm vào thế giới riêng của mình, rời xa tất cả mọi thứ.

Ánh mắt Hà An Viện không nhịn được có chút ngây dại, trên mặt của cô phủ lên một tầng đỏ ửng mỏng manh, ánh mắt cũng trở nên khác thường.

"Dì Tư nói rất đúng. Bác sĩ từ trước đến giờ chỉ cần khám một chút là đã biết kết quả rồi. Ngày hôm nay vì sao lại chậm chạp không đưa ra đáp án như vậy, chẳng lẽ trong đó có ẩn tình gì sao?"

Hà An Viện không nhanh không chậm mở miệng, cô chăm chú nhìn dung mạo trên khuôn mặt kia, đôi mắt kia đang yên lặng nhìn Chung Tình, trong lời nói cất giấu ẩn ý.

Đại phu nhân đang quá mức muốn biết đáp án, hoàn toàn không biết trong căn phòng này đang gió nổi mây vần, ôn nhu cười vỗ tay Chung Tình, nói: "Bác sĩ, làm sao vậy? Chung Tình có em bé hay không?"

"Có." Bác sĩ gật đầu, cho kết quả.

"Chung tiểu thư có hỉ mạch, chỉ là."

"Chắc chắn chứ?" Đột nhiên một giọng nói đánh vỡ lời bác sĩ.

Bác sĩ hơi kinh hãi, quay đầu lại mới nhận thấy câu vừa nãy là được nói ra từ trong miệng của Thiếu Tướng trầm mặc ít nói này.

Giọng nói của Thiếu Tướng rất nhỏ, thậm chí còn mang theo vài phần yếu ớt, hẳn hoi chính là hững hờ như vậy.

Nhưng như vậy, lại làm cho tâm Hà An Viện giống như là bị dao găm sắc bén cắt quá, làm máu thịt toàn thân cô đều từng mảnh từng mảnh bị cắt nát.

Đau. Toàn thân đau đến phát run, đau đến nỗi toàn thân đều co giật, cô cảm thấy bản thân đang bị một vật gì đó cán ngang qua, không có cách nào đứng vững.

"Dạ Thiếu Tướng. Xác định ạ, lão phu đã xem mạch hai lần, Chung tiểu thư xác thật có hỉ mạch. Chắc chắn sẽ không đoán sai." Bác sĩ run rẩy trả lời Thiếu Tướng, hẳn hơi nâng mí mắt lên, quan sát Thiếu Tướng một chút, không biết là hoa mắt hay là mình bị ảo giác, thế nhưng hẳn lại phát hiện trong đôi mắt Thiếu Tướng thoáng hiện một tầng kinh hãi.

Tâm bác sĩ cũng hồi hộp theo. Phảng phất trong khoảng thời gian ngắn, hẳn đã rõ ràng một chút, cũng khó trách Chung tiểu thư lại có thể có con.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Chung Tình Mang Thai (10)

Tâm bác sĩ cũng hồi hộp theo. Phảng phất trong khoảng thời gian ngắn, hẳn đã rõ ràng một chút, cũng khó trách Chung tiểu thư lại có thể có con.

Đại phu nhân quản lí Chung tiểu thư nghiêm vậy như vậy, cho dù Chung tiểu thư có vụng trộm, cũng sẽ rất khó xảy ra.

Có thể ở dưới mí mắt đại phu nhân, âm thầm có con, e rằng. Trong nhà họ Dịch cũng chỉ có một mình Thiếu Tướng là có thể sắp xếp mọi chuyện ổn thỏa.

Nhất thời. Trong lòng bác sĩ sầu lo.

Xoay đầu, trên mặt nở nụ cười quay về phía đại phu nhân nói: "Chúc mừng đại phu nhân, Chung tiểu thư đã có thai hơn một tháng, mới vừa rồi tôi có xem lại hai lần, phát hiện mạch tượng của Chung tiểu thư có chút bất ổn."

Trên mặt Đại phu nhân đã sớm chứa đầy nụ cười, cả người bà ngồi không vững, cũng may Tử Uyển đúng lúc giúp đỡ bà.

Ngữ điệu của bà cũng bởi vì cao hứng mà thay đổi: "Cái gì bất ổn? Con bé bị làm sao ? Bác sĩ, con bé rất nghiêm trọng sao? Ông nhất định phải làm cho con bé khỏe mạnh, con trai của nó, nhất định phải giữ lại."

Đại phu nhân vừa nói vừa cảm thấy lo lắng, không để ý lễ tiết mà gắt gao nắm tay bác sĩ: "Bác sĩ, cháu trai của tôi có thể giữ lại được hay không? Có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn hay không?"

Bác sĩ hơi có chút lúng túng, lặng lẽ lấy tay mình ra khỏi tay đại phu nhân.

Đại phu nhân ý thức được mình đã quá mức kích động, vội vàng ho khan một cái, xoay đầu nhìn một bên: "Tôi chỉ là quá mức kích động Thật xin lỗi."

Vẻ mặt Dịch Giản mang theo vài phần lo lắng nhìn bác sĩ.

Bác sĩ thấy ánh mắt của Thiếu Tướng, vội vã mở miệng, lời nói là nói cho Đại phu nhân nhưng lại có ý muốn truyền đạt cho Thiếu Tướng: "Đại phu nhân, thân thể Chung tiểu thư không có chuyện gì lớn, em bé cũng không xảy ra sai sót gì, chỉ là. Thân thể Chung tiểu thư có chút yếu, vì thế khi tôi bắt mạch đã cảm thấy sự phát triển của em bé có chút chậm, vì thế. . . . Đại phu nhân hãy nên cẩn thận một chút, hãy chăm sóc Chung tiểu thư thật cẩn thận."

Đại phu nhân thở dài một hơi, cảm thấy yên lòng, nếu đã nghe bác sĩ nói như vậy, lập tức qua về phía Tử Uyển nói: "Đến nhà bếp căn dặn người làm, bắt đầu từ hôm nay, Chung Tình sẽ ăn cùng một chỗ với tôi, phiên cô mỗi ngày kiểm tra đồ ăn cẩn thận. À, suýt chút nữa quên, Chung Tình ở một mình trong viện của Tiểu thiếu gia không có ai chăm sóc, đợi lát nữa sẽ có người chuyển đồ của con tới trong viện của mẹ, còn mấy cô vợ bé khác thì cứ để tụi nó ở đó."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Chung Tình Mang Thai (11)

“À, suýt chút nữa quên, Chung Tình ở một mình trong viện của Tiểu thiếu gia không có ai chăm sóc, đợi lát nữa sẽ có người chuyển đồ của con tới trong viện của mẹ, còn mấy cô vợ bé khác thì cứ để tụi nó ở đó.”

Đại phu nhân cảm thấy quá hưng phấn, thật ra cũng khó trách bà hưng phấn như vậy, từ khi Dịch Hân chết sớm, bà liền trở thành người cô đơn, trong lòng lúc nào cũng chờ mong có con nối dõi, không ngờ lúc này Chung Tình lại mang thai, sinh cho bà một cháu trai!

Chung Tình có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng cô biết tất cả những chuyện này cũng rất là bình thường.

Mẫu băng tử quý.

Một người phụ nữ, không cần có nhiều bản lĩnh, chỉ cần cái bụng chịu đẻ con, có thể sinh cho đại gia đình một người nối nghiệp, có vậy. cả đời của người phụ nữ này mới có thể sống bình yên ở trong căn nhà đó.

Chung Tình đưa tay ra, sờ cái bụng của mình, cho tới bây giờ cô đều không thể tin được, mình lại thật sự có em bé.

Vừa nghĩ tới việc có em bé, Chung Tình liền theo bản năng nghĩ đến Dịch Giản.

Lúc này cô mới ngẩng đầu lên, vừa vịn gặp phải ánh mắt của Dịch Giản.

Hắn vẫn luôn ở đây sao?

Trái tim của cô, hơi nhúc nhích một chút, sắc mặt ửng đỏ, nhưng đoán không ra tâm tình trong đôi mắt ấy của hắn là gì, chẳng qua cảm thấy ôn nhu vô cùng. Hắn đang cao hứng sao?

Hắn cũng chờ mong đứa bé này sao?

Chung Tình hơi mím môi, cô nhanh chóng xoay chuyển ánh mắt của mình, nhìn Đại phu nhân, ôn nhu cười: "Đại phu nhân. Thật sự có em bé ở trong đây."

Đại phu nhân nghe thấy Chung Tình nói chuyện, đã sớm cười không khép miệng được, "Đúng vậy. Chung Tình, con đúng là tri kỷ của mẹ."

Hiển nhiên, Đại phu nhân vào lúc này đã hoàn toàn xem Chung Tình là người của mình, thậm chí còn coi cô còn quan trọng hơn cả bản thân.

Chỉ vì có em bé, mà trong một đêm, tất cả mọi người đã biết Chung Tình chính là tâm phúc bên người Đại phu nhân, không được chọc đến, cũng không thể chạm vào.

Hà An Viện đứng ở một bên, đáy mắt lóe ra ánh sáng đổ kị giống như muốn xé rách Chung Tình, thế nhưng cô lại không có chứng cứ để chứng minh với Đại phu nhân rằng, đứa bé này không phải là của tiểu thiếu gia!

Hiện tại, bác sĩ đã nói hơn một tháng, thời gian đều khớp nhau!

Cô lại nhìn Dịch Giản một chút, phát hiện ánh mắt hắn nhìn Chung Tình mang theo vài phần thâm tình, Hà An Viện không nhìn được đậm chân, quay người chạy ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Chung Tình Mang Thai (12)

Cô lại nhìn Dịch Giản một chút, phát hiện ánh mắt hẩn nhìn Chung Tình mang theo vài phần thâm tình, Hà An Viện không nhìn được đậm chân, quay người chạy ra ngoài.

Tất cả mọi người trong phòng, ánh mắt đều tập trung ở trên người Chung Tình, nơi nào lo lắng cho cô?

Hà An Viện chạy ra ngoài, liền cảm thấy cả thế giới của mình đã hoàn toàn sụp đổ!

Cô cũng không biết, mình hiện tại rốt cuộc là đang hận Chung Tình hay là đang ghen tị với cô ta?

Vẻ ngoài của cô ta xinh đẹp, xuất thân cũng tốt hơn cô nhiều, dòng máu đang chảy trên người cô ta cũng là dòng máu của quý tộc. Thậm chí, ở trong giới quý tộc, tuy cô quen biết rất nhiều người, thế nhưng mỗi khi tất cả mọi người nhắc đến Lục tiểu thư của nhà họ Chung lại có mấy phần kính nể, thậm chí có người còn lạnh rung!

Tay Hà An Viện tàn nhẫn nắm thành quyền, trong lòng của cô tràn ngập sự thù hận. Cô ta rốt cuộc có cái gì hơn cô, rõ ràng cô ta đã cửa nát nhà tan, bán mình trở thành người ở cấp thấp nhất, nhưng vẫn có thể bò lên vị trí cao của nhà họ Dịch!

Em rể không chỉ tự nguyện vì cô ta mà chết, hiện tại Thiếu Tướng còn chết mê chết mệt cô ta, càng ngày càng không tha người khác rồi!

Cô. Hận chết cô ta rồi!

Ngón tay Hà An Viện lau nước mắt, trong đầu của cô hiện lên thái độ lạnh như băng của Thiếu Tướng đối với mình. Lập tức, một cảm giác vụn vụn ở trong lòng càng ngày càng lan rộng ra!

Cô hay lắm!

Cô cho rằng, cô có thể khỏe mạnh sinh con sao?

Cô cho là cô có thể muốn làm gì thì làm sao?

Cô sẽ chờ Chỉ cần Hà An Viện này một ngày không chết thì sẽ không bao giờ rời khỏi nhà họ Dịch, cô sẽ cùng cô ta không chết không ngừng!

Cô. Nhất định, nhất định sẽ nghĩ biện pháp, bắt được thời cơ, không để cho cô ta sinh con!

Hà An Viện trong một giây phút kia, trong mắt hiện lên một tầng sát khí nồng đậm.

.

Người bên ngoài thì tức giận đến toàn thân phát run.

Bên trong lại là một mảnh vui vẻ hòa thuận.

Cũng không biết ai truyền ra tin tức, chỉ trong chốc lát, mấy người vợ bé đều biết Chung Tình mang thai, chạy vội tới nơi này của Đại phu nhân.

Đại phu nhân đời nào có tâm tình bắt chuyện với bọn họ, tỉ mỉ nghe bác sĩ nói lại từng điều về tình huống của Chung Tình, ngay cả Tử Uyển cũng nghiêm túc cẩn thận ghi nhớ.

Ở nhà họ Dịch, ai mang thai cũng không có gây ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng một người ở không có danh phận, cửa nát nhà tan có con thì lại có thể gây huyên náo cả một nhà như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Chung Tình Mang Thai (13)

Đến khi đại phu nhân tiễn bác sĩ ra về, nhóm vợ bé kia mới từng người đi lên trước, trái phải đánh giá Chung Tình, từng người lần lượt nói chuyện.

"Chung Tình cũng thật không thua kém nha, chẳng qua chị lần này rất cao hứng, dầu gì em cũng Lục tiểu thư của nhà họ Chung, cho dù là huyết thống hay bối cảnh, đều không hề thua kém với nhà họ Dịch chúng ta!"

"Đúng vậy Thật sự hâm mộ chị quá đi! Cũng không biết chị làm như thế nào mà phúc khí đúng lúc ghê."

"Chung Tình, lúc trước chị mang thai, đặc biệt thích rất ăn trái vải, em có muốn ăn không? Nếu muốn chị sai người mua cho em một ít."

"Không được, ăn trái vải vào lỗ sinh con gái giống chị ấy thì sao? Chị nhất định phải sinh con trai đó!"

"Sinh con gái cũng không phải không được, chẳng qua em cảm thấy chị ấy từ nhỏ đã may mắn, chắc chắn Chung Tình sẽ sinh ra một thằng cu mập mập trắng trẻo cho coi!"

"Chị. Hai ngày mai đi miếu bái Phật đi chị, cầu Bồ Tát phù hộ."

.....

"Hiếm khi tụi con có tâm như vậy, liền nghe theo các con đi, sáng mai đi một chuyến đến miếu, cầu xin Bồ Tát, phù hộ con nối dõi nhà họ Dịch được khoẻ mạnh, bình an sinh hạ."

Đại phu nhân tất nhiên là cực kỳ vui vẻ .

Trong một phòng đầy mấy người vợ bé, mỗi một người đều trang điểm lộng lẫy, thay phiên nhau nói chuyện, mỗi người đều ríu ra ríu rít, rồi bởi một cục, Chung Tình cũng không có nghe lọt câu nào.

Nếu trước kia đừng phải cảnh tượng như vậy, Dịch Giản đã sớm đứng dậy rời đi.

Hắn yêu thích sự yên tĩnh, mà những người phụ nữ này lại đang nói chuyện một cách sang sảng.

Chung Tình thỉnh thoảng sẽ đừng phải ánh mắt của Thiếu Tướng, mỗi một lần đều phát hiện Thiếu Tướng là đang nhìn chăm chăm mình, trái tim của cô không cách nào kiềm chế được mà âm âm nhảy lên.

Từ Ngang nhìn thấy căn phòng này ồn ào lộn xộn, không nhìn được cúi đầu, nhỏ giọng nhắc nhở Thiếu Tướng: "Thiếu Tướng Chúng ta đi trước? Một lúc sau trở lại nhìn Chung tiểu thư cũng được."

Nhiều người vây quanh như vậy, Thiếu Tướng cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Dịch Giản gật đầu, đứng dậy tính rời đi, vừa lúc đại phu nhân nhìn thấy Dịch Giản, giống như nghĩ đến cái gì, mở miệng nói: "Thiếu Tướng Mẹ có việc muốn thương lượng với con, Chung Tình mang thai con của Dịch Hân, nên mẹ muốn cho con bé một danh phận, con thấy có được không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Chung Tình Mang Thai 【14】

"Thiếu tướng... Tôi có việc thương lượng với cậu, Chung Tình đã có thai với Dịch Hân, tôi nghĩ nên cho cô ấy một danh phận, cậu nói xem, có được hay không?"

Danh phận?

Có ý gì?

Dịch Giản đứng lại, bóng lưng ưu nhã và thẳng tắp, anh không lên tiếng, đưa lưng về phía đại phu nhân, không ai có thể biết lúc này vẻ mặt của anh là như thế nào.

Chẳng qua, thoáng nhìn bóng lưng của anh, lại phát hiện, cả người anh an tĩnh đến đáng sợ... Cũng không biết anh có nghe được lời của đại phu nhân hay không

Dì hai nghe như vậy, phe phẩy cây quạt, cười nói: "Thì ra đại phu nhân đã tính toán tốt rồi... Hiện tại để Chung tiểu thư thành con gái đã lấy chồng, đợi đến tương lai khi vừa sinh con xong thì có thể danh chính ngôn thuận ngồi lên vị trí chủ nhân, còn có thể thuận lý thành chương nhận tổ quy tông, đại phu nhân thật là có tâm."

"Cách làm của đại phu nhân rất tốt, hiện tại cứ nhận thôi, cho dù là con trai hay con gái thì vẫn là máu thịt của nhà họ Dịch."

"Tôi nói dì năm này, sao cô động một tí là lại nói thành con gái vậy, nhất định đại phu nhân đang mong đợi một đứa con trai, qua hai tháng là có thể xem được nam hay nữ, đến lúc đó, chẳng phải cô sẽ biết sao, lại ở chỗ này nói xúi quẩy thế, nếu không ra được con trai thì chính là do cái miệng quạ đen của cô đấy!"

"Cô..."

... ..

Mấy người vợ lẽ này, chỉ cần ở chung với nhau, không có việc gì là thì sẽ cãi nhau, chèn ép đối phương, sau khi cảm thấy tâm tình tốt, mấy ngày đều vui vẻ, dù sao cũng là mấy người phụ nữ tịch mịch, không có tiền đồ, trừ đại phu nhân, toàn bộ đều sinh con gái, hoặc dứt khoát không có con, tất nhiên, những người này đều ghen tỵ với nhau, ngoài mặt thì vui vẻ hòa thuận, thật ra thì sau lưng lại không muốn ai bằng mình.

Đại phu nhân thấy chuyện này dần trở nên rắc rối, nếu theo lệ thường bà ta sẽ mắt nhắm mắt mở mà cho qua.

Nhưng hôm nay khác, bà ta vẫn đang chờ Thiếu tướng đáp lời đấy!

Nhất thời, đại phu nhân hắng giọng một cái: "Các người im lặng lại đi."

Đại phu nhân vừa nói xong, cả căn phòng trở nên im lặng hơn, ngay cả tiếng một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe rõ.

Lúc này đại phu nhân mới tiếp tục nói: "Thiếu tướng, dù sao trong bụng của cô ấy là máu thịt của nhà họ Dịch chúng ta, hiện tại cho cô ấy một danh phận, để cho liệt tổ liệt tông nhà họ Dịch nhận đứa bé ấy, phù hộ cho nó."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Chung Tình Mang Thai 【15】

Lúc này đại phu nhân mới tiếp tục nói: "Thiếu tướng, dù sao trong bụng của cô ấy là máu thịt của nhà họ Dịch chúng ta, hiện tại cho cô ấy một danh phận, để cho liệt tổ liệt tông nhà họ Dịch nhận đứa bé ấy, phù hộ cho nó."

"Thiếu tướng... Ngay từ lúc ban đầu, tôi đã đồng ý với Chung Tình, chỉ cần cô ấy có thai, có đứa nhỏ này, tôi sẽ cho cô ấy một danh phận, hưởng chi, Dịch Hân rất thích Chung Tình... Nếu như nó còn sống, có lẽ nó cũng hi vọng Chung Tình sẽ làm vợ mình... . . . Cho nên, tôi làm mẹ, thật sự muốn thay nó hoàn thành giấc mộng của mình."

Chung Tình nghe lời của đại phu nhân, âm thầm cắn răng.

Thật ra thì, ngày này, sớm muộn gì cũng tới.

Cô khẽ nghiêng đầu, thầm tính toán, Thiếu tướng không hề có ý gì khác với mình... Anh... vẫn luôn lạnh nhạt với cô, hưởng chi, ngày đó, cô đi ra ngoài với anh, vốn cho rằng anh có chút thích cô, sau khi dò xét lại phát hiện, anh lãnh đạm vô cùng, hoặc giả đều là do cô suy nghĩ nhiều.

Chẳng qua là... Cô vẫn luôn cảm thấy anh và Hà An Viện có chút gì đó, nhưng tối nay, anh lại coi thường Hà An Viện như thế, nhưng anh lại như đã quen lâu với dì tử, không lẽ vị thiếu tướng này lại thay đổi rồi sao?

Chung Tình ngẩng đầu lên, cẩn thận nhìn bóng lưng Dịch Giản, cô nghĩ, có lẽ cô đã lo lắng quá nhiều.

Dịch Giả đứng tại chỗ, không nhúc nhích, thật ra thì đối với anh mà nói, đúng là không tìm được cử động nào tốt hơn.

Khẽ động, sẽ bộc lộ cơn giận của mình.

Một loại tức giận vì bị lừa gạt!

Anh, lần này, tức giận hơn so với bất cứ lần nào!

Anh không ngờ, giữa đại phu nhân và Chung Tình còn có giao dịch như thế!

Khó trách, cô không còn cách nào mà tìm đến anh, trao đổi nhiều điều kiện đến vậy.

Anh sợ cô gặp nhiều phiền phức, dù không muốn cũng phải đồng ý, suy nghĩ làm thế nào để bảo vệ cô an toàn mọi nơi, thậm chí... . . . Còn tùy theo tính tình của cô, tận lực không để cho chuyện hai người lộ ra ngoài ánh sáng, thay cô sắp xếp nhiều như vậy.

Anh sợ cô nghi ngờ lúc đầu còn trì hoãn việc trong quân thêm mấy ngày để ở cạnh cô.

Thân thể anh không tốt, không nên làm nặng, nhưng, anh hỏi kỳ kinh nguyệt của cô, biết những ngày kia rất an toàn, cố ý không hề tiết chế mà làm... . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Uống Thuốc Này Đi 【1】

Thời gian lướt qua từng chút một, đang lúc mọi người sắp cho rằng thiếu tướng không định trả lời vấn đề này, anh mới hời hợt ném một câu: "Đợi đến khi sinh con xong rồi nói!"

Đại phu nhân sửng sốt, lại không ngờ Thiếu tướng sẽ trả lời như, bà ta dần cảm thấy nghi ngờ.

Vậy mà, vẫn ngồi nghiêm chỉnh ở nơi đó, mở hai mắt, chút vẻ nghi ngờ dần loé lên. Ý của cậu ta.. chẳng lẽ là không muốn đứa trẻ này nhận tổ quy tông sao?

Nhiều năm như vậy, cậu ra không hề dòm ngó tới tài sản của nhà họ Dịch, chẳng lẽ, hiện tại... Hiện tại cậu ta muốn ra tay rồi sao?

Chẳng qua... Nếu suy nghĩ của bà ta là thật, thiếu tướng muốn tài sản của nhà họ Dịch, vì sao anh lại khổ khổ thu thập nhiều tranh sơn thủy như vậy, giá trị liên thành gì đó, để tế bái đại ca cậu ấy?

Đại phu nhân có phần phân vân, tuy nhiên cũng không dám khinh cử vọng động, chẳng qua chỉ gượng cười một chút: "Thiếu tướng nói như vậy rồi thì hãy nghe Thiếu tướng... Chờ con sinh rồi nói."

Chẳng qua đại phu nhân lại bắt đầu đề phòng, ánh mắt của bà ta quét một vòng quanh đám người, cảm thấy mỗi người cũng đang dòm ngó vào đứa con trong bụng Chung Tình, hận thể bóp chết đứa trẻ ấy một giây kế tiếp!

Chút cảm giác nghi ngờ trong lòng bà ta giờ đã trở thành phòng bị.

Dịch Giản gạt đầu một cái, ánh mắt hồi lâu sau, mới rời khỏi người Chung Tình.

Trong đôi mắt thâm thúy và đen nhánh của, giống như có một tầng băng, căn bản không có người có thể đoán được đáy lòng của anh, vào giờ phút này, rốt cuộc đang nổi lên cái gì.

Khi ánh mắt của Dịch Giản rời khỏi người Chung Tình cũng mang theo vài phần âm ỉ, khiến cho lòng Chung Tình dần hoang mang, có chút cảm giác bất an dâng lên.

Cô theo bản năng vươn tay vuốt ve bụng của mình, dùng sức lắc đầu, muốn vứt đi ý nghĩ kia.

Sẽ không đâu... . . . Đây cũng là con của anh... . . . Nếu anh có một đường tình phụ tử, chắc chắn sẽ không bỏ con của cô đi.

Nhìn dáng vẻ của anh, tựa hồ cũng không muốn nói chuyện của bọn họ ra...

Điểm này khiến cho Chung Tình hơi yên tâm hơn, nếu chuyện hai người bị người khác biết, nhất định cô và con mình sẽ bị tống ra khỏi nhà, cho dù có còn sống thì cuộc sống cũng không thể tốt mấy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Uống Thuốc Này Đi 【2】

Điểm này khiến cho Chung Tình hơi yên tâm hơn, nếu chuyện hai người bị người khác biết, nhất định cô và con mình sẽ bị tống ra khỏi nhà, cho dù có còn sống thì cuộc sống cũng không thể tốt mấy.

Chung Tình âm thầm trấn an mình, chớ suy nghĩ quá nhiều... . . . Chỉ cần ở bên người đại phu nhân yên tâm dưỡng thai, sinh xong con thì mọi chuyện sẽ ổn... . .

Bên tai còn bao quanh bởi những lời nói ghen tỵ như châm chọc của mấy người vợ lẽ kia, có lẽ tâm tình đại phu nhân đang rất tốt nên mới không nói gì, mà Chung Tình cũng không thể nghe lọt, trong lòng cô còn đang đắm chìm trong ánh mắt mang đến áp lực của Dịch Giản.

Cô... . . . Biết thiếu tướng rất đáng sợ, nhưng lại chưa bao giờ giống như bây giờ, để cho cô đứng ngồi không yên.

Cô suy nghĩ những chuyện đã xảy ra, nhưng lại không tìm được bất cứ sơ hở nào khiến thiếu tướng nghi ngờ cô.

Chẳng phải người đàn ông kia chưa từng đoái hoài gì tới phụ nữ, vẫn mong cô tránh xa ra sao?

Hiện tại, cô tự động rời đi, anh lại có cái gì không muốn đây?

Cũng không biết rốt cuộc mình suy nghĩ bao lâu, đại phu nhân giật giật cánh tay của cô, Chung Tình hồi thần, thấy đại phu nhân mang vẻ mặt quan tâm cùng lo lắng: "Chung Tình... Cô làm sao vậy? Có phải có chỗ nào không khoẻ không?"

Chung Tình lắc đầu: "Không có... Tôi chỉ có một ít chuyện... Có thể là tôi suy nghĩ nhiều, không có chuyện gì."

"Có chuyện gì cô cứ việc nói, chỉ cần là việc tôi có thể làm thì sẽ làm thay cô."

"Không có gì... Tôi chỉ lo cho đứa bé này, không biết có thể sinh ra thuận lợi không."

Đại phu nhân không lên tiếng, nét mặt của bà ta cũng trở nên nghiêm túc hơn, lúc sau mới nói: "Yên tâm, đứa bé này là mạng của tôi, chỉ cần tôi còn sống một ngày, không người nào dám động cô một ngày... . . ."

... ..

Đại phu nhân nghe lời của mấy vị vợ lẽ, ngày thứ hai thật sự mang theo toàn gia nữ quyến, đi đến trong miếu.

Chuyến đi này, dĩ nhiên là là một ngày.

Đại phu nhân ôm được cháu trai, lòng tràn đầy thành kính, mọi người trong nhà quỳ gối trong miếu, ba lạy chín khấu, những người khác coi như là có khổ cũng không dám mở lời.

Chung Tình thân mang thai, dĩ nhiên đại phu nhân là không để cho cô đi, mà cô đến trong viện của đại phu nhân được rất nhiều người hầu hạ, tất nhiên là sống rất tốt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Uống Thuốc Này Đi 【3】

Chung Tình thân mang thai, dĩ nhiên đại phu nhân là không để cho cô đi, mà cô đến trong viện của đại phu nhân được rất nhiều người hầu hạ, tất nhiên là sống rất tốt.

Cộng thêm những người nữ hầu kia đều không dám lại gần cô, mọi người đều biết cô bây giờ là người nguy hiểm, nếu nhất thời làm không xong, đưa trẻ gặp chuyện không may, đó chính là chuyện ném một cái mạng đấy.

Đám nữ hầu không ngu.

Cho nên, Chung Tình cũng rất thanh nhàn.

Cô đùa với Tiểu Hoàn một chút, chẳng qua lại cảm thấy ánh mặt trời phía ngoài rất tốt, cũng vào thu rồi, nghĩ đến mùa đông đầu tiên khi cô đến, cho dù cũng có nắng nhưng lại không hề ấm áp.

Mấy vị tiểu thư và vợ lẽ không có nhà, ngay cả Hà An Viện cũng bị đại phu nhân gọi đi, cô một người, tất nhiên tự do, vì vậy, liền mang ghế nằm, đi đến vườn hoa, lười biếng ngồi ở chỗ đó, hưởng thụ vô cùng.

Cô không thích bị người khác nhìn thấy trông lúc nghỉ ngơi nên cho mọi người đi hết.

Chú mèo trong ngực cô, cũng an tĩnh híp mắt, mặt say mê.

Qua một chút, Chung Tình đã ngủ, lại cảm thấy bên tai ở có người kêu mình, dù không cảm nhận được rõ ràng nhưng vẫn mở mắt, vừa thấy chính là mặt của Từ Ngang.

Cô đột nhiên tỉnh lại, bị một người đàn ông nhìn thấy dáng ngủ của mình, cuối cùng là có chút xấu hổ, nhất thời mặt đỏ lên, xoay đầu, nhẹ giọng hỏi: "Từ Ngang... Có chuyện gì vậy?"

"Chung tiểu thư... . . . Thiếu tướng tìm cô."

Từ Ngang nhìn nét mặt của cô, muốn nói lại thôi, nhưng là về sau, nhưng vẫn là ngậm miệng, xoay thân, dẫn đường.

Nữ hầu của nhà họ Dịch rất nhiều, thế nhưng Chung Tình đi theo Từ Ngang một đường lại không phát hiện một người, chắc thiếu tướng đã dặn cho bọn họ lui rồi.

Cũng không biết có phải là do ảo giác hay không, Chung Tình thấy lòng có chút bất an, cô đi hai bước, nhẹ giọng hỏi Từ Ngang trước mặt: "Từ Ngang, thiếu tướng tìm tôi có chuyện gì vậy?"

Từ Ngang quay đầu, trên gương mặt ấy có một nụ cười, nhưng nhìn lại rất giả tạo: "Chung tiểu thư, cái này... . . Tôi cũng không biết, thiếu tướng chỉ dặn tôi tới tìm cô, cũng không nói cho tôi biết có chuyện gì."

Chung Tình gật đầu, chỉ có thể im lặng tiếp tục ôm lấy Tiểu Hoàn, đi theo sau lưng Từ Ngang.

Cố Viên, cô đi đã không biết bao nhiêu lần, mỗi một lần đều cảm thấy rất đẹp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Uống Thuốc Này Đi 【4】

Cố Viên, cô đi đã không biết bao nhiêu lần, mỗi một lần đều cảm thấy rất đẹp.

Cũng không biết, lúc này có phải là do ảo giác của cô không, cô lại cảm thấy nơi này vào giờ phút này rất đáng sợ.

Dường như nhiệt độ ở nơi này cũng thấp hơn những nơi khác rất nhiều.

Từ Ngang đi tới cửa Cố Viên, tựa hồ là lặng lẽ thờ dài một cái, anh mở miệng, quay đầu, nhìn Chung Tình, mấp máy môi: "Chung tiểu thư... . ."

Nói cũng là nói phân nửa, vẫn bị anh nuốt xuống: "Không sao... Đi thôi, thiếu tướng đang chờ cô."

Chung Tình thấy Từ Ngang như vậy, càng cảm thấy kì lạ hơn.

Từ Ngang đẩy cửa ra, đầu tiên để cho Chung Tình đi vào, anh mới đi theo.

Sau đó, liền đóng cửa.

Chung Tình cảm thấy mình như bị giam giữ nơi địa ngục

Dịch Giản ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách, ánh mắt của anh, cũng không nhìn cô, vẻ mặt cũng là bình thản không chút gợn sóng, cầm trong tay một ly cà phê, từng luồng khói từ từ bay lên.

Từ Ngang đi tới trước mặt của anh, khom người: "Thiếu tướng, Chung tiểu thư tới."

Dịch Giản chỉ hơi nâng mắt lên, nhìn Từ Ngang một cái, Từ Ngang cũng có chút do dự, anh đứng ở nơi đó, không động.

"Thiếu tướng... . . . có cần thương lượng một chút không?"

Dịch Giản siết chặt ly cà phê, ánh mắt cũng trầm hơn.

Lúc này Từ Ngang lui dần ra, xoay người đi ra ngoài.

Bên trong nhà chỉ còn lại tới Dịch Giản cùng Chung Tình hai người, anh không nhìn cô, không nói lời nào, cô cũng không lên tiếng, cứ dán chặt ở cửa như muốn chạy bất cứ lúc nào

Trong căn phòng yên tĩnh, hô hấp của hai người giao vào nhau.

Cách một chút, Từ Ngang mới đi vào, trong tay bưng một chén nước, trong tay kia, cầm một hộp thuốc tây.

Chung Tình lui từng bước ra phía sau theo bản năng.

Cô không cần nhìn hộp thuốc kia cũng đoán được nó là thứ gì.

"Chung tiểu thư, uống thuốc này đi." Từ Ngang nhẹ nhàng nói một câu như vậy, thuận tiện đưa thuốc và nước cho cô.

Chung Tình không nhận, sắc mặt của cô cũng thay đổi hoàn toàn, tối hôm qua một câu chờ sinh con xong của anh, hoá ra cũng là vì điều này.

Cô lắc đầu, biết rõ là thuốc gì, tuy nhiên cô như vẫn còn muốn ôm một đường hi vọng mà hỏi: "Đây là thuốc gì? Tôi không có bệnh, tại sao lại phải uống thuốc?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Uống Thuốc Này Đi 【5】

Cô... . . Lắc đầu một cái, biết rõ là thuốc gì vật, tuy nhiên nó còn muốn là ôm một đường hi vọng giống nhau hỏi: "Đây là cái gì thuốc? Tôi không có bệnh, tại sao muốn uống thuốc?"

"Chung tiểu thư, uống đi." Từ Ngang cười khổ nói một câu như vậy, anh chỉ nghe lời của chủ nhân mà thôi, anh đi về phía trước, đưa ly nước tới: "Chung tiểu thư, đừng bắt tôi phải làm khó cô, nếu cô không uống, có lẽ, thiếu tướng sẽ phải dùng tới sức mạnh."

Chung Tình nghe lời như vậy, trong nháy mắt liền hoàn toàn hiểu đây là thuốc gì, ánh mắt của cô mở lớn, nhìn Dịch Giảnngồi trên ghế sa lon, toàn thân lạnh như băng, cô không ngờ, anh sẽ cho cô uống thuốc... . . Không... . . Cô sớm nên nghĩ đến, hiện tại phải nên tránh xa anh ra... . . Là cô ôm một tia hy vọng với anh... . . Tại sao cô lại ôm một tia hi vọng với anh đây? Cô không nên, đó không phải là tính cách của cô!

Từ nhỏ đến lớn, cô không tin bất luận kẻ nào, cũng phòng bị đề phòng bất luận kẻ nào, nhưng lần này cô lại sơ sót!

Chung Tình siết chặt tay, hơi run rẩy, cô không nên tin anh! Sao cô lại hồ đồ như vậy!

Đáy lòng của cô vô cùng rối bời, theo bản năng xoay người, muốn chạy ra ngoài.

Tuy nhiên cô phát hiện, cửa đã bị khoá chặt, cô không còn cách nào để đi ra ngoài.

Mà ly nước và thuốc Từ Ngang đưa vẫn ở trước mặt của mình, giống như đã quỷ địa ngục, gương nanh múa vuốt bao quanh cô.

"Chung tiểu thư, cô uống hết thuốc là có thể đi ra ngoài... . ." Từ Ngang nói xong, liền chuyển thuốc tới trước mặt cô, không nói thêm nữa, chỉ nhìn Chung Tình.

Chung Tình lắc đầu, không lên tiếng, ngậm miện thật chặt.

Cô như, quên người đàn ông đáng sợ là thiếu tướng, không để ý đẩy Từ Ngang, ly nước Từ Ngang cầm trong tay cũng đổ lên người anh ta.

Chung Tình run rẩy chạy tới trước mặt Dịch Giản, cô mở miệng: "Thiếu tướng... . . anh... . . có ý gì?"

Bọn đã từng nói, anh cho cô một đứa bé, hiện tại, vì sao lại muốn đổi ý rồi hả ?

Chẳng qua là, nếu anh thật sự đổi ý, cô chỉ có một kết quả, chính là chết!

Dịch Giản nhìn cũng không liếc nhìn cô một cái, mắt nhìn chăm chăm phía trước, mặt vô biểu tình, cũng không có bất kì ý muốn nói chuyện nào.

Từ Ngang đi tới bên người Chung Tình, ngăn cản cô, nhìn cô.

"Từ Ngang, anh giúp tôi nói với thiếu tướng đừng làm như vậy, có được hay không? Đứa bé này, anh hãy phải giữ lại!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Uống Thuốc Này Đi 【6】

"Từ Ngang, anh giúp tôi nói với thiếu tướng đừng làm như vậy, có được hay không? Đứa bé này, anh hãy phải giữ lại!"

Chung Tình nắm tay áo Từ Ngang.

Mà Từ Ngang chỉ bất đắc dĩ cười khổ, không nói câu nào.

Thiếu tướng đã dặn, nếu như cô không uống, vậy thì anh phải dùng sức mạnh bắt cô uống.

Ngay cả anh ta, vào giờ phút này, cũng không biết thiếu tướng đang nghĩ gì, bình thường thiếu tướng yêu Chung tiểu thư biết bao, người khác không biết, nhưng Từ anh ta rất rõ ràng.

Nhưng bây giờ thì sao?

Lại muốn đích thân giết con của cô..

Anhta thật sự không hiểu, dù sao, lúc ấy... . . . Khi cô ấy có con, rõ ràng thân thể thiếu tướng còn chấn động, anh ta hiểu Thiếu tướng, đây là biểu hiện khi thiếu tướng kích động!

Thiếu tướng cũng mong đợi đứa bé này!

Từ Ngang giơ tay lên: "Chung tiểu thư, đặc tội."

Anh cũng chỉ có thể làm theo lời thiếu tướng.

Chỉ hy vọng... . . . Thiếu tướng chỉ dọa Chung tiểu thư, cũng đừng làm tới thật!

Chung Tình hét lên một tiếng, cô cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, chớp lấy thức thuốc trong tay Từ Ngang.

Từ Ngang không ngờ Chung Tình có hành động như vậy, cũng sợ hết hồn, cho là Chung Tình thật sự muốn uống.

Ngay cả thiếu tướng vẫn đang im lặng ngồi một bên, cũng đột nhiên ngẩng đầu lên, đứng bật dậy.

Ai ngờ, Chung Tình mở hộp thuốc, lấy viên thuốc nhỏ màu trắng ấy ra, ném xuống đất, nhấc giày cao gót đập nát báy!

"Tôi không muốn ăn, tôi không muốn ăn! Tôi không làm gì sai, tại sao lại bắt tôi ăn! Ban đầu, là anh nói tôi có con với tiểu thiếu gia, là anh buộc tôi tới tìm anh, là chính anh nói với tôi, người chỉ là muốn thân thể của tôi, hiện tại vì sao anh lại đổi ý? Đúng... . . . Anh có quyền đổi ý, anh là thiếu tướng, lấy thúng úp voi, không người nào có thể chọc nổi, nhưng. . . Nếu anh đã có tính toán như vậy, cần gì phải làm như thế, anh như vậy, không phải là đẩy tôi vào con đường chết sao!"

Chung Tình rất kích động.

Không những là kích động, cô còn đang sợ!

Cô lắc đầu, nước mắt lập tức rơi xuống: "Tôi chỉ có đứa bé này... . . Lần cực này, tôi đã đặt mọi hi vọng vào đứa bé này rồi!"

"Tôi không muốn chết, tôi không muốn chết... . . Tôi không muốn chết!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Uống Thuốc Này Đi 【7】

"Tôi không muốn chết, tôi không muốn chết... . . . Tôi không muốn chết!"

"Nếu như, anh thật còn muốn, tôi... . . Có thể đợi con của tôi sinh ra rồi tiếp tục... . . . Hiện tại, đừng lấy con của tôi đi, có được hay không? Như vậy tôi sẽ chết... . . . Sẽ chết... . . ."

Dịch Giản lạnh lùng nhìn Chung Tình, anh chậm rãi cất bước, đi tới trước mặt Chung Tình, nhìn khuôn mặt tràn đầy nước mắt của cô từ trên cao.

Anh mơ hồ cảm giác được đáy lòng của mình đang vô cùng đau đớn.

"Cô thật sự muốn muốn đứa bé này sao?"

Chung Tình nghe Dịch Giản nói chuyện, theo bản năng cảm thấy mình như có một đường hi vọng, cô liên tục không ngừng gật đầu: "Dĩ nhiên là muốn muốn đứa bé này, tôi vẫn luôn muốn muốn đứa bé này!"

Cô cảm thấy vấn đề Dịch Giản hỏi vô cùng kỳ quái.

Nhà họ Dịch này, ai lại không biết, cô rất muốn đứa bé này đây?

"Vậy sao?" Dịch Giản cười lạnh.

Chung Tình bị nụ cười lạnh này của Dịch Giản làm cho sợ hãi, cô không biết, liệu mình có trả lời sai ở đâu rồi sao?

Bên trong nhà không có người nói chuyện.

Chung Tình điều hoà lại hơi thở của mình, không dám thở mạnh một hơi.

Cô rũ mắt, đáy lòng từ từ mong mỏi, mong mỏi anh đừng tàn nhẫn như vậy.

Hồi lâu, Dịch Giản mới nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Từ Ngang: "Cậu đi ra ngoài trước."

Lúc này Từ Ngang mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng xoay người đi ra ngoài, anh ta thật sự sợ Thiếu tướng làm thật, bắt anh ta ép Chung tiểu thư uống thuốc!

Bên trong nhà, chỉ còn hai người bọn họ.

Chung Tình hít sâu một hơi, lúc này mới dám ngẩng đầu lên, lén nhìn Dịch Giản.

Người đàn ông ấy đứng ở nơi đó, khí chất lạnh lẽo như băng chậm rãi lan ra toàn phòng.

Cả người Chung Tình dần trở nên cứng nhắc, cô đứng ở nơi đó, nhìn người đàn ông kia, một thân tây trang ôm lấy dáng dấp thân thể anh, ngọc thụ lâm phong.

Mắt của anh mang theo vẻ hờ hững, lẳng lặng rơi vào trên người của cô.

Chỉ chốc lát sau, mới lại chậm rãi chuyển xuống, theo cổ của cô, một đường, lướt xuống.

Cuối cùng, rơi vào trên bụng của cô.

Trong vô thức Chung Tình như cảm giác được bụng của mình, vô cùng đau đớn, là ảo giác.

Giống như con sẽ biến mất dưới ánh mắt của anh vậy.

Ngón tay của cô run lên, theo bản năng ôm bụng của mình.

Ánh mắt của cô, cũng nhanh chóng dời xuống, coi như có ở cùng với anh lâu như vậy, cô vẫn không có dũng khí nhìn thẳng vào đôi mắt ấy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Uống Thuốc Này Đi 【8】

Ánh mắt của cô, cũng nhanh chóng dời xuống, coi như có ở cùng với anh lâu như vậy, cô vẫn không có dũng khí nhìn thẳng vào đôi mắt ấy.

Tròng mắt của anh vẫn không có chút gợn sóng nào như thế.

Dường như chuyện hiện tại anh làm không phải là loại bỏ một đứa bé.

Anh nhìn cô, hồi lâu, mới nói: "Cô cho rằng cô sinh đứa bé này rồi, thì sẽ có thể thay đổi gì sao? Dịch Hân đã chết, cô gả cho nó, cuối cùng cũng là một quả phụ, cô có biết không? Mà cô cảm thấy chuyện có con có thể giữ kín cả đời sao? Nếu như có một ngày lộ ra, cô có muốn chết không? Cô có lẽ, sẽ sống trong sự lo lắng cả đời này, mà tôi cũng sẽ có vợ, có con... . . . Tương lai, ở nhà họ Dịch này, con của cô chưa chắc là tốt nhất, hoặc là có lẽ, căn bản là tầm thường, giống như cô, bị người ức hiếp!"

Dịch Giản rất ít khi nói nhiều như vậy.

Đây là lần anh nói nhiều nhất kể từ khi sinh ra tới giờ

Giọng anh rất êm tai, không có bất kỳ sự tức giận nào, rất bình tĩnh, từng chữ từng chữ một cũng rất rõ ràng, vừa nói ra, khiến người ta có cảm giác rất êm ả.

Anh nói những thứ này, dĩ nhiên Chung Tình hiểu, nhưng, hiểu thì thế nào?

Anh cần gì phải vạch trần như thế?

Nếu như, hiện tại cô có con, cô còn có thể sống tốt, nhưng con của cô có lẽ sẽ không được yêu thương, có lẽ đợi đến khi đại phu nhân thất thế sẽ xuống dốc không phanh, cô hiểu hơn ai hết, có lẽ con của cô sẽ phải đấu tranh tàn khốc hơn, còn khó khăn hơn cả cô khi ở nhà họ Chung, nhưng vì tính mạng của cô, nhất định cô phải có một đứa con.

Tất nhiên... . . . Mặc dù cô luôn đề phòng, ích kỷ, đầy tâm cơ, giỏi lợi dụng, nhưng không có nghĩa là cô không quan tâm, còn nhiều thời gian trước khi con ra đời, cô còn có rất nhiều thời gian để lập mưu, có lẽ còn chưa đợi được đến khi con của cô chịu uất ức, cô đã mang nó trốn đi rồi!

Cho nên, hiện tại nhất định cô phải có một đứa con, chỉ là vì mạng sống mà thôi.

Chung Tình cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng nói những thứ này, Chung Tình cũng biết... . . . Chẳng qua là, đứa bé này, Chung Tình phải có... . . . Bởi vì anh là hy vọng duy nhất của tôi, tôi giao toàn bộ hi vọng của mình cho anh, ký thác cho anh, xin anh không nên tàn nhẫn như vậy!"

Nói xong, mắt của cô cũng đong đầy nước mắt, vẫn không muốn mình khuất phục, nhưng lần này, cô không thể không chế nữa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Uống Thuốc Này Đi 【9】

Nói xong, mắt của cô cũng đong đầy nước mắt, vẫn không muốn mình khuất phục, nhưng lần này, cô không thể khống chế nữa.

Cô không muốn khuất phục, cô càng muốn đánh bại Dịch Giản, nhưng là những đạo lý kia, những thứ khế ước kia, thì có ích lợi gì?

Cô đang sợ... . . . Cô sợ khi phát hiện tại mình không có bất cứ thứ gì, mọi thứ mà cô sắp xếp cứ anh bóp chết hết thảy như thế.

Chung Tình nhìn thẳng vào mắt Dịch Giản, hệt như đang muốn tìm ra chút yếu mềm và thoả hiệp từ trong ánh mắt của anh.

Nhưng rất lâu sau... . . anh vẫn lẳng lặng như thế.

Cô không hiểu nổi, tại sao, một người đàn ông lại có thể hờ hững như thế!

Dịch Giản hơi híp híp mắt, nhìn chăm chăm vào Chung Tình.

"Quả thật là như thế, thật ra thì, cô cũng không muốn đứa bé này... . . . Cô chỉ muốn sống, người muốn chỗ ngồi tiểu thiếu phu nhân nhà họ Dịch! Cô muốn vinh hoa phú quý! Lục tiểu thư nhà họ Chung giỏi về lập mưu, có thể từ một kẻ đề tiện bò đến vị trí con gái cưng của nhà họ Chung, thủ đoạn phải rất lợi hại, hành động cũng rất tàn nhẫn! Không tiếc lợi dụng cả cốt nhục của mình, có phải không?!"

Giọng Dịch Giản rất ôn hoà.

Sắc mặt của Chung Tình tái nhợt hơn, anh nói đúng, cô là lợi dụng đứa bé này, nhưng, cô cũng không hề định vứt bỏ nó.

Bọn họ, dù vinh hay nhục cũng sẽ cùng tồn tại, cô sẽ không như mẹ của mình, chỉ vì lợi ích cá nhân mà bỏ cô lại.

Môi của cô run rẩy hạ xuống, nhìn Dịch Giản nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng nói rất đúng... . . . Có điều, Chung Tình không có lựa chọn nào khác."

Cô thừa nhận một cách tự nhiên như thế.

Lại khiến vẻ mặt Dịch Giản nghiêm trọng hơn.

Nếu so về mặt tàn nhẫn, anh còn tàn nhẫn hơn cả cô.

Nhưng, hai kẻ tàn nhẫn gặp nhau, anh hữu tình, cô vô tình, thế nhưng anh lại ngoan bất quá cô.

Anh nghĩ, những lần trước đều là cô đặt điều kiện với anh, còn lần này, có lẽ... . . . Đến phiên, anh đặt điều kiện với cô.

"Nhưng, con của tôi, không thể mang tên kẻ khác."

Điều này cũng không ra thể thống gì, con của anh, còn là em trai của Dịch Hân, sao có thể Dịch Hân là cha, mà còn gọi anh là ông nữa?

Chung Tình cho rằng Dịch Giản muốn con của cô, cô hốt hoảng lui từng bước, trong lúc nhất thời, cũng không phải xin tha thứ bằng cách nào, cô cũng đã nói, sinh con xong cô vẫn có thể dâng mình cho anh... . . . Anh còn muốn như thế nào nữa? ----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Uống Thuốc Này Đi 【10】

"Thiếu tướng... . . . Tôi nói rồi, nếu như anh muốn thân thể này, anh cũng đã nói là anh muốn, tôi sẽ cho anh, chỉ hi vọng, có thể giữ đứa bé này lại."

Chung Tình có cảm giác mình thật sự là không biết liêm sỉ, tại sao cô có thể nói ra một lời không còn tự trọng với một người đàn ông như thế.

Nhưng là, tự trọng là gì?

Có thể giúp cô sống sao?

Dịch Giản nghe lời như vậy, lòng cũng đau nhói, không giải thích được câu nói kia của cô... Thật sự đã không còn màng đến danh dự của mình nữa rồi!

Anh bình tĩnh nhìn cô.

Cô bắt đầu hoảng loạn, không biết làm sao, thậm chí, toàn thân cũng run lẩy bẩy.

Nhìn cô hốt hoảng như vậy, Dịch Giản còn đau hơn.

Là đau lòng.

Đau lòng, vì cô gái này.

Anh giơ tay lên, trong lúc vô thức, nhẹ nhàng lau đi hàng lệ của cô.

Thật ra thì... . . . Anh không nghĩ sẽ bắt cô uống thuốc, anh chỉ muốn nhìn một chút, cô thật sự muốn muốn đưa bé này, hay là giả... Thật ra thì, kết quả cũng giống nhau, chỉ là cách làm khác nhau mà thôi.

Cô đã thừa nhận... . . . Cô muốn đưa bé này, là vì còn sống, không phải vì anh.

Anh biết rõ, cần gì phải đi thăm dò như vậy?

Dọa cô, làm cô khóc, mình còn đau lòng.

Mỗi một lần dò xét, người bị hành hạ luôn là mình.

Dịch Giản thâm giễu cợt chính mình mình.

Một người cao ngạo lạnh nhạt như thế, thoát nhìn, cho dù là người đẹp nhất trên thế giới này cũng không lọt nổi vào mắt xanh của anh.

Nhưng vì sao, hết lần này tới lần khác chỉ sợ cô gái này khóc? Sợ cô gái này không vui?

Cô vừa khóc, anh đã cảm thấy lòng mình đau, những gì anh cố chấp che giấu cũng dần đổ vỡ.

Anh nghĩ, cả đời này của anh cũng không cần danh dự, không cần gì xa vời, chỉ là muốn ở chung với cô gái này, sống cuộc đời hạnh phúc.

Anh nghĩ, cho dù có giàu hơn cũng không thể so với cô gái này.

Anh, cô, con.

Đó là tổ hợp hoàn mỹ đến đâu.

Nhiều năm như vậy, không biết anh đã mộng tưởng bao lần.

"Nếu đã thế. . . Muốn sinh con, cũng có thể, chẳng qua, chỉ có một con đường có thể đi."

Dịch Giả chậm rãi mở miệng, nhìn vào mắt cô, mang theo chút vẻ hoảng hốt và đau đớn, mở miệng, anh rất nghiêm túc, "Gả cho tôi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Uống Thuốc Này Đi 【11】

Dịch Giản chậm rãi mở miệng, nhìn vào mắt cô, mang theo chút vẻ hoảng hốt và đau đớn, mở miệng, anh rất nghiêm túc, "Gả cho tôi."

Giọng của anh, rất nhẹ.

Đột nhiên Chung đột nhiên ngẩng đầu lên, trái tim cũng đập loạn vì lời nói của Dịch Giản, lời cô nói cũng trở nên đứt quãng: "Thiếu... Thiếu tướng... anh nói... Nói gì vậy?"

Dịch Giản nhìn chăm chăm vào Chung Tình, ánh mắt nhuốm chút thứ ánh sáng sâu thẳm

Anh không nói gì, nhưng hiển nhiên hô hấp của anh đã hơi loạn, tiết lộ sự căng thẳng trong lòng anh.

"Gả cho tôi... tất cả mọi chuyện sẽ ổn."

Giọng của anh hơi run, tựa hồ như mang theo vài phần bi thương.

Trong khoảnh khắc ấy Chung Tình cảm thấy cô sắp không thể duy trì được hơi thở của mình nữa.

Anh quá dứt khoát, quá mức thản nhiên, cô cũng không biết trả lời vấn đề này của anh như thế nào.

Cô muốn thoát khỏi ánh mắt của anh, lại phát hiện, cô không thể né tránh được.

Cô siết chặt quyền, nhưng lại cảm thấy trái tim và lòng của mình bắt đầu nhói đau.

Gả cho anh... . . . Gả cho anh... . . .

Chung Tình đứng ở nơi đó, cả người đều mờ mịt.

Làm sao có thể, gả cho anh đây?

Cô không cần gả cho anh!

Cô không muốn, không muốn phải gả cho một người không hề thuộc về mình.

Cô tự biết rõ, hạng người nào mới xứng đôi với nhau!

Dịch Giản vươn tay, vuốt ve khuôn mặt của cô, mang theo chút quý trọng.

Anh có thiên ngôn vạn ngữ, muốn nói với cô.

Mở cánh cửa lòng của mình.

Mà cô, khi tay anh vừa chạm vào, vừa run lên, lại tránh thoát.

Thậm chí, cô còn vươn tay, đẩy anh ra.

Sức của cô rất mạnh, đẩy anh lùi về phía sau hai bước.

Động tác này, giống như một chậu nước lạnh, tưới lên trên người Dịch Giản.

Lời của Dịch Giản cũng bị anh nuốt xuống bụng.

Ánh mắt của anh, trong một giây kia đã thay đổi.

Lạnh lùng, bất đắc dĩ, đau đớn, tuyệt vọng, lạnh nhạt.

Giống như một ảo giác.

Nhưng, rất nhanh chóng, lại biến mất không thấy gì nữa.

Dường như cô chỉ nhìn nhầm thôi.

Lúc này Chung Tình trước mặt chỉ còn là thiếu tướng đó, thiếu tướng lạnh như băng, thiếu tướng trầm mặc ít nói, một đôi mắt, lẳng lặng nhìn cô, đen như mực.

Trong đôi mắt ấy, đều là bóng hình của cô

Nhưng... . . . Cũng rất lạnh.

Ý của cô, anh đã hiểu.

Thật đáng tiếc... Cô còn không chịu gả cho anh... Có phải không?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Uống Thuốc Này Đi 【12】

Thật đáng tiếc... Cô còn không chịu gả cho anh... Có phải không?

Chung Tình hồi thần, lòng của cô bắt đầu run rẩy.

Theo bản năng, cô cũng biết cô đã làm sai điều gì.

Trong nháy mắt, sao cô có thể bộc lộ suy nghĩ của mình qua hành động như thế.

Cô không muốn gả cho anh!

Nhưng không thể từ chối dứt khoát như vậy!

"Thiếu tướng... Không... Tôi không có ý này... Thiếu tướng anh hãy nghe tôi nói... ."

Chung Tình muốn giải thích, nhưng Dịch Giản, lại chậm rãi vươn ngón tay, chậm rãi từ mắt cô, trượt xuống môi cô.

Ngăn trở lời nói của cô.

Quá muộn.

Không cần nói gì nữa.

Anh người thế nào?

Hành động ấy, rõ ràng như vậy, sao anh có thể không hiểu đây?

Hoàn toàn hiểu.

Chẳng qua. . . Vẫn luôn hi vọng có thể có một ngày thấy cô chân chân chính chính đứng trước mặt của anh, sống thật khỏe, nhưng... . . . Lại không ngờ, thứ đổi lấy lại là hình ảnh như vậy.

Anh nhìn khuôn mặt mỹ lệ của cô, vuốt ve, vẽ mặt cùng ánh mắt đều dịu dàng như thế... . . . Thậm chí, ánh sáng nơi đáy mắt của anh cũng vô cùn chuyên chú.

Càng như vậy, Chung Tình càng hiểu mọi thứ.

Nhất định lần này, là đại họa của cô.

Anh chịu mở miệng cầu hôn, thật sự là vì con của mình, nhưng cô đã trực tiếp cự tuyệt anh, nhất định anh sẽ không, sẽ không bỏ qua cô.

Quả thật như thế.

Một giây kế tiếp, Dịch Giản vươn tay, giữ đầu của cô, đột ngột cúi đầu, đôi môi lạnh băng xinh đẹp như hoa ấy đã đặt trên môi cô.

Cô cảm giác được nụ hôn của anh, từ êm ái đến nặng nề, từng động tác như đang cắn nuốt, như đang muốn đoạt lấy.

Thậm chí anh còn áp thân thể của cô vào trong ngực, càng lúc càng gần, khiến giữa hai người đã không còn chút khe hở nào.

Cô cũng có thể cảm nhận được nhiệt độ toàn thân anh nóng đến dọa người!

Chung Tình từ chối, thậm chí còn tránh né, nhưng sức lực của Dịch Giản càng lúc càng lớn ôm cô thật chặt.

Cho dù cô như thế nào, anh cũng không chịu buông cô ra.

Dịch Giải hôn, tiếp cận với tuyệt vọng.

Khuôn mặt của anh, tuyệt mỹ như thế, bình tĩnh như thế, nhưng có trời mới biết, tim của anh, đã sớm bị cô đâm nát.

Cô có biết... Anh đối với cô, chưa bao giờ có nửa phần giả...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Uống Thuốc Này Đi (13)

Cô có biết... Anh đối với cô, chưa bao giờ có nửa phần giả dối...

Thậm chí, anh đã không biết, như thế nào, như thế nào... Theo đuổi cô!

Anh chưa bao giờ đối có ân tình với bất kỳ người phụ nữ nào như vậy, cũng chưa bao giờ lấy lòng phụ nữ, anh không biết phụ nữ thích gì, chuyện lãng mạn, anh làm không được... . . . Anh rất cao ngạo, cao ngạo không cho mình cúi đầu.

Lần này mở miệng cầu hôn, đã là điều lớn nhất anh làm được.

Hôn hồi lâu, anh mới chậm rãi buông ra cô, giọng nói của anh, rất nhanh chóng đã bình tĩnh, vẫn lạnh lẽo như cũ, thậm chí, còn để lộ ra sự dọa người.

"Thật ra thì... Em có biết không... Đứa bé kia, cũng không phải như vậy mới có thể bỏ đi!"

Động tác của anh, giọng nói của anh, từng chút từng chút kéo dài ra.

Anh vươn tay, đặt ở hông của cô, đỡ lấy cô hướng trên lầu bước tới.

Chung Tình bị anh ôm lấy, mặt đỏ rần.

Dịch Giản đem cô đặt ở trên sàn nhà phòng ngủ, cả người đè lên.

"Như vậy... Chỉ cần tôi ác độc, em làm theo... Cũng không giữ được đứa bé này!"

Tròng mắt của anh, vẫn xinh đẹp như cũ, chẳng qua là rét lạnh thấu xương đến dọa người.

Chung Tình co rút thân thể, muốn bỏ chạy về phía sau, nhưng anh giữ cô lại không cho cô cơ hội.

Cô giùng giăng, kêu, xin, nhưng anh lại không cho cô bất kỳ cơ hội chạy thoát, anh vươn tay, không nói lời gì đem y phục của cô, từng cái từng cái cở xuống.

Nụ hôn của anh vẫn sâu như vậy, cô cũng từng chìm vào đó, thậm chí, ngón tay của anh, khi vuốt ve da thịt của cô, toàn thân cô run rẩy, giống như là muốn ngất đi.

Nhưng mà bây giờ... Cô lại cảm thấy sợ hãi, sợ hãi từ đáy lòng.

Cô vùng vẫy, ngây thơ cho là như vậy có thể thoát khỏi.

Ai biết, đến cuối cùng, anh vẫn đem y phục của cô, cời không còn một cái.

Anh đè ép thân thể của cô, một tay nắm cổ tay cô, một tay cởi quần áo của mình.

Da thịt của anh, từng chút từng chút lộ ra, tỉ mỉ và trắng nõn, lại làm cho Chung Tình cảm giác được một sự tuyệt vọng đến tận tim.

Dịch Giản cứng rắn để cho mình chen vào thân thể của cô, cô co mình về phía sau, sợ anh lấn tới.

"Tôi gả cho ngài... . . . Tôi gả cho ngài... . . . Ngày buông tôi ra... . . ."

Chung Tình thét lên, giống như là tuyệt vọng, cô cắn răng, một chữ một chữ kêu lên: "Tôi gả cho ngài! Tôi gả cho ngài!!!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Uống Thuốc Này Đi (14)

Dịch Giản thả sẵn cổ tay của cô, nghe lời của cô, cả người toàn thân dừng lại.

Khí lực của anh, lại bắt đầu chậm rãi gia tăng, cơ hồ đem xương cốt của cô đều bóp nát.

Nước mắt tràn ra trong mắt cô, cô giống như chỉ biết nói một câu kia, nghẹn ngào: "Tôi gả cho ngài, ngài cho tôi giữ con lại... . ."

Dịch Giản cúi người, nhìn khuôn mặt của cô, nhẹ nhàng hôn đi nước mắt của cô, lạnh lùng nhìn cô, gả cho anh... . . Lại làm cho cô ủy khuất như vậy sao?

Trước kia, anh thế nào đối với cô, cô chưa hề khóc, nay vừa nói, muốn gả cho anh, cô lại khóc giống đứa bé.

Môi của Dịch Giản dán trên gò má của cô, từng điểm từng điểm lướt qua.

Nụ hôn của anh, rất nhạt lạnh.

Thậm chí, dần dần mang vài phần... dục vọng.

Chung Tình sợ, nhưng không biết anh như vậy, rốt cuộc là đồng ý, hay chưa phải đồng ý.

Chung Tình ngừng thở, anh vẫn như vậy sao?

Chung Tình nhìn chung quanh một chút, vừa vặn thấy trên khay trà để một con dao trái cây, cô cũng không biết dùng khí đến từ nơi đâu, cầm lấy dao trái cây, liền trên cổ hướng Dịch Giản đặt tới.

"Buông tôi ra... . . . Buông tôi ra... . . . Nếu không tôi sẽ giết ngài."

Dịch Giản cảm giác được cổ của mình hơi lạnh, anh mỉm cười, cũng không biết vào giờ phút này đáy lòng cảm thấy như thế nào.

Cúi đầu, nhìn da thịt trắng như tuyết, ánh mắt nhanh chóng không có chớp lên một cái, chỉ là khẽ ngẩng đầu lên, rồi sau đó mới nhẹ nhàng thấp xuống, chuyên chú hôn cô.

"Dừng lại! Tôi nói dừng lại!" Giọng nói của Chung Tình cũng có chút run rẩy, ngón tay của cô cũng run rẩy.

Nam nhân bình tĩnh như vậy, chính cô, cũng là có chút khẩn trương.

Nhưng mà Dịch Giản, lại đem cánh môi, đặt ở trên da thịt của cô, cũng không nhúc nhích nữa.

Anh hít thở thật sâu, trong đáy lòng, cũng âm thầm giống như đang quyết tâm gì đó.

Mùi của cô, anh giống như là muốn khắc sâu vào tim.

Cô sợ vô cùng, nếu thật là giết người, cô lại không làm được, nhưng là cô không tin, không tin Thiếu tướng, anh ta sẽ không sợ chết!

"Tôi thật sự, sẽ giết ngài, sẽ giết ngài! Ngài nhanh tránh xa cơ thể của tôi ra!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Uống Thuốc Này Đi (15)

Tay Chung Tình hướng cổ của anh, nhích lại gần, cô lại phát hiện anh ta vẫn còn bình tĩnh như thế, giống như là căn bản không sợ gì, cô thì ngược lại hoàn toàn bị dọa sợ.

Anh không sợ?

Anh tại sao không nhúc nhích.

Chung Tình nắm chặt đao, cô thở thật sâu, giống như là cảm thấy thân thể Dịch Giản, đến gần thân thể của cô.

Tay của cô hơi dùng lực một chút.

Thân thể của anh chấn động.

Nhưng là một giây kế tiếp, cô lại thét lên, cây đao ném xuống đất, nước mắt rơi xuống... . . . Cô không hạ thủ được... . . .

Cô khóc giống đứa bé, trong miệng la hét: "Tôi chán ghét anh... . . . Tôi tuyệt đối không thích anh, tôi cũng không muốn gặp lại anh, anh không nên xuất hiện trước mặt của tôi? Nếu như không có anh, tôi sẽ rất tốt! Tôi chán ghét anh... .."

Trên cổ Dịch Giản, máu từ từ thấm ra ngoài lớp áo mỏng.

Hơi thở của anh giữa đều là mùi máu tươi, lại không cảm thấy có nhiều đau đớn.

Thật ra thì đau đi nữa, cũng không bằng trong lòng.

Mắt của anh chỉ còn lại màu đen không thấy gì cả, cả người không nhúc nhích, nghe cô nói thế, đáy lòng một trận khổ sở... . . .

Cô chỗ này, vẫn la lên, giống như là muốn phát tiết.

"Đừng nói." Dịch Giản không liếc nhìn cô một cái, từ trên người của cô, chậm rãi đứng lên, sửa sang lại y phục của mình, giọng nói của anh cơ hồ không nghe được: "Đừng nói... . . Cho dù em không nói, tôi cũng hiểu."

Anh mặc xong quần áo, đứng ở nơi đó, nghiêm túc nhìn cô.

Mắt của anh chứa đầy đau khổ nặng nề.

Em nói đúng, sự xuất hiện của tôi, khiến cho thế giới của em, hỗn loạn tất cả.

Tôi cho là, em bằng lòng, ai ngờ, lại tạo thành khó chịu cho em.

Nhưng nếu tôi yêu như vậy, lại khiến cho em khổ sở như vậy... . . . Thế thì, tôi lựa chọn không yêu nữa... . . .

Tôi biết... . . . Thế giới không em, thật rất cô đơn... . . . Nhưng là... . . . Tôi cam tâm ở trong thế giới cô đơn, nhìn em.

Một lúc lâu, tròng mắt của anh, trong khoảnh khắc đó, nhìn vào nơi vô định, chứa đau khổ triền miên, giọng nói của anh, bình tĩnh không có bất kỳ điều gì: "Em đi đi... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Giống Người Lạ (1)

Chung Tình vốn là đóng chặt đôi mắt, ở một giây kia, trong lúc bất chợt mở ra, cô quay đầu nhìn anh.

Mắt của cô bây giờ là một mảnh đen nhánh, một màu rất ngây thơ, mang theo một tia không thể tin, nhưng vẫn cất giấu một sự mong đợi.

Một sự mong đợi... Hoàn toàn rơi vào đôi mắt không thấy đáy của Dịch Giản, ánh mắt anh giờ đã như vô hồn.

Dịch Giản chậm rãi nhìn đi chỗ khác, mang theo một sự lưu luyến không muốn rời.

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ, chiếu vào khuôn mặt tuần mỹ, tạo thành một nửa âm u, anh thâm tình đậm bạc như sương, miệng giật giật, phảng nếu là có lời muốn nói, nhưng anh lại phát hiện, vào giờ phút này, không thể nào nói gì, cuối cùng, vẫn chỉ mấp máy môi, giống như một người không có linh hồn, đứng ở nơi đó hồi lâu... Hồi lâu... . . . Anh mới nhẹ nhàng thở dài một cái, xoay người rời đi.

Chung Tình nghe đồng hồ bên tai phát ra tiếng đều đặn, có một loại hoảng hốt, là ánh mặt trời hôm nay, quá mức rực rỡ, khiến cho cả người cũng cảm thấy mơ hồ.

Anh cư nhiên... Để cho cô đi? Là thật sao?

Nhưng là mới vừa rồi, ánh mắt của anh, không có chút nào có ý đùa giỡn... ..

Thật là kỳ quái... . . . Đây hết thảy, nghiễm nhiên giống như là một giấc mộng.

Chung Tình dĩ nhiên là không dám ở lâu, cô đứng dậy, nhanh chóng mặc quần áo xong, đầu ngón tay đều run rẩy, nhiều lần, thiếu chút nữa đã không gài được nút áo.

Cô hướng về phía gương, sửa sang lại tóc đen rối bời của mình, lúc này mới xoay người, vội vội vàng vàng đi xuống lầu.

Lúc cô mở cửa phòng của Dịch Giản ra, cô thở sâu một hơi, muốn quay đầu ngăm một cái, tuy nhiên căn rằng, hướng lầu dưới, cố đi xuống.

Cô không chần chờ chút nào, cũng không do dự chút nào, lập tức mở cửa, cất bước, vội vội vàng vàng, không còn dáng vẻ yếu điệu xinh đẹp như trước nữa.

Phảng phất cô giống như chim nhỏ mọc cánh, muốn bay ra khỏi đại dương màu đen này, bay đến trong rừng cây rậm rạp của mình, có tự do tự tại, cuộc sống khoái lạc, có thể ngao du ở bầu trời mênh mông, không sợ không có nơi để.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Giống Người Lạ (2)

Cô cố bỏ đi.

Trong đại sảnh trống rỗng, giày cao gót phát ra âm thanh trong trẻo, rất êm tai, ngay sau đó, là âm thanh cửa lớn được mở ra, tiếp nặng nề khép lại.

Cô ngay cả đầu, cũng không quay lại, thậm chí... .. Có thể, đáy lòng của cô, ngay cả ý muốn quay đầu lại liếc mắt nhìn cũng chưa từng có.

Dịch Giản thủy chung đều đứng ở trong phòng khách tầng hai, đôi mắt, nhìn cô từ trong phòng ngủ ra ngoài, vòng quanh thang lầu, nhanh chóng rời đi.

Anh vẫn nhìn bóng dáng của cô biến mất, biến mất không thấy gì nữa, sau đó lại không nghe thấy âm thanh của giày cao gót nữa, tiếp tục nghe được một tiếng "Cạch" cửa đóng lại, ngay sau đó... . . . Cả thế giới này, hoàn toàn an tĩnh, hoàn toàn cô đơn , hoàn toàn... Lọt vào,... trong bóng tối vô tận rồi.

Anh vốn là tựa vào trên ghế sa lon, trong lúc bất chợt mềm nhũn, bắt đầu chậm rãi thả người xuống rồi.

Có ai biết, tình yêu nhỏ bé kia... Chưa kịp nói ra, cũng đã... Hoàn toàn tiêu tán.

Có ai biết, rốt cuộc anh yêu đến mức nào? Một loại chấp niệm, bén rễ trong tim, hòa vào máu, tựa hồ, không có cô... Sẽ không còn gì nữa... . . .

Cô nói rất đúng, anh yêu... Chẳng qua là anh đang yêu... Không có quan hệ gì với cô, anh không thể ảnh hưởng đến thế giới của cô.

Cô làm đúng, cô hoàn toàn đúng... . . .

Anh chưa từng cảm thấy, tình yêu bắt đầu luân hồi , nhưng lại là kết cục như thế, bất đắc dĩ, không thể không buông tha... . . .

Có một loại yêu... Gọi là... Buông tay!

Có một loại yêu... Gọi là... Dám nói!

Nhưng là, nếu như nói ra, giữ em lại, vốn cho là tạo hạnh phúc cho em, lại trở thành giam giữ em, như vậy... Anh nguyện ý, nuốt lời yêu vào trong, buông tay!

Anh yêu cô... Vì cô... Anh nguyện ý buông tha hết cả... Bao gồm chính cô.

Ánh mắt Dịch Giản trong lúc đó, trở nên ảm đạm, trở nên lạnh lùng, anh mơ hồ cảm thấy hô hấp có chút không bình thường, vốn là sắc mặt trắng bệch, trong giây lát như muốn chết đi.

Thì ra là, là như vậy, không có cô, ngay cả hô hấp đều là khó khăn như vậy sao?

"Tiểu Tình... Tiểu Tình... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Giống Người Lạ 【3】

Giọng nói của anh, suy yếu như vậy, vô lực như vậy, phảng phất là cất giấu một loại thương cảm vô tận, từ bên môi của anh, từng điểm từng điểm tràn ra.

Anh bi thương, trong lúc đó, đều rất mềm yếu.

... ..

Từ Ngang đang nhìn Chung Tình rời đi, anh mới nhanh chóng vào nhà, lên lầu gặp Dịch Giản.

Lại phát hiện, lúc này Dịch Giản toàn thân tựa hồ không thể nhúc nhích.

Sự phát hiện này, anh quá quen thuộc.

Bao nhiêu năm, Thiếu tướng chưa từng tái phát bệnh, cứ nhiên tại lúc này, lại bệnh như vậy?

Từ Ngang vội vàng đi vào thư phòng, mở ra ngăn kéo, lật hồi lâu, cầm lấy thuốc, đưa cho Dịch Giản.

Dịch Giản bắt đầu thở bình thường.

"Thiếu tướng... Ngài khỏe chưa? Cần kêu bác sĩ không?"

Dịch Giản chậm rãi lắc đầu một cái, trên mặt tái nhợt, hiện lên nhàn nhạt thương cảm, anh thở dài một cái, muốn đứng lên.

Từ Ngang vội vàng đỡ Dịch Giản, hướng phòng ngủ đi tới, ai ngờ Dịch Giản lại chậm rãi lắc đầu một cái, chỉ chỉ thư phòng.

Từ Ngang bất đắc dĩ, chỉ có thể đem Dịch Giản đưa vào thư phòng.

Anh ta đứng ở một bên, sợ anh phát bệnh.

Mà Dịch Giản, chỉ là ngồi ở trên ghế sa lon, cái gì cũng không làm, cái gì cũng không nhìn, cái gì cũng không muốn, vẫn ngồi ở chỗ đó.

=====

Chung Tình nghe cửa lớn, hung hăng đóng lại.

Trước mặt cô, là ánh mặt trời thật đẹp, tốt đẹp chính là thế giới, một mảnh sạch sẽ.

Ngay cả không khí, đều rất ấm áp.

Cô muốn mình thoát đi.

Thân thể của cô, ngừng lại một chút, cuối cùng, vẫn là không quay đầu lại, cũng không có bất kỳ lưu luyến hướng trước mặt, toàn lực bước đi.

Giống như là rất khát vọng, chạy ra khỏi nơi địa ngục này!

Chung Tình bước đi, cũng không biết vì sao, cảm giác đáy mắt, ê ẩm, giống như là nước mắt muốn rơi ra.

Cô hít sâu một hơi, cứng rắn đem nước mắt nuốt xuống bụng.

Khóc cái gì... . . . Cô cười, không phải sao?

Vừa nghĩ, cô nhoén miệng, một nụ cười thật to, thoát nhìn, so với khóc còn khó coi hơn.

Cô cũng không biết vì sao, ở một giây này này, cô mơ hồ liền thấy được Thiếu tướng, anh mặc một bộ tây trang màu trắng, ba nút áo liền không gài lại, lộ ra sự dịu dàng, hấp dẫn, nhưng buồn bã.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Giống Người Lạ 【4】

Anh đứng ở trước mặt cô, nhìn cô, đi vào.

Nhưng là, cô đi rất xa, rất xa, nhưng không có lần nào có thể đến gần anh, giữa anh và cô, thủy chung khoảng cách xa như vậy.

Chung Tình nghĩ, rõ ràng đây nên là một ngày vui vẻ, vì sao vào giờ phút này, cô lại khổ sở như vậy, khổ sở... . . . Đáy lòng đều là thất bại, thậm chí, lạnh lạnh.

Nếu không thành... . . Cô cũng sẽ, theo gót của mẹ mình sao?

Chung Tình nắm tay lại, cô lần đầu tiên nhìn, cũng biết người đàn ông này, rốt cuộc đáng sợ thế nào, cô nhất định phải né ra!

Cô biết, bao nhiêu người, hận không được trở thành phụ nữ của anh, nằm ở bên cạnh anh, cùng anh bạc đầu giai lão.

Mà cô, cũng không phải là không muốn tiếp nhận anh.

Chẳng qua là cô không thể!

Cô thà là một người cô đơn lớn lên, cô đơn thật nhiều, cô đơn đến chết, nhưng cũng không muốn đem mình dựa vào một người đàn ông, cũng không muốn thử mở cửa lòng ra, đi đón nhận tình yêu.

Cô thà bỏ qua một người có thể bảo vệ cả đời mình luôn an toàn, thậm chí, chỉ cần cô dụ dỗ anh, cơ hội cao cao tại thượng cũng có thể, nhưng cô cũng không muốn gả cho anh!

Cô đối với đàn ông không tin tưởng, cô đối với tình yêu cũng không có lòng tin... ... Thậm chí, cô đối với mình, cũng là không có lòng tin.

Cô không dám đánh cược, không dám giành giật, nếu như thua mất, đó chính là thất bại thảm hại.

Cô không thua được.

Cô sẽ chết mất!

Cô sẽ không vì tình yêu, đi chịu chết, cũng tuyệt đối sẽ không bởi vì đàn ông mà chết!

Chung Tình nắm tay lại, cô cường bách mình, không muốn muốn phải nghĩ nhiều.

Tình yêu đều là gạt người, phụ nữ đều phải ích kỷ, như vậy, phụ nữ mới có thể sống vui vẻ... . . . Gần đây, cô đã vì những chuyện này, hao hết tâm lực, cô nhất định phải để cho mình trở lại như trước ngày... ... Vậy nên, từ nay về sau, Thiếu tướng cùng cô, chỉ là những người quen nhau trong quá khứ.

Chỉ cần cô không muốn, như vậy, anh và cô, cũng sẽ không có bất kỳ quan hệ nào nữa.

Đây là kết quả cô muốn.

Mong lâu như vậy, cũng có kết cục mong đợi!

Cô có làm sao có thể dễ dàng bỏ qua?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Giống Người Lạ (5)

Chung Tình lần đầu tiên, phát hiện, mình từng là người rất dứt khoát, mà nay lại giống như bị cưỡng ép như vậy!

Bên miệng của cô, lộ ra một nụ cười khổ.

Cô tự cho là đúng, thật ra thì, chỉ cần hiện tại tách ra, cô có thể hoàn toàn đem người đàn ông kia quên mất!

Hoàn toàn đem anh từ đáy lòng của mình, đuổi ra ngoài!

=====

Trong nháy mắt, đã tới yến tiệc của nhà họ Dịch.

Lần này, đại phu nhân ngược lại rất để tâm, rõ rệt là yến tiệc của cả nhà, thật ra thì mọi người đều biết, đây là tiệc ăn mừng ———— ăn mừng trong bụng Chung Tình mang bầu con của nhà họ Dịch.

Đương nhiên, lần này tất cả mọi người không dám sơ hở.

Chung Tình là nhân vật chính, đương nhiên không thể đi ra, cô vốn xinh đẹp, đại phu nhân đặc biệt chuẩn bị cho cô quần áo, vòng đeo tay loại tốt, áo quần này, vừa vặn là màu xanh nhạt, cảm giác rất mát mẻ.

Chung Tình vươn tay, nhận lấy quần áo, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Không phải là không đẹp mắt, mà là không muốn mặc.

Lúc này, cô muốn quên tất cả những gì liên quan đến Dịch Giản.

Trang phục này... . . . Làm cô nhớ tới Thiếu tướng mặc cho mình.

Cô liếc mắt, cuối cùng, chọn một chiếc áo cũ mặc vào, đại phu nhân cứng chịu cô, cho là cô không thích màu xanh nhạt, thậm chí còn bảo mọi người ở bữa tiệc, ai cũng đừng mặc áo quần màu xanh biếc.

Chung Tình chỉ cười cười, cũng không lên tiếng.

Cô ngồi ở phía trước gương, nhìn gương mặt xinh đẹp trong gương, bởi vì mang thai, da cũng càng ngày càng đẹp rồi.

Cô vươn tay, không nhịn được vuốt ve bụng mình, lại hoảng hốt phát hiện, lúc này mình mặc quần áo, cũng là một ít màu tím... . . . Là cô ngày đó, cùng anh đi ra ngoài, anh mua một bộ đồ màu tím cho cô.

Cô cảm giác mình điên mất rồi, rõ ràng tiệc đã bắt đầu, đại phu nhân phái Tử Uyển tới thúc giục cô, cô lại ngồi ở chỗ đó, cũng không nhúc nhích.

"Chung tiểu thư, thế nào?"

Tử Uyển cẩn thận hỏi thăm.

Chung Tình bị người khác cắt đứt ý nghĩ, gương mặt tái nhợt, quay đầu, liếc mắt nhìn Tử Uyển, nhẹ nhàng nói: "Không có gì... . . Tôi thay đồ, sẽ tới sau."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Giống Người Lạ 【6】

"Đồ này rất đẹp... . . . Hơn nữa những thứ này, rất hợp với Chung tiểu thư, vì sao phải đổi? Mặc cái này đi đến bữa tiệc, Chung tiểu thư tất nhiên là đẹp nhất."

Tử Uyển tự đáy lòng tán dương.

Chung Tình lại miễn cưỡng cười cười, cô vội vội vàng vàng đi tới tủ treo quần áo, mở ra, tiện tay lấy một bộ, vươn tay, liền run lấy bấy bắt đầu cởi quần áo.

Cô nhanh chóng cởi ra, móng tay rất dài, không cẩn thận làm rách áo.

Cô dừng một chút tay, nhưng vẫn im lặng không lên tiếng cởi xuống, đổi một bộ sườn xám màu trắng đơn giản, lúc này mới xoay người, hướng tới chỗ tiệc đi tới.

Ra cửa, cô đứng đó, hít sâu.

=====

"Thiếu tướng... Đến."

Từ Ngang cho xe dừng ở trong sân rất lớn, anh cũng phát hiện Dịch Giản bên cạnh, không nhúc nhích.

Không nhìn được nhắc nhở.

Kể từ khi Chung tiểu thư rời đi, Thiếu tướng ngược lại càng ngày càng nói ít, ngủ càng ngày càng nhiều.

Coi như lúc tỉnh, cũng không biết đang suy nghĩ gì, luôn xuất thần.

Từ Ngang nhìn như vậy, lòng đau đớn thay.

Dịch Giản hồi thần, gật đầu một cái.

Từ Ngang vội vàng xuống xe, mở cửa xe ra, Dịch Giản xuống xe, hướng yến tiệc lớn đi tới.

Đi một nửa, vừa vặn đụng phải một tiểu nha hoàn, trong tay cầm một bộ y phục, Dịch Giản bước đi, trong lúc bất chợt dừng lại.

Ánh mắt của anh, bị bộ y phục này quẩn lấy.

Tiểu nha hoàn thấy Thiếu tướng, nhịp tim đã sớm đập nhanh, cô cúi đầu, bộ mặt đỏ ửng, giọng nói cũng run rẩy và kích động: "Nô tỳ ra mắt Thiếu tướng!"

Thiếu tướng không có lên tiếng, cũng không có rời đi.

Chẳng qua là đứng ở nơi đó, nhìn bộ y phục này.

Từ Ngang hiểu Thiếu tướng, lập tức mở miệng hỏi thăm: "Y phục này...
.."

"Thưa Thiếu tướng, đây là y phục của Chung tiểu thư, tôi thấy hồng, cho nên cầm đi bỏ." Tiểu nha hoàn quý củ trả lời.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Giống Người Lạ 【7】

Nhà họ Dịch, từ trước đến nay là như vậy, đồ hơi hư một chút, thì lấy đi ném, đương nhiên, Chung tiểu thư hiện tại là bảo bối trong lòng đại phu nhân, làm sao có thể mặc đồ bị hỏng được? Từ Ngang cũng không biết y phục này là Dịch Giản mua cho Chung Tình, nhà họ Dịch quy định anh cũng hiểu, cho nên cũng không nói gì, chỉ thấy Thiếu tướng lại bắt đầu ngăn người, cho nên phát phát tay, để cho tiểu nha hoàn ôm y phục đi ra ngoài.

Dịch Giản chẳng qua là đứng ở nơi đó, tư thái tự nhiên, trong mắt thoáng hiện nét đau buồn.

Thì ra là... Cô lại ghét anh như vậy, ngay cả đồ anh mua cho, cô cũng ghét... . . .

Từ Ngang hơi giật giật miệng, giống như là muốn ở gọi Thiếu tướng hồi thần, thật ra thì anh mấy ngày nay, thiếu chút nữa đi tìm Chung tiểu thư, xin cô đi thăm Thiếu tướng, coi như là không thương, thì cũng giả vờ quan tâm để thiếu tướng đỡ hơn một chút.

Nhưng là... Không có ý của Thiếu tướng, anh cũng không dám tự ý.

Dịch Giản giống như là chú ý tới động tĩnh, ánh mắt mê người, chậm rãi giật giật, bên trong không có bất kỳ tâm tình, cũng không biết khi nào bắt đầu, cũng đã lặng lẽ ẩn núp sâu không thấy đáy.

Anh cất bước, đi tới chỗ tiệc lớn.

Anh đi vào, người đầy phòng, trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Những phu nhân, các tiểu thư hơi đỏ mặt, các ánh mắt, đều ở đây trên người của anh, dính chặt chẽ.

Anh bước đi chậm rãi bước, đi tới bên cạnh đại phu nhân, ngồi xuống.

Từ Ngang đứng ở một bên hầu hạ.

Hà An Viện ngồi ở bên cạnh anh, đôi mắt, thủy chung vây quanh anh, đáy mắt si ngốc, chứa đầy tâm niệm.

"Thiếu tướng, tới?" Đại phu nhân vui vẻ ra mặt nói với Dịch Giản.

Dịch Giản gật đầu một cái, lại cũng không nói gì, mà là lười biếng ngồi ở chỗ đó, nhắm mắt lại, ngăn cách với thế giới này.

Vài ngày, Chung Tình lại một lần nữa cùng anh gặp nhau, cũng đã không sợ... . . Ngược lại, có một loại hoảng hốt không cách nào nói ra được.

Cô trong lúc bất chợt không rõ, cô đến cùng phải hay không cùng người đàn ông này, từng có quan hệ xác thật.

Cũng không rõ, vào giờ phút này, người đàn ông này, rốt cuộc là Thiếu tướng, hay là người đàn ông đã từng cùng cô triền miên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Giống Người Lạ (8)

Chung Tình lại cũng chỉ vâng dạ, hơi nhìn anh một cái, liền ngồi ở chỗ đó, đoan đoan chánh chánh, cười đúng mực.

Ánh mắt Dịch Giản cũng chưa từng ở trên người của cô, coi như là Chung Tình đang trốn tránh, đổi lại là trước kia, cô nhưng cũng biết, ánh mắt của anh, thỉnh thoảng sẽ quét cô một chút.

Nhưng mà... . . . Hiện tại, cô lại cảm thấy tất cả thời gian, phảng phất đã đem quá khứ của bọn họ, rửa sạch hết.

Quá khứ... . .

Bọn họ có từng từng có quá khứ sao?

Giống như là, chưa bao giờ có.

Anh đã không phải là người cô biết, rất xa lạ.

Cô nhẹ nhàng hít một hơi, môi mỏng nở một nụ cười xinh đẹp.

Mà anh... . . Chẳng qua là nhắm mắt lại, trong đầu, tưởng tượng thấy cô cười, nụ cười không thuộc về mình... . .

Hai người, hai loại tâm sự, ở trong đáy lòng, quẩn lấy nhau.

Yến tiệc lần này dĩ nhiên là ăn cũng ngon, chơi cũng vui, mọi người xem như thoải mái mà về.

Còn vài người ở lại, đại phu nhân phân phó Tử Uyển đi kêu Chung Tình nghỉ ngơi, lại phát hiện Dịch Giản còn ngồi ở chỗ đó, làm như ngủ say.

"Từ Ngang, gọi Thiếu tướng tỉnh dậy, ngủ như vậy, sẽ cảm lạnh." Đại phu nhân liếc mắt nhìn Từ Ngang bên cạnh, thấp giọng phân phó nói.

Ánh mắt Từ Ngang nhìn Chung Tình, giật giật môi, giống như là có lời muốn nói, cuối cùng vẫn là cúi xuống thân, thật thấp gọi một câu: "Thiếu tướng... . . . Yến tiệc tan rồi, trở về ngủ tiếp."

Dịch Giản từ từ mở mắt, anh lãnh đạm liếc mắt nhìn Từ Ngang, ngồi thẳng người, chưa từng di động, ngược lại mở miệng, giọng nói hơi khô sáp, nhưng vẫn như cũ mềm mại.

"Ngày đó, bà nói một chuyện, tùy chúng tôi."

Đại phu nhân sững sốt, nhất thời ngơ ngẩn, lại không biết Thiếu tướng chỉ chuyện gì, không nhận được thấp giọng hỏi một câu: "Một chuyện?"

"Danh phận..." Dịch Giản nói lời như vậy, lại cảm thấy đáy lòng đau nhói, thiếu chút nữa liền không thở nổi, nói không được, anh âm điệu rõ ràng có chút căng thẳng, nhưng giây kế tiếp, chậm rãi một chữ một chữ, cực kỳ bình tĩnh bổ sung hoàn: "... Là việc đó."

Đại phu nhân trong nháy mắt cười cười, bà lại là không nghĩ tới Thiếu tướng chỉ chuyện này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Giống Người Lạ (9)

Đáy lòng mặc dù hồ nghi Thiếu tướng vì sao trong lúc bất chợt thay đổi ý tưởng, nhưng vẫn quay đầu, hướng về phía Chung Tình nói: "Còn không cảm ơn Thiếu tướng... Ngài đã đồng ý rồi, hôm nào, chọn ngày thật tốt, liền quyết định chuyện của con."

Cổ họng Dịch Giản giật giật, ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, thật lâu, mới đứng lên, anh lúc này mới rời đi.

Đi vài bước, giống như là muốn cái gì, lại không quay đầu lại, đưa lưng về phía bọn họ, nói một câu: "Sau đó, ta rút quân về trong."

Đại phu nhân kinh ngạc, Thiếu tướng đi nơi nào, cũng không hướng về phía bà mà nói, mơ hồ lại giống như là đoán được cái gì, nhẹ giọng hỏi: "Thiếu tướng... . . . Có phải hay không xảy ra chuyện lớn gì? Lúc nào thì trở lại?"

"Không biết." Giọng của Dịch Giản rất nhẹ.

Chung Tình chẳng biết tại sao, cảm thấy đáy lòng co rụt lại, tựa như là có chút đau .

"Cho nên... . . Dịch Hân cùng Tiểu..." Giọng của Dịch Giản lại một lần ở dừng lại, cho tới nay, anh cũng là người bình tĩnh như thế, mà hôm nay, cũng là lần thứ hai, thiếu chút nữa không khống chế được tâm tình: "Chung ... Tiểu thư, tôi sẽ không trở lại."

Nói như vậy, liền cất bước, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Bước đi của anh rất nhanh, giống như là muốn vượt đi cái gì đó .

Từ Ngang vội vàng đi theo.

Chung Tình đứng ở nơi đó, nhưng không biết vì sao, nhìn bóng lưng của bọn họ, hoảng hốt, phảng phất là từ đó về sau, thật... . . . Không bao giờ ... sẽ thấy nữa.

Đại phu nhân ngược lại nói mấy câu: "Thiếu tướng có phải hay không trong quân đội xảy ra chuyện gì? Thời gian trước, cũng vẫn không trở về nhà họ Dịch, hai tháng gần đây lại ngược lại thường ở lại Dịch gia, lúc đi, chưa bao giờ chào hỏi, nay thế nào chào hỏi như vậy, chẳng lẽ không có ý định trở về?"

Chung Tình không lên tiếng, trái tim của cô, trong khoảnh khắc đó không khỏi chứa nhiều cảm xúc, khiến cô không thể hô hấp, cơ hồ không thể đứng vững.

"Chung Tình, Thiếu tướng đồng ý chuyện này, vậy thì tốt rồi, chúng ta đi chọn ngày hoàng đạo rồi giải quyết chuyện với Dịch Hân, nói như vậy, đứa bé sinh ra, có thể nhận tổ quy tông rồi."

Chung Tình ngơ ngác đứng ở nơi đó, căn bản không biết đại phu nhân đang nói cái gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Giống Người Lạ (10)

"Chung Tình... Chung Tình..."

Đại phu nhân lên tiếng gọi.

Chung Tình lúc này mới hồi thần, vội vàng cười, "Đại phu nhân, sao vậy?"

"Con làm sao vậy? Trông có vẻ lo lắng? Có phải là không thoải mái hay không?"

"Không phải... . . . Chỉ là hơi mệt chút."

"Mệt mỗi vậy thì sớm nghỉ ngơi một chút, Tử Uyển, nhanh đỡ Chung Tình đi nghỉ ngơi, chuyện ta vừa nói, con có nghe chưa?"

"Chuyện gì?"

"Hôn sự của con cùng Dịch Hân."

"Sao... . . ." Chung Tình sửng sốt một chút, cũng không biết vì sao, liền thốt lên: "Chờ sinh con xong hãy bàn tới... . . ."

Sắc mặt Đại phu nhân khẽ chuyển đổi một chút, Chung Tình mới ý thức tới mình vừa nói cái gì, chỉ có thể nhỏ giọng giải thích: "Đại phu nhân... . . Con cảm giác thân thể không tốt, cũng không thể nào thoải mái, cho nên không muốn bàn tới, nếu như con khỏe hơn, liền nói cho phu nhân biết,

cũng chuẩn bị thật tốt, con sợ... . . . Nếu làm việc nhiều, sẽ không tốt với đứa bé."

Đại phu nhân suy nghĩ một chút, nhưng cũng gật đầu một cái, theo ý Chung Tình.

Kế tiếp, đương nhiên Chung Tình trở về nhà của mình để nghỉ ngơi, cô sau khi đi vào thay quần áo, lúc này mới nhớ tới bộ đồ bị mình làm hỏng, nhất thời tìm kiếm, nhưng nửa ngày, lại cũng không có tìm thấy.

Cô không nhịn được có chút nóng nảy, gọi tiểu nha hoàn tới đây, thế mới biết áo quần bị ném đi.

Chung Tình ra cửa muốn đi tìm, bên ngoài đã nổi lên mưa thu, tiểu nha hoàn cũng chưa kịp nói một câu, liền thấy Chung Tình đã chạy ra ngoài.

Tiểu nha hoàn vội vàng tìm một chiếc ô, cũng vội vàng vàng vàng chạy ra ngoài.

Vừa chạy vừa kêu: "Chung tiểu thư... . . Chung tiểu thư... . ."

Ngay cả Tiểu Hoàn, tựa hồ cũng bị kinh sợ, meo meo một tiếng, chạy vọt qua mặt Chung Tình.

=====

=====

Dịch Giả bình tĩnh ngồi ở chỗ đó, Từ Ngang từ trên lầu tới tới lui lui xuống nhiều lần, mỗi một lần, cũng mang một ít sách đặt ở trên xe, theo Thiếu tướng phân phó, đem hết thầy chuẩn bị xong sau, Từ Ngang thở dài một cái, lại một lần nữa mở miệng hỏi: "Thiếu tướng, bây giờ đi sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Giống Người Lạ (11)

Bên trong nhà không có trả lời, cũng không còn có bất cứ động tĩnh gì.

Dịch Giản luôn như vậy.

Lúc Từ Ngang đang muốn lên tiếng lần nữa, liền thấy Dịch Giản đứng dậy mặc áo khoác, chậm rãi đi ra ngoài cửa.

Thái độ của anh, lạnh nhạt thông dong như vậy.

Từ Ngang cầm dù, mở cửa xe ra, nhìn Dịch Giản lên xe, anh cũng lên theo.

Có thể là vì có mưa, đèn xe cũng có chút mờ hồ, lái rất chậm.

Từ Ngang thỉnh thoảng quay đầu lại liếc mắt nhìn Thiếu tướng, ánh mắt kia, giống như là có ngàn lời phải nói, tuy nhiên anh lại kìm lại, chuyên chú lái xe.

Anh cảm thấy, như vậy có lẽ là tốt đối với Thiếu tướng!

Chung tiểu thư không yêu Thiếu tướng, Thiếu tướng rời đi như vậy, không sung sướng một chút nào, có lẽ muốn buông xuôi.

Chung tiểu thư thật là không biết nghĩ như thế nào, người tốt như vậy cũng không muốn, hết lần này tới lần khác muốn đi làm vợ của tiểu thiếu gia, một người chết, chẳng lẽ, thật sự muốn thủ tiết cả đời sao?

Chẳng qua là... . . . Từ Ngang lại lại cảm thấy, lời của Chung tiểu thư như vậy, liền tổn thương Thiếu tướng rồi.

Thiếu tướng đã đủ đáng thương, đang bị cô tổn thương, có thể không chịu đựng được nữa rồi.

Dịch Giản cùng Từ Ngang, mắt đều nhìn về phía trước.

Người nào cũng không nói gì.

Phảng phất, chuyện xảy ra trong nhà này, cũng đã là kiếp trước rồi.

Nói tan đi, liền tan hết.

Một chút điều còn lại, lại cũng không còn nữa.

... ..

Nơi đó ngược lại ném rất nhiều đồ bị hỏng.

Nhà họ Dịch người rất nhiều, cũng không biết là bao nhiêu phu nhân cùng các tiểu thư khác dùng đồ xa xỉ, không thích đồ của mình liền ném đi.

Chung Tình đứng ở bên trong, tìm kiếm nửa ngày, cũng không tìm thấy đồ của mình.

"Chung tiểu thư... . . Cô để cho tôi tìm, cô che dù chờ một chút." Tiểu nha hoàn gấp đến độ cũng muốn khóc lên, nếu Chung tiểu thư cảm lạnh, ngã bệnh, đứa bé có chuyện, đại phu nhân không phải đem cô đánh chết sao?

Chung Tình nào để ý tới lời của tiểu nha hoàn, chính cô cảm giác mình giống như là điên mất rồi, rõ ràng là không nên tới tìm, nhưng hết lần này tới lần khác liền muốn tìm.

Mưa tựa hồ muốn đối nghịch với cô, càng rơi xuống càng lớn, trước mắt đều là một lớp nước, căn bản không thấy rõ đồ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Giống Người Lạ (12)

Tiểu nha hoàn tận lực che dù cho cô, tuy nhiên nó không làm nên chuyện gì, quần áo của Chung Tình cũng ướt toàn bộ.

Cô lật một lần, cũng không tìm được, đáy lòng dần dần lạnh lên.

Tiểu Hoàn bị nước mưa thấm ướt toàn thân cũng nằm xuống, nó meo meo gọi một tiếng, vọt ra ngoài, sau đó ngậm một bộ y phục, cọ xát chân Chung Tình.

Chung Tình cúi đầu nhìn, cũng là bộ y phục mình muốn tìm.

Ánh mắt của cô mỉm cười nói chưa xốt, liền cúi đầu, ôm lấy y phục.

Tiểu nha hoàn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm: "Chung tiểu thư, nhanh đi về... . ."

Chung Tình gật đầu một cái, liền theo tiểu nha hoàn hướng trước mặt đi.

Vừa vặn xe của Dịch Giản đến đối diện.

Cô toàn thân cũng ướt sũng, đứng ở ánh đèn trước xe, xuyên thấu qua mưa, xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn bên trong.

Từ Ngang vội vàng đạp phanh xe, thân thể anh và Thiếu tướng, cũng nghiêng về phía trước, anh mới nhìn rõ người bên ngoài là ai.

Đang định quay đầu lại gọi Thiếu tướng, lại phát hiện Thiếu tướng đã sớm mở mắt, nhìn người bên ngoài, đã si ngốc rồi.

Ánh mắt của anh, vô cùng chuyên chú.

Cánh môi giật giật.

Chung Tình cũng không nghĩ tới vào lúc này sẽ đụng phải Dịch Giản, cô nhớ tới, anh tựa hồ nói muốn rời đi rồi... ... Ngày về chưa định.

Thì ra là, thế nhưng anh lại là đi như vậy cấp, bây giờ cách bữa tiệc cũng chưa đến nửa tiếng, cũng đã thu xếp xong hết thảy, chuẩn bị đi.

Dịch Giản không xuống xe, Từ Ngang cũng không nói.

Chung Tình liền đứng ở nơi đó như vậy, tay lại rũ xuống, để sau lưng, đem bộ y phục che lại.

Hai người, cách vô số đường mưa chẳng chịt, nhìn nhau.

Trên đất một mảnh hơi nước trắng xóa.

Tiểu nha hoàn thấy là xe Thiếu tướng, vội vàng khom người, lôi Chung Tình, hướng một bên nường đường.

Bị tiểu nha hoàn va chạm như vậy, Chung Tình ngược lại hồi thần, đi theo tiểu nha hoàn bên cạnh, cũng không lên tiếng, chỉ là một tay ôm Tiểu Hoàn, một tay nắm y phục, bước đi xinh đẹp, theo hướng dù của tiểu nha hoàn, từ từ đi tới.

Tiếng giày cao gót, cùng tiếng mưa rơi lẫn vào lại với nhau, khiến cho Dịch Giản nghĩ đến buổi chiều ngày đó, cô cũng là tâm địa sắt đá như vậy rời đi, chưa từng do dự.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Giống Người Lạ (13)

Dịch Giản lúc này mới nhàn nhạt lên tiếng: "Lái xe."

Từ Ngang nghe lệnh, lập tức khởi động xe, xe lại một lần nữa chậm rãi rời đi.

Chung Tình nghe tiếng xe càng ngày càng xa, cô một lần cũng không quay đầu lại, cất bước, bước đi... . . Phảng phất cảm thấy đi không tới cuối.

Tiếng xe kia, cũng không biết vì sao, ở trong tiếng mưa, luôn mơ hồ vòng quanh ở bên tai của mình.

Trải qua hồi lâu không tiêu tan.

Mưa to trắng xóa, áo quần ướt đẫm, cô cảm thấy lo sợ, chiếc xe sau lưng kia, người trong xe, không ngừng cách xa cô đi, càng ngày càng xa, càng ngày càng xa, càng ngày càng xa... . . Xa đến... . . Từ đó về sau, hoàn toàn ra khỏi thế giới của cô.

... ..

Ánh mắt Dịch Giản, vẫn nhìn về phía trước, cánh môi mím lại chặt chẽ, cũng chưa từng nhìn tới kính chiếu hậu.

Toàn thân của anh, tản ra một loại cảm giác lạnh lùng chết người.

Ngón tay với những khớp xương vốn nhẹ nhàng, đã sớm nắm thành quyền thật chắc.

Trời mới biết, anh yêu thương cô rất nhiều, suy nghĩ nhiều về việc xuống xe, đem cô gái toàn thân ướt đầm kéo vào trong ngực, tựa như trách cứ tựa như đau lòng trách mắng cô.

Nhưng là... . . . Anh biết... Cô không hoan nghênh, cô không thích, cô không chán anh, cô ghét... . . .

Ngoài cửa sổ mưa càng lúc càng lớn, đều đem tiếng của giày cao gót phủ kín, thật ra thì không phải là che kín, mà là hoàn toàn không nghe được rồi.

Anh căng tai, đang nghe, hoảng hốt, giống như là nghe được tiếng giày cao gót quen thuộc, dọc theo phòng nơi Cố Viên, từng tiếng từng tiếng vang lên, gần... Xa... . . . Xa... . . . Gần... . . . Hiện tại lại là hoàn toàn biến mất... . . .

=====

Ngày thứ hai, người nhà họ Dịch cũng biết Thiếu tướng đi, ngày về chưa định.

Nhiều thiếu nữ cảm thấy vô cùng thất vọng, bọn họ ở chỗ này, còn có một chút hy vọng, đó chính là có thể nhìn trộm Thiếu tướng xinh đẹp.

Đương nhiên, ngày ngày trôi qua, Chung Tình dần dần cũng thành thói quen, mặc dù nơi nào đó trong đáy lòng rất vắng vẻ.

Những ngày sau... . . Chung Tình thỉnh thoảng có thể qua báo chí thấy tin tức anh một chút.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Giống Người Lạ (14)

Qua báo chí, lại cũng chỉ là vài ba lời nói về tin tức của anh, có lẽ ngại vì áp lực của anh quá lớn, không người nào dám viết nhiều tin tức của anh.

Hơn nữa qua vài ba lời báo chí, nhưng cũng là tràn đầy kính sợ.

Chung Tình thật ra thì không xem báo, nhưng đại phu nhân cùng dì tư rất thích đọc, khó tránh khỏi sẽ nói ra.

Lúc cô nghe, đã cảm thấy có chút kỳ quái.

Cô khoảng cách với anh, tựa hồ là rất gần, lại tựa hồ là rất xa, lại phảng phất là ở hai nơi khác nhau trong thế giới.

Hoặc như là đã ngàn năm, một giấc chiêm bao ngàn năm, mọi chuyện như giấc mơ.

Dịch Giản cho tới bây giờ đều là Thiếu tướng, hình của anh qua báo chí, vĩnh viễn đều có thần thái an tĩnh, không có bất kỳ điểm nào khác biệt, một đôi mắt, trong suốt và lạnh như băng, lóe ra ánh sáng lạnh lạnh.

Từ từ, dần dần, Chung Tình ngược lại có thói quen chờ tin tức của anh, tựa hồ cũng thành thói quen, cũng không biết có phải hay không là thật sự từ bỏ, chẳng qua là cảm thấy, không thấy anh như vậy... . . . Thật ra thì cũng tốt vô cùng.

... ..

Chung Tình bây giờ mang thai con của Dịch Hân, đại phu nhân yêu thương vô cùng, ở Dịch gia, xem như hồng nhân.

Nhưng Chung Tình vẫn giữ thói quen duy trì khoảng cách, thật ra thì có lẽ chị hai cô nói đúng, bởi vậy cô không có mấy người bạn thực sự, là vì trước tiên cô cũng không có xem người khác là bạn, luôn tạo khoảng cách xa, tự nhiên người khác cũng không thể thật lòng đối xử với cô.

Những đạo lý này, thật ra thì cô không phải là không hiểu, chẳng qua là thói quen, là thói quen phòng bị, còn là thói quen tính toán, cuối cùng là thói quen không tiếp xúc.

Cảm giác, thổ lộ tình cảm rất đáng sợ.

Giữa lúc đó, Trác Nhiên cùng chị hai, gặp cô ở bên ngoài, dù sao cũng là có con, đại phu nhân cho phép cô thỉnh thoảng đi ra ngoài đi dạo, chẳng qua là đi ra ngoài, phía sau cũng có một số người đi theo.

Mấy phu nhân kia nói chuyện với cô, tất cả đều là rất cung kính, thỉnh thoảng mọi người cũng sẽ nói giỡn, tâm sự một chút.

Chung Tình có thai được ba tháng, bắt đầu ốm nghén, ăn cái gì nôn ra cái đó, làm đại phu nhân lo lắng.

Đưa rất nhiều thuốc tới, lại cũng không hiệu quả, người khác mang thai, nuôi cũng mập lên rất nhiều, cô lại ngày càng gầy xuống

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Giống Người Lạ (15)

Đại phu nhân suy nghĩ rất nhiều biện pháp, muốn cho cô mập trở lại, dù sao hiện tại cô mặc dù thoát nhìn là một người, nhưng trên người cũng là hai người, còn là hy vọng của bà nữa.

Mấy phu nhân cùng tiểu thư khác, còn muốn lấy lòng đại phu nhân cùng Chung Tình, cho nên tặng rất nhiều đồ vật.

Có núi tra, cây vải, chua, ngọt, cay, khai vị... . .

Nhưng là Chung Tình vẫn không muốn ăn.

Ngày cứ trôi qua, Chung Tình ói đến mức cả người cũng cảm thấy muốn chết, đến cuối cùng, cũng không nghĩ ra được bất kỳ biện pháp nào khiến cho cô ngưng nôn mửa, ngược lại sau đó, qua thời kỳ này, bụng giống như là một quả bóng lớn dần, cũng không nôn mửa nữa, khẩu vị đã khá lên nhiều.

Tính toán thời gian, cũng đã là có con sáu tháng rồi.

Cũng đến cuối năm rồi.

Cả nhà họ Dịch chuẩn bị lễ mừng năm mới, khắp nơi giăng đèn kết hoa, một mảnh vui sướng.

Có lẽ là muốn lễ mừng năm mới, các phu nhân rất vui vẻ, phụ nữ con gái trong nhà tụ tập lại một chỗ, cười nói vui vẻ.

Dịch gia buôn bán đến cuối năm cũng phải ngừng lại, con của mấy người vợ kế của nhà họ Dịch bên ba bên ngoài, cũng trở lại, thoát nhìn người cũng nhiều hơn, cũng vui vẻ lên.

Mọi người ngồi chung một chỗ, nói chuyện, không thiếu được sẽ nhắc tới Thiếu tướng, dì tư dĩ nhiên là chú ý nhất, mỗi sáng sớm, luôn dẫn đầu đi mua tờ báo, có tin tức Thiếu tướng, liền đọc lên.

Ngày nay, sắc mặt dì tư không tốt lắm, ngón tay cầm tờ báo, cũng là có chút run rẩy: "Nghe nói Nam bộ xảy ra binh biến, Thiếu tướng đi Nam bộ, trận đánh này cũng không biết ra sao... . . ."

Đại phu nhân cau mày, không nhịn được thấp giọng hỏi ngược lại: "Thiếu tướng xuất binh? Không phải không tự mình mang binh sao? Vậy làm sao nay lại như vậy? Đã đến cuối năm, chẳng lẽ không về nhà ăn mừng năm mới sao?"

"Nhìn tình thế này, giống như là không về được, trận này có thể đánh tới đầu mùa xuân sang năm rồi... . . . Tờ báo này nói, nếu có may mắn, thì cũng phải ba tháng sau."

Dì tư cúi đầu, cầm tờ báo lên, run rẩy đọc không thiếu chữ nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Giống Người Lạ (16)

Càng đọc, giọng dì tư càng nhỏ: "Là cùng Trần tư lệnh của Giang Nam đánh Nghe nói người kia rất lợi hại, đánh giặc tác chiến rất giỏi, nhiều năm như vậy, cũng không bị bại đâu. Thiếu tướng mặc dù rất lợi hại, ở đây không ai bằng, nhưng dù sao... . . . thân thể Thiếu tướng, nhưng cũng không phải khỏe như vậy, không biết có thể hay không đánh lạ, cũng không biết bệnh này có thể tái phát không."

Dì tư càng nói, lại càng bị thương.

Vốn là lễ mừng năm mới đang vui vẻ, cũng tiêu tan hết, mọi người cũng không nhận được có chút lo lắng.

Thiếu tướng là trụ cột của nhà họ Dịch, nếu anh có chuyện gì, nhà họ Dịch cũng giải tán.

Đại gia đình này, mặc dù không phải là một mình anh kiếm nguồn sống, tuy nhiên toàn bộ cũng là mặt mũi của anh.

Tất cả mọi người không lên tiếng.

Đã có tiểu thư bắt đầu khóc, hiển nhiên là đang sợ: "Chú cũng không biết có thể an toàn trở lại hay không.. . ."

Bọn họ là những tiểu thư, mặc dù cũng không cùng Dịch Giản nói chuyện nhiều, đối với anh lại sợ lại kính, tuy nhiên từ đáy lòng, cũng rất

kính ngưỡng.

"Cũng đừng nói những lời buồn bã đó, có lẽ Thiếu tướng sẽ đánh tanh trận." Dì hai phát phát tay, lơ đãng.

"Khó nói... . . . Trần tư lệnh cùng Thiếu tướng không phân cao thấp... . . . Có lẽ, so với Thiếu tướng còn lợi hại hơn mấy phần... . . ."

Chung Tình ngồi ở một bên, chẳng qua là cảm thấy trong não ong ong vang dội, trống rỗng, cô không rõ mọi người nói thêm gì nữa, anh đi đánh giặc sao?

Đáy lòng cũng là rất lo lắng, trên mặt mặc dù là cười, tuy nhiên cảm thấy có chút vô lực, thân thể cũng mềm nhũn.

Hà An Viện dĩ nhiên là không ngồi yên, cô đoạt lấy tờ báo, tỉ mỉ nhìn một lần: "Con muốn đi Giang Nam!"

"Đừng ồn, con đi làm chút gì?" Đại phu nhân hpoir.

"Bác, con muốn đi Giang Nam tìm anh ấy!" Hà An Viện nắm chặt tay, cô cũng cảm thấy, Thiếu tướng đi lần này, tựa hồ là thật không muốn trở lại: "Mọi người cho tới bây giờ, còn không hiểu sao? Thiếu tướng không muốn trở lại, anh không trở lại, vậy con liền đi tìm anh ấy! Không tìm được, vậy con cũng tiếp tục tìm... . . . Nếu anh ấy thật chết ở Giang Nam, như vậy con liền theo anh, cùng chết ở Giang Nam!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Giống Người Lạ (17)

"Tiểu viện, con điên rồi, con đi, nhờ chộc Thiếu tướng tức giận, lại nói..., cuộc chiến này, vừa mới bắt đầu đánh, thắng thua chưa định, các người lại nói mấy lời không tốt!" Đại phu nhân ngữ điệu rất đanh thép, "Ta cũng không tin Thiếu tướng có thể thua, Thiếu tướng ra khỏi nước, đã học một bụng kiến thức, anh từ trước đến nay dụng binh như thần, đương nhiên sẽ không thua! Có lẽ, anh ta sẽ trở lại cùng chúng ta lễ mừng năm mới!"

Vừa nói xong, đại phu nhân hướng về phía Tử Uyển một bên nói: "Người bây giờ đi xem sổ của Thiếu tướng, gọi điện cho anh ta, hỏi lễ mừng năm mới có trở về hay không."

Tử Uyển nghe lời này, lập tức đi làm.

Qua hồi lâu, Tử Uyển lấy ra sổ điện thoại của Thiếu tướng ở Giang Nam, đại phu nhân gọi tới.

Nửa ngày, mới có người nhận nghe.

"Thiếu tướng, là tôi..." Đại phu nhân dừng một chút: "Anh đi Giang Nam?"

Thế nhưng anh lại không trả lời.

"Người trong nhà cũng rất nhớ anh, hàng năm bên ngoài người đều trở về, tất cả mọi người thật vui vẻ, nhưng năm nay anh không trở lại, chuyện

thật rất phiền toái sao?"

"Không phiền toái..." Dịch Giản nhàn nhạt trả lời một câu, nơi đó tựa hồ đang bận, chỉ nghe được anh hướng về phía Từ Ngang thấp giọng phân tích một ít gì, sau đó anh mới quay đầu lại, hướng về phía trong điện thoại nói: "Tất cả mọi người tốt chứ?"

"Tất cả mọi người rất tốt." Đại phu nhân trả lời một tiếng.

"... . . ." Dịch Giản không nói gì, thật ra thì anh muốn hỏi cô có khỏe không, nhưng mà không nói được, chẳng qua là thân nhiên nói: "Vậy thì tốt."

Đại phu nhân ngây người, lại không biết nói gì, chỉ có thể theo Thiếu tướng cúp điện thoại.

Điện thoại cúp rồi, nhưng cũng không hỏi ra chút gì.

Hà An Viện còn la hét muốn đi Giang Nam, đại phu nhân cùng cô tranh cãi không ngừng, Chung Tình cảm thấy đáy lòng phiền loạn, cô cũng tìm cớ, trở về nhà của mình, nằm ở trên giường, làm thế nào cũng ngủ không được.

Lo lắng như vậy, mãi cho đến giao thừa.

Thiếu đi Dịch Giản, mọi người năm này, tựa hồ trôi qua cũng cảm thấy thiếu hụt rất nhiều, qua báo chí về chuyện tình chiến tranh, báo vô cùng ít, cho nên anh hiện tại sinh tử chưa biết tin tức gì.

Người trong nhà vây quanh một cái bàn thật to, ăn cơm tất niên, mỗi người ăn cũng rất ít.

Trong lúc bất chợt, một nữ hầu vội vàng vàng chạy vào, thở hồng hển, sắc mặt ửng đỏ, mặt cũng mang theo vài phần vui mừng: "Đại phu nhân..."

Đại phu nhân... Thiếu tướng trở lại... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (1)

Đột nhiên, một người giúp việc vội vàng chạy vào, thở hồng hộc, sắc mặt ửng đỏ, mang theo vài phần vui mừng nói: "Đại phu nhân. Đại phu nhân. Thiếu Tướng trở về"

Người trong phòng lập tức đều ngẩng người, một lát sau mới phản ứng lại, trong mắt đều tràn đầy sự vui sướng, dồn dập đứng lên, đi ra bên ngoài đón.

Chung Tình ngồi không yên ở trên ghế, trước sau vẫn không nhúc nhích, một giây phút kia trong lòng của cô có sự lo lắng đan xen.

Thiếu Tướng đi vào trong phòng, rất nhiều người vây quanh hân, Đại phu nhân. nhóm người vợ bé, các tiểu thư om sòm hỏi han.....

Trên gương mặt tuấn mỹ của hân hiện lên vẻ mệt mỏi, y phục đang mặc trên người hân là bộ quân trang, nổi bật lên khí khái anh hùng hùng hực của hân.

Khắp toàn thân từ trên xuống dưới, toả ra một luồng khí thế không muốn người khác tới gần.

Hân đứng ở trước cửa, đối diện Chung Tình, vẻ mặt cực kỳ lãnh đạm, nhưng đôi mắt lại thẳng tắp nhìn cô.

Tròng mắt của hân đen kịt một mảnh, thâm thúy không thấy đáy, khiến người ta đoán không ra tâm tình của hân.

Chung Tình hơi nghiêng đầu, giống như muốn tránh khỏi ánh mắt của hắn, cô cũng không biết cảm xúc của mình vào giờ phút này là như thế nào, chẳng qua cảm thấy trong lòng bị đè nén và ngột ngạt, đôi mắt có chút chua xót, nếu như không kìm nén, nước mắt có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Cô dứt khoát xoay đầu, làm bộ như không thấy .

Có nhiều người ở đây như vậy, nếu như cô thật sự bật khóc. E rằng sẽ làm cho người khác hoài nghi.

Cô gắng sức mím môi, làm cho mình ra vẻ lạnh nhạt, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Dịch Giản nhìn cô, trong mắt chỉ có cô, giống như những âm thanh mà mọi người đang riu rít bên tai không tồn tại, trong đầu chỉ có một suy nghĩ, đã mấy tháng rồi không gặp cô?

Thời gian trôi qua thật nhanh.

Làn da của cô càng ngày càng đẹp, khí sắc cũng tốt hơn rất nhiều, vóc người cũng không có biến hoá quá lớn, ngồi ở chỗ đó, vẫn xinh xắn đáng thương như vậy.

Lúc Đại phu nhân gọi điện cho hắn, không biết tại sao trong lòng hắn thế nhưng cực kỳ nhớ cô.

Loại tưởng niệm kia, làm cho hắn mỗi đêm đều ngủ không yên giấc, hắn có đôi lúc sẽ cảm thấy có chút hận cô!

Hận cô máu lạnh, hận cô có tâm địa sắt đá, hận cô nghĩa vô phản cố*!

*nghĩa vô phản cố: làm việc nghĩa không được chùn bước

Thế nhưng lúc thấy cô, hắn lại cảm thấy không thể hận cô được!

Nhưng lại cảm thấy vô cùng bí ai.

Thật ra đoạn tình cảm này, người khổ sở giấy dựa trong đó, chỉ có hẳn!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (2)

Thật ra đoạn tình cảm này, người khổ sở giãy dụa trong đó, chỉ có hần!

Hần có kiêu ngạo của hần, hần có dũng khí của hần, hần cái gì cũng dám làm, nhưng lại mềm lòng đối với cô, sợ cô khổ sở, sợ cô gào khóc, chỉ có thể làm theo ý muốn của cô, từ bỏ đoạn tình cảm này!

Dịch Giản nhìn Chung Tình lâu như vậy, nhưng người phụ nữ kia vẫn thủy chung không quay đầu nhìn hần một cái.

Đại phu nhân dặn dò người làm dọn dẹp chén bát, một lần nữa dọn cơm lên.

Vốn Hà An Viện không có tham gia bữa tiệc đón giao thừa, nhưng cũng không biết từ nơi nào nghe được tin Thiếu Tướng trở về, chỉ mặc áo ngủ chạy ra ngoài.

Cô chạy thở hồng hộc.

Đứng ở trước cửa, những người đàn ông của nhà họ Dịch không nhìn được xoay đầu, nhìn một cách khiếm nhã.

Hà An Viện không thèm để ý tới những người kia, mấy tháng này cô cảm thấy như muốn điên lên rồi, cả ngày lẫn đêm đều muốn gặp hần, lâu dần đã tạo thành một tâm bệnh giấu ở trong lòng, ngủ không ngon, cơm nuốt không trôi.

Cô trừng mắt thật to nhìn người đàn ông gần trong gan tấc này, đẹp trai như vậy, chân thật như thế, những mong nhớ toàn bộ đều hóa thành nước mắt, lập tức rơi xuống.

Nước mắt vừa rơi xuống, làm thế nào cũng không ngừng được .

Thật lâu sau, cô mới đi lên, từng chút một tới gần Dịch Giản, cô chậm rãi đưa tay ra, giống như muốn đụng vào Dịch Giản.

Cô còn chưa kịp đụng tới, đã cảm giác được khí tức lạnh như băng của hắn.

Đúng là hắn. Hắn đã trở về Người cô sáng nhớ chiều mong, rốt cuộc trở về.

Hà An Viện liều mạng giống như không thèm để ý đến người khác, đưa tay ra lập tức choàng vào cổ Dịch Giản, cả người vùi vào trong ngực của hắn.

Cô gắt gao ôm lấy hắn, tựa đầu ở trong ngực của hắn, nước mắt thấm ướt áo của hắn.

Hà An Viện làm ra hành động to gan như vậy, nam chưa kết hôn, nữ chưa gả, ôm ấp ở trước mặt mọi người còn ra thể thống gì nữa.

Ánh mắt của nhiều người đều hiện lên vẻ khinh thường.

Sắc mặt Đại phu nhân trắng bệch, nhanh chóng đưa tay ra kéo Hà An Viện ra ngoài.

Nhưng Dịch Giản đã đi trước một bước bắt được bờ vai cô, đẩy cô ra khỏi lồng ngực mình.

Đôi mắt của hắn, trước sau vẫn chưa từng liếc mắt nhìn Hà An Viện, đều chỉ nhìn chăm chăm Chung Tình, phát hiện Chung Tình đối với sự việc vừa

rồi ngoảnh mặt làm ngơ, trong mắt Dịch Giản dần dần hiện lên vẻ trào phúng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (3)

Đôi mắt của hần, trước sau vẫn chưa từng liếc mắt nhìn Hà An Viện, đều chỉ nhìn chăm chăm Chung Tình, phát hiện Chung Tình đối với sự việc vừa rồi ngoảnh mặt làm ngơ, trong mắt Dịch Giản dần dần hiện lên vẻ trào phúng.

Hà khắc nhưng sắc bén.

Càng như vậy, hần càng lạnh nhạt.

Hần quả thật đã điên mất rồi, mới hy vọng xa với rằng cô có thể cho hần một chút biểu hiện, để mặc sự cô quạnh, cô đơn, nuốt chửng hần.

Có làm thế nào hần cũng không thể dời ánh mắt khỏi cô.

Hần nghĩ rằng chỉ cần ở bên cạnh cô, nhìn dáng vẻ của cô, hần sẽ nghĩ ra tất cả các biện pháp để mang đến cho cô sự hạnh phúc và vui vẻ.

Hần cho rằng cho dù cô không yêu hần, chỉ cần cô chịu đi cùng hần, hần sẽ cho cô tất cả mọi thứ, chỉ cần như vậy là hần hài lòng rồi.

Thế nhưng, sau này hần mới biết, cô hoàn toàn không muốn ở bên hần, những lúc cô nhìn hần đều có dáng vẻ khó chịu và khổ sở!

Trong lòng Dịch Giản không nhịn được có chút cay đắng, hần từ Giang Nam suốt đêm trở về, chỉ mong cô có thể liếc mắt nhìn hần.

Hắn còn tưởng rằng trong lòng cô, cho dù không có tình ý, nhưng vẫn có mong nhớ, thế nhưng bây giờ, hắn lại phát hiện hắn trở về thì có ích gì?

Hắn đối với cô mà nói, thật sự chỉ là người xa lạ.

Hà An Viện bị Dịch Giản đẩy ra, Đại phu nhân kéo cánh tay của cô, tàn nhẫn mà nắm một cái, Hà An Viện lúc này mới tỉnh táo lại, mê muội nhìn Thiếu Tướng, lại phát hiện đôi mắt của Thiếu Tướng đang mê mang nhìn Chung Tình.

Trong lòng của cô, bắt đầu tràn ra sự thù hận.

Hắn trở về. Là bởi vì người phụ nữ kia sao?

Cô nắm chặt năm đấm, bị Tử Uyển kéo mạnh đi vào nội đường thay quần áo.

Chung Tình không có nhìn Dịch Giản, cho tới bây giờ cô mới biết, hóa ra mình lại hi vọng có thể nhìn thấy hắn. Nhưng muốn nhìn thấy hắn thì sao?

Cũng không thể thay đổi cái gì .

Bản tính của đàn ông là bạc tình, cô không dám mạo hiểm, cô cũng không có dũng khí đi mạo hiểm.

=====

=====

Sau khi ăn cơm xong, Tử Ngang đem nhiều chiếc rương vào trong phòng, bên trong bày ra nhiều hộp nhung màu đỏ, đủ loại lễ vật.

Mỗi một lễ vật giống như đã được tỉ mỉ chuẩn bị qua, tinh xảo đắt giá.

Lễ vật của mỗi người đều không giống nhau, cũng không biết Thiếu Tướng tốn bao nhiêu tâm tư mới có thể thu thập hết những thứ này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (4)

Lễ vật của mỗi người đều không giống nhau, cũng không biết Thiếu Tướng tốn bao nhiêu tâm tư mới có thể thu thập hết những thứ này.

Nhóm vợ bé cầm lấy lễ vật của mình đem khoe với mọi người, mỗi người đều cao hứng vô cùng, cười khanh khách .

Ngay cả đại phu nhân đối với lễ vật của mình cũng có chút vui vẻ ra mặt, yêu thích không buông tay.

Những người kia chỉ lo cao hứng , nhưng lại không nghĩ đến, đây là lần đầu tiên Thiếu Tướng chuẩn bị nhiều lễ vật như vậy, trước kia chưa từng tặng lễ vật cho ai.

Hà An Viện tự nhiên cũng nhận được lễ vật, cô cầm lễ vật mà ánh mắt tràn đầy hoài nghi.

Lễ vật cuối cùng, thế nhưng lại là của Chung Tình.

Từ Ngang đưa tới.

Mỗi người trong nhà họ Dịch đều có lễ vật, tự nhiên Chung Tình cũng không thể cự tuyệt mà đưa tay ra nhận lấy.

Rất nhiều người đều mở ra lễ vật của mình mà khoe khoang, vì thế tự nhiên đối với lễ vật của Chung Tình cũng rất tò mò.

"Chung Tình, mau mở ra đi, để mọi người coi trộm một chút rốt cuộc là thứ gì!" Dì Tư ngồi ở bên người Chung Tình, giục.

Chung Tình mím môi, ngón tay có chút run rẩy.

Mở ra chiếc hộp màu đỏ, mọi người khắp phòng yên tĩnh hẳn.

Sau đó, một người trong đó khẽ hô một tiếng: "Oa. Thật là đẹp!"

"Đúng vậy Chưa bao giờ thấy một chiếc nhẫn đẹp như vậy đó!"

"Nhìn một cái là biết hàng tốt rồi!"

"Không ngờ đây lại là kim cương, cực kỳ quý giá!"

"Lễ vật của người cũng không rẻ, trên vòng tay đều là đại bảo thạch."

Chung Tình thế nhưng chỉ cười, không lên tiếng, cô cúi đầu, chẳng qua cảm thấy chiếc nhẫn được này chế tác vô cùng đẹp để khéo léo, xem ra phải tốn nhiều tiền mới mua được.

Dì Tư bộc lộ ra vẻ mặt thèm muốn : "Ai nha. Chiếc nhẫn này đẹp quá đi, tôi chưa từng thấy có chiếc nhẫn nào tinh xảo như vậy đâu, chiếc nhẫn đó không dành cho những người như chúng ta, không phải ngọc thạch mà là kim cương đó, nhưng mà nhìn lại một chút, lại có vẻ hơi dung tục nha!"

"Mau đeo vào xem, chiếc nhẫn đẹp quá đi!"

Có người cầm nhẫn đeo vào cho Chung Tình.

Không chật không lỏng, vô cùng vừa vặn.

Ngón tay Chung Tình thon dài đẹp đẽ, đeo chiếc nhẫn kim cương nhỏ nhỏ này, chỉ cần hơi động một chút, sẽ lóe lên ánh sáng vô cùng đẹp mắt!

"Thật đẹp mắt!" Có người hâm mộ nói.

Chung Tình cũng cảm thấy rất đẹp, cười khanh khách nhìn Dịch Giản, trong giọng nói mang theo một chút kích động: "Cảm ơn Thiếu Tướng!"

Dịch Giản không nghĩ tới cô sẽ nói cảm ơn, vốn khuôn mặt đang lạnh như băng, trong nháy mắt được hòa tan.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (5)

Dịch Giản không nghĩ tới cô sẽ nói cảm ơn, vốn khuôn mặt đang lạnh như băng, trong nháy mắt được hòa tan, hần nhìn nụ cười của cô, lại nhìn ngón tay của cô một chút, hơi gật đầu, trong mắt tràn đầy sự vui sướng, vẻ mặt bình tĩnh nhìn cô, trên đó hiện lên hào quang lấp lánh.

Mặt Chung Tình hơi đỏ lên, vội vàng xoay đầu nhìn Đại phu nhân ở kế bên, phát hiện Đại phu nhân không có nhìn cô, mới thở phào nhẹ nhõm.

Hà An Viện cầm sợi dây chuyền thủy tinh Thiếu Tướng đưa cho mình, ánh mắt lại nhìn chăm chăm chiếc nhẫn trên ngón tay Chung Tình.

Cô từng đi học, nên không giống như những người vợ bé này, không biết tiếng nước ngoài, không đọc được tạp chí này.

Cô nhớ rằng, lúc còn đi học có cùng bạn học xem qua chiếc nhẫn này trên tạp chí, toàn thế giới cũng chỉ có mấy cái, không biết Thiếu Tướng phải dùng bao nhiêu công sức mới mua được chiếc nhẫn cực kì quý giá này.

Giá trị của chiếc nhẫn này bằng một phần tư gia sản của nhà họ Dịch.

Cái gọi là giá trị liên thành, chính là như vậy.

Người Trung Quốc ở thời đại này, vẫn chưa có thông lệ dùng nhẫn cầu hôn, thế nhưng cô lại biết ở nước ngoài, nếu muốn cầu hôn một ai đó, thì phải có nhẫn và hoa hồng.

Bạn bè bình thường, sẽ không bao giờ tặng nhẫn cho nhau.

Bởi vì lễ vật này quá mức ái. muội.

Thế nhưng, hiện tại Dịch Giả đưa nhẫn cho cô ta, những người khác đương nhiên không biết những chuyện này, chỉ cảm thấy đó chỉ là một món lễ vật, không biết hàm nghĩa của nó là gì, thế nhưng Hà An Viện lại hiểu được Thiếu Tướng làm như vậy, hiển nhiên là có ý muốn cưới cô ta!

Mà hiện tại trong bụng của cô ta lại con của Thiếu Tướng. Thiếu Tướng cho phép cô ta lấy con trai của hắn làm thể thân, có thể thấy được Thiếu Tướng dung túng cô ta cỡ nào.

Đôi mắt Hà An Viện rủ xuống, trong mắt hiện lên vài phần không nói ra lời.

Cô nở nụ cười, nụ cười ấy vô cùng bi thảm, so với khóc còn khó coi hơn.

Người đàn ông lạnh nhạt này, thế nhưng lại yêu thích người phụ nữ đó như vậy?

Rốt cuộc bọn họ đã trải qua chuyện gì? Mà có thể làm cho hắn mê luyến như thế?

Cô càng ngày càng muốn phát điên lên rồi.

Hà An Viện càng ngày càng đứng không vững, cô cảm thấy những người trong căn phòng này là đang cực kì tươi cười vui vẻ, chỉ có cô là khổ sở, nếu như cô còn ở đây có thể sẽ thật sự phát điên mất.

Cô xoay người, thu lại nụ cười trên mặt, vẻ mặt ảm đạm, cô chậm chạp cất bước, lảo đảo đi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (6)

Cô xoay người, thu lại nụ cười trên mặt, vẻ mặt âm đạm chậm chạp cất bước, lảo đảo đi ra ngoài.

Đi được hai bước, cô đứng ở cửa chậm rãi quay đầu lại, nhìn thấy Dịch Giản đang chăm chú nhìn Chung Tình, hình ảnh như vậy thật chói mắt.

Hắn yêu cô ta Chắc chắn đã yêu

Hà An Viện cảm giác bên trong cổ họng rất đau, giống như có một cái gì đó sắp tràn ra ngoài, giống như sẽ cất giọng khóc rống lên.

Chỉ cần cô thở nhẹ một cái, sẽ cảm thấy rất đau.

Cô giống như một đứa con nít đang lạc đường, không tìm được đường về, chỉ có thể cố chấp đi về phía trước, cho dù biết con đường phía trước vô cùng nghiệt ngã, nhưng vẫn đi tới cùng.

Cô không cách nào hận Thiếu Tướng, đó là loại tình yêu một khi yêu sẽ yêu đến tận cùng, yêu đến nỗi muốn hận cũng không được, muốn bỏ cũng không được.

Cô biết. Hắn yêu người phụ nữ kia, cũng giống như cô yêu hắn.

Yêu đến khắc vào trong xương.

Hà An Viên đi một cách vội vàng, quyết tuyệt như vậy.

=====

Mọi người ngồi cùng một chỗ, nói chuyện với nhau, Chung Tình cảm thấy hơi mệt mỏi nên muốn đi nghỉ ngơi.

Lúc cô không đứng dậy, Dịch Giản không có phát hiện bụng cô lớn như vậy, cô vừa đứng lên, vẻ mặt của hần cũng có chút thay đổi.

Đó là người phụ nữ mà hần yêu, trong bụng người phụ nữ hần yêu, có đứa con của hần.

Bọn họ là người một nhà.

Bây giờ, thế nhưng tại sao mỗi người lại đi mỗi ngả?

Dịch Giản nhìn chăm chăm cái bụng Chung Tình, không nói gì, trong mắt hiện lên cảm xúc không rõ, chốc lát sau đã biến mất vô tung vô ảnh.

Hần không thể suy nghĩ nhiều. Nếu như suy nghĩ nhiều, hần sẽ phát điên, sẽ điên mất, sẽ làm ra chuyện không có lý trí

Có thể, sẽ đẩy cô. vào trong địa ngục, kéo cô trở về bên cạnh mình.

Sau khi Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình rời đi, hần cũng đứng dậy theo, không nói tiếng nào trở về Cố Viên.

.

Cho dù đã uống rượu, Dịch Giản cũng không cảm thấy buồn ngủ, đầu óc tỉnh táo đến đáng sợ. Lẳng lặng ở trong phòng khách, ngăn người đến giữa đêm.

Từ Ngang lo lắng cho Dịch Giản, không nhận được gõ cửa, bưng một ly sữa bò và một ít đồ ăn khuya đi vào.

"Thiếu Tướng. Ăn một chút, rồi nghỉ sớm."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (7)

"Thiếu Tướng. Ăn một chút, rồi nghỉ sớm."

Dịch Giản không có mở miệng, có chút sốt sắng ngẩng đầu lên, nhìn thấy Từ Ngang đang bưng đồ ăn đi về phía mình, hắn vội vã khép lại quyển sách trong tay, đẩy sang một bên, đứng lên chặn tầm mắt của Từ Ngang.

Từ Ngang cảm thấy hơi kinh ngạc, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, chỉ đặt mâm cơm ở trên bàn sách.

Dịch Giản đưa tay ra, cầm ly sữa bò, Từ Ngang nhìn qua khe hở trong lúc Dịch Giản giơ tay lên, trong lúc đó, hắn vô tình thấy trên bàn của Dịch Giản có một số quyển sách.

Cả người hắn, lập tức hoá đá.

Ở trong ký ức của hắn, Thiếu Tướng xưa nay chỉ xem sách quân sự. . . .
. hoặc những sách về thương nghiệp.

Lại chưa bao giờ biết Thiếu Tướng lại có hứng thú đọc những quyển sách tình cảm này.

Tâm sự của thiếu nữ. Tâm tư của phụ nữ không nên đoán. . . .
. . . . Phụ nữ không cách nào chống lại lời ngon tiếng ngọt. Một
trăm chiêu bảo đảm con gái sẽ yêu bạn.

Đây là sách gì?

Hắn không biết từ lúc nào, Thiếu Tướng lại mua được những quyển sách này?

Dịch Giản uống một hơi ly sữa bò, cúi đầu phát hiện Từ Ngang đang chờ người ở nơi đó, hắn mới chợt hiểu Từ Ngang đang nhìn thấy cái gì, khuôn mặt trắng nõn không nhin được đỏ ửng lên.

Hắn ho khan một cái, không nói tiếng nào.

Từ Ngang hoàn hồn, cúi đầu nhìn lên chuyện riêng tư của Thiếu Tướng cũng không biết có gặp báo ứng gì hay không, hắn không nhin được ngượng ngùng nở nụ cười: "Thiếu Tướng. Tôi chưa từng thấy gì cả"

Từ Ngang chưa nói dứt lời, sắc mặt Dịch Giản càng đỏ hơn, dùng sự tức giận để che giấu sự lúng túng: "Đi ra ngoài!"

Từ Ngang xoay người, vội vã đi ra ngoài, đi được hai bước, mới quay đầu trở lại, nhỏ giọng nói với Dịch Giản: "Thiếu Tướng. Thật ra theo đuổi phụ nữ không cần phải phức tạp như vậy. Chỉ cần biểu đạt tâm tư của mình cho cô ấy biết, là có thể nắm bắt được cô ấy rồi không phải sao?"

Dịch Giản không nói gì, chỉ đỏ mặt, muốn cầm sách lên, không ngờ lại vì căng thẳng mà không cẩn thận làm rớt sách xuống mặt đất.

Từ Ngang không thể làm gì khác hơn là quay đầu trở về, giúp Thiếu Tướng thu dọn đồ đạc.

Một khi đã không đụng đến thì thôi, trong lúc dọn dẹp Từ Ngang lại phát hiện, ngoài những quyển sách tình cảm trên mặt đất kia, còn có rất nhiều bức ảnh.

Những bức ảnh kia, rơi cùng một chỗ.

Người trong bức ảnh thế nhưng chỉ có một người.

Từ Ngang cẩn thận nghĩ rất lâu, mới bất tri bất giác phát hiện một điều, chẳng trách mấy tháng ở trong quân đội, đôi lúc Thiếu Tướng sẽ biến mất không còn tăm hơi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (8)

Từ Ngang cẩn thận nghĩ rất lâu, mới bất tri bất giác phát hiện một điều, chẳng trách mấy tháng ở trong quân đội, đôi lúc Thiếu Tướng sẽ biến mất không còn tăm hơi.

Hóa ra, Thiếu Tướng đi theo dõi Chung tiểu thư.

Lúc này, Từ Ngang cảm thấy trong lòng mình không có cách nào cao hứng được.

Vốn tướng Thiếu Tướng đã thật sự từ bỏ, mấy tháng này cũng không có khác gì trước kia, vẫn không gần nữ sắc như trước, vừa bạc tình ít ham muốn, vừa lười biếng mà ham ngủ.

Trái tim của Thiếu Tướng dần dần mở rộng hơn, thế nhưng hiện tại hẳn lại phát hiện, trong lòng của Thiếu Tướng chưa bao giờ thật sự buông tha.

Từ Ngang không lên tiếng thu dọn đồ đạc, Dịch Giản cũng ngồi xổm người xuống, nhặt lên những tấm hình.

Ánh đèn mờ nhạt, chiếu vào khuôn mặt Dịch Giản, tạo ra một hình ảnh đẹp đến hoàn mỹ.

Từ Ngang mím môi, trong lòng tràn ngập tò mò, hẳn rất muốn biết, Thiếu Tướng và Chung Tình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lẽ nào, ở trong thế giới này thật sự có tính cảm sâu sắc như vậy sao?

Dịch Giả giống như biết Từ Ngang muốn hỏi cái gì, vô cùng thật thà, thân nhiên nói: "Dịch Giả. Chung Tình."

Nhất kiến chung tình?

Tâm Từ Ngang bỗng hồi hộp hẳn lên: "Thiếu Tướng và Chung tiểu thư, là nhất kiến chung tình sao?"

Dịch Giả trầm mặc .

Đôi mắt của hắn vô cùng tĩnh lặng, bên trong có nhiều loại tâm tình đang mãnh liệt đan xen nhau, giống như nghĩ về chuyện cũ, hắn chưa từng mở miệng nói cho Từ Ngang biết chuyện này, phải mất một lúc sau, mới dùng sự lạnh nhạt cất tiếng nói: "Từ Ngang. Nếu như tên của hai người khi ghép lại với nhau lại có ý nghĩa như vậy, có phải đại biểu rằng hai người bọn họ là có duyên phận với nhau hay không?"

Lần này, đổi lại là Từ Ngang không biết trả lời như thế nào.

Dịch Giả nhìn thấy vẻ mặt của Từ Ngang, khuôn mặt đang nở nụ cười, liền biến thành một mảnh ưu thương.

Ngay cả bản thân hắn cũng thấy đây là điều ngu ngốc.

Hai người yên tĩnh lợm bức ảnh, Dịch Giả vẫn không lên tiếng, sau khi Từ Ngang lợm xong, thức thời rời đi .

Từ Ngang đi xuống lầu, lại nghe được bên ngoài có tiếng kêu gào, Từ Ngang kinh ngạc, Cố Viên vẫn luôn cấm người ngoài đi vào, nên hắn vội vàng đi ra ngoài xem một chút coi có chuyện gì xảy ra, sau đó nhìn thấy có một người giúp việc chạy tới: "Từ tiên sinh. Chung tiểu thư không tìm được Tiểu Miêu, gấp đến độ sắp khóc lên, Chung tiểu thư nhất định phải đi tìm, Đại phu nhân nhìn thấy cô ấy đang mang thai nên không

tiện, liền sai người giúp việc đi tìm, không biết Tiểu Miêu có chạy đến Cố Viên này hay không."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (9)

"Từ tiên sinh. Chung tiểu thư không tìm được Tiểu Miêu, gấp đến độ sắp khóc lên, Chung tiểu thư nhất định phải đi tìm, Đại phu nhân nhìn thấy cô ấy đang mang thai nên không tiện, liền sai người giúp việc đi tìm, không biết Tiểu Miêu có chạy đến Cố Viên này hay không."

"Cô tìm chung quanh thử xem." Từ Ngang sau khi dặn dò người giúp việc xong, thì xoay người chạy lên lầu, đẩy cửa phòng ra, quay về phía Dịch Giản đang chờ người nói: "Thiếu Tướng. Đại phu nhân sai người giúp việc của Chung tiểu thư đến đây, nói muốn ở Cố Viên tìm đồ một chút."

Từ Ngang tự tiện đồng ý cho người ta tìm kiếm ở Cố Viên, sợ Thiếu Tướng tức giận, yên lặng bổ sung một câu: "Chung tiểu thư khóc."

Dịch Giản gật đầu, không có mở miệng nói chuyện.

Từ Ngang định thối lui, Dịch Giản thế nhưng lại gọi hắt: "Từ Ngang, cậu cũng đi tìm luôn đi."

Từ Ngang chần chờ một chút: "Thiếu Tướng. Vâng ngài."

"Tôi không có chuyện gì, đi nghỉ ngơi đây." Dịch Giản trả lời xong liền đứng dậy, đi về phía phòng ngủ của mình, vội vàng đi vào, sau đó bịch một cái, đóng cửa.

Từ Ngang chỉ có thể nghe lệnh, ra ngoài, giúp Chung Tình tìm Tiểu Miêu.

Lúc trước có một trận tuyết lớn, nhà họ Dịch rất lớn, còn nhiều chỗ tuyết đọng rất dày, khí trời lạnh đã sớm kết thành băng.

Mọi người trong sân đang kêu meo meo, tìm Tiểu Hoàng cho Chung Tình.

Chung Tình không ngồi yên được, cô thừa dịp mọi người không chú ý, lén lút chạy ra.

Lúc sau, đại phu nhân vô cùng lo lắng, chỉ sợ cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không cẩn thận trượt ngã làm mất đứa nhỏ này, sợ là không gánh nổi.

Nhất thời mọi người trong nhà, đều đi tìm Chung Tình .

Lần này, thay vì tìm tiểu miêu đổi lại đi tìm người.

Dịch Giản nghe được tin, liền đứng dậy, mặc quần áo vào, cũng vội vàng đi ra ngoài tìm.

Hắn quen thuộc địa hình nhà họ Dịch, những nơi mà mọi người đang tìm, hắn đều không có tìm ở đó.

Phía đông nhà họ Dịch hơi lộn xộn, nơi đó vốn định xây đình nghỉ chân, bởi vì tết đến nên trì hoãn, hơn nữa tuyết đọng còn chưa tan, tự nhiên còn nhiều chỗ gồ ghề, rất dễ dàng trượt ngã.

Dịch Giản đi thẳng đến nơi đó.

.....

Chung Tình dọc đường đi nghe thấy người hầu gọi mình, cũng không biết mình đang đi ở con đường nào, cô mơ hồ nghe được rất nhiều người đang gọi tên mình, sợ bị người tìm trở lại, liền núp đi, tìm một nơi vắng vẻ.

Bất tri bất giác, lại đi tới đình nghỉ chân đang xây dở ở phía đông nhà họ Dịch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (10)

Bất tri bất giác, lại đi tới đình nghỉ chân đang xây dở ở phía đông nhà họ Dịch.

Chung Tình hô một tiếng: "Tiểu Hoàn."

Cũng không biết có phải cô và Tiểu Hoàn tâm linh tương thông hay không, hay là vì nguyên nhân nào khác, mà cô nghe được tiếng meo meo từ đằng xa, Chung Tình theo âm thanh tiếp tục tiến về phía trước.

Mặt đất rất là trơn trượt, cô nhiều lần thiếu chút nữa đã trượt ngã.

Cuối cùng, chỉ có thể dùng phương thức bò mà đi.

Tiểu Hoàn đối với cô mà nói, rất quan trọng.

Bởi vì có con, Đại phu nhân rất ít khi để Tiểu Hoàn chơi với cô, ngày hôm nay cô muốn nhìn Tiểu Hoàn một chút, lại phát hiện Tiểu Hoàn không có ở đó, tự nhiên nóng ruột.

Thật ra cô vẫn luôn lo lắng cho Tiểu Hoàn, lo nó bị người khác ăn hiếp.

Chung Tình rốt cục nhìn thấy Tiểu Hoàn, cô đứng lên, muốn đi về phía Tiểu Hoàn, nhất thời không chú ý, trượt chân khiến cả người ngã về phía sau.

Trong lòng của cô cả kinh, không nhịn được kêu lên một tiếng, nếu như té xuống sợ rằng em bé sẽ không còn đẹp trai nữa.

Cô nhắm mắt lại, trong lòng sợ cực kì, thế nhưng cả người lại không có té xuống, trái lại rơi một vòm ngực ấm áp và rắn chắc.

Hơi thở đó vô cùng quen thuộc, nhàn nhạt, rất dễ chịu, có rất ít người đàn ông có hơi thở như thế, ngoại trừ hân, cũng sẽ không có người thứ hai.

Chung Tình trở nên hoảng hốt. Giống như trải qua một thời gian dài, lại một lần nữa cùng người mình mong nhớ, tương phùng.

Cô không dám thở mạnh, cảm thấy trái tim đang đập rất mạnh.

Dịch Giản thở hỗn hển, lúc hân tới liền nhìn thấy cô đang chơi với đứng ở nơi đó, hân chạy đến rất nhanh, vì mặt đất trơn trượt mà nhiều lần ngã xuống, cũng may vẫn tới kịp đón cô vào trong lòng.

Hân cúi đầu, nhìn cô, giống như đang lạc vào trong giấc mơ.

Cô không nhúc nhích, rúc vào trong ngực của hân, hân tự nhiên sẽ không buông ra.

Hai người cách lớp quần áo, cũng có thể nghe được tiếng tim đập của nhau.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, Tiểu Hoàn từ đâu chạy tới, cắn vào vạt áo sườn áo của Chung Tình, quấy rầy Chung Tình.

Chung Tình lúc này mới ý thức được mình đang rúc vào trong lòng ngực của Dịch Giản, mặt ửng hồng lên, muốn đứng lên.

Dịch Giản đương nhiên không yên lòng, cẩn thận từng li từng tí một đỡ cô đứng lên, sau đó nhìn chung quanh một lần, cúi người xuống, ôm lấy Tiểu Hoàn, dự định cùng Chung Tình rời đi.

Ai ngờ Chung Tình đứng ở nơi đó, không nhúc nhích.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (11)

Ai ngờ Chung Tình lại đứng ở nơi đó, không chịu cử động.

Dịch Giản quay đầu, im lặng nhìn Chung Tình, trong đôi mắt đọng đầy nghi vấn.

Mặt Chung Tình đỏ lên, từ nhỏ đến lớn cô rất sợ chết, mới vừa rồi là vì lo lắng cho Tiểu Hoàn, nhất thời quên mất nguy hiểm nên mới đi xa như vậy, hiện tại đất đây tuyệt thế này, bắt cô tự đi về, chắc chắn cô sẽ không dám.

Dịch Giản nghĩ Chung Tình không muốn để cho mình đỡ. mắt hơi trầm xuống, lên tiếng giải thích: "Đất trơn... . ."

Anh vẫn không buông cô ra, chỉ sợ cô đứng không vững mà ngã xuống.

Trong bụng của cô, vẫn có con của bọn họ!

Chung Tình co người lại, có chút ngượng ngùng, nhưng nghe theo lời của thiếu tướng: "Vì... . . đất trơn, thiếu tướng nên cẩn thận một chút."

Mắt Dịch Giản trở nên lạnh hơn, anh mở miệng, quay đầu nhìn cô, phun mấy chữ: "Tôi biết, tôi sẽ không để em phải té."

Chung Tình lắc đầu, cô biết Dịch Giản hiểu lầm mình, hai người lúc này gặp nhau, lại có chút lúng túng, nhưng cô còn là cẩn thận giải thích: "Ý của

Chung Tình là... Thiếu tướng không cần phải lo cho Chung Tình, tôi tự đi được."

Sắc mặt Dịch Giản càng khó coi hơn, thậm chí còn không muốn nhìn anh nữa sao?

Chung Tình không nhìn Dịch Giản nhưng vẫn Dịch Giản đang tức giận, cô cắn môi, chỉ có thể liều mạng, tiếp tục giải thích: "Chung Tình không cần về gấp, có lẽ lát nữa... . . . Đại phu nhân sẽ phái người tìm tới nơi này... . . ."

"Nếu như không đến thì làm sao bây giờ?" Dịch Giản lạnh giọng hỏi.

"Vậy thì chờ." Cứ về thê sao? Không cẩn thận sẽ ngã chết! Cô sẽ không mạo hiểm như vậy!

"Chết rét đấy!" Trời lạnh như thế này, ở ngoài một hai giờ, sợ rằng toàn thân cũng sẽ đông cứng luôn mất.

Dịch Giản không nói lời gì vươn tay, giữ eo Chung Tình, muốn ôm cô đi về phía trước.

Chung Tình biết, dù Dịch Giản rất ít nói, nhưng nếu muốn làm cái gì, tuyệt đối là sẽ không cho phép bất luận kẻ nào cản trở, giống như hiện tại.

Cô nóng lên, liều mạng là không chịu động, vội vàng nói: "Không cần đi, ngày này lạnh nền đất cũng trơn trượt, không cẩn thận sẽ ngã mất! Tôi không muốn mạo hiểm như vậy!"

Dịch Giản đứng yên tại chỗ, cũng không nhìn cô, thì ta là như vậy, tính tình sợ chết này của cô đúng là chả thay đổi gì cả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ (12)

Dịch Giản đứng yên tại chỗ, cũng không nhìn cô, thì ta là như vậy, tính tình sợ chết này của cô đúng là chả thay đổi gì cả.

Biết mình cứ ép sẽ chỉ khiến cô bất mãn với mình, nhất thời liền thở dài một hơi, nhìn quanh một chút, kéo tay của cô, đi về căn phòng kia.

Chung Tình sợ Dịch Giản mang mình trở về thật, bây giờ nhìn thấy anh vòng lại mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

Trong phòng, ấm hơn bên ngoài một chút.

Dịch Giản tìm một nơi tránh gió, đỡ Chung Tình, cẩn thận ngồi xuống, sau đó, anh cũng ngồi ở bên cạnh.

Hai người không nói gì.

Thời gian trôi qua từng chút một, thời tiết, cũng là càng ngày càng lạnh rồi.

Chung Tình lạnh đến mức bắt đầu run lên, Dịch Giản nghĩ đến cuốn sách theo đuổi phụ nữ kia, trong đó còn có những các —— nghĩ cách mang cô gái ấy ra bên ngoài chơi, đêm khuya, lúc lạnh, liền ôm cô ấy vào trong ngực, nếu như cô không cự tuyệt, vậy chứng tỏ chuyện đã thành công được một nửa.

Dịch Giản nhìn Chung Tình, hơi sững người, sau đó thấp giọng hỏi: "Lạnh à?"

Chung Tình gật đầu, răng bắt đầu đập vào nhau, một câu cũng không thể nói ra.

Hiện tại cô lại có chút hối hận, không biết liệu mình có thể chết rét ở nơi này không.

Nhưng nếu trở về, lỡ ngã, té xảy thai nên làm cái gì bây giờ?

Sao đại phu nhân còn chưa phái người tới tìm vậy?

Đang lúc Chung Tình còn mãi suy nghĩ lung tung, Dịch Giản đã vươn tay, chậm rãi ôm cô vào trong ngực của mình.

Thân thể Chung Tình cứng đờ, theo bản năng muốn né tránh, tuy nhiên cô phát hiện, trong ngực của anh lại ấm áp vô cùng, thân thể cứng nhắc, từng chút từng chút được thả lỏng, ngoan ngoãn vùi trong ngực anh, hết như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn, không nhúc nhích nữa.

Rất an tĩnh, đầu của cô dán lên ngực của anh, có thể nghe được tiếng tim đập của anh.

Bất tri bất giác, không khí xung quanh hai người cũng dần trở nên mập mờ... ..

Lúc trước, bọn họ đã từng trải qua rất nhiều lần làm chuyện nam nữ.

Cũng có thể được cho rất quen thuộc với thân thể của nhau.

Anh rất đẹp, phụ nữ chỉ cần dựa hơi gần một chút, sẽ không nhịn được mà đỏ mặt.

Hiện tại ôm cô như thế, chỉ đơn giản là ôm, nhưng lại là chuyện trước kia chưa từng cô, đáy lòng của cô, cũng bắt đầu bị lấp đầy, chút tịch mịch đã dần bị che lấp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【13】

Hiện tại ôm cô như thế, chỉ đơn giản là ôm, nhưng lại là chuyện trước kia chưa từng cô, đáy lòng của cô, cũng bắt đầu bị lấp đầy, chút tịch mịch đã dần bị che lấp.

Không tự chủ được, cô mở miệng, nhỏ giọng nói: "Thiếu tướng... Anh nói, chúng ta có thể chết ở chỗ này hay không?"

Giọng của cô, nghe có mấy phần uất ức, mấy phần sợ.

Lòng của Dịch Giản cũng không tự chủ được mà mềm ra, vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của cô, cúi đầu, đặt cằm lên đỉnh đầu cô, trong hơi thở đều là mùi hương nhẹ nhàng của cô.

Cô không né tránh, cho dù là do tính cách sợ chết của cô hay còn có nguyên nhân khác, thế nhưng anh rất vui.

"Sẽ không... . ." Làm sao lại chết được? Có tôi ở đây, không ai có thể bắt em phải chết.

Dịch Giản im lặng nắm tay cô, cô rút vào trong ngực của anh, mặt đỏ lên: "Có thật không? Nhưng tôi vẫn sợ... . ."

Dịch Giản anh có trí nhớ kinh người, khi xem qua những sách kia lại nhớ từng chữ từng chữ rõ ràng, vô số tình thoại bắt đầu lẫn lộn trong suy nghĩ.

Đừng sợ... . . . Có tôi đây, dù tôi chết, em cũng sẽ không chết, tôi sinh ra chính là vì bảo vệ em, vì em mà tồn tại, tính mạng của em, chính là tất cả của tôi!

Buồn nôn như thế, anh chỉ nghĩ được như vậy, mặt đỏ rần lên, cả thân thể dần trở nên tê liệt, anh không thể nói những lời ấy như vậy.

Chung Tình nào biết trong đầu Dịch Giản đang suy nghĩ gì, dựa vào ngực của anh, cảm thấy ấm áp, rất thoải mái, liền nhắm hai mắt lại, nhỏ giọng nói: "Đã lâu tôi chưa từng sợ đến vậy... . . ."

"... .."

"Anh có thể nói chuyện với tôi không? Nếu có thể thì chắc tôi sẽ không sợ nữa."

"... .."

"Đúng rồi, anh vẫn không thích nói chuyện, tôi thật sự hồ đồ mất rồi... .."

"... .."

"Thật ra thì giọng của anh rất êm tai, tại sao lại không thích nói chuyện vậy? Bản thân anh sẽ đã khiến người khác phải sợ hãi rồi, cứ im lặng như thế sẽ khiến người ta sợ hơn... . . . Theo bản năng, sẽ muốn cách xa khỏi anh đấy... .."

"... .." Đây là lời trong lòng của cô sao? Có phải chỉ anh cần nói chuyện, cô sẽ không sợ anh nữa không?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【14】

"... .." Đây là lời trong lòng của cô sao? Có phải chỉ anh cần nói chuyện, cô sẽ không sợ anh nữa không?

"Người nhà họ Dịch, cũng rất sợ anh... .." Thật ra thì Chung Tình cũng không biết rốt cuộc mình đang nói gì, chẳng qua cô chỉ cảm thấy, lại một lần nữa đơn độc ở chung với anh, lòng lại bắt đầu có chút tủi, cô cười đến run lẩy bẩy, nước mắt lại rơi xuống.

Lòng cô rất khó chịu, người đàn ông này, không gặp thì thôi, nhưng là hết lần này tới lần khác, khi gặp được, cô lại cảm thấy đáy lòng mình rất bình yên.

Cảm giác như thế rất kì lạ với cô, cũng khiến cô không khỏi hốt hoảng.

Cô vẫn chưa bao giờ có suy nghĩ sẽ chấp nhận anh... .. Cũng không có dũng khí, bước ra một bước kia... ..

"Em, sợ tôi sao?" Giọng nói Dịch Giản có chút mất tự nhiên.

"Sợ."

"Tại sao?"

"Không có tại sao, chỉ là sợ thôi, không có ai không sợ anh cả."

"... .." Dịch Giản không lên tiếng, suy nghĩ một chút, dờn đề tài: "Những lúc tôi không có ở đây, em đã làm gì?"

"Không làm gì cả, chỉ nghỉ ngơi thôi... .."

"Có khoẻ không?"

"Rất khoẻ."

... ..

Hai người nói chuyện phiếm cũng là khô khan như vậy, nhưng là thế nhưng anh vẫn hỏi từng câu, cô đáp lại từng câu.

Trong lúc bất chợt, Chung Tình lại kêu một tiếng, dọa Dịch Giản sợ đến mức ngồi thẳng người dậy: "Sao vậy?"

Chung Tình ôm bụng, rất vui mừng: "Con trong bụng tôi đang đạp."

Vẻ mặt của Dịch Giản cũng vui vẻ hơn.

Chung Tình nhìn vẻ mặt của Dịch Giản, lại cảm thấy trong nháy mắt cô đã không còn sợ anh nữa, bất tri bất giác lại phát hiện, anh đã nói chuyện với mình rất lâu, cô vươn tay, bắt lấy tay anh, đặt lên bụng mình.

"Nó đang đạp đấy... Anh cảm thấy không? Bác sĩ đã xem mạch rồi, nói là con trai... .. Cũng không biết lớn rồi thì sử giống ai, nếu anh thì tốt, tuần tú rất đẹp mắt!" Trên gương mặt của Chung Tình dần hiện lên một nụ cười ấm áp, đó chính là tình thương của mẹ.

Dịch Giản nhìn Chung Tình, ánh mắt cũng nóng lên.

Chung Tình vẫn đang nói về cảm nhận khi có con, anh lại cảm thấy cảm động vô cùng, hồi lâu mới lên tiếng, cắt đứt lời của cô: "Chung Tình..."

"Hả?" Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn về phía Dịch Giản, lại phát hiện ánh mắt của anh đã thay đổi, cô không nhìn được mà nhìn đến ngây dại.

Một khắc kia, không khí cũng thay đổi theo, tanh đưa tay giữ cổ của cô, đầu của anh, chậm rãi cúi thấp xuống... ..

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【15】

Một khắc kia, không khí cũng thay đổi theo, tanh đưa tay giữ cổ của cô, đầu của anh, chậm rãi cúi thấp xuống... ..

Chung Tình nhìn gương mặt ngày một gần của anh, không dám động, thậm chí, còn không dám thở mạnh.

Trong mơ hồ, cô đã cảm giác được có chuyện gì sắp xảy ra.

Cô nhìn khuôn mặt của anh đã nhích tới gần mắt của mình, lúc này mới chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Anh hôn cô.

Ngón tay của anh giữ lấy cổ của cô bắt đầu run lên, khiến bản thân cô cũng run lên.

Lúc trước khi anh hôn cô, cô rất sợ, nhưng vào giờ phút này, cô lại cảm thấy có chút mê luyến.

Tay của cô, cẩn thận vươn ra ngoài, ôm lấy cổ của anh.

Động tác đó của cô khiến thân thể của anh hơi run lên, nụ hôn càng sâu hơn.

Bọn họ có thể nghe được từng tiếng thở dốc quấn quít bên nhau, còn có những tiếng ma sát khiến người ta đỏ mặt tía tai kia.

Cô cảm thấy toàn thân như nhũn ra, hết như mê man, cứ rúc vào trong ngực của anh, hai tay ôm lấy cổ của anh, mặc cho anh hôn như vậy.

Đây là lần đầu tiên, bọn họ hôn đến chân thật và nóng bỏng như vậy.

Cũng là lần đầu tiên, cô như đáp trả nụ hôn của anh như vậy!

Đầu lưỡi của cô như một con rắn nhỏ trơn tuột, mê hoặc anh.

Anh hôn cô kịch liệt hơn, hết như muốn trút hết hơi thở của hai người.

Hồi lâu sau anh mới đẩy cô ra.

Ánh mắt của cô, mơ như tơ, nhìn anh, trong mắt đều là dục vọng.

Anh cũng như thế.

Anh vươn tay, ôm cô thật chặt vào trong ngực, thở từng hơi, hồi lâu, mới nói: "Hiện tại không được... . ."

Cô không hiểu anh có ý gì, nhẹ giọng hỏi một câu: "Cái gì không được... . ."

Sắc mặt Dịch Giản cũng hơi hồng một chút, không lên tiếng.

Chung Tình chỉ hơi nghi ngờ, nhưng không tiếp tục hỏi, chẳng qua chỉ vùi trong ngực của anh, không biết có phải là vì nụ hôn ấy không mà cô đã không còn sợ nữa.

Anh thấy cô không nói gì, lại nhớ tới câu nói của cô, vì sao anh luôn không nói chuyện, nhất thời ép mình mở miệng, theo lời của cô, tiếp tục nói: "Không thể muốn em... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【16】

Anh thấy cô không nói gì, lại nhớ tới câu nói của cô, vì sao anh luôn không nói chuyện, nhất thời ép mình mở miệng, theo lời của cô, tiếp tục nói: "Không thể muốn em... . ."

"Em đang có con... Làm chuyện này, đối với con không tốt."

Chung Tình nghe lời như vậy, trong nháy mắt mặt liền nóng lên, không còn cảm nhận được sự lạnh lẽo bên ngoài nữa.

Thậm chí, vào giờ phút này cô đã quên mất Dịch Giản là người nguy hiểm nhất đối với mình, là người mà mình không thể chạm vào.

Từ nhỏ đến lớn, cô luôn làm theo thói quen, mỗi khi gặp phải thứ mình sợ, cô cũng không dám chống trả quyết liệt.

Cô cũng hi vọng có người có thể ở cạnh mình, đáng tiếc cô lại không tìm được một có như thế, không có một người nào, cô cứ nhịn để rồi cảm thấy, có lẽ mình không còn cần một người ở bên nữa.

Mà lúc này, cô vùi trong ngực Dịch Giản, anh ôm cô, ấm áp như thế, khiến cô cảm nhận được một cảm giác an toàn mà cô chưa từng có.

Cảm giác an toàn như vậy, cho dù có là người đàn ông mà cô muốn né tránh nhất, cô vẫn tựa sát hết như một cây cỏ cứu mạng, tựa thật sát, không chịu buông lỏng.

Có lẽ do sợ chết rét, có lẽ là vì nguyên nhân khác, nhưng, cô không muốn phải suy nghĩ.

Cô cảm giác được ngón tay của anh, đang di chuyển trên lưng cô, cả cơ thể của cô cũng run lên.

Anh và cô, hai người dựa sát nhau như thế, trong màn đêm giá lạnh này, cô ít đi vài phần bất an, ít đi vài phần bài xích và phòng bị, mà anh dần dần cũng mất đi thói quen kiệm lời, tựa hồ như nói chuyện với cô mới là thói quen của anh, hai người cứ nói chuyện với nhau như vậy.

Màn đêm cô tịch, hai người ở chung với nhau, mối quan hệ dần có chút khởi sắc.

Không biết vì sao, khi Dịch Giản nói chuyện, luôn mạch lạc rõ ràng, khiến người ta nghe rất đơn giản, không cần suy nghĩ quá nhiều, hơn nữa khi anh nói, giọng nói vẫn rất ôn hoà, không nóng không vội, mỗi một chữ, cũng nói rất rõ ràng, giống như là một khúc ca chậm rãi, nghe đến cả người vui vẻ.

Chung Tình chưa từng ra khỏi nước, dĩ nhiên Dịch Giản sẽ nói cho cô nghe ít chuyện ở nước ngoài, rất vụn vặt, thế nhưng anh lại cố gắng miêu tả cho cô, dường như đang muốn phác hoạ cả vương quốc ở phương Tây kia đến trước mặt Chung Tình vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【17】

Chung Tình chưa từng ra khỏi nước, dĩ nhiên Dịch Giản sẽ nói cho cô nghe ít chuyện ở nước ngoài, rất vụn vặt, thế nhưng anh lại cố gắng miêu tả cho cô, dường như đang muốn phác họa cả vương quốc ở phương Tây kia đến trước mặt Chung Tình vậy.

Chung Tình cũng là nghe xong, trên mặt cũng dần có vẻ hâm mộ.

Dịch Giản nhìn cô, ánh mắt trở nên sâu hơn, anh vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của cô, nhẹ giọng nói: "Nếu như có thời gian, tôi dẫn em đi đến đấy."

"Được..." Chung Tình đồng ý trong vô thức.

Dịch Giản gật đầu, nhìn cô chăm chú, không nói gì, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, đây có phải là một lời... ước định hay không?

... ..

Nhất thời Dịch Giản không nói gì, không khí cũng hơi có chút cứng nhắc, Chung Tình mở to mắt, rất là tò mò hỏi một câu: "Nghe vậy, có lẽ quốc gia kia rất tốt, hơn nữa Trung Quốc binh hoang mã loạn vô cùng, tại sao anh lại muốn trở lại đây?"

"Vẫn luôn muốn trở về." Lúc nói chuyện, đáy mắt Dịch Giản lóe ra một tầng sáng, ánh sáng ấy rất nghiêm túc.

"Tại sao? Chẳng lẽ anh nhớ nhà sao?" Chung Tình tò mò hỏi.

Nếu như đổi lại là bình thường, tất nhiên Chung Tình không dám tự tiện hỏi Dịch Giản vấn đề như vậy.

"Không phải." Dịch Giản lắc đầu, nhìn ánh mắt của Chung Tình, trong khoảnh khắc đó, ánh mắt của anh trở nên rất là ôn tồn, khuôn mặt anh, tuần mi phi phàm, thậm chí còn mang vài phần mộng lung, "Bởi vì... trong nước có một cô gái mà tôi luôn nhớ... . . . Cho nên tôi muốn trở về, nếu như trở về chậm, tôi sợ... . . . Sợ cô ấy... . . . sẽ đi theo người khác."

Anh nói rất nghiêm túc, ngữ điệu vốn rất bình thường, từ miệng của anh lại trở thành những lời vô cùng thâm tình, từng chữ từng chữ được nói ra ngoài, thậm chí còn chân thật hơn cả mấy bản tình thoại kia.

"Vì một cô gái mà trở về sao?" Chung Tình cẩn thận hỏi ngược lại, trong đầu cô lại dần hiện lên chút chuyện đã xảy ra, hô hấp cũng dần chậm đi, cô nhìn anh, thật lâu sau, mới nhẹ nhàng hỏi: "Cô gái kia là ai vậy?"

Không phải là cô... ..

Nhưng nếu như là cô, vì sao anh về nước, đợi đến khi cô cửa nát nhà tan thời gian mới xuất hiện.

Nếu như thật sự là cô, nếu như anh thật yêu mình, khi vừa về nước, chắc chắn sẽ đi tìm cô, sẽ ra tay, cứu người nhà của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【18】

Nếu như thật sự là cô, nếu như anh thật yêu mình, khi vừa về nước, chắc hẳn sẽ đi tìm cô, sẽ ra tay, cứu người nhà của cô.

Anh vẫn luôn có thái độ thờ ơ lạnh nhạt, hiển nhiên... không phải là cô.

Ánh mắt Chung Tình có phần hoảng hốt, mang theo vài phần ảm đạm, cô quay đầu, là do cô si tâm vọng tưởng sao?

Cô không nên như vậy, biết rõ người đàn ông này là người cô không thể tiếp cận, còn mất khống chế như thế.

Cô hít sâu một hơi, bắt mình phải làm như không có chuyện gì xảy ra, "Cô gái kia, anh có gặp được không?"

"Có..." Dịch Giản như lạc vào trong chuyện cũ, ánh mắt của anh không có tiêu cự, dừng một chút, anh mới cười tự giễu: "Gặp được... . . . Chẳng qua rất đáng tiếc... . . Cô ấy không chịu gả cho tôi."

"Không chịu gả cho người?" Chung Tình rất kinh ngạc chớp mắt, trên thế giới này còn có cô gái nào không thích thiếu tướng sao?

"Làm sao có thể chứ... . . Bất cứ cô gái nào gặp anh cũng đều động tâm, làm sao có thể không gả cho anh được?"

Chung Tình trợn to hai mắt, nhìn Dịch Giản, một nhân tài, mỹ nam xa hoa bậc nhất thành phố X, kể từ khi anh trở về nước, anh chính là tình nhân

trong mộng mà bao nhiêu thiếu nữ mơ ước chứ.

"Có phải cô gái kia, có người đàn ông khác không?"

Biểu tình của Dịch Giản cương cứng lại, ánh mắt của anh dần trở nên bối rối: "Tôi không biết... Em thật sự cảm thấy, bất kỳ cô gái nào cũng muốn gả cho tôi sao?"

Không biết là vì ánh mắt của anh quá mức đau thương hay là do màn đêm hôm nay, Chung Tình cảm thấy mình hơi mềm lòng, cô nghiêm túc gật đầu một cái, nói với Dịch Giản: "Thật ra, anh rất tốt, rất ưu tú, rất nhiều cô gái muốn gả cho anh đấy... ."

"Vậy còn em?" Dịch Giản cắt đứt lời của Chung Tình, vội vàng hỏi.

Chung Tình sửng sốt một chút, ánh mắt chuyển đến xung quanh, bắt đầu hỏi lung tung: "Tôi... Tôi thế nào?"

"Tại sao lại không gả cho tôi? Em biết, có cơ hội, em có thể gả cho tôi." Dịch Giản rất nghiêm túc hỏi ngược lại.

Nghiêm túc như thế, thật ra lại khiến Chung Tình bắt đầu hít thở không thông

Cô cúi đầu, cẩn thận suy nghĩ một chút, đúng vậy, cô cũng chưa gả cho anh...

Nhưng là cô không giống như vậy, cô không giống như những người khác

Cô không muốn chết!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【19】

Nhưng là cô không giống như vậy, cô không giống như những người khác

Cô không muốn chết!

Cô không muốn tiếp xúc với tình yêu, mà anh, mỗi một lần xuất hiện trước mặt cô, cũng như muốn đẩy cô vào thứ nguy hiểm ấy, cho nên, cô mới liều mạng muốn né tránh!

Nhưng, Chung Tình không biết trả lời Dịch Giản thế nào, cô chỉ cúi đầu, hồi lâu, mới nói: "Tôi không muốn kết hôn."

Không muốn sao?

Nhưng, không phải cô vẫn muốn trở thành vợ của Dịch Hân sao?

Đó cũng không phải là kết hôn sao?

"Nhưng... . . . Em sẽ trở thành vợ của Dịch Hân." Dịch Giản có chút thất thần, ngón tay cũng có chút run rẩy, một loại chua xót cảm giác nơi đáy lòng, dần lan tràn.

"Điều này không giống, anh ta đã chết rồi." Chung Tình cắn môi, cười, tiếp tục nói: "Nếu được như thế, tôi sẽ rất an toàn."

Rất an toàn?

Chẳng lẽ, gả cho anh, không an toàn sao?

Lần này Dịch Giản không tiếp tục hỏi, chẳng qua lại bắt đầu im lặng.

Thật ra thì ý của cô, trong lúc mơ hồ, anh đã hiểu.

Anh sợ, nếu hỏi tiếp sẽ nghe được lời nói thật của cô, nghe được những lời ngày đó khi bị ép phá thai, nhưng lời mà cô đã nói với anh, thiếu chút nữa anh đã quên mất, trong lòng cô, rất ghét anh!

Toàn thân Dịch Giản, từ trong ra ngoài, dần lộ chút vẻ bất lực.

Anh không dám tiếp cận cô quá gần, chỉ sợ sẽ phá vỡ mất sự hài hoà tốt đẹp trong nháy mắt này.

Nhất thời, anh lại cảm thấy đề tài.

Thời gian vẫn chậm rãi trôi, mà người nhà họ Dịch lại không tìm tới đây, Chung Tình dần có chút mệt nhọc, mơ mơ hồ hồ đáp trả câu hỏi của Dịch Giản, Dịch Giản vươn tay, nhẹ nhàng vỗ lưng của cô, bắt lấy bàn tay lạnh như băng của cô, đặt vào trong quần áo của mình,

Chung Tình dần ngủ, mà Dịch Giản, lại vẫn mở mắt, nghiêng đầu, nhìn cô.

Ánh mắt như vậy, trong đêm tối, nóng rực như một ngọn lửa sáng.

Hai chân của anh đã bị cô ngồi đến tê rần, mà anh lại không dám nhúc nhích, chỉ sợ sẽ đánh thức cô.

Thật ra thì lúc này, anh đã từng ảo tưởng rất nhiều lần... . . . Anh và cô, hai người ở chung một chỗ, ôm nhau ngủ một đêm.

Khí lạnh, càng ngày càng nặng, anh cảm thấy thân thể rất khó chịu, cúi đầu, chôn vào cổ của cô, ngửi mùi hương trên người cô, dường như đã tốt

hơn rồi. -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【20】

Khí lạnh, càng ngày càng nặng, anh cảm thấy thân thể rất khó chịu, cúi đầu, chôn vào cổ của cô, ngửi mùi hương trên người cô, dường như đã tốt hơn rồi. -----

Cho dù như thế nào, ít nhất, vào giờ phút này, bọn họ có thể ở nơi lạnh lẽo như vậy, sưởi ấm lẫn nhau, ôm nhau thật chặt.

Đây là giây phút hiếm có thế nào, khiến anh không muốn buông bỏ.

Vì thế, anh không muốn tìm người, cũng không muốn đi ra ngoài.

Cứ muốn thuận theo tự nhiên mà ở đây, lúc nào thì có người đến, anh sẽ ra ngoài lúc đấy.

Đang lúc Dịch Giản suy nghĩ như vậy, bên ngoài, loáng thoáng xuất hiện một tiếng một tiếng gọi.

"Chung tiểu thư... . . Chung tiểu thư... . . Chung tiểu thư... . ."

Dịch Giản nhìn cô gái ngủ say trong ngực, anh không lên tiếng, chỉ hơi cười khẽ, liền ôm lấy cô thật chặt, từ đầu đến cuối chưa từng mở miệng trả lời.

=====

=====

Mặt trời chậm rãi ngoi lên từ phía Đông, chậm rãi chiếu từng tia sáng lên cơ thể hai người

Chung Tình bị tiếng ho khan kịch liệt đánh thức, cô cảm thấy mờ mịt, sau đó mới phát hiện mình đang ở chỗ nào, quay đầu, lại thấy sắc mặt của Dịch Giản đã sớm tái nhợt.

Lúc này, cô mới nhớ tới, Dịch Giản có bệnh, một đêm hôm qua, anh đều ở đây với mình sao?

Hen suyễn... . . . không thể bị cảm lạnh.

Cô vươn tay, sờ trán Dịch Giản, lại phát hiện cô không thể cảm nhận được chút nhiệt độ nào, tất cả đều lạnh như băng.

Chung Tình vội vàng ngồi dậy khỏi người Dịch Giản, cô nhỏ giọng hỏi: "Thiếu tướng... . . . Giờ anh thấy thế nào? Có khó chịu không?"

Bọn họ cũng không mang thuốc bên người, anh ho rất nhiều, tiếng thở dốc tăng thêm từng chút một, Chung Tình đứng dậy, muốn chạy ra ngoài, lại bị Dịch Giản bắt lấy: "Đất trơn lắm... . . . Ho khan chút thôi... . . . Tôi không sao."

Thân thể của anh, anh hiểu.

Vào giờ phút này, vẫn không chết được.

Chỉ hơi lạnh mà thôi.

Máu toàn thân cũng như bị đông cứng, căn bản không có cách nào nhúc nhích.

Chung Tình nghe được lời của anh, nước mắt nhanh chóng rơi xuống: "Sao lại không sao... . . . hen suyễn sẽ làm chết người đấy... .."

"Thật là kỳ quái, suốt cả đêm, người của đại phu nhân vẫn không tìm được nơi này sao?"

"Thiếu tướng, cứ tiếp tục như thế là không được, anh chờ tôi một chút, tôi đi tìm người, nếu không sẽ chết người mất... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【21】

"Thiếu tướng, cứ tiếp tục như thế là không được, anh chờ tôi một chút, tôi đi tìm người, nếu không sẽ chết người mất... . . ."

Dịch Giản kéo cô, không buông ra, ngày này trời lạnh đất trơn, cô chạy ra ngoài như vậy, vội vội vàng vàng, đừng nói gọi người tới, sợ là mình vừa ra khỏi cửa đã té gần chết rồi.

"Không sao, chỉ do tôi quá lạnh thôi."

"Lạnh sao?" Chung Tình đang rất hoảng sợ, cô cũng không biết mình sợ cái gì, hoặc giả chỉ là sợ người đàn ông này, sẽ chết trước mặt của mình... . .

Lạnh... . . Không có có đồ sưởi ấm, cô cũng liều mạng, bởi vì mùa đông, cô mặc áo khoác lông cáo dày cộm, còn mang theo áo choàng, cho nên rất ấm, vì vậy định cởi ra choàng cho anh.

Tất nhiên Dịch Giản không để cho cô làm vậy, sợ cô bị lạnh mà ốm, chỉ là của trong mắt của anh lại thoáng hiện một tầng bi ai, anh như vậy, đúng là vẫn còn làm liên lụy tới cô, khó trách cô lại nói, anh phá hoại hết mọi thứ của cô, nếu như là một người đàn ông bình thường, thân thể khỏe mạnh, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện như thế này.

Chung Tình nhìn anh không lên tiếng, cũng không biết anh đang suy nghĩ gì, suy nghĩ một chút, sau đó không hề chần chừ nhiều, mở lớp áo

ngoài, để lộ áo choàng bằng nhung mỏng bên trong, sau đó ôm chặt Dịch Giản, bọc hai người lại thật kín.

Trong nháy mắt Dịch Giản hoàn toàn thất thần.

Mặt Chung Tình cũng đỏ bừng, mang theo vài phần e lệ.

... ..

Mấy người đại phu nhân, dĩ nhiên là một đêm chưa ngủ, Từ Ngang cũng rất lo lắng, mình không tìm được Tiểu Hoàn không nói, vừa về thì lại không thấy thiếu tướng nữa.

Lần này, hai người mất tích, cả nhà họ Dịch tìm một đêm, cuối cùng cũng không tìm được.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, đại phu nhân gọi tất cả mọi người trong nhà họ Dịch, bắt mọi lật hết các viện trong nhà lên mà tìm.

Chung Tình và Dịch Giản, cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu, mới nghe thấy bên ngoài có từng tiếng gọi truyền đến.

Chung Tình vội vàng đứng dậy, mặc quần áo, sửa sang lại hết thảy mới đi tới cửa, đứng ở nơi đó, đáp lại một câu.

Những người đó vừa nhìn thấy cô, đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, vội vàng đi tới chỗ của bọn họ.

Mọi người thấy thiếu tướng ở bên trong đã ngồi dậy, sắc mặt có chút tái nhợt, cho là bệnh phát, nhất thời một nhóm người luống cuống tay chân hầu hạ Chung Tình và Thiếu tướng, người nấu nước, người tìm bác sĩ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【22】

Mọi người thấy thiếu tướng ở bên trong đã ngồi dậy, sắc mặt có chút tái nhợt, cho là bệnh phát, nhất thời một nhóm người luống cuống tay chân hầu hạ Chung Tình và Thiếu tướng, người nấu nước, người tìm bác sĩ.

Nhận được tin tức đại phu nhân cùng Hà An Viện cũng đã tới.

Đại phu nhân thấy Chung Tình bình an vô sự mới thở phào nhẹ nhõm, cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, nhưng ánh mắt của Hà An Viện trong khoảnh khắc đó, cũng trở nên sắc bén hơn.

Bọn họ lại ở chung với nhau!

Cô ta có thiên ngôn vạn ngữ muốn chất vấn, tuy nhiên thấy dáng vẻ này của Dịch Giản thì cũng chỉ có thể chịu đựng, đi theo đại phu nhân vào trong viện, sắp xếp xong cho hai người, sau khi bác sĩ khám bệnh, nói cả hai người không có chuyện gì, lúc này mới dám thả lỏng.

Đại phu nhân bảo người đi nấu cháo trắng, Tử Uyển giúp Chung Tình ăn vào, Tử ngang lại chăm sóc Dịch Giản.

Sau đó lại để cho người của mình mang theo hai người đi tắm nước nóng, trừ khí lạnh rồi mới ngồi lại phòng.

Tất nhiên đại phu nhân cũng rất nghi ngờ, bà ta suy nghĩ một chút, còn chưa kịp mở miệng hỏi đã nghe được giọng của Hà An Viện, ngữ điệu cũng

khá chua chát: "Không biết, sao thiếu tướng lại ở cùng với Chung tiểu thư thế?"

Chung Tình chưa bao giờ có giây phút nào nhẹ nhõm như thế, tối hôm qua, là cô một đêm an lành nhất trong đời cô, ngay cả lúc ngủ cũng rất sâu, đợi đến khi phải đối mặt với đại phu nhân cùng các dì, cô liền biết, cô vẫn còn cần phải đối mặt với thực tế khốc liệt này.

Hà An Viện đang hỏi hai người bọn họ.

Thiếu tướng không lên tiếng, dĩ nhiên Chung Tình không lên tiếng.

Nơi này ai lớn ai nhỏ, cô vẫn biết.

Nhưng, hiển nhiên, Dịch Giản cũng không có bất kỳ ý muốn giải thích nào, có lẽ do một đêm chưa ngủ, thật sự là mệt muốn chết, nửa tựa tại trên giường, tay nâng trán, nửa híp mắt, tựa như ngủ nhưng không phải là ngủ.

Hà An Viện tức muốn giậm chân, cô ta muốn mắng chửi, nhưng lại ngại vì thiếu tướng, lại không dám hồ ngôn loạn ngữ, chỉ có thể cúi đầu, cắn môi, nhìn đại phu nhân.

Đại phu nhân nhận ra ánh mắt của Hà An Viện, lúc này mới nhìn Dịch Giản cùng Chung Tình, sắc mặt rất nghiêm túc: "Đêm qua, thiếu tướng cùng Chung Tình, tại sao lại đi cùng với nhau?"

"Ngẫu nhiên mà thôi." Dịch Giản chậm rãi mở mắt, từ từ nói bốn chữ như vậy.

"Thật đúng là trùng hợp." Đại phu nhân khẽ cười nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【23】

"Thật đúng là trùng hợp." Đại phu nhân khẽ cười nói.

"Thua đại phu nhân, thật sự là rất trùng hợp, ngày hôm qua Chung Tình muốn tìm Tiểu Hoàn, lại sợ bị người khác gọi về nên mới phải tránh đi, không ngờ, bất tri bất giác lại đi tới trong sân phía đông, không biết tại sao lại gặp phải thiếu tướng."

"Vốn còn định trở về, nhưng mặt đất rất trơn, tôi biết nam nữ hữu biệt, không tiện để thiếu tướng dẫn tôi đi, thiếu tướng lại sợ tôi ở nơi nào không an toàn một mình, có bầu đã sáu tháng, vừa vặn tối hôm qua lại lạnh, cũng chỉ có thể ở lại nơi đó chờ người đến tìm, nhưng... . . . Đợi thật lâu, cũng không có người đến tìm... . . . Bất tri bất giác đã ngủ mất."

Chung Tình giải thích một lần.

Mà Dịch Giản, vẫn thản nhiên, tiếp tục nói: "Tìm người, lại không tìm được! Một đám phế vật!"

Ngữ điệu của anh rất chậm, trong vô hình đã mắng hết nhóm người ở đây.

Dù sao tối hôm qua mọi người cũng chưa từng đi đến phía Đông, có lẽ thiếu tướng đã biết trước như vậy, nên mới tới nơi đó, không ngờ đúng như vậy.

Đại phu nhân thở phào nhẹ nhõm, tất nhiên bà ta biết cô nam quả nữ ở với nhau một đêm là chuyện không hợp tình hợp lý, nhưng bây giờ trong bụng Chung Tình là có con, cho dù giữa hai người thật sự có chuyện gì không thể cho ai biết, nhưng bây giờ cũng không có cách nào để làm những thứ chuyện tình mờ ám kia.

Đại phu nhân lười biếng tựa vào chiếc ghế hoa đào, dò xét cẩn thận Chung Tình một chút, sau đó dời tầm mắt, đối mặt với Dịch Giản, mặc dù vẻ mặt vẫn còn có chút cứng nhắc, nhưng là giọng nói đã dịu đi khá nhiều: "Thiếu tướng, đêm qua cũng có người đến phía Đông, gọi nửa ngày, chẳng lẽ cậu không nghe được?"

Lời như vậy, như không phải là chất vấn, chỉ như hỏi chút việc vặt vãnh trong nhà mà thôi.

Hà An Viện đứng ở một bên, biểu cảm vô cùng lạnh lẽo, cô ta cũng không dám nói gì, lần trước sau khi tự tiện làm chuyện như vậy ở Cổ Viên, thiếu tướng rất lạnh nhạt với cô ta, hiện tại nếu như còn làm thêm gì nữa, sợ rằng thiếu tướng sẽ đuổi cô ta ra khỏi nhà họ Dịch mất!

"Lỡ ngủ thiếp đi nên không nghe được." Dịch Giản miễn cưỡng trả lời một câu, sau đó híp mắt, dáng vẻ vô cùng mệt mỏi, chậm rãi đứng lên: "Nếu không sao thì tôi đi trước."

Tất nhiên đại phu nhân không dám ngăn, vội vàng đứng lên cùng người hầu một phòng tiễn Dịch Giản ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【24】

Tất nhiên đại phu nhân không dám ngăn, vội vàng đứng lên cùng người hầu một phòng tiễn Dịch Giản ra ngoài.

Trở về phòng, đại phu nhân nhìn Chung Tình nhưng không lên tiếng, ngược lại Hà An Viện thấy thiếu tướng đã đi, cũng không có gì phải sợ, bắt đầu nói chuyện xác xược hơn: "Bác, tối hôm qua chắc chắn cô ta ở cùng với thiếu tướng, con nói rồi, có vài lần con có thấy cô ta tới Cố Viên của thiếu tướng, hẳn cô ta đã trốn ở đó nên chúng ta mới không tìm được!"

Chung Tình khéo léo, không lên tiếng, cũng không phản bác, lòng cô rất rõ ràng, ngày cô mang thai rất khớp với ngày Dịch Hân chết đi, cho dù vì sao bác sĩ lại nói sai thời gian, nhưng cô cũng hiểu được, cho dù cô cùng thiếu tướng thật sự có gì, sợ rằng hiện tại đại phu nhân thà tin là không, cũng không tin là có!

Huống chi, đại phu nhân không phải người ngốc, lùi một bước tiến nghìn bước, dù đứa bé trong bụng của cô thật sự là của thiếu tướng, hiện tại thiếu tướng không nói, tất nhiên đại phu nhân cũng phải giả bộ hồ đồ, làm thành không biết, nhận đứa bé này thành cháu của mình mà nuôi.

Dù sao, thứ bà ta muốn chỉ là một người thừa kế.

Đương những chuyện này cần rất nhiều thời gian để có thể lộ ra ngoài, hiện tại... Chưa chắc đại phu nhân sẽ cho rằng cô và thiếu tướng thật sự có chút gì.

Đúng như Chung Tình suy nghĩ, dĩ nhiên đại phu nhân tin đứa bé trong bụng Chung Tình là cháu của mình... . . . Huống chi, còn bốn tháng nữa là đến ngày sinh, đến lúc đó, nếu như sinh không được mới có vấn đề, nếu như đến lúc đó mà sinh được thật... . . . Cô và thiếu tướng, dĩ nhiên là không có gì.

Hà An Viện thấy đại phu nhân như vậy, lòng càng căm giận, từ lúc nhỏ, bác đều che chở cho cô ta, hiện tại cô ta nói, bác lại khen ngược, lúc nào cũng nghe theo Chung Tình, lạnh nhạt cô ta không ít.

"Bác... . . Con nói với người, đứa bé trong bụng của cô ta là của thiếu tướng... . . Chắc chắn cô ta và Thiếu tướng không phải là trong sạch."

"Đủ rồi! Tiểu Viện, Chung Tình không nghỉ ngơi một đêm rồi, hiện tại cũng đã rất mệt, giờ bác muốn đưa cô ấy đi nghỉ, nếu để thân thể phải mệt mỏi thì rất dễ sinh non." Đại phu nhân cắt đứt lời của Hà An Viện, quay đầu đầu, an ủi Chung Tình: "Từ trước đến nay Tiểu viện vẫn nóng tính như vậy, nói chuyện không suy nghĩ, cô đừng để trong lòng... . ."

"Con nữa..., Thiếu tướng cũng đã nói, chẳng qua là tìm không được người mà thôi, từ trước đến nay cậu ấy làm việc rất cẩn thận."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【25】

"Con nữa..., Thiếu tướng cũng đã nói, chẳng qua là tìm không được người mà thôi, từ trước đến nay cậu ấy làm việc rất cẩn thận, nhà họ Dịch này, trừ cậu ấy ra, không có ai thông tuệ bằng cậu, tôi tin cậu ấy... . . . Tự nhiên cũng tin cô."

Đại phu nhân bên nói xong, nhìn sang Tử Uyển.

Tử Uyển vội vàng đỡ Chung Tình vào phòng bên cạnh.

Hà An Viện dậm chân, nước mắt cũng rơi tí tách xuống.

Cô ta thật sự bị chọc tức rồi!

Tại sao cho tới giờ cũng không có người nào chịu tin cô ta?

Cô ta không có chứng cứ, lần trước rõ ràng cô ta đã có thể bắt gian thành công, tuy nhiên cô ta không biết tại sao mọi thứ lại biến mất, thậm chí đã dụ bác tới nơi đó, sau lại hoài thai, bác sĩ nói thời gian khớp với lúc em họ chết... . . . Lòng của bác, càng thêm cố định rồi.

Cô ta cũng muốn có con với thiếu tướng, cô ta cũng muốn có thể ở chung một đêm với thiếu tướng, rõ ràng bây giờ, so với Chung Tình, địa vị của cô ta tốt hơn, tới nhà họ Dịch sớm hơn, hiểu rõ thiếu tướng nhiều hơn so với Chung Tình, nhưng, tại sao... . . . người lấy được trái tim của thiếu tướng lại không phải là cô ta!

Hà An Viện vẫn luôn nuôi oán niệm với Chung Tình, không phải là một ngày hai ngày, vừa vắn hiện tại gặp phải chuyện như vậy, từ lúc thiếu tướng trở về, đến việc chiếc nhẫn, đến một đêm một chỗ, đáy lòng của cô ta càng khó chịu hơn.

Huống chi, cô ta hiểu rõ thiếu tướng nhất, từ trước đến nay thiếu tướng ngủ không sau, sợ là sự thật muốn ở chung với cô ta, nên dù nghe được những người đó gọi, lại giả vờ như không nghe được, thậm chí, đều không để ý thân thể của mình, không để ý bệnh của mình, vẫn ở chung với cô ta trong tiết trời mùa đông lạnh giá như thế!

Những thứ này, không phải là cô ta không hiểu, trước đây, cô ta cho là mình là đa tâm, chỉ cần Chung Tình gả cho em họ, bọn họ sẽ không thể ở chung với nhau, nhưng bây giờ lại không phải như thế, thiếu tướng đối với cô ta, rõ ràng chính là yêu... . . . trong nháy mắt, một loại cảm giác nguy hiểm nhanh chóng bao phủ Hà An Viện.

Sự nghi ngờ mỗi lúc một lớn trong suy nghĩ của Hà An Viện, oán niệm từng chút từng chút tăng thêm, ăn mòn lòng cô ta từng chút một, năm này tháng nọ... . . . Cuối cùng, đã muốn bộc phát.

Thật ra thì cô ta sợ hơn bất cứ ai... . . Cô ta vốn là người được thương yêu nhất nhà họ Dịch, là người mà bọn nữ hầu phải kiêng dè, nhưng, bây giờ cô có một dự cảm, nếu như cứ tiếp tục như vậy, sợ rằng, cô ta sẽ trở thành hai bàn tay trắng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【26】

Cố Viên.

Trong phòng ngủ.

Dịch Giản nằm ở trên giường, Từ ngang bưng một chén cháo tổ yến nóng hổi, đưa cho anh.

Thiếu tướng vươn tay, nhận lấy, trong lúc vô ý ngón giữa chạm vào ngón tay của Từ Ngang, lạnh như băng đến dọa người.

Từ ngang rút tay về, anh ta nhìn Dịch Giản bưng cháo nhưng không uống, anh quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, đôi môi mỏng mang theo chút hơi nước mê người: "Cô ấy ra sao rồi?"

"Chung tiểu thư rất khỏe... . ."

Dịch Giản mím môi, không lên tiếng, cúi đầu, bắt đầu húp từng miếng cháo một.

Ăn xong cháo, anh không đưa chén cho Từ ngang, đôi mắt vẫn rất thâm trầm: "Chuẩn bị quần áo cho tôi, thời gian đã rất cận kề rồi, tiếp tục trở về Giang Nam."

"Thiếu tướng, thân thể của ngài cần phải tĩnh dưỡng một chút."

"Không sao."

Dịch Giản đã rời khỏi giường.

Đã rời đi bảy ngày, chiến trận vẫn chưa xong, anh phải đi xem một chút.

Từ Ngang vô cùng bất đắc dĩ, nhưng cũng chỉ có thể hờ hững Dịch Giản mặc quần áo.

Mặc quần áo xong, hai người ra khỏi phòng, lên xe, lúc rời đi, Dịch Giản như nghĩ tới gì đó, xoay đầu, thản nhiên dặn dò Từ ngang: "Phải người giám sát tình huống ở đây... . . . Cô ấy sắp sinh rồi... . . Nhớ bảo vệ cô ấy."

"Vâng, Thiếu tướng." Từ Ngang gật đầu, lúc này mới khởi động xe, hai người rời đi.

=====

Dịch Giản là rời đi trong đêm.

Lặng lẽ rời đi.

Không lời báo trước.

Chỉ sợ có rất nhiều người sẽ lên tiếng giữ lại, kéo thêm nhiều thứ phiền phức, không bằng cứ im lặng mà rời đi.

Lúc Chung Tình biết tin tức này thì đã là mừng mừng rồi.

Cô cũng không quá kích động, mà đêm hôm đó, dường như cũng đã trở thành bí mật của cô và anh, chỉ ghi tạc vào lòng của nhau, mỗi một lần nghĩ tới, cũng cảm thấy thật ấm áp, rất thoải mái.

Cô vẫn như thế, không dám ôm quá nhiều hi vọng với chuyện của hai người.

Chẳng qua là tâm tính nhưng cũng ổn định hơn rất nhiều, một thời gian dài cô không bao giờ quan tâm đến tin tức của anh, nhưng bây giờ, thỉnh thoảng cô lại lén mở báo ra, xem thử có biết thêm chút tin tức nào của anh hay không.

Mỗi một lần biết anh bình an, lòng của cô sẽ yên tâm hơn.

Bụng càng lúc càng lớn, thời tiết cũng càng ngày càng ấm hơn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【27】

Bụng càng lúc càng lớn, thời tiết cũng càng ngày càng ấm hơn.

Quần áo mặc càng mỏng hơn.

Đàn ông ở nhà họ Dịch cũng dần rời đi, để lại một đám nữ quyến, cả ngày ở trong vườn ngắm hoa, uống trà.

Mà cô vì để có thể thuận lợi khi sinh, cũng thường xuyên tản bộ với mấy vị vợ lẽ.

Ngày trôi qua rất yên bình, hài hòa, hết thấy thoát nhìn, đều rất tốt đẹp.

Dì tư xuất thân phong trần, thích nói đùa, chuyện này tới chuyện khác, cái này tiếp theo cái kia, một nhóm phụ nữ cũng quá tịch mịch, nghe một dạo, cũng bắt đầu thích nói đùa theo.

Chung Tình rất căng thẳng, khi nghe nói, cô cũng chỉ cười hùa theo.

Tính toán thời gian, Chung Tình đã mang thai chín tháng rồi.

Con mỗi lúc lại đạp mạnh hơn.

Khi mọi người đang phơi nắng, Chung Tình lại cảm thấy bụng hơi đau, không thể ngồi yên được.

Dì tư cúi người, xoa bụng Chung Tình, sau đó vui mừng kêu lên: "A, thằng bé đạp này!"

"Vậy sao? Phải không thế? Để tôi sờ một cái nào... . . ."

"Cô thật lưu manh, sờ người Chung Tình làm gì?"

"Không phải cô cũng sờ sao?"

"Tôi sờ bụng, có sờ chỗ khác đâu... . . ."

Mọi người cô một câu tôi một câu, cười đùa rất vui vẻ.

Đại phu nhân cũng vui vẻ ra mặt, nhìn một đám người nháo nhào lên.

Mới nói như vậy, đã có người xuất hiện trong vườn hoa, đứng xa xa, kêu một tiếng: "Đại phu nhân... . . ."

Một đám người cũng yên tĩnh lại.

Đại phu nhân nâng mắt, mang theo một nụ cười trên mặt: "Chuyện gì?"

Người kia quy củ trả lời: "Đại phu nhân... . . Là Từ tiên sinh gọi điện thoại tới, nói Thiếu tướng bị thương."

Nụ cười của mọi người đông cứng lại.

Không ai mở miệng nói chuyện.

"Có nghiêm trọng không?"

"Đúng vậy... . . Rốt cuộc có chuyện gì không?"

Qua một chút, mới có người bắt đầu hỏi.

Chung Tình ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích, vươn tay xoa bụng của mình, tốc độ tim đập rất nhanh.

Đoàn người chờ lấy đại phu nhân, vội vội vàng vàng chạy đi nhận điện thoại.

Để lại Chung Tình và cô hầu gái nhỏ của mình, bản thân cô cũng muốn đi xem thử một chút, nghe tin tức của anh, ai ngờ, mới vừa đi hai bước lại cảm thấy bụng đau dữ dội, nhất thời cô không đứng vững, té xuống đất.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【28】

Để lại Chung Tình và cô hầu gái nhỏ của mình, bản thân cô cũng muốn đi xem thử một chút, nghe tin tức của anh, ai ngờ, mới vừa đi hai bước lại cảm thấy bụng đau dữ dội, nhất thời cô không đứng vững, té xuống đất.

Người hầu ra sức đỡ cô, lớn tiếng kêu: "Người đâu, người đâu"

Mọi người nhìn thấy Chung Tình ngã xuống, có người vội vàng đỡ cô lên.

Có người thấy có vết máu chảy ra từ trong váy Chung Tình, thét lên: "Máu... . . Máu... . ."

Trong khoảng thời gian ngắn, nhà họ Dịch, loạn làm một đám.

Tình trạng của thiếu tướng cũng không quá nghiêm trọng, đại phu nhân vừa cúp điện thoại, lại nghe thấy Chung Tình té xỉu, còn chảy máu, quỳnh lên, vội vàng gọi bác sĩ.

Bác sĩ vừa tới, xem mạch xong, lại nói sắp sinh non.

Vì vậy, lại vội vàng đưa cô vào bệnh viện.

Tất cả mọi người bị ngăn ở ngoài cửa, rất nhiều người đi đi vào vào, bưng nước nóng đi vào, bưng máu ra ngoài.

Chung Tình vẫn không tỉnh lại, đứa bé này cũng không có cách nào ra đời, máu chảy không ngừng, sợ là mẹ con cũng không trụ được.

Cuối cùng vắt vả cầm máu, qua một đêm, lúc này Chung Tình mới tỉnh lại, mơ mơ màng màng, chỉ nghe được bên tai có người nói cô phải dùng sức.

Nhưng cô không còn chút sức lực nào.

Suy nghĩ vì con, cô liều mạng cắn răng, cố rặn.

Vừa rặn, con vẫn không thể ra, mà máu lại chảy nhiều hơn.

Bác sĩ vô cùng căng thẳng, tình huống như thế từng có, là khó sinh, con và mẹ, chỉ có một người có thể sống.

Ra cửa, nói lại với đại phu nhân như thế.

Sắc mặt đại phu nhân trắng nhợt, đám người cũng có chút không biết phải làm sao.

Hồi lâu, cũng không ai lên tiếng.

"Chúng tôi đã tận lực, nhưng là bây giờ xem lại, con và mẹ, sợ là chỉ có thể giữ một người, xin hãy nhanh quyết định... . . . Nếu như quá muộn, sợ rằng mẹ con cũng không giữ được."

"Dĩ nhiên là giữ còn, đó là máu thịt của nhà họ Dịch."

"Phải, giữ con."

"Tại sao lại như vậy chứ?" Cuối cùng vẫn là di tư thiện lương, không nhìn được mở miệng phản đối: "Nhưng Chung Tình cũng là một mạng."

"Nhưng chúng ta không thể không giữ lại máu thịt của nhà họ Dịch, đó là con trai, thiếu tướng không kết hôn, tiểu thiếu gia chết, thằng bé là độc đinh đây!"

"Phải, phải giữ con, đại phu nhân nhanh nói đi, phải giữ con!"

Đại phu nhân siết chặt khăn tay, bà ta ngẩng đầu lên, nhìn bác sĩ, một chút do dự cũng không có, gọn gàng dứt khoát nói: "Giữ con.. . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 329: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【29】

Đại phu nhân siết chặt khăn tay, bà ta ngẩng đầu lên, nhìn bác sĩ, một chút do dự cũng không có, gọn gàng dứt khoát nói: "Giữ con... ."

Dĩ nhiên là phải giữ con.

Đại phu nhân, đáy lòng của bà ta, cho tới bây giờ đều là vì đứa bé này.

"Bác sĩ, giữ con... . Anh có thể bảo đảm đứa bé này có thể ra đời bình an không? Cho dù có như thế nào, làm ơn, hãy giữ đứa con ấy lại." Giọng đại phu nhân có chút lạnh lẽo, hết như cô gái bên trong kia không phải là Chung Tình mà bà ta đã từng chăm sóc.

Đúng là như vậy.

Vừa lúc bắt đầu, bà ta đối tốt với cô cũng chính là vì đứa bé này, bà ta mất nhiều tâm huyết như vậy, đối tốt với cô, nuôi cô như thế, chẳng phải chính là vì đứa bé trong bụng sao?

Hiện tại, cuối cùng đã sắp sinh, sao bà ta có thể cho phép có chút nửa điểm sai lầm xuất hiện đây?

"Xin hỏi, mọi người đã chắc chưa?" Trong nháy mắt, bác sĩ thoáng do dự: "Tuổi của cô ấy không lớn, tương lai vẫn có thể mang thai... . Cho nên, mọi người suy nghĩ kỹ rồi sao?"

"Suy nghĩ kỹ rồi, đương nhiên là giữ con!" Đại phu nhân cúi kính nói một câu, tràn đầy sự kiên quyết!

Còn suy nghĩ cái gì?

Dịch Hân đã chết rồi, đứa bé này không giữ được, bà ta sẽ không còn gì để dựa vào cả!

Một đứa con gái cũng không!

Đại phu nhân mở miệng, hệt như đang bắt lấy cơ hội sống cuối cùng, liều mạng nói: "Bác sĩ, tôi cầu xin các người, nhất định phải giữ đứa bé sống, cho dù phải bỏ ra cái giá lớn đến đâu tôi đều không để ý, làm ơn phải giữ đứa bé sống... ."

"Phu nhân, xin bà đừng nóng, chẳng qua tin tức này, có cần phải hỏi ý người mẹ ở bên trong không? Dù sao cũng là tính mạng của cô ấy, vẫn còn cần sự lựa chọn của cô ấy." Bác sĩ mở miệng, có phần hơi tiếc nuối.

"Không cần! Cứ giữ còn! Không cần để cho cô ấy biết!" Đại phu nhân phản đối lời của bác sĩ như chém đinh chặt sắt: "Không phải nói nữa, chẳng phải chờ lâu một giây sẽ tăng thêm một phần nguy hiểm sao? Anh còn không đi phẫu thuật lo lắng cái gì, nếu như cháu của tôi chết, nhà họ Dịch sẽ không tha cho bệnh viện các người!"

Đại phu nhân dọa bác sĩ run lên, ở thành phố X, người có thể chọc vào nhà họ Dịch rất ít.

Nhất thời, bác sĩ quay đầu, đi vào trong phòng phẫu thuật.

Ánh mắt của đại phu nhân rất mờ lung, nhưng nơi đáy mắt lại phát ra thứ ánh sáng rất kinh người.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【30】

Ánh mắt của đại phu nhân rất mờ lung, nhưng nơi đáy mắt lại phát ra thứ ánh sáng rất kinh người.

Bác sĩ đi vào phòng, Chung Tình đã đau đến chết đi sống lại, sắc mặt tái nhợt, hết như có thể chết bất cứ lúc nào.

Tay của cô siết chặt thanh ngang, toàn thân cũng đang run rẩy.

Cô có thể chết như vậy không?

Tại sao không có ai nói cho cô biết... ... Sinh một đứa con lại đau đớn như thế, hết như sự đau đớn khi chết đi sống lại vậy?

Nếu như cô thật sự chết rồi, vậy phải làm thế nào?

Trong mắt của cô đều là nước mắt, từ nhỏ đến lớn, cô rất sợ chết, hoặc giả, nếu mức độ sợ chết của cô rơi vào trong mắt người khác, chắc chắn ai cũng sẽ cảm thấy rất khó tin, không thể giải thích nổi, nhưng đó chính là lý do cho sự khác biệt của cô.

Chưa trải qua cuộc sống như cô, sẽ không có ai hiểu được cái chết đáng sợ đến đâu.

Giống như bây giờ, cảm giác không biết mình sẽ sống hay chết, rốt cuộc kinh khủng đến cỡ nào.

Chung Tình thấy bác sĩ, giọng nói rất yếu ớt: "Bác sĩ... . . . anh nói, tôi có thể chết hay không?"

Bác sĩ nhìn cô, cảm thấy cô rất đẹp, lại cảm thấy cô rất đáng thương.

Cô còn không biết, người nhà phía ngoài đã bỏ qua cô, chỉ vì đứa bé trong bụng của cô.

Phụ nữ của thời đại này rất đáng thương, dường như trời sinh chỉ là một công cụ để nối dõi tông đường mà thôi.

Chung Tình thở hổn hển từng hơi, chỉ cảm thấy vô cùng đau đớn, cô không muốn chết, tuyệt đối không muốn... . . .

Cô vươn tay, tháo chiếc nhẫn giá trị liên thành mà Dịch Giản đưa cho cô nhét vào trong tay bác sĩ: "Xin anh... . . Cứu tôi, tôi không muốn chết... . . ."

Bác sĩ cúi đầu, nhìn chiếc nhẫn kim cương kia, không nhìn được thở dài một hơi, hồi lâu sau, vẫn là trả chiếc nhẫn lại cho Chung Tình: "Thật sự xin lỗi... . . . Chiếc nhẫn này, tôi không thể nhận."

Thật sự bác sĩ cũng có ý như Chung Tình nghĩ, bảo vệ đứa bé, để người mẹ phải chết.

Nhưng lương tâm của anh đã dẫn vật vào thời khắc này.

Mỗi người đều có bản năng cầu sinh, nhưng ánh sáng trong mắt cô gái này lại mãnh liệt như thế, hết như toàn thân cô chỉ còn lại một từ ngữ duy nhất, đó là phải sống!

"Tại sao? Chẳng lẽ tôi sẽ chết sao? Tôi không muốn chết... .." Giọng nói của Chung Tình đã trở nên rất nhỏ khiến người khác không thể nghe được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 331: Muốn Con Hay Mẹ (31)

"Vì sao? Chẳng lẽ tôi sẽ chết thật sao? Tôi không muốn chết. . . ." Giọng nói của Chung Tình rất nhỏ khiến người ta không nghe được gì.

Ý thức của cô càng ngày càng mơ hồ, nhưng lại có một ý nghĩ trong đầu, chống đỡ cô, không cho cô ngã xuống.

Cô muốn sống... . . . Cô không muốn chết.

Bác sĩ than thở, nhìn hộ sĩ ở bên cạnh, cầm thuốc tê, "Cô yên tâm, chỉ là tiêm một mũi thôi, rồi sẽ ngủ."

Giác ngủ này vừa ngủ, sợ là vĩnh viễn cũng không thể tỉnh lại.

"Cô và con cô hiện tại chỉ có thể chọn lấy một người, đại phu nhân đã căn dặn, muốn giữ đứa bé. . . "

Bác sĩ nhìn sự nghi ngờ trong đáy mắt Chung Tình, giải thích đơn giản với cô.

Ánh mắt Chung Tình lập tức trở nên tan rã.

Ngàn tính vạn tính, nhưng chung quy cũng tính sót một bước.

Ai sẽ nghĩ tới, lúc sinh con lại gặp phải chuyện như vậy?

Nếu cô biết sớm hơn, chắc chắn cô đã sớm rời đi cùng đứa bé trong bụng. . .

Đại phu nhân đối xử tốt với cô tất cả đều là vì đứa nhỏ này, những thứ này cô cũng biết, nhân tình thế sự vốn như vậy, người vô dụng với người, thì mắc mớ gì người phải đối tốt với người ta?

Cô còn tưởng rằng, mình có thể dựa vào việc này, có thể tiếp tục chống đỡ sống sót.

Nhưng bây giờ thì sao?

Mọi thứ cũng chỉ là giấc mộng mà thôi!

Chắc chắn đại phu nhân chỉ muốn cô chết đi, để đứa bé sống sót.

Bởi vì, bây giờ cô đã là thứ không còn chút giá trị lợi dụng nào nữa, chỉ có duy nhất đứa con này. . . Đứa nhỏ này, chính là chỗ dựa của cô rồi.

So với nhà họ Chung, đúng là không có gì khác biệt.

Trừ phi chính người nắm giữ quyền hành trong tay, nếu không, người vĩnh viễn bị người khác nắm trong tay có thể hung hăng bóp chết bất kỳ lúc nào.

Chính cô cũng biết mình đã chọn đại phu nhân, làm quân cờ của bà ta. Uổng công cô tự cho thông minh, lại không ngờ sẽ có chuyện như vậy xảy ra.

Thật sự là, người định không bằng trời định.

Chung Tình nắm chặt khăn trải giường, đáy mắt lóe ra một tia sáng sáng rực, cô biết mà, người trên thế giới này đều chẳng có ai đáng tin cậy cả. . . Ai cũng vậy cả, trừ khi. . . Anh mạnh hơn họ, hoặc là, anh phải đảm bảo anh có tác dụng với người ta!

Cô biết, . . . Trên thế giới này, không ai sẽ thật lòng đối tốt với ai, mà lại thật tình dưới tình huống không có lợi ích gì, đó là người ta xem người như đồ chơi để đối đãi từ sớm rồi.

Từ trước đến nay cô đều không tin vào người khác, ngoại trừ chị hai và Trác Nhiên, cho tới bây giờ. . . . Trong nháy mắt này, cô đã không thể tin tưởng vào ai được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Muốn Con Hay Mẹ (32)

Từ trước đến nay cô đều không tin vào người khác, ngoại trừ chị hai và Trác Nhiên, cho tới bây giờ. . . . Trong nháy mắt này, cô cũng không thể tin tưởng vào ai được. . . . Hoặc là nói, trong lòng cô, chút cảm giác tốt đẹp vốn có với người nhà họ Dịch, đều đã tan thành mây khói cả rồi!

Thật ra, cô cũng không thể nói thêm lời nào, có trách đại phu nhân đã lựa chọn như vậy hay không, nếu đổi lại là cô, có lẽ cô còn làm ra việc quá đáng hơn cả đại phu nhân, cô cũng sẽ cần đứa nhỏ, chứ chẳng cần người mẹ làm gì!

Bởi vì bọn họ đều là một loại người, sống trong một đại gia đình như thế này, vùng vẫy hết sức, liều mạng bảo vệ thứ mình muốn, đại phu nhân muốn địa vị, có lẽ có địa vị, bà ta mới có thể tiếp tục sống sót tốt hơn.

Chỉ là cô vẫn chưa muốn chết!

Cô nhìn bác sĩ, lại không nghĩ được chút biện pháp nào, làm lí do để bác sĩ đồng ý cho cô tiếp tục sống.

Cô đã không còn là cô sáu hô phong hoán vũ ở nhà họ Chung của ngày xưa nữa. . . Cô của bây giờ, có trách cũng chỉ có thể trách. . . số cô không tốt!

Tuyệt vọng như thủy triều, chậm rãi vùi lấp cô.

Bác sĩ nhìn cô im lặng không nói, chỉ cho rằng cô thật sự lặng im lựa chọn như vậy, cầm ống chích lên, đâm vào cổ tay cô.

Cô cảm giác được da dày mình thoáng trở nên đau đớn, đâm thẳng vào tim.

Cô suy nghĩ, nếu cô thật phải chết. . . Có phải sẽ không phải sợ hãi như vậy nữa hay không?

Nhưng mà, cô lại sợ, cô mơ mơ hồ hồ nghe được bác sĩ nói gì đó với cô, không sao sẽ không đau, chỉ cần ngủ thiếp đi, rồi cái gì cũng sẽ qua hết.

Rõ ràng là một câu an ủi dịu dàng như vậy, nhưng lại khiến toàn thân cô run rẩy.

Thật sự phải chết sao?

Cô. . . . Trong đầu cô mơ mơ hồ hồ lại nghĩ tới thiếu tướng, chàng trai tuyệt mỹ như vậy, nhớ tới đêm hôm đó, nhớ tới khi cô ở trong ngực anh, nhớ tới những gì mình đã nói với anh, tôi sẽ không chết ở nơi này chứ? Tôi rất sợ. . .

Đó là đêm đẹp nhất trong của cuộc đời này của cô, không đâm đá nhau, không có chuyện gì phải sợ hãi, thậm chí chẳng biết tại sao lại có cả cảm giác an tâm lẫn ý lại, tin tưởng nhau, nép mình trong lòng anh, cô sẽ không chết.

Chung Tình lại không nhận được tự giễu mình, cô còn nghĩ ngợi chuyện lung tung gì nữa. . . Đêm hôm đó, chẳng qua là đúng lúc, có thể là vì con của mình nên anh mới làm vậy, anh đã có người anh yêu, người đó không phải cô, mà cô và anh, là điều không thể nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Tôi Muốn Cô Ấy Sống (1)

Chung Tình lại không nhịn được tự giễu mình, cô còn nghĩ ngợi chuyện lung tung gì nữa. . . Đêm hôm đó, chẳng qua là đúng lúc, có thể là vì con của mình, nên anh mới làm vậy, anh đã có người anh yêu, người đó không phải cô, mà cô và anh, là điều không thể nào.

Về sau ý thức Chung Tình thật sự trở nên mơ hồ, cô thầm nói với mình, nếu cô không chết, nếu cô không chết. . . Như thế, cô có thể tiếp tục sống thật tốt. . . Từ nay về sau cô tuyệt đối không để mình gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào nữa.

Thật ra, có lẽ cô đang tự cho mình một con đường để hy vọng.

Từ trước đến nay cô luôn có ham muốn được sống rất mãnh liệt, giống như chuyện cô từng bị mẹ cả nhốt trong phòng chứa củi, đói bụng mười ngày mười đêm cô vẫn không chết.

Cô nghĩ, lúc ấy, dù vừa sợ vừa đói, cô đều nhịn được tới tận giờ, bây giờ chẳng phải chỉ alf sinh con thôi sao, có lẽ cô có thể sống được.

Nếu quả thật cô còn được sống. . . Cô thề cô nhất định sẽ không tin tưởng ai nữa, cô sẽ dùng mọi cách, dựa vào một một người có chỗ dựa thật vững chắc, người mà cô có thể nắm chặt trong tay được, sau đó tiếp tục sống thật tốt. . .

Chỗ dựa vững chắc?

Sẽ là ai chứ?

Thiếu tướng sao?

Nhưng mà. . . . Nếu người đó là anh mà nói. . . .Liệu có thể có một ngày, anh sẽ đối xử với mình giống như đại phu nhân hay không?

Phản bội và vứt bỏ trên thế gian này, cô thấy còn ít sao?

Lúc cha còn yêu mẹ cô, thì thề non hẹn biển, sông cạn đá mòn, đến cuối cùng, chẳng phải cũng vứt bà như giấy rách đó sao!

Vì thiếu tướng, Hà An Viện tự tay hạ thuốc cô, muốn độc chết cô, sau cùng lại thành hạ độc tiểu thiếu gia, cô còn có thể tỏ ra không có việc gì, như thể thật không có chuyện gì, cũng không phản bội đại phu nhân sao?

Nếu có một ngày, thiếu tướng gặp phải nguy hiểm, có lẽ anh cũng sẽ quăng cô như vậy. . . .

Cho nên, không dựa vào người khác vẫn là tốt nhất!

Cô nên rời khỏi nhà họ Dịch... . . . Đi thật xa, càng xa càng tốt, xa tới mức đoạn tuyệt tất cả mọi sự chú ý của những người ở nơi này, cô có thể sống ở chỗ khác, tìm một người bình thường thành thật, sống một cuộc sống bình thường.

Có lẽ như vậy mới là an toàn nhất.

Chung Tình nghĩ, nghĩ... . . . Cả người, cũng trở nên mơ hồ.

...

Ngoài cửa, đại phu nhân và nhóm vợ bé yên tĩnh ngồi đó.

Trong bệnh viện rất yên tĩnh, không hề có chút tiếng động qua lại nào.

Chợt, từ cửa truyền tới một loạt tiếng bước chân chinh tề.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 334: Tôi Muốn Cô Ấy Sống (2)

Ngoài cửa, đại phu nhân và nhóm vợ bé yên tĩnh ngồi đó.

Trong bệnh viện rất yên tĩnh, không hề có chút tiếng động qua lại nào.

Chợt, từ cửa truyền tới một loạt tiếng bước chân chinh tề.

Đại phu nhân cùng mấy bà vợ bé quay đầu, lại nhìn thấy mấy người mặc quân trang đi vào trước.

Mọi người đứng thành hai đội, khoảng cách ở giữa ước chừng cỡ một mét, yên lặng không nhúc nhích.

Đại phu nhân và mấy cô vợ nhỏ mắt nhìn mắt, trong não xoay tròn cực nhanh: Nói cho cùng thì đang có chuyện gì xảy ra? Sao lại có người trong quân tới đây vậy nhỉ? Tóm lại tình huống hiện giờ là như thế nào?

Dù sao đại phu nhân cũng là chủ nhà, vừa muốn đi lên trước hỏi, lại nhìn thấy hai người nữa từ ngoài cửa bước vào.

Đại phu nhân đứng lên thân mình cứng ngắc, ánh mắt cũng dừng lại ở hình ảnh tiếp đó.

Ánh mặt trời chói mắt, nét mặt thiếu tướng lạnh nhạt tới mức gần như không thấy được, nhịp chân của anh vẫn bình tĩnh thong dong như cũ, toàn thân tản ra khí lạnh tới cùng cực và cả sắc đẹp diễm lệ.

Trong tích tắc đấy, hình ảnh kia, tuyệt mỹ đến cực hạn.

Khiến tất cả những người phụ nữ ở đây, trong nháy mắt đều cảm thấy hít thở không thông, thậm chí bọn họ còn nghe được tiếng tim mình đập thành thịch.

Thiếu tướng nhà họ Dịch, mặc dù là thiếu tướng, nhưng anh chưa bao giờ để một người lính nào trong quân đội bước vào nhà họ Dịch một bước.

Là sợ sẽ dọa những người phụ nữ trong nhà họ Dịch.

Nhưng mà, sao giờ đây, anh lại dẫn theo người dưới quyền xuất hiện tại nơi này.

Thậm chí, giờ này khắc này, toàn thân thiếu tướng, dường như đã không có chút nhiệt độ nào, băng lãnh đáng sợ.

Âm u lạnh lẽo như vậy, không phải thứ người bình thường có thể nhận nổi.

Trong hành lang, trống trải im lặng, chỉ có tiếng bước chân Dịch Giản đi tới từng nhịp từng nhịp một.

Rất có tiết tấu.

Âm thanh như thế, lại cứ như tiếng triệu hồi đến từ trong Địa ngục, khủng bố đáng sợ.

Cuối cùng, tiếng đi đường, dừng lại trước mặt đại phu nhân, lúc này mới đại phu nhân mới tỉnh hồn, lúc này mới nhớ tới, hiện tại chủ nhân chân chính của nhà họ Dịch chính là thiếu tướng, đã trở lại.

Đại phu nhân ngẩng đầu, đối diện một đôi mắt lạnh buốt, sắc bén như vậy, sắc bén như vậy, lại như đang ẩn chứa cự tức giận lớn vô cùng, mang đến cho người khác cảm giác áp bách vô hình.

Nhưng mà, Dịch Giản của giờ phút này, lại yên tĩnh như vậy, im lặng. . . gần như quỷ dị.

"Thiếu tướng... . . . Sao ngài lại đến đây?"

Đại phu nhân mở miệng trước.

Giọng của bà ta, nghe qua, đã có mấy phần yếu ớt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Tôi Muốn Cô Ấy Sống (3)

Giọng của bà, nghe qua, đã có mấy phần yếu ớt.

Dịch Giản không lên tiếng, tầm mắt sắc bén quét về phía cửa vào phòng bệnh bị nhóm người đại phu nhân cản lại, anh lại nhìn nhìn đám vợ bé đứng một bên, giọng nói u ám tới cực điểm.

"Tránh ra —— —— "

Bọn họ đều đáng chết!

Dám để Tiểu Tình của anh chết đi như vậy!

Trong nháy mắt này, anh như nhìn thấy người phụ nữ kia, đến cùng trên mặt cô có bao nhiêu khủng hoảng.

Như trước nay, mỗi lần kề cận tử vong, cô đều có bộ dáng đó.

Đây là chuyện cô sợ nhất!

Cho dù lần nào anh cũng lấy chuyện cô sợ nhất để uy hiếp cô, nhưng chưa bao giờ đụng tới điểm mấu chốt của cô, mà chỉ lòng vòng dạo quanh, từng chút từng phút, mỗi một bước anh làm đều dùng tình dụng tâm mà làm.

Thật không dễ gì, đêm hôm đó trong nền trời ngập tuyết, anh mới có thể tới gần cô thêm một chút, cô có thể tựa vào trong lòng anh, nói với anh

nhiều chuyện như vậy, lắng nghe anh nói thật nhiều, thậm chí, ngay cả tâm sự của mình anh cũng không dám nói rõ, chỉ sợ cô sẽ trốn chạy, sợ hãi, vẫn luôn thật cẩn thận đến gần cô.

Mà lúc này, những người đàn bà này sao có thể bất cậ nhân tình lựa chọn đứa bé bỏ mặc cô như vậy, lại một lần nữa khiến chút ỷ lại và tín nhiệm mà anh khó khăn lắm mới tạo được, đập tan thành mây khói, phá thành mảnh nhỏ như thế?!

Anh tuyệt đối không chấp nhận, để cô biến về tình trạng bạn đầu, cô của khi ấy, cách anh xa rất xa. . . .

Sẽ làm anh, rất lạnh, rất lạnh... . . .

Dịch Giản đột nhiên bước chân tới, đi thẳng vào phòng bệnh.

Nhất thời đại phu nhân bị hành động này của Dịch Giản dọa cho, bà ta cảm thấy thiếu tướng của lúc này, thật xa lạ, khiến người ta sợ hãi muốn thét chói tai.

Nhưng mà, bà ta lại không có chút hơi sức nào để đi giản đơn mọi việc, thậm chí chỉ có thể đứng đó ngơ ngác, ngay cả tầm mắt cũng có chút phiêu tán.

Lúc tay Dịch Giản đụng vào cửa phòng bệnh, đại phu nhân mới hoảng thần, vội vàng quay đầu, dè né sợ hãi trong đáy lòng, vừa mở miệng, gần từng chữ hỏi: "Thiếu tướng, cậu làm gì vậy?"

Thiếu tướng không nói một lời, mà trực tiếp vươn tay mở cánh cửa ra.

Đại phu nhân đi tới trước, ngăn cản động tác của thiếu tướng, ánh mắt bà ta nhìn anh, trong mắt toàn bộ đều là giật mình "Đó là con Dịch Hân, là người phụ nữ của Dịch Hân, không có quan hệ gì với cậu!"

Dịch Giả không thèm nhìn đại phu nhân, thẳng tay giữ cửa, mở rộng ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 336: Tôi Muốn Cô Ấy Sống (4)

Dịch Giản không thèm nhìn đại phu nhân, thẳng tay giữ cửa, mở rộng ra.

Không có quan hệ gì với anh?

Người phụ nữ kia, từ trước tới giờ vẫn luôn là của anh, không có quan hệ gì với anh?

"Thiếu tướng, tôi là chị dâu cả của cậu, đó là cháu trai của người anh cả mà cậu quý trọng nhất, tôi lựa chọn thay anh cả cậu, cậu không thể làm bừa!" Đại phu nhân lấy cả anh cả Dịch Giản là Dịch Phong ra, giọng bà ta run run: "Nếu cậu thật muốn ngăn cản, như thế, vậy thì giết tôi trước!"

Ánh mắt Dịch Giản càng lúc càng thâm trầm, tầm mắt anh sắc bén, bắn thẳng về phía đại phu nhân, trên mặt không có chút gợn sóng, dường như trên dưới toàn thân dính đầy hơi máu, sát ý dày đặc.

"Bà cho là tôi không dám?"

Anh nghiêng đầu, cho Từ Ngang một ánh mắt, đó là một mệnh lệnh vô thanh.

Từ Ngang ngẫm hiểu, một giây sau, liền cung kính đi tới bên cạnh đại phu nhân, vươn tay, ngăn cản đại phu nhân: "Đại phu nhân, xin —— —— ——"

Đại phu nhân thật không ngờ Dịch Giản lại làm chuyện như vậy, Dịch Giản người này, từ trước đến nay đều có điểm mấu chốt, anh ta yêu nhà họ Dịch, cũng quan tâm nhà họ Dịch, mà mình là chị dâu cả ruột thịt của anh ta, làm sao anh ta có thể đối xử với bà như vậy?

Vốn Dịch Giản còn tính bước thêm một bước, gợn gàng dứt khoát bước vào phòng, nhưng lại như nhớ tới thứ gì đó, chậm rãi rút bước chân này lại, xoay người, nhìn đại phu nhân từ trên cao xuống, bất thành linh nhàn nhật đã mở miệng: "Cô ấy, không phải người bà có tư cách đụng tới!"

Ngoại trừ cô ấy ra, có tặng nhà họ Dịch này cho bà, cũng được cả!

Chỉ riêng cô, không phải người bà có tư cách biết tới!

Dịch Giản vốn trầm mặc ít lời, giờ khắc này, lại càng yên tĩnh tới lạ thường, chỉ riêng ánh mắt chậm rãi đặt lên người Chung Tình đang nằm đó, lòng anh trở nên đau đớn.

Không phải anh không kính trọng anh cả mình.

Mà là người nằm nơi ấy, rõ ràng là người mà anh muốn nhất quý trọng nhất, lại bị người khác chà đạp vô tình như vậy!

Dịch Giản nắm tay, xoay người, đi vào trong.

Một câu đại phu nhân cũng không nói ra được, ừng nói mấy bà vợ bé kia, bọn họ đều đứng đó, toàn thân run rẩy, ai cũng không biết, liệu Dịch Giản có thể biến bọn họ thành kiểu dạng gì nữa thật không!

Chợt, trong hành lang lại truyền đến tiếng bước chân, người nọ mặc âu phục màu đen toàn thân, phía sau có một bác sĩ trẻ tuổi đi theo, tới trước mặt Dịch Giản.

Người tới chính là Bạc Dịch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 337: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (5)

Người tới chính là Bạc Địch.

Anh ta cười cười đầy tà khí, vươn tay, vỗ vỗ bả vai Dịch Giản, vội vàng giải thích nói: "Giản, không phải cố ý... . chính là Nghê Y cô ấy làm loạn, vừa muốn chạy trốn, tôi tìm cô ấy về, rồi mới tới đây. . . Thật không ngờ, cậu đã tới rồi. . . Ha ha... Ha ha..."

Bạc Địch cười gượng, anh biết lúc này Dịch Giản quả thật rất rất tức giận.

Từ một tiếng trước, anh ta đã gọi cho anh, bảo anh tới bệnh viện đưa Chung Tình đi.

Nhưng mà, không có biện pháp, cô bé con Nghê Y anh nuôi lại không ăn không uống, thậm chí còn muốn nhảy cửa sổ chạy trốn, anh chỉ có thể lăn lộn với cô, đè cô trên giường, làm tới toàn thân mềm nhũn, không cách nào nhúc nhích, lúc này mới vội vội vàng vàng chạy tới đây.

"Cậu câm miệng cho tôi!" Ánh mắt Dịch Giản tối sầm lại, là anh tính sai, mới cho người gọi điện cho anh ta, không biết từ đâu mà bắt được một cô gái, đã ăn sạch rồi, còn không làm gì được, càng ngày càng trở nên không đáng tin, nhiều người như vậy, sao anh lại đi gọi điện cho tên này, thật sự là ý thức không chuẩn!

Một giây sau, Dịch Giản tóm lấy bác sĩ trẻ tuổi sau lưng Bạc Địch sau lưng Bạc Địch, tiến vào trong phòng bệnh, giọng nói thoáng lộ vẻ uy hiếp, là nói với Bạc Địch: "Đợi lát nữa, sẽ tính sổ với cậu!"

Sau đó, ầm một tiếng đóng cửa lại.

Để tất cả những người liên can ở lại ngoài cửa.

Bạc Địch nhún vai, nhìn nhìn chung quanh, nhìn thấy nhiều phụ nữ mặc sườn xám xinh đẹp đoan trang như vậy đứng đó, không nhịn được lại cười cười, cúi đầu than thở: "Giản thật đúng là được hưởng phúc, trong nhà nhiều diễm sắc như vậy!"

Thiếu tướng đi vào, vô hình trung, sát khí trong hành lang cũng giảm đi rất nhiều, trong nháy mắt, đại phu nhân và nhóm vợ bé cũng chậm ra thở ra một hơi, có ánh mắt của bà vợ bé nhìn đại phu nhân mang theo ý sung sướng khi thấy người khác gặp tai họa, thật ra đứa bé đó có mất cũng hay, ít đi một phần uy hiếp.

Nhưng cũng có vợ bé vẫn còn sợ đại thái thái, chỉ có thể lặng lẽ nhẹ nhàng đứng cạnh bà ta, một tiếng cũng không dám hé.

... ..

Dịch Giản nhìn Chung Tình đã hôn mê trên giường, đồng tử anh hơi rút lại, không chút do dự nói với bác sĩ đang tính toán làm phẫu thuật: "Tôi muốn cô ấy còn sống!"

Bác sĩ bị hình ảnh như vậy làm sợ từ sớm, ông ta đã làm một phần giải phẫu rồi, giờ bảo muốn người lớn sống, sợ là không được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (6)

Bác sĩ bị hình ảnh như vậy làm sợ từ sớm, ông ta đã làm một phần giải phẫu rồi, giờ bảo muốn người lớn sống, sợ là không được.

Làm không tốt, cả mẹ lẫn con đều chết.

Nhưng mà Dịch Giản lại có tính dọa người quá mức, ông ta khẽ run, dao giải phẫu cũng rơi xuống đất: "Thiếu... . . . Thiếu tướng... .. tướng. . . . chuyện này, sợ là không."

Lời bác sĩ chưa dứt, đáy mắt Dịch Giản đã loé lên vẻ xơ xác tiêu điều, thuận miệng liền nghe được một tiếng súng nặng nề vang lên.

Bác sĩ sợ tới mức hét lên thất thanh, cả người cũng bật lên, ông ta ngửi thấy mùi thuốc súng, cúi đầu lại phát hiện, khẩu súng kia bắn vào sàn nhà dưới chân ông.

Ông ta sợ tới nỗi quỳ xuống đất: "Thiếu... . . . Thiếu... . . . Thiếu tướng... .. Tôi... .."

Bác sĩ sớm đã bị dọa đến hồn bay phách tán, hoàn toàn không biết nên nói những gì.

Thậm chí, chính ông ta cũng không biết rốt cuộc mình đã sai ở đâu.

"Thiếu, thiếu tướng, tôi, tôi chỉ đúng, chỉ dựa theo, dựa theo phân phó của đại phu nhân, tới, tới, muốn giữ đứa, đứa bé. . . ."

Bác sĩ giải thích, đem tất cả trách nhiệm, giao cho đại thái thái.

Dịch Giản lại hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ với những gì ông ta nói.

Anh đứng lên, nhìn bác sĩ đang quỳ dưới sàn, cúi đầu xuống, biểu cảm trên mặt đều không có chút di động thay đổi nào.

"Tôi, muốn, cô ấy, sống,!"

"Để tôi." Bác sĩ trẻ sau lưng Dịch Giản cười cười, đi lên phía trước, trước tiên anh quan sát mí mắt Chung Tình, sau đó, chậm rãi nói: "Cô ấy còn sống, chỉ bị tiêm thuốc gây tê, trước tiên tôi sẽ cố gắng hết mức để bảo vệ cả hai mẹ con, nếu có chuyện ngoài ý muốn phát sinh, tôi sẽ bảo đảm cho người mẹ trước."

"Không được!" Dịch Giản không chú nghĩ ngợi mà bác bỏ lời bác sĩ Bạc Dịch dẫn tới, gằn từng tiếng một: "Cô ấy còn sống là được!"

Đứa nhỏ có sống hay không, anh không quan tâm, chỉ cần cô còn sống là được!

"Giản, sợ là anh hoàn toàn không tin tưởng tôi, tôi nói tôi sẽ thử một lần, có lẽ cả đứa bé lẫn người lớn đều có thể sống sót!" Bác sĩ trẻ nở nụ cười nhàn nhạt, nỗ lực thuyết phục Dịch Giản, hiện tại anh quả thật rất hưng phấn, rất hiếm khi có một cuộc giải phẫu lâm sàng khiến người ta căng thẳng như lúc này, giờ phút này anh muốn thử tiên phong đột phá nên một vấn đề lớn trong y học, để mẹ con bình an!

"Tự anh cũng biết, nó chỉ là thử nghiệm!" Đáy mắt Dịch Giản đen tối tới không thấy đáy, anh nghiêng đầu, nhìn tên lang băm đang quỳ gối dưới chân mình, giơ chân lên, đá văng ra: "Cút ra ngoài đi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (7)

"Tự anh cũng biết, nó chỉ là thử nghiệm!" Đáy mắt Dịch Giản đen tối tới không thấy đáy, anh nghiêng đầu, nhìn tên lang băm đang quỳ gối dưới chân mình, giơ chân lên, đá văng ra: "Cút ra ngoài đi!"

Bác sĩ đang quỳ vừa nghe vậy vội vàng bò lăn ra ngoài.

Toàn thân Dịch Giản lộ ra một tầng hơi thở rồi bời, mang theo vẻ đẹp khuynh thành trước nay chưa từng có mà quay đầu, thản nhiên nói với bác sĩ trẻ kia: "Anh đừng mơ tới chuyện lấy người phụ nữ của tôi làm thí nghiệm!"

"Biết đâu sẽ thành công thì sao, nếu vậy, con của anh cũng có thể sống!"

"Nếu thất bại, vậy làm sao bây giờ?"

Con người Dịch Giản đột nhiên thu nhỏ lại, đứa bé này, không phải anh không muốn có, mà chieh là giờ phút này, y thuật của ai anh cũng không tin được!

Nếu thật sự cả hai đều sống, vậy đó chính là chuyện vui lớn, nhưng nếu xuất hiện điều ngoài ý muốn. . . nếu cô ra đi. . .

Vậy anh. . .

Có nghĩ Dịch Giản cũng không dám nghĩ!

Anh cảm thấy nếu thời điểm ấy thật sự tới, như vậy có lẽ cả thế giới của anh sẽ tan vỡ ngay trước mặt anh rồi!

Sống chết của người khác, mí mắt anh chẳng bao giờ nháy lấy một cái!

Nhưng mấy người này lại không biết, đừng nói tới chuyện sống chết của cô, cho dù chỉ là hỉ nộ ái ố, một cái nhăn mày một nụ cười của cô đều là chuyện làm anh vấn vương nhất!

Dịch Giản giơ súng lên, nhắm vào vị bác sĩ: "Tôi muốn cô ấy tiếp tục sống!"

Tôi muốn cô ấy sống!

Chỉ cần cô ấy còn sống!

Thử nghiệm này anh không dám, một chút cũng không dám thử!

Không ai biết, anh của bây giờ có bao nhiêu sợ hãi!

Ai nói, chết mới là thứ đáng sợ nhất, thật ra, đáng sợ nhất, là nhìn người mình yêu bước dần vào cõi chết, đó mới là điều đáng sợ nhất!

Bác sĩ trẻ vươn tay, tỏ vẻ đầu hàng: "Được sẽ dựa theo lời anh nói mà làm, tôi sẽ để đứa bé chết trước, sau đó lấy ra khỏi cơ thể mẹ, dưới tình huống bình thường làm như vậy là an toàn nhất với người mẹ. . . "

Một tiếng súng vang lên.

Bác sĩ trẻ liền hoàn hồn, thiếu chút nữa anh đã phạm lỗi, bác sĩ ban nãy chỉ nói một câu, cô gái này sẽ chết đã bị thiếu tướng nổ súng ngay rồi, anh ta cuống quýt sửa miệng: "Cơ thể mẹ sẽ được an toàn tuyệt đối. . . Hiện tại liền bắt đầu giải phẫu, giảm bớt chỉ số nguy hiểm tới tối đa, anh có muốn ra ngoài không?"

Dịch Giản nào thềm quan tâm tới anh bác sĩ trẻ, anh nắm khẩu súng ở trong tay, đầu gối nửa quỳ cạnh giường, vươn tay, nắm lấy bàn tay Chung Tình, nháy mắt sát khí toàn thân vừa rồi tụt xuống, dáng vẻ của anh thật tình cảm nồng nàn, hoàn toàn là một người khác.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 340: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (8)

Dịch Giản nào thêm quan tâm tới anh bác sĩ trẻ, anh nắm khẩu súng ở trong tay, đầu gối nửa quỳ cạnh giường, vươn tay, nắm lấy bàn tay Chung Tình, nháy mắt sát khí toàn thân vừa rồi tụt xuống, dáng vẻ của anh thật tình cảm nồng nàn, hoàn toàn là một người khác.

"Tiểu Tình... . ." Giọng điệu Dịch Giản chậm rãi mềm mại tới cực điểm: "... . . . Ngoan... . . em sẽ không sao."

Bác sĩ trẻ nhìn mà hoàn toàn u mê, đây là Dịch Giản anh biết bao lâu nay phải không?

Lại có thể có một mặt dịu dàng như vậy, không không không... . . Là lại có thể có tình cảm, có nét mặt, cũng sẽ có linh hồn?

Anh nhìn trông có vẻ ngốc.

Dịch Giản lại ngẩng đầu, nháy mắt đã biến thành thiếu tướng lãnh khốc trước sau như một, hung hăng trừng mắt bác sĩ trẻ một cái, lúc này anh chàng mới vội vàng bắt đầu chuẩn bị làm phẫu thuật.

Mà Dịch Giản ở một bên, lại cúi đầu, cứ như biến thành một người khác dịu dàng nhìn Chung Tình.

Đáy lòng bác sĩ thâm kinh ngạc. . . Sao thiên hạ này lại có thể có một người đàn ông như thế này kia chứ? Với người khác thì lạnh muốn chết, chỉ

với riêng một người, là mềm muốn nhũn!

Hết lần này tới lần khác, mềm mại như vậy, lại trí mạng như vậy!

=====

=====

Cuộc giải phẫu rất thành công.

Đứa nhỏ bị tính khư khư cố chấp của Dịch Giản mà mất đi rồi.

Anh không chừa lại cho mình một chút cơ hội đổi ý nào!

Dù là đứa con khó có, nhưng cũng chẳng thể vượt qua người phụ nữ đang mang thai đứa con của họ.

Anh biết, mười tháng hoài thai, người có tình cảm nhất với đứa trẻ chính là phụ nữ trên giường này, cô rất sợ chết. . . . Nhưng tới phút cuối, cô lại không làm ra bất kỳ hành động phản kháng nào, chỉ yên lặng chấp nhận, điều đấy nói rõ, trong tiềm thức của cô, cô vẫn muốn đứa bé này được sống tốt.

Nếu cô muốn phản kháng... . . . Cô hoàn toàn có thể... . . . Trong mấy tình huống này, chỉ cànna mặt sức vươn tay đánh vào bụng mình, hoặc lăn từ trên giường xuống đất, ngã xuống. . . . Chắc chắn, đứa bé không thể giữ được.

Như vậy, cô có thể được sống tiếp.

Nhưng cô không làm vậy, dù cô có chút ích kỷ, có phần không tin người khác, nhưng sâu trong đáy lòng cô, lại có tình cảm mãnh liệt nhất.

Cũng có cái khiến cô phải quan tâm. . . Người phụ nữ như vậy, càng khiến Dịch Giản yêu thương hơn.

Anh đứng trước giường, lẳng lặng nhìn chỗ cô nằm.

Dưới ánh đèn mờ nhạt, mang theo sự ấm áp tan biến trong phòng, anh nhìn nét mặt của cô, đều có chút hòa tan rồi.

Bình tĩnh mà xem xét, Dịch Giải anh thật rất rất muốn bước vào cuộc sống của cô, tham gia vào toàn bộ sinh mệnh cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 341: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (9)

Bình tĩnh mà xem xét, Dịch Giản anh thật rất rất muốn bước vào cuộc sống của cô, tham gia vào toàn bộ sinh mệnh cô.

Chỉ là, anh lại phải bước vào từ từ.

Anh nghĩ, anh cần từ từ học tập, học tập, làm sao để không trở thành kẻ thù của cô, còn có thể yêu cô, bảo vệ cô thật tốt. . . .

Thật ra cô chưa từng biết, chín tháng này, dù anh không ở bên cô, nhưng trong thế giới của cô vẫn ẩn ẩn bóng dáng anh. . .

Hoặc là nói, từ lần đầu gặp mặt tới giờ, anh chưa từng rời khỏi thế giới của cô, chỉ là cô chưa từng được biết mà thôi. . .

Dịch Giản nhìn cô, có chút say mê.

Trên gương mặt lạnh nhạt, mơ hồ tỏa ra vẻ tĩnh lặng.

Đột nhiên cánh cửa phòng bệnh được mở ra, người vào là Bạc Dịch.

Anh đứng bên giường, vươn tay, vỗ vỗ bả vai Dịch Giản, nhẹ giọng nói: "Một ngày một đêm không nghỉ ngơi, cậu đi nghỉ một chốc đi?"

Dịch Giản không lên tiếng, thật sự một câu anh cũng không muốn nói, giờ đây anh mới phát hiện, nếu cô không sống ở trong tầm mắt của anh, ngay cả hơi sức để nói chuyện, anh cũng không có được.

Nghỉ ngơi?

Làm sao có thể nghỉ ngơi được nữa?

Nếu nhắm mắt lại, anh chỉ sợ khi mình tỉnh lại đã nghe được tin cô bỏ đi, thậm chí, anh còn thoáng nghe tiếng khóc của con, chỉ trích người làm cha như anh, là người cha không đủ tư cách!

"Cậu cứ thế này rất không tốt."

Dịch Giản vẫn im lặng như cũ.

Không tốt thật sao?

Anh cảm thấy hiện tại anh rất tốt.

Có thể ăn, có thể uống, có thể đứng, có thể đi, có thể hít thở, có thể sống... . . .

Bạc Địch tiếp tục chậm rãi nói, trong giọng nói mang chút ý cười: "Không giống cậu chút nào, tinh thần hết sức sa sút, không phải Tần Diệp nói rồi sao? Cô ấy không chết được, cô ấy chỉ đang ngủ thôi. Chỉ có điều lựa chọn của cậu thật sự đã dọa tôi rồi, vì sao không chịu cho Tần Diệp một cơ hội? Thiên phú của cậu ấy, cậu cũng biết, có lẽ cậu ấy thật sự có thể cứu sống đứa con của hai người. . . Chỉ có điều, có thể hiểu... . . Thật sự rất không ngờ, cậu cũng có lúc nhát gan sợ phiền phức, cậu cũng có khi không dám thử. . . . "

Bạc Địch nhìn anh, du học ba năm, trở thành bạn hợp ý, trong đó đã trải qua biết bao nhiêu chuyện?

Nhưng anh chưa bao giờ thấy Dịch Giản xuất hiện chút bối rối nào.

Cho tới bây giờ, vẫn luôn giữ phong thái bình tĩnh, lười biếng, trông như hơi thần kinh, người khác nói anh chàng tốt cũng được, không tốt cũng

được, anh đều cười, cứ như mấy lời này chỉ là lời vô ích, không thể vào đầu anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (10)

Cho tới bây giờ, vẫn luôn giữ phong thái bình tĩnh, lười biếng, trông như hơi thần kinh, người khác nói anh chàng tốt cũng được, không tốt cũng được, anh đều cười, cứ như mấy lời này chỉ là lời vô ích, không thể vào đầu anh.

Nhưng mà, chín tháng trước, anh lại tới nhà họ Bạc, không rên một tiếng, sau một lúc lâu mới nói một câu, cô ấy nói cô ấy chán ghét tôi rồi !

Mặc dù anh không biết rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra giữa hai người, nhưng lúc ấy, nét mặt Dịch Giản lại nói với anh rất rõ, cậu ta đang rất đau lòng khổ sở.

Lúc đó, anh mới giật mình, cô gái phương đông mềm mại kia tên là Chung Tình, nhìn bề ngoài, ngoại trừ xinh đẹp, vẫn chỉ là xinh đẹp, cũng không có gì khác biệt, sao lại có thể có năng lực lớn như vậy, chỉ một câu liền chối bỏ tất cả mọi thứ của Dịch Giản. . . . Thế cho nên, thiếu tướng từ trước đến nay lui tới một mình, không bị gò bó trói buộc, quả thật... . . rồi.

Hoá ra, người khác nói nhiều nói ít gì, anh cũng có thể ngoảnh mặt làm ngơ.

Nhưng lời người phụ nữ kia nói, anh lại thật sự tin là thật.

Bạc Dịch không nhịn được có chút tò mò, đến cùng Dịch Giản và phụ nữ này, đã trải qua những chuyện gì.

Hoặc có thể nói, tất cả những người quen biết Dịch Giản đều rất tò mò.

Nhưng Dịch Giản lại chưa từng nói với ai.

"Đôi khi, tôi thật rất tò mò, đến cùng phụ nữ này đã làm gì mà khiến cậu cam tâm tình nguyện, cúi đầu phục tùng như vậy!"

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Bạc Địch, vấn đề này, tất cả mọi người đều đang tò mò.

Sau một lát, anh lại chậm rãi dời tầm mắt tới chỗ cô.

Đó là bí mật của anh và cô.

Thật ra, nó chỉ là bí mật của riêng anh.

Cô đều quên hết rồi. . . .

Anh cúi đầu, nhìn chiếc nhẫn kim cương màu hồng nhạt trên ngón tay cô, đáy mắt hiện lên đau thương sâu sắc, lại nhàn nhạt như có như không.

"Muốn biết?"

Nét mặt Bạc Địch liền hiện lên vẻ tươi cười y chang yêu nghiệt, tác phong rất không đứng đắn, anh nhìn Dịch Giản, nghiêm túc hỏi: "Cậu sẽ nói cho tôi biết?"

Thật sự là cực kỳ tò mò, anh đã muốn biết bao nhiêu năm rồi, cũng không nhắc đến với anh.

"Nếu cậu thật sự muốn nói cho tôi biết, như vậy, tôi đây sẽ chịu thiệt lắng nghe một chút."

"Không cần cậu chịu thiệt nữa." Dịch Giản quay đầu, tiếp tục nhìn Chung Tình, cứ như nhìn bao nhiêu cũng không thể đủ.

Bạc Địch kinh ngạc, khe khẽ khụ khụ: "Cái kia, tôi nói sai rồi... Không ồn ào nữa, không phải cậu muốn nói sao?"

"Ừ." Dịch Giản gật gật đầu, lẳng lặng nhìn Bạc Địch, chậm rãi mở miệng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 343: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (11)

"Ừ." Dịch Giản gật gật đầu, lẳng lặng nhìn Bạc Địch, chậm rãi mở miệng.

Bạc Địch dựng tai lên, thật ra anh không pahri đàn ông nhiều chuyện đâu, nhưng anh thật sự rất tò mò câu chuyện xưa của Dịch Giản.

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn nét mặt Bạc Địch, có phần thâm thúy, vẫn mang theo vẻ phức tạp, kẻ sát tai anh, thấp giọng mà lại đồng đều ỏi ra bốn chữ.

"Không thể trả lời."

Nét mặt Bạc Địch lập tức trở nên cứng nhắc.

Rất lâu, mới tỉnh lại, giương mắt, chống lại ánh mắt có phần đùa bỡn của Dịch Giản.

Hiện thực làm anh sửng sờ.

Sau 5 giây, Bạc Địch hoàn toàn thanh tỉnh lại.

"Bá" lui về phía sau hai bước, lồng ngực Bạc Địch phập phồng phập phồng, xxx! Anh lại bị đùa giỡn rồi! Thậm chí anh đã quên mất. . . tên đàn ông trước mặt anh này, nhìn thì có vẻ mềm mại không xương, lưỡi nhác, với chuyện gì cũng không để tâm, nhưng mà nội tâm, lại có tính cách vô sỉ nhất trên thế giới này,, đó chính là —— —— có hận tất báo!

Anh nên nghĩ đến từ sớm, Dịch Giản, tuyệt đối sẽ không không tính toán với mình, nhất là tại thời điểm nguy hiểm này, anh lại có thể vì Nghê Y, không tới nơi này trước, cho nên, anh bị mang thù rồi!

Bạc Địch vội "vụt" một cái chạy tới, lập tức đến trước mặt Dịch Giản, vươn tay, chậm rãi kéo cổ áo Dịch Giản lại, rề rà mở miệng, giọng nói vô cùng tinh tế: "Chúng ta, đã lâu không đánh nhau rồi nhỉ? Hử?"

Dịch Giản hừ lạnh một tiếng, không cho là đúng, vươn tay hất ngón tay trên quần áo mình của Bạc Địch ra, thậm chí còn phui phui áo, quay đầu, nhìn Chung Tình, im lặng không lên tiếng.

Bạc Địch vừa muốn phát tác, hiển nhiên anh không phải người chịu khinh bỉ, bị người ta chọc phá như vậy, cũng không thể nhịn xuống được, vừa muốn mở miệng, lại nghe có người đi đến gõ cửa, là Từ Ngang, thấp giọng nói: "Bạc Địch... . . . Nghe quản gia nhà họ Bạc gọi điện thoại nói, cô Nghê Y, đã đốt rụi phòng ngủ của anh. . . Sau đó luôn mồm mắng, đê tiện, vô sỉ, hạ. . . lưu, không biết xấu hổ, mặt người dạ thú!"

Vốn Bạc Địch tính cho Dịch Giản chọc phải phiền phức, nghe vậy liền ngừng lại, hít sâu một hơi, lạnh trừng mắt Từ Ngang, trong lòng nghĩ, hai tên ông chủ lẫn người làm này, thật đúng là người người thay nhau trút giận chọc tức anh, muốn nghĩ tất cả biện pháp để đối phó anh hay sao?

"Cho xin, cậu có thể chỉ truyền lại một nửa tin tức thôi được không, mấy câu mắng chửi đằng sau, cậu có thể nuốt vào đó!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 344: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (12)

"Xin cậu có thể chỉ truyền lại một nửa tin tức thôi là được không, mấy câu mắng chửi đằng sau, cậu có thể nuốt vào đó!"

Đáy lòng lại căm giận nhớ lại, cô gái nhỏ ki của anh tỉnh lại nhanh thật, anh mới tới chỗ Dịch Giản xem chút thôi, vốn tưởng rằng cô sẽ bị hành một mà ngủ ba bốn tiếng đồng hồ chứ, ai biết mới có một tiếng cô đã dậy, xem xem, có lẽ anh chưa dùng đủ lực, nên nghĩ biện pháp khiến cô mệt chết ngất, động cũng không động được mới tốt. . . .

Tức khắc, bên miệng Bạc Định ngậm chữ nụ cười mờ ám. . . . Lắc lắc chìa khóa xe, xoay người đi ra ngoài.

Bây giờ, anh thề, cho dù cô có khóc lóc cầu xin tha thứ, anh cũng sẽ không buông tha cô rồi... . . . Ủ, một hơi, làm ba bốn lần... . . .

Làm tới. . . cả mở miệng, kêu rên một tí cô cũng không có sức. . .

=====

=====

Ngần ngăm vạn nghĩ, Chung Tình thật không ngờ mình sẽ tỉnh lại.

Thật ra, sự thật giống như thiếu tướng nghĩ, lúc ấy cô từng có ý nghĩ muốn tự tay bóp chết đứa nhỏ này, cô chỉ cần vươn mình một cái, ngã

xuống sàn, đứa bé sẽ biến thành một vũng máu loãng, chảy ra, tới lúc ấy, bọn họ không cứu thì cô cũng được cứu rồi.

Nhưng mà, rốt cuộc đó vẫn là đứa con của mình. . . vẫn không đành.

Cô chỉ ôm chút hy vọng, mong mình có thể sống được.

Trên thế giới này, không ai không sợ chết, chỉ là cô rất sợ, có lẽ bọn họ chưa từng trải qua những chuyện giống cô, nếu gặp chỉ cảm thấy chết thì chết, nếu thật có một ngày, cái chết tới gần trong tích tắc, cô nghĩ, có lẽ bọn họ sẽ biết nó đáng sợ đến bao nhiêu.

Cô chớp chớp mắt, có phần không thể tin, mình lại có thể có thể tỉnh lại.

Vươn tay vuốt ve bụng mình, sao lại phẳng vậy, con của cô đâu?

Theo bản năng cô muốn ngồi dậy, lại phát hiện tay mình đang bị người khác nắm lấy, nghiêng đầu, vừa lúc Dịch Giản cũng ngẩng đầu lên, trong tích tắc đấy, cô thoáng thấy khó tin, cô không tin mình đã tỉnh lại, lại nhìn thấy dáng dấp anh... . . Trong thoáng chốc, lòng anh kích động, cuối cùng cô cũng tỉnh. . . Anh chờ, cũng cảm thấy, còn thể nữa, chắc mình cũng bị hít thở không thông mà chết.

Ánh mắt cả hai đều không nháy, cứ thế lặng lẽ đối diện nhau, ước chừng một phút đồng hồ, cô mới đỏ mặt, vội vã chuyển tầm mắt, thấp giọng hô một câu: "Thiếu tướng... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (13)

Ánh mắt cả hai đều không nháy, cứ thế lặng lẽ đối diện nhau, ước chừng một phút đồng hồ, cô mới đỏ mặt, vội vã chuyển tầm mắt, thấp giọng hô một câu: "Thiếu tướng... . . ."

Đáy lòng lại có vô số thắc mắc, rất muốn hỏi, nhưng lại không biết nên hỏi từ đâu.

Theo bản năng cô muốn mạnh mẽ rút tay khỏi tay anh, nhưng còn chưa động, đã bị anh nắm ngược lại thật chắc, sức lực của cô liền thành vô ích, cũng không dám liếc mắt nhìn anh, có thể là do vừa tỉnh lại, cơ thể còn chưa tốt, ánh mắt cô vẫn cực kỳ tan rã.

Từ Ngang theo bên cạnh, vừa thấy cô tỉnh, nỗi lo trong lòng anh cũng buông xuống, vội vàng ra ngoài đưa thuốc vào, đưa cho thiếu tướng.

Nét mặt Dịch Giản vẫn nhạt nhạt, cầm lấy thìa, đảo chén thuốc, trước tiên anh múc đầy một thìa thuốc, cho vào miệng, nhẹ nhàng uống, đợi một lúc mới bón cho Chung Tình.

Chung Tình yên lòng mở miệng uống thuốc. (ý là anh thử thuốc cho chị biết thuốc không có độc, rất an toàn chị có thể uống.)

Một muỗng lại một muỗng bón cho cô, động tác của Dịch Giản rất thông thả.

Thuốc rất đắng, Chung Tình không thích uống, nhưng vì có thể khỏe mạnh, cô vẫn cắn răng uống tiếp.

Thật ra Chung Tình không quen cảnh thiếu tướng chăm sóc mình như bây giờ, nhưng hiện tại cô bệnh nằm trên giường, đừng nói tự uống thuốc, cả ngồi còn không ngồi dậy nổi.

Uống thuốc xong, Từ Ngang đưa mút hoa quả tới, thiếu tướng tự mình nếm thử một cái, mới đút cho Chung Tình một miếng.

Sau đó, Từ Ngang lại mang cháo lên, thiếu tướng cũng ăn trước một muỗng, rồi mới cho Chung Tình ăn.

Chung Tình không nhận được bất đầu nghi ngờ, từ lúc nào mà thiếu tướng đã nuôi ra thói quen này? Thích ăn đồ ăn của người khác trước?

Nhưng cô lại nhớ rõ, rất nhiều lần ăn cơm thiếu tướng đều không có ham mê như vậy đâu?

Chẳng lẽ là?

Chung Tình không nhận được lắc đầu, chắc chắn là cô nghĩ nhiều, sao thiếu tướng có thể biết thói quen vặt này của cô được chứ, cô thích ăn những thứ đã nhìn thấy người ta ăn rồi, như vậy cô mới chịu ăn, đây là chuyện không ai biết được, cô cũng chưa từng nói với thiếu tướng, sao anh có thể biết được?

Chắc chắn là do cô nghĩ nhiều rồi...

Chung Tình không nhận được nâng mí mắt, vụng trộm nhìn Dịch Giản, phát hiện nét mặt chàng trai vẫn lạnh nhạt như nước, trông không giống vì mấy thói quen vặt làm người khác tức giận này của mình mới nếm đồ ăn trước.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (15)

Mấy bóng đèn lưu ly phát ra ánh sáng rực rỡ, chiếu lên mặt hai người, tạo thành một khung cảnh có đầy hương vị "vợ chồng".

Mấy ngày nay Dịch Giản không có cảm giác ngủ ngon, cho nên lần này vừa ngủ liền ngủ rất say, thậm chí còn có ý nghĩ không muốn tỉnh lại.

Hít thở vào đều là mùi hương từ cơ thể cô, mùi thơm ngát nhàn nhạt, tràn ngập ý chí anh lôi cuốn từ từ khiến anh tham luyến.

Thỉnh thoảng mở mắt ra, liền nhìn thấy dung nhan say ngủ của cô, khuôn mặt anh mong nhớ ngày đêm, chỉ cảm thấy tất cả những thứ này thật quá hoàn hảo.

Cô mơ hồ trong mộng, có thể đó lúc này thật sự đã chịu sự kinh hãi lớn, thỉnh thoảng cô cũng bị ác mộng làm cho tỉnh lại, cũng không biết có phải vì có cảm ứng tâm linh hay không, lúc nào cô cũng mơ thấy bé con của mình máu chảy đầm đìa nhìn cô khóc.

Cô vừa tỉnh, anh liền tỉnh lại vội vàng đuổi tay, ôm cô vào lòng, khẽ vỗ về, nhẹ nhàng che chở, hoàn toàn xem cô là thú cưng nhỏ để yêu chiều che chở dỗ dành.

Lòng của cô lại dần dần dễ chịu hơn, cô há miệng, muốn hỏi con đâu, nhưng không biết có phải vì cảnh tượng trong mộng không, là lúc nào

Chung Tình lúc nào cũng cảm thấy càng ngày càng không có dũng khí hỏi ra miệng rồi.

=====

Chung Tình đã tỉnh rồi lại ngủ, ngủ rồi tỉnh, Dịch Giản mớm thuốc cho cô, đều y trình tự kia, thật ra lòng anh đã biết những thói quen nhỏ này của cô, trước giờ anh rất lười nhác, nhưng cũng không có nghĩa là không dụng tâm, anh rất chú trọng khâu nhỏ, chỉ là chi tiết này, chỉ dành cho riêng cô.

Cơ thể cô khỏe lại rất nhanh,, ước chừng qua nửa tháng, Dịch Giản liền phân phó người chuẩn bị xe, đưa cô về Cố Viên.

Lúc Dịch Giản trở về nhà họ Dịch, đã đổi một chiếc xe mới, nhập khẩu từ Mỹ về, ổn định hơn chiếc trước rất nhiều.

Đại phu nhân không ra đón, sợ là còn đang giận thiếu tướng, mà thiếu tướng cũng chẳng để ý tới, đi thẳng về Cố Viên.

Cửa Cố Viên, đại phu nhân và Hà An Viện, còn có một vị bậc cha chú nhà họ Dịch đứng đó.

Nhìn thấy Dịch Giản xuống xe, theo bản năng Hà An Viện nhướn người lên trước, liên tục bước nhanh hai bước, ngay sau đó lại nhìn nhìn đại phu nhân, lùi về sau, đứng bên người bà, không dám nhúc nhích.

Dịch Giản không nhìn tới đó, anh xuống xe, cẩn thận đỡ Chung Tình trong xe xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (16)

Dịch Giản không nhìn tới đó, anh xuống xe, cẩn thận đỡ Chung Tình trong xe xuống.

Lúc Chung Tình nhìn thấy đại phu nhân, lòng cô không nhìn được mà căng thẳng, lại nghĩ, sớm muộn gì cũng phải đối mặt, cô hít sâu một hơi, trong lòng sớm có quyết định của mình.

Dịch Giản và Chung Tình cách đại phu nhân càng lúc càng gần, Dịch Giản có thể không nói gì, nhưng Chung Tình lại phải giữ lễ nghĩa, "Chung Tình chào đại phu nhân."

Đại phu nhân cũng chẳng thèm nhìn Chung Tình, đáy mắt không có chút vẻ sùng nịnh và vui sướng như khi nhìn cô mang thai lúc trước, ngược lại lại tăng thêm sát khí lạnh băng.

Chung Tình ngẩng đầu, nhìn thẳng vào đại phu nhân, với phản ứng của đại phu nhân cô không thấy kinh ngạc, chắc chắn giờ đây trong lòng bà đang hận chết cô. . . . Chỉ có điều đáy lòng Chung Tình cũng chẳng còn chút cảm tình nào với bà ta cả. . . . Dù sao, ngay khi bà ta lựa chọn đứa bé kia, hai người đều đã xé rách lớp mặt nạ rồi.

Nếu đã không thể nào giữ quan hệ tốt thì Chung Tình cũng chẳng phí hơi đi trung hoà quan hệ của hai người.

"Thiếu tướng, hôm nay tôi tới, có chuyện muốn nói với cậu." Giọng đại phu nhân cực kì sắc bén, ánh mắt cũng mang thêm vài phần sắc bén, lướt qua Chung Tình nhìn vào Dịch Giản, lưu loát nói: "Phụ nữ nhất định phải làm đúng nữ tặc, Chung Tình vốn là người của Dịch Hân, hiện tại lại cùng thiếu tướng là không thanh không bạch, tôi nghĩ, quy củ nhà họ Dịch không thể thay đổi, hiện tại cô ta đã bán mình cho nhà họ Dịch, giấy bán mình vẫn ở trong tay tôi, thì đó là người của tôi, hy vọng thiếu tướng tạm thời trả cô ta lại cho tôi! Y theo gia quy nhà họ Dịch xử trí!"

Cái gọi là gia quy, còn không phải là dìm lồng heo sao.

Sắc mặt Chung Tình có chút tái nhợt, cô cúi đầu, cắn cắn môi dưới, liếc mắt nhìn, nhìn nhìn thiếu tướng, lại phát hiện vẻ mặt của anh, vẫn lạnh nhạt thờ ơ như cũ.

Thật ra, cho dù bây giờ thiếu tướng có quyền lớn hơn trời đi nữa thì anh cũng không thể thay đổi sự thật này.

Giấy bán thân của cô vẫn nằm trong tay đại phu nhân, suy cho cùng cô vẫn là người của bà ấy, cả đời này không thể lấy lại tự do, cho dù chuyện này có làm ầm lên, e rằng vẫn có rất nhiều người cho là cô có chết cũng không hết tội.

Từ nhỏ Chung Tình đã biết, tốt khoe, xấu che cố gắng mà che che càng kín càng tốt.

Nếu đại phu nhân thật tiết lộ chuyện này ra, vậy cô sẽ bị vô số người châm chọc nhục mạ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 349: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (17)

Nếu đại phu nhân thật tiết lộ chuyện này ra, vậy cô sẽ bị vô số người châm chọc nhục mạ.

"Thiếu tướng, chẳng lẽ cậu thật sự muốn làm trái gia quy nhà họ Dịch sao? Nếu giờ này cậu còn bao che cho cô ta, như tể tướng lai, chẳng phải tỏ rõ tất cả phụ nữ trong nhà họ Dịch này nữ nhân đều không đứng đắn sao? Đến lúc đấy, chẳng phải không còn chút sức thuyết phục nào nữa à?"

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn nhìn Chung Tình, đáy mắt mang vẻ dụi dằm, rất lâu, anh mới quay đầu, nhìn đại phu nhân, chậm rãi nói: "Sau này lại nói."

"Sau này?" Giọng điệu đại phu nhân hơi kích động, "Sau này là khi nào?"

Dịch Giản không nói gì, anh chỉ kéo Chung Tình đi qua trước mặt đại phu nhân tiếp tục vào trong Cố Viên.

Nhìn bóng dáng của anh, nét mặt đại phu nhân cũng trở nên vắn vẹo, bà rất muốn tỏ ra ung dung bình tĩnh, nhưng nét mặt của bà lại tiết lộ rất rõ đáy lòng bà đang tức giận vô cùng tức giận.

Có lẽ, trên thế giới này, chưa từng có ai, ngay cả khi đang tức giận cũng có thể làm như chẳng có gì giống Dịch Giản, cứ hết như thường.

"Xem ra, thiếu tướng quyết tâm muốn che chở con ả này? Đó chính là không cần chị dâu cả tôi đây, cũng không quan tâm tới danh tiếng nhà họ Dịch, nếu đã như vậy, tôi còn sống làm gì? Không bằng tôi chết đi, xuống địa ngục chịu tội với liệt tổ liệt tông, nhận tội với anh cả cậu!"

Đại phu nhân không ngốc, đương nhiên bà ta biết nên lấy ai để bức ép Dịch Giản.

Cho dù Dịch Giản luôn làm theo ý mình, nhưng rất tôn kính anh cả, lúc trước. . . . anh là con riêng, mẹ ruột của anh là một cô hầu nhỏ, là bị cha anh nhìn trúng trong bữa tiệc gia đình, sau đó mới sinh ra anh, cha anh lại sợ vợ, không dám nói chuyện này ra, lúc đó, xem tí nữa mẹ anh đã bị vợ cả của cha đưa đi dìm lồng heo, cũng là anh cả 10 tuổi của anh đứng ra ngăn cản chuyện này, thậm chí, còn tự mình đưa anh tới đây, gọi anh là em trai. Cũng từ một tiếng em trai, đã xác định địa vị của anh ở nhà họ Dịch này, mẹ anh mới có thể trốn đi được.

Cho nên, cho tới nay, với ai đi nữa Dịch Giản cũng có thể ngỗ nghịch khinh thường, chỉ riêng với anh cả anh, anh luôn nói gì nghe nấy, không hề phản kháng.

Đại phu nhân vừa nhắc tới Dịch Phong, Dịch Giản quả thực dừng chân lại, anh hơi nghiêng đầu, cũng không thật quay đầu lại nhìn đại phu nhân.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 350: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (18)

Đại phu nhân vừa nhắc tới Dịch Phong, Dịch Giản quả thực dừng chân lại, anh hơi nghiêng đầu, cũng không thật quay đầu lại nhìn đại phu nhân.

Ở trong tích tắc đẩy đẩy lòng Chung Tình có chút căng thẳng.

Lời đồn về Dịch Giản và Dịch Phong, cô có nghe qua, có lẽ là vì chuyện Dịch Phong, nên trước giờ Dịch Giản luôn dành cho đại phu nhân ba phần kính trọng.

Cô ngừng hít thở lại, chờ Dịch Giản trả lời.

Ánh mắt Dịch Giản rất hờ hững, hết như không có sắc thái gì, thật lâu sau, anh mới nhẹ giọng nói: "Tôi sẽ thảo mãn ý chị."

Giọng anh rất mềm, lại rất nhanh, sau khi nói xong, nhanh chóng quay đi, cầm lấy tay Chung Tình, lặng lẽ dùng lực, cất bước vào trong.

Nghe như vậy, đại phu nhân liền thở phào nhẹ nhõm, nói với bóng lưng Dịch Giản: "Chị tin cậu, thiếu tướng... .Chị tin tưởng cậu sẽ không khiến anh cả cậu thất vọng!"

Nghe vậy, bước chân Dịch Giản cũng không ngừng lại, chỉ một mực bước về phía trước.

Mãi cho đến khi Dịch Giản và Chung Tình bước vào phòng trong Cố Viên, đại phu nhân mới quay lưng, trở về sân của mình.

Hà An Viện đỡ bác, trong lòng rất lo lắng, cũng không biết liệu có thể loại bỏ Chung Tình thật không, "Bác? Người có tin tưởng thiếu tướng sẽ thật sự vứt bỏ Chung Tình như vậy không?"

"Nếu thật phải lựa chọn một trong hai người Dịch Phong và Chung Tình, chắc chắn thiếu tướng sẽ vứt bỏ Chung Tình, tình cảm thiếu tướng dành cho Dịch Phong, không phải ai cũng có thể vượt qua, cho nên, những thứ này không cần sợ." Lúc này vẻ mặt đại phu nhân trông thật hiền lành.

"Bác, nếu, con nói là nếu thiếu tướng không chịu dìm lòng heo Chung Tình, vậy phải làm sao giờ?" Hà An Viện buồn bực, cô muốn người phụ nữ kia biến mất hoàn toàn, biến mất vĩnh viễn, không bao giờ xuất hiện bên cạnh thiếu tướng và trong thế giới của cô: "Bác, người biết đó, dù, thiếu tướng không chọn dưỡng, người cũng không có biện pháp gì bắt ép!"

"Thiếu tướng là người trọng tình trọng nghĩa, Tiểu Viện, y người không cần lo lắng." Đại phu nhân an ủi Hà An Viện, dừng một chút, đáy mắt lại đầy rât buồn, giọng nói đã có vài phần sắc bén: "Nếu, thật là như vậy... . . . Như thế... . . con đàn bà kia, chỉ có thể bí mật diệt trừ cô ta!"

Hà An Viện nghe vậy, lúc này mới cười cười, nếu bác giết Chung Tình, thiếu tướng sẽ giết bà ấy, nhưng mà mượn tay bà, diệt trừ cô ta, vậy chẳng có quan hệ gì với cô cả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 351: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! (19)

Hà An Viện nghe xong những lời đó, lúc này mới nở nụ cười, nếu như cô diệt trừ Chung Tình, Thiếu Tướng sẽ giết cô, nhưng nếu mượn tay của Đại phu nhân diệt trừ cô ta, thì việc này sẽ không có liên quan đến cô.

Trong mắt Hà An Viện lóe lên ánh sáng, cô nắm tay Đại phu nhân, tiếp tục hiểu thuận và săn sóc: "Bác. Trong khoảng thời gian này, bác không có nghỉ ngơi tốt gì cả, hiện tại nên mau chóng trở về phòng nghỉ ngơi đi ạ."

Đại phu nhân mỉm cười, để Hà An Viện đỡ mình rời đi.

=====

=====

Dịch Giản và Chung Tình trở về Cố Viên, Từ Ngang đã sớm dọn dẹp xong một căn phòng trên lầu một, bên trong trang trí theo kiểu Tây Dương, bày ra rất nhiều đồ chơi nhỏ, toàn là đồ mới nhìn rất đẹp mắt, thế nhưng Chung Tình lại không có tâm tư thưởng thức hình ảnh đẹp này.

Cô nhìn không thấu tâm tư của Dịch Giản, không biết Dịch Giản đưa cho đại phu nhân câu trả lời gì, không biết con trai của mình đến cùng là chết rồi hay là còn sống. Có quá nhiều chuyện cô không biết

.

Lúc ăn cơm, cô ngồi chờ cả người ra, thỉnh thoảng sẽ suy nghĩ tới chuyện khác.

Chung Tình ăn không hề nhiều, uống thuốc xong liền nói mình mệt mỏi, trở về giường nằm nghỉ ngơi.

Dịch Giản không biết đang làm cái gì, vừa trở lại Cố Viên là đi vào thư phòng, vẫn chưa hề đi ra, Từ Ngang có hỏi qua, hắn chỉ nói là phải nhanh chóng xử lý một vài thứ.

Chung Tình nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại làm thế nào cũng ngủ không được.

Cô nghĩ rất lâu, mấy ngày nay lúc cô bị bệnh, Thiếu Tướng lúc nào cũng ở bên cạnh cô, chăm sóc cho cô tỉ mỉ chu đáo.

Thậm chí, cô cảm giác được tâm mình có chút dao động. Chợt cô
. . hoảng hốt cảm thấy, Thiếu Tướng dường như có ý với mình.

Chẳng qua, trải qua chuyện lần này với Đại phu nhân, cô cảm thấy không nên tin bất cứ người nào.

Một bụng đầy mâu thuẫn, muốn như thế nào thì như thế nấy đi.

Lúc cô chìm vào trong giấc ngủ, tự nhủ với chính mình, nếu như cô có thể sống sót, cô sẽ rời khỏi nhà họ Dịch. Trong tay cô, còn nắm một át chủ bài, nhưng chẳng lẽ bây giờ phải thật sự dùng đến nó sao?

Có lẽ nào cô thật sự muốn rời khỏi nhà họ Dịch sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Chung Tình Rời Đi (1)

Có lẽ nào cô thật sự muốn rời khỏi nhà họ Dịch sao?

Hoặc là nói. cô thật sự muốn rời khỏi Thiếu Tướng sao.
. Rời khỏi người đàn ông kia?

Trong lòng Chung Tình tràn đầy cảm xúc không rõ, đây là cảm giác cô chưa bao giờ có. Mỗi lần cô muốn làm chuyện gì, chỉ cần nghĩ đến, bày ra kế hoạch, rồi sẽ đi làm.

Thế nhưng hiện tại, lại cảm thấy do dự trước quyết định này?

Cô không hề giống cô chút nào.

Cô không phải kẻ điên, cũng không phải người ngốc, sẽ không vì tình yêu, vì một người đàn ông mà chôn vùi cả đời mình, ở trên thế giới này làm gì có ai thật sự chờ đợi cô?

Cô nghĩ, chỉ cần cô rời đi nơi này, cô sẽ không còn bị hai đại thế lực quần lấy, kẹp cô ở giữa, sẽ không còn khốn đốn tứ bề, tâm tư Thiếu Tướng cô không hiểu được, cho dù Thiếu Tướng thật sự là tri kỷ của cô, nhưng ai biết được, sự mê luyện đó có thể kéo dài trong bao lâu?

Nếu có một ngày, hắn giống như cha cô, tàn nhẫn tuyệt tình, thì cô cái gì cũng không có, đừng nói là cô bị người khác đạp lên, có khi còn bị hấn đạp cho đến chết.

Cô từ nhỏ đã được sinh ra trong giới quý tộc, lớn lên ở trong giới quý tộc, đã sớm nhìn quen tình người ngoài ấm trong lạnh, biết được lòng người dễ thay đổi, càng hiểu được bản tính của người đàn ông là vô cùng bạc tình, nếu người đàn ông đó muốn theo đuổi cô, ôm cô, che chở cho cô, cho dù đó chỉ là lừa gạt, thì cô cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận tình cảm đó, nhưng người đàn ông này. không quan tâm cô, thờ ơ lạnh nhạt với cô, điều đó đại biểu rằng cô chẳng là cái thá gì

Cô chưa bao giờ nghĩ sẽ chờ đợi một người đàn ông nào cả, trong đầu của cô, từ trước đến nay chỉ biết tìm cách để sống tốt hơn mà thôi.

Thiếu Tướng bây giờ, làm cho cô cảm thấy càng ngày càng nguy hiểm, điều đó khiến cô ngày càng phải quyết tâm hơn. Nếu như, cô có thể nghe theo trái tim mình, an toàn ở lại bên người Thiếu Tướng, phòng ngừa chu đáo, thật ra làm như vậy cũng được. Chỉ tiếc, trong lòng của cô vô cùng rõ ràng, cô làm không được điều đó.

Cứ như vậy, chặt đứt.

Chỉ cần cô rời khỏi nơi này, trải qua mấy tháng sau thì cô có thể hãnh diện, hát vang nói cười, không phí tâm tư suy đoán tâm tình của người khác, không cần tiêu hết tâm cơ đề phòng người khác hãm hại.

Cứ như vậy, rời đi.

.....

Ban đêm, Chung Tình mơ một giấc mơ.

Mơ tới một ít chuyện đã xảy ra từ rất lâu, cô đột nhiên cảm thấy trong lòng mình có một chút nhớ đến cha

Tuy ông ấy là người lạnh nhạt, bạc tình bạc nghĩa với phụ nữ, nhưng cô vẫn cố gắng làm cho ông vui lòng, ông vẫn rất thương cô con gái nhỏ này. .

.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Chung Tình Rời Đi (2)

Tuy ông ấy là người lạnh nhạt, bạc tình bạc nghĩa với phụ nữ, nhưng cô vẫn cố gắng làm cho ông vui lòng, ông vẫn rất thương cô con gái nhỏ này. .
.....

Có thể là do sự khác biệt giữa tình thân và tình yêu.

Một cái sẽ vĩnh viễn không bao giờ biến chất, còn một cái thì có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Chung Tình trần trọc trở mình, cô cảm giác được có một bàn tay ấm áp đang xoa khuôn mặt mình, đến môi rồi đến cổ, ngón tay kia rất mềm mại, rất ấm, rất thoải mái.

Cô không có mở mắt ra, chỉ mơ hồ cảm giác được có người ngồi ở trước giường mình, do cô nhắm mắt lại, nên chỉ thấy một màu đen kịt, nhẹ nhàng nhếch môi, nở nụ cười vui vẻ.

Cũng chỉ có trong mơ, mới có loại ấm áp như thế này, mới có thể cảm thấy thoải mái như thế này.

Cô biết rõ, đây chỉ là giấc mơ, thế nên liều mạng không để cho mình tỉnh lại, để cho mình rơi vào mảnh thế giới nhu tình giống như nước này.

Cô cố gắng hít thở đều hơn, sợ mình không cẩn thận đánh vỡ mộng đẹp.

Cô cảm giác được có một đôi môi mềm mại đang đung nhẹ vào bàn tay cô, trán của cô, chóp mũi của cô, bờ môi của cô, sau đó dừng lại ở phía trên, chậm chạp không rời đi.

Đôi môi kia toả ra mùi thơm thoang thoảng, cô không nhịn được duỗi đầu lưỡi ra, nhẹ nhàng liếm một cái, sau đó cảm thấy đặc biệt tê dại, làm cho toàn thân cô run một cái.

Cô không biết vì động tác thật nhỏ đó của cô, mà làm cho Dịch Giản đang ngồi ở mép giường cảm thấy vô cùng mê hoặc, ánh mắt trong veo của người đàn ông, trong nháy mắt trở nên đặc biệt mê ly, yếu hèn của hắn chuyển động, nhưng không có tránh ra, cũng không tới quá gần, để cái lưỡi của cô liếm lung tung.

Tay của hắn chậm rãi nắm chặt bàn tay cô, để ấm áp bao vây, khiến cho cô có một loại ảo giác “Chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão”^{*}.

^{*}Chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão: Nắm tay người, cùng người say giấc hoặc dù chết sống hay chia xa, xin cùng người thề nguyện, nắm tay cả đời, bên nhau đến già.

Vì Chung Tình cảm thấy mệt mỏi, nên thu đầu lưỡi trở về, nhưng Dịch Giản vẫn chăm chú nhìn đầu lưỡi hấp dẫn của cô, không để cho cô rút trở về, nhanh chóng quần quanh.

Hai cái lưỡi trơn tuột như hai con rắn nhỏ đang quần quýt lấy nhau.

Hô hấp của bọn họ lập tức trở nên dồn dập, hắn cảm giác được cơ thể của mình, chỉ vì nụ hôn này mà trở nên cứng rắn hơn.

"Tiểu tình. Tin tưởng anh. Em sẽ không có việc gì."

Sau đó, hắn bắt đầu hôn sâu hơn.

Chung Tình cho rằng đây là mộng nên cùng hân hôn môi, giống như tuyết rơi giữa trời đêm, bọn họ ở trong phòng sưởi ấm lẫn nhau, lúc hôn môi cảm giác giống như thiệt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 354: Chung Tình Rồi Đi (3)

Chung Tình cho rằng đây là mộng nên cùng hân hôn môi, giống như tuyết rơi giữa trời đêm, bọn họ ở trong phòng sưởi ấm lẫn nhau, lúc hôn môi cảm giác giống như thiệt.

Cô đang ở trong mơ sao?

Thế nhưng nụ hôn này, cùng với nụ hôn kia không giống nhau.

Thậm chí, cô còn nghe thấy có người nói chuyện ở bên tai, nói cô không có việc gì phải sợ.

Cô cảm giác được môi mình như đang bị ai gặm lấy, tê tê, ngứa ngứa, rất thoải mái, sau đó lại cảm thấy ngực của mình, bị con gì đó cào qua, toàn thân bắt đầu run rẩy.

Về sau, cô cảm thấy mình đang chìm chìm nổi nổi, không biết đây là giấc mộng hay là hiện thực.

Tiếp đó, cô lại cảm thấy áo của mình bị ai đó cởi xuống, bên tai vang lên tiếng hít thở càng ngày càng trầm thấp, sau đó còn cảm thấy nhiệt độ nóng hôi hổi từ cơ thể của một ai đó đang sát lại gần.

Sau đó, cô. cái gì cũng không biết.

.

Đương nhiên, Dịch Giản sẽ không làm chuyện đó với Chung Tình, thân thể của cô hiện giờ vẫn chưa được khỏe lắm, hắc hắc nài cực kì, chỉ ôm cô. Một lúc sau, liền nghe được âm thanh ai đó đang đi tới, chắc hẳn là Từ Ngang tới tìm hắc hắc, hắc hắc cẩn thận từng li từng tí thả người phụ nữ đang ngủ trong ngực của mình ra, đứng dậy rón rén đi ra ngoài.

"Thiếu Tướng, quân đội có việc gọi điện thoại tới, hội nghị khẩn cấp, cần ngài đi đến đó một chuyến."

Từ Ngang thấy Dịch Giản vừa đi radã vội vã đi lên trước, thấp giọng nói.

Dịch Giản không có mở miệng nói chuyện, quay đầu lại, nhìn người đang ngủ say trong phòng, gật đầu phất tay, ra hiệu cho Từ Ngang đi xuống trước.

Từ Ngang vẫn chưa rời đi mà thấp giọng nói: "Thiếu Tướng.
.Có cần sắp xếp thời gian để ngài nói chuyện với Đại phu nhân hay không?"

Dịch Giản gật đầu, chột như nghĩ tới cái gì, đề thấp giọng nói: "Trước tiên chậm một chút, làm chuyện này trước cái đã."

Sau đó, để sát vào bên tai Từ Ngang, thấp giọng dặn dò hai câu, Từ Ngang sau khi nghe xong, cảm thấy hơi kinh ngạc, thế nhưng cũng không có hỏi nhiều, gật đầu rời đi.

Dịch Giản xoay người, đi vào trong phòng mình, mặc quần áo vào, đi ra, vốn định trực tiếp xuống lầu , nhưng vẫn dừng một chút, đi vào trong phòng Chung Tình.

Bước vào trong phòng, người trên giường đã tỉnh lại.

Chung Tình cảm thấy bên người không còn cảm giác ấm áp kia, mộng lập tức tản đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Chung Tình Rời Đi (4)

Chung Tình cảm thấy bên người không còn cảm giác ấm áp kia, mộng lập tức tan đi. Người cũng mơ mơ màng màng tỉnh lại, thần trí không được tỉnh táo cho lắm, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không phản ứng kịp nơi này là nơi nào.

Cô nhìn thấy cửa bị đẩy ra, người đi tới chính là Dịch Giản, cô hơi nở nụ cười, chậm rãi xoay người, nhìn ra ngoài cửa sổ, đã thấy bên ngoài sáng trưng một mảnh, liền nghiêng đầu hỏi: "Mới sáng sớm đã muốn đi ra ngoài sao?"

"Ừ." Dịch Giản hơi nhú mày: "Sao không ngủ thêm chút nữa?"

Chung Tình cúi thấp đầu, không thể nói với hắn rằng là mình nằm mơ thấy hắn, mặt có chút hồng: "Một khi đã tỉnh, liền ngủ không được."

Dịch Giản không nói gì, đi lên trước, đưa tay ra, đỡ chần cho cô: "Nghỉ ngơi cho tốt."

Chung Tình gật đầu, nhếch miệng nở nụ cười, liền giục Dịch Giản mau đi làm chính sự.

Dịch Giản cũng không có mở miệng, nghe lời cô mà đứng lên, sâu sắc nhìn cô một cái.

Chung Tình cẩn thận nhìn Dịch Giản, cũng không biết có phải là vì mơ thấy hắc mà cảm thấy mặt hắc rất hồng nhuận, vô cùng câu người hay không.

Nhìn thấy Chung Tình như vậy, trong lòng của Dịch Giản cảm thấy vô cùng ấm áp và có một chút run rẩy, hắc không tự chủ được đưa tay ra, sờ tóc của cô, xoa nhẹ hai lần, bổ sung một câu: "Chờ anh trở lại." Lúc này mới xoay người rời đi. Chung Tình nhìn bóng lưng của Dịch Giản, ánh mắt có chút thất thần.

Trong lòng cũng là một mảnh ngổn ngang, giống như bị gió to thổi qua

Chung Tình rời giường, vừa đi xuống lầu, thì đã có người giúp việc đứng ở nơi đó, nói vậy lúc Thiếu Tướng rời đi, đã sắp xếp người chăm sóc cô.

Cơm nước được dọn ra trên bàn, người giúp việc đầu tiên là cầm đũa, nếm thử mỗi món một miếng, lúc này mới đổi một đôi đũa khác, đưa cho Chung Tình.

Chung Tình không cảm thấy đói cho lắm, ăn một ít cho có, rồi sau đó kêu người giúp bưng thuốc lên.

Người giúp việc cũng uống một chút thuốc trước, sau đó mới đưa cho cô.

Chung Tình biết, dường như Thiếu Tướng đã phát hiện cô có một chút thói quen xấu nhỏ, nên lúc hắc không có ở đây, liền dặn dò người giúp việc chiếu cố cô, trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng của cô có một chút cảm xúc không nói ra được, phức tạp chông chênh đan xen.

Cô chậm rãi bưng chén thuốc, uống một ngụm, cố gắng làm ra vẻ bình thản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 356: Chung Tình Rời Đi (5)

Cô chậm rãi bưng chén thuốc, uống một ngụm, cố gắng để cho dáng vẻ mình bình thản. nhưng vì uống quá nhanh nên làm mình bị sặc, cô nhin không được ho khan hai lần, để chén thuốc xuống, ngón tay thon dài mà tinh tế nhẹ nhàng vuốt cổ họng, ở trước mặt người giúp việc nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Hôm nay ở trong nhà có xảy ra chuyện gì mới hay không?"

"Dạ Chung tiểu thư, chuyện mới thì không có, ngoại trừ Hà Tiểu Thư đang xem kịch ở Đông Viện, thì Đại phu nhân và nhóm vợ bé khác cũng không có chuyện gì."

Chung Tình gật đầu, chậm rãi cầm khăn tay, nhẹ nhàng lau thuốc dính trên khóe miệng, phát tay, để người giúp việc lùi ra.

Cô vào phòng thay quần áo, cầm lược chải lại tóc, sau khi chuẩn bị xong, liền đi đến Đông Viện.

=====

Lúc Chung Tình đến Đông Viện, vở kịch đã mở màn, vở kịch có tên 《Lương Chúc》, lúc cô đến vừa vặn tới khúc đang diễn cảnh hóa bướm, nhạc cổ vang lên, sân khấu dùng để diễn kịch của nhà họ Dịch rất tốt, cò treo khắp nơi, đèn sáng sáng rõ, vô cùng huy hoàng chói mắt.

Bên trong rất yên tĩnh, không có mấy người, xem ra ngày hôm nay, Hà An Viện một mình đi đến nơi này để giải sầu.

Tình cờ có người giúp việc bưng trái cây đi vào. Lúc nhìn thấy cô, đều dồn dập khom lưng, "Chung tiểu thư....."

Tuy trên mặt hiện lên sự cung kính, nhưng ánh mắt vẫn mang theo vài phần xem thường.

Trên sân khấu, Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài đang múa hát với nhau, tiếng ca thảm thiết triền miên, khiến cho Chung Tình không nhận được hơi mím môi, có chút cười khuấy, trong lòng thì mĩa mai mấy câu chuyện tình yêu bi đát có một không hai của Đài Loan này!

Cô không tin trên thế gian này, thật sự có người đàn ông như Lương Sơn Bá tồn tại.

Chung Tình từ xa đã nhìn thấy Hà An Viện ngồi ở hàng thứ nhất, trong tay cầm hạt dưa, cắn từng hạt một, hai mắt nhìn chăm chăm lên sân khấu, giống như đang đồng tình với vở kịch, vẻ mặt có mấy phần thảm thiết.

Sau khi Chung Tình đi qua, người giúp việc ở nơi đó bắt đầu xì xào bàn tán.

"Thấy không, đấy là Lục tiểu thư của nhà họ Chung đó, lúc trước mang thai với tiểu thiếu gia, sau này lại cùng Thiếu Tướng dây dưa không rõ!"

"Chính là cô ta sao, xem ra cũng có chút xinh đẹp, chỉ tiếc, xuất thân là tiểu thư nhưng lại làm công việc của người làm!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Chung Tình Rời Đi (6)

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 358: Chung Tình Rời Đi (7)

Thời gian từng chút trôi qua, vở kịch rất nhanh liền kết thúc, Hà An Viện mất một lát sau mới tỉnh táo lại, mắt đỏ lên, muốn đi ra ngoài, nhưng khi nhìn thấy Chung Tình đang ngồi kế bên, sắc mặt đang từ thảm thiết liền biến thành thù hận!

Chung Tình không nói gì, tròng mắt đen thui nhưng vẫn trong suốt như trước, cô biết Hà An Viện hận cô nên mới đang trừng mắt nhìn cô, nhưng cô coi như không có chuyện gì rồi đưa tay ra, chậm rãi vuốt khăn tay, chưa từng mở miệng nói chuyện.

Đôi mắt Hà An Viện không có một chút cảm xúc nào, cô nhìn Chung Tình đang ở kế bên nào còn tâm trạng muốn xem kịch, chỉ nghiêng đầu nhìn Chung Tình, đôi mắt bởi vì mới khóc mà sáng lên lấp lánh, thần thái vô cùng xinh đẹp, nhưng lại để lộ ra một chút tàn nhẫn: "Cô tới đây làm cái gì?"

Chung Tình nhắm mắt lại, ngón tay nhẹ nhàng xoa vạt áo mềm mại mà ấm áp, hơi nở nụ cười.

Cô ta càng như vậy, thì cô càng có cơ hội.

Thật ra, có thể sau khi sinh xong cô sẽ bị đưa vào chỗ chết, nhưng tình huống bây giờ của cô chỉ sợ đã xấu đến không thể xấu hơn, từ lúc cô mang thai thì đã đứng giữa con đường sinh tử rồi, bây giờ mọi việc có xấu hơn nữa, thì tình trạng của cô vẫn cứ như vậy thôi.

Thật ra, từ khi cô sinh ra, cho dù ở nhà họ Chung hay nhà họ Dịch, không phải lúc nào cô cũng đứng giữa bến bờ sinh tử hay sao.

Có người đã quen nên không còn cảm giác, chỉ biết hờ hững, coi cái chết là kết thúc, nhưng cô không làm được như vậy, không mất cảm giác được, không hờ hững được, cô không muốn chết.

Chung Tình nghiêng đầu, cung kính gọi một tiếng: "Hà tiểu thư, thật trùng hợp."

Hà An Viện không ngờ Chung Tình lại bình tĩnh coi như không có chuyện gì xảy ra như vậy, ngón tay của cô có chút run rẩy, Tiểu Vân bưng ấm trà rót cho Hà An Viện một chén trà, Hà An Viện uống một hớp, lúc này mới cười khuấy nói: "Lá gan cô lớn thật, vào trong Cố Viện rồi còn dám đi ra, chẳng lẽ cô không sợ lúc Thiếu Tướng không ở đó, Đì phu nhân sẽ tự ý xử phạt cô sao?"

"Sợ." Chung Tình không chút nào che giấu, vô cùng thẳng thắn nói: "Đương nhiên sợ. Nếu như không sợ, tôi sẽ không tìm Hà tiểu thư."

"Tìm tôi? Lẽ nào cô không biết, tôi ước gì cô chết đi sao?" Hà An Viện đã sớm cực kỳ hận Chung Tình, một khi đao đã ra khỏi vỏ, chưa bao giờ nghĩ sẽ thu lại!

"Biết." Chung Tình gật đầu: "Chẳng qua, cũng chính vì như vậy tôi mới tìm đến Hà tiểu thư."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 359: Chung Tình Rời Đi (8)

"Biết." Chung Tình gật đầu: "Chẳng qua, cũng chính vì như vậy tôi mới tìm đến Hà tiểu thư."

Hà An Viện không nhịn được hơi kinh ngạc: "Cô. có ý gì?"

"Thật ra cũng không có ý gì, chỉ muốn Hà tiểu thư giúp một chuyện." Chung Tình đáp.

Hà An Viện vừa nghe xong, có chút muốn bật cười, giống như vừa nghe được câu chuyện buồn cười nhất thế giới, xoay đầu, giọng nói dịu dàng nhưng lại hùng hổ dọa người: "Chung Tình, Lục tiểu thư nhà họ Chung, cô thật sự muốn tôi giúp đỡ cô? Cô cảm thấy, tôi sẽ giúp cô sao? Tôi sẽ không giúp cô, mà tôi còn có thể bỏ đá xuống giếng đấy!"

Chung Tình đã sớm đoán được Hà An Viện sẽ nói như vậy, cô cũng không vội, chỉ nở nụ cười.

Bỏ đá xuống giếng. Chỉ tiếc, người bỏ đá xuống giếng không chỉ có một mình cô.

Hà An Viện nhìn thấy nụ cười của Chung Tình, cũng cười lạnh theo, không có chút dịu dàng và đáng yêu giống như thường ngày, nói: "Lần này cô tuyệt đối sẽ trốn không thoát, thật ra, tôi đã biết cô và Thiếu Tướng vụng trộm với nhau từ lâu rồi. . . , chỉ có điều tôi không có bắt được tại trận, nhưng tôi lại không ngờ Lục tiểu thư của nhà họ Chung, người sống ở

thành phố X và hay được nhắc đến như cô lại sợ chết như vậy, thủ đoạn của cô cũng quá cao siêu đi, tôi thật sự đã quá sợ hãi rồi, chẳng qua cô cũng đừng có đắc ý quá sớm, báo ứng của cô sắp đến rồi!"

Trong lòng Chung Tình âm thầm nở nụ cười khuấy. Chẳng lẽ cô không biết, nếu cô nói vào lúc này, mọi người chung quanh có thể sẽ làm nhân chứng, nếu như cô tự ý mở miệng nói, thì sẽ để cho người ta biết cô và Thiếu Tướng vụng trộm, Đại phu nhân sẽ càng không buông tha, dù sao mọi chuyện bây giờ cũng chỉ là suy đoán, nói sao biết vậy mà thôi.

Chỉ cần cô không thừa nhận, cho dù cô thật sự làm, bọn họ cũng không có cách nào nắm thóp được cô, dù sao bọn họ cũng không có bắt. . . gian. . . tại giường!

Chung Tình cúi đầu không nói, Hà An Viện tự nhiên vô cùng tức giận, vẻ mặt cũng kích động lên, cô nhìn Tiểu Vân đang đứng kế bên, nói: "Gọi bác lại đây!"

Nếu như Chung Tình rơi vào trong tay cô lúc này, cho dù Thiếu Tướng có trở về cũng không làm gì kịp!

Tiểu Vân đi ra ngoài, Chung Tình thế nhưng ngẩng đầu lên, bên mép nở nụ cười, quay về phía Hà An Viện nói: "À quên, tôi còn một chuyện chưa có nói. chính là chuyện có liên quan đến cái chết của Tiểu thiếu gia. Lúc Tiểu thiếu gia chết, bà nội đem cơm tối hôm đó cũng chết"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Chung Tình Rời Đi (9)

Tiểu Vân đi ra ngoài, Chung Tình thế nhưng ngẩng đầu lên, bên mép nở nụ cười, quay về phía Hà An Viện nói: "À quên, tôi còn một chuyện chưa có nói. chính là chuyện có liên quan đến cái chết của Tiểu thiếu gia. Lúc Tiểu thiếu gia chết, bà nội đem cơm tối hôm đó cũng chết Manh mối đứt rồi, Đại phu nhân không thể tra ra được, chuyện bị dừng lại ở đó. Chẳng qua, trong lòng Đại phu nhân chắc chắn sẽ rất muốn biết là người nào đã ra tay giết hại Tiểu thiếu gia lắm đấy!

Hà An Viện ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích, thế nhưng Chung Tình dường như cảm giác được Hà An Viện có chút chấn động.

Chung Tình âm thầm mỉm cười, cô đã sớm biết cô ta sẽ phản ứng như vậy, cô cũng không phải kẻ ngốc, lúc cô nhìn thấy Tiểu thiếu gia chết, thì đã nhanh trí nghĩ rằng hung thủ có thể để lại một ít dấu vết ở đó, vì thế cô không có tìm Đại phu nhân trước mà đi vào phòng của bà nội, đúng là ông trời không có phụ lòng người, vào lúc ấy cô thật sự nhặt được một thứ.

Đương nhiên chuyện này cô không có nói cho ai biết, vì đây chính là lá bài tẩy của cô, cô phải cố gắng giữ lại.

Đại phu nhân, Thiếu Tướng, Hà tiểu thư.

Bọn họ là ba người có trọng lượng nhất ở nhà họ Dịch, nếu có cơ hội nắm được điểm yếu của họ, cô sao có thể cam lòng từ bỏ?

Chẳng qua. Cô dấu diễm vô cùng tốt, chỉ khi nào cần mới lấy ra dùng.

Cô không tin ai hết, vẫn sợ chết vô cùng, bọn họ động một chút là muốn lấy tính mạng của cô, cô không phòng ngừa chu đáo, thì sao có thể sống tới hôm nay?

Chỉ có điều, nếu cô ta không động thì cô sẽ bất động, nếu không phải vạ bất đắc dĩ, cô cũng sẽ không dùng đến biện pháp này.

Sắc mặt Hà An Viện thay đổi, quả nhiên nghiêng đầu quay về phía Chung Tình khẽ mỉm cười, nụ cười hiện rõ lên mấy phần không mong muốn, nhìn chung quanh một lần rồi dặn dò Tiểu Vân đuổi hết người đi, lúc này mới thở dài nói: "Chung tiểu thư, cô cảm thấy tôi sẽ tin cô sao?"

Chung Tình mỉm cười: "Cô làm như vậy, chính là đang chột dạ. Cũng trùng hợp thật, lúc bà nội để tôi đưa cơm cho Tiểu thiếu gia ăn thì hôm đó hắn lại chết, không ngờ trong cơm lại có độc, thật ra việc này chỉ là một việc rất nhỏ, không có gì đáng ngại, dù sao lúc ấy tôi cũng chỉ là một người giúp việc không muốn ai biết, huống chi cũng không ai nghĩ tới chuyện kia lại phát sinh đúng dịp như vậy. Chẳng qua, lòng dạ của Hà tiểu thư cũng thật dạ độc ác, chỉ tiếc làm việc quá không cần

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 361: Chung Tình Rời Đi (10)

Sắc mặt Hà An Viện lập tức trở nên xanh mét, trong mắt của cô xẹt qua ý nghĩa có nên diệt cỏ tận gốc hay không.

Thật ra lúc đó, cô có quay trở lại tìm nhưng lại không thấy, cô còn tưởng rằng vật đó rớt ở nơi khác, không nghĩ tới lại bị cô ta lấy đi!

“Cô muốn giết tôi sao? Diệt tôi sao? Chỉ tiếc, vật kia để ở nơi nào cô sẽ không bao giờ biết, hiện tại cô muốn tay ra tay giết tôi, chưa chắc có thể làm được, chưa kể còn nhiều người đều biết tôi đến Đông Viện xem kịch, sau khi Thiếu Tướng trở về biết tôi chết ở nơi này, cô cảm thấy cô có thể tránh được một kiếp sao?”

Chung Tình thở dài một hơi, quay đầu, rút cuộc nhịn không được mà nhìn Hà An Viện : "Huống chi, nếu Thiếu Tướng và Đại phu nhân biết cô chính là hung thủ giết Tiểu thiếu gia, không biết đến lúc ấy, Đại phu nhân có còn coi cô là cháu gái bảo bối của mình mà thương yêu hay không"

Tay Hà An Viện nắm chặt khăn tay, sắc mặt hơi trắng bệch, lạnh lùng nói: "Chung tiểu thư, cô đang uy hiếp tôi sao?"

"Không, tôi nói rồi, tôi có việc cần cô giúp." Chung Tình nở nụ cười, chậm rãi nhìn lên sân khấu xanh vàng rực rỡ, nhẹ nhàng nói: "Tôi chỉ hi vọng Hà tiểu thư có thể giúp tôi rời khỏi nhà họ Dịch."

Ánh mắt Hà An Viện hơi kinh ngạc, xoay đầu nhìn Chung Tình, không thể tin nổi.

"Cô có ý gì?"

"Hà tiểu thư ra vào nhà họ Dịch không khó, vì thế tôi hi vọng Hà tiểu thư có thể dùng các mối quan hệ của mình mà sắp xếp một chút chuyện, để tôi có thể âm thầm rời đi."

Đôi mắt Hà An Viện trợn lớn: "Lẽ nào, cô muốn rời khỏi nhà họ Dịch, rời xa Thiếu Tướng?"

"Chưa bao giờ ở cùng nhau, sao có thể nói là rời đi? Đối với tôi mà nói, nhà họ Dịch vốn không phải là nhà của tôi."

Điều ẩn giấu trong lời nói của Chung Tình, Hà An Viện lập tức liền sáng tỏ, cô ta đang nói với mình rằng là cô ta vô tâm với Thiếu Tướng hay sao.

"Chẳng lẽ, Chung tiểu thư không sợ tôi có thể một lần nữa tạo ra vật đã bị rớt đó sao, cho dù như vậy, cô cũng không để ý đến chuyện này?"

"Hà tiểu thư, cô sẽ làm như vậy sao?" Chung Tình hỏi ngược lại, cô đương nhiên là không quan tâm đến loại chuyện tẻ nhạt đó, Hà An Viện không phải người ngu, cô ta biết được mình muốn cái gì, đơn giản chính là làm cho cô vĩnh viễn biến mất ở trong thế giới của Thiếu Tướng, cô ta cũng không phải người cuồng giết người, đương nhiên có thể giết ít đi một người thì càng tốt, cô ta cũng muốn làm cô gái trong sạch, vì thế cô nghĩ, cô ta sẽ không làm như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 362: Chung Tình Rời Đi (11)

Cô ta cũng không phải người cuồng giết người, đương nhiên có thể giết ít đi một người thì càng tốt, cô ta cũng muốn làm cô gái trong sạch, vì thế cô nghĩ, cô ta sẽ không làm như vậy.

Thật ra khi Chung Tình nghĩ như vậy, thì Hà An Viện cũng nghĩ như thế.

Cái chết của Tiểu thiếu gia vốn là do ngoài ý muốn, cô cũng không nghĩ tới sẽ trở thành như vậy, tuy cô ức hiếp vô số người, nhưng chưa bao giờ muốn lấy mạng của người khác, cô chẳng qua chỉ hi vọng Thiếu Tướng không thích mình, cũng không muốn mình yêu người khác, hiện tại cô muốn rời đi, cô ta làm sao có thể không đồng ý?

Khuôn mặt Hà An Viện trắng như tuyết, vào lúc này lại xuất hiện vẻ hoảng hốt.

"Hà tiểu thư, cô yên tâm, tôi để sẽ cô tận mắt nhìn thấy tôi đi xa, hơn nữa chỉ cần sắp xếp thoả đáng, lúc tôi đi đảm bảo trong khoảng thời gian ngắn Thiếu Tướng sẽ tìm không được tôi, huống chi đất trời lớn như vậy, Thiếu Tướng muốn tìm tôi cũng không phải là chuyện dễ dàng."

Hà An Viện suy nghĩ có nên làm chuyện này hay không, cuối cùng gật đầu: "Việc này tôi sẽ sắp xếp."

Chung Tình không lên tiếng.

Hà An Viện tiếp tục nhẹ giọng cười: "Mọi người nói Lục tiểu thư nhà họ Chung tâm tư kín đáo, thủ đoạn lợi hại, lúc trước tôi không tin, nhưng hôm nay đã thật sự tin. Thật không ngờ, Chung tiểu thư còn có một con đường thoát thân như vậy."

Chung Tình vẫn không nói gì, cô vì muốn sống sót, cái gì cũng có thể vứt bỏ, không muốn quan tâm đến những chuyện khác, tuy nhà họ Dịch giàu có, cơm áo không lo, nhưng với tình hình của cô bây giờ, cũng không thể ở lại, hướng chi, cô và Đại phu nhân đối đầu với nhau như vậy, cho dù có Thiếu Tướng là chỗ dựa, nhưng vẫn còn một người là Dịch Phong, một ngày chưa diệt trừ hẳn cô cũng không cách nào an tâm ở lại chỗ này, vì thế không bằng rời đi.

Hướng chi, vật để cô dùng uy hiếp cũng không thể để mãi bên người, sớm muộn có một ngày Hà An Viện sẽ đem những vật đó đi chôn lấp, vì thế bây giờ cô nên cấp tốc rời đi, thoát khỏi chỗ này, Hà An Viện an tâm, cô cũng an tâm, Đại phu nhân đương nhiên sẽ không sẽ vì một đứa giúp việc mà phái người tìm kiếm khắp nơi.

Còn cô thì. mai danh ẩn tích, cho dù bây giờ Thiếu Tướng thật sự lưu luyến cô, nhưng chưa chắc sau này sẽ như vậy.

Hướng chi, cũng có thể. Hẳn sẽ không đi tìm cô!

Chung Tình không nhịn được âm thầm mừng rỡ, cô nghĩ, chung quy cô vẫn người là chiến thắng trong trận đấu lần này, ai cũng muốn cô chết, thế nhưng cô vẫn một mực không chết, còn nhân cơ hội rời đi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 363: Chung Tình Rời Đi (12)

Chung Tình không nhận được âm thầm mừng rỡ, cô nghĩ, chung quy cô vẫn người là chiến thắng trong trận đấu lần này, ai cũng muốn cô chết, thế nhưng cô vẫn một mực không chết, còn nhân cơ hội rời đi!

"Hà tiểu thư, nếu tôi rời đi, thì người có thể ở bên cạnh Thiếu Tướng chính là cô" Chung Tình cúi đầu, hơi mỉm cười, nói lời thật lòng: "Thật ra. Cô và Thiếu Tướng rất xứng đôi."

Cô biết, điều mà Hà An Viện quan tâm nhất chính là những lời này.

Quả nhiên, Hà An Viện nghe thấy cô nói như vậy, sắc mặt ửng đỏ, đôi mắt sáng lấp lánh, khẽ mỉm cười: "Chuyện này tôi sẽ nhanh chóng đi an bài, đến lúc đó tôi sẽ chuẩn bị một ít tiền cho cô, bảo đảm nửa cuộc đời sau của cô không lo cơm áo gạo tiền, cô đi càng xa càng tốt, vĩnh viễn đừng trở lại thành phố X này."

Cô Dương nhiên sẽ không trở về .

Cả đời, sẽ không bao giờ quay lại thành phố X .

Chỉ tiếc cô mới vừa gặp chị hai và Trác Nhiên không lâu, thì đã muốn vĩnh biệt.

Thế nhưng, cũng không còn cách nào khác để giải quyết chuyện này, cô rời khỏi nhà họ Dịch, Hà An Viện sẽ không còn khiến cô bất an, chỉ có lúc

đó cô mới thật sự được tự do, trời cao biển rộng, mặc cô bay lượn!

"Hà tiểu thư, chuyện này cần cô xử lý thật cẩn thận, đừng kinh động đến Thiếu Tướng."

Hà An Viện gật đầu, "Chung tiểu thư yên tâm, cho dù có quấy nhiễu ai thì cũng sẽ không quấy nhiễu đến Thiếu Tướng, không cần cô nhắc nhở tôi cũng sẽ cẩn thận."

Chung Tình làm như vậy, chính là vì muốn vĩnh viễn biến mất khỏi Hà An Viện, cho nên cô không cho phép chuyện này xảy ra một chút sai lầm nào.

Sau khi đã bàn bạc xong xuôi, cô cũng không muốn ở lại chỗ này, đứng dậy muốn đi ra ngoài, không ngờ Hà An Viện lại gọi cô lại: "Nếu không, ở lại xem kịch với tôi?"

Chung Tình suy nghĩ một chút, cũng không có từ chối, ngồi ở nơi đó, cùng Hà An Viện xem kịch.

Lúc này cô không có tâm tư thưởng thức vở kịch, nhưng khi bàn bạc xong mọi chuyện, thì lại có tâm trạng ngồi xem kịch.

Hà An Viện vừa nói xong, thì vở kịch 《 Lương Chúc 》 đã diễn đến đoạn————— lâu Tống Biệt.

Hà An Viện xem đến si mê, Chung Tình cũng nhìn có chút mê li. Thật ra đã từ lâu, cô luôn cảm thấy tình yêu trong vở kịch này chỉ toàn là dối gạt, một người phụ nữ lại vì tình yêu mà chấp nhận bị lừa gạt, nhưng lúc này cô lại suy nghĩ lại, trong lòng lại có mấy phần hâm mộ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Chung Tình Rồi Đi (13)

Hâm mộ tình yêu giữa Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài.

Chỉ tiếc, cuộc đời này của cô xưa nay vô duyên với tình yêu.

=====

Ngoài cửa sổ, gió xuân nổi lên.

Dịch Giản lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, nghe được tiếng lá cây xào xạc, ngẫm màu xanh biếc của lá cây, trong đầu suy nghĩ hình như mình và cô ấy đã gần một năm không gặp nhau.

Từ Ngang đẩy cửa, nhìn thấy Dịch Giản đang chờ người ra, một lát sau mới mở miệng nói: "Thiếu Tướng. Chung tiểu thư ngày hôm nay đến Đông Viện gặp Hà tiểu thư."

Ngón tay Dịch Giản dừng một chút, không nói lời nào.

Cô ấy đi tìm Hà An Viện làm cái gì?

Từ Ngang nhìn Dịch Giản, trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc, Chung tiểu thư đi tìm Hà tiểu thư làm cái gì? Hai người phụ nữ này bởi vì Thiếu Tướng mà vẫn luôn không hợp nhau, lá gan của cô ấy cũng lớn thật, không sợ Đại phu nhân nhân cơ hội giam giữ cô ấy lại sao.

"Thiếu Tướng có muốn về nhà một chút không?"

Dịch Giản không quay đầu lại, giống như không nghe thấy lời của Từ Ngang, đứng dưới góc độ của Từ Ngang nhìn qua, chỉ có thể nhìn thấy dung mạo kinh tâm động phách của Dịch Giản đang bị bao phủ ở dưới bóng râm.

"Sau khi xử lý xong chuyện của quân đội, tôi sẽ chuẩn bị xe ngay lập tức."

Dịch Giản lúc này mới quay đầu lại, gật đầu rồi lại lắc lắc đầu, mất nửa ngày mới nói được một câu: "Tôi cần mua một ít đồ."

Từ Ngang đương nhiên không dám không nghe lời, đi chuẩn bị xe, cùng Dịch Giản đi tới phố mua sắm.

Dọc đường đi Dịch Giản không nói gì, Từ Ngang tự nhiên cũng không dám nói lời nào.

Dịch Giản đã xác định đồ mình muốn mua, nên vừa đến nơi đó đã ôm hai chiếc hộp rồi rời đi.

Bỏ vào trong xe, trở về nhà họ Dịch.

Trên đường về, phải mất nửa ngày Dịch Giản mới mở miệng nói chuyện: "Từ Ngang. Cô ấy đi tìm Hà An Viện, có thể làm cái gì?"

Từ Ngang không hề ngốc, suy nghĩ một chút, nói: "Cùng Hà An Viện thỏa thuận cái gì đó, chẳng qua. chuyện Hà An Viện muốn làm nhất, chính là để cho Chung tiểu thư rời đi. Lẽ nào?"

Dịch Giản không có mở miệng, nhưng trên mặt lại hiện lên vẻ u buồn.

Rời đi sao?

Chung quy vẫn lựa chọn rời đi.

Mặc dù hấn không cho cô câu trả lời, không bắt ép cô phải cưới hấn, cũng không miễn cưỡng cô yêu hấn, cũng không làm những gì mà cô muốn, nhưng hấn yêu cô. Ngay cả biện pháp làm cho cô ấy sợ để ở bên cạnh hấn, hấn cũng không làm, cho dù vậy vẫn không thể làm cho cô ấy ở lại sao?

Dịch Giả ngồi ở chỗ đó, trên dung mạo xinh đẹp hiện lên một tầng cay đắng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 365: Chung Tình Rồi Đi (14)

Dịch Giản ngồi ở chỗ đó, trên dung mạo xinh đẹp, hiện lên một tầng cay đắng, cuối cùng biến thành nồng đậm bất đắc dĩ.

————— Nếu như hãn thô bạo bắt cô ở lại bên cạnh hãn, mặc cô khóc lóc, mặc cô khổ sở, ngược lại người bị dày vò lại chính là hãn, thế nhưng nếu như cô rời đi, thì hãn nên làm thế nào đây?

————— Tiểu Tình..... Tiểu Tình..... Nếu như anh nói cho em biết, anh yêu em..... Thì em có đẩy anh ra, có né anh không? Rốt cuộc, anh phải làm thế nào thì em mới chịu ở lại bên cạnh anh.

Dịch Giản nhìn phong cảnh ngoài xe, người đến người đi, trời xanh mây trắng, bầu trời trong trẻo, ai biết trong lòng của hãn đang vô cùng bi thảm.

.....

Chung Tình không nghĩ tới Dịch Giản lại trở về sớm như vậy, sợ hết hồn, đứng ở nơi đó, có chút câu nệ chào hỏi: "Thiếu Tướng..... trở về rồi?"

Dịch Giản không có mở miệng, chỉ nhìn cô, ánh mắt mang theo vẻ thâm thúy.

Từ Ngang lặng lẽ lui ra.

Dịch Giản lúc này tiến về phía trước hai bước, đứng ở trước mặt Chung Tình, tuy cách cô rất gần, nhưng Dịch Giản lại cảm thấy khoảng cách sao

lại xa xôi như vậy, từ lâu hẳn đã biết, cô chưa bao giờ chấp nhận để cho mối quan hệ giữa cô và hắn tiến thêm một bước, thậm chí còn buộc hắn lùi về phía sau..... Đại phu nhân chọn lựa, lại làm cho cô càng thêm phòng bị, vậy thì hắn phải làm sao đây, hắn đã dùng mọi biện pháp nhưng cô vẫn không chịu ở lại bên cạnh hắn.

“Nghe nói hôm nay, em đi tới Đông Viện cùng Hà An xem kịch?”

Giọng nói của Dịch Giản rất nhẹ, rơi vào trong tai Chung Tình, lại làm cho cô hoảng sợ, hắn biết bao nhiêu rồi? Có phải đã biết gì rồi phải không, cô suy nghĩ lại một chút, Hà An Viện đương nhiên sẽ không nói cho hắn, có thể là hắn đang thử mình.

Chung Tình mỉm cười, lấy lại bình tĩnh, nhìn Dịch Giản nhẹ giọng nói: "Đúng vậy, do nhàm chán thôi."

“Xem cái gì thế?” Dịch Giản đưa tay ra, nhẹ nhàng xoa tóc cô, động tác ôn nhu làm cho toàn thân Chung Tình run rẩy.

Dịch Giản càng làm như không có chuyện gì xảy ra, trong lòng Chung Tình càng cảm thấy căng thẳng, không biết hắn đã biết được bao nhiêu.

"Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài tổng biệt." Chung Tình ăn ngay nói thật.

Ngón tay Dịch Giản hơi dùng sức, Chung Tình bị đau, nâng mắt nhìn vào mắt của Dịch Giản, nơi đó đang hiện lên một chút tàn nhẫn, nhưng lại cất giấu một tầng ưu thương, vô cùng phức tạp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Chung Tình Rời Đi (15)

Ngón tay Dịch Giản vừa dùng lực, Chung Tình bị đau, đưa mắt nhìn, lại thấy đáy mắt Dịch Giản, mang theo một sự độc ác, rồi lại cất giấu một tầng ưu thương, phức tạp.

Chung Tình lại càng khẩn trương.

Chẳng lẽ, anh đã biết chuyện cô muốn rời đi sao?

Tâm tư của anh, cô không hiểu, chỉ biết, anh đối với cô là có tình ý, tuy nhiên cô lại sợ anh thật sự yêu mình.

Cô không muốn những chuyện phức tạp này.

Nói cách khác, vô luận anh có hay không, cô nhất định phải đi.

Có lẽ thật nếu như cô suy nghĩ, anh chỉ đang thử dò xét cô, muốn trộm đi một chút đầu mối, Chung Tình cố gắng ép mình bình tĩnh, hướng về phía Dịch Giản nhẹ nhàng cười cười: "Rất êm tai..... Trước không thích những thứ này, hôm nay nghe, không khỏi có chút mê mẩn. Khó trách được nhiều người lưu truyền như vậy."

Dịch Giản đã khôi phục bình thường, đáy mắt vô cùng dịu dàng, nhìn cô hỏi: "Em cùng Hà An Viện nói gì vậy? Cô ta không có làm khó em chứ?"

"Không có....." Quả nhiên là muốn hỏi điều này, Chung Tình cười nói: "Cô ấy cũng ở đây xem kịch, em cũng ở đây xem, huống chi, cô ấy biết

hiện tại em ở Cố Viên, nên cũng khách khí với em."

Lời của cô, rất thành thạo, bên trong hàm chứa ý tứ Hà An Viện sợ Thiếu tướng mới như thế, người bình thường, cũng sẽ không hoài nghi.

Dịch Giản chẳng qua là nhìn Chung Tình, gương mặt vẫn không biểu tình gì.

Chung Tình không nhin được đáy lòng hồi hộp, anh không tin sao?

Ai biết, một giây kế tiếp, Dịch Giản lại hỏi: "Sẽ hát sao?"

"Hả?"

"Lâu đài đưa tiễn, sẽ hát bài đó sao?"

Chung Tình lắc đầu một cái, "Không biết..... Em chỉ vừa nghe, làm sao hát được....."

"Vậy anh hát cho em nghe." Dịch Giản nhìn Chung Tình, thấy Chung Tình đáy mắt khiếp sợ, tự nhiên kéo cô ngồi ở trên ghế sa lon, mở miệng ra, liền hát bài hát đã lưu truyền năm ngàn năm kia.

"Những bông hoa xanh biếc nở rộ, đôi bướm quanh quẩn bay lượn, tình yêu ngàn năm truyền lại, Lương Sơn Bá mãi yêu Chúc Anh Đài, ba năm làm bạn học cùng nhau, đầu gối tay kề cùng nhau, ai ngờ từ biệt ở ban công, ban công từ biệt hận như biển, lệ nhuộm hai cánh, thân hóa bướm bướm, trải qua đau khổ chân tình, thiên trường địa cửu không xa rời nhau, đôi bướm vẫn quẩn quít, tình yêu ngàn năm truyền lại, Lương Sơn Bá mãi yêu Chúc Anh Đài....."

Giọng hát của anh rất hay, khi hát lên, so với trên sân khấu còn hay hơn rất nhiều, mang theo một cổ ma lực, khiến cho đầu óc Chung Tình ngất ngây.

Đến cuối cùng, anh chỉ hát hai câu này: "Tình yêu ngàn năm truyền lại,
Lương Sơn Bá mãi yêu Chúc Anh Đài....."

Cô nghe đến say mê, về sau, nhìn gương mặt tuấn mỹ của anh, không
nhìn được có chút ngẩn người, cũng không biết anh hát bao nhiêu lần.

Dịch Giản quay đầu, nhìn cô, âm điệu vẫn như cũ, chẳng qua là tình ý
nồng cháy hơn: "Khoảng cách dài bao nhiêu đi nữa, đôi bướm vẫn bên
nhau, tình yêu ngàn năm truyền lại, Dịch Giản mãi yêu Chung tiểu thư....."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Thiếu Tướng Thú Tội 【1】

Khoảng cách dài bao nhiêu đi nữa, đôi bướm vẫn bên nhau, tình yêu ngàn năm truyền lại, Dịch Giản mãi yêu Chung tiểu thư.... Khoảng cách dài bao nhiêu đi nữa Dịch Giản mãi yêu Chung tiểu thư....

Dịch Giản, mãi yêu, Chung tiểu thư... . . .

Mãi yêu, Chung tiểu thư... . . .

Chung Tình trợn to hai mắt, nhìn Dịch Giản, cả người chấn động, chậm chạp không thể định thần.

Cô hoàn toàn không nói ra một câu nào, không phát ra được giọng nói rồi.

Cô giống như là cảm giác được lỗ tai của mình, xuất hiện ảo giác, anh hát cái gì vậy? Thế nào lời ca cũng thay đổi?

Cô tình nguyện tin tưởng, là mình xuất hiện ảo giác, cũng tuyệt đối sẽ không tin, lúc này người hát là Thiếu tướng.

Cô đã từng hoài nghi tới, anh thích cô, đối với cô có ý tứ... . . Tuy nhiên không ngờ tới, có một ngày, anh sẽ nói ra lời như vậy.

Dịch Giản chậm chạp không cử động nữa, gò má trầm tĩnh hoàn, ánh đèn nhiều màu chiếu qua, để lại sắc thái vô cùng sống động.

Mắt của anh rất sâu, cất giấu mong đợi nồng nặc, thâm tình sâu đậm.

Rất sâu... . . . Rất sâu, giống như là hết sức đè nén cái gì, không dám bộc phát, một khi bộc phát, hậu quả chính là kinh khủng như dã thú hung mãnh.

Chung Tình ngơ ngác nhìn Dịch Giản, tập trung tinh thần nhìn anh, giống như là đang cầu xin chứng minh, chứng thực mới vừa rồi đến cùng có phải anh nói ra nói như vậy hay không.

Môi của anh rất mềm.

Giống như biết cô đang nhìn anh, hơi mở ra.

Nhiều lần, giống như là muốn nói ra gì đó, nhưng là anh đang lo lắng, nhiều lần, cũng không có nói gì.

Bên trong phòng này, rất an tĩnh, an tĩnh đến quỷ dị.

Ngón tay Chung Tình hơi siết lại, cô không dám lên tiếng, cũng không dám thở, gương mặt, chột đỏ bừng.

Dịch Giản thở thật sâu, anh đang lo lắng, từ nhỏ đến lớn, kinh nghiệm bao nhiêu lần bệnh đến thập tử nhất sinh, từ nhỏ đến lớn, trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn, anh đều trầm tĩnh như núi trước sau như một, mọi người cho là anh không có bất kỳ tâm tình nào của con người, nhưng vào giờ phút này, anh thật sự đang khẩn trương.

Ngón tay của anh, nắm tay của cô, hơi run rẩy, cái gì anh cũng không hỏi, cái gì cũng không muốn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 368: Thiếu Tướng Thú Tội 【2】

Không hỏi cô đi tìm Hà An Viện, rốt cuộc nói những gì, không muốn biết đáy lòng của cô đến cùng có phải chán ghét mình hay không, hoặc là hoàn toàn chạy mất. Anh chỉ cảm thấy, lúc này, nếu là anh không nói, có lẽ cả đời này, cũng không có cơ hội nói ra.

Anh tôn trọng cô, hi vọng cô hạnh phúc tự đáy lòng, còn những ý nghĩ kia, nhưng nếu cô thật... . . . Hi vọng một thân một mình vui vẻ, một thân một mình hạnh phúc, như vậy, anh vì cô, cam nguyện từ bỏ cô.

Chẳng qua là, có mấy lời, có lẽ tối nay không nói, từ đó về sau, hoàn toàn liền đánh mất cơ hội này.

Những lời đó, anh giấu nhiều năm như vậy, luyện tập quá vô số lần, ở đáy lòng, một lần một lần luyện tập, anh không dám nói, sợ cô chạy mất.

Bởi vì quá yêu, cho nên mới phải nhìn chung quanh như thế, do dự, cẩn thận.

Bởi vì quá yêu, cho nên mới phải trông gà hoá cuốc như thế, lo được lo mất, trần trọc trở mình.

Bởi vì quá yêu... . . Quá mức yêu... . . Quá mức muốn phải lấy được, cho nên, mới thấy cô ở trước mắt của mình, liền không dám nói ra bất kỳ lời nào kinh sợ đến cô, hù dọa cô chạy mất.

Bởi vì quá yêu... . . . Cũng không quan tâm bản thân mình... Yêu đến không biết yêu như thế nào, cho nên, mới có thể sợ làm gì đó, cô sẽ buồn bực, mới không biết làm như thế nào.

Bởi vì quá yêu... . . . Chưa bao giờ tiếp xúc qua tình trường, việc này anh như tờ giấy trắng, lo lắng về ý nghĩ của cô, nhưng không biết, rốt cuộc, mình làm như thế nào!

Hết thấy, tất cả cũng vì quá yêu... . . . Quá yêu... . . . Quá yêu... ..

Dịch Giản nhẹ nhàng thở một hơi, chậm rãi giơ tay lên, dịu dàng như nước vuốt ve lên tóc của Chung Tình, nhìn ánh mắt của cô, "Dịch Giản."

Chung Tình ngẩng đầu lên, cô theo bản năng muốn ngăn hai tai của mình lại, không muốn nghe, không muốn nghe... . . . Cô cảm thấy vào giờ phút này, cô cũng đang sợ, tuy nhiên không thể nào ngăn được giọng nói của anh, lại một lần nữa chui vào trong tai của mình.

"Mãi yêu."

Giọng hát của anh thật rất êm tai, cũng không nhìn thấy môi của anh mở ra, nhưng hai chữ ấy lại nhẹ nhàng thốt ra.

Hai chữ sau cùng của anh cũng khiến cô động lòng, tim đập mạnh lên, thậm chí thấy hai mắt của mình cũng đau ê ẩm rồi..

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Thiếu Tướng Thú Tội 【3】

Cô cảm thấy anh ở trước mặt, bóng dáng mê người như vậy, nhưng là, lại như là một cái lưới lớn, bảo bọc che lấy cô, để cho cô trầm luân, đắm chìm.

Anh chậm chạp nói ra hai chữ cuối cùng, ánh mắt cũng nhìn thẳng ánh mắt của cô.

Bọn họ người nào cũng không nói gì, người nào cũng không hô hấp được, gian phòng an tĩnh quỷ dị.

Ước chừng nhìn nhau được một phút.

Một phút, ánh mắt cũng nhìn nhau không chớp một cái.

Anh giống như là muốn đem cô ghi xuống, mà cô, như là muốn đem anh ghi xuống.

Bọn họ trong khoảnh khắc đó, phảng nếu là có một ảo giác, ảo giác, đó chính là cả đời... . . . Đó chính là một đời... . . .

Dịch Giản hít sâu.

Tay của anh nắm tay cô, cũng hơi dùng lực.

Cô đột nhiên bị này sức lực của anh làm bừng tỉnh, đầu óc lập tức kinh tỉnh lại, cô... Anh... Bọn họ, tại sao có thể như vậy?

Cô trong lúc bất chợt cảm thấy không có dũng khí, không có dũng khí tiếp nhận lời anh nói.

Suy nghĩ của cô rất hỗn loạn, môi của cô run lên.

"Thiếu... Thiếu tướng... . . . Anh đừng bảo là... . . . Nói... . . ."

Cô liều mạng toàn lực, muốn ngăn cản anh.

Thế nhưng anh lại kéo tay của cô, đặt ở tim của mình, đầu ngón tay của anh hơi lạnh, đang run rẩy, ánh mắt chuyên chú vững vàng nhìn cô: "Chung Tình."

Chung Tình hoàn toàn không nhúc nhích, cô theo bản năng muốn rút tay về, thế nhưng anh lại chặt chẽ nắm lấy, không chịu buông ra.

Tim của anh đập rất nhanh, một cái đập xuống, truyền đến bàn tay của cô, khiến cho lòng của cô, cũng giống như tiếng đập, mỗi một nhịp đập đều rất dồn dập.

"Chung Tình... . . Anh thích em... . . Em biết không? Anh cũng không biết sao lại vậy, mỗi lần nhìn thấy em, nhớ đến gương mặt của em, tuy nhiên lại sợ nhìn thấy em, mỗi một lần gặp em, cũng khó quá, vẫn không khống chế được muốn gặp em... . ."

"Thật ra thì anh cũng không biết thế nào, biết rất rõ ràng, những chuyện anh làm, em không thích, nhưng anh vẫn muốn làm, chỉ có làm như vậy, anh mới có thể cảm giác được em ở bên cạnh anh, anh không phải là đang nằm mơ... . . Nói thật buồn cười, mơ ước nhiều năm như vậy, mơ đến bây giờ, anh đã phân không rõ, cái gì là thực tế, cái gì là mộng cảnh."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 370: Thiếu Tướng Thú Tội 【4】

"Em biết không? Thế giới này, thoáng qua, như hoa trong kiếng, trắng trong nước, phồn hoa tựa như cấm, anh ở trong đó, lại cảm thấy hoảng hốt, anh đưa tay, sẽ thấy em biến mất . . ."

Chung Tình ngồi ở chỗ đó, cô cảm thấy lỗ tai của mình, cũng bắt đầu ù đi, nhưng mà giọng nói của anh, vẫn từng chữ từng chữ truyền vào trong đầu.

Cô không biết, mình có nên tin anh hay không.

Hay là giả thuyết, cô lại làm sao có thể bỏ phòng bị mà mình vẫn kiên trì gìn giữ?

Tiếp nhận một tình yêu như vậy?

Chính cô, cũng không biết, mình có tính là yêu anh hay không.

Cô sợ yêu.

Cô sợ anh, giống như là cha của mình, có mối nối cũ, tình cảm nam nhân, rốt cuộc bao nhiêu là thật, bao nhiêu là giả?

Ai có thể nói cho cô biết đây?

Ở trên thế giới này, cô có thể tin tưởng người nào? Lại nên tin ai? Người nào lại là thật đợi cô? Sau lưng những thứ tốt đẹp kia, có mục đích hay

không?

Hồi lâu, bọn họ không nói ra một câu nào, lại cảm thấy đáy mắt ê ẩm, thật ra thì... . . . Cô là vì đau xót trong lòng, đau xót trong tâm can... . . . Cô không dám... . . . Thủy chung là không dám, không dám tin anh, không dám chấp nhận anh.

Càng như thế, cô càng muốn liều mạng chạy thoát.

Nhưng là, vào giờ phút này, cô lại cảm thấy ấm áp như vậy, cô chưa bao giờ cảm nhận được ấm áp trôi qua, cô muốn nắm lấy, rồi lại sợ phía sau sự yên bình như vậy, sẽ lấy tính mạng của cô làm giá trao đổi.

Cô trầm mặc không nói, anh cũng không nói chuyện, chẳng qua là vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực, ôm lấy thật chắc, giống như là sợ cô mất đi.

"Chung Tình... Vô luận em tin cũng được, không tin cũng được, anh chưa bao giờ nghĩ tới việc bỏ em... . . . Đại phu nhân, anh không quan tâm, chỉ cần em chịu lưu ở bên cạnh anh."

Dịch Giả trầm thấp nói ra.

Anh chăm chú nhìn Chung Tình.

Mắt của anh mang theo sự bi ai, khiến cho Chung Tình cảm giác mình không nhìn được đau lòng theo.

Anh thân nhiên, để cho Chung Tình, căn bản không cách nào tránh.

Cô nhìn anh, cảm thấy đáy lòng của mình, một trận do dự, một trận đau đớn.

Chung Tình cuối cùng, vẫn là không biết mình nên nói cái gì, cũng không biết mình rốt cuộc bày ra vẻ mặt như thế nào.

Cô chỉ có thể ngây ngốc nhìn Dịch Giản, nhìn dung nhan tuyệt mỹ của anh, nhìn anh chăm chú nhìn mắt mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 371: Thiếu Tướng Thú Tội 【5】

Cô cảm giác được, đáy lòng của mình, có thứ gì đó, từng chút từng chút hồi phục, lại phảng phất có thứ gì từng chút từng chút dập tắt. Lặp lại như thế, giùng giăng như thế.

Cô chậm chạp không mở miệng, ánh mắt của anh, càng ngày càng nặng nề, càng ngày càng đau thương.

Biết rõ, sẽ là như thế này, tuy nhiên sẽ khổ sở.

Anh giật giật môi, nhìn cô, giọng nói khô khốc của anh vang vọng trong phòng: "Chung Tình... . . Anh không phải là đang ép em, anh chỉ là nói ra điều trong lòng, nói cho em biết, anh sợ sau này không có thời gian nói với em nữa."

Anh cố kìm nén ánh mắt của mình, từ trên người của cô dời đi chỗ khác.

Cảm thấy chua chát, có chút khó chịu.

Kỳ quái, một đại nam nhân, làm sao bởi vì tình yêu mà mù quáng?

Anh không biết nói gì, chỉ có thể bằng tim của mình, đem sự chân thật nhất của mình biểu đạt ra ngoài.

"Em muốn cái gì, anh cũng sẽ cho em."

Không có hoa ngôn xảo ngữ, không có thề non hẹn biển, không có Phong Hoa Tuyết Nguyệt, chỉ có đơn giản một câu nói như thế.

Em muốn cái gì, anh cũng sẽ đưa cho em.

Chỉ cần em chịu ở lại, ở bên cạnh anh, anh liền có thể đem toàn bộ thế giới cũng cho em.

Mà em... Liền là toàn bộ thế giới của anh.

Anh không hy vọng xa vời nhiều, anh chỉ hy vọng xa vời, em ở bên cạnh anh, có yêu anh hay không, thờ ơ, chỉ cần em chịu ở lại, anh liền đem toàn bộ cho em.

Biết là, em muốn đi... . . . Biết em muốn đi, anh không hỏi, anh cũng không cưỡng bách em ở lại, anh đem quyền lựa chọn để lại cho em, để cho em tự do tự tại sống vui vẻ, thật vui vẻ lựa chọn, tùy ý chọn cách sống của mình, anh sẽ không để cho mình trở thành gánh nặng, cũng sẽ không khiến người yêu của mình, biến thành gánh nặng.

Anh yêu em, toàn tâm toàn ý yêu em.

Cuộc sống của anh, nghĩ đến đều rất đơn điệu, chỉ nở ra một đóa hoa, đó chính là em.

Cuộc sống của anh, chỉ hái một đóa hoa này, nếu như em khô héo ở trên thế giới này, như vậy, anh cũng sẽ lấy một chén nước, che chở thế giới hoang vu.

Chung Tình nhìn Dịch Giản, đáy lòng của cô vô cùng rối rắm.

Cô muốn cái gì, anh cũng cho sao?

Điều này bao nhiêu nữ nhân, tha thiết ước mơ câu nói này, chẳng qua chỉ là một câu nói yêu thương, còn tâm ý, ai có thể nói cho cô biết?

Môi của cô không thể thành một nụ cười giọng nói hơi hoảng hốt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 372: Thiếu Tướng Thú Tội 【6】

"Muốn cái gì cũng có thể sao?" Âm điệu có chút run rẩy, nhìn anh, phát hiện toàn thân của anh, ở một phút giây kia đều là hy vọng.

Anh thật hi vọng như thế... . . . Hi vọng mình cùng với anh ấy sao?

Nhưng là... . . Anh có thể nói cho cô biết hay không, bảo đảm tình yêu này, rốt cuộc có bền lâu?

Chung Tình ánh mắt cùng lỗ mũi đều ê ẩm, cô bây giờ căn bản không cách nào suy tư, không cách nào lựa chọn, thậm chí... . . Ở đáy lòng của cô, hết thảy, đều là một cuộc thác loạn bất khả tư nghị!

Dịch Giản không trả lời cô.

Một đôi mắt trầm tĩnh như nước, cất giấu yêu thương nhiều như trời biển, dịu dàng nhìn cô.

"Nếu quả như thật là như vậy... . . Vậy nếu như, em chỉ muốn một chuyện được không?"

Này là giọng nói của cô sao?

Tại sao lại khô khốc như thế, cứng rắn như thế.

Cô cứng ngắc, một nụ cười cũng hiện ra ngoài.

Cô hít vào vài lần, lại cảm thấy thật khó chịu, không khí cũng thiếu chút nữa khiến cô sặc đến chảy nước mắt.

Chung Tình chặt chẽ cắn răng, chịu đựng đáy lòng lẫn lộn: "Nếu như nói, em muốn... . . . Em muốn hoàn toàn rời đi nơi này, rời đi khỏi anh, có thể không?"

Tình yêu, đối với em mà nói, đều là thứ xa hoa, cho tới bây giờ, em vẫn không có dũng khí chọn thứ vô đó, không có bất kỳ cảm giác an toàn trong đó.

Anh rất tốt... . . . Mỗi người đàn bà, thấy được anh, cũng sẽ bị mị lực của anh hấp dẫn... . . . Chỉ tiếc, anh không phải là người mà em muốn... . . . Em sợ tổn thương, em sợ chết, em sợ rất nhiều, em không muốn cùng anh giống như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Cũng là bởi vì quá tốt, cho nên, mới chịu không nổi, dù sao cũng không phải là đồ của mình, cần gì phải quấn chặt?

Em chỉ hi vọng, không muốn để cho tương lai của em khổ sở, tương lai hối hận, bước này, đánh chết em, em cũng không bước ra đi.

Vào giờ phút này, lý trí của em, rõ ràng nói cho em biết, nhất định phải từ chối.

Cho nên, em lựa chọn lý trí của em.

Chung Tình nói lời như vậy, cũng không dám nhìn Dịch Giản tới một cái.

Người đàn ông này, mặc dù dịu dàng, dịu dàng làm cho người ta gỡ xuống tất cả phòng bị, yên lặng làm cho người ta không cảm giác được bất kỳ sự tồn tại của anh, nhưng anh lại có một sát khí vô hình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Thiếu Tướng Thú Tội 【7】

Cô cự tuyệt anh... . . . Hoặc giả, anh sẽ tức giận!

Rất giận... . . Rất giận!

Ngoài ý muốn... . .

Lời của cô vừa nói ra bất quá chỉ được một phút, bên trong nhà an tĩnh quý dị chỉ bất quá một phút, đầu của cô, lại bị người kia lập tức hung hăng nâng lên.

Ngón tay của anh, thon dài và thanh tú, đặt vào mái tóc dài của cô, kéo chiếc gáy ưu nhã và mềm mại của cô, ngón tay chà xát lên da thịt của cô, cúi đầu, dùng tư thái này, khiến cho cô nhất định, tiếp nhận nụ hôn của anh.

Giống như là một cuộc bố cáo.

Bố cáo cô, coi như là cô không muốn, như vậy, chỉ cần anh nguyện ý, cô nhất định, ở lại!

Chung Tình tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, cô chỉ là không biết mình tại sao đi tin người đàn ông này, tại sao đi tin người đàn ông này, anh nói anh yêu, có thể có ai nói cho cô biết, anh rốt cuộc biểu hiện ra tình yêu như thế nào?

Cô cho tới bây giờ đều là sợ, sợ đáng vẻ, sợ bộ dạng xinh đẹp này giống như mẹ cô.

Người phụ nữ đẹp, ở trong thời loạn thế như vậy, đều phải theo đàn ông, đi ra ngoài, có mặt mũi, thời điểm khó khăn, có thể dựa vào nam nhân khác vượt qua một kiếp.

Nói dễ nghe, là bình hoa cao cao tại thượng, người nào có vấn đề khó khăn, chính là che dấu ở không muốn người biết nào biết được những cuộc giao dịch phẩm chất của mình.

Cô gặp qua rất nhiều, rất nhiều nữ nhân xinh đẹp, giờ khắc này cùng đàn ông khác cùng nhau sầu triền miên, cho là mình lấy được toàn bộ thế giới làm chôn người ta ham mộ tình yêu của mình, nhưng một giây kế tiếp, lại bị nam nhân của mình tự tay đưa cho nam nhân khác... . . . Qua tay nhiều người như thế, khi nào mới có kết cục?

Chính là cười mọi người ngu dại, phạm vào một lần lại một sai lầm, đi tin nam nhân, cô không ngừng cảnh báo mình, không thể yêu, không thể đụng vào... . . . Tuyệt đối không thể không lý trí!

Chung Tình cắn chặt hàm răng, không chịu để cho anh xâm nhập đi vào.

Không phải là cô không muốn phản kháng, mà là cô biết, vào giờ phút này, người đàn ông này, cô phản kháng không được, thậm chí, cô lúc này, một chút khí lực cũng không có.

Môi của anh, đều rất run rẩy.

Một cái lại một cái xâm nhập linh hồn của cô.

Anh nhắm mắt lại, chuyên tâm hôn, giống như là che chở vật báu trong lòng mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 374: Thiếu Tướng Thú Tội 【8】

Còn cự tuyệt sao?

Không cách nào thay đổi sao?

Anh so với ai khác cũng rõ ràng, cô không thương mình, hay là giả thuyết.. . . . Cô phòng bị quá nhiều, không cho phép anh tiến vào cuộc sống của mình.

Anh có thể làm sao?

Chính anh lại cũng không biết nói, dù sao... . . Anh đối với trong lòng phụ nữ, cũng không hiểu được, anh không bằng Bạc Địch, đối với nữ nhân trong thiên hạ rõ như lòng bàn tay, ba phút đồng hồ có thể đem một nữ nhân mang tới trên giường, hô mưa gọi gió, cùng nữ nhân nói chuyện phiếm, vài ba lời liền có thể để cho nữ nhân cười sáng loá, trong lòng vui vẻ.

Anh thế nào? Anh không biết nữ nhân thích gì, muốn làm cái gì, cần gì, anh chỉ là nhìn Bạc Địch làm cái gì, liền vội vàng học theo, toàn bộ làm cho cô.

Hai người, một là không dám yêu, một là sẽ không muốn yêu.

Một là đáy lòng vững vàng phòng bị tình yêu, một là đáy lòng thật sâu cần tình yêu.

Anh cuối cùng là vội vả với bất đắc dĩ, nói ra tiếng lòng của mình, thật ra thì đối với anh mà nói, đây là một biện pháp cuối cùng, anh không muốn thương tổn cô, mỗi một chuyện, cũng làm phải cẩn thận, nghĩ trước nghĩ sau, anh lúc mới bắt đầu, cho là chỉ cần mình không đem tình yêu biểu hiện ra, đem cô giữ ở bên người, thân thể quăn quít, liền có thể từ từ lấy được lòng của cô.

Là ai nói qua?

Nữ nhân đều giống nhau.

Nhưng cuối cùng thế nào?

Anh vẫn không muốn dùng những phương pháp tàn độc, không có đem ép buộc ở bên cạnh mình, mà nghe được cô nói, anh làm trở ngại cô, lựa chọn tự thương hại, lựa chọn buông tay.

Nói anh nhu nhược cũng được, nói anh mềm yếu cũng được, người nào lại biết, ở trên thế giới này, anh có thể vì cô làm duy nhất một chuyện, đó chính là đem hết toàn lực không để cho cô khổ sở.

Có lúc, chính anh lại cũng không biết, mình có phải hay không là hạnh phúc suốt đời cô, quy túc cả đời, nhưng là để cho cô chạy như vậy, anh lại lo lắng, lo lắng cô có thể hạnh phúc hay không?

Anh liền mong muốn một chút, chính là hi vọng cô giả cho anh, ở bên cạnh anh, không cần thương anh, không sợ mình biết, cô không thương mình, anh vẫn chịu được.

Anh sợ... . . . Duy nhất sợ, là tình yêu của mình bại lộ, cô thà chạy trốn, cũng không cần nhờ vào anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 375: Thiếu Tướng Thú Tội (9)

Cô quá mức phòng bị rồi.

Thật ra thì, những thứ phòng bị này, cảm giác không phải là một loại tự ti chứ?

Cuối cùng, cô cũng không tự tin.

Coi như là cao cao tại thượng, coi như là xinh đẹp như hoa, cô so với người bình thường, còn phải tự ti, tự mặc cảm... . . .

... ..

Môi của anh, càng ngày càng nóng rồi.

Hô hấp của anh, càng ngày càng đậm.

Ánh mắt của cô, càng ngày càng mờ mịt.

Ý thức của cô, càng ngày càng tan rã rồi.

Anh rốt cục có thể để cho mình xâm nhập trong miệng của cô, chiếm lấy ngọt ngào xinh đẹp của cô, cảm giác cô như hỗn loạn.

Cũng chỉ có lúc này,... cô mới có thể để cho anh cảm thấy, cô thật sự tồn tại.

Nụ hôn này, hôn thật lâu, thật lâu... . . .

Hôn đến khi, bọn họ cho là lâu đến mức biển cạn đá mòn.

Anh mới nhẹ nhàng buông cô ra.

Mắt của anh tỏa ra đi như tình... vẻ lạnh lùng trên mặt không còn nữa.

Anh giống như không nghe được những lời cô mới vừa nói, chẳng qua là thật sâu, thật sâu ngắm nhìn cô.

Sau đó, vươn tay, nâng cằm dưới, nghiêm túc nhìn gương mặt xinh đẹp của cô, chậm rãi mở miệng: "Theo anh ra ngoài một chuyến."

Chung Tình có một chút không hiểu nổi Dịch Giản rồi.

Tâm tư của cô rất nhiều, vào giờ phút này xoay chuyển cũng rất lợi hại, mình cự tuyệt anh, nhưng anh vẫn như như không có chuyện gì xảy ra, thậm chí, anh cũng biết mình đi tìm Hà An Viện, cũng không hỏi, cũng không tìm tòi truy cứu, càng như vậy, cô lại càng thấy bất an.

Nhưng là, anh không hỏi, cô đương nhiên sẽ không nhắc tới.

Nếu không, đó chính là tự chui đầu vào lưới, bị người đã nhìn ra đầu mối.

"Đi nơi nào?" Chung Tình giật giật môi, hết sức kinh ngạc.

Dịch Giản chẳng qua là ánh mắt vô cùng lạnh nhạt nhìn cô, nhìn khuôn mặt cô bị anh hôn có chút phấm hồng, nhìn đáy mắt cô rõ ràng là yếu đuối rồi lại cố làm ra ánh mắt kiên cường.

Ánh mặt trời ngoài cửa sổ chiếu bên trong nhà, chiếu vào trên thân hai người, tạo thành những loang lổ xinh đẹp.

Anh một thân tây trang màu trắng, cô một thân sườn sấm màu trắng, phía trên thêu những hình sắc sỡ, còn điểm một miếng ngọc, thoát nhìn, những thứ trên người của cô nồng đậm và đẹp đẽ, hình ảnh tươi đẹp.

Chung Tình là cô gái của truyền thống Trung Quốc, cô chỉ thích mặc sườn sấm, nhiều loại khác nhau.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 376: Thiếu Tướng Thú Tội (10)

Nhưng là, cô cũng là cô gái trong thời hiện đại, có thể... thông qua sườn sấm mà thể hiện nét đẹp uyển chuyển của mình.

So với những cô gái xinh đẹp trong Hoài Hà, sau khi thức dậy mặc vào, khiến cho nam nhân cảm giác, vô cùng mị hoặc.

Ánh mắt Dịch Giản rất nhu hòa, anh vươn tay, ngón tay ở ánh mặt trời chiếu xuống, nhuộm một màu vàng nhạt rực rỡ, dắt tay của cô, kéo cô, mang cô tới trên lầu.

Anh tự mình chọn một chiếc sườn sấm cho cô.

Anh lui ra khỏi gian phòng, đứng ở ngoài cửa, an tĩnh chờ cô thay áo quần, mới lôi kéo tay của cô, hướng lầu dưới đi tới.

Lên xe.

Lái xe.

Rời đi.

Chung Tình không hỏi anh đi nơi nào, anh cũng không nói, dọc theo đường đi, ánh mặt trời vô cùng rực rỡ, nhưng như thế nào lại bao trùm lấy một sự đau thương, phảng phất là bi thương ly biệt!

Dịch Giản mang Chung Tình tới một rạp chiếu bóng mà anh đã thuê, điện ảnh Trung Quốc còn chưa chính thức mở cửa, nước ngoài đã có thành phẩm điện ảnh bắt đầu chiếu phim rồi.

Tỷ như Hồn đoạt lam kiều, tỷ như loạn thế giai nhân.

Người Tây Dương thích xem điện ảnh, đối với bọn anh mà nói, đây là một sự hưởng thụ, mà người Trung Quốc, thích xem kịch sân khấu, 5000 năm tinh tú, truyền lại không thay đổi.

Dịch Giản ra nước ngoài học ba năm, cũng không xem qua mấy bộ điện ảnh, nhưng anh thấy mỗi khi Bạc Dịch theo đuổi một phụ nữ, cũng sẽ mang theo người đó đi xem phim.

Anh muốn, người khác có thể làm, anh cũng sẽ làm.

Huống chi... . . Anh hôm nay, lại phải đem những việc mà trước kia anh không dám quang minh chính đại làm, bây giờ vì cô mà làm tất cả.

Có thể hay không giữ lại cô, cũng là cô lựa chọn cho mình rồi !

Dịch Giản lôi kéo Chung Tình đứng ở nơi đó, có người đã chờ, tự mình dẫn bọn họ đi vào bên trong, chọn một chỗ ngồi có độ cao vừa vặn, xa cũng vừa phải, rất thích hợp xem phim, hơn nữa phía sau cùng trước mặt hàng này, cũng không có người.

Ở phía trước nữa, ngược lại có thêm một nhóm người.

Lúc phim bắt đầu chiếu, Chung Tình thấy rất lạ, cô dĩ nhiên chưa từng thấy qua những thứ này, hơn nữa khi anh thuê, cô cũng không có tới, nơi này phần lớn đều là người nước ngoài, người nước ngoài thấy cô gái Trung Quốc xinh đẹp, đều sẽ tiến đến gần, bọn họ rất cởi mở, tuyệt không căng thẳng, nhưng cô không chịu được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 377: Thiếu Tướng Thú Tội (11)

Chung Tình nhìn mê mẩn, cảm thấy tình yêu phương Tây cùng tình yêu phương Đông, thật ra thì cũng là giống nhau, yêu chết đi sống lại, mặc dù triền miên, mê mẩn, nhưng tình túy trong đó cùng vui vẻ, cô lại là căn bản không cách nào nhận thức được, chẳng qua là cảm thấy, rõ ràng thoát nhìn nam nữ chính đều là khổ sở như vậy, vì sao còn phải yêu??

Giống như là, người bên cạnh vĩnh viễn không hiểu được người kia giả vờ vui vẻ cùng si mê sao?

Giống như là, người bên cạnh vĩnh viễn không hiểu lựa chọn của Chung Tình, người đàn ông khiến người khác kinh hãi đến mức mê mẩn như vậy, cô vì sao không muốn??

Chiều đến nửa thời gian, Chung Tình lại cảm thấy có cái gì không đúng rồi. ?

Nam nữ chúa đầu tiên là ôm, sau đó chính là hôn tiếp. ?

Đó là nụ hôn nóng bỏng. ?

Lười... Hôn. ?

Thậm chí tay của đàn ông, ở nữ trên thân người kia sờ tới sờ lui, mà người phụ nữ cũng rất nóng nảy, tay của cô, cũng ở trên thân người đàn ông sờ tới sờ lui. ?

Tuyệt không căng thẳng, tuyệt không bảo thủ. ?

Chung Tình đáy lòng âm thầm giật mình, đây là điện ảnh gì vậy... . . .
Thế nào quay đôi phong bại tặc như thế! ?

Cô mơ hồ cảm giác được dưới khán đài cũng có từng đôi từng đôi học sinh tình lữ ôm nhau, hôn sâu. ?

Chính cô nhưng cũng không dám xem nữa, chỉ có thể thật chặt nhắm mắt lại, suy nghĩ, đoạn này vội vàng quá mau đi, liếc mắt nhìn Dịch Giản một bên vào giờ phút này biểu tình như thế nào rồi. ?

Kéo dài khoảng một lúc, Chung Tình có lẽ muốn kết thúc, cô len lén mở mắt, lại phát hiện hình ảnh kia lại nóng bỏng hơn rồi. ?

Cô thật là ngồi không nổi nữa. ?

Trong thế giới quan niệm của cô, chưa từng có chuyện đó được công khai như vậy! ?

Cô đứng lên, muốn rời đi, tuy nhiên bị Dịch Giản kéo cô?

Nhiệt độ từ ngón tay anh truyền đến đầu ngón tay cô.

Nhịp tim Chung Tình đập vô cùng nhanh.

Cô quay đầu nhìn sang.

Lại phát hiện anh chỉ là yên tĩnh nhìn chăm chăm hình ảnh trên màn ảnh, nháy mắt một cái cũng không có, mặt không đỏ, tim không đập, nhẹ nhàng như gió bay.

Chung Tình chỉ có thể cẩn thận tiếp tục ngồi xuống, thân thể của cô đã căng thẳng đến cực hạn, cảm giác giữa hai người, phảng phất lại có gì đó, có thể bộc phát ngay lúc nào.

Chung Tình không dám lên tiếng, cũng không xem phim, bên tai của cô quanh quẩn là tiếng nam nữ hôn nhau, phát ra những tiếng thở gấ... . . Một tiếng một tiếng, cô cùng chói tai. ? .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 378: Thiếu Tướng Thú Tội (12)

Mặt Chung Tình lập tức nóng rất lên.

Đáy lòng của cô, hồ nghi suy nghĩ, người Tây Dương, lại có thể quay những bộ phim trái với thuần phong mỹ tục như vậy?

Lúc cô đang thất thần, lại cảm giác được không khí bên người càng ngày càng mỏng manh.

Cô vừa quay đầu, lại thấy người bên cạnh từ từ nhích lại gần mình... . . . hô hấp của anh, không giống bình thường, ngược lại mang theo một chút nặng nhọc, rơi vào bên tai của cô, khiến cho Chung Tình trong nháy mắt, đại não hoàn toàn trống không, không cách nào suy nghĩ, không cách nào vận chuyển.

Cô đối với bộ phim, rốt cuộc diễn cái gì cũng đã không còn chú ý, chẳng qua là cảm thấy trong lòng bàn tay đều là mồ hôi, nhơ nhớp, rất khó chịu.

Âm thanh xung quanh, cô cũng nghe không được, chỉ có thể cảm giác được người đàn ông bên người có nhiệt độ nóng bỏng, còn nghe được hô hấp của anh.

Anh hướng về phía cô càng ngày càng gần, cô theo bản năng hướng một bên, một chút, một chút, nhưng là, cũng đã thành bất động.

Cô bị anh chèn ở trong khắp ngõ ngách.

Cô có một loại dự cảm, anh ở chỗ này... ..

Cô tròn to hai mắt, nhiều người như vậy, trước mặt, làm những chuyện này... ..

Nhưng ý tưởng của cô còn chưa xong, môi của cô, cũng đã bị anh cướp đi.

Trần trọc triền miên, thỏa thích cắn nuốt.

Đủ loại.

Thậm chí anh còn chiếm trọn lưỡi của cô, học cách hôn trong phim ảnh .

Chung Tình mới vừa rồi nhìn hình ảnh như vậy, đầu óc của cô trong trống rỗng, anh cư nhiên, cư nhiên nhanh chóng học rồi thực hành!

Hơn nữa học , nhưng là có da có thịt như thế, quen thuộc vô cùng.

Anh và cô, trước không có việc hôn môi như vậy.

Cô vốn chỉ là người mới bắt đầu, đối với chuyện này, một chút cũng không hiểu, anh chủ động, bắt đầu là có chút trúc trắc , bọn họ cũng không thử những kiểu hôn khác, hướng chi... . . . Đối với cô gái căng thẳng như Chung Tình, lại làm sao có thể làm những thứ kia?

Thiếu tướng cũng là dựa vào tim của mình, hôn cô, cũng chưa có tiếp xúc qua vật như vậy, tự nhiên cũng sẽ không.

Chung Tình chưa bao giờ cảm thấy hô hấp của mình như vậy , hô hấp của cô, cùng nhiệt độ, trong nháy mắt cũng bay lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 379: Thiếu Tướng Thú Tội (13)

Cô nhiệt độ cùng hô hấp, Dịch Giản toàn bộ cũng cảm thấy, anh biết anh lúc này, đang làm những gì. Anh chính là muốn như thế, muốn dùng toàn bộ năng lực của mình, mê hoặc cô.

Nếu nói, Mỹ Nam Kế, cũng không có gì hơn cái này.

Môi của anh, chậm rãi chuyển động đến trán của cô, theo đường cong của gương mặt duyên dáng của cô, một cái rồi một cái hôn xuống, chóp mũi, cánh môi, cổ, ngón tay hương vị ngọt ngào, cũng làm cho cả người anh thiếu chút nữa điên cuồng như vậy.

Cả người anh cũng không an phận, không nhịn được vươn tay, đưa vào trong y phục của cô, đụng vào da thịt mềm mại trơn nhẵn của cô.

Cảm giác được cô toàn thân run rẩy, anh làm hết sức để dụ hoặc cô... chọc vào khát vọng cùng căng thẳng sâu thẳm trong lòng cô.

Chung Tình làm sao chống lại được anh... Trêu chọc, cả người chẳng qua là cảm thấy muốn bất tỉnh ngã tới, toàn thân của cô cũng mềm nhũn, dựa vào lồng ngực vững chắc của anh, hô hấp khó khăn.

Tay của anh, vô cùng không đứng đắn, dần dần ăn trộm đậu hũ của cô.

Cô cùng anh hồi lâu, cũng chưa từng làm những chuyện này, anh nghĩ đến rất, cô mặc dù không muốn, thế nhưng giống như bị anh vừa động, toàn

thân đè nén ngọn lửa xuống, ngược lại trong nháy mắt cũng bạo phát ra.

Coi như là đáy lòng của cô xấu hổ, căng thẳng, nhưng là thân thể làm trái với ý của cô, đi nghênh tiếp anh.

Động tác cô thật nhỏ như vậy, để cho đáy lòng Dịch Giản, cũng nở hoa, anh chẳng qua là cảm thấy cô thở hỗn hển, giống như là thuốc mê huyền, khiến anh mê đến thần hồn điên đảo.

Anh ngăn chặn cái miệng nho nhỏ của cô, để cho cô đừng phát ra tiếng hít thở như vậy, tận lực đem hết thở của cô, cũng nuốt vào trong miệng của mình.

Thình thoảng phía trước có người đứng lên, đi ra ngoài, động tĩnh rất nhỏ, cũng làm cho Chung Tình run lấy bấy, cô tận lực vùi đầu mình ở trong ngực Dịch Giản, chỉ sợ bị người ta phát hiện.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 380: Thiếu Tướng Thú Tội (14)

Dịch Giản trầm thấp cười cười, đây hết thấy đều là anh an bài xong, hàng cuối cùng, không có ai, trước hai hàng không ai, âm thanh của phim sẽ giấu đi tiếng thở, nếu như cô kêu lên, người phía trước, cũng sẽ không nghe được. Huống chi, nhân viên làm việc, làm sao chạy tới trêu chọc anh?

Về thân thể của cô, anh đã hỏi Tần Diệp, hiện tại mặc dù không thể động chạm mạnh, nhưng thỉnh thoảng nho nhỏ tới một lần, lại vẫn là có thể.

Anh chậm rãi vươn tay, đem cô ôm vào trong ngực của mình, đặt trên đầu gối của mình.

Vươn tay, cởi sạch quần áo của cô.

Chung Tình đỏ mặt, vội vươn tay ra, đè xuống động tác của anh, nhìn chung quanh một chút, nhỏ giọng ngăn trở: "Không được... . . . Thiếu tướng... . . ."

Dịch Giản lười kéo tay của cô, không lên tiếng, chỉ tiến hành chuyện mình muốn làm.

Chung Tình chóng mặt, biết làm như vậy, không hợp tình lý, nhưng là tay của cô, lại bị Dịch Giản nắm chặt chẽ, không cách nào phản kháng, cảm giác được thân thể của anh cùng cô đã dây dưa ở cùng một chỗ.

Chung Tình nào dám phát ra tới một chút xíu âm thanh nào, chỉ có thể trợn tròn mắt, cẩn thận nhìn phía trước mặt, tim của cô đập nhanh, có một loại sợ hãi bị người rình trộm đến sợ hãi.

Dịch Giản bình tĩnh vô cùng, tay của anh chậm rãi kéo cô, từ từ chuyển động.

Chung Tình dĩ nhiên là không chống cự nổi cảm giác như thế, thân thể một hồi liền mềm thành mềm yếu như nước, vùi ở trên người của anh, không cách nào nhúc nhích.

Cô cũng chưa trải qua kích tình như vậy... Mà Dịch Giản cũng như thế, cảm giác kích thích xông vào lòng anh, khiến cho anh vô cùng có lực chiến đấu, bộ phim đã đến gần cuối, thế nhưng anh vẫn còn ra sức phấn đấu.

Chung Tình đáy lòng rất gấp gáp, cô không nhịn được quay đầu, nhỏ giọng thúc giục: "Thiếu tướng... . . . Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút... . ."

Cô dĩ nhiên là sốt ruột, nếu bộ phim vừa xong, nhiều người như vậy vừa đứng lên, chẳng phải là liền phát hiện cô sao?

Dịch Giản nghe lời của cô, tốc độ vô cùng nhanh, căn bản không có bất kỳ muốn buông thả cô ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 381: Thiếu Tướng Thú Tội (15)

Chung Tình mặt rất đỏ, gấp đến độ chóp mũi cũng xuất mồ hôi, cô cũng hơi bức bối, lúc này cũng gấp đến muốn khóc: "Thiếu tướng, tốc độ của anh!"

"Còn muốn nhanh hơn? Em chịu được?" Dịch Giản thấp giọng trả lời một câu, thanh âm mỉa mai.

Anh vừa nói ra, mặt Chung Tình, giống như bị thiêu đốt, đỏ lên rất khả ái, Dịch Giản nhìn động lòng, không nhịn được cúi đầu, liên tiếp cắn hai cái, tốc độ cũng không chút nào giảm.

Cô đã hiểu ý tứ của anh.

Cô nói là nhanh lên một chút để kết thúc, thế nhưng anh lại rõ ràng hiểu được ý của cô, hết lần này tới lần khác chính là muốn tăng nhanh tốc độ, trêu chọc cô.

Chung Tình chẳng qua là cảm thấy xấu hổ không thể phát ra một câu nào, cô nhìn màn ảnh, người phía trước nhìn tập trung tinh thần, tất cả mọi người hết sức chăm chú cùng đợi kết thúc.

Cô mới nhỏ giọng nói: "Không phải là ý này... . . Là anh, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút xong rồi!"

Dịch Giản buồn cười một chút, vẫn như cũ hành hạ cô.

Nữ chính cuối cùng tự sát.

Cô tại sao chết, Chung Tình nhất định là không biết, chẳng qua là thấy cô đứng ở trên chiếc cầu lần đầu họ gặp nhau, không có đường lui phải chết.

Tất cả mọi người tại chỗ, không khí lập tức nặng nề xuống.

Duy chỉ có phía sau Dịch Giản cùng Chung Tình, ở nơi này vô tận thiên miên.

Cổ tay Chung Tình chặt chẽ nắm lại, cô đè nén mình, không chịu để cho mình lộ ra nửa điểm âm điệu.

Bộ phim đã bắt đầu yên lặng.

Rất nhiều người hồi thần, hoặc là bi thương, hoặc là cảm khái, hoặc là oán, đang bàn luận những thứ kia.

Chung Tình gấp đến độ quá mức, cô không nhịn được vươn tay, bấm bấp đùi Dịch Giản, giùng giảng, muốn từ trên người của anh nhảy xuống, ngồi ở một bên chỗ ngồi.

Dịch Giản lại thừa dịp động tác của cô, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, không để cho mình tiếp tục trêu cợt cô.

Cô cảm giác được anh kết thúc, cả người run lên, càng không cách nào nhúc nhích, thậm chí chân đều mềm.

Người phía trước đã đứng lên, mọi người bắt đầu tản đi.

Chung Tình cảm giác rất nhiều người cũng biết bọn họ đã làm gì, vội vàng vòng vo đầu, lao vào trong ngực Dịch Giản, một tiếng cũng không dám nói, cái gì cũng không dám nhìn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 382: Thiếu Tướng Thú Tội (16)

Dịch Giản liền ôm cô, vươn tay, nhẹ nhàng sửa sang lại áo quần hai người, vốn định lôi kéo cô đứng lên, nhưng ai biết cô vẫn dựa vào trong ngực của anh như vậy, không chịu rời đi.

Anh cúi đầu, có thể thấy gáy cô đã đỏ lên.

Cô ấy đang rất xấu hổ.

Cũng khiến anh mê muội.

Anh vươn tay, chậm rãi vỗ vỗ phía sau lưng của cô, nhẹ giọng nói: "Phim chiếu xong... ."

Chung Tình chậm chạp không mở miệng, cô chẳng qua là cảm thấy mình xấu hổ muốn chết, cư nhiên tại trước mặt nhiều như vậy người, cùng anh làm những chuyện này.

Cô len lén nghiêng đầu, nhìn sang, lại phát hiện rạp phim trống rỗng, không có ai, chỉ còn lại cô cùng anh, cô lúc này mới dám rời khỏi ngực anh.

Anh thấy bộ dáng này, tâm tình không khỏi thật tốt lên, vươn tay, vuốt tóc của cô, sửa sang lại thật đẹp, đầu ngón tay còn chạm vào gương mặt đỏ hồng của cô, thấp giọng nói đến: "Chúng ta đi?"

Chung Tình gật đầu một cái, một câu nói e lệ cũng không nói ra, chính xác mà nói, cả người cảm thấy mọi chuyện mới vừa rồi phát sinh, đều giống như một giấc mộng, cô hoảng hốt muốn chết.

Cô đứng lên, ai biết chuyện mới vừa rồi, anh làm lâu, cơ thể cô nhất yếu ớt, không đứng được, hai chân cũng không còn khí lực, phía dưới ê ẩm căng căng, rất là khó chịu, không cần thận thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, cũng may anh tay mắt lanh lẹ, đỡ lấy cô.

Cô ngẩng đầu lên, vừa vặn thấy đôi mắt trầm mặc của anh hiện lên tia vui vẻ, cô đương nhiên biết anh nghĩ gì, mặt đỏ lên, cúi đầu, đáy lòng không nhịn được có một chút tức giận!

Trời mới biết, cô như vậy, để cho bất kỳ một người đàn ông nào thấy được, cũng muốn điên cuồng!

Dịch Giản đỡ Chung Tình đứng vững vàng, không dám buông cô ra, cánh môi ở bên tai của cô, thấp giọng hỏi: "Có thể đi sao?"

Chung Tình đỏ mặt, không lên tiếng, cứ thế đẩy anh ra.

Ai biết mới vừa đi hai bước, đã cảm thấy khó chịu đứng không vững, thân thể vừa mềm nhũn, khiến cho Dịch Giản không nhịn được bật cười.

Rèn luyện ít.

Anh đánh giá cô.

Thật là không biết, thời gian trước, ở trên giường bọn họ một đêm làm hai ba lần, cô trở lại trong phòng, có phải hay không cũng cần nghỉ ngơi thật lâu?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 384: Thiếu Tướng Thú Tội (18)

Đó là có làm nhục tôn nghiêm của nam nhân.

Chung Tình vội vàng nói: "Không cần, tôi có thể đi."

Đáy mắt Dịch Giản, thoáng hiện nét cứng chiu, vươn tay, dắt tay của cô, đem cô kéo đến trên lưng mình, sau đó đứng lên, cố ý đem thân thể lên trước đè ép, khiến cho cô đi thoải mái.

Tay của anh, nắm hai chân của cô, cồng lên, tây trang của anh, vừa vặn giấu toàn bộ cơ thể cô, sẽ không lo lắng sườn sấm bị rách.

Động tác của anh, không có chút do dự nào, cũng không còn có bất kỳ gượng ép, rất tự nhiên cồng cô, hướng ngoài cửa, chậm rãi đi.

Đáy mắt Chung Tình, dần dần có một tia ẩm ướt, cô hết sức đè nén kích động trong lòng, bàn tay vốn là đặt lên bả vai anh, chậm rãi ôm chặt cổ của anh, đem đầu chôn ở trên vai của anh, nghe hơi thở anh, nhắm hai mắt lại, khóe mắt một giọt lệ, rơi vào cổ của anh.

Thân thể anh hơi cứng đờ lại, nhưng không có lên tiếng nói chuyện.

Chung Tình đáy lòng nghĩ, ai là đứa ngốc... . . . Cô nếu là đứa ngốc, vậy anh, chính là ngu ngốc!

Nghĩ tới đây, Chung Tình ngược lại bật cười.

Một đứa ngốc, một ngu ngốc, đến lúc đó xứng đôi vô cùng, nhưng nếu thật ở cùng một chỗ, con của bọn họ là cái gì?

Đứa ngốc thêm ngu ngốc?

Còn là ngu đần?

Chung Tình nghĩ đi nghĩ lại, vẻ mặt lại một lần ngưng lại.

Hai ngày nay, cô luôn trốn tránh đại phu nhân, lại quên mất cô mang thai tháng mười!

Cô nằm ở trên lưng Dịch Giản, chậm rãi ngẩng đầu, hướng về phía Dịch Giản nhẹ giọng hỏi: "Thiếu tướng... . . Con đâu?"

Dịch Giản công cô, từng bước từng bước đi, lưng của anh rất thoải mái, vóc người cũng rất tốt, làm cho người ta một loại cảm giác giống như gia đình.

Anh nghe lời của cô, thân thể dừng một chút, không lên tiếng.

Thật ra trong lòng cô hiểu, cô cũng không hỏi nữa.

Con cô... . . Chết sao?

Chẳng qua là, muốn cô, không muốn con sao?

Là anh sao?

Cô không có hỏi, anh cũng chưa nói.

Anh công cô, nơi nhiều người kinh ngạc nhìn, hoặc ánh mắt hâm mộ lướt qua.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 385: Thiếu Tướng Thú Tội (19)

Thậm chí có người nước ngoài, lại huyết gió, hướng về phía bọn họ mở trường hai mắt.

Chung Tình đỏ mặt, Dịch Giản sắc mặt không đổi.

Anh là nam nhân như vậy.

Chẳng qua là tự mình nghĩ rồi làm, không quan tâm ánh mắt của người khác.

Mà cô là nữ nhân như vậy.

Bị thế tục trói buộc, bị ánh mắt thế tục che lấp, cố kỵ quá nhiều.

Lên xe, Chung Tình thật hơi mệt, mệt mỏi tựa vào chỗ ngồi, híp mắt, giống như là muốn nghỉ ngơi.

Dịch Giản không lên tiếng, khởi động xe, chậm rãi rời đi.

Chung Tình đã ngủ, lần nữa khi...tỉnh lại, cô lại phát hiện, đây căn bản không phải nhà họ Dịch.

Mà là một tòa phòng ốc, vô cùng hào hoa, hơn nữa còn là nhà nghỉ có núi có nước.

Phía sau là núi cao, đẩy ra cửa sổ mặt bên, cũng là nước chảy.

Giống như là ngăn cách thế giới.

"Đã tỉnh?" Chung Tình nghiêng đầu, vừa vặn thấy Dịch Giản đẩy cửa ra, đứng ở nơi đó.

Cô hơi ngẩn người một chút, thấy Dịch Giản hướng về phía mình vẫy vẫy tay, cô do dự một hồi, mới đi tới chỗ anh.

Dịch Giản dẫn cô đi vào sảnh chính, đi vào một cái phòng bên phải, lúc này sắc trời đã tối, bên trong không có mở đèn, ánh sáng rất tối, chẳng qua là trên bàn, có 17 cây nến, tản ra tạo thành một ánh sáng rục rờ.

Chung Tình đi vào, lúc này mới phát hiện, phía dưới những câu nến kia, lại là một chiếc bánh màu hồng.

Chung Tình ngây ngẩn cả người, cô kinh hãi, cả người không tự chủ được nhú mày, nhìn tám chữ phía trên chiếc bánh, ngẩn người.

Chung Tình của Dịch gia, sinh nhật vui vẻ!

Cô tính toán một chút thời gian.

Tháng tư ngày 17.

Chính xác là sinh nhật của cô.

Cô lại quên mất không nhớ nổi.

"Thích không?"

Dịch Giản cúi đầu, hơi thở thanh mát, thổi qua toàn thân của cô.

Cô chậm rãi xoay người, nhìn ánh mắt Dịch Giản, đầu tiên là khiếp sợ, rồi sau đó biến thành rung động.

Cô nghĩ, cô có chuyện gì có thể che giấu anh đây?

Mắt của cô chậm rãi tụ lớp sương mù.

Dịch Giải hoàn toàn yên tĩnh, nhìn chăm chú vào cô, cái bóng cũng là bóng dáng của cô.

"Thích không?"

Anh hỏi một lần nữa, giọng anh rất hay, tim của cô, cũng đi theo áy náy và động lòng.

Cô cũng không kìm chế được, một giọt nước mắt rơi xuống

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 386: Thiếu Tướng Thú Tội (20)

Cô chậm rãi xoay người, nhìn ánh mắt Dịch Giản, đầu tiên là khiếp sợ, sau đó biến thành rung động.

Cô nghĩ, cô có chuyện gì có thể che giấu anh đây?

Mắt của cô từ từ tích đọng đầy sương mù.

Trong đôi mắt sâu không thấy đáy của Dịch Giản hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng nhìn chăm chú vào cô, tất cả đều là bóng dáng của cô.

"Thích không?"

Anh lại hỏi một lần, giọng anh rất dễ nghe nghe, khiến lòng cô vừa áy náy vừa cảm động.

Cô không thể kìm nén, một giọt lệ, chậm rãi rơi xuống.

Rơi vào trên tay của cô.

Vừa khóc một chút, lại như muốn trút hết nước mắt của trăm ngàn năm trước, từng giọt từng giọt, rơi xuống không ngừng.

Anh vươn tay, chậm rãi lau đi, dùng đầu lưỡi liếm đi, nhẹ nhàng nói:
"Sinh nhật vui vẻ... ."

Cô chỉ cảm thấy, trong nháy mắt, toàn bộ thế giới cũng diễn biến thành hư vô, chỉ có người đàn ông trước mặt này là thật sự tồn tại, trong đầu của cô, không biết là vì sao, chỉ còn một hình ảnh, tất cả trước mắt đều mơ hồ.

"Sinh nhật vui vẻ!"

Là đôi môi của anh, là dung nhan anh tuấn của anh!

Cô cảm thấy, tim của mình, trong khoảnh khắc đó, rung chuyển không ngừng.

Dường như cho dù có là vách tường cứng rắn đến đâu cũng đều phải sụp đổ trong nháy mắt vậy.

Cô vừa cười vừa khóc.

Biểu cảm khiến người thương tiếc như thế.

Cô hít sâu một hơi, lao vào trong ngực của anh, vươn tay, ôm chặt lấy anh.

Mắt của cô mang theo ánh sáng mãnh liệt, dao động lòng người, cô nói từng câu: "Cảm ơn... . . . Cảm ơn... .."

Cô nghĩ, anh thật sự là một kẻ điên... . . Một kẻ rất điên... . . Anh tử mi sắp xếp hết thảy sao?

Không phải buổi sáng trong quân có chuyện gì sao? Không phải đại phu nhân muốn tìm anh hỏi chuyện sao?

Nhà họ Dịch đã loạn rồi, muốn bắt anh giao cô gái bất trình như cô, mà anh đây thì sao? Lại có lòng chuẩn bị sinh nhật cho cô như vậy.

Chẳng lẽ anh thật sự không quan tâm những người đó, những ánh mắt thế tục kia sao? Chẳng lẽ anh không biết... . . Rất nhiều người sẽ chỉ trích

sau lưng anh, nói người phụ nữ mà anh lấy, là chiếc giàu rách mà cháu trai anh đã từng xỏ qua sao?

Anh không quan tâm sao?

Thứ người khác khinh bỉ, vì sao anh lại che chở như trân bảo thế?

Chung Tình cảm thấy vừa buồn cười, lại vừa muốn khóc, cô muốn, bắt kỳ một cô gái nào, vào giờ phút này, đều sẽ trầm luân. -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 387: Lựa Chọn Đi Hay Ở (1)

Chung Tình cảm thấy vừa buồn cười, lại vừa muốn khóc, cô muốn, bất kỳ một cô gái nào, vào giờ phút này, đều sẽ trầm luân. -----

Ngay cả cô, cũng chìm sâu trong đó, không chỉ là mộng, chỉ có một mình cô.

Anh ôm cô, một cái ôm ấm áp.

Tự mình cắt bánh cho cô, ăn bánh, anh tự mình đưa cho cô quà sinh nhật, là một bộ trang sức đeo tay.

Anh để cô ước nguyện.

Cô cho phép mình thực hiện một nguyện vọng mà chừng ấy năm mình chưa từng nghĩ tới.

Chẳng qua, cô tăng thêm một chữ.

Hi vọng tôi có thể sống.

Biến thành, hi vọng chúng tôi có thể sống.

Tối đó anh không hề muốn cô, chẳng qua là im lặng ôm cô, ngồi ở trước cửa sổ, ngắm sao, nhìn ánh mặt trời sáng sớm dâng lên, sau đó khẽ hôn cô, cuộc sống như thế, tất nhiên là vô cùng tốt đẹp.

Sáng sớm, anh mới lái xe, mang cô trở về Nhà họ Dịch.

Xe của anh đi với tốc độ rất chậm chạp.

Cần chậm bao nhiêu thì chậm bấy nhiêu.

Mãi cho đến buổi trưa, anh mới trở lại Cỗ Viên.

Từ Ngang thấy bọn họ trở lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dặn người chuẩn bị nước tắm, đưa thức ăn, còn có thuốc của Chung Tình.

Hai người tắm rửa, ăn cơm, uống thuốc, Dịch Giản sai người mang Chung Tình đi nghỉ ngơi.

Trước khi Chung Tình lên lầu một giây, trong lúc bất chợt Dịch Giản mở miệng kêu ở cô, Chung Tình đứng ở cầu thang nhìn Dịch Giản, chờ anh mở miệng.

"Con... . . đã chết rồi."

Đã sớm đoán được, như thân thể Chung Tình vẫn hơi lay động một cái.

Bên xoay đầu, không khóc, chẳng qua ánh mắt có chút đau thương rõ ràng xẹt qua.

"Là tôi chọn bỏ, tôi không muốn để em chết, không muốn để em phải gặp nguy hiểm." Dịch Giản lựa chọn nói thật: "Tần Diệp đã muốn thử giữ cả hai, nhưng tôi sợ em... . . Gặp nguy hiểm, nên vẫn lựa chọn bỏ đứa bé."

Sau khi Dịch Giản nói xong, lại mím môi: "Nếu em muốn trách, cứ trách tôi."

Một chốc, không khí giữa hai người như bị kết băng.

Dịch Giản nhìn Chung Tình, không ngừng người quan sát sắc mặt của cô.

Sao có thể trách đây?

Chẳng qua chỉ cảm thấy có chút đau khổ vì con đã chết mà thôi.

"Tôi sợ em sẽ chết." Dịch Giản chưa bao giờ giải thích với người khác, anh không biết thế nào là hoa ngôn xảo ngữ, chỉ có thể nói thật.

Cô trầm mặc.

"Tôi... . ." Tôi lúc ấy thật sự rất sợ... . .

Dịch Giản có cảm giác mình không thể nói ra lời, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi.

"Thật sự xin lỗi... . ."

Anh chưa bao giờ xin lỗi người khác, đây là lần đầu tiên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 388: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【2】

"Thật sự xin lỗi... . . ."

Anh chưa bao giờ xin lỗi người khác, đây là lần đầu tiên.

Anh biết, thế nhưng anh lại không có cách nào để che giấu.

Anh không muốn nói dối trước mặt cô.

Con là của cô, cô có quyền được biết nó đã mất.

Thật ra thì anh cũng sợ cô tức giận, sợ cô đau khổ, nhưng, anh vẫn không thể giấu.

Anh không lên tiếng.

Bên trong nhà rất yên tĩnh.

Từ Ngang đứng ở một bên, mồ hôi đầm đìa trên trán, anh không nhận được chen miệng nói: "Chung tiểu thư, lúc ấy thiếu tướng không có cách nào khác, con và cô chỉ có thể giữ một... . . . Thiếu tướng không muốn có bất cứ nguy hiểm nào, cho nên vạn bất đắc dĩ, chỉ có thể lựa chọn làm như vậy, Chung tiểu thư... . . ."

"Từ Ngang!" Dịch Giản mở miệng, ngăn Từ Ngang.

Từ Ngang mím môi, đứng ở một bên, cũng không lên tiếng.

"Tôi biết." Chung Tình cúi đầu, sườn mặt rất ươm mỹ, giống như đang mỉm cười, có lẽ toàn bộ thế giới, chỉ có một người đàn ông như vậy, làm chuyện sai lầm, lại khiến người khác không thể hận nổi.

"Tôi chỉ hơi đau lòng, không trách anh."

Dịch Giản thầm thở phào nhẹ nhõm, tim của anh được hạ xuống.

Ánh đèn trong phòng chiếu sáng rực rỡ.

Anh nhìn cô, không nói gì.

Cô đứng ở nơi đó cũng không mở miệng.

Hồi lâu, cô mới vội nói thêm một câu: "Tôi đi nghỉ ngơi rồi... . . ."

Trong giọng nói còn có chút nước nỡ.

Cô không quay đầu lại, cất bước lên lầu.

Dịch Giản nhìn cô rời đi, trái tim vẫn luôn đập liên hồi đã bình tĩnh trở lại.

"Thiếu tướng... . . Chung tiểu thư còn có thể bỏ đi không?"

Từ Ngang không nhịn được hỏi một câu.

Dịch Giản không lên tiếng, chậm rãi quay đầu, anh cũng không biết, đi hay ở, không phải là anh có thể chọn, mà là cô tự chọn.

Thấy vẻ mặt Dịch Giản như thế, Từ Ngang cẩn thận suy đoán.

"Thiếu tướng... . . Chẳng lẽ hôm qua ngài đã làm tất cả như thế mà vẫn thất bại sao?"

Từ Ngang nghĩ, Chung tiểu thư thật sự không yêu thiếu tướng sao? Bao nhiêu cô gái ước gì được gả cho Thiếu tướng, sao cô lại muốn né tránh chứ?

Dịch Giản lắc đầu.

Không thất bại? Từ Ngang không nhịn được cười một chút, đó chính là thành công à?

"Vậy ý thiếu tướng, Chung tiểu thư sẽ ở lại sao?"

Là anh biết, không có một người nào, không có một cái nào nữ nhân có thể chịu buông tha Thiếu tướng.

Dịch Giản cau mày, nhìn vẻ mặt vui vẻ của Từ Ngang, thản nhiên nói: "Không biết!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 389: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【3】

Dịch Giản cau mày, nhìn vẻ mặt vui vẻ của Từ Ngang, thản nhiên nói: "Không biết!"

Nụ cười của Từ Ngang cứng lại ngay lập tức.

Không biết... . . . Là có ý gì?

Thiên hạ này, vẫn còn có chuyện thiếu tướng không biết sao?

"Này, Thiếu tướng... . . Có cần tôi đi chuẩn bị, phái người đóng các cửa khẩu ra vào của thành phố X không, một khi có tin tức Chung tiểu thư ra ngoài, lập tức giữ xuống, báo cáo nhanh cho ngài?"

Từ Ngang rất hiểu Dịch Giản, anh ta hiểu được lòng thiếu tướng tuyệt đối không hy vọng Chung tiểu thư bỏ đi.

Anh ta nghĩ, người đàn ông này vẫn luôn rất cố chấp, khuyết điểm lớn nhất chính là một khi đã xem thứ gì là của mình, từ đầu đến cuối sẽ truy đuổi không chịu buông tha, cho nên, anh ta không cho rằng thiếu tướng sẽ thả cô gái kia.

Ánh mắt của Dịch Giản hơi lóe lên, hệt như có một luồng sáng lướt qua, chỉ chốc lát sau, lại tiếp tục chìm mất trong đôi mắt lạnh lẽo của anh.

Cả người anh vẫn mang dáng vẻ lạnh nhạt, ngồi ở chỗ đó, không động, cũng không lên tiếng.

=====

=====

Ban đêm, có người đưa thức ăn tới Cố Viên.

Nữ hầu vẫn không dám nhìn thẳng về phía Dịch Giản, trong lòng bàn tay của cô ta vẫn bóp chặt một tờ giấy, bưng mâm, hít sâu một hơi, thoát nhìn bây giờ bình tĩnh.

Cô ta đặt mâm trên bàn nhỏ, sau đó bưng món ăn, đặt từng món lên bàn.

Từ Ngang là ai, anh ta đã sớm điều tra rất rõ ràng, anh ta muốn đuổi cô hầu gái này đi, không thể để cho chốc lát cô ta có cơ hội tiếp xúc với Chung Tình.

"Mang đồ cho tôi, tôi đi, cô lui ra."

Sắc mặt của nữ hầu kia trắng bệch, Hà An Viện đã giao việc cho cô ta, nếu như cô ta làm không tốt, tất nhiên là phải chịu phạt, không nhận được cô ta liếc về phía Chung Tình.

Chung Tình thấy ánh mắt như vậy, nhất thời hiểu vài phần, đầu tiên cô lén liếc mắt nhìn Dịch Giản, sau đó lại nhìn Từ Ngang, lúc này mới giơ tay lên, chỉ vào cô hầu gái kia: "Cô mang trà hoa cho tôi."

Nữ hầu liền vội vàng gặt đầu, bưng ly trà hoa, muốn đi tới chỗ Chung Tình.

Từ Ngang vươn tay ngăn lại.

"Tôi đi."

Vừa nói xong, liền vươn tay ra ngoài.

Cô hầu gái kia tránh ra phía sau theo bản năng, tờ giấy trong lòng bàn tay của cô ta bị lộ ra một chút.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 390: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【4】

Tiểu nha hoàn theo bản năng hướng phía sau một tránh, trong lòng bàn tay của cô tờ giấy, không cẩn thận lộ ra một chút.

Từ Ngang tiếp tục hỏi: "Đây là gì?"

Nói xong, liền muốn đuổi tay muốn lấy.

Cô hầu gái kia bị dọa đến sắc mặt cũng tái nhợt, đột nhiên quỳ trên mặt đất.

Chung Tình nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Dịch Giản, phát hiện người đàn ông ấy có chút thờ ơ, cô mở miệng, khẽ cắn môi, liền tự mình đứng dậy, đi về phía cô nữ hầu kia.

Dịch Giản chậm rãi ngẩng đầu, Từ Ngang cũng phát hiện, anh ta có thể không biết sao, ánh mắt của thiếu tướng vẫn luôn dõi theo ánh vẻ thướt tha mềm mại của cô.

Chung Tình giành trước Từ Ngang một bước, cúi xuống, lấy tách trà từ trong tay cô hầu gái kia, nhân tiện giấu tờ giấy đó trong lòng bàn tay mình, sau đó, cười khẽ, bưng trà hoadặt tại chóp mũi, hít một hơi thật sâu, xem như không có chuyện gì xảy ra mà trở lại chỗ ngồi của mình.

Cô rất bình tĩnh, mang trên mặt còn mang theo một nụ cười ôn hòa, lông mi hơi run rẩy, ngón tay thon dài cầm lấy tách trà hơi run lên, hớp nhẹ một

ngụm trà, sau đó nhìn lướt qua cô hầu gái ở một bên, sau đó mới xoay đầu, cười với Dịch Giản: "Trà hoa này, rất ngon."

Dịch Giản không lên tiếng, anh thu hết một màn vừa rồi vào trong tầm mắt của mình, nhưng vẫn không nhìn Chung Tình, từ đầu đến cuối đều chỉ nhìn tay cô hầu gái kia.

Từ Ngang đã sớm không nhin nổi, anh ta nhìn Chung Tình, muốn vạch trần những chuyện này: "Chung tiểu thư... . . . Mới vừa rồi, cô có... . ."

Lúc này Dịch Giản mới cử động, vô cùng thản nhiên, ngồi thẳng dậy, mắt liếc Từ Ngang, như có như không mở miệng, nói một câu: "Lui ra."

Biểu tình của Từ Ngang cũng có chút cứng ngắc, anh trừng mắt nhìn Chung Tình, lồng ngực lên xuống liên tục mấy lần, tay siết thành quyền, cuối cùng cũng chỉ cười, xoay người, giận dữ đi ra ngoài.

Dịch Giản thu hồi ánh mắt, giả bộ làm như chuyện gì cũng chưa phát sinh một loại, nhìn Chung Tình, chỉ lẳng lặng nhìn.

Ánh mắt của anh, hết như đã vương lấy chút ánh sáng vô cùng mỹ lệ, hơi chuyển, cũng có mấy phần phong vận.

Chung Tình không nhìn Dịch Giản, chỉ cúi đầu uống trà, anh không nói, cô như anh không biết bất cứ thứ gì.

Ăn uống xong, Chung Tình lấy cốc lên lầu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 391: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【5】

Ăn uống xong, Chung Tình lấy cớ lên lầu, tối nay Dịch Giản nói rất ít, trừ một câu "lui ra" thì không còn nói câu nào, từ trước tới giờ, ánh mắt của anh, vẫn nhìn chăm chăm vào cô, nhưng tối nay, anh lại nhìn rất ít.

Chung Tình nói muốn lên lầu, Dịch Giản chỉ nhìn cô một cái, ánh mắt lạnh như băng, không có chút nhu tình nào, hết như vị thiếu tướng của thường ngày, khiến cô bắt đầu sợ hãi.

Cô thiếu chút nữa đã vấp xụi lơ ở trước mặt của anh.

Trên người cô không có túi, tờ giấy đã được giấu trong lòng bàn tay của cô.

Anh chậm rãi vươn tay, bắt tay của cô, vừa vặn là bàn tay cầm tờ giấy ấy, cô có cảm giác toàn thân mình đang đỏ mồ hôi lạnh.

Cô liên tiếp lui về phía sau hai bước, rút tay lại.

Tay của anh vẫn nhanh chóng nhích bắt được tay của cô.

Tim của cô cũng đập rất nhanh.

Nếu anh phát hiện, việc cô lấy anh cũng chỉ là để hoàn thành được hiệp nghị, anh có thể không cho cô rời đi không?

Dịch Giản vẫn giữ chặt tay của cô, muốn kéo ngón tay của cô, ai ngờ cô lại dùng sức siết thật chặt.

Ánh mắt của Dịch Giản đặt ở trên tay của cô, chỉ cần vừa dùng lực, liền có thể vạch trần tất cả.

Nhưng... . . . Cuối cùng, anh vẫn buông tay cô ra.

Chẳng qua, trong giây phút ấy có chút ánh sáng lướt qua mắt của em, để cho Chung Tình cũng bắt đầu nôn nóng.

Chung Tình không cách nào để đứng vững vàng, cô liên tiếp lắc lư hai cái, xoay người, một câu cũng không nói, liền lên lầu, đi vào trong phòng của mình, đóng cửa lại, cô mới hít hai cái thật sâu, lúc này mới cảm thấy mình như là mới dạo qua tử môn quan một lần vậy.

Thật lâu sau mới phục hồi tinh thần, mở tờ giấy trong lòng bàn tay ra.

Là chữ của Hà An Viện.

————— Chiều nay, trong phòng ở phía Đông, đổi quần áo của Tiểu Vân, có người đưa cô đi.

Chung Tình nhìn những chữ kia, cả người lại là có chút mờ mịt.

Trong lúc bán thời, cũng khó có thể tiêu hóa tờ giấy này.

Ngày hôm trước cô đã hoàn thành giao dịch, giờ cô ta đã nhanh chóng sắp xếp xong xuôi, có thể thấy được Hà An Viện hi vọng cô có thể đi khỏi đến đâu.

Một khắc, cũng không muốn để cho cô ở lại nhà họ Dịch.

Trên trán cô dần hiện lên chút vẻ sầu bi... . . Chỉ là một giây, lại trở về vẻ bình tĩnh như ban đầu.

Cô chậm rãi vươn tay, bưng kín mặt của mình.

Cô đang do dự, cô biết rõ vào giờ phút này mình thật sự đang do dự... . . .
Đi, hay là ở?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 392: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【6】

Trên trán cô dần hiện lên chút vẻ sầu bi... . . . Chỉ là một giây, lại trở về vẻ bình tĩnh như ban đầu.

Cô chậm rãi vươn tay, bưng kín mặt của mình.

Cô đang do dự, cô biết rõ vào giờ phút này mình thật sự đang do dự... . . .
Đi, hay là ở?

Rời đi, thì đồng nghĩa với việc rời khỏi người đàn ông này, từ nay về sau, cô có thể sống cuộc sống hoàn mỹ nhất mà cô mong đợi, cuộc sống mà cô luôn khát vọng.

An bình, yên tĩnh, không tranh sự đời, không cần hao phí tâm cơ suy đoán ý người khác để sống.

Hà An Viện sẽ cho cô một khoản tiền lớn, cô có thể không lo chuyện cơm áo.

Đó là cuộc sống mà cô, từ khi nhà họ Chung, trong người không còn đồng nào, bị người bán đi, vẫn luôn khát vọng.

Cô mới vào nhà họ Dịch, vốn cho là mình làm một khiêm tốn tiểu nha hoàn, có ăn có uống cũng không tồi, ai từng nghĩ đến, một năm sau, chuyện lại diễn biến thành như thế?

Đáy lòng của cô, thật ra vẫn muốn rời đi... . . . Mà cô sau khi rời đi, bọn họ... . . . Từ đó về sau, chắc chắn sẽ hoàn toàn không còn quan hệ... . . . Không quan hệ, đêm khuya vắng, cô sẽ nhớ ai đây?

Chẳng qua, chẳng qua... liệu đây là thứ mà lòng cô thật sự mong muốn sao?

Nhưng đây lại là kết cục mà lúc trước cô vẫn hằng mong ước.

Cô chưa từng thất bại, lần này vẫn chưa hề thua hết hoàn toàn.

Hơn nữa cô cũng coi như một kẻ thừa duy nhất trong căn nhà này.

Nghĩ tới đây, Chung Tình lại cảm thấy lồng ngực dần có chút cảm giác đau đớn không thể nào kìm chế.

Cô nhìn ngoài cửa sổ, trên bầu trời đen lấp lánh vô số ánh sao, chẳng qua là ngày mai, mặt trời vẫn sẽ mọc như cũ, hết thủy triều chưa từng thay đổi, lại là một mới tinh ngày, rồi trời lại tối, từng ngày từng tháng nối tiếp nhau.

Hồi lâu, Chung Tình chậm rãi rũ mắt, nhẹ nhàng đốt tờ giấy thành tro tàn, trong lòng của cô, cô đi hay ở, chỉ có cô rõ ràng nhất.

Một đêm này, thật ra thì Chung Tình không hề đau khổ, đèn trong phòng cũng bị cô tắt đi, căn phòng tối om, cô định nhắm mắt, chuẩn bị ngủ.

Trong đầu, chợt hiện lên chút hình ảnh mà cô không thể tưởng tượng nổi, chuyện trong rạp chiếu bóng kia... Chuyện, còn bánh sinh nhật anh đặc biệt chuẩn bị cho sinh nhật của cô, anh công cô, đi qua trước mặt nhiều người như thế... . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 393: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【7】

Trong đầu, chợt hiện lên chút hình ảnh mà cô không thể tưởng tượng nổi, chuyện trong rạp chiếu bóng kia... Chuyện, còn bánh sinh nhật đặc biệt chuẩn bị cho sinh nhật của cô, anh công cô, đi qua trước mặt nhiều người như thế... . . .

Cô càng nghĩ, lại càng ngủ không được.

Ban đêm, vào giờ phút này, thật yên tĩnh.

Bởi vì Dịch Giản thích yên tĩnh, cho nên Cố Viên vốn cũng không có bao nhiêu người, đến đêm khuya, cũng không có ai dám tự tiện ra ngoài đi lại, vì vậy, nơi này yên lặng đến kì lạ.

Chung Tình nghe được tiếng tim mình đập, từng tiếng đập cũng vô cùng rõ ràng, cô vươn tay, áp lên, lại cảm thấy bên trong, đều lạnh như băng...

Có một đôi tay, chậm rãi ôm lấy cô, ngay sau đó liền cảm giác được nơi cổ của mình, có một khuôn mặt ấm áp.

Chung Tình giật mình, quay đầu, vừa vặn thấy ánh mắt của Dịch Giản, ở trong đêm khuya như sẽ phát sáng bất cứ khi nào mà nhìn cô.

Thân thể Chung Tình khẽ run lên, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chính cảm thấy có một loại cảm giác kỳ lạ đang truyền khắp toàn thân.

Dịch Giản cởi bỏ giày, vén chăn, nằm ở trên giường, ôm Chung Tình vào trong ngực, ôm thật chặt, giống như người phụ nữ này, lúc nào cũng có thể rời bỏ anh mà đi.

Chung Tình nóng lên từng chút một, là nhiệt độ truyền tới từ trên người của anh, khiến lòng của cô, cũng dần có chút ấm áp.

Cô nhìn thiếu tướng.

Chẳng qua là đêm đã khuya, từ trên mặt của anh, cô không thấy được hút gì, cô không có thói quen nói chuyện dưới tình huống không thể nhìn thấy biểu cảm trên mặt đối phương, cho nên, cứ nhìn trần nhà đen như mực, chọn một vấn đề an toàn.

"Thiếu tướng... . . . sao anh lại tới đây?"

Dịch Giản không nói gì, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào cô, sao anh có thể nói cho cô biết? Cứ nói anh khó ngủ, không có cô, khó có thể ngủ được sao?

Coi như là có nói cho, cô sẽ nhớ sao?

Tỏ tình, chỉ cần một lần.

Anh đã bóc trần trái tim của mình, đặt ở trước mặt cô, chân thành tha thiết như thế.

Nếu cô không tin, anh vẫn quyết định sẽ không mang cả tôn nghiêm của mình đặt trước mặt cô, để mặc cô chà đạp.

Anh biết lòng của cô không hề yêu anh, anh hiểu tất cả, nhưng đã làm mọi thứ, cho dù có qua bao nhiêu năm, khi anh có vợ có con, cô có chồng có con, trái tim anh đã từng đập vì một người, nhớ tới cô, không oán không hối, trái tim ấy vẫn là của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 394: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【8】

Anh biết lòng của cô không hề yêu anh, anh hiểu tất cả, nhưng đã làm mọi thứ, cho dù có qua bao nhiêu năm, khi anh có vợ có con, cô có chồng có con, trái tim anh đã từng đập vì một người, nhớ tới cô, không oán không hối, trái tim ấy vẫn là của cô.

Dịch Giản không nói lời nào, Chung Tình vẫn có thể cảm thấy anh vẫn còn đang nhìn mình, lòng thầm sợ hãi.

Bình tĩnh mà xem xét, cô tuyệt đối không biết cuối cùng ranh giới của người đàn ông ở đâu.

Cô làm rất nhiều chuyện, như mang thai con của anh, cố chấp chọn phía đại phu nhân, còn nói với anh, anh là đồ đáng ghét, phá hủy tất cả của cô!

Dù anh tức giận, cô cũng sợ, nhưng cuối cùng anh vẫn buông tay, buông tha cho cô.

Giống như hiện tại, anh đối tốt với cô như thế, hết như ngày đó, anh thú tội với cô cũng là thật, không giống như là gặp dịp thì chơi, tìm cách lấy lòng người khác, cô từ chối anh nhanh, thậm chí còn nói ra lời tuyệt tình như thế, nếu như thật sự muốn cái gì cũng có thể, như vậy sẽ để cho cô đi.

Cô cho là anh sẽ tức giận.

Coi như không phải là tức giận, cũng phải có biểu hiện gì đấy!

Nhưng, anh chỉ là hôn cô, thậm chí còn tổ chức sinh nhật cho cô, thật sự giống như anh đang theo đuổi cô vậy.

Chẳng qua tối nay lại khác.

Rõ ràng anh đã phát hiện tờ giấy kia, nhưng vẫn bình thản như thế, càng như vậy, lòng Chung Tình càng không yên.

Nghĩ tới đây, Chung Tình xoay người, nhìn Dịch Giản, "Thiếu tướng... .
. Có chuyện gì sao?"

Dịch Giản vươn tay, kéo cô vào trong ngực của mình, lực rất mạnh, dường như muốn chôn cô sâu vào trong da thịt của chính mình, không chịu buông ra.

Chung Tìnhsững người, cônhư cảm giác được thân thể người đàn ông này đã có chút biến hoá, rất cứng, rất thẳng.

Bên tai của cô, đều là hơi thở ấm áp.

Mặt côđỏ lên, ấp úng lại mở miệng lần nữa.

Nhưng không thể phát ra âm thanh.

Cô đã bị anhchặn miệng, chặt thật kín.

Đôi môi mềm mại của anh, lần này, không hề có chút dịu dàng, lại mang theo khí phách mãnh liệt khó có thể tưởng tượng được, giống như đang muốn cắn nuốt tất cả của cô, hôn cô thật mãnh liệt.

Hôn, cũng khiến cô cảm thấy như sắp hít thở không thông.

Vào giờ phút này, cảm giác của cô với người đàn ông này, tuyệt đối không giống như thiếu tướng, trong trí nhớ của cô, chắc chắn anh sẽ không điên cuồng như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 395: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【9】

Vào giờ phút này, cảm giác của cô với người đàn ông này, tuyệt đối không giống như thiếu tướng, trong trí nhớ của cô, chắc chắn anh sẽ không điên cuồng như vậy.

Cô có chút choáng váng, môi cũng bị anh nghiền đến đau.

Tay của anh, đặt trên thắt lưng của cô, động tác rất vội vàng, vừa xé quần áo của cô, sau đó cả người của anh đã phủ lên trên người của cô.

Lúc trước mặc dù anh cũng là đê cô, nhưng lại chưa bao giờ để cho cô cảm thấy anh nặng bao nhiêu, nhưng hôm nay, thế nhưng anh lại là đặt hết toàn bộ trọng lượng của anh lên người cô, cô bị ép tới mức ngực cũng mơ hồ cả thấy đau.

Anh cúi đầu, hôn trán của cô, một đường hôn xuống, nụ hôn môi nóng bỏng, để lại dấu vết của mình trên toàn thân cô.

Nụ hôn của anh như một ngọn lửa đang thiêu đốt, nhanh chóng lan ra toàn thân thể của cô.

Thân thể của cô, luôn không thể chống lại sự hấp dẫn của anh, chỉ cần trong nháy mắt, đã quên thủ mà đầu hàng, phản bội cô, đón nhận anh.

Thế nhưng anh chưa từng từ chối cô, thấy thân thể của cô, hạ thân lại phản ứng, thậm chí đôi lúc động tác của anh còn dữ dội hơn.

Da thịt của cô đang run rẩy, cô cần nhiều hơn.

Thậm chí, cô cần môi, ý loạn mật thiết, còn phát ra những tiếng răng va vào nhau.

Bên trong phòng rất an tĩnh, chỉ có tiếng thở dốc của hai người, vô cùng nóng bỏng.

Anh đang ở trên người của cô, lưu luyến quên về, trần trọc không rời.

Cô híp mắt, hưởng thụ cảm giác như thế, thỉnh thoảng phát ra những tiếng rên rỉ vô cùng thoải mái.

Thân thể của cô, đã hình thành thói quen lệ thuộc vào anh!

Lúc trước, khi chuẩn bị, anh luôn phải chậm rãi... Trêu chọc, dẫn... dụ, nhưng hiện tại, lại không cần.

Cô tiến vào trạng thái ấy nhanh hơn so với lần trước.

Khi tiếp xúc với thân thể của cô, anh đã hình thành thói quen, dần mê luyến những chuyện giường chiếu này.

Dịch Giải thở hổn hển, tung hoành trên người cô, chín cạm một sâu, chậm chạp tiến vào, nhanh chóng rút ra, một lần lại một lần, khiến cô như có cảm giác như tiến vào một thế giới thần kì.

Về sau, động tác của Dịch Giải càng lúc càng nhanh, hết như ẩn giấu cuồng phong bạo vũ, Chung Tình không nhịn được nhíu mày, theo không kịp tiết tấu như vậy, cô có cảm giác mình như muốn chết vậy.

Từ trước đến nay, anh chưa từng làm với tốc độ và kích... tình như thế. Thở thoáng chốc, mặt cô đỏ bừng lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 396: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【10】

Từ trước anh, cũng là từ không đã cho cô tốc độ như vậy cùng kích. . . Chuyện, mặt của cô, một cái một cái đỏ lên.

Cô cảm nhận được loại đó kích thích không thể nói được, nói không rõ cảm giác ấy đang truyền khắp toàn thân của cô, mỗi một lần, thân thể của cô cũng không ngừng run rẩy, tốc độ của anh rất nhanh, tốc độ run rẩy của cô cũng mỗi lúc một nhanh hơn.

Cô vươn bàn tay nhỏ bé bấu chặt bờ vai của anh, để lại những dấu móng tay thật sâu trên lưng anh, cô nhắm mắt lại, không dám nhìn anh, một câu cũng nói không nên lời, những tiếng kêu mị hoặc kia cũng không còn có thể phát ra thêm, chỉ có thể hít thở liên tục .

Anh cũng thở gấp như cô, nhưng động tác lại càng ngày càng mạnh.

Chung Tình cũng không biết mình đã đến cao trào mấy lần, chẳng qua là cảm thấy lần này, nếu anh không ngừng lại, cô sẽ ngất đi thật mất.

Cô nhắm mắt lại, cảm nhận hết thảy, mỗi lần cảm giác như thế tới, cô cảm giác mình có thể sẽ chết, tuy nhiên cô lại đang mong đợi cảm giác như thế.

Chung Tình cắn chặt răng, yên lặng thừa nhận.

Anh cúi đầu, hôn môi của cô, trong lúc bất chợt, mở miệng, nói một câu: "Em thích thân thể của tôi... . . ."

Lời của anh, giống như là một quả đại bác, nổ tung trong đầu của cô.

Cô. . . Thật sự nếu như theo lời anh nói, đối với chuyện như vậy, cũng không ghét.

Chung Tình đỏ mặt, khi nào, mình lại mê luyện những chuyện này rồi?

Những thời gian không cho phép cô suy nghĩ nhiều, cường độ hoạt động của bọn họ lúc này rất nhanh chóng đã chôn vùi cô rồi.

Lần này, cô cảm thấy mình thật sự đang lơ lửng trên không.

Toàn thân cũng không giống như của mình.

Cảm giác kích thích như vậy, trong nháy mắt đã đoạt mất ý thức của cô, cả người cô như mềm oặt đi, khi anh sắp kết thúc, lập tức hóa thành nước, ý thức cũng hoàn toàn biến mất.

Chính cô, cũng không biết khi nào kết thúc, chẳng qua chỉ cảm thấy cô không thể chịu đựng được sự kích thích ấy, cả người liền đột ngột ngất đi.

Dịch Giản nằm ở trên người của cô, thở gấp, thật lâu sau, mới vươn tay, vuốt ve khuôn mặt của cô, ướt đầm, đều là mồ hôi, không biết là cô, hay là của anh, có lẽ là mồ hôi đã sớm hoà vào nhau của bọn họ.

Anh cúi đầu, hôn trán của cô, sau đó ôm cô thật chặt vào trong ngực của mình, chỉnh tư thế, lúc này mới khôi phục hơi thở, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 397: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【11】

Anh cúi đầu, hôn trán của cô, sau đó ôm cô thật chặt vào trong ngực của mình, chỉnh tư thế, lúc này mới khôi phục hơi thở, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

... ..

Một đêm mộng đẹp.

... ..

Hô hấp dần dần.

... ..

Ngày thứ hai, khi Chung Tình tỉnh lại, còn có chút mơ hồ, chẳng qua cô vẫn cảm thấy cả người như muốn gãy rời, tay cũng giơ lên không nổi nữa.

Cô mở mắt, vừa vặn thấy Dịch Giản đang chống đầu, nhìn cô.

Lúc này Chung Tình mới nghĩ đến tối hôm qua, cô và sự điên cuồng của anh..

Mặt của cô, lập tức đỏ lên.

Vội vàng nhắm mắt lại, nín thở, thật là đủ mất mặt... . . Có ai giống như cô không, làm chuyện phòng the mà cũng ngất?

Có trời mới biết, dáng vẻ của cô vào giờ phút này đáng yêu đến đâu, mê người khiến Dịch Giản cũng phải thần hồn điên đảo rồi.

Nhìn cô, chỉ nhìn cô, hồi lâu, mới cúi đầu, hôn một cái lên trán của cô, anh mới đứng lên, cầm một bộ quần áo không biết đã được đưa đến từ lúc nào mà mặc vào.

Chung Tình nhìn Dịch Giản mặc đồ thoải mái, mới cắn môi, nhẹ giọng gọi một câu: "Thiếu tướng... . ."

Một tiếng "thiếu tướng" ẩn chứa bao nhiêu sắc thái bên trong, chính cô sau khi nghe, cũng có chút ngẩn người.

Giống là một cô gái thẹn thùng, giống như tình nhân đang e thẹn.

Nghe xong, Dịch Giản đang sửa lại cổ tay áo cũng phải sững người.

Anh nhìn cô gái nhỏ qua chiếc gương trước mặt, mặt còn hơi ửng hồng, như vẫn chưa hoàn toàn tỉnh lại từ cuộc vui tối qua.

Anh nhìn có chút mê mẩn, một lúc lâu sau, mới cúi đầu, tiếp tục bình thản sửa sang lại quần áo của mình, thấp giọng mà chậm rãi đáp lại bằng một ngữ điệu rất dễ nghe.

"Hả?"

Chung Tình cố gắng chống người, ngồi dậy, tóc dài rũ xuống, che giấu da thịt bình tĩnh dong nhìn Dịch Giản, cười cười, trầm mặc một lúc mới lên tiếng nói: "Tôi có việc, muốn nói với thiếu tướng một chút... . ."

Dịch Giản hoàn toàn ngừng động tác, anh vẫn bình tĩnh, chậm rãi quay đầu, nhìn cô, không lên tiếng.

Cô bị ánh mắt của anh nhìn đến mức có chút không được tự nhiên, tuy nhiên vẫn tươi cười ngược lên, nhìn Dịch Giản, trên dung nhan là đôi mắt

bình tĩnh, tựa như là lưu ly, đen nhánh mà mỹ lệ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 398: Lựa Chọn Đi Hay Ở (12)

Cô bị ánh mắt của anh nhìn đến mức có chút không được tự nhiên, tuy nhiên vẫn tươi cười ngược lên, nhìn Dịch Giản, trên dung nhan là đôi mắt bình tĩnh, tựa như là lưu ly, đen nhánh mà mỹ lệ.

"Cả ngày sống ở trong Cổ Viên, tôi chán chết đi được rồi, hôm nay tôi muốn ra ngoài... . . . Có thể không?"

Biểu cảm trên mặt Dịch Giản vừa lạnh nhạt vừa lạnh lẽo: "Không thể."

Hô hấp của Chung Tình hơi ngừng lại, lòng của cô, khẽ co rút lại, không thể sao?

Cô không hề cử động.

Cũng không mở miệng nói chuyện.

Dịch Giản lại đi tới mép giường, nhìn cô, tiếp tục nói: "Em nên nhớ... Chung Tình.. em luôn tự do."

Em tự do.

Chưa từng có người nào muốn giam cầm em.

Cũng không có ai có thể giam cầm em.

Trừ phi là chính em.

Mất một lúc, Chung Tình cũng không thể hiểu được những lời này của anh rốt cuộc có nghĩ gì, chẳng qua là vẫn ngồi ở chỗ đó, đợi đến khi hồi thần, cô phát hiện đôi mắt đen nhánh không thể nhìn ra tâm tình ấy đang nhìn chăm chăm vào cô.

Chung Tình không dám đối mặt với anh, chỉ có thể nhanh chóng tránh đi, bước xuống đất.

Cô xóc xếch, anh chinh chu.

Một chinh tề, một bừa bọn.

Nhưng vẫn không khiến người khác cảm thấy khó chịu, ngược lại, còn tăng mấy phần mỹ cảm.

Chung Tình nhìn hai người trong gương, cũng chia không rõ đáy lòng của mình, rốt cuộc là vui, hay là buồn... . . . cảm giác của cô rất mờ mịt.

Dịch Giản nhìn cô, đưa lưng về phía gương, ánh mắt mang theo một phần bi thương, bao quanh anh.

Chung Tình nhìn gương, bóng lưng của anh, thoạt nhìn còn mang theo vài phần u oán, như đang tố cáo gì đó.

Cô nắm lớp chăn, ngón tay bị siết đến trắng bệch, miễn cưỡng nhìn Dịch Giản cười cười, lúc này mới lên tiếng, nói: "Thiếu tướng... . . Anh muốn đi ra ngoài sao?"

Giọng cô có chút da động rất nhỏ, Dịch Giản không lên tiếng, ánh mắt cũng không rời đi, chẳng qua trong đáy mắt lại nhiều thêm một tầng phiền muộn.

Anh đang chờ cô nhìn anh một cái.

Nhưng một lúc lâu sau, bọn tôi vẫn không hề nhìn nhau.

Anh thở dài một cái, cúi đầu, hôn nhẹ lên trán cô, lúc này mới xoay người rời đi.

Bóng lưng thẳng tắp, ngọc thụ lâm phong.

Nước mắt của Chung Tình rơi xuống rất nhanh.

Tại sao trong nháy mắt cô lại cảm thấy bóng lưng của anh khổ sở như vậy, hết như tất cả mọi bi thương đều đang bao phủ trên người anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 399: Lựa Chọn Đi Hay Ở (13)

Tại sao trong nháy mắt cô lại cảm thấy bóng lưng của anh khổ sở như vậy, hết như tất cả mọi bi thương đều đang bao phủ trên người anh, cô mở miệng, muốn gọi anh một câu, tuy nhiên cô chỉ mở miệng nói, không phát ra được lời nào, chậm rãi lại mím chặt lại.

Không... . . . Cô không muốn con đường kia... . . . Cô không muốn để mình biết rõ kết cục, còn cố chấp xông về phía trước!

Bây giờ cô không biết trước tương lai, liệu sẽ có nhiều người phụ nữ xông vào hay không... ..

Chung Tình lau nước mắt của mình, buộc mình cười, cười khẽ, vô cùng mê người, vô cùng tinh tế.

Đây mới là lục tiểu thư nhà họ Chung, lục tiểu thư nhà họ Chung không có có bất kỳ chỗ sơ hở, vô tình không tình cảm, lòng dạ độc ác!

Cô bình tĩnh nhìn cô gái trong kính, thật sự giống như cô trong nháy mắt, bỏ qua tất cả mọi chuyện!

Có chút bất an vẫn lẫn lẩn trong lòng cô.

Cô lựa chọn như vậy, có phải là sai rồi không?

Có cần phải từ bỏ hay không?

=====

=====

Trời ngày hôm nay rất xanh, giống như đã được nước rửa qua, xanh biếc một vùng, có vài đám mây nhỏ phiêu trên không trung, rất mỏng, hết như tơ lụa.

Gió chậm rãi thổi qua, xen lẫn hơi nước trong Cố Viên.

Chung Tình ngồi trước gương, vội vàng mặc quần áo xong, chỉnh lại cho thoải mái, nhìn đồng hồ thấy còn chút sớm, nhưng suy nghĩ một chút, cô vẫn nên tới nơi đó sớm để chờ thì hơn.

Cô đặt mấy món trang sức anh tặng, còn có vài thứ cô nhặt được lên bàn.

Ra khỏi nhà, cô đi đến cầu thang, lúc đi qua thư phòng, thấy cửa thư phòng không đóng, cô dừng lại một chút, đẩy cửa ra, đi vào.

Bên trong rất đơn giản.

Tủ sách Tây Dương, ghế sa lon Tây Dương, bàn Tây Dương, màu trắng tinh khiết, đơn giản mà hào phóng.

Giống như con người anh.

Chung Tình đi vào, nhìn một chút, cô phát hiện nơi đó có rất nhiều và nhiều loại sách.

Cô nghiêng đầu, nhìn một chút, có rất nhiều sách Tây Phương, dĩ nhiên cô không hiểu, toàn là tiếng nước ngoài, chỉ nhìn thôi cũng đã nhức đầu.

Đi tới trước bàn đọc sách, thấy phía trên có một chiếc bút máy, màu vàng kim, giống như đã dùng thật lâu, đã mài đến có chút trơn bóng rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 400: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【14】

Đi tới trước bàn đọc sách, thấy phía trên có một chiếc bút máy, màu vàng kim, giống như đã dùng thật lâu, đã mài đến có chút trơn bóng rồi.

Cô vươn tay, cầm lên xem.

Trong đầu, lại hiện lên hình ảnh anh đang ngồi viết ở nơi đó.

Trên bàn có một ít giấy tờ ký tên của anh, đều là tiếng nước ngoài, cô cũng không thể hiểu, bên cạnh có mấy bản thảo, phía trên đều là tiếng anh.

Nước chảy mây trôi, rất đẹp.

【 vừa thấy đã yêu 】

Chung Tình dĩ nhiên không hiểu, nhưng vẫn cảm thấy rất đẹp mắt, cũng không hiểu vì sao, anh luôn lặp lại chỉ câu này.

Cô nghĩ, đây cũng là cuộc sống của anh.

Một người, trong thư phòng, lật sách, viết viết tiếng nước ngoài.

Rất đơn giản.

Lại thật rất thích hợp với con người anh.

... ..

Chung Tình xem một lúc mới cầm một quyển sách có tên 《 Hồng Lâu Mộng 》 lên.

Chung Tình nghĩ, anh cũng đọc loại sách này sao?

Tùy ý mở ra, lại cảm thấy như có thứ gì kẹp ở trong, lập tức liền lật thêm vài tờ, bên trong có một tấm hình.

Hình của một cô gái.

Chung Tình nghiêng đầu, cầm lên, nhìn về phía người đó.

Mặc sườn xám trắng, đứng ở trong vườn hoa nhà họ Dịch, nghiêng đầu, đang mỉm cười rất tự nhiên, rõ ràng chính là cô!

Bức hình này chụp khi nào vậy?

Chung Tình rất kinh ngạc.

Cô để xuống, lại lấy cuốn, lại phát hiện trong mỗi quyển sách đều có kẹp hình của cô.

Giống như đồ kẹp sách vậy.

Nhiều kiểu hình, cô mặc nhiều loại sườn xám, đứng ở nhiều nơi.

Hơn nữa, những hình kia, rõ ràng chính là cô trong những tháng mà anh rời đi.

Từ khi cô ghen, đến khi bụng của cô lớn lên từng chút một, một chi tiết cũng không sót.

Cô nhìn hình ảnh, bỗng nhiên cảm thấy lòng run lên, thiếu chút nữa đứng không vững.

Cô cầm hình của mình, ngón tay đang run rẩy tiết lộ tâm sự của cô.

Anh một người đàn ông như thế nào?

Giăng một chiếc lưới dày vững chắc như thế, giam chặt cô bên trong, khiến cô như một con ruồi không đầu không đuôi, căn bản không có cách nào để xông ra ngoài.

Cô hít sâu, bắt mình bình tĩnh hơn, bước chân cũng có chút lay động, luống cuống tay vội vàng đặt mấy bức hình kia vào trong sách, vội vàng đi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 401: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【15】

Cô hít sâu, bắt mình bình tĩnh hơn, bước chân cũng có chút lay động, luống cuống tay vội vàng đặt mấy bức hình kia vào trong sách, vội vàng đi ra ngoài.

Cô rất gấp, không quay đầu lại.

Đi thẳng tới địa điểm mà Hà An Viện đã nói cho cô.

Thậm chí cô còn quên mất... . . . Lúc này còn sớm hơn khi Hà An Viện hẹn một tiếng.

Cô vẫn mang lòng nghi ngờ, lúc này thật sự đang dao động... . . . Cô nghĩ thiếu tướng yêu cô, ít nhất, bây giờ là thật sự yêu cô... . . . Là thật lòng yêu cô... . . . Nhưng, cô lại cảm thấy càng sợ hãi hơn.

Gấp díp thì chơi, hư tình giả ý, vậy còn tốt.

Nhưng giờ lại như thâm tình, không thể buông tha, nếu cô trốn không thoát, bị bắt, sợ là tương lai, chính là khi cô chết không có chỗ chôn!

Sợ... . .

Vô cùng sợ... . .

Yêu, là tàn nhẫn và lãnh khốc, yêu giá cao, phải dùng tính mạng để trả.

Cô không có dũng khí làm những chuyện không biết trước kết quả kia.

Cô không có cách nào để lao đầu vào lửa như thiêu thân, không màng sinh tử.

Chung Tình phát hiện, lúc này toàn thân của mình đều đang run rẩy.

Cô không cách nào khắc chế, không có cách nào giữ cho mình không run.

Trời mới biết, cô hâm mộ cô gái có thể yêu, có thể khóc kia thế nào, rồi lại khinh bỉ những cô gái có thể yêu, có thể khóc, có thể chết kia thế nào.

Cô hiểu tất cả, quá đã hiểu, quá lý trí... . . . Cho nên, cô mới thà sống trong thế giới của mình, cũng không muốn vướng vào những thứ đó.

Cho dù bắt đầu thế nào.

Cho dù kết thúc ra sao.

Tóm lại, đến lúc này, cũng đã là vết thương chồng chất.

Thật ra thì cô hiểu, anh có thâm tình hay không.

Nhưng nếu anh thật sự cả đời thâm tình, nếu bỏ lỡ, anh sẽ như thế nào?

Nhưng là... . . . Nhưng nếu anh không phải cả đời thâm tình, như vậy, ai có thể nói cho cô biết, cô phải làm sao?

Chung Tình bước đi không hề do dự, vô cùng kiên định, trong đôi mắt đen của cô có những tia sáng chói mắt, giống như đang phải đè nén cái gì, khiến dung nhan của cô vô cùng tái nhợt, nhưng vẫn đẹp đến diễm lệ.

Cô chưa bao giờ quay đầu lại.

Một lần cũng không.

Cô chưa bao giờ dừng lại.

Một lần cũng không.

Bóng dáng của cô, càng đi càng xa.

Gió Cổ Viên, một giây kia, lớn đích kinh khủng, hết như đang muốn thổi bay tất cả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 402: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【16】

Gió Cổ Viên, một giây kia, lớn đích kinh khủng, hết như đang muốn thổi bay tất cả.

Rõ ràng đã gần đến mùa hè, chắc chắn Cổ Viên sẽ không có gió lớn như vậy.

Nhưng, nước hồ không yên.

Nước dậy sóng lên.

... ..

Dịch Giản ngồi trong quân, trong phòng của mình, không thấy vẻ mặt, đưa lưng về phía cửa sổ, trên mặt rất âm u, không có ánh sáng, môi của anh mím thật chặt.

Cửa sổ mở ra

Gió thổi vào, thổi đến những sợi tóc của anh.

Rèm cửa sổ cuốn lên, thỉnh thoảng quét qua tai của anh, mặt anh tái nhợt, yên lặng, trầm mặc, lạnh nhạt, từ đầu đến cuối chưa từng có bất kỳ tâm tình nào.

Hết như một pho tượng.

Ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích.

Cửa, được mở ra.

Từ Ngang đứng ở cửa.

Anh ta như cảm nhận được nhiệt độ nóng bức trong căn phòng này ấm hơn, hết như cả người bị đưa vào trong hầm băng, lạnh lẽo đến thấu xương.

Từ Ngang đi tới bên người Dịch Giản, nhìn sườn mặt trong bóng râm của người đàn ông, trong chút tĩnh lặng có chút u buồn.

Anh ta mở miệng, giọng nói rất thấp, "Thiếu tướng... . . . Chung tiểu thư đi rồi."

Lời của Từ Ngang, hết như đã rơi vào một cõi hư vô, không hề nhận được bất cứ lời hồi âm nào.

Dịch Giản vẫn duy trì dáng ngồi đó, không nhúc nhích, cũng không nháy mắt một cái, thậm chí, tựa như, ngay cả hít thở cũng không.

Thật sự rất yên tĩnh, yên tĩnh đến đáng sợ.

Từ Ngang theo bản năng lui ra sau hai bước, cảm thấy hô hấp đã trở lại bình thường, lúc này mới dám mở miệng nói tiếp: "Thiếu tướng... . . . Chung tiểu thư đã đi qua thư phòng, đồ vật bên trong có dấu vết đã bị động qua."

Lúc này Dịch Giản mới hơi giật mình.

Đi qua thư phòng, động tới đồ?

Nếu đã động vào, chắc chắn đã biết bí mật của anh.

Trong đôi mắt đen của anh mang theo chút lạnh lẽo và thâm trầm, không mở miệng, chỉ đứng lên, đi xuống dưới lầu.

Từ Ngang vội vàng đuổi theo.

Dịch Giản lên xe, Từ Ngang cũng lên theo.

Từ Ngang chuyên tâm lái xe, Dịch Giản một đường không nói gì, chẳng qua chỉ nhìn ngoài cửa sổ, rất yên tĩnh, giống như anh lúc này.

Xe, cuối cùng cũng dừng trước cửa Cố Viên ở nhà họ Dịch.

Từ Ngang vội vàng xuống xe, còn chưa kịp mở cửa xe cho Dịch Giản, Dịch Giản đã tự bước xuống, cất bước, chậm rãi tiến vào Cố Viên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 403: Lựa Chọn Đi Hay Ở (16)

Gió Cổ Viên, một giây kia, lớn đích kinh khủng, hết như đang muốn thổi bay tất cả.

Rõ ràng đã gần đến mùa hè, chắc chắn Cổ Viên sẽ không có gió lớn như vậy.

Nhưng, nước hồ không yên.

Nước dậy sóng lên.

.....

Dịch Giản ngồi trong quân, trong phòng của mình, không thấy vẻ mặt, đưa lưng về phía cửa sổ, trên mặt rất âm u, không có ánh sáng, môi của anh mím thật chặt.

Cửa sổ mở ra

Gió thổi vào, thổi đến những sợi tóc của anh.

Rèm cửa sổ cuốn lên, thỉnh thoảng quét qua tai của anh, mặt anh tái nhợt, yên lặng, trầm mặc, lạnh nhạt, từ đầu đến cuối chưa từng có bất kỳ tâm tình nào.

Hết như một pho tượng.

Ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích.

Cửa, được mở ra.

Từ Ngang đứng ở cửa.

Anh ta như cảm nhận được nhiệt độ nóng bức trong căn phòng này ấm hơn, hết như cả người bị đưa vào trong hầm băng, lạnh lẽo đến thấu xương.

Từ Ngang đi tới bên người Dịch Giản, nhìn sừng mặt trong bóng râm của người đàn ông, trong chút tĩnh lặng có chút u buồn. Anh ta mở miệng, giọng nói rất thấp, "Thiếu tướng..... Chung tiểu thư đi rồi."

Lời của Từ Ngang, hết như đã rơi vào một cõi hư vô, không hề nhận được bất cứ lời hồi âm nào.

Dịch Giản vẫn duy trì dáng ngồi đó, không nhúc nhích, cũng không nháy mắt một cái, thậm chí, tựa như, ngay cả hít thở cũng không.

Thật sự rất yên tĩnh, yên tĩnh đến đáng sợ.

Từ Ngang theo bản năng lui ra sau hai bước, cảm thấy hô hấp đã trở lại bình thường, lúc này mới dám mở miệng nói tiếp: "Thiếu tướng..... Chung tiểu thư đã đi qua thư phòng, đồ vật bên trong có dấu vết đã bị động qua."

Lúc này Dịch Giản mới hơi giật mình.

Đi qua thư phòng, động tới đồ?

Nếu đã động vào, chắc chắn đã biết bí mật của anh.

Trong đôi mắt đen của anh mang theo chút lạnh lẽo và thâm trầm, không mở miệng, chỉ đứng lên, đi xuống dưới lầu.

Từ Ngang vội vàng đuổi theo.

Dịch Giản lên xe, Từ Ngang cũng lên theo.

Từ Ngang chuyên tâm lái xe, Dịch Giản một đường không nói gì, chẳng qua chỉ nhìn ngoài cửa sổ, rất yên tĩnh, giống như anh lúc này.

Xe, cuối cùng cũng dừng trước cửa Cố Viên ở nhà họ Dịch.

Từ Ngang vội vàng xuống xe, còn chưa kịp mở cửa xe cho Dịch Giản, Dịch Giản đã tự bước xuống, cất bước, chậm rãi tiến vào Cố Viên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 404: Lựa Chọn Đi Hay Ở (17)

Từ Ngang vội vàng xuống xe, còn chưa kịp mở cửa xe cho Dịch Giản, Dịch Giản đã tự bước xuống, cất bước, chậm rãi tiến vào Cố Viên.

Anh bước đi rất chậm.

Bên trong nhà, còn giữ hơi thở của cô, rất nhạt, rất nhạt, cũng rất chân thật.

Dường như, cô căn bản vẫn chưa từng rời đi.

Anh đi dọc theo cầu thang, từng bước từng bước tiêu sái, hết như cô gái kia vẫn còn yên giấc trên lầu, bước chân của anh, rất nhẹ.

Anh đứng ở cửa thư phòng, nhìn sách bên trong, có chút loạn, những hình kia vẫn chưa cất vào, rơi ở trên mặt đất.

Anh đi vào, nhìn một khắc đồng hồ, lúc này mới cúi xuống, nhặt lên, rõ ràng rất sạch, một chút bụi bặm cũng không có, anh nhưng vẫn là cầm lên tay, cẩn thận lau sạch, cuối cùng ngón tay dừng lại ở trên mặt của cô, từ từ vuốt ve.

Ngay sau đó, anh mới đi vào trong phòng ngủ của cô.

Bên trong không có một bóng người.

Cửa sổ cũng không mở, chỉ còn để lại chút mùi hương tối qua của bọn họ.

Dịch Giản nhắm mắt lại, cố lắng nghe như anh vẫn còn có thể cảm nhận được tiếng cô thở gấp, tiếng cầu xin tha thứ, tiếng rên rỉ vẫn còn ở bên tai, rõ ràng vẫn như cũ.

Cô tham luyện thân thể của anh.

Anh tin chắc.

Cô ở dưới thân thể của anh, nở rộ, buông thả, bỏ qua e lệ, biến thành vì một người phụ nữ kiêu diễm.

Cô không thể rời bỏ thân thể của anh.

Anh ngồi ở trên giường, chậm rãi vuốt tẩm ra trải giường, còn có chút hơi ấm, không biết là của anh, hay là của cô, hoặc là của cả hai bọn họ.

Ánh mắt của anh, trong nháy mắt trở nên có chút mệt mỏi, cho dù lúc này có khốn khổ vì tính, nhưng vẫn mang theo vài phần cao cao tại thượng.

Nhưng cũng trong một giây kế tiếp, tầm mắt của anh dần trả nên xa vời!

Tay của anh, không nhịn được mà siết chặt, hết như bị thứ gì đã kích, nhanh chóng đứng lên, đi tới trước bàn.

Nơi đó có đồ mà cô để lại.

Đều là anh tặng.

Chiếc nhẫn, đồ trang sức đeo tay, còn có..... bộ sườn xám ấy.

Trong giây lát đó, tim Dịch Giản, hoàn toàn đau đớn, chỉ trong nháy mắt, lại khiến anh thiếu chút nữa hít thở không thông.

Chẳng phải đã vứt bộ váy này đi rồi sao?

Sao vào giờ phút này, lại xuất hiện tại nơi này?

Trong đầu của anh, hiện lên hình ảnh đêm hôm đó, lúc mình rời khỏi Cố Viên, cô đứng yên ở đó, rõ ràng chính là nơi mà phụ nữ trong nhà hay dùng để vứt đồ.

Chẳng lẽ..... Cô đi nhặt lại sao?

Tại sao lại muốn nhặt?

Mưa có to, cô cũng không né tránh, lại còn đi nơi nào..... Nhớ lại những thứ này, đã khiến Dịch Giản sụp đổ hoàn toàn.

Toàn thân của anh trên dưới, cũng bắt đầu đau.

Lục phủ ngũ tạng cũng dần khó chịu.

Anh có cảm giác mình như sắp bị nghiền nát rồi!

Cô..... rốt cuộc có ý gì?

Cô..... Làm chuyện như vậy, sao anh có thể để cô chạy đâu?

Cô..... Tựa hồ, không lạnh lùng và tàn nhẫn như anh nghĩ.....

Anh, vốn tưởng rằng, cô không yêu anh..... Cô nghĩ anh phiền phức, vì vậy cô ngoan ngoãn chấp nhận chân tình của anh, chính là vì để chạy trốn dễ dàng hơn.

Nhưng..... Ai có thể giải thích cho anh, bộ váy này, bộ váy này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?!

Dịch Giản siết bộ váy, tay đã bắt đầu run rẩy.

Khi anh đang vuốt ve bộ váy, lại phát hiện có những chỗ bị rách, đã được vá lại rất tỉ mỉ, tầm mắt của anh, lập tức ấm lên.

Anh biết cách thêu này.

Đây rõ ràng là tay nghề của cô.

Đôi khăn tay của anh, đều là cô tự mình thêu, anh nhìn cả trăm nghìn lần, lại làm sao có thể không nhớ rõ?

Trong nháy mắt Dịch Giản mất đi sự tỉnh táo của mình, anh mở miệng gọi lớn ra phía cửa: "Từ Ngang, Từ Ngang!!"

=====

Còn một tiếng nữa, cô gái kia tới tìm cô ta, như vậy, cô ta sẽ có thể tự mình tiễn cô gái ấy ra khỏi nơi này, nhìn tận mắt cô đi, đi thật xa, không còn xuất hiện ở nhà họ Dịch nữa!

Không còn xuất hiện trong tầm mắt của cô ta và thiếu tướng nữa.

Mà cô ta, Hà An Viện, cũng sẽ trở lại như Hà An Viện năm xưa, trong những bữa tiệc gia đình, ngồi bên người thiếu tướng, lấy thân phận vị hôn thê mà ở cạnh anh, mà mọi người trong nhà đều nghĩ mọi cách để lấy lòng cô ta, không dám làm khó mình.

Cô ta sắp có thể sống như thế đến hết kiếp rồi.

Khoé môi Hà An Viện nhếch lên tạo thành một nụ cười, cô ta như đã cảm thấy cuộc sống của mình sắp quy về một vẻ, tươi sáng rực rỡ.

Cô ta không sợ hao tổn.

Thiếu tướng không thích cô ta, không sao, cô ta có thể kiên nhẫn đợi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 405: Lựa Chọn Đi Hay Ở (18)

Cô ta không sợ hao tổn.

Thiếu tướng không thích cô ta, không sao, cô ta có thể kiên nhẫn đợi, chỉ cần bên cạnh anh, không có người phụ nữ khác, một ngày nào đó, Hà An Viện cô ta sẽ đi vào đáy lòng của anh.

Cô ta thề, nhà họ Dịch này, tuyệt đối sẽ không có Chung Tình thứ hai xuất hiện!

Hà An Viện ung dung ngồi trên ghế sa lon, ngón tay thỉnh thoảng gõ một cái một vào cây dương cầm một bên, phát ra âm điệu du dương.

Trong lúc bất chợt, điện thoại vang lên.

Hà An Viện nghe, thản nhiên cười, hơi nghịch ngợm: "Cậu... Sao cậu lại gọi điện thoại vậy? Chẳng phải con đã nhờ cậu sắp xếp mọi chuyện rồi sao?" "Sắp xếp xong là tốt rồi, mới có bốn giờ, chỉ cần chúng ta đến tự nhìn cô ta lên tàu là tốt."

Tiếp theo Hà An Viện hơi sững người, cô ta cười: "Cậu cần tiền sao? Tốt lắm nói, con sẽ bảo Tiểu Vân mang sang sau.... Lần trước thật sự cảm ơn cậu!"

"Cậu nói cái gì vậy, cái gì gọi là trợ giúp Tiểu Viện một lần, nhiều đến mức con không nhớ rõ đấy, chỉ một lần cậu lấy nguyên liệu, con có đưa qua

cho mấy dì, bọn họ dùng là đều nói rất thơm, vui mừng còn không kịp, chỉ tiếc, Chung Tình có cẩn thận thế nào, cho dù có không muốn đến đâu, chẳng phải cũng suýt không tránh được cái chết đó sao? Con, cũng không giữ lại được..... Con còn tưởng những thứ thuốc kia còn có thể để cho cô ta và đứa trẻ ấy chết chung, ai ngờ cuối cùng chỉ giết mỗi mẹ, còn cô ta lại sống!"

"Cái gì chứ, cậu không biết, lúc ấy bác đã chọn đứa bé, cũng cảm thấy cô ta không muốn chết, ai ngờ..... Thiếu tướng trở lại! Cầm súng, thậm chí còn mang theo người trong quân ngăn chuyện này lại, sau đó bỏ đứa trẻ kia! Chẳng qua, dù như thế nào, Hà An Viện con không thể mang thai con của thiếu tướng, tại sao Chung Tình cô ta lại có thể mang thai đây? Coi như là có thai, con cũng sẽ nghĩ cách để nó biến mất!"

"Nhỡ cỏ tận gốc sao? Câu này không cần, cô ta cũng không yêu thiếu tướng, đã là tàn hoa bại liễu, rời khỏi thành phố X, ra đến bên ngoài cũng không thể gả cho người khác, chúng ta cần gì phải đuổi tận giết tuyệt? Lại nói... càng hại người, lòng con để càng không yên tâm, càng cảm thấy mình cách thiếu tướng rất xa, càng thấy anh, lòng càng run lên, hiện tại Chung Tình cũng muốn đi....."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 406: Lựa Chọn Đi Hay Ở (19)

"Đáng nói, càng hại người, đáy lòng ta càng không nắm chắc, càng cảm thấy mình cách thiếu tướng ngày càng xa, càng nhìn thiếu tướng, lòng càng run, bây giờ Chung Tình đi. . . Mục đích của cháu cũng đạt được, cho nên, giết cô ta là chuyện không nhất thiết. Thật ra chính cháu cũng đoán được, hưởng chi, cậu à, thiếu tướng thông minh cỡ nào, giờ có thể không rõ những biến động nhỏ, chúng ta không ra tay, ắt cô ta sẽ được cứu, đến lúc đó nếu để thiếu tướng truy ra, cả em và ta đều không trốn thoát, giờ thì sao, là tự cô ta bỏ đi, chúng ta chỉ là biết thời thế im lặng, thiếu tướng có nỗi giận, cũng chẳng liên quan gì tới chúng ta."

"Đúng rồi. . . Cậu, người cứ yên tâm chờ đợi đi, chờ cháu làm phu nhân thiếu tướng, bảo đảm cho người giàu sang hết đời. . . ."

"Được, không nói nữa, đợi lát nữa, phụ nữ kia tới đây, cần thận phán đoán."

Hà An Viện hít sâu một hơi, kiêu căng nâng cằm nhỏ nhọn hoắt lên, tao nhã cúp điện thoại.

Tiểu Vân vội vàng chuyển tách trà qua, đưa cho Hà An Viện.

Hà An Viện từ tốn uống một ngụm, nhìn nhìn đồng hồ, còn khoảng 40 phút, thật sự quá chậm. . . . Rất muốn đuổi cô ta đi thật nhanh!

Cô lại không biết, lúc này Chung Tình đã đứng ngoài cửa từ sớm.

Nghe hết tất cả những lời này.

Hà An Viện đã sớm phân phó hạ nhân, nếu Chung Tình đến đây, vậy cứ để cô ta tự mình lên lầu tìm, Hà An Viện chỉ muốn mình tiểu Vân ở lại cùng cô ta, vì như thế hai người dễ dàng thông đồng bàn chuyện xấu xa hơn.

Mấy người hầu cũng không dám lên lầu.

Cho nên lúc Chung Tình lên lầu cũng chỉ có mỗi mình cô.

Cô đứng ở ngoài cửa, vốn định gõ cửa, nhưng lại nghe tiếng Hà An Viện truyền ra từ bên trong.

Thật ra cô không thích nghe chuyện riêng tư của người khác, nhưng lại nghe thấy nói tới chuyện của mình, cô liền đứng yên, cẩn thận nghe hết.

Ai biết vừa nghe lại nghe ra một bí mật kinh hãi động trời như vậy.

Chung quy cô vẫn luôn cho rằng, là vấn đề từ bản thân mình, mới có thể bị khó sinh, huống hồ, trời có mây gió bất ngờ, chuyện xảy ra ngay lúc đó đều nằm ngoài dự đoán của mọi người, ai lại nghĩ là do bị hãm hại?

Huống hồ. . . cô luôn cẩn thận, nhưng rốt cuộc vẫn để lọt lỗ hổng, đó là mấy người vợ nhỏ kia, đều bị cô làm cho đau lòng muốn chết, lần lượt dùng hết.

Cô có thể đề phòng đồ ăn, nước uống, nhưng không thể phòng được việc tiếp xúc với mấy người phụ nữ kia.

Mà Hà An Viện, vừa lúc lợi dụng sơ hở này, thần không biết, quỷ không hay làm con cô bị sảy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 407: Lựa Chọn Đi Hay Ở (20)

Mà Hà An Viện, vừa lúc lợi dụng sơ hở này, thần không biết, quỷ không hay làm con cô bị sảy.

Thủ đoạn làm người ta sảy thai như thế này, nào ai có thể hoài nghi tới cô ta?

Huống chi, nhóm vợ bé này ai cũng nghĩ rằng Hà An Viện thật sự vui vẻ yêu mến mình, tặng quà cho mình, ai nghĩ tới cô ta lại coi mấy người bọn họ như sát thủ giết người gián tiếp để lợi dụng.

Chung Tình đứng đó, sắc mặt cô trở nên trắng xám, thân thể cũng không thể ức chế mà run rẩy.

Cô chỉ cảm thấy không khí chung quanh như ngừng lưu động.

Toàn thân cô không rét mà run.

Ngàn tính vạn nghĩ, cho dù cô thật sự rất thông minh, nhưng cũng không ngờ tới kết cục lại thành như vậy.

Con của cô. . .cứ thế mà mất đi.

Không phải là do ý trời, mà là bị hãm hại!

Cô muốn khóc, nhưng lại không khóc được, muốn cười, lại cười không nổi, giống như những gì cô vừa nghe hết từ đầu tới cuối là một giấc mộng

hoảng hốt.

Đáy lòng cô, bị một loại cảm xúc đậm đặc bao phủ.

Chèn ép thần kinh cô liên tục đau đớn.

Hà An Viện... . . . Hại chết của cô con thật sao?

Đứa nhỏ cô hoài thai mười tháng sao?

Cô nhắm mắt lại thật chặt, ngón tay bấm vào thật chặt, trong nháy mắt đó, trong cô nổi lên ý hận mãnh liệt cô muốn vào phòng nghiên người phụ nữ kia thành tro!

Từ trước đến nay cô chưa từng là kẻ thiện lương, lúc còn ở nhà họ Chung, đã là người như vậy.

Trước giờ không cho phép người khác thương tổn tới mình dù chỉ một cong lông tơ kẻ tóc nào.

Cánh môi cô nhẹ giật, theo bản năng cô lùi về sau hai bước liên tục, sau đó lặng lẽ nhẹ nhàng đi xuống lầu, có con sen nhìn thấy cô, vội vàng đi lên phía trước, "Cô Chung. . . "

Nhưng Chung Tình chỉ cười cười lạnh lùng, cũng không quay đầu lại mà đi thẳng ra ngoài.

Cô muốn trở về Cố Viên, nhưng đi được nửa đường, lại đột nhiên ngừng lại.

Hà An Viện, cô ả mong mỏi cô đi, vậy cô cứ cố ý, giờ cô sẽ không đi nữa!

Hà An Viện hi vọng cô rời khỏi thiếu tướng, vậy giờ này khắc này, cô sẽ cố tình không chịu rời khỏi!

Những gì Hà An Viện mơ tưởng, Chung Tình cô đều sẽ đòi lại hết!

Hà An Viện muốn khiến Chung Tình cho cô đau xót, vậy Chung Tình cô phải trả lại cô ta từng thứ từng thứ một, thậm chí. . . . còn phải làm cho cô ta đau khổ tột cùng!

Lòng của cô đau đớn vô cùng, thật thấy không thể thở nổi, đêm hôm đó, thiếu tướng nói cho cô, anh tự mình buông bỏ đứa con của họ, cô khóc cũng đã khóc, khối sở cũng khổ sở rồi.

Đáy lòng cô, vẫn luông đê nặng âm ỉ, như thể con cô chưa từng rời xa cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 408: Lựa Chọn Đi Hay Ở (21)

Mà Hà An Viện, vừa lúc lợi dụng sơ hở này, thần không biết, quỷ không hay làm con cô bị sảy.

Thủ đoạn làm người ta sảy thai như thế này, nào ai có thể hoài nghi tới cô ta?

Huống chi, nhóm vợ bé này ai cũng nghĩ rằng Hà An Viện thật sự vui vẻ yêu mến mình, tặng quà cho mình, ai nghĩ tới cô ta lại coi mấy người bọn họ như sát thủ giết người gián tiếp để lợi dụng.

Chung Tình đứng đó, sắc mặt cô trở nên trắng xám, thân thể cũng không thể ức chế mà run rẩy.

Cô chỉ cảm thấy không khí chung quanh như ngừng lưu động.

Toàn thân cô không rét mà run.

Ngàn tính vạn nghĩ, cho dù cô thật sự rất thông minh, nhưng cũng không ngờ tới kết cục lại thành như vậy.

Con của cô. . .cứ thế mà mất đi.

Không phải là do ý trời, mà là bị hãm hại!

Cô muốn khóc, nhưng lại không khóc được, muốn cười, lại cười không nổi, giống như những gì cô vừa nghe hết từ đầu tới cuối là một giấc mộng

hoảng hốt.

Đáy lòng cô, bị một loại cảm xúc đậm đặc bao phủ.

Chèn ép thần kinh cô liên tục đau đớn.

Hà An Viện... . . . Hại chết của cô con thật sao?

Đứa nhỏ cô hoài thai mười tháng sao?

Cô nhắm mắt lại thật chặt, ngón tay bấm vào thật chặt, trong nháy mắt đó, trong cô nổi lên ý hận mãnh liệt cô muốn vào phòng nghiên người phụ nữ kia thành tro!

Từ trước đến nay cô chưa từng là kẻ thiện lương, lúc còn ở nhà họ Chung, đã là người như vậy.

Trước giờ không cho phép người khác thương tổn tới mình dù chỉ một cong lông tơ kẻ tóc nào.

Cánh môi cô nhẹ giật, theo bản năng cô lùi về sau hai bước liên tục, sau đó lặng lẽ nhẹ nhàng đi xuống lầu, có con sen nhìn thấy cô, vội vàng đi lên phía trước, "Cô Chung. . . "

Nhưng Chung Tình chỉ cười cười lạnh lùng, cũng không quay đầu lại mà đi thẳng ra ngoài.

Cô muốn trở về Cố Viên, nhưng đi được nửa đường, lại đột nhiên ngừng lại.

Hà An Viện, cô ả mong mỏi cô đi, vậy cô cứ cố ý, giờ cô sẽ không đi nữa!

Hà An Viện hi vọng cô rời khỏi thiếu tướng, vậy giờ này khắc này, cô sẽ cố tình không chịu rời khỏi!

Những gì Hà An Viện mơ tưởng, Chung Tình cô đều sẽ đòi lại hết!

Hà An Viện muốn khiến Chung Tình cho cô đau xót, vậy Chung Tình cô phải trả lại cô ta từng thứ từng thứ một, thậm chí. . . . còn phải làm cho cô ta đau khổ tột cùng!

Lòng của cô đau đớn vô cùng, thật thấy không thể thở nổi, đêm hôm đó, thiếu tướng nói cho cô, anh tự mình buông bỏ đứa con của họ, cô khóc cũng đã khóc, khối sở cũng khổ sở rồi.

Đáy lòng cô, vẫn luông đê nặng âm ỉ, như thể con cô chưa từng rời xa cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 409: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (1)

Đáy lòng cô, vẫn luông đê nặng âm ỉ, như thể con cô chưa từng rời xa cô.

Cô không phải người không có nhân tính.

Đứa trẻ lớn lên từng chút một trong bụng cô, nuôi lớn như vậy, dưỡng thai tới khi có thể chào đời nhìn thế nhân, lại rời đi mất.

Cô đã từng lợi dụng đứa bé của mình, muốn nhờ nó để tiếp tục sống ở nhà họ Dịch, nhưng mà trong tận đáy lòng, cô chưa từng quên lãng con của mình!

Trong tích tắc đấy, Chung Tình cảm thấy đáy lòng mình rồi một nùi.

Cô rất thông minh, trong nháy mắt, liền biết nhà họ Dịch này, hiện tại là thiên hạ của ai, cũng biết, mình nên làm thế nào mới thật sự khiến Hà An Viện đau nát lòng.

Nghĩ tới đây, liền đứng lại không tới Cố Viên nữa, mà xoay người lại, đi ra phía ngoài nhà họ Dịch.

=====

"Từ Ngang, Từ Ngang —— —— "

Giọng Dịch Giản đột ngột vang lên, làm Từ Ngang hoảng sợ, anh vội vã chạy tới lầu trên.

Từ Ngang vô cùng căng thẳng đẩy cửa căn phòng Chung Tình ở ra, nhìn thấy mỗi mình Dịch Giản đang nắm một bộ sườn xám trong tay, ngón tay dùng lực tới trắng xanh, cho rằng bệnh suyễn của anh tái phát, theo bản năng xoay người, định đi lấy thuốc.

Dịch Giản lại cất tiếng đột ngột, cắt ngang động tác của Từ Ngang.

"Phải người, chặn hết tất cả các cửa khẩu, nhất là xe lửa... . . . Ca-nô."

"Thiếu tướng?" Từ Ngang kinh ngạc hô một câu.

"Dựa theo lời tôi nói mà làm, dù thế nào cũng phải đưa cô ấy về!"

"Vâng!"

... ..

Trong phòng yên tĩnh như cũ.

Dịch Giản cầm quần áo đưa tới bên môi, hiện lên nụ cười nhàn nhạt.

Thật ra không thích cũng không sao cả, em cũng đâu ghét tôi như vậy, có phải không?

Nếu vậy, tôi sẽ giữ em lại cạnh tôi, bảo vệ em, chăm sóc em, sẽ có một ngày, em thật lòng thích tôi.

Cho dù em không thể nào thương tôi, vậy cũng không sao. . . . Chỉ cần được ở bên em, vậy là tốt rồi.

Nhưng mà, thời gian trôi qua từng phút một, Dịch Giản đều kiên nhẫn ở Cố Viên chờ đợi, chỉ là mỗi một lần, tin tức Từ Ngang mang về tới đều là

không tìm thấy Chung Tình.

Tính tình Dịch Giản có bình tĩnh lạnh nhạt thế nào, thì giờ cũng bắt đầu thấy sốt ruột.

Chẳng lẽ, cô không bỏ đi?

Mà vẫn đang trốn tránh đâu đó trong thành phố X?

Chỉ là, tiếp tục trốn tránh, liệu Hà An Viện có yên tâm không?

Hoặc có thể nói là. . . Hà An Viện ép cô. . .

Càng nghĩ Dịch Giản càng không thể nào bình tĩnh tiếp nữa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 410: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (2)

Càng nghĩ Dịch Giản càng không thể nào bình tĩnh tiếp nữa.

Đến cuối cùng, lại nghe giọng Từ Ngang truyền tới: "Thiếu tướng... Thiếu tướng... . . . Cô Chung trở về rồi."

Bóng dáng đứng nơi cầu thang của Dịch Giản chợt dừng lại trong nháy mắt, tất cả mọi lo lắng trong anh đều bị anh chậm rãi kiềm chế xuống, hít thở thật mỏng manh, lo lắng trên mặt nháy mắt tiêu tán không còn tăm hơi, chuyển thành vị thiếu tướng lạnh nhạt trước sau như một.

Từ Ngang dẫn Chung Tình đi tới, nhìn thấy Dịch Giản lạnh lùng đứng đó, một đôi mắt, nhìn chăm chăm Chung Tình.

Chung Tình đi tới đầu bậc thang, vừa ngẩng đầu lên, thấy được Dịch Giản đứng đó, bước chân của cô hơi dừng một chút, tính toán nhỏ nhất trong đáy lòng đang bắt đầu vang lên đinh đang, cô hít sâu một hơi, hủy bỏ cô gái hoàn mỹ tươi cười, trở thành con người trước kia, cô gái cực kỳ giả tạo ngày xưa đã trở lại.

Ánh mắt Dịch Giản lại lạnh đi vài phần chỉ trong thoáng chốc.

Lòng anh cực kỳ hoài nghi, sao vừa ra ngoài một chuyến, trở về, cô đã biến thành bộ dạng này?

Chung Tình cũng thoáng thấy căng thẳng, cô nhìn Dịch Giản xa xa, chàng trai tuyệt sắc này. . . là người duy nhất cô có thể lợi dụng ở lúc này.

Anh... . . . Có thể giúp cô, hành hạ Hà An Viện kia tới tan nát.

Nhưng không biết vì sao, nhìn thấy ánh mắt lúc này của anh, lạnh buốt như vậy, cô bỗng có chút do dự.

Đáy lòng, âm thầm cổ vũ cho mình, rất lâu sau, cô mới tiếp bước, đi lên lầu, tự nhiên thoải mái mà đi.

Trước sau Dịch Giản vẫn nhìn cô chăm chăm, vẻ mặt như bầu trời âm u đầy mây, khí áp cực thấp.

Từ Ngang vẫn đứng ở đó, đáy lòng tràn ngập sự khó hiểu, mới vừa rồi thiếu tướng luôn lo lắng, sao lúc này lại đột nhiên thay đổi khuôn mặt?

Rốt cục Chung Tình cũng đi tới trước người Dịch Giản cô cười cười, "Thiếu tướng... . . . Người trở về rồi hả ?"

Dịch Giản không lên tiếng, chỉ nhìn cô.

Biểu hiện của Chung Tình tự nhiên quá mức phân, giống như thật, khiến trong nháy mắt đó chính Dịch Giản cũng quên việc cô và Hà An Viện gặp nhau là chuyện thực, giống như chuyện cô sẽ đi, chưa từng xảy ra.

Chung Tình tránh được ánh mắt Dịch Giản, đáy lòng cô cũng không biết đến cùng Dịch Giản có biết cô và Hà An Viện đã nói chuyện với nhau hay không, cũng không biết tới cùng anh có biết cô đã bí mật đi sắp xếp tin tức hay không .

Bất kể anh có biết hay không, giờ này khắc này, cô vẫn phải tỏ vẻ không có gì, cô hoàn toàn không có ý nghĩ muốn rời đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 411: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (3)

Bất kể anh có biết hay không, giờ này khắc này, cô vẫn phải tỏ vẻ không có gì, cô hoàn toàn không có ý nghĩ muốn rời đi.

"Về sớm vậy. . . Tôi ra ngoài đi dạo một chút, ở trong này một mình cảm thấy rất khó chịu."

Chung Tình thoải mái đi tới trước cửa sổ, mở cửa ra, gió trên hồ Cổ Viên thổi tới đây, phất qua mái tóc cô làm nó thoáng động.

Dịch Giản đứng một hồi, mới bước tiếp, đi tới sau lưng cô, sóng vai với cô, nghiêng đầu nhìn cô một lúc, giọng nói cũng mang theo chút lãnh ngạnh: "Đi đâu?"

"Mua đồ." Chung Tình trả lời, nghiêng đầu, mắt đối mắt với Dịch Giản, sau đó vươn tay, nhẹ nhàng kéo cánh tay của anh, tựa đầu vào vai anh, "Một chết đi được."

Chính là, Dịch Giản, cũng phát hiện Chung Tình không bình thường.

Cô có khác biệt quá lớn so với trước kia.

Cô lại có thể chủ động tới dán lên thân thể mình, người rụt rè như cô, từ lúc nào lại làm chuyện như vậy?

Trong nháy mắt đó, Dịch Giản cực kỳ tò mò mục đích chân thật của cô.

Đến cùng mục đích chân thật đó là gì?

Chung Tình cảm giác được hơi thở băng lãnh trên người chàng trai đã hòa tan đi không ít, cô lúc này mới dám miệng lớn hút khí, đầu cọ cọ trên cánh tay anh, dịu ngoan như con mèo nhỏ, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng... . . . Đại phu nhân có tới đi tìm anh không?"

Dịch Giản không hé răng.

Đại phu nhân tới tìm anh thì có quan hệ gì với cô?

Không phải cô đã chuẩn bị tốt đường lui cho mình rồi sao?

Sớm đã nắm chặt Hà An Viện người mà đại phu nhân tin tưởng nhất, cô còn sợ đại phu nhân sẽ giết cô thật sao?

Chẳng lẽ là... . . đàm phán giữa cô và Hà An Viện đã sụp đổ rồi ư?

Chung Tình tự mình nói, tiếp tục lăm bằm: "Đại phu nhân, không phải bà ấy đang chờ thiếu tướng trả lời sao? Thật ra... . . . Chung Tình trước nay vẫn là người của thiếu tướng, trong lòng thiếu tướng rất rõ ràng... . . . Nhưng mà đại phu nhân thì không cho là vậy, bà ấy muốn xử phạt Chung Tình... . . . Thiếu tướng, người tính làm sao bây giờ đây?"

Đây là mục đích thật của cô à?

Đáy lòng Dịch Giản hơi hơi dập dờn một phen, nhưng anh thấy hơi khó tin.

"Thiếu tướng... . . . Người từng nói, chỉ cần tôi ở lại, ở bên cạnh anh, tôi muốn gì anh sẽ cho tôi thứ ấy, là thật sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 412: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (4)

"Thiếu tướng... . . . Người từng nói, chỉ cần tôi ở lại, ở bên cạnh anh, tôi muốn gì anh sẽ cho tôi thứ ấy, là thật sao?"

Thân thể Dịch Giản cứng đờ.

Cô nhắc lại lời anh từng nói.

Nói cho cùng thì cô đang muốn làm gì?

Anh nghiêng đầu, nhìn ánh mắt cô, lạnh nhạt, không chút cảm xúc, sau một lúc lâu, mới mở miệng, ngữ điệu hơi gượng gạo: "Chắc chắn."

Chung Tình buông cánh tay Dịch Giản ra, nhìn anh, từ từ cười lên: "Thật sự sao?"

"Nếu như vậy, vậy thiếu tướng... . . . Tôi không muốn chết... . . . Muốn sống, có thể chứ?"

Giọng điệu của cô rất mềm rất chậm như lời chân thực nhất.

Cô không đi được thật sao?

Cho nên, xoay người, tới xin anh rồi hả ?

Nếu thật là như vậy, như thế, anh đương nhiên thấy ngọt như mật rồi.

Tức khắc, Dịch Giản vươn tay, sờ sờ sợi tóc của cô, gật đầu: "Chỉ cần tôi ở đây, không ai có thể ép em phải chết được."

Lúc này Chung Tình mới hòa hoãn yên tâm, cô nghĩ, chuyện cô phải làm lúc này chính là giữ chặt Dịch Giản, bằng mọi cách lấy lòng anh, chỉ cần anh còn chút yêu thích cô, có một chút nhỏ thôi, như vậy cũng đủ rồi.

Chờ tới một ngày, tình cảm của anh không còn nữa. . .

Chung Tình ngừng hít thở, cũng không dám suy nghĩ tiếp, không còn tình cảm. . .Vậy cô phải làm sao bây giờ?

Ánh mắt cô sâu thẳm, thoáng hiện nét đau thương, không có gì, chỉ cần cô không thương anh, vậy mọi chuyện sẽ là không có gì, cô phải nhớ thật kỹ, cô dùng mọi cách lấy lòng anh đều là vì mạng sống của mình, vì đứa con đã mất, vì cuộc sống tương lai. . .

"Vậy, thiếu tướng phải nói với đại phu nhân ra sao?"

Đại phu nhân đã lấy Dịch Phong ra đe ép anh, anh luôn kính trọng nghe lời anh cả mình, liệu anh có thật sẽ vì cô, mà làm ngược với anh cả mình không?

Dịch Giản không hé răng, chỉ nhìn Chung Tình.

Cô thật sự không đi sao?

Anh lại cảm thấy tất cả những thứ này đều mơ màng như một giấc mộng.

Dù cho, cô ở lại đây không phải vì yêu anh, cũng không phải vì thật lòng muốn chung sống với anh, nhưng anh vẫn cảm thấy hoảng hốt.

Trái tim nhảy lên thật nhanh, từng nhịp từng nhịp, tràn ngập vui sướng nồng đậm.

Anh quả thật. . . đã trúng một loại độc là cô, chỉ cần nhìn cô như vậy, không rời đi, anh cũng thỏa mãn rồi!

Chung Tình thấy Dịch Giản im lặng, cho rằng anh đang do dự, lòng cô không nhịn được mà thấy sợ hãi. . .

Ngộ nhỡ, nếu có một ngày vì quan hệ với Dịch Phong, anh ngھر lời đại phu nhân nói, vứt bỏ cô, vậy cô phải làm sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 413: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (5)

Ngộ nhỡ, nếu có một ngày vì quan hệ với Dịch Phong, anh ngھر lời đại phu nhân nói, vứt bỏ cô, vậy cô phải làm sao?

Cô muốn báo thù, muốn chĩa mũi nhọn vào Hà An Viện, nhưng mà. . . Cô lại vẫn không muốn chết!

Chung Tình cắn cắn môi dưới, trong đầu cô nhanh chóng xoay chuyển, thiếu tướng muốn thứ gì nhất chứ?

Đúng rồi. . . Anh muốn tình yêu của cô. . .

Cô. . . tình yêu. . .

Khuôn mặt Chung Tình không nhin được đỏ lên.

Cô sợ hãi cúi đầu.

Dịch Giản thấy Chung Tình như thế, đáy lòng càng thêm hoài nghi, cô đang suy nghĩ chuyện gì, mà nét mặt lại trông như thế này.

Anh vừa muốn mở miệng nói chuyện, ai biết Chung Tình lại đột nhiên gian ngắng đầu lên, nghiêm túc nhìn vào ánh mắt anh, hắng giọng một cái, nói khẽ: "Thiếu tướng. . ."

Lúc nói tới đây, Chung Tình thiếu chút nữa đã cắn đứt đầu lưỡi mình rồi!

Cô suy nghĩ đến lời tiếp theo mình muốn nói, tim đập càng lúc càng nhanh, căng thẳng, trong đầu trống rỗng.

Dịch Giản nhìn bộ dạng này của Chung Tình, có hơi thất thần.

Thậm chí anh còn nhìn thấy trong ánh mắt cô vừa thoáng qua nét thẹn thùng chân thực nhất của một cô gái nhỏ, thoáng cái đỡ dần.

Nhưng mà, một giây sau, anh lại nhìn thấy rõ trong con người của cô có mang theo nét suy tư.

Mặc dù chỉ chột lóe lên.

Nhưng cũng không thể trốn khỏi ánh mắt anh.

Đáy lòng Dịch Giản xẹt qua một chút bi ai, anh đang chờ mong điều gì? Đang khát vọng cái gì? Chẳng lẽ anh nhìn còn có thể giữ cô lại, còn không biết đủ sao?

Rõ ràng, vào lúc này giờ phút này, thứ anh chờ mong, là cô có tình cảm với anh?

Nhưng mà, nét mặt Dịch Giản vẫn cứ bình tĩnh vô ba như vậy, nhìn chăm chăm vào cô, không lên tiếng.

Chung Tình hạ quyết tâm, cắn cắn môi dưới, gọng gàng dứt khoát nói: "Thiếu tướng. . . Biết anh, thật sự tôi rất vui!"

Đáy lòng Chung Tình thực nôn nóng, vì cái gì mà cô lại biểu lộ huých toẹt ra như thế, thô tục mắc ói như vậy kia chứ, vì sao ngày hôm đó, lúc thiếu tướng anh thổ lộ với cô, lại có thể nói ra lời thâm tình, trôi chảy như vậy kia chứ?

Huống chi, nét mặt thiếu tướng không thể hiện ra chút gì, cứ như không nghe được lời cô nói vậy, lạnh nhạt đồng đều.

Trái lại Chung Tình tự thấy xấu hổ vô cùng, suy nghĩ một lúc, cô nắm chặt tay, nghiêng rằng nghiêng lợi tiếp tục nói: "Còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt thiếu tướng, cảm giác như nhìn thấy ánh mặt trời, trong nháy mắt chiếu sáng cả thế giới vốn buồn tẻ vô vị của tôi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 414: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (6)

Trái lại Chung Tình tự thấy xấu hổ vô cùng, suy nghĩ một lúc, cô nắm chặt tay, nghiêng răng nghiêng lợi tiếp tục nói: "Còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt thiếu tướng, cảm giác như nhìn thấy ánh mặt trời, trong nháy mắt chiếu sáng cả thế giới vốn buồn tẻ vô vị của tôi."

Nói tới đây suýt tí nữa Chung Tình cắn đứt đầu lưỡi luôn!

Trời ạ, cô thật sự không thể tin được, những lời này là cô nói ra, cô cố tình chạy tới chỗ bán thơ văn, lật đi lật lại mấy quyển này, thuận miệng đọc thuộc hai đoạn.

Lúc ấy còn tưởng, cũng không có gì, giờ nói ra như vậy, cả người cô cũng ghê tởm run lên theo.

Dịch Giản giương mắt lên, nhìn cô, mặc dù anh biết đây là cô đang diễn trò, nhưng lại có thể ép buộc mình nói ra những lời nh vầy, cũng thật làm khó cô rồi.

Đáy mắt anh mang theo trêu tức nhàn nhạt, nhìn cô, theo lời của cô, gật gật đầu, vô cùng lạnh nhạt vô ba nói hai chữ: "Ừ."

Tiếng ừ của anh, nói mặt không đỏ tim không đập mạnh, giống như là đương nhiên vậy!

Khuôn mặt Chung Tình vừa đỏ lên vừa nóng rực, cô không dám nhìn vào mắt anh chút nào, chỉ đỏ gần từng tiếng một, tiếp tục nói những lời trong đầu mình ra.

"Quen biết anh là duyên phận, hiểu nhau là một loại mỹ lệ, làm bạn cùng anh càng là may mắn, tôi thật sự rất vui, có thể làm bạn mãi mãi với anh."

Sau khi nói xong, Chung Tình vẫn vụng trộm nhìn Dịch Giản, phát hiện nét mặt anh vẫn thờ ơ như cũ.

Tức khắc, đáy lòng cô rạo rực, những loại cô học, chỉ còn mỗi một đoạn cuối, nếu liều lĩnh dùng hết, vậy cô nên nói gì nữa?

Theo bản năng Chung Tình muốn chạy trốn, nhưng nếu cô thật sự chạy trốn, vậy buổi tối cô sẽ không thể ngủ yên ổn, tối thiểu cô phải khiến anh quyết tâm giữ cô lại bên mình, sẽ không vì đại phu nhân lôi Dịch Phong ra mà dao động thêm lần nữa.

Này có tính là mỹ nhân kế không?

Suy đi nghĩ lại, Chung Tình liền im lặng.

Cô bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn vào mắt Dịch Giản, mênh mông như biển cả thâm thúy khôn cùng.

Bất tri bất giác cô trầm luân vào đó, mơ mơ hồ hồ lại nghĩ tới vài ngày trước của bọn họ.

Một chút cảm nhận, chợt chuyển thành ngôn ngữ, thoát ra khỏi miệng cô.

"Thiếu tướng, thật sự rất vui vẻ, có anh ở bên, làm sinh nhật cho tôi, công tôi đi trước mặt rất rất nhiều người, thậm chí Còn đặt rất nhiều ảnh chụp về tôi trong sách. . . Tôi nghĩ, mỗi một cô gái, đều sẽ bị hút vào ở trong đó. . . "

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 415: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (7)

"Thiếu tướng, thật sự rất vui vẻ, có anh ở bên, làm sinh nhật cho tôi, công tôi đi trước mặt rất rất nhiều người, thậm chí Còn đặt rất nhiều ảnh chụp về tôi trong sách. . . Tôi nghĩ, mỗi một cô gái, đều sẽ bị hút vào ở trong đó, tất cả mọi thứ đều tốt đẹp như vậy, khiến dù là ai cũng không thể chạy thoát. . . Thậm chí, cũng làm tôi quyến luyến, thiếu tướng... Tôi thừa nhận, hiện tại tôi, không phải thật sự thích anh, nhưng mà tôi... Bằng lòng, thử thích anh. . . "

"Có lẽ sẽ rất lâu, nhưng mà, thiếu tướng... Anh nguyện ý chờ tôi không?"

Chung Tình cũng không biết rốt cuộc mình đang nói những gì, cô chỉ nghe thấy giọng của mình, dễ nghe dịu dàng mà nhu hoãn như vậy, như một trận gió nhẹ, thổi qua lòng người.

Đáy lòng cô, đang âm thầm khen ngợi mình, cô thật sự là rất có bản lĩnh, lại có thể có thể nói ra nhiều lời như vậy với thiếu tướng!

Ánh mắt Dịch Giản dần dần trở nên nóng rực.

Anh nhìn mắt cô, không phân biệt rõ nói lời lúc này của cô, đến cùng là thật, hay là giả.

Nếu thật sự cô chỉ đang diễn, vì muốn lợi dụng anh, vậy sao cô có thể nói ra lời chân thực như vậy?

Toàn thân Dịch Giản đều có chút không kiềm được, hồn phách như muốn theo cô bay đi.

Anh rất yêu cô, là thật yêu cô, yêu rất sâu sắc, yêu cực kỳ nồng đậm, yêu tới mức không muốn để tình yêu của anh dính lấy chút vết nhơ nào, yêu . . . Cô nói cái gì, làm cái gì, anh đều có thể tin là thật, đều để ý.

Chung Tình nhắm chặt mắt, lúc cô mở mắt ra, nhìn thấy Dịch Giản đang thất thần, cô nghĩ, cô thành công rồi !

Lập tức, mặt cô đỏ lên, lấy đoạn thoại cuối cùng của mình ra nói: "Nếu, anh muốn hỏi cảm giác lúc này của em dành cho anh là gì? Thì đó chính là, em có chút để ý anh."

Dịch Giản vừa nghe thể loại câu cú quen thuộc này xong, liền hoàn hồn, anh từng mua mấy cái câu thoại này, vừa lúc cũng xem qua lời này trong đó.

Lòng anh nói không nên lời không biết gờ mình nên cười hay khóc, vừa rồi, lại có thể dễ dàng trầm luân như thế.

Anh nhìn cô, chậm rãi giơ tay lên, nhẹ nhàng chạm vào sợi tóc cô, vẫn luôn im lặng, rốt cuộc giờ phút này anh cũng mở miệng.

"Thật sao?"

Giọng anh thật rất dễ nghe, nghe nhiều như vậy, mà cô chưa từng thấy ngán.

Đương nhiên Chung Tình phải gật gật đầu, biên độ rất lớn, như sợ anh không tin vậy nhấn từng chữ một: "Vâng, thiếu tướng!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 416: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (8)

Đương nhiên Chung Tình phải gật gật đầu, biên độ rất lớn, như sợ anh không tin vậy nhấn từng chữ một: "Vâng, thiếu tướng!"

Đương nhiên đáy lòng cô cũng từ từ suy nghĩ, anh không thật sự tin lời cô sao?

Cô nhìn ánh mắt anh, phát hiện trong sóng mắt của anh, như ẩn dấu vô số thâm tình, lòng của cô, chậm rãi vững vàng lại, cô, dường như thật sự... Thành công rồi...

Ngay tại lúc cô nghĩ vậy, Dịch Giản vốn trầm mặc lại lần nữa phá vỡ im lặng.

"Nếu tôi muốn em thêm một tính từ hình dung ở câu trước, như thế. . .em sẽ nói như thế nào?"

Chung Tình cảm thấy những lời này rất quen thuộc, nhưng mà nhất thời cô lại không nghĩ nhiều, thốt ra nói: "Em chỉ để ý anh."

Sau khi nói xong, Chung Tình mới tỉnh hồn.

Khuôn mặt của cô trở nên đỏ hết lên, biến thành màu hồng thẹn thùng xấu hổ.

Nguyên văn câu nói kia là -- -- nếu, anh muốn hỏi cảm giác hiện tại mà em dành cho anh là gì? Thì đó chính là, tôi để ý anh. Nếu anh muốn em

thêm một tính từ miêu tả vào câu trên, vậy, đó là em chỉ để ý anh."

Nhất định là do cô căng thẳng quá, nên mới phạm vào vấn đề không đầu không đuôi đó!

Chung Tình làm bộ rất bình tĩnh, chỉ là cô đã bắt đầu nói năng lộn xộn: "Thiếu tướng. . . Tôi. . .Tôi thật sự rất. . Không phải. . . Tôi chỉ không biết nói như thế nào, mới có thể. . ."

"Tôi biết." Dịch Giản ngắt lời cô.

Anh biết?

Chung Tình nhìn anh, có chút căng thẳng.

Dịch Giản nhìn cô, đương nhiên anh biết tất cả những gì cô nói đều là giả. . . Nhưng vậy lại ngại gì?

Chung Tình nuốt nuốt nước miếng, anh biết suy nghĩ chân thật trong lòng cô, hay đã thấu mưu kế của cô?

Mà Dịch Giản bình tĩnh quá mức, ai cũng không biết lòng anh đang suy nghĩ cái gì, cứ lạnh lùng đứng đó, hơi thở không chút thay đổi.

Theo bản năng Chung Tình mở miệng muốn nói chuyện, Dịch Giản lại vươn tay, ngăn cản cô.

Anh nhìn cô, không rõ vui giận, cứ thế mà nhìn, thời gian trôi qua từng chút từng phút, anh mới mở miệng, nhẹ giọng nói: "Nếu thật sự để ý tôi. . . Vậy thì giả cho tôi. . ."

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, lấy anh ta. . . Cô chưa từng nghĩ tới, anh lại nói muốn cô lấy anh ta lần thứ ba! ---

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (9)

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, lấy anh ta... Cô chưa bao giờ nghĩ tới, anh lại nói muốn cô lấy anh lần thứ ba!

Cô nhìn anh, không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mà đáy mắt anh, cũng không như đang nói đùa.

Chân thật đáng sợ.

Anh biết, anh vừa nói những gì không?

Lấy anh ta?

Đó chính là đại biểu cho, tại nhà họ Dịch, tất cả mọi người sẽ cho rằng, thiếu tướng anh lấy người đàn bà hư hỏng, họ sẽ khinh thường anh.

Anh điên rồi sao?

Muốn làm như vậy sao?

Trong nháy mắt đó, trong tim Chung Tình xuất hiện cảm giác tội ác, cô không nên làm vậy, lợi dụng anh như vậy... Cô có thể dùng biện pháp khác, đối phó Hà An Viện.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 418: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (10)

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, lấy anh ta... Cô chưa bao giờ nghĩ tới, anh lại nói muốn cô lấy anh lần thứ ba!

Cô nhìn anh, không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mà đáy mắt anh, cũng không như đang nói đùa.

Chân thật đáng sợ.

Anh biết, anh vừa nói những gì không?

Lấy anh ta?

Đó chính là đại biểu cho, tại nhà họ Dịch, tất cả mọi người sẽ cho rằng, thiếu tướng anh lấy người đàn bà hư hỏng, họ sẽ khinh thường anh.

Anh điên rồi sao?

Muốn làm như vậy sao?

Trong nháy mắt đó, trong tim Chung Tình xuất hiện cảm giác tội ác, cô không nên làm vậy, lợi dụng anh như vậy... Cô có thể dùng biện pháp khác, đối phó Hà An Viện.

Nếu tình yêu của anh là thật, cô không thể trả nổi cho anh, lại còn phá vỡ tình yêu của anh, cô...

Chung Tình lắc lắc đầu, đáy mắt nóng lên, theo bản năng cô muốn nói, cô không chơi nữa, đùa nữa.

Nhưng mà, Dịch Giản lại giành trước một bước mở miệng: "Gả cho anh... Đại phu nhân hẳn sẽ không làm khó dễ em... gả cho anh, Chung Tình..."

Đừng nói gì cả, chỉ cần lấy anh thôi, đừng nói gì hết.

Chung Tình như mê muội, một câu cũng nói không nên lời, tay cô nắm lấy, buông ra, buông ra, nắm lấy, cuối cùng, vẫn là hơi gật gật đầu: "Được... gả cho anh."

Cô không biết, khi bản thân nói ra những lời này, đằng sau những lời này đang che giấu điều gì.

Che giấu, một đời một kiếp này của cô, cũng chỉ có thể là người của anh, chỉ có thể có anh, cho dù không có tình yêu, thì cũng chỉ có thể mang trên lưng năm chữ người phụ nữ của Dịch Giản!

Nhưng mà, anh lừa đi, vậy cô thật lấy anh rồi!

Cứ như vậy, địa vị của cô tại nhà họ Dịch sẽ ổn định hơn rất nhiều.

Cô cũng có thể bớt đi nhiều tâm tư suy nghĩ.

Cô lại cất giọng, nhẹ nhàng, kiên quyết nói: "Tốt, em lấy anh."

Chỉ cần anh không hối hận. Đương nhiên cô cũng không nói gì hơn.

Dịch Giản vươn tay, chậm rãi kéo cô vào lòng, ôm thật sâu, thật tốt, cô có thể trở thành bà xã của anh rồi.

Trong nháy mắt không khí ngưng lại, Chung Tình như nghĩ tới điều gì, ấp úng nói: "Tôi mua cho đồ cho anh."

Hôm nay có quá nhiều kinh hỉ, anh thật sự không chịu nổi, đáy mắt cũng mang theo vài phần rung động, nhìn cô.

Chung Tình khuôn mặt, đỏ hồng lên, cứng ngắc cười cười: "Em cố ý mua cho anh... không biết anh có thích không... "

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 419: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (11)

Chung Tình khuôn mặt, đỏ hồng lên, cứng ngắc cười cười: "Em cố ý mua cho anh... không biết anh có thích không... "

Dịch Giản không thích nói chuyện, chỉ thầm lặng nhìn cô, con người anh thâm sâu, chứ đầy chờ mong, ung dung nhìn cô, cùng đợi cô đưa đồ đặc ra.

Chung Tình đã có chút ngượng ngịu, cô không nhận được nghĩ đến lúc mình đi mua đồ đặc, lúc ấy đứng ở, ngưỡng cửa, do dự tới mức nào cũng không rõ, thiếu chút cô đã xoay người chạy đi.

Nhưng mà nghĩ đến anh thích, vì muốn làm anh vui, lại cắn răng vào mua.

Khuôn mặt của cô hồng tới đáng sợ lấy ra cái túi đồ nho nhỏ kia, đưa tới tay Dịch Giản xoay người bỏ chạy.

Cô chạy rất vội, cứ như anh là quái vật vậy.

Anh nhìn bóng dáng cô, không nhận được cong môi, cúi đầu, vội vàng mở túi đồ cô mua cho anh, vừa thấy, gò má anh cũng hơi đỏ lên.

Lại là... ba cái... quần... lót!

Cô còn nhớ rõ câu nói kia của anh, cô thiếu anh một cái quần... lót!

Đàn ông bình tĩnh như Dịch Giản, giờ này khắc này, rốt cuộc anh không nhìn được nhìn đồ trong tay, bật cười.

Đây là lần đầu tiên anh cười ra tiếng, giọng cười thật dễ nghe. Người dưới lầu Cố Viên cũng nghe được tiếng cười, nhưng tạm thời không đoán được là ai cười.

Mọi người anh xem tôi, tôi nhìn anh, hơn nửa ngày mới nghĩ ra, là thiếu tướng đang cười sao?

Chắc chắn là, Cô Chung chọc anh cười rồi!

Đã từng mọi người cảm thấy, chuyện thiếu tướng cười, là một giấc mộng không thể chạm vào, nhưng cô Chung này, vừa tới Cố Viên ở ba ngày, lại có thể khiến thiếu tướng bật cười.

Thật đúng là một kỹ nữ!

Mọi người ra ngoài, mọi người không nhìn được ra ngoài, bưng thức ăn, bưng nước, bắt đầu tranh nhau truyền đạt tin tức này, nói, thiếu tướng nở nụ cười, là cô Chung chọc cười, người phụ nữ kia, rất lợi hại, thôi cô lên trời.

Rất nhiều người không tin.

Bọn họ cũng không chấp nhận, âm thầm cho rằng Chung Tình hèn mọn, cảm thấy phụ nữ thủy tính dương hoa như thế, sớm hay muộn gì cũng bị đại phu nhân xử tử.

Nhưng mà, hạ nhân trong Cố Viên lại cược cô Chung sẽ không chết.

Hạ nhân nhà họ Dịch, bắt đầu đánh bạc tính mạng của Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 420: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (12)

Lúc mọi người cá cược bắt diệc nhạc hồ, lại nghe tin tức truyền ra, nói Cố Viên muốn phái một số người đi giúp đỡ, treo đèn lồng màu đỏ, dán đôi chữ hỉ, thậm chí muốn bố trí tân phòng...

Mọi người anh xem tôi, tôi nhìn anh, đều không hiểu đang có chuyện gì xảy ra.

Nhưng lại không dám vi phạm, chỉ có thể vội vội vàng vàng đi Cố Viên giúp đỡ.

Bọn họ lại nhìn thấy thiếu tướng và cô Chung ngồi chung bàn trong hồ Cố Viên, cô Chung xem sách, thiếu tướng nhàn rồi nhắm mắt lại, nhìn cô Chung, có thể nói là nhìn mê mẩn, nhìn vui mừng, bên môi hiện lên tươi cười nhàn nhạt.

Mấy nha hoàn tới giúp đỡ, đều thấy mặt hồng tim đập, thiếu chút hôn mê.

Thiếu tướng thật sự nở nụ cười, thật sự cười kìa, cô Chung kia lại không nói lời nào, không hé răng, cứ như thế ngồi đọc sách, lại có thể khiến thiếu tướng nhìn nở nụ cười!

Sau khi tới, mọi người mới biết, hoá ra, thiếu tướng vốn định cưới vợ, tân nương là nhà ai, bọn họ cũng không biết.

Nhưng mà có người suy đoán, có thể đó là cô Chung.

Người xem, cô Chung có thể mở cửa trái tim thiếu tướng dễ dàng thế, phu nhân thiếu tướng trừ cô ra không còn có thể là ai khác!

.....

Đêm hôm đó, tin tức này như chớp cánh bay khắp nhà họ Dịch.

Tất cả mọi người biết, thiếu tướng tính toán cưới vợ, tân nương là cô Chung, thời gian cũng đã chọn, là ba ngày sau, 12 tháng tư.

Ngày hoàng đạo.

Đương nhiên Hà An Viện và đại phu nhân cũng biết tin này, nét mặt Hà An Viện trở nên vắn vẹo, có phải người phụ nữ kia muốn đùa bỡn cô không?

Vừa nói muốn đi? Sao quay người đã thành hôn thê thiếu tướng?

Thế giới của ả như quay cuồng nghiêng ngả.

Sắc mặt đại phu nhân cũng khó coi, Chung Tình sẽ làm phu nhân thiếu tướng ư? Lúc trước bà còn muốn đưa nhỏ không cần mạng cô ta, cô ta liền cướp đi vị trí chủ mẫu của mình?

Chỉ sợ, tương lai, phân lượng khi nói chuyện trong nhà họ Dịch, cô ta cũng chiếm hơn phân nửa.

Mấy bà vợ bé lại hơi đắc ý, bọn họ đã sớm không ưa Hà An Viện và đại phu nhân hoành hành ngang ngược như vậy, người người thi nhau lui tới, diệt hết một nửa nhuệ khí của bọn họ, đối với các ả mà nói, đó không hẳn là chuyện không tốt.

Trong một đêm, nhà họ Dịch có người vui mừng có người ưu sầu, cứ như, thời thế, sắp đổi thay!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 421: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (13)

Trong một đêm, nhà họ Dịch có người vui mừng có người ưu sầu, cứ như, thời thế, sắp đổi thay!

Thậm chí màn đêm buông xuống, rất nhiều lời đồn đãi chuyện nhảm, đủ chuyện này nọ bắt đầu lưu truyền sôi nổi trong nhà họ Dịch.

Có người nói, thiếu tướng và cô Chung từng quen biết, giờ gặp lại, đương nhiên là sẽ cùng nhau rồi, mà thiếu tướng còn rất rất thích cô Chung, ánh mắt nhìn cô thiếu chút đã chảy nước.

Có người nói, lúc tiểu thiếu gia bắt nạt cô Chung, thiếu tướng ra tay xuất thủ cứu giúp, vừa thấy cô Chung, vừa gặp đã thương, quyết định cả đời, còn không ghét bỏ cô Chung từng là người của người, tình yêu chiến thắng tất cả, đàn ông như vậy bảo sao người ta không thích?

Còn có người nói, cô Chung dùng mị thuật, trước mị hoặc tiểu thiếu gia, sau khi tiểu thiếu gia chết, liền bò lên thiếu tướng, thanh danh cô sáu nhà họ Chung vang dội bên ngoài, đương nhiên rất nhiều người cũng cảm thấy, người phụ nữ này tuyệt đối là biết yêu thuật!

Đương nhiên cũng có người phản bác, bọn họ nói, cô Chung đang đùa giỡn thiếu tướng.

Càng nói, chuyện này, càng mơ hồ rồi.

Dù sao hạ nhân không thể sánh bằng chủ tử, nào biết đâu rằng trong đại trạch viện giới quý tộc, đến cùng là có chuyện gì xảy ra.

Đương nhiên, nhóm nữ hầu trong viện này, cũng cảm thấy mất mát trong một đêm, thiếu tướng là bọn họ cùng nhìn tới, giờ thành của riêng một người rồi.

Phụ nữ, đều ghen tị.

Đương nhiên, cô Chung đều bị mọi người đổ kị.

Đương nhiên, đổ kị nhất chính là người từng tranh hầu hại thiếu tướng trong bữa tiệc gia đình - Ngọc Hương.

Mặt ả xanh mét, nghe những lời này hừ lạnh một tiếng không cho là đúng.

Đáy lòng cô ả, thiếu tướng thiếu tướng chính ả có ý thích cô ả, mấy lần tiệc gia đình trước, cô gặp thiếu tướng món gì, thiếu tướng chưa từng tránh.

Đương nhiên, ghen tị nhất nhất, không ai khác chính là cô ả Hà An Viện ngang ngược ở nhà họ Dịch.

Còn không à, từng là Thiên Kim Đại Tiểu Thư xinh đẹp đoan trang, giờ hết như kẻ điên, ở trong phòng, thấy gì đập nấy, có thể đập đều đã đập, có thể ném đều đã ném rồi.

Đại phu nhân ngồi đó, nhìn cô đập bể đồ.

"Cô! Người nói làm sao gườ, con muốn gả cho thiếu tướng! Con thích thiếu tướng như thế! Giờ cô ta lại gả cho anh ấy, vậy con sao giờ? Làm sao bây giờ?"

Hà An Viện nói xong hai hàng nước mắt liền chảy dài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 422: Vậ Thì Lấy Anh Đi! (14)

Hà An Viện nói xong hai hàng nước mắt liền chảy dài.

Khí lực vì hành động vừa rồi mà hao hết, toàn thân cô ta lúc này như bị hư thoát, không thể đứng thẳng, tiểu Vân và Tử Uyển vội vàng đỡ Hà An Viện.

Hà An Viện mở to hai mắt nhìn đại phu nhân, không nói gì, không kêu la, chỉ im lặng lặng lẽ nhìn nhìn, lại như nhận phải một đả kích lớn, xoay người điên cuồng chạy ra ngoài.

"Tiểu thư. . . Tiểu thư. . ." Tử Uyển và tiểu Vân sốt ruột hô lên, sau đó vội chạy theo, lúc này đại phu nhân mới thở dài, tâm phiền ý loạn đứng lên, cũng đi ra ngoài.

Bà ta không thích người phụ nữ Chung Tình kia, nhưng nếu thiếu tướng một lòng muốn kết hôn, bà ta có thể làm gì được?

Chẳng lẽ thật sự trở mặt thành thù với thiếu tướng sao?

Thiếu tướng quan tâm tới anh cả Dịch Phong của cậu ta là thật, nhưng. . . có quan tâm thế nào thì người kia cũng đã chết đi, lực uy hiếp còn có bao nhiêu?

"Đại phu nhân, không hay rồi, Hà tiểu thư chạy tới Cố Viên rồi!" Tử Uyển trở về không kịp thở nói với đại phu nhân.

"Đại phu nhân, người mau đi xem xem, Hà tiểu thư nổi tính khó chịu, nói chuyện không xuôi tai, xúc phạm thiếu tướng!" Tiểu Vân cũng nói thêm.

Lúc này đại phu nhân mới gật đầu, chạy qua Cỗ Viên.

=====

Gió Cỗ Viên mang chút ẩm thấp.

Hà An Viện lão đảo đi tới, bên ngoài không có một bóng người, Cỗ Viên dán đầy giấy hỉ đỏ, đèn lồng lớn lớn nhỏ nhỏ treo đầy, màn trong viện cũng đổi thành vải đỏ thắm.

Vào phòng, khắp nơi dán đầy chữ hỉ đỏ.

Thật sự là đại hôn, hoàn toàn là thật,

Cô từng rất yêu màu đỏ như thế này, nhưng giờ đây, chỉ cảm thấy vô cùng châm chọc.

Cô nhắm mắt thật chặt, một bước vào Cỗ Viên giống như bước vào một thế giới khác, yên tĩnh tới đáng sợ.

Trong mơ hồ, cô cảm nhận được hương vị của thiếu tướng, băng băng, lãnh lãnh, khiến cả người cô không ngừng rung mình.

Hà An Viện đi vào trong, tìm ánh sáng, tìm theo âm thanh, lên tầng hai, giẫm lên thảm mềm, chân lại thấy đau.

Lên cầu thang, vừa ngừng lại, cô liền thấy thiếu tướng ngồi đó với Chung Tình, không biết đang nhìn cái gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 423: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (16)

Chỉ là, anh lại vươn tay, kéo cô vào lòng ôm eo cô, đáy mắt mang đầy ấm áp, không nói gì, mà rất lâu sau mới quay đầu nhìn lướt qua Hà An Viện, ánh mắt kia, đã chuyển đổi khi quay đầu, từ vô cùng ấm áp trở thành rét lạnh.

Cũng trong nháy mắt nhiệt độ cả gian phòng dần dần tụt xuống lại tụt xuống.

Đó là một loại coi khinh một kiểu đạu bạu.

Hà An Viện gần như đứng không vững, cô cảm thấy mình muốn chết rồi... Sắp chết rồi...

Đáy lòng cô, tâm ma trong đó như dựng dậy.

"Thiếu tướng... Anh... Thật sự muốn lấy vợ sao? Cô dâu, là ai đấy?"

Hà An Viện đã biết rõ còn cố hỏi, cô cười thâm đạu như vậy, yếu ớt như vậy, giống như đáy lòng còn mang chút hy vọng, nhẹ giọng nói: "Đẹp không? Danh môn khuê tú nhà ai?"

Cô hỏi rất nhiều.

Dịch Giản lại không rên một tiếng.

Trái lại một bên một bên bữu môi, nghiêng đầu, ung dung nhìn Hà An Viện, lại nhìn nhìn Dịch Giản, chậm rãi mở miệng, giọng điệu mềm nhũn, tỏ hết vẻ hồn nhiên.

"Thiếu tướng... Hà tiểu thư đang nói chuyện với anh kìa."

Tính tình Dịch Giản không thay đổi, người ngoài nói chuyện với anh, nếu anh không thích không thêm để ý, thì có hỏi cả ngày anh cũng chẳng thêm bổ thí một chữ.

Nhưng mà Chung Tình lại khác.

Trong trời đông đầy tuyết ngày ấy, cô nói giọng anh dễ nghe, người quen phớt lờ bất hảo với người khác, nhưng mỗi lần cô mở miệng, thì anh đều sẽ đáp lại một câu hoặc ngắn hoặc đơn giản.

Giờ cũng vậy, ngay khi Dịch Giản nghe giọng của cô, lập tức xoay đầu, ánh mắt nhìn Chung Tình chuyển từ lạnh sang ấm, khẽ gật đầu, còn kèm theo: "Ừ."

Sau khi nói xong, anh lại vẫn như cũ sóng nước chẳng xao, không hề có ý muốn nhìn Hà An Viện, cũng không nói chuyện với cô ta.

Tự nhiên là Chung Tình sẽ không buộc Dịch Giản nói chuyện với Hà An Viện, cứ thế lờ đi, đáy lòng cô giờ đang rất vui, hiện tại, cô đã giẫm lên người cô ta một cước, nhìn cô ta đau khổ, cô âm thầm thề, lúc nào cô cũng nhớ rõ cô ta thiếu cô một mạng, ẩn mình quay về, đương nhiên cô sẽ không cho cô ta chết dễ dàng như vậy, nhất định cô phải hành hạ cô ta một trận.

Hai tay Hà An Viện nắm chặt lan can thang lầu, cô cảm thấy sức nặng toàn thân cô đều giao cả vào lan can lạnh lẽo vô tình này rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 424: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (17)

Hai tay Hà An Viện nắm chặt lan can thang lầu, cô cảm thấy sức nặng toàn thân cô đều giao cả vào lan can lạnh lẽo vô tình này rồi.

Cô muốn tiến lên hai bước, muốn chớp lấy Chung Tình từ trong lòng thiếu tướng, ném mạnh ra ngoài, nhưng mà, cô lại không cách nào nhúc nhích.

Cô há to mồm, lại cũng không thể phát ra một tiếng nào.

Cô cho là mình có thể làm mưa làm gió, nhưng kì lạ, thấy Dịch Giản, chính là một chữ, một người ngoan độc, cũng không thể tả hết.

Lập tức, yếu đuối vô lực, thúc thủ chịu trời, nhắc tay đầu hàng.

Chợt, phía dưới truyền đến tiếng bước chân, đại phu nhân đã tới rồi.

Từ Ngang vội vàng đứng thẳng người, khom lưng, hô một tiếng: "Đại phu nhân."

Sắc mặt Chung Tình trắng nhợt, cô lặng lẽ đứng lên rời khỏi lòng Dịch Giản, quy củ đứng ở một bên, vừa định cúi người hành lễ với đại phu nhân, lại bị Dịch Giản đột ngột đứng dậy, ngăn lại, nắm lấy tay cô, thấp giọng nói: "Em vào phòng trước, nhé?"

Dịch Giản dán lên tai Chung Tình nói lời này, chất giọng trầm thấp mà mê ly, tim cô đột ngột đập nhanh, khuôn mặt cũng đỏ lên, cúi đầu lên tiếng

liền xoay người đi đến tiến vào phòng ngủ của mình.

Đương nhiên đại phu nhân và Hà An Viện nhìn ra được, Dịch Giản yêu thương cô gái họ Chung này, yêu đến mức, không muốn để cô phải chịu chút tủ thân nào.

Tỷ như hành lễ, nhìn khuôn mặt cô trắng đi, như không tình nguyện, liền mở miệng bảo cô về phòng trước.

Tay Hà An Viện siết chặt, cảm thấy tim mình như bị gió lạnh quạt nát!

Đại phu nhân tới một bên, ngồi xuống.

Lúc này Dịch Giản mới ngồi xuống, đáy mắt anh bình thản vô ba, sắc mặt ung dung trang nhã, mi mắt hơi buông xuống, che giấu cảm xúc nơi đáy mắt, không nhìn ai, càng không nói chuyện với Hà An Viện.

"Thiếu tướng... Mấy ngày hôm trước, cậu đã nói sẽ cho tôi một câu trả lời hài lòng, cái anh gọi là bàn giao hài lòng, đó là cưới cô ta làm vợ ư?" Đại phu nhân cảm thấy huyết Thái Dương của bà nhảy lên thật nhanh, giống như đã biết vị trí đương gia chủ mẫu cũng không bảo đảm được rồi.

Dịch Giản không nói gì.

Đại phu nhân không chịu nổi sự yên tĩnh này, tiếp tục ép hỏi: "Anh cho liệt tổ liệt tông nhà họ Dịch, cho anh trái anh câu trả lời, chính là đáp án này sao?"

Lúc này thân thể Dịch Giản mới hơi giật giật, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn bà ta, giọng mỏng như sương: "Cô ấy, vẫn luôn là người phụ nữ của ta."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 425: Vậy Thì Lấy Anh Đi! (18)

Lúc này thân thể Dịch Giản mới hơi giật giật, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn bà ta, giọng mỏng như sương: "Cô ấy, vẫn luôn là người phụ nữ của ta."

"Là ý gì?" Sắc mặt đại phu nhân thoáng đổi. như nghĩ tới điều gì, nhìn Dịch Giản, nhẹ giọng hỏi.

Dịch Giản lại im lặng, duy trì liên tục.

Người phụ nữ anh nhìn trúng, nếu anh không buông tay, thì có ai có thể chạm vào được hả?

Đại phu nhân nhìn chàng trai tuyệt mỹ dưới ánh đèn này, đáy lòng bà ta như đã hiểu ý anh.

Từ đầu đến cuối, đều là người của anh, đang nói những lời này.

Lúc trước, nói như vậy là chỉ cô ta mang thai đứa con của anh!

Là do bà quá mức gấp gáp, cho rằng trong bụng cô ta là con Dịch Hân, thật ra lúc đó, anh cũng vì bảo vệ người phụ nữ này, không bị bà liên lụy hại chết vô tội!

Lúc đó, từ đầu đến cuối từ "anh" kia của anh, đều là dùng để chỉ bản thân mình!

Người phụ nữ kia mang thai, nhưng cũng chỉ mang thai đứa con của thiếu tướng anh!

Tim đại phu nhân, trở nên nặng nề, bà ta đã hiểu được ý thiếu tướng, quyết tâm bảo vệ người phụ nữ này.

Đại phu nhân vẫn luôn kiềm nén bản thân, vẻ mặt vẫn tĩnh lặng như cũ, nhưng đáy lòng bà lại thấp thỏm không yên, nhiều lần muốn nói nhưng lại bị chính mình mạnh mẽ đè xuống, đến sau cùng, cánh môi cũng chỉ đóng đóng mở mở, một chữ cũng chưa nói ra.

Dịch Giản lại đứng lên, đi đến thư phòng.

Đại phu nhân vội vàng đuổi theo.

Cánh cửa đóng lại.

Hai người ở trong thư phòng.

Dịch Giản cầm tài liệu mình đã soạn ra từ trước, đưa cho bà, sau khi xem qua, đại phu nhân lắc đầu liên tục, đúng là bà ta muốn tài sản của nhà họ Dịch, nhưng mà bà không muốn chiếm nó cho riêng mình, dù sao đây cũng là nhà họ Dịch, bà xuất giá tòng phu, đã là người của Dịch Phong, tuyệt không phản bội chồng mình.

"Thiếu tướng... Hợp đồng này, tôi không thể ký, cũng không muốn, cậu cũng không thể chuyển đi, nếu cậu thật chuyển ra ngoài, không biết bên ngoài họ sẽ truyền bá bậy bạ thành cái gì, mọi người có thể nói đại phu nhân tôi đây sai trái."

Bà nhìn ra, kết quả thiếu tướng cho mình, thật sự khiến bà cảm thấy rất hài lòng.

Vị trí đương gia chủ mẫu nhà họ Dịch của bà vĩnh viễn cũng sẽ không bị cướp đi, hơn nữa việc làm ăn của nhà họ Dịch còn do bà quản.

Thậm chí, vì người phụ nữ kia, anh còn muốn vứt bỏ toàn bộ nhà họ Dịch này!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 426: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (19)

Thậm chí, hắn còn vì người phụ nữ kia mà muốn bỏ nhà họ Dịch!

Nhà họ Dịch hiện tại cũng chỉ có mỗi Thiếu Tướng là con trai, như vậy, người nối dõi tông đường nhà họ Dịch cũng chỉ thể là hắn, cô không thể để nhà họ Dịch đoạn tử tuyệt tôn như vậy được.

"Nếu thật sự muốn kết hôn, vậy thì cứ cưới đi, dì biết con muốn, con đưa ra điều kiện cũng rất tốt, dì cũng thoả mãn Chỉ là, các con không thể rời khỏi đây, hơn nữa. Vị trí chủ mẫu của cái nhà này, dì cũng phải tiếp tục kế thừa, dù sao những tài sản này đều là của nhà họ Dịch, mọi người cùng nhau dùng là được rồi."

Đại phu nhân dừng một chút, tiếp tục nói: "Chỉ có điều, Thiếu Tướng. Nhất định phải cho sinh con cho nhà họ Dịch, nhà họ Dịch không thể không có con nối dõi."

Về mặt Dịch Giản không có bất kỳ biến hóa nào, hắn cầm bút lên, nhẹ nhàng cầm lên hai bản hợp đồng, sau đó trôi chảy ký tên, đưa cho Đại phu nhân.

"Đây là hợp đồng bảo đảm Ngoại trừ cô ấy ra, cái gì con cũng không muốn."

Đại phu nhân yên lặng mà nhận lấy, không nói tiếng nào xoay người đi ra ngoài.

Bà còn có thể nói cái gì?

Nếu hăn không nghe theo, nhà họ Dịch sẽ xảy ra đại loạn, mà hăn mang theo Chung Tình rời đi, chuyện này đối với nhà họ Dịch, cũng không phải là một việc tốt!

Nếu chuyện này xảy ra, không biết bên ngoài sẽ đồn thổi như thế nào đây!

Dịch Giản, cũng đi theo Đại phu nhân ra ngoài.

Hà An Viện ở bên ngoài, đi đứng bất an, nhìn thấy Đại phu nhân đi ra, vội vàng tiến lên nghênh đón, cầm lấy tay Đại phu nhân, gấp gáp hỏi: "Cô, thế nào rồi?"

Đại phu nhân không có mở miệng, chỉ vô thanh vô tức nắm tay Hà An Viện, mang cô đi ra ngoài.

Trong lòng Hà An Viện rất sốt ruột, thế nhưng không dám hỏi câu nào, mãi đến khi ra khỏi Cố Viên, giọng nói của cô mang theo vài phần khóc lóc : "Cô, đến cùng là như thế nào? Cô nói cho con nghe với!"

"Tiểu Viện. Thiếu Tướng nói, nếu như không cưới người phụ nữ kia, hăn liền rời khỏi nhà họ Dịch."

Sắc mặt Hà An Viện lập tức trở nên khó coi.

Rời khỏi?

"Có ý gì?"

"Chính là vĩnh viễn không trở về nhà họ Dịch, hăn còn nói, nếu dì không thích hăn cưới người phụ nữ kia, hăn có thể mang theo cô ta rời đi."

"Cùng rời đi? Vĩnh viễn không trở về nhà họ Dịch? Làm vậy sao được!"
Hà An Viên lắc đầu: "Vậy cô nói với Thiếu Tướng thế nào?"

"Dì còn có thể nói thế nào, dì chỉ có thể đồng ý với Thiếu Tướng, để hẳn ở lại đây trước đã, ngày sau còn dài, biết đâu tương lai Thiếu Tướng sẽ bỏ rơi cô ta thì sao! Vì thế phải bàn bạc kỹ hơn!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 427: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (20)

"Dì còn có thể nói thế nào, dì chỉ có thể đồng ý với Thiếu Tướng, để hân ở lại đây trước đã, ngày sau còn dài, biết đâu tương lai Thiếu Tướng sẽ bỏ rơi cô ta thì sao! Vì thế phải bàn bạc kỹ hơn!"

"Như vậy sao được? Lẽ nào thật sự để Thiếu Tướng cưới Chung Tình sao? Vậy con làm sao bây giờ?" Hà An Viện vội vàng hỏi.

"Vậy thì như thế nào? Chẳng lẽ, con thật sự để Thiếu Tướng rời khỏi nơi này? Nếu hân thật sự rời đi, con càng với không tới Thiếu Tướng, làm sao mà gả cho nó đây?"

Sắc mặt Hà An Viện trắng bạch: "Cô nói cũng đúng. Tùy cơ ứng biến, nghĩ biện pháp, đuổi cô ta đi thì sao?"

"Chỉ có thể như vậy " Đại phu nhân thở dài một hơi, sau đó, giọng nói có chút mù mịt: "Tiểu thiếu gia bởi vì cô ta mà chết, làm sao có khả năng buông tha cho cô ta dễ dàng như vậy được. Hiện tại cô ta có Thiếu Tướng. Chẳng qua, dì tin rằng sớm muộn có một ngày Thiếu Tướng sẽ nhanh chóng chán cô ta Không có một người đàn ông nào yêu ai thật lòng cả, không phải lúc trước Dịch Phong cũng thề non hẹn biển với dì đó sao? Thế nhưng sau đó, không phải hân cũng cưới năm người phụ nữ khác đó sao? Dì sao không rõ chuyện đó cơ chứ, chuyện bọn họ kết hôn, dì ngược lại càng không tin, con bé Chung Tình đó. có thể được Thiếu Tướng cưng chiều mãi!"

Hà An Viện ở một bên cũng gật đầu theo.

Cô âm thầm căn rằng, trong lòng yên lặng nghĩ, Thiếu Tướng làm tất cả mọi chuyện vẫn là vì cô ta!

Lại là cô ta!

=====

Đại phu nhân đi rồi, Dịch Giản đứng ở trong thư phòng một hồi lâu, hần cảm thấy mọi chuyện ngày hôm nay có chút không chân thật đến đáng sợ.

Trái tim của hần, giống như là từ Địa Ngục nhảy vọt lên tới thiên đường, lo lắng vô cùng.

Hần vẫn cho rằng cô sẽ bỏ đi.

Hồi lâu, hần mới xoay người, đi về phía phòng ngủ của cô.

Đẩy cửa ra, bên trong có chút tối, hần đưa tay mở đèn, ánh sáng hiện lên, Chung Tình đứng ở phía trước cửa sổ, mở cửa sổ ra, gió thổi tóc bay về phía sau, cô nghe được tiếng vang, bỗng xoay đầu, vừa vặn thấy Dịch Giản đang đứng ở trước cửa, tròn mắt của cô hiện lên một chút kinh ngạc, không nghĩ tới hần lại giải quyết chuyện này nhanh như vậy.

Chung Tình mím môi, muốn nói gì cái gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không có cách nào mở miệng, cô nhẹ nhàng xoay đầu, tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ, né tránh ánh mắt đang nhìn chằm chằm của Dịch Giản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 428: Vậ Thì Gả Cho Anh Đi! (21)

Chung Tình mím môi, muốn nói gì cái gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không có cách nào mở miệng, cô nhẹ nhàng xoay đầu, tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ, né tránh ánh mắt đang nhìn chằm chằm của Dịch Giản.

Nhìn động tác của cô, mái tóc hơi lay động của cô, chẳng biết vì sao, hình ảnh đó ở trong đôi mắt Dịch Giản lại hiện lên vài phần đau thương.

Hắn cảm thấy người phụ nữ ở trước mặt này đang thương tâm.

Trái tim của hắn bỗng co rút lại, lúc này mới cất bước đi tới bên cạnh cô, đưa tay ra, áp lên mái tóc dài của cô, vuốt nó ở trong lòng bàn tay, mắt nhìn chằm chằm đôi mắt của cô, thấp giọng hỏi: "Không vui sao?"

Chung Tình bình tĩnh, cô vội vàng thu lại những cảm xúc thương tâm kia, ép buộc mình đừng nghĩ đến cái chết của con, miễn cưỡng quay về phía Thiếu Tướng mà nở nụ cười: "Không có. Thiếu Tướng cười em, em vui vẻ còn không kịp, sao có thể không vui đây?"

Dịch Giản nhìn cô, nhưng không mở miệng, ánh mắt của hắn giống như có thể nhìn thấu cô, trên trán của cô chảy ra một ít mồ hôi, lòng bàn tay cũng ướt hãn lên, cố gắng trấn định ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản, nói sang đề tài khác: "Đại phu nhân đi rồi à?"

Trong lòng thế nhưng hiện lên một chút xấu hổ, cô có nên lợi dụng hắn nữa không?

Dịch Giản xoay đầu, không nhìn cô, trong mắt hiện lên vẻ lạnh lẽo, không biết đang suy nghĩ gì, đến nửa ngày mới trả lời một chữ: "Ừ."

Chung Tình đang muốn nói cái gì đó, nhưng cô nhìn thấy dáng vẻ ấy của hắn, cho rằng hắn không vui, tâm tư xoay chuyển, nghĩ làm cách nào để hắn vui lên, cắn răng, mang theo cảm giác ngượng ngùng, cọ xát vào bên cánh tay của hắn, dán thật chặt.

Động tác của cô, cẩn thận từng li từng tí một, mang theo vài phần rụt rè, nhịp tim như con nai nháy.

Thân thể Dịch Giản thoáng chút căng thẳng, hắn im hơi lặng tiếng để cô tùy ý ôm hắn, nhưng trong lòng lại cảm thấy sự lạnh lẽo đang tụ tập từng chút một ở trong lòng hắn.

Cô trước sau vẫn không hề nghĩ rằng, khi quay về bên hắn sẽ mở rộng lòng mình.

Lạc lõng, khổ sở tập hợp lại.

Thiếu Tướng cúi đầu, trong mắt hiện lên ngọn lửa không đoán ra được, giống như muốn phát hỏa, thế nhưng một khi đã phát hỏa, có hay không sẽ đánh vỡ những điều tốt đẹp còn sót lại đây, cuối cùng hắn vẫn chậm rãi dập tắt ngọn lửa đang bùng cháy ở trong lòng.

Hắn từ bên trong túi áo móc ra một phong thư đưa cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 429: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (22)

Hắn từ bên trong túi áo móc ra một phong thư đưa cho cô.

Chung Tình vốn cho rằng hắn đang không vui, nhưng khi nhìn thấy hắn đưa đồ cho mình, có hơi sững sờ, hồi lâu, mới đưa tay ra nhận lấy.

Hốc mắt của cô trong giây phút đó, thật ra có chút chua xót.

Cô cũng không cười nổi nữa, cúi đầu, muốn hỏi cái gì, thế nhưng lại cảm thấy yết hầu khô khốc, không lên tiếng được, cuối cùng vẫn cẩn thận từng li từng tí mở phong thư ra, bên trong chỉ có một tờ giấy, sau khi đọc xong, trái tim của cô bỗng nhiên co rút lại.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản, nhưng một chữ cũng không nói ra được.

Thiên ngôn vạn ngữ, đều không ngăn được đáy lòng đang hỗn loạn của cô.

Giấy bán thân. Lúc nhà họ Chung bị diệt, lúc cô bị bán đi, cô buộc phải kí giấy bán thân.

Vào lúc ấy, cô cảm giác rằng cả đời này sẽ không còn bất kì sự tự do nào, thiên kim đại tiểu thư, rơi vào kết cục bị người buôn kẻ bán.

Thế nhưng, tờ giấy này lại xuất hiện ở trước mắt cô.

Là hăn. mua được sao?

Môi của cô run cầm cập, trước sau vẫn không nói ra được một chữ, cuối cùng mới nhẹ nhàng lấy tay mở tờ giấy bán thân kia ra, nhưng lại vô tình làm rơi tờ giấy xuống đất.

"Thiếu. Thiếu Tướng. Chúng ta. không thể kết hôn"

Cô không thể lừa gạt hăn được nữa.

Còn chưa bắt đầu, đã không có cách nào tiến hành.

Ánh mắt Dịch Giản trong lúc đó trở nên khá nghiêm túc, nhìn vào mắt của cô, giống như có vô vàng lời nói muốn nói cho cô biết, bao gồm cả cảm xúc thương tâm và đau đớn mà hăn đã ẩn giấu đi, cuối cùng, hăn chỉ mím môi, nói: "Em không được nuốt lời."

Thật sao?

Không được nuốt lời sao?

Cô chưa bao giờ hối hận!

Điều cô sợ nhất chính là. Tương lai hăn sẽ hối hận!

Dịch Giản nhẹ nhàng cúi người xuống, nhặt tờ giấy bán thân lên, để vào trong lòng bàn tay cô, nắm lấy tay của cô, xé giấy bán thân thành hai nửa, rồi lại thành bốn nửa, một lúc sau, dưới sự khống chế của hăn, lại lặp lại động tác như thế, cuối cùng tờ giấy bán thân đã bị xé thành nhiều mảnh, rồi hăn lại cầm tay của cô, đưa về phía cửa sổ, ném xuống.

Lưu loát, giống như ném tuyết.

Cô đứng ở trước cửa sổ, gió thổi qua người, đầu ngón tay có chút mát lạnh, cô giống như đang nằm mơ, chậm chạp rụt ngón tay trở về.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 430: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (23)

Cô đứng ở trước cửa sổ, gió thổi qua người, đầu ngón tay có chút mát lạnh, cô giống như đang nằm mơ, chậm chạp rút ngón tay trở về.

Hắn cuộn lại thân thể cô, ôm cô vào trong ngực của mình, hắn đặt cằm ở trên cổ cô, quay về phía lỗ tai cô, nhỏ giọng nói: "Tiểu Tình. em đã có tự do"

Rốt cuộc, cô đã có tự do.

Chung Tình rút nước mắt.

Một giọt một giọt, rơi vào trên cánh tay hắn.

Hắn không mở miệng, lặng lẽ suy nghĩ, nước mắt này vì hắn mà rơi sao?

Khi em. khóc sẽ tìm đến anh chứ?

Chung Tình nghĩ, hôn lễ này cô trốn không thoát, hà cớ gì phải tự trách mình, huống chi hắn không muốn thả cô đi!

Đầu cô quay phía Dịch Giản, vừa rơi nước mắt vừa mỉm cười, nụ cười này lại mang theo vài phần ngây thơ.

Dịch Giản chính là yêu thích Chung Tình như vậy.

Chung Tình cũng biết, Dịch Giản chính là yêu thích cô như vậy.

Vì thế, cô mới đặc biệt vì hân mà diễn.

Quả nhiên, hân nhìn đến mê li, đưa tay ra, nhẹ nhàng sờ khuôn mặt của cô, trong mắt đều là vui mừng, nhưng không ai biết trong lòng của hân, rốt cuộc là đau như thế nào?

Diễn kịch. cô hoàn toàn không so được với hân!

=====

=====

Dịch Giản tổ chức hôn lễ vô cùng sớm, làm cho tất cả mọi người trong nhà họ Dịch bận đến điên người.

Đương nhiên, Từ Ngang cũng chạy không thoát, bận đến nỗi như người ngã ngựa đổ.

Đại phu nhân phái người đưa lễ vật cho Chung Tình, nhóm vợ bé cũng gộp chung lễ vật với Đại phu nhân, mỗi một cái đều hao tâm tốn lực để chuẩn bị, tất cả đều đưa hết cho Chung Tình.

Bên trong Cố Viên để đầy đồ.

Chung Tình không có yêu thích mấy thứ này lắm, lúc cô ở nhà họ Chung, lễ vật gì chưa từng thấy qua, chỉ nhìn thoáng qua một cái, liền không còn hứng thú.

Thiếu Tướng càng không có hứng thú với mấy món lễ vật này, nhìn thấy mấy món này để đầy trong sân liền cảm thấy không thoải mái, liền kêu Từ Ngang đi thu thập, ném mấy món lễ vật này vào bên trong.

Cố Viên bận bịu trang trí, Chung Tình và Dịch Giản cũng lười ở lại nơi này, hai người thỉnh thoảng sẽ đi ra ngoài một chút.

.....

"Mọi người có nghe nói gì không? Hà tiểu thư mấy ngày nay đều không có ra khỏi cửa, cả ngày cứ ở trong phòng, hôn lễ của Thiếu Tướng sẽ tổ chức vào ngày kia, vậy mà tiểu thư lại không có động tĩnh gì."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 431: Vậ Thì Gả Cho Anh Đi! (24)

"Mọi người có nghe nói gì không? Hà tiểu thư mấy ngày nay đều không có ra khỏi cửa, cả ngày cứ ở trong phòng, hôn lễ của Thiếu Tướng sẽ tổ chức vào ngày kia, vậy mà tiểu thư lại không có động tĩnh gì."

"Cũng không trách được, từ trước đến nay không phải cô ấy vẫn cho rằng cô ấy sẽ là vợ của Thiếu Tướng sao? Ai ngờ, lại có người đoạt đi vị trí đó!"

"Chẳng qua Chung Tình làm vợ của Thiếu Tướng cũng được, mặc dù cô ấy chỉ là người giúp việc, nhưng tốt xấu vẫn là Lục tiểu thư của nhà họ Chung, xuất thân, tướng mạo, đều không chênh lệch gì so với Hà tiểu thư! Nếu tôi là Thiếu Tướng, tôi cũng sẽ yêu thích Chung tiểu thư đấy!"

"Chúng ta có thích hay không không quan trọng, mọi người không biết sao, Thiếu Tướng thật sự rất thích Chung tiểu thư đó, mỗi Thiếu Tướng nhìn Chung tiểu thư đều nở nụ cười. Chung tiểu thư lợi hại thật đấy, cho dù không nói lời nào thì cũng có thể làm cho Thiếu Tướng hài lòng!"

"Cũng khó nói, nói không chừng Thiếu Tướng chính là yêu thích dung mạo của cô ấy, có khi qua một thời gian sẽ cảm thấy chán đấy!"

"Chị Ngọc Hương, chị làm sao biết Thiếu Tướng yêu thích dung mạo của cô ấy? Mà không phải yêu thích thân thể của cô ấy?"

"Đều không giống nhau sao? Người phụ nữ như cô ta, đầu tiên là ngủ với Tiểu thiếu gia, hiện tại lại ngủ với Thiếu Tướng, cũng không biết dùng thủ đoạn gì, nói không chừng sau này sẽ ngủ với toàn bộ thủ hạ của Thiếu Tướng đó!"

"Nếu như vậy, Thiếu Tướng sao có thể lấy Chung tiểu thư chứ?"

"Chính là để cô ấy vui vẻ mà thôi. Tôi nghĩ, sau khi Thiếu Tướng không còn cảm thấy hứng thú nữa, nhất định sẽ không cần cô ta nữa, huống chi, gương mặt của cô ta lại xinh đẹp, Thiếu Tướng cười về, khi mang ra ngoài cũng có chút mặt mũi. Chẳng qua, tôi không thể không thừa nhận một điều, người phụ nữ kia cũng có một chút thủ đoạn lợi hại!" Ngọc Hương trào phúng nói.

"Nói cũng đúng. Nghe nói trước kia cô ta mang thai em bé của Tiểu thiếu gia, người phụ nữ này. Cũng thật bẩn quá đi!"

"Hóa ra mọi chuyện là như thế, hại tôi mắc công ao ước được như cô ta, hiện tại tôi bắt đầu xem thường cô ta rồi!"

"Thật quá buồn nôn!"

.....

Giọng nói của người giúp việc liên tiếp vang lên, xuyên qua từng tầng tầng lớp lớp thân cây, mỗi câu nói đều rơi vào trong tai của Dịch Giản và Chung Tình không sót một chữ.

Sắc mặt Chung Tình trở nên trắng xám, cô cúi thấp đầu, nghiêng mặt nhìn sang nơi khác. Thật ra, cô đã sớm nghĩ đến là sẽ xảy ra chuyện như vậy, chính vì thế, cô mới muốn rời khỏi nơi này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 432: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (25)

Sắc mặt Chung Tình trở nên trắng xám, cô cúi thấp đầu, nghiêng mặt nhìn sang nơi khác. Thật ra, cô đã sớm nghĩ đến là sẽ xảy ra chuyện như vậy, chính vì thế, cô mới muốn rời khỏi nơi này.

Mọi người thường nói, lời nói có thể hại chết người.

Bình thường cô không quan tâm đến mấy lời đồn đại nhảm nhí này, nhưng hôm nay, tự mình nghe thấy, biết cái nhìn của người khác đối với mình, thật có chút lúng túng, trong lòng của cô ít nhiều gì vẫn có một chút khổ sở và đau đớn!

Dịch Giản không phải người điếc, đương nhiên cũng nghe được những lời nói kia, nhưng vẻ mặt của hắn vẫn rất lạnh nhạt, không có biến hóa gì lớn, giống như chuyện này không có quan hệ gì với hắn.

Chung Tình lén lút nhìn Dịch Giản, phát hiện vẻ mặt của hắn rất bình tĩnh.

Trong lòng cảm thấy vô cùng đau đớn, sắc mặt trở nên trắng xám, khó chịu vô cùng .

Những câu nói kia khó nghe như vậy, nhưng hắn lại bỏ mặc, nếu hắn chịu đứng ra nói một câu, những người giúp việc kia sẽ biết rằng hắn coi trọng cô, từ nay về sau sẽ không dám làm như vậy với cô nữa.

Đương nhiên, Chung Tình sẽ không mở miệng nói với Dịch Giản như vậy.

Sau khi những người giúp việc kia nói xong, từng người một rời đi.

Dịch Giản lúc này mới đứng dậy, nắm tay Chung Tình, chậm rãi nói ra hai chữ: "Trở về."

Hắn coi chuyện hồi nãy như không có gì xảy ra, hờ hững mà thông dong, làm cho trong lòng Chung Tình vô cùng khó chịu

Đàn ông. đều bạc tình như vậy sao?

Trở về Cố Viên, Chung Tình không có hứng thú nói chuyện, Từ Ngang thấy Chung Tình có gì đó không đúng, đi lên phía trước, vội vàng hỏi: "Chung tiểu thư, làm sao vậy?"

Chung Tình miễn cưỡng mỉm cười, dáng vẻ vờ như không có chuyện gì xảy ra, lắc đầu.

Dịch Giản xoay đầu nhìn cô, trông mắt một mảnh yên tĩnh, không có ai biết trong lòng của hắn đang tính toán cái gì.

Chung Tình biết Dịch Giản nhìn mình, hắn có thể hờ hững không quan tâm đến mấy câu nói kia, nhưng cô lại không có bản lĩnh như vậy, cô hơi khép mắt, nhẹ giọng nói một câu: "Tôi mệt rồi, đi nghỉ ngơi đây"

Dịch Giản cũng không ngăn cản.

Từ Ngang cũng không biết nên nói cái gì.

Chung Tình không quay đầu đi lên lầu.

Từ Ngang quay đầu, nhìn Thiếu Tướng một chút, lại nhìn bóng lưng Chung Tình một chút, đầu óc mơ hồ, chỉ có thể nhẹ giọng nói với Thiếu Tướng: "Thiếu Tướng. có muốn dặn dò gì không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 433: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (26)

Từ Ngang quay đầu, nhìn Thiếu Tướng một chút, lại nhìn bóng lưng Chung Tình một chút, đầu óc mơ hồ, chỉ có thể nhẹ giọng nói với Thiếu Tướng: "Thiếu Tướng. có muốn dẫn dò gì không?"

Dịch Giản suy nghĩ một chút, xoay người đi ra ngoài, Từ Ngang đi theo phía sau Thiếu Tướng, nhìn thấy hắc đi tới cái đình giữa hồ, lười biếng ngồi ở chỗ đó, đôi mắt nhìn mặt nước yên tĩnh, qua một lúc sau mới nhẹ giọng nói: "Ngọc Hương. Gọi cô ta lại đây."

Từ Ngang ngăn người một chút, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

"Thiếu Tướng, ngày kia là ngài kết hôn rồi, bây giờ lại tìm người giúp việc Trước kia đều không có tìm, cho dù ngài cãi nhau với Chung tiểu thư, cũng không thể làm như vậy?"

Dịch Giản nhẹ nhàng nhún mày lại, hiện lên vài phần nho nhã và ung dung, hắc cãi nhau với Chung Tình lúc nào?

Hơn nữa, Từ Ngang lúc nào trở nên đông dài như vậy?

Hắc chỉ kêu hắc (Từ Ngang) gọi người giúp việc lại đây, hắc nói nhiều như vậy làm cái gì?

Nhất thời, trong mắt hiện lên vẻ lạnh như băng, không chút lưu tình bắn về phía Từ Ngang, Từ Ngang sợ đến run chân, lập tức xoay người nghe

theo lời dẫn dò của Dịch Giản, đi tìm Ngọc Hương.

Vào lúc ấy, Ngọc Hương đang ăn cơm cùng với một đám người giúp việc, nghe thấy Thiếu Tướng tìm cô, đôi mắt của cô ta bắt đầu phát sáng, những người giúp việc khác thấy ánh mắt của cô ta, có chút hâm mộ.

"Không ngờ Thiếu Tướng lại tìm chị, chị Ngọc Hương, chị phải nhớ đến em đây!"

"Đúng vậy. chị Ngọc Hương. Nếu chị có thể làm vợ bé của Thiếu Tướng, tuyệt đối đừng quên chúng em!"

"Đến lúc đó chị phải cho em hầu hạ chị nha!"

.

Mọi người một lời tiếp một lời, giống như Ngọc Hương thật sự sẽ trở thành vợ bé của Thiếu Tướng.

Ngọc Hương vội vã trở về nhà, thay quần áo mới, còn đặc biệt đeo đồ trang sức, trang điểm lộng lẫy, rồi đi về phía Cổ Viên.

Từ Ngang đứng ở nơi đó, nhìn thấy cô đi đến, lập tức dẫn cô đến đình nghỉ mát, sau đó liền lặng lẽ lui ra.

Ngọc Hương đứng ở chỗ đó, nhìn người đàn ông tao nhã đang nằm trên võng xếp, trong lòng của cô mừng thầm, giọng nói mang theo vài phần e thẹn: "Thiếu Tướng. Ngài tìm Ngọc Hương?"

Đôi mắt Dịch Giản đều không có mở ra, cũng không có bất kỳ động tác nào khác, chỉ nhắm mắt lại nằm ở nơi đó.

Đại khái 3 phút sau, có người đem đồ ăn lên.

Dịch Giả lúc này mới chậm rãi ngồi dậy, chỉ vào chỗ trống bên cạnh, ra hiệu cho Ngọc Hương ngồi xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 434: Vậy Thì Gả Cho Anh Đi! (27)

Dịch Giản lúc này mới chậm rãi ngồi dậy, chỉ vào chỗ trống bên cạnh, ra hiệu cho Ngọc Hương ngồi xuống.

Ngọc Hương thụ sủng nhược kinh, vội ngàng ngồi vào chỗ đó, sau đó liền cầm bầu rượu, rót rượu cho Dịch Giản.

Dịch Giản cũng không cự tuyệt, đưa tay ra, bưng lên uống một cách cực kì tao nhã.

Trong lòng Ngọc Hương cảm thấy, tối nay Thiếu Tướng tìm mình, chính là vì coi trọng mình, nhất thời nét mặt tươi cười như hoa, mê hoặc dị thường: "Thiếu Tướng..... Ngài uống nhiều rồi, không tốt cho thân thể đâu..... Vẫn nên để Ngọc Hương dìu ngài đi nghỉ ngơi....."

Vẻ mặt Dịch Giản không hề có cảm xúc, bưng chén rượu, trong mắt xẹt qua một chút suy tư.

Một giây sau, hần đứng lên, gật đầu, đi thẳng về phía Cố Viên.

Ngọc Hương vội vã đi theo.

Dịch Giản đi thẳng một đường vào trong phòng ngủ.

Từ Ngang thấy cảnh này, trong lòng không nhịn được âm thầm sốt ruột lên, Thiếu Tướng..... Đến cùng là làm sao vậy?

Hắn không dám phản đối, chỉ có thể đứng ở cửa canh gác, chỉ sợ Chung tiểu thư đi tìm Thiếu Tướng, nhìn thấy cảnh này.

Vào trong phòng, Ngọc Hương càng không muốn bỏ mất cơ hội tốt như vậy, cô dường như cố ý nháy mắt nhiều lần về phía Thiếu Tướng, Thiếu Tướng cũng không né tránh, đôi mắt nhìn cô chăm chăm, giống như đang ẩn chứa điều gì đó.

Trái tim Ngọc Hương nhảy lên ầm ầm, cô lớn mật đi về phía Thiếu Tướng, đưa tay ra, không biết vô tình hay cố ý mà đụng vào quần áo của Dịch Giản, Dịch Giản thể nhưng lại không có tránh ra, chỉ vô thanh vô tức nhíu mày lại, sau đó chỉ vào chén trà trên bàn.

Ngọc Hương hiểu ý Thiếu Tướng, vội vàng đi bưng trà đưa cho Thiếu Tướng uống, ai ngờ Thiếu Tướng lại ra hiệu cho cô uống, Ngọc Hương hiện tại đã sớm bị Thiếu Tướng mê hoặc, nào dám từ chối, cô không nói lời nào mà uống vào.

Sau đó, cả người liền mềm nhũn ngã xuống.

Dịch Giản nhẹ nhàng mím môi, im lặng cởi quần áo vừa mới bị cô đụng vào, sau đó thay một bộ khác rồi nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, yên lặng ngủ thiếp đi.

.....

Mãi cho đến sáng hôm sau, Chung Tình rời giường ăn điểm tâm, nhìn thấy Dịch Giản vẫn chưa đi ra, theo bản năng liền muốn đi vào trong phòng của Thiếu Tướng nhìn hắn một chút, ai ngờ Từ Ngang lại ngăn cản cô.

Chung Tình nghe Từ Ngang nói Thiếu Tướng hiện có việc, trong lòng cũng không có nghĩ nhiều, đi thẳng xuống lầu, ăn cơm xong, lên lầu, vừa vặn nhìn thấy quần áo Ngọc Hương có chút lộn xộn, mặt ửng hồng đẩy cửa phòng Dịch Giản ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 435: Vậ Thì Gả Cho Anh Đi! (28)

Chung Tình nghe Từ Ngang nói Thiếu Tướng hiện có việc, trong lòng cũng không có nghĩ nhiều, đi thẳng xuống lầu, ăn cơm xong, lên lầu, vừa vặn nhìn thấy quần áo Ngọc Hương có chút lộn xộn, mặt ửng hồng đẩy cửa phòng Dịch Giản ra.

Vẻ mặt của Chung Tình rất yên tĩnh, cô đứng ở cầu thang không nhúc nhích.

Trong lòng tan vỡ từng chút từng chút một.

Đàn ông..... Quả thật đều giống nhau!

May là, cô chưa bao giờ nghĩ tới việc yêu hắn!

Vẻ mặt Ngọc Hương có chút hồng, tối hôm qua cô cũng không biết mọi chuyện xảy ra như thế nào, uống trà xong liền ngủ thiếp đi, lúc tỉnh lại thì nhìn thấy Dịch Giản đang nằm ở bên cạnh mình, nghĩ tới đây mặt của cô càng đỏ hơn, có điều tối hôm qua, Thiếu Tướng hoàn toàn không có chạm vào cô.....

"Chung tiểu thư....." Giọng nói Ngọc Hương có chút trào phúng, Chung Tình lạnh lùng mỉm cười, xem như không có chuyện gì chỉ liếc mắt nhìn Ngọc Hương, rồi đi thẳng vào trong phòng mình.

Từ Ngang đứng ở nơi đó, âm thầm chảy mồ hôi ròng ròng!

Ngọc Hương ở trong phòng Thiếu Tướng cả một đêm, xảy ra chuyện gì sợ rằng ai cũng biết!

Thiếu Tướng rõ ràng thích Chung tiểu thư vô cùng, tại sao lại thay đổi nhanh như vậy!

Từ Ngang không dám hỏi nhiều, chỉ đi qua Ngọc Hương rồi vào trong phòng.

Dịch Giản yên lặng nằm ở nơi đó, nghe được tiếng vang thì xoay đầu, quay về phía Từ Ngang nhàn nhạt phân phó: "Đưa cô ta đi."

Từ Ngang gật đầu, lĩnh mệnh đưa Ngọc Hương trở lại.

.....

Một ngày này, toàn bộ nhà họ Dịch đều trở nên bạo động!

Không tới hai ngày nữa là Thiếu Tướng đã cưới vợ, không ngờ tối hôm qua lại tìm người giúp việc ở với mình cả đêm.

Đêm hôm ấy có xảy ra chuyện gì hay không, thì không cần biết, chẳng qua mọi người đều âm thầm suy đoán, sợ là vị trí phu nhân của Thiếu Tướng Lục tiểu thư nhà họ Chung không gánh nổi rồi.

Chung Tình đương nhiên cũng nghe được phong thanh những lời đồn thổi này, cô suy nghĩ một hồi lâu, không biết cô đã làm sai điều gì mà để cho Thiếu Tướng làm như vậy.

Cô sắp gả cho Dịch Giản, vị trí phu nhân của Thiếu Tướng không được phép xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Mặt khác, trận đấu của cô và Hà An Viện, cô không thể không bắt đầu, không thể cứ để thua như vậy.

Hít sâu một hơi, Chung Tình cắn răng, lại một lần nữa đi ra ngoài.

Dịch Giản lúc này, đã mặc quần áo chỉnh tề ngồi ở trong phòng khách, nhìn thấy Chung Tình, hẩn khẽ ngẩng đầu lên, mỉm cười nhưng không có ý muốn mở miệng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 436: Vậ Thì Gả Cho Anh Đi! (29)

Dịch Giản lúc này đã mặc quần áo chỉnh tề ngồi ở trong phòng khách, nhìn thấy Chung Tình, hẩn khẽ ngẩng đầu lên, mỉm cười nhưng không có ý muốn mở miệng.

Vẻ mặt Chung Tình không có biến hóa gì lớn, nhưng trong lòng của cô lại có chút đau khổ, nhưng không thể hiện ra, chỉ có thể âm thầm nôn nóng.

Vẻ mặt cũng bắt chước Dịch Giản coi như không có chuyện gì xảy ra, nở nụ cười dịu dàng, ngồi ở trên ghế salông, nghiêng đầu hỏi: "Thiếu Tướng. Muốn ăn chút gì không?"

Dịch Giản chớp mắt vài lần, tròng mắt hơi âm đạm, Từ Ngang đã nói rằng cô đã thấy Ngọc Hương từ trong phòng mình đi ra, hai người đã đụng mặt nhau nhưng cô chỉ lạnh nhạt trở về phòng của mình, hẩn tưởng rằng cô sẽ tức giận, sẽ không vui, thế nhưng đáng vẻ hiện tại của cô vẫn lạnh nhạt như vậy, giống như không chút nào quan tâm đến chuyện đó.

Dịch Giản không nói gì, trong lòng cảm thấy vô lực và tự giễu, hẩn phải sớm biết, cô hoàn toàn không quan tâm đến chuyện có bao nhiêu cô gái ở bên cạnh hẩn.

Chung Tình nhìn Dịch Giản lạnh nhạt như vậy, cho rằng hẩn thật sự không thích mình, liền cắn răng, cứng rắn nói: "Thiếu Tướng, hay là để em làm đồ ăn cho ngài. Cố Viên không phải có nhà bếp sao? Để Từ Ngang chuẩn bị chút đồ ăn, em sẽ làm cho ngài."

Thật ra. cô chưa từng nấu ăn bao giờ.

Từ nhỏ đến lớn, ăn, mặc, ở, đi lại đều có người làm sẵn, hiện tại vì muốn làm hẳn vui lòng, cũng chỉ có thể thử một lần.

Ánh mắt Dịch Giản hơi hoảng hốt, không có mở miệng, Chung Tình nghĩ hẳn đã ngầm đồng ý, nhìn Từ Ngang ở một bên, nói: "Từ Ngang, giúp tôi chuẩn bị ít thứ, tôi muốn nấu cho Thiếu Tướng ăn."

Sau đó, liền nhìn Dịch Giản một chút, phát hiện hẳn chẳng còn lạnh như băng như lúc này, lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xoay người theo Từ Ngang đi xuống lầu.

.

Trong phòng bếp, Chung Tình đi về phía vật liệu và đồ gia vị mà Từ Ngang đã chuẩn bị, sửng sờ phát ngốc ra.

Cô dựa vào trí nhớ của mình, hồi tưởng lại lúc người giúp việc nấu ăn, nấu cơm và làm mấy món khác như thế nào.

Nghĩ rất lâu, nhưng cũng không nhớ được bao nhiêu.

Do chỉ nhớ được một chút, nên cô chỉ có thể thái rau củ trước.

Chung Tình chưa bao giờ thái rau củ, nên cầm dao mà thái cái thấp cái cao, trong đầu thì lúc nào cũng nghĩ về việc nấu mấy món này thì nên làm thế nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 437: Vậ Thì Gả Cho Anh Đi! (30)

Chung Tình chưa bao giờ thái rau củ, nên cầm dao mà thái cái thấp cái cao, trong đầu thì lúc nào cũng nghĩ về việc nấu mấy món này thì nên làm thế nào.

Cô nhất thời không chú ý, liền cắt vào tay một cái, máu chảy ra ngoài.

Chung Tình không nhịn được rít lên một tiếng, ném con dao xuống đất, sau đó bưng ngón tay của mình, vẻ mặt đều sốt sắng lên.

Chảy máu Cô có bị chết hay không? Bệnh phong đòn gánh làm sao bây giờ?

Cô trời sinh đã hay sợ chết, nhiều suy nghĩ xoay quanh ở trong đầu, cô không kiềm chế được mà la to một tiếng: "Máu. Máu."

Cô còn chưa nói xong, ngón tay của mình đã bị người nào đó bắt lấy.

Chung Tình giương mắt nhìn lại, không ngờ Dịch Giản vừa mới ở trên lầu mà bây giờ lại ở đây cầm lấy ngón tay của cô, hắt thở hồng hộc, giống như mới vội vàng từ trên lầu chạy xuống.

Dịch Giản nhìn vết thương trên ngón tay cô, thấy cũng không nghiêm trọng mấy, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, không nhịn được trách cứ: "Đã không biết nấu ăn mà còn nấu!"

Giọng nói của hắn có mấy phần nghiêm khắc.

Bình thường lúc Thiếu Tướng tức giận sẽ không nói lời nào, nhưng lại chưa bao giờ trách cứ cô như vậy.

Chung Tình khó tránh khỏi có chút sợ sệt, trong lòng lại có chút oan ức.

Cô làm như vậy, không phải là vì hấn sao?

Viễn mắt không nhìn được đỏ lên, trong lòng cũng bắt đầu cảm thấy hối hận, sớm biết như vậy cô sẽ không đòi đi nấu, cái gì cũng không làm, để bây giờ hại nhiều hơn lợi, không những không làm cho hấn vui vẻ mà còn bị hấn trách cứ!

Chung Tình chỉ có thể cứng ngắc đứng ở chỗ đó, quên cả đau, quên cả sợ chết, âm thầm cắn răng, không nói tiếng nào.

"Từ Ngang, hòm thuốc đâu!"

Dịch Giản có hơi dùng sức lôi cánh tay của cô, giống như đang tức giận, đẩy cô ngồi xuống ghế sa lông, giọng nói cũng lạnh lẽo đến đáng sợ!

Chung Tình nghe thấy mà run trong lòng, không dám thở mạnh, chỉ nhìn Từ Ngang cầm hòm thuốc lại đây, hấn tự mình mở ra, từ bên trong lấy ra một ít thuốc sát trùng, một ít thuốc tây, cô không phân biệt được thuốc nào với thuốc nào.

Hấn bắt lấy ngón tay của cô, dùng bông vải thấm một ít chất lỏng, để vào trên vết thương của cô.

Rất đau!

Chung Tình nhe răng trợn mắt, viễn mắt hồng hồng, không dám khóc, không dám gọi, chỉ có thể hít vào một hơi.

Dịch Giản nghe thấy âm thanh cô hít không khí, càng cẩn thận từng li từng tí một, sau đó mở băng gạc ra, thoa thuốc, băng bó vết thương cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 438: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn (1)

Dịch Giản nghe thấy âm thanh cô hút không khí, càng cẩn thận từng li từng tí một, sau đó mở băng gạc ra, thoa thuốc, băng bó vết thương cho cô.

"Đừng để dính nước!"

Dịch Giản càng cứng rắn nói như vậy, Chung Tình càng cho rằng hăn không vui, không dám nhìn thẳng hăn.

Dịch Giản thở dài một hơi, cô làm như vậy để làm gì, hăn không phải không biết, không nhịn được đưa tay ra vuốt mái tóc cô, thấp giọng hỏi: "Muốn ăn cái gì?"

Chung Tình ngẩng đầu lên, trợn to hai mắt nhìn Dịch Giản, trong đầu của cô có chút không hiểu nổi, mới vừa rồi không phải rất tức giận sao, làm sao hiện tại lại giống như không có chuyện gì xảy ra vậy?

"Tôi ăn rồi" Chung Tình trả lời, vội vàng cúi đầu.

Dịch Giản nhìn cô một hồi, mới đứng lên, kéo tay của cô đi về phía nhà bếp.

Hăn nhìn rau củ mà cô thái, lông mày hơi nhăn lại.

Chung Tình đứng ở nơi đó, mặt đều đỏ lên, cô giải thích: "Tôi. Tôi đã lâu rồi không có thái, cho nên thái không được đẹp cho lắm."

Lúc cô đang nói, Dịch Giản thế nhưng đã cầm rau củ lên, thái một cách tự nhiên mà trôi chảy.

Hơn nữa, đao công của hắn đặc biệt tốt.

Sợi nào sợi nấy bằng nhau, rất chỉnh tề.

Chung Tình không nhịn được trợn to hai mắt.

Khó mà tin nổi.

Sau đó, mới dẫn dò Từ Ngang cho người chuẩn bị bếp lò, để chảo lên, đổ dầu, xoay chảo ba lần, sau đó bỏ rau củ được thái vào.

Màu sắc món ăn đặc biệt tốt.

Từ đầu đến cuối, Dịch Giản đều không có nhìn Chung Tình, lúc nào cũng nghiêm túc cẩn thận xào đồ ăn.

Sau khi Dịch giản làm xong tất cả, Chung Tình còn chờ người đứng tại chỗ, Dịch Giản lúc này mới gọi một tiếng: "Lại đây!"

Chung Tình nhanh chóng đi qua.

Dịch Giản chỉ quần áo của mình, chán ghét nói: "Cởi ra."

Mặt Chung Tình đỏ lên, ngoan ngoãn cởi quần áo cho hắn.

Cô chỉ cởi áo, quần thì không đụng tới, Dịch Giản thế nhưng mở miệng nói: "Đều cởi hết!"

Chung Tình hết cách rồi, chỉ có thể nhắm mắt lại, cởi quần cho hắn, không để ý nhìn lên một chút, thế nhưng lại nhìn thấy quần trong mà hắn đang mặc. lại là quần mà cô mua cho hắn, mặt Chung Tình nóng như bị lửa đốt, đi tới tủ quần áo, chọn quần áo cho hắn, rồi giúp hắn mặc vào.

Ra khỏi phòng, Từ Ngang cầm lấy món ăn Thiếu Tướng đã xào để lên bàn, Chung Tình cầm đôi đũa nếm thử một miếng, cảm thấy ngon vô cùng, không nhịn được híp mắt, mỉm cười, khen không ngừng: "Thiếu Tướng, ngài thật là lợi hại!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 439: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn (2)

Chung Tình cầm đôi đũa nếm thử một miếng, cảm thấy ngon vô cùng, không nhịn được híp mắt, mỉm cười, khen không ngừng: "Thiếu Tướng, ngài thật là lợi hại!"

Dịch Giản không chút biến sắc gấp đồ ăn.

Chung Tình nhìn thấy vẻ mặt này của hắn, không tiếp tục nói nữa, đang ăn lại nghe được dưới lầu truyền đến giọng nói: "Thiếu Tướng, Chung tiểu thư có ở đây không, tôi đến chúc mừng hai người nè."

Giọng nói rất vang dội, Chung Tình vừa nghe liền biết là dì Tư tới.

Dì Tư hôm nay mặc một bộ sườn xám màu đỏ, vẻ mặt hớn hở, nhìn thấy Thiếu Tướng và Chung Tình đang dùng cơm, cô hơi dừng một chút, ngồi ở một bên, phát tay khăn: "Ui, giờ này đã giờ nào rồi mà còn ăn cơm?"

Dịch Giản ít lời quen rồi đương nhiên sẽ không mở miệng nói chuyện, chỉ bỏ đũa xuống, ngồi ở trên ghế salông, dù bận nhưng tư thái vẫn ung dung, lười biếng.

Chung Tình nghiêng đầu, mỉm cười chào đón: "Dì Tư, đây là cơm Thiếu Tướng làm, chị có muốn nếm thử hay không, ăn rất là ngon."

Vẻ mặt Dì Tư lập tức cứng lại, không tin được những gì mình nghe thấy: "Thiếu Tướng làm?"

"Đúng vậy." Chung Tình vừa nói vừa đứng dậy, lấy bát đĩa mới, đưa cho dì Tư: "Chị nếm thử đi, ăn ngon lắm."

"Đồ Thiếu Tướng làm, chị đương nhiên muốn nếm thử." Dì Tư cầm đôi đĩa, gấp món ăn, sau khi ăn qua, không nhịn được than thở: "Chung tiểu thư, em gả đúng người rồi!"

Chung Tình chỉ cười, không nói lời nào, cô cường điệu đây cơm Thiếu Tướng làm tất nhiên là để dì Tư nói ra ngoài, đến lúc đó những người kia sẽ biết Chung Tình chính là thịt ở trong lòng Thiếu Tướng, vị trí phu nhân của Thiếu Tướng cô không thể không làm!

Dì Tư đương nhiên không phải tới để dùng cơm, cô ăn hai miếng liền buông đĩa xuống, trong lòng âm thầm suy nghĩ, Thiếu Tướng cũng thật sủng ái Chung Tình.

Lúc trước cô muốn mê hoặc Thiếu Tướng, nhưng bây giờ thì không, cô cũng không phải thật lòng thích hắn, chỉ là do cô cảm thấy cô đơn nên muốn đàn ông mà thôi!

Chỉ cần Chung tiểu thư có thể vững vàng bắt được tâm của Thiếu Tướng, cô sẽ tóm lấy Chung Tình làm hậu trường của mình, để khi vụng trộm với đàn ông, đối gạt ai đó cũng sẽ dễ dàng hơn!

"Hôm nay chị tới đây, chính là muốn tặng quà cho em đó. Nghe nói chị hai và mấy người vợ bé khác đều đã đưa, chỉ còn chị thôi." Dì Tư vừa nói vừa đưa cho Chung Tình một cái hộp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 440: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn (3)

"Hôm nay chị tới đây, chính là muốn tặng quà cho em đó. Nghe nói chị hai và mấy người vợ bé khác đều đã đưa, chỉ còn chị thôi." Dì Tư vừa nói vừa đưa cho Chung Tình một cái hộp.

Chung Tình nhận lấy: "Cảm ơn dì Tư."

"Cám ơn cái gì." Dì Tư cười khanh khách, sau đó kể vào tai Chung Tình, nhẹ giọng nói: "Chung tiểu thư. Đây chính là cơ hội trời cho đó, nếu em có thể nắm chặt lấy Thiếu Tướng, thì toàn bộ nhà họ Dịch sẽ do em định đoạt!"

Dì Tư cố gắng nói nhỏ giọng để không ai nghe được, Chung Tình âm thầm nhớ kỹ, những điều này cô cũng biết, nghĩ một hồi, tuy phía sau dì Tư còn có hai người vợ bé khác, nhưng Dịch Phong lại đi vào phòng của cô ta nhiều lần hơn.

Nhất thời, Chung Tình không nhịn được tò mò hỏi: "Cái kia. Dì Tư, chị làm sao nắm được tâm của đàn ông vậy?"

"Mấy lời em nói thật vô nghĩa! Tâm của bọn họ cần gì phải nắm? Tâm của đàn ông đáng giá mấy đồng cơ chứ?" Dì Tư cầm khăn tay, che miệng, không nhịn được nở nụ cười, nhỏ giọng ở bên tai Chung Tình nói: "Trên thế giới này, cái mà không dựa dẫm vào được chính là tâm của đàn ông, quan trọng chính là cái miệng của bọn họ kìa. Phụ nữ mà, đều gốc cực kỳ, chỉ cần đàn ông dễ dàng một cái thì đã mở cờ trong bụng, đưa tất cả những

gì mình có cho bọn họ hết, một khi bọn họ đã ăn hết sạch sẽ, thì làm sao còn có hứng thú với chúng ta được nữa? Người đàn ông á. Muốn bắt, thì phải bắt lấy cái dạ dày của họ!"

"Dạ dày?" Chung Tình nhíu mày lại, nhỏ giọng than nhẹ một câu, dạ dày? Cơm? Cô trời sinh đã không thông thạo việc nấu cơm: "Dì Tư, ngoại trừ dạ dày, còn có cái khác không? Nấu cơm, em thật sự làm không tốt!"

"Chung tiểu thư không hiểu điều này, cũng khó trách, ai biểu các em là tiểu thư khuê các cái gì cũng không biết, cho nên đàn ông mới lợi dụng điều đó mà chạy qua phòng của mấy cô khác, không giống chúng ta, từ nhỏ đến lớn đều học cách làm sao để nắm được tâm của đàn ông. Nắm được dạ dày, đàn ông mới yêu thích chúng ta, cho dù cơ thể chúng ta có đẹp như thế nào, nhưng phải để bọn họ yêu thích dáng vẻ lúc chúng ta nấu cơm là tốt nhất!" Dì Tư tự hào nói, sau đó nhẹ giọng bổ sung một câu: "Chung tiểu thư. Chị nói dạ dày này, không phải chỉ việc nấu cơm thôi đâu, ý của chị muốn nói là. Nơi đó của đàn ông."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 441: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【4】

"Chung tiểu thư Tôi nói vị này, cũng không phải là chỉ ăn cơm, ý của tôi, tay tôi chỉ... . . người đàn ông ở nơi đó... . ." "Nơi nào?" Chung Tình cau mày, trong giây lát không có phản ứng lại.

"Cô thật đúng là chậm hiểu mà!" Dì tư không nhịn được cười ra tiếng: "Ở phía dưới của đàn ông... . . ham muốn như thế nào, nếu cô có thể biết được nhu cầu của đàn ông, để cho anh ta say say muốn chết, anh ta mới không bỏ được cô, ban đầu Dịch Phong lão gia, chính là thích động tác của tôi, mới suốt ngày đến phòng của tôi!"

Chung Tình lập tức chột hiểu ý tứ của dì tư, mặt đỏ lên, liền cúi đầu im lặng, thì ra là chỉ những nhu cầu kia... . . Nhưng mà, chuyện này, không phải chỉ là hai người cởi quần áo thì sẽ làm được sao!

"Cô cũng chớ xem thường lời của tôi, việc này rất quan trọng... . . Tôi nói với cô, có thời gian, tôi sẽ dạy cho cô, trong cái hộp kia, chính là bí quyết của tôi... . . Cô xem trước một chút, có thể lĩnh hội bao nhiêu, lĩnh hội bấy nhiêu đi." Dì tư tiếp tục nói: "Tôi cũng nghe nói, tối hôm qua Thiếu tướng tìm một đứa nha hoàn, cô hiện tại đã biết rõ, nam nhân làm hai lần sẽ cảm thấy chán cơ thể của cô, cô nhất định phải để cho anh ta không như vậy !"

Chung Tình suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy nói có lý, mình vẫn không biết mình đã chọc gì khiến người kia không vui, hiện tại nhớ tới, nguyên lai

là những chuyện phòng the kia, anh có chút phiền muộn.

Sau đó, Chung Tình cười cười, chân thành hướng về phía dì tư nói một tiếng: "Cảm ơn, dì tư!"

Dì tư dường như cười một chút, mục đích của cô ta, thật ra thì chỉ là cho mình một chỗ dựa, cho nên, vốn keo kiệt, tại sao có thể?

Đương nhiên, Chung Tình cũng hiểu được ý tứ của dì tư, cô ta không phải là muốn để cho mình có thể nắm được Thiếu tướng, có thể để cho dì tư không bị uy hiếp ở đây, điều này là đương nhiên... . . . Nhất thời, Chung Tình lại nói: "Dì tư, tương lai có chuyện gì cần giúp đỡ, hãy nói cho tôi biết... . . . Chỉ cần tôi đủ khả năng, tất nhiên sẽ làm được."

Dì tư nghe lời này, vui vẻ ra mặt, lập tức đứng dậy, nói: "Tốt lắm, tôi không quấy rầy các người nữa, cứ như vậy, cáo từ... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 442: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! (5)

Dì tư cảm giác mình thời gian cũng không còn nhiều, cũng là nên rời đi, làm trễ nãi vợ chồng son người ta.

Hơn nữa đáy lòng của cô, cũng rất vui mừng.

Chung Tình đứng lên, hướng về phía Dì tư, nhẹ nhàng cười cười: "Dì tư, có thời gian có thể tới nơi này....."

Dì tư "Ừ" một tiếng, liền lắc lắc eo thon, phong tình vạn chủng rời đi.

Bên trong nhà lập tức yên tĩnh lại.

Chung Tình lúc này mới từ từ ngồi ở chỗ ngồi, buổi sáng ăn cơm xong, hiện tại cô lại không đói, thấy Thiếu tướng không ăn, cô đương nhiên cũng không muốn ăn.

Cô lúc này, lại cũng không biết Dịch Giản rốt cuộc là cao hứng, hay là không cao hứng, cô cũng không dám nhìn Dịch Giản.

Đáy lòng của cô, cũng không phải là sợ như vậy, cảm giác Dì tư ra cửa, có lẽ sẽ truyền chuyện thiếu tướng nấu cơm cho cô ăn ra ngoài, này sợ là người trong nhà họ Dịch sẽ thối thức một chút rồi.

Chỉ cần bên ngoài nhận định cô là vợ của Thiếu tướng, vậy là được rồi.

Hôn lễ cử hành vào ngày mai, chỉ cần Thiếu tướng không lên tiếng hủy bỏ, cô liền có thể tuyệt đối hoàn toàn chinh chinh gả cho Thiếu tướng! Làm phu nhân Thiếu tướng!

Dịch Giản có thể không hiểu những động tác nhỏ của cô, câu nói nhỏ của cô, để lộ ra tới một chút tin tức. Trên mặt, mặc dù không sợ hãi, nhưng đáy lòng, vẫn là hơi nổi lên một tầng một tầng gợn sóng.

Không hiểu sao?

Thật ra thì, anh vẫn luôn làm bộ như không hiểu..... Chẳng qua là, rất nhiều chuyện, đã hiểu, cũng chỉ là không thể hiện ra thôi.

Anh thích cô, tuy nhiên cũng ghét cô.

Anh ghét nhất chính là những nhỏ mọn cùng thủ đoạn nhỏ của cô, tính toán khắp nơi, để cho anh cảm thấy rất mệt mỏi, cảm thấy giữa bọn họ một chết đi, nhưng là, thật ra thì trút bỏ những cảm giác đó, đáy lòng của anh đối với cô còn là tràn đầy đau lòng.

Cô càng như vậy, tim của anh càng thương cô.

Cô rốt cuộc là khủng hoảng cỡ nào, ở nhà họ Chung, rốt cuộc trải qua như thế nào, cô mới có thể rơi vào tình trạng như vậy?

Dịch Giản ngồi ở chỗ đó, chậm chạp không cử động, cũng chưa từng mở miệng.

Thời gian từng phút trôi qua.

Chung Tình có chút không ngồi yên, cô cẩn thận liếc mắt nhìn Dịch Giản, suy nghĩ một chút, hướng bên cạnh anh nói, "Thiếu tướng..... Chúng ta đi ra ngoài một chút."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 443: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! (6)

Dịch Giản nghe giọng của cô, quay đầu, đôi mắt đen nhánh nhìn cô, lóe ra một tầng ánh sáng, giống như là tính toán cái gì, ánh mắt của anh, hiện lên sự lạnh lẽo như băng, vươn tay, như có như không vuốt ve chiếc cằm nhỏ của cô, nhàn nhạt nói: "Một mối, không đi!"

Chung Tình nụ cười hiện ở bên mép, thời gian trước, cô nói gì, anh cũng sẽ theo, nhưng hôm nay, mắt của anh, tựa hồ xóa sạch đi những thứ trước kia, chỉ toàn phiền não.

Anh là phiền cô sao?

Cô trong lúc bất chợt không vui vẻ nữa, muốn để cho mình biểu hiện dễ dàng một chút, nhưng ngữ điệu vẫn không tự chủ được nặng nề xuống: "Vây, Thiếu tướng, em giúp anh nghỉ ngơi."

Dịch Giản không nói.

Chẳng qua là chậm rãi giơ tay lên, vuốt ve trán của mình, hơi cau mày, nhìn như không nhìn cô.

Bên trong nhà trong nháy mắt, yên tĩnh lại.

Rất quý dị.

Hồi lâu sau, Chung Tình cúi đầu, căn căn môi dưới, quả thật là chán ghét cô sao?

Cô có mắt nên nhìn được, biết anh không muốn nhìn thấy mình, liền làm trái với tim của mình, hướng về phía anh, nhẹ giọng nói: "VẬY, Chung Tình không quấy rầy Thiếu tướng nữa."

Dịch Giản nghiêng đầu, vừa vặn thấy Chung Tình, an tĩnh mà thông thả, mang theo nụ cười yếu ớt, đáy lòng của anh, không nói ra tại sao, có chút mạnh mẽ, Chung Tình như vậy, anh trong lúc bất chợt, rất không muốn nhìn thấy!

Anh biết, cô giỏi về diễn trò, ở trước mặt của anh, cũng vẫn diễn! Nhưng là, chưa từng có một lần, giống như bây giờ, để cho anh tức giận như thế!

Anh chính là muốn biết, hiện tại cô cũng đã là vợ của anh, Thiếu tướng phu nhân, nhà họ Dịch này, người nào còn có thể thế nào với cô?

Cô phải cẩn thận như thế, ép mình để cầu toàn sao?

Cô đang sợ cái gì? Cô cần gì? Cô tại sao không trực tiếp mở miệng nói với anh?

Càng nghĩ, quanh co lòng vòng như vậy, đùa bỡn sao?

Chung Tình đứng lên, động tác có chút cứng rắn, cô cầm lên quà tặng dì tư đưa cho, hướng trong phòng của mình đi tới.

Cô đi rất chậm chạp.

Đáy lòng của cô, vẫn tồn tại một chút hy vọng, nhất mạt ảo tưởng, anh xảy ra miệng kêu ở cô.

Đáy lòng cô, vẫn có chút hy vọng, chút ảo tưởng, anh sẽ kêu cô lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 444: Đưa Choêm Lễ Vật Đám Cưới! 【7】

Nhưng là, một bước, hai bước, ba bước... . . . Mãi cho đến khi cô đi tới trong phòng của mình, đẩy cửa phòng ra, tiến vào phòng, đóng lại cửa, cả người anh thủy chung không có phát ra một chút thanh âm, ngồi ở chỗ đó, giống như một pho tượng, đối với hành động của cô, không có có phản ứng chút nào! Vào phòng, lòng Chung Tình, trong nháy mắt chìm đến đáy cốc.

Mà Dịch Giản ngoài cửa, nghe được tiếng đóng cửa "Rắc rắc", lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn cửa phòng của cô, như có điều suy nghĩ một chút.

Anh hướng trong phòng của mình đi tới.

Từ Ngang vội vàng đuổi theo, nhưng là đi tới một nửa, Dịch Giản lại dừng lại, rẽ hướng thư phòng, còn ném một câu: "Đem những thứ trong phòng đó bỏ hết, thay cái mới!"

... ..

Trận rùng mình này, cứ như vậy không có dấu hiệu nào đến rồi.

Chung Tình vẫn không hiểu mình rốt cuộc làm sai chỗ nào, không tìm được nguyên nhân, cho nên, cũng căn bản không cách nào giải quyết căn bản.

Chính là từ ngày đó, bọn họ nghe được nha hoàn cái kia xì xào bàn tán, anh liền thay đổi.

Những người đó nói, rất không dễ nghe, cô vô cùng khổ sở, hơn nữa cô cũng mơ hồ cảm giác được, những lời đó khiến cho Dịch Giản thật mất mặt... . . .

Chẳng lẽ nói... . . Anh là bởi vì những lời đó, trong lúc bất chợt thấy chán ghét cô sao?

Anh cũng quan tâm những lời đồn đãi sao?

Luôn miệng nói yêu, cuối cùng không đấu lại thực tế?

Cô cũng biết, tất cả tình yêu đều là bắt đầu vô cùng tuyệt vời, rồi bỏ vớ nửa chừng!

Chung Tình tự giễu cười cười, một người yên lặng ngồi ở trong phòng của mình, thủy chung chưa từng đi ra ngoài, buổi trưa Từ Ngang kêu cô ra ăn cơm, cô cũng không đi.

Mà Dịch Giản, đương nhiên cũng không đi ăn, anh cũng không đói bụng, một người ngồi trong phòng, suy nghĩ ngập tràn.

Từ Ngang đứng trong phòng ngủ, nhìn hai người kia, vô duyên vô cớ lại đấu nhau, cả người cũng cảm thấy quen thuộc.

Vốn là theo Thiếu tướng, trải qua rất nhiều ngày u ám, một chút sắc thái cũng không có, kể từ khi có cô Chung, anh cảm thấy người độc thân như Thiếu tướng, có tình cảm, thật rất sinh động.

Anh cũng nhìn ra được, Thiếu tướng là vì Chung tiểu thư, nếu không cũng sẽ không để Ngọc Hương vào phòng mình, sau lại đem những thứ đó đồng loạt ném đi ra ngoài!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 445: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【8】

Chẳng qua là, ngày mai sẽ là đám cưới, nếu vẫn như thế này, hôn lễ không còn giá trị, làm sao vui được? Tính tình Thiếu tướng, ý định Thiếu tướng, anh theo nhiều năm như vậy, hiện tại cũng đoán không ra, cuối cùng, cũng chỉ thở dài than thở, suy nghĩ, Thiếu tướng đã cho cô Chung quá nhiều lần đầu của mình, hiện tại có lẽ nên để cho Chung tiểu thư hạ mình xuống rồi.

Nhất thời, Từ Ngang gõ cửa Chung Tình, tự tiện mở đi vào.

"Chung tiểu thư... . . . Cô đi cho Thiếu tướng ăn chút gì đi, Thiếu tướng từ buổi sáng cho tới bây giờ, vẫn không ăn cái gì."

Chung Tình ngẩng đầu lên, có chút kinh ngạc nhìn Từ Ngang.

Từ Ngang hướng về phía Chung Tình cười cười, trong lời nói cất giấu nhiều điều: "Thiếu tướng, thật ra thì lòng thích mềm... . ."

Chung Tình vừa nghe lời như vậy, nhất thời sáng tỏ, cô đứng lên, bưng những thức ăn từ trong tay Từ Ngang, hướng thư phòng Dịch Giản đi tới.

Đi tới cửa trước, Chung Tình hít sâu một hơi, gõ một cái, bên trong cũng không có truyền đến bất kỳ âm thanh nào, cô âm thầm căn cứ môi, sau đó tự tiện đẩy cửa ra, hướng bên trong đi vào.

Dịch Giản suy nghĩ, thật ra thì anh cái gì cũng hiểu, hiểu mình đem cô giữ ở bên người, vốn cũng không nên có bất kỳ mong đợi, anh cũng biết đủ, thỏa mãn... . . .

Anh không có có bất kỳ tư cách tức giận với cô, cô không thích mình, cô không muốn tự nói với mình, anh không nên cưỡng cầu, hưởng chi... . . .

Chẳng qua là, chỉ có anh biết, anh mỗi ngày, trôi qua vô cùng đau đớn!

Chung Tình đem khaymâm đặt ở trên bàn, cắn răng, quay đầu, hướng về phía Dịch Giản nhẹ nhàng cười cười: "Từ Ngang nói, anh vẫn không ăn cái gì, em liền chuẩn bị một chút, đưa tới cho anh."

Dịch Giản lúc này mới nhìn thấy Chung Tình, cả người hiển nhiên là sửng sốt một chút, thấy cô hốc mắt hồng hồng, giống như là vừa khóc, không nhịn được tâm lập tức nhũn ra.

Cô chính là giống như có ma lực, nước mắt của cô, có thể để cho tất cả lạnh như băng trong anh, trong nháy mắt tan ra.

Tâm, cũng đau theo cô.

Anh không nhịn được bắt đầu tự trách mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 449: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! (12)

"Chính là..... Một canh giờ rồi , theo lý thuyết, Thiếu tướng cũng phải người tới đón cô rồi chứ..."

.....

Lúc đoàn người đang nói nhảm về thời gian, ngoài cửa lại đột nhiên truyền đến một giọng nói: "Ngọc Hương có ở đó hay không?"

Đoàn người vội vàng đứng quy củ, không nhúc nhích.

Ngọc Hương chỉ cho là Thiếu tướng đến tìm mình, cô cúi đầu, hơi mang theo vài phần e lệ, nhẹ giọng nói một câu: "Tôi chính là Ngọc Hương....."

Ngọc Hương vừa dứt lời, hai người đàn ông kia liền đi tới, ôm lấy cô, hướng một bên mang tới.

"Các người làm gì? Các người là ai?"

"Hà tiểu thư nói muốn gặp cô!" Hai người kia rống lên, tuyệt không thương hoa tiếc ngọc dẫn cô đi ra ngoài.

Nha hoàn ở lại, người nhìn ta, ta nhìn người, bất minh sở dĩ.

Ngọc Hương lúc này rất khó chịu, cô kêu rất to, nhưng nha hoàn nào lại dám đứng ra, giúp cô đối phó với Hà An Viện?

Ngọc Hương đương nhiên biết mình rơi vào trong tay Hà An Viện, vậy khẳng định là một đường chết!

Bao nhiêu nữ nhân, chẳng qua là len lén nhìn Thiếu tướng một cái, bị Hà An Viện bắt gặp, cũng đuổi ra khỏi Dịch gia!

Nhất thời, Ngọc Hương chết sống không chịu đi theo những người đó, cô ngồi xổm xuống, "Các người buông tôi ra, các người không thể đối với tôi như vậy, tôi hôm qua đã là người của Thiếu tướng..... Thiếu tướng nếu như trách tội, các người chịu nổi không!"

Hai người đàn ông kia nghe vậy, cũng là không biết Ngọc Hương là người của Thiếu tướng, nghe lời này, liếc nhau một cái, cũng không còn thô lỗ nữa.

"Ngọc Hương tiểu thư..... Nhất định cô phải theo chúng tôi đi một chuyến, Hà tiểu thư muốn gặp cô."

"Nhưng là, Thiếu tướng nói, cũng muốn gặp ta....." Ngọc Hương nói láo, cô rất thông minh, ban đầu trên yến hội, tay của mình, bị gì Hà An Viện nắm lấy, cô cũng biết, người phụ nữ kia có bao nhiêu ngoan độc rồi!

Hai người nam bộc lập tức không biết làm sao, hai bên cũng không đắc tội nổi, nếu quả như thật đem Ngọc Hương mang đi cho Hà An Viện, như vậy..... Thiếu tướng nếu như trách tội xuống, xui xẻo còn là hai người bọn họ.

Ngọc Hương đẩy lòng hơi yên tâm, biết mình tạm thời an toàn, cô mới lạnh lùng vén môi cười cười: "Các người đi nói cho Hà tiểu thư, ta đi tới chỗ Thiếu tướng, sau đó ta sẽ đích thân, đi tới chỗ cô ấy!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 450: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới (13)

"Là sao?" Trong lúc bất chợt một giọng nói truyền đến, toàn bộ người đồng loạt khom người, hô: "Đại phu nhân."

Đại phu nhân sắc mặt không tốt, bà cất bước, Hà An Viện đỡ bà, từng bước từng bước hướng Ngọc Hương đi tới.

Ngọc Hương đáy lòng run lên, vội vàng quỳ xuống, kêu một câu: "Đại phu nhân....."

Đại phu nhân cũng không có nhìn cô, ngược lại Hà An Viện đi tới trước mặt Ngọc Hương, từ trên nhìn xuống, sau đó, vươn tay, hung hăng cho Ngọc Hương một cái tát, đem toàn bộ ảm ức trong lòng, toàn bộ phát tiết ra ngoài.

Mặt Ngọc Hương lập tức sưng lên, cô vươn tay, che mặt của mình, đáy mắt chứa đầy nước mắt.

Hà An Viện mang trên mặt khinh thường, đáy mắt mang theo khinh miệt, dùng chân, nhẹ nhàng nâng lên cằm của Ngọc Hương, lạnh lùng nói: "Đúng là bộ dáng..... Đẹp mắt vô cùng..... Chỉ tiếc..... Khá hơn nữa thì có ích lợi gì? Sau đó, còn không phải là muốn ném vào trong sông, bị chết đuối sao?!"

Ngâm lòng heo?!

Tất cả nha hoàn, cũng không dám ra một tiếng.

Quy củ Dịch gia, từ trước đến nay cũng là như thế..... Nha hoàn tư thông chủ tử, nếu như không được chủ tử nói đỡ, nhất định là bị ngâm lồng heo.

Năm đó, mẹ của Thiếu tướng, cũng là bị cha của Thiếu tướng ở lại trong phòng, chưa từng để bà rời đi, cho nên, mẹ của Dịch Phong, mới không thể nào làm gì mẹ của Thiếu tướng.

Nhưng là, những thù hận kia, vẫn lan tràn, mãi cho đến khi cha của Thiếu tướng chết, mẹ của Dịch Phong, không phải là lập tức muốn đem mẹ của Thiếu tướng ngâm lồng heo sao?

Nếu như không phải lúc ấy, Dịch Phong ra mặt, sợ là Thiếu tướng đã sớm chết.....

Ngọc Hương trên người cũng tràn đầy lạnh lẽo, Thiếu tướng tối hôm qua rõ ràng đối với cô tình ý, hôm nay làm sao còn chưa tới tìm cô? Chẳng lẽ, Thiếu tướng không biết, càng như vậy, cô càng nguy hiểm sao?

Đại phu nhân đứng ở nơi đó, Dịch gia gia pháp không thể bỏ, một Chung Tình tồn tại là được rồi, tuyệt đối sẽ không cho phép Chung Tình thứ hai tồn tại.

Nhất thời, đại phu nhân cúi kính nói: "Mang cô ta đi!"

"Đại phu nhân tha mạng a..... Ngọc Hương cùng Thiếu tướng thật sự là trong sạch, chuyện gì cũng không có phát sinh, Thiếu tướng có thể làm chứng, có thể làm chứng!" Ngọc Hương gấp gáp, liền nói thật rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 451: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới (14)

Hà An Viện lại lạnh lùng cười cười, giơ chân lên, đạp cô ta xuống mặt đất: "Không có phát sinh? Mới vừa rồi là người nào khấu khấu thanh thanh nói, mình đã là người của Thiếu tướng? Cô cho rằng bọn ta là người ngu, đều là người điếc sao?"

Ngay sau đó, liền nhìn người một bên, trách mắng: "Còn lo lắng cái gì? Còn không đem cô ta kéo xuống!"

Những người đó không dám chần chờ, lập tức tiến lên kéo Ngọc Hương, nha hoàn không có một người nào dám ra ngăn cản.

Ngọc Hương thét lên, cô không muốn chết... . . . Bị chết đuối... . . . Cô vừa nghĩ, cũng là toàn thân sợ vô cùng.

Trong miệng của cô, đều là kêu tên Thiếu tướng.

Cô không tin... . . Cho tới bây giờ, còn đắm chìm ánh mắt dụ dàng đêm qua Thiếu tướng tặng cho cô.

Thiếu tướng vẫn luôn là một người lạnh lùng, cũng không nhìn người nào dụ dàng như vậy, Thiếu tướng nhất định là thích cô.

Cho tới bây giờ, đáy lòng của cô, còn tin, đáy lòng Thiếu tướng, là có cô.

Cô hốt mắt đỏ lên, nước mắt liền rơi xuống, đầy bụng ủy khuất.

Đại phu nhân cùng Hà An Viện bất động đứng ở nơi đó, mặc cho Ngọc Hương thét lên.

Đại phu nhân ánh mắt, từ trên mặt những nha hoàn này, từng bước từng bước quét qua, mang theo vài phần mù mờ, khiến những nha hoàn kia đầy lòng sợ, hồi lâu, đại phu nhân mới mở miệng: "Người làm, chính là người làm, đừng quên bốn phận của mình, Phụng Hoàng, cũng phải xem mình có cánh hay không, cũng đừng không bay nổi, liền ngay cả thân phận thấp hèn của mình cũng mất!"

Những nha hoàn kia, bị đại phu nhân trách cứ cũng không dám nói gì, cùng kêu lên trả lời: "Vâng, đại phu nhân."

Đại phu nhân lúc này mới xoay người, đi tới sau lưng Ngọc Hương.

Ai biết, đoàn người vẫn chưa đi được một nửa, liền thấy xe của Thiếu tướng, chậm rãi lái tới, vừa vặn ngăn cản đường đi đám người của Ngọc Hương.

Những nha hoàn kia không cũng không dám nói gì, đầy lòng suy nghĩ, có phải hay không, Thiếu tướng tới? Tới đón Ngọc Hương sao?

Đại phu nhân cùng Hà An Viện sắc mặt hơi đổi, đầy lòng cũng đánh trống, nhàn nhạt đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích.

Ngọc Hương thấy được xe, giống như là thấy được hi vọng, nhanh chóng thoát khỏi những người kia, bò ra xe Thiếu tướng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 452: Đưa Cho Người Đám Cưới Lễ Vật! (15)

Cô ta đã sớm bị dọa đến sợ hãi, khí lực không có, cả người xụi lơ, mắt đầy lệ, bò đến trước xe.

Há miệng, cũng không có phát ra bất kỳ thanh âm nào, nước mắt liền rơi xuống.

Đoàn người cũng không có bất kỳ động tác gì, cũng không có ai phát ra tới bất kỳ thanh âm nào, nhìn chăm chăm xe Thiếu tướng.

Chỉ thấy Dịch Giản đẩy cửa ra, một thân màu trắng tây trang, thanh nhã thông dong, mịn hoặc ánh mắt người, sắc mặt thông dong mà lãnh đạm, vô tình vô dục.

Anh xuống xe, cũng không có liếc mắt nhìn Ngọc Hương nằm trên đất, mà là vòng quanh đi nửa vòng xe, mở cửa xe, đưa tay ra, sau đó mọi người liền thấy một đôi tay nhỏ bé trắng nõn, chậm rãi bỏ vào trong lòng bàn tay Thiếu tướng, sau đó chính là một đôi giày cao gót màu đen rơi xuống đất, ngay sau đó, chính là chiếc sườn xám màu xanh nhạt rũ xuống, mơ hồ có thể thấy bắp chân tuyết trắng.

Dịch Giản ánh mắt, thủy chung cũng không có quét mắt nhìn người nơi này, thủy chung đều là thật chắc khóa người bên trong xe.

Ánh mắt của anh, cũng không có run rẩy nhìn xuống, dùng ánh mắt nhìn người xuống xe, ánh mắt như vậy, lại không giống như là ánh mắt, ngược

lại, giống như là..... tận trong lòng.

Tất cả nữ quyến, một phút giây kia, tâm cũng đi theo mắt không chế. Chưa từng thấy qua một người đàn ông, chỉ là một ánh mắt, liền để cho bọn họ cảm thấy, nồng đậm yêu thương.

Nói vậy..... Ngọc Hương, chính là thấy được ánh mắt như thế, mới phải một lòng cho là Thiếu tướng là ưa thích của mình.

Đối lại bất cứ người nào, đều sẽ cảm giác phải, Thiếu tướng là ưa thích của mình.

Chung Tình cũng là không biết Dịch Giản mang mình tới nơi này làm gì, anh nói đưa mình đến đại lễ, nhưng là, nơi này lại có lẽ vật gì có thể đưa?

Đáy lòng chần chừ, trên mặt còn là mang theo nụ cười vài phần an bình, nhìn dáng vẻ Dịch Giản tự nhiên bình tĩnh, lòng của cô, đột ngột nhảy lên hai cái, sau đó mới đi về phía trước hai bước, Thiếu tướng vươn tay, đóng cửa xe.

Ngọc Hương nằm ở chỗ này, cô lúc này mới lên tiếng, nhẹ giọng hô: "Thiếu tướng..... Ngài đến đưa Ngọc Hương đi sao? Có phải hay không? Thiếu tướng?"

Chung Tình lúc này mới ý thức tới, phía dưới còn nằm một người, vừa vặn là tối hôm qua ở trong phòng Thiếu tướng, mặt cô hơi đổi màu, không hiểu Thiếu tướng rốt cuộc làm những gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 453: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【16】

Đáy lòng lại có mấy phần khẩn trương, ánh mắt của cô nhìn Dịch Giản, chỉ sợ bỏ lỡ bất kỳ một biểu tình của anh.

Chẳng lẽ... . . . Anh là muốn thu nhận Ngọc Hương sao?

Cô... . . Tuyệt đối không cho phép!

Tương lai, cô có thể bất kể, thậm chí, nếu như nữ nhân kia, anh rất thích thú, như vậy, cô có thể... Giúp đỡ anh, lấy được!

Nhưng là, hiện tại, cô tuyệt đối không cho phép!

Ngày mai là đám cưới cô, cô không thể, tại chính mình còn không có gả cho anh, liền để cho anh thu thiếp, nói như vậy... . . Đối với cô, lại là sỉ nhục rất lớn!

Vậy. Làm cho cô ở Dịch gia, không có địa vị ổn định, ngược lại, để cho Ngọc Hương, đoạt đi danh tiếng!

Tất cả mọi người cho là, Dịch Giản là tới nhận Ngọc Hương trở về, nhưng là, ai biết... . . Lúc này Thiếu tướng cũng là trấn định như vậy.

Lời của Ngọc Hương, nói ra, mắt của anh, cũng không có chớp động.

Nghiêm nhiên giống như là không có nghe được, chẳng qua là nắm tay Chung Tình, yên lặng đứng ở nơi đó.

Chung Tình vẫn luôn không hiểu nổi, đọc không hiểu trong đầu Dịch Giản , cũng là một đoàn nghi ngờ.

Đại phu nhân cất bước, hướng Dịch Giản đi tới, trên mặt hiển nhiên là đã có điều không vui: "Thiếu tướng... . . . Hôm nay tới nơi này, lại muốn ngăn cản tôi sao?"

Chung Tình nghe được lời như vậy, hô hấp cũng dừng lại, ánh mắt cũng yên lặng ở trên mặt Dịch Giản.

Ngọc Hương ngừng khóc, đầy mong đợi chờ Dịch Giản trả lời.

Nhưng là, đáy mắt Dịch Giản, một chút tâm tình cũng không có, hé ra lạnh nhạt có chút lãnh khốc, để cho mọi người, cũng cảm thấy nồng nặc lạnh lẽo.

Phảng phất người này, chỉ có thể xa xa nhìn lên, lại chưa từng có người, có thể tới gần anh.

Dịch Giản chậm chạp chưa từng mở miệng, đại phu nhân chỉ cho anh là ngầm cho phép, cứ thế thấp giọng nói: "Thiếu tướng... . . Dịch gia gia quy, không thể lặp đi lặp lại nhiều lần phế bỏ! Ngâm lồng heo, là nhất định! Ngọc Hương, lần này, phải chết!"

Dịch Giản như cũ là không có có phản ứng chút nào, một giây phút kia, Chung Tình lại cũng không biết là vì sao, đáy lòng là mang theo vài phần run rẩy, thân thể của cô, cũng là theo chân hơi run lên... . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 454: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【17】

Đây rốt cuộc là một người đàn ông như thế nào? Anh tối hôm qua, cùng cô ta, còn ở chung một chỗ vui vẻ, hôm nay, lại lạnh lùng như vậy, không nói một lời, giống như là bọn anh căn bản không có phát sinh qua cái gì.

Đại phu nhân ngưng mắt nhìn Thiếu tướng, phảng phất là tìm tòi nghiên cứu ý tứ của Thiếu tướng, hồi lâu, bà mới giống như là hiểu Thiếu tướng căn bản không muốn ngăn trở, gật đầu một cái, hướng về phía một bên người nói : "Thiếu tướng ngầm cho phép, đem Ngọc Hương dẫn đi, theo gia pháp xử trí!"

Ngọc Hương cả người run lên, cô lại phải không tin, vươn tay, muôn ôm chân của Thiếu tướng, nhưng là Dịch Giản phản ứng vô cùng nhanh chóng hướng phía sau liền lùi lại hai bước, tay Ngọc Hương, lại một lần tử ôm lấy chân Chung Tình, cô mang theo sợ hãi trước khi chết, tê tâm liệt phế kêu: "Thiếu tướng, Chung tiểu thư, tôi không muốn chết... . . . Chung tiểu thư, ta thật không có cùng Thiếu tướng xảy ra chuyện gì... . . . Chung tiểu thư... . . . Cô cứu cứu tôi... . . ."

Chung Tình đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, cô cảm giác mình giống như là đứng không vững.

Thiếu tướng... . . . Thật phải xử tử Ngọc Hương sao?

Cô chợt, cảm giác được mình phảng phất lạnh, giống như là toàn thân trần truồng đưa thân vào mùa đông.

Dịch Giản trông mắt tà tà nhìn Chung Tình, anh mơ hồ từ Chung Tình trên mặt, phát hiện một nét đau thương, cả người trước mặt, lại ôn nhu.

Cô đang sợ sao?

Chỉ cần cô sợ... . . . Chứng tỏ, đáy lòng của cô, là vẫn có anh... . . . Vậy thì có một ngày, cô sẽ thương anh... . . .

Dịch Giản vươn tay, đem Chung Tình ôm vào trong ngực, nhìn lướt qua Ngọc Hương trên đất, khuôn mặt luôn lạnh: "Buông cô ấy ra... . ."

Ngọc Hương sợ hết hồn, vội vàng mở tay ra.

Dịch Giản đáy mắt tản ra ánh sáng sâu kín, lạnh lùng, làm cho người ta cảm giác được rét lạnh thấu xương: "Cô... . . Là lễ vật Chung Tình đưa ta."

Đại phu nhân cùng Chung Tình, còn có tất cả mọi người tại chỗ, cũng trợn to hai mắt, nhìn Dịch Giản, đáy mắt cũng tràn đầy bất khả tư nghị.

Lễ vật Chung tiểu thư tặng?

Trước kết hôn, đàn gái sẽ cho đàn nam một nha đầu thông phòng làm lễ vật... . .

Trung Quốc, đích xác là vẫn có phong tục như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 455: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【18】

Cổ đại, trong hoàng cung, Hoàng đế trước đám cưới, dưới tình huống bình thường, đều là sẽ phái hai ba nữ nhân tới dạy anh những chuyện kia.

Mà trong đại gia đình, cũng là có thể như vậy, lúc thành nhân, sẽ có lễ thành nhân, mà lễ thành nhân, đương nhiên chính là nha hoàn.

Trước đám cưới, đàn gái cũng sẽ đưa người của mình, cho đàn trai.

Ngọc Hương đã sớm bị dọa đến lục thần vô chủ, vội vàng phù hợp hô: "Đúng, ta là người của Chung tiểu thư, cô ấy để cho tôi đi tìm Thiếu tướng... . ."

Đại phu nhân sắc mặt cũng là hơi chậm lại, nhưng nếu thật sự là như thế, như vậy, Ngọc Hương chưa tính là thông... gian, ngược lại, cô bây giờ còn là người của Chung Tình.

Huống chi, đây là nghi lễ, bà ngược lại quên mất, năm đó Dịch Phong kết hôn, bà cũng tặng Tử Uyển cho Dịch Phong.

Nhất thời, đại phu nhân nhìn về phía Chung Tình, nhẹ giọng hỏi: "Là thật sao?"

Chung Tình tất nhiên theo Dịch Giản, cô gật đầu một cái: "Đúng... . ."

Đại phu nhân gật đầu một cái, sau đó hướng về phía Dịch Giản cười cười: "Tôi cũng quên mất những thứ này, cũng may Chung Tình cũng nhớ,

thật là làm khó cô ta."

Chung Tình dĩ nhiên là khách khí nhận lời của đại phu nhân, nói: "Có sao đâu."

Đáy lòng của cô, cũng là trong nháy mắt đó, giống như là hiểu Dịch Giản, không nói ra là kích động, còn là cảm tạ, chẳng qua là có một loại phức tạp tâm tình, tràn đầy đáy lòng, tràn đầy, dằng dặc lắc lư.

Nhất thời, cô quay đầu, nhìn về phía Dịch Giản, đáy mắt mang theo cảm kích.

Dịch Giản không nhìn cô, cả người nhàn tản đứng ở nơi đó, phảng phất chuyện nơi đây, không có quan hệ gì với anh.

Dịch Giản lúc này mới buông lỏng ra tay Chung Tình, cất bước, từng điểm từng điểm đi tới trước mặt Ngọc Hương, anh không cúi đầu, mà là từ trên nhìn cô.

Ngọc Hương lại bị ánh mắt như vậy, đáy lòng run lên, toàn thân đều giống như muốn nổ tung.

Dịch Giản ít nói, chưa bao giờ ở trước mặt mọi người, nói nhiều như thế: "Cô... . . . Đối với nữ nhân của tôi, có ý kiến?"

Ngọc Hương lắc đầu một cái, cô căn bản không biết lời của Thiếu tướng, rốt cuộc từ đâu nói đến, "Không có... Không có... . . ."

Dịch Giản chẳng qua là nhìn chăm chăm cô ta, giọng nói, cũng khó được ôn nhuận: "Là sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 456: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【19】

Chẳng qua là hai chữ, lại làm cho người bình thường, cũng đã không chịu nổi.

Anh cố ý đem ngữ điệu, nói rất chậm chạp, rất nghi vấn, mang theo nhất mạt tựa như tin lại là không tin, tựa như hoài nghi không phải là hoài nghi, khiến lòng người dễ thất thượng bất hạ.

Ngọc Hương sau lưng, không có ít tuyên truyền nói xấu Chung Tình.

Trong khoảng thời gian ngắn, cũng là không dám nói câu nào ra ngoài.

Dịch Giản cũng không có nói gì nữa, chẳng qua là mắt nhìn xuống cô.

Ngọc Hương lưng cũng ra đầy giọt mồ hôi, cô há miệng, cầu xin tha thứ: "Thiếu tướng... . . ."

Dịch Giản lại cắt đứt lời của Ngọc Hương, "Chỉ nói cho ta, dạ, hoặc là không dạ!"

Ngọc Hương rốt cục hoàn toàn hoảng loạn.

Lúc này, so với trước khi chết, còn phải kinh khủng hơn hàng vạn lần!

"Thiếu tướng, tha mạng... . . Tôi cũng không dám nữa... . ."

Dịch Giản nhìn lướt qua vô số nha hoàn đứng một bên, vào giờ phút này, những người đó, đều cúi đầu, không dám ngẩng đầu lên, bọn họ ít nhiều gì, sau lưng cũng có nói xấu Chung Tình, bây giờ nhìn đến Ngọc Hương như vậy, những người khác không khỏi cũng là kinh hồn táng đảm.

Dịch Giản hỏi Ngọc Hương trên đất: "Không dám cái gì?"

Ngọc Hương một câu nói cũng không dám nói, cô cũng không thể thừa nhận những chuyện mình làm qua.

Cô chỉ có thể âm thầm chảy mồ hôi, hốt hoảng.

Cô chưa bao giờ biết, mình sau lưng, khi nào bị Thiếu tướng biết.

Dịch Giản nhìn Ngọc Hương như vậy, lạnh lùng đứng lên, lui ra hai bước: "Thế nào, không dám nói hả ? Vậy ta thay người nói?"

Trên mặt của anh, như cũ là một mảnh lạnh lùng, không có quá nhiều tâm tình, toàn thân cũng mang theo vài phần lãnh ý.

Nhưng là, ngữ điệu, cũng bình thản mà bình tĩnh.

"Hiện tại... . . . Người là người của cô ấy... . . . Tha cho hay là không buông tha, đó chính là cô ấy định đoạt!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người, tựa hồ trong lúc bất chợt, đều hiểu cái gì.

Ngọc Hương... Căn bản cũng không lấy được Thiếu tướng, mà là bị Thiếu tướng, từng điểm từng điểm lợi dụng, giao cho Chung tiểu thư rồi.

Chung Tình trong nháy mắt, cũng tựa hồ hiểu, Dịch Giản trong miệng cái kia cái, quả sinh nhật, rốt cuộc là vật gì rồi... . . .

Không phải là không cảm động.

Nhưng là, nhiều hơn, cũng là rung động!

Cô nghĩ, mưu kế trong lòng anh, không ai bằng được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 457: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【20】

Anh so với cô, tàn ác cũng nhiều hơn rồi.

Cô tính toán, bất quá chỉ là vì sinh tồn, mà anh tính toán, cũng là tính hết trong lòng mọi người.

Cách làm lần này, cũng là một hòn đá hạ ba con chim.

Thứ nhất, thể hiên cô có tri thức hiểu lễ nghĩa, đem những quy củ từ việc cô xuất thân từ quý tộc, cũng phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, để cho mọi người không thể không bội phục cô tự nhiên hào phóng.

Thứ hai, cũng là để cho người của Dịch gia cũng biết, cô tất nhiên là muốn trở thành Thiếu tướng phu nhân, nữ nhân khác đều không được dính đến anh, lại chịu đón nhận lễ vật cô đưa tới, này đại biểu, đáy lòng của anh, cũng hi vọng nhân duyên này, hoàn mỹ, lâu dài.

Thứ ba, dĩ nhiên là... . . . Là anh cho cô lễ vật! Cũng là... . . . Đem ngày đó, bọn họ ở nơi nào, vô ý trộm nghe được những lời đó, mang cho cô sỉ nhục, toàn bộ, một tia không sót toàn bộ mang trở về!

Đại phu nhân cùng Hà An Viện sắc mặt lúc này khó coi muốn chết.

Bọn họ cũng chưa từng thấy qua Thiếu tướng bén nhọn như thế, cho tới nay, trong mắt Thiếu tướng đều là không có người, lại lưỡi nhác.

Nhưng là, hiện tại... . . . Rõ ràng, trong lòng đang có âm mưu.

Hà An Viện cũng cảm giác mình đứng không vững, cô thậm chí, không dám nghĩ, nữ nhân kia, nữ nhân gọi là Chung Tình, đối với Thiếu tướng mà nói, cư nhiên... . . . Cư nhiên, quan trọng như vậy.

Bọn nha hoàn cũng không dám ra một tiếng, người nào cũng biết, Thiếu tướng cũng là giết gà dọa khỉ.

Người hầu... . . . Dịch gia từ trên xuống dưới, Chung tiểu thư là được Thiếu tướng yêu thích, mọi người, đều không thể không tin.

Chung tiểu thư là Thiếu tướng phu nhân, cô vững vàng ngồi vào chỗ của mình rồi.

Chung Tình giống như là đứng không vững, cô thậm chí đều quên hô hấp, chẳng qua là như vậy nhìn Dịch Giản.

Này một phần lễ vật... . . . Với cô trọng yếu bao nhiêu, đáy lòng của mình, cũng là rất rõ ràng, không chỉ là ổn định địa vị cô ở Dịch gia, mà là mặt bên đã báo cho toàn bộ người Dịch gia, cũng biết, cô Chung Tình là người mà Thiếu tướng sẽ cưới!

Dịch Giản trước mặt còn nhàn nhạt, anh vươn tay, bọc lại tay nhỏ bé của Chung Tình, đem cô kéo vào trong ngực của mình, nhìn khuôn mặt nhỏ đã bị ghen hồng, không nhìn được cau mày, vươn tay, chạm vào gương mặt của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 458: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【1】

Chung Tình đột nhiên bị thức tỉnh, này mới ý thức tới mình cư nhiên thiếu chút nữa khiến bản thân không thở được mà chết, cô lập tức từng ngụm từng ngụm hút khí, mặt đỏ lên, cúi đầu, mang theo vài phần e lệ.

Ngọc Hương nằm ở chỗ này, đáy lòng một trận một trận lạnh lẽo, đừng nhắc tới cô hiện tại ở chỗ nào hồi hận khi lúc ấy nhục mạ Chung Tình.

Hiện tại, cô rơi vào trong tay Chung Tình, nữ nhân này, chẳng phải là sẽ đem cô thiên đao vạn quả rồi hả ?

Ngọc Hương khóc lệ rơi đầy mặt, bỏ tôn nghiêm, bỏ mặt mũi, chặt chẽ kỳ cầu Chung Tình: "Chung tiểu thư, tha mạng a... . . Ngọc Hương cũng không dám nữa... . ."

Ngọc Hương đáy mắt, lộ ra tuyệt vọng, cô bị Thiếu tướng an bài như thế, đã sớm từ phía trên đẩy tới trong Địa ngục, cô đã sớm bị ánh mắt lạnh như băng kia, tuyệt tất cả hi vọng.

Lúc này Chung Tình, chính là sinh mạng của cô, cô biết, cô không muốn chết, cô muốn sống, như vậy, cô liền chỉ có một lựa chọn, chính là ôm thật chặt bấp đùi Chung Tình, để cho Chung Tình chịu đem tánh mạng của cô giữ lại.

"Chung tiểu thư... . . Cô để cho tôi làm cái gì, tôi cũng chịu... . . Chỉ cần cô để cho tôi sống... . ."

Chung Tình nhìn cũng không có liếc mắt nhìn Ngọc Hương, cô từ trước đến nay không phải là cái gì thiện nam tín nữ, Ngọc Hương nói cô những lời đó, giống như là một cây đao bén nhọn, đã sớm đâm vào đáy lòng của cô, đem mặt mũi cô, cắt bỏ đi.

Lúc ấy cô còn tưởng rằng Thiếu tướng vốn cũng không tính toán ra mặt, đáy lòng vẫn có chút nặng nề.

Hiện tại Thiếu tướng cho cô lấy về tất cả mặt mũi, cô đáy lòng cao hứng cùng cảm kích, nhưng là, đối với Ngọc Hương, còn là không có có ý niệm gì tốt.

Chung Tình trên mặt, nhưng vẫn là cười rất hòa thuận, cô cúi đầu, liếc mắt nhìn Ngọc Hương, sau đó, quay đầu, hướng về phía Dịch Giản nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng... . . . Không bằng liền đem cô lưu lại, vừa vặn thiếu đi một nha hoàn rửa chân, liền để cho cô ta làm những chuyện này."

Ngọc Hương ở Dịch gia ba bốn năm, đã sớm thành nha hoàn chủ quản, hiện tại lập tức thành nha hoàn rửa chân, tương đương với ở nơi này Dịch gia, hoàn toàn không có địa vị, mặt của cô trắng đi.

Nước mắt lưng tròng.

Mơ hồ cảm thấy người sau lưng, cũng đã đem cô cười nhạo ngàn vạn lần.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 459: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【2】

Nhưng là, cô nơi nào còn dám mở miệng nói chuyện, chỉ có thể nằm ở chỗ này không nhúc nhích, còn phải vận phần cảm kích hướng về phía Chung Tình nói: "Cảm ơn Chung tiểu thư... . . . Cảm ơn Chung tiểu thư... . . ."

Dịch Giản nghe được Chung Tình an bài, cũng không có gì tức giận, Ngọc Hương là của cô , cô thích làm sao thì làm, chỉ cần cô cao hứng, đem Ngọc Hương từng đao từng đao chém , anh cũng sẽ không lên tiếng.

Dịch Giản kéo Chung Tình xoay người rời đi.

Chung Tình cúi đầu, có tri thức hiếu lễ nghĩa bộ dạng, không quên cho đại phu nhân cáo từ.

"Đại phu nhân... . . Chung Tình cáo từ trước... . . ."

Lời của cô, cũng vẫn chưa nói hết, liền bị Dịch Giản đã dùng sức kéo một chút, lão đảo một cái, thiếu chút nữa vấp ngã xuống đất, cũng may Dịch Giản đã vươn tay, nắm ở hông của cô, đem cô ôm vào trong ngực của mình.

Chung Tình dựa vào bờ vai của anh, hơi cúi đầu, nhiều người như vậy nhìn, thật lúng túng a!

Cho nên, liền muốn từ trong ngực Dịch Giản, thoát ra ngoài, cô cảm giác được Dịch Giản lực ôm cô, không chịu để cho cô tránh ra, nhưng là Chung Tình còn là không nói lời gì dùng sức thoát ra ngoài.

Dịch Giản ánh mắt, phảng phất có chút nổi giận, nhưng là cuối cùng, vẫn là nhẹ nhàng thở dài một cái, ôm lấy cô, lên xe.

Mới vừa ngồi vào trên xe, Dịch Giản đạp chân ga, một đường nhanh chóng trở lại Cổ Viên.

Xuống xe, Chung Tình đi theo sau lưng Dịch Giản, mới vừa vào bên trong nhà, Dịch Giản tiện tay, kéo cô vào trong ngực của mình, vươn tay, vuốt ve gò má của cô, sau đó cúi đầu, chậm rãi hôn lên môi của cô.

Chung Tình thân thể hơi chấn động, môi của cô nhẹ nhàng giật giật, nhưng không có lui ra, ngược lại mang theo vài phần nghênh hợp.

Đầu lưỡi quấn lẫn nhau.

Có một chút kích thích không nói được, từ đầu lưỡi hướng hai thân thể, lén vào.

Anh tựa hồ là bị cô chủ động khơi dậy hăng hái, tay hơi mang đầu của cô, ngón tay cắm vào tóc của cô trong, vuốt ve.

Chung Tình chẳng qua là cảm thấy mình hơi thở, đều là mùi của Dịch Giản, ý thức của cô, cũng đã bắt đầu hoảng hốt rồi.

Cô cảm giác mình sẽ bị chết tại đây trong khi hôn.

Nhưng là, cô nhưng không có tránh né, chẳng qua là hai tay nắm váy của cô, giống như là một đứa bé, chấp nhận.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 460: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【3】

Cô chính mình cũng không biết, vào giờ phút này, cô là cỡ nào lệ thuộc vào của anh.

Cô chính mình cũng không biết... . . . Vào giờ phút này, đáy lòng của cô, là cỡ nào cảm kích anh.

Hồi lâu, Dịch Giản mới không nở buông ra cô.

Nhìn cô bị anh hôn mặt mũi hồng hào, đáy lòng của anh run lên, cũng khắc chế không được cúi đầu, lại một lần hôn sâu một sâu triền miên.

Chung Tình hô hấp cũng đi theo rối loạn lên, cánh môi đỏ thắm, bởi vì hôn tiếp, mang theo nét sáng bóng, vô cùng mê người, môi của cô, khẽ trương khẽ hợp, hơi hô hấp.

Giống như là hấp dẫn.

Dịch Giản thân thể, trong khoảnh khắc đó, cũng đi theo nóng lên.

Anh im hơi lặng tiếng ôm cô thật chặt, nhẹ giọng hỏi: "Thích không?"

Chung Tình nghe thanh âm của mình, thành thịch nháy, rất là lợi hại, chẳng qua là cảm thấy thanh âm của Dịch Giản, rất là ngọt ngào, "Hả? Thích gì?"

Dịch Giản đưa tay dờn đến trên mặt của cô, liếm cô da thịt tế nộn nhần mịn, không nói gì, Chung Tình lại hậu tri hậu giác hiểu lời của Dịch Giản là có ý gì, lập tức gật đầu một cái, "Thích... . . . Rất thích... . . ."

Dịch Giản lúc này mới liếc nhìn ánh mắt của cô, đáy mắt cũng hiện lên một chút tiểu ý: "Vợ thích như thế, thân làm chồng như anh thật rất vui vẻ... . . ."

Anh câu này bật thốt lên "chồng", Chung Tình một trận sợ hết hồn hết vía, trên mặt đỏ lên, cúi đầu, suy nghĩ một chút, lại là muốn đổi lời nói rồi.

Qua ngày mai đám cưới, cô lại là phải kêu anh "chồng" rồi.

Dịch Giản đáy mắt thoáng hiện nhất mạt ranh mãnh, nhìn cô bộ dáng như vậy, không nhìn được cúi đầu, lại một lần nữa hôn lên cô.

Chẳng qua là, lần này, anh hôn, cũng mang một ít chuyện... Muốn nhiều hơn.

Chung Tình hai tay chậm rãi quấn chặt lấy cổ của anh, tiếp nhận nụ hôn của anh, đầu óc của cô sững sờ nghĩ đến chuyện dĩ tư nói với mình, nam nhân phương diện này, nhất định phải ăn no, nếu như đói bụng, khó tránh khỏi sẽ ăn trộm.

Chung Tình cũng học bộ dáng của anh, đưa ra đầu lưỡi, thử ngoắc ngoắc đầu lưỡi của anh, Dịch Giản toàn thân run lên, dán môi của cô, kêu nũng nặc sắc thái nói: "Tiểu yêu tinh này... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 461: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【4】

Chung Tình cũng học dáng vẻ của anh, đưa đầu lưỡi ra, thử mút lấy đầu lưỡi của anh, toàn thân Dịch Giản run lên, mút lấy lưỡi của cô, mở miệng, giọng nói cũng khản đặc đi: "Tiểu yêu tinh này... . ."

Chung Tình xấu hổ nhắm hai mắt lại, cô cảm nhận được nụ hôn của Dịch Giản càng lúc càng lướt xuống, hết như muốn đốt cháy cô vậy.

Đáy lòng của cô, cũng rung lên, thiếu tướng như vậy, đó chính là biểu hiện, anh vẫn có hứng thú với cơ thể của cô, nếu như vậy, vậy đã nói rõ, trong một khoảng thời gian, cô có thể sắp xếp được rất nhiều việc.

Tay Dịch Giản đã bắt đầu không thành thật mà đi dọc theo sườn xám của cô, vuốt ve từng đường cong của cô.

Anh dán thật chặt vào thân thể cô, siết chặt cô vào trong lòng mình.

Chung Tình hôm nay ôn thuận đến lạ thường, không phản kháng, cũng không chống đối mặc cho người đàn ông này hành hạ mình như vậy.

Có lẽ là do sự ngoan ngoãn này của cô đã khiến cho Dịch Giản như củi khô bị thiêu đốt, không có cách nào đè nén.

Anh vươn tay, muốn cởi nút áo trên người cô.

Chung Tình cũng học Dịch Giản, đưa bàn tay nhỏ bé mềm mại cởi quần áo Dịch Giản, nút áo sơ mi của cô rất nhỏ, cô phải cố hết sức để cởi.

Lực của cô rất nhỏ, thỉnh thoảng cô lấy da thịt của anh, Dịch Giản hừ một tiếng, nhưng không ngăn cô mà nhắm mắt lại, mặc cho cô hành hạ anh như vậy.

Qua một hồi, Dịch Giản cũng có cảm giác như thân thể đã sắp bị thiêu cháy, lúc này cô cởi hết được áo của anh.

Dịch Giản nằm trên người của cô.

Chung Tình run lấy bầy, lặng lẽ mở mắt, cô vẫn ý thức được nơi này là phòng khách, còn là phòng khách lâu một, nếu Từ Ngang không cẩn thận tiến vào, vậy phải làm thế nào bây giờ?

Nhất thời, Chung Tình nói khẽ: "Thiếu tướng, chúng ta lên lầu... . . . lên lầu rồi tiếp tục... . . ."

Cô vừa nói, đột nhiên Dịch Giản hồi thần, mới nhận ra, suýt chút nữa mình đã cướp cò, trong mắt của anh vẫn bị nhu tình lấp đầy... Dù muốn, nhưng vẫn nỗ lực áp chế.

Anh đứng dậy, sửa lại quần áo, chẳng qua chỉ mặc quần, nửa người vẫn cởi trần, cầm áo sơ mi của mình rồi ôm cô lên lầu.

Tay Chung Tình vòng lên cổ của anh, gò má cũng ửng hồng, không nói tiếng nào.

Anh ôm cô lên trên giường, thả cô xuống, xốc chặn, đắp kín người cô, sau đó hít một hơi, cúi đầu, hôn trán của cô, xoay người, đi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 462: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【5】

Anh ôm cô lên trên giường, thả cô xuống, xốc chần, đắp kín người cô, sau đó hít một hơi, cúi đầu, hôn trán của cô, xoay người, đi ra ngoài.

Chung Tình ôm lấy chần, nhìn bóng lưng Dịch Giản, hơi sửng sốt, anh sao vậy.. . . . Mới vừa rồi dục vọng còn dày đặc như thế, sao hiện tại lại giống như không có chuyện gì xảy ra, xoay người liền rời đi như thế?

Chung Tình không nhịn được lên tiếng, gọi về phía bóng lưng Dịch Giản: "Thiếu tướng... . . Anh đi đâu vậy?"

Quần áo của cô, mới vừa rồi đã bị anh cởi ra, lúc này ngồi dậy, mặc dù đã ôm lấy chần nhưng để lộ ra một mảng lưng trắng như tuyết.

Dịch Giản vẫn chưa được giải toả dục vọng của mình... lúc này khi nhìn cô thì lửa nóng lại dâng lên.

Anh thầm nuốt nước bọt, chậm rãi quay đầu, ép mình không nên nhìn cô, nếu không nhất thời không kiềm chế được, thú tính đại phát, khó tránh khỏi chuyện gây ra chuyện gì không thể cứu vãn.

Huống chi... . . Trước đám cưới một đêm, nam nữ tốt nhất là không nên gặp nhau.

Hiện tại xem ra đã sắp hoàng hôn rồi, anh và cô, vẫn nên tránh nhau thôi.

Chung Tình không suy nghĩ nhiều như vậy, cô nghĩ anh giận mình, hốt hoảng nhảy xuống từ trên giường, kéo chăn, che nửa mình, đi tới chỗ Dịch Giản.

Chân của cô giẫm lên thảm sàn, không phát ra bất kỳ thanh âm nào, cô lập tức đứng ở phía sau anh, lúc cô vươn tay ôm chặt hông của anh, anh mới hồi thần, đột nhiên xoay người, lại thấy dáng người yếu đuối của cô gái, toàn bộ đều bại lộ ở trước mặt của mình.

Nhất thời máu trong người Dịch Giản đảo ngược, mắt như bắt lửa, nhìn chăm chăm vào Chung Tình.

Chung Tình bị Dịch Giản nhìn đến có phần xấu hổ, theo bản năng kéo chăn che, sau đó cúi đầu, mang khuôn mặt đỏ bừng, hỏi: "Thiếu tướng... . Anh muốn đi sao?"

Giọng của cô có chứa mấy phần uất ức.

Dịch Giản vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của cô, ôm cô vào ngực, anh hơi cúi đầu, chôn đầu giữa cổ của cô, phả từng hơi thở lên tai cô, khiến cô hơi ngứa, hai chân cũng mềm nhũn ra.

Tay Dịch Giản vòng quanh vòng eo thon của cô, vừa dùng lực, ngón tay của cô run lên, chân rơi xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 463: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【6】

Tay Dịch Giản vòng quanh vòng eo thon của cô, vừa dùng lực, ngón tay của cô run lên, chần rơi xuống.

Cả người trong ngực của cô, biến thành trạng thái không còn gì che thân.

Chung Tình then thùng nhắm hai mắt lại, chỉ có thể giấu bản thân vào trong lòng anh, Dịch Giản như cảm thấy nhu cầu nơi thân thể của cô, cúi đầu, nói khẽ bên tai của cô: "Muốn sao?"

Chung Tình đỏ mặt hoàn toàn, cô không dám nhìn anh, chỉ ngoan ngoãn gật đầu một cái.

Ánh mắt của Dịch Giản trở nên có chút nóng bỏng, cúi đầu, không thể kìm chế mà hôn cô, ngón tay cũng dần vuốt ve bộ ngực mềm mại của cô.

Toàn thân của cô run lên, bị kích thích như vậy, khiến cô bắt đầu phát ra vài tiếng rên rỉ, cả người vô lực tựa vào trong ngực của anh, thờ hồn hển.

Cô như đã chuẩn bị để anh ăn sạch, không phản kháng, nhận lấy sự cầu xin, hoan ái của anh.

Cô cảm giác được môi lưỡi của anh đang tác loạn trước ngực cô, nhưng anh lại chậm chạp không chịu làm tiếp.

Thân thể của cô, đã sớm bị anh trêu chọc đến khó chịu, nhưng thân làm một cô gái, dù có căng thẳng, cô vẫn không thể nói cầu xin, nói muốn anh.

Chỉ có thể đỏ mặt, nhắm mắt lại, nhin hết mọi sự khó chịu này.

Hồi lâu sau, Dịch Giản mới cười khẽ đẩy cô ra, cúi người, bế cô lên, đặt lên giường, kéo chăn trùm lên trên người của cô.

Một loạt động tác, anh làm cực kỳ chậm rãi, về sau, anh ngồi ở mép giường, vươn tay, chậm rãi vuốt ve gò má ửng hồng của cô.

Hô hấp của Chung Tình dần dần dập, nhịp tim kịch liệt, phía dưới nơi đã được anh yêu thương rất nhiều lần đang vô cùng khát vọng, sớm ướt át đến khó chịu.

Cô chu miệng, lòng cảm thấy vô cùng thất bại, chẳng lẽ, anh thật sự... . . . Không có hứng thú với thân thể của mình, mà mình... . . . với những chuyện này, vốn nên xấu hổ thẹn thùng, giờ lại tràn ngập chờ mong sao?

Dịch Giản nhìn ra chút nghi ngờ kia trong mắt Chung Tình, vốn không định giải thích, tuy nhiên anh sợ cô lại nghĩ lung tung, cúi đầu, gục ở bên tai của cô, nhẹ giọng nói: "Đợi đến tối mai, được không?"

Mặt Chung Tình vẫn ửng hồng như cũ, chút nghi ngờ nơi đáy lòng, vì mấy lời của anh mà lập tức tiêu tán lặng lẽ, chỉ có thể rũ mắt, yên lặng gật đầu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 464: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【7】

Mặt Chung Tình vẫn ửng hồng như cũ, chút nghi ngờ nơi đáy lòng, vì mấy lời của anh mà lập tức tiêu tán lặng lẽ, chỉ có thể rũ mắt, yên lặng gật đầu, tuy đã không còn suy nghĩ nào, nhưng miệng vẫn không nhin được mà hỏi: "Tại sao?"

Hỏi xong mới ý thức được mình đã hỏi điều gì, mặt càng đỏ hơn, nhắm chặt mắt lại, định không nhìn Dịch Giản, lại nghe thấy Dịch Giản cười khẽ, cô không nhin được mà vươn tay đẩy bả vai Dịch Giản.

Hành động then thùng đó của cô lưu loát mà tự nhiên, Dịch Giản nhìn có chút thất thần.

Cô rất chân thật.

Lại khiến anh điên cuồng mà khó quên như vậy.

Anh chậm rãi đứng dậy, cách cô một khoảng, tự nhiên nhìn cô, hồi lâu, mới nhẹ giọng nói: "Phong tục."

Chung Tình nghe được lời như vậy, cũng nghĩ tới một chuyện, một đêm trước hôn lễ, hai người không thể gặp mặt, thì ra là, anh vì những thứ này mới không muốn... . . . Làm những chuyện ấy với cô, Chung Tình không nhin được mà thầm ngượng ngùng không dứt, cúi thấp đầu, không lên tiếng.

Dịch Giản nhìn cô một chút, lúc này mới chậm rãi buông tay của cô, tựa như đang thờ dài, lại như chỉ là ảo giác, Chung Tình nghe được anh nói: "Như vậy thật tốt... . . . Nhưng nếu vẫn như vậy, thì tốt hơn... . . ."

Đợi đến Chung Tình hồi thần, Dịch Giản cũng đã rời đi.

Trong phòng ngủ lớn chỉ có một mình cô, nằm trên giường, thân thể vẫn chìm trong cơn dục vọng như vũ bão, hết như khát vọng thân thể không được phát tiết, vô cùng khó chịu.

Cô chui trong chăn, trong đầu toàn là câu nói kia của Dịch Giản, dường như còn mang theo cảm xúc rất đau khổ... . . .

Anh đang nói cái gì, vẫn như vậy thì tốt hơn sao?

... ..

Tất nhiên nơi này thân thể Chung Tình khó chịu, Dịch Giản cũng chẳng thể tốt hơn.

Anh yêu cô gái kia đến sâu đậm, vĩnh viễn không bao giờ đủ, chỉ ước gì hàng đêm được ôm cô, cùng cô triền miên đến chết.

Hiện tại trải qua một đợt giầy vò như thế, hạ thân của anh cũng là vừa sưng vừa trướng, rất khó chịu.

Trong đầu anh đều là hình ảnh khuôn mặt ửng hồng của cô, thậm chí còn là lần cô đẩy vai của anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 465: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【8】

Cũng đã qua một thời gian dài nhưng vẫn rõ mồn một trước mắt. Một khi nghĩ tới, đáy lòng cũng khẽ run rẩy.

Một khi nghĩ tới, đáy lòng cũng khẽ run rẩy.

Đúng vậy, nếu giữa bọn họ vẫn còn chân thật và cảm động như thế, quay về phía nhau, vậy cũng tốt.

Chỉ tiếc... . . . Anh biết, tất cả mọi chuyện, chẳng qua chỉ là một ảo ảnh mà thôi.

Cô, chưa bao giờ quên mất mục đích của mình.

Dịch Giản muốn có chút sững sờ, mắt của anh hơi rũ xuống, che giấu con người đen nhánh, ở dưới ánh đèn trông có vẻ ưu thương vô cùng, như ẩn như hiện.

Gương mặt trắng noãn hơi đỏ lên, mím môi, ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích... . . .

Ngày mai... . . Cô sẽ là cô dâu của anh rồi.

Cô dâu duy nhất trong cuộc đời này của anh... . .

=====

=====

Giăng đèn kết hoa vui vẻ.

Cả Cố Viên, đều như bị chìm vào sắc đỏ.

Hôn lễ của thiếu tướng rất bất ngờ, không có gì báo trước, cả thành phố X cũng bị oanh động.

Nếu tính đến những nhân vật hiển hách, đa phần cũng xuất hiện từ nhà họ Dịch.

Sáng sớm, Chung Tình đã bị người hầu gọi dậy mặc đồ trang điểm, quay tới quay lui ước chừng ba tiếng mới xong.

Hôn lễ được cử hành lúc chạng vạng.

Chung Tình vẫn quy củ ngồi trong Cố Viên.

Hôm nay anh mặc bộ lễ phục màu đỏ của Trung Quốc cổ, không nhìn ra buồn vui, đứng ở nơi đó, nói là đón khách, tuy nhiên lại mang dáng vẻ mọi chuyện không liên quan, toàn thân như biến mất, khí chất quanh người vẫn khiến người khác không dám lại gần, nhưng vô số khách cũng khách khí cúi đầu chúc anh theo bản năng.

Hơn nữa còn có rất nhiều người hầu đứng ở cửa nhìn anh, tất cả đều mất hồn.

Hôn lễ của nhà họ Dịch vẫn còn chịu ảnh hưởng từ truyền thống năm nghìn năm của Trung Quốc, kiệu hoa tám người khiêng, những chi tiết rườm rà cũng không bị bỏ sót.

Vì Chung Tình ở Cố Viên, tiệc mở viện phía Đông nhà họ Dịch nên còn cần phải rước dâu, cho nên, sau khi cửa sau nhà họ Dịch mở ra, thiếu tướng cưỡi ngựa từ cửa trước, đi quanh thành phố X một vòng, đi vào từ cửa sau,

đón Chung Tình, lại đi quanh thành phố X một vòng, trở lại cửa trước rồi vào nhà họ Dịch.

Anh ngọc thụ lâm phong, cao cao tại thượng, đi qua phố lớn ngõ nhỏ thành phố X lại khiến nhiều người tranh nhau ra ngoài nhìn.

Dịch Giản không thích đám đông, cũng có chút không được tự nhiên, nhưng Từ ngang vẫn phát hiện anh đang cố ý bắt mình phải thật thản nhiên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 466: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【9】

Dịch Giản không thích đám đông, cũng có chút không được tự nhiên, nhưng Từ ngang vẫn phát hiện anh đang cố ý bắt mình phải thật thản nhiên, từ thói quen hằng ngày của anh, có thể thấy được, vì lần hôn lễ này, anh sẵn sàng trả bất cứ giá nào.

Thật ra thì, trong lòng Dịch Giản vẫn đang suy nghĩ, anh muốn tổ chức được môn hôn lễ mà bất cứ người đàn ông nào trong thiên hạ này cũng làm được.

Dù sao, anh là muốn cho người phụ nữ của mình có thể gả cho anh một cách quang minh chính đại!

Rất nhiều người cũng chỉ nghe nói Dịch Giản rất tuấn tú, nhưng chưa từng thấy qua thiếu tướng ra sao, hôm nay anh lại cưỡi ngựa đi quanh phố, rất nhiều người có thể nhìn thấy tướng mạo của anh, ai cũng cảm thấy anh quá xuất trần, so với những hình ảnh trên báo chí thì còn đẹp hơn mấy nghìn lần.

Bởi vì lo lắng đến sự an toàn của thiếu tướng, rất nhiều người trong quân cũng xuất hiện, đồng loạt đứng hai hàng trên đường phố, đại khái cũng khoảng trăm vạn binh mã.

Vì thế, cho dù có cố gắng muốn làm buổi hôn lễ bình dị và gần gũi thế nào, nhưng ngại vì thân phận Dịch Giản mà vẫn có chút nghiêm túc, dân chúng cũng chỉ đứng xem từ xa, chưa bao giờ đến gần nhìn.

Ngắm lại xem, cách một thước một người lính, ôm một khẩu súng lạnh như băng, ai dám đi lên trước?

Chung Tình cũng rất căng thẳng, từ phía xa đã nghe thấy rất nhiều tiếng vang, vui vẻ ngập đất trời, cô trùm khăn voan đỏ, không thấy được tất cả cảnh tượng bên ngoài, chẳng qua chỉ cảm thấy có người chờ mình xuống lâu, sau đó đi một chút liền được đưa lên kiệu hoa.

Tiếp đến, lại đi quanh đường cũ rồi trở về.

Lần này cũng có người đốt pháo, rất âm ỉ.

Chung Tình và Dịch Giản vào giờ phút này, lại đồng thời có cũng một cảm giác, hết như trong mộng.

Cô không tin, cô thật sự gả cho anh.

Anh không tin, anh thật sự lấy được cô.

Người ở bên ngoài thì thấy Chung Tình cũng là tốt số, gả trúng cho ý lang quân như thế.

Nhưng là, sự thật bên trong, chỉ có Chung Tình và Dịch Giản biết.

Đi một đường vào nhà họ Dịch, Dịch Giản xuống ngựa, tự mình đi đến trước mặt kiệu hoa, có người đã vén rèm, anh vươn tay, cầm bàn tay của cô, đón cô ra khỏi kiệu.

Ngước lên nhìn một màu đỏ như lửa trước mặt, anh lại cảm thấy chân thật đến đáng sợ.

Anh thật sự lấy cô làm vợ rồi.

Chung Tình nắm bàn tay quan thuộc ấy, cảm nhận được hơi ấm từ anh, thân thể cũng khẽ run lên, xuống kiệu, mặc cho anh dắt mình, bước chân

vào cửa nhà họ Dịch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 467: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【10】

Chung Tình nắm bàn tay quan thuộc ấy, cảm nhận được hơi ấm từ anh, thân thể cũng khẽ run lên, xuống kiệu, mặc cho anh dắt mình, bước chân vào cửa nhà họ Dịch.

Trong tiếng pháo, Dịch Giản cùng Chung Tình đi Đông viện.

Đây là lần đầu tiên nhà họ Dịch rước dâu ở thành phố X, hơn nữa còn là thiếu tướng lấy vợ, tất nhiên phải náo nhiệt hơn thường, không thể so sánh với bất cứ ai khác.

Thật ra thì, Dịch Giản cũng chỉ muốn cho Chung Tình một hôn lễ hoàn chỉnh.

Cộng thêm việc anh rất coi trọng hôn lễ này, vì vậy khí thế rất lớn.

Chung Tình chỉ muốn chỗ ngồi phụ nhân thiếu tướng của nhà họ Dịch chỗ ngồi, cũng không có quá nhiều yêu cầu với hôn lễ này.

Cô đã từng nói với Dịch Giản, ai ngờ Dịch Giản lại lắc đầu, cực kỳ nghiêm túc mà cự tuyệt.

Ý của Dịch Giản rất đơn giản, hôn lễ của thiếu tướng anh, sao có thể sơ sót được?

Chung Tình thấy anh như thế cũng không nói gì, dù sao, hôn lễ này càng lớn thì càng có lợi cho cô.

Ngày tốt giờ lành.

Tiếng nhạc hỉ náo động cả bầu trời.

Nhất bái thiên địa, nhị bái cao đường, phu thê giao bái.

Chung Tình được người khác giúp đỡ, hoàn thành tốt tất cả những nghi thức này.

Sau đó là đưa vào động phòng.

Chung Tình được phủ khăn vona, dĩ nhiên cũng không thấy được gì, vào phòng liền bị đỡ đến mép giường ngồi.

Bên người có rất nhiều đồ, quế viên, táo đỏ, hoa sinh, hạt sen.

Chung Tình ngồi thật nghiêm chỉnh, tất nhiên không dám lộn xộn.

Cũng không biết qua bao lâu, cửa được mở ra, sau đó bị đóng lại, người đi tới chính là Dịch Giản.

Bên trong nhà rất yên tĩnh, chỉ còn lại ánh sáng của nến đỏ.

Dịch Giản bước từng bước từng tới mép giường, đứng ở trước mặt cô, không nhúc nhích.

Chung Tình hơi rũ mắt liền có thể thấy đôi giày màu đỏ anh mang.

Bên trong nhà có mùi rượu hoa quế nhàn nhạt phiêu đẳng.

Dịch Giản chuyên chú nhìn cô gái trước mặt, ánh mắt của anh vẫn trầm tĩnh như thế, hết như cho dù thời gian có dừng lại, động tác cùng vẻ mặt của anh vẫn sẽ như thế... . . .

Một giây, hai giây, ba giây, bốn giây... .. Không biết qua bao nhiêu giây, Dịch Giản vẫn không nhúc nhích, cũng không nói chuyện.

Anh cảm thấy, tất cả điều này, đã xuất hiện trong mơ của mình rất nhiều lần, vào giờ phút này, cũng cực kỳ hư ảo.

"Thiếu tướng... . . . Vén khăn voan thôi... . . . nếu không đợi nữa thì giờ lành sẽ qua."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 468: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【11】

Lúc này Dịch Giản mới gật đầu một cái, vươn tay, lấy gậy từ một bên, ngón tay thon dài thanh tú, rõ ràng còn đang run lên nhè nhẹ.

Anh hít sâu một hơi, trong tròng mắt như đang phản chiếu trời xanh mây trắng, chậm rãi giơ tay lên, lưu loát vén khăn voan lên, để lộ khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Chung Tình hơi căng thẳng, khi khăn voan đỏ thắm từ từ rơi xuống đất, đôi mắt vốn đang rũ xuống của cô lại nâng lên từng chút một.

Cùng đối diện với tầm mắt của anh.

Trong không khí, có chút gì đó nóng bỏng dần lan tràn.

Dịch Giản nhìn ánh mắt của cô, rất thuần túy, mang theo tình cảm chân thật.

Chính là sự thuần túy này khiến cho lòng Chung Tình dần co lại.

Trong mơ hồ, chút cảm giác áy náy dần dâng lên.

Dịch Giản phát tay, tất cả mọi người bên trong nhà lui đi, anh đi tới bên cạnh cô, vươn tay, lấy mũ phượng của cô xuống, đỡ bỏ gánh nặng cho cổ cô trong cả một ngày.

Sau đó, gỡ trâm cài, mái tóc dài đen nhánh xoã dài như thác nước, dưới ánh nến lại sáng bóng đến diệu kì.

Dịch Giản dắt tay Chung Tình đi tới trước bàn, bưng hai chén rượu đã sớm chuẩn bị xong, một mình cầm, một ly khác đưa cho cô.

Sau đó, cánh tay quấn quanh, tiểu giao bôi.

Sau đó, Dịch Giản lại tự mình rót hai chén rượu, vòng qua cổ, đại giao bôi.

Uống rượu xong, mặt hai người cũng hơi đỏ lên, lúc này Dịch Giản mới tự mình đi sang một bên, cầm hai bộ lễ phục đã sớm chuẩn bị xong, nữ trang đưa cho cô, nam trang để ở một bên.

Chung Tình ôm đồ muốn vào bên trong thay quần áo, lại bị Dịch Giản giữ lại, tự mình thay bộ sườn xám vào cho cô.

Sau đó đưa cô tới trước gương, cầm lược, chải mái tóc của cô, Dịch Giản không biết búi tóc, đến một nửa, Chung Tình liền tự nhiên nhận lược, tự búi cho mình một kiểu tóc thật đẹp, sau đó lại cài một cây trâm đỏ tuyệt đẹp lên.

Đợi đến khi cô chỉnh trang xong, Dịch Giản cũng đã đổi xong quần áo, là một thân tây trang màu đen, bên trong cũng là áo sơ mi màu đỏ.

Thoạt nhìn, vô cùng hoan hỉ.

"Có đói bụng không? Có muốn ăn gì không? Tiệc lúc sau rất lâu đấy." Dịch Giản chỉ đồ ăn trên bàn, ý bảo Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 469: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【12】

"Có đói bụng không? Có muốn ăn gì không? Tiệc lúc sau rất lâu đấy."
Dịch Giản chỉ đồ ăn trên bàn, ý bảo Chung Tình.

Chung Tình vừa nghe nói như thế, cũng cảm thấy có chút đói, cầm một miếng bánh, nhìn một hồi, xoay người, đưa đến bên miệng Dịch Giản, Dịch Giản ngẩn người một chút, sau lại hiểu ý của cô, mở to miệng ăn, Chung Tình thấy anh không sao, lúc này mới xoay người, hăng hái bưng bưng ăn liên tục hai miếng.

Trong lúc vô ý Chung Tình thấy Dịch Giản nhìn mình, vẫn không động vào mấy thứ thức ăn này, ánh mắt rất thần nheien, mang theo chút ưu sầu, không biết đang nghĩ cái gì.

Nhất thời, cô mặt đỏ, nghe giọng hỏi: "Thiếu tướng không ăn sao?"

Dịch Giản lắc đầu.

Chung Tình liền cầm một miếng khác, vừa muốn ăn, ai ngờ cửa lại bị gõ: "Thiếu tướng, giờ tiệc đã đến, đại phu nhân sai người mời ngài cùng phu nhân sang... ."

Chung Tình nghe được lời như vậy, liền vội vàng đặt bánh lại trong mâm, đứng lên, thúc giục Dịch Giản: "Đi thôi."

Dịch Giản bất động, vươn tay, cầm lấy miếng bánh cô đặt xuống, đưa tới bên miệng của cô: "Từ từ mà ăn, không cần vội."

Lúc này mới quay đầu, trả lời người ngoài cửa: "Biết, tôi sẽ sang sau."

Chung Tình khoát tay: "Không ăn, lỡ giờ sẽ không tốt."

Dịch Giản mím môi, không lên tiếng, lại tự mình cầm bánh điểm dứt cho cô ăn: "Để cho bọn họ chờ đi."

Chẳng gì bằng cái bụng của em.

Chung Tình đỏ mặt, biết mình nếu không ăn, chắc chắn Dịch Giản không chịu đi ra ngoài, vội vàng ăn hết, sau đó kéo tay Dịch Giản đi ra ngoài.

Dịch Giản thuận thế lại kéo cô vào trong ngực của mình, cầm bánh, tiếp tục dứt cho cô.

"Thiếu tướng, em không đói bụng nữa... . . . Đại phu nhân bọn họ cũng thúc giục rồi, chắc sẽ sốt ruột lắm!"

"Ăn." Dịch Giản nói một câu, nhìn vào mắt Chung Tình, mang theo chút nóng bỏng, "Em ăn rồi nói."

Chung Tình mở to miệng, nghe lời anh mà ăn, ăn xong một nửa lại bật cười.

Dịch Giản nhìn cô cười, cũng hơi nhếch môi, vươn tay lau chút mảnh vụn bên mép của cô: "Cười cái gì?"

"Không có gì, chẳng qua chỉ cảm thấy không biết cái này có được tính là hồng nhan họa thủy hay không?" Mặt Chung Tình nóng lên, thuận theo lời của Dịch Giản, tiếp tục nói: "Không biết bao nhiêu người nói em là họa quốc ương dân rồi đấy!"

Dịch Giải sửng sốt, dò xét Chung Tình cẩn thận một phen, vươn tay, xoa mặt của cô, khinh thường nói: "Em là cả quốc gia của tôi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 470: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (13)

Dịch Giản sững sốt, dò xét Chung Tình cẩn thận một phen, vươn tay, xoa mặt của cô, khinh thường nói: "Em là cả quốc gia của tôi."

Chung Tình hơi chấn động một chút, cô không nói gì, hồi lâu sau mới mỉm cười, nụ cười vô cùng mất tự nhiên.

Ánh mắt, cũng mang theo vài phần mờ mịt cùng hoảng hốt.

Cô biết, Dịch Giản yêu cô..... Thậm chí, tình yêu như thế hết như hồng thủy khiến cô suýt nữa không chống đỡ được.

Chẳng qua, cô cố gắng chống đỡ, giữ vững một phòng tuyến cuối cùng, không chịu để cho tim của mình nghiêng thêm chút nào về phía anh.

Cô sẽ không yêu anh..... Cũng không thể yêu anh.

Dịch Giản vẫn không định nói thêm, anh bình tĩnh nhìn cô, nhìn chút hoảng hốt trong mắt cô, đáy lòng ảm đạm, trên mặt cũng là nụ cười yếu ớt.

Qua hồi lâu, Chung Tình cười duyên rũ hơn một chút với Dịch Giản, che kín tất cả tâm sự, giống như đang thẹn thùng mà trách cứ: "Thiếu tướng nói cái gì vậy..... Chung Tình có tài đức gì mà có thể làm quốc gia của thiếu tướng chứ..... Thiếu tướng đừng mang Chung Tình ra làm trò cười....."

"Tôi nói phải là phải" Ngón tay của Dịch Giản lướt qua vành tai của cô, lẩm bẩm nói.

Cô chính là tất cả trong thế giới hoang vu của cô.

Cô chính thiên hạ mà cả đời anh theo đuổi.

Họa quốc ương dân..... Hồng nhan họa thủy..... Những thứ này cũng không quan trọng, quan trọng là..., cô là mỹ nhân, anh là anh hùng, bọn họ là tuyệt phối.

Giọng anh, rất nhẹ, rất khẽ, nhẹ đến mức Chung Tình không thể nghe được.

Chung Tình có chút hốt hoảng, có chút cảm giác không nói nên lời, không chút nghĩ ngợi mà thốt lên: "Có lẽ, bây giờ thì phải, qua không lâu, quốc gia của anh cũng sẽ thay đổi."

Động tác của Dịch Giản dừng lại, nhìn cô, không nói một lời.

"Thế sự là vậy, từ xưa tới nay, cải triều hoán đại, rất bình thường." Chung Tình nói đầy ẩn ý.

Tất nhiên Dịch Giản hiểu được ý của cô.

Anh nhìn cô một chút, nghĩ gì đấy, lại nuốt hết lời định nói trở vào.

Ánh mắt Dịch Giản bình tĩnh mà nhu hòa, cúi đầu xuống, đôi môi như cánh hoa của anh hôn lên cổ cô, hít lấy mùi hương nhàn nhạt trên cơ thể cô, khẽ nói: "Ăn no chưa?"

Lúc này Chung Tình mới nhớ bữa tiệc bên ngoài còn đang đợi bọn họ, vội vàng hô một tiếng, nhảy xuống khỏi người anh: "Nhanh thôi....."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 471: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (14)

Lúc này Chung Tình mới nhớ bữa tiệc bên ngoài còn đang đợi bọn họ, vội vàng hô một tiếng, nhảy xuống khỏi người anh: "Nhanh thôi....."

Dịch Giản không nói gì, chỉ cầm tay của cô, đi ra ngoài.

Nhưng ánh mắt cùng ngón tay của anh đều rất lạnh, mang theo tư thái cao cao tại thượng.

Thật ra thì, anh rất muốn nói, em yên tâm, em vĩnh viễn sẽ không bị thay đổi.

Nhưng anh vẫn lựa chọn trầm mặc..... Thật ra thì, anh có nói, cô cũng sẽ không tin.

Còn nhiều thời gian.

Chung Tình, anh không vội.

Anh nói với lòng mình như thế.

.....

Bữa tiệc theo kiểu phương tây.

Hôn lễ này được kết hợp theo truyền thống Trung Quốc và phương Tây.

Dịch Giản ra nước ngoài học ba năm, sớm đã tập thành thói quen với những thói quen cuộc sống kia, dễ dàng mà nhanh gọn.

Như con người của anh.

Cho nên hôn lễ lúc này cũng có không ít người mang theo nữ quyến tới đây. Hơn nữa còn chuẩn bị sà n nhảy.

Lúc bọn họ đến đã qua giờ lạnh, mặt đại phu nhân có chút không tốt, Dịch Giản chỉ xem như không có chuyện gì, dắt tay Chung Tình, nhận chén rượu, đi tới trước mặt đại phu nhân, nâng ly rượu lên, kính lễ.

Chung Tình ngượng ngùng, nhẹ giọng nói: "Đại phu nhân, thật ngại quá, đã trễ rồi."

Sau đó, cũng đi theo Dịch Giản nâng chén rượu lên, hai người uống một hơi cạn sạch.

Trên đám cưới, đại phu nhân cũng không dám mở miệng trách mắng, vì vậy cũng chỉ có thể nâng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Hà An Viện nhìn hai người, ver mặt dần trở nên dửng dưng, bàn tay cầm chén rượu của cô ta cũng run lên.

Tất nhiên Chung Tình cũng thấy được dáng vẻ chật vật của cô ta, nụ cười của cô càng rục rờ hơn, cố ý biểu hiện ra một dáng vẻ rất hạnh phúc, chộc cho cô gái kia càng tức giận hơn.

Kính lễ đại phu nhân, sau đó chính là mời rượu cho mọi người.

Mấy chén qua đi, Chung Tình cũng hơi khó chịu, Dịch Giản sai người đổi rượu trái cây cho cô, không phải uống rượu mời.

Hai người mời rượu toàn bộ tân khách.

Những người đó, tất nhiên trên mặt đều là vô cùng nịnh nọt.

Người đàn ông này chính là thiếu tướng dẫn đầu vô số binh sĩ! Hô phong hoán vũ ở thành phố X, không ai đặc tội nổi!

Những người đó cũng nói hết lời hay, tố hết sàm ngôn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 472: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【15】

Người đàn ông này chính là thiếu tướng dẫn đầu vô số binh sĩ! Hô phong hoán vũ ở thành phố X, không ai đắc tội nổi!

Những người đó cũng nói hết lời hay, tố hết sàm ngôn.

Chung Tình không ngờ Trác Nhiên sẽ đến, cô có chút vui mừng, không nhìn được mà cười có chút vui vẻ, mở miệng, hỏi câu nói đầu tiên chính là: "Trác Nhiên... . . . Chị hai khoẻ chứ? Sao lại không tới?"

"Rất khoẻ." Trác Nhiên nâng ly, chúc phúc cho hai người, đáy mắt mang theo chút cảm thán: "Cháu và chị hai của em ở nhà, không tới được, chẳng qua khi... . . . Cô ấy nghe em gả cho thiếu tướng, lòng rất vui."

Sau đó, Trác Nhiên nâng ly với thiếu tướng ở bên cạnh: "Chúc mừng!"

Chung Tình cười một tiếng, liền nâng ly uống, Dịch Giản cũng uống một hơi cạn sạch.

Chung Tình xong, có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói với Trác Nhiên, trong mắt đều là ánh sáng.

Dịch Giản thấy thấy vẻ mặt ấy của cô, sắc mặt khẽ biến thành có chút lạnh lẽo, vươn tay, siết chặt eo của cô, ôm cô vào trong ngực của mình, ý muốn chiếm đoạt tăng đến mười phần.

Ngay sau đó, liền ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Trác Nhiên, đáy mắt mang theo vài phần rét lạnh.

Trác Nhiên cũng hơi run lên một chút, anh ngượng ngùng cười cười, vô cùng thức thời nói với Chung Tình: "Phía sau còn có nhiều người đang chờ, thiếu tướng và em mời rượu xong thì chúng ta lại gặp nhau."

Chung Tình lập tức gật đầu: "Trác Nhiên, anh nhất định phải chờ em đây... . . . Em có rất nhiều lời của muốn muốn nói với anh, hiện tại tính xem, em đã không gặp anh và chị hai hơn một năm rồi... . . . Cũng không biết lúc không gặp mặt, cháu của em đã lớn đến đâu rồi.. . ."

Sắc mặt Dịch Giản càng lúc càng lạnh như băng, là anh cố ý bảo người ta mời Trác Nhiên... . . Anh biết cô cùng Trác Nhiên và Chung Hân lúc nhỏ lớn lên cùng nhau, nhưng là, Chung Tình lệ thuộc rất nhiều vào Trác Nhiên, cảnh tượng kia... . . đó là cảm xúc mà cô chưa bao giờ thể hiện trước mặt bất cứ người đàn ông nào.

Thế nhưng anh lại muốn thấy sự vui vẻ từ tận đáy lòng của cô, biết rõ Trác Nhiên tới mình lại ghen, nhưng vẫn mời anh ta tới.

Anh chỉ.. . . hi vọng trong hôn lễ hôm nay, có thể thấy được nụ cười chân thật nhất của cô, như vậy, anh sẽ cảm nhận được, sẽ ảo tưởng, thật ra thì, cô là thật, thật lòng muốn gả cho mình... . .

Trác Nhiên có thể cảm nhận được nhiệt độ quanh người đã giảm đến cực độ, anh lập tức cắt đứt lời của Chung Tình: "Tiểu Tình, Thiếu tướng đang chờ em."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 473: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【16】

Trác Nhiên có thể cảm nhận được nhiệt độ quanh người đã giảm đến cực độ, anh lập tức cắt đứt lời của Chung Tình: "Tiểu Tình, Thiếu tướng đang chờ em."

Lúc này Chung Tình mới nhớ tới Dịch Giản, cô xoay lại, vừa vặn thấy Dịch Giản đan nhìn mình chăm chăm, ánh mắt sâu không thấy đáy, mặt của cô hơi đỏ lên, liền nói: "VẬY Trác Nhiên, anh cứ tự nhiên nhé."

Trác Nhiên gật đầu một cái, còn chưa nói gì, Dịch Giản đã không nói lời nào ôm lấy eo Chung Tình đi tới nơi khác.

Kính xong một vòng rượu, sau đó chính là khai tiệc.

Mấy người bạn Dịch Giản biết khi đi học nước ngoài tới hơi trễ, vì vậy anh phải đứng ở cửa chờ một chút.

Rất nhiều người chưa từng thấy qua Bạc Địch, vì vậy cũng không biết đó chính là người nổi nghiệp của một trong những gia tộc thần bí nhất trong thành phố X.

Bạc Địch vươn tay vỗ bả vai Dịch Giản, trong mắt là ý chúc phúc thật lòng, khóe môi cong lên thành một nụ cười: "Thật sự không ngờ, cậu lại được như nguyện, chúc mừng cậu!"

Nâng ly lên, lời nói với người bạn của mình cũng là lời chúc mừng chân thật nhất.

Dịch Giản cũng nâng ly, đón nhận lời chúc phúc của Bạc Địch.

Chung Tình phụ họa với Dịch Giản, nhếch môi cười một chút, tiếp đó lại uống một ly rượu trái cây.

Uống rượu chưa được bao lâu, mọi người chân thành gửi lời chúc, nhưng biểu cảm của Bạc Địch trong lúc bất chợt lại trở nên có chút không được tự nhiên, cúi đầu, khom người, "Ngại quá, tôi cần vào phòng vệ sinh."

Dịch Giản nghiêng đầu nhìn nữ hầu ở một bên, lập tức có người dẫn đường cho Bạc Địch.

Cô bạn gái Nghê Y mà Bạc Địch mang đến vẫn ngồi ở chỗ đó, thản nhiên kéo Chung Tình, nghiêng đầu, nói rất nhiều thứ, trông dáng vẻ giống như rất thích Chung Tình.

Chung Tình cũng rất thích Nghê Y, cô gái này, nhìn như rất trầm lặng, nhưng trong mắt của cô ấy luôn là lóe ra chút ánh sáng tinh nghịch.

Dịch Giản thấy khó có dịp Chung Tình thích Nghê Y như thế, tất nhiên cũng mặc cho cô cùng Nghê Y ngồi chung một chỗ nói chuyện, mình lại đứng dậy đi quanh chào hỏi những người khác.

Bạc Địch trở về từ phòng vệ sinh, sắc mặt có chút trắng bệch, bước chân cũng hơi loạng choạng, mới vừa ngồi bên người Nghê Y, còn chưa ngồi ấm chỗ, lại một lần nữa đứng dậy, ôm bụng buồn bực nói: "Sao thế này? Trong lúc bất chợt lại... . . . Đau bụng... . . ."

Nghê Y nghe lời của anh ta, xoay đầu lại, nhìn Bạc Địch cười cười, trong mắt lại lóe lên ánh sáng bất thường: "Bạc Địch, anh làm sao vậy?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 474: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【17】

Nghê Y nghe lời của anh ta, xoay đầu lại, nhìn Bạc Địch cười cười, trong mắt lại loé lên ánh sáng bất thường: "Bạc Địch, anh làm sao vậy?"

Bạc Địch đã sớm đứng dậy, phất phất tay, một câu cũng không nói, một lần nữa chạy vào nhà vệ sinh.

Chung Tình nhìn, nói có phần khách sáo: "Có cần tìm bác sĩ cho anh ấy không? Hình như là bị tiêu chảy rồi."

"Không cần đâu." Nghê Y trừng mắt, che miệng bật cười, "Cô không biết đấy... . . . Tôi hạ độc trong rượu của anh ta, để lát nữa xem xem ruột anh ta có trào ra ngoài không!"

Chung Tình kinh ngạc, "Tại sao lại làm như vậy?"

"Bởi vì... . ." Mặt Nghê Y lập tức đỏ lên, bởi vì sao, bởi vì cô đã bị anh bắt giam trong phòng, làm tổ trên giường, giăng co ba ngày ba đêm, hôm nay cô ngủ mê suốt một ngày mới tỉnh lại, không muốn phải trải qua chuyện như vậy, cho nên, cô mới... . .

Tất nhiên những lời này, cô không nói ra được.

Chỉ có thể ngượng ngùng tìm một đề tài khác: "Bởi vì... . . Anh ta cần giảm cân!"

Chung Tình trừng mắt, không hiểu gì mà nhìn Nghê Y, hoàn toàn bị cô làm cho mơ hồ, vẫn có chút quan tâm hỏi: "Uống thuốc như thế, Bạc tiên sinh có thể chết không?"

"Chết mới đáng!" Nghê Y giận dữ cắn răng phun ra mấy chữ.

Anh ta chết, cô liền tự do!

"Nghê Y!" Trong lúc bất chợt một giọng nói cắt đứt lời Chung Tình, Nghê Y vừa quay đầu, vừa vặn thấy Bạc Địch đen mặt đứng ở nơi đó, mắt của anh để lóe ra chút ánh sáng "Em muốn chết rồi", Nghê Y bình tĩnh ngồi ở chỗ đó, nhẹ nhàng trả lời một câu: "Cái gì vậy? Bạc Địch tiên sinh?"

"Rốt cuộc em cho tôi uống cái gì?" Bạc Địch rống giận một tiếng, sau đó đi lên trước, nhắc cổ áo Nghê Y, kéo cô vào trong ngực mình: "Còn nguyên rửa tôi chết sao? Hiện tại tôi muốn cho em xem người nào sẽ chết trước... .".

Nói xong, Bạc Địch còn xoay người, áy náy cười cười với Chung Tình: "Xin lỗi... . ."

Sau đó, liền kéo Nghê Y đi ra ngoài.

Cô gái đáng chết... . . Lại dám bỏ thuốc anh ta! Sau này không hành chết cô, anh ta không mang họ Bạc!

Nghê Y nghiêng đầu nhìn Bạc Địch, phát hiện anh không sao, thuốc kia là Tần Diệp cho cô, mới vừa nghiên cứu xong đấy, chuyện gì xảy ra vậy?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 475: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【18】

Nghê Y nghiêng đầu nhìn Bạc Địch, phát hiện anh không sao, thuốc kia là Tần Diệp cho cô, mới vừa nghiên cứu xong đấy, chuyện gì xảy ra vậy?

Bạc Địch cũng không thèm nhìn Nghê Y, đoán cũng có thể đoán được cô đang suy nghĩ gì, đôi mắt dài mị hoặc hơi chớp, nói: "Chẳng lẽ, em không biết... . . . mấy thứ của Tần Diệp đều là vật thí nghiệm không rõ tác dụng sao?"

Lập tức sau lưng Nghê Y chảy đầy mồ hôi lạnh.

"Tôi thấy... . . em tức đến sắp giơ chân rồi!" Ngữ điệu của Bạc Địch rất thản nhiên.

Nghê Y lạnh cả người.

Cô nhìn Bạc Địch, mở miệng, sau đó trên mặt lập tức hiện lên một nụ cười ngây thơ: "Bạc Địch... . . Tôi đùa với anh thôi... . . Anh sẽ không để ý chứ?"

Bạc Địch thấy Nghê Y như vậy, nhất thời cũng tặng lại cho cô một nụ cười dịu dàng, vươn tay, vuốt ve tóc của cô, một cái, hai cái, ba cái... . .

"Dĩ nhiên sẽ không để ý... . ."

Nghê Y cười: "Tôi cũng biết, anh là tốt nhất!"

"Đó là không thể nào!"

Bạc Địch trả lời chắc như chém đinh chặt sắt.

Sau đó, Nghê Y liền bị Bạc Địch đẩy vào trong xe của anh, sau đó nhìn vào mắt của cô, nơi đáy mắt như một con thú hoang, hết như đang rất muốn nuốt cô gái bên dưới vào trong bụng, "Tôi rất nhỏ nhen Tôi sẽ để ý!"

Nghê Y đẩy vai Bạc Địch muốn giãy khỏi anh, nhưng Bạc Địch lại nắm cổ tay của cô, siết thật chặt, sau đó thuận thế cúi đầu, hôn lên đôi môi của cô.

Bạc Địch đã quá quen với thân thể của Nghê Y, hai ba lần, liền không chế hết mọi chỗ nhạy cảm trên người cô, Nghê Y nằm dưới người anh đã mềm như một vũng nước, chỉ biết cầu xin, anh lúc này không nói lời nào quấn đầu lưỡi của mình vào đầu lưỡi của cô, hôn thật tỉ mỉ, thật chậm rãi.

Ngón tay của anh lạnh lẽo trượt vào trong quần áo của cô, nhẹ nhàng bóp một cái, vài tiếng rên rỉ bắt đầu tràn ra từ trong miệng cô.

Nghe tiếng thở dốc của cô, trong lúc bất chợt Bạc Địch dừng lại, Nghê Y mở mắt, nhìn ánh mắt của anh mang theo chút tò mò.

Bạc Địch nhìn cô, trong lúc bất chợt cười tà ác một tiếng, mở miệng, nói: "Tôi nghĩ xong rồi, đổi lại phương thức trừng phạt em mới được... . ."

"Đó chính là... . . Lấy em làm vợ!"

Nhất thời sắc mặt Nghê Y trắng như tuyết: "Tôi không muốn gả cho anh!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 476: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (19)

Nhất thời sắc mặt Nghê Y trắng như tuyết: "Tôi không muốn gả cho anh!"

Bạc Dịch nhú mày: "Không phải do em quyết định!"

Nghê Y cố vùng vẫy: "Tôi không muốn gả cho anh!"

Bạc Dịch cúi đầu, cưỡng hôn cô.

Anh tiến quân thần tốc, không chút lưu tình, không có cho cô bất kỳ kẽ hở nào.

Hồi lâu, buông cô ra, cô lại tiếp tục la hét: "Đánh chết tôi cũng không gả cho anh!"

Ngay sau đó, cô lại bị hôn!

Lần này, thời gian hôn cũng lâu hơn, từ bắt đầu hung ác, về sau hôn sâu, ngay sau đó biến thành dịu dàng, anh lui đầu lưỡi của mình ra ngoài từng chút một, lướt theo hình dáng bờ môi của cô, mang theo chút vẻ ôn hòa, cười: "Nghê Y... . . Em cảm thấy... . . Em trốn được sao?"

Nghê Y cảm thấy lạnh cả sống lưng... . . Cô không nên tới tới tham dự hôn lễ của Dịch Giản và Chung Tình cùng anh ta!

Cô hối hận rồi!

Nhất định phải trở về, hỏi Tần Diệp một chút, anh ta có nghiên cứu thuốc quay về quá khứ hay không!

=====

Nghê Y bị Bạc Địch mang đi, nơi này chỉ còn một mình cô, đứng dậy, định đi tìm Dịch Giản, nhưng là cô không thể phát hiện bóng dáng của anh.

Thuận miệng hỏi nữ hầu bên cạnh, nữ hầu lại lắc đầu, nói không nhìn thấy thiếu tướng.

Chung Tình tìm kiếm Dịch Giản trong đám người xung quanh.

Rất nhiều người nhìn thấy cô, đều là khách khí gọi một tiếng: "Thiếu tướng phu nhân... . ."

Cô cười khách sáo đáp trả, coi như là chào hỏi.

Chung Tình tìm kiếm khắp nơi, nhất thời không chú ý, liền đụng vào một người, ngẩng đầu lên, thật là đúng dịp, không phải Hà An Viện thì là ai?

Chung Tình nhếch môi, cười cười, mặt tràn đầy vẻ hạnh phúc: "Hà tiểu thư, thật là ngại quá."

Hà An Viện lạnh lùng cười cười, không hề liếc mắt nhìn Chung Tình, cô ta đang hận Chung Tình đến tận xương, đừng nói đến việc có thể tặng cho Chung Tình một sắc mặt tốt.

Thấy Hà An Viện không để ý tới mình, tất nhiên Chung Tình cũng không tức giận, cô nhìn xung quanh, nhìn một vòng, liền hỏi nữ hầu đứng ở đây: "Thiếu tướng đâu?"

"Thưa thiếu tướng phu nhân, không biết." Nữ phó quy củ trả lời.

Lúc này Hà An Viện mới nhếch môi, nụ cười còn mang theo vẻ chế giễu: "Ngay cả Thiếu tướng cũng lạc được, có thể thấy được thiếu tướng phụ nhân thật là không đơn giản."

Đổi lại là lúc trước, dựa theo tính cách của Chung Tình, nhất định sẽ dàn xếp ổn thoả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 477: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (20)

Đổi lại là lúc trước, dựa theo tính cách của Chung Tình, nhất định sẽ dàn xếp ổn thoả. Nhưng bây giờ không giống trước, cô có thiếu tướng làm núi dựa, mà gì Hà An Viện hại chết con của cô, sao cô có thể để mặc cho mình nuốt trôi cơn tức này?

Huống chi, cô chọn làm Thiếu tướng phu nhân, chẳng phải cũng là vì để cho Hà An Viện không có ngày tốt, không có quả ngon để ăn sao!

Cô vốn cũng không phải người tốt, lúc còn ở nhà họ Chung, những người đó chọc cô, cô cũng hành hạ bọn họ từng chút một, bọn họ nợ cô, cô cũng trả lại từng miếng một!

Nhất thời, Chung Tình thấy Hà An Viện càng tiều tụy vì đau khổ, cô thì càng lạnh nhạt, thể hiện khí thái cao quý và ưu nhã mình luyện từ nhỏ thật nhuần nhuyễn.

Cô quyết định, hôm nay, ở chỗ này, cô sẽ xử lí cô gái này một chút!

Chung Tình mỉm cười, nhìn Hà An Viện, khách sáo nói: "Có thể là thiếu tướng có chuyện... . . Hà tiểu thư hôm nay thoát nhìn, sắc mặt rất tốt."

Sao Hà An Viện có thể không hiểu được ý trào phúng trong lời nói của Chung Tình, sắc mặt cũng trở nên vắn vẹo, cô ta liếc Chung Tình, vốn định xoay người tránh ra, không thêm quan tâm.

Nhưng ai ngờ, Chung Tình lại giành phần cầm ly rượu bên cạnh, đi đến gần Hà An Viện, nhẹ giọng nói: "Hà tiểu thư, mời cô."

Hà An Viện căn bản không muốn uống ly rượu này.

Hơn nữa, Chung Tình là cô dâu, vốn đã có rất nhiều người chú ý đến nơi này, nếu cô ta không uống, đó là cô ta hẹp hòi.

Huống chi, hiện tại không biết bao nhiêu tiểu thư khuê các đang ở đây để cười nhạo cô ta đấy.

Đã từng, cô ta vẫn tự cho mình là người của thiếu tướng, nhưng bây giờ thì sao... . . . Thật sự không biết có bao nhiêu người đang cười vào mặt cô ta.

Hà An Viện cầm ly rượu, ép mình duy trì tư thế hào phóng nhất, trên mặt mang theo một nụ cười hoàn mỹ, cụng ly, ai ngờ, lúc hai ly hai người chạm nhau, Chung Tình vươn tay, thần không biết quỷ không hay đụng Hà An Viện một cái.

Chính là trong nháy mắt như vậy, mọi người căn bản cũng không chú ý tới việc Chung Tình dùng sức, nhất thời chén rượu của Hà An Viện rung lên, rượu bị vẩy ra ngoài.

Vẩy vào trên giày Chung Tình.

Chung Tình lập tức hét lên một tiếng, sau đó lui về phía sau hai bước, "Hà tiểu thư, cô có ý gì vậy? Tôi có ý tốt mời rượu, sao cô nỡ đối xử với tôi như vậy?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 478: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (21)

Chung Tình lập tức hét lên một tiếng, sau đó lui về phía sau hai bước, "Hà tiểu thư, cô có ý gì vậy? Tôi có ý tốt mời rượu, sao cô nỡ đối xử với tôi như vậy?"

Cuộc sống giống như một vũ đài, mỗi lúc mỗi giây đều là hiện trường trực tiếp, giống như Chung Tình, từ nhỏ đến lớn, không biết vì sinh tồn mà đấu bao nhiêu, tùy thời tùy khắc cũng có thể chuyển mình vào diễn, tình cảm cùng vẻ mặt, cũng vô cùng chân thật.

Tựa như cùng lúc này, cô điềm đậm đáng yêu, còn mang theo chút vẻ ngây thơ, giống như căn bản không hiểu rõ vì sao Hà An Viện lại làm vậy với mình.

Rất nhiều người đã nhìn về phía này, mọi người không nhìn được bắt đầu xì xào bàn tán.

"Cô gái này là ai? Tại sao lại hắt rượu vào thiếu tướng phu nhân?"

"Cô cũng không biết à? Lúc trước khi chúng tôi tụ tập đã từng gặp cô gái đó rồi, cô ta khá đồng đánh đấy."

"Đồng đánh? Chính là Hà An Viện sao? Là cháu gái ruột của đại phu nhân nhà họ Dịch đó sao?"

"Đúng vậy đấy..... Chẳng phải còn thề son thề sắt với chúng tôi là sẽ lấy thiếu tướng sao? Hiện tại có thể thấy vợ thiếu tướng là người khác nên lòng không cam, mới có chuyện như thế!"

"Khó trách thiếu tướng không thích cô ta, ở trong hôn lễ người ta, một chút mặt mũi cũng không cho người ta, nếu như đổi lại là tôi, tôi cũng sẽ tức chết!"

"Đúng vậy..... Cô dâu này trông có vẻ vô tội, chắc chắn là Hà An Viện này ức hiếp cô ấy rồi!"

.....

Tiếng nghị luận xung quanh rất lớn, nhất là mấy nữ quyền, bản thân mỗi ngày ở nhà không có việc gì, sở trường lớn nhất chính là bát quái.

Huống chi, trước đây Hà An Viện cũng rất cao ngạo, rất nhiều người đã sớm khó chịu, hiện tại có thể như vậy quang minh chính đại bỏ đá xuống giếng, có ai trong số bọn họ chịu bỏ qua lần này?

Hà An Viện người khác mắng mình, nhìn Chung Tình, thầm cắn răng, chỉ vào Chung Tình, tức giận nói nói: "Chung Tình, cô muốn gì? Cô cố ý có phải không? Tôi với cô không thù không oán, cô cần gì phải hại tôi!"

Cô ta nhìn chung quanh, sau đó dậm chân, lớn tiếng hô: "Không phải là tôi, căn bản không phải tôi, rõ ràng là cô ta đẩy tôi, rượu mới vấy ra ngoài!"

Trong đôi mắt của Chung Tình đã đọng đầy nước, cô uất ức đứng ở nơi đó, nói khẽ: "Hà tiểu thư, cô đang nói cái gì vậy? Tôi đẩy cô khi nào chứ...."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 479: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (22)

Trong đôi mắt của Chung Tình đã đọng đầy nước, cô uất ức đứng ở nơi đó, nói khẽ: "Hà tiểu thư, cô đang nói cái gì vậy? Tôi đẩy cô khi nào chứ...."

"Tôi biết cô vẫn không thích tôi, cô yêu thiếu tướng, nhưng thiếu tướng loại lấy tôi, là chúng tôi lưỡng tình tương duyệt, hiện tại, cô khó chịu với tôi như vậy, rõ ràng là không muốn để cho hôn lễ của tôi được yên!"

"Chung Tình, cô đừng có ăn nói trắng trợn như thế!" Hà An Viện lớn tiếng hét một câu, cô ta đã tức mức muốn nổ đầu, thấy đại phu nhân, lập tức nức nở la lên: "Bác, con không có, con không làm như thế! Là Chung Tình cô ta đổ oan cho con!"

Vào giờ phút này, cô ta càng giải thích nhiều, những người xung quanh càng không tin cô.

Huống chi, cũng không có người nào, lại chọn địa điểm trong hôn lễ của mình mà tạo ra chút sai lầm nào, khiến bản thân phải khó chịu.

Mọi người lắc đầu, nhìn Hà An Viện, ánh mắt dần có chút vẻ khinh thường.

Trác Nhiên nghe tiếng chạy tới, thấy Chung Tình mang dáng vẻ như vậy, lập tức nghiêm túc quay đầu, hỏi Hà An Viện: "Cô đã làm gì?"

Hà An Viện cũng sớm đã tức điên, cô ta thật sự không làm, nhưng cô ta nói ai tin?

Hiện tại thân thích Chung Tình đã tới, chắc chắn sẽ tiếp tục chỉ trích cô ta!

Chỉ sợ những người này, muốn cười cũng không đủ.

Trác Nhiên xoay người, muốn tới đỡ Chung Tình, quan tâm hỏi: "Tiểu Tình, em có sao không?" Chung Tình lắc đầu một cái, dáng vẻ như sắp khóc: "Trác Nhiên..... Em không biết chuyện gì xảy ra, cô ấy đột nhiên....."

Trác Nhiên vươn tay, muốn cho lau nước mắt cho Chung Tình.

"Không được nhúc nhích!"

Một câu nói rét lạnh truyền tới từ đám người phía sau, thậm chí còn mang theo chút sát khí, khiến mọi người lạnh gáy.

Tay Trác Nhiên cứ dừng nơi không trung như thế, không cách nào nhúc nhích.

Người ở chỗ này, cũng quay đầu, nhìn thử, chính là Dịch Giản khi này không biết đã đi đâu.

Đám người đông đúc như bị một thanh kiếm sắt chẻ làm hai.

Dịch Giản chậm rãi cất bước, sắc mặt âm trầm, ánh mắt sắc bén, đi tới nơi này.

Mắt của anh rất đen, đen nhìn không thấy đáy, không ai nhìn thấu tâm tình bây giờ của anh.

Chung Tình quay đầu, cô nhìn này dáng người tuấn tú kia, từng chút từng chút tới gần mình, trong khoảng thời gian ngắn, cô như ngừng thở, tim cũng như ngừng lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 480: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【23】

Chung Tình quay đầu, cô nhìn này dáng người tuấn tú kia, từng chút từng chút tới gần mình, trong khoảng thời gian ngắn, cô như ngừng thở, tim cũng như ngừng lại.

Tay Trác Nhiên chậm rãi hạ xuống từ trong hư không, mắt của anh hơi giật giật, quên mất phải tránh ra, nhìn thiếu tướng đang đến gần.

Dịch Giản đi tới trước mặt Chung Tình, vươn tay, kéo cô vào trong ngực của mình, liếc mắt nhìn Trác Nhiên: "Không được chạm vào cô ấy."

Lời như vậy, để lộ ý ra lệnh nồng nặc.

Ý chiếm hữu lại tăng.

Trong đám người, đã bắt đầu có người bu đầu ghé tai.

Thiếu tướng, nhìn như, rất yêu thương vị thiếu tướng phu nhân này... . . .
Nói vậy, đây là anh hùng cứu mỹ nhân sao... . . .

Dịch Giản rất bình tĩnh, sắc mặt nhàn nhạt, rũ mắt, thấy chân Chung Tình ướt nhẹp, lại nhìn Hà An Viện đứng ở nơi đó, mặt đầy hận ý.

Anh hơi nheo, để lộ chút hàn ý.

Anh không nói gì, chỉ nhìn thẳng vào mắt Hà An Viện.

Không tiếng động hỏi thăm.

Chuyện gì xảy ra?

Đột tim Hà An Viện run lên hai cái, cô ta lắc đầu, giải thích: "Thiếu tướng... . . . Không phải là tôi, không có quan hệ gì với tôi, thật sự không phải là tôi, là cô ta, chính cô ta hãm hại tôi, đẩy tôi một cái."

Ánh mắt Dịch Giản hơi loé lên, nghiêng đầu, nhìn Chung Tình, Chung Tình cúi đầu, che dấu ánh mắt của mình, trên mặt cũng đều là uất ức, không nói tiếng nào.

Dịch Giản im lặng thở dài một cái, liếc mắt nhìn Từ Ngang, phất phất tay, ý bảo người đuổi Hà An Viện ra ngoài.

Sắc mặt Hà An Viện càng khó coi hơn, nếu hôm nay cô ta bị thiếu tướng đuổi ra khỏi cửa trước mặt nhiều người như vậy, tương lai, chắc chắn mặt mũi cô ta sẽ mất hết !

Hà An Viện cắn răng nghiêng lợi nhìn Chung Tình, sau đó, chưa từ bỏ ý định mà tiếp tục hét ầm lên với Dịch Giản: "Thiếu tướng, sao anh có thể đuổi tôi ra ngoài, rõ ràng không phải là do tôi làm!"

Chung Tình đỏ mắt, cẩn thận vươn tay, kéo áo Dịch Giản, giọng nói mang theo vài phần cầu xin đáng thương: "Thiếu tướng... . . . Cần gì phải như vậy, Hà tiểu thư đã nói, không phải cô ấy cố ý rồi... . . ."

Chung Tình không nói như vậy thì không sao, vừa nói thế, ngọn lửa trong lòng Hà An Viện lại bốc lên!

"Chung Tình, đồ đàn bà không biết xấu hổ, bày mưu tính kế, bây giờ còn hãm hại tôi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 481: Đêm Động Phòng Hoa Chúc (24)

"Chung Tình, cô là đồ đàn bà không biết xấu hổ, câu tam đáp tứ, giờ còn baybò trò hăm hại tôi! Cô không được chết tử tế, cô bớt ở đây giả mù sa mưa rớt nước mắt, giả bộ làm người tốt đi! Cô chờ, sẽ có một ngày, cô không được chết tử tế, không chết tử tế được!"

Chung Tình run lấy bầy, như thật sự rất sợ hãi.

Hà An Viện không chút quan tâm tới hình tượng, ngay cả đại phu nhân cũng không ngăn cô được.

"Chung Tình, giờ cô nằm bên thiếu tướng, làm phu nhân thiếu tướng của cô, cô có tin không, có một ngày, cô sẽ bị anh ấy ghét bỏ! Ghét bỏ! Người phụ nữ như cô, hoàn toàn không xứng với thiếu tướng. . ."

Chung Tình cũng không nói thêm gì, mục đích của cô đã đạt tới, lần này Hà An Viện xấu mặt, cũng đánh mất đủ lớn rồi!

Cô cố ý tỏ vẻ run sợ, thân thể bị ôm chặt, mắt anh, nhìn Hà An Viện, bên trong là ý lạnh lùng cho người ta sợ hãi.

Ánh mắt anh khinh thường: "Đ dẫn đi!"

Từ Ngang lập tức phái người gác lên đưa Hà An Viện đi ra ngoài.

Đại phu nhân thái đứng đó, từ đầu đến cuối không nói được một lời.

Ánh mắt bà, nhìn Chung Tình, bên trong lóe ra ánh sáng phức tạp, người phụ nữ này. . . Quả thực chuyện về cô ta không giả, tâm kế sâu, có thể hù chết người!

Tiểu Viện xúc động quá mức, không đủ bình tĩnh, mà người phụ nữ này lại không, lý trí của cô có thể chiến thắng toàn bộ, tình cảm như một món đồ, có thể bị cô đè chết.

Cho nên, cô đóng vai gì, sẽ giống nấy.

Hà An Viện bị dẫn xuống, Chung Tình đỏ mặt, nhìn Dịch Giản, cúi đầu, nở nụ cười: "Để mọi người xem chuyện cười rồi. . ."

Dịch Giản không hé răng, chỉ là ánh mắt rũ xuống, như đang tìm gì.

Chung Tình bị anh nhìn đáy lòng hơi run lên.

Như thế trong nháy mắt, cô cho rằng quỷ kế của mình, đều bị anh thấu cả rồi.

Nhưng mà, sau một lúc lâu, Dịch Giản lại móc ra khăn tay trong túi mình, cúi người, xoa xoa mặt giày cho Chung Tình.

Chung Tình sửng sốt, xấu hổ, theo bản năng rút chân lại, miệng nhỏ giọng nói: "Thiếu tướng, anh mau đứng lên, làm vậy còn ra thể thống gì, nhiều người nhìn như vậy, sẽ chê cười mất!

Dịch Giản không động, ngược lại vươn tay, cầm mắt cá chân của cô, không phân bua cần thận lau sạch sẽ, còn tự mình thắt dây giày lại cho cô.

Trên mặt anh, từ đầu đến cuối đều là gió nhạt mây trong, trong lòng lại nghĩ, chê cười, vậy thì cứ cười đi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 482: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【25】

Trên mặt anh, từ đầu đến cuối đều là gió nhạt mây trong, trong lòng lại nghĩ, chê cười, vậy thì cứ cười đi!

Khuôn mặt Chung Tình sớm đã nóng lên, cô cố gắng bình tĩnh đứng đó, cũng thật không ngờ, mình chẳng qua không quen nhìn Hà An Viện, làm bộ nhắm vào cô ả một phen, lại đổi lại hành vi như vậy của thiếu tướng.

Cô vốn học tam tông tứ đức, lấy chồng làm trời.

Hôm nay, cô gả cho anh, làm cô gái của anh, đó là lấy anh làm trời rồi.

Nhưng mà, hiện giờ, anh lại cúi người, cẩn thận xoa giày vì cô như vậy, một cảm giác dị thường khó tả quay cuồng trong lòng cô, không cách nào kiềm chế xuống.

Chung Tình như cứng ngắc, chỉ cảm thấy ngón tay anh lướt trên miệng giày, xẹt qua da thịt của cô, cách một tầng tất chân tê tê đại đại, thiếu chút nữa cô đã không đứng vững được, chỉ cảm thấy thân thể, mềm, một ý nghĩ quen thuộc dao động xuôi khắp cơ thể.

Khuôn mặt của cô, càng lúc càng đỏ, đứng đó, bao quát anh.

Ở thời đại này, đàn ông đối xử như vậy với phụ nữ, sẽ khiến người ta khó nhìn nổi, nhưng bây giờ. . . Cũng không biết vì sao mọi người lại không có

ý nghĩ như vậy, chỉ cảm thấy thiếu tướng, càng lúc càng khiến người ta kính ngưỡng.

Có lẽ, là một người chồng tốt, mới có thể là một người đàn ông tốt.

"Thiếu tướng cực kì yêu thương thiếu tướng phu nhân đấy... Chừng nào thì anh sẽ đối xử được như thế với em?"

"Nè, thật sự là hình ảnh khiến người hâm mộ, con gái trong thiên hạ mà có được người chồng như vậy, có chết cũng không tiếc..."

"Tình cảm đẹp nhất, cũng không thể hơn thế, em là trân bảo trong tay anh, nuông chiều em, không chừng mực. . . "

Chung Tình cúi thấp đầu, trong mắt chứa đầy nước mắt, cô rất muốn nói, thật ra cô không hề muốn anh như vậy, anh càng như vậy, cô càng áy náy.

Nhưng mà, cô không nói ra được.

Cô không biết mình rốt cuộc ích kỷ bao nhiêu, nhưng mà, cô từng muốn từ chối, chỉ là, anh chưa từng cho cô cơ hội cự tuyệt.

Cô không biết, tiếp tục như vậy, cô và anh, sớm chiều ở chung, kết quả giữ bọn họ sẽ biến thành gì?

Đến cùng là giống như cha mẹ mình, kết quả như vậy, hay đổi lấy kết quả như chị hai và Trác Nhiên?

Cô chờ mong, cô cũng sợ.

Cho nên, cô không dám nghĩ.

Dịch Giản, là thứ cô không thể hưởng thụ, như thuốc phiện, rất nguy hiểm, từ cái nhìn đầu tiên khi cô gặp mặt anh, cô đã nhắc nhở mình như thế.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 483: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【26】

Dịch Giản, là thứ cô không thể hưởng thụ, như thuốc phiện, rất nguy hiểm, từ cái nhìn đầu tiên khi cô gặp mặt anh, cô đã nhắc nhở mình như thế.

Cho tới nay, cô luôn thật cẩn thận đề phòng, nhưng mà, sự tình phát triển càng lúc càng khiến người ta không thể nắm chắc, ai lại từng nghĩ đến, tối nay, cô sẽ trở thành cô dâu của anh.

Cô biết. . . Bắt đầu từ hôm nay, cô phải thật cẩn thận, chàng trai như vậy, nếu thật đắm chìm, một lần không cẩn thận, toàn quân sẽ bị diệt.

Không thể buông tha.

Cô không muốn yêu.

Ý nghĩ của cô rất đơn giản.

Yêu quý mạng sống, rời xa tình yêu.

Nhất là người giống Dịch Giản, chàng trai dung mạo xuất chúng, thân thể hiển hách, đối xử với phụ nữ dịu dàng, không đa tình, không hoa tâm, không điệu bộ, cô càng không dám yêu.

Đời này kiếp này, cô nhất định là người phụ nữ của anh rồi.

Chỉ là. . . Cơ thể là của anh.

Mà tim, cô nhất định, phải liều mình nắm giữ thật tốt, giữ lại nguyên vẹn cho riêng mình.

Một khi phụ nữ. . . Giao trái tim, đều đã thành thất lạc rồi. . . Nó đại biểu cho, người phụ nữ này không thể tự chủ được tính mạng của mình rồi.

Một giọt nước mắt, từ hốc mắt cô chậm rãi rơi xuống, không nghiêng không lệch vỡ trên đầu ngón tay anh.

Thân thể Dịch Giải hơi ngừng lại, anh chậm rãi ngẩng đầu, nhìn cô.

Sau đó, anh mới đứng dậy, vươn đầu ngón tay, dùng lòng bàn tay lau nước mắt cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 484: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【27】

Sau đó, anh mới đứng dậy, vươn đầu ngón tay, dùng lòng bàn tay lau nước mắt cho cô.

Trong tích tắc đấy, toàn trường im lặng như một kì tích.

Tình cảm tốt đẹp quá mức, cũng biểu lộ từng giọt từng giọt.

Như... thứ chỉ có thể xuất hiện trong giấc mộng.

Trong mắt mấy người phụ nữ khác, cũng thoáng lộ hốt hoảng, người phụ nữ nào không từng mơ mộng chuyện tình yêu khi còn trẻ, không ảo tưởng tình yêu của mình tốt đẹp cỡ nào, nhưng mà, hiện thực lúc nào cũng tàn khốc, mặc dù thân là vợ cả, nhưng vẫn phải cùng chia sẻ một người đàn ông với các cô gái khác.

Luyện thành thói quen rồi.

Cũng cảm thấy, đây là chuyện đương nhiên.

Cũng không biết, đến cùng bắt đầu từ lúc nào, tình yêu, lại biến thành vì con cái.

Hôn nhân, biến thành thứ cúi đầu.

Giống như, thế gian này, đã không tồn tại tình yêu chân thành.

Dần dần, tim vô cảm, thân thể cũng vô cảm, tình cảm, cũng chết lặng rồi.

Nhưng mà, đêm nay... Chàng trai thâm trầm, yên tĩnh, đáng vẻ phi phàm, trong mắt phảng phất muốn ẩn chứa hết cả nhu tình thiên hạ, nhìn cô dâu tuyệt mỹ giật mình rơi lệ trước mặt này... Hình ảnh như vậy thật sự... Tốt đẹp quá mức, tốt đẹp. . . khiến ở trong tích tắc đẩy đẩy lòng mọi người đều nở rộ nhu tình.

Trong lòng ai cũng cất giấu một phần yêu thương sâu sắc.

Chỉ là, bắt đầu xinh đẹp, kết cục thâm thảm.

Trong tích tắc đẩy, toàn trường yên tĩnh quý dị, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Có cô gái nổi lên ánh lệ trong mắt.

Dịch Giải chậm rãi cúi đầu, nhẹ nhàng chạm lên da thịt cô, nụ hôn đi tới tận giọt nước mắt cuối cùng.

Cái gì anh cũng không nói, chỉ là một động tác đơn giản, đã có thể suy diễn ra ý nghĩ chân thực nhất trong đáy lòng một cách vô cùng nhuần nhuyễn.

Rất lâu, mới vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Vỗ tay chân thành.

Từng phát từng phát, để lộ sự chúc phúc thành tâm.

Mong ước một đôi tân nhân này, mỹ mãn, mong ước tình yêu bọn họ, thật sự có thể Vĩnh Hằng Bất Biến.

Đợi cho già đi, xoay người nhìn lại quá khứ, đột nhiên phát hiện, thật ra, tình cảm bọn họ, vẫn thuần khiết mà lại thuần túy, không nhiễm chút dơ

bắn và thấp hèn.

Chung Tình vẫn còn trầm luân.

Mặc dù, chỉ khoảng khắc.

Nhưng mà, cô có lẽ thật sự trầm luân rồi.

Lúc đó, cô nghĩ, từ nay về sau, cô sẽ hạnh phúc sao? Cô sẽ hạnh phúc thật sao? Có phải cô thật sự có thể không phải cô đơn nữa hay không. . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 485: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【28】

Lúc đó, cô nghĩ, từ nay về sau, cô sẽ hạnh phúc sao? Cô sẽ hạnh phúc thật sao? Có phải cô thật sự có thể không phải cô đơn nữa hay không. . .

Cho dù trên đời thật sự có thần tiên, cũng không thể trả lời.

Lòng người khó lường, dị thường thiện biến.

Lại có ai, có thể thật sự nhất thành bất biến?

=====

Yến hội tan, đêm cũng khuya.

Đông viện bữa bãi, có nha hoàn thu dọn.

Xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng, đương nhiên Chung Tình đã sớm bị Dịch Giản kéo vào phòng tân hôn.

Trong phòng tân hôn, Dịch Giản và Chung Tình ngồi đối diện nhau, ánh sáng đỏ lay động, nhảy lên, nét mặt hai người cũng theo đó mà từ nhu hoãn trở nên sinh động.

Thời gian không còn sớm hai người rửa mặt, Dịch Giản liền vươn tay, đứng dậy, bế cô lên, chậm rãi đặt ở trên giường.

Anh vươn tay, bắt đầu động thủ cởi áo.

Chung Tình cầm quyền, hơi căng thẳng, hơi thở cũng dồn dập theo.

Lại còn nhỏ giọng nói: "Thiếu tướng, để em làm. . ."

Xuất giá tòng phu, thuận theo, nghe theo, phục tùng.

Nữ tử, hầu hạ phu quân, là thiên kinh địa nghĩa.

Động tác Dịch Giản dừng một chút, nhưng cũng không từ chối, đỉnh đặc nằm ở trên giường, trợn tròn mắt, lẳng lẳng nhìn khuôn mặt đỏ bừng của cô, trong mắt mang theo ý cười.

Chung Tình ngồi dậy, vươn tay, cởi khuy áo của anh.

Dịch Giản lại khẳng khẳng nhìn chăm chăm động tác của cô, cô cô căng thẳng, ngón tay khó tránh khỏi vụng về, nhiều lần cũng không giải được, thậm chí, cô còn có thể cảm nhận được nhiệt độ của anh từ ngón tay mình, nó cực nóng, nóng tới khiến cô không được tự nhiên.

Chung Tình nhướn mày, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng. . . Anh nhắm mắt lại!"

Dịch Giản tiếp tục nhìn chăm chăm cô, Chung Tình buồn bực, vươn tay, tóm lấy chân, che khuất ánh mắt anh.

Sau đó nhanh nhẹn cởi quần áo anh ra.

Lúc này mới đứng dậy, buông màn che xuống.

Chậm rãi cởi bỏ nút áo mình.

Quần áo, cởi ra từng chiếc một.

Nhẹ cởi quần áo, một mảnh kiêu diễm.

Anh sớm đã xốc chần lên, liều chết nhìn chăm chăm một màn như vậy.

Toàn thân như bắt lửa khó chịu không thể tả.

Không nhịn được kêu rên một tiếng.

Chung Tình nghe tiếng vang, quay đầu, xấu hổ, anh lại có thể, cứ thế dòm ngó cô cởi quần áo từ đầu tới cuối.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 486: Đồ Cưới Của Chung Tình (1)

Chung Tình nghe tiếng vang, quay đầu, xấu hổ, anh lại có thể, cứ thế dòm ngó cô cởi quần áo từ đầu tới cuối.

Theo bản năng vươn tay, muốn che giấu da thịt trần trụi, anh lại vươn tay, ngăn cản động tác của cô cười lên: "Xấu hổ rồi hả? Ừ?"

Giọng anh, mũi hoặc như bị tẩm rượu nguyên chất, cô tim đập rộn lên, rụt rè khác thường, cúi đầu.

Cầm bị anh nâng lên, nhìn mắt cô, nói gần từng chữ nói: "Nương tử... Em thật đẹp..."

Chung Tình không nói.

Dịch Giản rất lười biếng, thanh thơi vươn tay, ôm cô, nằm ở trên giường, bộ dáng đẹp khiến người ta say lòng.

Ngón tay anh, lại không thành thật, đụng chạm chỗ này của cô, lại gợi gợi chỗ khác.

Cô cắn chặt hàm răng, cảm giác được cơ thể mình đã mềm nhũn ướt át nóng rực cả lên.

Hơi thở ra một hơi, một đoạn trong số những lễ vật di tư đưa qua nỡ lên trong đầu cô, mặt đỏ lên, hít thở sâu, mới mở miệng nói: "Sính lễ thiếu tướng đưa Chung Tình rất tốt."

"A...?" Dịch Giản nhíu mày, tạm thời không rõ cô đang nói gì.

"Đó là, đại lễ kết hôn thiếu tướng đưa em hôm qua, rất tốt, Chung Tình rất thích..." Giọng Chung Tình phát run, cô âm thầm cắn cắn môi, tiếp tục nói: "Nhưng mà, kết hôn, không phải đều xem trọng có qua có lại sao?"

"Hôm nay, Chung Tình gửi đồ cưới cho thiếu tướng được chứ?"

Trong mắt Dịch Giản lập tức hiện vẻ tò mò, cô còn chuẩn bị đồ cưới vì anh?

Liên nhướn mày, giọng nói ồ ồ mang hương vị tình dục lẫn dăm đuối: "Được."

Thân thể Chung Tình hơi run lên, sau đó chậm rãi đứng dậy, tùy tiện kéo một bộ quần áo, che cơ thể, đi qua một bên.

Dịch Giản lười biếng vươn tay, đỡ đầu, nâng tầm mắt mình lên, đi theo dáng vẻ thướt tha mềm mại của cô, ánh mắt vẫn xoay quanh.

Lại nhìn thấy Chung Tình đi tới trên bàn, cầm cái chén sứ nhỏ, cô cúi đầu, cũng không biết nuốt cái gì, Dịch Giản chỉ nghĩ cô khát nước.

Chung Tình buông bát, vốn tưởng rằng cô đi lấy đồ cưới cô chuẩn bị cho ah, ai biết, cô lại xoay người đi tới giường, chân thành.

Dịch Giản hơi hơi chau mày, chỉ nghĩ là Chung Tình trêu chọc mình.

Ai ngờ, Chung Tình xốc màn che lên, lên giường, ánh mắt lại không dám nhìn anh, mà chỉ vươn tay, nhẹ nhàng đụng vào người anh nói: "Thiếu tướng, không được động đây đâu."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 487: Đồ Cưới Của Chung Tình (2)

Ai ngờ, Chung Tình xốc màn che lên, lên giường, ánh mắt lại không dám nhìn anh, mà chỉ vươn tay, nhẹ nhàng đụng vào người anh nói: "Thiếu tướng, không được động đây đâu."

Dịch Giản tập trung tinh thần nhìn người trong mộng trước mắt, trong mắt là hồ nghi, lấy đồ cưới, lại không lấy, hiện tại ngược lại không cho anh động.

Chẳng lẽ cô không biết, mấy ngày nay, anh nhẫn nại tới khó chịu.

Đêm xuân một đêm giá trị nghìn vàng.

Lãng phí như vậy rất không được.

Nhưng anh lại không đành lòng từ chối cô, liền gật đầu, y theo.

Lúc này Chung Tình mới mới cười lên, tay nhỏ, đụng vào trên da thịt anh, anh nào cưỡng lại được, cô trêu đùa như vậy, cơ thể anh đã khô nóng không chịu được.

Cô lại hơi hơi cúi đầu, bắt đầu hôn môi anh, một đường hôn tiếp xuống.

Cô gái này, sao tối nay lại chủ động như vậy?

Trong lòng anh thụ sủng nhược kinh, tâm tình tốt lên rất nhiều.

Nhưng mà, cả người lại khắc chế không được lại một tiếng kêu rên.

Trong miệng cô, có thứ gì đó, lạnh lạnh, dung hợp một chỗ với nhiệt độ cơ thể anh, biến anh trở nên say mê dục tiên, bay bổng muốn chết.

Động tác Chung Tình vụng về muốn chết, lòng anh vội vã, thêm nữa trong miệng cô băng băng lương lương, và nhiệt độ cơ thể của anh, một lạnh một nóng, dày vò, thuần chất hai tầng lửa và băng.

Anh vươn tay, vội vàng muốn trút hết, ai biết cô cũng không y xoay vặn thân thể, không chịu để anh động. Dịch Giản tiếp tục theo ý cô.

Để mặc thân thể của chính mình, bị cô đông chọc một cái, tây chạm một phen, càng ngày càng trở nên vội vàng xao động, càng ngày càng nóng.

Trái lại cánh môi cô trở thành chỗ phát tiết của cơ thể anh.

Cảm giác như vậy, anh chưa từng trải qua.

Cô thật đúng là, có tâm rồi.

Dịch Giản cười lên, trầm thấp gọi một câu: "Nương tử... Vì phu em khó chịu..."

Giọng điệu của anh lại mang vẻ uất ức.

Chung Tình nghe xong, đáy lòng run lên, cũng không cảm thấy ghét, ngược lại mừng đến vô cùng.

Hoá ra, chàng trai như thiếu tướng vẫn sẽ làm nũng.

Cô đỏ mặt, vươn tay, đụng vào chỗ anh muốn, hít thở của mình cũng bắt đầu dồn dập theo, chần chờ một chút cô cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên.

Trong môi cô, có đặt khối băng, lạnh lạnh thư thái, mà thân thể rất nóng.

Dịch Giản cảm thấy mình như bị say mê.

Cô rất ngốc, là lần đầu, khó tránh khỏi lại làm cho anh đau, khối băng dần dần hòa tan, hơi nóng hầm hập như muốn vùi lấp hai người.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 488: Đồ Cưới Của Chung Tình (3)

Cô rất ngốc, là lần đầu, khó tránh khỏi lại làm cho anh đau, khối băng dần dần hòa tan, hơi nóng hầm hập như muốn vùi lấp hai người.

Hô hấp Chung Tình cũng bắt đầu dồn dập.

Không có sự lạnh lẽo áp chế, Dịch Giản cũng không khắc chế mình được.

Anh vươn tay, đụng vào da thịt cô, lập tức kéo cô lên, dưới thân mình, hung hăng mà hôn môi cô.

Anh tinh tế nhắm nháp đồ ăn của mình.

Cô ngàn y trăm thuận.

Đáy lòng anh cảm thấy hơi chút đặc ý.

Cô vươn tay, vòng qua cổ anh, môi đỏ hơi mở, thở hỗn hển.

Trong lòng anh nóng lên, liền dùng tư thế hai người trên dưới truyền thống, đi vào trong cơ thể cô.

Cô đã sớm chuẩn bị tốt nghênh đón anh.

Ngày hôm qua đã suy nghĩ hôm nay, khó tránh khỏi có chút kịch liệt.

Giày vò một phen, kết thúc một lần.

Cô mềm nhũn nằm ở dưới thân thể anh, không rên nổi một tiếng.

Anh mở miệng, dụ dỗ: "Gọi chồng..."

Phương Tây đều gọi như vậy.

Chung Tình lại hồ nghi mở to hai mắt, nhìn Dịch Giản, vẻ mặt kinh ngạc: "Chồng?"

Giọng cô rất nhẹ, âm cuối rất nhạt, Dịch Giản căn bản không cảm giác được kinh ngạc của cô, chỉ nghe cô gọi một tiếng, mình liền tâm hoa nộ phóng, ôm hôn cô một trận thật mãnh liệt.

Cô bị anh hôn tới ngây ngốc cũng quên suy nghĩ, sau đó nghĩ đến, làm chuyện vợ chồng, quan trọng nhất là phải hay biến đổi.

Cô cũng cảm giác được anh lại muốn làm tới, liền nhỏ giọng nói: "Thiếu tướng, em muốn nằm sấp. . ."

Dịch Giản ngây ra một lúc, thật ra không phải anh không nghĩ tới việc thay đổi tư thế, chỉ là anh sợ cô không uen, sẽ dọa cô.

Hôm nay nghe cô nói như vậy, anh liền gấp rút điều chỉnh tư thế, một trận lang thôn hổ yết, tình cảm mãnh liệt như lửa, nuốt cô cắn tới từng mảnh vụn cũng không lưu, ăn sạch sành sanh.

Sau khi thỏa mãn,, ôm cô, cực kỳ hài lòng.

Bọn họ nghe tiếng tim đập của nhau, Chung Tình ngủ không được, mệt đến mức tay chân đều mềm nhũn.

Da thịt kề sát.

Cơ thể quần quýt lấy nhau.

Anh nhắm mắt lại, ngửi hương tóc của cô, muốn tiến vào giấc mơ, ai biết Chung Tình lại ra tiếng: "Thiếu tướng. . . anh sao rồi?"

Dịch Giản nhú mi, khó hiểu nghiêng đầu, nhìn cô.

Chung Tình nghĩ đến mới vừa rồi anh bảo cô gọi anh là "Chồng", liền mặt đỏ lên, liền tiếp tục nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng. . . Chẳng lẽ anh có ý nghĩ khác?"

Dịch Giản hoàn toàn hồ đồ, ý khác gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 489: Đồ Cưới Của Chung Tình (4)

Dịch Giản hoàn toàn hồ đồ, ý khác gì.

Ý nghĩ của anh chỉ có một, đó chính là ôm cô, đi vào giấc ngủ, sáng mai tiếp tục chuyện tiêu. . . hồn vừa rồi.

Chung Tình thấy Dịch Giản không hé răng, cũng không đoán ra tâm tư anh, rất lâu, mới nhẹ giọng nói: "Vì sao thiếu tướng bảo Chung Tình gọi thiếu tướng là chồng? Chẳng lẽ phu quân muốn làm thái giám?"

Sắc mặt Dịch Giản rốt cục thay đổi.

Chung Tình lại tâm sự nặng nề, sốt ruột nói: "Sao anh lại có thể có ý nghĩ như vậy, chẳng lẽ chỗ ấy Chung Tình làm không tốt sao?"

Dịch Giản không nói gì, thật lâu, anh mới ý thức được, mình nói sai rồi.

Nên đổi "Chồng" thành "Phu quân" mới đúng.

Ở nước ngoài, "Chồng" có nghĩa là "Phu quân", nhưng trong nước, "Chồng (lão công = công công)" lại có nghĩa là "Thái giám".

Khó tránh khỏi, cô lại nghĩ nhiều.

Nhất thời, Dịch Giản dở khóc dở cười.

Vươn tay, kéo cô vào lòng, tình tế nói tới lời trên giường: "Làm sao có thể? Muốn em không đủ, làm sao bỏ được làm thái giám?"

Chung Tình thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu thật sự sau ngày đầu tiên cưới cô mà anh lại muốn đi làm thái giám ngay, vậy còn không biết cô sẽ bị bao nhiêu người châm chọc tới chết đâu!

Vậy vì sao thiếu tướng bảo Chung Tình gọi thiếu tướng như vậy?"

Cô vẫn khó hiểu.

Không lẽ, là đang niệm chú mình.

"Ở phương tây, chồng có nghĩ là phu quân."

Dịch Giản giải thích đơn giản.

Chung Tình sửng sốt, lập tức xấu hổ, rồi sau đó nhú mi, tiếp theo liền nhẹ trách mắng: "Không lẽ phụ nữ Tây Dương cũng thích người đàn ông của mình . . . biến thành thái giám?"

Rốt cuộc Dịch Giản khắc chế không được lớn tiếng cười.

Vợ yêu bé nhỏ của anh, thật quá có ý tứ.

Từ này, tạm thời có giải thích Chung Tình cũng không rõ, không hưởng thụ văn tình phong thổ địa phương, chỉ biết dựa theo ý mà nghĩ.

Nhất thời, vươn tay, ôm chặt cô: "Ngủ, trễ rồi."

Chung Tình quả thực mệt mỏi, cơn buồn ngủ kéo tới, vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi một câu: "Thiếu tướng quả thật sẽ không đi làm thái giám?"

"Sẽ không." Dịch Giản lên tiếng, vỗ lưng cô: "Quả thật sẽ không."

Lúc này Chung Tình mới yên tâm, nhắm mắt, đã ngủ ngọt ngào.

Mà anh nhìn khuôn mặt ngủ say của cô, khóe môi vẫn còn cong cong.

Người hầu đứng ở ngoài cửa, lại tái diễn màn anh nhìn tôi, tôi ngó anh, mọi người buồn bực trong lòng, đêm động phòng hoa chúc này, thiếu tướng phu nhân lại có thể đùa thiếu tướng đến cười ha ha như vậy?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 490: Đồ Cười Của Chung Tình (5)

Người hầu đứng ở ngoài cửa, lại tái diễn màn anh nhìn tôi, tôi ngó anh, mọi người buồn bực trong lòng, đêm động phòng hoa chúc này, thiếu tướng phu nhân lại có thể đùa thiếu tướng đến cười ha ha như vậy?

Thật sự là thần kỳ rồi.

Đêm khuya yên tĩnh.

Một đêm mộng đẹp.

=====

Sáng sớm ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào nhà, sáng ấm.

Chung Tình bị tiếng đập cửa đánh thức, cô lên tiếng, liền nghe được Từ Ngang nói: "Thiếu tướng, phu nhân, rời giường, đợi lát nữa còn thỉnh an đại phu nhân."

Chung Tình tiếp tục lên tiếng, quay đầu lại lại nhìn thấy Dịch Giản đang tiếp tục ngủ.

Hô hấp của anh rất quen thuộc.

Cô liền lặng yên xuống giường, phân phó người chuẩn bị nước tắm, đi tắm tấp.

Bên cạnh thiếu người, không một hồi Dịch Giản cũng tỉnh lại, nghiêng đầu, nhìn bên ngoài, còn sớm, anh thích ngủ, chắc chắn không đủ, chuyển người lại, liền ngủ tiếp.

Chung Tình tắm rửa ra, tóc ướt sũng, cô nhìn Dịch Giản trên giường vẫn không có động tĩnh gì, liền đi tới bên giường, nhẹ nhàng đẩy đẩy Dịch Giản: "Thiếu tướng, rời giường rồi..."

Dịch Giản không hề động.

Chung Tình đơn giản tiếp tục thúc giục.

Dịch Giản mở mắt, vừa mới bắt gặp một đầu tóc dài của cô còn ướt nước, chau mày, ngồi dậy, Chung Tình vội vàng cầm quần áo giúp anh mặc vào, còn phân phó Từ Ngang chuẩn bị nước, cho Dịch Giản tắm rửa.

Ai biết Dịch Giản cũng không nhanh không chậm đi tới chỗ ngăn tủ, cầm một thứ qua.

Chung Tình biết.

Đó là máy sấy Tây Dương.

Dịch Giản cầm điện, kéo cô qua, ấn cô lên trên sofa, ngón tay quần quanh tóc dài của cô, sấy khô từng lọn.

Chung Tình đỏ mặt, muốn nhận lấy tự làm, Dịch Giản không thuận theo, cô liền nhắc nhở: "Đợi lát nữa phải đi thỉnh an đại phu nhân, tới muộn không tốt."

Lúc này Dịch Giản mới nghĩ nghĩ, đưa máy sấy cho cô, xoay người vào hậu đường, sau đó liền truyền đến tiếng nước ào ào.

Pha trộn với tiếng máy sấy, nhàn hạ khác thường.

Đây cũng là... Cuộc sống.

Lúc Dịch Giản từ phía sau ra, Chung Tình đã trang điểm thỏa đáng rồi.

Dịch Giản vốn nuôi thói quen, muốn sửa móng, sợ Chung Tình gấp, liền nghĩ nghĩ, rồi thôi, mặc quần áo, lấy khăn lau mặt.

Chung Tình chỉ chỉ sofa, Dịch Giản hiểu ý cô, liền ngồi xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 491: Đồ Cưới Của Chung Tình (6)

Chung Tình chỉ chỉ sô pha, Dịch Giản hiểu ý cô, liền ngồi xuống.

Chung Tình cẩn thận sấy tóc cho anh.

Sáng sớm hai người đều lặng im.

Dịch Giản không nhận được tìm đề tài hỏi: "Mệt sao?"

Chung Tình lắc đầu, trả lời: "Không mệt."

Dịch Giản gật đầu, theo bản năng liền lặng im.

Chung Tình trái lại xấu hổ, liền nhẹ giọng hỏi: "Thích không?"

Thích cái gì?

Dịch Giản nhú mày.

Khuôn mặt Chung Tình càng lúc càng đỏ, nhẹ giọng nói: "Không có tiền chuẩn bị đồ cưới, cho nên, mới đặc biệt như vậy. . ."

Dịch Giản giật mình.

Hoá ra, cái cô gọi là đồ cưới, đó là. . . Đêm qua, cái kia. . . Bằng hỏa Lường Trọng Thiên?

Tức khắc, thẳng tắp đáp lại một câu: "Thích."

"Quả thật hài lòng?"

Hài lòng, cực kỳ hài lòng.

Dịch Giản đứng lên, nhìn vào mắt cô, tươi cười trêu ghẹo: ""Đương nhiên hài lòng."

Lúc này Chung Tình mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, hài lòng lại tốt.

Xem ra, những lời dì tư nói là đúng.

Đàn ông, đều thích những thứ này.

Chung Tình xấu hổ, không hé răng, nhìn cũng không dám nhìn chiếc giường lớn kia nữa, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng tim mình đập thành thịch, còn có những hình ảnh và quần quýt triền miên động lòng người tối qua.

Cô, lại có thể, cảm thấy không sao cả.

Ngược lại, còn có phần thích.

Sắc mặt Dịch Giản cũng ửng đỏ, theo bản năng có một ý nghĩ ập tới, vội vàng khống chế đem chính mình lại, nắm tay cô, đi ra ngoài.

Trước hết đi thỉnh an, rồi trở về, tinh tế thưởng thức những món ấy.

Dọc theo đường đi, ngồi ở trong xe, yên tĩnh đến trước cửa phòng đại phu nhân, Từ Ngang xuống xe, vừa muốn mở cửa xe, Dịch Giản lại tóm tay Chung Tình thấp giọng hỏi: "Đồ cưới, còn nữa không?"

Chung Tình sửng sốt, hoàn hồn, xấu hổ, vung tay anh, vội vội vàng vàng xuống xe.

Dịch Giản cong môi, theo xuống xe, đi tới cạnh cô, ôm lấy eo cô, tiếp tục căn chữ nói: "Nương tử, tới thêm nhiều lần, vi phu sẽ thích hơn."

Chung Tình không nói.

Dịch Giản lại mỉm cười.

Đây là lần đầu tiên anh nở nụ cười như vậy trước mặt người khác.

Tâm tình của anh rất tốt, làm tim Chung Tình cũng nhẹ nhàng hơn. . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 492: Đồ Cưới Của Chung Tình (7)

Tâm tình của anh rất tốt, làm tim Chung Tình cũng nhẹ nhàng hơn. . .

Nghiêng đầu nhìn khuôn mặt tươi cười của anh, thoáng ngây người, quay đầu lại phát hiện rất nhiều nha hoàn thần sắc đều chết mê chết mệt.

Chung Tình mím môi cười nhẹ.

Cô cực kỳ thích ánh mắt bị người ao ước như vậy.

...

Từ xa Tử Uyển đã nhìn thấy xe thiếu tướng, lập tức đứng ở trước cửa, đón bọn họ.

Từ Ngang đưa hồng bao đã chuẩn bị sẵn phát cho từng nha hoàn một.

Mọi người nhận lấy hồng bao, dáng vẻ ai ai cũng vui mừng háo hức.

Lúc này Dịch Giản và Chung Tình mới vào phòng đại phu nhân.

Đại phu nhân và mấy người vợ bé phong tư yếu điệu đã ở đó từ sớm, vừa thấy bọn họ vào phòng mặt mày ai cũng mang ý cười.

Đương nhiên, trước tiên là phải dâng trà.

Dịch Giản nâng chén, dâng trà cho đại phu nhân, đại phu nhân nhấp miệng, Chung Tình học theo Dịch Giản, hai tay dâng trà.

Chỉ là đợi một lúc lâu đại phu nhân cũng không tiếp trà.

Bà vờ như không thấy Chung Tình dâng trà, quay đầu, nhìn thiếu tướng đứng ở một bên, vẻ mặt lạnh nhạt, không chút ý cười.

Trong nháy mắt đó, không khí lại hơi xấu hổ.

Chung Tình quỳ gối ở đó, hai tay chỉ có thể nâng cao lên, trong lòng cô rất rõ, đại phu nhân nhìn cô chướng mắt, lại không có cách gì trừng phạt cô, cũng chỉ có thể vờ như thất thần khó xử cô.

Ánh mắt Dịch Giản lạnh, còn chưa nói gì, di hầu trang điểm lộng lẫy lại vội vung tròn cây quạt, quyến rũ nói: "Đại phu nhân còn chưa tiếp trà, Chung Tình chờ đã lâu rồi."

Giọng điệu không rõ vui sướng khi người gặp họa, hay thêm mắm thêm muối, nhưng vẫn tỏ rõ ý đồ gây xích mích thị phi.

Lúc này đại phu nhân mới làm như hồi thần, vàng vọt tay tiếp trà, nhìn Chung Tình, làm bộ như xin lỗi cười cười: "Ôi, người già rồi, chính là không tốt, một hồi lại mơ mơ hồ hồ, Chung Tình mau mau ngồi dậy. . ."

Sau đó, đại phu nhân lấy tiền mừng đưa cho Chung Tình, nhấp, lúc này mới coi là xong.

Tiếp theo, Chung Tình lại phụng trà cho từng người vợ bé, những người đó cũng đều lấy hồng bao ra, ai ai cũng cười với cô thân thiết tới quái dị, y hệt người một nhà.

Chung Tình cũng chỉ có thể cười theo, nghe lời khen ngợi ào ào từ bọn họ, nghe nghe tinh thần Chung Tình là có chút hoảng hốt.

Người ngồi ở đây, mới vài ngày trước đều chọn đứa nhỏ, vứt bỏ tính mạng cô, mà giờ đây lại tốt tới vậy, cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 493: Đồ Cưới Của Chung Tình (8)

Người ngồi ở đây, mới vài ngày trước đều chọn đứa nhỏ, vứt bỏ tính mạng cô, mà giờ đây lại tốt tới vậy, cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Chắc hẳn... Thế giới này tình người ấm lạnh, đó là như vậy.

Nhưng mà, cô cũng chỉ có thể giả vờ theo.

Qua lại vài lời, cuối cùng mọi thứ cũng xong.

Lúc này mới bày cơm.

Người trong nhà ngồi vây quanh bàn lớn ăn cơm.

Mọi người ăn cơm đều rất quy củ, cũng không ai gấp đồ ăn cho nhau, ăn uống cực kỳ đẹp mắt, có nhiều nha hoàn tới lui hầu hạ, mà mà trước kia Chung Tình đã ăn cơm cùng không ít thứ người, nên không hề cảm thấy xấu hổ.

Hà An Viện cũng ở đây, hốc mắt cô ta hồng hồng, sợ là khóc một đêm.

Hiện tại Dịch Giản cũng chưa từng liếc mắt nhìn cô ta một cái, vẫn như đang tức giận, đáy lòng mơ hồ thấp thỏm.

Đương nhiên đại phu nhân phải giúp Hà An Viện nói chuyện, được nửa bữa cơm, bà ta cười nói: "Chung Tình... Hôm qua lúc trời tối, Tiểu Viện đã

có lỗi lớn, tôi đã trách phạt con bé, là do nó uống rượu quá nhiều, mới có thể làm ra chuyện không dễ nhìn như thế.

Đại phu nhân đã ra mặt nói chuyện thay Hà An Viện, Chung Tình cũng không thể công khai khước từ, sắc mặt cô không đổi, lại cười lạnh trong lòng: "Đại phu nhân, sao lại nói vậy, tất nhiên tôi k để trong lòng rồi."

Hà An Viện nghe thế lập tức bưng ly rượu trước mặt nói với Chung Tình: "Cô Chung không so đo là tốt."

Chung Tình bưng chén rượu lên, vừa muốn uống, Dịch Giản lại ngăn cản cô, ghé vào tai cô thấp giọng nói: "Uống ít chút."

"Thiếu tướng thật thương đệ muội quá." Dì tư phát phát khăn tay, vẻ mặt hâm mộ reo lên.

Một phòng người cũng cười lên trong nháy mắt.

Chuyện tình Hà An Viện cứ nhẹ như vậy phát phối bị bỏ qua.

Thiếu tướng cũng không tỏ thái độ có tha thứ cho Hà An Viện hay không.

Hà An Viện chỉ có thể giương mắt lên, hung dữ giẫm đạp dì tư, cô ta cố ý làm hỏng chuyện tốt của mình! Cố tình chọn kẻ hờ này dời đề tài đi!

Tất nhiên là dì tư biết Hà An Viện đang nghiêng răng nghiêng lợi với mình, cô cong, cười đến cực kì vui vẻ. . . . Rõ ràng Chung Tình là không tha thứ Hà An Viện, cô ả lại cô để đại thái thái ra nói chuyện, cố tình buộc thiếu tướng buông miệng, tất nhiên cô đây sẽ theo phe Chung Tình... Ai nặng ai nhẹ, dì tư cô cũng không phải kẻ ngốc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 494: Đồ Cưới Của Chung Tình (8)

Người ngồi ở đây, mới vài ngày trước đều chọn đứa nhỏ, vứt bỏ tính mạng cô, mà giờ đây lại tốt tới vậy, cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Chắc hẳn... Thế giới này tình người ấm lạnh, đó là như vậy.

Nhưng mà, cô cũng chỉ có thể giả vờ theo.

Qua lại vài lời, cuối cùng mọi thứ cũng xong.

Lúc này mới bày cơm.

Người trong nhà ngồi vây quanh bàn lớn ăn cơm.

Mọi người ăn cơm đều rất quy củ, cũng không ai gấp đồ ăn cho nhau, ăn uống cực kỳ đẹp mắt, có nhiều nha hoàn tới lui hầu hạ, mà mà trước kia Chung Tình đã ăn cơm cùng không ít thứ người, nên không hề cảm thấy xấu hổ.

Hà An Viện cũng ở đây, hốc mắt cô ta hồng hồng, sợ là khóc một đêm.

Hiện tại Dịch Giản cũng chưa từng liếc mắt nhìn cô ta một cái, vẫn như đang tức giận, đáy lòng mơ hồ thấp thỏm.

Đương nhiên đại phu nhân phải giúp Hà An Viện nói chuyện, được nửa bữa cơm, bà ta cười nói: "Chung Tình... Hôm qua lúc trời tối, Tiểu Viện đã

có lỗi lớn, tôi đã trách phạt con bé, là do nó uống rượu quá nhiều, mới có thể làm ra chuyện không dễ nhìn như thế.

Đại phu nhân đã ra mặt nói chuyện thay Hà An Viện, Chung Tình cũng không thể công khai khước từ, sắc mặt cô không đổi, lại cười lạnh trong lòng: "Đại phu nhân, sao lại nói vậy, tất nhiên tôi k để trong lòng rồi."

Hà An Viện nghe thế lập tức bưng ly rượu trước mặt nói với Chung Tình: "Cô Chung không so đo là tốt."

Chung Tình bưng chén rượu lên, vừa muốn uống, Dịch Giản lại ngăn cản cô, ghé vào tai cô thấp giọng nói: "Uống ít chút."

"Thiếu tướng thật thương đệ muội quá." Dì tư phát phát khăn tay, vẻ mặt hâm mộ reo lên.

Một phòng người cũng cười lên trong nháy mắt.

Chuyện tình Hà An Viện cứ nhẹ như vậy phát phối bị bỏ qua.

Thiếu tướng cũng không tỏ thái độ có tha thứ cho Hà An Viện hay không.

Hà An Viện chỉ có thể giương mắt lên, hung dữ giẫm đạp dì tư, cô ta cố ý làm hỏng chuyện tốt của mình! Cố tình chọn kẻ hờ này dời đề tài đi!

Tất nhiên là dì tư biết Hà An Viện đang nghiêng răng nghiêng lợi với mình, cô cong, cười đến cực kì vui vẻ. . . . Rõ ràng Chung Tình là không tha thứ Hà An Viện, cô ả lại cô để đại thái thái ra nói chuyện, cố tình buộc thiếu tướng buông miệng, tất nhiên cô đây sẽ theo phe Chung Tình... Ai nặng ai nhẹ, dì tư cô cũng không phải kẻ ngốc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 495: Đồ Cưới Của Chung Tình (9)

Rõ ràng Chung Tình là không tha thứ Hà An Viện, cô ả lại cô để đại thái thái ra nói chuyện, cố tình buộc thiếu tướng buông miệng, tất nhiên cô đây sẽ theo phe Chung Tình... Ai nặng ai nhẹ, dì tư cô cũng không phải kẻ ngốc.

Sắc mặt đại phu nhân và Hà An Viện cũng khó coi, đại phu nhân trừng dì tư, trong mắt mang theo chút buồn bực.

Dì tư lại như không có việc gì tươi cười với Chung Tình.

Chung Tình tất nhiên tươi cười cảm ơn lại, nhận lấy tấm lòng của cô.

Gặp qua nhà mẹ đẻ, kính trà xem như đã xong.

Ba tháng sau, tế tổ, Chung Tình sẽ chân chân chính chính là người nhà họ Dịch.

Chỉ là, ngày thứ ba sau khi thành hôn, phải về nhà mẹ đẻ.

Đang ăn cơm, đại phu nhân chợt nghĩ tới, dụng tâm cố tình khó xử Chung Tình, nhưng mà trên mặt lại tỏ hiện lạnh, ngữ ý châm biếm nói một câu: "Chung Tình không có người nhà mẹ đẻ, vậy về nhà mẹ đẻ phải tính sao đây?"

Hà An Viện ngồi ở một bên ăn cơm, trái lại rất thiên chân hồn nhiên mở miệng, "Chính là ah... Mọi người chỉ lo mừng hôn sự, căn bản là quên về

nhà mẹ đẻ, tổng không thể cưới thê từ nhà mình, về nhà mẹ đẻ cũng về nhà mình nốt!"

Dì hai cười rất quyến rũ: "Thật đúng là mới mẻ! Hiện tại người ngoài cũng truyền lời đây rồi."

Nói xong, đưa mắt nhìn Chung Tình.

Dì tư gấp đồ ăn, đặt ở miệng, từ từ ăn: "Sao chuyện phiên lòng của nhà họ Dịch, mà nói ra từ miệng của mọi người, trái lại lại có mùi vị khác?"

"Chị tư này, miệng thật đúng là không tha ai."

Những người phụ nữ này, tranh đấu gay gắt lâu như vậy, từ trước đến nay đều biết đạo lý đến điểm là dừng, bọn họ càng đấu càng bức bối, chơi đùa đều là Tiểu Lý Tàng Dao, ghiền đấu miệng, tranh giành thế diện.

Không phải Chung Tình không nghĩ tới chuyện này, nghe đại phu nhân nói ra, cô cũng chỉ im lặng, ném vấn đề này cho Dịch Giản.

Nghe những lời này Dịch Giản chỉ cảm thấy loạn, đôi mắt cũng lạnh xuống, đáy lòng âm thầm nghĩ, sao anh cả mình lại cưới một lần lăm bà vợ thế này, chẳng lẽ anh không chê phiền?

Một người, anh đã nuốt không tiêu, nếu còn thêm vài người nữa, sợ là anh cũng sụp đổ nốt!

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn đại phu nhân, chậm rãi nói: "Về nhà mẹ đẻ... Đó là nhà họ Trác, là chị hai của cô ấy, coi như là nửa nhà mẹ đẻ rồi."

Lời này có lý.

Không ai ý kiến được

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 496: Đồ Cưới Của Chung Tình (10)

Lời này có lý.

Không ai ý kiến được.

Lời Thiếu tướng nói, trước nay không ai dám ý kiến.

Nói vậy, anh sớm đã thu xếp tốt toàn bộ cho mình từ trước.

Sắc mặt đại phu nhân không dễ nhìn, vốn muốn châm chọc Chung Tình, khó xử Chung Tình, bây giờ lại bị cô chiếm trước, lại cũng chỉ có thể ngượng ngùng nói một câu: "Thu xếp tốt liền được."

Chung Tình cười lên, như vậy vừa tốt, cô liền có thể gặp mặt Trác Nhiên và chị hai, còn có thể gặp cháu trai mình chưa từng thấy nữa.

Lập tức, liền nghiêng đầu, tặng cho Dịch Giản một nụ cười tươi sáng lạn đầy cảm kích.

Nhìn tươi cười này, Dịch Giản cảm thấy đáy lòng khó chịu, lẫn với ghen tị, nhưng trên mặt vẫn duy trì lạnh nhạt.

Thật ra... Anh là thích cô cười... Biết cô gặp mặt Trác Nhiên, cô sẽ vui vẻ, biết lúc đó, bản thân anh sẽ thấy không vui, nhưng vẫn nhin xuống.

Ăn cơm xong, gặp mấy cô tiểu thư nhà họ Dịch.

Hỗn loạn cho tới trưa, cuối cùng cũng chịu xong.

Ăn cơm trưa, Dịch Giản nhìn ra Chung Tình mệt mỏi, lúc này mới nói cáo từ.

Rời khỏi gian phòng của đại phu nhân, Chung Tình không nhịn được thở dài nhẹ nhõm một hơi, nơi đó rất áp lực, hơn nữa phải làm ra vẻ khắp nơi, thật sự là mệt đến chết.

Trở về Cố Viên, Từ Ngang thức thời lui xuống, lưu lại Chung Tình và Dịch Giản.

Hai người sánh vai đi tới, vóc dáng Chung Tình không cao, chỉ tới bả vai Dịch Giản.

Đi ở bên hồ Cố Viên, nhìn vào không thấy khuyết điểm ngược lại thật sự rất đẹp đôi.

Chỉ chừa hai người, không khí khó tránh khỏi trở nên ái muội, Dịch Giản không nhịn được nghĩ tới một đêm xuân tiêu. . . hôn tối qua, nghiêng đầu, nhìn gương mặt của cô, trong mắt lộ vẻ dịu dàng.

Một tay kéo cô vào lòng, sau đó cúi đầu, hôn lên đôi môi mềm mại của cô,, ấm áp, di chuyển, triền miên không ngớt.

Bóng dáng hai người quấn quanh một chỗ.

Chung Tình hơi trở tay không kịp.

Anh sao vậy, nói hôn liền hôn.

May mà ở Cố Viên ít người, nếu không để người khác nhìn thấy, cô không biết phải xấu hổ bao nhiêu.

Rất lâu, anh mới hơi hơi vênh khéo môi, buông ra cô.

Mặt Chung Tình cũng đỏ lên, hơi thở hỗn loạn, cúi đầu, lại nghe Dịch
Giản hạ giọng hỏi: "Nường tử, đêm nay. . . Có thể làm tư thế khác?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 497: Đồ Cưới Của Chung Tình (11)

Mặt Chung Tình cũng đỏ lên, hơi thở hỗn loạn, cúi đầu, lại nghe Dịch Giản hạ giọng hỏi: "Nương tử, đêm nay. . . Có thể làm tư thế khác?"

Đương nhiên Chung Tình biết Dịch Giản đang chỉ tư thế gì, đầu cúi thấp hơn nhưng ản không dám nói.

Dịch Giản biết cô xấu hổ, bèn không hỏi nữa.

Nắm tay cô, tiếp tục đi tới dọc theo đình lang thật dài, tới đỉnh nghỉ mát trong trung tâm hồ, Dịch Giản từ từ duỗi thắt lưng, giãn người, ngáp một cái: "Lại buồn ngủ rồi. . ."

Chung Tình đi lên phía trước, vội vàng sắp xếp sập mềm trong đình, Dịch Giản chậm rì rì đi qua, nằm lên, đặt tay lên trán, nhìn Chung Tình một hồi, sau đó duỗi tay kéo cô vào lòng: "Ngủ với anh."

Chung Tình gật đầu, theo ý anh, vừa lúc cô cũng có chút mệt mỏi, tối qua bị ép buộc gần một đêm, buổi sáng tỉnh lại sớm, liền cởi giầy cho hai người, nằm trên sập mềm nhỏ, thân thể dán chặt vào nhau.

Đầu cô chôn trong ngực anh, đầu anh đặt lên vai cô.

Hơi thở của cô đều phả vào cổ anh, nóng nóng, ẩm ẩm, ngứa ngứa. . .

Anh lười biếng ngáp một cái, ôm cô vào lòng, chậm rãi nhắm mắt lại, thật sự ngủ đi.

Chung Tình nghe tiếng tim đập của anh, nhẹ nhàng như giọng điệu mê người, cũng mơ mơ hồ hồ ngủ say theo.

Gió nổi lên, trong sạch mát mẻ, một mảnh an nhàn.

... . . .

Chung Tình bị liếm láp làn môi ấp áp tới tỉnh, cô cho rằng mình đang nằm mơ, đầu óc vì cơn buồn ngủ, hoạt động chậm chạp, tạm thời không thể suy nghĩ rõ ràng.

Chỉ cảm thấy có một đầu lưỡi quấy rối giữa đôi môi, khẽ dùng lực, dường như đang có ý đồ làm gì.

Cô cảm thấy sức nặng đè trên người mình, trong nháy mắt trở nên nặng nề, mê mang mở mắt, nhìn thấy tuần dung kinh người, kẻ sát mình.

Chốc lát đầu óc cô trống rỗng, sau đó lại ý thức được đây là đình nghỉ mát của Cổ Viên, người đến người đi, không nhìn được vươn tay, đỡ trước ngực anh, muốn ngăn cản những việc đang xảy ra.

Mà Dịch Giản lại vẫn như cũ cứng rắn đè nặng thân thể cô, vươn tay, một tay tóm lấy hai cổ tay cô, đặt lên đầu cô, một tay xoa xoa khuôn mặt cô, để cô không có chỗ trốn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 498: Đồ Cưới Của Chung Tình (12)

Mà Dịch Giản lại vẫn như cũ cứng rắn đè nặng thân thể cô, vươn tay, một tay tóm lấy hai cổ tay cô, đặt lên đầu cô, một tay xoa xoa khuôn mặt cô, để cô không có chỗ trốn.

Nụ hôn của lại hạ xuống lần nữa.

Đủ kiểu triền miên chẳng phân biệt được tôi anh.

Chung Tình hoàn toàn xấu hổ, mở to mắt, trong mắt cũng lóe ra tia sáng quyến rũ, mở miệng muốn kêu anh dừng lại: "Thiếu. . ."

Vừa há miệng, lại thành tạo cho anh khe hở lớn hơn để xâm nhập.

Anh không chút do dự đưa đầu lưỡi của mình xâm nhập vào giữa môi răng cô.

Toàn thân Chung Tình không nhịn được run lên, thở ra một hơi, một chữ cũng không nói ra được, suy nghĩ cũng loạn cả lên theo.

Có thể là tối qua, việc cô chủ động để anh nhớ mãi không quên, lưu lại trong đầu đều là những hình ảnh hương diễm đó.

Trong mơ, cũng trần trọc ảo tưởng.

Liền không nhịn được bắt đầu lạng lẽ nhẹ nhàng đánh lén cô.

Trước mắt, cô tỉnh lại sắc trời đã tối, ở trong này tới một lần. . . Cũng cực kỳ tốt đẹp.

Chung Tình sớm đã dự cảm được Dịch Giản muốn làm cái gì, cô và anh đã ngủ chung rất nhiều lần, đối với nhớ nhung dục vọng của anh cô đều biết rõ, vừa hôn sâu triền miên, rất có ý tứ đến chết không rời, sớm đã dẫn ra dục vọng trên thân thể cô, dục vọng như thủy triều dâng mãnh lao xuống người dưới, thậm chí, cô đã cảm giác được rõ ràng thứ ấm nóng kia tràn ra.

Nụ hôn Dịch Giản dần dần kéo xuống dưới, sau đó, rời khỏi cánh môi của cô rơi vào cổ cô, sau cùng, chuyển qua xương quai xanh của cô.

Anh nhẹ nhàng gặm cắn, chỉ cảm thấy cô trong gầy lại mang theo nhục, mờ mẫn ngời dậy, nhuyễn nhuyễn miên miên, rất có xúc cảm, nhưng cũng mãnh khảnh vô cùng.

Anh mút thật mạnh trên xương quai xanh cô: "Anh muốn ăn em. . ."

Đầu lưỡi linh mẫn nhẹ nhàng chải quét trên da thịt cô, thông thả liếm cắn.

Hai chân Chung Tình cũng mềm nhũn đi.

Thở phì phò, đôi má bị cảm giác trong thân thể hun đến đỏ bừng.

Cô nghiêng đầu, bộ dáng có vẻ đắm chiêu, hơn nửa ngày, cô mới nhẹ giọng nói: "Em muốn "cắn" anh. . ."

"Mưu sát chồng sao?" Giọng Dịch Giản trầm thấp mang theo men say nồng đậm, bình thản hôn cô, ngón tay tay đã bắt đầu nhẹ cời áo . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 499: Đồ Cưới Của Chung Tình (13)

"Mưu sát chồng sao?" Giọng Dịch Giản trầm thấp mang theo men say nồng đậm, bình thản hôn cô, ngón tay tay đã bắt đầu nhẹ cởi áo . . .

Chung Tình lại chậm rãi cười cười, vươn tay, ngăn cản động tác của anh, âm thầm cắn răng: "Em muốn ở trên. . . "

Dịch Giản mừng rỡ, lập tức ôm cô xoay người, để cô nằm trên người mình, ngón tay lại vẫn không thành thật như cũ.

Chung Tình chỉ cười nhạt, cô không biết cô của lúc này có bao nhiêu quyến rũ, môi nhỏ của cô, đóng đóng mở mở thờ hồn hển, ánh mắt nhìn anh, chớp chớp, chỉ nhìn thấy cô chậm rãi nhắm mắt lại, như ngang tàng từ từ hướng về phía dưới thân thể của chính mình cọ xát, sau đó há mồm, "Cắn" của anh... (êm ái bay qua, tự tưởng tượng YY. . .)

Dịch Giản kêu rên một tiếng, thật không ngờ cái gọi là "Cắn" của cô lại là tách chữ này ra.

Trong lòng anh hơi có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng mà u vẫn nghi ngờ, trước đó không lâu, cô vẫn và cô gái nhỏ vừa bị anh nắm tay đã xấu hổ rồi, sao bây giờ lại nháy mắt biến thành cái gì cũng biết hết rồi vậy?

Mỗi người đàn ông, đều hi vọng người phụ nữ của mình khi ở trên giường đều có thể nhiều kiểu nhiều lần, thời thời khắc khắc hầu hạ mình có thể tạo ra cảm giác mới mẻ, dù sao nếu lúc nào cũng hai người một hồi bất

biến làm như vậy lâu ngày, đừng nói là đàn ông thay lòng đổi dạ, cho dù là người phụ nữ cũng sẽ cảm thấy nhàm chán.

Dịch Giản không ngu ngốc, cẩn thận nghĩ nghĩ, liền nghĩ tới dì tư Sợ là biết việc này, hiểu được rất sâu, trong nhà họ Dịch này ngoại trừ dì tư ra, mấy nữ nhân khác không thể rõ ràng như vậy.

Chỉ là, cô gái này của anh quá ngốc, lại là lần đầu tiên, học cũng không tốt, không khống chế lực đạo tốt, lúc nào cũng cắn anh đau nhe răng trợn mắt.

Đau thì đau, nhưng lại có một cảm giác nói không nên lời,, để anh say mê say mê dục tiên.

"Nhẹ chút... Nương tử... Em sẽ cắn hỏng nó mất. . ."

Dịch Giản dụ dỗ, mặt Chung Tình đỏ như lửa, thả lỏng sức lực.

Dần dần, tựa hồ là vào cảnh đẹp.

Trong đình nghỉ mát, trái lại cảnh xuân vô hạn, ánh trăng nhàn nhạt chiếu xuống, chỉ nghe đến thanh âm thở gấp, hai người không ai mở miệng.

Nơi xa, Từ Ngang cầm đèn lồng, thật cẩn thận đến gần nơi này.

Anh đứng ngoài đình nghỉ mát, hoàn toàn không thể nhìn ra trong đó đang có chuyện gì xảy ra, chỉ chậm rãi gọi một tiếng: "Thiếu tướng... Phu nhân... ?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 500: Đồ Cưới Của Chung Tình (14)

Anh đứng ngoài đình nghỉ mát, hoàn toàn không thể nhìn ra trong đó đang có chuyện gì xảy ra, chỉ chậm rãi gọi một tiếng: "Thiếu tướng... Phu nhân... ?"

Chung Tình và Dịch Giản vốn toàn tâm toàn ý làm việc kia, nào nhận ra được có người đang tới.

Từ Ngang đứng đó, chờ giây lát, nhưng không nghe được tiếng đáp lại, lòng khó tránh khỏi là có chút nghi ngờ, lúc chiều rõ ràng anh tận mắt thấy thiếu tướng và cô Chung cùng nhau đến đình nghỉ mát, chưa từng rời khỏi đây, không lẽ bây giờ không còn ở đây nữa à?

Giờ đã tới giờ cơm chiều, đợi thật lâu, cũng không thấy bọn họ ra đây, cho nên, anh mới không nhịn được đi ra ngoài tìm.

Từ Ngang không nhịn được hướng về phía trước, tiếp tục bước hai bước, lại một lần nữa mở miệng, thấp giọng hô: "Thiếu tướng? Phu nhân? Các ngài có còn ở trong đó không hay không?" Hay không

"Ừ... Tê..."

Bên trong mơ hồ truyền ra tiếng hút khí, dường rất khó chịu.

Từ Ngang lập tức kinh hoảng, không lẽ bệnh của thiếu tướng lại tái phát rồi ư?

Anh lập tức lớn tiếng hô: "Thiếu tướng, người sao vậy? Phu nhân có ở chỗ ngài không?"

Sau đó, Từ Ngang quay đầu, hô với một người hầu ở đằng xa: "Nhanh đi lấy thuốc tới cho thiếu tướng. . ."

Dịch Giản nâng cằm lên, thật sự hưởng thụ, anh chỉ cảm thấy giữa răng môi cô thật mềm mại thoải mái, gắt gao bao lấy nơi đó của mình, mẫn cảm như vậy, kích thích như vậy.

Mà Chung Tình cũng có thể cảm giác được cơ thể anh run rẩy, dường như rất vui mừng, lúc càng ra sức, đáy lòng cô, không tự chủ được càng lúc càng kính nể mấy cái nội dung mà dì tư đưa cho mình.

Chợt, một tiếng hô to của Từ Ngang quấy nhiễu hai người nơi này.

Sau đó liền nghe được một trận bước chân vội vội vàng vàng, hình như có vài người đang vội vã chạy tới đây.

Từ Ngang cầm đèn lồng, bước tới đình.

Cả người Chung Tình đều khẩn trương lên, cô nghiêng mắt liền nhìn thấy bóng dáng Từ Ngang.

May mà từ trước đến nay Từ Ngang đều biết thói quen thiếu tướng, lúc nào cũng đứng xa gọi.

Cho nên tạm thời anh chỉ đi tới bậc thang của đình nghỉ mát.

Chung Tình sốt ruột, muốn ngồi dậy khỏi người Dịch Giản, nhất thời thất thần không khắc chế tốt sức lực, ngược lại không cẩn thận hung hăng cắn nơi đó của anh một cái.

Dịch Giản bị đau không nhịn được hít một hơi thật mạnh.

Từ Ngang nghe thấy tiếng động, càng lúc càng sốt ruột: "Thiếu tướng. . .
Rốt cuộc người sao rồi?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 501: Đồ Cưới Của Chung Tình (15)

Từ Ngang nghe được tiếng hít thở này, càng sốt ruột: "Thiếu Tướng. . . .
. . . . Ngài làm sao vậy?"

Âm điệu của Từ Ngang rất cao, có vẻ rất gấp gáp.

Một lúc sau, liền nhìn thấy Dịch Giản đi ra với quần áo xốc xếch.

Dịch Giản nhin đau, đôi mắt lạnh lẽo, giọng nói hiện lên vài phần tà mị và mềm mại: "Không có chuyện gì. Lui ra!"

Từ Ngang sợ hết hồn, không dám chuyển động, hắn cảm thấy giọng nói của Thiếu Tướng không giống bình thường lắm, cũng không giống đang phát bệnh, nhớ lại âm thanh khó chịu lúc này, hắn cũng không nghĩ ra rốt cuộc là không đúng ở chỗ nào, tạm thời không yên tâm hỏi: "Thiếu Tướng, ngài đang phát bệnh phải không? Có muốn gọi bác sĩ hay không?"

Không thức thời!

Dịch Giản hé mắt, cảm thấy phía dưới đau vô cùng, tay của hắn không nhìn được đụng vào hai lần, không biết chỗ kia có bị Chung Tình cắn hư hay không.

"Cút!" Dịch Giản lạnh nhạt quay về phía Từ Ngang quát một tiếng, Từ Ngang sợ hết hồn, lúc này mới theo bản năng nhìn về hướng nào đó, nhưng chỉ nhìn thấy một khoảng không đen thui lù, cái gì cũng không nhìn thấy,

thế nhưng khi nhìn kĩ lại thì lại thấy có một người đang nằm ở trên giường.

.....

Nằm ở trên giường?

Nằm cùng với Thiếu Tướng?

Từ Ngang đổ mồ hôi lạnh, lập tức căng thẳng.

Hắn sao có thể quên chuyện này!

Đêm tân hôn, Thiếu Tướng và phu nhân ở trong đình nghỉ mát lúc đêm khuya, thì còn có thể làm gì chứ?

Chắc chắn không có việc gì khác ngoài việc vợ chồng đang ân ái.

Từ Ngang vội vàng khom người: "Tôi xin lui ra."

Sau đó xoay ngoài, phất tay, đuổi những người kia ra ngoài, mặt Từ Ngang cũng có chút lúng túng, sợ quấy rầy chuyện tốt của hai người, không biết Thiếu Tướng có giận hắn hay không?

Đám người bị Từ Ngang gọi tới, kinh ngạc nhìn Từ Ngang, hỏi: "Thiếu Tướng không phải phát bệnh sao?"

Từ Ngang vội vã gật đầu, trả lời lung tung.

"Từ tiên sinh không cho Thiếu Tướng uống thuốc sao?"

"Không được. Phu nhân đang cho Thiếu Tướng uống.
." Sau khi Từ Ngang nói ra câu đó, mới ý thức được lời nói của mình, sợ nhiều người liên tưởng đến chuyện kia.

Ai ngờ một người đứng kế bên thế nhưng gật đầu: "Hóa ra phu nhân có mang theo thuốc."

Từ Ngang không mở miệng, trong lòng lặng lẽ nghĩ, không lẽ mình nghĩ nhiều?

Sau đó, hàng loạt tiếng bước chân vội vã vang lên, trong đình nghỉ mát chỉ còn lại hai người là Dịch Giản và Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 502: Đồ Cười Của Chung Tình (16)

Sau đó, hàng loạt tiếng bước chân vội vã vang lên, trong đình nghỉ mát chỉ còn lại hai người là Dịch Giản và Chung Tình

Chung Tình lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vừa nãy xém nữa bị hù chết, nếu Từ Ngang đi về phía trước một bước, là có thể nhìn thấy toàn cảnh giữa cô và Thiếu Tướng, cũng không biết có bị người ta chê cười hay không nữa.

Chung Tình không nhịn được đưa tay ra, vỗ ngực, có cảm giác mới vừa đi dạo ở quý môn quang về.

Ai ngờ, cô nghe thấy Dịch Giản đang thở dốc, hình như có gì đó không đúng, Chung Tình không nhịn được nhìn về phía Dịch Giản, một giây sau, cô mới ý thức được rằng hình như cô đã cắn hần.

Nhất thời, Chung Tình sốt ruột hần lên, cô cẩn thận từng li từng tí đưa tay chạm nhẹ vào phía bên dưới của Dịch Giản: "Đau lắm hả? Có muốn em sờ nó không?"

Dịch Giản không có mở miệng, chỉ hít sâu vài hơi, giảm bớt đau đớn của mình, sau đó mới cứng rắn chậm rãi ngồi dậy, sắc mặt có mấy phần không dễ nhìn.

Chung Tình tự nhiên không dám lên tiếng nữa, xem ra hần không vui rồi.

Thời gian trôi qua từng chút một, cơn đau của Dịch Giản đã dần giảm bớt, hần nghiêng người nhìn Chung Tình đang ngồi một chỗ, đột nhiên duỗi tay ra, đặt cô xuống dưới người của mình, sau đó cúi đầu, tàn nhẫn mà cắn vào cổ của cô.

Lúc hần cắn không hề dùng sức, hiển nhiên là đã khống chế lực đạo, nhưng vẫn để lại dấu vết mờ mờ.

Hần cắn toàn thân cô, không bỏ sót một chỗ nào.

Không khí hồi nãy còn chút lúng túng, nhưng bây giờ đã biến thành.
. không khí ái muội.

Bên trong đình nghỉ mát, vang lên âm thanh lẩm bẩm.

Âm thanh kì lạ chậm rãi truyền ra.

"Thoải mái sao? Hả?"

"Thiếu Tướng, nhẹ chút."

"Nhẹ chút? Vừa nãy em mới cắn anh hết sức đấy!"

"Em. Không phải cố ý A. Quá nặng
. Không chịu được"

"A a. Thiếu Tướng, em sai rồi, không dám nữa Sau này em sẽ không làm vậy với anh nữa."

"Hả?"

"Sẽ không cắn anh nữa A. Thiếu Tướng em đã nói sẽ không, anh tha cho em đi. Thiếu Tướng, sao anh lại càng ngày càng nặng vậy?"

"Thiếu Tướng không muốn Quá sâu , bụng em đau quá.
. . . Thật khó chịu. Thiếu Tướng."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 503: Đồ Cưới Của Chung Tình (17)

"Thiếu Tướng không muốn Quá sâu , bụng em đau quá.
. . . Thật khó chịu. Thiếu Tướng."

.

Đêm dần khuya.

Mặt trăng đã nằm ngủ, chỉ còn mỗi ánh sao lấp lánh trên bầu trời, những
vẫn còn một đôi tình nhân chưa làm việc xong, thâu đêm không ngủ
. . .

=====

=====

Chung Tình về nhà mẹ đẻ, không có đi tới nhà họ Trác, Dịch Giản cho
người đặt phòng riêng ở tiệm cơm lớn nhất thành phố X.

Cũng không có mấy người.

Chung Hân thấy Chung Tình lấy một người chồng tốt như vậy, trong
lòng vô cùng hài lòng, cô ôm con trai của mình đi tới, em bé đã hơn bảy
tháng, trong miệng phát ra tiếng bi bô.

Chung Tình thấy đứa nhỏ này đáng yêu vô cùng, đáng vẻ thật sự có mấy
phần giống Trác Nhiên và chị hai, cô ôm vào trong ngực, không chịu thả ra.

Trong đầu của cô, bỗng nghĩ đến đứa con trai của mình, nếu nó được sinh ra, chắc bây giờ đã được hơn ba tháng.

Viền mắt cô đỏ lên, cúi đầu.

Dịch Giản vẫn luôn ngồi ở một bên, nhìn về mặt Chung Tình, nhìn thấy cô có vẻ như đang nhớ đến đứa con, sắc mặt cũng có mấy phần phiền muộn.

Trác Nhiên luôn biết được chính xác Chung Tình đang vui vẻ hay đau buồn, chuyện của nhà họ Dịch từ trước đến giờ không có truyền ra ngoài, hẳn cũng không biết là đã phát sinh chuyện gì, chỉ mở miệng khuyên nhủ: "Hôm nay là ngày vui, sao em lại khóc cơ chứ?"

Chung Tình lập tức nở nụ cười, ngồi ở bên người Dịch Giản, ôm em bé cười đùa.

Món ăn được bưng lên.

Trước mặt Dịch Giản, là một bàn đầy sơn hào hải vị.

Còn có một chút rượu.

Tửu lượng của Chung Tình rất kém, sau khi uống rượu, ngày hôm sau sẽ đặc biệt đau đầu, vì thế trong bữa tiệc ở ngày đại hôn, Dịch Giản đã đổi rượu của cô thành nước trái cây.

Trác Nhiên rất thích uống rượu, Chung Tình nhớ rõ.

Vì thế đứng dậy, tự mình rót rượu cho Trác Nhiên, sau đó xoay người rót rượu cho Dịch Giản.

Chung Hân vì ngày vui của Chung Tình, cũng uống một chút rượu.

Trác Nhiên cũng để cho Chung Tình uống một chút, trong lòng Chung Tình vô cùng hài lòng, cũng không từ chối, giờ chén rượu lên, để Trác Nhiên rót rượu cho mình.

Dịch Giả giờ lên chén rượu khắc hoa, nhìn Trác Nhiên rót rượu cho Chung Tình, vẻ mặt vẫn lãnh đạm như trước không thay đổi, nhẹ nhàng mím môi, sau đó giờ lên chén rượu của mình, thờ ơ uống một hơi cạn sạch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 504: Đồ Cưới Của Chung Tình (18)

Dịch Giản giơ lên chén rượu khắc hoa, nhìn Trác Nhiên rót rượu cho Chung Tình, vẻ mặt vẫn lãnh đạm như trước không thay đổi, nhẹ nhàng mím môi, sau đó giơ lên chén rượu của mình, thờ ơ uống một hơi cạn sạch.

Sau khi hần uống xong, ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn Trác Nhiên hiện lên một chút ý lạnh.

Thật ra, hần không biết có phải là hần đa nghi rồi không.

Chỉ cảm thấy. Thái độ của Trác Nhiên đối với Chung Tình, rất là nhiệt tình.

Có chút nhiệt tình quá mức.

Hần đương nhiên biết Trác Nhiên và Chung Hân là bạn thanh mai trúc mã từ lúc nhỏ, lúc hai người còn ở trong bụng, thì đã định ra hôn sự này rồi.

Thế nhưng hần cũng biết, lúc nhỏ Chung Tình xuất hiện ở nơi nào thì Chung Hân cũng ở đấy, và tất nhiên Trác Nhiên cũng ở đó.

Trác Nhiên rót đầy rượu cho Chung Tình, lúc này mới giơ chén rượu của mình lên, đụng vào chén rượu của Chung Tình, quay đầu nhìn Chung Hân, sau đó nói với Dịch Giản: "Mọi người cùng nhau uống một chén nào."

Dịch Giản lười biếng dựa người ở nơi đó, ánh mắt đậm bạc, thờ ơ không nói gì.

Chung Tình giơ chén rượu, rồi uống vào, ai ngờ Dịch Giản đưa tay ra đề lại cổ tay cô: "Không được uống."

Giọng nói của Dịch Giản rất cặn, nhưng mang theo sự quyết đoán.

Chung Hân và Trác Nhiên vốn luôn kiêng kỵ với Dịch Giản, hăn vừa nói ra câu đó, nụ cười trên mặt hai người lập tức thu lại, chỉ có thể phụ họa với Dịch Giản, nói: "Chung Tình, em có muốn đổi rượu thành nước trái cây không?"

Nụ cười của Chung Tình cũng cứng ngắc theo, cô quay đầu nhìn Dịch Giản một chút, cẩn thận dò xét vẻ mặt của Dịch Giản, trong lòng không nhận được có chút khó chịu, liền nhẹ nhàng tránh thoát khỏi tay của Dịch Giản, nhỏ giọng nói: "Không sao đâu Chỉ một chén thôi mà, không say được, hiếm khi Trác Nhiên và chị hai đều ở đây. anh cứ mặc kệ em."

Ánh mắt Dịch Giản rất nhạt, trông mắt đen kịt giống như một vùng nước đọng, yên tĩnh vô cùng, rơi vào trên người Chung Tình, hình thành nên một bầu không khí lạnh lẽo.

Chung Tình đã quá quen với tính tình nhìn không thấu của Dịch Giản, cũng biết hăn lúc này đang tức giận rồi, hăn không muốn mình bị say rượu đây mà, liền bĩu môi: "Anh nhìn anh xem, luôn như vậy, dọa sợ Trác Nhiên và chị hai rồi."

Trong giọng nói của cô, dường như còn ẩn giấu một chút chỉ trích, ngón tay Dịch Giản dừng một chút, chậm rãi từ trên cổ tay của cô, lấy chén rượu ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 505: Đồ Cưới Của Chung Tình (19)

Trong giọng nói của cô, dường như còn ẩn giấu một chút chỉ trích, ngón tay Dịch Giản dừng một chút, chậm rãi từ trên cổ tay của cô, lấy chén rượu ra.

Không nói câu nào bưng chén rượu lên, đụng vào chén rượu của mọi người, uống vào.

Chung Tình vui vẻ uống rượu, mỉm cười quay về phía Chung Hân và Trác Nhiên nói: "Không có chuyện gì đâu Tính tình Thiếu Tướng như vậy đó, anh ấy biết em không thể uống rượu nên mới làm như vậy."

Sắc mặt Chung Hân hòa hoãn được chút ít, cho rằng Thiếu Tướng thật sự quan tâm Chung Tình, càng hài lòng: "Thấy em hạnh phúc như vậy, trong lòng chị rất vui."

Sau đó, nâng chén uống một ngụm.

Dịch Giản không thích nói chuyện, vì thế lúc nào cũng trầm mặc, đôi mắt của hắn vẫn nhìn chăm chăm Chung Tình, cảm thấy người phụ nữ của mình đang thao thao bất tuyệt có nhiều lời muốn nói.

Bọn họ nói một chút chuyện hồi còn bé, không nói vào một câu nào, chỉ lẳng lặng nghe.

Trác Nhiên thỉnh thoảng sẽ nói một chút chuyện cười, chọc Chung Tình cười không ngừng, giống như trong giây phút đó, Trác Nhiên, Chung Tình, Chung Hân trở lại những năm tháng lúc còn sống ở nhà họ Chung.

Càng nói chuyện thì càng nghiện, càng uống càng hăng say.

Dịch Giản yên tĩnh ngồi ở chỗ đó, toàn thân từ trên xuống dưới bao phủ một tầng nhàn nhạt ưu thương, hân giống như người đứng, không nên tồn tại ở nơi này.

Thật ra, Trác Nhiên và Chung Hân không phải không có chú ý tới hân, chẳng qua hân quá ít nói, tính tình lại lạnh nhạt, khiến mọi người cảm thấy sợ sệt, tự nhiên không dám cùng hân nói chuyện.

Chung Tình mới uống hai ba chén rượu đã cảm thấy đầu có chút choáng váng, Trác Nhiên kêu phục vụ mở cửa sổ ra, sợ cô ới ra ngoài, nên đưa qua một ít dấm táo.

Ai ngờ Chung Tình vừa uống một hớp dấm táo, liền muốn ới ra ngoài, ngất ngây đứng lên, cảm thấy đầu nặng thân nhẹ, cô cúi người xuống, ới nửa ngày nhưng không ới ra được cái gì, cảm thấy lực phủ ngũ tạng nóng như lửa đốt, rất khó chịu.

Chung Hân ôm em bé nên không thể chăm sóc cho Chung Tình.

Trác Nhiên liền nhanh chóng đi đến chỗ Chung Tình, đưa tay vỗ vào phía sau lưng cô, muốn cho cô dễ chịu một chút.

Trác Nhiên còn nhờ người phục vụ nấu nước sôi để nguội.

Tỉ mỉ chăm sóc chu đáo.

Dịch Giản vẫn ngồi ở chỗ đó, từ đầu đến cuối không hề động đậy.

Hân đang thất thần.

Nhìn cảnh tưởng trước mắt này.

Bởi vì uống rượu nên sắc mặt cô đỏ hồng, vô cùng đáng yêu.

Trác Nhiên đứng dậy, vẻ mặt hiện lên vẻ lo lắng, nhưng miệng thì nói năng hùng hồn: "Sớm biết em như vậy, thì đã không cho em uống rồi, đã nhiều năm như vậy, mà vẫn còn khó chịu khi uống rượu!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 506: Đồ Cưới Của Chung Tình (20)

Trác Nhiên đứng dậy, vẻ mặt hiện lên vẻ lo lắng, nhưng miệng thì nói năng hùng hồn: "Sớm biết em như vậy, thì đã không cho em uống rồi, đã nhiều năm như vậy, mà vẫn còn khó chịu khi uống rượu!"

Hắn mặc dù đang trách móc, nhưng vẻ mặt lại đau lòng.

Dịch Giản không tự chủ nắm chặt nắm đấm.

Hắn biết, hắn đang tự ngược đãi chính mình.

Tự mình chuốc lấy khổ.

Hắn hoàn toàn có thể không cho cô gặp Trác Nhiên, không cho cô gặp Chung Hân, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy lúc cô ở bên cạnh hắn, chỉ luôn bày ra một bộ dáng quy củ, nụ cười đúng mực.

Nụ cười ấy đẹp vô cùng.

Nhưng lại không có sức sống.

Thế nhưng lúc hắn làm cho cô vui, làm cho cô hài lòng, thì hắn lại cực kì khổ sở.

Đặc biệt mỗi một lần nhìn thấy bọn họ ở cùng nhau, lúc hắn (Trác Nhiên) đối xử tốt với cô, còn cô thì mỉm cười tiếp nhận, hắn liền cảm thấy vô cùng bi ai.

Thật ra. Những lúc hăn đối xử tốt với cô, nhưng cô lại âm thầm đẩy ra.

Giống như ở trong thế giới của cô, hăn chỉ là một người ngoài cuộc.

Hăn ngồi ở chỗ này, giống như đang quấy rầy bọn họ gặp nhau.

Hay là hăn không nên xuất hiện ở đây.

Hăn nghĩ, chỉ cần làm cho cô vui vẻ, cho dù có xảy ra chuyện gì hăn cũng có thể nhẫn nhịn, thế nhưng lúc chân chính đối mặt với chuyện này, hăn lại cảm thấy trong lòng ngọt ngào vô cùng.

Trác Nhiên và Chung Hân, Chung Tình đều không có chú ý tới sắc mặt đang trở nên khó coi của Dịch Giản, Từ Ngang đứng ở một bên, nhưng trong lòng lại rất rõ ràng.

"Chung Tình, thoải mái hơn chút nào chưa?" Trác Nhiên vỗ lưng Chung Tình, quan tâm hỏi.

Ai ngờ Chung Tình không có đứng vững, thiếu một chút nữa là đã ngã chống vó, cũng may Trác Nhiên kéo cô lại, vững vàng đỡ lấy cô.

Dịch Giản thế nhưng "Đặng" một cái đứng lên, nắm lấy tay Chung Tình, ôm cô vào trong ngực mình.

Chung Tình bị Dịch Giản lôi kéo như thế, cảm thấy dạ dày sôi trào, khẽ dựa vào trong ngực hăn, cúi đầu xuống, một hơi ới ra ngoài.

Ói lên toàn thân Dịch Giản.

Sau khi Chung Tình ới xong, cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, cũng dần dần tỉnh táo lên, không còn khó chịu như hồi nãy.

Cúi đầu, nhìn thấy cả người Dịch Giản toàn là thứ dơ bẩn, cô vội vàng cầm khăn tay lau khắp nơi.

Ai ngờ, Dịch Giản lại vứt khăn tay đi, không nói câu nào bắt lấy tay cô, đi ra ngoài cửa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 507: Đồ Cưới Của Chung Tình (21)

Ai ngờ, Dịch Giản lại vứt khăn tay đi, không nói câu nào bắt lấy tay cô, đi ra ngoài cửa.

Từ Ngang vội vàng đuổi theo, còn cẩn thận hỏi một câu: "Thiếu Tướng, về nhà họ Dịch ạ?"

Dịch Giản gật đầu.

Chung Tình đứng lại không chịu chuyển động, cô chỉ mới nhìn thấy chị hai, sao lại trở về sớm như vậy?

Lần này đi, cũng không biết phải qua bao lâu mới có thể gặp lại bọn họ.

Nhất thời, Chung Tình mở miệng la hét: "Em không muốn trở về, Thiếu Tướng cho em ở lại một chút đi."

Dịch Giản nghe thấy lời nói của cô, sắc mặt càng khó coi.

Bàn tay đang nắm lấy cổ tay cô, bắt đầu dùng sức, Chung Tình bị đau nhưng vẫn cố khấn cầu: "Thiếu Tướng, chỉ một chút thôi, em đã lâu rồi không có gặp chị hai."

Cô thật sự rất muốn ở bên chị hai thêm một chút nữa.

Cô rất nhớ chị hai, rất thương chị hai, lúc nào cũng nhớ đến chị hai, cô có rất nhiều điều muốn nói với chị.

Trong lòng của cô, có rất nhiều điều oan ức và khổ sở, cô không thể nói với người khác được, chỉ có thể nói với chị hai.

Dịch Giản quay đầu, nhìn Chung Tình, sắc mặt của hân hiện lên một chút chần chờ.

Chung Hân nhìn thấy dáng vẻ của Chung Tình như vậy, vô cùng đau lòng, không kiềm chế nổi mở miệng nói: "Thiếu Tướng, có thể để Chung Tình ở đây thêm một chút nữa được không, ngài quay về thay quần áo trước đi, khi nào em ấy khỏe lại thì hãy đưa em ấy về. Nếu Thiếu Tướng bận công chuyện, thì Trác Nhiên có thể đưa Chung Tình về sau."

"Đúng vậy, tôi có thể đưa Chung Tình về sau." Trác Nhiên cũng phụ họa nói theo.

Chung Tình đột nhiên gật đầu, cô vô cùng mong chờ, nói: "Chỉ một chút thôi, có được hay không? Một lát nữa anh hãy đến đón em."

Giọng nói của cô có chút làm nũng, làm tâm Dịch Giản mềm đi, cuối cùng vẫn chậm rãi thả tay cô ra, gật đầu, nhìn cô một lát, mới mở miệng nói: "Thay quần áo xong, anh sẽ tới đón em."

Chung Tình lúc này mới cười lên, tránh thoát khỏi tay của Dịch Giản, một lần nữa quay trở về bàn cơm.

Dịch Giản nhìn dáng vẻ Chung Tình vô cùng phấn khởi, mí mắt hạ xuống, che lại sự thương tâm trong đôi mắt, hân đứng đó, phát hiện cô không hề nhìn lấy hân một lần, lúc này mới xoay người, chậm rãi rời đi.

Hân cảm thấy trong lòng của mình, đang chôn một trái bom, hân đã lơ là bỏ qua nó đến khi Chung Tình gặp Trác Nhiên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 508: Đồ Cưới Của Chung Tình (22)

Hắn cảm thấy trong lòng của mình, đang chôn một trái bom, hắn đã lơ là bỏ qua nó đến khi Chung Tình gặp Trác Nhiên.

Mới vừa quên được nó, thì nó lại xuất hiện, lúc nào cũng có thể nổ tung.

Giống như bây giờ vậy.

Cô vừa thấy hắn đồng ý, là đã lập tức xoay người chạy đến chỗ nào đó, dáng vẻ không thể chờ đợi được nữa, hắn nhìn thấy như vậy, trong lòng cảm thấy vô cùng bi ai.

Đứng như thế nửa ngày, cô cũng không nhìn lấy hắn một cái, biểu hiện của cô giống như không quan tâm đến sự tồn tại của hắn.

Cho dù cô đối xử với hắn rất tốt, giống như buổi tối hai ngày trước, lúc bọn họ hoan. ái, giống như một cặp vợ chồng thật sự, thế nhưng đó chỉ là phương thức mà cô muốn làm hắn vui lòng mà thôi.

Thế nhưng, cho dù cô lấy lòng hắn, hắn vẫn cảm giác được tuy bề ngoài cô hay cười, nhưng bên trong vẫn cất giấu nỗi chua xót.

Dịch Giản nghĩ, mình thật sự đứng không nổi nữa, nếu hắn còn đứng ở chỗ này, sợ là sẽ ngã quy mất.

Hắn nhất định phải rời đi.

Nhất định phải xoa dịu bản thân, không thể để cho cô căm ghét hẳn.
.

Hẳn biết. Nếu hiện tại, hẳn cho cô lựa chọn giữa hẳn và bọn họ, cô tất nhiên sẽ không chút lưu tình lựa chọn bọn họ, bỏ qua hẳn!

Nhất thời, Dịch Giản nắm chặt năm đấm, xoay người, không chần chờ rời đi.

Sau khi Thiếu Tướng rời đi, bầu không khí trong phòng lập tức vui vẻ hơn hẳn.

Ba người tiếp tục nói thao thao bất tuyệt.

Nói một hồi, Chung Hân bỗng thu lại nụ cười trên môi, nắm tay Chung Tình, nhỏ giọng dặn dò: "Chung Tình, em đã gã vào nhà họ Dịch rồi, nhà họ Dịch là một đại gia đình, đàn ông tam thê tứ thiếp đều là chuyện rất bình thường Em nên cẩn thận một chút, đừng đặt nặng vấn đề này ở trong lòng."

Chung Tình cũng thu lại nụ cười, cô chậm rãi chớp mắt một cái, mới ý thức được chị hai đang nói đến cái gì, cô cúi đầu, suy nghĩ một chút, mới nói: "Chị hai, chị đang nói cái gì vậy, sao em có thể để trong lòng được chứ."

"Em gái ngốc, không phải chị hai đang quan tâm em sao? Thiếu Tướng tốt như vậy, có rất nhiều người phụ nữ ái mộ ngài ấy đấy, cho dù hiện tại ngài ấy đã kết hôn, nhưng cũng không biết có bao nhiêu thiên kim danh môn muốn tiến vào trong ngực ngài ấy đâu, em phải nghĩ cho bản thân mình, để đến lúc đó em cũng không có đau khổ quá nhiều." Trác Nhiên giải thích điều Chung Hân muốn nói.

Chung Tình cúi thấp đầu, vẻ mặt nhàn nhạt, không có mở miệng nói chuyện.

"Chung Tình, em phải biết, có em bé mới là sự đảm bảo hữu hiệu nhất, chỉ cần em có em bé, Thiếu Tướng có như thế nào thì cũng sẽ không bao giờ bỏ em đâu."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 509: Đồ Cưới Của Chung Tình (23)

"Chung Tình, em phải biết, có em bé mới là sự đảm bảo hữu hiệu nhất, chỉ cần em có em bé, Thiếu Tướng có như thế nào thì cũng sẽ không bao giờ bỏ em đâu. Chẳng qua. Có thể thấy trong lòng Thiếu Tướng có em, tạm thời em không cần quan tâm đến những chuyện này. Chị chỉ sợ tương lai."

"Chị hai, em hiểu ý của chị, chẳng qua chị hai của em thật là may mắn, chị và Trác Nhiên hạnh phúc như vậy, kết hôn đã lâu như vậy, nhưng Trác Nhiên vẫn chỉ có một mình chị, không có nói muốn cưới vợ bé."

"Đương nhiên anh sẽ không cưới vợ bé, từ trước đến giờ trong lòng của anh chỉ có mỗi Chung Hân." Trác Nhiên ngượng ngùng nở nụ cười, vẻ mặt có mấy phần lúng túng, hắn nhìn Chung Tình một chút, sau đó giống như đang âm thầm tự nói với mình điều gì, tiếp tục nói: "Anh chỉ thích mỗi Chung Hân!"

Đúng, chỉ thích mỗi Chung Hân.

Từ nhỏ đến lớn, cô gái này chính là vị hôn thê của hắn.

Hắn không được có bất kì sự mong nhớ nào đến người nào khác.

Vì hắn biết, vào nhiều năm trước, lòng của hắn đã sớm lặng lẽ thay đổi . .
.

Thế nhưng, đây chỉ có thể là bí mật một mình hăn biết. Hăn sẽ không bao giờ để bất cứ ai biết điều này.

"Chị hai, chị xem, anh rể đã nói như vậy rồi, chị thật hạnh phúc!" Chung Tình đùa giỡn nói.

Chung Hân đỏ mặt cúi đầu, mỉm cười hạnh phúc, cô cũng cảm thấy mình là rất hạnh phúc, có người chồng như vậy thì cô còn muốn gì nữa?

Thời đại này, đàn ông tam thê tứ thiếp là chuyện rất bình thường, nhưng Trác Nhiên vẫn đối xử với cô rất tốt. Chưa bao giờ quan tâm đến người phụ nữ khác.

Trác Nhiên nghe vậy, nhìn Chung Tình nở nụ cười thân thiết, trong lòng chậm rãi bình tĩnh lại.

Có một số việc, không thể để bị đánh vỡ.

Một khi đánh vỡ, hăn sẽ mất hết tất cả.

Hăn sẽ mất đi Chung Hân, sẽ mất đi tình yêu của cô.

"Chung Tình chế nhạo chị hoài. nhưng em cũng đừng có nói chị không, em cũng nên ghi nhớ những lời của chị vào trong lòng đi." Chung Hân nâng mắt lên, nén cười, không yên lòng nói lại một lần nữa.

"Chị hai, chị đông dài quá đi, lẽ nào chị không biết em sợ chết nhất ư? Tình yêu cũng có thể hại chết người, em lúc nào cũng nói với chính mình, cả đời này em tuyệt đối sẽ không đụng vào chuyện này."

Chung Tình nhắc tới chuyện cũ, vẻ mặt ba người liền bắt đầu khổ sở.

Bên trong căn phòng, sự yên lặng kéo dài thật lâu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 510: Đồ Cưới Của Chung Tình (24)

Chung Tình nhắc tới chuyện cũ, về mặt ba người liền bắt đầu khổ sở.

Bên trong căn phòng, sự yên lặng kéo dài thật lâu.

Năm đó. Mẹ của Chung Tình rất yêu cha cô, mặc kệ cha Chung Tình đã có vợ, bà vẫn quyết tâm muốn gả cho cha của Chung Tình làm thiếp.

Đàn ông đều có hoa tâm, mẹ Chung Tình xinh đẹp như hoa như ngọc kiên quyết muốn gả cho mình, trong lòng cũng khó tránh khỏi có một chút tự hào.

Lúc mới bắt đầu, ông vẫn ở cùng mẹ của Chung Tình, sống một cuộc sống thần tiên quyến lữ.

Sau đó, ông lại lặng lẽ đưa một người phụ nữ khác vào nhà.

Mẹ của Chung Tình bắt đầu phiền não, hay cãi nhau với ông, tâm của đàn ông đều rất dễ dàng thay đổi, phụ nữ càng nháo đi như vậy, đàn ông càng cảm thấy phiền, dần dần mẹ của Chung Tình bị lạnh nhạt.

Cũng có nghĩa là thất sủng.

Lúc nhà Thanh bị diệt, cha Chung Tình đi tới thành phố X, mẹ của Chung Tình cũng đã hoài thai, có Chung Tình.

Thế nhưng, bà vẫn hoàn toàn bị lạnh nhạt.

Bà không cam lòng.

Hoặc có thể nói, bà thật sự quá yêu người đàn ông kia.

Tuổi thanh xuân, vẻ đẹp của bà đều vì người đàn ông kia mà héo úa.

Vì thế, bà bắt đầu điên cuồng hẳn lên.

Bà chán ghét Chung Tình, ngược đãi Chung Tình, thậm chí muốn ném đứa bé này đi.

Cha Chung Tình vào lúc ấy đã có bảy người vợ bé, đã sớm đem những năm tháng vui vẻ kia bỏ ra sau đầu.

Mẹ Chung Tình thấy không thể níu kéo được ông, sau đó bà liền bị điên, trong miệng lúc nào cũng gọi tên của cha Chung Tình, vẻ mặt ngốc nghếch nói, tâm chỉ dành cho một người, cuối đời bất tương phụ.

Chung Tình sợ hãi, thường trốn mẹ của mình, nhưng từ nhỏ lại cùng bà sống nương tựa lẫn nhau mà lớn lên, bên ngoài thì bị các chị khác bắt nạt, ở trong nhà thì lại bị chính mẹ ruột của mình ghét bỏ.

Cô vào lúc ấy, nhưng không hề rơi một giọt nước mắt.

Cô chỉ biết cô càng khóc, mẹ cô càng ghét cô thêm.

Thế nhưng vẫn có một ngày, lúc cô mơ màng tỉnh ngủ, đến xem mẹ của cô thì phát hiện bà đang mặc bộ đồ cưới màu đỏ, trang điểm một cách cực kỳ cẩn thận, nằm ở trên giường, chết đi.

Mẹ của cô cắt cổ tay tự sát.

Dòng máu đỏ tươi tràn ra giường, chỗ nào cũng có mùi máu tanh, bây giờ khi Chung Tình nghĩ tới, vẫn cảm thấy vô cùng khủng bố.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 511: Đồ Cưới Của Chung Tình (25)

Dòng máu đỏ tươi tràn ra giường, chỗ nào cũng có mùi máu tanh, bây giờ khi Chung Tình nghĩ tới, vẫn cảm thấy vô cùng khủng bố.

Cũng chính bởi vì mẹ của Chung Tình chết đi, mà cô hoàn toàn tứ cố vô thân ở nhà họ Chung.

Rõ ràng là tiểu thư, nhưng lại có vận mệnh của người giúp việc.

Các chị của cô đều chán ghét cô, có thể là vì mẹ của cô, mà bọn họ gọi cô là con của kẻ điên.

Thậm chí có người lúc tâm trạng không tốt, thì sẽ mắng chửi cô.

Buổi tối cô thường nằm mơ thấy ác mộng, nhiều lần mơ thấy mẹ cô đang chảy máu đầy đất, cô sợ muốn chết, không dám ngủ, luôn cảm giác nhắm hai mắt lại, sợ sẽ chết theo mẹ.

Cô cũng không biết làm cách nào mà vượt qua khoảng thời gian đó.

Bây giờ nghĩ tới, vẫn cảm thấy cực kì hoảng hốt.

Sau đó chị hai giúp cô. Trác Nhiên lại hay qua nhà họ Chung chơi, lúc này cô mới không có bị bắt nạt.

Sau đó, cô cũng không biết tại sao mình lại trở nên không phải là chính mình, nghĩ ra nhiều biện pháp để những người từng bắt nạt cô, phải bị bắt

nạt giống như cô trước kia.

Nghĩ tới đây, Chung Hân bỗng mở miệng, nhìn Chung Tình, mỉm cười nói: "Không nghĩ tới, em lại được cha yêu thích."

Chung Tình mỉm cười, không nói gì.

"Chẳng qua. Anh vẫn nhớ rõ một chuyện, lúc trước có một ngày em bị mất tích, là chị hai để lạc mất em, cha đã vội vàng đi tìm em, nhưng tìm cả một đêm cũng không thấy Cha đã phạt chị hai em một ngày một đêm không được ăn cơm. Lúc ấy, chúng ta hỏi em đi nơi nào, em cũng không chịu nói. bây giờ nghĩ tới, chẳng lẽ đó cũng là mưu kế của em?" Trác Nhiên nghiêng đầu, nhìn Chung Tình hỏi.

"Có chuyện như thế sao? Sao em lại không nhớ rõ nhỉ?" Chung Tình chần chờ hỏi một câu, cô suy nghĩ hồi lâu, nhưng không có ấn tượng gì, cuối cùng vẫn lắc đầu: "Không nhớ rõ Chúng ta đừng nói tới mấy chuyện không vui này, nó đã qua rồi"

Thật ra Chung Tình sợ nhất chính là nhớ lại chuyện cũ, cô đã từng làm rất nhiều chuyện, nhưng bản thân cô lại không nhớ rõ, thật ra ở trong tiềm thức cô luôn bắt buộc mình phải quên đi những chuyện đó.

Bởi vì những chuyện này, chính là một cơn ác mộng đối với cô!

"Chị hai, chị yên tâm. Em sẽ luôn ghi nhớ lời của chị, hướng chị. chị hai, em hoàn toàn không hề thích Thiếu Tướng"

Chung Tình nhìn Chung Hân, vì để cho chị hai yên tâm, cô ăn ngay nói thật nói: "Em sẽ không bao giờ yêu anh ấy."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 512: Thăng Nhóc Lừa Đảo Đây (1)

Chung Tình nhìn Chung Hân, vì để cho chị hai yên tâm, cô ăn ngay nói thật nói: "Em sẽ không bao giờ yêu anh ấy."

Cả đời này, cô sẽ không bao giờ yêu ai.

Chung Hân mím môi nở nụ cười, chẳng qua cảm thấy Chung Tình đang nói sảng, không thích Thiếu Tướng? Sẽ có người phụ nữ không thích Thiếu Tướng sao?

Lập tức. Trong phòng, tiếp tục truyền đến tiếng cười nói.

=====

"Thiếu Tướng, không đón phu nhân sao?" Từ Ngang vừa mới lên cầu thang nhưng không hiểu vì sao Dịch Giản lại không có đi vào, mà lại xoay người đi xuống.

Dịch Giản không mở miệng, vẻ mặt vô cùng lạnh nhạt, bóng lưng cứng ngắc, giống như đang tức giận, Từ Ngang đương nhiên không dám nhiều lời, chỉ có thể nhìn ra ngoài, trong đầu vô cùng mờ mịt, Thiếu Tướng chỉ đứng ở trước cửa một lát, rồi lại đột nhiên xoay người đi xuống.

Nghĩ thì nghĩ, Từ Ngang vẫn cấp tốc theo Dịch Giản đi xuống cầu thang.

Lên xe.

Dịch Giản vẫn chưa để Từ Ngang lái xe, nhắm mắt lại, vô cùng lười biếng dựa lưng vào phía sau xe, giống như đang suy nghĩ cái gì đó.

Thật ra. Hắn trở lại nhà họ Dịch, vừa mới tắm rửa sạch sẽ, thay quần áo, là đã cảm thấy đứng ngồi không yên.

Không có Chung Tình ở bên, không nhìn thấy Chung Tình, hắn sẽ khó tránh khỏi suy nghĩ nhiều, liền vội vàng quay trở lại.

Ai ngờ mới vừa đi đến trước cửa, lại nghe được cuộc nói chuyện của bọn họ.

Lúc đó Từ Ngang còn cách hắn rất xa, đang ở chỗ đậu xe.

“Chẳng qua. Anh vẫn nhớ rõ một chuyện, lúc trước có một ngày em bị mất tích, là chị hai để lạc mất em, cha đã vội vàng đi tìm em, nhưng tìm cả một đêm cũng không thấy.....”

Hắn nghe được câu nói này, dừng chân lại, bàn tay lặng lẽ nắm chặt.

Ai ngờ, hắn chờ được một lúc, thì lại nghe cô nói một câu: "Em không nhớ rõ Có chuyện này sao?"

Sắc mặt hắn hơi cay đắng, cúi đầu điều chỉnh hô hấp, vừa muốn đẩy cửa ra, nhưng lại nghe được cô thề non hẹn sắt ————

Chị hai, em hoàn toàn không thích Thiếu Tướng .

Hơn nữa em sẽ không bao giờ yêu anh ấy.

Tay của hắn đặt ở trên chốt cửa, không còn một chút khí lực nào.

Thật ra, hắn biết ý nghĩ trong lòng cô, nhưng khi hắn nghe được rõ ràng câu nói đó, trong lòng vẫn không tránh khỏi có chút khó chịu.

Ánh mắt của hắn trong giây phút đó rất lạnh, hồi lâu, hắn buông tay, nghe trong phòng có tiếng nói cười, xoay người rời đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 513: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này (2)

Ánh mắt của hắn trong giây phút đó rất lạnh, hồi lâu, hắn buông tay, nghe trong phòng có tiếng nói cười, xoay người rời đi.

Hắn sợ sau khi hắn đi vào sẽ làm bọn họ mất vui.

Không bằng trở về xe, lạng lẽ chờ.

Xem ra hôm nay, cô thật sự rất vui. Chỉ cần làm cho cô hài lòng là được rồi!

Vẻ mặt Dịch Giản nhàn nhạt, thái độ lãnh đạm, nhắm mắt lại, toàn thân tản mát ra khí tức lạnh nhạt.

Từ Ngang xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn Dịch Giản, không biết Thiếu Tướng lúc này như thế nào. Nhưng hắn lại cảm thấy, Thiếu Tướng lúc này đang cực kì kiên nhẫn.

.....

Bất tri bất giác, sắc trời đã dần tối.

Chung Tình phát hiện, đã trôi qua cả buổi chiều.

Món nợ này, Dịch Giản đã sớm kết, ba người đi xuống lầu, Chung Hân vốn định đưa Chung Tình về nhà họ Dịch, nhưng lại nhìn thấy chiếc xe

màu đen đang đậu ở trước mặt bọn họ, cửa xe mở ra, bên trong là vẻ mặt lạnh nhạt của Dịch Giản.

Từ Ngang xuống xe, mở cửa xe ra.

Chung Tình đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cô nhìn Chung Hân, viền mắt lập tức đỏ lên, sau buổi gặp mặt này, tuy bọn họ ở cùng một thành phố, nhưng lại không biết khi nào mới có thể gặp lại nhau.

"Chung Tình." Viền mắt Chung Hân cũng đỏ lên, mũi cũng đỏ, Tiểu Bảo Bảo nằm trong ngực của cô dường như cũng cảm nhận được mẹ mình đang khổ sở, cũng oa oa khóc lên: "Em phải giữ gìn sức khỏe, chăm sóc tốt chính mình, có thời gian hãy gọi điện thoại cho chị nhé, chị sẽ đến gặp em."

Trong lòng Chung Tình khó chịu, gật đầu: "Biết rồi, chị hai chị cũng vậy nha, có thời gian thì cùng Trác Nhiên đến thăm em."

Chung Hân gật đầu, đưa con cho Trác Nhiên, đưa tay ra ôm Chung Tình thật chặt.

Hồi lâu, Chung Hân mới nín khóc mà mỉm cười nói với Chung Tình: "Em coi trí nhớ của chị này, Trác Nhiên tự mình chuẩn bị lễ vật kết hôn cho em, xem quên chưa cho em rồi."

Nói xong, cô quay đầu gọi Trác Nhiên: "Trác Nhiên, ông chồng ngốc này, anh chuẩn bị quà cho em ấy hết rồi, sao chưa đưa cho em ấy nữa?"

Trác Nhiên cũng lập tức nhớ ra, vội vàng lấy ra lễ vật mà mình đã chuẩn bị, đưa cho Chung Tình.

Chung Tình hai tay nhận lấy, Trác Nhiên bình tĩnh nhìn cô, nói hai chữ: "Bảo trọng."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 514: Thăng Nhóc Lừa Đảo Đây (3)

Chung Tình hai tay nhận lấy, Trác Nhiên bình tĩnh nhìn cô, nói hai chữ: "Bảo trọng."

"Hai người cũng vậy, bảo trọng." Chung Tình vừa lên tiếng, nước mắt lập tức rơi xuống.

Dịch Giản xuống xe, nhìn thấy bọn họ lưu luyến không rời, hẳn cảm thấy vô cùng chướng mắt, nhưng chỉ đưa tay ra, không nói câu nào kéo Chung Tình vào trong ngực của mình, gắt gao khóa lại.

Sau đó, ôm lấy thân thể của cô, nhét vào trong xe.

Chung Tình lên xe mà lưu luyến không rời, kéo cửa xe xuống, không ngừng vẫy tay tạm biệt Trác Nhiên và Chung Hân.

Đi được một khoảng rồi, cô mới từ ngoài cửa sổ, đuổi đầu trở về.

Bên trong xe rất yên tĩnh, Dịch Giản không mở miệng nói câu nào.

Bầu không khí có chút đình trệ.

Từ Ngang mở miệng đánh tan bầu không khí căng thẳng này, nói: "Phu nhân, cô nói chuyện cũng lâu thật, Thiếu Tướng đã đợi cô cả một buổi trưa rồi đó."

Vẻ mặt Chung Tình sững sờ, nhưng cô không có mở miệng nói chuyện, xoay đầu nhìn Dịch Giản, phát hiện vẻ mặt của hắn vẫn lạnh nhạt như vậy, đáng vẻ như không muốn nói chuyện, lúc này mới lên tiếng nói: "Hai người đợi cả một buổi ư? Sao không nói cho tôi biết?"

Dịch Giản không nói lời nào.

"Thiếu Tướng vốn đã đi tới cửa rồi, nhưng chỉ đứng ở trước cửa một chút rồi đi xuống."

"Nếu đã lên tới rồi, tại sao không gọi tôi ra?" Chung Tình lần này nhìn Dịch Giản hỏi.

Nhưng không nghe thấy câu trả lời.

Lần này Từ Ngang không hề trả lời, chính hắn cũng không biết tại sao Thiếu Tướng lại không gọi phu nhân đi ra.

Trong lòng Chung Tình có chút ngổn ngang, cô bất an nhìn Dịch Giản.

Dịch Giản biết cô đang nhìn mình, nhưng chỉ yên lặng nhìn thẳng phía trước, từ đầu đến cuối không nhìn cô một lần nào.

Cửa sổ không có đóng, gió thổi qua, mái tóc dài của cô rơi vào trên mặt của hắn, mềm mại, ngứa ngứa, thậm chí còn ngửi được một chút hương bạc hà nhàn nhạt.

Hồi lâu, cô mới chậm rãi quay đầu, không nhìn hắn nữa: "Thiếu Tướng. Tại sao không nói lời nào vậy?"

Dịch Giản thở dài một hơi, chung quy hắn vẫn không thể nhẫn tâm làm lơ cô: "Không có, sợ ảnh hưởng mọi người."

Ngón tay Chung Tình run lên, cầm khăn tay, dùng sức dò.

Hắn nói cái gì? Sợ ảnh hưởng bọn họ?

Bởi vì cô nửa trách cứ nửa e thẹn nói câu kia, nói chị hai và Trác Nhiên đều sợ hắn, vì thế nên lúc hắn đến, nhưng vẫn không đi vào sao?

Chung Tình chao đảo, cảm thấy thế giới như muốn sụp đổ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 515: Thăng Nhóc Lừa Đảo Này (4)

Chung Tình chao đảo, cảm thấy thế giới như muốn sụp đổ.

Cô không tiếp tục nói nữa.

Hắn cũng không lên tiếng, chỉ nhìn về phía trước, có chút xuất thần, đột nhiên, hắn cảm giác được tay của hắn đang bị đôi tay nho nhỏ của cô nắm chặt.

Cơ thể của hắn cứng đờ, nghiêng đầu nhìn vào mắt của cô, bên trong hiện lên sự yên bình, khiến cho lòng của hắn một chút chua xót.

Động tác này cực kỳ thân mật.

Mười ngón tay đan vào nhau, tâm liền tâm.

Mặt Chung Tình ửng đỏ, cũng không dám nhìn Dịch Giản, chỉ dám dùng một ít khí lực, nắm chặt tay của hắn.

Cô cũng không biết tại sao cô lại làm như thế, chẳng qua cảm thấy trong lòng vô cùng xấu hổ, theo bản năng muốn làm như vậy.

Hắn không có tránh tay cô ra, mà cũng bắt chước dùng một ít khí lực nắm chặt tay cô.

Chung Tình hít vào một hơi thật dài, lúc này mới nhận ra lòng bàn tay của mình và lòng bàn tay của hắn đã ướt nhẹp, thân thể của cô cũng không

còn run rẩy nữa.

Nghiêng đầu nhìn gò má xinh đẹp của hắn, nhẹ nhàng ngã đầu vào trên bờ vai của hắn, không nói gì.

Dịch Giản ở ngồi kế bên, tiếp tục không nói câu nào.

Chung Tình cảm thấy có chút khó chịu, giống như mình vừa bị mất đi một thứ gì đó.

Cô có chút khổ sở, khổ sở đến không thể thở nổi.

Hốc mắt của cô đỏ lên, cô cái gì cũng có thể chịu đựng, cái gì cũng có thể quyết tâm, nhưng khi người đàn ông này không nói câu nào, lại làm cho cô có cảm giác mình không có cách nào hiểu rõ hắn?

Nước mắt của cô rơi xuống, hết giọt này đến giọt khác, rơi vào trong cổ của hắn, thấm vào da thịt của hắn, trượt xuống.

Ngón tay của hắn run rẩy một chút, thế nhưng vẫn không chịu nói câu nào.

"Thiếu Tướng không nên như vậy." Chung Tình lén lút đưa tay khác ra, lau nước mắt của mình.

Hắn vẫn im lặng không mở miệng nói chuyện.

"Thiếu Tướng..... Em không phải cố ý, do tính cách của anh quá nghiêm túc, rất nhiều người sợ sệt khi nhìn thấy anh..... Vì thế mà chị hai và Trác Nhiên cũng vậy, em không hề có ý muốn đuổi anh đi."

Chung Tình giải thích từng chút một.

Hắn vẫn trầm lặng không nói câu nào.

Chung Tình không hiểu tại sao bắt đầu hoảng loạn, một hồi lâu, cô mới nói lại một lần nữa: "Thiếu Tướng..... Em thật sự, không có ý đó....."

"Anh biết." Dịch Giản mở miệng, xoay người, trong mắt hiện lên một chút chán nản, hắn thẳng tắp nhìn chăm chăm cô

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 516: Kẻ Lừa Đảo Đây! (5)

"Ta biết." Dịch Giản mở miệng, xoay người, đáy mắt lóe ra ánh sáng lạnh lạnh, anh nhìn chăm chăm cô: "Sợ anh đi vào trước, em sẽ không vui."

Em sẽ không nói chuyện tự nhiên.

Nói chuyện dè dặt.

Em sẽ để ý.

Cho nên, anh mới xoay người đi mất, chỉ cần em có thể vui vẻ một giây, anh chờ lâu một giây, có làm sao?

Lời của anh, khiến cho Chung Tình run rẩy, hồi lâu, cô nghe được thanh âm của mình, nhàn nhạt truyền ra.

Cô nói: "Anh ở bên cạnh em, em sẽ không không vui."

Biểu tình của Dịch Giản trong nháy mắt ngưng kết.

Một buổi chiều, ngồi ở trong xe, bởi vì nghe được những lời đó, đáy lòng tối tăm toàn bộ tiêu tán, anh cũng không kềm chế được vươn tay, kéo cô vào trong ngực của mình, ôn nhu ôm lấy cô.

Anh cảm thấy..... Lúc này mình, giống như là một đứa bé chưa lớn, cô mỗi tiếng nói hay cử động, nhất cử nhất động, khống chế toàn bộ thế giới hi vọng ái ố của anh.

Anh là tù binh của cô.

Một đời một thế tù binh.

Chung Tình mặc cho anh ôm lấy mình, lần này, cô không có bất kỳ mất tự nhiên, ngược lại là nhắm mắt lại, mềm mại vùi ở trong ngực của anh.

Phảng phất, ngực của anh, cuối cùng đều trở thành một chỗ để cô dựa vào.

.....

Trở về Cố Viên, dĩ nhiên là sắc trời đã tối, ăn xong cơm tối, hai người tiến vào phòng ngủ, hô mưa gọi gió, một mảnh kiêu diễm.

Sau đó, hai người mờ mờ nhỏ giọt nằm ở trên giường, chỉ chốc lát, cô rất nhanh đã ngủ.

Chuyện hồi xế chiều, cứ như vậy nhẹ nhàng bay tới.

Dịch Giản từ trước đến nay cũng có thể khống chế tâm tình của mình, anh biết, mình đáy lòng là để ý chuyện này, tuy nhiên cũng chỉ có thể buộc mình không để ý.

Anh so với ai khác đều hiểu rõ nữ nhân này, anh chỉ là sợ gió thổi cỏ lay, đem khoảng cách hai người kéo xa.

Thật ra thì rất nhiều vấn đề, đầu óc của anh đều tò mò, chẳng hạn như cô tại sao trong lúc bất chợt muốn ở bên cạnh anh?

Cô giống như là một kẻ lừa đảo, lừa anh xoay quanh, mà anh đây là một kẻ ngu, biết rõ cô tự biên tự diễn, thế nhưng anh lại còn giúp cô.

Cũng không biết bao lâu, Dịch Giản mới ngủ đi, tỉnh dậy, đã là sáng sớm ngày hôm sau, người trong ngực, không biết đi nơi nào.

Anh ngồi dậy, không có mặc y phục, chần trợt xuống, lộ ra nửa người trên của anh, thoát nhìn hình ảnh vô cùng xinh đẹp, ánh mắt của anh quay một vòng bên trong nhà, ở trên ghế sa lon thấy được tiểu nữ nhân của anh

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 517: Em Là Kẻ Kẻ Lừa Đảo! 【6】

Trong lòng bàn tay của cô nắm cái gì, tròng mắt trừng to, mặt hồng lên, không biết nhìn cái gì.

Dịch Giản chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, không nhìn được xuống giường, rón rén cầm một bên y phục, mặc vào, không nói không rằng, bản thân nhẹ như gió, cho nên hiện tại giống như cái một u hồn, liền đi tới phía sau của cô.

Anh chậm rãi cúi đầu, muốn xem cô xem gì, ai biết bản thân anh khí tràng quá mức nồng nặc, Chung Tình đã cảm thấy chung quanh hơi thở có gì không đúng, cô đột nhiên quay đầu, vừa vặn thấy Dịch Giản chậm rãi cúi xuống, nhất thời, lập tức lật những thứ kia xuống.

Hô hấp của cô, mang theo vài phần gấp gáp, hơi mang theo vài phần hốt hoảng, chặn lại những thứ đó, hốt hoảng nói: "Thiếu tướng, anh đã dậy? Thế nào không ngủ thêm một lát?"

Dịch Giản không lên tiếng, chẳng qua là nhìn chăm chăm cô, đáy lòng của anh tò mò vừa rồi cô nhìn cái gì đó, thần bí như thế.

Chung Tình thấy Dịch Giản không nói lời nào, chẳng qua là liếc mắt nhìn mình, nhất thời làm kẻ trộm chợt dạ, con người đen như mực, nhìn xuống, thật lâu, cô mới tìm một cái cớ nói: "Thiếu tướng, anh có đói bụng không, có muốn ăn cơm hay không?"

Nói xong, cũng không đợi Dịch Giản đồng ý, liền tự tiện đối với ngoài cửa hô: "Từ Ngang, Từ Ngang... . . . Thiếu tướng rời giường, chuẩn bị ăn... . ."

Ai ngờ Dịch Giản lại giảnh trước một bước ngăn lại Từ Ngang ngoài cửa: "Không cần, không đói bụng."

Nói xong, anh trực tiếp ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt, nhìn những thứ trên bàn.

Chung Tình vừa nhìn thấy Dịch Giản như vậy, lập tức gấp đến độ trán cũng đổ xuống mồ hôi, đầu óc của cô liền nhanh chóng chuyển ý nghĩ khác, ý đồ có thể dời đi sự chú ý của anh, vòng tới vòng lui, cô mới cười lấy lòng, nhìn Dịch Giản nói: "Thiếu tướng, anh có muốn đi tắm hay không?"

Dịch Giản lười biếng ngồi ở chỗ đó, ánh mắt trời chậm rãi từ những thứ đó chuyển dời đến trên mặt Chung Tình, cẩn thận nhìn một hồi, lúc này mới gật đầu: "Được."

Chung Tình lập tức thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lôi Dịch Giản đứng dậy, hướng hậu đường đi tới.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 518: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【7】

Cô đem anh đưa vào phía sau, nguyên bốn định ra ngoài đem những thứ đó cất đi, ai biết Dịch Giản lại kéo tay của cô, đưa cho cô một khối xà bông thơm, "Giúp anh tắm."

"A? Trán? Hả?" Chung Tình không dám tin mở trừng hai mắt, anh nói cái gì nữa? Bọn họ kết hôn ở chung một chỗ lâu như vậy, anh cho tới bây giờ cũng không có để cho cô phục vụ anh tắm!

Cô trong nháy mắt thay đổi nhiều thần thái, Dịch Giản nhìn rất là khả ái, Chung Tình hốt hoảng lắc đầu, đỏ mặt vô cùng: "Thiếu tướng... . . . Em để cho Từ Ngang phục vụ anh."

Dịch Giản không lên tiếng, làm ra bộ dạng muốn đi ra ngoài.

Chung Tình nghĩ đến những thứ kia, âm thầm cắn răng, đáy lòng nghĩ, tắm thì tắm!

Dịch Giản lúc này mới ngoan ngoãn đứng ở trước mặt Chung Tình, một bộ lười nhác, chờ Chung Tình cởi quần áo cho mình.

Chung Tình đỏ mặt, nhanh chóng cởi quần áo của Dịch Giản.

Dịch Giản tuyệt không xấu hổ, chờ Chung Tình tắm kỳ cho mình.

Chung Tình mặc sườn sấm tơ lụa, trơn tuột, tắm cho Dịch Giản, y phục toàn bộ ướt hết, sườn sấm vẽ thân thể đường cong bề ngoài của cô, cộng

thêm lúc ẩn lúc hiện ở trước mắt Dịch Giản, vô cùng chói mắt.

Anh cảm giác được tay nhỏ của cô, ở trên người của mình cọ qua cọ lại, thân thể ở trong nước muốn... lập tức căng thẳng.

Nam nhân buổi sáng ham muốn... là mãnh liệt nhất, vào giờ phút này, cả người anh cảm giác mình cũng muốn thiêu cháy, từ từ nhìn ánh mắt Chung Tình, cũng trở nên sâu thẳm lên.

Chung Tình bị ánh mắt nóng hừng hực nhìn đến đỏ mặt tim đập nhanh, chẳng qua là cảm thấy nhiệt khí thiêu cháy mình, chạm tay đều là da thịt nóng bỏng của anh, hô hấp của cô cũng đi theo dồn dập.

Dịch Giản nửa nằm ở nơi đó, Chung Tình chậm rãi lau cổ cho anh, cô không dám nhìn lung tung, chẳng qua là chặt chẽ theo dõi một bên tay anh, vẫn lau lau, trong lúc bất chợt, tay của cô run lên, không nhịn được hô nhỏ một tiếng.

Tay Dịch Giản, đã cách sừng sẫm, nắm trước ngực của cô.

Cô theo bản năng lui về phía sau, thế nhưng anh lại một tay ôm hông của cô, đem cô hướng nước trong hồ kéo vào, sau đó cúi đầu, liền hôn lên cô.

Bị anh đặt ở trong nước, cô liên tiếp sặc mấy ngụm nước, liền đạp chân, muốn ra ngoài, nhưng ai lại lật người, đem cô đặt ở phía dưới, thổi khí vào cho cô, sau đó bắt đầu ngẫu nhiên ăn cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 519: Em Là Kẻ Lừa Đảo! (8)

Chung Tình tất nhiên không đấu được khí lực của anh, giữa hai người, làm những chuyện này, cũng là bình thường.

Anh rất cẩn thận, chưa bao giờ để cho cô không thoải mái, thậm chí cũng cho cô rất nhiều kích thích, có lúc, chỉ bị anh ôm, đáy lòng của cô cũng có chút ngứa.

Đa Chung Tình bị nước nóng hun đến hơi nở ra, mang theo hấp dẫn sáng bóng, anh liên tiếp hôn ở cổ của cô, sau đó nói: "Vợ à, hôm nay em ở phía trên được không?"

Chung Tình căn bản không nghe được anh nói cái gì, chẳng qua là cảm thấy mình sau đó liền bị anh kéo lấy, thắt eo cô bị anh từ trên xuống dưới động lên, bởi vì nước sức nổi, mỗi một lần, cô đi xuống đều có được một lực, đi lên cũng có một tia lực đẩy, tăng thêm hứng thú.

Hai người hết sức triền miên một hồi rất lâu, Chung Tình đã sớm xụi lơ ở trong ngực của anh, không thể động đậy được rồi.

Cô bây giờ, là một chút khí lực cũng không có, trực tiếp buồn ngủ.

Dịch Giản thỏa mãn nhìn tiểu nữ nhân nằm trong lòng ngực mình, thở hỗn hển, thật lâu, mới đem cô bế lên, đi ra ngoài, cởi sạch y phục ướt nhẹp, lau sạch sẽ, đem cô đặt lên giường.

Chung Tình thoải mái nói lảm bầm hai tiếng, liền nhắm mắt lại, giường môi, nhanh chóng hô hấp.

Dịch Giản nhìn Chung Tình như vậy, không nhìn được cười một chút, xoay người, hướng một bên cái bàn đi tới.

Cô về điểm nhỏ mọn này, anh làm sao không biết?

Muốn giường đông kích tây, đem đồ vật giấu đi sao?

Bây giờ Chung Tình đã sớm mệt mỏi, không thể động dậy được, trong não đã sớm đem những thứ mới vừa rồi, ném ra ngoài rồi.

Dịch Giản ngồi ở trên ghế sa lon, một tay cầm khăn lông lau tóc, một tay cầm những thứ đó, lật nhìn lại.

Chẳng qua là liếc mắt nhìn, vẻ mặt của anh cũng hơi đỏ lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 520: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【9】

Những thứ đồ này, là cái gì cùng cái gì? Cô từ nơi nào lấy ra?

Các loại hình ảnh, các loại giảng giải.

Đương nhiên, những thứ hình ảnh nội dung kia, đều là nam nữ đóng... Những hình ảnh hoan lạc, phía dưới chú giải đều là những tư thế làm sao có thể xuất ra được.

Khó trách mới vừa rồi cô xem, mặt trở nên ửng hồng.

Dịch Giản đem những thứ đồ này hướng trên bàn vừa để xuống, hơi giơ tay lên, ngắt trán của mình.

Anh là hiểu rõ nhất cô.

Cô vẫn luôn là đại gia khuê tú, vào giờ phút này, nghiên cứu những thứ đồ này, không phải là muốn lấy lòng anh, tăng thêm địa vị vững chắc của mình.

Chung Tình nghe được tiếng vang, mơ mơ màng màng, vừa vặn thấy Dịch Giản ngồi ở bên cạnh bàn, một giây phút kia, đầu óc của cô âm ỉ nổ tung, anh... . . Anh sẽ không nhìn những thứ đó... . .

Ai biết Dịch Giản lại vươn tay, lấy cái bật lửa, giống như là muốn đem những thứ đó đốt đi.

Chung Tình gấp gáp, lập tức lên tiếng ngăn cản.

"Thiếu tướng... . . . Không thể làm như vậy!"

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn cô một cái, không nói tiếng nào tiếp tục đốt.

Dì tư đưa cho cô những thứ đó, liền trong nháy mắt thiêu đốt trở thành tro bụi.

Chung Tình ngơ ngác nhìn những thứ đó, nhất thời thần thờ, cô nhìn ra được, mỗi một lần cô học những thứ đó để phục vụ cho anh, anh đều là thật cao hứng.

Hiện tại, anh đem những này hủy đi, cô học từ đâu đây?

Chung Tình vội vội vàng vàng từ trên giường nhảy xuống, cô hốt hoảng chạy tới, vươn tay, muốn chụp ngọn lửa trên bàn, lại bị Dịch Giản vươn tay, ngăn trở.

Mắt của anh để, hiện vẻ kích động, dùng sức siết cổ tay của cô, ánh mắt nói cho cô biết, anh khẳng định!

Chung Tình cánh môi cũng có chút run rẩy , cô nếu là không có những thứ này, cô thế nào lấy lòng anh, anh nếu là khó chịu với cô, cô sẽ làm thế nào?

Chung Tình chẳng qua là trong đầu giống như có tia chớp, nhớ lại anh có một ngày sẽ ghét cô, lòng của cô, cũng bắt đầu đau... . .

Thậm chí, là có chút bối rối cùng sợ hãi.

Anh chán ghét cô... . . Không cần cô nữa... . . Giống như là cha của cô, cưới những người phụ nữ khác vào nhà... . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 521: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【10】

Chung Tình ánh mắt hoảng hốt, mở to miệng ra, âm điệu có chút phát run hỏi: "Anh tại sao làm như vậy?"

Dịch Giản nhìn nét mặt của cô, lại một trận hoảng hốt.

Là ảo giác của anh sao?

Vì sao vào giờ phút này, mắt cô lại hiện lên sự thương tâm cùng tan vỡ?

Anh mấp máy môi, hồi lâu, mới lên tiếng: "Bẩn!"

Bẩn?

Chung Tình biểu tình trong nháy mắt ngưng lại.

Anh nói bẩn?

Chán ghét những thứ này bẩn?

"Nhưng là... . . . Anh rõ ràng rất thích thú... . . ."

"Không có một người nào, không có một người nam nhân nào không thích." Dịch Giản nói thật, nhìn cô, rất kiên quyết, nhận thức nghiêm túc mở miệng: "Em không cần như vậy."

"Em là cô gái ở khuê phòng, bản thân cũng rất rụt rè, không cần làm hư mình như vậy!"

Làm hư?

Chung Tình nhìn vẻ mặt nghiêm túc của anh, ngũ tạng lục phủ, trong nháy mắt đau đớn.

Ý của anh là anh xem thường cô sao?

Cô từ nhỏ đến lớn, bị rất nhiều người xem thường, nhưng không biết vì sao, anh xem thường, để cho cô vô cùng đau đớn.

Cô giống như là quan tâm anh có thấy cô tốt hay không.

Cô mấp má môi, nắm chặt tay, hồi lâu, mới lên tiếng: "Nhưng là, giữa phu thê, vốn là cũng như vậy, không phải sao?"

Dịch Giản mấp má môi, nhưng không có lên tiếng.

Giữa phu thê, là nên như vậy.

Nhưng là... . . . Cũng không phải cô làm như vậy, cô không cần dùng thân thể tới lấy lòng anh, hèn hạ mình như thế, ủy khuất mình, sẽ làm anh đau lòng.

Chung Tình nhìn Dịch Giản trầm mặc, đáy lòng của cô không giải thích được bắt đầu hoảng loạn, cô đang sợ, sợ anh thật ghét cô, cô lắc đầu một cái, nhìn anh: "Em chỉ muốn để cho anh thích... . . Em chưa từng có ý nghĩ khác."

Dịch Giản nhận thức nghiêm túc nhìn cô, cổ họng có chút chua chát, lời tận đáy lòng trong lúc bất chợt liên bật thốt lên : "Là hiện tại để cho anh thích? Vẫn là để cho anh thích?"

Chung Tình hồ nghi ngẩng đầu lên, nhìn ánh mắt Dịch Giản có chút buồn bực, trong lời nói của anh, là có ý gì?

Cô thế nào cảm thấy, vào giờ phút này Dịch Giản, không giống như bình thường?

Cô âm thầm căn cứ môi dưới, cẩn thận suy nghĩ một chút, mới nói đến: "Thiếu tướng... . . . Chung Tình không hiểu ý tứ của Thiếu tướng, Chung Tình chỉ là muốn để cho Thiếu tướng cao hứng."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 522: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【11】

"Cao hứng?" Dịch Giản lẩm bẩm nói lại những lời này: "Để cho anh cao hứng, để e đạt được mục đích, có phải hay không?"

Chung Tình kinh ngạc.

"Chung Tình, anh hỏi em, có một ngày, em nếu như cảm thấy anh đối với em vô dụng, em sẽ làm sao?"

"Còn có thể giống như bây giờ, phí hết tâm tư lấy lòng anh sao?"

Lúc nói ra mấy chữ cuối cùng, ngón tay của anh nắm cổ tay của cô đang run rẩy.

Những vấn đề này, ở trong óc của anh, xoay hồi lâu, hồi lâu... . . . Anh vẫn dè dặt không để cho mình hỏi, nhưng là, khắc chế không được.

Anh cuối cùng, còn là mất khống chế.

Vẫn luôn rất bình thản, lúc này ngực hơi phập phồng.

Anh hít sâu một hơi, nhìn Chung Tình trầm mặc và kinh ngạc, trong con người đen nhánh, mang theo nồng đậm mỉa mai.

"Chung Tình, em nói cho ta biết... . . Em là thật muốn ở lại bên cạnh anh, hay là muốn, đợi đến một ngày, anh vô dụng, em liền rời đi, hay là xem anh là trở ngại?"

"Em... . ." Chung Tình không biết nên nói thế nào, cô nhìn ánh mắt của anh, anh thế nào nói như vậy, chẳng lẽ, anh biết chút gì sao?

Anh biết, cô ở lại bên cạnh anh là có mục đích sao?

Cô vẫn luôn cẩn thận, dùng nỗi sợ chết của mình để che dấu.

Cô từ từ nuốt nước miếng, cẩn thận nói: "Thiếu tướng... . . Anh tại sao nói như thế, Chung Tình tại sao có thể có ý nghĩ như vậy? Chung Tình gả cho Thiếu tướng, đó chính là cả đời đều là người của Thiếu tướng, làm sao có thể rời đi?"

Cô nói cũng là lời nói thật.

Ý thức của cô, gả chồng theo chồng, này một đời một thế, cô là vợ của anh.

"Không!" Dịch Giản nghiêm túc cắt đứt lời của cô, trong giọng nói nhẹ nhàng, mang theo nét khàn khàn: "Anh nói lòng của em... . ."

Dịch Giản dừng một chút, ngón tay của anh, thật chắc giữ lại bả vai của cô, ánh mắt nhìn chăm chăm vào ánh mắt của cô, không cho cô bất kỳ cơ hội chạy thoát, âm điệu bởi vì quá độ đè nén, mà trở nên có chút vắn vẹo.

"Chung Tình, ý của anh là, em rốt cuộc là bởi vì cái gì, mà thay đổi ý định, ở lại bên cạnh ta?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 523: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【12】

Chung Tình nghe được lời như vậy, đại não ong ong vang lên. Cô chẳng qua là cảm thấy, cô đã từng che giấu vì muốn tốt cho cả hai, anh không thể thấy được mới đúng, hiện tại, anh cứ nhiên gọn gàng dứt khoát như vậy hỏi cô có mục đích gì.

Cô nên trả lời thế nào?

Nếu là cô nói cô không có mục đích, anh sẽ tin sao?

Nếu như cô nói mục đích của cô, vậy thì đại biểu cô giả cho anh, đích xác là có chứa mục đích, anh có thể hay không tức giận?

Chung Tình không thanh sắc đứng ở nơi đó: "Chỉ là sợ chết, đại phu nhân muốn em chết, em không muốn chết, ở lại bên cạnh anh, có thể sống."

Dịch Giản con người, trong nháy mắt trở nên lạnh như băng, anh nhìn chăm chăm Chung Tình trước mặt đang cố trấn định, chậm rãi hít vài hơi khí, từ từ cúi đầu, hướng khuôn mặt của cô tiến tới gần, cũng nhanh chóng muốn dán lên khuôn mặt của cô, trong lúc bất chợt dừng lại.

Anh giống như là đang tức giận, nhưng là trên mặt cũng chỉ là biểu hiện ra một phần tức giận.

"Chung Tình, anh nói rồi, ở bên cạnh anh, anh sẽ cho em toàn bộ, tại sao không chọn tin tưởng anh một lần, nói cho anh biết, em tại sao muốn ở bên

cạnh anh, rốt cuộc muốn làm gì, anh thay em hoàn thành, không tốt sao?"

Nói cho anh biết?

Anh thay cô hoàn thành?

Cô muốn để cho Hà An Viện chết, Hà An Viện khổ sở, Hà An Viện suy sụp, muốn để cho cậu của Hà An Viện chết, anh có thể giúp cô làm được sao?

Anh có thể không vâng lời ý của đại phu nhân, theo như cô mong muốn sao?

Hà An Viện là người của đại phu nhân, cậu của cô ta cũng là phía mẹ của đại phu nhân, đại phu nhân có thể đồng ý không?

Chung Tình nhẹ giọng lắc đầu: "Chỉ là sợ chết."

Cô giống như là quyết tâm chỉ nói một lý do.

Dịch Giản sắc mặt thâm trầm ba phần: "Đúng chứ?"

Anh ngữ điệu, tràn đầy hoài nghi.

Thân thể của cô hơi sật một chút, mím môi môi, không có lên tiếng.

Dịch Giản ngữ điệu, cũng một giây kế tiếp, trong lúc bất chợt không có dấu hiệu nào bén nhọn lên: "Vậy bây giờ sao?"

"Phát hiện không người nào có thể để cho em chết, em lại không biết liêm sỉ như vậy học cô gái thanh lâu làm gì?"

"Lấy lòng anh? Hay là... . . . Trong xương tủy em đã hạ tiện như vậy? !"

Chung Tình vẫn luôn cúi đầu, không có nhìn Dịch Giản.

Cô nghe lời như vậy, thân thể dừng lại, toàn thân huyết dịch trong nháy mắt ngưng kết, cô không có nửa điểm hốt hoảng, ngược lại trấn định vô cùng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 524: Em Là Kẻ Lừa Đảo 【13】

Cô hơi lóe lóe ánh mắt, chẳng qua là nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Dịch Giản, liền nhanh chóng thu lại ánh mắt. Môi có chút trắng.

Ngón tay run rẩy, nắm chặt.

Cô mơ hồ giống như cảm giác được tim co quắp cảm giác đau đớn.

Mặt cô có chút lúng túng trong đầu, nhưng cũng là không nghĩ ra, anh rõ ràng rất thích thú, vì sao, nói tới khó nghe như vậy?

Dịch Giản nhìn Chung Tình như vậy, đáy lòng dâng lên một tầng cảm giác vô lực, cô thì không thể nói cho anh biết, cô chính là không tin anh như vậy?

Anh cảm thấy đáy lòng của mình, thiêu đốt, vẫn thiêu đốt.

Anh biết, anh không nên tức giận.

Rốt cuộc, phải bao lâu, rốt cuộc muốn bao lâu, Chung Tình, mắt của em mới có thể có sự tồn tại của anh?

Chung Tình âm thầm cắn răng, trước một giây bọn họ ở chỗ này vui vẻ... Yêu, này một giây thế nhưng anh lại trở mặt vô tình, thậm chí như thể chỉ trích cô.

Cô chậm rãi hướng phía sau lui hai bước liên tiếp, hơi cúi đầu, cảm thấy một sự khổ sở ở tim, đè nén cô rất đau.

Thật lâu, cô mới run rẩy mở to miệng ra, nhẹ giọng hỏi: "Nếu như... . . . Thiếu tướng không thích, Chung Tình sau này không làm nữa."

Nếu như anh thích cô bộ dáng lúc trước, cô liền làm cô bộ dáng lúc trước.

Chuyện này, bản thân cô làm đều là rất e lệ, mỗi lần làm xong, cũng cảm giác mình giống như là những cô gái kỹ viện, không biết liêm sỉ.

Dịch Giản quay đầu, không nhìn cô.

Đáy lòng âm thầm suy nghĩ, có phải là anh thích hay không, cô cũng sẽ không làm?

Anh không thích, anh không thích cô cả ngày che dấu mình như vậy, anh không thích cô nhỏ mọn như vậy!

Cô có thể thay đổi sao?

Này là bản tính của cô, cô làm sao đổi được?

Anh chẳng qua là cảm thấy, cô cả ngày sống như vậy, cô có mệt hay không?

Có khổ hay không?

Cô chẳng lẽ không nghĩ qua, thuận theo tim của mình, vui vẻ sống một lần sao?

Không khí bên trong nhà, hơi lạnh xuống.

Chung Tình hít một hơi, cảm thấy trong vành mắt ê ẩm, cô rất là ủy khuất, cô cảm thấy Dịch Giản cùng những người khác không giống nhau, cô lấy lòng những người khác, chưa từng có khó khăn như vậy, cô từ trước đến nay đều rất biết bắt lòng của người ta, nhưng là đáy lòng Dịch Giản rất cuộc nghĩ cái gì, cô cho tới bây giờ đều là không biết.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 525: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【14】

Chung Tình thấp đầu, nhẹ nhàng kéo y phục, thật ra thì đáy lòng của cô rất muốn phản kháng anh, nhưng là, cô không thể, cũng sẽ không, chẳng qua là hít một hơi thật sâu, cúi đầu, nhìn một mảnh kia tro bụi, trong đầu chuyển động, cô sau này làm sao đáp ứng mỗi khi anh muốn? Đáy lòng suy nghĩ một chút, cảm giác mình cuối cùng là nên thỏa hiệp.

Nhất thời liền giơ tay lên, vươn tay, cầm tay anh cổ tay, lấy dũng khí, mở miệng: "Thiếu tướng... . . . Chung Tình sau này cũng không dám nữa, ngài uống một ngụm trà, xin bớt giận."

Vừa nói xong, ánh mắt Dịch Giản càng lạnh.

Thậm chí lập tức chuyển dời đến trên người của cô, chặt chẽ nhìn chăm chăm cô.

Giống như là băng đao, đem trên người Chung Tình, đâm vào làm đau cô.

Chung Tình hốt hoảng cúi đầu, đè lại đáy lòng sợ hãi, tiếp tục mở miệng khuyên nhủ: "Thiếu tướng, em chỉ là muốn để cho anh vui vẻ... . . Không nghĩ tới cư nhiên chọc cho anh không vui, Chung Tình thật là làm sai."

Giọng nói của cô, ngược lại thành khẩn dị thường.

Dịch Giản sau khi nghe, cảm thấy đáy lòng càng ghen rồi !

Vung tay đẩy cô ra.

Khí lực của anh hơi lớn, không cẩn thận đem cô đung vào trên bàn, chén sứ rơi đầy đất, Chung Tình không cẩn thận té ngã trên đất, ngón tay đặt trên chén sứ.

Cô chỉ là cảm thấy đau một trận, sau đó liền thấy trên tay của mình chảy ra máu.

Cô sợ đến hốt hoảng.

Bản tính sợ chết lại trỗi dậy.

Nhìn Dịch Giản, lại nhìn máu trên tay mình, cô há miệng, nước mắt nhanh chóng rơi xuống: "Thiếu tướng... . . . Em cũng không dám nữa, anh đừng như vậy, em sợ... . . ."

Cô nói những câu là lời nói thật.

Cô sợ.

Cô che tay của mình, nhìn máu vẫn chảy nhiều, cũng không để ý Dịch Giản, mở to miệng ra, liền kêu: "Từ Ngang... . . ."

Dịch Giản bị cô kêu, hồi thần, nghiêng đầu, thấy trên tay của cô chảy máu, này mới ý thức tới mình mới vừa rồi làm gì.

Anh vội vàng đi tới trước mặt Chung Tình, bắt tay của cô, muốn xem vết thương, ai biết Chung Tình lại giành trước một bước rút đi.

Động tác của Dịch Giản rơi vào trong không trung, Chung Tình hơi thấp cúi đầu, hồi lâu, mới nói một câu: "Em ghét anh!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 526: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【15】

"Em căn bản không biết anh thích gì." "Em cũng không biết em phải làm sao, anh mới có thể vui vẻ."

"Anh cho rằng em muốn, em muốn làm những chuyện hạ tiện kia sao? Em tuyệt không muốn, nhưng là em sợ... . . . Sợ anh chán ghét em, lúc trước thấy anh cùng Ngọc Hương, cho là anh ghét em, em mới phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, muốn cho anh vẫn luôn thích em... . . Nhưng là em làm, anh rõ ràng rất vui vẻ, em cho là em làm rất khá, anh lại vô duyên vô cớ bắt đầu tức giận, rốt cuộc muốn như thế nào, anh mới sẽ cảm thấy tốt?"

Dịch Giản cổ họng hơi giật giật, cảm giác áy náy từ đáy lòng của anh, từng điểm từng điểm dâng lên.

Anh vươn tay, nhẹ nhàng ôm lấy bả vai của cô, vỗ phía sau lưng của cô, dịu dàng ôn nhu, nước mắt Chung Tình, cũng khắc chế không được đồng loạt rơi xuống.

Một giọt một giọt, rơi rất nhiều.

Cô cảm giác mình ủy khuất, cô đối với anh cũng tốt như vậy, thật ra thì cô đau lòng, chính bản thân anh không cho cô bất kỳ cơ hội giải bày.

"Ngoan, đừng khóc... . . Là lỗi của anh, anh nghĩ quá nhiều... . . Anh không nên cưỡng bách em, em thích như thế nào liền như vậy... . . Anh

không ép em, anh chỉ là muốn để cho em làm chính em, sống theo cách của em."

Chung Tình càng khóc dữ dội hơn, vùi ở trong ngực của anh, suy nghĩ một chút, mới nói: "Anh căn bản không hiểu rõ em, rốt cuộc là tâm tình như thế nào, anh cái gì cũng không sợ, từ nhỏ đến lớn đều là cao cao tại thượng, cho nên, anh căn bản không hiểu tâm tình của em."

"Em chỉ là sợ... . . . Em sợ, em từ nhỏ đến lớn, cũng rất sợ... . . . Em sợ thứ thuộc về tự mình sẽ biến thành của người khác, em sợ rất nhiều rất nhiều... . . . Cho nên em mới nói cái của mình là của mình, cái của người ta là của người ta, chỉ có như vậy, em mới cảm giác mình không sợ."

Dịch Giải thần sắc hoảng hốt, anh đối với nữ nhân trong ngực mình đang khóc lóc, trong lúc bất chợt không khỏi đau lòng.

Chuyện của cô khi còn bé, ít nhiều gì anh cũng biết, anh lại không nghĩ tới đối cô có ảnh hưởng lớn như vậy.

Chung Tình toàn thân cũng bắt đầu run rẩy, cô không muốn hồi tưởng chuyện cũ, cũng không muốn nói ra cảm nhận từ đáy lòng mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 527: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【16】

Dịch Giản thấy Chung Tình như vậy, vươn tay, nắm ở bả vai của cô, lại phát hiện ánh mắt của cô đã bắt đầu tan rã rồi.

"Chung Tình, em làm sao vậy? Chung Tình?"

Dịch Giản nắm bả vai của cô, hỏi.

Chung Tình lại giống như là căn bản không có nghe được lời của Dịch Giản, cả người cô chính là đem mình thu nhỏ lại.

Cô như vậy, không giống như là một người bình thường.

Dịch Giản hoảng hốt, lập tức hô: "Từ Ngang, Từ Ngang... . . ."

Từ Ngang lần này mới vội vàng, thấy bên trong nhà một màn này, cả người anh lại càng hoảng sợ.

Chung Tình co rúc ở trên đất, hai mắt vô thần, toàn thân run rẩy, giống như là đang sợ, hoặc như là phát điên.

"Thiếu tướng, Thiếu tướng phu nhân, cô sao vậy?"

"Đừng hỏi nhiều như vậy, gọi điện thoại cho Tần Diệp, để cho anh ta mau chóng tới đây!" Dịch Giản phân phó, sau đó cúi người, bế Chung Tình lên, đặt lên giường.

Từ Ngang đã sớm lĩnh mệnh đi ra ngoài.

Chung Tình nằm ở trên giường, cặp mắt mở thật to, đáng vẻ vô thần, cô ôm chần, giống như trên giường lớn, đem mình co lại thành một cục nhỏ, cực kỳ giống cảm giác thiếu hụt an toàn.

"Chung Tình... . ." Dịch Giản ngồi ở mép giường, vươn tay, muốn ôm Chung Tình, ai biết Chung Tình lại nhanh chóng đẩy ra, cặp mắt nhìn chăm chăm, trong miệng vẫn nói: "Cách ta xa một chút, ta chán ghét người, chán ghét người... . . Cách ta xa một chút, cách ta xa một chút, ta sẽ không thích người, ta sẽ không thích người... . . Ta chán ghét người... . . Ta đặc biệt chán ghét người... . ."

"Chung Tình, em trấn định một chút, em bây giờ cảm giác như thế nào?" Dịch Giản bất đắc dĩ, chỉ có thể cách cô một khoảng, nhìn cô.

Cô nhưng vẫn lắc đầu, mang theo mặt phòng bị.

Biểu tình Dịch Giản, cũng là vô cùng nghiêm túc, cô làm sao trong lúc bất chợt biến thành bộ dáng này?

Cô giống như là tự lằm bằm mệt mỏi, chỉ chốc lát, nằm ở trên giường, ôm chần, phòng bị theo dõi anh, an tĩnh nằm ở nơi đó, không cử động.

Tay của cô, luôn chảy máu, Dịch Giản muốn băng bó một chút, cô lại liều mạng tránh ra, làm cho một giường đều là vết máu loang lổ.

Đến cuối cùng, không có cách nào, Dịch Giản chỉ có thể cưỡng chế tính đem cô ôm vào trong ngực, nắm cổ tay của cô, bôi thuốc cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 528: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【17】

Ai biết cô lại cúi đầu, giống như là điên rồi, hung hăng cắn cánh tay của anh, kêu lên: "Không được động vào ta, ta chán ghét người!" Dịch Giản không có tránh ra, chẳng qua là mặc cho cô cắn.

Từ Ngang mang theo Tần Diệp đi vào, liền thấy được như vậy một màn, hai người vội vàng đi lên trước, hao hết khí lực đem hai người tách ra.

Tần Diệp lấy ra thuốc trấn định, tiêm cho Chung Tình.

Đợi một hồi, cô mới dần dần yên tĩnh lại, nhắm mắt lại, đã ngủ.

Tần Diệp lúc này mới cẩn thận kiểm tra một lần, phát hiện toàn thân của cô cũng không có bất kỳ vấn đề gì, lúc này mới xoa người, nhìn Dịch Giản, hỏi: "Cô tại sao trong lúc bất chợt trở thành dạng này?"

Dịch Giản chậm rãi ngẩng đầu, suy nghĩ một chút, liền đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

Tần Diệp căn cứ môi dưới, trầm tư một chút: "Nếu là như vậy, chỉ có một nguyên nhân có thể giải thích, đó chính là cô có bệnh tâm lý rất nghiêm trọng, bị kích thích, hoặc là nhớ tới chuyện lúc trước, liền sẽ như thế, còn có một loại khác có thể xảy ra chính là, trong đầu óc của cô, đang dây dưa hai vấn đề, một là muốn, một là không muốn, luôn luôn suy nghĩ, đến một thời gian nhất định, cô sẽ hoàn toàn điên mất."

Dịch Giản sửng sốt, thật ra thì anh sớm có đoán một chút, nhưng là bây giờ, Tần Thích đem những khả năng này nói ra, anh cũng có chút kinh hãi.

Anh cho tới nay, đều chỉ có thấy được cô lãnh khốc vô tình, theo ý nghĩ của mình, lại không nhìn thấy quá sâu trong nội tâm của cô, rốt cuộc cất giấu sợ hãi cỡ nào.

"Thật ra thì, đây cũng là việc được tích qua thời gian dài... . . . Đáy lòng cô có ủy khuất, có oán giận, có cừu oán hận, nhưng là, lại chỉ nuốt xuống, đem mình tách biệt ở trong một thế giới, không chịu để mình ra ngoài, cũng không chịu để người khác đi vào, cô liền sẽ biến thành như vậy."

Tần Diệp dừng một chút, thấy Dịch Giản có chút thất thần, anh vội vàng tiếp tục nói: "Loại như này, phải là từ nhỏ để lại, nói vậy, cô khi còn bé cũng bị quá rất nhiều kích động mới sẽ như thế. Hay là giả thuyết, thật ra thì, chính cô cái gì đều không tin, cái gì cũng không muốn, mới có thể đưa đến như thế."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 529: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【18】

“Cuối cùng, này cũng không tính là một loại bệnh thần kinh, chỉ có thể nói là một loại bệnh tâm lý, mỗi người ít nhiều gì cũng có chút bệnh tâm lý, gặp phải một ít chuyện, cũng sẽ giống như cô ấy bạo phát ra. Đối với chính cô ấy mà nói, đây là một loại phát tiết tốt nhất của mình.” “Cô ấy sau này sẽ bị lại sao?” Dịch Giản hơi cau mày, chậm rãi hỏi thăm.

"Cái này khó mà nói, có lẽ cả đời sẽ không, có lẽ sẽ thường xuyên, thật ra thì theo lý thuyết, cô ấy sẽ không bị lại, nhưng là có một chút, tôi phải nhắc nhở, đó chính là, đối với người như thế, không nên ép họ, quá gấp, cô sẽ đem mình đè nén hỏng mất."

Tần Diệp quay đầu, nhìn Chung Tình trên giường ngủ say, kỳ quái lắc đầu, lẩm bẩm nói: "Bất quá, mới vừa rồi các người nói chuyện, cô phải là không có chuyện gì, tại sao trong lúc bất chợt trở thành dạng như vậy? Chẳng lẽ trong đầu của cô, cất giấu chuyện gì? Vẫn đang giùng giăng, băn khoăn? Mà anh không biết?"

Dịch Giản lắc đầu một cái, anh không biết chuyện của cô quá nhiều, cô không chịu nói, anh chỉ có thể từ từ đợi, từ từ tra, đợi đến cô lộ ra, có lẽ mới biết rốt cuộc là tại sao.

Tần Diệp gật đầu một cái, rồi mới lên tiếng: "Không có gì đáng ngại, chẳng qua là thần kinh hỏng mất mà thôi..."

Dịch Giản không nói gì, liếc mắt nhìn Từ Ngang, Từ Ngang hiểu được ý tứ của Thiếu tướng, lập tức quy củ nói: "Tần tiên sinh,... . . . Tôi đưa ngài đi ra ngoài."

Tần Diệp rời đi, Dịch Giản lúc này mới nhìn Chung Tình trên giường, vươn tay, lướt lên ngũ quan của cô.

... ..

Chung Tình bị tâm lý nặng nề, ngủ cũng không phải an ổn như vậy.

Trong đầu óc của cô, vẫn bao quanh hình ảnh nặng nề.

Có mẹ cô tự sát, có Dịch Giản đối với cô thật tốt, còn có lúc Lỗi Lạc cùng chị hai đám cưới, Lỗi Lạc cùng chị hai thề son sắt, còn có hiện tại chị hai cùng Lỗi Lạc thật hạnh phúc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 530: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【19】

Cô không biết là thực tế hay là mơ, chẳng qua là cảm thấy chân thật lại hoảng hốt. Cô mơ thấy Dịch Giản hướng về phía cô lạnh lùng nói cô hạ tiện, cô cảm giác mình rất đau khổ, cô cư nhiên bởi vì lời của anh mà khổ sở, đáy lòng của cô, rất đau đớn, cô rất muốn nắm tay anh giải thích, nhưng là cô lại phát hiện mình trong tiềm thức đi ngăn trở mình.

Cô không thể làm như vậy.

Cô muốn chạy trốn, muốn né tránh, tuy nhiên trong lúc bất chợt phát hiện, mình căn bản không có đường lui, thậm chí, đã đi về phía , chính cô cũng không biết, trước mặt sẽ là con đường ra sao.

Cô chẳng qua là cảm thấy rất thống khổ, tay của cô cũng chảy máu, hồng hồng, đỏ đỏ, giống như là lúc mẹ mình chết, vẫn không ngừng chảy... . . . Sau đó khô khốc rồi... . . .

Cô không muốn chết, cô muốn sống, cô liều mạng giùng giởng, tuy nhiên cảm giác mình thật sợ hãi!

Cô giống như là cảm thấy Dịch Giản đang hôn cô, đang hỏi cô: "Anh thích em, em yêu anh sao?"

Cô lắc đầu, vẫn nói, ta không thích người, ta chán ghét người... . .

Nhưng là, anh lại bắt cổ tay của cô, đem cô chặt chẽ vây ở trong ngực, để cho cô không có thể trốn, cho cô vô số ôn nhu cùng ôn tình, hướng về phía cô nói: "Em là yêu anh... . . . Đáy lòng em có anh, nếu không, làm sao em sẽ bởi vì một câu nói của anh mà khổ sở như thế?"

Cô lắc đầu, không phải, cô sẽ không thích anh!

Anh khống chế đầu của cô, không để cho cô lắc đầu, chặt chẽ nhìn chăm chăm cô phát điên, một chữ một cái nói: "Thừa nhận, thật ra thì em đã sớm trầm luân!"

"Không phải, không phải... . . . Không phải!" Cô không muốn tình yêu, cô không muốn thích anh, Chung Tình giống như bị cái gì kinh sợ, từ trên giường trong lúc bất chợt đột nhiên ngồi dậy.

Cô từng ngum từng ngum thở hỗn hển, lại cảm thấy mơ này, chân thật như thế, để cho cô sợ hãi.

Sắc trời đã tối.

Bên trong nhà chỉ có ánh sáng nhàn nhạt.

Cô vươn tay, che lồng ngực của mình, phát phát hiện trái tim của mình cứ nhiên vẫn không ngừng không ngừng đập mạnh

Nhanh vô cùng, giống như buông tim có thể từ trong thân thể của cô nhảy ra ngoài!

Cô cứ nhiên mơ như vậy.

Cô đem đầu, nhẹ nhàng chôn ở hai tay của mình, nước mắt, từng giọt từng giọt rơi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 531: Người Cái Này Tiểu Phiến Tử! 【20】

Cô chôn đầu trong hai tay mình, nước mắt, từng giọt từng giọt rơi xuống.

Cô lại nằm mơ thấy mình yêu Dịch Giản... . .

Chung Tình đứng dậy, cô đi tới chỗ cửa sổ, đẩy cửa ra, để cho gió lạnh thổi vào mình, mắt của cô mang theo chút nước đọng lại.

Cái gì là thứ cô nắm rõ trong lòng bàn tay, cái gì là thứ cô nên dùng lí trí của mình để suy xét, lòng của cô biết rất rõ.

Cô chưa từng bối rối như thế, hôm nay cô lại mất khống chế, việc này chứng tỏ, Dịch Giản đối với cô mà nói, thật sự rất quan trọng.

Bây giờ là như thế, đợi đến một ngày trong tương lai, anh không còn yêu cô... . . Mà cô vẫn còn yêu anh say đắm, khi đó, cô sẽ hoàn toàn điên mất.

Cô mim môi, khẽ siết chặt tay, điều cô có thể làm, là gì đây? Chỉ có thể duy trì cục diện bây giờ, cứ tiếp tục đơn giản như vậy.

... ..

Cửa bị đẩy ra.

Chung Tình quay đầu, thấy Dịch Giản đang đi tới.

Trong tay của anh bưng một chén cháo, thấy cô đã tỉnh đứng ở bên cửa sổ, anh hơi sững sờ, nhẹ nhàng cháo trên bàn, đi tới trước cửa sổ, một tay kéo cô vào trong ngực của mình.

Anh không nói gì, nhưng vẻ mặt của anh lại mang theo chút vẻ không vui, anh đóng chặt cửa sổ lại.

Mũi Chung Tình hơi cay, không giải thích được mà cảm thấy có chút khó chịu, rất nhiều năm trước, chưa từng có ai ôm cô vào lòng, cô sống rất tốt, rất nhiều năm sau, hiện tại cô được người khác ôm vào lòng, cô mới phát hiện, thật ra thì bản thân luôn tự nói phải tránh xa thứ này, nhưng thực tế, cô lại không nỡ rời.

Rất mâu thuẫn.

Cô biết lúc ban ngày, hành động của mình có hơi không đúng, lúc này nghĩ lại có hơi ngượng, thấy Dịch Giản buồn bực không lên tiếng, cô liếm đôi môi khô khốc, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng... . . . Không phải tôi cố ý."

Mắt Dịch Giản hơi lóe lên, nhìn cô bằng ánh mắt nhàn nhạt, chậm rãi buông cô, dắt tay của cô, đi tới bên ghế sa lon.

Cô ngồi xuống, anh đã bưng cháo, im lặng đút cho cô.

Cô ngoan ngoãn ăn từng miếng.

Uống đến khi hết cháo, hai người lại lúng túng.

Đổi lại là lúc trước, Chung Tình đã sớm tìm gì đó để nói với Dịch Giản, hoặc là làm chút chuyện, để cho Dịch Giản vui.

Nhưng hôm nay, cô không thể làm gì, chỉ ngồi ở đó.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 532: Chung Tình Ghen 【1】

Nhưng hôm nay, cô không thể làm gì, chỉ ngồi ở đó.

Dịch Giản nhìn nơi khác, không biết nghĩ cái gì, đang lúc Chung Tình nghĩ mình sắp không thể ngồi được nữa, muốn mượn cớ né tránh, Dịch Giản lại nói: "Chung Tình... . . . Tôi gọi điện cho chị hai của em rồi, ngày mai cô ấy sẽ tới với em."

Chung Tình trợn to hai mắt, nhìn Dịch Giản, lòng loạn vô cùng, anh không tức giận sao?

Dịch Giản quay đầu, nhìn cô, anh vươn tay, xoa tóc của cô, nhẹ giọng nói: "Buổi sáng là do tôi quá kích động, nói chuyện quá khó nghe, em đừng để trong lòng."

Chung Tình không nói ra lời.

Anh... . . Đây là đang xin lỗi cô sao?

"Sau này tôi sẽ không như vậy nữa."

Chung Tình lập tức phản ứng, cô nhanh chóng lắc đầu: "Thiếu tướng... . . Là tôi không đúng... . ."

Dịch Giản nhếch môi, nhìn cô hồi lâu, sau đó mới thản nhiên nói: "Em không đúng chỗ nào?"

Chung Tình sửng sốt một chút, lại không thể trả lời được rồi.

Thật ra thì, cho tới bây giờ, cô cũng không biết mình đã sai ở đâu.

Cả người có chút co quắp rồi.

Dịch Giản nhìn cô như vậy, trong lúc bất chợt mềm lòng, bình tĩnh nhìn cô một hồi, mới chậm rãi vươn tay, nhẹ nhàng xoa mặt cô, trong mắt đều là nhu tình, tràn đầy thương yêu.

Anh nhìn cô, giống như muốn nhìn sâu vào trong mắt của cô.

Anh nhẹ nhàng nói: "Thật ra thì, tôi chỉ sợ em cảm thấy uất ức."

Chung Tình hơi kinh ngạc.

Cô có chút ngạc nhiên nhìn Dịch Giản.

"Uất ức?"

"Ừ... . ." Dịch Giản thản nhiên đáp lại một tiếp, ánh mắt có chút vẻ đau lòng, khẽ nói: "Người phụ nữ của tôi, không nên uất ức."

"Chung Tình... . . Em chỉ cần làm chính em cho tốt, đừng ép bản thân."

Chung Tình ngơ ngẩn.

Màn đêm yên tĩnh, tiếng đồng hồ vang tích tắc bên tai.

Lời của anh, truyền vào lòng cô từng chút một.

Anh nói, anh tức giận, là bởi vì thấy cô tự làm khó mình, chính anh cũng không muốn làm khó cô, sao cô lại như thế?

Anh nói, anh sẽ tức giận, là bởi vì cô luôn quá miễn cưỡng với bản thân, chính anh cũng không nỡ ép cô, cô tại sao có thể tự tiện ép mình?

Anh nói... ..

Chung Tình nghe lời như vậy, lòng lại xao động.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 533: Chung Tình Ghen 【2】

Chung Tình nghe lời như vậy, lòng lại xao động.

Cô có cảm giác tim của mình đang đập loạn lên.

Cô thất thần hồi lâu, mới dựa vào trong ngực của anh, ánh mắt của cô mang theo chút nhu tình, giống như trái tim đã che lấp mất lý trí của Chung Tình.

Cô thấp giọng gọi anh: "Thiếu tướng... . ."

"Hả?"

"Cảm ơn anh... . ." Cô hơi thở dài một hơi, nói ra lời như vậy.

Cô nghe tiếng tim đập của anh, nói từng chữ: "Cảm ơn anh đối tốt với tôi như vậy... . . Anh biết không? Trên thế giới này, trừ chị hai và Trác Nhiên, chỉ có anh đối xử tốt với tôi như vậy... . ."

Dịch Giản ôm cô, lòng hơi đau.

"Nhưng... . . Thiếu tướng, anh biết không? Tôi cảm thấy không đáng thay anh"

Giọng Chung Tình có chút hoảng hốt, trên vầng trán, toàn bộ đều là sự tịch mịch: "Tôi không thể nhận được tình yêu sâu đậm ấy của anh... . . Bởi

vì tôi không xứng... . . . với tình yêu ấy, chẳng qua là chốc lát, thật ra thì tôi cũng không xứng với... . . . Bởi vì... . . . Tôi không muốn yêu."

Khi Chung Tình nói ra câu sau cùng, không khí bên trong nhà dừng lại một chút.

Cô cúi đầu, không nhìn anh.

Cô dựa sát vào anh.

Cô không dám nhìn về mặt của anh.

"Lúc trước tôi nói, tôi yêu anh, là bởi vì tôi muốn ở lại bên cạnh của anh... . . . Tôi không yêu anh."

Cô nói thật rồi.

Lúc mới bắt đầu, cô cảm thấy rất sợ, nhưng khi nói xong, cô lại lại cảm thấy những thứ này cũng không phải quá khó khăn, tối thiểu, đáy lòng của cô còn dễ chịu hơn.

Cô đã sớm, đã sớm, lừa gạt anh.

"Không muốn yêu, thì không yêu." Ngữ điệu của Dịch Giản, vừa nhẹ nhàng, vừa ôn hoà: "Không có ai, buộc em phải yêu."

"Chỉ cần tôi yêu em là đủ rồi."

Chỉ cần tôi yêu em là đủ rồi

Nếu như em thật sự không có dũng khí để yêu, như vậy... . . . thì không yêu.

Không sao... . . . Ở thế giới của tôi, tôi cho phép em chỉ cần hưởng thụ mà không phải bỏ ra thứ gì.

Chung Tình nghe được lời như vậy, trong lúc bất chợt vươn tay, ôm chặt lấy Dịch Giản, cô mang theo sự chủ động trước nay chưa có, chôn đầu vào trong ngực anh.

Người đàn ông này, có thể... . . . Có thể đừng làm cho cô cảm động như thế được không?

Dịch Giản yên lặng một chút, vươn tay, siết chặt cô vào ngực mình, anh chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngửi mùi hương bạc hà nhàn nhạt của cô gái trong ngực, lòng vô cùng yên tĩnh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 534: Chung Tình Ghen 【3】

Dịch Giản yên lặng một chút, vươn tay, siết chặt cô vào ngực mình, anh chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngửi mùi hương bạc hà nhàn nhạt của cô gái trong ngực, lòng vô cùng yên tĩnh.

Không muốn yêu, vậy thì không yêu.

Chỉ cần, chúng ta ở chung với nhau, vậy thì tốt rồi rồi.

=====

Thiếu tướng phái người đi đón Chung Hân.

Tất nhiên Chung Hân không dám không đến.

Thiếu tướng còn đặc biệt dặn dò, chỉ Chung Hân được tới.

Chung Hân cho rằng Chung Tình xảy ra chuyện gì, liền đưa con cho bà vú, không để ý tới việc giải thích cho Trác Nhiên, vội vàng vàng lên xe thiếu tướng phái tới, đi tới nhà họ Dịch.

Hôm nay thiếu tướng có chuyện nên vào quân rồi.

Dù sao trong mấy ngày kết hôn, anh chưa từng rời đi.

Chung Hân bị người đưa đến Cổ Viên, từ xa đã nhìn thấy Chung Tình đang đứng ở dưới lầu chờ cô.

Chị em bọn họ gặp nhau, tất nhiên rất vui, ăn cơm trưa xong liền đi dạo trong vườn hoa nhà họ Dịch.

Thiếu tướng rất cưng chiều Chung Tình, cộng thêm đám cưới lần trước dạy dỗ hương ngọc, từ trên xuống dưới nhà họ Dịch ai lại không biết?

Bây giờ nhìn thấy Chung Tình và Chung Hân đi với nhau, những người đó tự động đứng ra hai hàng, cúi đầu khom lưng với Chung Tình, một tiếng: "Thiếu tướng phu nhân... . ." Bên trong còn có vô số hâm mộ.

Bây giờ là mùa hè, vườn hoa nhà họ Dịch cũng không nóng, mấy dì đang ngồi nói chuyện với nhau, thấy Chung Tình đi tới, nhất thời đứng lên, dì tư vẫy tay, lập tức cười nói: "Ai ô, đây không phải là cô dâu mới của chúng tôi sao? Mấy ngày không thấy, được thiếu tướng nuôi tốt quá! Da mềm mại thật. Hơn nữa thiếu tướng từ trước đến nay không thường ở lại nhà họ Dịch, cưới vợ xong lại ngày ngày không thể bỏ được rồi"

Dì ba cũng tham gia náo nhiệt: "Nói đúng nha, đáng đáp Chung tiểu thư như hoa như ngọc, ai thấy không thích? Huống chi, có thể đoạt thiếu tướng khỏi tay Hà tiểu thư nhà chúng ta, dọn dẹp hoa ngọc lúc nào cũng chờ chực, nói gì nghe nấy, tất nhiên là có mấy phần bản lĩnh!"

Lời của dì ba ít nhiều cũng có chút ghen tị.

Dì năm nghe lời như vậy, lại cười: "Ai u, sao lời của dì ba cứ như dấu gai đây, có phải cô ước gì thiếu tướng đặt Chung Tình bên người không ai hỏi han tới được mới cam lòng sao!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 535: Chung Tình Ghen 【4】

Dì năm nghe lời như vậy, lại cười: "Ai u, sao lời của dì ba cứ như dẫu gai đấy, có phải cô ước gì thiếu tướng đặt Chung Tình bên người không ai hỏi han tới được mới cam lòng sao!"

Dì ba vươn táy huých nhẹ dì năm một cái: "Cô đang nói cái gì vậy, tôi chỉ hâm mộ thôi, chẳng lẽ các người không hâm mộ sao? Năm đó tôi gả cho Dịch Phong cũng không nhận được đãi ngộ tốt như vậy! Huống chi, phụ nữ chúng ta ai lại không muốn gả cho một người đàn ông, cả đời được sung ái chứ."

"Năm mơ đi!" Dì hai này giờ vẫn không nói gì lại mở miệng, "Đàn ông không thay lòng, heo mẹ cũng sẽ leo cây, nhớ ngày đó, tôi vào cửa, Dịch Phong còn nói cuộc đời này đời này chỉ yêu một mình, nhưng sau này, chẳng phải vẫn cưới các người vào cửa sao! Năm đó, Dịch Phong cưng chiều tôi, cũng giống như thiếu tướng sung ái thiếu tướng phu nhân vậy!"

Lời của dì hai cũng là thật, sau khi nói xong, lòng mơ hồ cũng có chút đau đớn, phụ nữ, chính là như vậy, trong lòng chỉ có một người đàn ông.

Chung Tình nghe mấy lời này, cũng chỉ cười, cô có thể thấy được, mấy dì cũng không có ý gì, chỉ đang cảm khái mà thôi

Chung Hân đứng ở một bên, chậm rãi cười, nhẹ giọng nói với Chung Tình: "Những lời này, đừng để trong lòng, thiếu tướng đối xử với em rất

tốt, em cần phải tin, hưởng chi... . . . Thế gian này cũng không phải là không có chân ái không phải sao? Em xem chị và Trác Nhiên ấy."

Chung Tình nghe được lời như vậy, nhẹ nhàng cười cười: "Chị hai, đó là do chị may mắn, thật ra thì, bản thân em thật sự cảm thấy buồn cho bọn họ, cả đời chôn chân trong nhà này, chỉ vì một người đàn ông, chưa bao lâu, người đàn ông kia lại đi trước rồi."

Nhưng nếu có một ngày Dịch Giản định lấy thêm một người, cô phải làm sao bây giờ... . . .

Chung Tình càng nghĩ, càng cảm thấy tim hơi đau, không nhịn được thở dài một hơi: "Chị hai... . . em rất sợ có một ngày, cũng sẽ giống như bây giờ, đến lúc đó, không biết sẽ đau đến thế nào!"

"Nhưng, em biết không? Có vài thứ, em không trải qua, vĩnh viễn cũng không biết vẻ đẹp của nó." Chung Hân cười cười, thật ra thì cô hiểu được ý Chung Tình, sợ rằng đó cũng là điều mà bất cứ cô gái nào cũng lo lắng.

"Tình yêu, thứ này... . . Bản thân, sẽ phải đau, không đau thì đâu còn gọi là yêu... . . Nhưng, em biết không? "

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 536: Chung Tình Ghen 【5】

"Tình yêu, thứ này... . . . Bản thân, sẽ phải đau, không đau thì đâu còn gọi là yêu... . . . Nhưng, em biết không? Tình yêu, một khi em đã rơi vào, đó là thứ không gì sánh kịp, em sẽ cảm thấy trong thế giới, em là người hạnh phúc nhất, em sẽ cảm thấy, có, thật ra thì thật sự rất tốt."

Trên mặt Chung Hân tràn đầy ánh sáng hạnh phúc, nơi đáy mắt loé lên chút ánh sáng nhàn nhạt.

Cô rất hạnh phúc.

Từ nhỏ đến lớn, cô rất hạnh phúc, chỉ vì cô có Trác Nhiên.

"Người biết không? Khi người tỉnh lại ngày thứ nhất, mở mắt, thấy là người người yêu sâu đậm, người sẽ cảm thấy, ngày nay tâm tình đều là rất tốt đẹp."

Chung Tình không ngắt lời Chung Hân, cô chỉ nhìn Chung Hân, cảm thấy như sự vui vẻ của cô ấy như có thể lây sang cho cô, cô cũng cảm thấy lòng khá hơn.

"Em sẽ cảm thấy, chỉ cần có tình yêu, những thứ khác đều là mây trôi, có nhưng không đáng quan tâm, mà những người đàn ông khác, cũng không lọt nổi vào mắt xanh của em. Hơn nữa, anh ấy vừa cười với em, người sẽ cảm thấy cả thế giới đều là xuân về hoa nở, Chung Tình... . . Tình yêu, rất

tốt đẹp, nhưng lại là một lưỡi dao hai lưỡi, có thể khiến em vui vẻ, có thể khiến em đau khổ, nhưng, nó luôn khiến người ta trầm luân."

Chung Hân như một cô gái mới biết yêu, mặt cũng ửng hồng: "E, cũng không biết, hiện tại một ngày chị không thấy Trác Nhiên, chị lại cảm thấy lòng rất ngọt ngào, rất khó chịu, chị rất yêu anh ấy, và chị cũng có thể cảm nhận được anh ấy cũng rất yêu chị."

"Chỉ cần như vậy, chị đã thỏa mãn rồi."

Chung Tình nghe, ánh mắt cũng có chút hoảng hốt, cô cảm thấy, Chung Hân rất đẹp, vẻ đẹp đó chỉ có tình yêu, mới có thể để cho một người phụ nữ lột xác thành đẹp đẽ như vậy.

Chung Hân quay đầu, vươn tay, nắm tay Chung Tình, cười hì hì nói: "Chẳng qua, người đàn ông như thiếu tướng, rất xuất sắc, nói vậy rất nhiều phụ nữ cũng để ý tới cậu ấy... . . . Em phải cẩn thận, không lại bị người đoạt đi."

"Có điều, nếu như có chân tình, vậy cũng sẽ không rồi."

"Chân tình? Thật sự tồn tại sao? Chị hai, em từ nhỏ đến lớn, nhìn thấy rất nhiều tình yêu bi kịch, em rất hoài nghi." Chung Tình nhẹ giọng hỏi.

"Em tin, nó có tồn tại. Chân tình chắc chắn có tồn tại. Chỉ cần em tin tưởng, nó sẽ có, nếu như em không tin, vậy anh chắc chắn nó sẽ không tồn tại."

Ánh mắt Chung Hân rất kiên định, cô nắm tay Chung Tình, nói từng chữ một.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 537: Chung Tình Ghen 【6】

Ánh mắt Chung Hân rất kiên định, cô nắm tay Chung Tình, nói từng chữ một.: "Chị và Trác Nhiên đã hai mươi năm, hai người cũng chưa từng thay đổi, Chung Tình, em biết không? Mới có hai mươi năm, cho dù hai trăm năm, chị tin chắc Trác Nhiên cũng sẽ không thay lòng, mà chị cũng sẽ không thay lòng!"

Chung Hân nói rất chắc chắn.

Hi vọng trong tình yêu của Chung Hân, giống như đã lây sang Chung Tình, Chung Tình cũng hơi nhếch môi, nhàn nhạt nở nụ cười.

"Chị hai, chị thật sự rất dũng cảm, lại có thể yêu Trác Nhiên như vậy. Chẳng lẽ chị không sợ Trác Nhiên thật sự có một ngày thay lòng sao?"

"Chị tin tưởng anh ấy." Chung Hân nghiêng đầu, nhìn Chung Tình, "Chị tin anh ấy sẽ không, em biết không? Chung Tình, chị không thể rời bỏ Trác Nhiên, Trác Nhiên cũng không thể rời bỏ chị, chọn chị chính là sinh mệnh của nhau. Cho nên, chị lựa chọn tin tưởng anh ấy."

Chung Hân là cô gái dám yêu dám hận, cô thoát nhìn yếu đuối mà mềm yếu, nhưng là trong xương, lại tư tưởng rất đặc biệt.

Hai người đứng ở nơi đó, không nói lời nào.

Ngược lại nơi xa, Hà An Viện cùng người hầu của mình là Tiểu Vân đi qua, thấy Chung Tình, ánh mắt của cô ta bắn ra cừu hận như dao găm, ngón tay của cô ta bấm thật sâu vào da thịt, sau đó hừ lạnh một tiếng, xoay người liền đi tới chỗ ở của mình.

Vừa đi, cô ta vừa hỏi: "Cô gái kia là ai?"

"Tiểu thư, hình như là thiếu phu nhân nhà họ Trác, nhị tiểu thư nhà họ Chung." Tiểu Vân vội vàng đi lên trước, nhẹ giọng trả lời.

"Chị hai của Chung Tình?" Ánh mắt Hà An Viện hơi lóe lên... . . . Cô ta nghiêng đầu, liếc mắt nhìn, lại thấy bọn họ, tựa dường như rất thân thuộc!

"Sao cô ta lại tới đây?"

"Tiểu thư, cô có điều không biết, là thiếu tướng phái người tự mình đón, nói là giải buồn cho Chung tiểu thư."

"Giải buồn?" Hà An Viện lạnh lùng cười, cô ta siết chặt tay, sau đó hừ một tiếng, cất bước, nhanh chóng đi ra ngoài.

Giải buồn?

Cô ta còn buồn bực sao?

Thiếu tướng thật đúng là thương yêu có thêm!

Đáy lòng của cô náo động không nói ra lời, chẳng qua chỉ cảm thấy mình rất khó chịu, tùy thời cũng có thể phát điên!

Cô ta ghen tỵ . . . Mấy ngày nay, bọn họ đều trải qua cuộc sống thần tiên quyến lữ cuộc sống, mà cô ta thì sao?

Đêm không an giấc, ăn không biết vị.

Cảm giác giống như mất đi tất cả của mình, rất khổ sở.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 538: Chung Tình Ghen 【7】

Cảm giác giống như mất đi tất cả của mình, rất khổ sở.

Nhiều ngày như vậy, cô ta biết anh luôn ở Cố Viên, nhưng cô ta lại cảm thấy hai người như sống ở hai miền khác nhau.

Cô ta muốn gặp anh... . . . Rất muốn gặp anh.

Hà An Viên đi một chút, đi thẳng vào trong phòng đại phu nhân, cô ta quần nửa ngày, không biết đã nói gì, buổi tối, Dịch Giản trở lại, Tử Uyển lại truyền lời, nói anh và Chung Tình sang ăn cơm.

Chung Tình có Chung Hân ở bên, hiện tại tâm tình cũng rất tốt, đi một ngày, rất mệt, vốn còn vui ở ghế sa lon, trong tay đang cầm một quyển sách, đọc đến say mê.

Dịch Giản tắm rửa, ra ngoài, theo tự nhiên liền ngồi ở một bên trên ghế sa lon, hai người không nói gì, có chút cảm giác hạnh phúc chảy xuôi theo trái tim.

Đêm hôm qua, sau khi cô nói hết tâm sự của mình với anh, phát hiện mình trước mặt anh, lại tự nhiên hân lên.

Nghe được lời của Tử Uyển, Dịch Giản cau mày, không lên tiếng, Tử Ngang giúp thiếu tướng trả lời một câu, đã biết.

Tử Uyển rời đi.

Dĩ nhiên mới vừa rồi Chung Tình có nghe được lời của Tử Uyển, cô xem sách đang cao hứng, cho nên không muốn cử động, ánh mắt vẫn còn dán vào trong sách.

Dịch Giản nhìn chăm chăm vào cô gái nhỏ ở nơi đó, vươn tay, khẽ vuốt ve gương mặt của cô, nhẹ giọng nói: "Đi... . . . Đi đến chỗ đại phu nhân."

Chung Tình không hề rũ mắt, tiếp tục đọc sách, còn lật một tờ, chu miện, mất hứng trả lời: "Tôi không muốn đi, mệt quá."

Cô nói thật.

Đi một ngày đường, thật sự mệt vô cùng.

Dịch Giản nhìn nét mặt của cô, lại cảm thấy rất đáng yêu, vươn tay, cọ xát môi của cô, suy nghĩ một chút, đại phu nhân hiếm khi mời anh qua ăn bữa cơm, nếu như hôm nay không đi, sợ là không tốt với tương lai Chung Tình.

Nhất thời liền vươn tay, cầm lấy bàn chân nhỏ bé của cô: "Chỗ này mệt sao?"

Chung Tình bị anh vừa cầ chân, mặt đỏ lên, theo bản năng muốn rút chân của mình về, Dịch Giản lại nắm thật chắc, chậm rãi nắm.

Nàng mang giày cao gót một ngày, chân rất đau, bị Dịch Giản bóp một cái, rất thoải mái, đặt sách sang một bên, híp mắt, hưởng thụ.

Dịch Giản khống chế lực rất khá, xoa bóp một chút, ngẩng đầu lên, liền thấy cô gái nhỏ của mình mang dáng vẻ rất hưởng thụ, nhắm mắt lại, hô hấp bình thường, giống như đã ngủ thiếp đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 539: Chung Tình Ghen (8)

Dịch Giản khống chế lực rất khá, xoa bóp một chút, ngẩng đầu lên, liền thấy cô gái nhỏ của mình mang dáng vẻ rất hưởng thụ, nhắm mắt lại, hô hấp bình thường, giống như đã ngủ thiếp đi.

Anh cười một tiếng, ngón tay dời đi nơi khác, dời đến lòng bàn chân của cô, nhẹ nhàng cù hai cái.

Cô sợ nhột, rụt chân lại, chép miệng, tiếp tục ngủ.

Dịch Giản tiếp tục cù cô.

Cô bị nhột bật cười một tiếng, sau đó đá đá chân, đổi chút độ cong trên môi anh

Chung Tình ngồi dậy, muốn rút chân của mình từ trong tay của anh, ai ngờ anh lại siết thật chặt.

Cô cười một tiếng, rất đẹp, anh nhìn đến mê mẩn, ngón tay nhẹ nhàng chọc lấy lòng bàn chân của cô, cô không chịu nổi, liền phá lên cười.

Giống như một người ngốc.

Cô chỉ mới mười sáu tuổi, còn là một đứa trẻ chưa hoàn toàn trưởng thành, bản tính bên trong vốn vẫn ngây thơ chất phác, bị anh làm như thế, toàn bộ đều phát ra, cô giống như một đứa trẻ một dạng, không chịu thua, tìm chỗ nhột mà bắt đầu cù anh.

Bàn tay nhỏ bé của cô, mềm nhũn, đụng vào da thịt của anh, khí lực rất nhẹ, giống như lông chim quét qua, Dịch Giản cũng bật cười.

Anh chưa bao giờ cười lớn như vậy.

Nụ cười này, khiến không khí không còn nghiêm túc, Chung Tình không hề sợ, hơn nữa còn bắt đầu trêu chọc Dịch Giản. Dịch Giản vươn tay, muốn bắt lấy bàn tay tác quái nhỏ bé của cô, ai ngờ, cô rất linh hoạt, nhích tới nhích lui, trốn đi trốn tới.

Hai người náo loạn một hồi, từ trên ghế salon đánh thành một đoàn, từ trên ghế salon lăn đến trên thảm sàn.

Mãi cho đến khi thở hổn hển.

Bọn họ mới từ bỏ ý đồ.

Từ Ngang đứng ở cửa, chỉ nghe mấy tiếng cười truyền đến từ bên trong, cũng không biết bên trong xảy ra chuyện gì, lại không dám đi vào quấy rầy.

Dịch Giản đặt Chung Tình ở phía dưới, nhìn gương mặt xinh đẹp của cô, cố ý bày ra dáng vẻ hung thần ác sát: "Em dám cù tôi....."

Cô cười thở hồng hộc, một câu cũng nói không nên lời, thấy dáng vẻ này của anh, cười khanh khách.

Cười, cười, cô lại cảm thấy không khí, dường như có chút không đúng.

Tay của anh, lại chậm rãi từ nắm cổ tay của cô, biến thành mò tới ngực của cô.

Cô hơi run rẩy, ngược mắt lên, nhìn anh.

Cô bật cười đến chảy nước mắt, đáy mắt trong suốt, óng ánh lạ thường, cổ họng anh hơi động, cúi đầu, cắn lên đôi môi hồng nhuận của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 540: Chung Tình Ghen 【9】

Cô bật cười đến chảy nước mắt, đáy mắt trong suốt, óng ánh lạ thường, cổ họng anh hơi động, cúi đầu, cắn lên đôi môi hồng nhuận của cô.

Hôn như điên cuồng.

Hôn một chút, anh lại cảm thấy chưa đủ, liền cắn mấy cái lên cổ và xương quai xanh của cô.

Chung Tình cũng không tránh ra, mặc cho làm như vậy, cô ngoan ngoãn nằm ở nơi đó để cho anh hôn.

Mới vừa rồi bởi vì mệt mà thở dốc, lúc này đã bình ổn lại, biến thành thở gấp dồn dập.

Cũng may Dịch Giản cũng không quên chính sự, chỉ hôn một chút, liền buông cô ra, ôm cô từ trên thảm sàn đứng lên, không giấu được chút vui vẻ đang lan tràn: "Được rồi... . . . Đại phu nhân chờ đến sốt ruột rồi."

Chung Tình đỏ mặt, vội vàng xoay người đi lấy đồ mặc.

Cô mặt đỏ xong, đứng ở trước gương chải tóc, chải lấy chải để, liền thấp giọng gọi một chút.

Dịch Giản sợ cô có chuyện gì xảy ra, nhanh chóng đi tới, "Sao vậy?"

Chung Tình cẩn thận nhìn hồi lâu, sau đó vừa quay đầu lại, ném lược lên người Dịch Giản, chỉ vào cổ của mình nói: "Anh xem! Đều tại anh!"

Dịch Giản bắt đầu sững người, thấy trên cổ của cô có mấy vết đỏ, lập tức lo lắng đến xem, ai ngờ cúi đầu vừa nhìn, lúc này mới phát hiện, là mấy dấu hồng do lúc nãy anh hôn.

"Làm sao bây giờ? Cao như thế, giấu cũng không được!" Chung Tình buồn bực suy nghĩ, nếu như bị đại phu nhân thấy được, chắc chắn sẽ bị người ta chướng tai gai mắt.

Dịch Giản không lên tiếng, trong đáy mắt lại cất giấu mấy phần vui vẻ.

Chung Tình vừa ngẩng đầu, thấy chút ý cười này của anh, nhìn có chút hả hê, nhất thời lòng càng tức giận, rõ ràng thủ phạm là anh, anh còn mang dáng vẻ không liên quan tới mình như thế.

Vươn tay, vỗ vai của anh, hét lên: "Đều tại anh, đều tại anh... . . . Tôi không đi, tự anh đi đi!"

Thật ra thì cô cũng biết, mình không thể không đi, nếu không đi, không biết đại phu nhân có thể gọi cô đi nói chuyện hay không!

Nhất thời, cô đi tìm một bộ đồ cổ cao để mặc, nhưng che cổ, mấy vết hôn nơi tai cũng không thể che được!

Chung Tình áo não vô cùng, quay đầu, nhìn Dịch Giản, suy nghĩ một chút, liền nhào tới trong ngực của anh.

Sức của cô cũng rất lớn, khiến anh phải lùi về phía sau hai bước.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 541: Chung Tình Ghen (10)

Sức của cô cũng rất lớn, khiến anh phải lùi về phía sau hai bước.

Lúc Dịch Giản chưa phản ứng kịp, Chung Tình lại mở to miệng, cắn vào cổ anh

Không phải hôn, phải gọi là cắn.

Dịch Giản bị đau, khẽ nhíu mày, cô nhanh chóng nhả ra, sau đó hài lòng gật đầu một cái: "Như vậy mới tốt, muốn mất mặt, chúng ta cùng nhau mất mặt....."

Dịch Giản bị Chung Tình cắn, thật sự không tức giận, sắc mặt lại ôn hòa hơn

Cô gái này, so với lúc trước, không giống nhau.

Anh mừng rỡ vô cùng.

Chung Tình cắn xong mới biết mình đã làm gì, mặt đỏ lên đứng ở nơi đó, lúc này mới ý thức tới được mình lại đùa giỡn với anh một lúc lâu, cô không cảm thấy có gì không đúng, ngược lại còn cảm thấy rất vui.

Cô cho là Dịch Giản sẽ tức giận, ai ngờ lại thấy Dịch Giản híp mắt, ánh mắt nhàn nhạt, sau đó môi lại dần cong lên.

Chung Tình cảm thấy rất kì lạ, anh bị người ta căn, còn vui vẻ như vậy? Đúng là kì quái!

Thời gian đã không còn sớm, hai người cũng không thể ở lâu hơn, cho nên ngay sau đó liền xuống lầu, lên xe, đi tới viện của đại phu nhân.

Đến chỗ của đại phu nhân nơi.

Một bàn thức ăn đã rất chỉnh tề.

Không có người khác.

Chỉ có đại phu nhân và Hà An Viện.

Chung Tình thì liền biết đại phu nhân có ý gì, ánh mắt của cô hơi trùng xuống, chắc là Hà An Viện muốn gặp thiếu tướng.....

Cô ta đừng tưởng rằng, hiện tại cô ta gặp thì sẽ vui vẻ, cô sẽ khiến cô ta phải chịu khổ sở!

Hà An Viện mặc rất đẹp, dáng người chuẩn mực, ngồi ở bên người đại phu nhân, thấy Thiếu tướng đi vào, vội vàng đứng dậy, cười nói: "Thiếu tướng..... thiếu tướng phu nhân, hai người đã tới, tôi và bác đợi đã lâu rồi."

Thiếu tướng vẫn mang sắc mặt nhàn nhạt, nắm tay Chung Tình thật chắc, ngồi hai chỗ còn lại, không nói một lời.

Hà An Viện nhìn bọn họ ngồi xuống, mình mới ngồi xuống theo, đại phu nhân nhẹ giọng mở miệng, nói một câu: "Vài ngày không gặp hai người, cho nên, tối nay mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm."

Dịch Giả gật đầu, nhắc đĩa, nếm thử một món ăn, lúc này mọi người mới bắt đầu ăn.

Chung Tìnhgồi gầnHà An Viện, cô ta cười như không cười, tựa như
thẹn thùng mà không phải là thẹn thùng, Hà An Việnrất vâng lời, khéo léo
hiểu chuyện, thỉnh thoảng lại trêu chọc Chung Tìnhmột cái.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 542: Chung Tình Ghen 【11】

Chung Tình ngồi gần Hà An Viện, cô ta cười như không cười, tựa như then thùng mà không phải là then thùng, Hà An Viện rất vâng lời, khéo léo hiểu chuyện, thỉnh thoảng lại trêu Chung Tình một cái.

Chung Tình cũng không nói gì, tất nhiên cô biết Hà An Viện ở trường mình, cố ý sáp lại gần Dịch Giản, giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dạng, cười dịu dàng với Dịch Giản.

Dịch Giản thấy nụ cười của cô, ánh mắt cũng ôn hòa hơn, gấp món ăn, đút cho Chung Tình.

Chung Tình cũng không từ chối, đổi lại là bình thường, cô lại cảm thấy những chuyện này rất đời phong bại tục, nhưng là vào giờ phút này, cô lại cảm thấy rất tốt!

Hà An Viện là người Chung Tình hận nhất, phiền nhất, ghét nhất, hiện tại bắt được cơ hội tốt, y theo tính tình của cô, làm sao có thể để cho Hà An Viện dễ chịu?

Lờ Hà An Viện, cô mới không làm!

Hiện tại, Chung Tình trong lúc bất chợt cảm thấy mấy dấu hôn của Dịch Giản, thật sự rất tốt! Cô cũng không biết, vết hôn lại còn có chỗ dùng như vậy, mà mình cũng cần rất tốt!

Hà An Viện nhìn chăm chăm vào hai người bọn họ, theo động tác của Chung Tình, khoé mắt cô ta nhìn đến vết hôn xương quai xanh của Chung Tình, thậm chí mơ hồ còn thấy được dấu hôn nơi cổ của cô, hoàn toàn lộ rõ trước mắt cô ta.

Mà nơi nút áo sơ mi của thiếu tướng, cũng có vết hôn nhàn nhạt.

Chói mắt vô cùng.

Hà An Viện nắm chặt chiếc đĩa trong tay, bắt đầu run rẩy.

Người thông minh cũng hiểu những dấu hôn kia đại biểu cho cái gì.

Hơn nữa còn rõ như thế, chắc là trước khi tới nơi này, mới hôn.

Bọn họ... . . . ngọt ngào đến thế sao?

Chung Tình cảm thấy đáy lòng dễ chịu hơn rất nhiều, cô thích nhìn Hà An Viện khó chịu!

Đại phu nhân thấy Hà An Viện như thế, đá chân Hà An Viện dưới mặt bàn, Hà An Viện chột hồi thần, bình tĩnh lại.

Hà An Viện vội vàng cười, sau đó gấp một cái cánh gà đặt trong chén trước mặt Dịch Giản, nhẹ giọng nói: "Thiếu tướng, đây là thứ anh thích ăn nhất... . . Đại phu nhân đặc biệt dặn đầu bếp làm."

Mắt của cô ta, giống như chỉ có mỗi thiếu tướng, Dịch Giản dùng một chút, cũng không từ chối.

Chung Tình nhìn thấy, lòng lại khó chịu, mắt thấy Dịch Giản ăn, cô đảo mắt, cô sẽ không để cho Hà An Viện được như ý đâu!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 543: Chung Tình Ghen (12)

Chung Tình nhìn thấy, lòng lại khó chịu, mắt thấy Dịch Giản ăn, cô đảo mắt, cô sẽ không để cho Hà An Viện được như ý đâu!

Nhất thời, Chung Tình liếc Hà An Viện, sau đó vươn tay, ôm lấy cánh tay Dịch Giản, sau đó nói: "Thiếu tướng..... Mật đường không thể ăn quá nhiều, sẽ khiến anh béo phì, không tốt với thân thể, người ăn những thứ này."

Dịch Giản dừng đũa, nghiêng đầu, nhìn Chung Tình, trong mắt đều là sự dung túng, dừng thật đũa, không ăn.

Hà An Viện nhìn thấy như vậy, sắc mặt cũng trở nên vặn vẹo, cô ta không cam lòng cười cười, tiếp tục gấp món thịt kho, đặt trong chén thiếu tướng, nhẹ giọng nói: "Thì ra là như vậy, tôi cũng không biết thiếu tướng không ăn cánh gà mật đường đấy."

Lần này, mới vừa đặt trong chén thiếu tướng, Chung Tình liền gấp đi, trực tiếp ăn mất, còn nói: "Thiếu tướng, cái này cũng không thể ăn nhiều, ăn nhiều sẽ khó tạo máu, không tốt với thân thể."

Nói xong, còn tự mình gấp một miếng thức ăn đưa tới miệng Dịch Giản, Dịch Giản cũng không biết vì sao trong lúc bất chợt Chung Tình lại đổi đầu với Hà An Viện, chẳng qua anh vẫn luôn cưng chiều Chung Tình, cho nên, vào lúc này, tất nhiên mọi chuyện cũng theo cô.

Sắc mặt của Hà An Viện cũng trở nên khó coi, tất nhiên cô ta biết Chung Tình đang nhằm vào chính mình, nhưng Thiếu tướng vẫn không cảm thấy phiền khi mình gấp thức ăn cho anh, vì vậy liền tiếp tục giăng co với Chung Tình, đưa chiếc đĩa, lại gấp một món ăn, đặt trong chén Dịch Giản: "Thiếu tướng..... Ném thử cái này một chút, đây chính là canh rau chân vịt đậu hũ."

Đây cũng là thứ Dịch Giản thích nhất.

Nhưng Dịch Giản không động, chẳng qua mắt lại nhìn chăm chăm món ăn này.

Chung Tình rất không thoải mái, cô lại không biết anh thích ăn gì, cô chu miệng, nhìn Dịch Giản nói: "Thiếu tướng, anh thích ăn sao?"

Đây cũng là thứ Dịch Giản thích nhất.

Nhưng Dịch Giản không động, chẳng qua mắt lại nhìn chăm chăm món ăn này một hồi.

Thiếu tướng dĩ nhiên là trang tuần kiệt thức thời, lắc đầu một cái, cứng rắn nói: "Không thích."

Ánh mắt của Hà An Viện dần trở nên lạnh lẽo, đây rõ ràng chính là đồ ăn thiếu tướng thích nhất, ngay sau đó cô ta lại gấp một miếng cần tây cho thiếu tướng, đây là một trong những món mà thiếu tướng thích nhất, cô ta muốn nhìn xem một chút, Chung Tình còn có thể lựa được tạt xấu gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 544: Chung Tình Ghen 【13】

"Thiếu tướng, đây là cần tây mà từ nhỏ đến lớn anh vẫn thích ăn... . ."
Hà An Viện nhẹ giọng nói nhỏ một câu, cố gắng áp chế sự tức giận trong lòng, để cho mình thoát nhìn, căn bản không hề so đo với Chung Tình.

Đại phu nhân nhìn Chung Tình và Hà An Viện kẻ xướng người họa, cũng nghĩ đã đến lúc mình nên ra mặt thay cho Hà An Viện, liền nói theo một câu: "Phải... . . Thiếu tướng, đây là thứ Hà An Viện đặc biệt chuẩn bị, cậu nếm thử đi."

Chung Tình nghe xong càng khó chịu hơn, là Hà An Viện đặc biệt chuẩn bị? Chắc chắn cô sẽ không để cho Thiếu tướng ăn.

Cô cúi đầu, ánh mắt xoay chuyển, cảm thấy tay của mình, bị Dịch Giản nhẹ nhàng nắm lại, cô xoay đầu, nhìn sang, phát hiện ánh mắt Dịch Giản, đang nhìn cô một cách thản nhiên, giống như căn bản không hề nghe được lời của đại phu nhân.

Chung Tình thông minh, lập tức biết ý của thiếu tướng.

Nhất thời, Chung Tình trợn to hai mắt, vô tội nhìn Hà An Viện, giành trước một bước nói: "Hà tiểu thư cố ý không muốn để thiếu tướng được khoẻ mạnh hơn sao, tại sao có thể để cho thiếu tướng ăn cần vậy?"

Hà An Viện phát hỏa, tại sao cô ta cứ lôi khuyết điểm của mấy món ăn này ra vậy? Rõ ràng chính là không muốn để cho thiếu tướng ăn bữa cơm

này rồi!

"Thiếu tướng phu nhân, rốt cuộc cô có ý gì? Thức ăn nơi này, cô cứ cố ý đào bới thứ xấu ra, là cô cố ý làm xấu mặt đại phu nhân sao?"

Chung Tình mím môi, không hề căng thẳng, cô thản nhiên liếc mắt nhìn Hà An Viện, lòng thầm nghĩ, cũng cô ta thừa chuyện, lấy đại phu nhân ra uy hiếp cô, mắt cô hơi giật giật: "Tất nhiên không phải, chẳng qua là, cần này, thật sự ăn không được... . ."

"Vì sao ăn không được? Chung Tình, cô nói cho tôi xem? Cần thái ăn nhiều, lợi cho tràng vị tiêu hóa, là một loại rau rất tốt." Âm điệu của đại phu nhân rất chậm rãi, hết như nếu Chung Tình không thể nói ra một lý do, chắc chắn bà ta sẽ cho Chung Tình đẹp mặt.

Chung Tình thầm cắn môi, mặt của cô rất đỏ, nhất thời không nói được.

Dịch Giản thấy Chung Tình đáp không được, vươn tay, nhẹ nhàng vòng qua eo của cô, ngẩng đầu lên, nhìn đại phu nhân, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Hà An Viện lại nói: "Thiếu tướng phu nhân sao không lên tiếng? Chẳng lẽ không nói ra được sao?"

Dịch Giản trừng mắt liếc Hà An Viện, sắc mặt Hà An Viện trắng bệch, nhẹ nhàng cúi đầu, sau đó Dịch Giản clại đối mặt với đại phu nhân, sao anh có thể để người khác làm khó cô?

Ai ngờ, Chung Tình lại nói: "Đại phu nhân, chẳng lẽ không biết... . . Phụ nữ ăn cần không sao, nhưng đàn ông ăn, cũng không tốt với thân thể... . . ." Giọng của cô, dần dần nhỏ đi: "Ăn cần... . . Sẽ... . . Sẽ giết... Tình... . . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 545: Chung Tình Ghen 【14】

Ai ngờ, Chung Tình lại nói: "Đại phu nhân, chẳng lẽ không biết... . . . Phụ nữ ăn cần không sao, nhưng đàn ông ăn, cũng không tốt với thân thể... . ." Giọng của cô, dần dần nhỏ đi: "Ăn cần... . . Sẽ... . . Sẽ giết... Tình... . ."

Dịch Giả cầm chiếc đũa, chậm rãi để xuống, xoay đầu, vừa vặn liền thấy khuôn mặt của Chung Tình đỏ ửng lên, đầu cúi thấp vô cùng, giống như đang muốn chôn đầu vào trước ngực mình vậy.

Lúc này Chung Tình, buồn bực đến mức muốn cắn đầu lưỡi của mình, sao cô lại nói ra lời như vậy!

Vốn cô biết đàn ông ăn nhiều cần sẽ bị mất tinh trùng là do ban đầu cha tự nói với mình, cha cô rất muốn có con trai, cho nên, lúc ăn cơm, cũng đặc biệt chú ý.

Tất nhiên cô luôn nhớ những thứ này, để tránh khi người nào nấu cơm, nếu lẫn vào chút cần, chắc chắn cha sẽ nổi giận lôi đình.

Nhưng biết thì biết, một cô gái, trước mặt mọi người, trong lúc bất chợt lại thốt lên lời như vậy, dù thế nào cũng là có chút lúng túng.

Đại phu nhân cùng Hà An Viện đã sớm bị lời của Chung Tình làm cho sửng sờ.

Dù sao Hà An Viện cũng là một đại cô nương, nghe được lời như vậy, cúi thấp đầu, đỏ mặt, một tiếng cũng không nói nên lời.

Đại phu nhân là người từng trải, nhưng khi nghe thấy lời như thế cũng phải đỏ mặt, chẳng qua bà ta đã trải qua nhiều sóng to gió lớn, cho nên vào giờ phút này, vẫn là ngồi rất nghiêm chỉnh, khẽ ho khan, che dấu một chút thất thố sững sờ vừa rồi của mình, nghiêm trang nhìn Chung Tình nói: "Chung Tình, cô là một phụ nữ, tại sao lại có thể nói ra lời không biết liêm sỉ như vậy!"

Chung Tình im lặng, không nói tiếng nào, hiện tại cô có cảm giác mình đã sắp chết rồi.

Đại phu nhân không thích Chung Tình.

Hiện tại đã bắt được thời cơ, sao bà ta có thể chịu bỏ qua?

Mượn chuyện này, trách Chung Tình một lần, cho nên, bày dáng vẻ trưởng bối, bắt đầu nói liên thanh: "Phụ nữ, nói chuyện phải từ tốn, đi bộ ăn cơm, cũng có dạy dỗ, Chung Tình, cô xuất thân ở nhà họ Chung, gia tộc lớn như vậy, chẳng lẽ từ nhỏ đến lớn, những chuyện này cũng không biết sao? Tại sao chuyện làm ra, lời nói ra cũng thiếu dạy dỗ như thế?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 546: Chung Tình Ghen (15)

"Thiếu tướng, đây là cần tây mà từ nhỏ đến lớn anh vẫn thích ăn....." Hà An Viện nhẹ giọng nói nhỏ một câu, cố gắng áp chế sự tức giận trong lòng, để cho mình thoát nhìn, căn bản không hề so đo với Chung Tình.

Đại phu nhân nhìn Chung Tình và Hà An Viện kẻ xướng người họa, cũng nghĩ đã đến lúc mình nên ra mặt thay cho Hà An Viện, liền nói theo một câu: "Phải..... Thiếu tướng, đây là thứ Hà An Viện đặc biệt chuẩn bị, cậu nếm thử đi."

Chung Tình nghe xong càng khó chịu hơn, là Hà An Viện đặc biệt chuẩn bị? Chắc chắn cô sẽ không để cho Thiếu tướng ăn.

Cô cúi đầu, ánh mắt xoay chuyển, cảm thấy tay của mình, bị Dịch Giản nhẹ nhàng nắm lại, cô xoay đầu, nhìn sang, phát hiện ánh mắt Dịch Giản, đang nhìn cô một cách thản nhiên, giống như căn bản không hề nghe được lời của đại phu nhân.

Chung Tình thông minh, lập tức biết ý của thiếu tướng.

Nhất thời, Chung Tình trợn to hai mắt, vô tội nhìn Hà An Viện, giành trước một bước nói: "Hà tiểu thư cố ý không muốn để thiếu tướng được khoẻ mạnh hơn sao, tại sao có thể để cho thiếu tướng ăn cần vậy?"

Hà An Viện phát hỏa, tại sao cô ta cứ lôi khuyết điểm của mấy món ăn này ra vậy? Rõ ràng chính là không muốn để cho thiếu tướng ăn bữa cơm

này rồi!

"Thiếu tướng phu nhân, rốt cuộc cô có ý gì? Thức ăn nơi này, cô cứ cố ý đào bới thứ xấu ra, là cô cố ý làm xấu mặt đại phu nhân sao?"

Chung Tình mím môi, không hề căng thẳng, cô thản nhiên liếc mắt nhìn Hà An Viện, lòng thầm nghĩ, cũng cô ta thừa chuyện, lấy đại phu nhân ra uy hiếp cô, mắt cô hơi giật giật: "Tất nhiên không phải, chẳng qua là, cần này, thật sự ăn không được....."

"Vì sao ăn không được? Chung Tình, cô nói cho tôi xem? Cần thái ăn nhiều, lợi cho tràng vị tiêu hóa, là một loại rau rất tốt." Âm điệu của đại phu nhân rất chậm rãi, hết như nếu Chung Tình không thể nói ra một lý do, chắc chắn bà ta sẽ cho Chung Tình đẹp mặt.

Chung Tình thầm cắn môi, mặt của cô rất đỏ, nhất thời không nói được.

Dịch Giản thấy Chung Tình đáp không được, vươn tay, nhẹ nhàng vòng qua eo của cô, ngẩng đầu lên, nhìn đại phu nhân, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Hà An Viện lại nói: "Thiếu tướng phu nhân sao không lên tiếng? Chẳng lẽ không nói ra được sao?"

Dịch Giản trừng mắt liếc Hà An Viện, sắc mặt Hà An Viện trắng bệch, nhẹ nhàng cúi đầu, sau đó Dịch Giản lại đối mặt với đại phu nhân, sao anh có thể để người khác làm khó cô?

Ai ngờ, Chung Tình lại nói: "Đại phu nhân, chẳng lẽ không biết..... Phụ nữ ăn cần không sao, nhưng đàn ông ăn, cũng không tốt với thân thể....." Giọng của cô, dần dần nhỏ đi: "Ăn cần..... Sẽ..... Sẽ giết... Tình....."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 547: Chung Tình Ghen 【16】

Hốc mắt Chung Tình, vào giờ phút này, cũng đỏ lên, cô siết chặt tay, căn bản không ý thức được móng tay của mình đã găm sâu vào máu thịt trong lòng bàn tay Dịch Giản.

Cô dùng sức siết thật chặt.

Sắc mặt tái nhợt, giọng nói cũng trở nên yếu ớt.

"Đại phu nhân... . . . Chung Tình biết sai rồi... . . . Sau này, Chung Tình sẽ chú ý."

Nước mắt của cô, bắt đầu dâng lên, nhưng cô lại cố nén, không để rơi xuống.

Chút nghịch ngợm ngây thơ thật thà kia, trong nháy mắt đã bị lời của đại phu nhân bao phủ không còn một mống.

Ánh mắt của thiếu tướng cũng dần trở nên lạnh lẽo như băng.

Anh chỉ cảm thấy cô đang siết lấy bàn tay của anh, móng tay cô đâm sâu vào da thịt của anh, anh đau , nhưng... . . . cũng bị chút sức này của cô nghiền nát rồi!

Lúc này Hà An Viện đã nở nụ cười ngồi xem kịch vui, nhìn Chung Tình, không phải mới vừa còn ngoan cố phách lối sao? Hiện tại, chẳng phải cũng đang bị đại phu nhân dạy dỗ không được nói một lời sao?

Dịch Giản cũng không thể nghe nổi, "bốp" một tiếng, đặt đĩa xuống bàn, kéo Chung Tình dậy, đi ra ngoài.

Đại phu nhân và Hà An Viện cũng vội vàng đứng lên, nhìn bóng lưng Dịch Giản, đại phu nhân rất bình tĩnh, gọi: "Thiếu tướng!"

Mà Dịch Giản cũng không quay đầu, chỉ đi thẳng về phía trước.

Nhìn bóng lưng của bọn họ, Hà An Viện làm thế nào cũng không vui nổi, chút hả hê của cô ta dần sụp đổ.

Ngoài mặt, nhìn đến cuối cùng, là Chung Tình khóc.

Nhưng, cô ta biết, người thua hết tất cả, cũng là chính cô ta!

Cô ta đứng ở nơi đó, lòng im hơi lặng tiếng rơi lệ, chảy máu, cô ta cảm thấy vào giờ phút này, thứ mình bỏ lỡ không chỉ là tình yêu, mà còn là... . . . Toàn bộ thế giới.

Cô ta liều mạng muốn bắt lấy thiếu tướng, nhưng lại phát hiện, mình càng bắt, người đàn ông kia, càng cách mình càng xa xôi.

Xa đến mức, càng về sau, cô ta càng không thể nhìn thấy người đàn ông ấy.

Hà An Viện hơi loạng choạng, nhìn đại phu nhân, hồi lâu, mới ghen ngào nói: "Bác... . . Làm sao bây giờ? Bác nói con phải làm sao đây?"

Cô ta cảm thấy, mình và thiếu tướng, giống như hai con người sống trong hai thế giới khác nhau.

Cô ta vĩnh viễn không có cách nào để đến gần.

Cô ta muốn đến gần anh, dốc hết toàn lực muốn đến gần anh.

Nào sợ, toàn thân đã đau đến mất cảm giác.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 548: Chung Tình Ghen 【17】

Nào sợ, toàn thân đã đau đến mất cảm giác, rất đau, nhưng, cô ta vẫn cố chấp hướng về phía anh, nỗ lực đến gần, đến gần... . . .

Giọng Hà An Viện dần trở nên run rẩy, móng tay khảm vào lòng bàn tay, cô ta lại cảm thấy, cơn đau này, không là gì với cơn đau trong tim mình.

Thương tâm sao?

Rất thương tâm... . . Thương tâm, cũng cảm thấy trái tim của mình, căn bản đã sớm bể tan tành trở thành từng mảnh từng mảnh.

Khổ sở sao?

Rất khổ sở... . . Khổ sở, mỗi đêm, khi tỉnh giấc từ men say, sâu trong đáy lòng đều là anh.

Nhưng, lúc này thì sao?

Lại là một loại thương tâm, khổ sở còn hơn lúc trước đang không ngừng lăn lộn nơi đáy lòng của mình.

Rõ ràng cô ta chỉ muốn lại gần anh, nhưng không ngờ mỗi lúc lại càng đẩy anh ra xa hơn... . . .

Đại phu nhân nhìn Hà An Viện, có một chút cảm giác hoảng hốt, từ nhỏ đến lớn người bà ta thương yêu nhất là Hà An Viện, nhưng, tình yêu là thứ

không thể cưỡng cầu... . . .

Đại phu nhân nhìn một hồi, mới nhẹ giọng nói: "Tiểu Viện, một ít chuyện, một số người, không có cách nào để cưỡng cầu. Có lúc, chấp nhận, không phải là chuyện xấu."

Đại phu nhân rất rõ ràng, chẳng qua, cho dù Chung Tình thật sự biến mất, lòng thiếu tướng, cũng sẽ không cho Hà An Viện một phần nào.

Mà Hà An Viện, ở lại bên người thiếu tướng, cũng chỉ có thể đau khổ.

Hà An Viện nghe được lời như vậy, lại nở nụ cười, cô ta chậm rãi trừng lớn hai mắt, từ từ nói: "Thật là kỳ quái... . . Bác, tại sao lại nói con phải chấp nhận? Có phải vì anh ấy là thiếu tướng nên mới không còn cách nào ao? Cậu cũng bảo con phải chấp nhận... . . Bác... . . Con không muốn chấp nhận, nếu như con thật sự chấp nhận, vậy thì đại biểu con nhận thua... . . con sống, không gì hơn, cũng chỉ vì anh, anh xa cách con, thì đồng nghĩa với chết, con không thể chấp nhận... . ."

Sao có thể chấp nhận?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 549: Chung Tình Ghen 【18】

Hà An Viện quật cường đứng ở nơi đó, mắt của cô ta, mang theo một loại quyết tâm, cùng lắm chỉ là chết, dù sao, không có anh, cả đời này của cô ta cũng xong rồi.

=====

Dịch Giản ôm Chung Tình, lên xe, Chung Tình dúi đầu vào trong ngực của anh, vẫn khóc, khóc không ngừng, khóc đến mức Dịch Giản cảm thấy tim của mình cũng nát vụn theo.

Anh vươn tay, chậm rãi xoa đầu cô, rất có quy luật, ẩn giấu thâm tình, mang theo nồng quyến.

Anh sợ nhất chính là cô khóc.

Cô vừa khóc, anh liền đau .

Thật ra thì, Dịch Giản thật sự không có kinh nghiệm dỗ phụ nữ, lúc Chung Tình cười, anh cảm thấy vui vẻ từ tận đáy lòng.

Thậm chí, anh có thể cho Chung Tình hưởng thụ điều kiện vật chất tốt nhất, có thể làm bất cứ chuyện gì vì cô, hết lần này tới lần khác... . . . Lúc Chung Tình, anh lại không có cách nào, không biết mình nên làm cái gì bây giờ.

Anh chỉ có thể yên lặng ôm cô, nhẹ nhàng vỗ lưng của cô, nói: "Được rồi, được rồi... . . . Đừng khóc... . . . Bọn họ cũng không có ở đây, ngoan... . . ."

Anh cũng không phải là người nói nhiều, có thể an ủi người khác, lặn qua lộn lại, luôn là mấy câu nói đó.

Anh có cảm giác áo sơ mi của mình cũng bị nước mắt của cô thấm ướt.

"Có tôi đây... . . . Đừng khóc... . . ."

Chung Tình làm thế nào cũng không ngừng được nước mắt của mình, lâu như vậy, thật ra thì cô rất muốn khóc lớn một lần, cô đơn giản chỉ khóc như hoa lê đài vũ, nghẹn ngào nói: "Anh để cho tôi khóc, khóc... . . . Khóc... . . ."

Dịch Giản càng không biết làm gì, chỉ có thể phụ họa theo cô: "Được... . . . Muốn khóc thì khóc... . . ."

Chung Tình tựa vào trong ngực của anh, vẫn nức nở như vậy.

Ban đầu đè nén, về sau khóc lớn.

Dịch Giản không biết, vì sao một người phụ nữ có thể khóc lâu như vậy, có thể khóc thương tâm như thế, khóc đến mức vào giờ phút này anh chỉ hận không hiến tặng hết toàn bộ những thứ tốt đẹp nhất trên thế giới này cho cô.

Chỉ hy vọng, có thể đổi lại bằng nụ cười rạng rỡ, mắt ngọc mây ngài.

Dịch Giản lặng lẽ ngồi ở bên cạnh cô, vẫn chờ cô khóc xong, cuối cùng cô như đã khóc đủ, lúc này tiếng nức nở mới dừng lại, chậm rãi ngừng đầu, nâng đôi mắt đã sưng đỏ lên nhìn Dịch Giản, mím môi, vô cùng đáng thương

Dịch Giản thấy cô rớt cuộc cũng ngừng khóc, toàn thân thả lỏng, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 550: Chung Tình Ghen 【19】

Dịch Giản thấy cô rớt cuộc cũng ngừng khóc, toàn thân thả lỏng, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi anh rất căng thẳng, căng thẳng đến mức bắp thịt toàn thân cũng căng theo

Anh ôm cô thật lâu, cô vì khóc mà phải dùng hết sức lực toàn thân, giờ phút này cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Cô khóc đến mức mất hết sức lực, tựa vào ngực của anh, thỉnh thoảng nấc lên một cái.

Nhưng dáng vẻ của cô lại vô cùng mềm yếu, giống như đã dồn toàn sức nặng của thân mình lên người anh

"Là tôi không tốt." Dịch Giản nhẹ nhàng vuốt tóc của cô, sau đó cúi đầu, hôn tóc của cô, trong giọng nói, đều là đau lòng và ảo não: "Tôi không bảo vệ tốt cho em."

"Chắc chắn sau này sẽ không khiến em phải uất ức như thế nữa."

Cô yên lặng dựa vào trong ngực của anh, nhắm mắt lại, thật lâu sau, mới nhẹ nhàng mở miệng.

"Tôi không thích cô ta..."

Cô nói từng chữ một.

Dịch Giản sửng sốt một chút.

Anh còn chưa kịp nói chuyện, Chung Tình lại mở miệng, "Tôi không thích Hà An Viện."

"Cho nên, anh cũng không thể thích cô ta."

Dịch Giản không lên tiếng, anh lại nhớ đến ở trên bàn cơm, cô và Hà An Viện đối chọi có phần gay gắt, tùy ý hỏi một câu: "Tại sao không thích?"

Chung Tình vừa nghe anh hỏi như thế, hốc mắt lại đỏ lên, cô bĩu môi: "Anh thích cô ta sao?"

Dịch Giản cau mày, khi nào thì anh nói mình thích Hà An Viện vậy?

"Anh để cô ta gấp thức ăn, có phải anh thích cô ta không?"

Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản, ép hỏi từng chữ một: "Anh có cảm giác với cô ta, có phải không?"

Dịch Giản không lên tiếng, đôi mắt nhìn Chung Tình bắt đầu loé sáng.

Trong đôi mắt đen nhánh của anh, vào giờ phút này, cũng biến thành thâm thúy nồng đậm, mang theo một chút vui mừng, dần xoay chuyển.

Môi của anh có chút run rẩy khó phát hiện.

Anh như đã nghe phải lời gì đó rất khó tin, nhẹ giọng hỏi: "Em nói gì?"

Dù giọng của anh rất nhẹ, nhưng vẫn mang theo chút kích động.

Chung Tình không hiểu anh vì sao anh lại kích động như thế, cắn môi, cũng không lên tiếng.

Dịch Giản lại siết thật chặt bả vai của cô, nửa dụ dỗ nửa hỏi: "Ngoan, mới vừa rồi em nói những gì? Nói ra để cho tôi nghe một chút... . . ."

Chung Tình bị hành động đó của Dịch Giản khiến cho không biết phải làm sao, không phải anh đang tức giận, nhưng khi mình nói không cho anh thích Hà An Viện, thế nhưng anh lại kích động, cô mấp máy môi, lúc này mới ngậy ngốc nói: "Tôi không thích anh thích cô ta."f

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 551: Chung Tình Ghen (20)

Chung Tình thấy Dịch Giản như vậy có chút không biết làm sao, hắn không phải đang tức giận, nhưng khi cô nói không cho hắn thích Hà An Viện, hắn lại đột nhiên kích động, cô mím môi, ngây ngốc nói: “Em không thích anh để ý đến cô ta.”

Bàn tay đang nắm bả vai cô, hơi run rẩy, bộc lộ tâm tình đang kích động của hắn.

Hắn chậm rãi nhìn cô, mở miệng: "Em chắc chắn chứ?"

Giọng nói của hắn khẽ run rẩy, biểu lộ ra một sự vui sướng không thể giải thích, Chung Tình không hiểu tại sao hắn lại như vậy, cô cảm thấy người đàn ông đang ở trước mặt này, tinh thần đang vô cùng phấn chấn, không trầm ổn lạnh nhạt giống như bình thường, làm cho cô có chút khó hiểu.

Đối mặt với sự ép hỏi của hắn, cô không thể nói thành lời.

Cô sợ hắn tức giận. Cô biết, lúc hắn ở cùng Hà An Viện, mọi người trong nhà họ Dịch gia đều công nhận bọn họ là một đôi.

Thế nhưng, khi cô nhìn thấy hắn như vậy, nghĩ đến trong lòng của hắn cũng có người phụ nữ kia, cô liền cảm thấy trái tim của mình có chút nhói đau.

"Chung Tình. Em lặp lại lời nói hồi nãy, được không?"

Lỗi tai của hần có vấn đề sao?

Liên tục hỏi mấy lần.

Chung Tình thăm nghĩ.

Cũng nhìn không thấu Dịch Giản lúc này rốt cuộc có ý gì.

Cô cắn răng một cái, nghiêm túc cẩn thận lặp lại lời hồi nãy: "Em mới vừa nói, anh có phải thích Hà An Viện hay không? Trong lòng của anh có cô ta phải không?"

Dịch Giản để tay ở trên vai cô, bỗng nhiên dùng sức rất lớn, gần như muốn bóp nát xương của cô, ánh mắt hần nhìn cô, mang theo nhiệt độ rất nóng.

"Em để ý?"

Đầu Chung Tình bắt đầu hỗn loạn, cô để ý sao?

Cô lắc đầu, rồi lại gật đầu, lúc sau thì bất động.

Cô để ý hay không để ý, điều đó không quan trọng, cái quan trọng là cô không thích hần có bất kỳ sự tiếp xúc với Hà An Viện.

Chung Tình cắn răng, tiếp tục nói: "Em không thích anh có quan hệ gì với cô ta, em không muốn anh để ý đến cô ta, em chán ghét cô ta, vì thế em hi vọng, anh cũng có thể giống em mà chán ghét cô ta."

Chung Tình điều chỉnh lại hô hấp của mình, cũng không biết nếu cô nói như vậy có làm hần không vui hay không, thế nhưng cô vẫn nói ra những gì mình nghĩ.

"Anh có thể vì em mà không để ý đến cô ta hay không?"

Bất ngờ

Cô còn chưa nói xong, hân đã đột nhiên hôn lên môi cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 552: Chung Tình Ghen (21)

Cô còn chưa nói xong, hắn đã đột nhiên hôn lên môi cô.

Đầu Chung Tình trống rỗng.

Cô hoàn toàn không biết vì sao hắn lại đột nhiên hôn cô.

Cô không cho hắn thích Hà An Viện, vậy mà hắn lại làm như vậy?

Cô có thể cảm giác được nụ hôn lần này, được hôn cẩn thận từng li từng tí một, bờ môi của hắn có chút run rẩy, chậm rãi ma sát lên đôi môi cô.

Hắn không có hôn sâu.

Đôi môi của hắn chỉ đụng nhẹ vào môi của cô.

Thế nhưng nụ hôn lần này, so với những nụ hôn trước, lại làm cho cô ngây ngất.

Cô mơ hồ hiểu rằng, hắn dường như. dường như.
Đang cất giấu một tình cảm. vô cùng nồng nàn.

Dịch Giải vô cùng trân trọng hôn cô, giống như đem toàn bộ tình yêu trong đáy lòng, đưa cho cô.

Bàn tay của hắn đặt sẵn ở sau đầu cô, sau đó càng hôn một cách sâu sắc hơn.

Từ Ngang nhìn thấy bọn họ như vậy, đã sớm yên lặng xuống xe.

Có trời mới biết, vào lúc này, tâm Dịch Giản Tâm kích động cỡ nào, hung phấn cỡ nào.

Biết không?

Cô nói, cô không muốn hãm yêu thích Hà An Viện.

Điều đó nói lên cái gì?

Nói rằng là cô có để ý, có ghen tuông, đúng hay không?

Có một thứ tình yêu chính là nhất kiến Chung Tình, ghi lòng tạc dạ, cả đời khó quên.

Có một thứ tình yêu, lâu ngày sinh tình, rơi vào cảnh đẹp, cả đời khó quên.

Hãm đối với cô, chính là nhất kiến Chung Tình.

Mà cô bây giờ, có phải đã chậm rãi trầm luân?

Điều đó đại diện rằng cô đối với hãm, lâu ngày sinh tình?

Ngón tay Dịch Giản bắt đầu run rẩy, chậm rãi vuốt ve làn da cô, rồi sau đó đè cô ra phía sau.

Nơi này là ở trong xe.

Chung Tình đương nhiên sẽ không đồng ý.

Cô đỏ mặt, muốn ngăn cản Dịch Giản, thế nhưng Dịch Giản lại không cho cô chạy trốn, không nói câu nào vùi đầu vào trong thân thể cô.

Hãm dùng chính là ngón tay.

Cô e lệ, sao hấn lại làm như vậy?

Ngón tay hấn thon dài mang theo ma lực, làm cho toàn thân cô cũng bắt đầu lâng lâng.

Dịch Giải tiến tới một cách hung hăng, giống như muốn nuốt Chung Tình vào trong bụng.

Hấn kéo cơ thể cô dán thật chặt vào cơ thể hấn, cô đưa tay ra, quàng vào cổ của hấn, thở hồng hộc, liên tục thở gấp cắn lỗ tai của hấn, thấp giọng nói: "Thiếu Tướng Anh nhẹ chút. Nhẹ chút."

Dịch Giải không có để ý tới cô, lúc này chỉ muốn ăn sạch sẽ người phụ nữ nhỏ nhỏ này, cho dù là ăn như hùm như sói, thế nhưng vẫn phải nhai chậm nuốt kĩ, hấn muốn tinh tế hưởng thụ một phen.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 553: Chung Tình Ghen (22)

Dịch Giản không có để ý tới cô, lúc này chỉ muốn ăn sạch sẽ người phụ nữ nhỏ nhỏ này, cho dù là ăn như hùm như sói, thế nhưng vẫn phải nhai chậm nuốt kĩ, hẳn muốn tinh tế hưởng thụ một phen.

Chung Tình giẫy giụa, ngón tay của hắn càng thâm nhập, cô càng lên run, cảm thấy một luồng kích thích không nói ra lời, đang bao phủ toàn thân cô.

Cô quẫn rũ xinh đẹp nhìn hắn, la to nói không muốn.

Thế nhưng lúc ngón tay hắn thật sự buông tha cô, cô lại bảo muốn.

Hắn vô cùng thích dáng vẻ nửa e thẹn nửa bạo dạn khi ở dưới thân hắn của cô, hắn cúi đầu, mạnh mẽ hôn cô, tàn nhẫn mà hôn.

Cô không được thỏa mãn, muốn. Dục vọng đang bốc lên rất cao.

Cô đã quên nơi này là ở bên trong xe, quần quít lấy Dịch Giản, khẩn cầu hắn cho cô.

Hắn không lên tiếng, cứ thế dẫn dắt cô.

Cô cuống lên đến nỗi ướt nước mắt, thân thể vô cùng khó chịu, hô một tiếng: "Cho em, ô ô."

Lúc sau, hăn sợ cô không chịu nổi, lúc này mới rút ngón tay ra, cho cô cái cô muốn.

Hăn đi vào, cô liền thoải mái hừ hừ, càng nghênh hợp với hăn.

Hăn kích động, động tác vừa mạnh vừa nhanh, ngược lại cô không hề cảm thấy khó chịu, càng bám vào trên người hăn chặt hơn, nhắm mắt lại, vẻ mặt ý loạn mê tình.

Cuối cùng, hăn vẫn cảm thấy không đủ, cô phải khóc lóc xin tha, cũng không biết cô đã nói cái gì, mà hăn lại tiếp tục vận động đến khi hết sức mới chịu ngưng.

Sau đó, cô cũng không thềm chỉnh lại quần áo mà nằm ở trong ngực hăn.

Chậm chạp không chịu nói câu nào.

Dịch Giản cúi đầu, hôn một cái vào khuôn mặt nhỏ đang đỏ bừng của cô, ngón tay nhẹ nhàng nhéo eo cô, sau đó tỉ mỉ chỉnh lại quần áo cho cô, lúc này mới nghiêng người, gõ cửa xe.

Từ Ngang lúc này mới dám mở cửa xe, lên xe.

Bên trong xe còn tràn ngập khí. tức ám muội.

Chung Tình tỉnh táo lại, cô nhìn Từ Ngang ở phía trước, mặt càng đỏ, cô cắn môi dưới, đã không còn mặt mũi để gặp người.

Trong lòng tức giận, liếc mắt nhìn Dịch Giản đang nhếch mép cười ngời ở một bên, tâm tình vô cùng vui vẻ, cô tức giận, vươn ra tay, véo eo của hăn một cái, hăn quay đầu nhìn cô, cô nghiêng đầu đi, không thềm nhìn hăn.

Hăn đưa tay ra, muốn rút tay cô ra khỏi eo mình, ai ngờ không cẩn thận đụng tới vết thương của cô, cô tê rần, đôi mắt tròn tròn nhìn hăn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 554: Chung Tình Ghen (23)

Hắn đưa tay ra, muốn rút tay cô ra khỏi eo mình, ai ngờ không cẩn thận đụng tới vết thương của cô, cô tê rần, đôi mắt tròn tròn nhìn hắn.

Dịch Giản thật ra cũng không có dùng sức bao nhiêu, nhưng vẫn không cẩn thận lỡ tay làm cô bị đau, làm hắn đau lòng gần chết, sau đó cầm tay của cô lên, xem một cách cẩn thận.

Phát hiện có máu chảy ra ngoài.

Cả người hắn áy náy vô cùng.

Còn Chung Tình thì cảm thấy then thưng, không chịu nhìn Dịch Giản, nghiêng đầu, nhìn thẳng ra ngoài cửa xe, Dịch Giản cho rằng cô giận hắn, liền lập tức mềm giọng nói, vô cùng che chở, đặc biệt ôn nhu dỗ dành: "Anh không phải cố ý làm em chảy máu."

Chung Tình nghe thấy giọng nói ôn nhu của hắn, lòng liền mềm nhũn, nhưng vẫn cố chấp không chịu nhìn hắn một cái, cô muốn rút tay mình ra khỏi lòng bàn tay hắn, ai ngờ hắn lại chặt chẽ nắm lấy cổ tay cô, lần này không dùng tới một chút sức lực nào.

"Chung Tình. Ngoan. Anh sẽ hôn thật nhẹ, sẽ không còn đau nữa, không còn đau nữa"

Dịch Giản một bên dụ dỗ, một bên cúi đầu, muốn liếm vết máu đang chảy ra.

Chung Tình sợ đến mức rụt tay lại ngay.

Bàn tay cô rất bẩn.

Cô quay đầu lại, tròn tròn mắt, nhìn chăm chăm Dịch Giản.

Tròng mắt của cô rất sáng, to tròn vô cùng đáng yêu, Dịch Giản nhìn có chút mê li, sau đó chậm rãi cúi đầu, hôn môi cô, lên tiếng dỗ dành.

Chung Tình cảm thấy ngứa ngứa, không nhịn được nở nụ cười.

Sau đó giống như con nít, đưa tay ra đánh vào ngực hắn, la một tiếng: "Em tức rồi, em tức rồi, anh làm đau em!"

"Anh biết rồi, anh sai rồi, anh sai rồi!"

Dịch Giản mặc cho cô đánh, cười một tiếng: "Anh sai rồi, anh sai rồi, anh thật sự sai rồi."

Chung Tình cảm thấy không hài lòng, tiếp tục đánh hắn, nói: "Không đủ, không đủ, nói một trăm lần!"

Dịch Giản cố ý để cô làm khó dễ, Chung Tình quệt mồm, diều vũ dương oai nói: "Một trăm lần, một lần cũng không thể thiếu."

Vừa nói, vừa trừng mắt nhìn chăm chăm Dịch Giản.

Dịch Giản đưa tay ra, xoa tóc của cô, vừa lúc xe cũng ngừng lại, hắn xuống xe, ôm lấy cô đi vào bên trong Cố Viên: "Em chắc chắn chứ?"

"Đương nhiên rồi!" Chung Tình hất cằm lên, cô cảm thấy Dịch Giản lúc này có chút quái lạ.

Dịch Giản ôm cô lên lầu, đặt cô lên chiếc giường trong phòng ngủ, bắt đầu động tay động chân.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 555: Chung Tình Ghen (24)

Dịch Giản ôm cô lên lầu, đặt cô lên chiếc giường trong phòng ngủ, bắt đầu động tay động chân.

"Anh sai rồi."

Tay của hắn bắt đầu đùa giỡn cô.

Chung Tình vô cùng mất cảm, chỉ một chốc lát đã bị Dịch Giản làm cho toàn thân mềm nhũn như một vũng nước, nằm nhoài ở nơi đó, không nhúc nhích.

Cô nhú mày.

Cô đưa tay ra đánh hắn, nhưng lại bị hắn bắt được, tiếp tục hôn cô, ngón tay cũng không thành thật, sờ tới sờ lui khắp cơ thể cô.

Cuối cùng cũng tìm thấy nơi cần tìm.

Cô thở hồng hộc, hắn không hề thấy phiền, thật sự lặp lại câu nói kia: "Anh sai rồi. Anh sai rồi."

Cô cũng không biết hắn đã nói bao nhiêu lần, chỉ nhớ lúc hắn tiến vào cơ thể cô, cô đã hoàn toàn mơ hồ.

Lúc sau, khi hắn lặp lại câu nói đó: "Anh sai rồi" liền mạnh mẽ đi vào nơi sâu xa nhất trong cơ thể cô, tàn nhẫn mà đắm vào.

Hắn bắt đầu ra ra vào vào.

Toàn thân cô cũng run rẩy theo.

Cô cũng không rõ rốt cuộc cô đang cảm thấy cái gì, chẳng qua cảm thấy mình sẽ chết đi như vậy.

Trong lòng vừa sợ vừa nghe hắn nói: "Anh sai rồi", tiềm thức lại chờ đợi nói câu kia: "Anh sai rồi".

Cô vừa mâu thuẫn, vừa chờ mong, sợ cứ như vậy, hắn sẽ ăn cô sạch sành sanh, xương cốt cũng không còn.

Cuối cùng, cô không chịu nổi bật khóc, không xong rồi, mệt muốn chết, cô phải cầu hắn, hắn mới chịu buông tha cô.

Cô đã sớm mơ hồ đến thất điên bát đảo, nằm ở trên giường thở hồng hộc, Dịch Giản ôm cô, tay vẫn lưu luyến vuốt ve toàn thân cô, miệng cũng thỉnh thoảng gặm cắn bờ vai cô, cô muốn động cũng không động được, nói cũng không được nửa câu, chỉ có thể nhắm mắt lại, nằm ở trong ngực hắn, lười biếng giống như một con mèo nhỏ.

Dịch Giản thoải mái nhìn cô mệt mỏi như vậy, trong lòng rất có cảm giác thành công.

Ôm cô, cẩn thận từng li từng tí nhìn vết thương trên tay cô, lúc này mới ngẩng đầu lên, nghiêm túc cẩn thận nhìn cô, đáy mắt hiện lên một chút kì dị, ngẩng đầu lên, hôn lên trán cô một cái, vẻ mặt đang hoàng trịnh trọng, âm điệu từ tốn thật lòng, nhẹ giọng nói: "Chung Tình. Anh sai rồi."

Chung Tình nhẹ nhàng mở mắt ra, nhìn thấy dáng vẻ thật lòng của Dịch Giản, cô chậm rãi nở nụ cười, ngữ khí ngạo mạn, nhưng vẫn hiện lên một chút ngây thơ: "Em giống với anh thôi"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 556: Chung Tình Ghen (25)

Chung Tình nhẹ nhàng mở mắt ra, nhìn thấy dáng vẻ thật lòng của Dịch Giản, cô chậm rãi nở nụ cười, ngữ khí ngạo mạn, nhưng vẫn hiện lên một chút ngây thơ: "Em giống với anh thôi"

Đầu ngón tay của Dịch Giản nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt cô, sau đó ôm cô vào trong ngực mình, tìm một tư thế thoải mái, ôm nhau.

Màn đêm thăm thẳm, người người tĩnh lặng.

Cô cuộn người ở trong ngực hắn, cảm thấy cả người mệt muốn chết rồi, chỉ một chốc lát đã chìm vào giấc ngủ.

Dịch Giản bình tĩnh nhìn cô, trong lòng cảm thấy vô cùng bình an.

Thật ra hắn cũng rất mệt, cũng rất buồn ngủ, dành cả một ngày xử lý công chuyện trong quân đội, về đến nhà, còn làm những chuyện như thế này, thế nhưng, hắn lại có cảm giác không nỡ nhắm hai mắt lại.

Hắn nghĩ, cả đời này không có chuyện gì hạnh phúc bằng, mỗi buổi tối trước khi đi ngủ, có người mình yêu nhất nằm ở trong lòng mình, lúc sáng sớm trước khi mở mắt ra, người mình yêu nhất vẫn còn nằm ở trong ngực mình.

Ngón tay Dịch Giản thon dài, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc cô, ánh mắt rơi vào đôi gò má của cô, hắn cảm thấy vô cùng hài lòng.

Hắn biết, trong lòng của cô vẫn còn phòng bị hắn, cũng không biết sự phòng bị này khi nào sẽ được tháo bỏ, hắn cũng không biết, thế nhưng hắn nguyện ý chờ.

Đợi bao lâu cũng được, chỉ cần cô tháo bỏ sự phòng bị này.

Cho dù là một đời một kiếp, cũng không sao.

Dịch Giản nhẹ nhàng cúi đầu, chậm rãi hôn lên khuôn mặt đang ngủ say của cô, dán vào bờ môi cô, nói thầm trong lòng.

Anh biết em sợ điều gì, sợ anh sẽ không ở bên em một đời một kiếp đúng không?

Thế nhưng, em biết không?

Trái tim của anh, nó chỉ có một, anh đã cho em, thì sẽ không cách nào đưa cho người khác nữa rồi

Thế nhưng, những lời này đối với em mà nói, không hề có cảm giác an toàn đúng không?

Không sao, ngày sau còn dài, anh sẽ dùng một đời này của anh, bày ra cho em xem.

=====

=====

Ngày hôm sau.

Hai người ngủ đến thiên hôn địa ám.

Mãi đến khi điện thoại vang lên ở bên ngoài phòng, Từ Ngang gõ cửa, Dịch Giản mới mở hai mắt ra, nghiêng đầu, nhìn xuống người phụ nữ đang

nằm ở trong ngực mình, không rõ vì sao ánh mắt của hắn lại chậm rãi mềm xuống.

"Thiếu Tướng Bạc tiên sinh gọi điện thoại tới, bảo ngài hôm nay nhớ cùng với phu nhân đến trang viên nhà họ Bạc một chuyến."

Dịch Giản không có trả lời.

Từ Ngang hiểu rõ Dịch Giản, biết hắn đã đồng ý, lúc này mới lên tiếng:
"Xin hỏi Thiếu Tướng có muốn tắm rửa thay quần áo bây giờ không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 557: Chung Tình Ghen (26)

Từ Ngang hiểu rõ Dịch Giản, biết hẳn đã đồng ý, lúc này mới lên tiếng: "Xin hỏi Thiếu Tướng có muốn tắm rửa thay quần áo bây giờ không?"

"Ừ."

Lần này có trả lời, Từ Ngang lúc này mới vội vã gọi người đưa nước nóng và tinh dầu đi vào.

Dịch Giản và Chung Tình sắp xếp ổn thỏa, liền xuất phát.

Dịch Giản tự mình lái xe đi.

Họ đã từng đến Trang viên nhà họ Bạc một lần, thế nhưng lần đó Chung Tình không có quan sát cẩn thận, hôm nay lúc đi tới, Chung Tình mới tròn mắt, nhìn một vòng trang viên nhà họ Bạc.

Rất khí thế.

Chung Tình nghiêng đầu, hiểu kỳ hỏi Dịch Giản: "Nhà họ Bạc. Vẫn luôn là gia tộc thần bí nhất thành phố X, những chuyện liên quan đến bọn họ cũng ít khi được mọi người nói đến, giống như một truyền kỳ vậy, em còn tưởng rằng toà trang viên này không có ai ở đó."

Dịch Giản nhếch môi, tinh tế giải thích cho Chung Tình nghe: "Bọn họ lập nghiệp ở nước ngoài, hơn nửa lần trước anh đến nước Anh để thương nghiệp, đều là do nhà Bạc tiến cử."

Chung Tình không nhận được trọn to hai mắt, nhà họ Bạc tiến cử, chính là đại diện cho toàn bộ thành phố X, nếu như mở thương hội, nhà họ Bạc tất nhiên là đứng đầu.

"Chẳng trách, vẫn luôn cho rằng là người Anh, bây giờ mới biết, hóa ra đều là người của nhà họ Bạc."

Dịch Giản không mở miệng, tiếp tục chuyên tâm lái xe, trong lòng âm thầm bổ sung một câu, thật ra nơi nào cũng có một nửa của hắn.

Xe vững vàng đậu vào chỗ để xe, xem ra những người khác vẫn chưa có đến.

Nghê Y đứng ở tầng hai, nhìn xuống phía dưới, vẫy tay với bọn họ.

Chung Tình nhìn lên nở nụ cười.

Dịch Giản ôm eo Chung Tình đi vào bên trong.

Có người giúp việc mở cửa phòng ra.

Lúc đi vào, Bạc Dịch và Nghê Y đã đi xuống, Bạc Dịch tà khí mỉm cười, nhướn mày, nhìn Chung Tình, để mắt sát vào khuôn mặt cô, nghe giọng hỏi: "Tân hôn trải qua như thế nào?"

Dịch Giản kéo Chung Tình về phía sau, che trước người Chung Tình, nhàn nhạt trả lời Bạc Dịch: "Không nhọc ngài mong nhớ!"

Bạc Dịch nhún vai một cái, tiếp tục lười biếng ôm Nghê Y, vẻ mặt ước ao: "Y Y, em xem, vợ chồng người ta như vậy, cảm thấy thế nào?"

"Rất tốt, rất xứng." Nghê Y nhướn mày, muốn tránh thoát khỏi lồng ngực của Bạc Dịch.

Bạc Địch giống như biết cô sẽ làm như vậy, càng dùng sức, vậy cô ở trong ngực của mình, sau đó hời hợt nói: "Có phải cảm thấy rất có tư vị hạnh phúc?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 558: Chung Tình Ghen (27)

Bạc Địch giống như biết cô sẽ làm như vậy, càng dùng sức, vây cô ở trong ngực của mình, sau đó hời hợt nói: "Có phải cảm thấy rất có tư vị hạnh phúc?"

"Đúng vậy!" Nghê Y nở nụ cười, biết Bạc Địch cố tình làm như thế, quay về phía Chung Tình lộ ra vẻ mặt hâm mộ: "Thật sự ghen tị với em lắm đấy Chung Tình, em có phúc lớn, có một người chồng mười phần vẹn mười, chị mà có người chồng giống như Dịch tiên sinh thì tốt rồi!"

Bạc Địch cũng không cáu, trái lại còn nghe theo lời cô, tiếp tục hỏi: "Em thật sự ước ao như vậy sao?"

"Tất nhiên rồi." Nghê Y trợn tròn mắt.

Bạc Địch gật đầu, cũng không quá để ý, chỉ vào sô pha, ra hiệu mọi người ngồi xuống, có người làm bưng cà phê lên.

Mọi người cầm cà phê lên, Bạc Địch vừa uống vừa nói: "Giản, hai người thật hạnh phúc, làm cho Y Y của chúng ta phải ghen tị đó!"

"Anh này kì ghê!" Nghê Y nghiêng đầu, không chút lưu tình phản bác.

Bạc Địch hoàn toàn không có để ý đến Nghê Y, tiếp tục nhìn chăm chăm Dịch Giản nói: "Đúng rồi, hôm nay gọi cậu tới chính là có việc muốn nói

với cậu, thứ bảy này, tôi và Y Y dự định kết hôn, đến lúc đó hai người nhớ đến nha!"

Chung Tình kinh ngạc liếc mắt nhìn Bạc Địch và Nghê Y, sau đó quay đầu nhìn Dịch Giản, lại phát hiện cả người Dịch Giản vô cùng bình thản, mặt không hề cảm xúc uống cà phê, giống như lời của Bạc Địch nói như gió thoảng bên tai.

"Khắc khắc khắc." Nghê Y lập tức phun cà phê về phía Bạc Địch, sau đó ho khan không ngừng.

Bạc Địch nhú mày, giơ khăn tay lên, lau mặt của mình, nhú mày cười khê: "Tiểu tâm can của anh ơi, tuy anh biết em rất muốn gả cho anh, hiện tại em được toại nguyện rồi, cũng đừng có kích động như thế chứ!"

"Bạc tiên sinh, xin hỏi con mắt chó nào nhìn thấy tôi rất kích động?" Nghê Y bị ghen đến đỏ mặt, mất nửa ngày, có mới chặm rãi phản bác lại: "Anh mới vừa nói cái gì? Anh nói cái gì đó?!"

Xem ra Nghê Y đang có ý định muốn băm Bạc Địch thành trăm mảnh!

"Hai con mắt của anh nhìn thấy em rất kích động! Tiểu tâm can của anh ơi, hóa ra em đã không thể chờ được nữa mà muốn gả cho anh liền sao, anh thật hài lòng!"

Bạc Địch cũng không sợ Nghê Y tức giận, khẽ mỉm cười, tiếp tục bổ sung: "Đúng rồi, vừa nãy tôi có nói tôi sẽ cùng em ấy kết hôn vào thứ Bảy tuần sau!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 559: Chung Tình Ghen (28)

Bạc Địch cũng không sợ Nghê Y tức giận, khẽ mỉm cười, tiếp tục bổ sung: "Đúng rồi, vừa nãy tôi có nói tôi sẽ cùng em ấy kết hôn vào thứ Bảy tuần sau!"

Nghê Y lập tức từ trên ghế sa lông đứng lên: "Sao em lại không biết việc đó?"

"Hiện tại không phải đã biết rồi sao?" Bạc Địch nhún vai.

"Anh nói như vậy sao được!"

"Anh cũng mới vừa ra quyết định!"

"Không được, quá qua loa, chúng ta hoãn lại đi!"

"Không qua loa, nhất định phải kết hôn! Nếu không, thứ sáu tuần sau?"

"Bạc Địch, anh————"

"Cuối tuần này?"

"Em không cưới anh đâu!"

"Thứ hai!"

"Em nói rồi, em không cưới anh đâu, anh đi mà cưới người khác!" Nghê Y hất tay đứng dậy, đi lên trên lầu.

Bạc Địch lồi cô lại, trừng mắt nhìn cô, giọng nói chân thật đáng tin, gần từng chữ nói: "Vậy thì chút nữa kết hôn!"

"Anh ——" Nghê Y tức giận không nói được câu nào.

Bạc Địch nhìn Nghê Y từ trên xuống dưới, sau đó thản nhiên nói: "Chuẩn bị xe, thông báo cho mọi người tôi muốn kết hôn ngay bây giờ."

Chung Tình hoàn toàn kinh ngạc.

Chuyện này. Chuyện này. Không ngờ Bạc Địch và Thiếu Tướng lại giống nhau như vậy.

Nói kết hôn liền kết hôn?

Cô quay đầu nhìn về phía Dịch Giản, lại phát hiện Dịch Giản theo thói quen nhún vai một cái, thanh thản tựa vào ghế salông, nhắm hai mắt lại, dưỡng thần.

Dáng vẻ như không liên quan đến mình.

Chung Tình cũng dự định bắt chước Dịch Giản nhắm hai mắt lại, lại nghe được giọng nói mềm mại đáng yêu của Nghê Y: "Bạc Địch. Bạc Địch yêu dấu. em sai rồi. Anh không cảm thấy thứ bảy tuần sau hơi gấp gáp một chút sao, chúng ta có thể thương lượng hay không, một tháng sau hãy làm?"

"Không được. " Bạc Địch không hề suy nghĩ mà từ chối ngay lập tức, thậm chí híp mắt lại, thẳng tắp nhìn chăm chăm Nghê Y.

Nghê Y cắn môi, tiếp tục cười: "Được rồi, được rồi, em gả cho anh là được mà! Thứ Bảy tuần sau thì thứ bảy tuần sau!"

Sau đó, cô ở trong lòng thầm nghĩ, vẫn còn một tuần lễ nữa, cô nhất định phải tìm cơ hội chạy trốn mới được!

Ai ngờ, Bạc Địch lại nhẹ nhàng nói một câu.

“Bắt đầu từ bây giờ, mấy người không được để tiểu tâm can biến mất khỏi tầm mắt của ta, thứ Bảy tuần sau sẽ tổ chức hôn lễ, nếu như cô ấy biến mất, các người cũng không cần ở lại đây nữa!”

Bạc Địch ra lệnh cho toàn bộ người giúp việc.

Nghê Y trợn to hai mắt, nhìn Bạc Địch, tay nắm thành quyền!

Hắn tàn nhẫn! Hắn đủ tàn nhẫn!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 559: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】

"Suy nghĩ của Giản, không ai có thể đoán được, đến bây giờ tôi cũng không thể nhìn thấu, hỏi cậu ấy, cậu ấy cũng sẽ không nói cho chúng ta biết, mà, cậu nói xem người Giản quan tâm nhất là ai?"

"Còn phải hỏi, nhất định là Chung Tình!"

"Vậy các cậu nói, cậu ấy trở lại, có phải là vì Chung Tình không?"

"Khả năng không nhiều, nếu quả thật là vì Chung Tình, cậu cảm thấy nhà họ Chung, sẽ... . . . Diệt vong sao?"

"Hình như cũng đúng, Giản yêu Chung Tình như thế, chắc chắn sẽ không cho phép nhà họ Chung cửa nát nhà tan, cậu ấy sẽ không khoanh tay đứng nhìn."

"Đúng vậy, hoàn toàn không hiểu nổi, nhưng vẫn còn một điều rất khó hiểu, cậu nói lúc Giản trở về nước, khi đó, rõ ràng là trước khi nhà họ Chung gặp nạn một năm, tại sao cậu ấy không ra tay cứu?"

"Không biết... . ."

"Thật là khó đoán, không muốn đoán nữa, chúng ta đi từng một nhìn một bước, có một ngày, chân tướng sự tình cũng sẽ bại lộ ở trước mặt của chúng ta, đánh bài, đánh bài thôi!"

=====

=====

Bóng đêm phủ xuống, Chung Tình tắm xong, tóc ướt nhẹp đi ra, Dịch Giản đưa cô về nhà, Từ Ngang ở cửa, chờ đến có chút nóng nảy, đi tới đi lui, sau đó lặng lẽ nói cho anh biết một câu, Dịch Giản lại vội vội vàng vàng rời đi rồi.

Chung Tình không biết anh đi nơi nào, thậm chí anh cũng không nói với cô lời nào.

Sợ là trong quân có việc gấp.

Chung Tình từ nhỏ đến lớn, học những thứ đó, cũng tự nói với mình, đàn ông là phải bên ba bên ngoài, mà phụ nữ đều phải ở nhà chờ đợi.

Cho nên, trong Cố Viên, chỉ có cô và mấy người làm.

Những người làm kia, cũng không dám lên tầng hai.

Cô liền một người ở trong phòng khách, chán đến chết, cầm quần Tần Diệp, tìm kim, cẩn thận vá lại, cô rất khéo tay, cầm kỳ thư họa, nữ công mọi thứ đều tinh thông, tất nhiên những thứ này cũng không làm khó được cô, cô chỉ chuyển động mắt ngón tay, lặng lẽ giải quyết hết mọi chuyện.

Vá xong, Chung Tình liền nằm ở nơi nào đó, sắc trời đã âm đạm hơn, cô không ăn cơm, cũng không ăn, dù sao Dịch Giản chưa trở về, sao cô có thể ăn?

Mặc dù cô gả cho Dịch Giản, nhưng thói quen giữ vững nhiều năm, không cách nào thay đổi.

Không có ai động đũa trước, cô cũng không thả lỏng ăn uống.

Bên trong nhà hoàn toàn yên tĩnh, tóc của cô cũng không được sấy khô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 560: Chung Tình Ghen (29)

Nghê Y tròn to hai mắt, nhìn Bạc Địch, tay nắm thành quyền!

Hắn tàn nhẫn! Hắn đủ tàn nhẫn!

"Làm sao? Có ý kiến? Lẽ nào, em cảm thấy thời gian để chúng ta kết hôn quá dài? Nếu không, bây giờ làm liền?" Bạc Địch kề sát vào mặt Nghê Y, hỏi.

Nghê Y vội vã nở nụ cười, lắc đầu nói: "Không có, em không có ý kiến."

Nụ cười trên mặt Nghê Y giả không thể giả hơn.

Bạc Địch nhìn, cũng cười theo, nụ cười của hắn cũng giả đến không thể giả hơn: "Vậy thì tốt. Tiểu tâm can của anh thật ngoan, anh nhất định sẽ biến em thành cô dâu xinh đẹp nhất thế giới!"

Nghê Y tiếp tục cười, khuôn mặt đều cứng ngắt: "Bạc tiên sinh yêu dấu, em tin rằng anh nhất định sẽ trở thành chú rể đẹp trai nhất thế giới."

Phi phi phi!

Không phải chú rể đẹp trai nhất, mà là chú rể thô thảm nhất!

Anh cứ chờ xem!

Nếu như anh dám cưới tôi, tôi sẽ làm cho anh. làm cho anh. . . .
.

Nghê Y tiếp tục cười, trong lòng thầm nghĩ, tạm thời hãy khoan đối phó hẳn, để qua một thời gian nữa rồi nghĩ cách!

"Vậy thì phải cảm ơn em rồi! Cô dâu xinh đẹp của anh!" Bạc Địch nhẹ nhàng cúi đầu, nhìn ánh mắt Nghê Y, có một sự khả nghi không nói nên lời, một giây sau, giọng nói trở nên đặc biệt nghiêm túc, đằng hoàng trịnh trọng nhìn Nghê Y, trong mắt là vẻ quyết tuyệt không được từ chối: "Nói cho em biết, anh thật sự rất muốn cưới em, nếu như để anh biết em có ý đồ gì. Anh chắc chắn sẽ không tha cho em, nếu như em muốn ăn uống ngủ nghỉ một tháng ở trên giường, thì em cứ việc thử một lần!"

"Hiểu chưa?"

Nghê Y trừng mắt nhìn Bạc Địch, cảm thấy vô cùng buồn nôn!

Ăn uống ngủ nghỉ ở trên giường!

Biện pháp tốt thật!

Cô càng muốn xem, nếu cô ăn uống ngủ nghỉ ở trên giường, toàn thân bản thủ, hẳn có còn khẩu vị muốn nằm cùng giường với cô nữa hay không!

Nghĩ tới đây, Nghê Y cảm thấy thật ghê tởm, nhếch miệng ngượng ngùng nở nụ cười, nhẹ giọng nói: "Chú rể đẹp trai của em ới, anh yên tâm. Chắc chắn sẽ không. Chắc chắn sẽ không."

Trong lòng âm thầm bổ sung một câu, chắc chắn sẽ không. không trốn đi!

Nếu như cô không muốn gả cho hẳn, ai cũng không ngăn cản được!

Nhất thời, hai người giống như giả vờ nhìn nhau mà cười gằn, cười đến muốn rút gân, không có ý muốn nhượng bộ lẫn nhau.

Chung Tình không nhịn được nghiêng đầu, nhẹ giọng hỏi Dịch Giản:
"Bọn họ vẫn luôn như vậy sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 561: Chung Tình Ghen (30)

Chung Tình không nhịn được nghiêng đầu, nhẹ giọng hỏi Dịch Giản: "Bọn họ vẫn luôn như vậy sao?"

Dịch Giản lúc này mới chậm chạp mở mắt ra, vẻ mặt mê man nhìn Bạc Dịch và Nghê Y, sau đó nghiêng đầu, nhìn Chung Tình một chút, hỏi: "Thế nào?"

"Giống như bây giờ á!" Chung Tình lặp lại một lần nữa.

Dịch Giản cúi người, nhìn chăm chăm vào mắt Chung Tình, tư thế gợi cảm không nói nên lời: "Bọn họ như thế nào, có quan hệ gì với chúng ta sao?"

"A?" Chung Tình trợn to hai mắt.

"Anh chỉ quan tâm, em như thế nào mà thôi!" Dịch Giản tiếp tục bổ sung.

Chung Tình nghe xong, hoảng loạn cúi thấp đầu, trông lòng mơ hồ có một dòng nước ngọt ngào đang chảy xuôi.

.....

Lập tức, trong căn phòng có hai đôi tình nhân, một đôi nồng tình mật ý, nhìn qua đặc biệt vui mắt, một đôi khác thì mắt to trừng mắt nhỏ, trong mắt

có tia lửa đang xì xì bốc lên, giống như lúc nào cũng thể chém giết lẫn nhau!

Vào lúc này, cửa bị người nào đó đẩy ra, sau đó nghe được một giọng nói: "Ai da, mọi người đều ở đây sao? Thiếu Tướng cũng dẫn theo cô vợ nhỏ tới à?"

Người tới chính là Tần Diệp, hắn còn mang theo một số nam nữ trẻ tuổi, có một số người Chung Tình đã từng nhìn thấy, thế nhưng người phụ nữ đang đứng bên cạnh hắn lại xa lạ vô cùng, Tần Diệp quay về phía Chung Tình, giới thiệu: "Dương Đình, đây là vợ của Thiếu Tướng, Lục tiểu thư nhà họ Chung, Chung Tình!"

Dương Đình nghe Tần Diệp giới thiệu, lập tức toét miệng nở nụ cười, đi tới phía trước Chung Tình và Dịch Giản: "Thiếu Tướng, đã lâu không gặp! Em nghe nói anh đã kết hôn, ngày hôm nay lúc em từ Anh quốc trở về, Tần Diệp có nói cho em biết, nhưng em còn không tin đấy, hiện tại tận mắt thấy hóa ra việc đó là thật!"

Dịch Giản ngẩng đầu lên nhìn Dương Đình, nở nụ cười, vẫn ôm Chung Tình như cũ, thản nhiên nói: "Cảm ơn."

"Ui. Người nào đây, hóa ra là Dương tiểu thư, sao tiểu thư lại về đây rồi?" Bạc Dịch mở lời nói.

"Có thể không trở về sao? Tôi chạy về chính là để nhìn cô vợ nhỏ xinh đẹp như hoa như ngọc của Thiếu Tướng nhà họ Dịch đấy!" Dương Đình quay đầu, liếc mắt nhìn Bạc Dịch, sau đó nhìn chăm chăm Chung Tình, nhướn mày, nửa đùa nửa thật nói: "Tôi vô cùng tò mò, người phụ nữ có thể bắt được tâm Thiếu Tướng là người như thế nào, ngày hôm nay nhìn thấy, quả nhiên không tầm thường."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 562: Thiếu Tướng, Em Có! (1)

"Tôi vô cùng tò mò, người phụ nữ có thể bắt được tâm Thiếu Tướng là người như thế nào, ngày hôm nay nhìn thấy, quả nhiên không tầm thường."

Dương Đình thoái mái đứng ở nơi đó, quay về phía Chung Tình chậm rãi đưa tay ra, Chung Tình đứng dậy, cũng đưa tay ra, hai người tay nắm lấy nhau: "Chào cô, tôi tên Dương Đình."

Chung Tình chậm rãi nở nụ cười như gió xuân, khiến Dương Đình có chút lóa mắt: "Chào cô, tôi tên Chung Tình."

Tay của bọn họ, chỉ hơi nắm lấy nhau một lát, sau đó liền buông ra.

Dương Đình ngồi ở ghế salon bên cạnh Dịch Giản và Chung Tình, nhìn Dịch Giản mỉm cười: "Giản, anh giấu chuyện anh kết hôn cũng kỹ quá đi, nếu không phải Tần Diệp gọi điện thoại cho em, em cũng không biết anh đã kết hôn đó. Anh cũng thật lợi hại, có thể che giấu một cách kỹ càng để không một ai biết như vậy."

Dịch Giản liếc mắt nhìn Dương Đình, trong mắt hiện lên ý cười nhàn nhạt, nhưng không có mở miệng nói chuyện.

Dương Đình giống như rất hiểu rõ tính cách của Dịch Giản, xoay đầu, mỉm cười với Chung Tình: "Chung tiểu thư, cô cũng thật may mắn, Giản là người đàn ông tốt, có thể nắm chặt anh ấy là một việc không hề dễ dàng! Tôi quen biết Dịch Giản đã mấy năm, nhưng chưa bao giờ thấy Dịch Giản

để ý tới bất kỳ người phụ nào, mọi người còn cho rằng Dịch Giản không thích phụ nữ nữa đó, cô thật sự quá may mắn."

Dương Đình mở miệng gọi một tiếng Giản, gọi một cách rất tự nhiên như vậy, Chung Tình không biết tại sao, nghe vào trong tai, cảm thấy có chút đâm chột, có chút khó chịu, thế nhưng vẻ mặt cô vẫn duy trì nụ cười thoải mái.

Chỉ là phía sau nụ cười đó, che giấu một chút tự ti.

Cô chưa từng ra nước ngoài, cũng không có bằng cấp cao, chỉ là một người phụ nữ Trung Quốc bình thường đến không thể bình thường hơn, chưa từng nhìn đến thế giới bên ngoài là như thế nào. Cô ở trước mặt những người phụ nữ khác, có thể được xem là thông minh hơn một chút, thế nhưng hiện tại đứng tới Dương Đình, cô ấy mặt mày hớn hở, khí chất hào phóng, quả thật đã kích cô rất nhiều.

Chung Tình chưa từng nghĩ tới, một cô gái lại có thể có khí thế như vậy.

Khí thế này, giống như của nữ anh hùng vậy.

Cô nghĩ, Dương Đình cũng không khác gì Hoa Mộc Lan ở trong sách sử cả.

Dịch Giản nghe thấy lời nói của Dương Đình, cười một tiếng, hắn nhìn Dương Đình, chậm rãi mở miệng: "Lẽ nào, em không phải là phụ nữ sao?"

Dương Đình hài lòng, không chậm trễ nói tiếp: "Ở trong mắt của anh, anh cảm thấy em là phụ nữ sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 563: Thiếu Tướng, Em Có! (2)

Dương Đình hài lòng, không chậm trễ nói tiếp: "Ở trong mắt của anh, anh cảm thấy em là phụ nữ sao?"

Dịch Giản nhún vai một cái, nhưng không có lên tiếng.

Im lặng một hồi, Dương Đình tiếp tục mở miệng nói với Dịch Giản: "Gần đây, anh và Bạc Dịch, Tần Diệp đều về Trung Quốc, chỉ còn em và Lý Hạ ở nước Anh, nơi đó vẫn bình thường, chuyện làm ăn cũng không tệ lắm, đúng rồi, thị trường Trung Quốc dạo này thế nào?"

Vẻ mặt Dịch Giản nghiêm túc hẳn lên, cùng Dương Đình trò chuyện một câu tiếp một câu.

Hai người bọn họ trò chuyện vô cùng thông thuận.

Giống như ở bên cạnh không có ai.

Chung Tình một câu nghe cũng không hiểu, cũng không nói chen vào được, bên trong có nhắc đến tên của người Anh, cô một cái cũng không biết.

Cô đột nhiên cảm giác thế giới của Dịch Giản, lại xa xôi như vậy.

Xa Cô cảm thấy, chưa bao giờ tiến vào được thế giới của hắn.

Cô cũng không biết tại sao trong đầu của cô lại có ý nghĩ như thế, mặc dù ở bên ngoài, cô khẽ mỉm cười giống như bình thường, nhưng có trời mới biết, trong lòng của cô khổ sở cỡ nào.

Lần đầu tiên, cô nếm trải cảm giác tự ti này.

Cô cảm thấy. Mình không xứng đứng ở bên cạnh Dịch Giản.

Từ lúc sinh ra cô đã có cảm giác tự ti, bây giờ cảm giác ấy lại đang bắt đầu lan tràn ở lòng cô, cô nghĩ, cô có tài cán gì mà có thể ở bên cạnh người đàn ông này cả đời, không rời không bỏ đây?

Lòng của cô, bắt đầu dao động.

Mấy ngày nay, cô đã quá hạnh phúc sao?

Cô nhớ lại lời của chị hai, chị ấy nói không có việc gì phải lo lắng, cứ việc hưởng thụ đi, nhưng vào lúc này, cô lại phát hiện, cô vĩnh viễn cũng không cách nào thay đổi được cái tật xấu đó, chính là vẫn luôn —— sợ sệt!

Càng như vậy, cô càng sợ sệt.

Cô nghĩ tới việc cô đã không kiểm soát được bản thân vào đêm đó, cô đã quá mơ mộng, nghĩ rằng bản thân đã yêu hẳn!

Chung Tình nhìn gò má xinh đẹp của Dịch Giản, đôi môi đang mở ra đóng vào nói những lời êm tai.

Bình thường không phải hẳn không thích nói chuyện sao?

Tại sao, hẳn lại nói nhiều với Dương Đình như vậy?

Hơn nữa, nhìn hẳn và Dương Đình thật xứng đôi.

Đúng vậy, cũng chỉ có người phụ nữ như Dương Đình mới có thể xứng với hắn!

Chung Tình cảm thấy mình đang càng ngày càng hoảng hốt, cô muốn rời khỏi đây một chút, không muốn ngồi ở chỗ này nữa, cô cảm thấy nếu cô còn ngồi ở đây, cô sẽ tan vỡ mất.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 564: Thiếu Tướng, Em Có! (3)

Chung Tình cảm thấy mình đang càng ngày càng hoảng hốt, cô muốn rời khỏi đây một chút, không muốn ngồi ở chỗ này nữa, cô cảm thấy nếu cô còn ngồi ở đây, cô sẽ tan vỡ mất.

Chung Tình nghĩ tới đây, vội vàng hoảng loạn đứng lên, nhìn Dịch Giản và Dương Đình nở nụ cười, dáng vẻ như không có việc gì xảy ra: "Tôi xin phép. Đi nhà vệ sinh một lát."

"Anh đi cùng em." Dịch Giản vội vàng đi theo, dáng vẻ vô cùng khẩn trương, hẩn hẩn nhìn khuôn mặt cô một hồi, phát hiện sắc môi của cô trắng bệch, hẩn đưa tay ra, nhẹ nhàng chạm vào trán của cô, nhẹ giọng nói: "Sao vậy? Không thoải mái à? Có muốn để Tần Diệp coi bệnh cho em một chút không?"

"Không cần, em không có chuyện gì." Chung Tình lắc đầu, nở nụ cười: "Anh tiếp tục trò chuyện với Dương tiểu thư đi, em đi nhà vệ sinh một chút, một lát nữa sẽ trở lại."

Dịch Giản gật đầu, không hề nghi ngờ lời nói của cô.

Chung Tình xoay người, khuôn mặt đang nở nụ cười lập tức trở nên xám xịt, hai mắt tối tăm, vội vã đi đến nhà vệ sinh.

Sau khi Chung Tình rời đi, Dương Đình mới nhún vai một cái, nhìn Dịch Giản, vẻ mặt vô cùng tò mò hỏi: "Cô ấy chính là người kia?"

Dịch Giản gật đầu: "Ừ."

"Chúc mừng, nếu Lý Hạ biết chắc chắn sẽ rất vui." Dương Đình bưng chén cà phê lên, uống một hớp: "Thật không dễ dàng, người có thể làm tan chảy trái tim lạnh giá của anh, người mà mấy năm qua anh vẫn nhớ mãi không quên rốt cuộc cũng xuất hiện, có thể coi đây là kết thúc viên mãn rồi."

"Cô ấy không yêu anh." Dịch Giản thẳng thắn vạch trần cái kết thúc này.

Vẻ mặt Dương Đình hơi sững sờ: "Không thể tin được. Anh luôn giải quyết những vấn đề phức tạp trong quân đội một cách vô cùng dễ dàng, vậy mà một người phụ nữ, anh giải quyết không nổi?"

Dịch Giản không lên tiếng.

Nâng cái trán lên.

Chính xác là như vậy.

Sự thông minh của hắn, dường như chỉ thích hợp để giải quyết những vấn đề phức tạp trong quân sự, nhưng lại không thể giải quyết được một người phụ nữ.

"Em đùa chút thôi, chẳng qua em tin rằng sẽ có một ngày, tình cảm của anh sẽ làm cô ấy rung động." Dương Đình thật lòng nói một câu như vậy, sau đó tiếp tục nói: "Trở lại chuyện chính, liên quan với đám hàng hóa này."

.....

Chung Tình nhốt mình ở trong nhà vệ sinh, hít một hơi thật sâu, cô nhìn mình trong gương, khuôn mặt xinh đẹp vô cùng thế nhưng lại có khí chất cổ điển của người phụ nữ Trung Quốc.

Hoàn toàn không giống với vẻ đẹp mạnh mẽ của Dương Đình.

Cô nghĩ, có phải người đàn ông nào cũng yêu thích người phụ nữ như vậy?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 565: Thiếu Tướng, Em Có! (4)

Cô nghĩ, người đàn ông, có phải hay không, cũng thích cô gái như vậy?

Hơn nữa, Dịch Giản thoát nhìn, cũng không phải ghét.

Hơn nữa, quan hệ của bọn họ, thoát nhìn giống như rất thân mật, thậm chí, cô đã biết Dịch Giản, ước chừng..... Năm năm rồi!

Năm năm là khái niệm như thế nào?

Năm năm, có thể người không yêu, trở nên yêu nhau.

Năm năm, có thể đem người xa lạ, biến thành bằng hữu cả đời.

Năm năm, có thể đem một đứa bé, trở thành người lớn.

Năm năm, nhưng là..... Có rất nhiều rất nhiều chuyện phát sinh.

Bọn họ biết nhau năm năm, năm năm sau, còn có thể thân mật như thế, vậy có phải hay không, thể hiện, tình cảm giữa bọn họ, rất sâu đậm?

Chung Tình cẩn thận tự nói với mình, thật ra thì, này không có gì, cô chỉ là vợ của anh, cô bản thân không nên ôm nhiều ảo tưởng như vậy.

Nhưng là, cô vẫn cảm thấy đáy lòng thấp thỏm lo âu.

Cũng không biết mình rớt cuộc đứng bao lâu, cô nghe được tiếng gõ cửa, bên ngoài truyền tới giọng nói nhàn nhạt của anh: “Chung Tình?”

Chung Tình đáy lòng mềm yếu, suy nghĩ, hay là anh hiểu ý của mình, cũng đến tìm mình, nhất thời vội vàng lên tiếng, trả lời một câu: “Vâng.”

Liền vội vã đi ra ngoài.

Lại phát hiện Dương Đình cũng đứng ở bên người Dịch Giản.

Dương Đình thấy cô ra ngoài, lập tức thân thiết cười cười: “Chung tiểu thư đi vào lâu như vậy, Giản cũng lo lắng, còn để cho tôi tới thăm cô. Cô không sao chứ? Có phải là không thoải mái hay không?”

Chung Tình cười lắc đầu một cái: “Tôi không sao, chỉ là hơi lâu mà thôi.”

Dịch Giản chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, vươn tay, nắm tay của cô, thấp giọng nói: “Anh đợi một lúc, bây giờ thì tốt rồi.”

Nói xong, lôi kéo cô, hướng một bên ghế sa lon đi tới.

Anh và Dương Đình ở Mỹ phụ trách cùng một hạng mục, cần hợp tác, lần này gặp mặt, dĩ nhiên là muốn đem hết chuyện nói một chút.

Chung Tình thật không muốn ngồi ở bên cạnh bọn họ, cảm thấy như vậy, giống như là một thằng hề, cô cắn cắn môi dưới, sau đó nói: “Mọi người cứ nói, tôi một câu nói cũng nghe không hiểu, hơn nữa, tôi muốn đi cùng bọn họ chơi đùa một chút, có thể không?”

Dịch Giản suy nghĩ một chút, liền gật đầu một cái, đáp ứng: “Được. Sau đó anh đi tìm em.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 566: Thiếu Tướng, Em Có! (5)

Chung Tình nghe được Dịch Giản nói như thế, liền lập tức gật đầu một cái, không chậm trễ chút nào xoay người, hướng một bên đám người nhiệt nhiệt nháo nháo đi tới.

Dịch Giản lặng lẽ nhìn bóng lưng Chung Tình một chút, anh cảm giác lúc này Chung Tình có chút lạ lùng, nhưng là không nói ra kỳ lạ chỗ nào.

Dương Đình từ trước đến nay quen Dịch Giản, ở Anh quốc, Bạc Dịch, Dịch Giản, Tần Diệp từ trước đến nay đều coi cô là con trai, cho nên giữa mọi người, cũng không có nhiều như vậy ràng buộc.

Cô nhìn thấy Chung Tình rời đi, thuận theo tự nhiên vươn tay, nhốt chặt cánh tay Dịch Giản, “Giản, chúng ta tốc chiến tốc tanhg, tâm tư của anh, cũng không ở chỗ này.”

Dịch Giản hồi thần, hướng về phía Dương Đình gật đầu một cái, liền không chậm trễ chút nào đi tới ghế sa lon, đi theo Dương Đình ngồi xuống, hai người liền trò chuyện với nhau.

Chung Tình đứng ở đằng xa, cũng không nhúc nhích nhìn hai người bọn họ ở chung một chỗ.

Bởi vì, vào giờ phút này, cô cũng không tìm được động tác thích hợp hơn.

Cô cùng những người đó, không biết, tùy tiện tiến lên, có chút không tốt.

Nhưng là, Dịch Giản ngồi ở bên người Dương Đình, nghe hai người bọn họ chuyện với nhau, nhìn gò má của anh, tinh xảo mà huy hoàng như vậy, ánh mắt hiện lên tia sáng, giống như ánh sao.

Sau đó, ngẩng đầu lên, chính là Dương Đình nhăn mày nở nụ cười, tiết lộ ra đại khí. Cô ngồi ở bên cạnh, cô không giống như là vợ Dịch Giản, mà Dương Đình mới giống.

Bọn họ đơn giản giống như là một đôi trời đất tạo nên.

Chung Tình càng nghĩ, càng cảm thấy đáy lòng giống như bị chèn ép bởi một cái gì.

Dịch Giản rất ưu tú, vốn là xuất chúng, bỏ qua gia thế làm người ghen tỵ hâm mộ, chỉ cần nhìn anh, cũng đã để cho rất nhiều người thét chói tai mất khống chế.

Bên cạnh anh, bao quanh đều là tuấn nam mỹ nữ, những người có danh tiếng.

Mà lúc này đây?

Bên cạnh còn có cô gái gọi là Dương Đình cho anh thêm gấm thêm hoa.

Số mạng, là như vậy như vậy chiếu cố anh.

Anh thoát nhìn, giống như là thần tiên sống ở thế giới khác mà con người không thể chạm vào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 567: Thiếu Tướng, Em Có! 【6】

Chung Tình chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, đáy lòng suy nghĩ, cô bản thân chính là đối với anh không có bất kỳ ý gì, nhưng là, tại sao lúc này, đáy lòng của cô, lại có một sự không vui nảy sinh, lan tràn, quấn vòng quanh... . Không ngừng không nghỉ.

"Chung tiểu thư... ."

Một tiếng thét kinh hãi, khiến Chung Tình chú ý.

Cô chậm rãi quay đầu, rơi vào đáy mắt là một thân thể cao lớn, trên người của anh nhàn nhạt mùi thuốc lá vị, Chung Tình nhăn lỗ mũi, có chút không quen.

Cô chậm rãi ngẩng đầu, thấy là một cổ áo tây trang, nhìn hướng phía trên, chính là nút cài thứ ba, cũng không có cài lên, mơ hồ có thể thấy anh lộ ra tiểu màu da lúa mì.

Chung Tình thất thần, trong đầu óc của cô, không còn ý nghĩ về Dịch Giản, nhất thời ngẩng đầu lên, liền thấy là hé ra gương mặt tuần tú.

Cô không biết người đàn ông này, tuy nhiên miễn cưỡng cười cười, khách khí chào hỏi: "Xin chào... . Xin hỏi anh là... ."

"A, tôi tự giới thiệu, Dư Ôn, là bạn học của Giản." Dư ôn cũng cười, giống như là gió xuân ấm áp, "Thật là không nghĩ tới, cô cư nhiên sẽ chạy

đến nơi đây? Đúng rồi? Giản đâu?"

Dư Ôn bên nói xong, ánh mắt nhìn chung quanh một lần, thấy Dịch Giản ngồi một bên cùng Dương Đình: "À, thì ra là ở nơi đó."

Chung Tình theo ánh mắt Dư Ôn nhìn sang, vừa vặn thấy bóng dáng Dịch Giản cùng Chung Tình, ánh mắt nhanh chóng nhìn sang chỗ khác, nhịp tim cũng không tự chủ được bỏ sót hai nhịp, mấp máy cánh môi khô, thật lâu, mới cong môi cười: "Đúng, bọn họ có chuyện cần, tôi ở lại nơi đó, có chút nhàm chán, cho nên liền chạy đến nơi đây."

Sau khi nói xong, Chung Tình nhanh chóng hạ mi mắt, che lại đáy mắt chột lóe lên ảm đạm.

Cô hai ngón tay, siết thật chặt, vắt hết óc suy nghĩ kế tiếp mình nói cái gì.

Kết quả, Dư Ôn ngược lại trước một bước phá vỡ trầm mặc.

"Vậy thì thật là thật trùng hợp, chúng tôi chơi ở đây, cô chơi cùng chúng tôi đi, vừa vặn thiếu một nữ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 568: Thiếu Tướng, Em Có! 【7】

"A?" Chung Tình đột nhiên ngẩng đầu lên, chỉ chốc lát, căn căn môi, chậm rãi lắc đầu một cái: "Không được... . . . Tôi ở chỗ này chờ Dịch Giản... . ."

"Không sao, chúng ta ở chơi ở đây, cũng có thể chờ cậu ấy, cậu ta cùng Dương Đình nói, có lẽ chưa xong." Dư Ôn không nói lời gì vươn tay, muốn kéo Chung Tình.

Chung Tình theo bản năng hướng phía sau lui hai bước, tay cũng nhanh chóng rút về.

Nam nữ thụ thụ bất thân.

Đây là điều cần phải nhớ cho kỹ.

Cho nên mặt cô hơi đỏ lên, sợ Dư Ôn ở vươn tay kéo mình, liền hốt hoảng gật đầu một cái: "Được, chúng ta đi."

Dư Ôn mới ý thức tới mình mất khống chế, thật ra thì bọn họ nam nam nữ nữ lôi lôi kéo kéo ở chung một chỗ như vậy cũng là thói quen, cộng thêm Chung Tình gả cho Dịch Giản, vẫn luôn coi cô là người trong một hội, không có nghĩ qua sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

Nhất thời, Dư Ôn nói xin lỗi: "Thật xin lỗi, Chung tiểu thư, mạo muội rồi."

"Không sao." Chung Tình lắc đầu một cái, cúi đầu, hướng nơi xa đi tới.

Tần Diệp cùng Chung Tình ra ngoài, coi như là tương đối thân mật, liền vươn tay, hướng về phía Chung Tình khoát tay áo nói: "Qua đây nào, đến bên cạnh anh."

Chung Tình vừa vặn cũng chỉ thấy được Tần Diệp, cảm thấy ngồi ở bên cạnh anh tương đối an toàn, vì vậy, liền nhanh chóng ngồi ở bên cạnh Tần Diệp.

"Đây là?"

Có nữ sinh tò mò mở miệng hỏi.

"Đây là người nào, em cũng không biết? Là vợ mới cưới của Dịch Giản, Lục tiểu thư của Chung gia." Tần Diệp chen miệng.

"Lục tiểu thư Chung gia? Chung gia không phải là đã diệt vong sao? Nữ quyến theo lý thuyết sẽ phải bị buôn bán hoặc là bị bắt đi lãng nhục, thậm chí trực tiếp làm quân kỹ, thế nào cô không bị?" Có người tò mò hỏi.

"Ta đây không biết, nhưng hiện tại cô ấy là Thiếu tướng phu nhân!" Tần Diệp nhún vai một cái, thật ra thì đáy lòng của anh cũng rất tò mò, người tiêu diệt hết Chung gia là ai, hơn nữa vì sao hết lần này tới lần khác Chung Tình chạy thoát, thậm chí, cho tới bây giờ, cũng không có ai truy cứu?

Chung Tình cũng không phải là không có hoài nghi tới, bất quá cô không biết những hoài nghi này rốt cuộc thế nào, cô nghĩ, có lẽ chính là mình tốt số, cho nên mới tránh được một kiếp. . . .

Chương 569: Thiếu tướng, em có! 【8】

"Được, mọi người cùng nhau chơi, nói chuyện đã qua làm cái gì? Vợ của Thiếu tướng, cũng là bạn của chúng ta."

" Đúng vậy a, Dư Ôn, nhanh lên, đem quy tắc trò chơi nói một lần, rốt cuộc chơi như thế nào?"

"Được, mọi người nghe cho kỹ ----" Dư Ôn nói một tràng dài các quy tắc, sau đó tiếp : "Đôi nam nữ nào thua phải làm một chút chuyện."

Chung Tình thật ra thì có chút không yên lòng, cô thỉnh thoảng nghiêng đầu, đi xem Dịch Giản.

Phát hiện, ánh mắt của anh, giống như là chưa bao giờ xem qua mình, đáy lòng không được tự nhiên , cô nhấp môi, định đi theo nhóm người bắt đầu chơi.

Tần Diệp giống như là cao thủ trò chơi này, vẫn luôn không bại, Chung Tình dần dần cũng chơi nổi hăng hái, dời đi lực chú ý.

Thật ra thì cô cũng ở đây cưỡng bách mình, không nên nghĩ, đem chú ý toàn bộ tập trung ở trò chơi, lời như vậy, sẽ không phiền não rồi.

Đương nhiên, như vậy vẫn ám chỉ mình, cộng thêm chú ý dời đi, cô nhất thời, cũng là thật quên mất Dịch Giản cùng Dương Đình.

Dịch Giản lại không giống vậy, ngồi ở chỗ đó, mặc dù cùng Dương Đình luôn luôn nói chuyện, nhưng là thỉnh thoảng sẽ ngẩng đầu lên ngắm một cái Chung Tình.

Cô cười lên, tựa hồ rất vui vẻ.

Cũng không biết bọn họ đang đùa chút gì, nhất thời tập trung tinh thần, một hồi vỗ tay, một hồi nghiêng đầu, cùng Tần Diệp nhìn thẳng vào mắt một hồi, sau đó hai người xì xào bàn tán một ít gì, sau đó, quay đầu, Tần Diệp chậm rãi mở miệng nói, Chung Tình ở một bên vui nhìn một vòng người.

"Giản... . . . Anh nghe em nói gì không?" Dương Đình nhìn người đàn ông trước mặt đã lần thứ mười thất thần, nhẹ giọng hỏi.

Dịch Giản vội vàng quay đầu lại, mạn bất kinh tâm nói: "Hả?"

"Giản, anh có chút không yên lòng, không bằng anh chờ lúc thích hợp, cùng em nói?" Dương Đình hỏi.

Dịch Giản lắc đầu một cái, cứng rắn đem ánh mắt của mình từ khuôn mặt tươi cười của Chung Tình dời đi, nhìn Dương đình một chút, thản nhiên nói: "Không cần, tiếp tục."

Dương Đình gật đầu một cái, đi theo Dịch Giản, từng chữ từng câu lại một lần nữa triển khai.

Dịch Giản cưỡng bách mình trấn định, chớ bị nữ nhân kia, vạch đi hồn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 569: Thiếu Tướng, Em Có! (8)

"Được, mọi người cùng nhau chơi, nói chuyện đã qua làm cái gì? Vợ của Thiếu tướng, cũng là bạn của chúng ta."

"Đúng vậy a, Dư Ôn, nhanh lên, đem quy tắc trò chơi nói một lần, rốt cuộc chơi như thế nào?"

"Được, mọi người nghe cho kỹ ----" Dư Ôn nói một tràng dài các quy tắc, sau đó tiếp: "Đôi nam nữ nào thua phải làm một chút chuyện."

Chung Tình thật ra thì có chút không yên lòng, cô thỉnh thoảng nghiêng đầu, đi xem Dịch Giản.

Phát hiện, ánh mắt của anh, giống như là chưa bao giờ xem qua mình, đáy lòng không được tự nhiên, cô nhấp môi, định đi theo nhóm người bắt đầu chơi.

Tần Diệp giống như là cao thủ trò chơi này, vẫn luôn không bại, Chung Tình dần dần cũng chơi nổi hăng hái, dời đi lực chú ý.

Thật ra thì cô cũng ở đây cưỡng bách mình, không nên nghĩ, đem chú ý toàn bộ tập trung ở trò chơi, lời như vậy, sẽ không phiền não rồi.

Đương nhiên, như vậy vẫn ám chỉ mình, cộng thêm chú ý dời đi, cô nhất thời, cũng là thật quên mất Dịch Giản cùng Dương Đình.

Dịch Giản lại không giống vậy, ngồi ở chỗ đó, mặc dù cùng Dương Đình luôn luôn nói chuyện, nhưng là thỉnh thoảng sẽ ngẩng đầu lên ngắm một cái Chung Tình.

Cô cười lên, tựa hồ rất vui vẻ.

Cũng không biết bọn họ đang đùa chút gì, nhất thời tập trung tinh thần, một hồi vỗ tay, một hồi nghiêng đầu, cùng Tần Diệp nhìn thẳng vào mắt một hồi, sau đó hai người xì xào bàn tán một ít gì, sau đó, quay đầu, Tần Diệp chậm rãi mở miệng nói, Chung Tình ở một bên vui nhìn một vòng người.

"Giản..... Anh nghe em nói gì không?" Dương Đình nhìn người đàn ông trước mặt đã lần thứ mười thất thần, nhẹ giọng hỏi.

Dịch Giản vội vàng quay đầu lại, mạn bất kinh tâm nói: "Hả?"

"Giản, anh có chút không yên lòng, không bằng anh chờ lúc thích hợp, cùng em nói?" Dương Đình hỏi.

Dịch Giản lắc đầu một cái, cứng rắn đem ánh mắt của mình từ khuôn mặt tươi cười của Chung Tình dời đi, nhìn Dương Đình một chút, thản nhiên nói: "Không cần, tiếp tục."

Dương Đình gật đầu một cái, đi theo Dịch Giản, từng chữ từng câu lại một lần nữa triển khai.

Dịch Giản cường bách mình trấn định, chớ bị nữ nhân kia, vạch đi hồn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 570: Thiếu Tướng, Ta Có! (9)

Dịch giản cường bách mình trấn định, chớ bị nữ nhân kia, vạch đi hồn.

=====

Chung tình nơi nào tất nhiên chơi rất vui vẻ, nàng sẽ không uống rượu, tự nhiên cũng không có ai buộc nàng uống, nhưng là uống rất nhiều nước trái cây, cũng là có chút muốn đi nhà cầu, liền đối với mọi người áy náy một chút, đứng dậy muốn đi đi nhà cầu.

Buổi sáng búi tóc, có thể là sơ là không đủ vững chắc, cũng hoặc là ngồi ở chỗ này, một đám người lẩn tới lẩn lui chơi, tán loạn, nàng này vừa đứng lên, cái thoa rớt xuống, một đầu tóc đen thui, toàn bộ tán xuống.

Khoác lên phía sau lưng của nàng Thượng, phá lệ tươi đẹp.

mọi người nhìn nàng kia tóc dài, Hơi có chút xuất thần.

chung tình hơi xin lỗi sờ sờ Tóc của mình, cúi đầu, nhặt lên của mình cái thoa muốn đứng dậy đi mất, có nữ hài tử lại bắt tay của nàng, không kìm hãm được Thở dài nói: " oa, chung tình, tóc của người thật là đẹp mắt, hơn nữa còn dài như vậy, Tối như vậy, ta từ chưa từng thấy qua đâu!"

"chính là a, người này đầu phát tán xuống, mặc kỳ bào rất tốt nhìn a, tại sao phải vẫn Đi lên?"

"một nữ nhân đẹp mắt khó coi, Cũng là muốn xem tóc. đầy đủ chứng minh, Chung tình Là một tuyệt thế giai nhân!" có nam sinh đã lên tiếng bắt đầu than thở rồi.

Chung tình xin lỗi đứng ở nơi đó, nàng thấp cúi đầu: "Ngượng ngùng, ta trước tránh một chút."

Ai biết, nàng mới vừa cất bước, cũng không biết chuyện gì xảy ra, Vấp một chút, cả người lao đảo một cái, hướng phía sau hung hăng tài tới.

điện quang hỏa thạch giữa, chung tình muốn, đã biết lần mất mặt khăng định ném lớn.

Ai biết, Tần Diệp lại nhanh chóng đứng dậy, tiêu sái khoác lên chung tình eo, từng thanh thân thể của nàng nhận vừa vịn.

Dịch giản vẫn luôn là nhìn chăm chăm tình cảnh nơi này, hẩn tuần nhã nhẹ trước mặt lỗ, lúc này đã hoàn toàn băng lạnh xuống, Dương đình cau mày, lấy vì mình nói sai nói, cương còn muốn hỏi, liền thấy dịch giản ánh mắt, Chặt chẽ nhìn chăm chăm một cái phương hướng.

nữ mặt hơi đỏ, nam nhẹ nhàng ôm nữ.

mà cô gái, giống như là xấu hổ, không dám nhìn tới nam tử, Mà nam tử mặt mày buông xuống, cánh môi nhẹ Mở, Giống như là hỏi cô gái một ít gì.

Như vậy hình ảnh, đến là thật có mấy phần mỹ cảm.

Rất có tình chàng ý thiếp nồng tình thâm yêu.

Dương đình ánh mắt mỉm cười nói lượng, đó không phải là người khác, vừa vịn chính là Tần Diệp cùng chung tình sao!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 571: Thiếu Tướng, Em Có ! [10]

Editor: May

Ánh mắt Dương Đình hơi sáng ngời, đó không phải ai khác, đúng lúc chính là Tần Diệp và Chung Tình!

Dương Đình quay sang, nhìn biểu tình lãnh đạm của Dịch Giản, đáy mắt lạnh lẽo, nồng đậm thêm từng chút, cánh môi của cô ngược lại nhẹ nhàng cong lên.

Đáy lòng âm thầm nghĩ: Dịch Giản ghen tị? Thật đúng là trò hay ngàn năm khó gặp!

Dương Đình tự nhiên hào phóng cười với Dịch Giản, nhẹ giọng hỏi: “Muốn đi xem hay không?”

Dịch Giản mím môi, như là hoàn toàn không có nghe được Dương Đình nói chuyện.

Dương Đình quay đầu, nhíu mi, Tần Diệp này đùa cũng có chút lớn, cũng đã hơn nửa ngày, sao còn không buông Chung Tình ra?

Chẳng lẽ, anh ta thật đúng là không muốn sống nữa sao?

Chẳng lẽ, anh ta không sợ sau đó Dịch Giản sẽ giày vò chết anh ta ư?

Dương Đình nhìn Dịch Giản, phát hiện đáy mắt người đàn ông, như là muốn thiêu đốt, cả người vô cùng an tĩnh.

Càng an tĩnh, đại biểu cho, đáy lòng anh, càng sinh khí. Dương Đình dứt khoát bưng ly cà phê lên, chậm rãi uống cà phê, đáy lòng âm thầm vui vẻ, lần này, chính là có trò hay tốt lắm.....

Nhất thời, Dương Đình bày ra một tư thái ung dung, gắt gao nhìn chằm chằm Tần Diệp và Chung Tình làm sao để biến hóa.

.....

Thật ra, Chung Tình và Tần Diệp, làm sao lại có lá gan lớn như vậy, quang minh chính đại ôm nhau như thế chứ?

Chỉ là, mái tóc dài của cô rơi xuống dưới, mà Tần Diệp vừa ôm như vậy, cũng không biết vì sao, có một sợi quần quanh ở trên nút quần của Tần Diệp, cô vừa đứng lên, da đầu liền đau.

Lúc đó Tần Diệp, chính là theo bản năng ôm lấy Chung Tình, sau khi ôm, anh lập tức cảm thấy một đạo ánh mắt không lưu tình chút nào chiếu về phía mình.

Bỗng nhiên, tâm anh, trong nháy mắt cũng run rẩy lên theo, ánh mắt thiếu tướng..... Đây là người phụ nữ của thiếu tướng, sau này, thiếu tướng còn không lột da anh ư?

Anh theo bản năng cúi đầu, nhìn Chung Tình trong lòng, nhẹ giọng hỏi một câu: “Có ổn không?”

Chung Tình gật gật đầu, giả vờ muốn đứng dậy từ trong lòng anh, ai biết vừa đứng lên một nửa, liền không nhúc nhích được, Tần Diệp không dám buông Chung Tình ra, sợ khiến cô té ngã trên đất, nếu anh thật sự dám

để Chung Tình té ngã trên đất, anh tin tưởng, anh sẽ chết còn thảm hại hơn hiện tại!

Thật ra, Tần Diệp biết bộ dạng của mình rất tuần tú, nhưng Chung Tình là phụ nữ đã có chồng, cũng không thể ở trong lòng anh, không che đậy chút nào năm nửa ngày chứ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 572: Thiếu Tướng, Em Có ! [11]

Editor: May

Thật ra, Tần Diệp biết bộ dạng của mình rất tuần tú, nhưng Chung Tình là phụ nữ đã có chồng, cũng không thể ở trong lòng anh, không che đậy chút nào năm nửa ngày chứ.

“Chung Tình..... cô có thể đứng dậy không.” Tần Diệp cúi đầu, nhắc nhở nói với Chung Tình.

Chung Tình bối rối gật gật đầu, toàn thân đều như là đỏ lên, cô nhẹ nhàng nói: “Tôi biết..... Nhưng, tóc, tóc.....”

“Tóc làm sao?” Trán Tần Diệp đã rơi một giọt mồ hôi, trời ơi, đất ơi, tổ tông ơi, anh còn chưa muốn chết đâu, hiện tại ánh mắt Dịch Giản, nếu có thể đông chết người, anh đã muốn toàn thân đóng băng ba mét rồi!

“Chung Tình, hiện tại không phải là vấn đề tóc, vấn đề hiện tại là, cô phải tốc độ đi ra ngoài từ trong lòng của tôi. Chung Tình, nam nữ thụ thụ bất thân, cô biết đấy, cô.....”

“Tôi cũng muốn đi ra ngoài từ trong lòng anh, nhưng tóc của tôi, quấn lên nút của anh.” Chung Tình cắn chặt hàm răng, nói với Tần Diệp: “Tôi vừa động, kéo da đầu đau, anh nhanh chóng rời ra đi.”

Tần Diệp theo bản năng muốn tìm người đến hỗ trợ giải quyết, nhưng anh vừa động, lúc này mới phát hiện, hóa ra là đang quần quanh ở trên nút quần của mình, nhất thời nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, cả người rất có cảm giác phải đối mặt với địa ngục, anh cắn răng, vươn tay, loay hoay về phía giữa tóc và nút quần của mình, anh cũng không nhìn thấy, nhưng càng loay hoay, tóc ngược lại càng quần chặt.

Chung quanh một mảnh im lặng.

Không ai dám nói lời nào.

Dương Đình đã muốn đổi ly cà phê thứ hai, vừa uống vừa xem, cô cảm thấy, chính mình về nước lần này, thật sự là về rất đúng lúc.

Người khác đều không dám thở mạnh một tiếng, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Hai người quang minh chính đại ôm nhau như vậy?

Lại quay đầu nhìn Dịch Giản lần nữa, phát hiện ánh mắt anh nặng nề, nhìn phương hướng này, giữa đuôi lông mày, đều có thể phun trào tức giận bất cứ lúc nào.

“Buông, cô, ấy, ra!”

Dịch Giản chậm rãi mở miệng, âm điệu vô cùng lạnh lùng cứng rắn.

Ôm nhau, còn chưa tính, lại còn có thể không coi ai ra gì nói nhỏ khe khẽ như vậy!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, không dám thở mạnh ra một tiếng.

Trên trán Tần Diệp đều đổ mồ hôi, ngón tay run run, càng thêm không mở được.

Chung Tình sợ tới mức cũng ngừng lại hô hấp theo, nhắm mắt lại, cảm thấy lần này mình khẳng định chết chắc rồi!

Dịch Giản nhìn thấy Tần Diệp và Chung Tình lại có thể thờ ơ, càng tức giận hơn, anh mở bước chân, chậm rãi đi về phía bọn họ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 573: Thiếu Tướng, Em Có! [12]

Editor: May

Dịch Giản nhìn thấy Tần Diệp và Chung Tình lại có thể thờ ơ, càng tức giận hơn, anh mở bước chân, chậm rãi đi về phía bọn họ.

Anh vẫn luôn là người rất lười nhác, chậm rãi đi đến.

Mà lúc này, càng chậm hơn.

Như là cảnh cố ý thả chậm trong phim.

Một khoảng cách ngắn như vậy, anh lại có thể, đi rất lâu, thật lâu.

Lâu đến mức Tần Diệp cảm thấy chính mình thật sự có thể đã chết, lâu đến mức Chung Tình cảm thấy chính mình sắp hôn mê.

Dịch Giản mới chậm rãi đứng ở trước mặt bọn họ.

Anh vươn tay, đặt ở trước mặt Chung Tình.

Chung Tình hơi cúi đầu, sau một lúc lâu, cô mới bỏ tay mình vào trong lòng bàn tay Dịch Giản.

Cô cũng không dám thở mạnh chút nào, càng không dám nói ra tiếng.

Dịch Giản nắm tay mềm mại của cô, dùng sức kéo một cái, Chung Tình khẽ cau mày, phát ra âm điệu nhỏ nhẹ: “Đau.....”

Lực đạo Dịch Giản nhất thời ngừng lại, ánh mắt lạnh lùng, âm điệu lạnh lẽo: “Làm sao vậy?”

Chung Tình hơi động đầu một chút, cô mới nhỏ giọng nói: “Tóc, tóc vướng rồi.....”

Dịch Giản ngẩng đầu, hung hăng trừng mắt liếc nhìn Tần Diệp một cái, đi lên trước, nghiêng đầu nhìn nhìn tình huống, thản nhiên nói: “Để anh.”

Tần Diệp lau mồ hôi lạnh, nhìn thấy biểu tình Dịch Giản chuyển biến tốt, lập tức đi theo giải thích nói: “Vừa rồi cô ấy đứng dậy, có chút gấp, tóc rơi xuống dưới, sau đó đi đường trật chân, mới có thể ngã xuống, tôi liền vươn tay, tiếp được cô ấy, sợ cô ấy té bị thương, sau đó ai ngờ, tóc với nút thắt, không nghĩ qua lại quấn cùng một chỗ, cô ấy đứng dậy, da đầu còn có chút đau, cho nên, liền.....”

Dịch Giản không nói gì, vươn tay, dừng ở chỗ giữa tóc và nút thắt.

“Phải không?”

Âm điệu của anh thản nhiên, không có cảm xúc gì.

Chung Tình vội vàng nói: “Đúng như Tần Diệp nói vậy.”

Tần Diệp?

Tên cũng gọi rồi hả?

Âm điệu Dịch Giản càng lạnh hơn: “À?”

Toàn thân Tần Diệp rung mình một cái, sao anh cảm thấy Dịch Giản càng ngày càng tức giận chứ?

Vì thế, anh liền thật cẩn thận hỏi: “Giản, cậu sẽ không tức giận chứ? Tôi và cô ấy cái gì cũng không làm, chính là.....”

“Cậu muốn làm cái gì?” Dịch Giản không giận, ngược lại cười, âm điệu đã có chút ôn nhu, Dịch Giản như vậy, làm cho Tần Diệp hơi dịu đi một chút, Tần Diệp vội vàng nói: “Cái gì cũng không muốn làm, cái gì cũng không muốn làm.”

Lúc này Dịch Giản mới gật gật đầu, nhìn thoáng qua Chung Tình, tay duỗi về phía tóc và nút thắt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 574: Thiếu Tướng, Em Có! [13]

Editor: May

Lúc này Dịch Giản mới gật gật đầu, nhìn thoáng qua Chung Tình, tay duỗi về phía tóc và nút thắt.

Chung Tình cũng hơi thả lỏng xuống theo, Dịch Giản thoát nhìn, cũng không phải rất tức giận.

Tần Diệp mắt thấy chính mình liền có thể giải thoát, vẫn luôn duy trì tư thế ôm một phụ nữ có chồng có thể muốn mệnh của mình bất cứ lúc nào, thân thể và tinh thần của anh, đều đã bị tổn thương tinh thần cực kỳ nghiêm trọng.

Giờ này khắc này, có thể hoàn toàn giải thoát rồi, trên mặt tuần mỹ của anh, mang theo nụ cười nhẹ nhõm, nhìn Dịch Giản, “Giản, tốc độ của cậu chậm chút nữa, như vậy, tôi sẽ tránh không được khẩn trương.....”

Dịch Giản hơi gật gật đầu, trong con ngươi tối đen, bình tĩnh không gợn sóng, ngón tay thon dài, duỗi về phía tóc Chung Tình.

Tần Diệp nhướng mi, giọng nói cũng cao thêm vài phần: “Giản, cậu muốn làm gì? Mái tóc cô ấy rất đẹp mắt, kéo đứt rất đáng tiếc! Hơn nữa không cần thận, sẽ làm đau cô ấy!”

Tay Dịch Giản hơi dừng một chút, lại không dừng lại chút nào vuốt ve lên tóc Chung Tình, tư thế vốn nhìn như muốn kéo đứt tóc của anh, cũng hơi dịu xuống theo

Tay anh, nhẹ nhàng vuốt ve sợi tóc của Chung Tình bị nút thắt Tần Diệp quần chặt kia, tư thái lãnh đạm, ngón tay run rẩy, thân nhiên lướt qua sợi tóc của cô.

Chung Tình gắt gao nhắm mắt lại, cô nghĩ đến Dịch Giản là muốn kéo đứt tóc của mình, nhưng đợi một lúc lâu, cô lại không có cảm giác đau đớn gì.

Quay đầu, muốn liếc mắt nhìn một cái, ai ngờ đột nhiên, Dịch Giản lại nhanh nhẹn vươn tay ra vào lúc này.

Tốc độ cực nhanh, không hề có chút dấu hiệu nào.

Sau đó Chung Tình chỉ cảm thấy tóc mình buông lỏng, tự do, cô vội vàng giãy dụa đứng lên từ trong lòng Tần Diệp, đỏ mặt, theo bản năng hơi đi lại gần về phía Dịch Giản.

Tần Diệp cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn Chung Tình đã muốn tự do, hơi hơi giật giật thân thể cứng ngắc của mình, vừa muốn nói chuyện, lại cảm thấy phía dưới của mình lạnh lẽo một trận.

Cúi đầu, anh nhịn không được hét lên.

Tất cả phái nữ ở đây đều nhắm hai mắt lại, phái nam cười to ầm ầm.

Tần Diệp cúi đầu, thế này mới ý thức được nút quần mình lại có thể bị Dịch Giản giật đứt.

Hơn nữa..... Anh không có cài đai lưng.

Nút thắt vừa rơi, quần liền tụt, sau đó vừa đứng thẳng thân mình, liền im lặng rơi xuống.

Dương Đình bưng cà phê, nhất thời phun ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 575: Thiếu Tướng, Em Có ![14]

Dương Đình bưng cà phê, nhất thời phun ra.

Cô chỉ biết..... tính tình Dịch Giản, là cái loại có thù tất báo này, không có khả năng phụ nữ của mình bị người không duyên cớ không cớ ôm một trận, liền chịu để yên như vậy!

Chỉ là, ngàn nghĩ vạn nghĩ, nhưng không có nghĩ đến, Dịch Giản sẽ thủ hạ không lưu tình chút nào, làm cho Tần Diệp xuất hiện một mất mặt lớn như vậy!

Mặt Tần Diệp nhất thời đỏ lên, vươn tay, đầu tiên là bắt lấy quần của mình, sau đó cũng không thể cài vào, chỉ có thể dùng hai tay cầm lấy, sau đó giận trừng mắt đầu sỏ không nên đắc tội đứng ở một bên, ánh mắt giống như là muốn phun ra lửa: “Dịch, Giản, cậu, đủ, ngoan!”

Dịch Giản lại như là người không có việc gì, nghe lời nói như thế, vươn tay, hơi mở ra, giọng nói lười biếng: “Cám ơn!”

“Tôi hảo tâm cứu phụ nữ của cậu, cậu lại có thể làm cho tôi xấu mặt như vậy!” Tần Diệp tức giận chân, mặt ghen đỏ bừng, mở miệng ra, liền nói: “Dịch Giản, cậu vong ân phụ nghĩa, qua sông đoạn cầu, quả thực không phải người!”

Dịch Giản nhìn Tần Diệp, không chút hoang mang, thanh thanh cổ họng, tư thái tuyệt đối lười nhác đến không thể lười nhác hơn, âm điệu tản mạn,

nhẹ nhàng bay vào trong tai Tần Diệp: “Màu đỏ!”

Tần Diệp nhất thời bất động, tuy rằng anh sinh khí đang mắng Dịch Giản, anh em nhà mình, tự nhiên sẽ không thật sự trở mặt, nhưng lại không hiểu nổi cậu ta nói lời như vậy, rốt cuộc là ý tứ gì.

Một đôi mắt, nhìn chăm chăm Dịch Giản, theo bản năng hỏi lại: “Màu đỏ gì?”

“Quần..... lót.” Dịch Giản miễn cưỡng trả lời, dừng một chút, sau đó nghiền ngẫm ném cho Tần Diệp một ánh mắt, Tần Diệp chỉ cảm thấy toàn thân đều lạnh, anh vừa muốn mở miệng, lại nghe được Dịch Giản vươn ngón tay ra, chỉ chỉ anh: “Của cậu!”

Người đẩy phòng, lại một lần nữa, không lưu tình chút nào cười to âm âm chỉ có hơn chứ không kém với trước.

Duy chỉ có Chung Tình không cười.

Cô nhìn Tần Diệp, mặt hơi hơi đỏ lên, mặt tràn đầy áy náy.

Là cô làm liên lụy tới Tần Diệp, cô thật sự thực rất có lỗi.

Tần Diệp tức đến ngũ quan cả người đều vặn vẹo lên, quay đầu, chỉ có thể căm giận đi về phía trên lầu, vừa đi vừa hô: “Dịch Giản, cậu chờ đó cho tôi!”

Dịch Giản không có hé răng, đợi khi thân ảnh Tần Diệp biến mất không thấy, anh mới thản nhiên quay đầu, nhìn Chung Tình, một đôi mắt, khôi phục lạnh lùng vô tình trước sau như một.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 576: Thiếu Tướng, Em Có ![15]

Dịch Giản không có hé răng, đợi khi thân ảnh Tần Diệp biến mất không thấy, anh mới thản nhiên quay đầu, nhìn Chung Tình, một đôi mắt, khôi phục lạnh lùng vô tình trước sau như một.

Chung Tình vừa mới chống lại ánh mắt Dịch Giản.

Trong nháy mắt như vậy, cô tựa hồ là cảm thấy Dịch Giản đang sinh khí, nhưng giây tiếp theo, cô lại không nhìn thấy cái gì từ đáy mắt của anh, anh chỉ vươn tay, nhẹ nhàng ôm cô tới bên cạnh của mình, chậm rãi quay người cô sang, đưa lưng về phía anh.

Anh vươn ngón tay, nhẹ nhàng cầm một nhánh tóc dài của cô lên, cầm đến trong lòng bàn tay, cẩn thận nhìn nhìn, sau đó vươn tay, nhẹ nhàng chải xuôi tóc của cô từng chút.

Anh cúi đầu, nhẹ nhàng chậm rãi rơi xuống một nụ hôn trên tóc của cô.

Ba ngàn tóc đen, là anh yêu nhất.

Thuộc về của cô.

Anh tự nhiên sẽ không kéo đứt tóc dài của cô.

Động tác và biểu tình của anh, có đủ thâm ý, mọi người ở đây, đều ngừng hô hấp lại theo.

Chung Tình hơi cúi đầu, hưởng thụ nụ hôn của anh, dài ước chừng khoảng một phút đồng hồ.

Nhưng trong nháy mắt kia, cô mơ hồ có một loại ảo giác, chính mình giống như hưởng thụ đến..... ảo giác khá dài như thiên nhai vậy.

Dịch Giản nhẹ nhàng rời đi từ tóc của cô, thay cô sửa sang lại tóc dài một chút, sau đó thật cẩn thận cầm lấy tóc dài của cô, thay cô búi lên, rút đi cây trâm từ ngón tay của cô, chậm rãi cắm vào bên trong tóc của cô.

Tâm Chung Tình, trong nháy mắt mềm giống như là nước, cảm thấy đáy lòng ấm áp, trước đó không lâu, bởi vì anh nói chuyện phiếm với Dương Đình, khiến cho chính mình phiền muộn, cũng tan thành mây khói theo.

Dịch Giản vươn tay, xoay thân thể của cô qua, lười biếng cầm tay cô, không để ý ánh mắt kinh diễm rung động của mọi người ở đây, đi trở về ghế sofa kia lần nữa.

Vừa vặn Tần Diệp xuống lầu, chạm mặt cùng với bọn họ.

Sắc mặt vẫn là đen.

Đến tận cùng Chung Tình vẫn là ngượng ngùng, liền nhẹ nhàng cười với Tần Diệp, thoáng xin lỗi nói: “Tần Diệp, thiếu tướng anh ấy không phải cố ý, tôi thay anh ấy xin lỗi anh, hy vọng anh đừng tức giận!”

Tần Diệp vốn chỉ cảm thấy xấu hổ, hiện tại nhìn thấy Chung Tình còn thật sự nghiêm túc xin lỗi mình như vậy, mặt đỏ lên, vội vàng khoát tay áo nói: “Không có việc gì, không có việc gì, tôi không có tức giận!”

“Không có tức giận, vậy là tốt rồi!” Chung Tình cười cười, như là nhớ tới đến cái gì, cầm nút quần từ trong lòng bàn tay Dịch Giản tới, nghiêng đầu nghĩ một trận chính mình rốt cuộc nên bồi thường lại cho Tần Diệp như thế nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 577: Thiếu Tướng, Em Có ![16]

“Không có tức giận, vậy là tốt rồi!” Chung Tình cười cười, như là nhớ tới đến cái gì, cầm nút quần từ trong lòng bàn tay Dịch Giản tới, nghiêng đầu nghĩ một trận chính mình rốt cuộc nên bồi thường lại cho Tần Diệp như thế nào, hồi lâu sau, cô mới nhẹ nhàng nói: “Tần Diệp..... anh đưa quần cho tôi đi, để lát nữa tôi may nút quần lại thay anh, như vậy anh liền có thể tiếp tục mặc.”

Tần Diệp nghe lời nói như thế, lập tức gật gật đầu: “Được, được, vậy bây giờ tôi liền đi lên lấy cho cô, thật sự cảm ơn cô!”

Chung Tình hơi gật gật đầu, lo lắng hỏi một câu: “Vậy có phải anh không tức giận rồi không?”

“Tất nhiên không tức giận!” Tần Diệp trở về một câu, liền nhanh chóng lên lầu.

Chung Tình còn muốn muốn nói, lại bị Dịch Giản hung hăng túm một phen, ném vào sô pha.

Sắc mặt anh cũng không dễ nhìn, bình tĩnh nhìn cô.

Chung Tình không biết vì sao đột nhiên Dịch Giản lại biến thành cái dạng này, đáy lòng của cô nhảy bất ổn không yên, có chút sợ hãi, mở miệng ra, “Thiếu tướng.....”

“Câm miệng!” Âm điệu Dịch Giản có chút lớn, có chút ngoan, có chút lạnh, nghiêng đầu, cũng không thèm liếc mắt nhìn tới cô một cái, liền cắt đứt lời của cô!

Tần Diệp, Tần Diệp..... gọi nghiện rồi đúng không?

Mở miệng một tiếng?

Hết lần này tới lần khác cô gọi anh đều gọi là thiếu tướng đấy?!

Bọn họ mới là vợ chồng, đáy lòng của cô, rốt cuộc có ý thức được không?!

Chung Tình ngơ ngác nhìn Dịch Giản quay đầu, đáy lòng rầu rĩ, chỉ cảm thấy một loại cảm xúc không hiểu quay cuồng ở ngực, vô cùng khó chịu, cô cắn cắn môi dưới, nhìn Dịch Giản ngồi ở trên sofa đối diện mình.

Cô từ trên mặt anh, bắt giữ được một chút đau thương, theo sau đó là mùi thuốc súng nồng đậm.

Chung Tình nhìn thấy cái trán của anh, gắt gao nhú lại, loáng thoáng có thể cảm giác được tâm tình giờ phút này của anh, là rất hồng bét.

Cô không dám nhìn tới anh, cúi đầu, tận lực làm cho âm điệu của mình bình thản một chút, nhẹ giọng nói: “Vừa rồi, em thật sự không phải cố ý anh đừng tức giận, được không?”

“Ngồi ở chỗ đó không được nhúc nhích!” Giọng nói Dịch Giản rất nhạt, nhìn cũng không có liếc mắt nhìn Chung Tình một cái, trực tiếp ném một câu như vậy, liền chậm rãi nhắm mắt, tựa vào trên sofa, không hề để ý tới Chung Tình .

Chung Tình nhìn thấy thái độ như vậy của Dịch Giản, nhất thời, thật sự không dám cử động một chút.

Chung quanh rất nhiều người đều nhìn hai người bọn họ, Chung Tình chỉ có thể tận lực cúi đầu, không hé răng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 578: Thiếu Tướng, Em Có ![17]

Chung quanh rất nhiều người đều nhìn hai người bọn họ, Chung Tình chỉ có thể tận lực cúi đầu, không hé răng.

Tần Diệp xuống dưới từ trên lầu, nhìn thấy hình ảnh như vậy, thức thời lắc mình, ném quần qua một bên, bỏ chạy đi.

Dương Đình ngồi ở một bên, đến lúc đó cũng không nói một câu.

Người hiểu Dịch Giản, đều biết giờ này khắc này Dịch Giản đang sinh khí, ai lại dám thật sự xông lên ngay hòng sủng?

Huống chi, chuyện này chính là chuyện nhà người ta, trước vấn đề của hai người, tự nhiên cũng không cho phép người bên ngoài chen chân.

Chung Tình không có nói chuyện, thật sự thành thành thật thật ngồi ở chỗ kia không động, cô suy nghĩ hồi lâu, thầm nghĩ đến một khả năng, đó là Dịch Giản cũng không thích mình chơi cùng những người đó.

Dù sao, cô là vợ của anh, phần lớn những người đó đều chưa có kết hôn, sợ là ảnh hưởng không tốt đi.

Hoặc là nói..... Là vì Dương Đình ư?

Cô gái này trở lại thành phố X từ nước Anh, trở lại bên người anh, anh mới có thể không kiên nhẫn với mình như vậy đúng không?

Đáy lòng Chung Tình rất bối rối, nhưng là bề ngoài của cô lại rất im lặng.

Hơn nữa cô cúi đầu, hơi rũ mi mắt, cũng không có người nhìn thấy một mảnh sầu bi nhàn nhạt nơi đáy mắt của cô.

Cũng may cục diện bế tắc như vậy cũng không có duy trì bao lâu, nhà họ Bạc liền ăn cơm.

Một đám người vây quanh ở trên một bàn cơm, tuy rằng sắc mặt Dịch Giản vẫn không được dễ coi, nhưng lại luôn nắm gắp gao tay Chung Tình ngồi ở chỗ kia ăn cơm.

Thỉnh thoảng Dịch Giản sẽ đưa cho Chung Tình một ít đồ ăn, Chung Tình liền cẩn thận ăn hết, nuốt xuống.

Cô vẫn luôn không có nhìn Dịch Giản.

Ăn cơm xong, tự nhiên có người hầu tới thu dọn, mọi người đều tự chơi riêng.

Chung Tình nhẹ giọng nói một câu với Dịch Giản: “Em mệt mỏi, đi vào trong đó nghỉ ngơi một chút.”

Dịch Giản gật gật đầu, vốn đi với cô, lại bị Bạc Địch gọi qua đánh bài.

Chung Tình liền một mình, ngồi ở trên sô pha, tiện tay cầm một quyển sách, xem.

Xa xa thỉnh thoảng truyền đến từng trận âm thanh huyền ảo, cô lại thủy chung không có liếc mắt nhìn một cái.

“Bạc Địch, ra này!”

“Bạc Địch, đi đưa cho em ly nước kia!”

“Bạc Địch, lượt bài này không tốt, anh tới, anh thua nhất định sẽ chết!”

Nghê Y vẫn đều là một ngữ điệu mệnh lệnh nói chuyện với Bạc Địch.

Mà Dịch Giả đánh bài, rất là lười nhác, như là hoàn toàn không có động não, nửa híp mắt, lười biếng tiện tay đánh từng tờ bài ra ngoài...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 579: Thiếu Tướng, Em Có ![18]

Mà Dịch Giản đánh bài, rất là lười nhác, như là hoàn toàn không có động não, nửa híp mắt, lười biếng tiện tay đánh từng tờ bài ra ngoài...

Dương Đình cũng cùng chơi, mọi người như là về lại cảnh tượng lúc từng quốc đến trường ở Anh, tự nhiên mà lại lưu loát, thảnh thơi sẽ chơi đùa một chút.

Tuy rằng bọn họ là thói quen, nhưng Chung Tình ngồi ở xa xa, lại không cảm thấy như vậy.

Mỗi khi Dương Đình gọi Dịch Giản là “Giản”, đáy lòng của cô, vẫn luôn cảm thấy không thoải mái, hơn nữa Dương Đình nói những lời này với Dịch Giản, Dịch Giản luôn không hé răng đều đáp ứng từng chuyện, hoàn toàn không có ý tứ phản kháng.

Quyển sách trên tay cô, đều là tiếng Anh, một chữ cũng xem không hiểu, nhưng lại cảm thấy mình ngồi không như vậy, thật ra cũng rất nhàm chán, hơn nữa thoát nhìn rất quái lạ, như là kẻ đáng thương bị người vứt bỏ, không bằng tự mình tìm chút chuyện làm, nói như vậy, sẽ có vẻ có vẻ có tự tôn hơn.

Nghê Y ngồi ở ghế bên cạnh Bạc Địch, vươn tay, nắm cả cổ Bạc Địch, ném loạn từng tờ bài, trong lúc vô tình, nhìn thấy Chung Tình ngồi ở chỗ kia, cô liền tò mò hỏi Dịch Giản: “Giản, sao anh lại ném một mình Chung Tình ở nơi đó vậy?”

Dịch Giản lười biếng đánh một tờ bài, không chút để ý ngẩng đầu, nhìn thấy Chung Tình một mình im lặng ngồi ở chỗ kia, trong tay đang cầm một quyển sách, liền thân nhiên nghiêng đầu, giải thích nói: “Cô ấy mệt mỏi.”

“À.” Nghê Y không nghi ngờ anh, sau đó nghĩ nghĩ: “Nếu là mệt mỏi, vậy vì sao không lên lầu nghỉ ngơi? Tôi bảo người ta sửa sang lại phòng dành cho khách, để cho cô ấy đi nghỉ ngơi được không?”

Dịch Giản không có hé răng, chỉ nghiêng đầu, chờ Bạc Địch ra bài.

Dương Đình sờ soạn bài, lại không đánh, ngược lại cầm trầm tư một trận, Băng Tuyết thông minh nói một câu: “Thoạt nhìn, không giống như là mệt mỏi đâu..... Cô ấy đang xem sách.....”

Dịch Giản nghe lời nói này, đáy lòng hơi có chút không thoải mái, nhưng vẫn không nói một lời.

“Đúng nha, thật là đang xem sách!” Nghê Y ngang đầu, nhìn ra ngoài một hồi: “A, đó là tạp chí Bạc Địch mua cho tôi, bản tiếng Anh, cô ấy biết tiếng Anh sao? Lần trước tôi nhớ rõ lúc cậu nói tiếng Anh với Bạc Địch, cô ấy không phải là vẻ mặt mờ mịt ư? Bộ dáng giống như không hiểu, chẳng lẽ, mấy tháng không gặp, cậu đã dạy xong cho cô ấy toàn bộ? Cô ấy thật đúng là thông minh, vừa học liền biết!”

Nghê Y lải nhải, sau đó cầm bài của Bạc Địch, ném ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 580: Thiếu Tướng, Em Có ![19]

Nghê Y lải nhải, sau đó cầm bài của Bạc Địch, ném ra ngoài.

“À..... Hóa ra là như vậy, xem ra, Dịch Giản cười không chỉ là một mỹ nữ, còn là một mỹ nữ đa tài đa nghệ!” Dương Đình kẻ xướng người họa phụ họa , sau đó đánh bài.

Dịch Giản không ngu ngốc, làm sao không hiểu bọn họ ở chỗ này ám chỉ cái gì.

Ngón tay nắm bài của anh, hơi nắm thật chặt.

Lập tức, như là người không có chuyện gì, chậm rãi đặt bài cầm trong tay ở trên bàn, dư quang khéo mắt, hướng về phương hướng Chung Tình, thản nhiên nhẹ nhàng nhìn qua.

Lúc này anh thật sự tức giận, sinh hờn dỗi, lúc ăn cơm, thật ra không thể nói không hề sinh khí, chỉ là hơi có chút không được tự nhiên, cô không hề răng, anh cũng không hề răng.

Ăn cơm xong, cô nói cô mệt mỏi, anh liền bồi cô đi nơi đó nghỉ ngơi, cô chỉ cúi đầu, bộ dáng như là thật sự mệt mỏi, anh liền theo cô đi nghỉ ngơi.

Sau đó Bạc Địch gọi anh đánh bài, anh liền không chút do dự tiêu sái lại đây.

Từ đầu đến cuối, cô đều im lặng ngồi ở chỗ kia, vẫn duy trì tư thế đó, im lặng ngốc, không hé răng, không nói lời nào, không uống nước, bất động một chút..... Không phải đáy lòng anh nhớ mãi không quên cô, sợ là rất nhiều người, đều hoàn toàn không biết sự tồn tại của cô đi.

Cô đưa lưng về phía tầm mắt của anh, bóng dáng có chút tinh tế, cúi đầu, cổ tuyết trắng duyên dáng đặc biệt câu dẫn người.

“Thật ra..... Cô ấy là đang né tránh cậu.....”

Bạc Dịch vẫn không có lên tiếng, lại ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản, trừng mắt nhìn, cười cười tà khí, chậm rãi nói: “Cũng đúng thôi, cậu nói cô ấy ngồi ở chỗ kia đừng nhúc nhích, cô ấy khẳng định hiểu lầm cậu, nghĩ rằng cậu..... Không thích cô ấy chơi cùng người khác, cho nên, mới có thể một mình tránh ở nơi đó.”

Bạc Dịch ra bài, sau đó ngẩng đầu, quả nhiên phát hiện Dịch Giản đã muốn nghiêng đầu nhìn chăm chăm Chung Tình, hơi hơi ngẩn người.

Bạc Dịch tiếp tục nhỏ giọng nói: “Giản, cậu cưới người vợ không tệ, hiểu chuyện hơn Tiểu Y - tâm can bảo bối thân ái của tôi rất nhiều, không quần người, không làm ầm ĩ, thậm chí, còn rất có tri thức hiểu lễ nghĩa, hiểu được bên ngoài nghe lời cậu nói, cho cậu đủ mặt mũi, không phản kháng cậu.....”

Bạc Dịch không nói lời hay, càng nói, đáy lòng Dịch Giản, càng đau lòng hơn.

Ngón tay tinh tế của anh run rẩy, vừa thất thần, không cẩn thận nhăm bài, Dương Đình vẫn cười không nói liền đẩy bài thẳng tiền!

“Ui, Giản vẫn luôn cẩn thận, cũng có lúc thất sách sao?” Dương Đình nửa nói giỡn trêu đùa Dịch Giản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 581: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (20)

"Chậc, Giản vẫn luôn cẩn thận vậy mà cũng có lúc thất sách sao?" Dương Đình trêu Dịch Giản.

Dịch Giản đứng dậy, chậm rãi ném tiền, sau đó đi về phía Chung Tình.

Anh đi rất nhẹ, rất chậm.

Không có ai chú ý tới.

Chung Tình thật sự không hiểu một chữ nào, chẳng qua chỉ cảm thấy mấy loại trang sức trên tạp chí kia rất đẹp, vừa thấy thì cứ nhìn chăm chăm vào chút, hơi ngẩn ra, sau đó lại nhẹ nhàng lật một tờ.

Như thế như vậy, cô đã xem quyển tạp chí này được ba bốn lần.

Lật tới lật lui, lại cảm thấy trong quyển tạp chí ấy có một loại đồ trang sức “first sight” đẹp vô cùng.

Thật ra thì, lúc ban đầu cô bị cuốn vào thứ đồ trang sức này, cũng không phải là bởi vì nó đẹp mắt, mà là bởi vì tên của nó.

First sight .

Cô vừa nhìn những từ này đã bị ấn tượng, bởi vì, lúc trước khi cô muốn rời đi, ở Dịch Giản trong thư phòng, trên một trang giấy, cô đã từng nhìn thấy những từ này.

Cô không hiểu rốt cuộc những lời này có ý gì.

Chẳng qua chỉ cảm thấy có chút gì đó, cho nên, liền chú ý nhiều hơn một chút.

Cho nên, cả một lúc lâu, tầm mắt của cô đều dừng lại trên đồ trang sức đó.

Trong lúc bất chợt, một bóng dáng, chậm rãi dừng ở bên cạnh mình, ngay sau đó, chỗ ngồi bên cạnh bị chùn xuống một ít, Chung Tình hơi nghiêng đầu, lại thấy được Dịch Giản.

Anh tới nơi này lúc nào?

Chung Tình vội vàng khép sách lại, cười với Dịch Giản: "Thiếu tướng... .."

Dịch Giản không lên tiếng, chỉ nhìn cô, anh cảm thấy sắc mặt cô rất tốt, rất yên tĩnh, chẳng qua là lại cảm thấy cô thật sự có chút mệt mỏi, thậm chí, đối với trường hợp như vậy, còn có chút nhàm chán.

Đúng là nhàm chán.

Một người ngồi ở chỗ này, cầm một quyển tạp chí bằng tiếng anh, lật xem.

"Mệt không?" Dịch Giản cúi đầu, cánh môi dán bên tai của cô, thấp giọng hỏi.

Chung Tình lắc đầu: "Không sao, tạp chí này rất hay."

Dịch Giản không lên tiếng, chẳng qua chỉ cúi đầu bên tai của cô, ngửi mùi thơm trên thân thể cô, dần có chút đau lòng, anh chỉ quan tâm nếu cô thích, nếu cô không thích thì anh cũng không cần phải ghi lại, nghĩ tới đây, anh mới đứng dậy, nhàn nhạt kéo tay của cô: "Chúng ta trở về."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 582: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【21】

Dịch Giản không lên tiếng, chẳng qua chỉ cúi đầu bên tai của cô, ngửi mùi thơm trên thân thể cô, dần có chút đau lòng, anh chỉ quan tâm nếu cô thích, nếu cô không thích thì anh cũng không cần phải ghi lại, nghĩ tới đây, anh mới đứng dậy, nhàn nhạt kéo tay của cô: "Chúng ta trở về."

"Trở về? Chẳng phải anh vẫn chưa chơi xong sao?" Chung Tình lắc đầu, nhìn đến những người ở đó đang chơi đến khí thế ngất trời, sợ mình thật sự đã làm ảnh hưởng đến Dịch Giản, liền xin lỗi nói: "Không sao, anh cứ tiếp tục chơi, em chờ."

"Anh nói về, trở về thôi."

Cô từ chối, đối với Dịch Giản mà nói, tương đương với không tồn tại.

Dịch Giản nắm thật chặt tay cô, giống như đang muốn truyền đạt nội dung gì đó, Chung Tình có một dòng nước ấm, chậm rãi chảy xuôi trong lòng.

Cô suy nghĩ một chút, có phải anh đã nhìn ra sự nhầm lẫn của cô, mới có thể theo cô về nhà không?

Bàn tay nhỏ bé nằm trong tay anh của cô nhẹ nhàng động một chút, Dịch Giản chấn động, quay đầu, nhìn Chung Tình, ánh mắt có phần hoảng hốt, nhìn cô thật lâu, hết như mang theo thâm tình vạn chủng.

Dịch Giản kéo Chung Tình đi hai bước, đột nhiên Chung Tình nghĩ tới cái gì: "Khoan đã, Thiếu tướng."

Sau đó, cô xoay người, đi đâu cầm lấy quần áo của Tần Diệp, sau đó cười với Dịch Giản, rục rờ đẹp mắt.

Dịch Giản không lên tiếng, nhàn nhạt liếc quần áo trong tay cô, kéo cô đi về phía cô

Dương Đình thấy như vậy, vội vàng lên tiếng hỏi: "Định đi sao? Buổi tối còn có liên hoan đấy?"

Dịch Giản lắc đầu, móc một xấp tiền ra khỏi túi áo của mình, đặt ở trên bàn, rất hào phóng.

"Ừ, tôi hơi mệt."

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Dịch Giản một chút, cô thấy anh lấy cơ này, thật sự rất ngượng, nhưng vẫn khách khí nói với Tần Diệp ở một bên: "Tần Diệp, tôi sửa xong quần áo sẽ nói thiếu tướng đưa cho anh."

Tần Diệp liền vội vàng gật đầu, bày tỏ ý cảm ơn.

Lại len lén liếc mắt nhìn Dịch Giản, không dám ra thở mạnh, cô gái Chung Tình này, có phải cô bị chậm tiêu không? Chẳng lẽ cô không nhìn ra, chỉ cần cô vừa gọi tên anh ta, sắc mặt của thiếu tướng cũng sẽ thay đổi theo đấy?

Quần của anh ta đã bị lột một lần, anh ta không muốn bị lột lần hai đâu!

Chung Tình thấy Tần Diệp cười, lại tiếp tục cười một cách thoải mái với Tần Diệp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 583: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【22】

Chung Tình thấy Tần Diệp nụ cười, ngược lại thoải mái đối với Tần thích còn một nụ cười.

Sắc mặt Dịch Giản càng lạnh lẽo hơn, nhìn chăm chăm vào Tần Diệp một hồi, sau đó anh mới bước đi thật ưu nhã, chậm rãi tới gần Tần Diệp, trán Tần Diệp cũng đầy mồ hôi lạnh, trời đất chứng giám, anh với nha đầu Chung Tình kia, thật sự không có một chút hứng thú nào cả.

Tần Diệp theo bản năng muốn nhanh chân chạy trốn, nhưng anh ta vẫn không có can đảm này, chỉ có thể trưng khuôn mặt tươi cười có phần phòng bị nhìn Dịch Giản, tay nắm thật chắc quần của mình.

Nhìn Dịch Giản đi tới trước mặt của anh ta từng chút một, sau đó vươn tay, kẹp chặt cổ của anh, mang anh ta đi sang một bên.

... ..

Chung Tình đứng ở nơi đó, yên lặng chờ Dịch Giản.

Dương Đình không phải không chú ý tới nụ cười của Chung Tình, sau đó nói: "Chung tiểu thư, cô thật đúng là hạnh phúc, cô có biết từ trước tới giờ, mọi lần Dịch Giản chơi với chúng tôi, đây là lần rời sân sớm nhất không."

"Phải, còn viện một cái cớ ngang xương như vậy, cái gì mà tôi mệt, thật ra thì cô không biết thôi, Chung tiểu thư, Dịch Giản nhìn mỗi ngày đều như

chỉ ngủ không tỉnh, thật ra thì đây chẳng qua là do cậu ấy không biết làm gì, chỉ có thể ngủ, cậu ấy rất thông minh, khả năng giải quyết vấn đề nhanh hơn người khác rất nhiều, quá nhàm chán, không thích nói chuyện, cũng chỉ có thể nhắm mắt lại, thật ra cậu ấy không thể cảm nhận được gì nhiều cả... . . ." Nghê Y cười ngẩng đầu lên, tiếp lấy lời của Dương Đình, nói với Chung Tình.

Chung Tình nghe xong lại trừng lớn mắt.

"Cô chưa từng thấy qua Giản của lúc trước, cậu ấy không hề khách sáo với chúng tôi, có thù tất báo, nhất định phải móc sạch tiền của mọi người xong mới từ bỏ, vậy mà hôm nay lại tự nhiên hào phóng vờn tay, tới đưa tiền cho bọn tôi, còn đi sớm như thế."

"Nhưng. . . Anh ấy nói phải đi." Chung Tình ngượng ngùng trả lời một câu, lòng vô cùng chấn động.

Bạc Dịch nhìn Chung Tình, mặt đều là ý cười, sau đó vờn tay, vuốt ve khuôn mặt nhỏ bé của Nghê Y, hơi trầm tư, sau đó nói với Chung Tình: "Đó là... . . . Bởi vì, cậu ấy thấy cô hơi mệt, không thích nơi này, vì thế mới hạ bút thành văn một cái lấy cớ, mang cô đi."

Chung Tình mím chặt môi, không lên tiếng.

Nghê Y có chút vui vẻ nhìn Chung Tình: "Chung tiểu thư, cô thật sự rất hạnh phúc, chẳng qua tôi khá tò mò, sao cô và Dịch Giản lại quen nhau vậy?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 584: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【23】

Nghê Y có chút vui vẻ nhìn Chung Tình: "Chung tiểu thư, cô thật sự rất hạnh phúc, chẳng qua tôi khá tò mò, sao cô và Dịch Giản lại quen nhau vậy?"

"Phải, tôi cũng rất tò mò, cô có biết hay không, lúc Dịch Giản đi du học Anh quốc, rất nhiều nữ sinh theo đuổi cậu ấy, rất táo bạo, nhưng cậu ấy chẳng thèm cho người ta một ánh mắt, lúc nào cậu ấy cũng nói lòng có người rồi."

"Sau đó, chúng tôi liền hỏi cậu ấy đó là ai, cậu ấy cũng không lên tiếng, mãi cho đến cậu ấy muốn trở về thành phố X mới nói cho chúng tôi biết, lòng của cậu ấy giấu một người nữ sinh, mà nữ sinh kia, có yêu cậu ấy hay không, căn bản cũng không hề biết, lúc ấy suýt nữa tôi đã ngã nhào, thì ra là Giản lại thầm mến người ta, cô nói đàn ông như tên kia, muốn phụ nữ dạng gì mà chẳng kiếm được, vậy mà còn chơi trò yêu thầm sao?"

Chung Tình hơi nhú mồm, tò mò nhìn Nghê Y vẫn đang nói không ngừng.

"Sau này, còn nói cho chúng tôi, đã rất nhiều năm cậu ta không gặp cô bé anh thầm mến kia, không biết hiện tại cô ấy có gả cho người khác chưa, chúng tôi hỏi tại sao cậu ấy đi du học, hiện tại lại về nước để vào quân đội, cậu ấy cũng tránh mà không đáp, sau đó chúng tôi hỏi, nếu như cô bé kia đã

có người yêu, cậu nên làm cái gì bây giờ? Cậu cũng không nói gì. Hồi lâu, cậu ấy chỉ nói cho chúng tôi một câu, cô biết là gì không?"

Chung Tình lắc đầu, lòng của cô, có chút căng thẳng.

"Cậu ấy nói, vẫn chưa sao, nếu như đã yêu, thì xin yêu, một đường này, không xa không rời, không oán không hối."

Nếu như yêu, xin yêu.

Một đường này, không xa không rời, không oán không hối.

Chung Tình như có thể tưởng tượng ra dáng vẻ của Dịch Giản khi nói ra những lời này, vẻ mặt của anh, có phải cũng thương cảm, thâm tình như thế?

Khiến người ta vừa nhìn, lòng sẽ cảm thấy đau?

"Cậu ắt còn nói sẽ không quấy rầy cô bé kia, sẽ lặng lẽ nhìn cô bé kia hạnh phúc, điều kiện tiên quyết là, cô bé kia không phải là của người khác. Thật ra thì lúc ấy ý của cậu ấy chính là, nếu như cô bé kia vẫn chưa gả cho người khác, cậu ấy sẽ giữ cô ở bên cạnh mình, một đời một kiếp, không xa không rời, nếu như cô đã gả cho người khác, như vậy cậu ấy sẽ chọn tiếp tục yêu thầm cô ấy. Cậu ta như đã giành trọn cõi lòng mình cho cô bé kia, cho tới bây giờ cũng chưa từng lùi bước. Thậm chí, trong đôi mắt ấy cũng không thể chứa được bất cứ người phụ nữ nào!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 585: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【24】

"Đúng vậy, Nghê Y vừa nói, tôi cũng nhớ lại, lúc ấy tôi chỉ có thể im lặng, đều cho rằng cậu ấy đã yêu đến mức ngốc rồi, nhưng nghĩ lại, mọi người lại phát hiện, thật ra thì cậu ấy yêu rất sâu nặng, rất đau đơn. Tình yêu không đả thương người, yêu thâm mới là thứ đả thương người nhất, tôi nghĩ, có lẽ trên thế giới này, hạnh phúc chỉ có khi cô khắc cốt ghi tâm người kia, mà người ấy cũng vừa vặn yêu cô. Thật ra thì yêu thâm là hành động rất hèn nhát, nhưng, yêu càng sâu, sẽ càng yếu đuối."

Ánh mắt Dương Đình có chút hoảng hốt, xoay đầu, nhìn Chung Tình, cười khẽ: "Cô biết người cậu ấy thâm yêu, là ai không?"

Chung Tình lắc đầu, trong mơ hồ, cô có cảm giác mình biết là ai.

Nhưng cô lại không dám xác định.

"Cô bé kia, chính là cô, Chung tiểu thư."

Bạc Địch khẽ mở môi, không chút lưu tình, vạch mở mọi chuyện.

Chung Tình hơi sững người, lui về phía sau hai bước, nơi sâu thẳm trong ánh mắt của cô tràn ngập sự rung động.

Thì ra, anh vẫn yêu cô bé kia, từ đầu đến cuối cũng là một người, đều là cô.

Thì ra, từ ngày thứ nhất khi cô vào nhà họ Dịch, anh đã dẫn cô đến bên cạnh anh từng chút một.

Thì ra kết quả lại là như vậy.

Mắt Chung Tình đã đóng chút nước.

Cô không nói ra được lời nào.

Nghê Y nhìn Chung Tình, tò mò hỏi: "Chung tiểu thư, cô có thể kể quá trình lúc trước cô quen Dịch Giản cho chúng tôi biết không?"

Chung Tình không lên tiếng.

Cô không nhớ rõ.

Cô thật sự không nhớ rõ.

Mặt, trắng bệch.

Môi, run rẩy.

Nhìn phía xa, người đàn ông đang nói chuyện với Tần Diệp, tầm mắt, dần trở nên mơ hồ.

Cô mơ hồ cảm nhận được đáy lòng của mình, đang dần run rẩy, đang tan vỡ từng chút một

Một chút trên bức tường, đang tan vỡ.

... ..

"Giản, cậu muốn làm gì?" Tần Diệp cười, hỏi.

Dịch Giản nhìn Tần Diệp, quan sát từ trên xuống dưới một lần, vươn tay, ngoắc ngoắc Tần Diệp, Tần Diệp tiến lên trước, Dịch Giản chậm rãi nói ra

yêu cầu của mình.

Tần Diệp nhướng mày: "Không thể nào, yêu cầu của cậu cũng quá khó khăn, điều này sao có thể làm được?"

Dịch Giải híp mắt, tầm mắt dừng lại trên quần của Tần Diệp, Tần Diệp lau mồ hôi, tiếp tục nói: "Giải, chuyện này căn bản là làm không được, nhanh nhất cũng cần một ngày, một ngày đấy!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 586: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【25】

Dịch Giản híp mắt, tầm mắt dừng lại trên quần của Tần Diệp, Tần Diệp lau mồ hôi, tiếp tục nói: "Giản, chuyện này căn bản là không làm được, nhanh nhất cũng cần một ngày, một ngày đấy!"

"Cậu chắc chứ?" Đuôi chân mày của Dịch Giản đã dần có chút ý uy hiếp.

"Giản, cậu hãy nghe tôi nói, tôi biết cậu có nhiều ý tưởng kỳ lạ, hơn nữa bây giờ cách lúc cậu nói chỉ có ba tiếng, chẳng lẽ cậu không cảm thấy đây căn bản là chuyện không cách nào làm được sao? Cậu nghĩ thực tế một chút có được không? Sao tôi lại cảm thấy càng lúc cậu càng vô lý thế? Cậu không đến nỗi... . . . Vì một người phụ nữ mà tổn công tổn sức thế chưa?" Tần Diệp có chút bất lực mà nhú mày, sau đó nhìn về phía Chung Tình đứng một chút, đẹp thì đẹp, nhưng lại không đến mức có thể mê hoặc Dịch Giản đến trình độ như thế, mê hoặc đến bây giờ là ban ngày mà vẫn còn mở mắt nói mớ, nằm mơ giữa ngày luôn sao? !

Dịch Giản lười biếng đứng ở nơi đó, thản nhiên nhìn chăm chăm vào Tần Diệp, thỉnh thoảng theo Tần Diệp gật đầu một cái, thoạt nhìn giống như anh thật sự rất đồng ý với lời của Tần Diệp, Tần Diệp nói xong lời cuối cùng, thấy Dịch Giản đã nhắm hai mắt lại, liền tiếp tục nói: "Chuyện này, quyết định đi, căn bản không thể nào làm được, nếu như cậu thật sự muốn, ngày mai tôi sẽ đưa đến nhà họ Dịch!"

"Cậu phải biết, đó chỉ là một người phụ nữ mà thôi, cậu như vậy sẽ khiến người khác cảm thấy cũng quá không chắc chắn, phụ nữ là không thể chiều được, chẳng lẽ cậu chưa từng nghe qua một câu nói, gọi là, phụ nữ là không thể chiều được, càng chiều sẽ càng đáng sợ sao?" Tần Diệp ghé sát vào bên tai Dịch Giản, thấp giọng nói.

Dịch Giản nhú mào, rất ư nhả gật đầu một cái, sau đó quay đầu, nhìn Tần Diệp: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó?" Tần Diệp hỏi ngược một câu: "Sau đó à, sau đó, cậu cứ bỏ suy nghĩ này đi, sau đó, cậu đi theo người phụ nữ của cậu về nhà ngủ, sau đó, cậu cứ coi như tôi không nghe được chút lời mê sảng lúc này của cậu là được!"

Tần Diệp cho là mình đã thuyết phục được Dịch Giản, ai ngờ khoé môi Dịch Giản lại dần hạ xuống, chậm rãi phun ra một câu nói: "Không cần nói, coi dù có không làm được thì thế nào? Diệp, cậu cứ giúp tôi, cần bao nhiêu tiền vốn đầu nhập, tôi đều không để ý. Nhân tình này coi như là tôi thiếu cậu, tương lai có cơ hội, nhất định sẽ trả lại."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 587: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (26)

Tần Diệp cho là mình đã thuyết phục được Dịch Giản, ai ngờ khoé môi Dịch Giản lại dần hạ xuống, chậm rãi phun ra một câu nói: "Không cần nói, coi dù có không làm được thì thế nào? Diệp, cậu cứ giúp tôi, cần bao nhiêu tiền vốn đầu nhập, tôi đều không để ý. Nhân tình này coi như là tôi thiếu cậu, tương lai có cơ hội, nhất định sẽ trả lại."

Sau khi nói xong, Dịch Giản vỗ vỗ bả vai Tần Diệp, nhàn nhạt bổ sung: "Tôi rất nghiêm túc."

"Cô ấy không giống với những người phụ nữ của cậu, không phải là..... những bạn gái trước kia của các cậu, nhớ tới thì cứng chiu, không nhớ ra thì vứt bỏ."

"Cô ấy người tôi muốn cả đời này, hơn nữa, đối với cô ấy, tôi chưa bao giờ có ý chơi đùa."

Dịch Giản xoay người, chậm rãi đi ra ngoài.

Bóng lưng của anh, để lộ ra chút thanh cao và lạnh lùng.

Con người ôn hoà tình tế ấy, trong nháy mắt đó, như để cho Tần Diệp cảm thấy tất cả cũng trở tươi đẹp.

Tần Diệp nhỏ giọng cảm thán, thì ra, anh hùng khó qua ải mỹ nhân.....

.....

Chung Tình mang đôi mắt đầm lệ đứng đó, bên tai là cảnh tượng yên tĩnh đến kì lạ, dường như những tiếng đánh bài kia đã không còn.

Trước mắt của cô đều là một tầng hơi nước, giống như trong lúc bất chợt cảm giác được cái gì, cô mới quay đầu, thấy người đàn ông kia đang bước chậm tới chỗ mình. Cô cảm thấy, tất cả mọi chuyện chỉ giống như một hình ảnh quay chậm.

Cô ngơ ngác đứng ở nơi đó, nhìn người đàn ông kia vẫn đang đi về phía mình

Trong nháy mắt đó, Chung Tình có một loại cảm giác, đó chính là, cô thật sự hy vọng, một khắc này, chính là cả đời.

Dừng lại ở vào giờ phút này, không bao giờ chuyển động, không cần phải thay đổi.

Chung Tình hồi thần, mới ý thức được nước mắt của mình đã lặng lẽ lăn xuống xuống, vẻ mặt của anh, dần trở nên lo lắng và căng thẳng.

Chung Tình lắc đầu, nở một nụ cười như hoa lê đầm sương sau cơn mưa, giọng điệu hơi run rẩy: "Không sao."

Dịch Giản nhìn Bạc Định và một bàn kia, những người đó cũng làm bộ như không nhìn thấy bọn họ, tiếp tục đánh bài, Dịch Giản cau mày, hỏi Chung Tình: "Bọn họ nói với em cái gì?"

"Không có." Chung Tình tiếp tục lắc đầu, cô cắn môi, nhẹ giọng nói: "Chúng ta về nhà thôi."

Dịch Giản nhìn chăm chăm vào mặt của cô, nhìn một chút, liền cầm tay của cô, không hỏi bất kỳ thứ gì, mang cô rời đi.

Sau khi anh đi, Bạc Địch, Nghê Y cùng Dương Đình mới thở phào nhẹ nhõm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 588: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (27)

Sau khi anh đi, Bạc Địch, Nghê Y cùng Dương Đình mới thở phào nhẹ nhõm.

"Sao vừa nói đã khóc thế, tôi còn sợ Dịch Giản sẽ tới chất vấn chúng ta nữa."

"Nhìn tình huống này, Chung Tình như không biết chuyện lúc trước của hai người, các cậu nói, không phải Giản vừa thấy đã yêu, nhìn thấy người ta trên đường một cái liền thích chứ?"

"Khả năng không lớn, tôi nhớ Giản có một cái khăn tay, nói là cô gái kia đưa cho cậu ắt, còn nói rõ bọn họ quen nhau, cho nên tôi nghĩ, nhất định bọn họ phải có gì đó, chỉ là Chung Tình không nhớ rõ."

"Vừa nói như thế, lần này Giản đúng rất bất đắc dĩ, yêu một cô gái nhiều năm như vậy, thậm chí ngay cả mình là người nào cũng không biết..."

"Tôi không quan tâm cái này, tôi chỉ quan tâm, rốt cuộc lúc trước Giản cùng Chung Tình đã xảy ra chuyện gì, Giản ở Anh quốc học rất tốt, nhưng còn chưa tốt nghiệp, không nói gì đã về nước, môn học lại chính là quân sự, đến sau khi trở về, gần gần hai tháng liền đọc chiếm một phương, sách lược đều rất lợi hại, nhưng, lâu như vậy tôi vẫn không nghĩ ra, tại sao cậu ấy lại muốn làm thiếu tướng?"

"Đúng vậy, nhìn bộ dáng kia của cậu ấy, cũng không giống như rất ưa thích cuộc sống của một thiếu tướng."

"Đúng vậy, lúc tôi lên cục, mọi tin tức lúc trước đều đã bị huỷ, không có bất kỳ người nào biết, nếu như tôi không đoán sai, cậu nói xem..... Giản sẽ không vì Chung Tình mà trở về nước chứ?"

"Nếu như vậy, tại sao Giản lại chờ hơn một năm mới gặp Chung Tình? Tôi cảm thấy không giống như vậy."

"Chẳng qua Giản vẫn rất chú ý đến tình hình chính trị trong nước, tôi nhớ lúc cậu ấy quyết định về nước chính là khi nhìn thấy tin tức đầu tiên, sau đó nói với tôi một câu, sau một năm nữa thành phố X sẽ có biến. Sau đó lại nói với tôi, cậu ấy muốn trở về nước, quyết định thế nào, không đầu không đuôi, đến giờ tôi vẫn không thể hiểu được. Có điều tôi dám chắc chắn, khẳng định Giản không phải loại người vì dân vì nước, cậu ấy trở về làm thiếu tướng không phải là để cứu nước."

"Vậy là vì cái gì? Chẳng lẽ là vì địa vị của mình sao? Bây giờ Trung Quốc hỗn loạn, không biết khi nào nội chiến bộc phát, đổi chủ nhanh, không có một người nào có thể đoán trước, ngược lại Anh quốc còn an toàn hơn nơi này nhiều."

"Suy nghĩ của Giản, không ai có thể đoán được, đến bây giờ tôi cũng không thể nhìn thấu, hỏi cậu ấy, cậu ấy cũng sẽ không nói cho chúng ta biết, mà, cậu nói xem người Giản quan tâm nhất là ai?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 589: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】

"Suy nghĩ của Giản, không ai có thể đoán được, đến bây giờ tôi cũng không thể nhìn thấu, hỏi cậu ấy, cậu ấy cũng sẽ không nói cho chúng ta biết, mà, cậu nói xem người Giản quan tâm nhất là ai?"

"Còn phải hỏi, nhất định là Chung Tình!"

"Vậy các cậu nói, cậu ấy trở lại, có phải là vì Chung Tình không?"

"Khả năng không nhiều, nếu quả thật là vì Chung Tình, cậu cảm thấy nhà họ Chung, sẽ... . . . Diệt vong sao?"

"Hình như cũng đúng, Giản yêu Chung Tình như thế, chắc chắn sẽ không cho phép nhà họ Chung cửa nát nhà tan, cậu ấy sẽ không khoanh tay đứng nhìn."

"Đúng vậy, hoàn toàn không hiểu nổi, nhưng vẫn còn một điều rất khó hiểu, cậu nói lúc Giản trở về nước, khi đó, rõ ràng là trước khi nhà họ Chung gặp nạn một năm, tại sao cậu ấy không ra tay cứu?"

"Không biết... . ."

"Thật là khó đoán, không muốn đoán nữa, chúng ta đi từng một nhìn một bước, có một ngày, chân tướng sự tình cũng sẽ bại lộ ở trước mặt của chúng ta, đánh bài, đánh bài thôi!"

=====

=====

Bóng đêm phủ xuống, Chung Tình tắm xong, tóc ướt nhẹp đi ra, Dịch Giản đưa cô về nhà, Từ Ngang ở cửa, chờ đến có chút nóng nảy, đi tới đi lui, sau đó lặng lẽ nói cho anh biết một câu, Dịch Giản lại vội vội vàng vàng rời đi rồi.

Chung Tình không biết anh đi nơi nào, thậm chí anh cũng không nói với cô lời nào.

Sợ là trong quân có việc gấp.

Chung Tình từ nhỏ đến lớn, học những thứ đó, cũng tự nói với mình, đàn ông là phải bên ba bên ngoài, mà phụ nữ đều phải ở nhà chờ đợi.

Cho nên, trong Cố Viên, chỉ có cô và mấy người làm.

Những người làm kia, cũng không dám lên tầng hai.

Cô liền một người ở trong phòng khách, chán đến chết, cầm quần Tần Diệp, tìm kim, cẩn thận vá lại, cô rất khéo tay, cầm kỳ thư họa, nữ công mọi thứ đều tinh thông, tất nhiên những thứ này cũng không làm khó được cô, cô chỉ chuyển động mắt ngón tay, lặng lẽ giải quyết hết mọi chuyện.

Vá xong, Chung Tình liền nằm ở nơi nào đó, sắc trời đã âm đạm hơn, cô không ăn cơm, cũng không ăn, dù sao Dịch Giản chưa trở về, sao cô có thể ăn?

Mặc dù cô gả cho Dịch Giản, nhưng thói quen giữ vững nhiều năm, không cách nào thay đổi.

Không có ai động đũa trước, cô cũng không thả lỏng ăn uống.

Bên trong nhà hoàn toàn yên tĩnh, tóc của cô cũng không được sấy khô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 590: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【29】

Bên trong nhà hoàn toàn yên tĩnh, tóc của cô cũng không được sấy khô, mặc cho ẩm ướt, mặc dù, cô biết Dịch Giản luôn dặn dò mình, không cho phép ngủ trễ chờ anh, không cho phép để tóc mà nằm, không cho phép cởi chân trần đi loạn.

Thật ra thì, Dịch Giản nói rất ít, hơn nữa cho tới bây giờ, Chung Tình cũng cảm thấy rất khó tin khi những chuyện đó đều là do Dịch Giản nói với cô trên giường.

Lúc ấy cô bị anh dày vò mệt đến chết đi sống lại, mắt cũng không mở ra được, vì vậy vẫn không thể nhìn thấy vẻ mặt của anh, cũng khó có thể tưởng tượng ra rốt cuộc lúc ấy anh có vẻ mặt thế nào.

Thật ra thì cô không biết, sao anh có thể biết mấy thói quen vặt vãnh của mình, buổi tối cô không thích ngủ, thích xem sách, mãi đến đêm khuya giờ ngủ mới gội xong tóc, có lúc không thích sấy khô, sau đó cũng thích không mang giày, cởi chân trần, đi tới đi lui ở trong phòng của mình.

Cô và Dịch Giản ở chung chỉ mấy ngày, sao anh lại có thể biết thói quen của cô?

Thật ra thì cô không hề biết, Dịch Giản chỉ cần một ánh mắt, liền biết được thói quen của cô rồi.

Anh thời thời khắc khắc đều chú ý tới cô, phát hiện cô thường xuyên từ trên giường nhảy xuống, cởi chân trần đi cầm đồ, gội đầu xong, luôn theo thói quen đi làm chuyện khác trước, còn có một lần, đêm khuya anh trở về, cho là cô đã sớm nghỉ ngơi, ai ngờ cô lại ôm một quyển sách, đọc đến say sưa.

Những chuyện vụn vặt này, anh chỉ cần nhìn một lần, liền biết đại khái thói quen của cô.

Hiện tại Chung Tình nhớ tới lời dặn của anh, lòng lại cảm thấy vô cùng ấm áp.

Trong đầu của cô, lúc nào cũng hiện lên lời nói của đám người Dương Đình, để cho lòng của cô, hết như màn đêm tịch mịch nơi đây, không ngừng run rẩy.

Cô thật sự không có cách nào tưởng tượng, người như Bạc Địch, nếu lời bọn họ nói là thật, yêu thương cất giấu trong lòng anh sẽ sâu đậm đến nhường nào

Nhưng, nếu như anh thật yêu cô, vậy ba năm trước đây, anh đã rất có danh vọng ở thành phố X, lúc nhà họ Chung bị diệt, vì sao anh không ra mặt?

Chung Tình chậm rãi thở dài một hơi, không thể nghĩ ra, cô nghĩ, có lẽ là bọn họ lừa, người kia, vốn không phải là cô.

Chung Tình vô cùng rối bời, vòng tới vòng lui như vậy cũng không tìm ra được một kết quả, đang lúc nhàm chán, liền đi tìm sách đọc, vừa vặn liền thấy được được quà tặng mà Trác Nhiên và chị hai tặng trong ngày cưới.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 591: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【30】

Chung Tình vô cùng rối bời, vòng tới vòng lui như vậy cũng không tìm ra được một kết quả, đang lúc nhàm chán, liền đi tìm sách đọc, vừa vặn liền thấy được được quà tặng mà Trác Nhiên và chị hai tặng trong ngày cưới.

Quà tặng vẫn còn đang ở trong bọc như mới, cô suýt quên mất nó, vì vậy, vội vàng mở ra, bên trong lại ảnh cô chụp chung cùng Trác Nhiên và chị hai.

Trác Nhiên đứng ở giữa, cô ở bên trái, chị hai ở bên phải.

Đây là hình bọn họ chụp khi còn ở nhà họ Chung, nếu như không phải là có tấm hình này, cô đã quên mất.

Chung Tình nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt mỗi người phía trên, vẻ mặt có chút ôn hoà

Những kí ức tốt đẹp và thuần khiết kia, hôm nay, một khi nhớ tới, đều lại không tự chủ được mà cảm thấy đáy lòng có chút nhẹ nhõm.

Cũng không biết qua bao lâu, Chung Tình đã ngủ mất.

Trong mơ hồ, cô còn cảm thấy bụng của mình đang réo lên!

... ..

Từ xa nhìn lại, Cố Viên vẫn, là ánh sáng từ trong phòng khách tầng hai, trong phòng ngủ vẫn tối om.

Cô ở phòng khách sao?

Không ngủ sao?

Dịch Giản nghĩ một hồi, đợi đến xe dừng lại, anh liền vội vội vàng vàng xuống xe, đi vào nhà, lên lầu, làm liền một mạch, không hề dừng lại.

Anh thấy anh cô gái nhỏ của mình đang vui ở trên ghế sa lon, ngủ say đến ngọt ngào.

Anh bước nhẹ đến gần.

Từ Ngang đã theo tới: "Thiếu tướng, đã chuẩn bị xong bữa tối, gọi phu nhân cùng ăn sao? Người phía dưới nói phu nhân còn chưa ăn."

Từ Ngang nói xong câu đó, lòng còn mang theo chút cảm giác hiếu kì, anh ta không hiểu nổi, sao thiếu tướng lại biết Chung tiểu thư sẽ không ăn cơm đâu, nên mới cố ý trẻ như thế, để bụng đói, trở lại Cố Viên để ăn cơm cùng Chung tiểu thư chứ?

Dịch Giản quay đầu lại, làm một động tác chó có lên tiếng.

Từ Ngang thấy Chung Tình ngủ say, nhất thời dừng nói, lặng lẽ đi xuống lầu.

Lúc này Dịch Giản mới nhích tới gần cô, không biết lúc nào, trong nhà đã có một người để nhớ thương, cho dù với tình cách của anh, cũng không thể nào phiêu bạt bên ngoài, chỉ có trở lại Cố Viên, nhìn thấy bóng dáng của cô, đáy lòng của anh, mới có thể yên ổn

Dịch Giản đứng ở nơi đó, hơi dừng lại một hồi, lúc này mới lặng lẽ tới gần Chung Tình hơn chút nữa.

Bên môi của cô đang theo một nụ cười, giống như đang mơ thấy một giấc mơ ngọt ngào nào đó, khiến tâm tình của anh cũng dễ chịu hẳn lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 592: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【31】

Bên môi của cô đang theo một nụ cười, giống như đang mơ thấy một giấc mơ ngọt ngào nào đó, khiến tâm tình của anh cũng dễ chịu hẳn lên.

Anh cảm thấy, có cô, Cố Viên càng lúc càng giống như một căn nhà, mà anh về đến nhà, lại thấy cô đang chờ anh.

Giống như vợ đang đợi chồng.

Mặc dù bọn anh thật sự là vợ chồng, nhưng Dịch Giản chưa từng quên, giữa anh và cô luôn có khoảng cách

Cô giỏi về đóng kịch, mỗi một lần, đều diễn rất tự nhiên, không tự chủ mà để cho anh thật sự có chút hoảng hốt, cảm thấy cô chính người vợ mà anh yêu.

Dịch Giản vừa nhìn đã thấy tóc cô hơi ướt, hiển nhiên là tắm xong không chịu sấy tóc đã nằm ở đây.

Tóc của cô nhiều và dài, đen như sơn, rất đẹp, nhưng cứ để tóc ướt sẽ khiến cô nhức đầu

Dịch Giản xoay người, đi tới phòng ngủ của mình, cầm máy sấy, đi ra, ngồi ở một bên trên ghế sa lon, vươn tay, ôm cô, muốn đặt cô trên hai chân của mình.

Cô ngủ rất say, bị anh ôm lấy, cũng không có dấu hiệu tỉnh lại, ngược lại còn tìm một tư thế thoải mái hơn rồi nằm tiếp.

Dịch Giản chậm rãi giúp cô sấy tóc, tóc của cô rất mềm, rất suông, tản ra hương bạc hà nhàn nhạt.

Khiến anh yêu thích không nỡ buông tay.

Anh cúi đầu, liền nhìn thấy làn da trắng như tuyết của cô.

Dịch Giản nhìn có chút xuất thần.

Tầm mắt dời xuống từng chút một, trong lúc lơ đãng, lại thấy được chút đỏ trong tay cô

Tầm mắt của anh, dừng trên tấm hình.

Hồi lâu, anh mới vươn tay, rút tấm hình kia ra khỏi tay cô

Phía trên là cô, Trác Nhiên, Chung Hân ba người.

Cô nắm tay Trác Nhiên, cười đến vô cùng tươi tắn, rung động lòng người.

Thì ra, cô là cầm tấm hình này, mới có thể vừa cười vừa ngủ thế sao?

Dịch Giản siết tấm hình, lòng có chút cảm giác chua xót dâng trào, ánh mắt, nhìn chăm chăm vào Trác Nhiên trong hình, mím môi, lạnh lùng nhìn

Cô có ý gì?

Cũng đã gả cho anh làm vợ, Trác Nhiên và Chung Hân đã có con, cô còn ngông nghênh trong đêm khuya, xem hình của bọn họ, cười ấm áp, ngọt ngào như vậy.

Có phải lòng của cô vẫn còn đang ảo tưởng đến những chuyện tốt đẹp cùng với Trác Nhiên hay không?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 593: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【32】

Có phải lòng của cô vẫn còn đang ảo tưởng đến những chuyện tốt đẹp cùng với Trác Nhiên hay không?

Cô coi anh là cái gì?

Anh đối với cô chưa đủ tốt sao?

Tại sao, còn nhớ mãi không quên người đàn ông kia như vậy?

Cô biết rõ anh cô, yêu không thể kiềm chế, không thể tự chủ, có phải cô ỷ lại vào việc anh yêu cô nên mới có thể không chút kiêng kỵ như thế?

Anh có thể dễ dàng tha thứ cho cô, có thể dễ dàng tha thứ cho đáy lòng cất giấu người đàn ông tên Trác Nhiên đó của cô, nhưng, anh không làm được, không thể chịu được khi cô xem anh như người vô hình, ở thế giới của anh, ở trong phòng của anh, cứ nhớ nhung một người đàn ông khác như thế

Ảo tưởng về một người đàn ông như vậy!

Anh là người, dù không phải là không gì làm không được, dù không phải là một vị thần toàn năng, nhưng anh là một người đàn ông, anh cũng có suy nghĩ muốn chiếm hữu của riêng mình!

Bên trong phòng rất yên tĩnh.

Cô giống như người vô can, yên lặng ngủ say.

Từ Ngang lên lầu, định thúc giục bọn họ đi ăn cơm, ai ngờ lại thấy cảnh tượng như vậy, thấy thiếu tướng tức giận, bị dọa cho sợ đến mức không dám thở mạnh, chẳng qua chỉ đứng ở đằng xa, hơi căng thẳng mà nhìn.

Ngực Dịch Giản phập phồng, gương mặt tuần mỹ của anh lúc này cũng trở nên có chút vụn vẹo, ngón tay bởi vì nắm chặt, gân xanh cũng có chút đột ngột lộ vẻ ra ngoài.

Thoạt nhìn, rất kinh khủng.

Đột nhiên anh đứng dậy khỏi ghế salon, vươn tay, bắt lấy tay Chung Tình, Chung Tình bị đau, nhíu mi, khẽ động.

Ở một giây đó, Từ Ngang còn cho rằng Dịch Giản sắp nổi giận.

Nhưng, người đàn ông ấy chỉ nhìn chăm chăm Chung Tình, nhìn hồi lâu, hồi lâu, cuối cùng chỉ hơi mím môi, liền lặng lẽ bỏ tấm hình này vào trong ngực.

Mà Chung Tình chỉ cảm thấy đau đớn, cô đầu tiên chỉ hơi mơ hồ, sau lại cảm thấy có cái gì không đúng, liền chậm rãi mở mắt.

Đập vào mắt chính là một bóng người, cô hơi sững ra, lúc này mới ý thức tới việc Dịch Giản trở lại, nhất thời cô vội vàng ngồi dậy từ trên ghế salon, nhìn Dịch Giản, khẽ cười: "Thiếu tướng... . . Anh về rồi sao?"

Vẻ mặt của Dịch Giản vẫn có chút u ám, nhưng cũng không biết anh đã nghĩ tới điều gì, chẳng qua chỉ hít sâu, ôm chặt Chung Tình, đáy mắt thoáng qua một tầng sáng đau thương.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 594: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【33】

Vẻ mặt của Dịch Giản vẫn có chút u ám, nhưng cũng không biết anh đã nghĩ tới điều gì, chẳng qua chỉ hít sâu, ôm chặt Chung Tình, đáy mắt thoáng qua một tầng sáng đau thương.

Chung Tình chỉ cảm thấy Dịch Giản như thế khiến cô vô cùng đau lòng, cô theo bản năng vươn tay, cầm lấy cổ tay Dịch Giản, thấp giọng hỏi thăm: "Thiếu tướng, anh làm sao vậy? Có chuyện gì xảy ra sao?"

Dịch Giản cảm nhận được bàn tay mềm mại của cô trong lòng bàn tay của mình, nhẹ nhàng cử động, hết như đang mở đường đến tim anh, trong phút chốc lòng anh hoàn toàn tan chảy.

Anh không lên tiếng, chỉ dùng sức, ôm cô vào ngực của mình, ôm thật chặt.

Động tác của anh, rất nhanh, quá bất ngờ.

Từ Ngang cũng đứng ở một bên, anh ta vô cùng căng thẳng, Chung Tình đỏ mắt, mở miệng muốn nhắc nhở anh, nhưng vừa ngẩng đầu lên lại thấy khuôn mặt mệt mỏi của anh, đáy lòng mềm nhũn, không lên tiếng, chỉ để mặc cho anh ôm chặt mình.

Cô chôn mặt mình vào trong ngực anh, so với anh, cô vẫn thấp hơn rất nhiều

Cánh tay của anh, dùng sức rất mạnh, muốn bẻ gãy lưng của cô.

Cô khẽ cau mày, nhẹ giọng hỏi: "Thiếu tướng, anh làm sao vậy?"

Dịch Giản vẫn không nói gì.

"Thiếu tướng, anh làm em đau."

Chung Tình lên tiếng nhắc nhở.

Dịch Giản sững lại mấy giây, chậm rãi buông lỏng tay, anh đã khôi phục bình tĩnh, vùi đầu vào cổ cô, nhẹ giọng dò hỏi: "Đói bụng không? Xuống ăn cơm."

Sau đó, liền buông cô ra, cúi đầu, nhìn khuôn mặt đỏ hồng của cô, đặt một nụ hôn khẽ, sau đó kéo xô xuống lầu

Chung Tình cảm thấy vào lúc trước Dịch Giản rất kỳ quái, nhưng bây giờ lại cảm thấy Dịch Giản cùng bình thường không có gì khác biệt, cô không nhin được mà nghĩ, có lẽ là do mình suy nghĩ nhiều, liền cúi đầu, mặc cho Dịch Giản dắt tay của mình, đi theo anh, từng bước từng bước đi xuống lầu.

Lúc ăn cơm, Chung Tình và Dịch Giản trước sau như một, hai người thoạt nhìn rất hòa hài.

Chung Tình cũng thật sự đói bụng, ăn hơi nhiều, Dịch Giản chỉ gắp mỗi món một miếng, ném xong liền để đĩa xuống, ngồi ở chỗ đó, bất động nhìn cô ăn.

Đợi đến khi Chung Tình ăn xong, lúc này mới thấy Dịch Giản cũng không ăn bao nhiêu, "Thiếu tướng, sao anh không ăn?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 595: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【34】

Đợi đến khi Chung Tình ăn xong, lúc này mới thấy Dịch Giản cũng không ăn bao nhiêu, "Thiếu tướng, sao anh không ăn?"

Rốt cuộc cũng chú ý tới anh rồi sao?

Lòng Dịch Giản hơi có chút lạnh lẽo.

Mím môi, lắc đầu, nói: "Không đói bụng."

"Không đói bụng cũng phải ăn một chút, như thế mới tốt với thân thể được, buổi chiều anh còn mệt mà." Chung Tình cũng là người cố chấp, từ giữa trưa khi ăn cơm ở nhà họ Bạc cho đến bây giờ, anh vẫn chưa ăn thêm gì, nếu vậy thì sao cơ thể anh chịu được?

Chung Tình thấy Dịch Giản không nhúc nhích, tự mình cầm chiếc đũa, gắp món ăn, đưa tới miệng Dịch Giản, giống như đang dỗ trẻ, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ: "Thiếu tướng, há miệng ra nào."

Dịch Giản nhìn thấy cô như vậth, thật sự hoàn mỹ không tỳ vết đâu, khó trách anh vẫn luôn có cảm giác mình thật sự đã có cô, cô diễn hoàn hảo như thế, thật sự quá hoàn hảo.

Dịch Giản biết, mình không thể nhìn nổi dáng vẻ đó của cô.

Biết rõ là giả.

Nhưng, hết lần này tới lần khác, anh vẫn luôn mê luyến, vẫn không rời bỏ

Chung Tình thấy anh không há miệng, hạ tay xuống, hết như một đứa trẻ, nhỏ giọng làm nũng với Dịch Giản: "Thiếu tướng... . . . em đã đút cho anh rồi, sao anh lại không ăn?"

Lúc này Dịch Giản mới mở miệng, nuốt đồ ăn vào.

Chung Tình hài lòng cười cười, tiếp tục gấp thức ăn đút cho Dịch Giản.

Dịch Giản không hề từ chối, cứ ăn từng lần một, mãi đến lúc bụng đã no rồi mới ngăn Chung Tình.

Lúc này Chung Tình mới hài lòng đứng dậy, kéo cánh tay Dịch Giản lên lầu.

Chung Tình cũng thật sự mệt mỏi, Dịch Giản đi tắm, cô ngồi trên ghế salon, lúc này mới hoàn toàn thư giãn, đột nhiên lại nghĩ đến tấm ảnh mà Trác Nhiên và chị hai tặng mình đã mất.

Nhất thời liền đứng dậy tìm trong phòng khách, lại không tìm được.

Chung Tình có chút vội vàng tìm kiếm xung quanh.

Kì lạ, lúc này rõ ràng cô còn cầm, sao vừa đảo mắt đã không thấy tấm hơi rồi?

Đều do thiếu tướng vừa trở lại, cô chỉ lo vui vẻ dụ dỗ anh ăn cơm, quên mất chuyện bức ảnh

Chung Tình lục hết sách trong phòng khác nhưng cũng không tìm được hình, Chung Tình vô cùng buồn bực, liền đi đến phòng ngủ, cô nghĩ, cô vẫn chưa để lại chỗ cũ, sao vẫn không tìm được chứ?

Ai ngờ cô tìm tới tìm lui, lại tìm thấy một chiếc hộp nhỏ mang màu sắc
và mùi hương cổ xưa, vô cùng nhã nhặn

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 596: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【35】

Ai ngờ cô tìm tới tìm lui, lại tìm thấy một chiếc hộp nhỏ mang màu sắc và mùi hương cổ xưa, vô cùng nhã nhặn.

Cô tò mò, vươn tay, mở ra, lại phát hiện nó có khóa.

Cô tìm trong ngăn bàn, lấy chìa khoá.

Chung Tình mở hộp, nhìn vào bên trong, lại phát hiện nó trống rỗng, không có gì cả.

Kỳ lạ, thiếu tướng cất giữ một cái hộp rỗng như vậy làm gì?

Chung Tình đang suy nghĩ, lại thấy được hai chiếc khăn tay trắng nõn, phía trên đều thêu hoa văn uyên ương, còn có hai sợi tóc, quấn thành đồng tâm kết

Sợi tóc, quấn quanh trở thành đồng tâm kết.

Ở cổ đại đại biểu cả đời bên nhau, mãi không chia lìa.

Đây là thứ Dịch Giản giữ sao?

Tóc này, là của ai?

Chung Tình cầm khăn lên, nhìn một chút, lại cảm thấy cực kỳ quen thuộc.

Lắc đầu.

Sửng sốt hồi lâu, mới ý thức được, khăn tay này là của mình.

Khăn tay này là một đôi.

Đều là rất nhiều năm trước, cô tự mình thêu.

Bây giờ nhìn lại, có chút cũ.

Sao nó lại ở chỗ của thiếu tướng?

Cô mới vừa nghĩ tới đây, lòng liền bắt đầu run rẩy, chẳng lẽ, lúc xế chiều, lời Dương Đình bọn họ nói cũng là thật?

Người thiếu tướng yêu, thật sự đúng là Chung Tình cô sao?

Trong giây phút này, cô phát hiện mình có chút luống cuống tay chân, hết như ngoài đũa tay chịu trời đã không có lựa chọn nào khác!

"Đang tìm cái gì?"

Dịch Giản nhìn Chung Tình đứng ở nơi đó, lên tiếng hỏi.

Chung Tình hồi thần, quay đầu, thấy Dịch Giản đang lau tóc, cô vội vàng đóng hộp lại, sau đó để về chỗ cũ, đặt chìa khoá vào hộp, đóng tủ, cười xoay người, nói: "Định tìm hình!"

Thật ra thì trong suy nghĩ của Chung Tình, cô vẫn cảm thấy mình cùng Trác Nhiên và chị hai chỉ mang quan hệ ruột thịt, bọn họ là người thân duy nhất trên đời này của cô, không có ý gì khác. bạn nào muốn đọc trước chương liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Hơn nữa cô cũng không biết thiếu tướng không cô ở gần Trác Nhiên.

Cho nên, liền không chút do dự mà nói: "Em đang tìm hình, thiếu tướng, anh có thấy không? Chính là quà tặng mà Trác Nhiên tặng em, còn có chị hai chụp chung nữa!"

Bàn tay đang lau tóc của Dịch Giả hơi dừng một chút, không lên tiếng.

Chung Tình cứ thế tiếp tục nói: "Thật là kỳ lạ, mới này em còn cầm, không hiểu sao giờ lại không tìm được?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 597: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【36】

Chung Tình cứ thế tiếp tục nói: "Thật là kỳ lạ, mới này em còn cầm, không hiểu sao giờ lại không tìm được?"

Chung Tình căn bản không chú ý tới Dịch Giản có gì không đúng, cô gọi Dịch Giản, mang theo vài phần tính trẻ con nói: "Thiếu tướng, anh giúp em tìm một chút, xem nó ở nơi nào rồi được không?"

Sắc mặt của Dịch Giản đã hoàn toàn trở nên rét lạnh.

Ăn cơm xong, cho tới bây giờ, anh vừa không tức giận, cô liền nghĩ tới hình của cô!

Chẳng lẽ, trong đầu của cô, trừ Trác Nhiên, Trác Nhiên, Trác Nhiên, cũng chưa từng có thứ khác sao?!

Dịch Giản chỉ cảm thấy đáy lòng như bị thiêu đốt, rất khó chịu.

Anh thở hỗn hển, lập tức ném khăn lông trong lòng bàn tay xuống đất.

Chung Tình ngừng nói, có chút nghi ngờ nhìn Dịch Giản, nhẹ giọng hỏi: "Anh làm sao vậy? Thiếu tướng?"

Dịch Giản im lặng không lên tiếng đi tới tủ đồ bên cạnh, vươn tay, móc ra tấm hình kia từ trong túi áo của mình, kẹp ở đầu ngón tay, ngón tay hơi run rẩy, giọng của anh, lạnh đến đáng sợ: "Tìm cái này?"

Chung Tình ngẩng đầu lên, thấy bức hình, lập tức cười lên: "Sao lại ở chỗ anh thế?"

Chung Tình vừa nói xong đã đi tới chỗ Dịch Giản, vươn tay, muốn lấy hình từ trong tay của anh, ai ngờ Dịch Giản lại chuyển tay, ném bức hình ra ngoài cửa sổ

Nụ cười Chung Tình, lập tức cứng lại.

Tại sao anh lại vứt hình của mình?

Cô quay người, liền chạy tới cửa sổ, chỉ thấy tấm hình đang nhẹ nhàng bay xuống, bị gió thổi bay vào trong hồ ở Cổ Viên.

Sắc mặt Chung Tình lập tức trở nên có chút trắng, cô không vui nhìn Dịch Giản, hơi mang theo vài phần tức giận nói: "Tại sao anh lại ném nó đi?"

Dịch Giản không nói gì, bên môi có một nụ cười lạnh.

Chung Tình thấy Dịch Giản vẻ mặt như thế, cảm thấy toàn thân cũng lạnh xuống, cô cắn răng, xoay người, chạy ra khỏi cửa.

Vừa chạy, Vừa gọi Từ Ngang: "Từ Ngang, Từ Ngang, giúp tôi nhặt hình, ở trong hồ!"

Từ Ngang nghe được tiếng gọi, vội vàng xuất hiện ở cửa, vừa muốn ra hỏi, Dịch Giản lại nhanh chóng vươn tay, ôm Chung Tình, trừng mắt liếc Từ Ngang, "Đi ra ngoài!"

Sau đó liền xoay cả người Chung Tình tới trước mặt của mình, nhìn thẳng vào mắt Chung Tình, chỉ nói một chữ: "Ngủ!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 598: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【37】

Sau đó liền xoay cả người Chung Tình tới trước mặt của mình, nhìn thẳng vào mắt Chung Tình, chỉ nói một chữ: "Ngủ!"

Ngữ điệu của anh, rất lạnh, mang theo vài phần nghĩa bất dung từ.

Hệt như không có ý định cho Chung Tình bất cứ cơ hội phản kháng nào.

Chung Tình chỉ nghĩ tới tấm hình của cô, đó là bức hình duy nhất của cô cùng chị hai và Trác Nhiên, cô vươn tay, tách tay Dịch Giản, mang theo vài phần tức giận.

"Em muốn đi tìm hình!"

Dịch Giản chỉ lạnh lùng nhìn cô, lại nói một lần nữa: "Ngủ!"

Chung Tình căn bản không hiểu vì sao Dịch Giản lại trở thành như vậy, trong tiềm thức của cô, cô cảm thấy mình không sai, cô mím môi, đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Nhưng, cơ thể cô lại đang đi tới gần cửa phòng.

Bất kì động tác nhỏ nào của cô cũng trốn không thoát tầm mắt của Dịch Giản, cô hơi động một chút, Dịch Giản đã kéo cả người cô vào trong ngực của anh, không nói lời gì ôm cô, đi lên lầu.

Thật ra Chung Tình rất sợ Dịch Giản như vậy, nhưng trong đầu của cô, vẫn suy nghĩ đến tấm hình kia, khi cô bị Dịch Giản đặt lên trên giường, cô liều mạng nói, "Thiếu tướng, em muốn tấm hình kia, rốt cuộc anh làm sao vậy? Đó là hình của em, Trác Nhiên và chị hai."

Dịch Giản nghe cô nói lời như vậy, trong lúc bất chợt lại đè lên cô, hơi dùng sức, sau đó anh liền đè chặt thân thể của cô.

Lực của anh hơi lớn, đau đến mức Chung Tình như muốn ngất đi.

Ngay sau đó, cổ của cô, liền bị Dịch Giản bóp chặt rồi.

Anh cúi đầu, nhìn chăm chăm vào ánh mắt của cô.

Anh không nói lời nào, chỉ nhìn cô.

Cô không có đường lui, không có đường trốn, chỉ có thể tròn tròn mắt, nhìn vào đôi mắt lạnh lẽo của anh, toàn thân cũng cảm thấy lạnh đến phát run.

Cô nhìn ra được, toàn thân Dịch Giản như có một ngọn lửa đáng sợ có thể thiêu sống cô bất cứ lúc nào.

Chung Tình biết mình nên ngậm miệng, phụ nữ biết điều, vào giờ phút này, phải yếu điệu, dụ dỗ Dịch Giản.

Nhưng, cô làm thế nào cũng không được rồi.

Cô chỉ cảm thấy vô cùng uất ức.

Cô căn bản không biết mình đã làm sai chỗ nào!

"Thiếu tướng, anh buông em ra! Tại sao anh không cho em đi lấy hình, đó là hai người thân duy nhất trên đời này của em, tại sao anh lại không cho em đi lấy hình?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 599: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【38】

"Thiếu tướng, anh buông em ra! Tại sao anh không cho em đi lấy hình, đó là hai người thân duy nhất trên đời này của em, tại sao anh lại không cho em đi lấy hình?"

"Đó là quà chị hai và Trác Nhiên tặng em, sao anh lại vứt nó, anh có tư cách gì mà vứt nó?!"

Lời của Chung Tình, có chút quá đáng.

Cô không biết mình rốt cuộc mình nói gì nữa.

Tấm hình kia, nếu như hiện tại không lấy được, sợ là ngâm nước lâu sẽ hỏng mất.

Ánh mắt của Dịch Giản dần trở nên lạnh lẽo hơn.

Anh chưa bao giờ lớn tiếng nói chuyện nhiều.

Ngữ điệu của anh, từ trước đến nay đều rất ôn hoà!

Nhưng là bây giờ, thế nhưng anh hét lên!

Anh như dùng hết khí lực toàn thân, dùng sức hét lên!

Thậm chí, bàn tay đang cầm lấy cổ tay của cô còn đang run rẩy.

"Im miệng!"

Không riêng gì ngón tay, toàn thân của anh cũng bắt đầu phát run.

Anh mở miệng, giống như có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng khi nhìn đến ánh mắt ướt đẫm của cô, lại không nói ra được.

Anh không muốn cãi nhau với cô.

Lần trước, bọn họ cãi vã, thiếu chút nữa cô đã điên mất.

Anh không muốn kích thích cô.

Cho nên, anh không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể thoái lui.

Cơ giận của anh, dần bị áp chế dưới từng tiếng hít sâu của anh.

Trời mới biết, đáy lòng của anh, đang ghen đến đâu.

Khó chịu biết bao nhiêu.

Thậm chí, còn mang theo sự buồn bã chất chồng, giống như đang tố cáo một mà nhìn Chung Tình.

Anh ngưng mắt nhìn cô, một câu cũng nói không nên lời, anh sợ anh vừa lên tiếng, lời nói ra, sẽ kích thích cô.

Mắt của anh, ang theo bị ai cùng thống khổ, còn có rất nhiều không cam lòng cùng bất đắc dĩ.

Là không cam lòng.

Một người, không điều kiện, không cần gì, nhưng vĩnh viễn cũng không chiếm nhận hồi báo, thật sự sẽ cam tâm sao?

Một người, rớt cuộc, rớt cuộc cần bao nhiêu sức lực mới có thể vĩnh viễn yêu một người không chừng mực như vậy?

Là bất đắc dĩ.

Anh không biết phải làm sao với cô bây giờ?

Mắng cũng không phải, đánh càng không thể.

Anh chỉ có thể bó tay chịu bực tức, một mình ăn giấm

Đúng vậy, cho dù cô như thế nào, anh cũng không thể nổi giận, anh biết đáy lòng đã có những vết thương rất lớn, không cẩn thận, sẽ làm cô càng thêm mất khống chế.

Mà bản thân anh không phải là người cô yêu, anh lại có tư cách đi ghen? Đi nổi giận? Đi tức giận sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 600: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【39】

Mà bản thân anh không phải là người cô yêu, anh lại có tư cách đi ghen? Đi nổi giận? Đi tức giận sao?

Anh vẫn cho là, thật ra mình rất bình tĩnh, rất lý trí.

Nhưng, đây đã là nhiều lần, mỗi một lần, anh đều thiếu chút nữa mất khống chế.

Buổi chiều ở trong nhà Bạc Địch, anh thấy cô và Tần Diệp như vậy, anh cũng như thế này, cũng may anh nhìn được.

Hiện tại, anh lại như thế.

Chẳng qua, cũng không ai biết, một người ghen, một người phát điên, một người ghen tỵ, lại phải liều mạng che giấu, rốt cuộc phải thống khổ đến dường nào!

Anh thật sự phải rất cố gắng, rất cố gắng, không để cho mình tức giận, không để cho mình làm cô tổn thương.

Nhưng... . . . Có lúc, những thứ đó, một khi bộc phát, căn bản, không cách nào khiến anh có thể tỉnh táo.

Dịch Giản quay đầu, hít sâu, chậm rãi buông tay khỏi cổ Chung Tình, giọng anh như đang cố nén, hết như đang muốn cố không để mình phải tức giận.

"Thật xin lỗi... . . . anh mất khống chế."

Anh nói xin lỗi rồi.

Anh nhường đường rồi.

Từ nhỏ đến lớn, anh đều ưu tú và cao ngạo, không vì bất cứ chuyện gì mà lo âu, không vì bất cứ kẻ nào mà thỏa hiệp, nhưng vào giờ phút này, anh lại lại một lần nữa bỏ qua những tư cách cao quý, nói xin lỗi cô.

Chung Tình không lên tiếng, cô thật sự không biết, vì sao Dịch Giản lại tức giận.

"Tại sao phải như vậy?" Nước mắt của cô rơi xuống từng chút một, nhìn chăm chăm vào Dịch Giản, nhỏ giọng nói: "Tại sao phải như vậy? Em không biết rốt cuộc đã có chuyện gì, anh nói cho em biết... . . . Tại sao phải trở thành như vậy? Chị hai và Trác Nhiên là người thân duy nhất còn lại trên đời này của em, bọn họ với em mà nói, thật sự rất quan trọng, em làm như vậy là sai sao? Anh biết rõ người em quan tâm nhất là bọn họ, bọn họ cũng biết, cho nên mới gửi tấm hình ấy, chẳng qua là để cho em không phải nhớ người, anh lại ném nó đi, anh biết anh làm như vậy, rốt cuộc là đã thương người khác đến đâu không?"

"Em không hiểu tại sao trong lúc bất chợt anh lại biến thành như vậy, nói chuyện lạnh lùng đến vô tình vô tình, hơn nữa, còn đối xử với em như vậy"

Chung Tình càng nói, nước mắt càng rơi nhiều hơn.

Lời của cô, có chút không mạch lạc.

Cô không hiểu, cô thật sự không hiểu, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra, rốt cuộc, nơi nào không đúng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 601: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (40)

Cô không hiểu, cô thật sự không hiểu, rốt cuộc là đã xảy ra sai sót gì, có chỗ nào không đúng.

Thật ra, Dịch Giản cũng không biết có phải cô đang giả bộ hồ đồ hay không.

Ánh mắt Trác Nhiên nhìn cô nóng bỏng như vậy, người ngoài đều có thể nhìn thấy, ngoại trừ Chung Hân đang ngây ngốc trong tình yêu kia, lẽ nào cô ấy không có bất kỳ cảm giác nào sao?

Hắn yêu quá tha thiết.

Hắn có thể nhìn thấy rõ ràng, ánh mắt sâu xa như vậy, trong đó cất giấu tình yêu nồng đậm cỡ nào.

Đặc biệt là cái tên Trác Nhiên kia.

Cô đã quá ỷ lại Trác Nhiên.

Dịch Giản đưa tay ra, chậm rãi lau nước mắt cho cô, nhìn cô nhẹ giọng hỏi: "Em thật sự không biết sao?"

Chung Tình lắc đầu, cô không hề biết cái gì cả: "Em không biết."

Dịch Giản nhìn ánh mắt của cô, trong suốt mà mờ mịt, hoàn toàn không có phát hiện ra tình cảm của Trác Nhiên, không có phát hiện hẳn thích cô,

xem ra tất cả những chuyện này. Trác Nhiên cất giấu cũng thật kĩ.

Nếu như cô biết hẳn ta yêu cô tha thiết như vậy, cô sẽ như thế nào?

Dịch Giản mím môi, thật sự muốn mở miệng giải thích cho Chung Tình, nhưng hẳn lại nuốt xuống những lời nói này vào lòng.

Không biết vẫn là tốt nhất.

Một người là chị Hai mà cô yêu nhất, một người là anh rể của cô.

Nếu như cô muốn làm bộ không biết, thì cứ để như vậy đi.

Nếu như cô thật sự không muốn biết, mà hẳn lại muốn nói ra, không biết sự tình sẽ phát triển đến mức độ nào nữa.

Dịch Giản nhìn vào mắt của cô, không hề có một chút thần thái nào, đã bị nước mắt nhấn chìm, hẳn thở dài một cái, cúi đầu, chậm rãi hôn lên giọt nước mắt của cô.

Hắn nhẹ nhàng dụ dỗ: "Được rồi, đừng khóc, đều là anh không đúng."

Chung Tình không lên tiếng, chỉ không ngừng nấc cục, muốn ngừng rơi ước mắt, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không biết tại sao, nước mắt cứ không ngừng rơi xuống.

Dịch Giản mím môi, chậm rãi hôn lên đôi mắt của cô, nụ hôn đó vô cùng thâm tình.

Hắn có chút ước ao được giống như Trác Nhiên.

Cách Trác Nhiên đối xử với Chung Tình thật đặc biệt, chỉ cần chọn một vị trí thích hợp, là có thể vĩnh viễn đi vào trái tim của cô.

Thế nhưng người phụ nữ này là của hắn, hắn không thích có bất cứ người nào đi vào trong trái tim cô.

Thế nhưng, cũng thật bất đắc dĩ.

Dịch Giản hôn lên ngón tay, rồi bắt đầu không thành thật hôn về phía cổ áo cô, chậm chậm mở ra từng nút buộc, hắn nuốt nước bọt, trong phút chốc, nhu tình chậm chậm tản ra.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 602: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (41)

Dịch Giản hôn lên ngón tay, rồi bắt đầu không thành thật hôn về phía cổ áo cô, chậm chậm mở ra từng nút buộc, hẩn nuốt nước bọt, trong phút chốc, nhu tình chậm chậm tản ra.

Ngón tay của hẩn vuốt ve ở trên người cô, chậm chậm dao động, mang theo sự run rẩy, đầu tiên là hẩn hôn nhẹ lên đôi môi cô, sau đó, càng lúc càng hôn sâu hơn, giống như muốn thâm nhập và nuốt chửng đôi môi cô.

Tâm tình của Chung Tình hiện giờ không hề vui vẻ một chút nào, cô vừa bị đối xử như vậy. . . Nên không hề có ý muốn làm chuyện này.

Cô ấp úng phát ra âm thanh rối loạn, đưa tay ra, dùng sức đẩy Dịch Giản.

Dịch Giản chặt chẽ đè lên thân thể cô, dùng hết tình cảm hôn cô, giống như muốn cô hoàn toàn quên đi tâm trạng không vui mà đi vào thế giới của hai người.

Thế nhưng, cô không chịu phối hợp.

Hẩn càng mê hoặc cô như vậy,, đầu óc của cô càng tỉnh táo, cô không hiểu tại sao Dịch Giản lại cho cô coi bức ảnh đó, rồi lại coi như không có chuyện gì xảy ra cùng cô làm những chuyện này ở trên giường.

Rõ ràng một giây trước hẩn rất tức giận, nhưng chỉ một phút sau hẩn lại trở nên ôn nhu với cô.

Cô cảm giác được đầu lưỡi của hắn đang quăn quít ở bên trong miệng cô, mang theo khí thể của cơn sóng dữ, tàn nhẫn mà dây dưa cô.

Cô không thể thở nổi, lưỡi bị hắn hôn đến có chút đau đớn, cô một bên thở hổn hển, một bên nhẹ nhàng hô hắn ngừng lại, thế nhưng cô có gọi như thế nào, hắn cũng không chịu dừng lại.

Dịch Giản cho rằng cô giờ tính trẻ con, hắn càng cẩn thận từng li từng tí dụ dỗ cô, chỉ cần chờ một chút là cô sẽ nguôi giận.

Hắn kéo thân thể của cô dán chặt vào cơ thể hắn, không chừa lại một khe hở nào.

Chung Tình rất tức giận, mở miệng ra cắn vào đầu lưỡi hắn, hắn bị đau nên lực đạo buông lỏng, Chung Tình liền đưa tay đẩy thân thể Dịch Giản ra.

Cô thở hồng hộc nhìn Dịch Giản, quần áo của hai người đều lộn xộn, đôi mắt của cô vẫn còn đọng lại nước mắt, trừng mắt nhìn Dịch Giản, một hồi lâu mới chậm rãi nói một câu: "Em không muốn!"

Cơ thể Dịch Giản rất nóng, hắn không có mở miệng, đôi mắt đang mê mang, nghe thấy cô nói như vậy, hắn bỗng giật mình.

Cô từ chối hắn sao?

Trong lòng còn giận hắn sao?

Hắn lẳng lặng ngồi dậy, đưa tay ra kéo cô vào trong ngực của mình, chậm rãi vỗ lưng của cô, thủ thủ nói: "Vừa nãy tâm tình của anh không được tốt lắm, đừng có giận anh được không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 603: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (42)

Hắn lẳng lặng ngồi dậy, đưa tay ra kéo cô vào trong ngực của mình, chậm rãi vỗ lưng của cô, thủ thủ nói: "Vừa nãy tâm tình của anh không được tốt lắm, đừng có giận anh được không? Anh muốn trong thế giới của hai chúng ta, không có bất kì người nào tới quấy rầy, được không?"

Hắn vừa nói, vừa đưa đầu lưỡi liếm nhẹ vào cổ cô, nhẹ nhàng gặm cắn.

Tay của hắn không thành thật dao động ở trên người cô.

Hắn rất muốn cô.

Dán chặt vào thân thể cô, nụ hôn mãnh liệt như muốn thiêu đốt vừa nãy đã khiến cơ thể hắn căng cứng lên, nhưng nếu bây giờ cô không muốn, hắn cũng không muốn cãi nhau với cô, không bằng làm việc khác để hóa giải bầu không khí này.

Hắn ngậm lấy vành tai cô, giọng nói nhẹ nhàng hiện lên sự dụ dỗ: "Bà xã, anh đói Cho anh nhé?"

Cô cảm thấy Dịch Giản dường như cố ý làm như vậy với cô, vì lúc xế chiều hắn đã vô duyên vô cớ phát khí với cô, được lần đó là do cô không đúng, không nên ôm Tần Diệp ở trước mặt mọi người, cho dù việc này là vô ý, nhưng chung quy nam nữ vẫn nên thụ thụ bất thân.

Thế nhưng, buổi tối này, cô không có gây ra bất kì sai sót nào.

Chung Tình cắn răng, liên tục lắc đầu, không chậm trễ quay về phía Dịch Giản nói: "Em nghĩ, em không có hứng."

Nụ hôn của Dịch Giản lập tức ngừng ở trước bộ ngực cô.

Hắn hao hết tâm tư lấy lòng cô, vậy mà cô lại nói với hắn là cô không có hứng?

Bởi vì Trác Nhiên mà hắn tức giận với cô, cô vì điều đó mà buồn bực, nên hắn mới dành nửa ngày dỗ dành cô, nhưng cô lại không để ý hắn, việc đó làm cho ngọn lửa đang bùng cháy trong cơ thể hắn từ từ dập tắt.

Hắn tự âm thầm nói với mình, không thể tức giận, không thể tức giận, cô không hề biết chuyện này, không biết Trác Nhiên thích cô, không nên biết là hắn đang ghen.

Hắn chấn chỉnh lại tinh thần, lại một lần nữa mở miệng nhẹ giọng nói với Chung Tình: "Đều là anh sai, được không? Tha thứ cho anh nhé? Sau này anh sẽ không bao giờ như vậy nữa, là do anh quan tâm em nên mới làm như vậy."

Hắn muốn thẳng thắn nói tất cả mọi chuyện cho cô biết, là hắn quan tâm cô nên mới làm như vậy, thế nhưng hắn lại không thể hoàn toàn vạch trần sự thật ở trước mặt cô, một khi vạch trần, sẽ làm cho tình cảm giữa cô và chị hai hoàn toàn tan vỡ, Chung Tình quan tâm Chung Hân nhiều như vậy, hắn có thể thấy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 604: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (43)

Hắn muốn thẳng thắn nói tất cả mọi chuyện cho cô biết, là hắn quan tâm cô nên mới làm như vậy, thế nhưng hắn lại không thể hoàn toàn vạch trần sự thật ở trước mặt cô, một khi vạch trần, sẽ làm cho tình cảm giữa cô và chị hai hoàn toàn tan vỡ, Chung Tình quan tâm Chung Hân nhiều như vậy, hắn có thể thấy.

Cô đã từng nói, người mà cô quan tâm trên thế giới này nhất chính là chị Hai, đồng nghĩa với việc hắn phải có nghĩa vụ giúp cô bảo vệ phần tình cảm đó.

Người đó là Chung Hân.

Chỉ có mình Chung Hân mà thôi.

Dịch Giản đưa tay ra mang theo vài phần nhu tình, mấy phần thâm ý, chậm rãi vuốt ve gò má của cô, sau đó ôm cô vào lòng.

Cái ôm này vô cùng ấm áp.

Cả người Chung Tình đều bị Dịch Giản khóa vào trong ngực, bàn tay nhẹ nhàng ấn đầu của cô vào trong lòng mình.

Ôm ấp như vậy, lộ ra mê hoặc đầy đặc.

"Chung Tình." Giọng nói của hắn rất nhẹ nhàng, nhẹ nhàng đến nỗi làm cho người Chung Tình ngẩn ngơ: ". Ngoan, đừng tức

giận"

Bàn tay của hắn xoa nhẹ ở phía sau lưng cô, nhẹ nhàng động viên cô, muốn làm dịu đi tâm tình đang bất an của cô.

Hắn cúi đầu hôn vào tóc cô, đầu lưỡi liếm vào vành tai cô, bàn tay nắm chặt cánh tay cô, một luồng ái. muối không cách nào kiềm chế được tràn ra. làm cho toàn thân của cô bắt đầu căng thẳng lên.

Khoảng thời gian này, cô với hắn đã hoan ái khắp nơi. Yêu không biết bao nhiêu lần. cơ thể bị hắn vuốt ve nhiều đến nỗi mà trở nên vô cùng mẫn cảm, có lúc chỉ cần hắn ôm cô, không có dẫn vật cô, nhưng cô lại thấy không đủ, đầu nhỏ trượt lên trượt xuống trước ngực hắn, râm rì ám chỉ hắn, mỗi lần vào lúc ấy, hắn sẽ trầm thấp cười, nói cô là một con mèo nhỏ ham ăn, sau đó liền đè lên thân thể cô, hôn một cách nồng nhiệt, tiếp theo hắn sẽ ăn cô không còn một mảnh, làm cho cô kiệt sức, xụi lơ ở trong ngực hắn, thỏa mãn kéo dài, giống như một bãi nước xuân.

Vì thế, làm sao cô có thể chống lại sự chọc ghẹo của hắn?

Hiện tại, cô cảm thấy có một dòng nước nóng đang không ngừng tràn ra ở trong lòng.

Cô thở hổn hển, run rẩy, đầu óc trống rỗng.

Cô không nhịn được phát ra tiếng rên rỉ.

Cô vừa phát ra tiếng ấy, đã ám chỉ cho hắn biết, thân thể của cô, ý thức của cô đã bị hắn hàng phục .

Dịch Giản không thể chờ được nữa mà xoay đầu cô lại, sau đó cúi đầu, cắn vào bờ môi của cô, không ngừng quăn chặt và cọ xát.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 605: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (44)

Dịch Giản không thể chờ được nữa mà xoay đầu cô lại, sau đó cúi đầu, cắn vào bờ môi của cô, không ngừng quăn chặt và cọ xát.

Thừa dịp cô kêu đau hần liền lợi dụng cơ hội, đẩy toàn bộ lưỡi vào bên trong miệng cô, quấy nhiễu cô làm cho cô mềm nhũn không còn sức lực để phản kháng, cô cảm giác được hần đang lột quần áo của cô ra, không cho cô cơ hội tỉnh lại, sau đó xâm nhập vào trong cơ thể cô.

Hai người bắt đầu lưu luyến hoan. ái với nhau.

Cơ thể của hần được giải tỏa, phía dưới của cô được lấp đầy, hai người cũng không nhịn được phát ra âm điệu vui thích thoải mái.

Cô chặt chẽ, mềm mại, hần thoải mái ghé vào tai cô, nói một ít từ phóng dăng.

Hần nói cô ướt vô cùng, nhớ thân thể của hần như vậy, mặt cô đỏ lên, chút oan ức trong lòng đã tiêu tan hết.

Cô choàng tay qua cổ hần, chịu đựng thể trọng của hần, những oán hận dành cho hần và Dương Đình khi qua lại với nhau cũng dần biến mất, không tính đến nữa.

Hóa ra câu nói kia cũng đúng thật.

Vợ chồng cãi nhau đầu giường, cuối giường hòa.

Vì thế, một khi đã bắt đầu hoan ái, bọn họ liền hoàn toàn tập trung vào đó, hân nhu tình vô cùng, che chở cô vô cùng, cẩn thận từng li từng tí hôn vào làn da cô, cẩn thận chạm vào vòng eo của cô, làm cho cơ thể cô bốc lên ngọn lửa, thiêu đốt cơ thể cô từng chút một, cô hưởng thụ, híp mắt say sưa, trong miệng lẩm bẩm tên của hắn.

Một tiếng tiếp một tiếng, nghe rất thỏa mãn.

Về sau, ý thức cô trở nên mơ hồ, hắn giở trò xấu bắt cô phải làm cho được, cô không chịu làm, hắn liền dùng sức dẫn vật cô, khiến cô không thể chịu nổi, phải làm theo lời hắn.

Hắn nói cái gì, cô liền run rẩy nói y như vậy.

Sau khi hắn nghe xong, càng thêm kích động, càng ra sức dẫn vật cô.

Cô thấy như vậy, liền bắt đầu khóc lóc âm ỉ, dỗ dành hắn hãy mau kết thúc.

Cô lười biếng nằm nhòai ở trong ngực hắn, tâm tình cũng bắt đầu thoải mái lên, giống như chuyện bọn họ cãi nhau lúc này, đã là chuyện xưa.

Hắn cũng híp mắt, hưởng thụ dư vị còn đọng lại, đưa tay ra ôm eo cô, ôm thật chặt, cô cảm giác được lực đạo của hắn, nổi tính trẻ con ngẩng đầu lên, học dáng vẻ của hắn, cắn lỗ tai hắn, mở miệng nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 606: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (45)

Hắn cũng híp mắt, hưởng thụ dư vị còn đọng lại, đưa tay ra ôm eo cô, ôm thật chặt, cô cảm giác được lực đạo của hắn, nổi tính trẻ con ngẩng đầu lên, học dáng vẻ của hắn, cắn lỗ tai hắn, mở miệng nói.

"Thiếu Tướng sau này không được như vậy, biết chưa?"

Giọng nói của cô mềm nhũn, vừa nãy bị hắn dẫn vật nên toàn thân đã không còn khí lực, chỉ có thể dùng một ít khí lực còn sót lại để nói chuyện.

Cơ thể Dịch Giản không tự chủ kéo căng một chút, nghiêng đầu nhìn vào mắt cô, không cẩn thận đụng vào môi cô.

Cô e lệ đỏ mặt, vươn đầu lưỡi ra liếm môi mình, đầu lưỡi không cẩn thận đụng vào môi hắn, hắn không nhịn được nuốt nước bọt một cái, trong lòng nghĩ người phụ nữ này sinh ra là để khắc hắn!

Hắn không nhịn được nghe theo lời cô, gạt đầu, sau đó sợ cô không nghe thấy, ở trong đêm khuya tĩnh mịch nói to lên:

"Được."

Hắn luôn chiều theo ý muốn của cô, nhưng nếu như cô không thích dáng vẻ ấy của hắn, thì sau này hắn sẽ không như vậy nữa.

Những gì tốt đẹp nhất hắn đều sẽ đưa cho cô, hắn yêu cô còn không đủ, nên sao có khả năng làm cho cô không vui đây?

Vì thế, cho dù cô hiểu lầm hẵn, cũng không sao, mỗi lần Trác Nhiên thể hiện sự quan tâm đến cô, chắc chắn hẵn sẽ ăn giấm chua, nhưng hẵn sẽ không nói.

Nói ra cũng chỉ làm cho cô ngọt ngào.

Dịch Giản nâng mí mắt lên, ôm eo cô, hôn lên mặt cô: "Anh bảo đảm."

Chung Tình lúc này mới cảm thấy yên tâm, cũng không biết vì sao, trong mắt của người đàn ông này lại cất giấu nồng đậm chăm chú và kiên quyết, khiến cho cô yên tâm vô cùng.

Cô vui đầu vào trong lòng hẵn, cảm thấy rất ấm áp, cảm thấy hai người bọn họ đang xích lại gần nhau hơn. Sau khi hai người hoan ái xong, lẳng lặng ôm nhau, cảnh tượng vô cùng đẹp đẽ.

Cô không nhịn được mím môi, hôn vào trên làn da hẵn, nhẹ giọng nói: "Như vậy thật tốt. Em rất sợ đàn ông tức giận. Trác Nhiên xưa nay chưa bao giờ như vậy ———"

Chung Tình đột nhiên thu lại câu nói.

Bởi vì, vai của cô đột nhiên bị Dịch Giản tàn nhẫn mà nắm lấy.

Cô nâng mắt lên, liền nhìn thấy ánh mắt của Dịch Giản.

Có bất đắc dĩ, thống khổ, bi thương, thất lạc.

Còn có không ít ưu thương.

Ánh mắt phức tạp như vậy, chợt lóe lên ở trong mắt hẵn, biến ảo một cách nhanh chóng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 607: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (46)

Ánh mắt phức tạp như vậy, chợt lóe lên ở trong mắt hần, biến ảo một cách nhanh chóng.

Cô cảm thấy hình như mình đã nhìn lầm rồi.

Chung Tình nháy mắt một cái, cô nhẹ nhàng mím môi, đưa tay ra, muốn chạm vào hần, lại phát hiện hần đã khôi phục vẻ bình tĩnh và bình thản.

Sắc mặt của hần cũng không khá lắm, nhưng ánh mắt vẫn luôn nhìn cô.

Cô theo bản năng nói lên những lời đó, điều đó đã tiết lộ tâm tư của cô.

Trong lòng cô, hần mãi mãi cũng không thể sánh bằng với cái tên Trác Nhiên kia.

Hần cảm thấy rất khó chịu, cũng không biết vì sao hần lại đột nhiên bật cười, nụ cười có chút cay đắng, có chút bất đắc dĩ, nhưng lại nhẹ nhàng giống như nụ cười duyên của con gái.

Hần chăm chú nhìn cô, ánh mắt hiện lên một chút sự bướng bỉnh.

Trong phòng rất yên tĩnh, hần lắng lắng nghe tiếng tim đập của hai người, hần phát hiện, hóa ra tim của hai người bọn họ không đập cùng một nhịp.

Hắn nằm ở rất gần cô, đến mức có thể ngửi thấy mùi hương bạc hà ở trên người cô, đó là mùi hương của cô, cũng mùi hương mà hắn thích nhất.

Nhẹ nhàng khoan khoái, không làm cho hô hấp của hắn ngột ngạt.

Giống như sau cơn mưa trời lại sáng

Hắn không nói gì.

Không hề nói một câu nào.

Chung Tình ý thức được mình đã nói sai, thật ra cô không có ý đó, cô không có ý muốn so sánh hắn với Trác Nhiên, cô chỉ không tự chủ được mà nói ra những lời như vậy mà thôi.

Hắn không vui vì điều này sao?

Chung Tình cảm thấy vô cùng căng thẳng, theo bản năng nắm lấy cánh tay của hắn, vội vàng giải thích: "Em không phải cố ý Thiếu Tướng, anh nghe em nói. Ý của em là Trác Nhiên và chị Hai xưa nay đều không có nổi nóng với em như vậy."

Dịch Giản nhẹ nhàng quay đầu, không có nhìn cô.

Thật ra hắn không phải là người hay để ý đến những chuyện này, nhưng khi gặp gỡ Chung Tình, hắn liền trở nên tính toán chi li như vậy.

"Đừng nói gì cả."

Hắn đánh gãy lời cô.

Hắn không muốn nghe lời giải thích của cô, thật ra với tâm tư kín đáo như hắn, làm sao có thể không biết cô muốn nói cái gì?

Đã từng có rất nhiều người nói hăn trầm mặc, ít lời, hăn có phải là người câm không, hăn có bệnh, hăn sẽ chết sớm, người phụ nữ kia sẽ đồng ý gả cho hăn sao?

Thế nhưng, hăn đều có thể làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, đó là bởi vì hăn không quan tâm đến những người đó.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 608: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (47)

Thế nhưng, hắn đều có thể làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, đó là bởi vì hắn không quan tâm đến những người đó.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau, người trước mặt là cô, là người mà hắn quan tâm nhất, hắn sẽ coi là thật.

Hắn hít sâu một hơi, đôi mắt bắn ra nhu tình khắp nơi, vô cùng rung động lòng người.

Hắn nói từng chữ từng chữ một: "Anh hiểu ý của em, em không cần phải nói đâu."

Nếu như không có Chung Hân, nếu như chỉ có một mình Trác Nhiên, nếu như cô ấy chỉ biết một mình Trác Nhiên, khẳng định cô ấy sẽ nghĩ thật tốt biết bao!

Hắn sẽ không tức giận, hắn sẽ hoàn thành cho người phụ nữ mà hắn yêu tha thiết nhất.

Hắn (Trác Nhiên) là một người chồng tốt, không có tâm tình bất định, cũng không giống như hắn từ lúc sinh ra đã có bệnh quẩn thân.

Thế nhưng, Chung Tình em biết không?

Em có biết không?

Trong lòng của em cho rằng Trác Nhiên là người đàn ông tốt nhất thế giới, nhưng thật ra hẳn lại là người nguy hiểm nhất.

Hẳn hi vọng chị em hai người, đều có thể đứng ở bên cạnh hẳn.

Một người hẳn coi như là hoa hồng trắng, cung dưỡng ở nhà, vì hẳn mà dạy con, cùng hẳn bạc đầu giai lão.

Còn một người khác thì như hoa Mân Côi, hẳn cam tâm che chở, dùng một vai trò thích hợp, làm bạn một đời một kiếp.

Chung Tình nhìn thấy Dịch Giản như vậy, cả cơ thể đều lạnh run.

Cô biết, cô đã nói sai.

Một người phụ nữ đã có chồng không nên ở trước mặt chồng mình khen người đàn ông khác.

Điều này tối kỵ.

Chẳng trách hẳn tức giận như vậy.

Cô nhanh chóng kéo tay của hẳn: "Em không có ý này, em chỉ không cẩn thận nói ra như vậy mà thôi, từ nhỏ đến lớn, em chưa bao giờ thấy có người đàn ông nào chung tình, ôn hòa như vậy, vì thế em mới Thế nhưng em không hề có ý nghĩ nào khác, đó là anh rể của em, em làm sao có thể có ý nghĩ không an phận nào chứ?"

Dịch Giản chậm rãi đứng cách xa cô ra, từ chối sự đụng chạm của cô.

Hẳn dùng ánh mắt lạnh lẽo như vậy nhìn cô.

Vừa Lạnh nhạt vừa lạnh bạc, nào có nhu tình giống như trước kia?

Chung Tình biết, hẩn hiểu lắm, hẩn khẳng định đã hiểu lắm, hẩn chắc chắn nghĩ mình yêu thích Trác Nhiên

Dịch Giản vén chăn lên, xuống giường, cầm quần áo, im lặng không lên tiếng mặc vào.

Hẩn chung quy vẫn không cách nào ở cùng một chỗ với cô.

Hẩn cảm giác được tròn lòng của mình đang hiện lên sự đau đớn và phần nộ, hẩn chỉ có thể nắm chặt tay, cấp tốc mặc quần áo, cũng không có liếc nhìn cô một cái, cầm lấy áo khoác, đi ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 609: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (48)

Hắn cảm giác được tròng lòng của mình đang hiện lên sự đau đớn và phần nộ, hắn chỉ có thể nắm chặt tay, cấp tốc mặc quần áo, cũng không có liếc nhìn cô một cái, cầm lấy áo khoác, đi ra ngoài.

Tay của hắn không cẩn thận chạm vào cái hộp bên trong túi áo khoác, hắn lấy ra nhìn Chung Tình một chút, sau đó "Đùng" một cái, vứt cái hộp kia xuống đất, xoay người đi ra ngoài.

Chung Tình ngồi dậy, nhìn bóng lưng hắn kiên quyết như thế, trong lòng của cô chưa bao giờ sợ hãi như vậy.

"Thiếu Tướng"

Cô gọi tên của hắn, gọi rất lớn tiếng, thậm chí còn hiện lên nồng đậm lo lắng và khóc nước mắt.

Nhưng Dịch Giản vẫn đi rất nhanh, hoàn toàn không quan tâm đến tiếng gọi của cô, chỉ hai ba bước đã đi xuống lầu.

Từ Ngang vốn định nghỉ ngơi, nhìn thấy Dịch Giản đi xuống, vội vã tiến lên đón, còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, Dịch Giản đã lạnh lùng lên tiếng: "Không được đi theo!"

Sau đó đẩy cửa lớn của phòng khách ra, đi ra khỏi phòng.

.....

Hắn tức rồi.

Hắn thật sự tức giận rồi.

Cô vô cùng hoảng loạn, cái gì cũng không biết, cô thậm chí cũng không đuổi theo hắn, cũng quên giải thích cho hắn.

Cô chưa từng lo sợ như vậy.

Cô không biết lúc này rốt cuộc cô đang sợ cái gì, sợ mình bị thất sủng sao?

Sợ sau khi mình bị thất sủng, sẽ không có địa vị, sẽ không cách nào đấu được với Hà An Viện sao?

Cô không biết tại sao mọi chuyện lại diễn biến thành như vậy, tay chân run loạn xạ, mất đến nửa ngày mới ôm lấy chăn, cả người giống như không có linh hồn, ngơ ngơ ngác ngác .

Cô thật sự hối hận rồi, sao cô có thể hồ đồ như vậy, không chịu suy nghĩ kĩ trước khi nói.

Chẳng trách hắn tức giận.

Bất kì người đàn ông nào cũng không thể chấp nhận người đàn bà của mình ở trên giường của mình, nói về người đàn ông khác!

Cô nhìn căn phòng trống rỗng, toàn thân mềm nhũn, giống như bong bóng xì hơi nằm ở trên giường, không nhúc nhích.

Đêm hôm ấy, Chung Tình ngủ không yên ổn.

Từ lúc cô kết hôn với hắn tới nay, lần đầu tiên cô ngủ ở trên giường một mình, không có hắn bầu bạn, khiến cho cô cô đơn vô cùng.

Cho dù hiện tại đã vào hè, nhưng cô vẫn cảm thấy rất lạnh, lẫn qua lộn lại, không hề cảm thấy buồn ngủ tí nào.

Cô nghĩ tới những lúc hai người ở chung với nhau, những lúc cùng nhau ở trên cái giường này, không biết đã hoan. ái bao nhiêu lần, ân ái, triền miên như vậy, hiện tại nghĩ tới, nó giống như một giấc mộng vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 610: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (49)

Cô nghĩ tới những lúc hai người ở chung với nhau, những lúc cùng nhau ở trên cái giường này, không biết đã hoan. ái bao nhiêu lần, ân ái, triền miên như vậy, hiện tại nghĩ tới, nó giống như là một giấc mộng vậy.

Chung Tình ôm chần, cơ thể hơi co lại, thoáng tủi thân, cô nghĩ đợi đến khi hần hết giận, cô sẽ giải thích cho hần nghe, nũng nịu, trò chuyện một chút, hần sẽ tha thứ cho cô sớm thôi.

Bây giờ hần còn đang nổi nóng, vì thế cô không nên vội vàng.

Cô cứ an ủi bản thân mình một đêm như vậy, mãi cho đến sáng sớm, mới có thể đi vào giấc ngủ.

.....

Dịch Giản ngồi một mình ở trong đình nghỉ mát.

Gió đêm thổi tới, đầu óc cũng nhanh chóng thanh tỉnh lại.

Trước đây bọn họ hay mây mưa thất thường, bởi vì không có tấm nệm trên người còn thoang thoảng một chút mùi hương kiều diễm kia, hần yên lặng nghĩ, yên tĩnh ngồi ở chỗ đó, hần chờ. chờ.

Nếu cô thật sự muốn giải thích với hần, cô nên đi ra ngoài này.

Ai ngờ, đợi từ đêm khuya đến sáng sớm, cô không hề đi ra một lần nào.

Hắn giống như một người ngốc ngồi đợi ở đây, trên mặt còn hiện lên sự chờ mong, đợi đến sáng sớm.

Bởi vì hơi ẩm ở trong hồ nên hắn thấy khó chịu vô cùng, hắn ho khan hai lần, sau đó chuyển động thân thể, đứng lên, đi vào trong Cổ Viên.

Hỏi qua Từ Ngang, mới biết cô còn đang ngủ, chưa có tỉnh lại.

Hắn không nhịn được bắt đầu tự giễu, mình thật sự quá ngu ngốc rồi.

Hắn lại bắt đầu cười khổ, sao hắn lại có thể ngốc như vậy?

Hắn chỉ hi vọng, lúc bọn họ cãi nhau như vậy, khi hắn xoay người rời đi, cô sẽ đuổi theo nói chuyện với hắn, dỗ dành hắn, nhưng ai ngờ, điều đó cũng chỉ là hy vọng xa vời.

"Thiếu Tướng. Ngài có muốn nghỉ ngơi không?" Từ Ngang biết Thiếu Tướng ở bên ngoài cả một đêm, không yên tâm hỏi.

Dịch Giản lắc đầu, giọng nói khá lạnh nhạt: "Không cần, quay về chỗ quân đội."

Từ Ngang há mồm, một câu cũng không nói được, chỉ có thể gật đầu, đi ra ngoài khỏi động xe.

Chung Tình bị tiếng xe làm tỉnh giấc, thật ra cô ngủ cũng không có sâu, vén chăn lên, tùy tiện mặc một bộ đồ, chân trần chạy đến chỗ cửa sổ vừa vặn thấy Dịch Giản đang lên xe.

Hắn phải đi sao?

Lẽ nào hắn vẫn chưa có người giận?

Cô theo bản năng chạy xuống lầu, muốn đuổi theo hắn, ai ngờ tốc độ của chiếc xe kia lại quá nhanh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 611: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (50)

Cô theo bản năng chạy xuống lầu, muốn đuổi theo hẳn, ai ngờ tốc độ của chiếc xe kia lại quá nhanh, chưa đến một phút đã không thấy bóng dáng, cô chưa kịp chỉnh lại áo đã chạy xuống lầu, lúc cô đi ra khỏi Cố Viên, bọn họ đã đi rất xa.

Chung Tình vội vàng đi vào lại trong Cố Viên, cô chỉ kịp mặc một bộ quần áo, nội y cũng chưa kịp mặc, cả người hiện lên vài phần mê hoặc, khiến cho những người giúp việc xung quanh không dám nhìn Chung Tình.

Ngay cả giày cô cũng không kịp mang, đi được hai bước không cẩn thận dẫm lên vật sắt nhọn, ngã xuống đất.

Người giúp việc vội vã đi lên trước, nâng Chung Tình lên: "Phu nhân."

Chung Tình không mở miệng, để cho người giúp việc đỡ mình lên, đứng ở nơi đó không động đậy.

Tối nay là gia yến mỗi tháng của nhà họ Dịch.

Tử Uyển như mọi khi đi đến Cố Viên, hỏi Thiếu Tướng có dặn dò đặc biệt gì không, lại nhìn thấy Thiếu Tướng lái xe rời đi, còn phu nhân đứng ở nơi đó, si ngốc nhìn, trên mặt còn hiện lên vài phần lo lắng.

Tử Uyển rất giỏi đoán ý, đi theo bên người Đại phu nhân lâu như vậy, vì thế vừa nhìn một cái đã đoán ra ngay, Thiếu Tướng và phu nhân hình như đang cãi nhau.

Cô âm thầm ghi nhớ, chút nữa sẽ nói lại cho Đại phu nhân, đi tới trước mặt Chung Tình, kính trọng hỏi: "Phu nhân, xin hỏi gia yến tối nay phu nhân có dặn dò gì không? Thiếu Tướng có dặn dò gì không ạ?"

Chung Tình lắc đầu, lấy lại bình tĩnh, cô hồi phục lại tinh thần rất nhanh, không muốn để cho người ngoài nhìn thấy chuyện này, mỉm cười nói với Tử Uyển: "Không có, cứ dựa vào thói quen của Thiếu Tướng làm là được rồi."

"Dạ, phu nhân." Tử Uyển trả lời, sau đó cẩn thận từng li từng tí nhìn Chung Tình một chút, nhẹ giọng dò hỏi: "Phu nhân bị làm sao vậy ạ?"

"Không có gì, chỉ ra ngoài tiễn Thiếu Tướng mà thôi." Chung Tình xoay người, cũng không nói chuyện với Tử Uyển, kêu người giúp việc đỡ vào bên trong Cỗ Viên.

Tử Uyển nhìn bóng người của Chung Tình, chỉ nhẹ nhàng nở nụ cười, nhanh chóng xoay người trở lại viện của Đại phu nhân, kể lại tất cả những gì mình nhìn thấy cho Đại phu nhân nghe.

Đại phu nhân nghe được tin tức như thế, đầu tiên là nhú mày, sau đó liền nhin không được nở nụ cười thản nhiên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 612: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (51)

Đại phu nhân nghe được tin tức như thế, đầu tiên là nhú mày, sau đó liền nhìn không được nở nụ cười thản nhiên, nói: "Hồi trước ngọt ngào lắm mà, không ngờ lại xuất hiện mâu thuẫn nhanh như vậy?"

Tử Uyển đứng ở bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Theo con thấy, vẻ mặt và dáng vẻ ngu ngơ như vậy, chẳng giống như phu nhân đi tiễn Thiếu Tướng gì cả, hai người đó giống như đang cãi nhau hơn, xin chúc mừng Đại phu nhân, đợi lâu như vậy, rốt cuộc cũng đợi được phu nhân của Thiếu Tướng thất sủng."

"Ai thất sủng?" Hà An Viện đứng lúc đi vào, vừa vặn nghe được câu nói sau cùng, khoảng thời gian này, cô gầy không ít, thế nhưng hôm nay là gia yến, cô vẫn trang điểm một cách tinh xảo: "Phu nhân Thiếu Tướng? Chung Tình? Thất sủng ? Cô ta cãi nhau với Thiếu Tướng sao?"

Mắt của cô lấp lánh ánh hào quang, nắm lấy tay Đại phu nhân, vô cùng căng thẳng hỏi: "Có thật không cô?"

"Tử Uyển vừa nãy có đi Cố Viên, nhìn thấy."

"Vậy thì tốt quá rồi!" Hà An Viện nghĩ, rốt cuộc cũng xảy ra chuyện khiến mình hài lòng: "Hi vọng cứ như vậy mãi, để Thiếu Tướng không bao giờ muốn nhìn thấy cô ta nữa!"

Đại phu nhân chậm rãi lắc đầu: "Chỉ là cãi nhau mà thôi, không cần ngạc nhiên như vậy, đã là vợ chồng thì sẽ có đôi lúc cãi nhau, nhưng dù sao tình cảm cũng là chất xúc tác, có khả năng quan hệ của hai người sẽ càng ngày càng tốt hơn không chừng."

"Nếu như vậy thì làm sao bây giờ cô?" Hà An Viện dậm chân, vô cùng lo lắng hỏi.

"Chẳng qua lần cãi nhau này, có thể để lại một vết nứt trong mối quan hệ của bọn họ, chỉ cần như vậy, hai người bọn họ không sớm thì muộn cũng sẽ tan vỡ thôi!" Đại phu nhân dừng một chút, nâng mắt lên, bên trong hiện lên vẻ ác liệt: "Tìm một người nào đó, chú ý mọi hướng đi của Thiếu Tướng, có bất cứ tin tức gì đều phải báo lại cho ta biết, lần này ta nhất định sẽ làm cho bọn họ không thể trở lại như xưa!"

Hà An Viện nhỏ giọng hỏi Đại phu nhân: "Cô nghĩ ra biện pháp hay nào sao? Nó có hiệu quả không?"

"Đây cũng không phải là biện pháp hay gì, nhưng nó cũng không phải là biện pháp không tốt." Đại phu nhân bưng chén trà, uống một hớp, ung dung thong thả nói: "Để bọn họ hiểu lầm là được rồi, chỉ cần Thiếu Tướng ở bên ngoài đi gặp hay quen biết người phụ nữ nào đó, sau đó tiết lộ tin này cho người ở trong Cố Viên, người phụ nữ kia nghe được, chắc chắn trong lòng sẽ cảm thấy."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 613: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (52)

"Để bọn họ hiểu lầm là được rồi, chỉ cần Thiếu Tướng ở bên ngoài đi gặp hay quen biết người phụ nữ nào đó, sau đó tiết lộ tin này cho người ở trong Cố Viên, người phụ nữ kia nghe được, chắc chắn trong lòng sẽ cảm rể, sau đó cô ta sẽ tức giận với Thiếu Tướng, tính tình của Thiếu Tướng trước giờ luôn cao ngạo như vậy, hai người sẽ càng lúc càng xa"

Hà An Viện nghe đến đó, không khỏi nở nụ cười, trong lòng cảm thấy biện pháp này rất tốt, nhất thời vui vẻ nói: "Đúng rồi, cô, con quên nói cho người biết, yến tiệc chiều nay cậu cũng sẽ đến, có thể cùng chúng ta."

Mãi cho đến chiều tối, Dịch Giản cũng chưa có trở về.

Chung Tình gọi điện thoại cho Dịch Giản không biết bao nhiêu lần, hỏi người giúp việc của Cố Viên, bọn họ cũng không biết.

Cô không phải đồ ngốc, nếu tối nay cô không tham gia gia yến, Đại phu nhân nhất định sẽ lấy chuyện này để làm khó cô, vì thế cô nhất định phải đi.

Không có Thiếu Tướng làm bạn, Đại phu nhân và nhóm vợ bé kia khẳng định sẽ hỏi trước hỏi sau, còn có Hà An Viện nữa.

Nghĩ thì nghĩ, nhưng cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Lúc Chung Tình đến, nhóm vợ bé kia cũng đã đến.

Mọi người thấy cô đi một mình, khó tránh khỏi sững sờ, Hà An Viện hiềm khi có cơ hội để khiêu khích cô, sao có thể từ bỏ như vậy?

Nhất thời, Hà An Viện nở nụ cười, nhìn Chung Tình hỏi: "Phu nhân Thiếu Tướng, sao hôm nay lại đi có một mình vậy? Thiếu Tướng không tới đây cùng với cô sao?"

Chung Tình sao có thể không hiểu ý tứ của Hà An Viện, cô cũng không tức giận, chỉ mím môi thi lễ với Đại phu nhân trước rồi tới nhóm vợ bé, sau đó ngồi vào chỗ của mình, cúi đầu, không nói tiếng nào.

Vẻ mặt Hà An Viện bắt đầu vắn vẹo, cô có thể thấy Chung Tình đang cố ý làm lơ cô!

Cô không phục, muốn mở miệng hỏi lại, nhưng Đại phu nhân đã giành trước một bước, dùng giọng nói hòa hoãn nói: "Chung Tình, Thiếu Tướng đâu?"

"Thưa Đại phu nhân, Thiếu Tướng có việc trong quân đội, không kịp về." Chung Tình đành hoàng trịnh trọng giải thích.

"Làm sao có khả năng? Lúc trước cho dù có bận như thế nào, Thiếu Tướng cũng đều trở về tham gia yến tiệc, hơn nữa hôm nay còn là gia yến đầu tiên kể từ khi cô gả vào nhà họ Dịch, Thiếu Tướng không đến thiệt sao?" Hà An Viện hừ lạnh một tiếng, bộc lộ dáng vẻ không tin lời Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 614: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (53)

Chung Tình khép mi, không nói chuyện.

Ở trong mắt Hà An Viện vẻ mặt này của Chung Tình rất là đang cô đơn, cô không nhìn được mà cười trên sự đau khổ của người khác, bưng chén rượu trên bàn lên uống một hớp, tâm tình của cô lúc này khá là tốt.

Chung Tình không muốn nói chuyện, không có Thiếu Tướng ở đây, nói nhiều rất có thể sẽ gây ra một đồng phiền phức, nếu vậy không bằng cô cứ yên tĩnh ngồi ở đây.

Huống chi, những lúc không có người ngoài thì cô có thể tranh cãi với Hà An Viện, nhưng hôm nay, toàn bộ người của nhà họ Dịch đều ở đây, cô không nên uống rượu hay cãi nhau với cô ta.

Hà An Viện rất muốn làm khó dễ Chung Tình, nhưng Chung Tình không nói một câu nào, lỡ không may cô không uống được, bị sặc thì sẽ làm mình lúng túng, xuống đài không được.

Nữ quyền trong phòng đều có chút hiếu kỳ tại sao Thiếu Tướng không đến, nhưng dù sao Chung Tình cũng là người được Thiếu Tướng cưới hỏi đành hoàng, bọn họ phải tôn trọng, mọi người rất hiếu kỳ nhưng không dám công khai đi hỏi, thế nhưng vẫn không ngừng âm thầm bàn luận với nhau.

Nếu như có Ngọc Hương ở đây, có lẽ những người kia sẽ không dám nói quá đáng, Chung Tình có nghe thấy, nhưng cũng chỉ cười, không để ý lắm.

Trong lòng cô đang thắc mắc không biết khi nào thì Dịch Giản trở về?

Gia yến bắt đầu, mọi người cũng bắt đầu ăn uống, có một chút nhốn nháo, nhưng nhìn sơ quá vẫn rất ổn định.

Chờ mọi người uống đến ly thứ ba, cửa đột nhiên bị mở ra, có một người đàn ông trung niên đi vào.

Chung Tình không biết người này.

Hà An Viện vội vàng đứng lên, hô to về phía người đàn ông kia: "Cậu _____"

Tiếng gọi đó khiến Chung Tình chú ý.

Cậu?

Là người đó sao, là người đã cướp đi tính mạng con trai của mình sao?

Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn về phía người đàn ông kia.

Cô bắt đầu ghi nhớ tướng mạo của hắn, trong lòng còn âm thầm nghĩ, xem ra hôm nay mình đã không đến không công.

Cũng may, có một chút thu hoạch.

Đại phu nhân nhìn người mới tới, trên mặt cũng nở nụ cười, đứng lên, vui vẻ nói: "Ngụy Phong, em đến rồi."

Ngụy Phong gật đầu, ngồi ở bên người Hà An Viện, ba người bắt đầu trò chuyện với nhau.

Chung Tình trước sau vẫn nhìn chằm chằm Ngụy Phong, cô sẽ nhớ kỹ tên của hắn, sau đó suy nghĩ một chút, quay đầu tìm người, đi hỏi thăm hành tung và lai lịch của người này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 615: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! (54)

Chung Tình trước sau vẫn nhìn chăm chăm Ngụy Phong, cô sẽ nhớ kỹ tên của hắn, sau đó suy nghĩ một chút, quay đầu tìm người, đi hỏi thăm hành tung và lai lịch của người này.

Nhưng sau đó, cũng không hỏi ra được chuyện gì khiến cô phải lưu ý, lúc cô mang thai, Tiểu Hoàn vẫn giao cho dì Tư chăm sóc, sau đó bận bịu chuyện kết hôn, đến bây giờ vẫn để nó ở chỗ dì Tư.

Hiện tại nghĩ lại, cô đã không sao rồi, sau khi yến tiệc kết thúc, cô sẽ đến chỗ dì Tư ôm nó một chút.

Tiểu Hoàn đã lâu rồi không có nhìn thấy cô, hiện tại đột nhiên nhìn thấy cô chắc nó sẽ vui lắm đây.

Chung Tình cúi người xuống, ôm Tiểu Hoàn vào trong lòng, Tiểu Hoàn kêu ô ô, nép vào trong ngực cô, vô cùng ngoan ngoãn.

"Con vật nhỏ này, được nuôi dưỡng rất tốt, cho ăn cái gì thì ăn cái đó, cả ngày thì cuộn mình nằm ngủ." Dì Tư bưng một chén trà đặt ở trên bàn, đưa tay ra, vuốt ve Tiểu Hoàn nằm ở trong lòng Chung Tình, sau đó mới ngẩng đầu lên, nhìn Chung Tình nhẹ giọng hỏi: "Em tới chỗ của chị, chắc không đơn thuần bởi vì muốn ôm Tiểu Hoàn đâu phải không."

Chung Tình thấy dì Tư nói thẳng vào vấn đề, nhẹ nhàng đặt Tiểu Hoàn ở trên mặt đất, Tiểu Hoàn ngoan ngoãn cuộn người ở bên chân cô, híp mắt,

dáng vẻ vô cùng lười biếng.

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn dì Tư, nhột nhạt nở nụ cười: "Dì Tư thật lợi hại, Chung Tình không giấu được chị."

Dì Tư uống một hớp trà: "Em có chuyện gì muốn nhờ thì cứ nói ra, chỉ cần chị có thể làm, đương nhiên sẽ làm thỏa đáng cho em."

"Không phải như vậy, Chung Tình chỉ muốn hỏi dì Tư một ít chuyện."

"Muốn hỏi cái gì thì cứ nói đừng ngại, chỉ cần chị biết chị sẽ nói cho em nghe." Dì Tư thoải mái nói.

Chung Tình nghe thấy như vậy, hơi nở nụ cười: "Vậy dì Tư, em sẽ không khách khí, thật ra em mới nhìn thấy cậu của Hà An Viện Người đàn ông đó tên Nguyễn Phong, chị có quen hay không?"

"Hửn à." Dì Tư nháy mắt một cái, nhìn Chung Tình: "Em nhìn thấy ở đâu?"

Chung Tình cúi đầu, e lệ mỉm cười: "Dạ, ở trong gia yến, rõ ràng lúc hửn nhìn thấy chị, hửn có dừng lại một chút, nói vậy hai người quen biết nhau sao."

"Có biết, chị quen hửn trước khi gả vào nhà họ Dịch." Dì Tư cười sang sảng, đối với những việc này không để ý chút nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 616: Thiếu Tướng, Ta Có! 【55】

"Biết, này đều là ta không có gả cho Dịch gia thời gian chuyện tình rồi." Tứ di thái quá sáng lạng cười cười, đối với những việc này chuyện lại không thèm để ý chút nào: "Hắn thích đi sông Hoài, rất háo sắc, vậy sẽ ta đương đầu bài thời gian, hắn không ít lật bài của ta tử... . . . Hắn người kia, ở sông Hoài một ít mang, ngược lại rất Phách Vương, rất không phải là một món đồ. Về phần hắn những chuyện khác, ta cũng không phải là quá rõ ràng, người cũng biết, làm chúng ta chuyển đi này, chính là người ta đưa tiền, chúng ta phục vụ, về hắn chuyện khác, cũng không phải là quá để ý."

Chung tình đi theo cũng cười cười: "Tứ di thái quá, những thứ này liền đủ rồi, thật là cảm ơn người."

"Nói chi vậy, đây coi như là bao nhiêu một ít chuyện đâu."

"Vậy ta sẽ không quấy rầy Tứ di thái quá , sắc trời không còn sớm, ngài sớm một chút nghỉ ngơi."

"Ừ, ta đưa tiền người." Tứ di thái quá theo chung tình đứng dậy, chung tình ôm Tiểu Hoàn, cùng Tứ di thái quá cũng vai, hướng bên ngoài đi tới, đi tới cửa, Tứ di thái quá đột ngột đang lúc lên tiếng, hỏi: "Người cùng Thiếu tướng, có phải hay không nào loạn chút mâu thuẫn gì?"

Chung tình thẫn thẫn cười một tiếng, vẻ mặt cũng là có chút dừng lại, vuốt ve Tiểu Hoàn đích ngón tay cũng đi theo hơi run rẩy hạ xuống, không có lên tiếng.

Tứ di thái quá thấy chung tình như vậy bộ dạng, cũng sáng tỏ vài phần, há miệng, muốn khuyên chung tình mấy câu, nhưng là nhưng không biết từ nơi nào khuyên lên.

Chung tình trầm mặc một chút, ngược lại bất động thanh sắc ngẩng đầu lên, nhìn một chút Tứ di thái quá, nhẹ giọng nói một câu: "Ta đi trước."

Cũng không đợi Tứ di thái quá gật đầu, chung tình trực tiếp mục đích bản thân xoay người, hướng vô biên vô hạn trong đêm tối, đi vào.

Vốn là, chung tình lại là bởi vì đụng phải gì yên tĩnh viện cữu cữu, một lòng cũng nhớ lại con của mình, hiện tại bị Tứ di thái quá như vậy nhắc tới, liền nghĩ tới Thiếu tướng.

Nàng cả người tâm tình, cũng đi theo không giải thích được thấp rơi xuống.

Bước nhanh trở về cố hương, thấy nơi xa sáng đèn, nàng còn tưởng rằng là Thiếu tướng trở lại, bước chân đi theo cũng nhanh.

Nàng đi vào cố hương trong phòng, thấy xe đậu ở chỗ đó, đáy lòng của nàng đã phát tin là thật là hân trở lại.

Ôm Tiểu Hoàn, đẩy cửa ra, hướng trên lầu, vội vàng vàng vàng liền đi vào.

Nàng trước phải đi phòng ngủ, đẩy cửa ra, kêu một tiếng: "Thiếu tướng... .."

Chung quanh nhìn lại, nhưng không có dịch gián bóng dáng.

Sau đó, nàng liền xoay người đi thư phòng, ngay sau đó lại đi một người khác phòng ngủ, cũng không có dịch gián bóng dáng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 617: Thiếu Tướng, Ta Có! [56]

Sau đó, nàng liền xoay người đi thư phòng, ngay sau đó lại đi một người khác phòng ngủ, cũng không có dịch gián bóng dáng.

Nhưng là xe rõ ràng dừng ở phía dưới.

Chung tình đứng ở trong phòng khách, lớn tiếng kêu mấy tiếng: "Thiếu tướng, Thiếu tướng... . ."

Nhưng là cũng không có bất kỳ trả lời.

Nàng đem Tiểu Hoàn nhẹ nhàng đặt ở trên ghế sa lon, mình vào phòng ngủ, suy nghĩ hẳn có phải hay không đi tắm, ai biết mới vừa vào đi, đi tới ghế sa lon phía sau, thấy trên đất ném một lễ hộp.

Chung tình lúc này mới nhớ tới, tối hôm qua, hẳn tức giận lúc đi, từ y phục túi trong móc ra cái hộp này, ném xuống đất, mới giận dữ rời đi.

Nàng chính là quá mức suy nghĩ hẳn tức giận, mới quên mất cái hộp này, nhất thời chung tình vội vàng cúi xuống thân, đem cái đó cái hộp nhặt lên.

Phía trên hệ màu hồng nơ con bướm, thoát nhìn, rất trân quý bộ dạng.

Dòng suy nghĩ của nàng, không nhin được mỉm cười nói phiêu, suy nghĩ, này có phải hay không là hẳn đưa cho nàng lễ vật?

Đang ở nàng suy nghĩ thời gian, cửa lại truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, chung tình quay đầu lại, thấy cũng là Từ ngang.

"Thiếu tướng đây?" Chung tình theo bản năng liền hỏi những lời này.

"Phu nhân, Thiếu tướng để cho ta nói cho ngài hạ xuống, tối nay hãn không trở lại." Từ ngang cầm trong tay một sấp văn kiện, giống như là thay dịch giản trở lại lấy đồ, trải qua hãn lời như vậy vừa nói, chung tình cũng đi theo hiểu rõ ra, thì ra là, hãn chưa có trở về, là Từ ngang mở ra xe của hãn trở lại.

Đáy lòng không nói ra khổ sở, run rẩy một cái môi, ôm cái đó lễ hộp, nàng nhẹ giọng hỏi: "Vậy hãn, có hay không nói, hãn lúc nào thì trở lại?"

Từ ngang không có lên tiếng.

Thiếu tướng hôm nay một ngày ở trong quân, một câu nói cũng không có nói, hơn nữa tính khí quá lớn, người nào vào nhà tử, đều là ngây ngô không tới ba giây đồng hồ, liền lui ra ngoài.

Ngay cả hãn, đi theo Thiếu tướng nhiều năm như vậy, còn bị dọa đến đại khí không dám ra một tiếng.

Từ ngang thấy được chung tình trong ngực cái kia cái lễ hộp, giật giật môi, mới nói đến: "Vật kia, là Thiếu tướng tự mình cho người lựa chọn."

Chung tình sửng sốt một chút, mới ý thức tới Từ ngang nói chính là mình trong ngực cái hộp này, nàng vội vàng cúi đầu, nhìn một chút cái hộp, "Đưa ta sao?"

"Ừ, là Thiếu tướng đặc địa để cho Tần tiên sinh ba giờ, từ Anh quốc vô ích chở tới đây." Từ ngang gật đầu, tế tế giải thích cho chung tình nghe, hãn bên nói xong, bên len lén quan sát một cái chung tình đích biểu tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 618: Thiếu Tướng, Ta Có! [57]

"Ừ, là Thiếu tướng đặc địa để cho Tần tiên sinh ba giờ, từ Anh quốc vô ích chở tới đây." Từ ngang gật đầu, tế tế giải thích cho chung tình nghe, hắc bên nói xong, bên len lén quan sát một cái chung tình đích biểu tình.

Đáy lòng suy nghĩ, Thiếu tướng lần này nhìn như thật rất tức giận, sợ là chỉ có Chung tiểu thư nhận thức cái lỗi, Thiếu tướng mới có thể hết giận, chỉ là thế nào để cho Chung tiểu thư đi nhận lầm, hắc cũng đoán không ra, vừa vặn thấy cái hộp này, liền đem tự mình biết, cũng nhất ngữ nhất thập nói cho chung tình.

Từ ngang nhìn chung tình, vẻ mặt có chút phức tạp, Thiếu tướng không thích của mình người làm lắm mồm, nhưng là thế nhưng hắc lại không nhìn nổi Thiếu tướng như vậy khó qua, nhất thời còn là bình tĩnh nói: "Thiếu tướng gặp lại người thích, cho nên mới mua đưa cho người."

Chung tình chính lảng, thích gì?

Nàng gần, cũng không có cùng hắc đi đi dạo qua phố, hắc làm sao sẽ thấy nàng thích gì?

Nàng nhìn Từ ngang, không tiếng động trầm mặc.

Từ ngang cười cười, "Ta vẫn cũng không biết Thiếu tướng có như vậy tâm tế thời điểm, bất quá bây giờ nhìn lại, giống như là hắc chỉ đối với một mình người tâm tế như phát."

"Người rất quan tâm người, cho tới người nhất ngôn nhất ngữ hẳn đều là rất quan tâm, cho nên, người tại sao có thể hướng về phía hẳn nói ra như vậy lời quá đáng đây?"

Chung tình sắc mặt tái nhợt trắng, trong đôi mắt hiện lên một tầng sương mù, nàng cúi đầu, giống như là cái biết sai hài tử một loại, nhẹ giọng nói: "Thật xin lỗi, ta thật không phải là cố ý... . . . Ta sau khi nói qua, liền hối hận."

Hiện tại, đừng nhắc tới nàng rốt cuộc cỡ nào hối hận.

Ngôn ngữ nhất đả thương người.

Vô tâm chi ngữ, lại có thể cho có lòng người, đả kích trí mệnh.

Từ ngang nhìn chung tình như vậy khổ sở đích biểu tình, không nhận được thở dài một cái, hồi lâu, hẳn mới nói đến: "Thật xin lỗi, ta không phải cố ý nhắc tới chút, nếu là Thiếu tướng biết ta chọc giận người khổ sở, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho ta."

Chung tình lắc đầu một cái, nàng không có trách tội Từ ngang chỉ trích mình, là nàng làm sai chuyện, nàng không sợ người khác chỉ trích của mình.

"Phu nhân, người có nghĩ tới hay không một chuyện đây?" Từ ngang nhìn chung tình, nhẹ giọng hỏi: "Người cho nên có thể như vậy bình an không việc gì gả cho Thiếu tướng, đại thái thái không có trách cứ người, người chẳng lẽ không cảm thấy được thật tò mò sao?"

"... .. Không phải là hẳn, hẳn giải quyết sao?" Chung tình không hiểu Từ ngang vì sao trong lúc bất chợt hướng về phía nàng nói đã qua thật lâu chuyện cũ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 619: Thiếu Tướng, Ta Có! [58]

"... .. Không phải là hăn, hăn giải quyết sao?" Chung tình không hiểu Từ ngang vì sao trong lúc bất chợt hướng về phía nàng nói đã qua thật lâu chuyện cũ.

"Là Thiếu tướng giải quyết, nhưng là người biết hăn lấy cái gì giải quyết sao?" Từ ngang hỏi ngược lại, hồi lâu, hăn mới suyễn thở ra một hơi, ôn hòa nói cho nàng chân tướng sự tình: "Hăn là cầm mình ở Dịch gia tất cả tài sản, đi theo đại thái thái làm trao đổi, thậm chí... .. Hăn còn nói, nếu như đại thái thái không thích người, hăn có thể mang theo người, dời xa Dịch gia!"

"Dịch Phong là Thiếu tướng kinh nể nhất ca ca, bởi vì không có Dịch Phong cũng chưa có Thiếu tướng, cho nên Thiếu tướng mới có thể đối với đại thái thái nói gì nghe nấy, muốn gì được đó, toàn bộ đều là nhìn Thiếu tướng ca ca trước mặt tử, cho nên hăn vì người, không có cách nào, chỉ có thể lấy ra gia sản của mình giao hoán, đại thái thái bản thân muốn đúng là Dịch gia đích đáng Gia chủ mẫu chỗ ngồi, người nắm quyền, cho nên... .. Thiếu tướng, liền toàn bộ cho đại thái thái rồi."

Chung tình cứng đờ.

Hoàn toàn, chinh lăng.

Từ ngang nói qua những lời này, liền khom người, rời đi.

Bên trong nhà, chỉ có một mình nàng, đứng ở nơi đó, giống như là không có linh hồn một loại.

Từ ngang nói một ít gì đây?

Hắn đã từng vì đem tánh mạng của nàng giữ được, cư nhiên, bỏ ra như vậy nặng nề giá cao.

Nàng một người, ở quang ảnh hạ đứng thẳng.

Nàng đột nhiên, nhớ lại lần đầu tiên nhìn thấy cái đó lạnh nhạt nho nhã nam tử tình cảnh, hắn giống như là một tuyệt thế mỹ nam tử, phiêu nhiên tới, một cái ánh mắt, để cho nàng không giải thích được bắt đầu kinh hồn táng đảm.

Khi đó, nàng liền bắt đầu sợ hắn.

Hắn có gì mà sợ?

Sợ hắn sau, như vậy giống như giống như thủy triều yêu sao?

Nàng đột nhiên nhớ tới, ở chòi nghỉ mát trên, mình dẫn dụ hắn cảnh tượng, còn có hắn sau lại bởi vì nàng phải làm dịch hân thê tử, hắn tức giận đối với mình rống ra ngoài những lời đó.

Nàng đột nhiên nhớ tới, nàng nguyên bốn định rời đi thời gian, hắn nhìn ánh mắt của nàng, cạn hết một ít thủ lâu đài đưa tiễn, hắn nói, dịch giản vĩnh yêu Chung tiểu thư.

Dịch giản, vĩnh yêu, chung tình.

Nàng còn nghĩ tới, đám cưới chi dạ, nàng nửa nói giỡn nói một câu kia, người nói, này có tính hay không là họa quốc ương dân? Hắn chăm chú nhìn nàng, một câu nhàn nhạt, người liền là của ta nước... . . .

Nàng nhớ tới, nàng cùng hắn đang tư ma thời gian, hắn một câu kia một câu, ta chỉ muốn người... . . .

Hào rõ ràng hình ảnh, rõ mồn một trước mắt, hảo Nhu Tình lời của, chữ chữ ở tại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 620: Thiếu Tướng, Ta Có! [59]

Hào rõ ràng hình ảnh, rõ mồn một trước mắt, hảo Nhu Tình lời của, chữ chữ ở tai.

Ôn nhu dịch giản, thâm tình dịch giản, khó chịu dịch giản, vô luận là cái đó dịch giản, lại cuối cùng là lặng lẽ, làm cho không người nào có thể phản kháng, xâm nhập thế giới của nàng.

Chung tình nước mắt, một giọt một giọt rơi xuống.

Nàng giống như là một đứa bé một loại, thúc thủ vô sách.

Đã từng, vô số lần tự nói với mình, nàng không thương, không thương... . . . Không muốn yêu, không muốn yêu... . . . Nhưng là nàng còn chưa có không biết, nếu như, có một ngày, người gặp phải người kia, giống như Thiếu tướng như vậy nam tử, làm sao không yêu?

Thế nào không thương?

Nàng phân không rõ mình lúc này rốt cuộc có tính hay không là yêu, nhưng là nàng lại biết... . . Nàng giống như, thật đã thành thói quen sự hiện hữu của hắn.

Nàng đã tại ngăn ngừa nhiều như vậy trong cuộc sống, thật sâu lệ thuộc vào lên hắn.

Ở nơi này một sát na, nàng tựa hồ trong lúc bất chợt hiểu, mình phảng phất trừu hẩn ra, cái gì cũng không có.

Nàng ngồi chồm hổm trên mặt đất, tựa như sợ, tựa như sợ hãi, tựa như hốt hoảng.

Ngón tay của nàng, run rẩy lợi hại, nhẹ nhàng mở ra cái đó cái hộp.

Đồ vật bên trong.

Ở dưới ánh đèn, phát ra tới đủ mọi màu sắc thất thái quang mang, như thể chói mắt, như thể mê người.

Những thứ đồ này, quen thuộc như vậy.

Là first sight.

Một ít sáo đồ trang sức đeo tay, ở mỏng gia trang vườn, nàng một người nhìn chút tạp chí thời gian, vẫn nhìn chăm chăm vào cái kia một bộ đồ trang sức đeo tay.

Hắn cứ nhiên cho mua trở lại.

Như thế nam tử, cỡ nào sẽ dùng chi tiết, bắt một nữ nhân tâm?

Hắn rốt cuộc là như thế nào một người đàn ông?

Cái gì cũng chạy không khỏi ánh mắt của hắn, một đoạn tình yêu, hắn không giãy giụa cứ mặc cho từ mình hõm vào, thậm chí, ngay cả giãy giụa đều khinh thường liền để cho mình hoàn toàn trầm luân ở thế giới của nàng trong.

Chung tình trong lúc bất chợt liền cảm giác mình khó chịu, khó chấp nhận, như vậy một người đàn ông, ai có thể nói cho nàng biết, nàng thế nào, mới có thể trốn mở?

Chung tình chẳng qua là Mộc Mộc nhìn một ít phó đề trang sức đeo tay, thủy chung không động... ..

=====

Ngày thứ hai, chung tình rời giường thời gian, đã là buổi trưa , nàng xuống lầu, lại nghe được có người ở nơi nào bàn luận xôn xao.

"Người biết không? Thiếu tướng mấy ngày nay chưa có trở về, là ở cùng một nữ nhân thân nhau, hiện tại ở anh tô giới trong quán cà phê, cùng cô gái kia nị ở chung một chỗ đâu!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 621: Thiếu Tướng, Ta Có! 【61】

Chung tình bước nhanh bỏ đi hai bước, liền đứng ở trước hăn mang theo mình tới cái đó phòng cà phê phía dưới. Nàng hít sâu một hơi, ngón tay nắm chặt nơi lỏng, từng nắm chặt, cuối cùng vẫn là cắn răng, hướng bên trong đi vào.

Có người nghênh đón đi lên, chiêu đãi nàng.

Chung tình cười cười, "Xin hỏi, Dịch tiên sinh có phải hay không mang theo một nữ nhân ở chỗ này?"

Phục vụ viên thấy hăn như vậy hỏi, rất là buồn bực, lại vẫn gật đầu một cái: "Dịch tiên sinh là mang theo nữ nhân tới nơi này."

"Ở phòng nào?"

"Trên lầu quẹo trái người thứ ba."

Chung tình gật đầu một cái, đáy lòng khỏi nói nhiều mất mát, thật sự chính là mang theo nữ nhân tới nơi này.

Nàng âm thầm cắn răng, giống như là đi lên lầu, nàng người này, chính là có như vậy tật xấu, cái gì cũng thích tận mắt thấy, mới tin là thật.

... ..

Chung tình đứng ở cửa, nàng dán ở trên cửa, lắng nghe, lại không nghe được bất kỳ thanh âm nào, nơi đó cũng không có cửa sổ, nàng cũng không thấy được bên trong nhà rốt cuộc là như thế nào hình ảnh.

Nàng lo lắng ở cửa đi tới đi lui, trong não bất tri bất giác nghĩ đến hẳn lần đầu tiên mang theo mình tới nơi này, cùng hẳn trong phòng làm chuyện như vậy... . . . Bọn họ có thể hay không cũng ở đây làm những chuyện này?

Chung tình tâm, lập tức nhắc tới cổ họng, đầu óc của nàng, "Ông" một tiếng, liền nổ tung.

Các loại tâm tình ở đáy lòng của nàng lẫn lộn, giống như là muốn đem nàng người này che mất một dạng.

Bọn họ, sẽ không trong phòng thật làm những chuyện!

Hắn khẩu khẩu thanh thanh nói chỉ thích nàng một người, tại sao có thể trong nháy mắt, hãy cùng nữ nhân khác tới nơi này?

Huống chi... . . . Huống chi... . . . Hắn mới cưới nàng không bao lâu.

Coi như là nàng nói sai, chọc hắn tức giận, thế nhưng hắn lại cũng không có thể như vậy trả thù nàng!

Chẳng lẽ thiên hạ nam nhân đều là như vậy sao?

Thấy một nữ nhân muốn một sao?

Nàng còn tưởng rằng hẳn không phải là người như thế đâu, ai biết, hẳn cư nhiên cũng là như vậy người!

Chung tình đáy lòng, vừa tức giận lại ủy khuất, nghĩ tới đây hai ngày, tự mình một người ở trống rỗng trong phòng ngủ, dù phát khó qua, hẳn chỉ lo hẳn tức giận, chẳng lẽ cũng không biết đem nàng một người ném xuống, nàng cũng đi theo chịu khổ sao?

Bọn ta không có thể nào ăn cái gì, cũng không còn làm sao dám uống nước!

Chung tình nghĩ đi nghĩ lại, đáy lòng liền bắt đầu phần hận rồi !

Nàng tại sao có thể như vậy đích sinh khí, mà để cho hãn như vậy ở bên trong, lấy chồng ngọt ngào mất hồn đây?

Nghĩ tới đây, chung tình liền mạng lập tức đẩy cửa ra, cửa không có khóa, lập tức liền bị nàng đẩy ra, nàng thật chắc nhắm mắt lại, cho mình âm thầm đánh khí , sau đó hăng giọng hướng về phía bên trong hô: "Dịch giản, ta có!"

【 17600 thêm hơn! Đề cử mỏng để tập đoàn hệ liệt văn: Hắc đế bảy ngày tình yêu: Mua được thê tử cùng thả vào cuồng ngạo lão công: Lấy ta người xứng sao? Cộng thêm Thiếu tướng bí mật tình nhân, vật nhỏ chó trốn! ! Khác, viết xong Thiếu tướng, phát 2012 mỏng để tập đoàn đồng thoại hệ liệt văn, sủng nhi, dịch cạn, Tần thánh, Tô Thần, Lý tình thâm! Xin vui lòng mong đợi! 】

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 622: Thiếu Tướng, Ta Có! 【62】

Nghĩ tới đây, chung tình liền mạng lập tức đẩy cửa ra, cửa không có khóa, lập tức liền bị nàng đẩy ra, nàng thật chắc nhắm mắt lại, cho mình âm thầm đánh khí, sau đó hăng giọng hướng về phía bên trong hô: "Dịch giản, ta có!" Đây phòng đều là an tĩnh.

Chung tình là nhắm mắt lại, nàng không dám mở ra, nàng sợ nhìn đến để cho nàng tan nát cõi lòng gì đó, nàng thiện thiện hô hấp.

Thời gian, một điểm một giọt lướt qua.

Bên trong nhà thủy chung là như thế an tĩnh.

Không có có bất kỳ thanh âm nào tán phát ra.

Chung tình lúc này mới nhẹ nhàng run rẩy một cái lông mi, đem ánh mắt lộ ra một cái khe hở nho nhỏ, nàng không tin mở trừng hai mắt, sau đó sẽ một lần lộ ra một cái khe hở nho nhỏ, mặt của nàng, ầm ầm đỏ cái hoàn toàn.

Nàng hơi há miệng, lại không phát ra được bất kỳ thanh âm nào, định nàng vội vàng ngậm miệng lại, nắm chặt nắm chặt quyền, sau đó cúi đầu.

Nàng muốn, nếu như mặt đất có khe hở lời của, nàng thật đích hi vọng, mình có thể ngã rơi xuống trong khe hở, lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Dịch giản dĩ nhiên là ở phòng này trong.

Phòng này trong, tự nhiên cũng là có nữ nhân.

Dịch giả đích xác là cùng nữ nhân cùng đi phòng này.

Chẳng qua là ở dịch giãn cùng nữ nhân cùng đi phòng này thời gian, trong phòng đã ngồi xong hơn vài người rồi.

Cửa là không khóa, bọn họ là trầm mặc.

Đó là bởi vì bọn họ điểm gì đó không có thượng toàn bộ, cho nên không có nói chuyện, chẳng qua là đang đợi đồ mà thôi.

Khi cửa bị mãnh nhiên đẩy ra một sát na kia, tất cả mọi người cho là phục vụ viên ở đưa cà phê, người nào cũng không có để ý, nhưng là một giây kế tiếp, lại tuôn ra tới một câu: "Dịch giả, ta có!"

Sở có từng thấy sóng to gió lớn người, cũng đi theo kinh ngạc ở.

Ngay cả vẫn híp mắt dưỡng thần dịch giản, toàn thân lạnh như là muốn đem cả phòng cũng đông thành băng đích biểu tình, cũng đi theo hơi sùng sốt, hẩn mới chậm rãi mở mắt, bên đầu, nhìn bấy đầu .

Cũng là... . . . Mấy ngày nay, hăn ngày ngày nhớ tới, ngày ngày hận,
ngày ngày suy nghĩ tiểu nữ nhân!

Nàng là thế nào tới nơi này? Nàng tại sao trong lúc bất chợt nói nói như vậy? Nàng không phải là cũng ở cổ hương sao?

Rất nhiều vấn đề, ở dịch giản trong não, trước tiên chột lóe lên, hấn cũng là mở trường hai mắt, lại một lần nữa mở ra, chuyên chú nhìn nơi đó đứng

nho nhỏ bóng dáng, chân thật tồn tại, hẳn mới xác định, thì ra là, không phải là đang nằm mơ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 623: Thiếu Tướng, Ta Có! 【63】

Hắn cũng là mở tròng hai mắt, lại một lần nữa mở ra, chuyên chú nhìn nơi đó đứng nho nhỏ bóng dáng, chân thật tồn tại, hắn mới xác định, thì ra là, không phải là đang nằm mơ.

Nàng thật tới.

Thật xuất hiện.

Thân thể của hắn, trong nháy mắt cứng ngắc.

Chẳng qua là nhìn cái đó e lệ cúi đầu, từ mặt đến cổ, cũng hồng thành một mảnh tiểu nữ nhân, đáy lòng một trận một trận run rẩy.

Nàng mới vừa nói cái gì?

Nói, dịch giản, ta có!

Nàng kêu tên của hắn rồi hả ?

Dịch giản đáy lòng khỏi nói nhiều vui vẻ, nhiều kích động!

Ta có?

Có cái gì rồi hả ? Hài tử sao?

Tim của hắn, đột nhiên lại bắt đầu nhảy lên hai cái, nhanh chóng đứng lên, ở một bên vẫn chưa có hoàn toàn tỉnh táo lại người nhìn chăm chú, hướng chung tình từng điểm từng điểm đi tới.

Bước tiến của hắn rất chậm chạp.

Quả đấm của hắn chặt chẽ siết, nỗ lực siết, tu bổ vô cùng chinh tề móng tay bấm lòng bàn tay của mình, rất đau, thật không giống như là nằm mơ.

Chung tình nghe được tiếng bước chân, quen thuộc tiếng bước chân, là dịch giả.

Lòng của nàng, cũng phanh phanh phanh nhảy, nàng thật không biết bên trong nhà còn có những người khác, nàng rõ ràng đã hỏi phục vụ viên, hỏi hắn, Dịch tiên sinh có phải hay không cùng một nữ nhân ở trong quán cà phê? Phục vụ viên cũng là nói cho nàng biết là, nàng mới có thể suy nghĩ lung tung, tại sao, khi nàng đẩy cửa ra, bên trong nhà lại ngồi nhiều người như vậy.

Chung tình cảm giác mình đã làm sai chuyện, cho dịch giả mất người, cho mình mất người, hắn nhất định sẽ cảm giác mình rất mất mặt, nàng là thê tử của hắn, lại cho hắn như vậy ở đám người trước mặt bêu xấu, hắn vốn là khí cũng không tiêu, sợ lần này, dù phát tức giận.

Nàng nên làm cái gì bây giờ?

Chung tình cũng mau muốn sẽ lo lắng, toàn thân cao thấp, cũng ra đầy mồ hôi lạnh.

Rốt cục, dịch giả cước bộ dừng ở trước mặt nàng, là thật chắc dừng ở trước mặt nàng, thậm chí, giày của nàng cũng cùng giày của hắn tiếp vẫn liêu.

Chung tình đại khí cũng không dám ra ngoài một tiếng, càng thêm thật chắc nhắm mắt lại , giống như là muốn, mình chỉ cần không thấy được sự hiện hữu của hân, hân cũng không thấy được sự tồn tại của nàng một dạng.

Rất có bịt tay trộm chuông tư thái.

Dịch giản không có lên tiếng, chẳng qua là đứng ở trước mặt nàng, một đôi mắt, đen nhánh thâm thúy, thật chắc kiếm nàng, không nói gì, vẫn không nhúc nhích làm, chẳng qua là kiếm.

Hân giống như là đều quên hô hấp giống nhau kiếm.

Chung tình phảng phất có thể cảm giác được ánh mắt của hân, cả người dữ phát co quắp lên, nàng gấp đến độ không biết làm sao, hân vẫn không lên tiếng, trong lòng bàn tay của nàng đều là giọt mồ hôi rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 624: Thiếu Tướng, Ta Có! 【64】

Chung tình phảng phất có thể cảm giác được ánh mắt của hắn, cả người dữ phát co quắp lên, nàng gấp đến độ không biết làm sao, hắn vẫn không lên tiếng, trong lòng bàn tay của nàng đều là giọt mồ hôi rồi.

Nàng âm thầm cắn răng răng, suy nghĩ, trước nói xin lỗi!

Nhất thời, liền không chút suy nghĩ lao vào trong ngực của hắn, sau đó nước mắt nói rơi cũng đi theo hoa lạp lạp rớt xuống, một giọt một giọt, toàn bộ thấm ướt áo sơ mi của hắn: "Thật xin lỗi, ta không biết nơi này có nhiều người như vậy, ta không phải cố ý, không phải là để cho người như vậy mất mặt! Thật xin lỗi, người đánh ta, người mắng ta, người không nên tức giận là tốt!"

Nàng nói rất là ủy khuất, rất là gấp gáp.

Hắn nghe, đáy lòng đau nhói, vươn tay, liền bắt bả vai của nàng, đem nàng từ trong ngực của mình mang ra ngoài, nhìn nàng hoa lệ đầm mưa trước mặt lỗ, còn cảm thấy giống như là nằm mộng.

"Người nói gì?"

"Ta nói ta sai lầm rồi, ta không phải cố ý, người đừng nóng giận, có được hay không?" Chung tình vội vàng lập lại một lần, lôi kéo vạt áo của hắn, tội nghiệp, chọc người đau lòng.

Dịch giản lắc đầu một cái: "Mới vừa rồi, người đẩy cửa, nói cái gì?"

Chung tình ngẩng đầu lên, nhìn hẩn gần trong gang tấc dung nhan, đáy lòng dữ phát khẩn trương, cái này muốn lật trường mục sao?

Nàng điềm đậm đáng yêu: "Ta thật không phải là... . . ."

"Lặp lại lần nữa!" Hẩn cắt đứt lời của nàng, vươn tay, lòng bàn tay kéo khuôn mặt của nàng, lại một lần nữa tái diễn: "Ngoan, lặp lại lần nữa!"

Chung tình giống như là bị mị hoặc một dạng, mơ mơ hồ hồ liền nói ra một câu: "Dịch giản, ta có... . . ."

Lời của nàng âm lần này, mới vừa rơi xuống, đầu của nàng liền bị hẩn kéo.

Môi của hẩn múi, tràn đầy trời đất chiếu nghiêng xuống.

Thỏa mãn, thỏa mãn.

Hẩn là thật thỏa mãn... . . Trời mới biết, một câu nói này, đối với hẩn mà nói, rất cuộc trọng yếu bao nhiêu.

Hẩn không phải người ngu, tự nhiên biết phát hiện ở không có một người nào, không có một cái nào thàng, thầy thuốc cũng không biết nghi ngờ không có mang thai hài tử, nàng lại làm sao biết?

Nhưng là, vô luận nàng là vì sao nghĩ tới đây sao tinh phẩm lấy cố, tuy nhiên nó thật, để cho tim của hẩn, thật to cao hứng một thanh.

Hẩn hôn rất sâu chuyện, không thềm quan tâm chút nào có người trong nhà cũng nhìn, chung tình lại dán hẩn nóng bỏng lồng ngực, dữ phát khẩn trương.

Hắn không tức giận, cứ nhiên hôn nàng, những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm vâng, hắn tại sao có thể tại nhiều như vậy người trước mặt trước hôn tiếp đây?

Chung tình toàn thân cũng bởi vì ướt đầm mồ hôi , nàng tránh được nụ hôn của hắn, muốn cho hắn buông tha mình, đầu nóng lên, liền nói thật: "Thiếu tướng, ta cũng ướt... . . . Người buông ta ra... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 625: Thiếu Tướng, Ta Có! 【65】

Chung tình toàn thân cũng bởi vì ướm đắm mồ hôi , nàng tránh được nụ hôn của hắn, muốn cho hắn buông tha mình, đầu nóng lên, liền nói thật: "Thiếu tướng, ta cũng ướm... . . Người buông ta ra... . ."

Nàng âm điệu, mềm mềm nhũn, giống như là rên rỉ, sau khi nói qua, gò má hồng phác phác, hiển nhiên là không có có ý thức đến mình rốt cuộc nói những lời gì.

Mà nói như vậy ngữ trong, lại cất giấu cỡ nào sâu tầng hàm nghĩa.

Nhưng là, ngồi bên cạnh người, trong nháy mắt toàn bộ đều là muốn lách... . . Mông Dịch dẫn đầu mặt rút gân, sau đó khắc chế không được đại bật cười, trời ạ... . . Hắn chưa bao giờ biết giả cười phải nữ nhân, cư nhiên như vậy... . . Như vậy Nhất Minh Kinh Nhân.

Mông Dịch cười một tiếng, tại chỗ những người đó, các cũng đều cười theo, có hai cô bé, một là Nghê theo, một là Dương đình, mặt đỏ lên, hơi ngượng ngùng.

Mông Dịch để sát vào Nghê theo bên tai, thấp giọng nói: "Những lời này rất tốt, lần sau chúng ta cũng thử một chút? Nếu không, để lại đến Hậu thiên chúng ta đem tâm hôn trong?"

Nghê theo mặt đỏ phát đỏ, muốn cũng không có muốn mở to miệng ra, hướng mông Dịch trên mặt liền cắn tới, nàng cắn dùng sức, cũng không

buông ra, mông Địch nhe răng trợn mắt, cũng không dám vươn tay ngăn trở Nghê theo.

Chung tình nhìn thấy như vậy mọi người đang cười, nàng căn bản không hiểu bọn họ đang cười cái gì, chỉ khi bọn hắn là bởi vì mình mới vừa rồi đẩy cửa đi vào, như vậy lên tiếng kêu một câu nói cười nữa, nhất thời có chút ngượng ngùng, hướng dịch giản trong ngực nắm chặt nắm chặt.

Dịch giản thuận thế ôm nàng, mặt mũi bởi vì câu kia, "Thiếu tướng, ta ướm", không nhịn được hơi cứng ngắc hạ xuống, nếu không phải bên cạnh có nhiều người như vậy đứng ở nơi đó, có lẽ hắn đã sớm vươn tay, đem nàng dẫn vào dưới thân thể của mình, trần trọc triển miên, đến chết phương ngừng.

Dịch giản đích biểu tình, thoát nhìn còn là như vậy thật yên lặng, không có quá lớn đích biểu tình, môi mỏng khẽ trương khẽ hợp, hướng về phía nàng nhẹ giọng nói: "Làm sao ngươi tìm tới nơi này?"

Chung tình nghe được dịch giản ở hỏi mình nói, mà những người đó cũng dù bận vẫn ung dung ngồi ở chỗ đó, cầm ranh mãnh ánh mắt nhìn mình, nàng căng thẳng tờ, nói chuyện liền bắt đầu gập ghềnh: "Là... . . Là có người nói... . . Ngươi cùng nữ nhân tới nơi này... . . Sau đó ta mới theo tới... . . Ta... . ." Chung tình thanh âm của, ngược lại càng ngày càng nhỏ đi, "Ta cho là ngươi... . . Ở bên ngoài, có nữ nhân... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 626: Thiếu Tướng, Ta Có! 【66】

Chung tình thanh âm của, ngược lại càng ngày càng nhỏ đi, "Ta cho là người... . . . Ở bên ngoài, có nữ nhân... . . ."

Chung tình nói chưa dứt lời, vừa nói dịch giản cảm thấy linh hồn của mình cũng bắt đầu run rẩy.

Chung tình, người cũng đã biết, vào giờ phút này, người ở đây hướng về phía ta, biểu đạt có ý gì sao?

Người là ở gián tiếp nói cho ta biết... . . Người ở đây quan tâm? !

Dịch giản định ôm thật chặt chung tình, hẩn cúi đầu, người tóc của nàng hương, môi mỏng khẽ trương khẽ hợp, có ẩm ướt hơi thở, phun ra ngoài, thiên ngôn vạn ngữ, thật ra thì hẩn cũng muốn nói, nhưng là bây giờ, thế nhưng hẩn lại là một lời không nói ra.

Chung tình, người cũng đã biết, người bây giờ, rốt cuộc làm cái gì sao?

Vốn là, mấy ngày nay oán niệm cùng hận ý, cũng chỉ là bởi vì nàng cái cử động nho nhỏ này, toàn bộ tan thành mây khói.

Hẩn chỉ là ôm thật chặt nàng, đáy lòng, đã sớm mềm thành một mảnh.

Chung tình tự nhiên không hiểu vì sao dịch giản trong lúc bất chợt như vậy sâu ôm mình, nàng chẳng qua là cảm thấy nam tử ôm mình đau dữ dội,

không nhin được nhúu mày một cái, nhẹ giọng kêu một câu: "Thiếu tướng...
... Người ôm được rất chắc, ta có chút đau ..."

Dịch giãn hơi buông lỏng một chút khí lực, vẫn như cũ đem nàng vòng ở trong ngực của mình không nói một lời.

Một bên những người đó, cũng đắm chìm ở chung tình mang cho bọn hắn trong rung động, mà nơi đó hai người không coi ai ra gì tình chàng ý thiếp, mãi cho đến có người lên tiếng cắt đứt: "Coi như là muốn nồng chuyện mật ý, có phải hay không các người cũng muốn tránh xuống... .."

Nói chuyện cũng là Dương đình.

Chung tình nghe được Dương đình thanh âm của, thân thể hơi cứng ngắt hạ xuống, nàng nắm thật chắc dịch giãn váy, chết sống không chịu để cho dịch giãn buông ra mình.

Dịch giãn chỉ khi nàng là ở xấu hổ, cũng không có suy nghĩ nhiều, ngược lại thuận thế ôm nàng, một đường đi trở về chỗ ngồi của mình, sau đó ngồi xuống, thuận thế, đem chung tình đặt ở một bên chỗ ngồi.

Chung tình trừng trừng mắt, nhìn một vòng người nơi này, đều là nàng biết, nàng hơi cười cười, lại cảm thấy Tần Diệp, Nghê theo, mỏng Dịch, bao gồm Dương đình ở bên trong, nhìn ánh mắt của mình, như thế quỷ dị.

Nàng không hiểu.

Ngược lại Tần Diệp an vị ở chung tình bên cạnh, cũng nữa khắc chế không được bật cười, sau đó nghiêm trang nhìn dịch giãn, nói: "Không nghĩ tới... .. Các người vợ chồng, tình thú mùi mừi phần! Ta ướ... .."

"Ha ha ha... .." Đây phòng người, lại một lần nữa bởi vì Tần Diệp lời của, cười nghiêng ngã oai.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 627: Thiếu Tướng, Ta Có! 【67】

"Ha ha ha... . ." Đây phòng người, lại một lần nữa bởi vì Tần Diệp lời của, cười nghiêng ngã oai.

Dịch giản vạch môi mỉm cười.

Chung tình lại đột nhiên đang lúc trợn to hai mắt, hồi lâu, nàng mới phát ứng với quá đến mình mới vừa rồi rốt cuộc nói một ít gì nói, lập tức đỏ mặt một mảnh, mắc cỡ đại khí cũng không dám ra ngoài xuống.

Dịch giản tự nhiên nhìn ra được của mình tiểu nữ nhân cũng bị mấy người này trêu chọc mau muốn khóc lên , quá mức thậm chí đã âm thầm cầm ngón tay vẫn nữa vặn phần eo của mình thật, hân vội vàng thu liễm nhất quán thung lại và lạnh nhạt vẻ mặt, nghiêm trang nhìn Tần Diệp, nhẹ nhàng ho khan ho khan cố hống.

Người ở chỗ này, tự nhiên cũng biết thích khả năng chỉ bốn chữ này ý tứ của.

Làm cũng làm qua, phục vụ viên đã tới, đưa lên cà phê cùng làm điểm, bởi vì chung tình đến, lại mới tăng một phần đồ ăn, rồi mới từ bên trong khóa cửa lại, đoàn người ngồi chung một chỗ, bắt đầu đàm luận.

Bọn họ trung gian thỉnh thoảng mang một chút Anh văn tên, chung tình nghe không hiểu, Nghê theo cũng là mọi cách rất nhàm chán, hai tiểu nữ sinh liền lặng lẽ tiến tới cùng nhau, xì xào bàn tán, không dứt.

Nghê theo cùng chung tình đích niên kỷ không sai biệt lắm lớn, Nghê theo cùng mông Địch là từ nhỏ đến lớn một đường lớn lên thanh mai trúc mã, hai nhà đám hỏi, hai người chưa bao giờ trao đổi quá thích còn chưa phải thích, chẳng qua là liền như vậy thuận theo tự nhiên ở chung một chỗ ngây ngô.

Nghe được Nghê theo những lời này, chung tình không nhịn được ghẹo đầu, nhớ lại của mình Nhị tỷ, nàng cùng lỗi lạc cũng là thanh mai trúc mã đâu, có thể một đường đi cho tới bây giờ, thật rất hạnh phúc, rất đẹp đấy.

Mắt của nàng để, lóe ra điểm một cái quang thái, để lộ ra tới nồng nặc mong đợi.

Đích xác là mong đợi.

Nàng chính mình cũng không biết, nàng lúc này, cư nhiên cũng ở đây khát vọng sâu như vậy chuyện.

Mà cái đó cả đời chung ái, có phải hay không... . . . Hẳn cho mình?

Chung tình chậm rãi vòng vo đầu, nhìn về phía dịch giản, phát hiện khuôn mặt của hãn nghiêm túc và nghiêm túc, đang cùng Dương đình tế tế nói gì đó, thỉnh thoảng hai người ở một trang giấy căn câu vẽ phác thảo vẽ, những thứ kia vốn là đang ở ý nhỏ mọn, lại một lần nữa chậm rãi hiện lên ra ngoài.

Nàng hơi mất mát cúi đầu, nhất thời có chút không yên lòng cùng Nghê theo trò chuyện , Dương đình hãy cùng dịch giản một dạng, làm cho người ta tươi đẹp, làm cho người ta rung động, nàng như thế xuất chúng, xuất chúng để cho nàng cũng không biết như thế nào đi ghen tỵ nàng!

Dịch giản công việc, là rất nghiêm túc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 628: Thiếu Tướng, Ta Có! 【68】

Dịch giản công việc, là rất nghiêm túc, mặc dù thỉnh thoảng sẽ xem một chút chung tình, nhưng là phát hiện chung tình cùng Nghê theo ở nơi nào, thoát nhìn cũng không có gì khác nhau, cho nên, nên cũng không là để ý rồi.

Này nói chuyện, liền liên tục nói chuyện hai giờ.

Rốt cục đại công cáo thành, dịch giản chậm rãi đứng dậy, hướng về phía chung tình cười cười, vươn tay, hướng về phía nàng khoát tay áo một cái, chung tình ngược lại nhanh chóng đi tới, thuận theo tự nhiên bị dịch giản lôi kéo, mình liền ngồi ở trên đùi của hắn.

Dương đình ngồi ở một bên, nhàn nhạt nhìn bọn họ, khóe miệng hàm chứa vui vẻ.

Nàng một màn kia mỉm cười ánh mắt, rơi vào chung tình đáy mắt, đến bị xuyên tạc trở thành nhìn dịch giản.

Chung tình đầu trong bây giờ đối với Dương đình nhất là nhạy cảm, nàng luôn là cảm thấy Dương đình là ưa thích dịch giản, cho nên bấu môi, liền dùng đưa đầu, vừa vặn chặn lại Dương đình tầm mắt.

Dương đình đứng dậy, tính hạ mình trở về nước, dịch giản tiểu thê tử cũng nhìn thấy, hắn tiểu thê tử Nhất Minh Kinh Nhân phách lực cũng nhìn thấy, mà mình muốn cùng dịch giản nói chuyện tình cũng biết phải không

sai biệt lắm, thứ bảy là mồng Địch cùng Nghê theo đám cưới, quá hôn sự của bọn hăn, mình cũng là phải về Anh quốc.

Nhất thời, liền cười nói: "Tối nay, chúng ta đi 醉 ẩm các ăn cơm, thật nhiều năm chưa từng đi , nơi đó là trăm năm tiệm cũ."

Đoàn người cũng là không có có bất kỳ dị nghị, dịch giản tất nhiên gạt đầu đồng ý, 醉 ẩm các ở x thị thức ăn từ trước đến nay đều là xuất chúng nhất, cho nên, nhân cơ hội này, đúng dễ dàng mang theo chung tình quá khứ nếm thử một chút tiên.

Chung tình không muốn đi, nàng chính xác mà nói, là không muốn để cho dịch giản cùng Dương đình ở chung một chỗ, nhưng là nàng lại lại có thể cự tuyệt, dù sao làm vợ người, nhất định phải làm chính là lấy phu là trời, thuận theo, phục tòng, trượng phu tất cả nói đi, nàng kia chỉ có thể đi theo đi.

Cho nên, liền đứng lên, mặc cho dịch giản ôm lấy mình, mấy người, rải rác xuống xe, hướng phòng cà phê lầu dưới đi tới.

Tính tiền, của mình cũng lái xe này, cho nên thẳng giải tán, hẹn ước ở 醉 ẩm các thấy.

Dương đình không có lái xe, cho nên liền nhìn một vòng, liền muốn đáp dịch giản đi nhờ xe, dịch giản từ chắc là sẽ không cự tuyệt, chung tình đáy lòng, dĩ phát không thoải mái!

... ..

Chung tình tự nhiên sẽ không biết, nàng mới vừa vào phòng cà phê không lâu, gì yên tĩnh viện liền dẫn tiểu Vân xuất hiện, hai người ở đối diện trong quán trà ngồi, cầm trong tay bốn chuyết máy chụp hình, giống như là đang chờ cái gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 629: Thiếu Tướng, Ta Có! 【69】

Chung tình tự nhiên sẽ không biết, nàng mới vừa vào phòng cà phê không lâu, gì yên tĩnh viện liền dẫn tiểu Vân xuất hiện, hai người ở đối diện trong quán trà ngồi, cầm trong tay bốn chuyết máy chụp hình, giống như là đang chờ cái gì.

"Lần này, ta nhất định phải đem hình làm cho người ta tự mình truyền cho cố hương nữ nhân kia, để cho nàng biết, nàng đã không phải là Thiếu tướng chuyên cứng chịu rồi !"

Gì yên tĩnh viện ngắt đầu, hướng về phía tiểu Vân cười lạnh nói.

Thật tốt thời cơ, nàng lại là không thể bỏ qua, chỉ cần có thể đem Thiếu tướng cùng nữ nhân kia quan hệ khuấy rách, nàng làm cái gì nhưng đều là nguyện ý!

Nàng muốn, nàng nhất định phải để cho nữ nhân kia biết, trượng phu của nàng, Thiếu tướng, ở bên ngoài, còn có một nữ nhân đâu! Không chỉ là chính nàng, đừng tưởng rằng gả cho Thiếu tướng làm Thiếu tướng phu nhân, Dịch gia mọi người đối với nàng kính sợ rất, nàng lại thật sự cảm thấy có thể không chút kiêng kỵ khi dễ nàng, nhắm vào nàng!

Thật ra thì, đến tận sau lúc đó, gì yên tĩnh viện cũng không biết tại sao trong lúc bất chợt ban đầu chung tình nói thật hay tốt muốn rời đi, nhưng là lại biến chuyển ý định, gả cho dịch giản.

Có lẽ nhất lúc mới bắt đầu, nàng chỉ là ưa thích Thiếu tướng, mê luyện nam tử kia, mới có thể suy nghĩ muốn đem chung tình đuổi khỏi.

Nhưng là chuyện, càng phát ra triển càng để cho nàng cảm giác mình giống như là bị chung tình đùa bỡn.

Chính nàng tìm tới cửa, cùng mình nói cái kia giống như thích đáng, kết quả đợi đến nàng hao tổn tâm cơ thay nàng sắp xếp xong xuôi hết thảy, nàng ngược lại xoay người không tới, lỗ hện , thoát nhìn, giống như là cố ý trên đùa nàng một dạng!

Sau lại, đám cưới trên, nàng ngay trước nhiều người như vậy mặt, đem rượu của nàng hắt vẩy ở trên người của mình, sau đó giả bộ tới Sở Sở bộ đáng đáng thương, để cho nhiều người như vậy cũng nhìn, còn đối với mình nói hết chỉ trích nói.

Thiếu tướng càng thêm lãnh khốc vô tình phái người đem nàng ném ra ngoài! Từ đó về sau, không bao giờ ... nữa chịu liếc nhìn nàng một cái!

Nàng gì yên tĩnh viện từ nhỏ đến lớn, khi nào bị quá như vậy biệt khuất chuyện tình, đáy lòng của nàng, đã sớm đem chung tình coi là đã biết một đời một thế bên trong, địch nhân lớn nhất.

Cho nên, cho tới bây giờ, nàng chính mình cũng không biết mình rốt cuộc là ở tranh đoạt Thiếu tướng, hay là đang cùng nữ nhân kia, liều mạng đối với làm!

Bình tĩnh mà xem xét, nàng chưa từng thấy qua Chung gia Lục tiểu thư thời gian, ở x thị quý tộc trong vòng, cũng đã nghe thấy qua Chung gia Lục tiểu thư danh hiệu rồi.

Mọi người nhắc tới nàng thời gian, cũng là một bộ kính sợ bộ dạng, tránh, giống như là sợ bị nàng ép xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 630: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【70】

Lúc mọi người nhắc tới cô ta, cũng mang dáng vẻ sợ sệt, tránh né, giống như sợ bị cô ta chèn ép.

Khi mọi người thấy Hà An Viện cũng mang dáng vẻ cẩn thận, khi đó, mọi người đều cho rằng cô ta chính là vị hôn thê của thiếu tướng, Thiếu tướng phu nhân tương lai.

Cũng chính là khi đó, thật ra thì đáy lòng của cô ta vẫn luôn có phần không phục Chung Tình, nhưng sau, ai ngờ hai người sẽ gặp nhau, sau đó, lại đấu tranh đến mức độ này!

Hà An Viện càng nghĩ, đáy lòng càng bất ổn, cô ta sẽ không thua, chỉ cần cô ta không chết, một đời một kiếp này, cô ta muốn thắng Chung Tình một lần!

Cô ta hít sâu một hơi nhìn chăm chăm cửa ra vào quán cà phê.

Thời gian trôi qua từng chút một, đã hai tiếng, thiếu tướng cùng cô gái kia còn chưa ra ngoài, cậu mình tự phái người đi theo dõi thiếu tướng, sao có thể có thông tin sai?

Hà An Viện hít sâu, từ từ đợi, kiên nhẫn chờ đợi.

Rốt cuộc, cô ta cũng nhìn thấy thiếu tướng ra ngoài, bên người còn có một cô gái, hơn nữa thiếu tướng còn ôm cô gái kia!

Cô ta chưa từng thấy thiếu tướng ôm ai trừ Chung Tình, nói vậy... . . .
Lần này thiếu tướng thật sự động lòng với phụ nữ bên ngoài!

Hà An Viện lại ghen tỵ, cảm xúc cần bao nhiêu phức tạp có bấy nhiêu phức tạp, cô ta thúc giục Tiểu Vân: "Nhanh lên một chút, lấy máy chụp hình ra, thiếu tướng đã ra ngoài rồi."

Tiểu Vân ở một bên, nghe theo lời Hà An Viện, nhanh chóng lấy máy ra chụp : "Tiểu thư, được rồi."

"Chụp nhanh lên, bọn họ đang lại gần, nhất định phải chụp kĩ dáng người của cô gái kia." Hà An Viện ở một bên dặn dò, ánh mắt của cô ta vẫn nhìn chăm chăm vào Dịch Giản cách đó không xa.

Đáy mắt thoáng hiện một tầng ánh sáng của tình ái, anh vẫn còn mê người như thế, chỉ cần liếc mắt nhìn, cũng đều cảm thấy mình phất như sẽ chết mất.

Xe dừng ở đầu đường, mấy người thoải mái đi bộ, hơn nữa trên đường phố người đến người đi, Hà An Viện không biết Bạc Dịch bọn họ, chỉ cho rằng bọn anh là đối tác của thiếu tướng, không mấy quan tâm, cô ta chỉ chú ý tới người phụ nữ mà thiếu tướng che chở, yêu thương vụn phần trong ngực, thỉnh thoảng anh quay đầu, tặng cho cô gái trong ngực một ánh mắt đầy thâm tình, hoặc thỉnh thoảng lại thay cô gái kia gỡ một lọn tóc rối.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 631: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【1】

Thỉnh thoảng anh quay đầu, tặng cho cô gái trong ngực một ánh mắt đầy thâm tình, hoặc thỉnh thoảng lại thay cô gái kia gỡ một lọn tóc rối.

Trên mặt Dịch Giản, vẫn là vẻ dịu dàng như thế.

Hà An Viện nhìn có chút sững sờ, có chút mê mẩn.

Ánh mắt của cô ta, có chút êm ái, chẳng qua chỉ nhìn chăm chăm vào Dịch Giản.

Trên mặt, vốn là thâm tình đầy kích động, lại chậm rãi lắng đọng trở thành một loại u buồn vô chừng mực, không cách nào hòa tan.

Có phải anh có thể dịu dàng với bất kì cô gái nào, duy chỉ có Hà An Viện cô là không thể?

Rốt cuộc cô ta không tốt ở đâu?

Ai có thể nói cho cô ta biết?

Cô ta sẽ sửa lại toàn bộ, có được hay không?

Hà An Viện siết chặt khăn tay, giọng cũng có chút buồn bã, hết như đang tố cáo, toàn bộ đều truyền vào tai Tiểu Vân.

"Chụp được chưa?"

"Tiểu thư, đang chụp, chỉ là của em cảm thấy bóng dáng cô gái kia rất quen thuộc, giống như đã gặp qua ở nơi nào, nhưng lại bị thiếu tướng che mất khuôn mặt, chụp không tới."

"Quen sao?" Lần này, rốt cục Hà An Viện cũng chịu ánh mắt từ trên người Dịch Giản dời đến cô gái bên cạnh anh.

Mặc sườn xám trắng, giày cao gót màu đen, bước đi ưu nhã.

Eo của cô, rất thon, không được một nắm, mỗi một bước chân đều rất nhẹ nhàng, dù là Hà An Viện cũng cảm thấy lòng mềm theo.

"Đúng là có chút quen thuộc... . ." Hà An Viện nói rất nhỏ, lòng không nhìn được bắt đầu suy nghĩ lung tung, chẳng lẽ người phụ nữ này có ở nhà họ Dịch? Cô ta nhìn dáng người ấy, không chỉ là có chút quen thuộc, là rất quen thuộc... . .

Hà An Viện nghĩ tới đây, đáy lòng đột nhiên cả kinh, cô ta giống như đoán được gì, cẩn thận nhìn thêm lần nữa.

Thật lâu, cô ta mới run rẩy nói với Tiểu Vân: "Người kia... . . Em không cảm thấy nhìn quen mắt sao? Cô ta... . . Cô ta giống như... . . người phụ nữ kia!"

Tiểu Vân nghe Hà An Viện nói như vậy mới hồi thần, "Tiểu thư không nói em còn không nghĩ đến, cô vừa nói, em vừa nhìn sang, thật sự là rất giống... . . Thật sự giống như Thiếu tướng phu nhân... . ."

Đang lúc hai người đoán như vậy, Chung Tình trong lúc bất chợt xoay đầu, cũng không biết là đang nói những gì cùng thiếu tướng, khuôn mặt vừa vặn đối mặt với Hà An Viện ở nơi này.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 632: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【2】

Đang lúc hai người đoán như vậy, Chung Tình trong lúc bất chợt xoay đầu, cũng không biết là đang nói những gì cùng thiếu tướng, khuôn mặt vừa vặn đối mặt với Hà An Viện ở nơi này.

Hà An Viện liên tiếp lui về phía sau hai bước, chiếc khăn trong tay, lập tức rơi trên mặt đất.

Không đoán thì tốt.

Vừa đoán, thật sự chính là cô ta!

Tiểu Vân cũng trợn to hai mắt, há to miệng, không thể tin nhìn Hà An Viện, hồi lâu, cô ta mới lắc đầu, run lấy bấy nói: "Tiểu thư, người kia, dáng dấp cũng rất giống Thiếu tướng phu nhân. . ."

"Không phải là giống, này rõ ràng chính là cô ta!" Trời mới biết, Hà An Viện rốt cuộc mất bao nhiêu sức lực mới có thể đón nhận cảnh tượng này, cô ta lạnh lùng cười, mang theo vài phần tự giễu: "Không phải nói cãi nhau sao? Sao hiện tại cô ả còn có thể tới nơi này? Hơn nữa thiếu tướng còn đợi cô ta, còn tốt như vậy sao? !"

"Ai có thể nói cho tôi biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Hà An Viện như muốn chết đi sống lại, đợi lâu như vậy, rốt cục đã chờ được một cơ hội, cho là đã tới, có thể đạt tới mục đích của mình, khổ sở

chờ tại chỗ này hết như trộm, chờ lâu như vậy, chụp nhiều hình như vậy, nhưng bây giờ mới phát hiện, những hình này, người muốn đưa, lại chính là cô gái trong hình!

Những ý tưởng kia còn rất tốt, nhưng vào giờ phút này, toàn bộ đã rơi vào khoảng không!

"Tiểu thư... . . . Lần này nên làm gì bây giờ?" Tiểu Vân cũng không nghĩ tới mọi việc sẽ biến thành như vậy: "Nhưng, rõ ràng người đi vào với thiếu tướng không phải là thiếu tướng phu nhân, thế nào ra ngoài liền biến thành Thiếu tướng phu nhân? Chẳng lẽ là tin tức sai?"

"Không đúng... . . . Cậu đã làm việc thì luôn rất cẩn thận, nhất là cậu cẩn tiền, mà tôi lại là người dễ dàng ông ta rất nhiều tiền, sao ông ta có thể để xảy ra chuyện không may?" Hà An Viện lắc đầu, chính cô ta cũng rất buồn bực!

Mắt thấy Dịch Giản cùng Chung Tình còn có chưa nhận ra có người đang theo dõi mình, mấy người cũng rời đi, Hà An Viện lúc này mới phiền não đứng lên, ném mấy đồng bạc, liền đi ra ngoài.

Tiểu Vân ôm máy chụp hình, đi theo sau lưng Hà An Viện.

Hà An Viện vừa nhìn thấy máy chụp hình, đáy lòng lại trở nên rất loạn, không nhịn được hét to một tiếng: "Đập nó đi cho tôi!"

"Nhưng, tiểu thư, đây chính là thứ mà đại phu nhân vất vả mua về từ nước ngoài!" Tiểu Vân biết tính tình Hà An Viện, khi khó chịu liền thích đập đồ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 633: Cách Dừng Thật Sự Của Nước Mắt [3]

"Nhưng, tiểu thư, đây chính là thứ mà đại phu nhân vất vả mua về từ nước ngoài!" Tiểu Vân biết tính tình Hà An Viện, khi khó chịu liền thích đập đồ.

Hà An Viện đón xe kéo, Tiểu Vân ngồi lên, ngực của cô ta phập phồng liên tục, hết như vẫn còn đang tức giận.

Chính xác là vẫn còn tức giận, cô ta cảm giác rõ ràng lúc ban đầu là mình chiếm hết thế thượng phong, nhưng là bây giờ, hết lần này tới lần khác, chuyện gì cũng không được như ý.

Hà An Viện báo địa chỉ, cô ta muốn đến sông Hoài tìm cậu cô ta đi, hỏi một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Dọc theo đường đi, Hà An Viện vẫn luôn nghiêng đầu, nhìn phía ngoài, cả người cô ta có chút không yên lòng.

Tốc độ xe kéo vốn cũng không mau, cũng có thể nhìn rõ ràng cảnh tượng bên cạnh, Hà An Viện cẩn thận nhìn một chút, lại đột nhiên đang lên tiếng hô một câu: "Dừng xe!"

Tiểu Vân không biết vì sao Hà An Viện đột nhiên lại kêu dừng xe, vừa muốn quay đầu hỏi, Hà An Viện đã nhanh chóng xuống xe, Tiểu Vân chỉ có thể cho tiền người đánh xe, đi theo sau lưng Hà An Viện.

"Tiểu thư, cô đang nhìn gì vậy?"

"Em biết người đàn ông kia không?" Hà An Viện vươn tay, nhẹ nhàng chỉ, Tiểu Vân nhìn sang, suy nghĩ một chút, mới nói: "Nhìn rất quen mắt, hình như đã từng gặp ở nhà họ Dịch, à, đúng rồi... . . . Anh ta không phải là đại thiếu gia của nhà họ Trác sao?"

"Đại thiếu gia của nhà họ Trác, có phải chính là chồng nhị tiểu thư nhà họ Chung hay không?"

"Đúng vậy, vậy thì sao?" Tiểu Vân kinh ngạc nghiêng đầu, nhẹ giọng hỏi một câu.

"Không sao, chỉ là ta nhớ, mọi người nói Đại thiếu gia của nhà họ Trác cùng nhị tiểu thư nhà họ Chung, từ nhỏ là thanh mai trúc mã, vô tư, sau kết hôn, lại trở thành một đoạn giai thoại, nhưng, ta đã gặp nhị tiểu thư nhà họ Chung, dáng dấp rất đoan chánh, nhưng em xem cô gái đang đi theo bên cạnh Đại thiếu gia của nhà họ Trác, có phải cảm thấy rất xa lạ không?" Hà An Viện cẩn thận nhìn chăm chăm hai người cách đó không xa, nhẹ giọng hỏi.

"Rất lạ, chẳng qua, việc này có liên quan gì?" Tiểu Vân không hiểu mà hỏi.

"Liên quan cũng không lớn, đàn ông ở bên ngoài nuôi một người phụ nữ, mê luyến một người phụ nữ, là chuyện chẳng có gì, nhưng. . . Đối với nhị tiểu thư của nhà họ Chung mà nói, nuôi ở trong phòng, chỉ có một người đàn ông như vậy, nếu như cô ta biết, chồng của mình có phụ nữ ở bên ngoài, cô ta có thể điên mất không đây?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 634: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt [4]

"Liên quan cũng không lớn, đàn ông ở bên ngoài nuôi một người phụ nữ, mê luyến một người phụ nữ, là chuyện chẳng có gì, nhưng. . . Đối với nhị tiểu thư của nhà họ Chung mà nói, nuôi ở trong phòng, chỉ có một người đàn ông như vậy, nếu như cô ta biết, chồng của mình có phụ nữ ở bên ngoài, cô ta có thể điên mất không đây?"

Hà An Viện đặc chí nói tới chỗ này, sau đó nghĩ lại: "Tiểu Vân, nhanh chụp mấy tấm hình."

"Tiểu thư, chụp hình làm gì? Chuyện của đại thiếu gia nhà họ Trác liên quan gì tới chúng ta?" Tiểu Vân không hiểu hỏi.

"Em ngốc à, chẳng lẽ em không biết Chung Tình từ trước đến nay đều rất quan tâm cô chị hai này sao, con mèo đó, không phải là do cô chị hai đó đưa cho cô ta sao?"

"Cô ta rất quý nó, luôn ôm trong lòng!"

"Như vậy có thể thấy được, nhất định cô ta sẽ không để cho chị hai của mình rơi lệ, nhất định sẽ phá huỷ cho được mấy tấm hình này... . ."

"Khi đó, ta liền quyền, mà Chung Tình, tôi muốn xem cô lấy cái gì trao đổi cùng tôi... . ." Hà An Viện nghĩ tới đây, nhất thời cảm thấy đáy lòng thư thả rất nhiều, xem ra, hôm nay cô ta ra ngoài, còn chưa tính là trắng tay, vẫn lấy được chút đồ tốt.

Tiểu Vân thấy Hà An Viện nói như vậy, nhất thời cũng sáng tỏ ý của Hà An Viện, lập tức gật đầu một cái, lấy chụp Trác Nhiên và cô gái ở phía xa.

Hà An Viện nhàn nhạt nhếch môi, lòng tự có một ý định.

=====

Trong phòng.

Sang trọng, ưu nhã thích ý.

Mấy người vây tại một chỗ, nghe tiểu nhị ở đọc tên món ăn.

Dương Đình là người thích thưởng thức, vì thế nhanh chóng chọn đồ ăn, chọn xong, quay đầu, nhìn Chung Tình, rất tốt bụng hỏi một câu: "Chung tiểu thư, cô thích ăn cái gì?"

Chung Tình lắc đầu, có chút không thể nào vui vẻ nói với Dương Đình nói: "Gì cũng được."

Cô nói chuyện với Dương Đình khá khách sáo ..., nhưng lại có thể cười rất tươi với Nghê Y.

Dương Đình thấy Chung Tình như vậy, hơi lúng túng, cũng may cô cũng không để ý, nhanh chóng cười, mãi đến khi có đồ ăn, khúc nhạc đệm lúng túng ấy liền được bỏ qua.

Dịch Giản chỉ cho là Chung Tình không thích Dương Đình, anh cũng không biết Dương Đình đã chọc Chung Tình khi nào, quay đầu, muốn nhắc nhở Chung Tình một chút.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 635: "Tt" Đích Thực Thực Dụng Đồ 【5】

Dịch Giản chỉ cho là Chung Tình không thích Dương Đình, anh cũng không biết Dương Đình đã chọc Chung Tình khi nào, quay đầu, muốn nhắc nhở Chung Tình một chút, nhưng lời nói đến khoe môi, thấy Chung Tình đối cười với mình, liền nuốt lời nói xuống.

Vậy mà, Chung Tình nhưng vẫn tỉ mỉ phát hiện cử động nho nhỏ kia Dịch Giản, lòng cô hoảng hốt, liền cười khẽ với Dương Đình một chút.

Thật ra thì cô cảm thấy, mình sắp khóc lên rồi!

Món ăn rất nhanh liền được đưa lên.

Một bàn người, vây quanh những thứ thức ăn kia, từ từ ăn.

Trên bàn cơm, thỉnh thoảng mọi người sẽ chút uống rượu, Dương Đình cho tới bây giờ đều xử sự hào phóng, quay đầu, thỉnh thoảng cười với Chung Tình, còn thân thiện cầm ly rượu lên kính Chung Tình uống.

Chung Tình không tình nguyện, chậm chạp không động, Dịch Giản nghiêng đầu, khẽ nhắc nhở cô, Chung Tình hồi thần, mím môi, vẫn nâng ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Lúc trước, anh đều không để cô uống, nhưng hôm nay, lại bắt cô uống!

Cô uống có chút nhanh, không cẩn thận bị sặc, bị nghẹn ở cổ họng, rất khó chịu, không nhịn được cúi thân, thở hổn hển.

Dịch Giản vội vàng vỗ lưng của cô, đỡ rất nhẹ.

Chung Tình vất vả lắm mới dừng lại, ngồi thẳng người, hơi mang theo vài phần áy náy nhìn mọi người ở chỗ này, sau đó liền ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh Dịch Giản, không nói tiếng nào.

Dịch Giản lại rất quan tâm Chung Tình, vội vàng bưng một chén nước lọc để cho Chung Tình uống nhuận khí .

Chung Tình uống xong, vẫn cảm thấy trong cổ họng đau rát, giống như bị lửa đốt.

"Chung Tình không biết uống rượu, Giản, sao cậu không nói, cần gì phải bắt cô ắt uống, lấy trà thay rượu không phải là tốt sao?" Dương Đình đứng ở một bên, hơi mang theo vài phần chỉ trích nói với Dịch Giản.

Dịch Giản không lên tiếng, nhú mi, im lặng không nói.

Chung Tình lắc đầu, cố gắng ép mình phải có dáng vẻ tự nhiên hào phóng: "Không sao, mới vừa rồi chẳng qua là không cẩn thận bị sặc thôi."

Dương đình cười cười, đứng lên, nói: "Tôi đi đến phòng rửa tay."

Sau đó cô liền đi ra khỏi cửa, ai biết cô mới vừa đi hai bước, vấp chân một cái, cả người trong lúc bất chợt ngã xuống mặt đất.

Dịch Giản cách gần nhất, thấy tình cảnh như vậy, vội vàng đứng dậy, lập tức ôm Dương Đình té trên đất.

Dương Đình ngất xỉu đột ngột, dọa mọi người một phòng sững sờ theo.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 636: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【6】

Dương Đình gật đầu đột ngột, dọa mọi người một phòng sững sờ theo.

Bạc Địch Nghê Y Tần Diệp nhanh chóng chạy tới bên người Dương Đình, duy chỉ có Chung Tình ngồi ở chỗ ngồi của mình, một đôi mắt, vẫn nhìn chăm chăm Dịch Giản, cô rõ có thể cảm thấy được chút lo lắng từ trên biểu cảm của Dịch Giản.

Thật ra thì Chung Tình vẫn cho là, nếu như có một ngày, Dịch Giản thay lòng với người khác, cô sẽ không để ý.

Dù sao, đây là chuyện thường tình.

Đàn ông nào chẳng một lòng hai dạ?

Cô vẫn cho là, thật ra mình giả cho Dịch Giản chỉ vì muốn hành hạ Hà An Việ, cô hận Hà An Việ, hận cô ta đoạt mất con của mình.

Nhưng, cô lại không nghĩ tới, hôn nhân mà cô lợi dụng, cuộc hôn nhân với anh, sẽ đi đến trình độ này, lại sẽ phát sinh biến hóa như thế!

Cô mơ hồ cảm giác được lòng mình đang đau khổ.

Gần đây, thường như vậy, là sau khi Dương Đình xuất hiện, chỉ nghĩ đến anh, sẽ không tự chủ được mà liên tưởng đến Dương Đình, toàn thân cô sẽ bắt đầu không tự chủ được mà để ý đến mọi thứ.

Từ lúc mới bắt đầu, cô cho là những chuyện này chẳng qua chỉ là do lòng tự ái, nhưng bây giờ, cô lại phát hiện, cô thật sự có chút ghen.

Phụ nữ, thứ đáng thương nhất, chính là lòng đố kỵ.

Đó là nguồn gốc của hết thảy tội ác.

Chung Tình hịt sâu, cứng nhắc ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, cô âm thầm tự nói với mình, không được để ý, bỏ qua, đừng nghĩ quá nhiều... . . .

Tần Diệp chỉ hơi bắt mạch, sau đó liền nhanh chóng nói: "Cô ấy có thai, đã hơn hai tháng, mình lại không phát hiện?"

"Nhanh lên, mang cô ấy đi về trước, chỉ cần châm một chút sẽ không sao."

Mang thai sao?

Là của ai?

Đầu Chung Tình như nổ tung, cô quay đầu, nhìn Dịch Giản đã khom người ôm Dương Đình dậy, tròn mắt Dịch Giản mang theo chút hoảng hốt, giống như bị ai, giống như hoài niệm.

Mang thai, có thai, từ ngữ như vậy, đối với Dịch Giản mà nói, cho tới bây giờ đều là nhắc nhở anh nhớ tới, đã từng, anh cũng từng có một đứa con, bị anh không chút lưu tình lấy xuống!

Chung Tình ngồi ở chỗ đó, hơi run rẩy, cô cảm thấy thế giới của mình, như trong nháy mắt đã hết như ngôi vụn.

Dịch Giản cùng Tần Diệp vội vàng vàng vàng rời đi, Bạc Dịch cùng Nghê Y xoay người, gọi Chung Tình, ý bảo cô đi theo mọi người.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 637: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【7】

Dịch Giản cùng Tần Diệp đã vội vội vàng vàng rời đi , Bạc Dịch cùng Nghê theo xoay người, gọi Chung Tình, ý bảo cô đi theo anh của cùng đi, sắc mặt Chung Tình không được tốt, giống như mộng du đi theo sau lưng Bạc Dịch cùng Nghê Y.

Bọn họ đi đến nhà họ Bạc.

Một số người luống cuống tay chân vây quanh Dương Đình, cũng may Tần Diệp là bác sĩ, một ít chuyện rất nhanh liền xử lý tốt.

Chung Tình vẫn luôn đứng ở một bên, nhìn chăm chú.

Rốt cuộc lúc kết thúc, Dịch Giản mới ngẩng đầu lên, thấy được cô.

Dịch Giản chậm rãi đi tới trước mặt Chung Tình, đáy mắt chợt loé lên chút ánh sáng, vươn tay, kéo cô vào ngực, nhẹ giọng hỏi thăm: "Sắc mặt khó nhìn như vậy? Không thoải mái sao?"

Chung Tình nhìn người trước mặt, chẳng qua chỉ cảm thấy vô cùng hoảng hốt, cô mở miệng, có thiên ngôn vạn ngữ muốn hỏi anh, đến cuối cùng, chỉ nói được một câu: "Chúng ta về nhà, có được không?"

Cô tuyệt đối không muốn phải ở lại chỗ này nữa.

Không muốn trơ mắt nhìn anh đối tốt với cô ấy!

Dịch Giản quay đầu lại, nhìn Dương Đình một chút, lại nhìn Chung Tình một chút, sau đó mới giơ tay lên, xoa gò má Chung Tình một chút: "Chờ Dương Đình tỉnh, chúng ta trở về được không?" Chung Tình cắn môi, nhìn chăm chăm vào Dịch Giản, nhìn một chút, nước mắt lập tức liền chảy ra.

Vừa chảy đã đông đầy rất nhiều uất ức.

Dịch Giản thấy Chung Tình vừa khóc, lòng cũng rối cả lên, ngay cả anh cẩn thận như thế, vẫn còn có lúc bất cẩn.

Chung Tình lao vào trong ngực của anh, ông hông, ôm thật chặt.

Dịch Giản vươn tay, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của cô, an ủi từng chút một, giọng nói ảm chứa thâm tình: "Thế nào? Hả?"

Chung Tình tựa vào ngực của anh, khóc như mưa, một chữ cũng không nói ra, Dịch Giản dần có chút bất an, Chung Tình như vậy, đây là lần đầu tiên anh gặp phải, anh như đồ con nít, đồ Chung Tình: "Nói cho anh biết, sao vậy? Có anh ở đây, đừng khóc....."

Chung Tình vừa nghe thấy anh còn có thể bình thản ung dung dụ dỗ mình như thế, lòng càng đau đớn, khóc càng lợi hại hơn.

Mọi người trong phòng nhìn Chung Tình, không hiểu rốt cuộc là thế nào.

Chung Tình vừa khóc, vừa lau nước mắt, còn cố gắng nói: "Anh....Anh..... Đồ gạt người!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 638: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【8】

Chung Tình vừa khóc, vừa lau nước mắt, còn cố gắng nói: "Anh....Anh..... Đồ gạt người!"

Chung Tình những lời này vô cùng bất ngờ, Dịch Giản nghe xong hoàn toàn hồ đồ, anh không hiểu ra sao, tuy nhiên chỉ có thể từ từ dụ dỗ Chung Tình, hỏi: "Gạt người?"

"Đúng! Đồ gạt người!" Chung Tình gật đầu, cả người hoàn toàn mất bình tĩnh, giận không thể đánh nhìn Dịch Giản, lại một lần nữa cường điệu nói: "Đúng, anh là đồ gạt người! Dịch Giản, tôi nói tôi có thai, anh cũng không kích động, người ta có, anh lại kích động như vậy....."

Một câu nói, lại tiết lộ toàn bộ tâm sự của cô ra ngoài.

Cả phòng an tĩnh.

Chỉ chốc lát sau, Bạc Dịch lại cười, thì ra là..... Đây là ghen.....

Dịch Giản cũng mới hồi thần, anh nói sao cô lại ghét Dương Đình như vậy, thì ra là, lòng người ta còn đang suy nghĩ linh tinh, trên khuôn mặt lạnh nhạt kia cũng không nhận được mà xuất hiện một nụ cười.

Anh cố hết sức bắt mình không được bật cười, vươn tay, kéo tay Chung Tình, nhanh chóng đi ra khỏi cửa.

Ra khỏi cửa, Bạc Địch bắt lấy tay Nghê Y, ôm cô thật chặt: "Tiểu Y tâm can của anh, em xem Giảm hạnh phúc đến vậy, còn có thể nếm được cảm giác cắn dấm? Lúc nào thì em cũng vì anh cắn một lần dấm vậy?"

Nghê Y không nhìn được tay Bạc Địch, sau đó tà tứ liếc Bạc Địch: "Ý của anh là, bây giờ anh không hạnh phúc?"

"Đúng vậy..... Em cũng không ghen chịu vì anh!"

"Đã không hạnh phúc, như vậy đi, Bạc Địch, anh đừng lấy tôi, tôi bảo đảm sẽ tìm được một người có ngày ghen vì anh, thế nào....."

Sắc mặt Bạc Địch tối sầm, sau đó nhìn chăm chăm vào Nghê Y, nói với Tần Diệp: "Nơi này giao cho cậu, chúng tôi đi giải quyết vấn đề!"

Sau đó khiêng Nghê Y, đi tới phòng ngủ cách vách: "Tốt..... Vậy thì ở trước khi em tìm được cô gái đó, anh phải ăn em cho đủ....."

Ngay sau đó liền truyền đến tiếng thét chói tai của Nghê Y, sau liền nghe được tiếng cửa cách vách bị đóng lại, sau đó, chính là tiếng ném đồ, sau đó liền an tĩnh.....

Tần Diệp không cần đoán cũng biết, cách vách chắc chắn là cảnh tượng cấm trẻ em.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 639: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【9】

Tần Diệp không cần đoán cũng biết, cách vách chắc chắn là cảnh tượng cấm trẻ em.

Anh quay đầu, nhìn Dương Đình hôn mê đang truyền nước trên giường, cả người buồn bực không vui ngồi bên cạnh, vô cùng buồn bực, cách vách là tiếng xuân quang y ni, hoà với cảnh tượng trong vườn hoa, thâm tình vạn chủng... . . .

Tình yêu, thật sự rất kì lạ, có thể... . . thay đổi dáng vẻ của cả một con người... . .

... ..

Lầu dưới.

Trong vườn hoa nhà họ Bạc.

Dịch Giản mặt lạnh nhạt kéo Chung Tình, vội vã ra khỏi nhà họ Bạc.

Kéo cô đến vườn hoa bên dưới.

Dọc theo đường đi, Dịch Giản đều trầm mặc.

Bọn họ đi tới vườn hoa, lúc này Dịch Giản mới buông Chung Tình bị mình kéo một đường ra.

Anh khoanh tay, nhìn cô, ánh mắt nhàn nhạt, bên trong lóe ra chút hài hước vui vẻ.

Chung Tình cúi đầu, hốc mắt hồng hồng, nước mắt vẫn rơi từng viên xuống đất.

Cô thấy anh không lên tiếng, cô cũng học dáng vẻ của anh, không lên tiếng.

Cô nghĩ, địch không động, tôi cũng không động, xem ai làm gì nhau!

Thời gian liền trôi qua như thế, hai người liền trầm mặc như vậy, không nói một lời.

Chung Tình nhỏ mọn, lại bắt đầu thở gấp, rõ ràng là anh sai, nuôi phụ nữ bên ngoài, còn làm lớn bụng người ta, hiện tại lại đứng trước mặt cô, không nói một lời, giả bộ làm như chuyện gì cũng không có phát sinh!

Anh rốt cuộc muốn như thế nào!

Chẳng lẽ, anh kéo mình ra ngoài, chính là muốn cùng mình thương lượng làm thế nào để cưới cô gái kia sao?

Chung Tình mím môi, lòng vô cùng không vui.

Thật ra thì, theo truyền thống nhiều năm của Trung Quốc, đàn ông tam thê tứ thiếp, hơn nữa gia đình nhiều người là chuyện rất bình thường.

Hơn nữa, một khi phụ nữ bên ngoài có con, mẫu bằng tử đất, gả cho người đàn ông đó cũng là chuyện hợp tình lý!

Suy nghĩ của Chung Tình loạn cả lên, cô biết, nếu như anh thật sự muốn cưới cô gái kia, cô cũng không có cách nào.

Dịch Giản nhìn cô không lên tiếng, chỉ cúi đầu, vẻ mặt một hồi trở nên oán hận, một hồi trở nên buồn bã, một hồi trở nên bi phẫn, thay đổi trong nháy mắt, anh không nhận được suy nghĩ trong cái đầu nhỏ như quả dưa ấy của cô, rốt cuộc cả ngày đang suy nghĩ gì?

Nhất thời, Dịch Giản vươn tay, nâng cằm của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 640: Cách Dừng Thật Sự Của Nước Mắt 【10】

Nhất thời, Dịch Giản vươn tay, nâng cằm của cô.

Lòng của anh lại rất phức tạp, vừa vui mừng, vừa đau lòng.

Vui mừng là vì cô lại trong vòng một ngày, cho anh nhiều thứ không thể tưởng được như thế, lòng đau vì cô lại khóc, sao anh có thể thấy lòng của cô đau khổ như thế?

Nhất thời, anh thở dài thở ra một hơi, lau nước mắt của cô, mở miệng, giọng nói rất dịu dàng: "Chung Tình... . . em hãy nghe anh nói... . . anh cùng Dương Đình... . ."

Anh vốn là muốn giải thích.

Ai ngờ Chung Tình nghe được lời như vậy, trong lúc bất chợt ngẩng đầu lên, lắc đầu, cô không muốn nghe, nghe chuyện của bọn anh, cô cảm thấy vừa giận lại không có nhẫn nại, mang theo chút nước nỡ, nói với anh: "Tôi nói trước, tôi phải làm cả!"

Dịch Giản cau mày.

Nhìn chăm chăm vào dung nhan hoa lê đài vũ trước mắt, mắt hiện lên chút nghi ngờ.

"Em nói gì?"

Chung Tình chỉ cho anh là không đồng ý, cắn răng, ngẩng đầu lên, giận dữ nhìn chăm chăm vào Dịch Giản, không sợ hít sâu một hơi, giả vờ hoành tráng, không cam lòng hếch cằm Dịch Giản, thậm chí tiếp sức cho mình: "Tôi phải là cả!"

Trong nháy mắt Dịch Giản như hiểu chút gì, anh có chút dờ khóc dờ cười, lòng cũng thư thả hơn, lần đầu tiên cảm thấy cô khóc, tức giận, mình lại không nóng nảy, ngược lại còn có chút lòng muốn xem kịch.

Anh cũng không giải thích, chỉ nhú mày, lòng rất tò mò, kể tiếp, cô rốt cuộc sẽ làm thế nào!

Chung Tình nhìn Dịch Giản nhú mi, giống như không vui, chẳng lẽ anh còn muốn Dương Đình làm vợ cả sao?

Nhất thời lòng càng nóng nảy, nếu cô đã gả cho anh, anh cưới thêm không nói, còn muốn cướp vị trí vợ cả của cô sao, anh không khỏi quá vô tình rồi!

Chung Tình thầm nắm chặt quyền, dậm chân, nói: "Vốn tôi đã là vợ cả, rõ ràng tôi mới là người anh cưới thật sự, tại sao muốn tôi làm vợ lẽ? Mặc dù cô ấy có con của anh... . . . Nhưng... . . . tôi cũng đã từng như thế!"

Dịch Giản gật đầu một cái, tiếp tục nhìn cô, anh nỗ lực đè nén những cảm xúc vui vẻ trong lòng mình, giả vờ vô cùng nghiêm túc, chậm rãi nói với cô: "Vậy thì thế nào? Tôi thích là được."

Tôi thích là được sao?

Anh vừa nói với Chung Tình như vậy, Chung Tình cũng thật sự có cảm giác nguy cơ, đáy lòng của cô, tầng oán khí của cô, bị anh kích phát hoàn toàn rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 641: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【11】

Anh vừa nói với Chung Tình như vậy, Chung Tình cũng thật sự có cảm giác nguy cơ, đáy lòng của cô, từng oán khí của cô, bị anh kích phát hoàn toàn rồi.

Một giây kế tiếp, cô lại liều mạng nhảy lên, sau đó bắt cánh tay của anh, không chút nghĩ ngợi vừa lên tiếng, cắn thật mạnh.

Cô thật sự dùng sức cắn.

Cô không biết mình lấy dũng khí từ đâu, trong nháy mắt chỉ muốn phát tiết như vậy.

Cô rất đau lòng, hơn nữa còn cảm thấy anh rất đáng đòn, đánh anh cô không dám, cho nên, đầu nóng lên, liền bắt cánh tay của anh, cắn thật mạnh.

Dịch Giản cau mày, thật sự rất đau, cau mày, muốn rút tay khỏi miệng cô, ai biết anh vừa động, cô liền dùng sức, cô vừa cắn, vừa khóc, trong miệng còn hàm hàm hồ hồ mắng: "Đồ lưu manh nhà anh, đồ gậy người!"

Dịch Giản nghe cô hùng hùng hổ hổ như vậy, giống như người phụ nữ chanh chua, một tiểu oán phụ, đáy lòng lại vui vẻ rạo rức.

Rốt cuộc Chung Tình vẫn không dám cắn hết, cắn một nửa, dùng hết sức, tạo thành hai hàng dấu răng trên tay anh, vô cùng nổi bật, mơ hồ

phiếm tia máu.

Chung Tình căn cũng đã căn, cũng phát tiết xong rồi, chỉ còn dư lại sự uất ức cùng cực.

"Anh... tại sao anh có thể như vậy, anh nói anh vĩnh viễn thích tôi, tại sao trong nháy mắt anh lại đi thích một người như thế?"

"Tôi đã sớm nên biết... . . . Đàn ông các anh đều là người như vậy, thấy một thích một, cha tôi cũng là như vậy, anh cũng như vậy... . . . Các anh đều là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời, tôi thật là khờ, lại còn tin anh, lời anh nói, đều là gạt người, anh thật sự là một tên gạt người, tên lừa gạt, lời ngon tiếng ngọt trong miệng anh tự nhiên đơn giản như ăn cơm và ngủ, tôi hận anh, hận anh... . . . Hận anh chết đi được!"

Cô vừa nói, vừa khóc, thật sự như đang cố phát tiết hết mọi sự uất ức trong lòng mình.

Cái gì mà lẽ nghi, cái gì là tam tông tứ đức, cô cũng không quản nữa rồi.

Cô ở trên thế giới này, một người thích mình cũng không có, thật vất vả mới tìm được anh, hiện tại anh còn như thế, còn lừa gạt cô, dụ dỗ cô.

Chung Tình không thể nói được lòng mình đau đớn, tức giận đến nhường nào!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 642: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【12】

Chung Tình không thể nói được lòng mình đau đớn, tức giận đến nhường nào!

Ý nghĩ từ nhỏ đến lớn cô không hề muốn trải qua, giờ lại ập lên người cô.

"Tôi thật là đàn, biết rõ mà vẫn còn bị mắc lừa, tôi thật là đàn... . ."

Chung Tình rất hận, dùng sức liếc một cái Dịch Giản, khuôn mặt đau thương, ánh mắt cũng sừng đỏ, cô vươn tay, gạt hết nước mắt, tay ướt nhẹp, rất không thoải mái, liền lau hết lên áo sơ mi đắt tiền của Dịch Giản, cô chà, cô chà, nhưng sức lực lại chẳng bao nhiêu, giống như móng mèo, cách lớp áo sơ mi, cọ đến da thịt Dịch Giản.

Mỗi một người đàn ông đều có một con quái thú.

Mà con quái thú trong người Dịch Giản, vào giờ phút này, đã chậm rãi được đưa lên.

Thân thể của anh căng thẳng, cảm giác được phía dưới của mình có cảm giác, nhìn cô, bên trong còn có ánh sáng lưu chuyển, hệt như ánh sao lóe lên.

Anh lẳng lặng nhìn Chung Tình, một hồi, cố gắng bắt mình không được làm càn, anh thật sự rất thích đáng về cô ghen vì mình, anh thật sự không

muốn nói cho cô nghe sự thật, anh muốn để điều này hành hạ cô gái nhỏ cùng bản thân mình một chút!

Chung Tình thấy Dịch Giản vẫn còn dáng vẻ lạnh nhạt như vậy, đáy lòng của cô càng quặn đau, cô cảm thấy mình rất đáng thương, giống như một con mèo nhỏ bị người vứt bỏ, hai tay nhỏ bé nắm thật chặt vạt áo của anh, nháy mắt, nhìn Dịch Giản, hỏi: "Thiếu tướng... . . . anh còn thích em hay không... . . ."

Cô cảm thấy mình chỉ còn chút hi vọng ấy.

Từ tận đáy lòng, cô chỉ hi vọng anh vẫn còn chút quyến luyến với mình, coi như là bên trong nhà có Dương Đình có con của anh, chỉ cần anh chịu thích mình, mình sẽ không chết thảm.

Thật ra thì, nói Chung Tình vào giờ phút này không vì địa vị của mình và tương lai, đó cũng là giả, nhưng đổi lại là lúc trước, nhất định cô chỉ đơn thuần vì mình mà nghĩ, nhưng vào giờ phút này, trừ những thứ kia, cô thật sự muốn biết ý nghĩ của anh.

Dịch Giản nhìn tầng mong đợi trong mắt của cô, thiếu chút nữa anh đã bật thốt lên lời nói thật trong đáy lòng mình, nhưng là trong lúc bất chợt, cũng không biết nghĩ tới điều gì, anh do dự chỉ chốc lát, cúi đầu, nhìn cô, mới chậm rãi mở miệng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 643: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【13】

Anh do dự chỉ chốc lát, cúi đầu, nhìn cô, mới chậm rãi mở miệng.

"Ai nói, anh... . . . thích em rồi hả ?"

Lời như vậy, giống như một chậu nước lạnh tưới lên trên người Chung Tình, khiến toàn thân cô lạnh ngắt.

Chung Tình trừng hai mắt.

Nước mắt không rơi xuống.

Cô có cảm giác mình như là nghe lầm, cô có chút sợ, chỉ mới không lâu, anh đã không thích cô nữa rồi sao?

Cô thật sự không thể tin được, một người thay lòng, liền trở nên tàn nhẫn như vậy sao?

Cô vẫn cho rằng anh sẽ thích cô, vẫn khống chế chút sợ hãi trong lòng mình kia, giờ lại không cách nào khắc chế trở mắt nhìn người đàn ông mình trầm luân, một người đang ông đã từng thề non hẹn biển, dịu dàng thâm tình, trong lúc bất chợt nói với cô, anh không thích cô... . . .

Chung Tình nghĩ, mình sẽ không thể thảm như vậy.

Rốt cuộc cô đã tạo ác nghiệp gì, mới có thể gặp phải báo ứng như thế?

Đáy lòng của cô, không thể nói nên lời, nhìn mắt Dịch Giản, cô cố gắng bắt mình bình tĩnh lại, "Vậy tôi vẫn phải làm vợ cả! Không thích thì tôi cũng phải làm vợ cả!"

Dịch Giản thản nhiên đứng ở nơi đó, nhìn gương mặt nhăn nhó của cô, vươn tay, còn nhẹ nhàng ôm lấy cô, dán bên tai của cô, khẽ nói: "Sau này hãy nói, hiện tại, chúng ta về nhà nhé?"

Chung Tình chịu đựng sự đau đớn trong lòng, cô bắt đầu buồn bực không lên tiếng, cô ghét người đàn ông trước mặt này chết đi được, cô chép miệng, quay đầu, cảm giác được cô đã vươn tay, bắt lấy tay của anh, cô dùng sức siết chặt, anh như cảm thấy cô có phần cứng nhắc, thân thể cũng trở nên lạnh lẽo, nhưng vẫn là im hơi lặng tiếng nhẹ nhàng dùng sức, đẩy tay của cô ra, dùng tay của mình bao lấy tay cô, dắt cô đi vào xe.

Hai người lên xe, Dịch Giản chuyên chú lái xe, ánh mắt nhìn qua kính chiếu hậu, thỉnh thoảng nhìn biểu cảm của Chung Tình một chút.

Dọc theo đường đi Chung Tình thất hồn lạc phách, phòng má, tức giận lại không thể phát ra ngoài, chỉ sợ anh tức giận, bỏ rơi mình, nhưng nếu muốn cô vui vẻ như quá khứ, chôn giấu toàn bộ suy nghĩ của mình, tiếp tục diễn kịch trước mặt anh, cô lại không làm được.

Cứ như vậy, Chung Tình lại rối bời, khổ sở, không thể tìm chế.

Dịch Giản thấy biểu cảm của cô như vậy, lại không nói gì, vẻ mặt đạm như nước.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 644: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【14】

Dịch Giản thấy biểu cảm của cô như vậy, lại không nói gì, về mặt đậm như nước.

Bữa ăn tối bởi vì Dương Đình ngắt xiu mà tất cả mọi người không thể ăn gì, Dịch Giản tử mĩ, cho xe dừng ở trước cửa quán ăn, đi xuống mua chút bánh mà lần trước bọn họ ăn đưa cho Chung Tình.

Chung Tình thần thờ cầm lên một cái, quên mất thói quen sợ chết cho nên không giành ăn trước cái gì, liền nhét vào trong miệng, cô cắn bản không cảm thấy ngon, còn có dai, lúc nhai cũng chẳng có mùi vị gì, cô có chút không hiểu nổi anh, đã nói không thích, còn mua cho cô ăn làm gì, Chung Tình không biết cảm xúc trong lòng mình là gì.

Thật ra thì chính cô cũng không biết mình có thích anh hay không, chẳng qua chỉ cảm thấy cô không còn sợ anh, cũng không cảm thấy anh rất đáng ghét, thậm chí có một chút cảm giác rằng anh rất tốt, không biết có được tính là thích không, hiện tại cô gả cho anh, anh đối với cô rất tốt, mặc dù hai người từng có cãi nhau, nhưng rất nhiều lần, anh dung túng cùng cưng chiều cô, đáy lòng của cô không phải là không cảm kích.

Nhưng hiện tại thì sao... . . . Cô không hề cảm thấy ngọt ngào, ngược lại còn cảm thấy đau, đắng chát, anh nói anh không thích cô... . . . Cô không có mị lực như vậy sao? Mới gả cho một người đàn ông ngăn ngừn không đến một tháng, liền bị người ta từ bỏ?

Đến Cổ Viên, Chung Tình vẫn còn ngẩn người ở nơi nào.

Mãi cho đến khi Dịch Giản vươn tay, vuốt vuốt mái tóc dài của cô, cô mới hồi thần, nhìn người đàn ông thiên tài tuyệt thế trước mắt, cô nỗ lực cười toe toét, cười xong, mới nhanh chóng xuống xe.

Bởi vì gấp gáp, không cẩn thận vấp chân, lại còn mang giày cao gót, rất đau, Dịch Giản thấy tình cảnh như thế, vội vàng đi tới bên cạnh cô, cúi đầu, bóp lấy chân cô xem một chút, phát hiện không có trật chân, lúc này mới yên tâm, nửa chỉ trích nửa cứng chiu nói với Chung Tình: "Sao lại giống con nít như vậy!"

Thường ngày nếu nghe được lời này, Chung Tình sẽ ngượng ngùng cúi đầu, lòng cảm thấy rất ngọt ngào, nhưng bây giờ cô lại cảm thấy anh như đang mắng mình, anh giận mình không thể như Dương Đình, có phải không?

Chung Tình mím môi, không để ý tới Dịch Giản, đẩy anh ra, đi vào trong Cổ Viên.

Mặt cô rất ảm đạm, hiển nhiên là đang giận.

Dịch Giản nhìn bóng lưng của cô thất hồn lạc phách, cả ánh mắt cũng biết cười, nói anh không có lòng riêng, đó là giả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 645: Cách Dừng Thật Sự Của Nước Mắt 【15】

Dịch Giản nhìn bóng lưng của cô thất hồn lạc phách, cả ánh mắt cũng biết cười, nói anh không có lòng riêng, đó là giả.

Anh biết Chung Tình là cô gái có tính cách thế nào.

Rất nhỏ mọn, so với phụ nữ bình thường còn thông minh hơn rất nhiều, trước khi làm mỗi một chuyện cũng đều tính toán tốt.

Cô cố giữ địa vị vợ cả của mình, anh hiểu ý cô!

Không nói rốt cuộc cô vì thứ gì mà đấu tới cô sống tôi chết với Hà An Viện như vậy, nhưng mấu chốt vẫn có một chút, đó chính là, anh thật sự muốn biết, cô là vì anh mà ghen, hay là bởi vì vị trí thiếu tướng phu nhân đó mà ghen với anh.

Đối với người khác mà nói, chuyện này có thể không quan trọng.

Nhưng đối với anh mà nói, lại vô cùng quan trọng

Nhưng, hiện tại, đại khái, dường như, anh thật sự có thể xác định một ít gì đó.

Dịch Giản chưa bao giờ có tâm tình tốt như thế, chậm rãi cất bước, nhìn người đang cúi đầu, nhìn cô gái nhỏ mà mình yêu, cười một tiếng, đi phía sau cô.

Vì vậy, Từ ngang liền thấy được một hình ảnh.

Thiếu tướng phu nhân mất tích một ngày, rốt cuộc đã trở lại, nhưng vẻ mặt cũng không mấy đẹp mắt, anh vừa muốn hỏi, liền thấy thiếu tướng theo sát phía sau, vì vậy ngậm miệng, chờ thiếu tướng đi vào.

Chung Tình vừa vào nhà, liền lên lầu, còn cố ý đập mạnh cửa phòng ngủ.

Cho dù Từ Ngang có điên cũng nhìn ra được thiếu tướng phu người tức giận rồi !

Đây chính là lần đầu tiên thiếu tướng phu tức giận từ khi anh ta biết cô ấy tới nay!

Anh ta quay đầu, vừa muốn nói với thiếu tướng, ai ngờ lại thiếu tướng mang mặt mày hờn hờ, Từ Ngang hoàn toàn rối loạn, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy?

Thiếu tướng yêu phu nhân, đó là chuyện anh thấy trong mắt, vừa khóc, thiếu tướng cũng đau lòng, hiện tại phu nhân giận thành như vậy, thiếu tướng còn vui được sao!

Từ Ngang không nhịn được cẩn thận nhắc nhở Thiếu tướng: "Thiếu tướng... . . . Phu nhân trông như đang tức giận đấy."

Dịch Giản nhíu mày, liếc mắt nhìn Từ ngang, thật lâu sau mới chậm rãi trả lời một câu: "Tôi biết."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 646: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【16】

Từ Ngang không nhìn được cẩn thận nhắc nhở Thiếu tướng: "Thiếu tướng... . . . Phu nhân trông như đang tức giận đấy."

Dịch Giản nhú mày, liếc mắt nhìn Từ ngang, thật lâu sau mới chậm rãi trả lời một câu: "Tôi biết."

Sau đó cứ tiếp tục không chút hoang mang cất bước, đi lên lầu.

Từ ngang tròn to hai mắt, Thiếu tướng biết? Còn có dáng vẻ này? Không hiểu nổi, không hiểu nổi... . . .

Trong tiềm thức của anh ta, thiếu tướng làm chuyện gì đều bình tĩnh thông dong, thông thả từ tốn, không nóng không vội, duy nhất chỉ có lúc đụng phải thiếu tướng phu nhân, trên dung nhan kinh thế hãi tục của thiếu tướng, mới xuất hiện chút biểu tình sinh động, để người ta biết, người đang ông này, anh là một vật sống sờ sờ.

=====

Chung Tình trở lại trong phòng, nhìn khung cảnh quen thuộc, nghĩ đến mình và Dịch Giản ở chỗ này lâu như vậy, dường như hơi thở của cô và anh, đã khắc thật sâu bên trong căn nhà này.

Cô chỉ hít một hơi, đã có hương bạc hà phả vào mũi, thơm như vậy, giống như trên người Dịch Giản tản ra.

Mặc dù anh không có ở đây, nhưng nó vẫn tồn tại.

Cô ngửi, lại cảm thấy lòng dần có cảm giác chua chua.

Cô ngã ngồi trên ghế sa lon, nhìn chai rượu đỏ của Pháp nơi đó, là chai rượu trong đêm tân hôn của bọn họ, Từ Ngang đưa tới, vẫn chưa ai uống.

Mọi người đều nói, mượn rượu giải sầu.

Chung Tình nghĩ, có phải chỉ cần uống rượu, uống say, lòng của cô sẽ không phải đau như thế nữa?

Thật ra sự đau đớn trong lòng của cô lúc này là thứ cô chưa bao giờ cảm thấy, giống như bị vô số con kiến nhỏ cắn, sau đó lại bị người đổ dấm, cô không chỉ cảm thấy lòng phiem chua, ngũ tạng lục phủ cũng phiem chua, khó chịu đến chí mạng.

Cô không muốn để cho mình khó chịu như vậy, cô cầm rượu đỏ lên, đổ ra ly ở bên cạnh, thật ra thì cho tới bây giờ cô đều không uống rượu, chẳng qua chỉ cảm thấy mùi vị đó khó uống vô cùng, vừa cay lại dễ sặc!

Chung Tình nhìn chất lỏng màu đỏ này, lắc lắc, sau đó liền cầm lên, uống một hơi cạn sạch.

Rượu đỏ không thể so với sự kích thích của rượu trắng, hơn nữa còn mang theo chút vị ngọt nhẹ, Chung Tình uống vào, lại cảm thấy không hề khó uống, cô mở mắt, lại rót một chén, uống một hơi cạn sạch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 647: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【17】

Rượu đỏ không thể so với sự kích thích của rượu trắng, hơn nữa còn mang theo chút vị ngọt nhẹ, Chung Tình uống vào, lại cảm thấy không hề khó uống, cô mở mắt, lại rót một chén, uống một hơi cạn sạch.

Uống đến cuối cùng, cô lại cảm thấy tận hứng, trực tiếp cầm chai rượu, lập tức uống một hơi.

Bụng trướng lên, nghẹn đến khó chịu, cô đứng lên, lảo đảo đi lại trong phòng.

Cô nghĩ, đây chính là cảm giác lâng lâng rồi.

Cô nhếch môi, cười cười, kỳ lạ, tại sao trong đầu của cô vẫn còn có Dịch Giản vậy?

Không phải nói, uống rượu xong, cái gì cũng sẽ quên sao?

Cô chép miệng, suy nghĩ trên thế gian này, sao lại nhiều thứ gặt người như thế?

.....

Dịch Giản từ từ đẩy cửa phòng, nghĩ không biết bây giờ cô gái nhỏ ấy có còn giận không? Cô thật sự đúng là đáng yêu, đầu chỉ nhỏ như thế mà chuyện gì cũng liên tưởng được.

Ai ngờ, anh mới vừa vào, liền thấy cô cởi giày, đi tới đi lui trong phòng, trong miệng cũng không biết đang nói gì đó.

Anh cau mày.

Còn chưa phản ứng kịp, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Cô liền quay người, nhìn anh, trừng mắt, chẳng qua chỉ cảm thấy bóng dáng trước mặt rất quen thuộc, tư thái yếu điệu, rất là xinh đẹp.

Cô lắc đầu, cẩn thận suy nghĩ một chút, mới chậm rãi cười cười.

Cô nhớ ra đó là ai rồi.

Thiếu tướng..... Dịch Giản.....

Nghĩ tới đây, cô cũng có chút mất hứng, cô lắc đầu, cắn ngón tay, cắn nửa ngày, sau đó cười với Dịch Giản một tiếng, học giọng điệu của Dương Đình, nhẹ giọng gọi: "Giản....."

Thật ra thì chỉ có lúc đầu óc không rõ ràng anh mới gọi tên cô, không phải là "Thiếu tướng" lạnh như băng.

Gọi xong, Chung Tình liền đi tới chỗ Dịch Giản, bước chân của cô, bởi vì rượu mà đã có chút lảo đảo.

Dịch Giản liền vội vàng tiến lên, ôm hông của cô, để cho cô dựa vào lồng ngực của mình, thấp giọng hỏi một câu: "Em gọi anh là cái gì?"

Chung Tình ngẩng đầu lên, tay ôm cổ Dịch Giản, tay vuốt ve khuôn mặt anh, trong miệng lại phát ra một chữ đơn giản này: "Giản....."

Sau khi nói xong, cô liền dùng sức nhích lại gần ngực của anh, sau đó cô chép miệng, hơi uất ức: "Anh không thích em gọi anh là Giản, anh thích cô gái ấy gọi anh, tại sao cô ta có thể gọi anh, em lại không thể gọi?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 648: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【18】

Sau khi nói xong, cô liền dùng sức nhích lại gần ngực của anh, sau đó cô chép miệng, hơi uất ức: "Anh không thích em gọi anh là Giản, anh thích cô gái ấy gọi anh, tại sao cô ta có thể gọi anh, em lại không thể gọi?"

Cô say rượu, nói chuyện không hề kiêng kị, vô cùng rõ ràng, liên tiếp mấy lần cô ta gọi anh, em gọi anh, cũng may Dịch Giản thông minh, trong nháy mắt đã hiểu ý trong lời nói của anh, nhất thời ánh mắt loé lên ánh sáng chói mắt.

Cái đầu của cô cọ tới cọ lui trong ngực của anh, ngón tay nhỏ nhỏ nắm cổ áo sơ mi của anh, cố gắng muốn đẩy anh: "Anh nói đi, tại sao, tại sao, tại sao?!"

Đáng tiếc sức lực của cô quá nhẹ, căn bản không thể lay được anh, giống như vuốt mèo, khiến lòng anh hơi ngứa.

Dịch Giản nhìn Chung Tình, mắt của cô mang theo chút sương mù sau khi say, sắc mặt ửng đỏ, cánh môi khê đóng khê mở, trong hơi thở đều là mùi rượu.

Dáng vẻ này của cô, vô cùng quyến rũ!

Nhất thời bụng dưới của Dịch Giản lại có cảm giác, ba ngày nay anh cũng không ôm cô, không hôn cô, không làm những việc kia với cô, anh đã sớm muốn lăn qua lộn lại, đêm không ngủ rồi. Hiện tại cô vùi ở trong ngực

của anh như vậy, cầm thú trong người anh đã sớm nổi dậy, không cần phải nói mấy ngày nay anh đã muốn ép cô đến thế nào, chiếm hết mỗi một cái góc nhỏ toàn thân cô, nửa bước không chừa, mảnh vụn cũng không dư lại!

Chung Tình căn bản không biết Dịch Giản có biến hóa lớn, cô không còn sức, cả người mềm nhũn vùi ở trong ngực của anh, nhẹ giọng nỉ non: "Giản, lòng anh thật không yêu em sao? Anh có biết không..... Lòng em đau quá....."

Những lời này của cô, nói rất nhỏ, yếu ớt như hơi thở của cô.

Vậy mà, vẫn truyền hết vào tai Dịch Giản không sót một chữ.

Ý nghĩ cầm thú trong đầu Dịch Giản lập tức tản đi, anh chậm rãi cúi đầu, ngừng mắt nhìn cô gái tựa vào trong ngực anh mang mặt đau thương như mây mù che phủ, lòng Dịch Giản hơi nhói, đây chính là báo ứng.

Anh chỉ trêu chọc cô một chút, nhưng cô thật sự có bản lĩnh, say rượu rồi, trong lúc đầu óc không rõ ràng, từng câu nói vẫn có thể phá hủy anh, khiến anh cũng phải đau theo cô!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 649: Cách Dừng Thật Sự Của Nước Mắt 【19】

Anh chỉ trêu chọc cô một chút, nhưng cô thật sự có bản lĩnh, say rượu rồi, trong lúc đầu óc không rõ ràng, từng câu nói vẫn có thể phá hủy anh, khiến anh cũng phải đau theo cô!

Thật ra thì, vào giờ phút này, người có thể hiểu được cảm giác của Chung Tình cũng chỉ có thể là Dịch Giản.

Anh mấy ngày trước cũng là như vậy, sợ cô yêu Trác Nhiên, sợ cô thật sự sẽ từ bỏ mình... . . .

Dịch Giản nghĩ, trêu một lúc cũng đủ rồi, liền vươn tay, muốn ôm cô, cẩn thận giải thích cho cô, ai ngờ, cô lại ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn anh một hồi.

Dịch Giản cho rằng cô có lời muốn nói, liền dừng lại, ai ngờ cô lại dùng đôi mắt say lơ đãng nhìn anh một chút, tới một câu: "Anh thật là xinh đẹp... . ."

Dịch Giản cau mày, gương mặt tuần mỹ phi phạm tối một nửa.

Chung Tình ngây ngô cười cười, sau đó dí sát, cẩn thận nhìn một chút, lại nói tiếp: "Sao đáng đáp anh lại quen thuộc như vậy? Rất giống với tên kia ở nhà chúng tôi? Anh, không phải là... . . con riêng ở ngoài đấy chứ?"

Dịch Giản nội thương, dung nhan xa hoa hoàn toàn tối đen!

Tất nhiên Chung Tình đã uống say, coi như Dịch Giản có giải thích cho cô đến đâu, cô cũng nghe không được chữ nào... . . . Nhất thời Dịch Giản cúi người, chậm rãi bế cô lên, đi tới bên giường.

Chung Tình lại khéo léo ôm cổ của anh, một đôi mắt to vẫn nhìn thẳng anh, giống như đang nghiên cứu cái gì, nghiên cứu một chút, cô cười khanh khách: "Tôi biết anh là ai rồi... . . . anh chính là Dịch Giản, có phải không? Anh đùa tôi làm gì, còn biến thành dáng vẻ của phụ nữ như vậy... . . ."

Sau khi nói xong, cô liền vươn tay, chọt mặt anh, nhưng chọt hai cái mà vẫn không trúng.

Ở trong mắt Chung Tình, nơi đó chính là khuôn mặt của Dịch Giản, cô lại chọt lần nữa, vẫn thất bại.

Cô trừng mắt, kéo tay áo Dịch Giản, nghiêng đầu nhìn anh: "Này, có chuyện gì vậy? Sao anh lại có ba mặt?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 650: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (20)

Khiến Dịch Giản có một loại ảo giác, giống như trong giây phút này đây, hẳn chính là người đàn ông hạnh phúc nhất thế giới.

Chung Tình nằm ở trên giường, đã sớm say đến bất tỉnh nhân sự, thỉnh thoảng cô sẽ mỉm cười với Dịch Giản, hoặc đưa tay ra, nắm lấy cổ áo sơ mi của hắn, trong miệng lẩm bẩm nói cái gì đó.

Ngón tay của cô vô cùng mềm mại, không cần thận đụng vào da thịt hắn, khiến cho dự vọng của hắn. bắt đầu tỉnh lại .

Hắn không nhịn được cúi đầu hôn vào đôi môi hồng hào còn phảng phất hương rượu của cô.

Tròng mắt của hắn ánh lên sự chiếm đoạt, giơ tay lên bắt đầu cởi quần áo của cô.

Động tác của hắn vô cùng vội vã, ai ngờ mới cởi ra được một nửa, cô đột nhiên lớn tiếng hô một câu: "Dừng lại!"

Dịch Giản ngẩng đầu lên nhìn cô, dừng lại? Sao có khả năng dừng lại?

Cô thế nhưng lại nở nụ cười ngốc nghếch với hắn, tự mình tháo nút áo, liếm môi nói: "Để tự em cởi."

Sau khi nói xong, cô bắt đầu cởi quần áo của mình.

Thật ra, bất cứ người đàn ông nào cũng rất thích nhìn người phụ nữ của mình cởi quần áo ở trước mặt, sau đó đè lên thân thể mình.

Dịch Giản đương nhiên cũng như vậy.

Thế nhưng, Chung Tình vẫn luôn e lệ vô cùng, lúc đầu mới kết hôn, cô vì bị dì Tư xúi giục, nên có hai ba lần chủ động. tiếp cận hẳn, thế nhưng chuyện tự mình cởi quần áo, cô chưa từng làm bao giờ.

Vậy mà hôm nay, khi cô say rượu lại chủ động như vậy, Dịch Giản cắn răng, mạnh mẽ nhịn xuống.

Chung Tình lúc này say đến nỗi không biết được hướng nào là Đông Nam Tây Bắc, làm sao có khả năng cởi quần áo, cô chỉ kịp giơ tay lên, sờ soạng quần áo, nhưng tìm hoài không ra cái nút áo nó nằm ở chỗ nào, đôi tay nhỏ sờ tới sờ lui, hơn nữa quần áo cô đang mặc là sườn xám, may rất xinh đẹp, càng tôn lên tư thái quyến rũ của cô, Dịch Giản không nhịn được nhíu mi, trong đầu hiện lên những hình ảnh trẻ em không nên coi.

Nếu như cô ấy cởi quần áo, sau đó xoa xoa cái ấy của mình.

Dịch Giản càng cảm thấy nơi đó của mình vô cùng khó chịu, hấn ngẩng đầu lên, cởi quần áo của mình ra, ném xuống giường, sau đó kéo Chung Tình lại, động tác vô cùng gấp gáp, không thèm đợi cô tháo hết nút áo, mà đã cứng rắn xé quần áo của cô ra.

Chung Tình chưa kịp phản ứng rốt cuộc mình bị làm sao, cô đã bị Dịch Giản đặt ở dưới thân.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 651: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (21)

Chung Tình chưa kịp phản ứng rốt cuộc mình bị làm sao, cô đã bị Dịch Giản đặt ở dưới thân.

Sau đó chính là hôn sâu.

Hôn một cách điên cuồng, như muốn nuốt chửng lấy đôi môi của Chung Tình.

Đầu Chung Tình trống rỗng, cô cảm thấy như vậy thật tốt.

Môi bọn họ kề sát, dây dưa, cắn xé lẫn nhau.

Chung Tình cảm giác môi mình tê rần, cô nhắm mắt lại, chịu đựng nụ hôn của hắn.

Cô kiệt sức nằm ở trên giường, tùy ý để hắn vuốt ve, chơi đùa, dụ dỗ, cô đã không còn ý thức gì nữa, chỉ mở to đôi mắt đang say lơ đãng, hưởng thụ những kích thích mà hắn đem lại cho cô.

Dịch Giản nào có thời gian đi làm những bước dạo đầu, cái hắn cần nhất bây giờ chính là vật lộn với cô tới chết mới thôi!

Ai ngờ, lúc hắn muốn tiến vào thân thể cô, cô đột nhiên lớn tiếng rít gào: "Anh nặng quá đi!"

Sau đó, không đợi Dịch Giản có bất kỳ phản ứng nào, Chung Tình đột nhiên đẩy Dịch Giản ra, sau đó nằm nhoài lên người hắn, nhìn xuống hắn, nháy mắt với hắn một cái: "Tôi muốn giáo huấn anh!"

Giáo huấn như thế nào đây?

Cô nghĩ những lúc mình chọc giận hắn tức giận, khi hắn không vui sẽ đè cô dưới thân, dẫn vật cô một phen, ngày hôm nay, đổi lại hắn sẽ ở dưới thân cô, dẫn vật hắn một phen!

Nghĩ như vậy, Chung Tình ưỡn bộ ngực trần của mình ra, ngẩng đầu nhìn lên, sau đó liều mạng cúi đầu, bắt đầu sờ loạn, cắn loạn, gặm nhắm khắp người hắn.

Vừa gặm, cắn, vuốt, cô vừa lải nhải nói: "Cái tên lừa đảo này, dám đi thích người khác, còn để cho người khác mang thai của anh, tại sao anh có thể đối xử với tôi như vậy." (tính lược ba ngàn chữ)

Dịch Giản bị cô đặt ở dưới thân, phần thân dưới đã muốn bốc lửa, rất muốn đặt cô ở dưới thân mà tàn nhẫn làm nhục một phen, ai ngờ cô lại làm loạn như vậy, cũng không biết lấy sức lực ở đâu mà đè hắn xuống, hắn sợ nếu hắn dùng sức sẽ làm cô bị thương, cuối cùng phải bất đắc dĩ để cái mông nho nhỏ của cô ngồi ở trên bụng của hắn, nghe cô kể khổ, nói không ngừng.

Chung Tình lần đầu tiên uống rượu say, sau khi uống xong, liền bắt đầu say khướt, hai mắt mê ly nhìn Dịch Giản, sau đó cúi đầu cắn vào cổ của hắn, lẩm bẩm nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 652: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (22)

Chung Tình lần đầu tiên uống rượu say, sau khi uống xong, liền bắt đầu say khướt, hai mắt mê ly nhìn Dịch Giản, sau đó cúi đầu cắn vào cổ của hắn, lẩm bẩm nói: "Anh xấu lắm, anh là một tên lừa gạt, anh là người xấu, lúc nào cũng lừa gạt em."

Cô cứ lặp đi lặp lại câu nói này.

Sau đó tay của cô bắt đầu sờ soạng khắp nơi.

Cho dù đã sờ soạng, nhưng Chung Tình vẫn cảm thấy không đủ, cô đưa tay ra muốn nắm lấy quần áo của hắn, lại phát hiện trên người hắn không còn một mảnh vải, cô nhìn chung quanh một chút, liền tóm lấy một bộ đồ cho hắn, ra lệnh: "Mặc vào!"

Dịch Giản nhú mày, phụ nữ khi uống say thật đáng sợ!

Hắn vốn không muốn mặc, ai ngờ cô bấu môi, vẻ mặt rất không vui, còn hết sức dữ dằn nhìn hắn: "Mặc vào, anh không muốn sống phải không!"

Dịch Giản hứng thú nhìn dáng vẻ ấy của cô, thật ra hắn có chút ngạc nhiên, muốn biết rốt cuộc cô muốn làm cái gì, nên nghe lời cô đứng dậy, mặc quần áo vào.

Ai ngờ hắn vừa mới mặc xong quần áo, cô liền đưa tay ra, tàn nhẫn đánh hắn một quyền, bắt lấy cổ áo của hắn, hung thần ác sát nhìn hắn, nói: "Hôm

nay tôi mà không giáo huấn anh, tôi không phải là Chung Tình!"

Sau khi cô nói xong, liền cúi đầu hôn vào môi Dịch Giản, cô bắt chước lại dáng vẻ của Dịch Giản khi hôn cô, đem đầu lưỡi nhỏ nhỏ chui vào trong miệng hắn, sau đó khuấy đảo, quần quít đầu lưỡi của hắn, ra sức dẫn vật hắn.

Chung Tình hôn vô cùng nhuần nhuyễn, vô cùng trôi chảy, không hề qua loa một chút nào, làm cho Dịch Giản cũng không thể khống chế được bản thân mình.

Trong giây phút đó, trong đầu Dịch Giản hiện lên một ý nghĩ, chẳng lẽ cô ấy. muốn nằm ở phía trên. ?

Nhất thời, hắn đưa tay ra bóp ngực cô, muốn cầm lại quyền chủ động trong tay, ai ngờ cô lại cúi đầu, cắn vào tay của hắn, mắt trợn lên giận dữ nhìn hắn, hô một câu: "Tôi muốn ngồi ở đây, anh không được nhúc nhích!"

Lúc ở trang viên nhà họ Bạc anh đã bạc đãi tôi, anh ghét bỏ tôi khi tôi ôm Tần Diệp, bắt tôi ngồi ở đó không được nhúc nhích, hiện tại, tôi sẽ đem tất cả những gì anh làm với tôi trả lại hết cho anh!

Trả lại tất cả hết cho anh!

Chung Tình suy nghĩ một hồi, liền cúi đầu hôn loạn, gặm cắn khắp người Dịch Giản.

Toàn thân Dịch Giản đau nhức đến khó chịu, không nhịn được lên tiếng, nhỏ giọng thương lượng: "Chung Tình, em xuống đi, để anh nằm lại? Được không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 653: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (23)

Toàn thân Dịch Giản đau nhức đến khó chịu, không nhịn được lên tiếng, nhỏ giọng thương lượng: "Chung Tình, em xuống đi, để anh nằm lại? Được không?"

Chung Tình không để ý tới Dịch Giản, hai tay chống ở hai bên lỗ tai Dịch Giản, cúi đầu nhìn xuống hắn, cô không có mặc quần áo, nên cảnh "xuân" có bao nhiêu đều phơi bày ra trước mặt hắn.

Dịch Giản nuốt nước miếng.

"Chung Tình, nằm xuống!" Dịch Giản lần này thật sự ra lệnh cho cô, hắn rất muốn đưa tay ra tóm cô xuống.

Chung Tình vừa nghe thấy hắn nói như vậy, cơ thể liền đông cứng, vẻ mặt nhất thời biến sắc, nghiêng đầu nhìn sang chỗ khác, bởi vì say mà nói lấp bắp: "Tôi..... sẽ..... sẽ không nằm xuống!"

Nói xong, còn điều vô dương oai ở trước mặt của hắn, ngẩng cao cằm, cái mông nhỏ giơ lên, dứt khoát ngồi xuống!

Cô ngồi ở trên bụng của hắn, không động thì không sao nhưng một khi chuyển động, phía dưới của hắn lại bắt đầu trướng đau!

Nhưng phía sau cảm giác đau ấy, còn ẩn giấu một sự hưng phấn nói không nên lời, hắn rất muốn cô, vậy mà cô cứ dằn vặt hắn như vậy, nhất

thời, Dịch Giản cắn răng, nửa người dưới ngọt ngọt như muốn nổ tung, quay về phía Chung Tình gần từng chữ nói: "Chung Tình, nằm xuống, nếu không em chết chắc rồi!"

Cơ thể Chung Tình cứng ngắc.

Giống như thật sự sợ hãi lời của Dịch Giản.

Ánh mắt của cô nhìn hắn, bên trong chất chứa một mảnh thủy quang mờ mịt, môi nhỏ hơi mở ra, rồi khép lại, mất một lúc mới hỏi được một câu: "Anh nói cái gì?"

"Anh nói em nằm xuống!"

"Không đúng, anh nói tôi chết chắc rồi!"

Chung Tình trả lời xong, một giây sau liền đưa tay ra bắt đầu đánh vào ngực của Dịch Giản: "Anh mới chết chắc rồi!"

Cô quay đầu nhìn căn phòng một vòng, sau đó đột nhiên cúi đầu, quay về phía Dịch Giản nở nụ cười, cô đột nhiên nhớ tới..... những hình ảnh trong sách mà Dì Tư đưa cho cô, hình ảnh người bị trói ở trên giường.....

Nhất thời, Chung Tình nháy mắt một cái, quay mặt về phía Dịch Giản.

Hơi thở của cô phun lên mặt của hắn, mang theo nồng đậm mùi rượu, cô hơi mở môi ra: "Anh chờ đấy, anh thật sự chết chắc rồi!"

Cô vừa nói xong, đột nhiên cầm lên một mảnh sườn xám bị hắn xé thành hai nửa, sau đó chậm rãi đến gần hai tay của hắn, há miệng hét lên một tiếng kinh người, khí thế mười phần nói với hắn: "Tôi mạnh hơn.... tôi cường bạo anh!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 654: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (24)

Cô hét lên một tiếng kinh người, khí thế mười phần nói với hắn: "Tôi mạnh hơn.... tôi cường bạo anh!"

Dịch Giản thiếu một chút nữa ho ra máu, hắn nhướng mày, nhìn người phụ nữ say rượu đang cầm sườn xám nhích lại gần tay của hắn, hắn theo bản năng muốn giãy dụa.

Ai ngờ cô lại cúi đầu, muốn cắn hắn, bắt hắn, gãi hắn, hành động giống như một người điên, làm cho hắn phải thở hồng hộc, cuối cùng vẫn bị cô trói lại một cách chặt chẽ!

Sau khi Chung Tình trói xong, vô cùng hài lòng vỗ tay một cái, một giây sau, nhào vào người hắn, bắt đầu cởi quần áo của hắn.

Cởi quần áo của hắn xong, cô bỗng nhiên yên tĩnh lại, bình tĩnh nhìn ngực hắn thật lâu, sau đó cúi đầu hôn vào da thịt hắn, còn liếm qua lồng ngực hắn, nước bọt cũng thấm ướt theo, thật lâu sau, mới bắt đầu hôn xuống phía dưới.

Động tác của cô rất nghiệp dư, khiến cho toàn thân Dịch Giản bắt đầu khó chịu lên, nhưng lúc này hắn đang bị cô khống chế, nên đành phải nằm im ở đây, nhìn cô hành hạ hắn từng chút một.

Tuy hắn uất ức đến khó chịu, thế nhưng vẫn cảm thấy rất kỳ lạ, cảm giác này hắn không thể miêu tả được.

Hắn híp mắt, thỉnh thoảng hừ hừ một tiếng, khiến thân thể của cô cũng bắt đầu run rẩy theo hắn.

Chỉ chốc lát cô đã nhìn thấy phía dưới của hắn, cái này là lần đầu tiên Chung Tình nhìn thấy, một cây gậy đang dựng thẳng tắp, Chung Tình cảm thấy rất hiếu kỳ, đưa tay ra chạm vào nó hai lần, liền nhìn thấy nó hơi chuyển động, rồi lại càng dựng đứng hơn nữa, sau đó cô ngẩng đầu lên, nhìn hắn nói: "Tôi muốn đặt tên cho nó, thế nào?"

Dịch Giản nhú mày, giọng nói ồ ồ chứa đầy tình..... dục: "Đặt nó tên gì?"

"Nó rất cứng, cứng như đá vậy." Chung Tình cắn ngón tay, cẩn thận suy nghĩ.

Dịch Giản bị đặt ở dưới người cô, toàn thân khó chịu như muốn bốc cháy, hắn không nhịn được nữa mà giục Chung Tình: "Ngoan, trước tiên hãy tiếp tục nữa đi, đừng suy nghĩ nữa!"

"A." Chung Tình ngây ngốc gật đầu, sau khi nhìn nó một hồi mới ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản hỏi một câu: "Tiếp tục làm sao?"

Mặt Dịch Giản đen kịt lại, hắn nhất định sẽ đè người phụ nữ này ở dưới thân, rồi dẫn dắt cô một cách tàn ác nhất, sẽ dẫn dắt cô đến chết mới thôi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 655: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (25)

"Giản, em quên nói. Ngực của anh. thật nhỏ. hơn nữa còn rất cứng, em bóp không thoải mái tí nào."

Dịch Giản không biết phải hình dung cảm giác của mình lúc này như thế nào!

Đầu tiên là bị ba chữ "Dịch Ngạnh Ngạnh" làm cho trợn mắt ngoác mồm, một giây sau, lại nghe thấy cô chê ngực của hấn vừa nhỏ vừa cứng!

Cô ấy không cảm thấy mấy lời này thật phi lý sao?

Nếu như ngực hấn lớn hơn ngực cô, mềm mại hơn ngực cô, thì cô còn làm con gái để làm gì nữa?

Dịch Giản cúi đầu, nhìn người trong lòng đang nhếch miệng cười, thỉnh thoảng nấc cục một cái, hấn hơi nhú mày, đưa tay ra, nhẹ nhàng vỗ lưng cô, cảm giác được hô hấp của cô nhẹ nhàng, mềm mại, ướt át phun ở trên da thịt của hấn, bỗng bàn tay đang vỗ lưng cho cô từ từ ngừng lại, cả người sững sờ nhìn cô một hồi lâu, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, nặng nề ngủ thiếp đi.

Trong giấc mộng, Dịch Giản mơ thấy Chung Tình đang ngồi ở trên người mình, dẫn vật hấn hết lần này đến lần khác, hấn là một người đàn ông, ở trên chiến trường không gì không làm được, vô số người không dám

nhìn thẳng vào mặt hắn, thậm chí có rất nhiều người khi nhắc tới tên của hắn đều sợ muốn chết!

Vậy mà hắn lại bị cô. đặt ở dưới thân, bị cô ăn một cách sạch sẽ!

Nhưng tính ra mà nói, hắn quả thật đã bị cô ăn một cách sạch sẽ không chừa lại miếng xương cốt nào!

Tùy rằng lúc sau, hắn đã khống chế được tình hình nắm quyền chủ động trong tay, thế nhưng lúc trước hắn vẫn bị cô đặt ở dưới thân, tàn nhẫn mà làm nhục một phen.

Dịch Giản ở trong mơ cảm thấy buồn cười, không nghĩ tới lại có ngày hắn bị một người phụ nữ uống rượu say cường bạo hắn!

Cô cãi lại lời hắn, rồi bắt nạt hắn, những phương pháp này, rốt cuộc cô đã học được ở đâu?

Dịch Giản suy nghĩ đi suy nghĩ lại, cảm thấy nguyên nhân chắc hẳn là do hắn, tính tình của hắn đôi lúc sẽ không tốt, một khi ghen, hoặc những lúc hắn không vui, hắn liền muốn đè cô ở dưới thân, không nói lời nào mà tàn nhẫn làm nhục cô một phen, không nghĩ tới, cô ấy cũng học nhanh thiệt.

Đem hôm ấy, Dịch Giản ngủ mơ cả một đêm, giấc mộng ấy khiến hắn nhớ mãi không quên Hắn không nhịn được tấm tắc nghĩ, thật ra có những lúc bị phụ nữ thương một hai lần, cũng là một loại hưởng thụ!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 656: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (26)

Mặt Dịch Giản đen kịt lại, hắn nhất định sẽ đè người phụ nữ này ở dưới thân, hắn nhất định sẽ dẫn vật cô một cách tàn ác nhất, sẽ dẫn vật cô đến chết mới thôi!

Ai biết ngay khi hắn muốn đứng dậy, cô lại đột nhiên bắt được hắn 【tinh lược một ngàn từ】 , cả người cô ngồi ở trên người hắn, sau đó lập tức tiến vào.

Dịch Giản hít vào một hơi, cảm thấy rất thoải mái, hắn không nhịn được phát ra tiếng rên, Chung Tình cũng cảm thấy rất thoải mái, phát ra một tiếng thở dốc, sau đó cơ thể hơi co giật.

Thật ra, đối với việc giường chiếu, cô đã vật lộn tới lui với Dịch Giản không biết bao nhiêu lần, ít nhiều cũng hiểu được chút ít, cô cũng lãnh hội được một ít tinh túy trong đó, đơn giản chỉ là một trên một dưới, hai bên trái phải, Chung Tình cũng bắt chước dáng vẻ của hắn.

Đây có thể coi như lần đầu tiên Chung Tình chủ động, Dịch Giản đặc biệt hưng phấn, thỉnh thoảng hắn cũng sẽ chủ động thâm nhập sâu hơn một chút.

Tư thế như vậy, rất dễ dàng để hắn thâm nhập.

Cũng may Chung Tình chỉ là người mới, không hề thông thạo, về sau thể lực không thể chống đỡ nổi, bắt đầu kiệt sức nằm ở trên người hắn.

Thấy cô đã kiệt sức, Dịch Giản mới dám dùng lực, tháo miếng vải rách đang trói tay của mình ra, sau đó vươn mình đè cô ở dưới thân, ôm lấy cô mà tàn nhẫn đi vào, tốc độ của hắn rất nhanh rất mạnh rất ác, Chung Tình hoàn toàn theo không kịp nhịp điệu của hắn, cả người giống như một con búp bê mặc hắn tùy ý điều khiển.

Toàn thân cô chảy đầy mồ hôi, lúc sau đã hoàn toàn mất đi ý thức, cũng không cảm giác được đau đớn, chẳng qua cảm thấy phải mất rất lâu, hắn mới kết thúc, cơ thể mềm oạt, nằm ở chỗ này, híp mắt, lưỡi biếng không chịu động đậy.

Dịch Giản vươn mình ôm lấy cô, sau khi hoan. ái xong, đương nhiên sẽ buồn ngủ.

Chung Tình dường như đã phát điên đủ rồi, ngoan ngoãn nằm ở trong ngực hắn, híp mắt không nhúc nhích, Dịch Giản ôm cô, cảm thấy vô cùng hài lòng, suy nghĩ sáng mai lúc rời giường, sẽ nói ra toàn bộ sự thật cho cô biết.

Tay của hắn vỗ lưng của cô, nhẹ nhàng ru cô ngủ, ai ngờ Chung Tình lại đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn hắn, hưng phấn dị thường nói một câu: "Em biết gọi nó là gì rồi? Gọi nó là Dịch Ngạnh Ngạnh!"

Chung Tình nói xong còn nấc cục một cái, tiếp tục làm tổ ở trong ngực hắn, ý thức hoàn toàn mơ hồ, trước khi chìm vào giấc ngủ, cô còn nhẹ nhàng nói thêm một câu: "Giản, em quên nói. Ngực của anh. thật nhỏ. hơn nữa còn rất cứng, em bóp không thoải mái tí nào."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 657: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (27)

Hắn không nhận được tấm tắc nghĩ, thật ra có những lúc bị phụ nữ thương một hai lần, cũng là một loại hưởng thụ!

Trong một số trường hợp, đàn ông vẫn rất thích phụ nữ chủ động trước.

Đêm hôm ấy, Chung Tình ngủ rất an ổn.

Có khả năng là do uống rượu nên đã làm tê liệt tinh thần cô, khiến cô không thể suy nghĩ gì được, hơn nữa cô lại còn khóc lóc om sòm và bị Dịch Giản dẫn vật lâu như vậy, toàn thân từ trên xuống dưới vô cùng mệt mỏi, vì thế, cô vừa nhắm mắt lại là ngủ một giấc đến sáng.

.....

Sáng ngày hôm sau, Chung Tình tỉnh lại rất sớm.

Dịch Giản còn ngủ ở bên cạnh.

Hô hấp của hắn đều đều, Chung Tình có chút không an tâm, hơi nhúc nhích cơ thể một chút, phát hiện toàn thân mình vô cùng đau đớn.

Cô nhíu mày, sau đó mờ mịt vén chăn lên, nhìn cơ thể của mình, phát hiện có đầy dấu hôn xanh tím.

Cô nhìn lại Dịch Giản, thân thể hắn so với cô thì càng thêm chật vật.

Có dấu của móng tay cào, có cả dấu răng, dấu hôn, trên cổ tay cũng có một đường xanh tím, giống như bị một vật gì đó trói lại.

Dịch Giản lúc này, nhìn qua vô cùng gọi cảm và. ái muội.

Chung Tình nhìn có chút đờ ra, ánh mắt có chút không chân thực và hoảng hốt, không ngờ người đàn ông ở trước này lại mê hoặc như vậy, toàn thân vết thương chồng chất, hơn nữa còn được ánh nắng lúc sáng sớm bao phủ lấy, cô cảm thấy hân thật hiền lành, không hề có một tính công kích nào, thật khiến người khác muốn sa đọa.

Chung Tình nhìn hồi lâu, mới phát hiện nhịp tim của mình lại đập nhanh như vậy.

Cái gọi là kinh diễm, cái gọi là trí mạng, chính là hình ảnh lúc này đây.

Chung Tình chậm rãi hồi phục lại tinh thần, tiến vào trong ngực của hắn, dự định tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần, nhưng một giây sau, cô lại đột nhiên nhớ tới những hình ảnh đã diễn ra tối qua.

Chung Tình trợn to hai mắt.

Hình như cô đã đè hắn ở dưới thân, hơn nữa cô còn trói hắn lại, quay về hắn nói. cô... muốn... cưỡng... bạo...hắn!

Cả người Chung Tình suýt chút nữa nghẹn ngào kêu gào lên!

Sao lá gan của cô lại lớn như vậy, có thể làm những chuyện như vậy với hắn?

Mặt Chung Tình đỏ lên, vội vàng ngồi dậy từ trong lòng hắn, tùy tiện cầm một bộ quần áo, chạy vào nội đường.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 658: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (28)

Mặt Chung Tình đỏ lên, vội vàng ngồi dậy từ trong lòng hăn, tùy tiện cầm một bộ quần áo, chạy vào nội đường.

Cô trốn ở bên trong, thở hổn hển, vỗ ngực cẩn thận nghĩ, lần này nên làm gì đây?

Có khi nào hăn cảm thấy cô. rất dâm. đáng không?

Hơn nữa, lúc trước khi dì Tư dạy cho cô những thứ đó, cô chỉ nhìn một chút, mà hăn đã tức giận với cô, nói cô sao có thể chà đạp bản thân mình như vậy, còn nói cô. làm chuyện thấp hèn như vậy!

Mà tối hôm qua, cô còn đè hăn ở dưới thân, tàn nhẫn mà làm nhục hăn một phen, hăn có thể giết cô hay không?

Nhất định sẽ!

Chung Tình gấp đến độ không biết làm sao, cuối cùng cô chỉ có thể bó tay mặc kệ, hăn đã từng nói hăn không hề yêu cô, cô cũng không có nghĩ biện pháp để làm hăn thích cô, vậy mà cô lại làm nhục hăn như vậy.
. . lần này, chắc chắn hăn sẽ càng không thích cô cho mà xem.

Chung Tình nghĩ đi nghĩ lại, thân thể cứng ngắc, ngồi xồm ở trên mặt đất, vô lực ngồi ở nơi đó, trong lòng vô cùng khổ sở.

Lúc trước, sau khi hai người hoan ái xong, ngoại trừ mệt mỏi, thì cũng có lúc những lúc vui vẻ nhưng lần này, chẳng có cái gì cả, chỉ có dày đặc bi ai không nói nên lời.

Nơi này chỉ có một mình cô, cô dùng hai tay che mặt của mình lại, thật ra cô không muốn khóc, cô không muốn vì một người đàn ông mà lén lút trốn đi khóc, hơn nữa ngày hôm qua vừa mới bị thương, ngày hôm nay lại tiếp tục rơi nước mắt!

Thế nhưng, cô không kiềm chế được mình.

Tóc của cô rối tung, che lại bờ vai của cô, thân thể cô uốn lại thành một cục, nước mắt rơi đầy mặt.

Chung Tình nghĩ, bản thân mình sẽ không bao giờ giống được như chị Hai, cô hâm mộ khi nhìn thấy chị Hai hạnh phúc với anh rể, cô đã tự nhủ với lòng, tình yêu rất đẹp đó, nhưng không nên động lòng, không nên ước ao.

Nghĩ như thế, Chung Tình càng khổ sở, đôi mắt to ướt nhẹp nước mắt, sự bi ai bắt đầu tràn lan ở khắp cơ thể cô.

.....

Dịch Giản cảm thấy lồng ngực trống rỗng, hắn không nhận được mở mắt ra, người bên cạnh đã rời giường.

Hắn nhíu mày, tìm kiếm trong phòng một vòng, nhưng không có sự tồn tại của cô.

Hắn liền ngồi dậy, mặc quần áo, dự định đi tìm cô.

Hắn hỏi qua Từ Ngang ở ngoài cửa, biết được cô không có đi ra ngoài, nơi mà hắn nghĩ đến đầu tiên chính là nội đường.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 659: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (29)

Cô nghe được tiếng động, ngẩng đầu nhìn hăn, trong đôi mắt hiện lên vẻ ai oán và chỉ trích.

Dịch Giản nhìn thấy ánh mắt đó của cô, trong lòng mềm nhũn, nhất thời đã sớm quên đi tất cả, vội vàng bước lên trước, cúi người xuống, ôm con vật nhỏ này vào trong ngực.

Vừa ôm, vừa nhẹ giọng an ủi: "Làm sao vậy?"

Chung Tình nhìn thấy hăn ôn nhu với mình như vậy, càng thương tâm gần chết, cô mím môi, run lấy bấy liếc nhìn hăn, ánh mắt kia làm cho tâm của Dịch Giản cũng run rẩy theo, nhắc lên ngàn vạn cơn sóng.

Hăn lập tức rõ ràng vì sao cô lại thương tâm, điều đó khiến cho hăn vô cùng hài lòng.

Hăn bế cô lên, đi ra ngoài cửa, nhẹ nhàng đặt cô ở trên giường, cô nằm ở trên giường, lăn một vòng vào bên trong, duỗi bàn tay nhỏ ra, nắm ga trải giường, nước mắt rơi xuống không ngừng, làm thấm ướt cả ga trải giường.

Hăn từng nói muốn cô, hăn đã từng nói chỉ cần một mình cô, hăn cũng đã nói chỉ cần cô muốn cái gì hăn sẽ cho cô cái đó, hiện tại hăn lại đối xử với cô như vậy, tuy rằng rất ôn nhu, nhưng hăn lại có người phụ nữ khác ở

bên ngoài, lại còn sinh cho hần một đứa bé, đây là tình cảm của hần dành cho cô đây sao?

Trong lòng Chung Tình có muôn vàn cơn sóng, muốn giữ lại một chút lòng tự trọng còn sót lại của mình, không muốn để ý đến hần nữa, sẽ hoàn toàn đuổi hần ra khỏi thế giới của mình!

Cô hận hần đến đời sông lấp biển, nhưng chỉ có thể lén lút không ngừng ghen ngào.

Dịch Giản nhìn Chung Tình như vậy, liền ngồi xuống đưa tay ra, mạnh mẽ kéo ga trải giường ra, nhìn cô nước mắt giàn giụa, cả người hần không nhìn được run rẩy một chút, phát hiện bên trong tròng mắt của cô ánh lên một tầng ánh sáng óng ánh.

Hần mở miệng, giọng nói vô cùng run rẩy: "Tiểu Tình. em đang khóc sao?"

Chung Tình nghe thấy hần hỏi như vậy, cảm thấy vô cùng buồn cười, nhưng lại cười không nổi, nếu cô không khóc, chẳng lẽ lại cười?

Nước mắt của cô rơi càng nhiều, ghen ngào không nói ra được một chữ, liền mạnh mẽ kiềm nén lại tiếng khóc của mình.

Nhưng cho dù có làm cách nào cũng không ngừng được, vì không để cho mình khóc thành tiếng, cô liền cắn vào môi của mình, cắn thật mạnh, đến nỗi sắp chảy máu ra nhưng vẫn cố chấp không chịu há miệng ra!

Dịch Giản vươn ngón tay, nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 660: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (30)

Dịch Giản vươn ngón tay, nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô.

Hắn không lên tiếng, để cô khóc tùy ý.

Hắn nhìn nước mắt của cô, mà cảm thấy trong lòng cảm động vô cùng.

Hồi lâu, hắn mới đưa tay ra, ôm thân thể nho nhỏ của cô vào trong ngực mình, dùng sức ôm giống như muốn vò nát, hòa thân thể của cô vào trong cơ thể hắn.

Hắn rất. cảm động .

Hắn ôm cô, nhẹ giọng hỏi: "Chung Tình. em vì anh mà khóc sao?"

Chung Tình không có mở miệng, những lúc cô mở miệng thì lại khóc nức lên, cô nghẹn ngào một chữ cũng không nói ra được, chỉ có thể nước mắt lưng tròng nhìn hắn.

Trong lòng cô có chút bối rối, giống như tâm tư của thiếu nữ bị người ta nhìn ra.

Thật ra, cô không hề che dấu cảm xúc của mình một chút nào, chỉ cần tình tường nhìn một chút là có thể nhìn thấy một cách rõ ràng.

Dịch Giản cúi đầu, cẩn thận từng li từng tí hôn lên giọt nước mắt cô, động tác nhẹ nhàng vô cùng, cuối cùng còn dừng ở đôi môi cô một cái, sau đó biến thành hôn sâu, cướp đoạt toàn bộ hơi thở của cô, không cho cô có bất kì cơ hội trốn tránh nào, đem toàn bộ những tình cảm sâu đậm ở trong lòng mình truyền cho cô.

Sau khi hôn xong, hắn còn hỏi cô một câu: "Tiểu Tình. Mới vừa rồi em ghen phải không?"

Chung Tình gật đầu, nhưng lại mắc cỡ cúi đầu, nước mắt lưng tròng, ai oán nói: "Em. không muốn anh không thích em. em không biết nên làm gì, nếu như anh không thích em em sẽ rất khó chịu"

Cô không biết lúc cô nói như vậy, Dịch Giản cảm thấy rất thỏa mãn.

Dịch Giản cẩn thận từng li từng tí nâng mặt cô lên, nhìn vào mắt của cô, run lấy bấy hỏi: "Cái kia. Tại sao vì anh mà khóc?"

Chung Tình không biết trả lời như thế nào.

Bản thân cô cũng không biết vì sao lại khóc.

Tiếp đó, Dịch Giản lại hỏi thêm một lần nữa: "Em nói cho anh biết. em quan tâm đến anh sao?"

Chung Tình vô cùng hoảng loạn.

Cô không biết nên nói như thế nào.

Cô cũng không biết tại sao mình lại như vậy.

Cô cúi đầu rồi lại ngẩng đầu lên, cuối cùng lúng túng nói: "Em không biết."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 661: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (31)

Cô cúi đầu rồi lại ngẩng đầu lên, cuối cùng lúng túng nói: "Em không biết....."

Đôi mắt Dịch Giản tỏa ra ánh sáng lung linh, hắn không ép buộc cô phải nói, hắn chỉ nhìn cô.

Chung Tình bị hắn nhìn có chút bối rối: "Em, em....." một hồi lâu mới một sốt ruột nhắm hai mắt lại, nói: "Anh không có nói thích em, tại sao em phải nói thích anh?"

Sau khi Chung Tình nói xong mặt càng thêm đỏ, cô cúi đầu, cắn ngón tay, sau đó suy nghĩ nếu như hắn đã không thích cô, hà cớ gì cô phải thích hắn?

Dịch Giản nghe thấy cô nói như vậy, một lúc sau mới ý thức được cô đang nói cái gì, trong lòng kinh hãi vô cùng, hắn đưa tay ra nắm lấy bờ vai của cô, rón rén nhìn vào đôi mắt của cô, nhìn hết sức chăm chú, cất lên giọng nói vô cùng thâm tình: "Tiểu Tình, em thật ngốc..... Em không biết câu nói anh không thích em là có ý nghĩa gì sao?"

Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn hắn.

Bị hắn vẽ mặt thật lòng của hắn hấp dẫn.

Môi hắn rất đẹp, mở ra đóng lại nói: "Có nghĩa là..... Anh yêu em."

Thích, sao có thể so sánh với yêu?

Hắn có thể thích nhiều đồ vật, nhưng người mà hắn yêu chỉ có một, người đó chính là cô.

Khi hắn thích đồ vật gì đó, khi hết thích hắn có thể tùy tiện vứt bỏ, thế nhưng một khi đã yêu, cho dù có chết cũng muốn bảo vệ nó.

Yêu..... Yêu.....

Hắn đương nhiên lựa chọn yêu cô.

Chung Tình ngây ngốc nhìn Dịch Giản, suy nghĩ một hồi mới do dự hỏi: "Anh nói có thật không? Thế nhưng không phải anh đã nói “ai nói tôi thích cô” hay sao?”

Dịch Giản đưa tay ra, không có mở miệng, chỉ nhẹ nhàng vỗ vào đầu cô một cái.

Chung Tình không ngốc, lúc này mới phản ứng lại, lập tức biểu hiện ra dáng vẻ tức giận, cô trừng nhìn hắn nói: "Anh đùa giỡn em!"

"Anh là đồ tồi! Dám lừa gạt em!"

Dịch Giản cúi đầu, dịu dàng nhìn cô, không quan tâm đến lời mắng chửi trẻ con của cô: "Vậy em thì sao? Em có yêu anh không?"

Lúc trước, hắn không có dũng khí hỏi cô có thích hắn hay không..... Hắn biết, hắn hỏi cũng như không, cô chán ghét hắn còn không kịp, làm sao sẽ thích hắn đây?

Thế nhưng hiện tại, hắn lại nghiêm túc cẩn thận hỏi cô.

Chung Tình lập tức ngưng đùa giỡn, đầu óc cô bỗng rối tung lên, có làm thế nào cũng không nói ra được ba chữ "Em yêu anh" này.

Cô vẫn luôn tự nhủ với mình là không được yêu, hiện tại cô cũng không biết có phải bản thân đã rơi vào lưới tình rồi không, thế nhưng để bắt cô nói, cô vẫn không có cách mở miệng được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 662: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (32)

Ngay khi hai người đang dò hỏi lẫn nhau, Chung Tình đột nhiên xoay đầu, cũng không biết nói với Thiếu Tướng cái gì, khuôn mặt vừa vặn đối diện với Hà An Viện.

Hà An Viện liên tiếp lui về phía sau hai bước, bàn tay đang cầm khăn tay, lập tức rơi xuống mặt đất.

Không ngờ lại là cô ta!

Tiểu Vân cũng trợn to hai mắt theo, ngoác to miệng, không thể tin nhìn Hà An Viện, hồi lâu, cô mới lắc đầu, run lấy lấy nói: "Tiểu thư, bộ dáng người kia thật giống với phu nhân Thiếu Tướng....."

"Không phải giống, mà rõ ràng người đó chính là Chung Tình!" Có trời mới biết, Hà An Viện phải dùng bao nhiêu sức lực, mới có thể đối diện với cái sự thật này, cô lạnh lùng cười, mang theo vài phần tự giễu: "Không phải cãi nhau sao? Tại sao cô ta lại ở nơi này? Hơn nữa Thiếu Tướng cũng xuất hiện ở đây?!"

"Ai có thể nói cho ta, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cả người Hà An Viện như muốn tan vỡ, đợi lâu như vậy, rốt cuộc cũng đợi được một cơ hội, cho rằng có thể đạt được mục đích của mình, không ngại khổ sở chờ đợi, hành động như một tên trộm để chụp được ảnh của

hắn với người phụ nữ khác, ai ngờ lại phát hiện, người phụ nữ trong hình này lại chính là người phụ nữ đang ở trước mặt!

Những kế hoạch cô bày ra, lúc này đã hoàn toàn thất bại rồi!

"Tiểu thư..... Lần này nên làm cái gì bây giờ?" Tiểu Vân cũng không nghĩ tới sẽ biến thành như vậy: "Rõ ràng người phụ nữ đi vào đây với Thiếu Tướng không phải là phu nhân cơ mà, làm sao đi ra lại biến thành phu nhân Thiếu Tướng? Chẳng lẽ đưa sai thông tin sao?"

"Không đúng..... Cậu làm việc vẫn luôn rất cẩn thận, đặc biệt những lúc hắn cần tiền, mà ta đã đưa cho hắn rất nhiều tiền, làm sao có khả năng xảy ra sai sót chứ?" Hà An Viện lắc đầu, bản thân cô cảm thấy rất buồn bực!

Mắt thấy không có người phụ nữ nào xa lạ ở đây, hơn nữa Dịch Giản và Chung Tình cũng đã lên xe rời đi, Hà An Viện lúc này mới buồn bực đứng lên, ném mấy đồng bạc xuống đất, đi ra ngoài cửa.

Tiểu Vân ôm máy chụp hình, vội vã đi theo phía sau Hà An Viện.

Hà An Viện vừa nhìn thấy cái máy chụp hình, trong lòng cảm thấy vô cùng tức giận, không nhịn được hô to một tiếng: "Đập nó cho ta!"

"Thế nhưng tiểu thư, cái máy này Đại phu nhân phải vất vả lắm mới mua được ở nước ngoài về đó!" Tiểu Vân biết tính tình của Hà An Viện, một khi khó chịu lên sẽ bắt đầu đập phá đồ đạc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 663: Cách Dừng Thật Sự Của Nước Mắt (33)

"Thế nhưng tiểu thư, cái máy này Đại phu nhân phải vất vả lắm mới mua được ở nước ngoài về đó!" Tiểu Vân biết tính tình của Hà An Viện, một khi khó chịu lên sẽ bắt đầu đập phá đồ đạc.

Hà An Viện gọi xe kéo, kêu Tiểu Vân ngồi lên, ngực của cô phập phồng lên xuống, giống như vẫn còn buồn bực.

Quả thật rất buồn bực, rõ ràng ban đầu cô đã chiếm được thế thượng phong, nhưng hiện tại, mọi chuyện lại bắt đầu không xảy ra theo ý muốn của cô.

Hà An Viện nói địa chỉ, cô muốn đi đến khu đất ở gần sông Hoài tìm Cậu, hỏi hẩn một chút, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Dọc theo đường đi, Hà An Viện vẫn luôn nghiêng đầu nhìn ra bên ngoài, cả người có chút mất tập trung.

Tốc độ của xe kéo vốn không nhanh, nên có thể xem rõ cảnh vật ở bên ngoài, Hà An Viện cẩn thận nhìn chăm chú một lúc, đột nhiên hô to một câu: "Dừng xe!"

Tiểu Vân không biết tại sao Hà An Viện lại muốn dừng xe, vừa muốn quay đầu lại hỏi, Hà An Viện đã cấp tốc xuống xe, Tiểu Vân chỉ có thể đưa tiền cho phu xe, đi theo phía sau Hà An Viện.

"Tiểu thư, cô nhìn thấy cái gì sao?"

"Em không nhận ra người đàn ông kia sao?" Hà An Viện đưa tay ra, chỉ cho Tiểu Vân thấy, nghĩ một hồi mới nói: "Nhìn rất quen mắt, hình như đã từng thấy ở nhà họ Dịch Đó không phải là Đại thiếu gia của nhà họ Trác sao?"

"Đại thiếu gia của nhà họ Trác, người này là chồng của chị hai Chung tiểu thư phải không?"

"Đúng vậy, như thế thì sao ạ?" Tiểu Vân kinh ngạc nghiêng đầu, nhẹ giọng hỏi một câu.

"Không thể nào, ta nghe mọi người nói Đại thiếu gia nhà họ Trác và Đại tiểu thư nhà họ Chung là bạn thanh mai trúc mã của nhau, hai đứa nhỏ yêu nhau rồi sau đó kết hôn, trở thành một đoạn giai thoại, có một lần ta đã nhìn thấy Đại tiểu thư của nhà họ Chung, dáng vẻ rất đoan chính, thế nhưng em nhìn người phụ nữ đứng kế bên Đại thiếu gia nhà họ Trác xem, có cảm thấy rất lạ không?" Hà An Viện cẩn thận nhìn chăm chăm hai người cách đó không xa, nhẹ giọng hỏi.

"Dạ, đúng là rất lạ, không biết người phụ nữ này là ai nhỉ?" Tiểu Vân không hiểu hỏi.

"Đàn ông ở bên ngoài nuôi một người phụ nữ khác cũng không phải là chuyện gì lạ, mê luyến người phụ nữ khác cũng là chuyện thiên kinh địa nghĩa, thế nhưng đối với Đại tiểu thư nhà họ Chung thì lại khác, trong nhà chỉ có thể có một người phụ nữ mà thôi, nếu như cô ta biết, chồng mình có người phụ nữ khác ở bên ngoài, cô ta có thể sẽ phát điên lên hay không?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 664: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt (34)

Dịch Giản chăm chú nhìn Chung Tình đang thất thần, một lát sau cô mới tỉnh táo lại, tiếp tục nói: "Không có chuyện gì."

Chung Tình mới bị Dịch Giản khơi lên hứng thú, lúc này hần đột nhiên ngừng lại, cô cảm thấy thân thể trống rỗng, phía dưới ướt nhẹp dính nhớp hết sức khó chịu, cô ôm chân, cắn góc chân, cảm thấy có chút mất mát.

Thật ra, cô vẫn muốn Dịch Giản tiếp tục làm.

Thế nhưng, tối hôm qua là do uống rượu nên cô mới chủ động như vậy, nhưng lúc này cô lại rất tỉnh táo, làm sao có thể có kéo hần đặt ở dưới thân, cùng hần vật lộn một phen đây?

Cũng may, cô cũng không tiếp tục suy nghĩ nhiều, cho rằng cơ thể hần đang rất không thoải mái, mặc dù nửa người dưới có chút mất mát, cô chán nản nằm ở trên giường, không muốn động, ngáp một cái, nhìn chăm chăm Dịch Giản.

Dịch Giản không nói lời nào, cô cũng không nói lời nào, hai người nhìn nhau một hồi lâu cảm thấy có chút buồn ngủ.

Thế nhưng cô lại ngủ không được, bởi vì Tần Diệp đã đến.

Tần Diệp gõ cửa đi vào, nhìn hai người trong phòng, một người đang thanh nhã thông dong ngồi ở trên giường, một người thì nằm ở trên giường,

che kín chắn, đặt quần áo ở giữa làm ranh giới.

Dịch Giản nhìn thấy Tần Diệp đi vào, liền lập tức đứng lên, chỉ Chung Tình ở trên giường, Tần Diệp lập tức hiểu ý của Dịch Giản, tiến lên nhẹ nhàng bắt mạch cho Chung Tình.

Hắn hơi nhú mào, vừa định nói chuyện, ai ngờ Dịch Giản đưa tay ra, ra hiệu cho hắn đi ra ngoài nói.

Tần Diệp chỉ có thể yên lặng đi theo phía sau Dịch Giản.

Về mặt Chung Tình ngờ vực, không hiểu bọn họ đang làm cái gì.

Ra cửa, Dịch Giản nhìn Tần Diệp, lạnh nhạt hỏi: "Cô ấy làm sao?"

"Không có gì đáng ngại. Chỉ là lần trước phải lấy ra em bé chín tháng tuổi, cơ thể có chút suy yếu, đề nghị hai người không nên có con bây giờ, tốt nhất nên chờ thêm một năm hoặc nửa năm nữa, chỉ có hoàn toàn chữa khỏi bệnh cho cô ấy, thì lúc sinh con, cơ thể người mẹ và em bé mới tốt được."

Tần Diệp nói tóm tắt một lần.

Dịch Giản nhú mào, nhìn Tần Diệp: "Không có sao?"

Tần Diệp lắc đầu: "Không có gì?"

Sắc mặt Dịch Giản hơi đỏ lên một chút: "Cô ấy. có phải hành kinh sớm?"

Tần Diệp ho khan một cái, lắc đầu: "Không có."

"Chưa à?" Về mặt Dịch Giản quái dị vô cùng, ánh mắt nhìn Tần Diệp hiện lên vẻ hoài nghi, khiến cho đáy lòng Tần Diệp run sợ vô cùng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 665: "Tt" Chân Chính Cách Dừng 【35】

"Không có?" Dịch giản đích biểu tình bộc phát không nói ra quái dị, nhìn Tần Diệp ánh mắt, hiện lên một tầng hoài nghi, nhìn Tần Diệp đáy lòng sợ hãi. Tần Diệp giành trước một bước mở miệng: "Vậy hẳn là có cái gì?"

Dịch giản để sát vào Tần Diệp bên tai, thấp giọng nói một câu nói.

Tần Diệp trước mặt màu đầu tiên là một trận ngạc nhiên, sau đó một trận kinh ngạc, tốt nhất, vèo bật cười, nhìn dịch giản, muốn cũng không có muốn nói: "Có phải hay không, các người quá đói khát, sau đó lực ma sát hơi lớn, có chút cấp, thương tổn tới nơi đó... . . . Dù sao nữ nhân nơi nào tương đối mềm mại, hơn nữa có chút tư thế, ngồi dậy, tất cả mọi người rất mới mẻ, nhưng là, nắm chắc không tốt lực đạo, dễ dàng sát thương, sau đó ta lấy cho người điểm thuốc, người cho nàng lau, lại vô sự rồi."

Dịch giản hơi đỏ mặt, bên đầu, không có lên tiếng.

Tần Diệp thấy như vậy dịch giản, đáy lòng ngược lại dữ phát vui a, lên tiếng cười trêu nói: "Thật là nhìn không ra, người như vậy nho nhã một người, cũng có điên cuồng thời điểm... . ."

Dịch giản giơ tay lên, hơi chặn lại môi của mình, không có lên tiếng.

Điên vì cái gì cuồng... . .

Tối hôm qua thượng, người điên cuồng... . . . Cũng không phải là hăn, mà là cái đó tiểu nữ nhân... . . . Tần Diệp y thuật từ trước đến nay rất tốt, cho nên hăn nói gì, hăn đều là tin, đáy lòng hơi buông lỏng xuống, nói vậy thật đúng là giống như Tần Diệp theo như lời, cái đó tiểu nữ nhân tối hôm qua thượng khẩu khẩu thanh thanh la hét muốn hăn đẹp mắt, không chịu để cho hăn có phản ứng chút nào, nàng làm cấp, chỉ lo kích động, quên mất đau đớn, khó trách, hôm nay thoát nhìn, nàng cả người phá lệ thung lại.

Sợ là trước kia, mỗi một lần làm xong, bọn ta là cảm thấy như vậy mệt mỏi, lần này, lại cũng không có quá để ý.

Dịch giản thả tâm, tự nhiên cũng sẽ không đi theo Tần Diệp đang dây dưa cái gì, hỏi Tần Diệp lấy cái gì thuốc, sau đó nói cho Từ ngang, liền để cho hăn đi lấy thuốc.

Dịch giản lúc này mới vòng vo đầu, nhìn Tần Diệp, lại tiếp tục nói: "Cái đó... . . Tránh... Dừng... Sáo... Từ Anh quốc giúp ta nghĩ biện pháp lấy được một chút."

Nếu hiện tại không thể mang thai, cũng không thể để cho nàng ăn tránh. . . . Dừng... Thuốc, những thứ đó đối với thân thể không tốt, không bằng từ trên người của mình chọn lựa các biện pháp.

Tần Diệp nghe được lời như vậy, lập tức gật đầu một cái, sau đó giống như là nghĩ đến cái gì một dạng, để sát vào dịch giản tai vừa hỏi: "Muốn cái gì dạng thức? Mùi vị gì?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 666: "Tt" Chân Chính Cách Dừng 【36】

Tần Diệp nghe được lời như vậy, lập tức gật đầu một cái, sau đó giống như là nghĩ đến cái gì một dạng, để sát vào dịch giản tai vừa hỏi: "Muốn cái gì dạng thức? Mùi vị gì?" Dịch giản ho khan ho khan, xoay người, liền hướng bên trong phòng của mình đi tới, một bộ không có ý định để ý tới Tần Diệp ý tứ của, ai biết mới vừa mới vừa đi tới cạnh cửa, hăn lại đột nhiên đang lúc quay đầu, hướng về phía Tần Diệp nói: "Loại nào, tương đối khá dừng?"

Lần này đổi lại Tần Diệp không biết nên nói những gì, cuối cùng, chỉ có thể phát phát tay, bày tỏ mỗi dạng cũng cho hăn tới điểm.

Dịch giản gật đầu một cái, một bộ không tiến đích biểu tình, Tần Diệp xoay người, vừa định xuống lầu, đuôi mắt nhìn đến quần của mình đặt ở phòng khách ghế sa lon trong, đi lên trước, liền đi lấy quần của mình, xoay người, hướng về phía dịch giản giờ giờ lên, sau đó mặt mày hớn hở nói: "Thay ta cho chung tình nói cảm ơn nhiều!"

Nói xong, liền hướng về phía thang lầu đi tới.

Ai biết mới vừa đi quá dịch giản, dịch giản lại vươn tay, xé quần, dẫn vào trong ngực của mình, sau đó làm bộ như mạn bất kinh tâm hỏi: "Này quần bao nhiêu tiền?"

Tần Diệp không hiểu dịch giản vì sao như thế hỏi, liền mở miệng báo giá cả, dịch giản gật đầu một cái, nhưng sau đó xoay người vào thư phòng, cầm

một thanh giấy phiếu đưa cho Tần Diệp, sau đó chỉ chỉ thang lầu, giữ lại một câu: "Không tiễn!"

Tần Diệp nhìn trong tay một thanh tiền, lúc này mới hoãn quá thần lai, bất khả tư nghị suy nghĩ, giản, đúng là điên rồ, chiếm đoạt muốn mười phần a, không phải là một nút áo, chung tình cho may một nút áo sao? Đây đều không cho người dính xuống... . . .

... ..

Từ ngang rất nhanh đem thuốc mua trở lại, dịch giản cho chung tình lau thuốc, chung tình vốn là ngượng ngùng, sau lại biết được là mình tối hôm qua thượng quá hung mãnh, đưa đến, khỏi nói cả người thành vì hình dáng ra sao.

Bởi vì bị thương, tự nhiên hai ngày nay hai người cũng tiêu đình rất nhiều, buổi tối ôm ôm nhau ngủ, ngược lại cũng có mấy phần an bình thích ý.

Trong quân gần đây có chuyện, dịch giản sau khi ra ngoài, trở về rất khuya.

Ngày nay, buổi chiều có người đưa đến cổ hương một hộp lớn tử đồ, chung tình tò mò, tự tiện mở ra, thấy bên trong đều là màu sắc rực rỡ cái hộp, mở ra bên trong đều là màu sắc rực rỡ cái túi nhỏ, trên đó viết Anh văn, nàng cũng không hiểu, cũng chưa từng thấy qua những thứ đồ này, liền tự tiện mở ra mấy, nhìn đồ vật bên trong, nàng cũng không biết làm cái gì vậy dùng là, liền này ở trong lòng bàn tay nghiên cứu.

Vì vậy, vẫn đợi đến dịch giản tan việc, lên lầu liền thấy được làm hắc kinh ngạc một màn —————

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 667: "Tt" Chân Chính Cách Dừng 【37】

Vì vậy, vẫn đợi đến dịch giản nhập ngũ trong về đến nhà, lên lầu, liền thấy được làm hấn kinh ngạc một màn ————— Dịch giản đứng ở thang lầu Đệ Nhất Tầng, nhìn trong phòng khách, một mình thưởng thức rất là vui vẻ cô gái, không nhin được giơ tay lên, hơi ngất cái trán, chậm rãi thở dài một cái.

Từ ngang đi theo dịch giản sau lưng, thấy Thiếu tướng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, nhìn chăm chăm bên trong nhà một trận xuất thần, hấn liền cũng đi theo bên đầu, nhìn về phía Thiếu tướng phu nhân, Từ ngang đầu tiên là sững sốt, sau đó liền thiếu chút nữa bật cười, lại ngại vì dịch giản ở bên người, chỉ có thể cứng rắn đình chỉ, sau đó không nói tiếng nào, xoay người yên lặng xuống lầu.

Dịch giản không có lên tiếng, chậm rãi cất bước, đi tới chung tình sau lưng.

Dịch giản tồn tại cảm, luôn luôn đều là rất cường đại, coi như là hấn trầm mặc, trong trẻo lạnh lùng, an tĩnh, nhưng là một ít loại từ trên người tản mát ra khí tràng, lại thì không cách nào làm cho người ta sao lãng.

Chung tình cảm giác được không khí cứng nhắc, vòng vo đầu, thấy là dịch giản trở lại, nàng liền lấy ra tay, vỗ vỗ khuôn mặt, có chút không yên lòng chào hỏi: "Người trở lại... ."

Dịch giả ngồi ở chung tình bên cạnh, thân thể hơi dựa vào ghế sa lon, dù bạn vẫn ung dung nghiêng đầu, nhìn chăm chăm chung tình một hồi, sau đó lại nhìn một chút trên đất, không nói một lời.

Chung tình hiểu rõ dịch giả ý tứ của, nàng cũng là không có cảm thấy có bất kỳ không ổn nào thiện, lúc xế chiều thấy những thứ đồ này, nàng cũng không biết là cái gì.

Vốn là, nàng một người ở cố hương trong, cũng đã rất là nhàm chán, thấy mở ra bên trong túi những thứ kia trong suốt vật nhỏ, rất là hiếm, liền cầm một, để xuống, này ở trong lòng bàn tay thường thức một hồi, cảm thấy bên trong tức giận lời của, liền có thể cổ, vì vậy đặt ở khóe miệng, hướng bên trong thổi khí

Về sau, nàng mới phát hiện, nguyên lai là có thể thổi trúng như vậy lớn, nhất thời liền xé lần lượt thổi, thổi trúng đầy phòng đều là khí cầu.

"Ác? Những thứ đồ này sao? Chẳng qua là nhàm chán, liền thuận tiện lấy ra thổi lên."

Chung tình đặc chí nói: "Ta không nghĩ tới, ta lượng hô hấp cư nhiên lớn như vậy, bất quá thổi nhiều như vậy, ngược lại thổi trúng quai hàm rất là đau đầu!"

Dịch giả khóe miệng run rẩy giật mình, không có bất kỳ vẻ mặt.

Chung tình tiện tay cầm một không có bị thổi lên mũ, đưa cho dịch giả: "Người cũng tới thổi một... . ." -----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 668: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【38】

Chung tình tiện tay cầm một không có bị thối lên mũ, đưa cho dịch giản: "Người cũng tới thối một... . ." Dịch giản vươn tay, cầm cái đó mũ, để ở trước mặt của mình, lúc ẩn lúc hiện, một đôi Thanh Nhã con người, lóe ra mỏng đậm quang mang, giống như là thật nghiêm trang đang nghiên cứu trước mặt gì đó.

Chung tình nhìn dịch giản chậm chạp nhìn cái kia đồ vật, chậm chạp không chịu động, không nhìn được mở miệng thúc giục: "Tốc độ nha... . . Người cũng không biết ta thối một cái buổi trưa, một chết đi được, vội vàng đem những thứ này cũng thối xong... . . Sau đó chúng ta có thể treo lên."

Chung tình cảm thấy đều là trong suốt, rất là khó coi, sau đó cầm một thối phình phao phao mũ, để ở bên mồm của mình, thỉnh thoảng cắn một cái, nàng rất là buồn bực, tại sao mỗi một cái phía trước, cũng có một giống như là núp vú cao su giống nhau đồ, chung tình cảm thấy rất là kỳ quái, cầm hàm răng, cắn a cắn cái đó núp vú cao su, sau đó nghiêm trang đối với dịch giản nói: "Thiếu tướng, chúng ta mua chút thuốc màu, đem bọn họ thoa màu, treo lên, tương đối khá nhìn chút!"

Dịch giản vẫn luôn là nhìn chăm chăm chung tình những thứ kia động tác nhỏ, đem nàng (tìm) cách đầu lĩnh thối trúng phình trong suốt tiểu núp vú cao su, nhưng cũng không phải là quá lớn, đặt ở trong miệng, vẫn cắn, này hình ảnh, để cho dịch giản không nhìn được bắt đầu suy nghĩ lung tung... . .

Nàng nếu như nếu là biết vật này là thế nào dùng là, mà nàng hiện tại căn địa phương tốt cuộc là dùng để thịnh phóng nam nhân tình... Dịch, không biết, nàng bây giờ, còn có phải hay không là một bộ ngây thơ lãng mạn bộ dáng, thúc giục hẳn, cũng đi theo nàng thôi hơi cầu?

Dịch giã vươn tay, nhẹ nhàng ngắt nhéo chung tình đích tay, đem trong ngực nàng ôm (tìm) cách khí cầu lấy được lòng bàn tay của mình trong, nghiêng đầu, nhìn cái này mũ, nhìn chòng chọc thật lâu, sau đó vòng vo đầu, nhìn một bên cầm một người mới mũ, vẫn như cũ hăng hái bừng bừng cổ đảo, muốn đưa đến trong miệng thôi chung tình, ho khan ho khan cổ họng, sau đó nói: "Chúng ta đi ăn cơm?"

Hắn thật đúng là không biết như thế nào mở miệng hướng về phía nàng nói... . . . Những vật này là, làm cái đó... . . . Chuyện dùng là, nếu như nàng nếu là biết, không biết, sẽ cho diễn biến thành vì hình dáng ra sao!

Chung tình lắc đầu, nói, "Chờ ta thôi xong cái này lại đi ăn!"

Dịch giã không đành lòng cự tuyệt chung tình, nhưng cũng không đành lòng nhìn chung tình như vậy ngay trước mặt tự mình, đem nam nhân dùng gì đó, đặt ở trong miệng thôi, nhất thời dịch giã vươn tay, ngăn trở chung tình: "Ta đói bụng."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU
TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 669: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【39】

Dịch giả không đành lòng cự tuyệt chung tình, nhưng cũng không đành lòng nhìn chung tình như vậy ngay trước mặt tự mình, đem nam nhân dùng gì đó, đặt ở trong miệng thổi, nhất thời dịch giả vươn tay, ngăn trở chung tình: "Ta đói bụng."

Chung tình từ trước đến nay chắc là sẽ không cự tuyệt dịch giả, nàng nghe hẳn như vậy nói, liền biết hẳn là quyết tâm để cho mình nhất định cùng hẳn cùng nhau hạ đi ăn cơm, nhất thời chung tình để đồ trong tay xuống, đếm, chỉ còn lại năm , liền đối với dịch giả nói: "Bằng không, để cho Từ ngang giúp ta thôi xong, chỉ còn lại năm rồi đó!"

Dịch giản đích biểu tình hơi ngưng kết một chút, sau đó cảm thấy chuyện tựa hồ là càng ngày càng nghiêm trọng, này đã chỉ còn lại năm , bọn họ chỉ có thể làm năm lần, nếu như hiện tại cũng để cho Từ ngang đem bọn họ thối trúng không còn một mống, chẳng phải là... . . . Mấy ngày nay, hẳn còn phải tiếp tục ghen?

Nhất thời, dịch giản ôm vạn phần áy náy, không đành lòng đả kích chung tình tâm, hướng về phía nàng nói: "Chung tình... . . . Người biết những thứ này là vật gì sao?"

Chung tình lắc đầu một cái, chỉ chỉ phía trên Anh vẫn nói: "Xem không hiểu a... . . ."

Dịch giả nhìn mình một bên nhìn như ôn nhu và khéo léo tiểu nữ nhân, không khỏi bật cười.

Chung tình nhìn dịch giả này phó tự tiểu phi tiểu đích biểu tình, đáy lòng tràn đầy một trận một trận hồ nghi, lại nhìn một chút những thứ kia bị nàng thối đầy đất phình đã trở thành phế thải mũ, sau đó cẩn thận nhìn dịch giả, cẩn thận hỏi: "Đây là... . . . Thứ gì?"

Dịch giả không nói gì, ngược lại đứng lên, cúi người xuống, đem chung tình một thanh bế lên, hướng trong phòng ngủ đi tới.

Thuận tiện còn mạn bất kinh tâm hỏi một câu: "Phía dưới còn đau phải không?"

Chung tình đỏ mặt, mở mắt to vẫn nhìn chăm chăm dịch giả, vậy mà nam tử lại nhẹ nhàng chậm chạp đem nàng đặt ở nệm đại trên giường, hẩn cúi đầu xuống nhìn nàng, đáy mắt tràn ngập thâm tình cùng nghiêm túc, chung tình nhất thời căn căn môi dưới, rầm rì phát ra tới một chút ngổn ngang thanh âm của, một chữ cũng nghe không hiểu.

Đã ba bốn ngày rồi.

Không sai biệt lắm là có thể rồi.

Dịch Giả Tâm để tính toán một chút, sau đó liền chậm rãi đặt ở chung tình trên người, ngừng mắt nhìn ánh mắt của nàng, âm điệu ôn chậm: "Hiện tại, ta tới nói cho người biết, những thứ đó chân chính cách dùng."

Hắn nói chuyện đáng vẻ, giống như là đang nói đùa, khéo miệng nhếch lên, khắp nơi lưu tình.

Chung tình nhìn có chút chói mắt, chẳng qua là cảm thấy trước mặt cái này tình mỹ đến làm cho người ta cảm thấy không thành thật nam tử, toàn

thân cao thấp, tựa hồ, cũng khắp nơi tiết lộ ra một tầng... . . . Quý dị cùng thần bí.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 670: "Tt" Chân Chính Cách Dừng 【40】

Chung tình nhìn có chút chói mắt, chẳng qua là cảm thấy trước mặt cái này tình mỹ đến làm cho người ta cảm thấy không thành thật nam tử, toàn thân cao thấp, tựa hồ, cũng khắp nơi tiết lộ ra một tầng... . . . Quý dị cùng thần bí.

Chung tình theo bản năng nuốt một cái nước miếng, nàng nhìn nam tử trước mặt, tựa như mỹ nhân Như Ngọc, toàn thân thương tâm, cũng dâng lên một tầng không nói ra nóng bức.

Nàng vươn tay, nhẹ nhàng đẩy một cái dịch giản, nhỏ giọng nói thầm: "Người phải nói vội vàng nói, tại sao muốn đem ta mang tới trên giường mà nói?"

Dịch giản không lên tiếng, chẳng qua là nhìn nàng, vươn ra ngón tay, chậm rãi từ môi của nàng múi thượng, từng điểm từng điểm dao động mà qua.

Chung tình không biết tại sao, nàng ôn hoà giản đã làm rất nhiều lần chuyện này, coi như là hiện tại, lại cũng sẽ không như thế kinh hãi, nhưng là lúc này nam tử, ánh mắt cùng động tác, cũng mang theo nồng đậm thúc giục... Tình ý vị, còn chưa mở tràng, nàng đã trầm luân.

Chung tình có chút sợ.

Nàng mở to miệng ra, cảm thấy trong cổ họng phát ra thanh âm, cũng mang theo một tầng khêu gợi sắc thái: "Thiếu tướng... . . . Người không phải là đối bụng sao?"

"Trước khi ăn cơm khai vị." Dịch giản cúi đầu, ngăn chặn môi của nàng múi, nuốt sống thanh âm của nàng, nhắc lên một trận Cuồng Triều.

Có lẽ là chừng mấy ngày không có làm nguyên nhân, lần này, hắn ngược lại vạn phần đầu nhập, truyền ra đầu hôn lên trước ngực của nàng, ngậm tại đầu lưỡi trong, gặm cắn, tư ma, trần trọc, mang cho nàng mê run rẩy.

Nàng vươn tay, nắm thật chắc phía dưới sàng đan, cảm giác được toàn thân của mình, giống như là bị giòng điện tịch quyền mà qua, Tứ Chi Bách Hải cũng cực độ tê dại.

Cuối cùng, chung tình là bù không được như vậy trêu đùa, cả người đã tụt dưới thân thể của hắn, my thành một mảnh, thân thể của nàng, hơi cọ da thịt của hắn, giống như là ở khát vọng nhiều hơn.

Dịch giản cúi đầu, mặt mày giữa, đều là Nhu Tình bắn ra bốn phía ôn tình, kêu miệng anh đào của nàng, không ngừng ăn, giống như là cả đời cũng ăn không đủ, ăn không hết một loại.

Hắn đã thức tỉnh một ít vật thể, trực lăng lăng mất thăng bằng để bấp dùi của nàng rẽ, mặt nàng hồng, run rẩy.

Hắn vươn tay, vội vàng dắt y phục của bọn họ, nàng thuận theo giúp đỡ hắn, hai chân đạp, rất nhanh chóng liền đem hai người y phục, thốn không còn một móng.

Hắn cũng không vội đi vào, giống như là muốn cố ý hành hạ nàng, cũng cố ý hành hạ mình một dạng.

Nàng muốn, lại ngượng ngùng với mở miệng, luôn là đầu nhích tới nhích lui liếm hăn, giống như là khả ái thung lại động vật nhỏ, dịch giãn nhìn như vậy nàng, cảm thấy chuyện gì khả ái, như vậy nữ nhân, chính là muốn nuông chiều ôn cứng chịu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 671: Dương Đình Gửi Thư 【1】

Nàng muốn, lại ngượng ngùng với mở miệng, luôn là đầu nhích tới nhích lui liếm hắn, giống như là khả ái thung lại động vật nhỏ, dịch gián nhìn như vậy nàng, cảm thấy chuyện gì khả ái, như vậy nữ nhân, chính là muốn nuông chiều ôn cứng chịu. Hắn vươn tay, cố định trụ nàng lộn xộn đầu nhỏ, một cái tay, nắm eo của nàng, chậm rãi ma sát, có Thiên Tơ trăm sợi kích thích, từ lòng bàn tay của hắn, xông vào thân thể của nàng bên trong.

Nàng giống như là tô xương một dạng, mềm ở dưới thân thể của hắn, mịn nhẵn như tơ nhìn của hắn, rầm rì bày tỏ bất mãn của mình ý.

Hắn biết nàng là nghĩ đến rất, nhưng là, lại giống như là cố ý đùa với nàng một loại, tựa như cho không phải là cho, vẫn đến tai nàng khóc nắm cánh tay của hắn, không thuận theo bất nạo kêu, nháo!

Mãi cho đến nàng đến cuối cùng, cũng bắt đầu mềm thanh xin hắn cho nàng thời gian, hắn mới chậm rãi từ trên người của nàng, cầm mũ, mở ra, mặc bộ, sau đó vươn tay bắt hai chân của nàng, muốn hướng về phía bên trong thân thể của nàng đi vào.

Chung tình biết hắn đúng là vẫn còn muốn cho mình, đáy lòng tức là mong đợi vừa sợ.

Nàng cắn chặt hàm răng, từ từ cùng đợi cái loại đó không cách nào hình dung cảm giác được.

Nhưng là, chung tình chờ đã hơn nửa ngày, nhưng không có đợi đến dịch giản có bất kỳ động tác đến.

Chung tình vốn là nhắm mắt lại, đúng là vẫn còn không nhìn được chậm rãi mở mắt, nhìn về phía dịch giản, lại phát hiện dịch giản trong con người, lóe ra phức tạp tâm tình, có mấy phần ẩn nhẫn, mấy phần bất đắc dĩ, còn mang theo vài phần biệt muộn!

Chung tình muốn, hẳn đây là thế nào?

Đã biết một lần, nhưng là thật không có chọc tới hẳn!

Hơn nữa, rõ ràng mới vừa rồi hai người phối hợp rất là hảo đâu, thế nào hiện tại hẳn trong lúc bất chợt tự dưng chỉ bất động... . . .

Chung tình muốn... Ngắm niệm tưởng cũng bị nâng lên tới, dịch giản như vậy cứng rắn dừng lại, nàng không nói ra đáy lòng rốt cuộc là như thế nào cảm giác, khổ sở, thương tâm, còn có ngọc cầu xin bất mãn phiền não cảm!

Nàng không hài lòng hẳn như vậy ngừng lại, lập tức đưa ra chân, ôm hông của hẳn, hơi mang đứng người dậy, ôm lấy cổ của hẳn, sau đó then thùng dị thường kêu một tiếng: "Thế nào?"

Dịch giản đích tay, siết thành quyền, một đôi mắt giống như là có thể phun ra lửa một dạng nhìn nàng, sau đó một giây kế tiếp, liền đem thân thể của nàng đẩy ra.

Chung tình thấy hẳn này bộ dáng, lập tức lùi kéo tay của hẳn, không chịu để cho hẳn đi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 672: Dương Đình Điện Tới 【2】

Chung tình thấy hấn này bộ dáng, lập tức lôi kéo tay của hấn, không chịu để cho hấn đi! Dịch giản trông mắt, nhìn một chút trên giường.

Chung tình theo ánh mắt của nàng nhìn sang, lại phát hiện nơi đó có một ít phiến hồng.

Chung tình đầu tiên là cho là mình bị thương, nhưng khi nhìn một vòng, lại phát hiện mình thân thể còn là đầy đủ không sút mẻ, đó là dịch giản bị thương, liền nhìn về phía dịch giản, phát hiện hấn cũng là hảo đoan đoan, sau đó nàng mới đột nhiên thanh tỉnh lại.

Cả người cũng trong nháy mắt co quắp lên!

Nàng cứ nhiên, cứ nhiên quên mất cuộc sống!

Hôm nay là nàng... . . Là nàng... . . Tháng sau chuyện ngày!

Nhất thời, chung tình lập tức từ trên giường nhảy xuống, xuống giường, đi phòng rửa tay sửa sang lại mình đi.

Lưu lại dịch giản một người đứng ở nơi đó, ngắt cái trán, thật sâu hô ra ngoài thở ra một hơi, rất là bất đắc dĩ.

Vì vậy, đêm hôm đó, chuông ẩm ướt đại di mục đến xem nàng, nàng chỉ có thể phụng bồi của mình đại di mục, không thể phụng bồi dịch thô sáp rồi.

Dịch thô sáp khó có thể nhẫn nại, vốn là ở trên giường cùng chung tình vẫn ôm nhau ngủ, nhưng là chàng vạng những thứ kia không có suy diễn hoàn kích tình đoạn ngắn, luôn là ở đầu óc của hân trong vẫn bao quanh, hân ghen tở rất, liền đứng dậy, ra khỏi nhà, ở cổ hương trong lương đình, ngủ một đêm.

=====

Thứ bảy.

Mỏg Dịch cùng Nghê theo hôn lễ.

Ở mỏg gia trang vườn cử hành.

Dịch giản tất nhiên mang theo chung tình đi tham gia rồi.

Mỏg gia trang vườn ở x thị từ trước đến nay rất thần bí, cho nên cũng không có quá nhiều người tham gia mỏg Dịch cùng Nghê theo hôn lễ.

Thoạt nhìn, cũng bất quá chính là chút người quen mà thôi.

Dịch giản cùng chung tình đến mỏg gia trang vườn thời gian, Dương đình Tân Diệp còn có bọn họ một chút đồng học cũng đã tới.

Tất cả mọi người rất an tĩnh ngồi ở chỗ đó, nhìn lên trước mặt trợn mắt hốc mồm một màn.

Dịch giản ngược lại lạnh nhạt rất, hân dắt chung tình đích tay, ngồi ở chỗ ngồi, bên tai, quanh quần chính là người giúp việc hướng về phía mỏg Dịch bấm báo thanh: "Mỏg tiên sinh, Nghê theo tiểu thư đem kết hôn lễ phục cho cắt cái nát bấy!"

"Mỏg tiên sinh, Nghê theo tiểu thư đem nhẫn kết hôn ném vào trong đường cống ngầm, cuốn đi rồi."

"Mỏng tiên sinh, Nghe theo tiểu thư đem hôm nay chuẩn bị tất cả hồng trong rượu cũng gần muối, toàn bộ cũng không thể uống... . . ."

"Mỏng tiên sinh, Nghe theo tiểu thư hiện tại ở trong phòng, sảo nháo muốn tự sát đâu!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 673: Dương Đình Điện Tới 【3】

"Mỏng tiên sinh, Nghê theo tiểu thư hiện tại ở trong phòng, sảo nháo muốn tự sát đâu!"

"Mỏng tiên sinh, Nghê theo tiểu thư đem thợ trang điểm cho đập bị thương... . ."

Ngay sau đó, cùng xuống chính là che đầu một nữ nhân, khóc sụt mướt đối với mỏng Dịch xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, ta căn bản không có biện pháp đảm nhiệm công việc hạng này, ngài còn là khác mời người khác... . ."

Mỏng Dịch khoe miệng, cũng là vẫn thoáng ánh lên thiện thiện tà ác mỉm cười, phát phát tay, đem tất cả mọi người đuổi lui, sau đó hướng về phía một bên Mục Sư nói: "Chờ, ta đây phải đi đem tân nương tử chộp tới... . ."

Sau đó, mỏng Dịch bước đi tao nhã lễ độ bước đến, hướng mỏng gia trang vườn trong phòng đi vào.

Qua bất quá ba phút đồng hồ, liền thấy mỏng Dịch khiêng Nghê theo đi xuống, Nghê theo mặc chẳng qua là áo ngủ, vươn tay, ở trên người của hắn lại bắt lại cong, một bộ mười phần cay cú đáng vẻ!

"Mỏng Dịch, người khốn kiếp, thả ta xuống, ta nói rồi, ta không với người kết hôn, ta không gả cho người!"

Mỏng Địch giống như là căn bản không có nghe được Nghê theo gào thét một dạng, thẳng đem nàng đặt ở Mục Sư trước mặt trước, mỉm cười đối với Mục Sư nói: "Hôn lễ bắt đầu!"

Nghê theo vừa nghe đến lời như vậy, nàng cả người cũng mau muốn qua đời, nàng đã đem hân chuẩn bị xong vật sở hữu cũng hủy diệt, hân còn kết hôn?

Mỏng Địch giống như là biết nàng nghĩ cái gì một dạng, bên đầu, ấm áp rất đúng nàng cười cười, nghiêm trang, cực kỳ nghiêm túc nói: "Ta cưới phải là người người này... . . . Cho nên, những thứ đó người đã không thích, này cũng không cần hảo... . . ."

Mỏng Địch là từ không hướng về phía Nghê theo như vậy nghiêm túc quá, từ trước đến nay đều là Nghê theo thế nào chiết đẳng, hân hãy theo nàng cùng nhau chiết đẳng.

Nghê theo my my ngang một cái mỏng Địch, nàng vốn là muốn im miệng, nhưng là nhiều năm trước tới nay, đã thành thói quen, để cho nàng một giây kế tiếp, liền mạn điều tư lý nói: "Là sao? Nhưng là, chiếc nhẫn cũng bị ta ném đi, ta muốn nhìn người lấy cái gì ở trước mặt cha xứ, nhốt chặt ta cả đời!"

Mỏng Địch cũng đi theo Nghê theo rất chậm rất chậm nở nụ cười: "Người vứt bỏ chính là giả, cái này mới là thật!"

Bên nói xong, mỏng Địch bên từ của mình túi trong móc ra một cái hộp.

Mở ra, bên trong là chiếu lấp lánh hai cái nhẫn.

Nghê theo lập tức cứng họng , chẳng qua là trừng trừng mắt, nhìn mỏng Địch, mỏng Địch lại chậm quá quay đầu hướng một bên Mục Sư nói: "Tốc độ bắt đầu!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 674: Dương Đình Điện Tới 【4】

Nghê theo lập tức cứng họng , chẳng qua là trừng trừng mắt, nhìn mông Địch, mông Địch lại chậm quá quay đầu hướng một bên Mục Sư nói: "Tốc độ bắt đầu!"

Mục Sư nghe được mông Địch ra lệnh, lập tức đứng ở nơi đó, bắt đầu học tuyên ngôn từ.

Mông Địch dù bận vẫn ung dung đứng ở nơi đó, cực kỳ chăm chú nhìn Nghê theo, Nghê theo lại tức giận nhìn chăm chăm mông Địch, con người đảo quanh vẫn chuyển.

Mông Địch trực tiếp khi không để mắt đến Nghê theo quý điểm tử, đợi đến Mục Sư đem hết thầy đều học hảo thời gian, hăn liền nhanh chóng lôi kéo tay của nàng, đem chiếc nhẫn móc đi lên.

Sau đó thẳng cho mình chụp vào chiếc nhẫn.

Nghiêng đầu, nhìn Nghê theo, kêu một tiếng: "Thân ái... . . . Y Y lão bà...
..."

Nghê theo khoe miệng run rẩy hạ xuống, nhưng là vẫn nhanh chóng khôi phục trấn tĩnh, mắt của nàng ba nhẹ nhàng lưu chuyển một chút, dị thường ôn nhu cười cười: "Xin hỏi... . . . Lúc nào thì chúng ta có thể ly hôn?"

Mông Địch như cũ là tà mị cười, đem nàng một thanh ôm vào trong ngực, người ở bên ngoài thoát nhìn, giống như là chân tình ôm nhau, nhưng là ghé vào Nghê theo bên tai, nói ra được, cũng là dị thường ôn nhu lời nói: "Người cứ nói đi? !"

Nghê theo âm thầm căn rằng rằng, hận người đàn ông này hận muốn chết, nàng lại cố ý cười hơn ôn nhu, xinh đẹp tươi đẹp mắt to, thoát nhìn, Như Yên như sương một loại mê người: "Ta nói... . . . Ngày mai chúng ta mà có thể ly hôn!"

Mông Địch tự tiểu phi tiểu nhìn Nghê theo, trước mặt của mọi người, hôn Nghê theo cái trán, mở to miệng ra, giống như là thuyết tình nói một loại, nhẹ giọng nói: "Ta nói... . . . Người nằm mơ!"

Nghê theo thân thể đi theo run rẩy hạ xuống, nhưng là rất nhanh chóng liền khôi phục trấn định, xinh đẹp cười, hướng về phía mông Địch mở trừng hai mắt, "Xin hỏi... . . . Ta hiện tại mệt chết đi, có thể đi nghỉ ngơi sao?"

Mông Địch bên đầu, ôm ngang lên Nghê theo, nhìn một chút ngời ở chỗ đó một đám người, liền nhẹ giọng nói: "Dĩ nhiên có thể... . . . Người như vậy thích, đêm động phòng hoa chúc nói trước, ta há có không từ chi để ý?"

Nói xong, liền đối với tại chỗ tất cả khách, mông Địch tao nhã lễ độ mỉm cười, khom lưng: "Mọi người xin cứ tự nhiên... . . ."

Sau đó ôm Nghê theo, sải bước rời đi rồi.

Tất cả mọi người tại chỗ đều là trợn mắt hốc mồm.

Ngay cả Dương đình cũng không nhịn được bắt đầu cảm thán: "Đây là hôn lễ sao? Nếu là mông nhà cùng Nghê gia ở nước ngoài trường bối biết bọn họ hôn lễ là như vậy... . . . Không biết phải nhiều nổi giận!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 675: Dương Đình Điện Tới 【6】

Hắn thật ra thì, chỉ cần muốn, có thể có vô số nữ nhân, hướng hắn người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nối liền không dứt. Nhưng là, hắn không muốn.

Cho nên, cho tới nay, hắn ngay cả để cho nàng ghen tư chất gốc, cũng không có, hiện tại có một Dương đình, hắn biết, sớm muộn có một ngày, hắn là sẽ đối nàng thẳng thẳng thừa nhận giải thích, nhưng là... . . . Hắn nhưng vẫn là muốn ở hoãn một chút, xem một chút, nàng có thể hay không tự mình đối với của hắn, lại một lần nữa hỏi lên Dương đình chuyện tình.

Có lẽ, cách làm của hắn, rất ngây thơ.

Nhưng là, đây là, hắn duy nhất một loại, có thể từ mắt của nàng để, từ tâm tình của nàng cùng biểu hiện trong, cảm giác được, đáy lòng của nàng, là có sự hiện hữu của hắn.

Dương đình gật đầu, sau đó nhìn một chút một bên đã đi tới chung tình, đã nói nói : "Người đừng đưa ta, tự ta đi, bồi nàng."

"Có thể?"

"Ừ. Dĩ nhiên có thể." Dương đình cười nói, chung tình đã đi vào, nàng vì để tránh cho chung tình suy nghĩ nhiều, liền qua loa nói: "Có chuyện, điện thoại liên lạc... . ."

Quay đầu, hướng về phía chung tình vô cùng thân thiết cười cười, liền rời đi.

Chung tình bưng đồ sứ bàn, bên trong rất nhiều thức ăn, nàng chậm rãi cất bước, trên mặt mỉm cười hướng dịch giản đi tới, nhưng là mới vừa đi tới một nửa, liền thấy được Dương đình.

Chung tình hơi sững sờ ngay tại chỗ, nàng mấy ngày nay, thật ra thì không có nghĩ qua đi hỏi hã Dương đình chuyện tình, nhưng là hã đối với nàng rất tốt, hơn nữa cùng thường ngày hoàn toàn một dạng, nàng liền có đôi khi hỏi không ra miệng, sợ phá hư giữa bọn họ cái kia chút tốt đẹp cảm giác.

Nàng thật ra thì so với ai khác đều sợ, sợ Dương đình hài tử là dịch giản.

Nhưng là bây giờ thấy Dương đình hướng về phía dịch giản như vậy ôn nhu nói chuyện, mà dịch giản cũng như vậy ôn nhu nghe, lòng của nàng, lại một lần nữa trầm xuống.

Dương đình đã đi ra ngoài rất xa thời gian, dịch giản cố ý đứng ở nơi đó, nhìn Dương đình bóng dáng, nhìn hồi lâu, mới biểu hiện ra một bộ lưu luyến không rời tư thái, vòng vo đầu, thấy chung tình, con người đen nhánh trong, lóe ra một tầng nhạt nhẽo quang, đi tới trước mặt nàng, nhận lấy nàng cái mâm, nhẹ giọng nói: "Ta uy người."

Dịch giản biểu hiện hảo đương nhiên tốt lưu loát, để cho chung tình một trận một trận hoảng hốt, hã tại sao có thể như vậy, đối với một nữ nhân thượng một giây ôn nhu, tiếp theo xóa sạch đối với nàng vẫn là có thể như vậy ôn nhu.

Những thứ kia vốn là, đã bị nàng mắc cạ rơi suy nghĩ lung tung, lại một lần nữa ở nàng đầu nhỏ đưa trong bắt đầu lẫn lộn rồi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 676: Dương Đình Điện Tới 【7】

Những thứ kia vốn là, đã bị nàng mắc cạn rơi suy nghĩ lung tung, lại một lần nữa ở nàng đầu nhỏ đưa trong bắt đầu lẫn lộn rồi. Dịch giản nhìn nàng trong nháy mắt mất mát đi xuống đích biểu tình, tâm tình rất là hảo, mùi ngon ăn nàng lấy ra thức ăn, thỉnh thoảng dứt cho nàng.

Chung tình thực không biết vị ăn, giống như là nhai sáp một loại.

Nhiều lần, bọn ta hướng về phía dịch giản muốn nói lại thôi, dịch giản lại vẫn luôn là cầm bình tĩnh ánh mắt nhìn nàng, đáy mắt phảng phất là mang theo mơ hồ mong đợi.

Thật ra thì, trận này tình yêu, nói xong, vừa bắt đầu, hắn vô oán vô hối bỏ ra, không cầu hồi báo, nhưng là cho tới bây giờ, hắn trong lúc bất chợt phát hiện, tựa hồ, có trong nháy mắt, hắn có thể lấy được thời điểm... . . . Còn là không nhìn được, muốn dùng bên gối bên cạnh đánh đi dò xét.

Có lẽ, đang là bởi vì sợ đến rất, cho nên, mới sẽ như thế thử dò xét.

Hắn thừa nhận, chung tình khổ sở, hắn cũng không hơn gì, nhưng là một ít đoạn tình yêu, không có trải qua giây giũa cùng thống khổ thời kỳ?

Hiện tại, có lẽ nàng như vậy thường thử một chút, cho là hắn là nữ nhân khác nam nhân thời điểm khổ sở cảm giác, sẽ gặp thật - ý thức đến đáy lòng của nàng, nhưng thật ra là có hắn.

Đây là một tràng tình yêu truy đuổi cuộc so tài, từ mới bắt đầu, hấn dụng phải nàng, vừa gặp đã thương bắt đầu, là hấn biết, này một đời một thế, vô luận như thế nào, đều phải nghĩ hết biện pháp đem nàng ở lại bên cạnh mình.

Hấn... . . . Dụng tâm, dụng kế, dùng kiên nhẫn, dùng mưu lược, đem nàng lưu lại.

Vì vậy, đêm hôm đó, chung tình không hỏi, dịch giản tự nhiên không nói.

Hấn nhìn nàng buồn buồn không vui, làm bộ như như không có chuyện gì xảy ra bộ dạng.

Hấn đang đợi, đợi đến để, phải tới lúc nào... . . . Nàng có thể đem cái đó, ta cần người, đổi lại rồi... . . . Ta yêu người... . . .

Cần.

Có lẽ là hấn đối với nàng chỗ hữu dụng, nhưng là yêu... . . . Lại không giống nhau, nếu như không có dùng, nhưng cũng là bất ly bất khí.

Mãi cho đến bình minh, chung tình đúng là vẫn còn không nhận được nhìn dịch giản, vòng rất nhiều phần cong, nói: "Dương tiểu thư, nàng rất đẹp... . . ."

"Ừ." Dịch giản gật đầu, không có cự tuyệt, một đôi mắt, hàm chứa nóng bỏng, nhìn nàng.

"Dương tiểu thư, nàng cũng rất có thể làm... . . . Có thể giúp người rất nhiều chuyện."

Dịch giản không có lên tiếng, chẳng qua là nhìn nàng.

"Người cùng nàng thoát nhìn rất tốt." Chung tình vòng rất lớn phần cong, vẫn không có hỏi lên, thật ra thì nàng là đang đợi hân hưởng về phía nàng giải thích.

Nhưng là, đợi hồi lâu, lại chờ tới dịch giản một câu: "Thật là tốt."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 677: Dương Đình Điện Tới 【8】

Nhưng là, đợi hồi lâu, lại chờ tới dịch giản một câu: "Thật là tốt."

Một câu kia nói, thật là tốt, đem chung tình toàn bộ dừng khí, cũng bỏ đi tan thành mây khói.

Nàng ngượng ngùng cười cười, không còn có lên tiếng.

Dịch giản mím môi môi, nhìn như vậy nàng, đợi thật lâu, cũng không có chờ tới nàng hạ một câu nói.

Đáy lòng của hắn, ít nhiều gì, là có chút mất mát.

=====

Mông gia trang vườn.

Động phòng bên trong.

Mông Dịch cùng Nghê theo, đang tiến hành vật lộn pít-tông vận động, thở hồng hộc, một phòng y nữ.

Nghê theo ngược lại thuận theo rất, không giống trước, nhất định cùng mông Dịch ở trên giường đại náo một cuộc, mới có thể bị nam nhân ăn hết.

Như vậy thuận theo Nghê theo, thật ra khiến mỏng Địch cảm thấy có bấy, hẳn nhìn phía dưới nhu mỹ khuôn mặt, uốn lên môi, nhẹ giọng nói: "Cũng đừng ở mắt của ta da, làm được chút gì!"

Nghê theo ánh mắt lộ ra tới mèο giống nhau giảo hoạt nụ cười, "Ta nào dám a... ."

Lời của nàng, nói mềm nhũn, sau đó mềm mại không xương đích tay, leo lên lên lồng ngực của hẳn, từng điểm từng điểm vuốt ve, du tẩu, ái... Muội đối với mỏng Địch mở tròng hai mắt: "Thế nào? Người ta chẳng qua là hôm nay huyên não mệt mỏi mà thôi, không muốn nữa với người não loạn, người làm nhanh lên, làm xong, liền từ bên cạnh ta lập tức cút ngay!"

Câu nói sau cùng, ngược lại đem Nghê theo bản tính toàn bộ bạo lộ ra.

Mỏng Địch nhất thời không nghi ngờ gì cúi đầu, tiếp tục gặm hôn Nghê theo: "Xin lỗi, sợ là để cho người thất vọng, cả đời này, cũng sẽ không từ bên cạnh của người cút ngay rồi !"

"Vậy ta cút đi!"

"Vậy người cũng là có thể thử nhìn một chút... . ." Mỏng Địch hôn da thịt của hẳn, trong lúc bất chợt ngưng xuống, ngẩng đầu lên, nhìn Nghê theo đích biểu tình, rất là nghiêm túc nói: "Khi đó, có tin hay không, người sẽ chết rất thảm... . ."

Nghê theo xem thường bĩu môi, sau đó đưa ra đầu lưỡi, hướng mỏng Địch trên người liếm láp, mỏng Địch nơi nào chống lại nàng như vậy hấp dẫn, thân thể lập tức cứng ngắc, sau đó cúi đầu, đi thẳng vào vấn đề.

Nghê theo cùng mỏng Địch lần này, làm rất là nóng bỏng, Nghê theo đắm chìm ở trong đó, vạn phần hưởng thụ, khi hẳn ở bên trong thân thể của nàng đắm chọc vào, sau khi chấm dứt, hẳn tiếp tục ôm nàng, hôn nàng, nàng lại ở lặng lẽ đếm đếm!

Một, hai, ba... . . . Cũng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 678: Dương Đình Điện Tới 【9】

Nàng lại ở lặng lẽ đếm đếm!

Một, hai, ba..... Cũng!

Quả thật, không ra nàng đoán, mông Địch trong lúc bất chợt toàn thân vô lực ngã xuống trên người của nàng.

Nghê theo đẩy ra mông Địch thân thể, sau đó nhanh chóng mặc quần áo vào, từ mông Địch túi trong lật đi ra rất nhiều tiền, toàn bộ cất vào túi của mình trong túi xách, sau đó suy nghĩ một chút, đem ngón tay thượng chiếc nhẫn cỡi ra, ném vào mông Địch bên người, nhìn mông Địch hôn mê trần truồng đáng vẻ, Nghê theo cắn ngón tay, khanh khách cười một chút, sau đó cúi đầu, hướng về phía mông Địch trên mặt, tức một hớp, còn phụ tặng một câu: "Mông Địch, bye bye!"

Đáy lòng còn đang suy nghĩ, thì ra là, từ Tần Diệp nơi nào trộm được được vật, thật sự chính là quản dụng vô cùng!

Nhất thời, Nghê theo dương dương đắc ý mở cửa, nhìn chung quanh, nhìn hồi lâu, lặng lẽ chạy ra khỏi mông gia trang vườn.

Dĩ nhiên là có thể chạy ra ngoài.

Tất cả mọi người cho là Nghê theo cùng mông Địch ở bên trong phòng Động Phòng Hoa Chúc, hơn nữa Nghê theo là có mông tiên sinh tự mình

nhìn đâu, mọi người thật vất vả có thể thư giãn, hơn nữa đám cưới bị nhiều như vậy mỹ tửu mỹ thực, người nào không hảo hảo hưởng thụ đâu!

Cho nên..... Đợi đến mông Địch khi...tỉnh lại, Nghê theo cả người, đã hoàn toàn không thấy!

.....

Tần Diệp vừa vào phòng, cũng cảm giác được không khí có chút đè nén.

Mông Địch ngồi ở trên giường, không nói một lời, hẩn hơi híp mắt, đáy mắt không còn là những thứ kia diễn ngược quang thái, ngược lại là thâm trầm đáng sợ quang thái, kết liễu bằng.

"Nói!" Hẩn chỉ chính là để Tần Diệp nói một chữ, Tần Diệp liền trên trán xuất mồ hôi, Tần Diệp ho khan ho khan cổ họng, lập tức giải thích: "Ta thật sự không biết là chuyện gì xảy ra, chính là mấy ngày trước, Nghê theo ở bên trong phòng của ta chơi, cầm thuốc của ta bình hạch hỏi, ta liền hiềm khí nàng phiền vô cùng, hướng về phía nàng nói nhất nhất nói một lần! Ai biết, hôm nay người hôn mê, ta đi xem ta thuốc, ta mới phát hiện, bị trộm....."

"shit!" Mông Địch nhìn Tần Diệp, tay nắm thành quyền: "Người chẳng lẽ không biết cái đó tiểu nữ nhân đã gặp qua là không quên được, vẫn có tên thần châu?!"

Tần Diệp liếc một cái mông Địch, sau đó cười nói: "Ta quên mất....."

Mông Địch vươn tay, chỉ chỉ Tần Diệp, tức giận một câu cũng nói không nên lời, là hẩn biết, không nên mang Tần Diệp tới, nếu không phải là Tần Diệp có thể cho Nghê theo cái đó cả ngày tự thương hại tiểu nữ nhân xem bệnh, hẩn thề, hẩn nhất định sẽ đem Tần Diệp ném đi Bắc Cực!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 679: Dương Đình Gọi Tới 【10】

Bạc Địch vươn tay, chỉ Tần Diệp, tức giận một câu cũng nói không nên lời, anh biết không nên mang Tần Diệp tới, nếu không phải Tần Diệp có thể cho xem bệnh cho Nghê Y, anh thề, nhất định sẽ ném Tần Diệp đến Bắc Cực! Trong lúc bất chợt ngoài cửa có người làm đầu đầy mồ hôi chạy vào, vội vàng báo cáo với Bạc Địch: "Bạc tiên sinh, đã lục soát đã tìm, không tìm được bóng dáng Nghê Y tiểu thư, cũng không biết rốt cuộc Nghê Y tiểu thư đã đi từ lúc nào... . ."

Trong mắt Bạc Địch, thoáng hiện chút bóng tối.

Từ trước, anh hôn Nghê Y một lần, cô gái nhỏ ấy chạy, chạy tám năm, anh mới tìm được cô về, sau đó lại nhốt ở bên cạnh mình.

Hiện tại, buổi tối kết hôn, cô bỏ thuốc anh rồi chạy, lần trốn này, không biết sẽ trốn đến bao lâu, trời đất chứng giám, anh ta hiện tại, thật sự rất muốn giết người!

Nếu như... . . Cô gái nhỏ ấy, bị anh lôi về, anh thề, chắc chắn, anh ta sẽ chặt đứt hai chân của cô!

Cho cô nằm ở trên giường, ngồi xe lăn, anh nuôi cả đời cũng được!

Nhất thời, Bạc Địch ngẩng đầu lên, thản nhiên ra lệnh: "Bắt đầu từ bây giờ... . . Phong tỏa mọi bến xe và tàu lửa, phái người giám sát!"

"Vâng, Bạc tiên sinh!"

Mọi người ra ngoài, khoe môi Bạc Địch lại hiện lên một nụ cười lạnh... .
.. Nghê Y... . . . tốt nhất, em nên ngoan ngoãn trở lại cho tôi, nếu không... .
.. Bị tôi tìm được, em chết chắc!

=====

=====

Điện thoại vang lên.

Chung Tình ngồi dậy từ trên ghế salon, bụng vẫn còn hơi đau , cộng thêm sáng sớm hôm qua, Dịch Giản không chút che giấu hướng nói với cô, quan hệ của anh và Dương Đình rất tốt, dẫn đến tâm tình uất ức, cho nên, cả người cứ buồn buồn không vui.

Nhận điện thoại, cô có chút thờ ơ, uể oải nói: "Ai vậy?"

"Xin hỏi, Giản có ở đây không?"

Chung Tình lập tức sửng người, cô nhớ giọng nói này, rõ ràng chính là Dương Đình!

Sao cô ấy lại gọi tới, cô nằm ổng nghe, giọng nói dần trở nên lạnh lùng:
"Anh ấy không có ở đây."

Nói xong, Chung Tình liền muốn cúp điện thoại.

Ai ngờ, Dương Đình lại nói: "Không có có ở đây phải không? Vậy cô truyền lời giúp tôi, nói tôi đã tới Anh quốc an toàn... . . . Đúng rồi, cô có phải Chung Tình không? Tôi là Dương Đình."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 680: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【1】

Ai ngờ, Dương Đình lại nói: "Không có có ở đây phải không? Vậy cô truyền lời giúp tôi, nói tôi đã tới Anh quốc an toàn... . . . Đúng rồi, cô có phải Chung Tình không? Tôi là Dương Đình." Tất nhiên cô biết cô ấy là Dương Đình!

Cô ấy đến Anh quốc, còn nói với Dịch Giản làm gì? !

Xem ra, quan hệ của bọn họ, quả nhiên là rất thân, rất không bình thường!

Lòng Chung Tình đã sớm loạn cả lên, rất khó chịu!

Cô có chút hữu khí vô lực, cau mày, thật lâu sau, mới nói ba chữ: "Biết... . ."

Dương Đình như không có ý muốn cúp điện thoại, ngược lại tiếp tục nói với Chung Tình: "Có thời gian, cô có thể nói Giản mang cô tới Anh quốc chơi, khi đó con của tôi đã có thể sinh ra rồi. Đúng rồi, cô cũng cố gắng một chút, nhanh sinh cho Giản một đứa, nhất định Giản sẽ rất vui."

Chung Tình không lên tiếng, lòng lại thầm suy nghĩ, đã có cô sinh, còn bắt tôi sinh cái gì, Chung Tình cười, sau đó nhàn nhạt nói một chữ: "Ừ."

"Còn nữa, tôi đã mua quà cho hai người, đã gọi người mang tới, hai ba ngày nữa sẽ tới nơi." Dương Đình như thật sự rất rảnh rỗi, lại có thời gian

nói chuyện phiếm cùng Chung Tình, Chung Tình lại cảm thấy Dương Đình đang khiêu khích chính mình, không phải cô ta muốn gả cho Dịch Giản nên mới nghĩ hết biện pháp để tạo quan hệ tốt với mình sao!

Chung Tình không nói gì.

Dương Đình lại phát hiện có chỗ không đúng, nhất thời nghi ngờ hỏi: "Giản, không nói cho cô biết sao?"

"Cái gì?"

"Tôi đã kết hôn rồi... . ." Dương Đình nói một câu, vô cùng thản nhiên: "Chồng của tôi là Lý Hạ."

Chung Tình trợn to hai mắt, Dương đình đã kết hôn, tại sao Dịch Giản không nói cho cô?

"Cậu ấy nói để mình tự giải thích cho cô, Tần Diệp có nói cho tôi biết, nói vì tôi mà quan hệ giữa hai người không tốt, cô cũng không vui, tôi còn nói muốn giải thích cho cô, thật ra thì cô hiểu lầm rồi, chúng tôi từ trước vẫn luôn là như vậy, khó tránh khỏi có chút thân thiết, nhưng ở nước ngoài đã thành thói quen, nhất thời bán hội không thể thay đổi được, cô có thể yên tâm, tôi cùng Giản, quan hệ rất bình thường."

Lần này, đến phiên Chung Tình kinh ngạc, đáy lòng của cô, không phải tức giận, thay vào đó là nghi ngờ vô tận!

Tại sao Dịch Giản muốn lừa cô!

Chung Tình trừng mắt, anh chờ đấy, nhất định cô sẽ không bỏ qua cho anh!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 681: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【2】

Chung Tình trừng mắt, anh chờ đấy, nhất định cô sẽ không bỏ qua cho anh!

"Này, ý của cô là, thật ra thì cho tới nay, Dịch Giản, đều hoàn toàn trong sạch sao? Đứa con trong bụng cô, cũng không phải là của Dịch Giản?"

"Dĩ nhiên không phải." Dương Đình cảm thấy buồn cười, nói: "Tôi cùng Giản, làm sao có thể? Cô có biết không, ban đầu lên đại học, rất nhiều cô gái thích cậu ấy, cậu ấy nhìn cũng không nhìn một cái, lòng chỉ có một mình cô, cho nên, làm sao có thể có quan hệ với tôi chứ! Hơn nữa còn có cô gái nào đó nói với cậu ấy... . . . Chỉ cần trao thân cho cậu ấy một đêm là đủ, kết quả cô biết ra sao không? Bị Giản đuổi chạy mất! Lúc ấy chúng tôi cũng cười cậu ấy rất nhiều... . . . Giản thật sự là một người đàn ông tốt, cô phải tin tưởng cậu ấy, chắc chắn cậu ấy sẽ không phản bội người!"

Chung Tình nghe những lời này, sững người, hồi lâu sau, cô mới từ từ nói: "Tôi cảm thấy... . . Đường như anh ấy vẫn luôn trêu tôi... . ."

Dương Đình nghe được lời như vậy, không nhịn được bật cười: "Giờ cô có còn nghi ngờ gì tôi nữa không ? Lúc nào đấy tôi sẽ dẫn Lý Hạ đi xem các người."

Chung Tình xin lỗi Dương Đình: "Không có... . . Ngại quá, là tự tôi hiểu lầm!"

"Không sao, ai cũng sẽ hiểu lầm cả, tôi không nghĩ nhiều đâu."

Nói một hồi, hai người đã không còn chuyện gì.

Tán gẫu vô cùng vui vẻ, hơn nữa Chung Tình còn biết được một chút chuyện đã qua của Dịch Giản từ Dương Đình.

Nói chuyện tới rất khuya, Chung Tình và Dương đình mới cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Chung Tình ngồi trên ghế sa lon, bắt đầu suy nghĩ.

Cô cũng không ngốc, tất nhiên biết mục đích Dịch Giản làm như vậy là cái gì, chẳng phải là muốn nhìn cô khó chịu sao?

Cô không nhịn được chép miệng, sau đó suy nghĩ một chút, cô cũng muốn bắt anh phải khó chịu, vô cùng khó chịu... . . .

Làm thế nào để cho anh khó chịu đây?

Chung Tình suy nghĩ hồi lâu, hồi lâu, rốt cục, khóe miệng hiện lên nhất mạt nụ cười quỷ dị.

Sau đó vẫn ung dung ngồi trên ghế sa lon, chờ Dịch Giản lái xe về.

Mãi cho đến chạng vạng, Chung Tình nghe được xe tiếng vang, liền lập tức xuống lầu, vội vội vàng vàng, giành phần mở cửa, dịu dàng nói với Dịch Giản vừa xuống xe: "Thiếu tướng, anh về rồi sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 682: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【3】

Mãi cho đến chạng vạng, Chung Tình nghe được xe tiếng vang, liền lập tức xuống lầu, vội vội vàng vàng, giành phần mở cửa, dịu dàng nói với Dịch Giản vừa xuống xe: "Thiếu tướng, anh về rồi sao?" Dịch Giản đứng ở cạnh cửa, hơi sững sờ, đôi mắt nhìn Chung Tình như có điều suy nghĩ.

Cô chưa từng nghênh đón anh trở về Cố Viên như vậy, đứng ở bên cạnh xe, nhìn Chung Tình, mặc một thân sườn xám màu xanh biếc, cổ áo hơi mở, không phải loại nhiều nút cài, ngược lại còn có vài nút trông giống giọt lệ, vừa vặn xẻ từ xương quai xanh đến ngực, mơ hồ có thể thấy bờ ngực trắng như tuyết của cô... . .

Trên mặt của cô, mang theo một nụ cười ngây ngô của thiếu nữ, nhẹ nhàng cất giấu mấy phần vui mừng, vô cùng xinh đẹp tựa vào cạnh cửa, đường cong toàn thân được bộ váy ôm trọn cũng hoàn toàn đập vào mắt Dịch Giản.

Cô chỉ nói một câu, cũng không làm gì, không cần nói nhiều, chỉ lặng lẽ đứng ở nơi đó, nhưng chỉ cần tư thái, thần vận, khí chất như vậy... . . Cũng đã đủ để quyến rũ anh.

Một cơn gió thổi qua hồ nước trong Cố Viên, thổi đến tóc của cô, cô vươn tay, nhẹ nhàng vén tóc, trong lúc lơ đãng lại để lộ chút phong tình, chính là phong tình toát ra từ tận xương cốt... . .

Từ trước đến nay cô rất hay diễn kịch, diễn gì liền giống như thứ ấy, hết như một vị tiểu thư xinh đẹp diễm lệ bước ra từ trong tranh.

Dịch Giả sợ run hồi lâu, nhìn cô, lòng dần xuất hiện chút cảm động không nói nên lời... . . . Anh rất thích cảm giác như vậy.

Mỗi một lần về Cố Viên, bước xuống xe đã có thể ngửi thấy mùi hương của cô, đi vào, liền có thể thấy bóng dáng của cô... Mà lúc này, cô lại ra cửa nghênh đón, vẻ mặt vui mừng, xấu hổ, mong đợi... . . . Thật sự khiến anh cảm thấy vô cùng yêu thích.

Anh nhìn cô, mang theo chút thanh cao và kiêu ngạo, nhích tới gần cô.

Gần đây, anh nói rất nhiều, cười cũng nhiều hơn, không khí ở Cố Viên, cũng dần trở nên tươi mát hơn rất nhiều.

Mọi người đều biết, đó là bởi vì Chung tiểu thư.

Thiếu tướng chỉ nói chuyện cùng Chung tiểu thư, thiếu tướng chỉ cười với Chung tiểu thư, thiếu tướng chỉ biết nhìn Chung tiểu thư đến gần người... . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 683: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【4】

Thiếu tướng chỉ nói chuyện cùng Chung tiểu thư, thiếu tướng chỉ cười với Chung tiểu thư, thiếu tướng chỉ biết nhìn Chung tiểu thư đến gần người... . . .

Thiếu tướng, càng lúc càng giống một bình thường người, sinh động lên, không còn người chỉ có thể đứng nhìn từ xa, lạnh như băng, khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Thậm chí, đã có vài nữ hầu đã dám đánh bạo lên quan sát thiếu tướng, dù chỉ mới liếc mắt nhìn nhưng tim đã đập loạn hăn lên, căng thẳng, e lệ, đỏ mặt, kích động... . . . mọi loại cảm xúc của thiếu nữ hoài xuân dao động, nhưng, dù không còn lạnh nhạt... . . . Không còn sợ hãi... . . . Nhưng, trong lúc vô tình vẫn có chút xa cách, không có cách nào vượt qua bức tường chắn kia.

Tất cả mọi người biết, sự yêu thương của thiếu tướng, chỉ dành cho mỗi Chung tiểu thư.

Thật ra, thiếu tướng không làm bất cứ thứ gì, chẳng qua chỉ bố trí một kế, trừng phạt một Ngọc Hương lắm mồm, người nhà họ Dịch liền bắt đầu cảm thấy sợ hãi thiếu tướng phu nhân.

Nhưng thiếu tướng phu nhân cũng không giống như trong tưởng tượng của bọn họ, lấy cứng chiu mà kiêu, cũng không giống như đồn đãi, trừng phạt bất cứ ai làm trái lời, ngược lại, cô ấy vẫn luôn rất yên phận, lúc nào

cũng ở trong Cố Viên, sống một cuộc sống sau hôn nhân ngọt ngào cùng thiếu tướng.

Mọi người dần không còn quá cố kị thiếu tướng phu nhân, cũng dần quên mất tin đồn liên quan đến chuyện tình lúc trước của cô và thiếu tướng gia.

Dần dần, tất cả mọi người đã tự nhiên đón nhận sự tồn tại của thiếu tướng phu nhân... . . .

Thật ra tất cả mọi người biết, sự tiếp nhận này xuất phát từ sự si mê và che chở của thiếu tướng đối với thiếu tướng phu nhân... . . . Với người nhà họ Dịch thiếu tướng luôn đặt phu nhân ở vị thứ nhất, khi trước mọi người chỉ chú ý tới mỗi Dịch Giản, không hề quan tâm tới sự tồn tại của phu nhân.

Nhớ tới đây, cũng chính là như vậy, Dịch Giản chỉ dùng hành động của mình, mỗi tiếng nói mỗi cử động, vô hình đều vì củng cố địa vị của Chung Tình ở nhà họ Dịch.

Chung Tình nhìn Dịch Giản, sáng mắt lưu chuyển, nhẹ nhàng như muốn bộc tất cả sự quyến rũ, chút trêu đùa, còn có vẻ đẹp không thể đo lường.

Trong khoảnh khắc, Dịch Giản liên tục luân trong đôi mắt ấy của cô.

Chung Tình nhìn Dịch Giản thất thần, không nhận được khẽ cười một cái, Dịch Giản hồi thần, nhưng vẫn nhìn Chung Tình, trước mặt nhiều người như thế, anh lại không hề che giấu cảm xúc trong mắt mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 684: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【5】

Chung Tình nhìn Dịch Giản thất thần, không nhịn được khẽ cười một cái, Dịch Giản hồi thần, nhưng vẫn nhìn Chung Tình, trước mặt nhiều người như thế, anh lại không hề che giấu cảm xúc trong mắt mình.

Chung Tình bị anh nhìn có chút ngượng, cúi đầu, vươn tay, đánh một cái vào bờ vai của anh, sau đó quấn chặt lấy cánh tay của anh, nhẹ giọng nói: "Mệt không?"

Hôm nay Chung Tình không giống thường ngày.

Dịch Giản không cần đoán cũng biết lòng của cô đang suy nghĩ gì, nhưng anh không vạch trần, không hỏi, im hơi lặng tiếng mặc cho cô kéo mình, tiến vào phòng khách, nhìn cô dịu dàng thay anh cởi bỏ quần áo, còn dắt tay của anh, lên lầu.

Dịch Giản thật sự có hơi mệt, tựa vào trên ghế sa lon, híp mắt, suy nghĩ tại sao trong lúc bất chợt Chung Tình lại thay đổi... . . . Suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra được lý do, lại đột nhiên cảm thấy giày da của mình đã bị người cởi ra.

Dịch Giản đột nhiên mở mắt, lại thấy Chung Tình đang luống cuống cởi giày cho anh, chậm rãi nắm lấy chân của anh.

Dịch Giản cứng chịu cười cười, vươn tay, lấy bàn tay nhỏ bé của cô ra khỏi lòng bàn chân mình, đặt trong tay của mình mà xoa nắn, sau đó thuận

thế ôm cô vào trong ngực, nhìn cô, ngấn người... . . . Thật là, đáng ngạc nhiên... . . .

Ánh đèn bên trong nhà, yên lặng chiếu lên hai người, ánh lên một tầng sáng bạc.

Chung Tình như một tiểu hồ ly, cười cười, sau đó nghiêng đầu, suy nghĩ một chút, liền xấu xa tựa vào trên bả vai của anh, ngửi mùi thơm thoang thoang trên người anh, cánh môi đặt lên trên cổ anh.

Hô hấp của cô phả vào trên da thịt của anh, anh hơi căng thẳng, hơi tránh đi, cô lại càng dính chặt anh hơn !

Dịch Giản không tránh thoát, chỉ có thể vươn tay, siết cô chặt hơn vào lòng mình.

Cô lại ngoan như một chú mèo, thân thể cũng càng lúc càng dán sát vào người anh.

Cô nâng mắt lên, nhìn dáng vẻ như vậy của anh, nhất thời cười giả hoạt, sau đó vươn bàn tay nhỏ bé, nhanh chóng luồn tay vào từ khe hở nút áo sơ mi giữa, chạm vào da thịt anh.

Dịch Giản theo bản năng bắt lấy tay cô, xoay đầu, nhìn cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 685: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh [6]

Dịch Giản theo bản năng bắt lấy tay cô, xoay đầu, nhìn cô.

Mặt Chung Tình đã sẫm đỏ, hơi thở của cô mang theo vài phần quyến rũ, hoà vào hơi thở của anh, cô thấp giọng ừm một chút, sau đó lao vào trong ngực của anh, cách lớp áo sơ mi, cắn hạt đậu dưới lớp áo của anh, anh vừa buông lỏng tay, cô đã luồn bàn tay nhỏ bé của mình vào, sờ soạng anh.

Dịch Giản cúi đầu, ghé vào bên tai của cô, không biết tại sao trong lúc bất chợt cô gái nhỏ này lại bỗng bật như thế, liền đùa nói: "Suy nghĩ gì vậy? Há . . . ?"

Chữ cuối cùng, anh còn cố ý kéo rất dài, mang theo chút cảm dỗ khó chống cự, khiến thân thể Chung Tình run lên.

Cô vùi trong ngực của anh, tìm một tư thế, cọ vài lần, sau đó thấp giọng trả lời một câu: "Ừ."

Sau đó liền nhẹ nhàng đứng dậy, đẩy anh ngã xuống ghế sa lon, sau đó cô lại ngồi bên hông anh.

Cô cúi đầu, nhìn khuôn mặt của anh, vẻ mặt có mấy phần xinh đẹp, mấy phần e lệ.

Eo của cô rất nhỏ, khẽ chuyển, cúi đầu, chạm rài cởi quần áo của anh, anh vẫn còn đang thất thần, cả người cứng nhắc, quên mất phải ngăn cản

cô.

Cô cúi người, hôn da thịt của anh, đầu lưỡi hạ xuống từng nơi, vừa liếm, còn thỉnh thoảng dùng răng cắn.

Cô đi một đường xuống phía dưới.

Dời đến phía dưới của anh, cảm thấy Dịch Ngạnh Ngạnh đã sớm tỉnh, cô cố ý chạm một chút.

Chung Tình vươn tay tới chỗ thắt lưng của anh, vừa kéo, liền mở ra đã cởi bỏ quần của anh, Dịch Ngạnh Ngạnh liền không thể chờ đợi mà lộ đầu!

Chung Tình vươn tay, phúi phúi, sau đó nói thầm: "Đi xuống, đi xuống... . . . Chưa tới phiên mày ra sân đâu, gấp làm gì... . ."

Dịch Giản bị một câu nói như vậy chọc cười, anh vươn tay, kéo cô, sau đó nhẹ nhàng vỗ hai cái vào mông cô: "Đi xuống đi... . . Đừng làm rộn, ngoan... . ."

"Tại sao nó không chịu xuống?" Chung Tình tiếp tục đâm vấp Dịch Ngạnh Ngạnh.

Dịch Giản tối mặt, giọng nói như đang dè nén: "Chung Tình... . . Em đang đùa với lửa đấy!"

"Lửa ở nơi nào? Tại sao em lại không thấy, em chỉ thấy, em đang đùa với Dịch Ngạnh Ngạnh... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 686: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【7】

"Lửa ở nơi nào? Tại sao em lại không thấy, em chỉ thấy, em đang đùa với Dịch Ngạnh Ngạnh... . . ."

Chung Tình nhẹ nhàng vén tóc ra sau tai, nhìn Dịch Giản, trong mắt cũng tràn ngập ý... Trêu chọc, dùng tay nắm chặt Dịch Ngạnh Ngạnh, đùa bỡn, giọng điệu cũng mang theo vài phần mỉa mai: "Thiếu tướng, anh nói có phải người vợ như em rất thiếu trách nhiệm không?"

Ánh mắt Dịch Giản trầm xuống, yết hầu anh chuyển động lên xuống liên tục, hai tay bóp đôi mắt của cô, lời nói cũng là cất giấu ý cảnh cáo: "Đi xuống... . . Nếu không, em sẽ hối hận!"

Thật ra anh không quên, kinh nguyệt của cô sắp tới, nếu như hiện tại không phải có cái này bìa đỡ đạn, cô cho rằng cô còn có thể nằm trên người anh, hăng hái bồng bồng khiến anh khó chịu như không có chuyện gì xảy ra sao?

Anh đã sớm đặt cô dưới thân ăn tươi sống, ngay cả mảnh vụn cũng không còn!

Chung Tình không sợ sự uy hiếp của anh, cô chỉ thấy, bởi vì anh không giải thích, làm hại cô hiểu lầm anh và Dương Đình có con với nhau, lo lắng khổ sở không công lâu như vậy, thế nhưng anh lại cố ý để cô phải đau lòng, như vậy, hiện tại, cô cũng muốn bắt anh phải khổ sở!

Nghĩ tới đây, Chung Tình cong tay, bóp Dịch Ngạnh Ngạnh một cái.

Trán Dịch Giản đã đổ đầy mồ hôi, toàn thân run rẩy, nhìn chăm chăm vào cô gái nhỏ không biết sợ hãi là gì đang nằm trên người mình, con người từng chút từng chút một bắt đầu co lại!

Chung Tình rất hài lòng khi thấy vẻ mặt lúc này của Dịch Giản, anh càng muốn... người càng nóng, toàn thân càng khó chịu đến chết, lòng của cô càng thư thả, cô lại cúi đầu, dùng đôi tay không thuần thục vuốt ve Dịch Ngạnh Ngạnh, cảm thấy Dịch Ngạnh Ngạnh đang dần cứng cáp, sưng đỏ hơn trong tay mình... . . .

Trong lúc vô ý Chung Tình ngẩng đầu lên, lại phát hiện Dịch Giản đang nhìn cô bằng ánh mắt vô cùng đáng sợ, lòng của cô hơi ngập ngừng một chút, biết hiện tại như mình có chút quá nóng vội, nhất thời nhảy khỏi người Dịch Giản xuống đất, nhìn Dịch Ngạnh Ngạnh bằng đôi mắt to, sau đó lại nhìn về phía Dịch Giản mặt quần áo xốc xếch trên ghế sa lon, cười khẽ một tiếng: "Thiếu tướng, anh bây giờ, có đang cảm thấy thật sự thoải mái không... . . . Em cũng vậy... . . . chẳng qua... . . . Có thể phải đợi một chút, em mới có thể thỏa mãn cho anh được... . . . mà nói, có phải không, Dịch Ngạnh Ngạnh?" --

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 687: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【8】

"Thiếu tướng, anh bây giờ, có đang cảm thấy thật sự thoải mái không...
.. Em cũng vậy... . . . chẳng qua... . . . Có thể phải đợi một chút, em mới có thể thỏa mãn cho anh được... . . . mà nói, có phải không, Dịch Ngạnh Ngạnh?" Cô vừa nói xong, còn vô cùng thoải mái với ý định trả thù trong lòng, cố ý cúi người xuống, đưa cánh môi hồng nhuận gần sát Dịch Ngạnh Ngạnh, từ từ dịch về phía anh, thổi ra một hơi, sau đó nghiêng đầu, mở to mắt nhìn Dịch Giản, mang đủ loại kích thích, đưa đầu lưỡi, như có như không liếm một chút, sau đó đứng lên, nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Dịch Giản, dáng vẻ hết như không thể trói chặt cô lại, cô vô cùng khoái trá xoay người, bước từng bước vô cùng ưu nhã vào trong phòng ngủ.

Chung Tình vào phòng, còn đang suy nghĩ, nhìn anh như vậy, hết như đang rất muốn, sợ là một đêm không chiếm được cô, Dịch Ngạnh Ngạnh sẽ phải khó chịu đấy!

Ha ha ha... . . . Chung Tình đắc chí suy nghĩ, việc này đối với cô mà nói, thật sự đúng là một đợt hành hạ đầy vui vẻ!

Khi Chung Tình đang làm ồ ở trên giường, lòng tràn đầy suy nghĩ vui vẻ, cửa phòng ngủ, trong lúc bất chợt lại bị đập ra.

Chung Tình ngồi dậy, nhìn khuôn mặt đen Dịch Giản, đứng ở cạnh cửa, cô hét lên một tiếng theo bản năng, muốn chạy trốn, nhưng người đàn ông

kia đã nhanh chóng đi tới mép giường, bắt cổ chân của cô, lập tức đè lên cô trên giường lớn.

Một giây kế tiếp, xung quanh Chung Tình đều là mùi hương thanh nhã trên người Dịch Giản, thậm chí còn cất giấu một hơi thở nồng đậm mùi tình dục.

"Chơi rất vui sao? Hả?" Dịch Giản nhẹ nhàng vuốt ve da thịt của cô, từ chiếc cổ ưỡn mỹ và trắng nõn của cô, từng chút từng chút trượt đến nơi những chiếc nút kia, ngón tay, đi vào từng chút một, vuốt ve làn da mềm mại ấy, cọ xát.

Mắt của anh, vẫn luôn nhìn cô, rất gần, rất gần, bên trong còn cất giấu sóng ngầm ham muốn mãnh liệt...loại ham muốn này... Ngô cùng mãnh liệt khiến Chung Tình run rẩy, khiếp sợ!

Chung Tình không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, lòng của cô vẫn còn đang run rẩy, sợ hãi, lại cố ý nở một nụ cười, cười với Dịch Giản, sau đó mở miệng, nói lắp bắp: "Người ta... không. . . không. . . Cảm thấy..... Chơi vui đâu..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 688: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【9】

Chung Tình không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, lòng của cô vẫn còn đang run rẩy, sợ hãi, lại cố ý nở một nụ cười, cười với Dịch Giản, sau đó mở miệng, nói lắp bắp: "Người ta... không. . . không. . . Cảm thấy..... Chơi vui đâu..." Giọng của Chung Tình cũng bắt đầu phát run, cả người nằm bên dưới thân thể của anh không ngừng run rẩy.

Anh chỉ nhìn cô chăm chăm, một ngón tay vòng tới vòng lui ở trước ngực của cô, giống như là muốn vờn cô đến chết đi sống lại

"Thế nào?" Tình cảnh lúc này hoàn toàn trái ngược với tình thế vui vẻ lúc nãy, mèo biến thành chuột, chuột biến thành mèo, Dịch Giản cũng không vội, chỉ nhìn chăm chăm vào đôi mắt đang mở lớn của anh, sau đó nhẹ giọng hỏi ngược lại: "Em đang sợ sao?"

"Không có... Không có..." Chung Tình cứng rắn nói, trả lời một câu, sau đó lại nói thêm: "Mắt, mắt anh... . . . đáng sợ quá!"

Sau khi nói xong, còn cố ý đối với hếch cằm với Dịch Giản.

Dịch Giản cười khẽ một tiếng, ghé sát vào bên tai của cô, nhẹ giọng nói: "Đã như vậy... . . . Vậy thì em tự đốt lửa, tự em nên tới dập... . ."

"Nhưng, kinh nguyệt của em... . . ." Chung Tình mang theo một chút đặc ý tuyên cáo.

"Không phải còn có tay... . . ." Dịch Giản dừng một chút, ánh mắt dời đến đôi môi hồng nộn của cô: "Cùng môi sao?"

Chung Tình lập tức trợn to hai mắt, anh sẽ không, không phải muốn thật... . . .

Cô bị dọa sợ, liên tiếp lui ra sau, nhưng người đang ông kia lại đề lên người cô, chậm rãi dời theo cô.

Thậm chí, anh còn ung dung bắt cổ tay của cô, để cô ngồi dậy, hai tay áp lấy đầu cô đầu, dần dời về phía Dịch Ngạnh Ngạnh, Chung Tình nhắm mắt lại, cảm giác được hơi thở của người đàn ông cách mình càng ngày càng gần, anh không phải sẽ bắt mình, dùng miệng... thật chứ . . .

Trên trán của cô cũng đã đầy mồ hôi, hai tay chống bụng của anh, không chịu để cho đầu mình chuyển thêm chút nào.

Anh không có một chút ý thỏa hiệp.

Dưới tình thế cấp bách Chung Tình chỉ có thể nói một câu: "Ai da, em đau bụng... . . ."

Vừa kêu, vừa nhìn Dịch Giản đầy đáng thương, giống như thật sự rất đau.

Dịch Giản nằm ở nơi đó, vẫn như cũ nhìn cô không nói một lời, Chung Tình căng thẳng, tiếp tục nhỏ giọng nói: "Em rất đau"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 689: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【10】

Dịch Giản nằm ở nơi đó, vẫn như cũ nhìn cô không nói một lời, Chung Tình căng thẳng, tiếp tục nhỏ giọng nói: "Em rất đau"

Tay Dịch Giản vẫn dùng sức, dời đầu của cô về phía Dịch Ngạnh Ngạnh, mắt thấy đôi môi nhỏ của Chung Tình sắp chạm tới Dịch Ngạnh Ngạnh, Chung Tình đã sắp vội đến hồng mắt.

Cô mở to miệng ra, vạn phần uất ức nói một câu: "Đồ bại hoại, anh buông em ra, em nói tôi đau bụng mà... . ."

Đau, còn có thể nói lớn như vậy sao?

Đau, còn tinh thần giày vò anh như vậy sao?

Anh cũng không phải là đứa trẻ ba tuổi, lại có thể bị cô lừa gạt như vậy sao.

Cô muốn đấu với anh... . . Không phải là anh coi thường cô, mà là anh, quá mức, hiểu cô... . .

Dịch Giản cũng không ngại tay, không giảm lực, chẳng qua chỉ để cho đôi môi Chung Tình cách anh một chút, hơi thở của cô áp sát, Dịch Ngạnh Ngạnh cũng run rẩy theo, nâng cao một chút, không cẩn thận, lại chạm phải môi của cô, dọa cô sợ đến khẽ run rẩy, muốn tránh ra, lại bị anh áp chặt, không cách nào nhúc nhích.

"Buông em ra... . . em không làm loạn với anh nữa, em sai rồi... . ."

Chung Tình thật sự không chịu nổi, mở miệng kêu loạn, chút đặc chí cũng trong lòng cũng tan thành mây khói.

Dịch Giản nghe thấy rốt cuộc cô cũng mở miệng nhận sai lầm, lúc này mới chậm rãi dừng lại, nhưng vẫn để cho đầu nhỏ của cô cách Dịch Ngạnh Ngạnh khá gần.

Nếu quả như thật sự ở ngay ban ngày ban mặt, bắt cô phải cho anh. . . Cô nhất định không làm được, huống chi... . . Cô rõ ràng là muốn hành hạ anh, sao lại bị anh hành hạ eeoif!

"Buông em ra, em thật sự biết lỗi rồi... . . em thề, em không bao giờ ... làm loạn với anh nữa, em không bao giờ ... bắt nạt anh người, em cũng không dám nữa... . ."

"Được... . ." Dịch Giản nhìn lướt qua Chung Tình đang đỏ mặt, anh chậm rãi hỏi ngược lại: "Em phạm lỗi gì?"

Chung Tình lập tức không biết phải trả lời như thế nào.

Cô cố ý dụ dỗ anh sao? Nếu nói ra, chẳng phải là đang thừa nhận hành vi của mình, càng để cho anh nhân cơ hội nói, em đã dụ dỗ tôi... . . tôi lại không thể tiếp tục sao... . .

Nhưng, nếu không nói, nhất định sẽ bị anh ép như thế, không khéo lại thật sự muốn bắt cô đi hôn Dịch Ngạnh Ngạnh... . .

Chung Tình suy nghĩ một chút, cuối cùng cắn môi, nói: "Anh cho rằng em muốn như vậy sao, ai bảo anh gạt em chứ!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 690: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【11】

Chung Tình suy nghĩ một chút, cuối cùng cắn môi, nói: "Anh cho rằng em muốn như vậy sao, ai bảo anh gạt em chứ!"

Lời này của cô, uất ức mười phần, hết như thật.

Dịch Giản nghe cô mở miệng nói, tất nhiên phải buông đầu của cô ra, mắt hơi nheo lại, nhìn cô, yên lặng chờ cô tiếp tục nói.

Chung Tình như một chú chuột nhỏ, khẽ nhích đầu, nhỏ giọng nói: "Dương Đình gọi điện thoại cho em....."

Ánh mắt Dịch Giản lóe lên một cái, vẫn nhìn Chung Tình như cũ.

Qua một phút, Chung Tình tiếp tục nói: "Cô ấy nói, cô ấy đã kết hôn..... Cô ấy với anh không có quan hệ....."

Dịch Giản gạt đầu một cái, vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh: "Anh biết."

Cái gì?

Anh còn bình tĩnh thản nhiên như vậy sao?

Anh không có chút phản ứng nào sao? Chung Tình nghĩ, đi khắp đất trời cũng chỉ có người đàn ông này có da mặt dày như thế!

Nhất thời, Chung Tình thầm cắn răng, tiếp tục nói: "Cô ấy nói, anh sẽ giải thích cho em!"

"Nhưng, anh không hề....."

Dịch Giản nhìn ánh mắt Chung Tình, vào giờ phút này, mắt của anh cũng có mấy phần nghiêm túc, "Em đang suy nghĩ về vấn đề này sao?"

Chung Tình không lên tiếng, không thêm liếc mắt nhìn Dịch Giản.

"Nếu, em không quan tâm, vì sao anh phải giải thích?" Dịch Giản thở dài một hơi, ít nhiều cũng mang theo vài phần mất mát, thật không ngờ Dương Đình sẽ gọi điện thoại cho cô, nếu như không đánh, anh thật sự đúng là rất muốn biết, rốt cuộc phải bao lâu, bao lâu..... Cô mới đích thân tới hỏi.

Thật ra thì..... anh đã từng muốn tự mình giải thích..... Thế nhưng anh lại cảm thấy, để cho cô tự mình đến hỏi, đáy lòng của anh sẽ có chút cảm giác vui sướng, hết như không có biện pháp nào khác để có thể biết, nơi đáy lòng của cô, mình rốt cuộc chiếm bao nhiêu phân lượng!

Chung Tình nghe được lời như vậy, không giải thích được mà cảm thấy có chút bi thương, sự uất ức của cô, như trong nháy mắt bị đốt cháy, bộc phát hoàn toàn: "Ai nói em không quan tâm, em rất khó chịu..... em chỉ không hỏi..... em.....em..... Cho rằng cô ấy, là của..... là người phụ nữ của anh..... Trong bụng là con của anh, em nhớ tới con của chúng ta....."

Thân thể Dịch Giản chợt căng thẳng, ngồi ở chỗ đó, trong đôi mắt như có sóng ngầm chuyển động, hết như một viên ngọc sáng ngời trong đêm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 691: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【12】

Thân thể Dịch Giản chợt căng thẳng, ngồi ở chỗ đó, trong đôi mắt như có sóng ngầm chuyển động, hết như một viên ngọc sáng ngời trong đêm, anh lẳng lặng nhìn cô một hồi, sau đó mới bình tĩnh lại, vươn tới, ôm cô vào trong ngực, mở miệng nói: "Anh chỉ muốn nhìn em tức giận... . . . Lúc này, anh cảm thấy... . . trong mắt của em, thật sự có sự tồn tại của anh."

Vô luận vào giờ phút nào, chúng ta có đang ôm nhau, trong thời gian ngắn chúng ta có hài hoà thế nào, nhưng, tất cả, đối với anh mà nói, đều giống như trăng dưới nước, vô cùng mỏng manh.

Hạnh phúc, tới bất ngờ không phòng ngự như thế, anh có chút không có cách nào để tiếp nhận.

Anh cảm thấy, hết thảy đều là một giấc mộng, duy chỉ có ánh mắt khổ sở của em rơi vào đáy lòng của tôi, cho nên tôi có thể cảm giác được, lòng của tôi đau, tôi thật sự tồn tại.

Chung Tình không lên tiếng, cô chậm rãi nằm trên ngực của anh, hít thở nhẹ nhẹ, hồi lâu, mới nhẹ giọng nói: "Anh biết không? Thật ra thì... . . em không thích tình yêu, em cảm thấy nó luôn gạt người... . . Hơn nữa, nó sẽ làm người khác bị thương, khi mẹ chết ở trước mặt em, em đã cảm thấy tôi rất ghét thứ này, tôi không muốn đụng vào."

"Có lúc, em suy nghĩ, thật ra thì cứ như vậy, em vẫn cảm thấy tốt vô cùng, không cần tình yêu, không cần vĩnh hằng, chỉ cần ở chung với nhau..."

. . . Luôn luôn ở cùng nhau... . ."

"Thật ra thì em vẫn luôn khát vọng như chị hai, tìm một Trắc Nhiên, sống cả đời, không cầu phú quý, chỉ cầu bình an, không cần lang bạc kỳ hồ, chỉ nguyện hạnh phúc an ổn... . ."

Chung Tình tiếp tục nhẹ nhàng cọ xát ngực của anh ngựa một chút, khiến anh lòng anh ngựa ngáy, như mang theo một dòng nước ấm, anh vươn tay, ôm chặt thân thể của cô, ngửi mùi thơm trên tóc cô, mắt của anh, nhẹ nhàng thoáng chút ưu thương, như nước, nhộn nhạo.

Thật ra thì, ai không khát vọng một tình yêu?

Chẳng qua là, cô nói, cô không muốn yêu, chỉ muốn ở chung với nhau như vậy... . .

Yêu hay không yêu, kết cục cuối cùng, bọn họ vẫn ở bên nhau.

Nếu, không yêu, cô nguyện ý cùng anh một đời một kiếp, vậy cứ như vậy mà sống một đời một kiếp!

Đầu ngón tay của anh nhẹ nhàng lướt qua da thịt như sứ trắng của cô, rơi vào trên đôi môi hồng nhuận của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 692: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【13】

Đầu ngón tay của anh nhẹ nhàng lướt qua da thịt như sứ trắng của cô, rơi vào trên đôi môi hồng nhuận của cô, nhìn đỉnh đầu của cô, ánh sáng như tình lưu chuyển: "Tiểu Tình, không thương, cũng không yêu... . . . Không có gì... . . . Ở bên nhau là được."

Đáy lòng của cô, có dòng nước ấm áp chảy xuôi mà qua.

Cô thích anh dung túng cô như vậy.

Dung túng không chừng mực.

Cô cảm thấy đáy lòng như có vô số đoá hoa đang nở rộ.

Cô quyến luyến rúc vào trong ngực của anh, bàn tay nhỏ bé, đặt trước ngực của anh, vẽ nên các vòng tròn, vẽ đến tâm thần anh không yên.

"Giản... . . anh thật tốt... . . Nếu là cả đời như thế, vậy cũng tốt... . ."

Anh bắt tay của cô, chế ngự động tác kia, giọng hơi khàn: "Tay đang hoảng một chút... . ."

Chung Tình ngẩng đầu lên, nhìn đôi mắt lẳng lặng của anh, đang có chút đè nén.

Cô đỏ mặt, tim nhảy lên một cái, sau đó ngoan ngoãn vùi ở trong ngực của anh, cảm nhận nhiệt độ thân thể của anh, càng ngày càng cao.

Cô nhỏ giọng hỏi: "Rất khó chịu sao?"

Anh không lên tiếng, giống như đang ẩn nhẫn gì.

Chung Tình suy nghĩ một chút, vươn tay, lại bắt đầu vẽ loạn trên da thịt anh.

Anh lại bắt lấy tay của cô, không chịu để cô đánh vào, lớn giọng cảnh cáo: "Đừng làm rộn... . . ."

"Em giúp anh... . . ." Cô nỉ non một tiếng, liền run rẩy cầm lấy Dịch Ngạnh Ngạnh.

Chung Tình không quen, không biết làm thế nào, Dịch Giản đành nắm tay của cô, giúp cô, một trước một sau, lúc lên lúc xuống.

Khó tránh khỏi có lúc, sức lực của cô sẽ mất khống chế, không cẩn thận sẽ làm đau anh, anh cau mày, cảnh cáo cô.

Cô ngẩng đầu lên, nhướn mày, cười rất thản nhiên, sau đó thả lỏng tay, đỏ mặt.

Qua một lúc, khi cổ tay của cô bắt đầu đau, cô mới cảm thấy có một dòng nước ấm ấm, dính dính phun ra.

Cô nhúu mày, bôi loạn lên áo quần của Dịch Giản, thậm chí, còn trừng mắt với anh: "Thật ghê tởm... . . Cũng là của anh... . . Lớn như vậy, còn tè dầm... . ."

Dịch Giản hơi sững người một chút, sau đó lại nghe thấy giọng nói kinh ngạc của Chung Tình: "Ồ, sao Dịch Ngạnh Ngạnh lại nhỏ đi thế... . . Còn mềm như vậy, như nước ấy, chẳng lẽ nó còn có thể biến thân sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 693: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【14】

Dịch Giản hơi sững người một chút, sau đó lại nghe thấy giọng nói kinh ngạc của Chung Tình: "Ồ, sao Dịch Ngạnh Ngạnh lại nhỏ đi thế... . . . Còn mềm như vậy, như nước ấy, chẳng lẽ nó còn có thể biến thân sao?"

Dịch Giản không lên tiếng, vẻ mặt có chút khó coi... . .

=====

=====

Từ ngày đó, Dịch Giản cùng Chung Tình ở bên nhau quả thật rất vui vẻ, đại phu nhân cùng Hà An Viện nơi đó cũng vô cùng yên tĩnh.

Nghe nói, gần đây, Hà An Viện thường chạy ra ngoài, thường xuyên không ở nhà họ Dịch, không có ai biết cô ta đi làm gì.

Dịch Giản và Chung Tình càng thân mật, mọi người nhìn thấy, ai cũng mang dáng vẻ hâm mộ.

Chung Tình cũng không phải là người nhàn rỗi, Dịch Giản không có ở nơi này, cô chỉ cần cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng là rất ổn định, thỉnh thoảng Dịch Giản sẽ mua cho cô chút quà, tất nhiên việc này chỉ là thỉnh thoảng, khác với mỗi ngày đều ở mua, đơn giản cũng là một chút đồ trang sức đeo tay, quần áo linh tinh mà Chung Tình thích, cho nên, mỗi ngày cô đều mặc một bộ quần áo khác nhau.

Không cần phải nói nữ quyến nhà họ Dịch hâm mộ đến đâu, tất nhiên ai cũng khen ngợi Chung Tình, thỉnh thoảng còn gọi cô đi đánh bài, thiếu tướng không có ở đây, tất nhiên cô cũng không còn thú vui gì, liền từ tởi.

Gặp nhau cũng là có mục đích, dù sao, cô cũng muốn nghe được chút gì đó từ trong miệng mấy người đó về Hà An Viên.

Chung Tình không gặp Hà An Viện, huống chi, Hà An Viện đã trầm mê, đã từng thần hồn điên đảo vì thiếu tướng, muốn chết muốn sống, hiện tại lại là một chút động tĩnh cũng không có, giống như đã chết tâm, ngược lại khiến cho cô có mấy phần không vui.

Hà An Viện như không tranh sự đời, Chung Tình cũng không thích thái độ này của cô ta.

Cô ta không làm khó, cô phải đối phó với cô ta thế nào đây?

Có điều... . . . Mấy ngày nay, cô đi đánh bài, trò chuyện cùng vài người, lại tán gẫu ra một chút tin tức, Chung Tình không nói lời nào, chẳng qua chỉ nghe, lắng lẽ nhớ thầm.

Tất nhiên có một câu nói, gọi là người nói vô tâm, người nghe hữu ý, Chung Tình nghe, liền nghĩ, chuyện lần này, dễ làm hơn rất nhiều, nếu như Hà An Viện không muốn làm loạn, như vậy, cô ẽ nghĩ biện pháp, kích cô ra làm loạn... . . . ép cô ta, không thể không làm!

Dịch Giảnsợ Chung Tình buồn, tất nhiên cũng để Chung Hân thường tới đây bồi ban với cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 694: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【15】

Dịch Giản sợ Chung Tình buồn, tất nhiên cũng để Chung Hân thường tới đây bồi bạn với cô.

Chung Tình cùng Chung Hân từ nhỏ đã thân, Chung Hân thấy Dịch Giản đối tốt với Chung Tình, dần hiểu rõ, lòng cũng buông lỏng.

Chung Tình hỏi Chung Hân gần đây như thế nào, Chung Hân lại cười khanh khách, nói trước sau như một, không có gì khác nhau.

Chung Tình yên tâm, nhờ Chung Hân thay mặt mình hỏi thăm Trác Nhiên, còn đặc biệt chọn lựa một chút quà, bảo Chung Hân phải mang đi.

Khi Chung Tình đưa Chung Hân ra khỏi nhà họ Dịch, vừa vặn thấy đụng phải Hà An Viện vừa từ bên ngoài trở về, Hà An Viện mặc một thân váy đỏ tươi, trên cổ có một chiếc vòng hoa, theo thường ngày, cô ta nhìn thấy Chung Tình, cũng không thèm nhìn một cái, lạnh mặt đi qua, nhưng hôm nay nhìn thấy Chung Hân bên cạnh, cô ta lại dừng bước, quan sát Chung Hân một phen từ trên xuống dưới, sau đó che miệng, cười, nói: "Tôi cho là là ai, thì ra là Đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, chúng ta đã gặp... . ."

Chung Hân khách sáo gật đầu với Hà An Viện, khẽ mỉm cười: "Hà tiểu thư, ngưỡng mộ đại danh đã lâu."

Chung Tình đứng ở một bên, nghi ngờ nhìn Hà An Viện sao trong lúc bất chợt lại cảm thấy hứng thú với Chung Hân, cô không lên tiếng, chỉ thúc

giục Chung Hân: "Chị hai, em không tiện chị ra ngoài, chị về đến nhà, điện thoại báo cho em nhé."

Chung Hân gật đầu một cái, liền lên chiếc xe thiếu tướng sắp xếp trước, rời đi.

Chung Tình đưa Chung Hân đi, xoay người, lại thấy Hà An Viện còn đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, như có điều suy nghĩ.

Chung Tình đi tới bên người Hà An Viện, hữu ý vô ý nhìn lướt qua Hà An Viện, đáy lòng hơi rối loạn, không biết vì sao, cô luôn là cảm thấy Hà An Viện như có cái gì không đúng, dường như đang tính toán gì đấy, định xuống tay với Chung Hân vậy... . . .

Vậy mà Hà An Viện như cảm nhận được Chung Tình đang nhìn mình, nhất thời hồi thần, xoay người, hừ lạnh, mang theo Tiểu Vân, đi vào nhà họ Dịch.

Chung Tình nhìn bóng lưng của cô ta, cẩn thận suy nghĩ, có lẽ là cô nghĩ nhiều, nhưng... . . . Lại không thể không phòng bị, nhưng... . . . Luôn có vài thứ, đó chính là, cô biết được vài chuyện từ miệng nữ quyến trong nhà họ Dịch biết được, Hà An Viện làm chuyện gì cũng thuận lợi, chính là nhờ người cậu đã giúp đỡ mọi thứ cho cô ta ở bên ngoài!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 695: Tôi Đang Đua Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【16】

Luôn có vài thứ, đó chính là, cô biết được vài chuyện từ miệng nữ quyến trong nhà họ Dịch biết được, Hà An Viện làm chuyện gì cũng thuận lợi, chính là nhờ người cậu đã giúp đỡ mọi thứ cho cô ta ở bên ngoài!

Sợ là, người đàn ông kia... . . . Nếu như trừ đi, Hà An Viện sẽ mất đi một cánh tay.. . . Còn một người, dĩ nhiên là đại phu nhân nhà họ Dịch, tiểu thiếu gia chết không có chứng cứ, lâu như vậy, cũng không tra được chút gì, cho nên, sợ rằng đại thái thái đang vô cùng đau đầu rồi.. . .

Thời tiết càng lúc càng nóng, đã đến thời gian nóng nhất.

Cả thế cục của Trung Quốc, cũng dần trở nên không yên.

Rất nhiều nơi đã bắt đầu khai chiến.

Dịch Giản cũng càng ngày càng bận rộn, trong quân có rất nhiều chuyện phải xử lý, có lúc, rất khuya mới có thể trở về.

Mấy vị nữ quyến của nhà họ Dịch, bởi vì quá mức nóng bức nên cũng tránh trong phòng, không thể nào ra ngoài gặp nhau.

Nghe nói hộp đêm Bách Nhạc Môn lớn nhất bên sông Hoài, ban đêm, thường có rất nhiều người tụ tập.

Yến hội mỗi năm một lần lớn nhất thành phố X sắp bắt đầu, tất nhiên Chung Tình cũng nhận được thiệp mời, địa điểm vừa vặn chính là Bách

Nhạc Môn.

Ngày này, Chung Tình đợi đã lâu rồi.

=====

=====

Màn đêm buông xuống, đèn sáng rực, ngũ quang thập sắc đèn nê ông lần lượt thay đổi.

Xe, chậm rãi dừng ở cửa Bách Nhạc Môn.

Chung Tình chưa từng tham gia những bữa tiệc nào như thế này, cô cũng không thể tham gia, cho nên, lần đầu tiên cô tới nơi này, khoác tay Dịch Giản, hơi ngẩng đầu lên, liền thấy được một vùng ánh sáng chói mắt, bốn phía tinh xảo, vô cùng diễm lệ.

Tối nay, tới đều là người có mặt mũi ở thành phố X, mang theo bạn gái, phụ nữ của mình, tụ ở chung một chỗ.

Dịch Giản mang theo Chung Tình bước vào cửa Bách Nhạc Môn, người đứng ở cửa thấy Dịch Giản, lập tức cúi người nói: "Thiếu tướng, Thiếu tướng phu nhân... . ."

Vô cùng thân thiết mang theo bọn họ tiến vào cửa Bách Nhạc Môn.

Bên trong là đèn hoa đăng dày đặc, mang theo chút vẻ tươi đẹp phồn hoa của thời đại này, hết như đang phản ánh khung cảnh của cả một đất nước.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 696: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【17】

Bên trong là đèn hoa đăng dày đặc, mang theo chút vẻ tươi đẹp phồn hoa của thời đại này, hết như đang phản ánh khung cảnh của cả một đất nước.

Dịch Giản cùng Chung Tình chỉ vừa đứng ở cửa, liền nghe được một bài hát, chính là "Đêm Thượng Hải... . ."

Giọng của cô gái rất mỉa mai.

Chung Tình nhìn lại, lại thấy cô gái mặc một bộ sườn xám màu đỏ, xẻ tà cực cao, chỉ vừa động, liền có thể để lộ ra hai bắp đùi trắng như tuyết, môi đỏ tươi, đội một chiếc mũ đen có màn che, che phần lớn khuôn mặt.

Bởi vì trang điểm quá đậm, không ai có thể nhìn ra dáng vẻ thật của cô gái, cô khoác một tầng áo lụa đen mỏng, tay cầm mic, lắc theo nhịp nhạc, khiến cho lụa đen tung bay, tạo thành muôn vàn hình ảnh.

Khi Dịch Giản mang theo Chung Tình bước vào, bên trong yên tĩnh lại trong nháy mắt.

Tất cả mọi người quay đầu, nhìn thiếu tướng cùng cô gái hô phong hoán vũ ở thành phố X.

Không ít người có tham gia hôn lễ của Dịch Giản, tất nhiên nhận ra, Chung Tình chính là Thiếu tướng phu nhân, cho nên khó tránh khỏi việc có người bắt đầu xì xào bàn tán.

"Đó chính là Thiếu tướng phu nhân, đã từng là lục tiểu thư của nhà họ Chung, quả thật là xinh đẹp kinh người, sợ là năm nay danh hiệu đệ nhất mỹ nhân của Danh Viện sẽ thuộc về cô ấy rồi."

"Đây là điều chắc chắn... . . . Cũng không nhìn người sau lưng cô ấy là ai, chính là thiếu tướng đấy... . . ."

"... .."

Lời mọi người nói, rất nhanh đã bị tiếng nhạc che lấp.

Sắc mặt Dịch Giản không thay đổi, chẳng qua chỉ mang theo Chung Tình đi tới chỗ ngồi không xa.

Đi qua đến đâu, người người rớt rít nhường đường.

Tất cả mọi người cảm thấy rất hoảng hốt, nam tuấn nữ đẹp, đều Mỹ Lệ, khiến người ta cảm thấy như gặp người chốn bồng lai... . .

Chung Tình vẫn luôn mang theo một nụ cười đoan trang, Dịch Giản lại lạnh lùng, vẫn tạo cho người khác cảm giác không muốn đến gần.

Sau khi bọn họ ngồi xuống, lập tức có người đi tới, mời rượu, sau đó không khí vũ trường lại bùng lên.

Cô gái trên sân khấu vẫn hát bài hát kia, thảnh thơi quay về phía Dịch Giản, ném một mị nhãn.

Chung Tình nhìn, ghé sát vào bên tai Dịch Giản, nhẹ giọng nói: "Cô ta nhìn anh... . ."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 697: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【18】

Chung Tình nhìn, ghé sát vào bên tai Dịch Giản, nhẹ giọng nói: "Cô ta nhìn anh... . . ."

Dịch Giản không hề liếc mắt nhìn trên đài, chẳng qua chỉ nhìn chăm chăm Chung Tình, thản nhiên nói: "Anh nhìn em đấy... . . ."

Chung Tình đỏ mặt, lòng cũng rất vui vẻ, vươn tay, vòng qua tay Dịch Giản, nhéo anh một cái, Dịch Giản cau mày, cũng không giận, áp sát vào cô.

Hai người vừa ngồi, tất nhiên sẽ có vô số người tiến lên chào hỏi, nói vô số lời nịnh nọt, Dịch Giản vẫn luôn hờ hững, ngồi ở chỗ đó, vừa ôm Chung Tình, vừa híp mắt, nhàn nhã tự tại.

Chung Tình khách khí nói vài lời thay chồng.

Hà An Viện đứng ở đằng xa, vẫn nhìn chăm chăm vào nơi này, ánh mắt như đã sắp nổi lửa.

Lúc trước, cô ta cũng tới, mang thân phận người phụ nữ của thiếu tướng mà tới, nhưng thiếu tướng không thích như vậy, từ trước đến nay chưa từng tới cùng cô ta.

Nhưng, hiện tại thì sao... . . anh lại tới cùng Chung Tình.

Nơi này rượu thuốc lá hỗn tạp, không khí không tốt, ánh đèn chói mắt, không thích hợp với thiếu tướng, dù sao thiếu tướng có bệnh hen, ở trong không khí này, không khỏi sẽ khiến cho bệnh tái phát, huống chi, nơi này nhiều người như vậy, nếu quả thật bệnh tái phát, không biết rơi vào trong mắt bao nhiêu người, nếu tiểu nhân thấy, chỗ ngồi của thiếu tướng chắc chắn sẽ lung lay.

Nhưng, anh lại không quan tâm, không vì cái gì khác, sợ là chỉ vì người phụ nữ trong ngực anh.

Vì cô ta, cái gì anh cũng liều mạng, cái gì cũng có thể không cần.

Hà An Viện có thể nào không đổ kị?

Sợ rằng chỉ cần là bất kì cô gái chưa lập gia đình nào cũng sẽ đổ kị vô cùng.. . . .

Cô gái trên sân khấu hát xong, bước xuống, trước khi đi, vẫn không quên tặng cho thiếu tướng một ánh mắt lưu luyến, sườn xám đỏ gắn đầy kim cương, cô ta vừa vặn đi qua bên người Hà An Viện, thấy ánh mắt ngu dại của Hà An Viện, khẽ cười một cái, mắt sáng rực rỡ, cô ta nhíu mày, "Hà tiểu thư, lại tịch mịch như vậy rồi hả ? Năm trước, Hà tiểu thư có thể xuất chúng vô cùng... . . . Sợ là hiện tại, có người thay thế chỗ ngồi của Hà tiểu thư rồi."

Hà An Viện nghe thế, xoay đầu, nhìn cô gái kia, vẻ mặt cũng vắn vẹo, lời nói châm chọc như thế, không biết cô ta đã nghe bao nhiêu lần.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 698: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【19】

Hà An Viện nghe thế, xoay đầu, nhìn cô gái kia, vẻ mặt cũng vắn vẹo, lời nói châm chọc như thế, không biết cô ta đã nghe bao nhiêu lần, cô gái này, chỉ là một ca sĩ cũng dám tới cười nhạo mình, nhất thời Hà An Viện vươn tay, cho cô gái xinh đẹp vạ phần này một cái tát.

Cô gái này vừa bị tát, lập tức có người tiến lên trước, đây chính là đầu bài của Bách Nhạc Môn, bao người che chở, A Chiêu, nay lại bị Hà An Viện tát một cái, tất nhiên là có người nóng nảy, nhưng vừa lên, vừa nhìn, lại là Hà An Viện, cháu ngoại ruột của đại phu nhân nhà họ Dịch, những người đó, không dám vọng động rồi.

Ca sĩ kia lại chết sống không chịu, khóc sướt mướt, cãi nhau nói mình bị thương, Hà An Viện nhìn vừa tức vừa vội, chung quanh có rất nhiều người, Hà An Viện tức giận muốn đuổi cô gái này ra khỏi Bách Nhạc Môn, nhất thời, không chút nghĩ ngợi nói: "Đại cổ đông của Bách Nhạc Môn này chính là nhà họ Dịch, nếu cô còn dám làm loạn, có tin tôi cho người ném cô ra ngoài đường cái không!"

Chung Tình và Dịch Giản cũng nhìn thấy cảnh này, cô nghe lời như vậy, ngược lại lạnh lùng cười một tiếng, không nói một lời.

Nữ ca sĩ thỉnh thoảng nhìn về phía Dịch Giản nơi, vừa nhìn, Hà An Viện cũng nhìn theo, sắc mặt Hà An Viện vắn vẹo, sao lại không hiểu cô gái này

đang dụ dỗ thiếu tướng, nhất thời nổi giận, chỉ nữ ca sĩ trên mặt đất, nói với người bên cạnh : "Lôi cô ta ra ngay lập tức!"

Không có ai dám chống lại, lập tức có người tiến lên, kéo nữ ca sĩ ra bên ngoài.

Nữ ca sĩ sống chết không chịu đi, lại giành trước một bước hét lên: "Hà tiểu thư sao lại ném rơi ngoài, thiếu tướng còn ở đây, nhà họ Dịch có thiếu tướng làm chủ, anh ấy cũng không nói gì, hơn nữa còn là Hà tiểu thư đánh người... . ."

Dịch Giản ngồi ở chỗ đó vẫn không nhúc nhích.

Giống như không nghe được lời như vậy.

Nữ ca sĩ làm thế, trong nháy mắt này, Chung Tình như đã hiểu rõ, không phải cố ý ý vào vẻ đẹp của mình, dụ dỗ Thiếu tướng, sợ là... . . Lần đầu tiên thấy thiếu tướng vào Bách Nhạc Môn, cái khó ló cái khôn trên chóc Hà An Viện, tạo thành tình cảnh như vậy, để cho Thiếu tướng rat ay cứu giúp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 699: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh (20)

Sợ là. . . lần đầu tiên nhìn thấy thiếu tướng vào Bách Nhạc Môn, lúc ấy chợt cái khó ló cái khôn vờ chọc Hà An Viện, âm ỉ tới tình trạng như vậy, chỉ để thiếu tướng ra tay cứu trợ.

Thật ra cô ta cũng có thể coi là có vài phần quyết đoán, có chút thủ đoạn, lá gan cũng đủ lớn.

Nhưng mà, hình như cô sai rồi.

Thiếu tướng không có chút động tác nào.

Thiếu tướng là người như thế nào, lười đến đẳng cấp cao, dù có người chết ngay trước mặt mình, chỉ cần một câu là có thể đưa họ tới bệnh viện, nhưng việc không liên quan đến mình, anh lười phải mở miệng nói.

Ca nữ bị kéo tới gần Dịch Giản, theo bản năng cô ả bám lên người Dịch Giản đang ngồi trên sofa, tội nghiệp nhìn thiếu tướng, làm bộ khổ sở động lòng người, liên liên hô lên: "Thiếu tướng, là Hà tiểu thư đánh người trước. . ."

Dịch Giản lại chỉ ôm Chung Tình, tựa như không có việc gì, cầm trái nho lên cẩn thận lột da, tự mình dứt cho Chung Tình trước mắt bao người.

Chung Tình mở miệng, nuốt xuống, cũng không lên tiếng.

Tay ca nữ kia bị người kéo khỏi ghế, cô ả không còn chỗ bám, trong lòng cuống cả lên, cô ả thật không ngờ vị thiếu tướng này lại có thể lạnh bạc như vậy, lạnh bạc đến nỗi một ánh mắt cũng không bố thí cho cô.

Dưới tình thế cấp bách, cô ả vươn tay tóm lấy quần Dịch Giản, ai biết thiếu tướng lười biếng vậy mà lại phản ứng nhanh nhạy dưới tình huống đột ngột như vậy, nhanh chóng né chân qua, một ánh mắt rét lạnh bắn lên người cô ca nữ.

Ca nữ chụp vào khoảng không, ngay lập tức bị người kéo đi.

Tuyệt vọng như thủy triều, bao phủ lên ca nữ.

Một màn vừa rồi, tất cả mọi người đều thấy rõ ràng, nói thẳng ra là cô ca nữ kia muốn giở trò quyến rũ thiếu tướng, ánh mắt mọi người không nhìn được mà ánh lên cái nhìn đầy hèn mọn cho cô ả.

Ai biết, lại ngay trong nháy mắt này, một giọng nói mềm mại vang lên: "Đợi chút. . ."

Mọi người ngây ngời, thoáng nhìn lại, là giọng của Chung Tình.

Dịch Giản nhú mào, im hơi lặng tiếng nhìn Chung Tình, Chung Tình lại đứng lên, nhịp bước nhẹ nhàng tới chỗ ca nữ.

Nhịp chân của cô không nhanh không chậm, lại ẩn đầy phong thái, xinh đẹp, tôn quý, đại khí, lười biếng. . . đều được bước chân của cô biểu hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

So sánh với nhau, ca nữ kia và Chung Tình là cách biệt một trời một vực.

Mỹ nhân chân chính, phải như cô Chung đây.

Chung Tình đứng trước mặt ca nữ, ánh mắt hơi lóe lên, ngữ điệu nói chuyện lại không có ý lên mặt nạt người, trái lại lại lười biếng miễn cưỡng:

"Việc này, cứ thế thôi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 700: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (1)

Chung Tình đứng trước mặt ca nữ, ánh mắt hơi lóe lên, ngữ điệu nói chuyện lại không có ý lên mặt nạt người, trái lại lại lưỡi biếng miễn cưỡng: "Việc này, cứ thế thôi."

Chung Tình nói vậy, những người đó đương nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ, ai nấy đều cung kính hô một tiếng: "Thiếu tướng phu nhân..."

Sau đó, nhanh chóng buông ca nữ kia ra.

Hà An Viện đứng ở một bên, sắc mặt thoát xanh thoát trắng, càng lúc càng khó coi, Chung Tình làm như vậy, rõ ràng chính là không cho cô xuống đài được!

Cô ả nắm chặt quyền, đáy lòng tức giận vô cùng, nhưng không cách nào trút hết!

Chung Tình cúi người, muốn nâng ca nữ nằm trên sàn kia dậy, ai biết ca nữ kia lại hừ lạnh một tiếng, làm thế trước mặt bao người, cô ả không tin không ai nhìn ra được rằng cô đang có ý quyến rũ thiếu tướng, mà tới cuối cùng, lại bị thiếu tướng phu nhân thoải mái nói một câu mà giải quyết hết, rõ ràng thiếu tướng cũng không có ý ngăn cản, sợ là trong lòng thiếu tướng đều luôn ngoan ngoãn phục tùng thiếu tướng phu nhân!

Thật ra Chung Tình chỉ nhằm vào Hà An Viện, đối với cô ca nữ này, cô không hề có chút tâm lý đồng cảm nào, cúi người kéo cô ta lên chỉ là cho cô ta chút thể diện, ai nào nghĩ tới, cô nàng lại tự mình đứng lên, vỗ vỗ người, liếc xéo Chung Tình một cái, không rên một tiếng xoay người liền rời đi.

Hiển nhiên không đặt Chung Tình vào mắt.

Chung Tình cũng chẳng thèm để ý, chỉ ngượng ngùng cười cười, thầm nghĩ, vừa rồi mình thật đã làm việc thừa, thế nên đứng lên, quay người đi.

Ngay tại lúc này, Dịch Giản đã đứng ở sau lưng cô, vươn tay, vòng qua eo cô, giữ cô trong lòng, thoáng giận ôm cô tới sofa ngồi xuống, đáy mắt anh như ẩn dấu tức giận, nhìn cô chăm chăm lại chẳng nói gì.

Đương nhiên Chung Tình biết Dịch Giản đang giận, giận chuyện gì, cô biết, liền thuận thế dán lên ngực Dịch Giản, làm nũng nói: "Đừng giận mà. . . Em chỉ nghĩ lấy danh hiệu nhà họ Dịch mà lên mặt nạt người, truyền ra ngoài, sẽ không hay."

"... .." Gương mặt Dịch Giản vẫn lạnh lùng như cũ, không có ý mở miệng.

"Thiếu tướng... . . Anh thật không muốn quan tâm tới em nữa hả?"

... ..

"Thiếu tướng, em đây cũng không thèm quan tâm anh nữa!"

... ..

"Về sau cũng không quan tâm anh luôn! Hừ... . ."

Dịch Giản nhìn Chung Tình giả bộ tức giận tức giận, mềm lòng vươn tay vuốt tóc cô, nhẹ giọng nói: "Anh chỉ không chấp nhận thấy em chịu uất ức.

..''

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 701: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (2)

Dịch Giản nhìn Chung Tình giả bộ tức giận tức giận, mềm lòng vươn tay vuốt tóc cô, nhẹ giọng nói: "Anh chỉ không chấp nhận thấy em chịu uất ức..."

Lòng Chung Tình mềm nhũn, lại im lặng chẳng nói gì.

Sợ là, người đàn ông này cưng chiều cô tới tận xương,...Cô chỉ bị ca nữ kia mặc kệ một chút, anh đã đau lòng như vậy.

Có lẽ, cả đời này, cũng chỉ riêng Chung Tình cô mới có số phận tốt như vậy, có thể gặp chàng trai như anh.

Cô không nói lời nào, tất nhiên anh cũng không nói thêm gì, sắc mặt của anh vẫn khó coi như cũ, như đang buồn bực, Chung Tình thất thần trong phút chốc mới quay đầu, nhìn Dịch Giản, ánh mắt hơi ảm áp, cô biết, đó là cảm giác muốn khóc: "Lúc nào anh cũng chọc em khóc...."

"Đã từng, em không phải người thích khóc... thế mà, anh lại luôn có bản lĩnh, lừa em chảy nước mắt chỉ trong thoáng chốc."

Chung Tình không nhìn Dịch nữa, cô có thể cảm giác được, Dịch Giản đang nhìn cô chăm chú, giữa hai người thoáng hiện chút ám muội, vẫn nhẹ nhàng trao đổi.

Dịch Giản vươn tay, từ từ vuốt ve đuôi mắt cô, giọng nói còn mang chút áy náy: "Anh chỉ... hận chính mình...lại để em bị bắt nạt thêm lần nữa... "

Lúc nói tới đây, trong mắt Chung Tình đã đầy nước, giọng cô rất mềm, rất ấm: "Em không uất ức....."

Gả cho chàng trai như vậy, sao có thể nói bị thiệt thòi uất ức được?

Chung quanh vẫn hồi hồi cãi vã, hai người bọn họ lại không nghe thấy gì, chỉ dựa vào nhau ngồi đó.

Tay anh, nắm chặt tay cô.

Dùng sức nắm thật chặt.

Đầu ngón tay, đều trắng cả lên.

Anh cúi đầu, ngưng mắt nhìn cô, cô thuận theo khép mắt.

Hình ảnh yên bình như vậy.

Tạo cho người khác một cảm giác.

Cái cảm giác này, chỉ có ai chữ.

Sủng ái.

Một người đàn ông, sau khi yêu một người phụ nữ, cho cô cảm giác này, thật là tốt vô hạn vô biên.

Cái tốt này, gọi là, cưng chiều, gọi là sủng ái.

Bạn coi, ánh mắt của anh tĩnh mịch biết bao nhiêu, rõ ràng là gương mặt lạnh lùng cứng ngắc, nhưng lại khiến người ta cảm nhận được, khi anh nhìn cô, khóe mắt trên miệng đều đầy ý cười.

.....

Trước khi yến hội danh viện bắt đầu, trường ca Bách Nhạc Môn đứng trên đài cao, thông báo, đêm nay Bách Nhạc Môn có một cô gái, xuất trường, dùng đấu giá cạnh tranh, người trả giá cao có thể mua đêm đầu của cô gái kia.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 702: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (3)

Trước khi yến hội danh viện bắt đầu, trưởng ca Bách Nhạc Môn đứng trên đài cao, thông báo, đêm nay Bách Nhạc Môn có một cô gái, xuất trưng, dùng đấu giá cạnh tranh, người trả giá cao có thể mua đêm đầu của cô gái kia.

Đương nhiên, bình thường trong những yến hội danh viện kiểu này, chưa bao giờ phát sinh ra chuyện như vậy.

Nhưng mà, mới vừa rồi bọn họ nhận được thông báo, có nói đó là ý của thiếu tướng.

Muốn tiến hành hội đấu giá như vậy.

Xử nữ ở Bách Nhạc Môn, có người chỉ bán nghệ không bán thân.

Tỷ như ca nữ đang đứng trên đài lúc này, vừa rồi cô ta bị Hà An Viện quăng một cái tát, lại được thiếu tướng phu nhân cứu.

Cô ta là người bán nghệ không bán thân, nhưng mà cấp trên hạ ý xuống, cô ả phải nghe theo.

Chỉ có thể bị người kéo lên trên đài, bị xem như vật phẩm, bị người này bàn người kia phán.

Rất nhiều người tiến vào, tất nhiên là có hứng thú.

Đương nhiên, những người có hứng thú này, cũng có một vài người còn độc thân.

Mọi người hô tốt, sôi nổi vỗ tay, chờ cuộc bán đấu giá bắt đầu.

"Mười vạn đại dương."

"20 vạn đại dương!"

"30 vạn đại dương!"

... ..

Giá tiền từ từ tăng cao, ai ai cũng hưng trí bừng bừng.

Đây là một người mới, lại còn là người đứng đầu bảng, vậy nên ai ai cũng muốn, có thể tới đây, những người trong này đều là kẻ có tiền, thế nên, đây không đơn thuần là cướp đoạt một người phụ nữ, mà còn lo giành giật địa vị.

Dịch Giản lại không chút hứng thú ngời đó, nhìn người bên cạnh anh, ngón tay chậm rãi xuôi theo gò má cô, không chút gợn sóng.

"Một trăm vạn đại dương... .."

Giá tiền đã quá cao, rất nhiều người đều thấy bắn khoăn, cô gái kia có đáng giá vậy không.

Hoa khôi đẹp nhất Hoài Hà cũng không được giá cao như vậy.

Ai nấy đều do dự.

"Một trăm vạn đại dương lần một. . ."

"Một trăm vạn đại dương lần hai. . ."

"Một trăm vạn đại dương... . ."

Từ lần ba còn chưa kịp nói ra, Dịch Giản lại từ tốn ngẩng đầu, nói ra câu đầu tiên kể từ lúc tới đây trong tối nay.

"Năm trăm vạn đại dương... . ."

Thiếu tướng mở miệng, ai dám lên tiếng, ào ào im lặng, không ai nói gì.

Người phụ nữ này, là của thiếu tướng rồi..

Ca nữ trên đài vui sướng, Chung Tình từ sự cảm động khi này ngẩng đầu nhìn thiếu tướng, trong mắt hiện lên vẻ khó hiểu, thiếu tướng lại vỗ vỗ đầu cô, nhìn người trên đài không hừ lấy một tiếng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 703: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (4)

Ca nữ trên đài vui sướng, Chung Tình từ sự cảm động khi này ngẩng đầu nhìn thiếu tướng, trong mắt hiện lên vẻ khó hiểu, thiếu tướng lại vỗ vỗ đầu cô, nhìn người trên đài không hừ lấy một tiếng.

Người dưới đài sôi nổi nhớ lại, ca nữ nữ cũng có gan, mới vừa rồi thiếu chút đã bị người đuổi ra ngoài, mà giờ lại được thiếu tướng dùng năm trăm vạn đại dương mua, ra tay mạnh vậy, sợ là, thiếu tướng cũng khó qua ải mỹ nhân. . . .

"Thế này là có chuyện gì vậy? Không phải có lời đồn nói thiếu tướng rất thương thiếu tướng nhân à? Sao đảo mắt lại đối một người phụ nữ?"

"Không hiểu nổi, ca nữ kia chẳng thể sánh bằng thiếu tướng phu nhân!"

"Đây là do người không hiểu, đàn ông ăn đồ tươi mới, giờ cô gái này làm ám chỉ đó, lại là gái trinh, sao thiếu tướng có thể để cho người khác nếm trước. . ."

... ..

Dịch Giản nghe mấy người xung quanh nói chuyện xôn xao, nét mặt cũng không biến hóa, anh nâng ly rượu trong tay lên, tao nhả uống một hơi cạn sạch, động tác thông thả, uống xong mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn ca nữ trên đài kia, đôi mắt thâm sâu loé lên ánh sáng lạnh lẽo.

"Đã như vậy, vậy cô ta là của thiếu tướng!" Trưởng ca đứng đó, tuyên bố từng câu từng chữ, thậm chí còn dẫn đầu vỗ tay lên, dưới đài cũng có người đi theo hoặc tiếc nuối hoặc khó hiểu hoặc nhìn trò vui vỗ tay ào ào.

Dịch Giản gật gật đầu, lại không nhìn ra nét mặt của anh là gì.

Ca nữ nhắc bước thanh nhã đi tới chỗ Dịch Giản và Chung Tình.

Chung Tình ngồi ở một bên, lại bình thản vô cùng, vừa rồi lúc Dịch Giản vỗ vỗ đầu cô đã cho cô một tin, bảo cô an tâm một chút chớ vội nóng nảy, không cần lo lắng, cho nên cô vẫn như cũ thoải mái dán lên cánh tay Dịch Giản, chỉ chỉ quả nho trên bàn, Dịch Giản vươn tay, tự mình lột vỏ, đưa vào miệng cô, động tác mềm mỏng từ tốn, mang theo sự dịu dàng nồng liệt, Chung Tình nhắm mắt lại hưởng thụ.

Một lần không cẩn thận, có chút nước nho vọt trên môi Chung Tình, cô cũng không dùng tay lau, dứt khoát quay đầu, chà chà lên chiếc áo khoác âu phục quý báu của Dịch Giản, sau đó tiếp tục hé miệng chờ ăn nho.

Mọi người ở đây đều thấy sai lạ, không thể tin được, chàng trai ngồi trước mặt đây thật là thiếu tướng nhà họ Dịch lạnh lẽo vô tình trong truyền thuyết kia sao!

Chương 706: Thiếu tướng có thù tất báo (5)

Mọi người ở đây đều thấy sai lạ, không thể tin được, chàng trai ngồi trước mặt đây thật là thiếu tướng nhà họ Dịch lạnh lẽo vô tình trong truyền thuyết kia sao!

Nhất là, giờ này khắc này, anh không ngừng tự tay lột vỏ nho cho một cô gái nhỏ, mà để ý nét mặt cô gái ấy, đều là đắm đuối tình thâm, thậm chí còn như thu được chí bảo mà vui sướng, khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy cái có thể uy hiếp thiếu tướng chính là cô gái bên cạnh anh bây giờ!

"Ăn quá nhiều, không tốt cho cơ thể." Dịch Giản cúi đầu, quả nho chua, đêm nay cô lại thích, ăn nhiều sợ sẽ làm đau dạ dày, tê răng, đợi lát nữa sẽ không thể ăn thêm, cuối cùng Dịch Giản cũng đành mở lời ngăn không cho cô ăn.

Chung Tình trái lại rất khôn khéo, nhếch miệng cười cười, sau đó lườm ca nữ đã đứng yên một bên thật lâu một cái, lại tựa vào trên sofa, ung dung nhìn.

Cô lại bình thản vô cùng.

Làm cho mọi người không nhận được mà run rẩy.

Không có người phụ nữ nào mà không ghen tị, nhất là khi chồng mình mua phụ nữ ngay trước mặt công chúng như vậy.

"Thiếu tướng, ca nữ này mang tới cho ngài, ngài xem. . ." Trưởng ca đứng bên thấy Dịch Giản và Chung Tình rốt cục đã ăn nho xong, lúc này mới dám nói.

Chung Tình cúi đầu, không thềm ngó trưởng ca lấy một cái, phong thái xa cách, uốn mình vào người Dịch Giản.

Dịch Giản sủng nịch xoa bả vai Chung Tình, không ngẩng đầu: "Ừ."

Chỉ một chữ, liền đuổi trưởng ca đi.

Trưởng ca này lùi cũng không được mà tiến cũng không xong.

Ca nữ đứng ở một bên, đương nhiên cũng không dám mở miệng nói loạn.

Trong khoảng thời gian ngắn, không khí ở đây lại thành hơi hơi đình trệ rồi.

Rất lâu sau, Dịch Giản mới miễn cưỡng giật giật thân thể, rốt cục ngẩng đầu, đưa cho ca nữ một bên một ánh mắt, đương nhiên cũng chỉ là liếc mắt một cái, liền nhanh chóng vút đi, chậm rãi hỏi: "Khế ước bán thân đâu?"

Trưởng ca vội vàng đưa lên.

Dịch Giản cầm trong tay nhìn nhìn, sau đó lạnh nhạt đứng dậy, nhìn người trong nhà một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở một người, đi lên phía trước, vươn tay, vỗ vỗ bờ vai của hắn, thản nhiên nói: "Cho người."

Đưa tới, là khế ước bán thân mới cầm về kia.

Sắc mặt ca nữ thoát trắng thoát xanh, người kia cô ta biết, là kẻ nổi danh sợ vợ khắp thành phố X này, nếu bị anh ta đưa về nhà, không biết vợ cả của anh ta sẽ hành hạ cô tới mức chết thế nào!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 704: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (5)

Mọi người ở đây đều thấy sai lạ, không thể tin được, chàng trai ngồi trước mặt đây thật là thiếu tướng nhà họ Dịch lạnh lẽo vô tình trong truyền thuyết kia sao!

Nhất là, giờ này khắc này, anh không ngừng tự tay lột vỏ nho cho một cô gái nhỏ, mà để ý nét mặt cô gái ấy, đều là đắm đuối tình thâm, thậm chí còn như thu được chí bảo mà vui sướng, khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy cái có thể uy hiếp thiếu tướng chính là cô gái bên cạnh anh bây giờ!

"Ăn quá nhiều, không tốt cho cơ thể." Dịch Giản cúi đầu, quả nho chua, đêm nay cô lại thích, ăn nhiều sợ sẽ làm đau dạ dày, tê răng, đợi lát nữa sẽ không thể ăn thêm, cuối cùng Dịch Giản cũng đành mở lời ngăn không cho cô ăn.

Chung Tình trái lại rất khôn khéo, nhếch miệng cười cười, sau đó lườm ca nữ đã đứng yên một bên thật lâu một cái, lại tựa vào trên sofa, ung dung nhìn.

Cô lại bình thản vô cùng.

Làm cho mọi người không nhìn được mà run rẩy.

Không có người phụ nữ nào mà không ghen tị, nhất là khi chồng mình mua phụ nữ ngay trước mặt công chúng như vậy.

"Thiếu tướng, ca nữ này mang tới cho ngài, ngài xem..." Trưởng ca đứng bên thấy Dịch Giản và Chung Tình rốt cục đã ăn nho xong, lúc này mới dám nói.

Chung Tình cúi đầu, không thềm ngó trưởng ca lấy một cái, phong thái xa cách, uốn mình vào người Dịch Giản.

Dịch Giản sủng nịch xoa bả vai Chung Tình, không ngẩng đầu: "Ừ." Chỉ một chữ, liền đuổi trưởng ca đi.

Trưởng ca này lùi cũng không được mà tiến cũng không xong.

Ca nữ đứng ở một bên, đương nhiên cũng không dám mở miệng nói loạn.

Trong khoảng thời gian ngắn, không khí ở đây lại thành hơi hơi đình trệ rồi.

Rất lâu sau, Dịch Giản mới miễn cưỡng giật giật thân thể, rốt cục ngẩng đầu, đưa cho ca nữ một bên một ánh mắt, đương nhiên cũng chỉ là liếc mắt một cái, liền nhanh chóng vút đi, chậm rãi hỏi: "Khế ước bán thân đâu?"

Trưởng ca vội vàng đưa lên.

Dịch Giản cầm trong tay nhìn nhìn, sau đó lạnh nhạt đứng dậy, nhìn người trong nhà một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở một người, đi lên phía trước, vươn tay, vỗ vỗ bờ vai của hắn, thản nhiên nói: "Cho người."

Đưa tới, là khế ước bán thân mới cầm về kia.

Sắc mặt ca nữ thoát trắng thoát xanh, người kia cô ta biết, là kẻ nổi danh sợ vợ khắp thành phố X này, nếu bị anh ta đưa về nhà, không biết vợ cả của anh ta sẽ hành hạ cô tới mức chết thế nào!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 705: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (6)

Sắc mặt ca nữ thoát trắng thoát xanh, người kia cô ta biết, là kẻ nổi danh sợ vợ khắp thành phố X này, nếu bị anh ta đưa về nhà, không biết vợ cả của anh ta sẽ hành hạ cô tới mức chết thế nào!

Hơn nữa, tên đó còn rất thâm độc háo sắc, chỉ là ăn xong lau mép rất sạch, lúc nào cũng đứng ở phía vợ cả, bắt nạt cô gái khác.

Tên kia vốn thèm muốn ả ca nữ đã lâu, gặp thiếu tướng tặng cho, đương nhiên thụ sủng nhược kinh, vô cùng vui mừng lấy qua.

Dịch Giản không hừ tiếng nào tiếp tục về tới chỗ ngồi, ôm cô nàng Chung Tình lên, đáng vẻ vô cùng không coi ai ra gì.

Sắc mặt ca nữ tái nhợt, tất cả mọi người liền hiểu được, thiếu tướng hành động như vậy căn bản không phải nhìn trúng cô ả này, đây rõ ràng là biến đổi biện pháp vũ nhục người phụ nữ này, kẻ từ chốn phong nguyệt đi ra, trôi nổi bất định, người khác muốn mua liền mua, muốn ném tiện ném, mà hành động lần này của thiếu tướng đơn giản là vì lúc này ca nữ này bất kính với thiếu tướng phu nhân, cho nên thiếu tướng mới cố ý điểm cho cô ta cái nhân duyên này... Sợ là từ lúc này, cả đời cô đều phải chịu khổ.

Toàn thân ca nữ lạnh băng trong nháy mắt, cảm giác từ thiên đường rớt xuống địa ngục cũng không tới như vậy.

Nói vậy, thiếu tướng chỉ cần nghĩ sơ chút thôi, đã có thể tặng cho người đả kích vô cùng.

Hơn nửa ngày, cô mới xoay người đi, thoáng cái quỳ xuống sàn, cầu xin Chung Tình: "Thiếu tướng phu nhân, lúc này tôi không cố ý mạo phạm, xin tha mạng...Cô muốn tôi làm gì cũng được, chỉ xin đừng bắt tôi theo tên đàn ông kia..."

Dịch Giản nghiêng đầu, ánh mắt lạnh lùng như tuyết: "Không biết tự lượng sức mình!"

Nói xong câu đó, ngay cả liếc mắt một cái anh cũng chẳng thèm kiển nhãn ban phát cho ca nữ kia, giọng điệu trầm ổn, thông thả, lại cất giấu sát khí dày đặc: "Em ấy, không phải người người có thể đụng tới!"

Chàng trai này vốn là kẻ máu lạnh, chọc tới Chung Tình máu lạnh của anh liền trời dậy, hơn nữa càng lúc càng lạnh hơn.

Chung Tình ngồi ở một bên, trái lại cảm thấy có phần đồng tình với ca nữ này, muốn mở miệng nói với Dịch Giản, ai ngờ Dịch Giản lại đưa tới một ánh mắt, người bên cạnh nhanh chóng kéo ca nữ rời đi.

Chung Tình chỉ có thể nửa trách cứ, nửa không đồng ý với Dịch Giản nói: "Anh cần gì làm vậy!Em cũng không chịu thương tổn gì..."

"Bảo bối anh nâng niu trong tay sao có thể để người khác làm nhục được!" Dịch Giản nhìn Chung Tình, sau một lúc lâu mới nói gần từng chữ như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 706: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (7)

"Bảo bối anh nâng niu trong tay sao có thể để người khác làm nhục được!" Dịch Giản nhìn Chung Tình, sau một lúc lâu mới nói gần từng chữ như vậy.

Sau khi Chung Tình nghe qua, ánh mắt khẽ run, toàn thân mê mang, tinh thần mơ hồ, phảng phất như rơi vào tầng mây, lên lên xuống xuống, bay bay lay động, như đang trong mơ.

Cô mù mờ một lúc lâu, mới vô cùng dịu dàng chui vào lòng anh, như con mèo nhỏ then thùng, đại não lại bước vào trạng thái suy nghĩ sâu xa, chậm chạp chuyển động.

... ..

Yến hội danh viện chính thức bắt đầu, vô số nam nữ nhảy múa xinh đẹp trong sân, tình trạng của Chung Tình sau khi uống rượu xong, Dịch Giản hiểu rất rõ, đương nhiên không cho Chung Tình uống rượu, Chung Tình dĩ nhiên không phản kháng anh, ngoan ngoãn bưng một ly nước trái cây, chạm cốc với vô số quý tộc tiến vào chào hỏi, uống xong.

Mặc dù có vẻ hơi không ra gì, nhưng thiếu tướng bảo vệ vợ, những người khác cũng khó mà nói cái gì.

Chung Tình luôn ít nói, mà thiếu tướng trên cơ bản đều ở trong trạng thái trầm mặc, hai người làm bạn đứng như vậy, chạm cốc với người khác

không nói một lời, tạo cho người ta một loại cảm giác áp lực thần bí không rõ.

Rất nhiều người đều vội vàng chào hỏi, lại mau tránh ra.

Hà An Viện và cậu của cô ta Ngụy Phong, tự mình tiến lên chào hỏi thiếu tướng và Chung Tình, Hà An Viện không chút che giấu ý tứ si mê thiếu tướng của mình, một đôi con người nhìn chăm chú vào thiếu tướng, trong ly rượu chân cao là rượu đỏ, khẽ mở môi đỏ mọng, giọng điệu mềm mại quyến rũ, như hát khúc ca, chậm rãi lưu ra.

"Hắn đây là lần đầu thiếu tướng tới chốn phong nguyệt trường, cơ thể người không thích hợp với nơi này lắm, vẫn nên cẩn thận hơn."

Hà An Viện nói xong liền nghiêng đầu, quăng tới Chung Tình một ánh mắt không rõ ý, cười quyến rũ lại cao giọng mỉa mai: "Thiếu tướng phu nhân không biết sao? Cơ thể thiếu tướng không tốt, không thể tiến vào những nơi ăn chơi trác táng hỗn tạp này."

Sắc mặt Chung Tình khẽ biến, cô lại xem nhẹ việc này, lúc nhận được thiệp mời, thiếu tướng ôm cô, hỏi cô có muốn đi không? Cô gật gật đầu, cảm thấy có chút hứng thú. Anh đã nói anh tới chung với cô.

Nhưng mà, cô lại không chú ý tới hoàn cảnh nơi này, như vậy không tốt.

Thiếu tướng lại nhàn nhạt nhìn lướt qua Hà An Viện, vẻ mặt mang theo vài phần rõ ràng xa cách, nhẹ nhàng nói ra bốn chữ: "Cũng không lo ngại."

Chương 709: Thiếu tướng có thù tất báo (8)

Thiếu tướng lại nhàn nhạt nhìn lướt qua Hà An Viện, vẻ mặt mang theo vài phần rõ ràng xa cách, nhẹ nhàng nói ra bốn chữ: "Cũng không lo ngại."

Liền sau đó ôm lấy Chung Tình, nho nhã lễ độ gật đầu, muốn lách mình đi.

"Nói vậy đây là thiếu tướng phu nhân, trước có gặp qua một lần, là ở trên tiệc gia đình nhà họ Dịch, hôm nay vừa gặp, cũng là giai nhân xinh đẹp như vậy, thiếu tướng thật đúng là có phúc khí!"

Lời Ngụy Phong nói ra cũng có phần hữu lễ, nhưng tựa hồ là anh uống hơi nhiều, nói nói tới mức hơi lảm mồm.

Dịch Giản gật đầu, cũng không nói gì.

Đôi mắt Chung Tình hơi lóe lên, bưng ly nước trái cây chạm ly với Ngụy Phong: "Ngụy tiên sinh thật quá khen, Chung Tình chỉ là một người bình thường thôi, nhưng lời này của Ngụy tiên sinh thật khiến phụ nữ nghe vào là thấy thích. . ."

Chung Tình chạm cốc, Ngụy Phong đương nhiên uống một hơi cạn sạch, "Thiếu tướng phu nhân đừng giận, lời Ngụy tôi nói đều là thật."

Chung Tình chỉ cười không nói, chỉ như cười nhẹ một tiếng, đôi mắt như có như không nhìn Hà An Viện bên cạnh, sau đó lại cảm thấy tâm tình thoáng tốt lên, cô tiếp tục nói với Ngụy Phong: "Nếu là vậy, tôi xin kính Ngụy tiên sinh ba ly."

"Khách sáo rồi !" Ngụy Phong thích rượu như mạng, háo sắc phong lưu, tất nhiên hẳn sẽ không từ chối, hưởng chi, hiện tại thiếu tướng ở trước mặt, hẳn cũng phải bán cho Dịch Giản ba phần mặt mũi, liền nâng ly uống liên tục hai lần.

Uống hơi vội, thiếu chút đã bị sặc.

Hà An Viện biết cậu mình đã uống nhiều, sợ lát nữa say hẳn sẽ gây phiền phức liền ngăn cản: "Cậu người uống nhiều rồi, đừng uống nữa."

"Nếu đã vậy, Ngụy tiên sinh cũng đừng uống ly cuối cùng, uống hỏng người, cũng không có lời đâu!" Chung Tình cũng tùy theo tiếp lời.

Ngụy Phong lại không để ý tới, trực tiếp nâng cốc uống một hơi cạn sạch.

Sau khi uống xong, cả người đều nhờ Hà An Viện dìu đi, đi đường có vẻ nghiêng ngả lão đảo.

Ánh mắt Chung Tình từ đầu đến cuối vẫn luôn nhìn chăm chăm Ngụy Phong, cô lại kéo cánh tay Dịch Giản, dịu dàng nói: "Thiếu tướng, vì sao lại thà để mình khó chịu cũng phải tới cùng với em?"

Trên mặt Dịch Giản hiện vẻ ấm áp, cảm giác được cô vươn tay nhỏ ra nắm lấy bàn tay anh, bàn tay to tay nhỏ, nắm tay, có độ ấm chuyển giao giữa hai lòng bàn tay, chậm rãi chảy xuôi.

Anh chớp mắt, nhẹ giọng nói: "Chuyện những người đàn ông khác có thể làm, anh cũng có thể làm được."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 707: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (8)

Thiếu tướng lại nhàn nhạt nhìn lướt qua Hà An Viện, vẻ mặt mang theo vài phần rõ ràng xa cách, nhẹ nhàng nói ra bốn chữ: "Cũng không lo ngại."

Liên sau đó ôm lấy Chung Tình, nho nhã lễ độ gật đầu, muốn lách mình đi.

"Nói vậy đây là thiếu tướng phu nhân, trước có gặp qua một lần, là ở trên tiệc gia đình nhà họ Dịch, hôm nay vừa gặp, cũng là giai nhân xinh đẹp như vậy, thiếu tướng thật đúng là có phúc khí!"

Lời Ngụy Phong nói ra cũng có phần hữu lễ, nhưng tựa hồ là anh uống hơi nhiều, nói nói tới mức hơi lảm nhảm.

Dịch Giản gật đầu, cũng không nói gì.

Đôi mắt Chung Tình hơi lóe lên, bưng ly nước trái cây chạm ly với Ngụy Phong: "Ngụy tiên sinh thật quá khen, Chung Tình chỉ là một người bình thường thôi, nhưng lời này của Ngụy tiên sinh thật khiến phụ nữ nghe vào là thấy thích. . ."

Chung Tình chạm cốc, Ngụy Phong đương nhiên uống một hơi cạn sạch, "Thiếu tướng phu nhân đừng giận, lời Ngụy tôi nói đều là thật."

Chung Tình chỉ cười không nói, chỉ như cười nhẹ một tiếng, đôi mắt như có như không nhìn Hà An Viện bên cạnh, sau đó lại cảm thấy tâm tình

thoáng tốt lên, cô tiếp tục nói với Ngụy Phong: "Nếu là vậy, tôi xin kính Ngụy tiên sinh ba ly."

"Khách sáo rồi !" Ngụy Phong thích rượu như mạng, háo sắc phong lưu, tất nhiên hẳn sẽ không từ chối, huống chi, hiện tại thiếu tướng ở trước mặt, hẳn cũng phải bán cho Dịch Giản ba phần mặt mũi, liền nâng ly uống liên tục hai lần.

Uống hơi vội, thiếu chút đã bị sặc.

Hà An Viện biết cậu mình đã uống nhiều, sợ lát nữa say hẳn sẽ gây phiền phức liền ngăn cản: "Cậu người uống nhiều rồi, đừng uống nữa."

"Nếu đã vậy, Ngụy tiên sinh cũng đừng uống ly cuối cùng, uống hỏng người, cũng không có lời đâu!" Chung Tình cũng tùy theo tiếp lời.

Ngụy Phong lại không để ý tới, trực tiếp nâng cốc uống một hơi cạn sạch.

Sau khi uống xong, cả người đều nhờ Hà An Viện dìu đi, đi đường có vẻ nghiêng ngả lão đảo.

Ánh mắt Chung Tình từ đầu đến cuối vẫn luôn nhìn chăm chăm Ngụy Phong, cô lại kéo cánh tay Dịch Giản, dịu dàng nói: "Thiếu tướng, vì sao lại thà để mình khó chịu cũng phải tới cùng với em?"

Trên mặt Dịch Giản hiện vẻ ấm áp, cảm giác được cô vươn tay nhỏ ra nắm lấy bàn tay anh, bàn tay to tay nhỏ, nắm tay, có độ ấm chuyển giao giữa hai lòng bàn tay, chậm rãi chảy xuôi.

Anh chớp mắt, nhẹ giọng nói: "Chuyện những người đàn ông khác có thể làm, anh cũng có thể làm được."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 708: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (9)

Trên mặt Dịch Giản hiện vẻ ấm áp, cảm giác được cô vươn tay nhỏ ra nắm lấy bàn tay anh, bàn tay to tay nhỏ, nắm tay, có độ ấm chuyển giao giữa hai lòng bàn tay, chậm rãi chảy xuôi.

Anh chớp mắt, nhẹ giọng nói: "Chuyện những người đàn ông khác có thể làm, anh cũng có thể làm được."

Những tiếng động ồn ào xôn xao trên yến hội như thoáng rời khỏi trần thế chỉ trong chớp mắt.

Dịch Giản và Chung Tình.

Hai người cứ thế đứng giữa đám đông.

Nhìn nhau.

Từ trước đến nay Dịch Giản luôn lạnh nhạt, giờ phút này cũng không có chút bối rối, chỉ trừ ánh mắt vẫn tràn đầy tình nồng ý mật.

Những người chung quanh nhìn vào đều ghen chết.

Loại đàn ông này, tựa thần tiên ung dung tiêu sái, trông vào quả như một người bạc tính ít ham muốn, nhưng sao giờ đây lại tạo cho người khác một cảm giác mãnh liệt khó nói?

Chung Tình nhìn Dịch Giản, ngẩn người.

Khuôn mặt của cô hồng thắm, không nói gì, sóng lòng sôi sục.

Cô cảm thấy được trong lòng bàn tay của mình và Dịch Giản đều thấm một lớp mồ hôi mỏng.

Bách Nhạc Môn, ánh đèn rực rỡ, ca múa mừng thái bình, cái xa hoa kiêu diễm này cũng không thể át được tình cảm trong ánh mắt anh, yên lặng nhưng lại khiến người khác không thể hoài nghi sự chói lóa đó.

"Ít nhất... . . Anh không muốn em phải chịu tí ti uất ức nào. Ít nhất... . . anh muốn những người kia biết được em gả cho anh là đúng."

Ít nhất, cơ thể của anh dù không tốt, nhưng nó cũng không thể trở thành lý do để anh xem nhẹ người anh yêu.

Không phải không làm được, mà là không muốn làm.

Nhưng anh lại vì cô, chuyện gì cũng làm.

Chung Tình cố gắng mở to hai mắt nhìn, lại cảm thấy không thể nhìn rõ thứ gì, cô chỉ biết hai mắt mình nóng lên, rất nóng, theo bản năng liền muốn che giấu, cô bối rối tựa vào người anh, đứng không vững, cô nhẹ giọng nói: "Sao lại dung túng em như vậy? Lấy tính mạng mình ra đùa, anh đúng là đồ điên."

"Chỉ điên vì em."

Giọng anh nhẹ nhẹ, lại không che giấu chút thâm tình nào truyền vào tai cô.

Trong nhất thời, Chung Tình chỉ có thể ngơ ngác tựa vào bên cạnh anh, không nói nên lời.

Dáng người cô nhỏ, giờ đây đang ôm chặt cánh tay anh, dán mặt lên đó, cảm nhận xúc cảm ấm áp, cô không uống rượu lại như có chút men say.

Hắn là rượu không say người, người tự say.

Dịch Giải không tránh cũng không động, để tùy cô cứ thế dán lên mình,
hai người đứng trong đám đông.

Như một bức tranh hoàn mỹ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 709: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (10)

Dịch Giản không tránh cũng không động, để tùy cô cứ thế dán lên mình, hai người đứng trong đám đông.

Như một bức tranh hoàn mỹ.

Tạo cho người ta cảm giác thoát tục ngăn cách với thế giới này.

Người đến người đi, cũng nhìn không được mà dừng ánh nhìn lại trên người bọn họ một lúc lâu, nhưng lại không ai tiến tới quấy rầy dù chỉ một lần.

Một đêm đó... Quý tộc danh viện trong thành phố X đều tin tưởng vào một thứ chỉ trong nháy mắt.... thứ ấy là, thiên trường địa cửu.

Đúng vậy.

Từ ngữ tốt đẹp như thế.

Lại được suy diễn từ trên người Dịch Giản và Chung Tình mà ra.

Hai người, đứng ngược sáng, trong Bách Nhạc Môn đều là ánh sáng nhiều màu, xoay tròn chung quanh, lóe lên thật chói mắt.

Chính là bọn họ lại cho người khác nhìn thấy phong thái sáng tỏ mà thâm tình.

Chung Tình cảm thấy thật an bình, từ nhỏ đến lớn cô chưa bao giờ có cảm giác an bình đến vậy.

Lông mi đen dày hơi nháy, cô vô thức muốn khép mi lại, im lặng hưởng thụ giờ phút tốt đẹp này.

Chợt dư quang khóe mắt Chung Tình nhìn thấy Ngụy Phong bước vào WC, cô liền chậm rãi đứng lên bên cạnh Dịch Giản.

Dịch Giản cảm thấy bên người trống không, không nhìn được nhú mi, quay đầu, ngưng mắt nhìn Chung Tình.

Chung Tình bị anh nhìn hơi e lệ, ngoan ngoãn, nhẹ giọng nói với Dịch Giản: "Thiếu tướng, em đi toilet, sẽ về ngay."

Dịch Giản gật đầu, đưa mắt nhìn cô rời đi.

.....

Hướng đi tới toilet có một con đường nho nhỏ, trên vách tường hai bên, cứ cách một thước là có một ngọn đèn tường tinh xảo, tỏa ra ánh sáng màu da cam u ám, mơ hồ để lộ ra chút lạnh lẽo.

Cả thấy hành lang trái ngược với trái ngược với Bách Nhạc Môn xôn xao đầy tiếng động, nơi này cực kì yên tĩnh, thường có mấy người phụ nữ ăn mặc, trang điểm xinh đẹp và mấy người đàn ông mang giày da đi qua.

Chung Tình đứng trong hành lang, nhưng chưa từng bước vào toilet.

Đợi khoảng 2 phút, Chung Tình mới nhìn thấy Ngụy Phong đã say tới gần như bất tỉnh nhân sự lão đảo đi ra từ toilet nam.

Tửu lượng của hắn không tốt, sợ là ba ly vừa nãy đã khiến hắn say khướt luôn rồi.

Chung Tình tà tà dựa vào vách tường, dáng vẻ cực kỳ hữu nhân hòa với phong thái xinh đẹp, chờ Ngự Phong tới gần.

Ngự Phong đi tới trước mặt Chung Tình, giờ này hẳn đã say tới không phân biệt nổi Đông Nam Tây Bắc là đâu, càng đừng nói tới biết người trước mặt là ai.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 710: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo (11)

Ngụy Phong đi tới trước mặt Chung Tình, giờ này hắn đã say tới không phân biệt nổi Đông Nam Tây Bắc là đâu, càng đừng nói tới biết người trước mặt là ai.

Ngụy Phong bị người chặn đường, hắn lảo đảo đi qua phía khác, Chung Tình lại bước qua bên, tiếp tục chặn đường Ngụy Phong.

Như vậy tới tới lui lui ba bốn lần, Ngụy Phong ngất đầu, trừng mắt Chung Tình miệng đầy hơi rượu hô: "Tránh ra!"

Chung Tình đương nhiên vẫn đứng yên, trong mắt nổi đầy hàn băng, nhìn chăm chăm Ngụy Phong ánh mắt này làm đáy lòng Ngụy Phong run lên, nhưng mà đầu óc sau khi uống rượu, căn bản không kịp suy nghĩ, chỉ biết trước mắt mình là một người phụ nữ, xinh đẹp ngon miệng, liền vui cười nói: "Còn là một... . . Một... . . Mỹ nhân ah... . ."

Vừa nói, vừa tiến tới, nhìn chăm chăm coi Chung Tình tử tử.

Đương nhiên Chung Tình biết Ngụy Phong háo sắc phong lưu, dĩ tư đã nhắc đến với cô từ trước, hồi người này còn ở sông Hoài, là kẻ không chịu được khiêu khích, ai mà vừa tỏ ý quyến rũ, hắn liền đi theo ngay, nếu không phải sau lưng có đại phu nhân nhà họ Dịch là chị gái ruột thịt của hắn, sợ là hiện tại Ngụy Phong cũng không thể sống tự tại như vậy ở thành phố X này.

Chung Tình vươn tay, chậm rãi tóm lấy cổ tay Ngự Phong, đầu ngón tay hơi hơi lướt qua lòng bàn tay Ngự Phong, như mang theo ám chỉ nào đó.

Ngự Phong liền cao hứng cười híp mắt, hãnh tự cho là đúng nghĩ mình đã hiểu, người phụ nữ trước mặt hẳn đây đang quyến rũ hẳn.

Con sâu tham lam trong lòng lập tức tỉnh dậy, ngay sau đó liền không quan tâm chu miệng với Chung Tình.

Chung Tình chỉ cảm thấy mắc ói trong bụng, cả người hẳn đầy rượu, rất khó ngủ, vô thức kuif bước về sau.

"Ngự tiên sinh, ngài uống nhiều rồi... . ."

Dục cự hoàn ghen?

Hắn thích... . . Ánh mắt Ngự Phong tham lam, đảo qua một tấc một tấc trên bộ sườn xám Chung Tình mặc trên người.

Chung Tình ghét ánh mắt như vậy, theo bản năng cô muốn xoay người rời đi, trong lòng lại nhớ lại, kế hoạch này bỏ đi, nghĩ một cái mới thì hơn.

Nhưng ai biết cô vừa quay người lại, Ngự Phong liền vươn tay nắm lấy cổ tay mảnh khảnh của cô, kề sát vào gò má của cô, thầm nghĩ gương mặt này thật đẹp mà sao nhìn quen mắt, rượu vào đầu óc cũng mơ hồ, chả muốn hiểu gì, chặc chện trong miệng, duỗi ngón tay chọc chọc lung tung trên mặt Chung Tình, Chung Tình theo bản năng giơ tay lên, cản Ngự Phong lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 711: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (12)

Nhưng ai biết cô vừa quay người lại, Ngụy Phong liền vươn tay nắm lấy cổ tay mảnh khảnh của cô, kề sát vào gò má của cô, thăm nghĩ gương mặt này thật đẹp mà sao nhìn quen mắt, rượu vào đầu óc cũng mơ hồ, chả muốn hiểu gì, chặc chặc trong miệng, duỗi ngón tay chọc chọc lung tung trên mặt Chung Tình, Chung Tình theo bản năng giơ tay lên, cản Ngụy Phong lại.

Ai ngờ tên này tóm lấy cánh tay kia của cô, tùy tiện cười trong hành lang: "Tiểu mỹ nhân... . . Cưng đẹp vậy, trốn làm gì, để anh hôn đôi môi nhỏ kia cái nào, vui vẻ lên, chỉ cần cưng ngoan ngoãn nghe lời, làm anh hài lòng, anh đảm bảo anh sẽ không xử tệ với cưng! Khà khà!"

Chung Tình nhìn tình thế này lại thấy sợ. . . Thật ra bản thân cô tới đây mục đích quả thật là muốn để Ngụy Phong động thủ động cước với mình, sau đó mượn cơ hội này trừ khử hắn ta, nhưng nào biết vừa tới gần tên này cô đã thấy ghê tởm tới buồn nôn, trong đầu đều là bóng hình của Dịch Giản.

Theo bản năng Chung Tình lùi về sau mấy bước, muốn hất tay Ngụy Phong ra, ai biết hô hấp Ngụy Phong nặng nề, hiển nhiên là đã lên máu, hận không thể đè cô xuống ngay, lập tức tử hình tại chỗ, tay nắm chặt tay Chung Tình, sức lực càng lúc càng lớn.

"Đừng trốn, tiểu mỹ nhân, ngoan ngoãn đi theo anh nào.. . ."

Nhìn Ngụy Phong trước mặt lúc này, Chung Tình chợt yên tĩnh trở lại, cô nhớ lại, đây quả là cơ hội trời ban, không thể bỏ qua, cứ thế diễn!

Tay Chung Tình bị Ngụy Phong siết, không thể nhúc nhích, cô nhấc chân đá lên người Ngụy Phong.

Ngụy Phong bị cô giẫm đau, lập tức bị chọc giận, dẫu gì ở thành phố X này không người nào dám chọc hấn, đa số thấy hấn đều đi đường vòng, có khi nào bị phụ nữ đối xử như vậy, liền nắm tóc Chung Tình, không chút lưu tình quăng cho Chung Tình hai bạt tai!

"Mày giả liệt nữ giả cái gì, vừa rồi chả phải còn câu dẫn ông à. . . phi, còn dám giẫm ông nữa, thử coi ông có giết mày liền không!"

Chung Tình bị tát choáng váng, hấn xuống tay thật . . . hơn nữa còn ra tay không chút lưu tình!

Chỉ có điều, giờ chỉ là hai bạt tai, lát nữa thứ tao muốn chính là mạng của mày!

Đền mạng cho con tao!

Ánh mắt Chung Tình càng lúc càng lạnh, cô bị lực đánh mạnh của hấn va vào tường, lưng có chút đau, trước mặt bỗng tối sầm, mất sức thật ớn mới đứng vững được, sau đó chịu đựng cơn đau, đi qua một bên.

Ngụy Phong uống say, bước chân hiện giờ mềm nhũn, căn bản không thể vượt qua Chung Tình.

Chung Tình đi dọc theo hành lang, đi tới hai bước, liền nhìn thấy Dịch Giản đang đi tới nơi này, cô vốn đang căng thẳng, liền hô một tiếng: "Thiếu tướng... . ."

Chương 714: Thiếu tướng có thù tất báo (13)

Chung Tình đi dọc theo hành lang, đi tới hai bước, liền nhìn thấy Dịch Giản đang đi tới nơi này, cô vốn đang căng thẳng, liền hô một tiếng: "Thiếu tướng... . . ."

Dịch Giản đợi Chung Tình một lúc lâu không thấy cô về, mới đi qua xem thử, giờ vừa thấy bộ dạng này của cô, nhú mi lại, môi mím chặt, toàn thân tỏa ra khí thế rét lạnh.

Khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Chung Tình cũng bị ánh mắt này của Dịch Giản làm cho hoảng sợ, toàn thân cô co rúm lại, ngay sau đó liền bị Dịch Giản ôm lấy, đưa vào lồng ngực ấm áp an toàn của anh.

Anh ôm lấy cô, kiểm tra từ trên xuống dưới một lần.

Phát hiện ngoại trừ trên mặt cô bị sưng phù. bên miệng còn vương tơ máu, trong tích tắc đẩy về mặt của anh lạnh giá như băng hàn.

Mọi người thấy có chuyện lớn xảy ra, ai cũng bị dọa sợ.

Người kia là ai, lại có lá gan lớn tới vậy, dám đánh bảo bối tâm can thiếu tướng nhà họ Dịch nâng niu trong lòng bàn tay?

Hà An Viện cũng chen tới đây, nhìn thấy hình ảnh này cũng ngốc người, một giây sau, cô nhìn tới người trên mặt đất, vừa lúc đó là cậu cô, cô muốn tới trước, ai biết người đàn ông say rượu kia lại đột ngột đứng dậy, miệng còn hùng hổ nhìn Chung Tình nói: "Tiểu mỹ nhân, đừng nói đừng chờ anh đánh cược, đừng mới chịu thành thật, ngoan ngoãn theo anh đây sao . . ."

Tay Dịch Giản nắm thành nắm đấm, trong tích tắc đẩy, khỏi nói không khí chung quanh lạnh tới bao nhiêu.

Từ Ngang ở ngoài biết được màn náo động bên trong, thiếu tướng phu nhân bị bắt nạt, liền ra điện thoại công cộng bên cạnh, gọi điện thoại, gọi tới không ít lính.

Bọn họ đều mang theo súng ống.

Nhanh chóng chạy đến cửa Bách Nhạc Môn.

Vừa tiến vào, chuyện thứ nhất bọn họ làm đó là nhanh chóng dọn sân.

Hà An Viện biết lần này Ngụy Phong đã gặp đại họa, cô không biết làm sao chạy vội ra ngoài, mượn điện thoại, gọi đại phu nhân nhanh chóng tới đây.

Từ Ngang tiến lên, dẫn đầu xách Ngụy Phong tới, Ngụy Phong bị người xách như vậy, miệng vẫn lải nhải mắng: "Mày kéo ông làm gì, mày có biết ông là ai không hả? Chị ông đây là đại phu nhân nhà họ Dịch. . . Cháu ngoại ông mày là Hà An Viện, Hà tiểu thư, người phụ nữ tương lai của thiếu tướng nhà họ Dịch. . . . Thiếu tướng, thiếu tướng mày biết không? Mày còn dám kéo ông nữa à. . .mày không sợ thiếu tướng lấy mạng mày à!"

Từ Ngang nghe thế, đáy lòng không nhịn được châm chọc, giờ này còn dám ở đây giễu võ dương oai?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 712: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (13)

Chung Tình đi dọc theo hành lang, đi tới hai bước, liền nhìn thấy Dịch Giản đang đi tới nơi này, cô vốn đang căng thẳng, liền hô một tiếng: "Thiếu tướng... . . ."

Dịch Giản đợi Chung Tình một lúc lâu không thấy cô về, mới đi qua xem thử, giờ vừa thấy bộ dạng này của cô, nhíu mi lại, môi mím chặt, toàn thân tỏa ra khí thế rét lạnh.

Khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Chung Tình cũng bị ánh mắt này của Dịch Giản làm cho hoảng sợ, toàn thân cô co rúm lại, ngay sau đó liền bị Dịch Giản ôm lấy, đưa vào lồng ngực ấm áp an toàn của anh.

Anh ôm lấy cô, kiểm tra từ trên xuống dưới một lần.

Phát hiện ngoại trừ trên mặt cô bị sưng phù. bên miệng còn vương tơ máu, trong tích tắc đẩy về mặt của anh lạnh giá như băng hàn.

Mọi người thấy có chuyện lớn xảy ra, ai cũng bị dọa sợ.

Người kia là ai, lại có lá gan lớn tới vậy, dám đánh bảo bối tâm can thiếu tướng nhà họ Dịch nâng niu trong lòng bàn tay?

Hà An Viện cũng chen tới đây, nhìn thấy hình ảnh này cũng ngốc người, một giây sau, cô nhìn tới người trên mặt đất, vừa lúc đó là cậu cô, cô muốn

tới trước, ai biết người đàn ông say rượu kia lại đột ngột đứng dậy, miệng còn hùng hổ nhìn Chung Tình nói: "Tiểu mỹ nhân, cứng nói cứng chờ anh đánh cứng, cứng mới chịu thành thật, ngoan ngoãn theo anh đây sao . . ."

Tay Dịch Giản nắm thành nắm đấm, trong tích tắc đấy, khỏi nói không khí chung quanh lạnh tới bao nhiêu.

Từ Ngang ở ngoài biết được màn náo động bên trong, thiếu tướng phu nhân bị bắt nạt, liền ra điện thoại công cộng bên cạnh, gọi điện thoại, gọi tới không ít lính.

Bọn họ đều mang theo súng ống.

Nhanh chóng chạy đến cửa Bách Nhạc Môn.

Vừa tiến vào, chuyện thứ nhất bọn họ làm đó là nhanh chóng dọn sân.

Hà An Viện biết lần này Ngụy Phong đã gặp đại họa, cô không biết làm sao chạy vội ra ngoài, mượn điện thoại, gọi đại phu nhân nhanh chóng tới đây.

Từ Ngang tiến lên, dẫn đầu xách Ngụy Phong tới, Ngụy Phong bị người xách như vậy, miệng vẫn lải nhải mắng: "Mày kéo ông làm gì, mày có biết ông là ai không hả? Chị ông đây là đại phu nhân nhà họ Dịch. . . Cháu ngoại ông mày là Hà An Viện, Hà tiểu thư, người phụ nữ tương lai của thiếu tướng nhà họ Dịch. . . . Thiếu tướng, thiếu tướng mày biết không? Mày còn dám kéo ông nữa à. . .mày không sợ thiếu tướng lấy mạng mày à!"

Từ Ngang nghe thế, đáy lòng không nhịn được châm chọc, giờ này còn dám ở đây giễu võ dương oai?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 713: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo (14)

Từ Ngang nghe thế, đáy lòng không nhịn được châm chọc, giờ này còn dám ở đây giễu võ dương oai?

Lúc này còn chọc người phụ nữ chân chân chính chính của thiếu tướng còn hy vọng có thể sống nữa sao?

Từ Ngang hung hăng ném ngã Ngụy Phong, sau đó đè chặt vào tường, cho hăn úp mặt vào vách tường, nét mặt trở nên vận vẹo khó coi vô cùng.

Ngụy Phong vùng vẫy, miệng còn không người la: "Tụi mày là ai! Mau thả tao ra! Bằng không đợi lát nữa các người đừng mong được dễ chịu! Tao nói cho tụi mày biết, thiếu tướng sẽ lấy mạng của tụi mày!"

Từ Ngang nghe thế liền hung hăng nện cho một đấm, không chút lưu tình đánh vào bụng Ngụy Phong!

"Mẹ nó còn dám đánh ông mày, thật sự không muốn sống rồi! Ông lớn mày. . ."

Từ Ngang đâu thèm để ý tới lời Ngụy Phong, cứ liên tiếp một đấm lại một đấm, nếu anh không đánh hăn ta, thiếu tướng mới lấy mạng của anh!

Một quyền này của Từ Ngang rất ngoan độc, Ngụy Phong cuộn tròn trên mặt đất, đau tới nỗi không thể nhúc nhích, nhưng vẫn còn sức mở miệng mắng.

"Ông mày. . ."

"Gọi đại gia!" Từ Ngang lại càng dùng sức hơn, không nói đến việc thiếu tướng thích thiếu tướng phu nhân, chỉ nói mỗi chuyện anh đã biết Chung Tình hơn một năm, lòng dạ cô tuy hơi nhiều tâm kế chút, nhưng chung quy vẫn rất tốt, tối thiểu. . . So sánh với mấy người phụ nữ, oanh oanh yến yến, líu ríu, khóc suốt mướt, thì tốt hơn rất nhiều!

Hơn nữa anh luôn làm theo lời thiếu tướng, giờ người phụ nữ của thiếu tướng bị bắt nạt, vậy tương đương với thiếu tướng bị bắt nạt, Từ Ngang anh nào có thể không vội?

Ngụy Phong cuộn mình trên mặt đất, hoàn toàn không thể nhúc nhích, đau tới không mở miệng nổi, chỉ có thể trợn tròn mắt, nhìn trước mặt người, giống như trong nháy mắt đó, tỉnh rượu không ít.

Dịch Giản trái lại dè dặt ôm Chung Tình, ngồi ở một bên, ánh mắt lạnh như băng tuyết, ngón tay nhẹ nhàng đụng vào hai gò má mềm mại của cô.

Đã có người gọi bác sĩ, ông ta tới rất nhanh, dưới cái nhìn chăm chăm của thiếu tướng mà thật cẩn thận kiểm tra một lần cho thiếu tướng phu nhân, cũng may không đáng lo, chỉ cần lấy đá lạnh chườm lên là ngừng đau tiêu sưng được.

"Đau?" Dịch Giản không nhanh không chậm hỏi, nhìn dấu tay trên mặt Chung Tình, đáy lòng không biết đã ra thế nào!

Chung Tình không lắc đầu, cũng không gật đầu, chỉ chăm chú nhìn Dịch Giản, ai biết một giây sau Dịch Giản lại đột nhiên gian đứng dậy, cúi đầu, nhìn Chung Tình, giọng điệu âm trầm: "Nhắm mắt lại."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 714: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [15]

Editor: May

Chung Tình không có lắc đầu, cũng không có gật đầu, cô chỉ nhìn chăm chăm Dịch Giản, ai ngờ giây tiếp theo, Dịch Giản lại đột nhiên đứng dậy, cúi đầu, nhìn Chung Tình, âm điệu âm trầm: “Nhắm mắt lại.”

Chung Tình không có nhắm lại, ngược lại mở mắt đến lớn nhất, sáng ngời có thần.

Lúc này trên mặt Dịch Giản, nhìn không ra hỉ nộ ái ố gì, chỉ im lặng đi theo đối diện ánh mắt của cô, sau một lúc lâu, anh mới cúi người xuống, hai tay chống đỡ ở hai bên ghế sofa của cô, hình thành nửa vòng vây, ngăn cách tràng diện máu tanh nơi Từ Ngang và Ngụy Phong.

Lúc này Chung Tình mới chậm chạp hiểu được Dịch Giản bảo cô làm cái gì, cô theo bản năng muốn nhắm hai mắt lại, lại nghe được bên cạnh truyền đến từng trận tiếng la tê tâm liệt phế, gọi đến trong lòng cô run sợ, toàn thân co rúm lại.

Dịch Giản quay đầu, nghiêng mắt nhìn cảnh tượng bên cạnh một cái, thản nhiên mở miệng: “Đi chặn miệng anh ta lại cho tôi!”

Lập tức, qua khoảng một phút đồng hồ, toàn thế giới liền một mảnh im lặng.

Chung Tình muốn mở to mắt, ai ngờ lúc này Dịch Giản lại cởi áo khoác tây trang ra, lập tức che lên mặt Chung Tình.

Trong nháy mắt, trước mắt Chung Tình, đó là một mảnh tối đen, buồn bực đến cô có chút không thở nổi.

Nhưng giây tiếp theo, cô liền nghe được một trận âm thanh huyết nhục rơi và xương cốt gãy lìa.

Một chút, một chút, như là đến từ chính địa ngục.

Tâm Chung Tình, cũng chợt run rẩy lên theo.

Hơn nữa ngày, cô mới như là nghĩ tới cái gì, vươn tay, chậm rãi kéo tây trang Dịch Giản đặt ở trên đầu mình xuống dưới.

Cánh môi của cô, mím gắt gao, gắt gao, hơn nữa ngày, mới có dũng khí, mở mắt.

Nhìn thấy chính là hình ảnh thiếu tướng tháo rơi tứ chi của Ngụy Phong.

Hơn nữa, miệng Ngụy Phong bị chặn.

Hoàn toàn không phát được chút tiếng la nào.

Anh ta đau chết đi sống lại, sắc mặt đều tái nhợt, rượu cũng lập tức tan thành mây khói .

Chung Tình rùng mình một cái, lại nhìn thấy Dịch Giản đột nhiên vươn chân, hung hăng dẫm nát trên hai tay Ngụy Phong, chỉ nghe được một tiếng răng rắc, liền biết, xương cốt ngón tay kia, cũng đều bể nát rồi.

Chung Tình rùng mình một cái, toàn thân sợ hãi muốn chết.

Cô ngồi ở chỗ này, ra một thân mồ hôi, cũng phải là nóng, mà là mồ hôi lạnh.

Hơn nửa ngày, cô mới cứng ngắc đứng lên, muốn lên tiếng ngăn cản thiếu tướng, nhưng một câu cũng không phát ra được, mục đích của cô là nhắm vào Hà An Viện, cô muốn kiềm chế Ngụy Phong.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 715: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [16]

Editor: May

Hơn nửa ngày, cô mới cứng ngắc đứng lên, muốn lên tiếng ngăn cản thiếu tướng, nhưng một câu cũng không phát ra được, mục đích của cô là nhằm vào Hà An Viện, cô muốn kiểm chế Ngụy Phong, để cho anh ta khai ra từ đầu đến cuối chuyện người không thấy được của anh ta và Hà An Viện với đại phu nhân.

Ai ngờ, thiếu tướng lại sẽ tức giận như vậy, gợn gàng dứt khoát phế bỏ người này!

Dịch Giản vốn là khó thở công tâm, lúc ban đầu, Từ Ngang đưa cho anh một khẩu súng, để anh một phát phế bỏ cánh tay Ngụy Phong là được rồi!

Nhưng Dịch Giản lại tự mình bắt đầu.

Bắt đầu từ khi Từ Ngang nhận thức thiếu tướng, anh ta chưa bao giờ thấy thiếu tướng đánh nhau!

Vĩnh viễn đều là một bộ dáng lười biếng lạnh nhạt, nhàn tản đi tới đi lui, rất khó làm cho người ta tin tưởng, ngài ấy lại có thể có thời khắc bùng nổ sắc bén như vậy!

Từ Ngang cũng là bị dọa sợ.

Anh thật đúng là sợ thiếu tướng như nữa, nháo ra mạng người, dù sao, Ngụy Phong này, cũng là em trai ruột của đại phu nhân.

Nhất thời, Từ Ngang tiến lên, khuyên bảo.

Lúc này Dịch Giản mới chậm rãi ngẩng đầu, toàn thân vẫn còn phát ra lệ khí.Đột nhiên nghiêng đầu, nhìn thấy khuôn mặt Chung Tình tái nhợt, đứng ở nơi đó, bộ dáng lạnh run, Dịch Giản mới thờ ơ lạnh nhạt mắt liếc nhìn một chút người hôn mê bất tỉnh trên đất, thế này mới từ bỏ ý đồ.

Trong nháy mắt, khí chất của anh liền biến thành mềm mại.

Giống như người đàn ông mới vừa âm ngoan thô bạo kia, hoàn toàn chưa từng xuất hiện qua.

Anh đi tới trước mặt Chung Tình, vươn tay, bế cô lên, cũng không quay đầu lại liền đi ra Bách Nhạc Môn, để lại hết thảy nơi này cho Từ Ngang đến giải quyết!

Thật ra đáy lòng Chung Tình rất sợ hãi, cô cũng không biết chính mình đang sợ cái gì, biện pháp vốn nghĩ tốt, đều bị anh đánh tan thì thôi, thậm chí giờ này khắc này, còn chọc tới đại phu nhân.....

Chung Tình bị Dịch Giản bỏ vào trong xe, thân thể cứng ngắc của cô cũng không nhúc nhích, chỉ là nhìn đến Dịch Giản chậm rãi sửa sang lại quần áo một chút, cầm khăn tay, cúi người xuống, lau vết máu trên giày da, mới ngồi trên xe, không nói một lời lái xe, rời đi.

Dọc theo đường đi, hai người đều không có nói chuyện.

Chung Tình nhìn ngoài cửa sổ, cánh môi mở mở đóng đóng, hồi lâu, cô mới nhẹ giọng nói với Dịch Giản: “Thiếu tướng..... Lúc này đây chúng ta chọc phải phiền toái lớn.”

Dịch Giả hết sức chuyên chú lái xe, ánh mắt cũng không có liếc mắt nhìn Chung Tình một cái.

Chung Tình nhìn thoáng qua thiếu tướng, phát hiện anh không có biểu tình gì, nghĩ rằng anh không có nghe thấy lời nói của mình, liền lại mở miệng một lần nữa, nói bổ sung.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 716: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [17]

Editor: May

Chung Tình nhìn thoáng qua thiếu tướng, phát hiện anh không có biểu tình gì, nghĩ rằng anh không có nghe thấy lời nói của mình, liền lại mở miệng một lần nữa, nói bổ sung: “Anh nghe được lời em nói không? Em nói, lần này chúng ta trở về, khẳng định không có cách nào ăn nói với đại phu nhân.”

Dù sao đó là người nhà mẹ đẻ của đại phu nhân, thật ra Chung Tình luôn căm hận, nhưng cũng không có nghĩ tới tự tiện làm chủ diệt trừ Ngụy Phong, cô chưa bao giờ hận đại phu nhân, thật ra cô cũng hiểu được đại phu nhân rất là đáng thương, con trai đang êm đẹp bị sai sót ngẫu nhiên giới thiệu văn tẩu của Hà An Viện hại chết, xác thực mà nói, Chung Tình - thể thân cô ta đi tìm chết thì thôi, hiện tại, em trai ruột lại bởi vì một mưu kế nhỏ của mình, liền bị thiếu tướng biến thành phế nhân, cô quả thực không thể tưởng tượng khi đại phu nhân biết được mấy tin tức này, sẽ là phản ứng như thế nào!

Cô là hận Hà An Viện, muốn làm cho Hà An Viện chết, nhưng lại sợ không có chứng cứ, thiếu tướng ngại mặt mũi đại phu nhân, không thể ra tay đối phó Hà An Viện, huống chi..... Nói miệng không bằng chứng, cho dù cô chân chân chính chính nói, Hà An Viện bắt đi đứa nhỏ của bọn họ, hiện tại cũng không có dấu vết để lại nào có thể chứng minh, ngược lại không có bằng chứng, còn để cho Hà An Viện nhân cơ hội đại náo một hồi!

Chung Tình cũng không biết vì sao chuyện lại diễn biến thành thành cái dạng này, cô vừa ảo não lại bất đắc dĩ, cuối cùng, chỉ có thể cắn cánh môi, thấp giọng nói: “Anh ta là em trai ruột của thiếu tướng.....”

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Chung Tình, hồi lâu, mới thản nhiên nói: “Anh biết.”

Anh tất nhiên là biết đó là em trai ruột của đại phu nhân, cậu của Hà An Viện.

“Vậy anh, còn ra tay nặng như vậy?” Chung Tình nhú mày, rất là kinh ngạc hỏi lại.

“Vậy thì như thế nào?” Dịch Giản lái xe, không chút để ý hỏi lại, lập tức, nhìn thoáng qua Chung Tình, “Anh ta đánh người phụ nữ của anh, vốn là đáng chết!”

Anh là cố kỵ mặt mũi đại phu nhân, mới để lại tánh mạng cho anh ta!

Anh ta cho là, động đến phụ nữ của Dịch Giản anh, còn có thể chân chân chính chính sống ở trên thế giới này sao?

Cho dù là Thượng Đế cho phép, Dịch Giản anh, cũng không cho phép!

Chung Tình cũng không có nói thêm câu nào nữa, cô chỉ ngồi ở chỗ đó, đáy lòng quay cuồng khổ sở từng trận..... Nếu, nếu anh biết..... Là chính cô, chủ động rước lấy những phiền toái này, hiện tại, anh, có còn thật sự nói những lời này hay không?

Chung Tình nhìn ngoài cửa sổ, xuất thần, Dịch Giản xuyên thấu qua kính chiếu hậu, nhìn cô trầm tư, cũng trầm tư một trận theo.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 717: Thiếu Tướng Có Thù Tắt Báo [18]

Editor: May

Chung Tình nhìn ngoài cửa sổ, xuất thần, Dịch Giản xuyên thấu qua kính chiếu hậu, nhìn cô trầm tư, cũng trầm tư một trận theo.

Hai người đến nhà, lên lầu, Chung Tình hầu hạ Dịch Giản tắm rửa, thay đổi quần áo sạch sẽ, cô tự mình sấy tóc cho anh, chỉ là thường xuyên thất thần.

Qua khoảng một tiếng, Từ Ngang mới trở về.

Đứng ở trong phòng khách, hô một tiếng: “Thiếu tướng.....”

Dịch Giản ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang, không có hé răng.

Từ Ngang lại nhìn nhìn Chung Tình, biểu tình có chút kỳ quái, hơn nửa ngày, anh mới nói: “Thiếu tướng, tôi có chuyện nói với ngài.”

Dịch Giản gật gật đầu, vẫn không cảm thấy không ổn, ý bảo Từ Ngang nói.

Nhưng Từ Ngang chậm chạp chưa từng mở miệng, Chung Tình ngược lại nhìn ra được một ít manh mối, ít nhiều gì cũng có chút cô đơn: “Em đi vào phòng trước, lát nữa anh lại qua tìm em.”

Dịch Giản kéo tay Chung Tình, anh như là cảm giác được ủy khuất của cô, không chịu để cho cô rời đi, trừng mắt liếc mắt nhìn Từ Ngang một cái, mang theo cảnh cáo nồng đậm.

Đáy lòng Từ Ngang bất đắc dĩ, thật ra anh cũng không muốn để cho thiếu tướng phu nhân tránh đi, chỉ tiếc..... chuyện này, cũng là có liên quan với thiếu tướng phu nhân, nói chuyện này ra trước mặt thiếu tướng phu nhân, ít nhiều, cũng có chút không tốt đi.

Biểu tình Từ Ngang càng trở nên khó xử.

Dịch Giản hiểu Từ Ngang, cuối cùng vẫn là gật gật đầu với Chung Tình, ôn nhu nói: “Chờ anh một lát, lập tức đi ngay.”

Chung Tình gật đầu, xoay người vào phòng.

Lúc này Dịch Giản mới đứng dậy, đi về phía thư phòng.

Từ Ngang vội vàng đuổi kịp, vào phòng sách, Từ Ngang còn không quên đóng cửa lại.

Dịch Giản ngồi ở trên sô pha, không có hé răng, Từ Ngang ngược lại tự động tiêu sái tiến lên, rất cung kính nói: “Thiếu tướng, mới vừa rồi lúc ở Bách Nhạc Môn xử lý mọi chuyện, có người mục kích, nói một vài lời. Tôi không biết, có nên tin, có nên nói với thiếu tướng hay không.”

Dịch Giản vẫn là phong đạm vân thanh như trước, bưng một ly trà, chậm rãi uống, sau một lúc lâu phát hiện Từ Ngang không nhúc nhích, liền nhướng mi, đưa cho Từ Ngang một ánh mắt tiếp tục.

Lúc này Từ Ngang mới một chữ không rơi nói: “Thiếu tướng, những người đó nói, thiếu tướng phu nhân hoàn toàn chưa từng đi toilet.”

Dịch Giản cầm ly trà, vẫn là bộ dáng khí định thần nhàn như trước.

Từ Ngang tiếp tục đưa tin từ đầu tới cuối: “Hơn nữa, thiếu tướng phu nhân vẫn luôn đứng ở trong hành lang, như là đang đợi người.”

“Một lát sau, Ngụy Phong đi ra, thiếu tướng phu nhân năm lần bảy lượt cản đường Ngụy Phong.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 718: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [19]

Editor: May

Từ Ngang tiếp tục đưa tin từ đầu tới cuối: “Hơn nữa, thiếu tướng phu nhân vẫn luôn đứng ở trong hành lang, như là đang đợi người.”

“Một lát sau, Ngụy Phong đi ra, thiếu tướng phu nhân năm lần bảy lượt cản đường Ngụy Phong.”

“Sau đó Ngụy Phong lên tiếng đùa giỡn thiếu tướng phu nhân, thiếu tướng phu nhân không có bộ dáng tức giận, ngược lại còn tùy ý Ngụy Phong nắm tay một chút, ngay sau đó, liền lắc mình muốn rời đi, nhưng Ngụy Phong có thể thật sự uống nhiều rượu, không nhận ra người trước mặt mình là ai, chỉ cảm thấy rất đẹp mắt, liền tiến lên đùa giỡn, thiếu tướng phu nhân động chân đạp Ngụy Phong trước, Ngụy Phong mới ra tay đánh thiếu tướng phu nhân.....”

“Những thứ này chính là hình ảnh toàn bộ quá trình những người đó nhìn thấy, thiếu tướng, như vậy xem ra, giống như là thiếu tướng phu nhân cố ý trêu chọc Ngụy Phong, sau đó, mượn tay của thiếu tướng ngài, trừ bỏ Ngụy Phong.”

Lúc Từ Ngang nói tới đây, cũng không dám thở mạnh ra tiếng, anh ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản, lại phát hiện người đàn ông nghe xong những lời này, cũng không có biến hóa gì quá lớn.

Thiếu tướng đưa lưng về phía anh, vẫn nắm ly trà như trước, chậm rãi uống trà, đợi một lúc, khi nhận thấy được Từ Ngang đã nói hết, mới quay đầu, trở về một chữ: “ừ.” với Từ Ngang.

Biểu tình Từ Ngang, hoàn toàn ngưng đọng lại , Dịch Giản bưng ly trà, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Từ Ngang biết, tính tình thiếu tướng, không cho phép biểu hiện ra bên ngoài tướng mạo, hiện tại, đáy lòng đang vô cùng tức giận.

“Thiếu tướng, tôi vốn không tính nói cho ngài biết, chỉ là sợ Chung tiểu thư có mục đích gì đó, hướng chi..... Thiếu tướng, về chuyện kia, trên cơ bản là không ai biết đến, lúc trước chúng ta lặng lẽ làm, nhưng khó tránh khỏi sẽ không rơi vào trong tai Chung tiểu thư, hơn nữa lúc ấy, chúng ta cũng không có áp dụng biện pháp nào, chỉ là hạ mệnh lệnh, không được truyền ra bên ngoài, thiếu tướng, ngài nói, có thể là có người lặng lẽ tiết lộ tin tức cho Chung tiểu thư không, Chung tiểu thư cô ấy đã biết, mới có thể làm như vậy? Sau đó mượn cơ hội phá hủy quan hệ của ngài và đại phu nhân..... Sợ là sẽ bất lợi với ngài.”

Dịch Giản từ từ đặt cái ly xuống, ngón tay lại không có rời khỏi ly trà, mà là dùng móng tay, thỉnh thoảng gõ lên, cả người có chút hoảng hốt.

Chuyện trong miệng Từ Ngang..... Anh tự nhiên biết là chuyện nào.....

Anh cũng đã hạ mệnh lệnh, không cho phép bất luận kẻ nào tiết lộ chút gì, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 719: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [20]

Editor: May

Anh cũng đã hạ mệnh lệnh, không cho phép bất luận kẻ nào tiết lộ chút gì, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Dịch Giản chậm chạp chưa từng mở miệng.

Từ Ngang tiếp tục nói: “Thiếu tướng, muốn nghĩ biện pháp giải thích một chút với thiếu tướng phu nhân không? Dù sao.....”

“Không cần.” Dịch Giản cắt đứt lời nói của Từ Ngang, nghiêng đầu, nhìn Từ Ngang, không biết suy nghĩ cái gì, qua nửa ngày, anh mới thản nhiên nói: “Chú suy nghĩ nhiều.”

Sao cô ấy sẽ biết được chuyện kia?

Cô vẫn đều đang ở bên người anh, không tiếp xúc với bất luận kẻ nào, cho nên không có khả năng biết được.

Chuyện kia làm lặng lẽ, hoàn toàn không có người biết người phía sau màn này là ai, cho nên..... những thứ này tuyệt đối là suy nghĩ nhiều.

Từ Ngang nghe được Dịch Giản nói như vậy, lập tức gật gật đầu, trả lời: “Thiếu tướng, sợ là tôi lo lắng nhiều, chỉ là thiếu tướng phu nhân tự mình đi trêu chọc Ngụy Phong, ngài không cảm thấy là rất kỳ quái ư? hơn nữa..... Cô ấy rõ ràng là đang lợi dụng ngài.”

Từ Ngang vẫn là nhắc tới nguyên nhân đến đây ban đầu.

Cho dù là chuyện hôm nay, không có liên quan gì với chuyện kia, nhưng mục đích thiếu tướng phu nhân làm như vậy, vẫn là khiến người hoài nghi.

“Huống chi, thiếu tướng ngài biết ngài đối với trong quân rất quan trọng, nếu ngài có ngoài ý muốn gì, các anh em liền xong toàn bộ rồi, thiếu tướng phu nhân là bảo bối của ngài, nhưng là..... cũng không thể toàn bộ.....”

“Tôi biết.” Dịch Giản cắt đứt lời nói Từ Ngang, chậm rãi đứng lên, phong đạm vân thanh đi tới cửa sổ, đứng ở nơi đó, nhìn hồ nước xanh dập dờn bỗng bình dưới lầu, cây liễu chập chờn, tiếp tục lặp lại nói: “Tôi đều biết.”

“Vậy, thiếu tướng ngài chú ý là được. Tôi chỉ là cho ngài một lời nhắc nhở.” Từ Ngang cúi đầu, tính cáo lui.

“Không.....” Dịch Giản cắt đứt lời nói của Từ Ngang, giọng nói nhẹ bay giống như sương khói: “Tôi là nói..... chuyện cô ấy muốn làm, ta đều biết.”

Từ Ngang lại chấn kinh một lần nữa rồi, ánh mắt nhìn Dịch Giản không thể tin nổi: “Thiếu tướng, ý của ngài là..... Hôm nay ngay lúc ban đầu thiếu tướng phu nhân đi Bách Nhạc Môn chính là có mục đích và tính toán, hơn nữa chuyện cô ấy chọc phải Ngụy Phong này, trong lòng ngài cũng biết cô ấy muốn làm như vậy?”

Dịch Giản không có lên tiếng, sóng mắt anh hơi hơi nhộn nhạo, không ai đoán được rốt cuộc đáy lòng anh nghĩ cái gì, thời gian tích tắc tiêu sái trôi qua, hồi lâu, Dịch Giản mới quay đầu, gật gật đầu với Từ Ngang, một mảnh phong khinh vân đạm: “Đúng vậy, tôi đều biết.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 720: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [21]

Editor: May

Dịch Giản không có lên tiếng, sóng mắt anh hơi hơi nhộn nhạo, không ai đoán được rốt cuộc đáy lòng anh nghĩ cái gì, thời gian tích tắc tiêu sái trôi qua, hồi lâu, Dịch Giản mới quay đầu, gật gật đầu với Từ Ngang, một mảnh phong khinh vân đạm: “Đúng vậy, tôi đều biết.”

Anh tất nhiên là biết.

Từ trong ánh mắt của cô, liền có thể thấy được.

Thật ra, trên thế giới này, không ai có thể hoàn toàn che giấu chính mình, nhất là cô là người anh yêu thương, mà anh là người có năng lực nhìn thấu sâu đậm như thế, sao có thể không biết sơ hở nhỏ trong nhất cử nhất động của cô?

Nhưng, lại chưa bao giờ vạch trần.

Lúc cùng cô, bước vào Bách Nhạc Môn, thật ra anh cũng không biết cô muốn làm cái gì.

Ban đầu, chỉ đơn thuần nghĩ đến cô muốn tranh thủ tình cảm với Hà An Viện, anh dung túng cô, cho nên ca sĩ nữ cho anh một ưu ái rất lớn, anh liền thuận nước giong thuyền, ngồi xuống, để cho cô có đủ mặt mũi! Hơn nữa cũng hung hăng ném cho Hà An Viện một cái bạt tai.

Không sao cả, cô cao hứng là được.

Nhưng khi Ngụy Phong đến kính rượu, lúc cô để cho Ngụy Phong uống xong ly rượu thứ tư kia, anh đã muốn loáng thoáng đoán được cô muốn làm cái gì.

Anh giật mình, hóa ra mục đích của cô, không phải ở chỗ Hà An Viện, mà là ở chỗ cậu của Hà An Viện..... em ruột của đại phu nhân..... Ngụy Phong.

Lúc ấy, trong đầu anh không phải không có giao đấu.

Ngụy Phong là em trai ruột của đại phu nhân, Hà An Viện là cháu gái của đại phu nhân, hai người kia rất quan trọng với đại phu nhân, mà đại phu nhân là vợ của anh trai ruột của mình, chị dâu danh xứng với thực của anh, anh rất kính trọng, cho nên vẫn rất dung túng hai người kia.

Nhưng giờ này khắc này, lúc anh biết cô sẽ đối phó Ngụy Phong, anh xác thực kinh ngạc một chút, nhưng vẫn là cường chế kinh ngạc của mình, nhìn cô đi toilet theo sát sau Ngụy Phong, anh bấm thời gian khá thực chuẩn, biết không sai biệt lắm khi nào thì cô xảy ra chuyện, liền đi qua theo.

Quả nhiên, giống anh đoán y như đúc.

Cô đi trêu chọc Ngụy Phong , còn chọc một thân vết thương chồng chất.

Đáy lòng anh, là vừa tức vừa giận cô, cô có chuyện gì, vì sao không nói cho anh, cố tình muốn một mình đi xử lý?

Chỉ là, buồn bực cũng thế, nhìn thấy vết thương trên mặt cô, anh vẫn là không thể tự kiềm chế tức giận lên!

Rõ ràng biết, đó là bẫy của cô, lại vẫn nhập diễn theo cô.-----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 721: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [22]

Editor: May

Rõ ràng biết, đó là bẫy của cô, lại vẫn nhập diễn theo cô.

Nếu hỏi anh, lúc này có hối hận hay không, ngược lại không có.

Cô nói, cô cần anh Như vậy, vô luận phát sinh chuyện gì, anh cũng không có khả năng bỏ lại một mình cô đơn độc đi làm.

Tuy rằng, đến hiện tại, anh còn không biết vì sao cô muốn nhắm vào Hà An Viện và Ngụy Phong, nhưng anh mơ hồ có thể biết được, Hà An Viện và Ngụy Phong có quan hệ trực tiếp với chuyện cô lưu lại.

Cô không muốn nói, anh liền không hỏi.

Sớm hay muộn cũng có một ngày, máng xối cũng sẽ nứt ra.

Cho nên, đúng vậy, anh biết..... Anh biết tất cả mục đích, tất cả ý nghĩ, tất cả tính toán của cô, thậm chí, anh còn nhìn ra được, sau khi cô thật sự trêu chọc đến Ngụy Phong, lúc bị anh ôm lấy, cô đang sợ hãi, đang hối hận.

Từ Ngang nhìn vẫn trầm mặc , không biết thiếu tướng nghĩ cái gì, anh chần chờ hồi lâu, mới khiếp sợ nói: “Thiếu tướng..... Ngài biết, vì sao còn làm như vậy? Chẳng lẽ..... Ngài không biết, như vậy sẽ chọc đại phu

nhân không vui ư? Huống chi, Chung tiểu thư có chuyện gì, vì sao không trực tiếp nói với ngài, không nên quanh co lòng vòng lợi dụng như thế?”

Dịch Giản không có hé răng, không nói gì.

Vì sao?

Đơn giản như thế, chẳng lẽ còn nhìn không ra được ư?

Cô không tín nhiệm anh, tuy rằng cô tốt hơn trước rất nhiều, nhưng cô cũng không có hoàn toàn giao tâm ra.

Tiếp theo Ngụy Phong là nên đánh, vô luận có phải Chung Tình trêu chọc anh ta hay không, anh ta đánh phụ nữ của anh, chính là nên đánh, đáng chết!

“Từ Ngang..... Là tôi yêu cô ấy, không phải cô ấy yêu tôi.”

Là tôi yêu cô ấy, không phải cô ấy yêu tôi.

Từ Ngang tựa hồ sáng tỏ ý tứ của thiếu tướng, Chung tiểu thư, đúng là vẫn còn không có thổ lộ tình cảm trăm phần trăm với thiếu tướng.

Anh nhìn thiếu tướng, đáy lòng mơ hồ có chút khổ sở.

“Nhưng..... Thiếu tướng, đáy lòng ngài không khó chịu ư?”

Ánh mắt Dịch Giản lay động, sau một lúc lâu, mới thản nhiên nói: “Thói quen .”

Quen cô gây ra cho anh đau đớn như vậy, dần dần, liền thật sự quen rồi, đau như vậy, cũng liền biến thành một chút hạnh phúc và ỷ lại.

Từ Ngang không có lời nào để nói.

Chỉ là cảm thấy, trong nháy mắt kia, trong trời đất, cho dù tất cả tình thâm của người khác, cũng bù không được dung túng không đầy của thiếu tướng với một mình Chung Tình.

Đúng vậy..... Không đầy..... Anh lại không biết, người đàn ông kia, lại có thể yêu một người phụ nữ như thế, yêu hết thấy mọi thứ, đều là nhất thời, chẳng hề để ý.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 722: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [23]

Editor: May

Đúng vậy..... Không đấy tuyến..... Anh lại không biết nói, cái kia nam nhân, có thể như thế yêu một nữ nhân, yêu Hết thấy này nọ, đều là nhất thời, chẳng hề để ý.

Sợ là, thiếu tướng cũng khổ sở đi.

Có thể không khổ sở sao?

Chỉ là..... Rất nhiều chuyện..... cũng chỉ có thể, khổ sở đi làm như vậy mà thôi.

Đôi mắt tối đen thâm thúy của Dịch Giản, dần dần phủ kín một tầng sa mỏng, gọn gàng dứt khoát giấu toàn bộ cảm xúc của mình ở sau sa mỏng, trong ánh mắt anh, tựa hồ xẹt qua ưu thương nhàn nhạt.

Thật ra, như vậy không phải không tốt.

Chỉ là, không biết..... đáy lòng của cô, có từng, xuất hiện qua một chút áy náy với anh không?

Anh tin tưởng, mọi người là có lương tâm, anh không nói một lời, mặc cô phí thời gian, một ngày nào đó, cô sẽ không có khí lực dùng tiếp nữa Đến lúc đó, cô liền có thể, an an ổn ổn ở lại bên người anh.

Từ Ngang không nói chuyện, nhỏ giọng vô tức lui ra.

Dịch Giản đứng ở trong phòng, thật lâu, thật lâu, mới đạp bước chân, ra cửa, xoay người tiến vào phòng ngủ.

Cô vùi ở trên sô pha, như là đợi anh thật lâu, nghe được cửa phòng mở, cô liền nhẹ nhàng ngẩng đầu, đứng lên từ trên sô pha, cười cực kỳ ấm áp ngọt ngào: "Nói xong rồi? Có mệt hay không?"

Dịch Giản yên lặng gật đầu, mắt lẳng lẳng nhìn Chung Tình, ánh mắt như vậy, quá mức trầm ổn im lặng, khiến cho đáy lòng Chung Tình nhắc lên từng trận sóng to gió lớn, cô hơi cúi đầu, liền đi tới về phía anh, "Lâu như vậy? Tóc đều khô rồi đó."

Chung Tình vừa nói xong, vừa nâng ngón tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của anh, anh không hề động, tùy ý ngón tay ngọc thon nhỏ của cô vòng qua trên mái tóc mềm mại của anh, chỉ là trong nháy mắt, tay cô, liền rơi xuống từ trên đầu của anh, anh lại vươn tay, nắm chặt tay cô, một đôi mắt, lóe lóe lên, anh nắm bắt tay cô, vuốt ve lên khuôn mặt của cô, bởi vì đập đá, lúc này đã muốn tiêu sừng, anh lại vẫn thả lực đạo tới nhẹ nhất, rất chậm, sợ làm đau cô.

Chung Tình bởi vì anh đụng vào, nhịn không được nhếch nhếch miệng, Dịch Giản sợ tới mức vội vàng bắt tay rút trở về, Chung Tình lại lắc lắc đầu, cắn cắn môi dưới nói: "Không đau Bộ dáng em như vậy, có phải rất xấu không?"

"Không có....." Dịch Giản lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn cô, vẫn luôn chưa từng rời đi.-----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 723: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [24]

Editor: May

“Không có.....” Dịch Giản lắc lắc đầu, nhìn ánh mắt của cô, vẫn luôn chưa từng rời đi.

“Thật vậy sao?” Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Dịch Giản, sau đó phốc xích nở nụ cười một chút, nhẹ nhàng nói: “Em cũng không dám soi gương” Vừa nói xong, vừa úy khuất chớp chớp mắt, sau đó tiếp tục nhẹ giọng nói: “Em biết, anh khẳng định là đang lừa gạt em, dỗ em vui vẻ.”

“Không có.....” Dịch Giản vẫn là ngữ khí nói chuyện vừa rồi, vẫn duy trì thần thái nói chuyện vừa rồi, mắt không nháy nhìn chăm chăm đôi mắt của cô, đáy mắt mang theo một chút ấm áp, Chung Tình nhìn đến có chút si mê, giây tiếp theo, anh lại vươn tay, ôm cô, kéo cô vào trong lòng, sau đó thấp giọng nói: “Em ở đáy lòng anh, vĩnh viễn đều là xinh đẹp nhất.”

Dịch Giản luôn có thể ở trong lúc lơ đãng, chậm rãi nói ra lời nói tình cảm ôn nhu nhất, đáy lòng Chung Tình ấm áp, dán vào lồng ngực anh, cũng không cảm thấy mặt mình đau , nhưng không biết vì sao, cô lại cảm thấy đáy lòng, buồn bực từng trận.

Anh khẳng định, cho là cô thật sự thích yến hội danh viện đó mới đi, anh cho là cô thật sự bị Ngụy Phong khi dễ mới sinh khí như vậy đi, thậm chí anh còn bởi vì chính cô bị thương, sợ bị người nhiều như vậy nhìn chê

cười, phái người dọn dẹp nơi đó, yến hội mỗi năm một lần, cứ như vậy, liên bị cô biến thành bỏ dở nửa chừng.

Anh còn đau lòng cho cô như vậy, sợ là đáy lòng anh vẫn cho là nên đối tốt với cô, hoàn toàn không có nghĩ đến cô có mục đích riêng đi.

Chung Tình càng nghĩ, càng cảm thấy buồn bực.

Nhiều lần, lời nói đến bên miệng, cô lại nói không được, cuối cùng đều nuốt xuống.

Lúc ăn xong cơm tối, hai người ở trong phòng ngủ, theo như mọi khi, sớm đã chậm rãi trình diễn một phòng kiều diễm, nhưng buổi tối hôm nay, cô ngồi ở trên sô pha, ánh mắt đều là kinh ngạc, cũng không biết nghĩ cái gì, luôn muốn nói lại thôi.....

Đêm đã muộn rất sâu.

Dịch Giản dặt tay cô, lên giường, nằm xuống, theo thói quen ôm cô, ngón tay chậm rãi vuốt ve da thịt của cô, liền có nhiệt độ nóng bỏng, đang đốt trên người của nhau.

Đêm nay Chung Tình tâm sự nặng nề, trạng thái không ở đây, sau khi thiếu tướng quẩn lấy cô hồi lâu, vẫn không có trêu chọc được hăng hái của cô lên, Dịch Giản nhịn không được nắm cằm của cô, đôi mắt nhìn cô, nồng đậm hỏi thăm.

Chung Tình nhìn đôi mắt anh, mở miệng ra: “Thiếu tướng..... em.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 724: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [25]

Editor: May

Chung Tình nhìn đôi mắt anh, mở miệng ra: “Thiếu tướng..... em.....”

Cô chỉ nói một câu như vậy, lời nói liền nghẹn ở trong cổ họng, chính là vẫn không nói ra được, cuối cùng, lại chỉ nhẹ nhàng đi ra từ trong lòng anh, khoác áo ngủ, đưa lưng về phía anh, ấp úng phiên muộn nói một câu: “Em không có tâm tình..... Ngủ đi.”

Toàn thân Dịch Giản giống như lửa đốt, nhìn thân ảnh lạnh lùng của cô, con người anh, cũng lạnh xuống từng tắc theo.

Chung Tình vốn tưởng rằng anh sẽ vươn tay, sẽ kéo cô vào trong lòng, nhưng ai biết đợi thật lâu, đều không có động tác nào, rốt cục, cô chậm rãi nghiêng đầu, mới phát hiện, vị trí bên người đã trống không.

Người vốn nằm ở nơi đó, không biết đã lặng yên rời đi từ khi nào.

Cô ngồi dậy, theo bản năng nhìn ra ngoài một hồi, lại phát hiện, Dịch Giản cũng không có ở trong phòng.

Anh tức giận sao?

Cô nghĩ, đúng vậy đi, mới vừa rồi, anh ôm cô, cho cô rất nhiều ôn tồn, dùng rất nhiều phương thức trêu chọc cô, muốn cùng cô sâu triển miên,

cuối cùng, lại bị cô nhẹ nhàng đẩy, đẩy ra.

Chung Tình ở trên giường, ngồi thật lâu, thật lâu, cô vẫn luôn cảm thấy chính mình, tựa hồ nên làm chút gì đó, hơn nửa ngày, mới xốc chăn lên, xuống giường, đi chân trần ra ngoài. Bạn nào muốn đọc full liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Chung Tình vốn tưởng rằng thiếu tướng hẳn là ở phòng sách hoặc là trong một phòng ngủ khác, thậm chí là ở trong đình nghỉ mát giữa hồ Cổ Viên, ai biết vừa mới mở cửa ra, cô liền bị dọa sợ

Bởi vì, thiếu tướng liền đứng ở cạnh cửa, dựa vào vách tường bên cạnh, như là yên lặng chờ đợi cái gì đó.

Chung Tình nghĩ, anh sẽ không vẫn đều đứng ở chỗ này trong thời gian mình vừa ở bên trong phòng ngủ người chứ.

Dịch Giản cảm giác được cửa mở, liền nghiêng đầu, ánh mắt nhìn cô, mang theo một chút sáng rọi nhàn nhạt khác thường.

Cửa sổ lớn phòng khách, đang mở ra, đêm mùa hè, cô viên thổi ra gió, đều là lạnh lẽo, Chung Tình đi tới bên người anh, vươn tay, đụng vào ngón tay của anh một chút, lại phát hiện là lạnh lẽo, mang theo một loại tư vị cô đơn, như là, đợi thật lâu, thật lâu.....

Nhưng trên mặt anh, lại không có quá nhiều không kiên nhẫn.

Giống như là, đã, quen, cảm giác. như vậy.....

“Anh cho là em sẽ không đi ra.....” Âm điệu Dịch Giản, lộ ra bất đắc dĩ nồng đậm: “Lần trước anh ở trong đình giữa hồ Cổ Viên đợi một đêm, em đều không có đến..... Mà tối nay, anh cho là, anh ít nhất, phải chờ tới sáng sớm em rời giường, mới có thể phát hiện anh không có ở đây.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 725: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [26]

“Anh cho là em sẽ không đi ra” Âm điệu Dịch Giản, lộ ra bất đắc dĩ nồng đậm: “Lần trước anh ở trong đình giữa hồ Cố Viên đợi một đêm, em đều không có đến..... Mà tối nay, anh cho là, anh ít nhất, phải chờ tới sáng sớm em rời giường, mới có thể phát hiện anh không có ở đây.....”

Một đoạn lời nói ngăn ngụt, cùng trút ra một phần, từ quen biết, đến hiểu nhau, rồi đến yêu trong đủ loại lòng chua xót, đủ loại khổ cay, đủ loại khổ sở.

Ngón tay Chung Tình hơi run rẩy một chút, rồi sau đó, gắt gao bắt lấy tay anh, thân hình nho nhỏ, mềm nhũn dựa sát vào ngực của anh, tham lam ngửi mùi bạc hà thanh nhã nhàn nhạt thơm ngát kia, toàn thân hoảng hốt.

Cô im lặng nghe tiếng tim đập của anh, cùng tiếng tâm đập của cô, dần dần dung hợp lại cùng một chỗ, sóng lòng của cô bắt đầu mê mông.

“Anh biết không? Từ nhỏ đến lớn, em vẫn khát vọng một thứ duy nhất, nhưng thứ đó, em lại chưa bao giờ lấy được.”

“Dần dần, em đã quen, cũng đã chết lặng, những thứ cảm giác đó, đều là gạt người, không thuộc về em.”

“Anh có biết, thứ đó là gì không?”

Chung Tình nói tới đây, hơi dừng một chút, cô cong môi, nhưng khóe mắt, đã có ướn sưng sáng rọi.

Dịch Giản cầm ngược tay cô, anh mơ hồ cảm giác được run rẩy và khủng hoảng nơi đáy lòng cô: “Không cần nói nữa..... anh hiểu được.”

Chỉ cần em chịu đi ra từ trong phòng, vậy đại biểu cho, em chú ý tới anh, như vậy, đã đủ rồi, thiên ngôn vạn ngữ, đều bù không được sự xuất hiện của em.

“Không..... Anh hãy nghe em nói hết.” Giọng nói của Chung Tình, như là một bài ca dao dịu dàng Ngô nông, quấn quanh Dịch Giản, quấn vào đáy lòng anh: “Em khát vọng yêu..... Nhưng em lại thực sợ hãi..... Bởi vì từ nhỏ đến lớn, em đều không có, cho nên em mới sợ..... Nhưng, trước kia em không phải như thế, trước khi gặp lại anh, cho tới bây giờ em đều không phải như thế.”Bạn nào muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

“Em cái gì cũng không sợ..... em cái gì cũng không để ý, em có thể thờ ơ lạnh nhạt người khác yêu đến muốn chết muốn sống, người khác vì người thân chết rơi lệ đầy mặt, mà em vẫn là tâm tình bình lặng như mặt nước, cảm thấy những thứ đó..... Quá mức..... Buồn cười.....”

Lúc Chung Tình nói tới đây, dừng lại, tránh né lâu như vậy, cô không biết rốt cuộc anh có biết những tâm tư nhỏ kia của cô không, nhưng cuối cùng cô vẫn là mệt mỏi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 726: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [27]

Lúc Chung Tình nói tới đây, dừng lại, tránh né lâu như vậy, cô không biết rốt cuộc anh có biết những tâm tư nhỏ kia của cô không, nhưng cuối cùng cô vẫn là một mối.

Một, ngay cả khí lực tiếp tục giả bộ nguy trang cũng không có.

Lúc trước cô, thật sự sẽ không như vậy, chỉ cần có thể đạt được mục đích của mình, khổ sở và cảm thụ của người khác, cô cũng chưa bao giờ để ý.

Cô chưa bao giờ sẽ nghĩ nhiều thêm chút nào.

Nhưng, hiện tại thì sao?

Cô lại phát hiện, lòng của cô, và quan niệm bao nhiêu năm kiên trì của cô, đi ngược lại từng chút một.

Cô tròn tròn mắt, không biết nghĩ cái gì, anh ôm cô, ánh mắt lóe lên.

Im lặng rất lâu, cô rốt cục ngẩng đầu, nhìn anh, thẳng thắn thành khẩn: “Biết không? Bên ngoài đồn đãi nói em là một người phụ nữ không tốt, là vì em rất không từ thủ đoạn, giống như em từng vì sống sót, em trở mắt nhìn tiểu thiếu gia chết đi, tránh né anh, mà đi tìm đại phu nhân, em biết đại phu nhân cần một đứa nhỏ, em có thể vứt bỏ chút tư tưởng nữ giới, đi trộm một đứa nhỏ……. Thậm chí……. em còn đặt thành hiệp nghị với

anh, việc này, người khác cũng không biết, nhưng nếu bọn họ biết, sẽ nói em như thế nào?”

“Nếu nói, trên thế giới này có một loại người, gọi là trong ngoài không đồng nhất, sợ rằng em chính là điển hình đi.”

“Thoạt nhìn cao cao tại thượng, thật ra, trong xương, không biết..... Dơ bẩn cỡ nào!”

“Nhưng khi đó, em rất an lòng, cho dù em lợi dụng anh, em lợi dụng người khác, em cũng an lòng như vậy, em không có một chút cảm giác khổ sở nào.”

“Nhưng hôm nay, hết thảy đều thay đổi..... chỉ một tháng ngắn ngủi..... em lại phát hiện, khi em đi làm Chung Tình trước kia lần nữa, em mới phát hiện, rất mệt mỏi..... Rõ ràng những thứ nguy trang này, là em thuận tay nhặt ra , vì sao hiện tại, em diễn lên, lại khó khăn như vậy?”

“Ngày hôm nay, em đều suy nghĩ, sao em lại không thoải mái như vậy? Em lợi dụng anh, lợi dụng anh đi nhằm vào Nguy tiên sinh, nhưng em lại phát hiện, em cũng không thể坦然 đối mặt với anh như là trước kia vậy.”

“Thậm chí, em không dám nhìn ánh mắt của anh em sợ hãi.....”

“Em không biết, trận diễn này, diễn đến bây giờ, em còn có thể thoát ra khỏi hay không?”

“Hay là giả thuyết, giống như lời anh từng nói vậy, em rốt cuộc là thật muốn ở lại cạnh anh, hay là đợi cho có một ngày, lúc anh không hề có tác dụng với em nữa, em sẽ đặt anh qua một bên?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 727: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [28]

“Hay là giả thuyết, giống như lời anh từng nói vậy, em rốt cuộc là thật muốn ở lại cạnh anh, hay là đợi cho có một ngày, lúc anh không hề có tác dụng với em nữa, em sẽ đặt anh qua một bên?”

“Anh có biết, lúc đó, em đã nghĩ gì không?”

Chung Tình đột nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn ánh mắt Dịch Giản.

Dịch Giản cũng hơi rũ mi mắt xuống, ánh mắt thanh nhạt, đối diện với ánh mắt của cô.

Cánh môi của cô, lộ ra tái nhợt, như là dùng tất cả khí lực, cô mới nhẹ nhàng nói: “Em nghĩ là..... Nếu có một ngày, mục đích của em đạt được, em liền ngoan ngoãn làm thiếu tướng phu nhân của anh, mà thế giới của anh, em tuyệt đối sẽ không chen chân.”

Ánh mắt Dịch Giản, trong nháy mắt kia, có khoảnh khắc rất ưu thương.

Chung Tình lại cúi đầu, nước mắt lặng yên không một tiếng động rơi xuống.

“Nhưng, hiện tại..... em không xác định.....”

Giọng nói của cô, nghe rất khổ sở. “Lúc em nhìn anh nói với em, không thương cũng không yêu, ở cùng một chỗ là tốt rồi, em không xác định.....”

“Lúc em nhìn anh nói với em, chuyện người đàn ông khác có thể làm, anh cũng có thể làm được, em không xác định.....”

“Lúc em nhìn anh nói với em, em nói không phải liên không phải, em chính là quốc gia của anh, em không xác định.....”

Lúc cô nói tới đây, có chút nói không ra lời, cô đang khủng hoảng, lúc một người, vứt bỏ vắn kiên trì của mình, cái loại khủng hoảng không thể khắc chế này, bởi vì cô không biết, anh sẽ thay đổi cô trở thành một người như thế nào.....

Dịch Giả vẫn đều lẳng lặng nghe cô nói chuyện. bạn nào muốn đọc trước full liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Ước chừng khoảng năm phút đồng hồ, sau khi cô không nói ra câu nào, anh mới phản ứng kịp, cô đang truyền đến cho anh suy nghĩ gì, anh hiểu được cô rốt cuộc bao hàm cái gì với lời nói của anh.

Cô chung quy..... vẫn là dao động sao?

Lâu như vậy, thời gian lâu như vậy, cô chung quy, vẫn là mở ra một cánh cửa với anh, tuy rằng, không có yêu..... không có yêu nhau, nhưng cô cũng là đang nói cho anh biết, cô đã muốn bắt đầu bởi vì anh mà trở nên không giống như là chính mình..... bạn nào muốn đọc trước full liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Dịch Giả vươn tay, ôm chặt lấy cô, cô cũng mở ra nội tâm với anh, cho dù lúc trước bởi vì Dương Đình ghen tỵ khổ sở, khóc tranh cãi ầm ĩ, cãi nhai, nhưng anh cũng không biết những thứ đó là thật hay giả, nhưng hiện tại, anh có thể xác định, cô đang thẳng thắn thành khẩn với anh.---

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 728: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo [29]

Editor: May

Dịch Giản vươn tay, ôm chặt lấy cô, cô cũng mở ra nội tâm với anh, cho dù lúc trước bởi vì Dương Đình ghen tỵ khổ sở, khóc tranh cãi âm ỉ, lải nhải, nhưng anh cũng không biết những thứ đó là thật hay giả, nhưng hiện tại, anh có thể xác định, cô đang thẳng thắn thành khẩn với anh.-----

Anh nghe có chút kinh tâm động phách, vươn tay, chậm rãi dao động qua từng tắc trên da thịt khuôn mặt mềm mại của cô, giọng nói của anh, mang theo vài phần sủng nịch, vài phần bao dung, vài phần nhân nhượng: “Không cần nghĩ quá nhiều..... Làm chính em là được rồi, vẫn là những lời này, Tiểu Tình..... Có một vài chuyện, nếu em không muốn nói, anh đây liền không hỏi..... Có một vài chuyện, nếu em muốn làm, anh liền làm cùng em..... Em không cần áy náy, anh chính là của em..... Mà em, vĩnh viễn đều là chính em.”

Không có bất luận kẻ nào, có thể cưỡng cầu em làm chuyện em không muốn làm.

Ngón tay Dịch Giản, cuối cùng dừng lại ở trên cánh môi mềm mại của cô, bụng ngón tay của anh, cọ môi mềm mại của cô từng chút, chậm rãi cọ, qua thật lâu, mới cúi đầu, mổ cánh môi của cô một chút, trên mặt tinh xảo phức tạp, hiện lên một chút ôn nhu, sóng lớn bắt đầu khởi động, “Còn nhớ rõ em từng nói qua cái gì không?”

Chung Tình ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản, đáy mắt mang theo một tầng hoảng hốt.

“Em nói..... Em cũng không cần thứ tự tôn này..... Bởi vì chưa bao giờ có một người nào, ở phía sau của em, cho em có được tự tôn có thể không kiêng nể gì.....”

Lúc trước, khi cô khóc nói ra những lời này với anh, hình dung cảm thụ nơi đáy lòng anh như thế nào đây..... Đau đớn, khổ sở, đau lòng, áp lực, bi phẫn.....

Cho nên, lâu như vậy, anh vẫn đều đặn cố gắng, tìm kiếm tự tôn cho cô.

Anh chỉ là muốn cho cô biết, mặc kệ cô nguyện ý hay là không muốn, tự tôn này, anh quy định sẵn cho cô

“Tiểu Tình, em có biết không..... từ khi đó, anh chỉ biết, thời gian em và anh cùng một chỗ, đã muốn hoàn toàn tiến vào đếm ngược..... Kỳ hạn là cả đời..... Vô luận em yêu hay không, anh đều ở chỗ này, cho nên..... em cảm thấy, em còn có cơ hội thoát ra không?”

Chung Tình kinh hồn táng đảm..... Ý tứ của anh, cô biết, từ ban đầu, đến cuối cùng, anh cũng chưa bao giờ cho cô bất kỳ cơ hội nào, để cho cô chạy trốn.....

Lã chã rơi lệ.

Yêu như thế, âm ỉ tiến đến, mà cô, phải làm như thế nào?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 729: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo 【30】

Chung Tình kinh hồn táng đảm..... Ý của anh, cô hiểu, từ mới bắt đầu, đến cuối cùng, anh chưa từng cho cô bất cứ cơ hội nào để chạy trốn..... Lẽ chẳng rơi lệ.

Tình yêu lớn như thế, đến quá đột ngột, cô phải làm thế nào?

Chung Tình hốt hoảng vô cùng, vào giờ phút này, cô không nhìn Dịch Giản, lại loáng thoáng có thể đoán được vào giờ phút này rốt cuộc anh có vẻ mặt như thế nào.

Trong đôi mắt lạnh lùng kia, chắc chắn đang loé lên ánh sáng ấm áp và kiên nghị, hệt như con người anh, rõ ràng thoát nhìn dịu dàng ôn hoà, nhưng, trong xương lại vô cùng âm ngoan thô bạo!

Chung Tình vươn tay, chậm rãi nắm áo Dịch Giản, cô cảm thấy mình như đứng không yên, cô cảm thấy, mình thông minh sao? Thật ra thì không phải... Cô rất ngốc, ngốc không biết phải nguy trang thế nào..... Cô thật dần, dần đến mức bất tri bất giác đã bị anh bắt làm tù binh.....

Lần này gặp lại, anh nói, anh cúi đầu xưng thần với cô. Người..... Tại sao lại có tình cảm? Lòng, khó có thể như mặt nước tĩnh lặng như trước. Cô không nói chuyện, anh cũng không mở miệng, chẳng qua ở màn đêm yên tĩnh này, hai người lặng lẽ ôm nhau.

Gió đêm từ Cố Viên, từ từ thổi đến, thổi đến tóc tai người, nhẹ nhàng lay động.

Tóc của cô, bị gió nâng lên, quăn lại cùng với mái tóc ngắn của anh với nhau.

Giống như.

Vợ chồng.

Kết tóc.

Trên thế gian, vô cùng hoàn mỹ, ai cũng phải động lòng.

Chung Tình nghĩ, anh chính là người như vậy, dịu dàng, không chân thật, nhưng lại thật sự tồn tại, bá đạo, lại mang theo sự dịu dàng đến vô hạn, không để cho người chán ghét, thậm chí còn khiến không người nào có thể từ chối.

Hết thủy, đều rất tự nhiên.

Cô, gặp được anh, anh, lại gặp được cô.

Vì vậy, tình yêu này, trong loạn thế nơi này, chậm rãi trở thành một đóa hoa tươi đẹp, đẹp đến khuynh thành, phảng phất là mọi người, tất cả mọi chuyện, đều không thể cự tuyệt, lặng lẽ nở rộ.

Mà cô gái vẫn không yêu, chống lại tình yêu, chán ghét yêu, lại chỉ có thể đối mặt với tình yêu khổng lồ như thế, hốt hoảng khom người, trừ khuất phục, chỉ có thể là khuất phục.

Cô nghĩ, thật giống như lời chị hai, cô giả đúng người..... Người cô giả cho không đơn thuần chỉ là Thiếu tướng, mà còn là Thiếu tướng tự tay, vì cô, từng chút từng chút, vẽ nên một cõi mộng kinh hãi thế tục.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 730: Tình Yêu Ấm Áp 【1】

Cô nghĩ, thật sự giống như lời chị hai, cô giả đúng người... . . người cô giả cho không đơn thuần là Thiếu tướng, mà là Thiếu tướng tự tay, vì cô, từng bước từng bước, vẽ ra cho cô một bức tranh thật mỹ lệ.

"Tiểu Tình... . ."

Cũng không biết qua bao lâu, trong lúc bất chợt anh cúi đầu, nhẹ giọng gọi cô gái trong ngực một tiếng.

Giọng điệu này, ẩn giấu không biết bao nhiêu thâm tình, không biết bao nhiêu tình cảm

Cô nghe đến đáy lòng phát run, toàn thân mềm nhũn, cô khẽ ngẩng đầu lên, nhìn đôi mắt đen thâm thúy của người đàn ông ấy, gật đầu.

Anh hơi cúi đầu ghé sát vào gò má của cô, trong nháy mắt, cô cho rằng anh là muốn hôn cô, thế nhưng lúc chỉ còn cách môi cô một khoảng ngắn, anh lại dừng lại.

Anh cẩn thận ôm cô, nhìn ánh mắt của cô, mở miệng, lặng lẽ gọi.

"Tiểu Tình... . ."

Anh gọi cái tên này, gọi lưu loát như thế, an bình như thế, cô nghe thấy, đầu ngón tay cũng phải run lên vì xúc động.

Cô nhìn anh chăm chú, cho rằng kế tiếp anh có lời gì muốn nói, liền nhìn anh, chờ đợi.

"Tiểu Tình... . . ."

Giọng của anh, giờ phút này có chút run rẩy, vươn tay, cẩn thận, trân ái néo khuôn mặt của cô, cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên trán của cô, ấm áp, mềm mại, cô nhắm mắt, nghe thấy trong miệng của anh, còn có một tiếng: "Tiểu Tình... . . ."

"Tiểu Tình... . . ."

"Hả?" Chung Tình không hiểu vì sao anh vẫn lăm bắm gọi tên của mình, kinh ngạc hỏi ngược lại: "Sao thế?"

Anh không nói gì, chẳng qua chỉ nhìn cô.

Hồi lâu sau, mới vươn tay, ôm chặt cô vào trong ngực mình.

Anh ấn đầu cô vào trong ngực mình.

Cô chỉ cảm thấy thấy, cái ôm này của anh, đầy ý nghĩa như thế, cô không hiểu, nhưng trong mơ hồ vẫn có thể cảm nhận được, anh đang khổ sở, đang cảm động, đang cảm khái.

Cô vươn tay, ôm chặt hông của anh, lại một lần nữa mở miệng, nhẹ giọng hỏi: "Anh làm sao vậy?"

Anh không nói gì.

Cô như cảm thấy có lời ghen nơi cổ họng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 731: Tình Yêu Ấm Áp 【2】

Cô như cảm thấy có lời ghen nơi cổ họng.

Một câu cũng nói không nên lời.

Chỉ là một giọt nước mắt.

Mang theo chút xúc động cùng đau thương.

Toàn thân cô căng thẳng, ngoan ngoãn vùi trong ngực của anh.

"Không có gì." Giọng điệu của anh, rất nhạt, rất nhạt, nhạt còn như khói mù, anh chỉ ôm cô, không chịu để cho cô nhìn vẻ mặt của mình, động tác rất nhẹ, rất nhẹ, nhẹ đến mức khiến cô không có cách nào để kháng cự, cô nghe anh nói: "Không có gì... . . . Chẳng qua là cảm thấy rất hạnh phúc... . . ."

Đã từng, anh đã gọi rất nhiều, đêm khuya, ban ngày, trong mơ, bao nhiêu năm cũng như một ngày, Tiểu Tình, Tiểu Tình, Tiểu Tình... . .

Cái tên này, điêu khắc trong tim, điêu khắc trong xương thịt, điêu khắc trong linh hồn, chưa từng rời đi.

Không ngờ, một ngày kia, anh lại mở miệng một lần nữa, lúc gọi lên, lại có em là người trả lời.

... ..

Đêm khuya, gió đêm từ hồ nước Cổ Viên lạnh đến thấu xương, nhưng hai người bọn họ lại cảm thấy vô cùng ấm áp.

Vì vậy, một đêm triền miên.

Vào lúc này, ngôn ngữ vĩnh viễn không có cách nào để thay thế cảm xúc mà cơ thể mang lại cho nhau, đó là những cảm xúc nguyên thủy, cũng là những cảm xúc chân thật nhất.

Có lẽ, khi anh tiến vào thân thể cô, cả bản thân cô đã bị anh khống chế hoàn toàn.

Cô nhón chân lên, từ từ ôm cổ của anh, nhẹ nhàng hôn lên môi của anh.

Anh vươn tay, chậm rãi kéo thân thể của cô, nghiêng người, liền ép cô vào vách tường, chôn sâu trong ngực mình.

Anh cúi đầu, hôn xương quai xanh của cô, ngón tay khẽ động, áo ngủ đã được cởi, thân thể trắng nõn như tuyết của cô, bại lộ trước mắt của anh, anh cúi đầu, hôn từng tấc da thịt của cô.

Cô học anh, đôi môi nho nhỏ của cô, từng chút một hôn lên da thịt của anh.

Hai người cứ tiếp tục hôn.

Cần bao nhiêu nóng bỏng có bấy nhiêu nóng bỏng.

Đây lần đầu tiên từ khi hai người quen nhau, yêu nhau đến nồng nhiệt như vậy.

Tình yêu vô cùng ấm áp.

Anh cần ngửi chút mùi hương nhàn nhạt trên cơ thể cô, cả người cũng trở nên sáng khoái, anh vuốt ve khuôn mặt của cô, cuối cùng đặt một nụ

hôn thật sâu lên môi cô.

Anh ôm thân thể của cô, lần nữa bước chân vào trong phòng ngủ.

Một đêm phong hoa tuyết nguyệt cứ như thế mà bắt đầu —————

Tối nay anh rất hăng hái, trên giường, tiến quân thần tốc, khiến Chung Tình cảm thấy, ngay cả chính cô cũng giống như sắp điên mất vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 732: Tình Yêu Ấm Áp 【3】

Tối nay anh rất hăng hái, trên giường, tiến quân thần tốc, khiến Chung Tình cảm thấy, ngay cả chính cô cũng giống như sắp điên mất vậy.

Anh cẩn thận tiến vào thân thể của cô, tham luyện sự ấm áp mềm mại trong cơ thể cô, tham luyện sự hài hoà trong thân thể cô, anh cố gắng áp chế hơi thở, ham muốn cô từng chút một.

Cô thừa nhận động tác của anh, hai tay của cô siết thật chặt bờ vai của anh, theo động tác của anh, ngón tay của cô có chút run rẩy, không nhịn được mà ôm lấy lưng anh, cô muốn có một nơi để bám vít, chỉ sợ mình sẽ ngất đi.

Cô chỉ cảm thấy toàn thân của mình cũng tê dại, tiếng thở dốc cũng mang chút cảm xúc tê dại.

Anh ngồi dậy, lưng cô cũng cách khỏi mặt giường, dán vào trong ngực của anh, trái tim của cô áp vào tim của anh, trong miệng còn có chút tiếng rên rỉ đầy gợi cảm.

Anh vươn tay, ôm cô, bắt đầu hoạt động lên xuống, cô học được rất nhanh, chỉ chốc lát, liền có thể đuổi theo tiết tấu của anh, anh có thể cảm nhận được nơi mềm mại nhất của cô đang nuốt trọn lấy thứ của anh, còn có vài tiếng động vô cùng mập mờ đang phát ra.

Rốt cuộc vẫn là da mặt của cô mỏng, nghe được những âm thanh này, đỏ mặt chôn trong ngực anh, không chịu động một chút.

Anh cũng không bức bách cô, chẳng qua chỉ cúi đầu, hôn môi của cô múi, hôn đến trời đất quay cuồng, mà động tác phía dưới lại không hề dừng lại.

Mà càng ngày càng hung mãnh, Chung Tình nắm thành giường, bị sự va chạm của anh khiến đầu óc quay cuồng, không cẩn thận còn đẩy chân xuống đất, hoàn toàn tán loạn. Lúc trước còn yêu nhau nhẹ nhàng như thế, trong nháy mắt lại trở nên kích tình mãnh liệt rồi.

Anh đúng là vẫn không thể khống chế được.

Sức càng ngày càng mạnh.

Ngón tay trắng trẻo mềm mại của cô bắt lấy lưng anh, bởi vì không thể chịu được những sự rung động này, nên đã để lại trên lưng anh mấy vết đỏ.

Anh chỉ cảm nhận được bàn tay nhỏ bé của cô đang dao động trên người mình, không đau, nhưng lại mang theo vài phần thúc giục....

Anh càng hăng hái, người phía dưới, bị anh dày vò đến toàn thân mệt mỏi, mà giữa chân của cô, bị anh ra ra vào vào, ma sát có chút phiếm hồng.

Cô cũng không thấy đau, chỉ ngoan ngoãn vùi trong ngực anh.

Cũng không biết rốt cuộc tới mấy lần, chỉ biết, cuối cùng anh cũng tận hưởng, anh ôm cô vào trong lòng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 733: Tình Yêu Ấm Áp 【4】

Cũng không biết rốt cuộc tới mấy lần, chỉ biết, cuối cùng anh cũng tận hưởng, anh ôm cô vào trong lòng, đợi một chút, sau khi mọi dư âm của cuộc yêu đã rút hết, anh mới đứng dậy, cầm khăn lông ướt, dọn dẹp đồng bừa bãi trên người cô.

Cô e lệ, cũng rất mệt mỏi, không còn sức để nói chuyện, chỉ có thể để mặc anh.

Qua một chút, khi anh trở lại trên giường, cô đã mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, anh nằm xuống, ôm chặt cô vào trong ngực, hôn gò má của cô.

Ai ngờ cô lại giật mình, tìm một chỗ thoải mái, dán vào ngực của anh, ôm cổ anh mà ngủ say.

=====

Chuyện Ngụy Phong bị đánh bị thương nặng, Chung Tình vẫn cho rằng đại phu nhân sẽ đến tìm tới cửa, thế nhưng qua một ngày, vẫn còn gió êm sóng lặng.

Tất nhiên Chung Tình rất nghi ngờ, nhưng Dịch Giản cũng không cảm thấy có cái gì không ổn, đại phu nhân lại không phải người dễ mềm lòng, hơn nữa bên ngoài đều là lời đồn Ngụy Phong trêu chọc thiếu tướng phu nhân, bị Thiếu tướng dạy dỗ, hợp tình hợp lý như vậy, coi như có là đại phu

nhân, trong lúc nhất thời cũng không tìm được cớ gì để chỉ trích Chung Tình.

Cho nên, chuyện này, hết như đã bị lãng quên.

Cuộc sống hai người cứ trôi qua theo lẽ thường, so với trước, càng thân mật, ngọt ngào hơn rất nhiều, Thiếu tướng vẫn ít nói như cũ, mấy vị dì tới tìm Chung Tình, ăn ăn uống uống trong Cố Viên, trò chuyện, đại đa số đều là khuyên cô chăm sóc thiếu tướng cho tốt, tất cả mọi người đều tới, chỉ có một người vẫn im hơi lặng tiếng, chính là đại phu nhân.

Mấy vị tiểu thư cũng bắt đầu kéo tới Cố Viên, suốt ngày gọi thím Chung Tình, thật ra thì số tuổi lại không kém Chung Tình bao nhiêu, Chung Tình có hơi sừng sốt, Dịch Giản ở một bên ôm cô, nhắc nhở.

Mấy vị tiểu thư vẫn luôn sợ người chú là Thiếu tướng, nhưng lại rất thân với thím của mình, ở lâu lại phát hiện thím là người rất dễ nói chuyện, các vị tiểu thư có lỡ làm gì phạm lỗi, ngay sau đó, liền tìm nơi nương tựa là thím, bọn họ biết, có thím ở đây, chú Thiếu tướng cũng không làm gì quá.

Mà bình thường, những lúc trời nóng nực, chòi nghỉ mát ở trung tâm tương đối mát mẻ, cho nên, Dịch Giản cùng Chung Tình hai người cứ ngồi bên trong, vừa ngồi chính là một ngày.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 734: Tình Yêu Ấm Áp 【5】

Mà bình thường, những lúc trời nóng nực, chòi nghỉ mát ở trung tâm tương đối mát mẻ, cho nên, Dịch Giản cùng Chung Tình hai người cứ ngồi bên trong, vừa ngồi chính là một ngày.

Có lúc, hai người sẽ ngủ ở nơi nào đó bên ngoài.

Tóm lại, cuộc sống của bọn họ hết như thần tiên, Thiếu tướng ngủ, khi ấy, Thiếu tướng phu nhân liền ở một bên cầm một quyển sách, đọc đến say mê.

Trong quân thường có chuyện, Thiếu tướng phải đi ra ngoài, mỗi một lần trở lại, luôn mang theo rất nhiều quà cho Thiếu tướng phu nhân, Thiếu tướng phu nhân rất thích, nhưng cũng dùng không hết, đợi đến khi các vị tiểu thư tìm tới mình, liền phân cho mọi người, mấy vị tiểu thư rất vui mừng, cũng hâm mộ nói Thiếu tướng đối với Thiếu tướng phu nhân thật sự quá tốt.

Thiếu tướng quà mình tặng cô, cô không thể dùng hết nên đã cho người khác, nhưng anh cũng không nói gì.

Thật ra thì, chỉ là phần tâm ý.

Bày tỏ, mỗi ngày mỗi đêm mình đều muốn cô, nhớ tới cô.

Cô cũng hiểu ý của anh.

Khi biết những thứ đồ này đều nhằm mục đích truyền đạt chút ý định cho cô, vì thế, cô mới dám thoải mái tặng những thứ đồ này cho các vị tiểu thư.

Người trong Cố Viên mỗi lúc một cảm thấy thật nhẹ nhõm, tâm tình Thiếu tướng càng ngày càng tốt, chưa bao giờ ở nghiêm mặt, lạnh lùng liếc mắt hù dọa người, hơn nữa mọi người cũng đã tập thành thói quen nghe lời Thiếu tướng phu nhân.

Suốt một quãng thời gian đều là Thiếu tướng nói gì, bọn họ làm cái ấy, nhưng bây giờ bọn họ lại là Thiếu tướng phu nhân nói cái gì, bọn họ liền làm cái đó, bọn họ biết, đến cuối cùng Thiếu tướng vẫn luôn phải thỏa hiệp với Thiếu tướng phu nhân.

Thiếu tướng phu nhân giống như đã thay đổi thành một người khác, càng lúc càng giống như Thiếu tướng, cũng bắt đầu lười biếng, không giống như là trước, nhìn người nào, cũng mang theo chút phòng bị cùng ngăn cách.

Có lúc cô còn có thể tâm sự chút chuyện với vài nữ hầu trong Cố Viên.

Những nữ hầu kia vô cùng kinh ngạc.

Mặc dù nhiều lúc, Chung Tình còn chưa dám uống trà bọn họ đưa, không ăn thức ăn bọn họ dọn lên, nhưng bọn họ đã quen, cảm thấy Thiếu tướng phu nhân như vậy, cũng không có gì quá khó để đón nhận.

Thiếu tướng chưa bao giờ ở bên ngoài qua đêm, cho dù có trễ đều trở lại, nếu thật sự có chuyện cũng sẽ gọi điện, để nữ hầu hầu hạ Chung Tình ăn cơm, ăn cơm xong, có thể sẽ gọi một cú điện thoại, hỏi cô có ăn hay không, lúc này mới yên lòng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 735: Tình Yêu Ấm Áp 【6】

Thiếu tướng chưa bao giờ ở bên ngoài qua đêm, cho dù có trễ đều trở lại, nếu thật sự có chuyện cũng sẽ gọi điện, để nữ hầu hầu hạ Chung Tình ăn cơm, ăn cơm xong, có thể sẽ gọi một cú điện thoại, hỏi cô có ăn hay không, lúc này mới yên lòng. Cuộc sống như thế, thật rất bình an, giống như thời gian này cũng dần trôi qua thật chậm rãi.

Dù sao Dịch Giản cũng là Thiếu tướng, thế cục bây giờ, càng ngày càng không ổn định, bốn phương tám hướng, Quốc Nội càng lúc càng hỗn loạn.

Chuyện Dịch Giản phải ra mặt xử lý rất nhiều.

Anh rời đi, tất nhiên sẽ sợ Chung Tình buồn, cho nên đành phải tìm Chung Hân đến chơi với Chung Tình, vừa vặn mấy ngày nay Trác Nhiên đi Hàng Châu, cho nên Chung Hân dứt khoát sáng khoái mang theo con, ở cùng Chung Tình tại Cố Viên.

Hai chị em nói rất nhiều chuyện, Chung Tình rất thân với đứa cháu ngoại này của mình, đã đặt tên, gọi là, Trác Ái Hân.

Cái tên nghe khá giống con gái, nhưng là hàm nghĩa rất sâu, là Trác Nhiên tự mình đặt, Trác, Hân, bao hàm hai cái tên của người, cho nên, cái tên đã được đặt cho đứa bé.

Lúc Chung Hân nói tên đứa bé cho Chung Tình, mặt mày đều là vui vẻ, mang theo biểu cảm hạnh phúc nồng đậm, Chung Tình có chút hâm mộ.

Cô nhìn cô ấy nói những lời này, lòng suy nghĩ, nếu như con của mình cũng ở đây, chắc cũng không lớn hơn đứa bé này bao nhiêu, có lẽ đã có thể chơi cùng với đứa bé này rồi.

Nghĩ đi nghĩ lại, khó tránh lòng chua xót. bạn nào muốn đọc trước full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Đứa bé như đói bụng, gào khóc, Chung Hân ôm đứa bé vào trong nhà, Chung Tình ngồi ở trong phòng khách gần người.

Cô cảm thấy lòng rất uất ức.

Tính toán một chút, Thiếu tướng cũng đã rời khỏi mình được một ngày một đêm, cũng không có tới một cú điện thoại, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, cô không khống chế được vờn tay, cầm lên một trang giấy nhỏ bên cạnh, trên đó chính là số điện thoại Dịch Giải.

Dịch Giải đi Bắc Bình, lúc đi còn dặn dò cô, có chuyện nhất định phải gọi điện, còn để lại cho cô số, bất cứ nơi nào cũng có một mẫu giấy, phía trên là một hàng số.

Chung Tình cầm điện thoại lên, thật ra thì cô không muốn gọi điện thoại cho anh, sợ làm trễ nãi công việc của anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 736: Tình Yêu Ấm Áp 【7】

Chung Tình cầm điện thoại lên, thật ra thì cô không muốn gọi điện thoại cho anh, sợ làm trễ nãi công việc của anh.

Chẳng qua chỉ cầm lên, tùy tiện bấm số Dịch Giản, gọi xong , cô liền muốn buông điện thoại xuống, ai ngờ không cẩn thận, lại nhấn điện thoại lên.

Đô đô đô... . . .

Liên tiếp có một chuỗi âm thanh truyền đến, dọa cho Chung Tình sợ đến lập tức úp điện thoại xuống.

Tim của cô đập loạn, mặt cũng đỏ lên.

Ngồi ở chỗ đó, suy nghĩ, không phải mình cũng nên gọi điện báo với anh mình vẫn khỏe sao?

Nhưng, suy nghĩ hồi lâu, cô vẫn không thể nào nghĩ được nên nói gì với anh.

Trong chớp nhoáng, có một giọng nói vang lên, Chung Tình luôn có một loại ảo giác, hệt như anh đang nói.

Cô nắm điện thoại, có chút căng thẳng, nhận nghe.

"Xin chào! Xin hỏi ngài tìm ai?"

Chung Tình vừa nghe giọng nói này, là giọng Bắc Bình, cô cảm thấy rất xa lạ, chẳng lẽ anh cho số sai, liền hồ nghi hỏi ngược một câu: "Tôi tìm... .
. Dịch Giản... . ."

"Cô tìm Dịch tiên sinh sao? Hiện tại ngài ấy đang họp, xin hỏi cô có phải là phu nhân của anh ấy không?"

Chung Tình nghi ngờ suy nghĩ, có phải trong quân ai nghe điện thoại đều cũng hỏi như thế, một phụ nữ gọi tới, cũng hỏi một tiếng có phải phu nhân của anh không?

Chẳng lẽ, Thiếu tướng có rất nhiều phu nhân sao?

Chung Tình nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng, còn chưa kịp nói tiếp, liền nghe được đối diện nói: "Dịch phu nhân, xin cô chờ một chút, giờ tôi giúp cô gọi Dịch tiên sinh."

Đây là Dịch tiên sinh tự mình dặn, cho dù bao nhiêu chuyện, chỉ cần là phu nhân của anh điện thoại tới, nhất định phải thông báo.

Cho nên, đây cũng là nguyên nhân người nghe điện thoại này, vừa mở miệng lại hỏi có phải là phu nhân của anh không!

"Không cần, tôi không chuyện gì lớn, không nên quấy rầy anh ấy... . ."
Chung Tình vội vàng muốn ngăn cản người nghe điện thoại, Thiếu tướng đang họp, nếu còn ra ngoài nghe điện thoại, chắc chắn không tốt, ai ngờ, đối diện căn bản đã không còn âm thanh truyền đến, cô còn tưởng người đã đi, tiếp tục nói: "Tôi thật sự không sao, không muốn ảnh hưởng đến anh... .
.."

"Tiểu Tình? Sao vậy?"

Lần này lời của Chung Tình còn chưa nói hết, đối diện liền truyền đến giọng của Dịch Gian.

Chung Tình bị dọa cho sợ đến sửng sốt, sao lại nhanh như vậy?

"Em không sao... . . . không phải em cố ý gọi điện thoại cho người, em chỉ.. . . . Ai da, ai biết anh ta lại chuyển điện thoại cho anh nhanh thế, em còn chưa nói xong mà... . . ." Chung Tình ảo não giải thích.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 737: Tình Yêu Ấm Áp 【8】

"Em không sao... . . . không phải em cố ý gọi điện thoại cho người, em chỉ.. . . Ai da, ai biết anh ta lại chuyển điện thoại cho anh nhanh thế, em còn chưa nói xong mà... . . ." Chung Tình ảo não giải thích. Dịch Giản ở một chỗ khác, cũng đã nhẹ nhàng cong khoé môi, đáng vẻ ý xuân đào dạt, nghe cô ảo não.

Chung Tình và Dịch Giản, xem như là lần đầu tiên nói chuyện với nhau qua điện thoại.

Nói tới chỗ này, Chung Tình lập tức không biết tiếp theo nên nói những gì, cô liền trầm mặc.

Bên kia cũng yên lặng, hiển nhiên Dịch Giản còn chưa hồi thần khi nghe được giọng nói của cô, nhận thấy hai người đã trầm mặc được một hồi, Chung Tình định cúp điện thoại, trong lúc bất chợt Dịch Giản lại hỏi: "Em ở Cổ Viên, có làm gì không?"

"A... . . ." Lời Chung Tình lập tức bị cắt ngang, nghe được Dịch Giản tự hỏi mình như vậy, cầm điện thoại, cố gắng suy nghĩ một chút, sau đó kể từng chuyện mình đã làm, thậm chí còn nói cả chuyện tên con của Chung Hân cùng Trác Nhiên, nói tới chỗ này, Chung Tình ngoặt đầu hỏi: "Anh nói, con của chúng ta lấy tên là gì tốt đây?"

Dịch Giản vẫn luôn tập trung tinh thần nghe cô nói chuyện, biết cô hoàn toàn khoẻ mạnh, anh rất yên tâm, nghe được cô hỏi tên con, anh không nhin

được mỉm cười một chút: "Em muốn sao? Há?"

Chung Tình đỏ mặt, vội vàng chuyển đề tài: "Không phải... . . . Chẳng qua là... . . . Chỉ rất tò mò thôi!"

"Ừ, trở về sẽ nói cho em biết." Dịch Giản theo lời của cô, nhàn nhạt nói tiếp một câu, sau đó, lại tìm một đề tài hỏi cô.

Chung Tình liền tiếp tục nói, càng ngày càng tự nhiên, cuộc điện thoại này, bất tri bất giác đã được một tiếng.

Mặc dù Chung Tình thông minh, nhưng có lúc, cô vẫn rất ngây thơ chất phác, cô đợi đến lúc Chung Hân dỗ con ngủ xong, vừa nhìn đồng hồ, mới ý thức tới mình đã gọi điện tới cả một tiếng, hơn nữa còn gọi trong lúc Thiếu tướng đi họp, đây chẳng phải là nói, cuộc họp của bọn họ đã phải hoãn một tiếng đồng hồ sao?

Nhất thời Chung Tình vội vàng nói muốn cúp điện thoại, Dịch Giản nhìn đồng hồ, suy nghĩ một lúc lâu rồi liền "ừ" một tiếng, để cho Chung Tình cúp điện thoại.

Chung Tình nhanh chóng cúp máy, đỏ mặt ngồi ở chỗ đó, lòng lại vô cùng ngọt ngào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 738: Tình Yêu Ấm Áp 【9】

Chung Tình nhanh chóng cúp máy, đỏ mặt ngồi ở chỗ đó, lòng lại vô cùng ngọt ngào.

Dịch Giản cầm điện thoại, nghe từng tiếng tút tút bên trong, lòng vô cùng ngọt ngào.

Thật lâu sau, mới xoay người vào phòng họp.

Thanh thần ngồi vào chỗ, thế nhưng anh lại không hề có ý định muốn họp, nhìn ngoài cửa sổ, Bắc Bình Hạ Thiên, nóng rang không chịu nổi, còn có gió mạnh thổi, có thể thấy cổ cung mấy trăm năm, hùng vĩ tráng lệ dựng thẳng ở nơi nào.

Khác hẳn với thành phố X

Anh nhớ tới, Chung Tình từng đề cập tới Bắc Bình với mình, nói nơi này có vịt nướng, nước đậu xanh, sao can, còn có hạt dẻ rang đường, ăn cũng thật ngon.

Cô còn nói qua, cô thích ăn nhất hạt dẻ rang đường, ở thành phố X, chỉ có mùa đông mới có hạt dẻ, nhưng lại không ngon như Bắc Bình.

Mẹ của cô là đại tiểu thư ở Bắc Bình, được nuôi lớn trong Tử Cấm thành, tất nhiên Chung Tình với Bắc Bình cũng coi như có liên hệ, sợ là khi

cô ăn được hạt dẻ rang đường, cũng là rất lâu trước kia, là do mẹ cô dẫn đến Bắc Bình ăn.

Dịch Giản nghĩ tới đây, không nhịn được mà nở một nụ cười ấm áp, cúi đầu, chậm rãi viết mấy hàng chữ trên giấy.

Hạt dẻ rang đường, nước đậu xanh... . . . bạn nào muốn đọc trước full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Anh nghĩ, đã lâu không tới Bắc Bình, hôm nay tới, liền mua những thứ đồ này về cho cô, sợ rằng sau khi cô nhìn thấy, chắc chắn sẽ thật cao hứng, hăng hái bừng bừng ôm ăn.

Nghĩ tới đây, tâm tình Dịch Giản cũng khá hơn, giống như có thể cảm giác được mỗi một cái nhăn mày một nụ cười của cô, mỗi một động tác cùng vẻ mặt thật nhỏ, anh mới phát hiện, thật ra thì coi như có chia lìa, nhưng anh vẫn có thể nhớ kỹ đến như vật.

Anh híp mắt, sau đó bất tri bất giác liền bật cười.

Những người khác thấy Dịch Giản vẫn luôn ít nói ít cười nhận điện thoại xong, trực tiếp ngồi cười khúc khích, cũng hơi ngẩn người theo.

Dịch Giản lúc này mới hồi thần, sau đó nhanh chóng điều chỉnh gương mặt, lòng lại cẩn thận suy nghĩ, cho tới nay, mình chưa từng làm chuyện mất mặt như vậy, nhưng bây giờ... . . . Lại làm như thế.

Có lẽ, thật đúng như câu nói ấy, trên cái thế giới này, luôn có một người, khiến lúc bạn nhớ tới, sẽ biến thành một kẻ ngốc.

Mà kẻ ngốc ấy, trong lúc bất tri bất giác sẽ đánh mất chính mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 739: Tình Yêu Ấm Áp 【10】

Mà kẻ ngốc ấy, trong lúc bất tri bất giác sẽ đánh mất chính mình. Lúc họp xong đã sắp tối, Dịch Giản đưa những thứ đó cho Từ Ngang, phân phó Từ Ngang đi mua.

Muốn đến xế chiều cùng cô tế tế hàn huyên lâu như vậy, lời nói của cô trong, giống như là ẩn giấu một luồng sâu bi, sợ là nghĩ tới điều gì không vui chuyện tình.

Nghĩ tới nghĩ lui, Bắc Bình này, Dịch Giản không hề muốn ở thêm chút nào

Không có cô, ít đi rất nhiều tư vị, cuộc sống vô cùng tẻ nhạt.

Anh bảo người ta đi đặt chuẩn bị, suốt đêm trở về thành phố X.

Vốn còn định ngày mai, đợi chiều sẽ trở về thành phố X.

Nhưng là bây giờ, anh lại không muốn ở Bắc Bình thêm một giây phút nào, liền đổi thành tối nay.

Chuyến xe sớm nhất, cũng là mười hai giờ đêm.

Chỉ một chuyến.

Bởi vì là xe lửa của thiếu tướng nên vẫn có một phòng riêng, bên trong bày đủ bàn ghế giấy bút và thức ăn.

Lòng Dịch Giản không ở nơi này, sao còn ăn được?

Mà Từ Ngang lại là mang rất nhiều hộp, đặt ở trên tàu, do anh ta mua suốt đêm về.

Tất nhiên, những chuyện này, Chung Tình không biết, Dịch Giản nghĩ, mười hai giờ trưa ngày mai, trong lúc bất chợt mình đứng ở trước mặt cô, có phải cô sẽ là đặc biệt vui mừng không?

=====

Cố Viên.

Đêm khuya.

Chung Hân đi nghe điện thoại của Trác Nhiên, hai người lời ngon tiếng ngọt vô cùng, Chung Hân nhắc tới mình đang ở Cố Viên cùng Chung Tình, Trác Nhiên theo lời của Chung Hân, hỏi Chung Tình thế nào, Chung Hân nói rất tốt, sau đó bảo Chung Tình đi nhận điện thoại.

Chung Tình không có quá nhiều lời muốn nói với Trác Nhiên, thì ngược lại Trác Nhiên hướng lại nói với Chung Tình rất nhiều, từ ăn, mặc, tuyệt không thiếu, nhiều năm như vậy, anh vẫn nhớ những thói quen của Chung Tình rất kỹ lưỡng.

Chung Tình nghe, gật đầu, sau đó, còn mang theo chút dáng vẻ của một cô gái nhỏ, nói: "Biết rồi, Trác Nhiên, anh thật dài dòng."

Chung Hân ngồi ở một bên, nghe được Chung Tình nói như vậy, vừa trêu chọc đứa trẻ trong ngực mình, vừa nói: "Có lúc chị nghĩ, Trác Nhiên còn tốt với Chung Tình hơn chị!"

Chung Tình vui vẻ ra mặt, lập tức nói vào trong điện thoại: "Chị hai em giận rồi, không muốn nghe anh nói nữa, chị ấy đang ghen!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 740: Tình Yêu Ấm Áp 【11】

Chung Tình nhanh chóng cúp máy, đỏ mặt ngồi ở chỗ đó, lòng lại vô cùng ngọt ngào.

Dịch Giản cầm điện thoại, nghe từng tiếng tút tút bên trong, lòng vô cùng ngọt ngào.

Thật lâu sau, mới xoay người vào phòng họp.

Thanh thần ngồi vào chỗ, thế nhưng anh lại không hề có ý định muốn họp, nhìn ngoài cửa sổ, Bắc Bình Hạ Thiên, nóng rang không chịu nổi, còn có gió mạnh thổi, có thể thấy cổ cung mấy trăm năm, hùng vĩ tráng lệ dựng thẳng ở nơi nào.

Khác hẳn với thành phố X

Anh nhớ tới, Chung Tình từng đề cập tới Bắc Bình với mình, nói nơi này có vịt nướng, nước đậu xanh, sao can, còn có hạt dẻ rang đường, ăn cũng thật ngon.

Cô còn nói qua, cô thích ăn nhất hạt dẻ rang đường, ở thành phố X, chỉ có mùa đông mới có hạt dẻ, nhưng lại không ngon như Bắc Bình.

Mẹ của cô là đại tiểu thư ở Bắc Bình, được nuôi lớn trong Tử Cấm thành, tất nhiên Chung Tình với Bắc Bình cũng coi như có liên hệ, sợ là khi

cô ăn được hạt dẻ rang đường, cũng là rất lâu trước kia, là do mẹ cô dẫn đến Bắc Bình ăn.

Dịch Giản nghĩ tới đây, không nhịn được mà nở một nụ cười ấm áp, cúi đầu, chậm rãi viết mấy hàng chữ trên giấy.

Hạt dẻ rang đường, nước đậu xanh... . . .

Anh nghĩ, đã lâu không tới Bắc Bình, hôm nay tới, liền mua những thứ đồ này về chocô, sợ rằng sau khi cô nhìn thấy, chắc chắn sẽ thật cao hứng, hăng hái bừng bừng ôm ăn.

Nghĩ tới đây, tâm tình Dịch Giản cũng khá hơn, giống như có thể cảm giác được mỗi một cái nhăn mày một nụ cười của cô, mỗi một động tác cùng vẻ mặt thật nhỏ, anh mới phát hiện, thật ra thì coi như có chia lìa, nhưng anh vẫn có thể nhớ kỹ đến như vật.

Anh hí mắt, sau đó bất tri bất giác liền bật cười.

Những người khác thấy Dịch Giản vẫn luôn ít nói ít cười nhận điện thoại xong, trực tiếp ngồi cười khúc khích, cũng hơi ngán người theo.

Dịch Giản lúc này mới hồi thần, sau đó nhanh chóng điều chỉnh gương mặt, lòng lại cẩn thận suy nghĩ, cho tới nay, mình chưa từng làm chuyện mất mặt như vậy, nhưng bây giờ... . . . Lại làm như thế.

Có lẽ, thật đúng như câu nói ấy, trên cái thế giới này, luôn có một người, khiến lúc bạn nhớ tới, sẽ biến thành một kẻ ngốc.

Mà kẻ ngốc ấy, trong lúc bất tri bất giác sẽ đánh mất chính mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 741: Giản, Em Yêu Anh! 【2】

Trác Nhiên tài giỏi, Trác Nhiên tất cả... . . . Chung Hân cũng nhớ rõ ràng.

Chung Hân nhắc tới Trác Nhiên, đều là hưng phấn, giống như Chung Tình nhớ Thiếu tướng, đáy lòng đều bình an.

Tình cảm, luôn có nhiều cách biểu đạt.

Hết như sự vui vẻ của chị hai, hết như sự bình an của mình.

=====

Chung Tình cùng Chung Hân mang theo đứa nhỏ, ba người ngày thứ hai vừa rạng sáng liền rời Cố Viên đến khu phố buôn bán.

Hà An Viện biết Chung Hân ở Cố Viên, mấy ngày nay vẫn phái Tiểu Vân dò xét nhất cử nhất động ở Cố Viên.

Không phải cô ta chưa từng khóc kể với đại phu nhân về tình trạng người cậu Ngụy Phong của mình, nhưng đại phu nhân vẫn luôn không chịu động tay, cứ đóng cửa kín, không chịu gặp cô ta cũng như bất cứ kẻ nào.

Ngày đó ở Bách Nhạc Môn, Hà An Viện gọi điện cho đại phu nhân, qua loa kể lại chuyện như vậy một lần, cô ta cầu xin đại phu nhân tới, ai ngờ đại phu nhân rất vô tình nói một câu, đáng đời! Liền cúp máy!

Đại phu nhân một người phụ nữ truyền thống, tính cách em mình thế nào, không phải bà ta không biết, nhiều năm như vậy, vẫn luôn mở một mắt nhắm một con mắt dung túng, nhưng chưa ai từng nghĩ, có một ngày cậu ta lại chọc vào thiếu tướng!

Đã ức hiếp tới tận người phụ nữ của thiếu tướng, còn muốn bà ta ra mặt thế nào!

Lòng không phải là không tức giận, không phải là không đau, nhưng lại chẳng làm được gì!

Hà An Viện lại giận, cô ta cảm thấy bác quá mức lạnh lùng, cậu cho tới nay đều thương yêu cô ta có thêm, càng vậy, cô ta càng hận chết Chung Tình!

Lần trước cô ta phái người điều tra chuyện của Trác Nhiên cùng một cô gái bên ngoài, đã tra được, còn vô cùng hoàn chỉnh.

Cô gái kia, gọi là La Mai, là một con hát ở sông Hoài.

Hà An Viện không biết cô gái kia thế nào, nhưng vừa nhìn thấy đã kinh sợ.

Cô gái kia, dáng dấp cùng Chung Tình có năm phần tương tự.

Nhất là mặt mày, rất giống.

Người sáng mắt, vừa nhìn sang liền hiểu được Trác Nhiên đang suy nghĩ gì.

Hà An Viện nhìn những hình này, im lặng, cô ta lại cảm thấy, đây thật là một cơ hội ngàn năm có một... . . .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 742: Giản, Em Yêu Anh! 【3】

Hà An Viện nhìn những hình này, im lặng, cô ta lại cảm thấy, đây thật là một cơ hội ngàn năm có một... . . .

Một cơ hội để cho Chung Tình cùng Chung Hân tan vỡ.

Khi cô ta biết Chung Tình cùng Chung Hân hôm nay sẽ đi dạo phố, cô ta lập tức phái người đi đến rạp hát bên sông Hoài, quả thật Trác Nhiên ở đấy, hơn nữa còn về tới thành phố X vào mười hai giờ đêm, xuống xe lửa, liền vội vàng vàng đến rạp hát trong, gọi La Mai.

Hà An Viện nghĩ, biện pháp tốt nhất, là để cho Chung Hân bắt kẻ thông dâm tại chỗ!

... ..

Chung Hân đi dạo phố rất chậm, cô chọn lựa gì đó, đều là từ từ, hơn nữa rất biết thưởng thức.

"Vải vóc không tốt, Trác Nhiên thích mặc kín, chỉ tiếc hoa văn này rất đẹp mắt."

"Cái này cũng rất hợp, thế nhưng chị không thích hoa văn, quá mức phức tạp, sánh không được với vẻ tuấn tú của Trác Nhiên!"

"Đôi giày này đẹp thật, ông chủ, cho tôi một đôi số bốn mươi... .."

"Chung Tình, em xem cái đồng hồ đeo tay này như thế nào, lúc trước chị có mua cho Trác Nhiên mua một chiếc đồng hồ đeo tay, Trác Nhiên đã làm mất, hiện tại chị lại mua một chiếc khác cho Trác Nhiên... . ."

"Ồ, nơi này lại còn có lắc tay đậu hồng, em xem có giống vòng trên cổ tay chị không? Trác Nhiên đã làm mất đồng hồ đeo tay kia, vừa vặn hiện tại chị mua một chuỗi này, về cho anh ấy mang... . ."

... ..

Chung Tình từ trước đến nay luôn tôn trọng chị hai của mình, theo Chung Hân như vậy, cô cũng không thấy chán chường, ôm đứa bé, theo Chung Hân từ từ đi.

Đến một giờ, trong lúc bất chợt có một cô bé đi tới, đưa cho Chung Hân một tờ giấy, trên đó viết một câu nói —————

Nhìn thấy ở rạp hát XX bên sông Hoài.

Chung Tình cùng Chung Hân liếc mắt nhìn nhau, lại cảm thấy rất tò mò, cúi đầu, hỏi cô bé: "Đây là do một anh nào đó bảo em đưa cho hai người, nói là sẽ cho các chị một niềm vui bất ngờ."

"Có phải em nhận lầm người không?" Chung Hân cau mày, hôm nay Trác Nhiên không trở lại, chẳng phải thiếu tướng nói buổi tối mới có thể đến sao? Làm sao có thể có thể như vậy đây?

"Không có, bọn họ nói là hai người, một người tên là Chung Tình, một người tên là Chung Hân, bảo hai người đến địa chỉ trên tờ giấy, nơi đó có chuyện vui."

Cô bé lắc đầu một cái, nghiêm trang lặp lại lời một lần.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 743: Giản, Em Yêu Anh! 【4】

Cô bé lắc đầu một cái, nghiêm trang lặp lại lời một lần.

Chung Tình cùng Chung Hân liếc mắt nhìn nhau, chẳng qua chỉ cảm thấy thật lạ, Chung Hân mua đồ xong, giao cho Chung Tình cầm, ôm đứa bé, nói với Chung Tình: "Chúng ta đi xem một chút, dù sao buổi chiều cũng không còn chuyện gì, có lẽ Trác Nhiên trở lại sớm cho chúng ta một bất ngờ đây... . . . Trước kia, anh ấy cũng làm không ít chuyện như vậy... Một ít lần sinh nhật chị, anh ấy cũng thế."

Chung Tình nghe được Chung Hân nói như vậy, cũng cảm thấy khá phù hợp, không từ chối, hai người đón xe kéo, đi tới địa chỉ trên giấy.

Bọn họ lại không phát hiện, trong góc có người lặng lẽ nhếch môi, mang theo dáng vẻ xem kịch vui... . . .

=====

=====

"Ôi... . . La Mai, cô thật là tốt số, Trác đại thiếu gia lại tới thăm cô rồi, mới vừa từ bên ngoài trở lại, Trác gia cũng không trở về, liền tới chỗ cô trước đây... . . ."

"Chính là vậy, xem ra ở nơi này Trác đại thiếu gia đã bị La Mai khiến cho thần hồn điên đảo, nếu La Mai cô chịu khó, có con cho nhanh, không chừng còn có thể được Trác Đại thiếu gia cưới vào cửa."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 744: Giản, Em Yêu Anh! 【5】

"Những thứ này đều là chuyện đã qua, các cô không biết Thiếu tướng thương yêu lục tiểu thư nhà họ Chung rất nhiều sao? Lần trước trong hội danh viện, đầu bài trong Bách Nhạc Môn vừa liếc nhìn cô ấy, liền bị Thiếu tướng mua lại cho người ta làm vợ lẽ, kết quả cô gái kia giờ còn không bằng một nữ hầu quét sân, còn ngày ngày bị đánh bị mắng... . . . Còn có, biết Ngụy tiên sinh không? Ban đầu ngày ngày tới chỗ chúng ta tìm việc vui, trong khoảng thời gian này lại không, đó là bởi vì ông ta cũng đặc tội với lục tiểu thư nhà họ Chung, bị Thiếu tướng đánh, Ngụy tiên sinh lại là em trai ruột của đại phu nhân nhà họ Dịch đấy, Thiếu tướng cũng dám ra tay, vậy cô nói, ở nhà họ Dịch, hiện tại lớn nhất không phải là lục tiểu thư nhà họ Chung sao?"

"Nói thế, cô gái này thật sự là không đặc tội nổi đâu... Thật đúng là một nhân vật lợi hại."

"Đúng vậy... . . Cô nói sao Thiếu tướng có thể nhìn trúng chúng ta... . . Phụ nữ nào mà không muốn người đàn ông nâng niu mình trong lòng bàn tay, còn muốn gì được đó... . . cũng không biết lục tiểu thư nhà họ Chung đã tu luyện bao nhiêu đời mới có phúc khí như vậy!"

"Được, đừng hâm mộ nữa, hôm nay lại bị Trác gia Đại thiếu gia phớt lờ, chúng ta đánh bài đi, ở lại chỗ này, một phen tiền cũng kiếm không được... . ."

Nhất thời, theo lời như vậy, vừa nói xong, cả đám người trong phòng cũng biến mất.

Trác Nhiên cùng La Mai ở bên trong phòng, triền miên một chút, hai người mới ôm nhau đi ra từ trong phòng La Mai.

Trác Nhiên nhìn ánh mắt La Mai, vô cùng dịu dàng, mang vài phần si mê, hết như đã bộc lộ toàn bộ tình cảm luôn chôn giấu.

Trác Nhiên thích nghe diễn, thích một mình, ngồi ở sân khấu, nhìn La Mai ở hát trên đài.

Ánh đèn soi sáng, vừa hát vừa múa, trong vô thức lại tồn tại bóng dáng của Chung Tình.

Mỗi một lần anh ta đều nhìn đến si mê, nhìn đến thất thần.

Nay cũng không khác, anh ta chỉ mặc áo ngủ, ngồi ở dưới bậc, rót một bình trà, La Mai cũng mặc áo ngủ, đứng ở trên đài, nhẹ nhàng hát.

Bởi vì Trác Nhiên thuê, nơi này rất an tĩnh, không có bất kỳ người nào quấy rầy, đợi đến khi La Mai hát xong, cô ta vươn tay, ôm Trác Nhiên, đi tới trên sân khấu, nhìn người đàn ông, đáy mắt đưa tình ẩn ý.

La Mai nhìn Trác Nhiên, vây quanh Trác Nhiên, nhảy múa vô cùng đẹp dễ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 745: Giản, Em Yêu Anh! 【6】

La Mai nhìn Trác Nhiên, vây quanh Trác Nhiên, nhảy múa vô cùng đẹp đẽ.

Ánh mắt Trác Nhiên, vẫn luôn đi theo bước chuyển của La Mai, môi của anh ta thoáng ánh lên nụ cười, thỉnh thoảng vươn tay, muốn ôm La Mai vào ngực, nhưng là cô gái như tinh linh, vừa cử động, liền chạy ra.

Trác Nhiên cười: "Cô bé, anh không tin sẽ không bắt được đâu... . ."

La Mai mặt nhăn như tơ, cười thản nhiên: "Trác Nhiên... . . Vậy anh tới bắt em đi... . ."

Trác Nhiên cất bước, liền đuổi theo La Mai, La Mai tránh né xung quanh, Trác Nhiên chỉ cần đưa tay, liền có thể bắt cô ta, nhưng hết lần này tới lần khác cứ đuổi theo cô ta như vậy.

Luôn khiến anh ta có cảm giác hoảng hốt, lúc nhỏ, anh ta, Chung Tình, Chung Hân, ba người vây quanh chơi trốn tìm với nhau, mỗi một lần, anh luôn đi bắt Chung Hân, thật ra thì, rất nhiều lần anh đã biết Chung Tình ở nơi nào, nhưng, mỗi một lần khi đã đi tới cạnh nơi cô trốn, anh ta lại xoay người đi tìm Chung Hân.

Thật ra thì, khi đó, anh ta nghĩ, nếu như anh vươn tay bắt cô thì như thế nào, nhưng, anh ta biết, anh ta không thể... . . Có ít thứ, cố kỵ chính là hai

vận mạng của người nhà, cố kỵ chính là tương lai ba người, cho nên, anh ta phải dấu lòng mình, không tiến thêm một bước.

Cho nên, anh ta chỉ có thể trơ mắt nhìn cô gả cho Thiếu tướng, hiện tại, trong thành phố X, là vị thiếu tướng phu nhân được thiếu tướng cưng chiều.

Nghĩ tới đây, Trác Nhiên đột nhiên vươn tay, ôm La Mai, không nói lời gì cúi đầu, hôn La Mai.

Rốt cuộc cũng là cô gái phong trần, thấy anh ta như thế, lại càng tích cực, cô ta nâng hai chân lên, kẹp lấy eo Trác Nhiên, nói: "Trác Nhiên, chúng ta ở chỗ này... . ."

Trác Nhiên không từ chối, mang theo La Mai, nằm trên sân khấu, trình diễn một màn Hoạ Sắc Sinh Hương trông rất sống động.

... ..

Ngoài cửa.

Chung Tình cùng Chung Hân xuống xe, Chung Hân rất căng thẳng, cô cười: "Chung Tình, chị có cảm giác là Trác Nhiên, nhất định là anh... . . . Lúc trước anh ấy dẫn chị tới nơi này, nhưng đã là chuyện một năm trước rồi."

Vừa nói xong, vừa dắt Chung Tình vào hành lang: "Đây là phòng đặt, cho nên cửa luôn khóa, từ nơi này đi vào, một đường đi qua, chính là sân khấu..."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 746: Giản, Em Yêu Anh! 【7】

Vừa nói xong, vừa đeo Chung Tình đi một bên tiểu trong hành lang: "Đây là đặt bao hết, cho nên đại môn liền khóa, từ nơi này đi vào, một đường đi qua, chính là sân khấu rồi..."

"Lúc trước khi sắp sinh nhật chị, anh ấy có dẫn chị đến đây, chọn vở kịch mà chị thích nhất, lúc ấy chị cũng đang mang thai Ái Hân."

Chung Hân hăng hái bừng bừng nói, vẫn không quên cúi đầu, hôn gương mặt nho nhỏ của Trác Ái Hân, đứa bé như là bị sự vui vẻ của mẹ mình lây một nửa, cắn ngón tay, cười, Chung Tình nhìn Chung Hân hạnh phúc như vậy, cô cũng cảm thấy rất vui, hết như chỉ cần ở cạnh chị hai, cô liền có thể cảm nhận được cảm giác như ở nhà, không có bóng tối nào có thể che khuất ánh sáng của cô.

Cho dù gặp chuyện gì, cô cũng không cảm thấy vô vị, cô cũng có thể cười ngọt ngào, cười không buồn không lo.

"Chị hai, xem dáng vẻ vui thích của chị kia... . . . Không phải chỉ có thể nhìn thấy Trác Nhiên về thôi sao? Còn kích động thế làm gì?" Chung Tình nửa nói giỡn trêu chọc Chung Hân.

Chung Hân không để ý, nhìn Chung Tình, nghiêm túc nói: "Chung Tình, chị nghiêm túc, chị rất vui vẻ... . . rm biết không? Chị từ nhỏ đến lớn, trừ Trác Nhiên, liền không có thứ khác, cho tới bây giờ chị cũng có thể nhớ tình cảnh lần đầu tiên chị nhìn thấy Trác Nhiên, khi đó chị mới năm tuổi, bà

vú ôm chị, chỉ vào Trác Nhiên nói đó là chồng của chị, chị còn hỏi ngược một câu, chồng là vật gì, lúc ấy mọi người một phòng bật cười, Trác Nhiên lớn hơn chị hai tuổi, đã hiểu những thứ đó, mặt đỏ rần, nhưng chị lại đi tới trước mặt của anh, bắt lấy tay anh, vẫn nhìn anh, vui mừng vô cùng. Sau này trưởng thành, biết chồng chính là người cả đời ở cạnh mình, yêu người mình, chị thật sự rất vui vẻ, chị gả cho anh ấy... . . . Chung Tình, chị biết chuyện của dì hai là đả kích rất lớn với em, nhưng, Chung Tình em phải tin tưởng, trên thế giới này, luôn có chân tình tồn tại."

Phải hình dung biểu tình Chung Hân của như thế nào vào giờ phút này đây?

Hăng hái bừng bừng? Lòng tràn đầy hạnh phúc? Đủ loại vui vẻ?

Chung Tình nhìn Chung Hân, lại không nghĩ ra được một chữ để hình dung.

Chung Hân cầm tay Chung Tình, đến tột cùng vẫn quan tâm cô em gái này, cho nên, vô cùng chuyên chú nói: "Tiểu Tình... . . . Tin chị hai, yên tâm mở lòng đi yêu... . . . em biết không? Không yêu, em vĩnh viễn cũng sẽ không biết thế giới nơi đó, rốt cuộc đẹp đến nhường nào."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 747: Giản, Em Yêu Anh! 【8】

Chung Hân cầm tay Chung Tình, đến tột cùng vẫn quan tâm cô em gái này, cho nên, vô cùng chuyên chú nói: "Tiểu Tình... . . . Tin chị hai, yên tâm mở lòng đi yêu... . . . em biết không? Không yêu, em vĩnh viễn cũng sẽ không biết thế giới nơi đó, rốt cuộc đẹp đến nhường nào." Chung Tình nhìn Chung Hân, cô biết chị hai hi vọng mình hạnh phúc, ánh mắt chỗ sâu, đều là cảm động, cô đang suy nghĩ, có phải, cô cùng Thiếu tướng, cũng có thể giống như là chị hai cùng Trác Nhiên n vĩnh viễn hạnh phúc vui vẻ hư vậy đây?

Cho dù bao lâu, cũng sẽ không chán ghét, không sẽ vứt bỏ... . .

Thật ra thì, trong lúc bất chợt cô lại phát hiện, nhiều năm như vậy, mặc dù mình vẫn còn sống, sống cũng tốt, nhưng đến cùng vẫn thiếu đi chút hương vị.

Mà hương vị ấy, cũng cố tình yêu mới có thể cho một người phụ nữ.

Chung Tình nghĩ, có lẽ, cô thật sự nên liều mình, yêu một lần... . . nếm thử một lần!

"Được rồi, em xem chị lại nói những thứ vô dụng này... . . Tiểu Tình, nhanh lên một chút nữa, chúng ta nhanh đi, nhìn xem một chút có phải Trác Nhiên hay không, chị thật sự vô cùng mong đợi đấy!" Chung Hân ôm đứa bé, thân thể cũng bắt đầu có chút khẽ run, mắt của cô, lóe ra chút ánh sáng.

Hai người từng bước từng bước đến trong sàn diễn.

Bên trong vẫn là một màn diễn hoạt sắc sinh hương.

Bên ngoài một người vợ mong chồng mình trở về.

Cô đi tới trước cửa, Chung Tình theo bản năng muốn mở miệng, gọi một tiếng: "Trác Nhiên ————— "

Chung Hân lại giành trước một bước vươn tay, làm động tác im lặng với Chung Tình, cô muốn lặng lẽ đẩy cánh cửa này, lặng lẽ đi vào, cho người bên trong chút vui mừng.

Chung Hân cúi đầu, cánh môi khẽ đóng khẽ mở, phát ra giọng thấp đến khó nghe: "Tiểu bảo bối, chúng ta sắp nhìn thấy cha rồi, con có vui không? Xem cha con mua cho con vật gì tốt nhé... . . ."

Chung Hân từ trước đến nay đều rất trầm ổn, duy chỉ có lúc đụng phải tình yêu mới trở nên có chút hoạt bát, cô cho tới bây giờ đều lấy hạnh phúc của mình ra ngoài, khiến người ta cũng biết, cô đại thiếu phu nhân nhà họ Trác quả thật rất tốt, rất tốt... . . .

Cô nói, liền nháy mắt với Chung Tình, sau đó, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Bên trong rất yên tĩnh.

Có màn che đỏ thẫm, ánh đèn xung quanh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 748: Giản, Em Yêu Anh! 【9】

Cô nói, liền nháy mắt với Chung Tình, sau đó, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Bên trong rất yên tĩnh.

Có màn che đỏ thẫm, ánh đèn xung quanh.

Trên sân khấu, ánh đèn sáng tỏ mà chói mắt.

Chung Hân chỉ hơi đẩy ra một cái khe nhỏ, liền cảm thấy nhịp tim của mình đang đập rất nhanh, cô cùng Trác Nhiên đã ở cùng nhau nhiều năm như vậy, nhưng mỗi một lần vào lúc này, cô luôn giống như một cô gái mới biết yêu.

Cô yêu Trác Nhiên.

Trên thế giới này, nếu nói là người cô yêu nhất, đó chính là Trác Nhiên.

Cô thương Chung Tình.

Trên thế giới này, nếu nói đến người thân nhất, đó chính là Chung Tình.

Hai người kia, cho tới nay, đều là thứ quý giá với sinh mạng của cô.

Một cùng cô lớn lên, để cho cô yêu, một để cho cô chăm sóc, một để cho cô lo lắng... . . .

Cô vừa sinh ra, sống ở trong thế giới, chính là nhà họ Chung, một nơi cao lớn rộng rãi như thế, nhìn thấy bao nhiêu người, nhưng cô lại chưa bao giờ dao động tín niệm ban đầu trong đáy lòng, đó chính là cô cùng Trác Nhiên.

Thật ra thì, cô biết, Trác Nhiên đối với Chung Tình rất tốt, nhưng cô tin tưởng, đây chẳng qua là trách nhiệm của Trác Nhiên.

Bởi vì đã từng ghen, cãi nhau cùng Trác Nhiên, Trác Nhiên ôm cô, dụ dỗ cô, nói: "Không phải em thích Chung Tình sao? Anh mới đối đãi với con bé như thế, để ý tới con bé... . . ."

Cô mỉm cười, tin là thật, nhiều năm như vậy, chưa bao giờ dao động, Chung Tình với cô là tốt nhất, Chung Tình cả đời này chưa bao tốt hơn với ai hơn một chút, chỉ tốt với cô... . . . Cho nên, tỷ muội tình thâm, bọn họ thật sự là tỷ muội tình thâm.

Chung Hân có cảm giác mình thật hạnh phúc.

Có một chị em tốt, còn có một người chồng tốt, cô thật sự người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới.

Không nhìn được mà vành mắt của cô cũng có chút chua xót, giống như đang cảm động, giống như đang cảm khái, đứng ở cửa, hốc mắt hồng hồng, ngực vẫn phập phồng không ngừng.

Ngón tay của cô đang run rẩy.

Chung Tình đứng ở một bên, nhìn Chung Hân, không nhìn được nhẹ giọng nói đùa: "Chị hai, chị lại đa sầu đa cảm rồi !"

"Em thì biết cái gì, chị đây gọi là kích động!" Chung Hân liếc m Chung Tình, sau đó liền hít một hơi thật sâu, dùng sức đẩy cửa ra, đi vào.

Chung Tình nhìn Chung Hân đi vào, sau đó cô mới đi theo Chung Hân, từng bước từng bước đi vào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 749: Dịch Giải, Em Yêu Anh! [10]

Chung Tình nhìn Chung Hân đi vào, cô mới đi theo phía sau Chung Hân, từng bước một tiêu sái đi vào.

Cô thấy Chung Hân là đang kích động, kỳ thật cô cũng thực kích động, ngấm ngấm kích động, nhưng cũng ẩn giấu một chút hâm mộ.

Đúng vậy, là hâm mộ.

Trước đây, lúc Trác Nhiên thay đổi biện pháp lấy lòng chị Hai, cô luôn đứng ở một bên, thản nhiên nhìn, chưa bao giờ hâm mộ.

Giả như Trác Nhiên vào đêm giao thừa, mang theo chị Hai đi bắn pháo hoa, còn ôm chị Hai, ở trước đám đông, hôn một cái.

Trong mắt cô, cũng không có cảm giác gì quá lớn.

Dù sao cô cũng cảm thấy, chính mình không cần.

Nhưng mà hiện tại, cô lại phát hiện, chính mình cư nhiên..... Có một chút khát vọng như vậy..... Khát vọng, Thiếu tướng, cũng sẽ cho bản thân mình một sự kinh hỉ như vậy.

Đột nhiên lúc này, cô nhìn bóng dáng Chung Hân, có chút nhớ nhung nghĩ về Thiếu tướng..... Tối nay, anh sẽ trở lại sao?

Cánh môi cô hơi cong lên, rạp hát này rất lớn, lớn nhất thành phố X, cho nên, bọn họ đứng ở dãy cuối cùng, căn bản nhìn không rõ phía trước rốt cuộc là tình huống như thế nào, Chung Hân cất bước đi rất chậm, Chung Tình cũng đi rất chậm.

Không khí bên trong nhà hát rộng lớn, tựa hồ trong nháy mắt kia, có hơi ngưng kết lại.....

“Hà tiểu thư, đại thái thái của đại thiếu Trác gia cùng Thiếu tướng phu nhân đã tiến vào rạp hát.”

“Vậy đại công tử Trác gia cùng đào kép kia đâu?”

“Bọn họ vẫn ở bên trong, chưa từng rời đi.”

“Thật sự là quá tốt, tiểu thư, bởi vậy, Thiếu tướng phu nhân cùng đại thái thái Trác gia chắc chắn là muốn chị em trở mặt thành thù!” Tiểu Vân nghe người đến bẩm báo, nhin không được cũng hưng phấn nói.

“Uhm.” Hà An Viện nghe nói như vậy, nhất thời nhếch mép, trên môi nở nụ cười mang hàm ý châm chọc, lần này, nước chảy thành sông, toàn bộ trời cho, cô muốn xem, bọn họ chị em tình thâm ý trọng như vậy, có thể ngày hôm sau, còn tay trong tay dạo phố du ngoạn hay không, đem đôi phương xem trọng như sinh mệnh của mình hay không!

Cô - Chung Tình khiến chính mình mất đi người cậu, như vậy, cô cũng muốn làm cho Chung Tình mất đi thứ cô ta quan tâm nhất!

Mất đi một người, là chuyện rất thống khổ.

Loại thống khổ này, cô chỉ cần chờ một chút, sẽ thật sâu cảm nhận được rồi!

Cho dù Thiếu tướng trăm ngàn lần dung túng Chung Tình, sủng ái Chung Tình, muốn cho cô ta cả thế giới, nhưng cô thực sự muốn xem, lúc này đây, Thiếu tướng đang ở Bắc Bình, như thế nào cho phải?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 750: Dịch Giản, Em Yêu Anh! [11]

Cho dù Thiếu tướng trăm ngàn lần dung túng Chung Tình, sủng ái Chung Tình, muốn cho cô ta cả thế giới, nhưng cô thực sự muốn xem, lúc này đây, Thiếu tướng đang ở Bắc Bình, như thế nào cho phải?

“Tiểu Vân, đợi lát nữa theo ta cùng đi gặp cậu, đem việc này nói cho cậu biết, cậu khẳng định sẽ rất vui.” Hà An Viện suy nghĩ một chút, nghiêng đầu, biểu tình có chút đau lòng: “Cậu vẫn rất thương yêu ta..... Hiện tại ông ấy tứ chi đều bị phế bỏ, cả đời chỉ có thể nằm trên giường, trong lòng chắc chắn rất không vui, mấy ngày nay cũng không ăn không uống, ta có chút lo lắng cho ông ấy.”

“Vâng, tiểu thư.” Tiểu Vân vội vàng đáp lại: “Tiểu thư..... Ngươi tiên sinh biết sự việc này, khẳng định sẽ rất vui..... Sợ là đại thái thái biết cũng sẽ thật cao hứng Tiểu thư, lúc này đây sự tình an bài cũng xong rồi, Chung tiểu thư khẳng định là trốn không thoát !”

“Hừ, lần trước vốn là muốn chụp Thiếu tướng cùng phụ nữ khác, thật không ngờ đi ra cũng là cô ta, lúc này đây ta dày công thăm dò cùng quan sát tỉ mỉ, bọn họ khẳng định là không có biện pháp gì !”

Hà An Viện nói mà mặt tươi như hoa, trong lòng cô, sự việc lúc này, đúng là không chút sơ hở nào rồi!

Cô chỉ cần, chờ, xem kịch vui tiếp theo.....

.....

Ánh mắt Chung Hân, chớp cũng không dám chớp hướng về bên trong, cô ngừng lại rồi thở nhẹ, chính là toàn thể giới đều như đang rời xa chính mình.

Chung Hân vừa đi tới, vừa cảm thấy đáy lòng có chút hoảng loạn, nói không nên lời vì cái gì sẽ có loại kích động này, cô nhìn về phía trước, giống như thật sự có bóng người ở nơi đó, ánh sáng nhàn nhạt, bao phủ.

Cô cất bước nhanh hơn, từng bước một tiêu sái đi qua, nhưng đang lúc cô đi đến, cả người lại đột nhiên đứng im bất động .

Chung Tình thấy thần thái Chung Hân như vậy, hết sức hoài nghi nói:“Chị hai, làm sao vậy?”

Chung Hân không trả lời, Chung Tình nhanh chóng cất bước đi lên trước, cô phát hiện thần thái Chung Hân, nhìn không được tốt lắm, đáy lòng có chút lo lắng nói:“Chị Hai, chẳng lẽ không phải Trác Nhiên sao?”

Chung Hân không đáp lời, khuôn mặt lại hơi xấu hổ đỏ bừng lên, Chung Tình chạy tới bên cạnh Chung Hân, theo ánh mắt Chung Hân nhìn qua.

Chỉ nhìn thấy một người đàn ông, mặc một thân tây trang màu trắng, vẻ mặt thực sự có vài phần mệt mỏi, tựa vào trên chỗ ngồi, nhắm mắt lại, tựa hồ đang ngủ.

Toàn thân anh, lộ ra hơi thở thản nhiên mà lạnh lùng, mang đến cho người ta một loại cảm giác như gần như xa.

Chung Tình chớp chớp đôi mắt, có chút không thể tin nổi mở miệng, kêu:“Thiếu tướng.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 751: Dịch Giản, Em Yêu Anh [12]

Chung Tình trợn tròn mắt, có chút không thể tin nổi mở miệng, kêu: “Thiếu tướng.....”

Sao lại là anh?

Chung Tình theo bản năng liền nghiêng đầu nhìn Chung Hân, chị Hai mới vừa rồi vẫn còn chờ mong Trác Nhiên, mà cô chưa bao giờ từng ảo tưởng, người ở tại chỗ này, sẽ là Thiếu tướng, đáy lòng chưa bao giờ tồn tại một chút chờ mong, cho nên đến hiện tại, đã tràn đầy rung động.

Dịch Giản nghe được âm điệu này, mặt mày nhuộm đầy khuôn mặt, anh chậm rãi mở con ngươi, nghiêng người, nhìn thấy là Chung Tình, mới chậm rãi đứng lên.

Lông mày anh, hơi cau lại, như là gặp một sự việc gì phiền toái.

Bước chân của anh, trước sau như một tao nhã mà lại thông dong, từng bước một, thông thả tiêu sái đến trước mặt cô.

Chung Tình vẫn không ngừng chớp mắt, ba ngày không gặp được người đàn ông này, liền như vậy đứng trước thân thể của cô, trông mắt anh, sâu không thấy đáy, yên tĩnh không tiếng động nhìn chăm chú vào cô.

Chung Tình nhìn mặt anh.

Vẻ xinh đẹp mềm mại này khiến cho người ta không thể nhìn gần, đàn ông không thể bố trí phòng vệ, giờ này khắc này, đáy mắt lưu chuyển đều là thâm tình, rợn rợn nhốn nháo phản chiếu thân ảnh của cô.

Cô theo đáy mắt anh, thấy được cô chân thật nhất, rõ ràng nhất hiện hữu.

Chung Tình không dời tầm mắt, chỉ có thể bình tĩnh nhìn anh.

Giống như bị mê hoặc.

Nhìn gương mặt tinh mỹ như điêu khắc của Dịch Giản, trong đầu Chung Tình bỗng nhiên trống rỗng, thật lâu, cũng không mở miệng được, không nói được lời nào.

“Đến đây?”

Anh vươn tay, thói quen định đem cô ôm vào trong lòng, hơi thở quen thuộc, từng chút một nhuộm dần toàn thân Chung Tình, cô nghe được thanh âm của anh, trầm thấp nhu hoãn, ở bên tai mình, từ từ khuếch tán.

Tim Chung Tình, không hiểu sao nhanh chóng nhảy lên một cái, cô há hốc mồm, hơn nửa ngày, mới cứng rắn bật ra được một câu: “Như thế nào lại là anh?”

Dịch Giản chậm rãi vươn tay, xem như bên cạnh không có người tay nâng cằm Chung Tình lên, khóe mắt hẹp dài, xuất hiện một chút cảm xúc tưởng niệm cùng một mối hỗn tạp mà vi diệu.

“Như thế nào..... Mất hứng, khi nhìn thấy anh sao?” bạn nào muốn đọc trước full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

“Không phải.....” Chung Tình lắc lắc đầu, không tự chủ được nhú nhú mày, cô vẫn nghĩ đến sự lãng mạn như vậy, sẽ chỉ là Trác Nhiên dành cho chị Hai, lại chưa bao giờ nghĩ tới, giờ khắc này lại đến với mình.

P/s: Ngượng ngùng, ngủ trễ, hiện tại bắt đầu đánh chữ Cập nhật, nảy sinh sự kinh hỉ mới, chu công ca ca quá yêu ta rồi ! Vẫn lôi kéo ta ồn ào tranh cãi.... Ha ha ~

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 752: Dịch Giản, Em Yêu Anh! [13]

“Không phải.....” Chung Tình lắc lắc đầu, không tự chủ được nhú nhú mày, cô vẫn nghĩ đến sự lãng mạn như vậy, sẽ chỉ là Trác Nhiên dành cho chị Hai, lại chưa bao giờ nghĩ tới, giờ khắc này lại đến với mình, lông mi của cô, phủ đầy một tầng sương mù, nói: “Anh không phải nói..... Đêm nay mới trở về sao?”

Dịch Giản nhìn chăm chăm vào đôi mắt Chung Tình, dung nhan này, thời điểm chính mình ở Bắc Bình, nhớ rất lâu, rất lâu, cho tới nay, anh cảm thấy sự tự chủ của bản thân mình lớn, mà lại nhớ nhung đến mức như vậy, nhưng cô một người vô tâm, điện thoại cũng là anh cố tình mở đầu trước, rốt cuộc tại cái nơi phương Bắc kia điên cuồng ngốc không nói nổi nữa.

Anh cấp tốc muốn trở lại nơi này, trở lại nơi có sự tồn tại của cô.

Giờ này khắc này, cô đứng ở trước mặt mình, đáy mắt mang theo sự rung động cùng kinh hỉ nồng đậm, đây là vẻ mặt anh cực kì thích của cô.

Anh vươn tay, chậm rãi vuốt ve chiếc cằm của cô, từng chút một vuốt ve: “Uhm, trở lại trước thời hạn.”

Đôi mắt Chung Tình nhìn về Dịch Giản không chớp mắt, cô cẩn thận chăm chú nhìn, cô cảm thấy ba ngày không gặp, người đàn ông này, tựa hồ cũng có mị lực Trong đôi mắt anh, như là ẩn dấu một khối nam châm, thiếu chút nữa đem linh hồn của chính mình đều hút vào.

Cô nhìn hình ảnh phản chiếu chính mình trong mắt anh, toàn thân trên dưới, sinh ra một loại mơ hồ huyền cảm.

Trong nhà hát rộng lớn, thực yên tĩnh.

Chung Hân đứng ở một bên, môi mỉm cười, nụ cười ngọt ngào mang theo hàm ý chúc phúc, nhưng cũng ẩn chứa một chút mất mát.

Không phải Trác Nhiên sao..... Thật sự là đáng tiếc

“Vì cái gì?”

Chung Tình đột nhiên mở miệng, nhẹ giọng lầm bầm.

Sau khi cô hỏi ra, mới biết được chính mình rốt cuộc hỏi một vấn đề như thế nào, cô cơ hồ nghe được đáy lòng mình dâng lên cảm giác khẩn trương, cô tựa hồ cảm giác toàn thân mình đều ướt đầm mồ hôi.

“Xong việc rồi, liền trở lại” Anh dường như không có việc gì, phong đạm vân thanh trả lời.

Chung Tình chậm rãi lắc lắc đầu, cô cố chấp nhìn vào mắt anh, từng chút một cũng không chịu bỏ qua, trái tim của cô đập càng lúc càng nhanh, cô cố chấp như một đứa bé, lại một lần nữa mở miệng hỏi.

“Vì cái gì, muốn trước tiên trở về.....”

Dịch Giản nhìn ánh mắt Chung Tình như của một đứa trẻ, đột nhiên mỉm cười, tao nhã thông thả, đáy mắt anh, rốt cuộc nhìn không thấy từng giọt từng giọt vẻ lo lắng cùng lạnh lùng, giống như ánh mặt trời trong phút chốc, tràn ngập khắp thế giới của anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 753: Dịch Giản, Em Yêu Anh![14]

Dịch Giản nhìn ánh mắt Chung Tình như của một đứa trẻ, đột nhiên mỉm cười, tao nhã thông thả, đáy mắt anh, rốt cuộc nhìn không thấy từng giọt từng giọt vẻ lo lắng cùng lạnh lùng, giống như ánh mặt trời trong phút chốc, tràn ngập khắp thế giới của anh.

“Anh nhớ em”

Đột nhiên, âm điệu của anh dần dần mất hẳn.

Hô hấp của anh, bị cô chiếm lấy.

Cô nhẹ nhàng nhón mũi chân, hai tay vòng quanh cổ anh, dán chặt vào người anh, cánh môi mềm mại, lấp kín môi anh.

Vóc dáng anh rất cao, cô lại rất thấp, hôm nay khả năng vì đi dạo phố, lại mang giày đế bằng, cho nên vóc dáng càng thấp, như là một con gấu Koala treo trên người anh, cô ra sức với tới cánh môi của anh, hôn, đem sức lực toàn thân cô đều giao phó cho Thiếu tướng, anh bị cô kéo đến mức hô hấp có chút khó chịu .

Vươn tay, bám trụ thắt lưng cô, đem cô bế đứng lên, bắt buộc cánh môi cô rời khỏi cánh môi mình.

Anh ngẩng đầu, nhìn người phụ nữ nhỏ bé bị chính mình ôm cao lên, đáy mắt mang theo sự bồn chồn nồng đậm, cố gắng kìm nén sinh dục lực, ần

chứa nồng đậm bất mãn:“..... Dẫn..... Dụ anh?”

Chung Tình nhìn xuống anh, khuôn mặt nhỏ nhắn đều đã đỏ bừng , cô theo ánh mắt Dịch Giản nhìn qua, ý thức được còn có chị Hai, mặt lại đỏ bừng, nhón một mảnh, Chung Hân lại che miệng nở nụ cười, đưa lưng về phía bọn họ ngồi ở nơi rất xa nói:“Chị bất kể cái gì cũng chưa nhìn thấy.....”

Chung Tình cúi đầu, bắt gặp vẻ mặt vui sướng thường thức khi người khác gặp họa của Dịch Giản, nhất thời cũng không để ý cúi đầu, ôm đầu anh, lấp kín cánh môi anh, trần trọc mút, đem hô hấp trong miệng anh, đều hút sạch sẽ.

Anh tất nhiên là thản nhiên đón nhận, ôm cô, ngẩng đầu, quán quanh đầu lưỡi của cô, đưa vào miệng mình, quán quýt, triền miên , từng đợt rét run trên người, nhanh chóng lan tràn .

Cô hôn đến mức thấy đầu lưỡi bắt đầu đau, anh lại vẫn không chịu buông ra, tay cô, thủ sẵn ở anh đầu, hướng về phía sau anh trốn tránh, vừa lúc đem ngực mình, lộ ra trước mặt anh, anh cũng không keo kiệt, cách lớp quần áo, liền cắn, Chung Tình thấp giọng thì thầm:“Thiếu tướng..... Chị Hai còn ở đây..... Anh mau thả em xuống”

Anh không hé răng, lại thuận theo lời của cô, đem cô chậm rãi thả xuống dưới, cái đầu nho nhỏ của cô, vừa lúc dán vào ngực anh, anh thở phì phò, ôm ngón tay cô, hơi hơi có chút run run .

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 754: Dịch Giản, Em Yêu Anh! [15]

“Không phải.....” Chung Tình lắc lắc đầu, không tự chủ được nhúu nhúu mày, cô vẫn nghĩ đến sự lãng mạn như vậy, sẽ chỉ là Trác Nhiên dành cho chị Hai, lại chưa bao giờ nghĩ tới, giờ khắc này lại đến với mình, lông mi của cô, phủ đầy một tầng sương mù, nói:“Anh không phải nói..... Đêm nay mới trở về sao?”

Dịch Giản nhìn chăm chăm vào đôi mắt Chung Tình, dung nhan này, thời điểm chính mình ở Bắc Bình, nhớ rất lâu, rất lâu, cho tới nay, anh cảm thấy sự tự chủ của bản thân mình lớn, mà lại nhớ nhung đến mức như vậy, nhưng cô một người vô tâm, điện thoại cũng là anh cố tình mở đầu trước, rốt cuộc tại cái nơi phương Bắc kia điên cuồng ngốc không nói nổi nữa.

Anh cấp tốc muốn trở lại nơi này, trở lại nơi có sự tồn tại của cô.

Giờ này khắc này, cô đứng ở trước mặt mình, đáy mắt mang theo sự rung động cùng kinh hỉ nồng đậm, đây là vẻ mặt anh cực kì thích của cô.

Anh vươn tay, chậm rãi vuốt ve chiếc cằm của cô, từng chút một vuốt ve:“Uhm, trở lại trước thời hạn.”

Đôi mắt Chung Tình nhìn về Dịch Giản không chớp mắt , cô cẩn thận chăm chú nhìn, cô cảm thấy ba ngày không gặp, người đàn ông này, tựa hồ cũng có mị lực Trong đôi mắt anh, như là ẩn dấu một khối nam châm, thiếu chút nữa đem linh hồn của chính mình đều hút vào.

Cô nhìn hình ảnh phản chiếu chính mình trong mắt anh, toàn thân trên dưới, sinh ra một loại mơ hồ huyền cảm.

Trong nhà hát rộng lớn, thực yên tĩnh.

Chung Hân đứng ở một bên, môi mỉm cười, nụ cười ngọt ngào mang theo hàm ý chúc phúc, nhưng cũng ẩn chứa một chút mất mát.

Không phải Trác Nhiên sao..... Thật sự là đáng tiếc

“Vì cái gì?”

Chung Tình đột nhiên mở miệng, nhẹ giọng lầm bầm.

Sau khi cô hỏi ra, mới biết được chính mình rốt cuộc hỏi một vấn đề như thế nào, cô cơ hồ nghe được đáy lòng mình dâng lên cảm giác khẩn trương, cô tựa hồ cảm giác toàn thân mình đều ướm đầm mồ hôi.

“Xong việc rồi, liền trở lại” Anh dường như không có việc gì, phong đạm vân thanh trả lời.

Chung Tình chậm rãi lắc lắc đầu, cô cố chấp nhìn vào mắt anh, từng chút một cũng không chịu bỏ qua, trái tim của cô đập càng lúc càng nhanh, cô cố chấp như một đứa bé, lại một lần nữa mở miệng hỏi.

“Vì cái gì, muốn trước tiên trở về.....”

Dịch Giản nhìn ánh mắt Chung Tình như của một đứa trẻ, đột nhiên mỉm cười, tao nhã thông thả, đáy mắt anh, rốt cuộc nhìn không thấy từng giọt từng giọt vẻ lo lắng cùng lạnh lùng, giống như ánh mặt trời trong phút chốc, tràn ngập khắp thế giới của anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 755: Giản, Em Yêu Anh![16]

Editor: May

Dịch Giản nhìn vẻ mặt đáng yêu của cô, vẫn cười với cô, tươi cười như vậy, như là nam châm, giống như hút Chung Tình vào, tim Chung Tình nhảy thành thạch, có một lần không thuận theo không quấy nhiễu hỏi: “Anh nói, nói đi, vì sao lại chọn nơi này? Nơi này có cái gì tốt?”

Dịch Giản nhìn Chung Tình, thần sắc có chút hoảng hốt, hồi lâu, mới hỏi lại: “Em đoán đi?”

Vì sao lại chọn nơi này?

Cho tới nay, anh cũng không bước vào loại nơi bướm hoa này.

Phiền chán nơi này.

Giữ mình trong sạch, là thói quen anh đã dưỡng thành vào gần đây, chỉ là hôm nay lúc xuống xe lửa, thấy được người quen thuộc, chính là Trác Nhiên.

Anh cũng không quá mức để ý, chỉ là ít nhiều đáy lòng có chút không thoải mái, suy nghĩ một chút người đàn ông nào biết được người đàn ông khác nhìn trộm vợ của mình, có thể đáy lòng thoải mái chứ?

Tự nhiên là có xe đã chờ đợi mình, Từ Ngang phân phó người đặt những thứ này ở trên xe, anh liền khẩn cấp muốn về nhà họ Dịch.

Ai biết đi tới nửa đường, đúng lúc lại đụng phải Trác Nhiên, anh ta đứng ở ven đường, mua một bó hoa tươi, là loại xen lẫn hoa hồng và bách hợp, anh liền nghiêng đầu nhìn một chút, đàn ông tặng hoa phụ nữ ư?

Hình như là như vậy Lúc ở nước ngoài cũng là tặng như vậy, nhất thời, anh cũng nhịn không được để cho Từ Ngang ngừng xe, sau đó đợi cho Trác Nhiên rời đi, mới bảo Từ Ngang tiến đến cửa hàng bán hoa mua hoa.

Anh ở lại trong xe, tất nhiên là không có ý nghĩa, liền nhìn chăm chăm Trác Nhiên, Trác Nhiên lên xe, rời đi, anh lại nhìn thấy có người lén lút đi theo sau xe anh ta.

Chỉ cần liếc mắt một cái, Dịch Giản liền biết..... khẳng định là đang theo dõi.

Dịch Giản không phải người tốt, vẫn luôn cảm thấy không cần quá để ý, liền để cho chính mình đừng nghĩ nhiều như vậy, ai ngờ lại nhìn thấy xe Trác Nhiên quẹo vào phương hướng không phải lái về phía nhà họ Trác, mà là lái về phía sông Hoài.

Nhú mi..... Trầm tư.

Nhưng cũng chỉ là nghĩ mãi không thông.

Đúng lúc Từ Ngang mua hoa trở về, Dịch Giản liền phân phó Từ Ngang đi theo sau xe Trác Nhiên.

Lúc ấy anh thật không nghĩ nhiều lắm, chỉ là tò mò, hiếu chi, phía sau Trác Nhiên có người theo dõi, rõ như lòng bàn tay cũng tốt hơn.

Ai ngờ, lại nhìn thấy Trác Nhiên dừng xe ở cửa rạp hát, ngoài cửa đứng một cô gái, nhìn thấy Trác Nhiên lập tức nghênh thân đi lên, ôm cánh tay Trác Nhiên, hôn lên trên mặt anh ta.

Hóa ra, lại là quẩn quít với cô gái phong trần trong rạp hát này.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 756: Giản, Em Yêu Anh![17]

Editor: May

Hóa ra, lại là quẩn quít với cô gái phong trần trong rạp hát này.....

Lúc đầu, Dịch Giản không có cách nhìn gì quá lớn với Trác Nhiên, ở thời đại này, rất nhiều đàn ông dạo chơi khắp các trường hợp phong hoa tuyết nguyệt, dây dưa không rõ cùng một chỗ với bao nhiêu người phụ nữ, mà thật ra bao nhiêu người phụ nữ đều biết người đàn ông của mình trộm tình ở bên ngoài, nhưng đại đa số cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đây cũng là đặc sắc hiện tại của Trung Quốc.

Phụ nữ tốt không lấy hai chồng, mà đàn ông lại có thể ba vợ bốn nàng hầu.

Thật ra, từ lúc nhỏ, anh chính là biết điều này, trong tiềm thức, anh cũng không phải rất bài xích những thứ này.

Cũng không phải anh là người đàn ông rất ba tâm hai ý, mà là anh cảm thấy thế giới này, chuyện này..... quá mức bình thường, quá mức bình thường.

Nhất là trong gia đình lớn, vợ bé của mình càng nhiều, đại biểu cho chính mình càng có địa vị.

Nhưng, khi anh gặp được Chung Tình, anh liền thay đổi rất nhiều suy nghĩ.

Cả đời, chỉ cần một cô gái, đó chính là cô ấy, làm vợ của mình, liền thỏa mãn.

Cũng không phải anh rất thanh cao, mà là, chỉ có thể nói, không phải yêu, không đủ yêu..... Nếu thật sự yêu sao có thể dễ dàng tha thứ đáy mắt mình còn có thể tồn tại thêm một người khác?

Anh nghĩ, một người, tâm dù lớn thế nào, cũng chỉ có một, chứa một người, duy nhất một người, sẽ không thay đổi .

Từ nhỏ, mẹ anh liền giáo dục anh, làm chuyện gì, đều phải kiên trì bền bỉ, kiên trì tới cùng.

Anh xem qua rất nhiều tình yêu, đều là bỏ dở nửa chừng, mà anh không cần làm người như vậy, nếu yêu, vậy thì yêu triệt triệt triệt để để!

Kiểu cách cũng được, tuyệt hảo cũng được, nhưng..... đây chung quy chính là anh làm một người chân thành với tình yêu của chính mình, hôn nhân của chính mình.

Cả đời nhất thế một đôi người.

Đó là kết cục anh theo đuổi.

Từ Ngang cũng thấy được Trác Nhiên, nhin không được nhắc nhở nói với Dịch Giản: “Thiếu tướng..... Trác tiên sinh đây đưa không rõ với đào kép trong này, thiếu tướng muốn đi ngăn cản không?”

Dịch Giản chậm rãi lắc lắc đầu, ngăn cản làm cái gì? Mỗi người có mỗi phương thức sống của chính mình, hiện tại ngăn trở đào kép này, ai có thể đảm bảo được, sẽ có sinh ra đào kép kế tiếp hay không?

Chỉ là khi Dịch Giản nhìn thấy gương mặt cô gái kia, đáy lòng cả người, liền bắt đầu thay đổi theo.....

Là một người chưa từng gặp qua, nhưng dáng dấp lại rất giống Chung Tình

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 757: Giản, Em Yêu Anh! [18]

Editor: May

Là một người chưa từng gặp qua, nhưng dáng dấp lại rất giống Chung Tình

Thần vận, dung mạo, khí độ, đều rất giống..... Khó trách sẽ mê hoặc Trác Nhiên đến thần hồn điên đảo như vậy.

Sợ chính là cho rằng người phụ nữ này thành thế thân đi.

Anh nhìn bọn họ tiến vào rạp hát, đại thiếu gia nhà họ Trác tốn một khoản lớn, bao hết rạp.

Thật ra anh vốn nên rời đi, cô gái nhỏ trong nhà, có lẽ còn đang chờ anh đi.....

Ai ngờ, vừa muốn phân phó Từ Ngang quay đầu trở về, liền nghe được Từ Ngang ở một bên kinh hỉ nói: “Thiếu tướng..... Là thiếu tướng phu nhân..... Cô ấy và đại thiếu phu nhân nhà họ Trác cùng nhau tới đây”

Dịch Giản nâng mắt lên, nhìn qua, cách một khoảng cách, nhưng vẫn có thể rõ ràng cảm giác được bộ dáng rất vui vẻ của cô ở trong xe kéo.

“Thiếu tướng, sao bọn họ lại đến nơi này chứ?” Giây tiếp theo Từ Ngang liền tiếp tục hỏi, nhìn nhìn chung quanh nơi này đều là khu vực đàn ông

chiếm đa số, phụ nữ bình thường không đến Khó tránh khỏi có chút hoài nghi và kinh ngạc .

Dịch Giả nhận không được liên liên tưởng đến người đi theo dõi Trác Nhiên kia, nháy mắt liền phỏng đoán ra được một cách đại khái, sợ là có người cố ý làm cho bọn họ đến nơi này, mục đích đó là Trác Nhiên trong rạp hát này, hơn nữa Chung Tình còn đi theo.....

Dịch Giả cũng không quá để ý với chuyện của Trác Nhiên và Chung Hân, nhưng anh để ý là Chung Tình, nếu Chung Tình ở đây, Chung Hân không phải kẻ ngốc, cho dù là lâm vào tình yêu, có chút giống như là ngu ngốc không có đầu óc, nhưng chỉ cần liếc mắt nhìn đào kép kia một cái, liền sẽ biết người mà chồng mình thích, rốt cuộc là ai đi!

Những thứ này cũng không phải là trọng điểm, nằm mộng lâu như vậy, thật sự là đến lúc nên tỉnh, nhưng cũng không phải là tỉnh lại vào lúc này, sợ là nhìn thấy đào kép kia, tỷ muội tình thâm của Chung Tình và Chung Hân sẽ lọt vào đả kích đi!

Lúc trước, anh bởi vì Trác Nhiên và Chung Tình nên bức bối cãi nhau, huyền não anh bức mình, ghen khô, nhưng cũng chưa từng thẳng thắn nói ra nguyên nhân với Chung Tình, Chung Tình đến hiện tại vẫn còn không biết chính mình là vì ăn dấm chua của Trác Nhiên nên mới tức giận!

Anh chính là không muốn để cho Chung Tình biết Trác Nhiên thích cô ấy.....

Đối với cô mà nói, Trác Nhiên, Chung Hân, đều là một loại tốt đẹp, đáy lòng của anh hy vọng cô hạnh phúc, sao lại có thể nhẫn tâm phá hủy một loại tốt đẹp đó trong đáy lòng cô chứ?

Tự nhiên, thứ anh luyện tiếc phá hư, sao lại có thể dễ dàng tha thứ cho người khác đi phá hư.

Nếu chuyện của Chung Hân sáng tỏ, sợ là cũng không có lợi với quan hệ giữa mình và cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 758: Giản, Em Yêu Anh![19]

Editor: May

Nếu chuyện của Chung Hân sáng tỏ, sợ là cũng không có lợi với quan hệ giữa mình và cô.

Hiện tại Chung Tình thật vất vả mới thử bắt đầu tiếp nhận anh, cuộc sống của bọn họ quá thật rất là vững vàng, anh nghĩ, tiếp tục như vậy, không cần bao lâu, bọn họ liền có thể chân chân chính chính thổ lộ tình cảm với nhau.

Nếu giờ này khắc này, để cho chuyện Trác Nhiên lộ ra, thời gian mình vẫn cho là tình yêu hoàn mỹ, Chung Hân và Trác Nhiên cũng sẽ có kết cục khuôn sáo cũ như vậy!

Đáy lòng của cô ta, nhất định là bộc phát tuyệt vọng với tình yêu này!

Trác Nhiên chơi như thế nào, anh mặc kệ, nhưng cũng không thể phá hủy thế giới của anh và cô!

Tiếp theo..... đó chính là Chung Hân và Chung Tình, Chung Tình rất ý lại ưa thích chị hai của mình, anh không phải không biết, Chung Hân yêu rất mù quáng và tín nhiệm Trác Nhiên, anh không phải không có nhìn thấy.

Sợ là trong nháy mắt, đã kích người chồng mình yêu thích em gái mình yêu thương, đủ để cho một người phụ nữ hoàn toàn hồng mất, hoàn toàn tuyệt vọng đi!

Thay vào đó là cái gì?

Cừu hận..... cừu hận không có giới hạn!

Khổ sở là ai?

Hắn là cô đi.

Trong nháy mắt đó, Dịch Giản giống như thật sự có thể nhìn thấy biểu tình Chung Tình rơi lệ, tuyệt vọng, không tin..... Giống như quan hệ giữa bọn họ, ở trong nháy mắt đó, đều sẽ bị vĩnh viễn đẩy về phía tuyệt vọng.

Dịch Giản nghĩ nghĩ, chính là vẫn ý bảo Từ Ngang đi theo chính mình, tiến vào trong rạp hát.

Lúc đi vào, anh nhìn thấy chính là hình ảnh đông cung hoạt sắc sinh hương trình diễn kịch liệt.

Người đàn ông nhẹ nhàng nho nhã, không có che giấu, chỉ đứng nơi đó nhìn xuống từ trên cao, nhìn một màn xa xa, Từ Ngang đành phải lên tiếng khụ một tiếng, hai người nơi đó như là bị kinh hách, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Dịch Giản.

Trác Nhiên ngược lại phản ứng rất nhanh, giây tiếp theo, liền đứng dậy, sửa sang lại quần áo, ánh mắt nhìn Dịch Giản, có chút hơi trốn tránh: “Thiếu tướng, sao ngài lại tới đây?”

Dịch Giản không có hé răng, toàn thân cao thấp rất đậm mạc, hơi nâng ngón tay lên chỉ chỉ hậu đường, ý bảo Trác Nhiên rời đi.

Trác Nhiên không hiểu ý tứ Dịch Giản, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Từ Ngang ở một bên lại đã muốn thay thiếu tướng truyền lời ra một chút: “Thiếu tướng phu nhân và Trác đại thiếu phu nhân đã sắp tới nơi này, nếu

Trác đại thiếu gia không muốn để cho Trác đại thiếu phu nhân biết việc này, Trác đại thiếu gia vẫn là lảng tránh một chút đi!”-----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 759: Giản, Em Yêu Anh![20]

Editor: May

“Thiếu tướng phu nhân và Trác đại thiếu phu nhân đã sắp tới nơi này, nếu Trác đại thiếu gia không muốn để cho Trác đại thiếu phu nhân biết việc này, Trác đại thiếu gia vẫn là lảng tránh một chút đi!”

“Chung Hân? Sao cô ấy lại đến nơi này?” Trác Nhiên nhíu mi, đáy mắt mang theo một chút cảm xúc khó hiểu, kỳ quái thì kỳ quái, anh ta vẫn là nhanh chóng cúi người, kéo quần áo lộn bầy trên đất lên, đi về phía hậu đường.

.....

“Sao em lại có thể đoán được chứ.....” Chung Tình nghiêng đầu, suy nghĩ một trận, nghĩ tới nghĩ lui, lại vẫn không nghĩ ra được một kết quả, liền kéo tay áo Dịch Giản nói: “Thiếu tướng, anh liền nói cho em biết đi.....”

Dịch Giản điểm cái mũi nhỏ của Chung Tình một cái: “Vốn nghe nói xế chiều hôm nay có vở kịch hay, bao nơi này, muốn mời em xem, ai ngờ diễn viên hát hí khúc đột nhiên xuất hiện ngoài ý muốn, cho nên..... làm cho em tiếc nuối.”

Chung Tình nghe được mấy lời này, hơi có chút mất mát, hóa ra không thể xem Thật sự là vận khí không tốt, thật vất vả anh mới cho cô một

lần kinh hỉ, còn không thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh kinh hỉ xong, chỉ là, cũng không quan hệ, anh đã trở lại, còn trở lại sớm, cô đã thực thấy đủ, nhất thời Chung Tình nghiêng đầu hỏi Dịch Giản: “Vậy tiếp theo chúng ta đi làm cái gì?”

Dịch Giản chỉ nhìn Chung Tình, không nói gì.

Chung Tình chỉ cho là Dịch Giản bởi vì không có để cho chính mình xem diễn, đáy lòng đang khổ sở, nhất thời liền vươn tay, nắm chặt tay Dịch Giản, mở miệng nói: “Diễn thì có cái gì hay để xem..... em cũng không phải rất thích xem diễn Có anh ở cùng em là được rồi.”

Vì thế, Dịch Giản một phen ôm cô vào trong lòng, hô hấp cực nóng thổi đến bên tai của cô, thân thể Chung Tình cứng đờ, ngay sau đó liền mềm nhũn, rúc vào trong lòng anh, cánh môi không thể ức chế cong lên: “Anh còn chưa nói..... Kế tiếp chúng ta đi làm cái gì, không bằng về Cố Viên đi.”

Dịch Giản ngưng mắt nhìn Chung Tình, một hồi rất lớn, liền khẽ gật đầu, dẫn đầu dắt tay cô, lúc này Chung Tình mới mở miệng nói với Chung Hân: “Chị hai, hôm nay có thể không xem diễn được, chúng ta về Cố Viên đi.”

Chung Hân vốn định cự tuyệt, Chung Tình lại không thuận theo nói: “Chị hai..... chị ở đây bồi em một lúc, buổi tối để cho thiếu tướng đưa chị về nhà họ Trác, ngày mai Trác Nhiên mới trở về mà, chị gấp cái gì!”

Chung Hân chối từ không xong, liền cũng đi theo Chung Tình và Dịch Giản rời đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 760: Giản, Em Yêu Anh![21]

Editor: May

Chung Hân chối từ không xong, liền cũng đi theo Chung Tình và Dịch Giản rời đi.

Chung Hân và Chung Tình trước ra rạp hát, Dịch Giản đứng ở cuối cùng, lúc đi tới cửa, anh lại đột nhiên dừng bước chân, vô thanh vô tức nhìn thoáng qua phía sau rạp hát.

Trác Nhiên bên trong sau khi nhìn thấy bọn họ vội vàng rời đi, lúc này mới chậm rãi hô một hơi, toàn thân đều ra một tầng mồ hôi lạnh!

.....

“Cái gì? Anh nói cái gì? Thiếu tướng xuất hiện ở rạp hát? Dẫn Chung Tình và đại thiếu phu nhân nhà họ Trác đi? Điều này sao có thể? Không phải nói tận mắt đi vào là đại thiếu gia nhà họ Trác ư? Sao đi ra liền thay đổi người?”

Hà An Viện nghe người hồi báo, biểu tình cả người đều vắn vẹo lên, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?!

Cô ta nắm chặt quyền đầu, ở chỗ sâu trong đôi mắt, mang theo nồng đậm không thể tin!

Vì sao mỗi một lần, chuyện mình muốn làm, luôn không đạt được mục đích?

Thiếu tướng rõ ràng muốn đi Bắc Bình, sao liền lại trở về thành phố X?

Hà An Viện hít sâu một hơi, bởi vì tức giận, đột nhiên đứng lên, một phen hất đồ trên bàn xuống đất, dung mạo trải qua trang điểm tinh xảo, mang theo một chút hồng mắt nói không nên lời, cô cảm thấy chính mình, đều muốn sắp điên mất rồi!

“Ai có thể nói cho tôi biết, đây đến tột cùng là xảy ra chuyện gì không?! Sao thiếu tướng lại trở về! Vì sao lại trở về?!” Hà An Viện nhìn Tiểu Vân đứng ở trước mặt mình cúi đầu không dám nói lời nào, hỗn hển lại hô ra lần nữa!

Trời cao, sẽ quyến luyến một người như thế sao?

Rốt cuộc đời trước Chung Tình cô ta có phúc khí như thế nào? Đời này, vận khí tốt như vậy, được một người đàn ông chăm sóc như thế không nói, còn mỗi một lần, đều có thể phong khinh vân đậm vượt qua mỗi một lần hãm hại của cô.

Đến hiện tại, Hà An Viện lại cảm thấy chính mình khó chịu giống một tôm tép nhãi nhép, làm nhiều chuyện như vậy, đều là không làm nên chuyện gì!

Ngược lại, mỗi lần muốn cô muốn làm gì cô ta, đều sẽ phong khinh vân đậm, thuận theo tự nhiên như vậy!

Đây chính là chênh lệch sao?

Hà An Viện ngẩng đầu lên, hít thở thật sâu, những tức giận không có cách nào phát ra nơi đáy lòng, càng bộc phát nồng đậm hơn!

Chẳng lẽ đây là mệnh mà người ta nói sao?

Chung Tình trời sinh mệnh tốt, mà Hà An Viện cô trời sinh liền mệnh kém như vậy ư?

Cô ta dần dần nâng đầu lên, đáy lòng cũng là vạn phần không tin, cô ta nắm tay, nắm gắt gao, ánh mắt lóe ra ánh sáng nhàn nhạt: “Tôi không tin..... Tuyệt đối không tin đây là mệnh.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 761: Giản, Em Yêu Anh![22]

Editor: May

Cô ta dần dần nâng đầu lên, đáy lòng cũng là vụn phần không tin, cô ta nắm tay, nắm gắt gao, ánh mắt lóe ra ánh sáng nhàn nhạt: “Tôi không tin..... Tuyệt đối không tin đây là mệnh.....”

Cô ta cảm thấy hậm hực không nói nên lời nơi đáy lòng càng ngày càng nồng đậm, chính mình ôm ngực, một cổ không cam lòng và lửa giận nói không nên lời thiêu đốt hừng hực.

Đột nhiên, cảm thấy một trận mùi trong cổ họng, sau đó không khống chế được, đột nhiên liền chột cúi người, phun một ngụm máu ra.....

Tiểu Vân nhìn thấy Hà An Viện như vậy, nhất thời lập tức đi lên trước, đỡ Hà An Viện: “Tiểu thư..... Tiểu thư, cô làm sao vậy?”

Hà An Viện nhìn một bãi máu tươi trên đất, lại không có một chút phản ứng, đây là cô phun ra sao?

Cô lại có thể..... phun máu?

Tức giận

Ha ha ha..... Đột nhiên Hà An Viện ngẩng đầu lên, bắt đầu cười to, cô không biết vì sao, đáy lòng lại có một cổ xúc động, xúc động nói không nên lời, muốn hung hăng bóp chết chính mình, cho mình hai cái tát!

Đừng khẳng khẳng một mực như vậy nữa!

Đã đến nước này, đi mỗi một bước, đều làm hại là chính mình!

Đầu tiên là chính mình đã không có địa vị, bị người nhạo báng, sau đó là cậu rơi vào kết cục như thế, hiện tại lại là chính mình, rõ ràng bị tức phun máu!

Sợ là tiếp tục nữa, đó là mệnh mình cũng không còn đi!

Thân mình Hà An Viện lung lay một chút, vẫn cười không ngừng, có đau đớn sâu kín, trải rộng toàn thân của cô.

Đáy mắt của cô, giờ này khắc này chính là một mảnh mờ mịt, giật giật môi, lại không nói một câu nên lời, chỉ là có chút tâm thần không yên, theo bản năng muốn nói cái gì đó, nhưng hé miệng ra, lại vẫn là phun ra máu.

Tiểu Vân đứng ở một bên, gấp đến độ đều sắp khóc lên.

Hà An Viện lại lắc đầu, che miệng, khóc cái gì? Có cái gì tốt mà khóc?

Đồng tình cho cô sao?

Cô mới khinh thường cần bất luận kẻ nào đồng tình..... Cô theo bản năng quay đầu về một chút, nghĩ, chính mình đã tới trình độ này, sao còn lối quay về? Có người cho cô cơ hội quay về ư?

Cô từng, thật sự muốn quay đầu..... Chung Tình nói cô ta muốn rời đi, lúc đó cô, thật sự không nghĩ tới nỗi cớ tận gốc, đuổi tận giết tuyệt, cô thừa nhận, cô là bắt đứa nhỏ của cô ta..... Nhưng toàn bộ đều là bởi vì cô quá yêu thiếu tướng!

Cô không thể chịu đựng được người phụ nữ khác sinh hạ đứa nhỏ cho thiếu tướng..... Cô nghĩ tới, chỉ cần cô ta chịu đi, cô liền làm người một lần nữa, làm người thật tốt.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 762: Giản, Em Yêu Anh![23]

Editor: May

Làm người một lần nữa, làm người thật tốt.

Hai tay của cô, lây dính hai mạng người, Dịch Hân, đứa nhỏ của thiếu tướng..... Ở bên trong cảnh trong mơ, cô đều từng mơ thấy bọn họ lấy mạng của cô.....

Cô từ trong mắt Chung Tình, thấy được cừu hận..... Cô không biết có phải cô ta biết cô hại chết đứa nhỏ của cô ta hay không, nhưng cô lại biết, Chung Tình sẽ không bỏ qua cho cô.....

Sau lại, cô không có cách nào, chỉ có thể bị động một lần rồi một lần đi theo tranh đấu với Chung Tình.....

Đấu đến bây giờ, cuối cùng là hại người hại mình..... Nổi giận, thiếu kiên nhẫn, hại chính mình.....

Hà An Viện hé miệng cười, bật cười run rẩy, cười cười, bên môi thong thả chậm rãi chảy ra một chút vết máu.....

=====

=====

Cố Viên.

Dịch Giản, Chung Tình và Chung Hân xuống xe, lúc bước vào Cố Viên, thấy được một phòng tràn đầy hoa tươi, bách hợp, hoa hồng, phong tin tử, ngọc đình hương, còn có một ít loại Chung Tình không biết.

Bên trong tràn ngập mùi hoa nồng đậm, Chung Tình lấp bắp kinh hãi, Chung Hân đứng ở một bên nhìn một phòng hoa này, cũng sửng sốt một chút theo, theo bản năng mở miệng nói: “Đây đều là thiếu tướng mua tặng cho em sao? Chị cũng chưa từng nhìn thấy có ai tặng hoa, lại tặng cả một phòng!”

Chung Tình chỉ kinh ngạc nhìn chăm chăm hoa trước mặt, đáy lòng một trận chua xót một trận ngọt ngào, cảm thấy có chút không thể tin nổi, hóa ra, kinh hỉ anh cho cô, ở Cố Viên.....

“Thích không?”

Không biết từ khi nào, Dịch Giản đã muốn đứng ở phía sau Chung Tình, vươn tay, ôm cô vào trong lòng của mình, ở bên tai của cô, thấp giọng hỏi.

Chung Tình không ngừng gật đầu, cô tất nhiên là rất thích thú.

Dịch Giản không có hé răng, chỉ là hô hấp càng ngày càng trầm trọng, Chung Tình chỉ cho là anh có suy nghĩ về mặt nào đó, gương mặt cũng càng ngày càng đỏ lên theo, thật ra đáy lòng của cô làm sao không nghĩ đến, cô là một đứa nhỏ bị anh chiều hư, hiện tại mỗi đêm không có anh ôm, cô liền ngủ không yên, ban đêm hai ngày này, cô tranh ở trên giường luôn lăn qua lộn lại, trong đầu suy nghĩ liên tục.

Cô cúi đầu, toàn thân có chút nóng, cảm giác được Dịch Giản ở chính mình bên người hô hấp càng ngày càng nặng, cô sợ tới mức có chút ngừng hô hấp lại.

Nhẹ giọng hô một câu: “Thiếu tướng.....”

“Hửm?” Âm điệu của anh rất nhẹ chậm, chỉ đáp một tiếng nhàn nhạt, lực độ ôm cô, lại buông lỏng từng chút một.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 763: Giản, Em Yêu Anh![24]

Editor: May

“Hừm?” Âm điệu của anh rất nhẹ chậm, chỉ đáp một tiếng nhàn nhạt, lực độ ôm cô, lại buông lỏng từng chút một.

Chung Tình theo bản năng cọ cọ trong lòng anh, lại cảm giác được thân thể anh lay động một chút, còn cùng với một trận ho khan, Chung Tình quay đầu nhìn qua, lại nhìn thấy sắc mặt Dịch Giản tái nhợt dọa người, anh vươn tay, ôm lỗ mũi, vẫn không ngừng ho.

“Thiếu tướng, anh làm sao vậy?” Sắc mặt Chung Tình lập tức trắng bệch, cô vươn tay, vội vàng đỡ Dịch Giản, làm cho anh tựa vào trên vai mình, âm điệu đều có chút biến dạng theo: “Từ Ngang..... Chị hai, thiếu tướng anh ấy..... không đúng, bác sĩ, nhanh lên gọi bác sĩ.....”

Lời của cô, nói đều là đứt quãng.

Từ Ngang và Chung Hân vốn đều rời khỏi phòng, đều để hoàn cảnh nơi này lại cho hai người, nhưng lại nghe được giọng nói bối rối của Chung Tình, trong nháy mắt Từ Ngang như là nghĩ tới cái gì, miệng phun ra hai chữ: “Không xong!” Sau đó đột nhiên đẩy cửa ra, quả nhiên nhìn thấy Dịch Giản đã muốn xụi lơ ở trong lòng Chung Tình, không ngừng ho khan, toàn thân đều run rẩy.

“Từ Ngang..... Thiếu tướng anh đây là làm sao vậy?” Nước mắt Chung Tình rơi xuống từng giọt, hai tay cô gắt gao ôm Dịch Giản, hoang mang lo sợ.

“Thiếu tướng phát bệnh Quên mất, những thứ phấn hoa này không tốt với bệnh hen suyễn, dễ dàng khiến cho phát bệnh!” Từ Ngang vội vàng đi lên trước, mở cửa sổ ra, sau đó cúi người, công Dịch Giản lên, đi lên trên lầu.

Đây là lần đầu tiên, Chung Tình trơ mắt nhìn anh phát bệnh.

Cô chưa bao giờ biết, một người đàn ông cường thế, một người đàn ông không gì không làm được ở đáy mắt cô, lại có thể cũng có thời khắc yếu ớt như thế.

Cô rõ ràng nghe được đáy lòng của mình, bắt đầu khởi động một tầng lại một tầng, sợ hãi vĩnh viễn không có tận cùng.

Cô nhìn Dịch Giản được Từ Ngang công lên lầu, theo bản năng cũng muốn đi lên theo, nhưng là run rẩy đi hai bước, lại cảm thấy chân mềm, nhất thời không có đứng vững, liền mềm nhũn ngã ở trên đất.

Toàn thân cô đều run rẩy, vịn tay vịn cầu thang, dùng sức đứng lên, cánh môi đều run rẩy, đáy mắt của cô đều là thần thái thất kinh, một đôi mắt giống như mất đi tiêu cự.....

Bên tai của cô, còn có hô hấp cực nóng vừa rồi của người đàn ông, cô không nghe được tiếng la quan tâm của Chung Hân, chỉ mờ mịt đi lên lầu, vài lần thiếu chút nữa ngã sấp xuống từ trên cầu thang.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 764: Giản, Em Yêu Anh! [25]

đang cập nhật

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 765: Giản, Em Yêu Anh![26]

Chung Tình ra lệnh như vậy, những người hầu tất nhiên là không dám cự tuyệt, chỉ trong nháy mắt, liền bị người đều rồi rút ôm ra ngoài, xử lý xong.

Lúc này Chung Tình mới chậm rãi lên lầu, Tần Diệp đứng ở nơi đó, biểu tình có chút xấu hổ: “Chung Tình..... Tôi không phải đang trách cứ cô, chỉ là..... Giản anh thật sự không thể lay dấn những phần hoa đó, chút ít thì không có việc gì, nhưng một phòng này, thật sự sẽ muốn mạng của cậu ta!”

Chung Tình không có hé răng, cô cũng không biết chính mình nên nói cái gì, chỉ là ánh mắt, nhìn chăm chăm người trên giường lâm vào trạng thái nửa hôn mê, nửa ngày, mới nói một câu: “Không có việc gì..... Tôi không biết..... Đều là tôi không tốt.....”

“Đây thật sự không thể trách cô, chính cậu ta hiểu được chuyện của chính mình, lại cố tình làm như vậy, quả thực là người điên không muốn sống nữa!” Tần Diệp nắm tóc, biết chính mình vừa rồi lúc tiến vào Cố Viên, ở dưới lầu kêu nói, là có chút quá phận, có chút nặng, anh sợ cô nghĩ loạn, liền nói với Chung Tình: “Đều là chính anh không tốt..... Chơi lãng mạn cũng không thể chơi như vậy đâu, không ai dùng mệnh đi lãng mạn cả!”

Tần Diệp nói chưa dứt lời!

Càng nói như vậy, đáy lòng Chung Tình càng chịu khổ sở, càng trầm mặc .

Lần này Tần Diệp càng không biết nói cái gì, anh thở dài một hơi, sau đó nói với cô: “Cậu ta không có việc gì, đợi lát nữa liền tỉnh, cậu ta thích cô mới làm như vậy, cô hẳn là nên cao hứng Cô xem cậu ta vì cô đến mạng cũng không cần, có phải hay không? Thật ra, cô cũng không cần quá tự trách, sợ rằng hoa tươi này chính là một phần nguyên nhân, đêm hôm qua cậu ta chạy về suốt đêm, xe lửa ẩm ướt rét lạnh, lại không có nghỉ ngơi tốt, đó cũng là có một phần nguyên nhân.”

Lần này Chung Tình đột nhiên liền rơi lệ, anh toàn bộ đều là bởi vì cô mới như vậy

Tần Diệp vốn là an ủi Chung Tình, hiện tại nhìn thấy Chung Tình khóc, lập tức ngậm miệng, không biết nói cái gì nữa.

Nhìn thấy Chung Tình vẫn ở nơi đó khóc, anh lập tức la hét nói: “Ai nha, cô đừng khóc, cô đừng khóc”

Chung Tình mím miệng, khóc càng hung mãnh.

Người trên giường vốn ở trạng thái nửa hôn mê, như là cảm giác được, chậm rãi mở mắt, hơi hơi ho khan, một đạo ánh mắt, bắn về phía Tần Diệp.

Tần Diệp theo bản năng giải thích nói: “Này, đừng trách tôi, thật sự không thể trách tôi..... Thực không phải tôi chọc cô ấy khóc”

Dịch Giản hoàn toàn không có nói chuyện, chỉ là ý tứ cảnh cáo nơi đáy mắt càng nồng đậm hơn, nhìn Chung Tình, hơi nâng nâng tay, “Lại đây.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 766: Giản, Em Yêu Anh![27]

Dịch Giản hoàn toàn không có nói chuyện, chỉ là ý tứ cảnh cáo nơi đây mắt càng nông đậm hơn, nhìn Chung Tình, hơi nâng nâng tay, “Lại đây.....”

Chung Tình xoay người, thuận theo lời nói của Dịch Giản, đi về phía anh.

Lúc cô đi đường, thần thái có chút hoảng hốt, bước chân hư phù, nhất thời không có đứng vững, thiếu chút nữa té ngã trên đất, Tần Diệp và Từ Ngang nhìn thấy, vội vàng đều muốn vươn tay đỡ cô, nhưng lại nhìn thấy chính cô lại tự ổn định, mở hai bước về phía trước, liền đứng ở bên giường anh.

“Anh..... cảm giác thế nào?”

Giọng nói của cô, cũng là mang theo vài phần tái nhợt, như là mất đi tự chủ, lập tức xụi lơ ở tại bên giường, ngồi xổm trên đất, nhìn anh trên giường, không lưu loát mở miệng nói: “Có cảm thấy tốt hơn nhiều không.....”

Dịch Giản nhìn thấy cô như vậy, vội vàng vươn tay, một phen kéo cô lại, mang cô đứng lên, nắm giữ ở trong ngực của mình, bởi vì động khí lực, anh liên tục ho mấy tiếng.

Từ Ngang và Tần Diệp đều mở miệng.

“Thiếu tướng.....”

“Giản.....”

Trong ánh mắt Dịch Giản, hiện lên một chút bệnh trạng, ngẩng đầu, nhìn nhìn Từ Ngang và Tần Diệp, Tần Diệp nhanh chóng mở miệng nói: “VẬY TÔI ĐI ĐÂY..... Giản nghỉ ngơi cho tốt.”

Từ Ngang cũng nói theo: “Tôi đưa Trác đại thiếu phu nhân về nhà họ Trác.”

Chung Hân đứng ở cửa, cũng phối hợp nói: “Chị đi trước, Chung Tình, chiếu cố thiếu tướng thật tốt.....”

.....

Ba người, lần lượt rời đi, chỉ để lại hai người bọn họ trong phòng.

Gương mặt tinh xảo của Dịch Giản mang theo một chút xin lỗi nhàn nhạt, quay đầu, nhìn Chung Tình, nhìn cô, hơi hơi ho khan, hơn nửa ngày, mới thốt ra một câu nói đầy đủ: “Anh rất xấu hổ..... Dọa đến em Dù anh cố gắng như thế nào, một chuyện..... Người khác có thể làm nhưng anh lại không thể làm.....”

Lúc anh nói những lời này, mang theo tiếc nuối và ai oán nồng đậm.

Chung Tình nghe, liền cảm thấy đáy lòng tê rần.

Cô như là một đứa nhỏ, lắc đầu, mang theo vài phần ảo não và tự trách: “Không có..... Em không thích hoa, em không bao giờ thích hoa nữa.....”

“Anh không cần đối với em như vậy, không cần nhân nhượng em như vậy, dung túng em như vậy.....”

Chung Tình nhẹ nhàng nói.

Cô chưa từng nghĩ tới, có một ngày, có một người, người đàn ông giống như một vị thần, sẽ vì cô, trở nên ôn nhu như thế, nhu tình như thế, ...như thế

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 767: Giản, Em Yêu Anh![28]

Cô chưa từng nghĩ tới, có một ngày, có một người, người đàn ông giống như một vị thần, sẽ vì cô, trở nên ôn nhu như thế, nhu tình như thế, ...như thế

Việc này, rất không thích hợp để anh làm.

Nhưng..... anh lại làm dụng tâm như thế.

Chuyên tâm như thế.

Cô thực thích.

Cô rất thích.

Chỉ là, cô bất an..... Nếu, mấy thứ này, cần hao phí sinh mệnh của anh, như vậy, cô tình nguyện không thích.

Trong phòng rất im lặng.

Chỉ có gió thổi qua từng đợt từng đợt từ ngoài cửa sổ.

Chung Tình tựa vào trước ngực Dịch Giản, nghe âm thanh ho khan thỉnh thoảng của người đàn ông, lòng của cô, cũng đau đớn từng trận theo.

Anh ôm cô, có chút vô lực, mệt mỏi lan tràn từng chút ở trong đôi mắt, anh mệt chết đi, cứ như vậy liền ngủ.

Có một lúc, anh thật sự cảm thấy chính mình sẽ ngủ thiếp đi như vậy.

Nhưng, anh lại mở miệng, âm điệu mang theo vài phần vô lực.

Thả, thật, chậm.

“Tiểu Tình..... Anh thật sự rất tự trách chính mình..... Anh cho là, thật ra anh có thể chống đỡ, nhìn em vui vẻ Thật không ngờ, đối lấy lại là nước mắt của em.....”

Khóa môi anh, nâng lên, mang theo vài phần chua xót.

Chung Tình nhìn anh, ngây người.

Ánh mặt trời chiếu vào trong nhà, bao phủ ở trên người hai người, có ánh sáng nhàn nhạt lưu chuyển, cô từ đáy mắt của anh, thấy được xin lỗi và tiếc nuối, đáy mắt của cô, lại mang theo nhiều điểm lóe sáng sáng rọi.

Cô vùi đầu vào trong lòng anh, không nói tiếng nào, chỉ vô thanh vô tức ôm anh, anh không có khí lực ôm chặt cô, có phải? Như vậy, cô liền dùng sức ôm chặt anh, anh liền có thể hiểu ý tứ của cô không?

Anh tất nhiên là hiểu được.

Trên thế giới này, chỉ có một người có thể hiểu cô, đó chính là Dịch Giản.....

Dịch Giản chậm rãi cong môi, nhắm hai mắt lại, bởi vì mệt mỏi, bởi vì sinh bệnh, thực nhanh chóng lâm vào bên trong giấc ngủ.

Chung Tình nhìn Dịch Giản lâm vào trong giấc ngủ, nhưng không có một chút mệt mỏi, đột nhiên giật mình ngẩn người, anh đến tận cùng cũng chỉ là bệnh nhân, Từ Ngang rất nhanh chóng cho anh uống xong thuốc, cho nên ngủ một giấc, tuy rằng thỉnh thoảng ho khan, nhưng sắc mặt dần dần dễ coi hơn.

Anh lớn lên cũng thật xinh đẹp đấy, cho dù là sinh bệnh, cũng không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của anh!

Chỉ là cảm thấy cả người anh rất kinh thế hãi tục, như là có khí tràng thanh nhã lưu chuyển vây quanh anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 768: Giản, Em Yêu Anh! [29]

Editor: May

Chỉ là cảm thấy cả người anh rất kinh thế hãi tục, như là có khí tràng thanh nhã lưu chuyển vây quanh anh.

Chung Tình nhìn đến xuất thần.

Bỗng nhiên, rất muốn hôn nhẹ anh.....

Lúc này anh, im lặng nằm ở nơi này, hô hấp thanh nhạt mà kéo dài, lông mày giãn ra, lông mi rất dài, che giấu con người biết nói lời tỏ tình kia của anh, biểu tình mang theo một chút yếu ớt, lại có càng nhiều tư thái không gì không làm được, vô cùng xinh đẹp.

Chung Tình thật cẩn thận vươn ngón tay, chậm rãi vuốt ve cái trán của anh, sau đó di động xuống dưới từng chút, cánh mũi cao thẳng, còn có cánh môi tinh xảo, cánh môi của anh thật mềm, rất mềm, cánh môi này, đã từng hôn qua toàn thân của cô, gây cho cô vô số run rẩy, cánh môi này, đã từng nói với cô thiên ngôn vạn ngữ lời ân ái.

Anh ngủ thật sự sâu, rất ngon, lông mi thỉnh thoảng động một chút, như là đang nằm mơ, Chung Tình nhìn vẻ mặt của anh, đột nhiên cảm giác được khí lực tay vốn vô lực ôm chính mình lại buộc chặt, hung hăng kéo mình vào trong ngực của anh.

Anh như là cảm giác được cái gì đó, biết cô ở bên người của mình, bên môi hiện lên một chút ý cười thản nhiên.

Nghiêng đầu, dán vào đầu nho nhỏ của cô, lại nặng nề ngủ thiếp đi.

Anh nằm mơ thấy gì?

Sao lại vui vẻ như vậy?

Chung Tình xoay tròn mắt to, nhìn anh.

Lại nghe được có một đạo âm thanh rất nhỏ không dễ phát hiện truyền ra.

“Tình..... Tiểu Tình.....”

Cô đã từng luôn không khóc.

Cô không có cảm tình.

Cô trừ bỏ sợ chính mình chết, người khác sống chết thế nào cô đều không quan tâm.

Nhưng hiện tại, cô lại vẫn luôn khóc.

Cô rũ mắt xuống, nước mắt thuận theo thắm ướt quần áo của anh, cánh môi của cô, run run, cách quần áo của anh, hôn lên da thịt của anh.

Anh ngủ, đã không có khí tràng bức người, anh rất ngoan, như là biết có người đang hôn chính mình, hơi hơi giật giật thân mình, liền vẫn ôm cô gái nhỏ trong lòng như cũ, ngủ say.

Trong nháy mắt đó, giống như thời gian liền ngừng lại.

Cô như là bị anh cuốn hút, dần dần cũng mệt nhọc lên, dán thân thể anh, cũng nhẹ nhàng nhắm mắt lại theo, chỉ trong chốc lát, cũng ngủ thiếp đi.

Năm tháng yên tĩnh, ánh nắng tươi sáng, cảnh tượng trong phòng, yên tĩnh không tiếng động như vậy.

Lại ở bên trong thời loạn thế như vậy, gửi một phần, tốt đẹp như thế.

Đều nói cuộc đời phụ nữ như bèo trôi, trôi tới chỗ nào thì chính là chỗ đó, không có hạnh phúc, không có chân ái, không có cuộc sống, không có an bình.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 769: Giản, Em Yêu Anh![30]

Đều nói cuộc đời phụ nữ như bèo trôi, trôi tới chỗ nào thì chính là chỗ đó, không có hạnh phúc, không có chân ái, không có cuộc sống, không có an bình..... Nhưng là, những thứ này, anh lại toàn lực mang đến hết cho cô.

Lúc đó, cố gắng nhìn thấy bộ dáng hai người yên giấc như vậy, đều sẽ tin tưởng trên thế giới này, có tình yêu tốt đẹp tồn tại.

Đều sẽ cảm thấy, trời sẽ không hoang, đất sẽ không lão, biển sẽ không khô, đá sẽ không nát!

Một đoạn tình cảm này, nhất định là sẽ vĩnh hằng không thay đổi.

Cô ngủ hương vị ngọt ngào, chu cái miệng nhỏ hợp lại, không biết có phải bị anh cuốn hút hay không, trong mộng hương vị ngọt ngào này, cô khẽ lẩm bẩm:“Giản..... em yêu anh.....”

Chỉ là, người đàn ông bên người, đang ngủ say sưa, chưa từng nghe thấy.....

Nếu anh tỉnh, nghe được lời nói như vậy, không biết sẽ vui vẻ cỡ nào.....

Sợ là, ngựa chiến cả đời này, đều bù không được giai nhân trong ngực này.

Đều nói, anh hùng xứng giai nhân, nhưng ai lại biết, anh hùng là được
giai nhân phát triển ra, tình yêu tuyệt mỹ như
thế.=====

Chung Tình là bị hôn tỉnh.

Cô cảm thấy toàn thân có cánh môi ấm áp di động từng chút, khiến toàn
thân cô đều khô nóng lên, cô nhú mi lại, vươn tay muốn hất ra, tay nhỏ bé
lại bị người bắt được, không thể nhúc nhích, cô liền không kiên nhẫn mở
mắt, ai ngờ cảm tức oán khí còn chưa nói ra, cánh môi liền bị người hung
hăng ngăn chặn.

Cô nức nở một tiếng, có chút mơ hồ, mở đôi mắt to, nhìn người đàn ông
ghé vào trên người của mình, hôn hết sức chuyên chú, thần chí thanh tỉnh
từng chút một, sau đó bị suy nghĩ á..... muội như vậy thay thế đi.

Cô thở gấp, miễn cưỡng nói quanh co: “Mấy giờ rồi? Anh cảm thấy khá
hơn không?”

Dịch Giản cười nhẹ, giữa mặt mày đều là an ổn lên, chặn miệng của cô,
ngón tay không thành thật dao động chung quanh: “Có khá hơn hay không,
lát nữa em sẽ biết.....”

Chung Tình đỏ mặt, muốn đẩy người đàn ông ra, ai ngờ người đàn ông
đè nặng chính mình càng chặt hơn: “Ai nha, không được, anh cần dưỡng
thân thể, em bảo người ta đưa chút đồ ăn tới đây.....”

“Ăn em trước xong rồi dùng cơm, hửm?”

Dịch Giản làm sao chịu theo cô, cũng không quản cô râm rì không phối
hợp, chỉ liều mạng đặt cô ở dưới thân của mình, vẫn hôn môi cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 770: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [1]

Dịch Giản làm sao chịu theo cô, cũng không quản cô rầm rì không phối hợp, chỉ liều mạng đặt cô ở dưới thân của mình, vẫn hôn môi cô.

Đến tận cùng Chung Tình vẫn là lo lắng cho thân thể của thiếu tướng, tránh né đi, không có tâm tập trung tinh thần, Dịch Giản đùa cô nửa ngày, phía dưới của cô đều không thể nào ẩm ướt, đi vào như vậy, cô nhất định sẽ đau, Dịch Giản dụ dỗ cô, nói một chút lời ái..... muội trên giường nhiều lần, cô lại đỏ mặt, tay nhỏ bé chống ngực anh, chết sống không chịu theo.

Cô là bị anh dọa sợ.

Cô chưa từng thấy anh phát bệnh, tự nhiên không biết xử lý thế nào, người một giây trước hoàn hảo êm đẹp, giây tiếp theo liền giống như là muốn hoàn toàn cách xa cô, trái tim của cô không chịu nổi anh dọa sợ năm lần bảy lượt sợ như vậy, cho nên, muốn để cho anh dưỡng thân thể của chính mình cho thật tốt.

Dịch Giản tự nhiên biết bệnh này của mình, tới cũng nhanh đi cũng nhanh, lúc tốt thì không khác gì người bình thường, nhưng một khi phát bệnh, đó chính là có thể muốn mạng.

Hiện tại, anh vốn là không có việc gì, chia lìa nhiều ngày như vậy, khó tránh khỏi là muốn ôm cô tìm hoan mua vui một trận rồi.

Ai ngờ, cô gái nhỏ này cố kỵ thân thể của anh, chết sống không chịu theo anh, anh liền đè nặng thân thể của anh, từ cổ của cô, hôn một đường xuống.

Tay nhỏ bé của cô, cầm lấy bờ vai của anh, hai chân vừa giẫm lại đạp, như là đánh nhau với anh, anh nhin không được cười trầm thấp ra tiếng: “Em- người đàn bà nhỏ chanh chua này.....”

Cô đỏ mặt, tròng hai mắt, phồng má, vẻ mặt cừu hận.

Dịch Giản nắm tay nhỏ bé của cô, rất thích ngón tay của cô, thon dài mềm mại, đặt ở bên môi, thỏa thích mút lấy từng ngón một, cô bị anh hút đến toàn thân tê dại xụi lơ, rầm rì khẽ mắng anh.

Anh cắn ngón tay của cô, không cần lực, lại tràn ngập một tầng rồi một tầng dụ dỗ ý nhị.

Chỉ trong chốc lát, cô liền bị anh biến thành thần hồn điên đảo, không còn có tâm tư, tranh cãi ầm ĩ với anh.

Nằm ở nơi đó, như là tiểu yêu tinh tùy ý người ăn sạch sẽ.

Cánh môi Dịch Giản, từ ngón tay của cô, một đường hôn xuống, mấy ngày nay, anh nhớ hương vị của cô muốn chết, rất nhớ cảm giác tiêu hôn cô gây cho chính mình.....

Chung Tình thở hổn hển, làm sao không nhớ anh chứ..... Quả quyết vào giờ này khắc này, thân thể của mình thực nhanh chóng liền tới cảm giác rồi, dán vào thân thể của anh, mềm mại đáng yêu như là một bãi nước, miệng phát ra đều là âm điệu than thở nhỏ vụn.

Đêm khuya vắng người này, là lúc không người quấy rầy, anh tất nhiên là muốn dùng thân thể của chính mình, nói ý tương tư với cô

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 771: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [2]

Chung Tình thở hổn hển, làm sao không nhớ anh chứ..... Quả quyết vào giờ này khắc này, thân thể của mình thực nhanh chóng liền tới cảm giác rồi, dán vào thân thể của anh, mềm mại đáng yêu như là một bãi nước, miệng phát ra đều là âm điệu than thở nhỏ vụn.

Anh vươn tay, tách chân của cô ra, đầu liền chôn vào, cô co rúm lại một chút, trốn tránh về phía sau, không chịu để cho anh đến.

Ai ngờ anh lại ấn bả vai của cô, ngẩng đầu, nhìn cô nói: “Đã ẩm ướt tất nhiên là muốn anh..... để anh hôn nhẹ nó, ngoan.....”

Toàn thân Chung Tình đều bởi vì câu đó mà đỏ hoàn toàn, như là trứng tôm nấu chín, vươn chân, liền đạp về phía anh.

Miệng ghen nửa ngày, cũng không ghen ra một lời mắng anh.

Ngược lại bị ngôn ngữ rõ ràng như vậy của anh làm cho bực phát ướt đầm.

Dịch Giản buồn cười một chút, ấn phần eo của cô, liền hôn lên nơi ẩm ướt, nơi ẩm ướt ngược lại rất nhu thuận, mềm mại, tản ra mùi hương thần bí nhân nhạ, đầu lưỡi anh thổi quét, hút, toàn thân cô co rúm lại, vốn là rất nhớ anh, lúc này bị anh làm như vậy, sợ đến toàn thân đều hóa thành một bãi nước xuân.

Cô ước chế không được kêu ra tiếng, muốn giãy ra từ dưới thân thể của anh, lại muốn càng để sát vào một chút, cô đỏ mặt, đẩy bờ vai của anh, ừm ừm nói: “Không được..... Đừng như vậy..... Thiếu tướng.....”

Dịch Giản không hé răng, tự mình như là đang đùa hoặc như là cố ý tra tấn cô một hồi rất lớn, cô đúng là vẫn không nhịn được, như vậy liền khiến cho chính mình lập tức nâng chân đến cao nhất, cô thở phì phò, tỉnh tã.

Nhắm mắt lại, một bộ dáng hưởng thụ cực kỳ thoải mái.

Lúc đợi cô mở to mắt, liền nhìn thấy con người tối đen của anh gần ngay trước mắt, cô hoảng sợ, vươn tay, muốn đi đánh anh, lại bị anh ngăn chặn miệng, cô biết, lúc này kích tình thuộc về anh, mới chính thức bắt đầu.

Anh luôn như vậy, ở trên giường, trước thỏa mãn cô hoàn toàn, khiến cô muốn bay lên trời, anh mới chậm rãi bắt đầu dùng thân thể của anh thỏa mãn chính mình.

Anh quấn quanh cánh môi của cô, lúc cọ sát hôn môi, liền lập tức dễ dàng đưa thô sáp vào trong nơi ẩm ướt.

Cô sớm đã không có thần chí gì, chỉ nghe được anh ở bên tai của cô, hàm hàm hồ hồ nói: “Ngoan..... Muốn anh không? Hửm?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 772: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [3]

Cô sớm đã không có thần chí gì, chỉ nghe được anh ở bên tai của cô, hàm hàm hồ hồ nói: “Ngoan..... Muốn anh không? Hửm?”

Chung Tình làm sao chịu để ý tới anh, lắc đầu, rầm rì, anh buồn cười, tất nhiên là mang theo cô, cuốn lên một hồi sát người vật lộn, tứ bề báo hiệu bất ổn, rất kích tình.

Có lẽ là do tách ra mấy ngày, thể lực của anh ngược lại rất tràn đầy, tuyệt không như là người sau khi phát bệnh, tra tấn cô đến khóc hô ra tiếng, cảm thấy lúc chính mình sắp hôn mê, anh mới bằng lòng buông cô ra.

Lúc này Chung Tình quả thực là toàn thân đều lười động, nằm ở trên giường mí mắt cũng không mở liền lâm vào trong giấc mơ lần nữa.

Anh nhìn cô gái nhỏ mềm nhũn như là một bãi nước này, nhịn không được biểu tình trở nên nhu tình lên, vươn tay, ma sát khuôn mặt của cô, sau đó cúi đầu, hôn cái trán của cô một chút, cầm khăn ẩm, rửa sạch thân thể của cô, ôm cô, nằm ở trên giường, nhìn đêm tối đen, có một chút trầm tư.

Đáy lòng, chung quy ít nhiều liền có vài phần áy náy với cô gái nhỏ trong ngực này..... Rất nhiều người theo đuổi lãng mạn, luôn tặng hoa, mà anh, thân thể không có tiền đồ như vậy, một lần tặng hoa, cũng không thể tặng cho cô, còn dọa sợ cô.

Nói vậy những hoa kia, đều đã bị ném ra ngoài đi.

Ánh mắt Dịch Giản, thoáng hiện bất đắc dĩ nhàn nhạt, âm thầm trách cứ chính mình.

Vươn tay, vô thanh vô tức ôm chặt cô gái nhỏ này lần nữa, cô ngược lại ngủ đến hương vị ngọt ngào, như là biết trong lòng anh thoải mái, dùng sức chui, chui vào, tìm cái một tư thế rất thoải mái, nằm ở bên trong, giường cái miệng nhỏ, ngủ vù vù.

Nước miếng tinh tế của cô, chảy xuôi ra từ trong miệng của cô, dính vào trên da thịt của anh, anh nhin không được cảm thấy buồn cười, thật là có lúc, giống như một đứa nhỏ.....

Anh vốn tính đứng dậy tìm Từ Ngang có việc, ban ngày, chuyện Trác Nhiên, anh không thể nào không đề phòng, sợ là Từ Ngang hiểu anh, hiện tại cũng chưa ngủ, đều đang chờ anh gọi đi, nhưng cô gái nhỏ này giống như bạch tuộc, ôm anh, coi anh là gối ôm, sao anh có thể nhẫn tâm kéo mở cô ra, dứt khoát không chút do dự, không chút nào suy tư liền úy khuất Từ Ngang, ôm cô gái nhỏ này, lại đi vào giấc ngủ một lần nữa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 773: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [4]

Cô gái nhỏ này giống như bạch tuộc, ôm anh, coi anh là gối ôm, sao anh có thể nhẫn tâm kéo mở cô ra, dứt khoát không chút do dự, không chút nào suy tư liền ủy khuất Từ Ngang, ôm cô gái nhỏ này, lại đi vào giấc ngủ một lần nữa.

Chỉ đáng thương cho Từ Ngang, thật sự giống như thiếu tướng suy nghĩ vậy, vẫn một mình đứng ở cửa, bơ vơ lẻ loi đứng một đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, Dịch Giản ngược lại đi ra rất sớm, sắc mặt có vẻ tái nhợt, chỉ tùy ý khoác áo ngủ, toàn thân tràn ngập một hơi thở tản mạn nồng đậm, chậm rãi gật đầu một cái với Từ Ngang, biểu tình phong đạm vân khinh, trực tiếp dẫn đầu đi về phía phòng sách.

Từ Ngang tất nhiên là đi theo phía sau thiếu tướng, cũng đi phòng sách theo.

Vào phòng sách.

Từ Ngang đầu tiên là tiến lên cấp thiếu tướng ngã nước trà, Dịch Giản bưng, chậm rãi nuốt nuốt uống một ngụm, mới khinh thủ khinh cước buông xuống chén trà, ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang.

Từ đầu đến cuối, Dịch Giản đều không nói tiếng nào.

Nhưng Từ Ngang lại hiểu được ánh mắt lúc này.

Anh vội vàng tiến lên, thấp giọng nói: “Thiếu tướng..... Tôi đã phân phó người đi tra được là ai đang điều tra chuyện của đại thiếu gia nhà học Trác, hiện tại còn chưa biết người ở sau lưng chỉ điểm là ai, nhưng tôi nghĩ..... Mục đích cũng không ở nhà họ Trác.....”

Bên trong đôi mắt dài nhỏ của Dịch Giản, thoáng hiện lên một tầng khí sắc bén, cánh môi hơi mím lại, nhìn Từ Ngang, ý bảo anh tiếp tục nói chuyện.

“Nếu thật sự nhằm vào nhà họ Trác, tự nhiên là sẽ không để cho thiếu tướng phu nhân xuất hiện, hơn nữa đại thiếu gia nhà họ Trác thân mật với đào kép, tên là La Mai, cực kỳ giống với thiếu tướng phu nhân, hơn nữa..... đại thiếu gia nhà họ Trác và người phụ nữ kia ở cùng một chỗ, đã sắp một năm, nếu có người có tâm nhằm vào, sợ là đã sớm hành động, huống hồ người đàn ông ở bên ngoài ba vợ bốn cô hầu, cũng không có cái gì không ổn, cũng không phải là nhược điểm lớn gì, cho nên, nếu nói đúng hơn, hẳn là nhằm vào tình cảm giữa thiếu tướng phu nhân và đại thiếu phu nhân nhà họ Trác thôi..... Sợ là mục đích cuối cùng, đều là đối với thiếu tướng phu nhân”

Ngón tay thon dài thanh tú của Dịch Giản giữ chén trà, giữa ánh mắt, ẩn dấu khí nhàn nhạt, sau một lúc lâu, mới lãnh đạm hỏi: “Chú cảm thấy sẽ là ai?”

Từ Ngang trầm mặc một chút, giống như là thật sự cẩn thận suy nghĩ, suy nghĩ hồi lâu, anh mới nhẹ giọng nói: “Thiếu tướng..... Không biết việc này, có thể có liên quan với đại phu nhân và Hà tiểu thư không, sợ là trận đánh Ngụy tiên sinh lúc trước, đáy lòng đại phu nhân ghi hận trong lòng, mới có thể làm như thế?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 774: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【5】

"Thiếu tướng... Không biết những chuyện này, có thể có liên quan tới đại phu nhân và Hà tiểu thư không, sợ là do lần đánh Ngụy tiên sinh, đại phu nhân ghi hận trong lòng nên mới như thế."

Dịch Giản bưng chén trà, từ từ nhấp một ngụm, chậm rãi nuốt xuống, nhàn nhạt lắc đầu, lại gật đầu một cái, Từ Ngang bất động, đây rốt cuộc là có ý gì, chẳng qua qua qua hồi lâu, Thiếu tướng ngẩng đầu lên, thấp giọng nói: "Nhanh tra cho ra được là ai... . . . Nói vậy người kia có hình Trác Nhiên trong tay, nhất định phải hủy!"

"Vâng, Thiếu tướng!" Từ Ngang gật đầu, lập tức nhận lệnh, ngay sau đó lại hỏi một câu: "Thiếu tướng, tối hôm qua, Đại thiếu gia nhà họ Trác lại gọi điện thoại, muốn gặp ngài một chút... . . Việc này... . ."

Dịch Giản như đang suy tư chút gì, hồi lâu sau, anh mới nhàn nhạt gật đầu: "Ừ, sắp xếp thời gian... . . Còn nữa, những chuyện này, đừng để cho cô ấy biết."

Cô ấy này, tất nhiên Từ Ngang biết là ai.

Trừ Thiếu tướng phu nhân, còn có thể có người khác sao?

Sợ là với tính tình của Thiếu tướng, thờ ơ với bất cứ chuyện gì, vào giờ phút này, lại là vì Thiếu tướng phu nhân mà xử lý những chuyện nhà vụn vặt này.

Từ Ngang gật đầu, rời đi.

Mở cửa, mới vừa đi ra ngoài, liền thấy cửa phòng ngủ chậm rãi mở ra, Từ Ngang hoảng sợ, sắc mặt cũng thay đổi, ngay sau đó, liền thấy Thiếu tướng phu nhân mặt mờ mịt, mặc đồ ngủ, cởi chân trần đứng ở nơi đó.

Chung Tình mới vừa tỉnh ngủ, sờ bên giường, trống rỗng, bên cạnh còn có chút nhiệt độ của Thiếu tướng, cô cũng mơ màng tỉnh lại, đi ra ngoài tìm anh.

Ai ngờ mới vừa mở cửa, lại thấy Từ Ngang đi tới, dọa cô giật mình, sau đó ý thức được mình chỉ mặc áo ngủ, liền "rầm" một tiếng, lại đóng sầm cửa lại rồi.

Từ Ngang biết phi lễ chớ nhìn, xoay người, vội vội vàng vàng xuống lầu rời đi.

Dịch Giản nghe được tiếng cửa phòng, liền đi theo ra, nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ngủ, mới vừa vào đi liền thấy Chung Tình nhào vào mình, lập tức chui vào trong ngực, trong giọng nói ngọt ngào còn mang theo một chút ý trách cứ: "Sao anh không nghỉ ngơi nhiều một chút, lại vội vội vàng vàng làm việc như thế, không sợ thân thể không chịu nổi sao... . ."

Dịch Giản thuận thế nhốt chặt cô, cúi đầu, vừa vặn thấy cô không mang giày, cau mày, đáy mắt mang theo vài phần chỉ trích.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 775: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【6】

Dịch Giản thuận thể nhốt chặt cô, cúi đầu, vừa vặn thấy cô không mang giày, cau mày, đáy mắt mang theo vài phần chỉ trích.

"Tại sao không mang giày?"

Chung Tình lúc này mới ý thức được mình đã tập thành thói quen, cô không nhận được le lưỡi, biết anh sau đó sẽ muốn mở miệng chỉ trích mình, cho nên ôm chặt lấy thân thể anh, đặt chân mình lên chân của anh, sau đó ôm cổ của anh, "Như vậy, không cần mang nữa... . . ."

Dịch Giản mỉm cười, tất nhiên biết cô lại đang đùa, không ở chỉ trích cô, thuận thể ôm cô lên giường.

Hiện tại vẫn còn sớm, nhưng cũng không hôm nay sao, vì vậy chỉ ôm cô nằm trên giường, anh và cô dính chặt nhau một lúc, chọc cho cả hai đều nóng người, vốn tưởng rằng kế tiếp sẽ là một trận kích tình nóng bỏng, ai ngờ đến cuối cùng, anh chỉ là lưu luyến không rời hôn trán của cô, sau đó lại ôm cô, không nói một lời nằm ở nơi đó.

Chung Tình vùi ở trong ngực của anh cẩn thận suy tính, cô lén nhìn Thiếu tướng hai ba lần, cho là sau đó anh sẽ có động thái gì, ai ngờ anh lại giống như không phát sinh bất cứ chuyện gì, híp mắt, nằm ở nơi đó, như không có chuyện gì xảy ra.

Chung Tình cắn đầu ngón tay, gặm tới gặm đi, gặm hồi lâu, cô lại ngủ mất.

Tất nhiên Dịch Giản mệt mỏi vô cùng.

Chuyện làm là muốn làm, nhưng anh vẫn có tiết chế, tối hôm qua quá mức điên cuồng, nếu hiện tại còn làm tiếp, một là sợ thân thể cô không chịu nổi, hai là sợ làm nơi đó của cô bị thương.

Nhìn thấy cô đã ngủ, lúc này mới ôm chặt thân thể của cô, cũng ngủ theo.

Vừa ngủ đã ngủ cả một quãng thời gian, mãi cho đến khi bụng đã đói đến mức không thể chịu đựng nổi, mới bằng lòng tỉnh lại.

Còn rất ăn ý, cùng nhau mở mắt, cùng nghe được tiếng bụng kêu gào, không nhịn được lại bật cười, sau đó liền cùng nhau mặc quần áo, anh ôm lấy cô, đi ra ngoài, xuống lầu, bảo người ta chuẩn bị thức ăn, hai người cùng ăn cơm.

Thỉnh thoảng Chung Tình sẽ ngẩng đầu lên, nhìn Dịch Giản đến sững sờ, cảm thấy cuộc sống như vậy, hết như chốn thần tiên.

Dịch Giản thấy cô ngẩn người, liền gấp món ăn, tự mình dứt tới trong miệng cô.

Hai người càng lúc càng dính lấy nhau, khiến cho không khí trong Cố Viên, cũng dần trở nên mờ ám hẳn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 776: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【7】

Hai người càng lúc càng dính lấy nhau, khiến cho không khí trong Cố Viên, cũng dần trở nên mờ ám hẳn.

Ánh mắt Thiếu tướng nhìn Chung Tình đều là tình nồng vạn kiếp, đáng vẻ như có thể nguyện ý dùng bất kỳ vật gì để có thể ở bên cạnh cô gái này.

Vẫn còn nhớ, khi bọn họ mới tới bên cạnh Thiếu tướng, Thiếu tướng luôn mang dáng vẻ lạnh như băng, khi nào thì lại có vẻ mặt như thế? Hơn nữa không khí cũng rất áp lực, mỗi ngày mọi người cũng thấy không khí trầm lắng, Thiếu tướng không cười, bọn họ cũng không dám cười loạn.

Nhưng bây giờ... . . . Bọn họ lại cảm thấy như vậy rất tốt.

Mọi người, giống như đã bị Thiếu tướng lây, mỗi ngày tràn đều mang tâm tình, bọn họ biết... . . Có thể như vậy nhẹ nhõm, đều là Thiếu tướng phu nhân mang đến.

Ăn cơm xong, không có chuyện gì, Chung Tình vẫn lo cho Dịch Giản, thúc giục Dịch Giản đi nghỉ ngơi, cô liền làm ổ ở một bên ghế mềm, ôm một quyển sách, anh cũng bảo Từ Ngang mang một quyển sách lật xem.

Ánh mặt trời vừa vặn chiếu vào bên trong phòng, một khung cảnh vô cùng hài hòa.

Dường như cứ tiếp tục như thế, thời gian liền sẽ có thể dừng lại.

Khắp thế giới, đều vô cùng hạnh phúc.

Trời xanh, gió thổi, mây trôi.

... ..

"Thiếu tướng... .." Trong lúc bất chợt cửa ngoài truyền tới một vài tiếng gõ cửa, ngay sau đó chính là giọng nói trầm thấp của Từ Ngang.

"Ừ?" Dịch Giản buông sách, ngẩng đầu lên, đáp một tiếng.

Từ Ngang đẩy cửa đi vào, thấy cảnh tượng bên trong nhà, không nhịn được mà ánh mắt cũng trở nên ấm áp, "Thiếu tướng, đại phu nhân truyền lời, nói mời Thiếu tướng cùng phu nhân đi một chuyến."

Trong nháy mắt Chung Tình liền siết lấy quyển sách đang cầm, cô theo bản năng nhìn Dịch Giản, phát hiện Dịch Giản vẫn rất thản nhiên, hết như căn bản không quan tâm một loại, cô mới quay đầu, nhìn Từ Ngang, nhẹ giọng hỏi: "Từ Ngang... .. Đại phu nhân có nói chuyện gì không?"

Từ Ngang lắc đầu một cái: "Không có, chẳng qua là bảo Tử Uyển tới truyền lời, Thiếu tướng... .. Có cần tới hay không?"

Dịch Giản gật đầu, tất nhiên phải đi đến, nói thế nào, đó cũng là chị dâu của anh... .. Là vợ cả của người anh trai anh kính mến, những thứ kính trọng này, tất nhiên anh sẽ cho.

Buông sách, ngồi dậy, ý bảo Từ Ngang mặc quần áo.

Dịch Giản mặc quần áo xong, tự mình chọn một bộ sườn xám cho Chung Tình, mang cô vào trong phòng thay, sau đó liền cho cô một ánh mắt trấn an.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 777: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【8】

Dịch Giản mặc quần áo xong, tự mình chọn một bộ sườn xám cho Chung Tình, mang cô vào trong phòng thay, sau đó liền cho cô một ánh mắt trấn an.

"Đừng sợ... . . . Có anh."

Chung Tình nhìn anh, không giải thích được mà lòng cũng dần an ổn lại.

Nghe bốn chữ ấy, những lo âu và băn khoăn kia, trong nháy mắt hoàn toàn lắng xuống.

Đừng sợ... . . Có anh... . . Bao nhiêu những mưa gió, anh cũng có thể thay cô ngăn cản, đại phu nhân lần này, tất nhiên cũng không có chuyện gì.

Chung Tình nhếch môi cười, vươn tay, khoác lên cánh tay Dịch Giản, hai người liền đi xuống lầu.

Tử Uyển đã rời đi.

Chung Tình cùng Thiếu tướng lên xe đến.

Trong viện của đại phu nhân vẫn được dọn dẹp sạch sẽ, có không ít nữ hầu ra ra vào vào.

Có người thấy được Thiếu tướng cùng Chung Tình tới đây, liền vội vàng vào nhà báo cho đại phu nhân.

Đại phu nhân cười lắc đầu: "Không có chuyện gì lớn... . . . Mấy ngày nay cũng không gặp Thiếu tướng, cho nên nay mới tìm câu tới đây."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ

www.dtv-ebook.com

Chương 778: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【9】

Đại phu nhân cười lắc đầu: "Không có chuyện gì lớn... . . . Mấy ngày nay cũng không gặp Thiếu tướng, cho nên nay mới tìm cậu tới đây."

Ánh mắt của đại phu nhân dừng lại ở trên mặt Chung Tình, đáy mắt mang theo vài phần chán ghét, nhưng vẫn nhanh chóng che dấu, vẫn như không có chuyện gì xảy ra, nói: "Nghe nói, ngày hôm qua Thiếu tướng phát bệnh, lại là bởi vì một phòng hoa?"

Dịch Giản gật đầu, vẫn không nói gì.

Đại phu nhân quay đầu, nhìn Chung Tình, giọng điệu vẫn ổn định, chẳng qua chỉ lại tăng thêm mấy phần chỉ trích: "Chung Tình, cô là Thiếu tướng phu nhân, sao lại vô ý như vậy, chẳng lẽ cô không biết Thiếu tướng có bệnh, không chịu được phần hoa sao?"

Chung Tình cúi đầu, hiện tại cô đã hiểu rất cuộc vì sao đại phu nhân phải làm như vậy, đại phu nhân chính là người một khi đã bắt được thóp, chắc chắn sẽ phản kích thật dữ dội

Sợ là bà ta còn bình tĩnh hơn Hà An Viện, vẫn luôn là mặc cho cô cùng Thiếu tướng yêu nhau, hết như đã thật sự chấp nhận cô là thiếu tướng phu nhân, nhưng trên thực tế, bà ta lại luôn tìm thời cơ.

Chung Tình nhúu mày, ngoan ngoãn nhận sai: "Đại phu nhân, là tôi không tốt."

Dịch Giản cau mày, tất nhiên đã cảm thấy có cái gì không đúng, ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Chung Tình, mím môi, nói với đại phu nhân: "Không liên quan gì với cô ấy."

"Ai!" Đại phu nhân thở dài: "Thiếu tướng, cậu đừng như thế, coi như là có cứng chiu cô ấy đến đâu thì cũng không thể quá quắt như vậy, coi như là cậu có hồ đồ, mua nhiều hoa tới làm cô ấy vui vẻ, nhưng cô ấy cũng không thể hồ đồ theo cậu chứ? Chẳng lẽ không biết Thiếu tướng bị hen suyễn sao? Không thể tiếp xúc với phấn hoa sao? Trước tiên, nên mang những loại hoa đó đi xử lí, lại cứ đợi đến lúc Thiếu tướng phát bệnh mới có phản ứng, nếu thật sự Thiếu tướng có gì ngoài ý muốn, vậy phải làm sao bây giờ? Nhà họ Dịch đang không có con cháu, cũng vẫn phải chờ Thiếu tướng nối dõi tông đường đây!"

Chung Tình nghe được lời như vậy, sắc mặt hơi tối đi một chút, cũng là nhất thời sơ sót, không ngờ đại phu nhân sẽ bắt chuyện này, sợ là sẽ nghi cô cố ý mưu hại Thiếu tướng, tách cô khỏi Thiếu tướng.

Dịch Giản vẫn luôn nắm tay Chung Tình, cô phát hiện cô hơi run rẩy, quay đầu, nhìn cô, nhàn nhạt nói với đại phu nhân: "Chuyện này không có quan hệ gì với cô ấy, là tôi tự nguyện."

Đại phu nhân không để ý tới lời của Dịch Giản, nhìn thẳng Chung Tình, giọng nói có chút sắc bén: "Cô gả cho Thiếu tướng, nhận thân phận của vợ cả, hầu hạ Thiếu tướng cho tốt không phải sao?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 779: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【10】

Đại phu nhân không để ý tới lời của Dịch Giản, nhìn thẳng Chung Tình, giọng nói có chút sắc bén: "Cô gả cho Thiếu tướng, nhận thân phận của vợ cả, hầu hạ Thiếu tướng cho tốt không phải sao?"

"Hay là nói, cô cố ý, muốn... . . . hại Thiếu tướng?"

Chung Tình lắc đầu, cô cũng biết đại phu nhân sẽ chỉ trích mình như vậy, hiện tại bà ta là đương gia chủ mẫu, lại có đầy đủ lý do, vì bảo đảm cho người đàn ông duy nhất của nhà họ Dịch mà đối phó với cô!

Chung Tình thầm suy nghĩ, thật là nhất thời sơ sót, Thiếu tướng mua những thứ hoa kia, gốc không phải là chuyện lớn, nhưng là Thiếu tướng ngã bệnh, lại có thể để người ta cầm chuyện bé xé ra to, diễn biến thành đại sự!

"Đại phu nhân, Chung Tình không dám, Chung Tình chỉ thấy Thiếu tướng tặng cho Chung Tình hoa như vậy, lòng cao hứng, cho nên mới nhất thời quên mất chuyện Thiếu tướng... . . . Đều là Chung Tình không tốt, nhưng Chung Tình tuyệt đối không dám có nửa lòng mưu hại Thiếu tướng."

Chung Tình mím môi, giải thích.

Đại phu nhân không nghe sót chữ nào, sau khi nghe xong, từ từ gật đầu một cái, chậm rãi nói: "Thì ra là như vậy... . . . Đó chính là Chung Tình cô

sơ sót, chẳng qua là Chung Tình đến tốt cùng vẫn là lục tiểu thư nhà họ Chung, từ nhỏ đến lớn sống an nhàn sung sướng, sẽ không biết cách chăm sóc cho người khác... . . . cũng khó trách sẽ không chu đáo hoàn toàn, năm đó khi tôi gả cho Dịch Phong, may cũng có mang theo Tử Uyển, rất nhiều chuyện đều là Tử Uyển nhắc tôi, nếu không, liệu tôi có nên phải người chăm sóc Thiếu tướng không?"

Lòng Chung Tình lập tức run lên, tất nhiên biết ý của đại phu nhân, nếu phải người sang, bảo sẽ chăm sóc cuộc sống hàng ngày Thiếu tướng, nhưng chắc chắn sẽ sợ là có cách khác, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, loại bỏ cô hoàn toàn

Chung Tình không thể không thừa nhận, một chiêu này của đại phu nhân, vô cùng hiểm!

Cô không nhận việc mưu hại Thiếu tướng, cho nên, đại phu nhân đã chuẩn bị xong, liền lấy thân phận Thiên Kim Đại tiểu thư của cô, gả tới đây không có một người nào, không có một người hầu thiếp thân, không người chăm sóc, mượn cơ hội đưa cho Thiếu tướng một người phụ nữ.

Lập tức Chung Tình cũng không biết nên cự tuyệt thế nào, dù sao đại phu nhân nói hợp tình hợp lý, nếu cô quả quyết bác bỏ, đại phu nhân sẽ cảm thấy cô không hiểu chuyện.

Dịch Giản lại rất bình tĩnh, nghe được lời của đại phu nhân, trầm tư một chút, mới khẽ nói: "Không cần phiền như vậy, có Từ Ngang là đủ rồi."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 780: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【11】

Dịch Giản lại rất bình tĩnh, nghe được lời của đại phu nhân, trầm tư một chút, mới khẽ nói: "Không cần phiền như vậy, có Từ Ngang là đủ rồi."

Đại phu nhân nghe được lời như vậy, gật đầu, sau đó lại lắc đầu, tiếp tục nói: "Thiếu tướng vẫn luôn do Từ Ngang chăm sóc đã thành thói quen, tôi cũng sẽ bỏ qua chuyện này..... Chỉ có điều, nếu không Thiếu tướng phải nguyện ý, tôi cũng không miễn cưỡng, chẳng qua Thiếu tướng phu nhân lại vẫn còn vài thứ cần học tập một chút....."

Chung Tình cũng không nghĩ tới đại phu nhân lại dễ nói chuyện như vậy, đáy lòng thầm có chút ngạc nhiên.

Dịch Giản ngồi ở một bên, nghe được lời đại phu nhân nói, tất nhiên lại tiếp lời: "Phải..... Lúc trở về tôi sẽ dẫn dò cô ấy."

"Khó được dịp Thiếu tướng có lòng, tôi cũng không phải là cố ý làm khó Chung Tình, dù sao thân là vợ nhà họ Dịch, còn là Thiếu tướng phu nhân, có ít thứ tất nhiên cần phải hiểu được." Đại phu nhân gật đầu, nói: "Nếu Thiếu tướng muốn Chung Tình họ, không bằng, sẽ để cho cô ấy bên cạnh tôi mấy ngày, tôi dạy, trong khoảng thời gian này, tôi cũng rất rảnh, vì vậy thật sự là một cơ hội hiếm có."

Dịch Giản mở miệng, theo bản năng liền muốn từ chối.

"Thiếu tướng..... Tôi có ý tốt, cậu lại sợ tôi bắt nạt Chung Tình? Sắp tới đã gần đến ngày giỗ, còn cần tôi phải xác nhận, cô ấy mới có thể đến buổi giỗ tổ, trở thành con dâu chính thức của nhà họ Dịch chúng ta..... Tôi cũng muốn để cô ấy trở thành con dâu chân chính của nhà họ Dịch nên mới làm như vậy."

Thời đại này, có một phong tục, mọi cô gái gả chồng đều cần ba tháng mới có thể giỗ tổ, nếu nói đến giỗ tổ, thật ra thì chính là bái kiến liệt tổ liệt tông, cũng cần có đường gia chủ mẫu gặt đầu đồng ý mới được.

Nhất thời Dịch Giản cứng họng, cũng không biết nên nói những gì, Chung Tình lại suy nghĩ một chút, biết đại phu nhân bởi vì chuyện của tiểu thiếu gia nên mới không thích mình, sợ là hiện tại cố ý làm khó, nhưng lại không thể gây cho cô quá nhiều khó khăn, huống chi, Dịch Giản quan tâm anh cả của mình, cô cũng không tiện để cho Thiếu tướng thật sự vì mình mà đối chọi với đại phu nhân, liền suy nghĩ một chút, đáp ứng: "Đã như vậy, vậy Chung Tình phải làm phiền đại phu nhân rồi."

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình đồng ý, nghiêng đầu, nhìn dáng vẻ tươi tắn của cô, không có chút uất ức, lòng không tự chủ mà có chút nghi ngờ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 781: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【12】

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình đồng ý, nghiêng đầu, nhìn dáng vẻ tươi tắn của cô, không có chút uất ức, lòng không tự chủ mà có chút nghi ngờ, mím môi, muốn nói lại đại phu nhân, ai ngờ Chung Tình lại quay đầu, cười với anh: "Đại phu nhân cũng có lòng tốt, sao chúng ta có thể từ chối đây?"

Chung Tình có nói gì, sợ là Dịch Giản cũng sẽ không từ chối, cắn răng, liền gật đầu, đồng ý.

Lúc này đại phu nhân mới hài lòng cười cười, sau đó liền xem thường nói: "Nếu như vậy, Chung Tình cứ ở lại, Thiếu tướng nên trở lại Cố Viên nghỉ ngơi thật tốt."

Dịch Giản gật đầu, nhìn Chung Tình, trong mắt có chút lưu luyến không rời, Chung Tình cúi đầu, mặt hơi đỏ lên, Dịch Giản lại im hơi lặng tiếng cầm tay của cô, giống như muốn cho cô ám hiệu gì, nhưng vẫn phải đứng dậy, rời đi.

Sau khi Dịch Giản rời đi, trong phòng đại phu nhân, liền chỉ có Chung Tình cùng đại phu nhân còn có Tử Uyển.

Chung Tình nhìn đại phu nhân, cô nghĩ đại phu nhân cho tới nay đều luôn đang diễn trò, hiện tại Thiếu tướng rời đi, sợ là bà ta sẽ để lộ bộ mặt thật, ai ngờ đại phu nhân chỉ nhìn lướt qua Chung Tình, liền nói với Tử Uyển: "Cô đi dọn ra một căn phòng, sắp xếp cho cô ấy ở... . . Nếu hiện tại

muốn học quy củ, như vậy, Chung Tình, tôi cũng không làm khó cô, cô vào phòng, sao chép nữ giới 100 lần, nhớ, lỗi một chữ, liền phải chép phạt!"

Chung Tình hơi sững người, thật ra thì cô là biết đại phu nhân sẽ làm khó mình, cô còn tưởng rằng đại phu nhân sẽ mượn cơ hội để cho cô làm người hầu, bưng trà đưa nước, chuốc lấy phiền phức, nhưng ai ngờ đại phu nhân lại chọn phương thức như thế.

Ngay sau đó vừa nghĩ, Chung Tình lại cảm thấy cũng đúng, bà ta không muốn đắc tội Thiếu tướng, nếu như cô làm những thứ kia, mệt mỏi, ngã bệnh, sợ là sẽ phải ảnh hưởng đến quan hệ giữa bà ta và thiếu tướng.

Bắt cho mình sao chép nữ giới cũng sẽ không mệt mỏi, hơn nữa và ta cũng không quy định bao nhiêu ngày cần để viết đủ 100 lần, sai một chữ phải viết phạt, bởi vậy, hết như một hình phạt không có đích cuối.

Chung Tình dần hiểu ý của đại phu nhân, bà ta muốn mình cùng Thiếu tướng tách khỏi nhau, không ở chung một chỗ, mượn cơ hội dần chia cắt quan hệ của bọn họ.

Gừng càng già càng cay!

Nếu Hà An Viện có tâm cơ như đại phu nhân, sợ là hiện tại, đã sớm trở thành người phụ nữ của Thiếu tướng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 782: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【11】

Dịch Giản lại rất bình tĩnh, nghe được lời của đại phu nhân, trầm tư một chút, mới khẽ nói: "Không cần phiền như vậy, có Từ Ngang là đủ rồi."

Đại phu nhân nghe được lời như vậy, gật đầu, sau đó lại lắc đầu, tiếp tục nói: "Thiếu tướng vẫn luôn do Từ Ngang chăm sóc đã thành thói quen, tôi cũng sẽ bỏ qua chuyện này... . . . Chỉ có điều, nếu không Thiếu tướng phải nguyện ý, tôi cũng không miễn cưỡng, chẳng qua Thiếu tướng phu nhân lại vẫn còn vài thứ cần học tập một chút... . . ."

Chung Tình cũng không nghĩ tới đại phu nhân lại dễ nói chuyện như vậy, đáy lòng thậm chí có chút ngạc nhiên.

Dịch Giản ngồi ở một bên, nghe được lời đại phu nhân nói, tất nhiên lại tiếp lời: "Phải... . . . Lúc trở về tôi sẽ dẫn dò cô ấy."

"Khó được dịp Thiếu tướng có lòng, tôi cũng không phải là cố ý làm khó Chung Tình, dù sao thân là vợ nhà họ Dịch, còn là Thiếu tướng phu nhân, có ít thứ tất nhiên cần phải hiểu được." Đại phu nhân gật đầu, nói: "Nếu Thiếu tướng muốn Chung Tình họ, không bằng, sẽ để cho cô ấy bên cạnh tôi mấy ngày, tôi dạy, trong khoảng thời gian này, tôi cũng rất rảnh, vì vậy thật sự là một cơ hội hiếm có."

Dịch Giản mở miệng, theo bản năng liền muốn từ chối.

"Thiếu tướng... . . . Tôi có ý tốt, cậu lại sợ tôi bắt nạt Chung Tình? Sắp tới đã gần đến ngày giỗ, còn cần tôi phải xác nhận, cô ấy mới có thể đến buổi giỗ tổ, trở thành con dâu chính thức của nhà họ Dịch chúng ta... . . . Tôi cũng muốn để cô ấy trở thành con dâu chân chính của nhà họ Dịch nên mới làm như vậy."

Thời đại này, có một phong tục, mọi cô gái gả chồng đều cần ba tháng mới có thể giỗ tổ, nếu nói đến giỗ tổ, thật ra thì chính là bái kiến liệt tổ liệt tông, cũng cần có đương gia chủ mẫu gặt đầu đồng ý mới được.

Nhất thời Dịch Giản cứng họng, cũng không biết nên nói những gì, Chung Tình lại suy nghĩ một chút, biết đại phu nhân bởi vì chuyện của tiểu thiếu gia nên mới không thích mình, sợ là hiện tại cố ý làm khó, nhưng lại không thể gây cho cô quá nhiều khó khăn, huống chi, Dịch Giản quan tâm anh cả của mình, cô cũng không tiện để cho Thiếu tướng thật sự vì mình mà đối chọi với đại phu nhân, liền suy nghĩ một chút, đáp ứng: "Đã như vậy, vậy Chung Tình phải làm phiền đại phu nhân rồi."

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình đồng ý, nghiêng đầu, nhìn dáng vẻ tươi tắn của cô, không có chút uất ức, lòng không tự chủ mà có chút nghi ngờ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 783: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【14】

"Vậy sao? Tôi thật sự không hề nghe nói gì, đại phu nhân giữ Chung Tình ở nơi này làm gì?"

"Đại phu nhân muốn dạy cho Thiếu tướng phu nhân chút quy củ....."

"Nếu như vậy, vì sao không để Thiếu tướng phu nhân ra ngoài ngồi một chút? Thiếu tướng cũng tới rồi."

Đại phu nhân cũng không ngốc, tất nhiên đã biết dì tư và dì hai là do Thiếu tướng phân phó tới, bà ta lại không thể vạch mặt, hiện tại mọi người đều đang diễn, liền nói với Tử Uyển: "Đi gọi Thiếu tướng ra đây."

Những ngày qua Chung Tình chép sách nữ tắc đến đau cả tay, thật ra, đại phu nhân không hề bạc đãi cô, ăn ngon, uống ngon, cũng hầu hạ cô không tồi.

Lúc mới bắt đầu, cô cũng không cảm thấy có gì không ổn, chỉ cần cố gắng thì sẽ qua, nhưng, dần dần cô mới phát hiện, cô căn bản không cách nào bình tĩnh để viết nữ giới, trong đầu của cô, tầng tầng toàn bộ đều là bóng dáng của Thiếu tướng.

Cho tới bây giờ cô vẫn không ngờ có một ngày mình sẽ nhớ một người đàn ông như vậy.

Tựa như cùng cô cho tới bây giờ không thể nào tin nổi có một ngày, mình sẽ muốn thổ lộ tình cảm với một người đàn ông.

Đúng vậy, thổ lộ tình cảm. Chung Tình nghĩ, cô đã thích Thiếu tướng, mê luyện Thiếu tướng, không cách nào khắc chế mà yêu Thiếu tướng thật sâu đậm.

Nếu không, vào giờ phút này, ở nơi này của đại phu nhân, khi không thể thấy anh, trong đầu của cô đều là bóng dáng của anh, không quan tâm tới bất kì chuyện khác.

Nếu không, vào giờ phút này, ở nơi này của đại phu nhân, khi cô nhìn thấy anh, theo bản năng lại muốn lao vào trong ngực của anh tìm kiếm hơi ấm quen thuộc, ngửi mùi hương trên cơ thể anh, như vậy cô sẽ an tâm hơn.

Cô vẫn cho rằng, mình sẽ không yêu bất luận kẻ nào, cô rất kiên định cảm thấy mình không sẽ vì bất luận kẻ nào mà đi vào con đường tình yêu, cô đã từng lạnh lùng như vậy, vô tình như vậy, đối mặt với sự thâm tình của anh, cô cư nhiên lại nói, anh thật sự yêu tôi sao? Nếu như yêu tôi..... Như vậy, xin hãy thả cho tôi đi.....

Nhưng, hiện tại, cô mới hiểu được, thật ra thì lòng của cô đã sớm, hoàn toàn bị lạc trong thế giới của anh.

Cô hiểu đại phu nhân muốn chia cắt bọn họ, chia cắt Thiếu tướng cùng cô, đến khi mối quan hệ của họ dần trở nên nhạt nhòa, tất nhiên sẽ tan vỡ.

Lòng của cô, không phải là không sợ.

Cô sợ..... Sợ thời gian lâu dài, ngày dài, anh thật sự sẽ quen một người phụ nữ khác.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 784: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【15】

Cô sợ... . . . Sợ thời gian lâu dài, ngày dài, anh thật sự sẽ quen một người phụ nữ khác.

Đã từng, cô lấy lòng anh, đó là bởi vì, cô sợ mình thất sủng, sợ chết, sợ sống chưa đủ tốt, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới sợ anh không yêu cô... . .
. Nhưng cho tới bây giờ, cô cảm nhận được sự khổ sở trong lòng mình, hiểu bản thân đã không còn cách nào để lừa gạt mình nữa rồi.

Nhất định cô phải đối mặt với việc, cô đã hoàn toàn yêu anh!

Cô yêu anh... . . Phần tình yêu này đã sớm bắt đầu từ khi anh lần đầu tiên nhìn thấy cô, bắt cô nhất định tham gia tiệc gia đình nhà họ Dịch, đã sớm bắt đầu khi cô nhìn anh ngồi trên kiệu mễ, đi tới trước mặt cô, tặng cho cô một ánh mắt ấm áp như được cất giấu trong băng, thần không biết, quỷ không hay, anh bắt đầu đâm chồi trong thế giới của cô!

Mỗi ngày khi cô viết nữ giới đều vô cùng hoảng hốt, viết hồi lâu, cúi đầu, lại thấy tràn đầy trên tờ giấy, đều là Thiếu tướng, Dịch Giản, Dịch Giản, Thiếu tướng... . . Hai tên này ở dưới ngòi bút của cô, không ngừng hiện lên, sau đó cô sẽ bắt gặp những giọt nước mắt của mình rơi xuống.

Làm sao bây giờ... . . Cô rất nhớ anh... . . nhớ đến mức như sắp không thể thở nổi.

Làm sao bây giờ... . . . Cô không muốn làm khó anh... . . . Vì cô, nếu anh thật sự trở mặt thành thù cùng đại phu nhân, vì cô, anh có lỗi với người anh đã chết, đáy lòng của cô, cũng sẽ cảm thấy đau đớn.

Đủ loại cảm xúc chất đọng trong trái tim của cô, trong nháy mắt, lại khiến cô không biết như thế nào cho phải!

Cô đổ dồn mọi hi vọng cho Thiếu tướng, mong mỗi anh có thể sớm mang cô ra ngoài, nhưng là, một ngày, một ngày, cô phát hiện, cô và anh lại chỉ có thể nhìn nhau như vậy.

Đang lúc Chung Tình suy nghĩ lung tung, lại nghe được cửa ngoài truyền tới giọng của Tử Uyên: "Thiếu tướng phu nhân, đại phu nhân gọi cô đến tiền thính... . ."

Chung Tình buông bút, giơ tay lên chậm rãi lấy giấy, từ từ đặt trong vạt áo của mình, cô nghĩ, những thứ nữ giới này, dù có sao chép một tháng, chưa cần nói tới viết sai, cô cũng cảm thấy khá khó khăn!

Chung Tình chậm rãi đứng lên, cô biết, nhất định là anh lại tới... . . bước chân của cô đi có chút gấp gáp, không thể chờ đợi để gặp được anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 785: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [16]

Chung Tình chậm rãi đứng lên, cô biết, nhất định là anh lại tới... . . . bước chân của cô đi có chút gấp gáp, không thể chờ đợi để gặp được anh.

Chung Tình còn chưa đi tới phòng chính đã nghe được tràng cười của dì hai và dì tư, "Đại phu nhân, nếu tôi nhớ không lầm thì hai ngày nữa chính là sinh nhật của chị... Cũng không biết có sắp xếp gì không?"

"Nếu dì tư không nói, sợ rằng tôi cũng không nhớ được đâu!" Đường như là giọng của dì hai.

"Dì tư thật là có tâm, còn nhớ rõ sinh nhật của tôi, cô nhìn trí nhớ của tôi đây, sinh nhật của mình cũng quên... . . ."

... ..

Chung Tình nghe đến đó, trong lúc bất chợt lại trừng lớn hai mắt, thật đúng là cơ hội tốt đâu, xem ra, đại phu nhân bắt cô ở lại chỗ này, cũng không phải là không có chỗ tốt.

Chung Tình nhếch môi, cười cười, vén màn che, đi vào.

Cô mặc một bộ sườn xám màu hồng, thoát nhìn vô cùng tươi sáng, khiến cả gương mặt của cô như cũng được nhuộm một màu hồng nhạt.

Dịch Giản vốn vẫn vô cùng lạnh nhạt, trong lúc bất chợt cô vừa tiến đến, anh đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Chung Tình, ánh mắt mang theo

vài phần nóng bỏng, ngắm nhìn cô không chớp mắt.

Chung Tình tất nhiên biết Dịch Giản ở nhìn mình, mặt đỏ lên, hơi cúi đầu, đi tới bên người đại phu nhân, nhẹ giọng nói: "Đại phu nhân, dì hai, dì tư, mọi người đều ở đây... . . . Mới vừa rồi tôi nghe dì tư nói hai ngày nữa chính là sinh nhật của đại phu nhân, có thật không?"

"Phải đấy." Dì tư lập tức đáp lời.

"Nói như vậy, không bằng để tôi sắp xếp tiệc sinh nhật cho đại phu nhân... . . . Đại phu nhân thích xem diễn, vậy tôi sẽ diễn một vở kịch cho đại phu nhân."

"Ồ? Thiếu tướng phu nhân còn có thể diễn kịch sao?" Đại phu nhân trừng mắt, cũng có mấy phần hứng thú.

"Cha tôi thích kịch, cho nên, cũng có hiểu sơ một chút." Chung Tình ghét nhất chính là hí kịch, có điều, lúc này lại rất cần thiết để thoát khỏi đại phu nhân.

Dịch Giản bưng chén trà, nhìn cô mặt không đỏ tim không đập nói chuyện, không nhin được cười một tiếng.

"Như vậy thì thật sự là quá tốt! Nhà họ Dịch gia cũng đã lâu không được náo nhiệt một chút, thừa dịp sinh nhật của đại phu nhân, mọi người cũng có thể vui chơi một chút, không bằng giao cho Thiếu tướng phu nhân sắp xếp, hướng chi, đ mấy ngày nay đại phu nhân vẫn đang giảng đạo cho Thiếu tướng phu nhân, vừa vặn cũng có thể dạy cho bọn tôi một chút."

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 786: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【17】

"Như vậy thì thật sự là quá tốt! Nhà họ Dịch gia cũng đã lâu không được náo nhiệt một chút, thừa dịp sinh nhật của đại phu nhân, mọi người cũng có thể vui chơi một chút, không bằng giao cho Thiếu tướng phu nhân sắp xếp, hưởng chi, đ mấy ngày nay đại phu nhân vẫn đang giảng đạo cho Thiếu tướng phu nhân, vừa vặn cũng có thể dạy cho bọn tôi một chút." Dì hai nhanh chóng phụ họa.

Chung Tình đã tự mình nói sẽ tự mình sắp xếp tiệc cho đại phu nhân, lại còn là trước mặt Thiếu tướng, dĩ nhiên đại phu nhân không tiện từ chối, liền cười nói: "Đã như vậy, vậy thì thật sự làm phiền Chung Tình rồi."

"Không sao." Chung Tình cúi đầu, cười nói: "Đại phu nhân là chị của Thiếu tướng, chính là chị của Chung Tình, làm những thứ này, đều là đúng."

"Thiếu tướng phu nhân thật đúng là khéo léo... . . . Đại tỷ, ở chỗ tôi có hai chậu Hoa Hồ Diệp, hiện tại đã nở hoa rồi, chị tới xem một chút, Thiếu tướng không thể ngửi mùi hoa, không bằng... . . để cho Chung Tình hưởng cảnh là được." Dì tư đứng lên, nói với đại phu nhân.

"Hoa Hồ Diệp? Hoa này nghe nói rất là đẹp mắt, hơn nữa cũng rất hiếm thấy, vừa lúc, tôi cũng muốn đi nhìn một chút, đại phu nhân, chúng ta đi thôi." Dì hai cũng bắt đầu hòa theo.

Sao đại phu nhân lại có thể không biết tất cả đều là do Thiếu tướng đã sắp xếp, cũng không tiện chối từ, chỉ có thể đáp ứng dì hai và dì tư, đến chỗ của dì tư.

... ..

Ngay sau đó, bên trong nhà, tất nhiên chỉ còn Chung Tình và Dịch Giản.

Anh vẫn ngồi ở chỗ đó, dùng mắt nhìn cô, hết như muốn hút hết linh hồn của cô, không để lại chút gì.

Cô đứng ở nơi đó, khuôn mặt tươi cười khi nãy với đại phu nhân cũng dần đọng lại trong nháy mắt, không nói gì, cũng không cử động.

Dịch Giản nhìn cô, không nhịn được thở dài một cái, đứng lên, còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, liền nghe được một hồi tiếng bước chân dồn dập, sau đó cô đã lao vào trong ngực của anh.

Tay của cô ôm chặt hông của anh, khuôn mặt nhỏ nhắn dán lên ngực của anh, bả vai khẽ động, giống như đang khóc, lại nghe được giọng của cô, có hơi buồn bã: "Em rất nhớ anh!"

Bốn chữ, lại để cho Dịch Giản có mấy giây thất thần, hồi lâu, anh mới vươn tay, ôm chặt cô, ôm hông của cô, cúi đầu, tìm môi của cô, hôn đến thất thần.

Cô chưa từng chủ động như vậy, khi đôi môi anh áp lên môi cô, cô cũng đáp trả.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 787: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【18】

Cô chưa từng chủ động như vậy, khi đôi môi anh áp lên môi cô, cô cũng đáp trả.

Cô chưa bao giờ khát vọng mãnh liệt độ ấm của anh, nụ hôn của anh như thế.

Bọn họ... Hôn vô cùng nóng bỏng... Trong khoảnh khắc đó, hết như đều đã mất đi lý trí.

Nhưng... chuyện quan trọng vẫn còn đó, bọn họ vẫn phải cố gắng kiềm chế.

Anh tựa lệ trán của cô, hơi thở không yên: "Tiểu Tình.. vất vả cho em rồi."

Hô hấp của Chung Tình cũng có chút rối loạn, nhưng cô lại lắc đầu, vất vả sao? Thật ra thì tuyệt đối không vất vả, nếu một người phụ nữ có thể gặp được một người đàn ông như thiếu tướng, sao có thể vất vả được đây?

Cô ôm hông của anh, đầu tựa vào ngực của anh, nghe tiếng tim đập của anh, cô chỉ cảm thấy hạnh phúc tràn đầy đang bao quanh mình.

Cũng không biết rốt cuộc đã qua bao lâu, anh mới từ từ buông cô, nhìn chăm chăm vào dung mạo quen thuộc, ngón tay của anh, chậm rãi ma sát da thịt của cô: "Em yên tâm... . . . nhất định anh đưa em trở về Cố Viên."

Chung Tình nghe được lời như vậy, trong lúc bất chợt đáy mắt lập tức phát ra chút ánh sáng, cô thần bí nhìn Dịch Giản, nháy mắt.

Không cần anh nghĩ cách, cô sẽ lập tức có thể trở về Cố Viên thôi.

Nếu không phải mới vừa nghe được lời của dì hai và dì tư nói sinh nhật của đại phu nhân sắp tới, cô cũng sẽ không có cách tốt như vậy đâu.

Dịch Giản nhìn sự kích động trong mắt Chung Tình, không nhịn được cau mày, áp sát đến trước mặt cô, thấp giọng hỏi: "Chẳng lẽ em có cách gì tốt sao?"

Anh luôn cho rằng cô rất thông minh... . . . chuyện lần này, quả thật đã làm khó anh, một mặt là cô, một mặt là anh cả, anh khó xử vô cùng.

Chung Tình thấy Dịch Giản hỏi mình, nhưng lại không trả lời, chỉ nghẹn đầu, cắn ngón tay, dáng vẻ thần bí đầy nghịch ngợm, "Cách gì? Em không hiểu anh đang nói cái gì nha!"

Dịch Giản cảm thấy cô gái nhỏ này vào giờ phút này lại vô cùng đáng yêu, giả vờ tức giận, nói: "Còn cùng vòng vo với anh phải không? Hả?"

Chung Tình lắc đầu, đánh chết không thừa nhận: "Không có! Vòng vo gì chứ? Thiếu tướng, anh đang nói cái gì vậy? Tại sao em nghe không hiểu?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 788: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【19】

Chung Tình lắc đầu, đánh chết không thừa nhận: "Không có! Vòng vo gì chứ? Thiếu tướng, anh đang nói cái gì vậy? Tại sao em nghe không hiểu?"

"Chung Tình, em có biết không, anh muốn để cho em trở lại bên cạnh tôi đến nhường nào, nếu như em có cách, vậy cứ nói cho anh biết, chắc chắn anh sẽ không bỏ qua, em biết không, những ngày qua ban đêm anh không ngủ ngon, không có em trong ngực, rất khó chịu... . . . em nhẫn tâm nhìn anh tiêu tụy như vậy sao?" Dịch Giản bất đắc dĩ, chỉ có thể lên tiếng, nghĩ hết biện pháp dụ dỗ.

Ai ngờ, Chung Tình căn bản không định nói, cô dĩ nhiên sẽ không nói, nói ra rồi thì sao anh còn có thể bất ngờ được, nhất thời, cô cũng giả vờ tội nghiệp, nhìn Dịch Giản, nhỏ giọng nói: "Em cũng rất nhớ anh... . . anh cũng không biết, đại phu nhân bảo sao chép nữ giới, một trăm lần đấy... . . Còn không cho phép có một lỗi chính tả, nhiều ngày như vậy, em mới viết được ba lần... . ."

Chung Tình vừa nói như thế, nhất thời dời đi suy nghĩ của Dịch Giản, anh đau lòng bắt lấy tay của cô, nhất định là một muốn chết rồi, sau đó suy nghĩ một chút, liền dẫn cô, đi tới căn phòng mà đại phu nhân đã chuẩn bị.

Vào nhà, Dịch Giản thấy bàn được phủ kín bởi những tờ giấy, anh tiến lên, tiện tay cầm một tờ cô đã viết xong, xem một chút.

Chữ viết xinh đẹp, hết như con người cô, khiến người ta cảm thấy vô cùng thư thái.

Dịch Giản nhìn chữ của cô, cẩn thận quan sát một hồi, lúc này mới nhìn đến trên đất còn rất nhiều giấy vụn, phía trên đầy chữ đen, anh vươn tay, vừa muốn nhặt xem một chút, ai ngờ Chung Tình lại giành trước từ tay anh, mang theo vài phần hốt hoảng, đỏ mặt lập tức nói: "Này đều là viết sai!"

Lúc này Chung Tình không giống bình thường, trên mặt cũng hồng đến kì lạ, hết như một thiếu nữ thiếu chút nữa bị người ta nhìn thấu tâm sự.

Tất nhiên là tâm sự.

Trên mấy tờ giấy, đâu cũng là tên của anh, nếu bị anh nhìn thấy, cô sẽ xấu hổ đến chết mất!

Dịch Giản nhìn cô, nhìn một hồi, mới vươn tay, vuốt vuốt tóc của cô, lắc đầu, theo cô, không hề nhìn những thứ đó.

Anh ngồi trước bàn đọc sách, tiện tay một quyển nữ giới cô đang viết, nhìn kĩ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 789: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【20】

Anh ngồi trước bàn đọc sách, tiện tay một quyển nữ giới cô đang viết, nhìn kĩ.

Nữ giới sách viết cho nữ, giáo dục tam tòng tứ đức cho phụ nữ.

Đàn ông không cần phải đọc chúng, lúc này Dịch Giản ngồi ở chỗ đó nghiêm trang đọc, Chung Tình không nhịn được cau mày, đi lên trước, muốn rút ra khỏi tay anh, ai ngờ, Dịch Giản lại cầm bút ở bên, tiện tay lấy một tờ giấy trắng, trải lên trên tờ giấy trắng cô đã viết xong, sau đó cúi người, cầm bút lông, chậm rãi viết vài chữ lên tờ giấy.

Thoạt nhìn, lại giống chữ của cô như đúc.

Chung Tình ngẩng đầu lên, thấy Dịch Giản vô cùng chuyên chú, mắt nhìn thẳng, viết từng chữ một.

Anh viết rất rất nhanh, càng viết càng lưu loát

Chung Tình nhìn có chút thất thần, mãi cho đến anh lên tiếng nhắc nhở cô mài mực, mới hồi thần.

Anh viết rất nghiêm túc.

Tươi đẹp, chính là cảnh tượng như thế.

Viết thật lâu, nghe thấy bên ngoài có tiếng bước chân truyền đến, Dịch Giản mới nhanh chóng dừng bút, Chung Tình vội vàng ngồi ở trước bàn, nhận bút của anh, tiếp tục viết.

Dịch Giản đứng ở một bên, nhìn cô viết chữ, ánh mắt cũng trở nên dịu dàng.

Đại phu nhân đã trở lại, muốn gọi Dịch Giản tránh đi, Dịch Giản đáp một tiếng, nhưng không động.

Đại phu nhân đã rời đi, biết bọn họ trong phòng, sợ không tiện, cũng không quá phận quấy rầy.

Đại phu nhân rời đi, Chung Tình liền thúc giục Dịch Giản nhanh đi ra ngoài, Dịch Giản có chút buồn bã, hết như đang tố cáo: "Chờ thêm chút nữa."

Chung Tình cũng không nóng, dù sao hai ngày nữa, chuyện của cô chỉ cần vừa xong liền có thể trở lại bên cạnh anh, suy nghĩ như vậy, tâm tình của cô không nhịn mà càng trở nên nhẹ nhàng hơn.

Dịch Giản cũng không biết tâm tình tốt của cô đến từ đâu, bản thân cũng bị cô lây theo, vươn tay, chậm rãi ôm cô vào trong ngực, mang theo thương cảm: "Ngày mai anh trở lại thăm em... . ."

"Ừ." Chung Tình nặng nề gật đầu, sau đó ngẩng đầu lên, thấy ánh mắt lưu luyến không rời của anh, lòng của cô mềm nhũn, liền kiễng chân, hôn nhẹ lên má anh.

Sau đó, liền nhanh chóng cúi đầu, đẩy nhanh cửa, đóng cửa lại, cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, khi cánh cửa vừa chuẩn bị khép chặt, cô thấp giọng nói: "Em thích anh... . . ." Sau đó, liền đóng thật chặt cửa lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 790: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【21】

Sau đó, liền nhanh chóng cúi đầu, đẩy anh ra ngoài cửa, đóng cửa lại, cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, khi cánh cửa vừa chuẩn bị khép chặt, cô thấp giọng nói: "Em thích anh... . . ." Sau đó, liền đóng thật chặt cửa lại.

Cô vẫn không quên nhớ cài khoá cửa.

Sau đó dựa lưng vào cửa, thở hỗn hển, thật lâu sau vẫn cảm thấy trái tim của mình còn đang đập thành thịch, hết như sắp nhảy ra khỏi cổ họng mình ngoài.

Tay của cô che ngực, tại sao lại đột nhiên đang lúc này lại không tự chủ được mà nói toạc lời trong lòng mình đây?

Là vì tình thế khó xử lúc này của anh, sợ anh suy nghĩ lung tung, ngày ngày đều phải tới chỗ của đại phu nhân, hay là bởi vì anh biết đại phu nhân bắt mình sao chép nữ giới, liền ngồi ở đó, lẳng lặng giúp cô viết, hoặc bởi vì anh bởi vì muốn cô rời đi, đưa cho cô ánh mắt kia, cất giấu nhân nhật ưu thương cùng sầu bi, khiến cho cô mềm lòng, không thể khống chế mà nói với anh lời như vậy?

Chung Tình dựa vào cửa, nhắm mắt lại, cảm thấy vô cùng chột dạ.

... ..

Dịch Giản ngoài cửa, vẫn đứng ở nơi đó, ngón tay đặt ở trên cửa phòng, bên tai như là có từng tiếng sóng ngầm mãnh liệt của đại dương truyền đến, chỉ cảm thấy đáy lòng vô cùng kích động.

Cô ấy vừa, nói cái gì?

Em thích anh... . . .

Anh không nghe lầm... . . .

Cô nói thích anh... . . .

Những lời này, câu thích này, anh đợi đã bao nhiêu năm... . . . Ngày qua ngày đều chờ, không ngại phiền toái, hết như cả sinh mạng, toàn bộ cũng vì những lời này của cô mà tồn tại.

Mà hôm nay, cô rốt cục đã chịu mở miệng với anh, nói ra những lời này sao?

Dịch Giản đứng ở nơi đó, anh cảm thấy phía sau anh, nhất thời có một loại cảm xúc gọi là hạnh phúc dần dâng trào.

Hết thấy thật giống như ảo giác.

Rất hi vọng, có thể, hoàn toàn dừng hình ảnh ở một giây này.

... ..

Lâu như vậy, cũng không có chút tiếng động truyền đến, Chung Tình cho là Dịch Giản đã rời đi, lúc này mới bình tĩnh lại, cô chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, vừa muốn đứng dậy.

Lại nghe được ngoài cửa, từ từ truyền đến một tiếng đẩy cửa.

Chung Tình bị dọa cho sợ đến thiếu chút nữa thất thanh kêu lên, anh còn chưa đi sao? Cô đè chặt cửa, chỉ sợ anh tiến vào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 791: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【22】

Chung Tình bị dọa cho sợ đến thiếu chút nữa thất thanh kêu lên, anh còn chưa đi sao? Cô đề chặt cửa, chỉ sợ anh tiến vào.

Dịch Giản đẩy một cái, lúc này mới phát hiện cửa bị cô từ khoá bên trong, vốn anh định đi vào, nhưng suy nghĩ một chút, dường như đã hiểu cô xấu hổ, liền bỏ qua suy nghĩ này, chẳng qua chỉ đứng ở ngoài cửa, nói vào bên trong, giọng điệu vô cùng ưu nhã: "Mới vừa rồi... . . em nói gì?"

Rõ ràng anh không có ở bên cạnh cô, cô lại có cảm giác như bị anh nhìn thấu, ranh mãnh nhìn cô, hơi mang theo vài phần đùa giỡn.

Dịch Giản nói rất chậm, lại một lần nữa mở miệng, gọi tên của cô: "Chung Tình... . . Chung Tình?"

Chung Tình nghe được giọng của anh, hồi thần, vội vàng trả lời một câu: "A?"

Sau đó cô mới vươn tay, vỗ vỗ gò má nóng hực của mình lắc đầu một cái, bắt mình trấn định lại.

"Chuyện gì?"

"Vừa rồi nương tử không nghe được lời của vi phu sao?" Giọng của Dịch Giản nghe giống như tâm tình rất tốt, ngón tay gõ lên cánh cửa, tiết tấu đều đặn, nghe, giống như âm điệu thú tội, "Anh yêu em", "anh yêu em", cùng

tiếng tim của cô, vô cùng phù hợp: "Vây vi phu sẽ nói lại với nương tử một lần... . . . Vi phu nói là, mới vừa rồi nương tử, nói cái gì? Vi phu chẳng tai, không nghe rõ."

Anh không nghe sao?

Đáy lòng của cô có chút tiếc nuối.

Mình nói rất rõ ràng.

Cô mở to miệng ra, muốn bắt mình nói lần thứ hai, nhưng lại chỉ nói một chữ: "Em... . . ."

Lại không còn dũng khí nói ra, cô nhìn chung quanh, sau đó đổi một câu trả lời hợp lý: "Thiếu tướng... . . Em nói, ngài trở về nghỉ ngơi cho tốt."

"Chỉ là như vậy sao?" Dịch Giản thở dài, phảng phất như mang theo vài phần tiếc nuối, sau đó, lại yên lặng bổ sung một câu: "Nương tử cũng vậy, nghỉ ngơi thật tốt, nếu là nghỉ ngơi không tốt, vi phu sẽ đau lòng."

Anh vô cùng tình tứ, mở miệng một tiếng nương tử, kêu cực kỳ thuận miệng.

Chung Tình liền vội vàng gật đầu: "Biết rồi... . . Vây thiếu tướng, ngài đi thông thả."

"Ừ." Dịch Giản đáp một tiếng, nghe không rõ tâm tình.

Chung Tình không biết chuyện gì xảy ra, cũng cảm thấy có chút đau lòng, đợi một chút, mãi đến lúc bên ngoài đã không còn bất cứ tiếng động nào, cô cho là anh đã rời đi, liền theo bản năng mở miệng thử dò xét: "Thiếu tướng... . . Thiếu tướng?"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 792: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【23】

Chung Tình không biết chuyện gì xảy ra, cũng cảm thấy có chút đau lòng, đợi một chút, mãi đến lúc bên ngoài đã không còn bất cứ tiếng động nào, cô cho là anh đã rời đi, liền theo bản năng mở miệng thử dò xét: "Thiếu tướng... . . . Thiếu tướng?"

"Hả? Phu nhân gọi tôi?" Rất nhanh chóng, anh liền hồi âm.

Chung Tình há miệng, sau đó nói: "Thiếu tướng... . . . Sao ngài còn chưa đi?"

"Lúc này đi. Nương tử, vi phu sẽ đi." Dịch Giản nói xong, bên ngoài hoàn toàn an tĩnh, Chung Tình lúc này mới từ từ đứng thẳng dậy, theo bản năng đi tới bên giường, cô có cảm giác mình toàn thân cũng sắp mềm nhũn ra, ai ngờ mới vừa đi từng bước lại nghe được giọng của Dịch Giản truyền tới: "Nương tử... . . Vi phu thế nào mới vừa nghe nương tử nói là, em thích anh... . . Tại sao trong lúc bất chợt lại biến thành nghỉ ngơi thật tốt? Nương tử có thể nói cho vi phu, bốn chữ này, như thế nào sao lại có thể phát âm phát giống nhau thế được không?"

"Nghỉ ngơi thật tốt, em thích anh, em thích anh, nghỉ ngơi thật tốt... . ."

Chung Tình mặt, lại một lần nữa giống như là thiêu đốt Hỏa Nhất dạng, thì ra là, anh cũng nghe được , như vậy nửa ngày, anh là cố ý đùa với cô chơi!

Chung Tình lập tức một câu cũng nói không nên lời, cảm giác mình đang bị anh đùa giỡn, cô chưa bao giờ biết Thiếu tướng trầm mặc như vậy, lại có một ngày, sẽ không ghen chết người không đền mạng như thế.

Nghe thì nghe đi, tại sao còn phải hỏi cô nói một lần nữa!

Còn phải cố ý nhấn mạnh tám chữ này sao!

Chung Tình biết, nhất định là anh cố ý!

Chung Tình ho khan, bắt mình phải bình tĩnh, "... . . . Thiếu tướng, ngài nghe lầm, mới vừa rồi, tôi thật sự nói là... . . . Nghỉ ngơi thật tốt."

"Vậy sao?" Giọng của Dịch Giản nghe ra có mấy phần mất mát, mang theo vài phần nhẹ nhàng: "Thật là tiếc... . . Vì phụ, tự mình đa tình, có thể là cả ngày lẫn đêm ngóng trông những lời này, chỉ là nghỉ ngơi thật tốt, lại nghe thành em thích anh."

Ngữ điệu của anh, cất giấu mấy phần bất đắc dĩ.

Lòng Chung Tình hơi đau, nhớ nét mặt của anh, nhất định là vừa vô lực lại không thể làm gì, nhất thời không chút nghĩ ngợi, nói với Thiếu tướng ngoài cửa: "Anh không nghe lầm... . . Thật ra thì... . . Là em mới vừa rồi phát âm không rõ, em vẫn nói là em thích anh... . ."

Chung Tình còn định chối, sau đó cố một lúc, cũng không thể nói thành "Nghỉ ngơi thật tốt".

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 793: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【24】

Chung Tình còn định chối, sau đó cố một lúc, cũng không thể nói thành "Nghỉ ngơi thật tốt".

Chung Tình là sợ Thiếu tướng đau lòng, những lời này đến vô cùng bất ngờ.

Một giây kế tiếp, Chung Tình sững sờ trong giây lát.

Ngoài cửa, Thiếu tướng cũng sững sờ trong giây lát.

Chung Tình lại một lần nữa cảm thấy tim đập rộn lên, lại một lần nữa nâng tay, ôm ngực, ép cửa, chỉ sợ anh xông vào.

Chung Tình nghĩ, chỉ một lúc, mình lại nói hai lần "em thích anh", cũng không biết anh sẽ nghĩ như thế nào, ngày mai, rốt cuộc mình làm sao vậy chứ!

Mặc dù, cô biết, con của bọn họ đã mất, thân thể quăn quýt bên nhau không biết bao nhiêu lần, nhưng nhất thời cô vẫn không biết phải làm như thế nào để đối mặt với anh, nói cô thích anh!

Đang lúc Chung Tình suy nghĩ lung tung, ngoài cửa lại có tiếng truyền tới: "Tiểu Tình... . ."

Chung Tình bình ổn hô hấp, lần này, không trả lời.

Ngón tay cũng nắm thành quyền, dựa vào cửa, đứng lặng.

Cẩn thận chờ câu nói phía sau của anh.

Dịch Giản như đã có thể liên tưởng đến biểu tình cùng dáng vẻ của cô vào giờ phút này, giọng nói cũng mang theo vài phần dịu dàng, nhàn nhạt, nhưng cũng không hề giảm bớt thâm tình: "Tiểu Tình... . . . anh rất vui."

Anh thật sự rất vui.

Cô đã thắng thắng với anh

Hạnh phúc này, tới quá đột ngột, anh có chút khó tiếp nhận.

Anh cho là anh sẽ phải chờ thật lâu, thật lâu, không nghĩ tới, lại nhanh chóng như thế.

Thì ra là, cô lại có thể cho anh sự vui mừng như thế.

Giọng nói trầm thấp của anh, vờn quanh tai cô một lúc lâu.

Cô dựa vào cánh cửa, phảng phất có thể nghe được tiếng tim đập của anh.

Ngón tay Chung Tình dần buông lỏng, lại nắm chặt, nắm chặt, lại buông ra, hồi lâu sau, cô mới nhẹ nhàng thở ra, trả lời một câu: "Ừ."

Chỉ là một chữ.

Thế nhưng anh lại không nói gì.

Chung Tình không nói gì thêm.

Thế giới, dường như cũng yên tĩnh lại.

Chung Tình có cảm giác mình đứng không vững, đáy lòng của cô, giống như bị quét qua nơi mẫn cảm nhất, toàn thân cao thấp, cũng cảm thấy ngọt ngào, hạnh phúc không nói nên lời.

Hồi lâu, anh mới tiếp tục nói: "Nương tử, lần này vi phu đi thật... . . ."

"Ừ."

"Nương tử, nghỉ ngơi cho tốt."

"Ừ."

"Câu nghỉ ngơi thật tốt này, thật ra cũng có nghĩa là anh thích em đấy."

Chung Tình lại đỏ mặt, anh, lại cố ý đùa cô! Cô có chút tức giận: "Đi đi!"

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 794: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [25]

Chung Tình mặt lại một lần nữa đỏ bừng, anh, lại một lần cố ý sắc! Âm điệu của cô có chút tức giận: “Này!”

Anh nghe âm điệu này, cúi đầu cười, cách cánh cửa, lại một lần nữa truyền đến.

Cô chính là nghe tiếng anh cười, đáy lòng liền vô cùng ấm áp mềm mại.

Thì ra, đây chính là tư vị tình yêu sao?

Thật sự giống như lời chị Hai nói, làm cho người ta mê muội như thế, trầm luân như thế, cô rất nhanh cảm thấy, chính mình đang nhẹ nhàng bay bổng, như tìm không thấy thiên nam địa bắc.

Dịch Giản đứng ở ngoài cửa, ánh mắt mềm mại một mảnh, cách cánh cửa, như nhìn thấy dung mạo của cô, bờ môi ẩn chứa nụ cười thần nhiên, vươn ngón tay, chậm rãi ma sát cánh cửa, hồi lâu, mới vô cùng nhẹ nhàng chậm rãi nói: “Anh đi đây.....”

Ngón tay Chung Tình không tự chủ nắm chặt, cô cắn cắn môi dưới, mới “Uhm” một tiếng.

Sau đó, cô liền nghe được tiếng bước chân anh, đột nhiên cô như nhớ tới cái gì đó, bất thành linh hướng ra ngoài cửa kêu “Ai” một tiếng, Dịch Giản

dừng bước chân, Chung Tình suy tư một hồi, sau đó mới nói: “Thiếu tướng..... Tin tưởng em, em rất nhanh sẽ trở về quê nhà!”

Dịch Giải không tự chủ được sững sờ, đưa lưng về phía cánh cửa, nghe âm điệu mềm mại nhỏ nhẹ như vậy của cô, khóe miệng, từ từ nhếch lên.

Anh liền biết, trong đầu cô, đã dần hiện lên tầng tầng mưu kế thoát thân, chỉ là không nói cho anh thôi.

E là muốn cho anh một sự kinh hãi.

Anh không hé răng, sau một lát, mới cất bước, rời đi.

Chung Tình nghe tiếng bước chân anh, nghiêng đầu, tựa vào cánh cửa ngây người một hồi, mới hướng về phía giường đi đến, nằm úp sấp ở phía trên, cô vẫn cảm thấy như đang nằm mơ, cầm chần đem đầu mình, gặt gao ôm, trong não, vẫn bay rồi bay..... Bay đều là hơi thở ngọt ngào.

=====

=====

Tiệc sinh nhật của Đại phu nhân cùng với hoạt động chúc mừng, đều là Chung Tình một tay an bài .

Dựa theo thường lệ, Hà An Viện đều đích thân ra mặt , hơn nữa cô vẫn luôn lấy lòng đại phu nhân, nhưng năm nay, lại báo có bệnh trong người, ở trong khuê phòng của mình, lần nữa không chịu xuất hiện.

Đại phu nhân tất nhiên là quan tâm, phái bác sĩ đến, nhưng cũng là khí cấp công tâm, buồn bực trong lòng, uống thuốc cũng trị không hết , vẫn phải chậm rãi điều trị tâm lý.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 795: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [26]

Đại phu nhân tất nhiên là quan tâm, phái bác sĩ đến, nhưng cũng là khí cấp công tâm, buồn bực trong lòng, uống thuốc cũng trị không hết, vẫn phải chậm rãi điều trị tâm lý.

Đại phu nhân nghe nói như vậy, trong lòng hiểu rõ, đích thân đến khuê phòng của Hà An Viện, thăm cô.

Trước tới nay, Hà An Viện đều mừng rỡ ra mặt, đem chính mình ăn mặc diêm dúa lòe loẹt như chim Khổng Tước, mặt mũi đều trang điểm tinh xảo hoàn mỹ, nhưng hiện tại tựa hồ bởi vì sinh bệnh, cả người thân thể hư nhược đi rất nhiều, trên mặt son chưa thoa, để lộ gương mặt trắng bệch, thoát nhìn, cũng có vài phần tương tự như đại phu nhân.

Đại phu nhân nhìn Hà An Viện như vậy, đáy lòng có chút mềm yếu, ngồi ở bên giường, vươn tay, cầm tay Hà An Viện, nhẹ giọng nói: “Tiểu Viện, con làm sao vậy? Cứ nhiên..... Đem chính mình làm hại thành bộ dáng như vậy?”

Hà An Viện nhắm mắt lại, biết đại phu nhân đến thăm mình, nhưng không mở mắt, chỉ là cuộn tròn nằm ở trên giường, nghe được lời nói của đại phu nhân, nước mắt lập tức chậm rãi lăn dài.

Nước mắt rơi xuống, đều như dừng không được, từng giọt từng giọt, hung hăng mà rơi xuống.

Tiểu Vân đã rót chén trà, đặt trên bàn, lá trà xanh biếc, ở bên trong chậm rãi nở rộ ra, lên lên xuống xuống, nổi nổi chìm chìm.

“Đại phu nhân..... Tiểu thư ngày đó đột nhiên liền hộc máu, bác sĩ nói là khí cấp công tâm, tiểu thư có tâm bệnh, kìm nén oán khí, phát không được, mới thành ra như vậy , đại phu nhân..... Bác sĩ nói tiểu thư nếu vẫn buồn bực không vui như vậy, sợ là không điên cũng sẽ chết !”

Hà An Viện nằm ở trên giường, nghe nói như vậy, cứ thế mở mắt, cười lên, khóe miệng dường như ánh lên ẩn chứa một chút sương khói, hốt hoảng, phiêu phiêu tràn ngập ý cười..... Ý cười như vậy, thật ra cất giấu vài phần ám phúng.

“Chết? Điên? Những thứ này ta còn sợ sao?”

Ánh mắt Hà An Viện thâm sâu, như là không tồn tại bất cứ thứ gì, chỉ là ngón tay, gắt gao nắm chặt chần, thở phì phò, cố hết sức nói:“Bản thân ta hiện tại chính là một người điên, ta còn sợ cái gì..... Cái gì mà hại người chung quy là hại mình, ta cũng không tin , ta không tin, cô hiện tại có thể tránh được nhất thời, tương lai còn có thể tránh được!”

Hà An Viện lại bắt đầu kích động , tính tình của cô càng lúc càng nóng nảy:“Ta không cam lòng, đây không phải vận mệnh của ta, ta không thừa nhận vận mệnh này.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 796: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [27]

Hà An Viện lại bắt đầu kích động , tính tình của cô càng lúc càng nóng nảy:“Ta không cam lòng, đây không phải vận mệnh của ta, ta không thừa nhận vận mệnh này.....”

Đại phu nhân thở dài một hơi, đáy mắt mang theo vài phần đau lòng, nói:“Tiểu Viện, con đây là tội gì? Rất nhiều thời điểm, ta nói với con, sự việc để ta từ từ an bài..... Con không nên xúc động như vậy, không nghe lời ta nói, hiện tại thì ngược lại, cô ấy hoàn toàn tốt đẹp, con lại đem chính mình giày vò thành bộ dáng này, con có biết không, tính tình không biết kiềm nén, làm sao có thể đạt được thứ mình muốn? Đôi khi, chỉ là đi tranh đoạt, sẽ không chiếm được thứ mình muốn Người chống không lại số mệnh, đạo lý này, ta sớm đã hiểu..... Nhưng mà, người cũng có thể, thay đổi số mệnh .”

Âm điệu của Đại phu nhân, có chút nhẹ nhàng, trong mắt bà, như cất giấu một bí mật không muốn người khác biết, hồi lâu, mới cúi đầu, nhìn Hà An Viện nói:“Nhiều năm như vậy, ta cũng chưa tuân thủ đủ sao? Thế gian này, vốn không có tình yêu tồn tại, là do con sợ hãi, sợ Thiếu tướng yêu Chung Tình..... Thời gian càng lâu, cảm tình của bọn họ, tự nhiên sẽ nhạt trôi .”

Tình yêu..... Thứ này, thật sự tồn tại sao?

Đã từng, bà cũng nghĩ chính mình chiếm được tình yêu, nhưng về sau, không phải là lại có dì hai, dì ba, dì tư (vợ bé), đều vào cửa sao?

Hà An Viện nghe đại phu nhân nói thế, đáy lòng theo bản năng run rẩy một chút, hiện tại đã muộn rồi..... Lúc trước, đại phu nhân khuyên cô dẫn lại quyết tâm chờ đến thời điểm, cô không tin tưởng nghe theo, chính là cảm thấy đại phu nhân không muốn giúp mình, cùng đại phu nhân âm ỉ huyên náo, thậm chí còn hại thảm cậu, đi tìm đại phu nhân hỗ trợ, đại phu nhân tính tình lại cứng rắn, không chịu giúp cô..... Cô lúc ấy trong lòng có bao nhiêu oán hận đại phu nhân, nhưng hiện tại thì sao..... Cô quay lại, hiểu được, nhưng đều đã xong rồi.....

Không còn có một đường rút lui, thực là để cho cô trở về, một lần nữa an bài hết thảy rồi!

“Không có khả năng Không có cách nào” Thanh âm Hà An Viện, nghe qua, mang theo vài phần thê lương:“Không bao giờ sẽ có thể quay lại nữa, đã hoàn toàn không có hi vọng”

Khóe mắt Hà An Viện, tràn ra một giọt nước mắt, như là lên án:“Con không biết, con hiện tại rốt cuộc còn yêu thương Thiếu tướng hay không nữa, từ nhỏ, con đã cho rằng đó là những thứ thuộc về con, con vẫn đuổi theo.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 797: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [28]

Khóe mắt Hà An Viện, tràn ra một giọt nước mắt, như là lên án: “Con không biết, con hiện tại rốt cuộc còn yêu thương Thiếu tướng hay không nữa, từ nhỏ, con đã cho rằng đó là những thứ thuộc về con, con vẫn đuổi theo. Hiện tại đã không thuộc về con, chính con cũng vô cùng ngỡ ngàng..... Nếu có thể một lần nữa lựa chọn..... Con lúc ấy, tuyệt đối sẽ không nường tay , tuyệt đối, sẽ khiến cô ta, tại thời điểm kia, sẽ chết!”

Cô không nên mềm lòng .

Không nên vào thời điểm người phụ nữ kia tìm tới mình, muốn đưa cô ta đi, đi càng xa càng tốt, kỳ thật, vào thời điểm đó, cô nếu giết cô ta..... Hiện tại, hết thảy mọi việc cũng sẽ không bị giằng vò thành như vậy!

Đại phu nhân vỗ vỗ tay Hà An Viện, chậm rãi trấn an nói: “Đừng nghĩ nhiều như vậy, nghỉ ngơi thật tốt, ta sẽ cho đầy lòng con thoải mái , ngày mai chính là tiệc sinh nhật của ta, con nhất định phải đi , đến lúc đó..... Ta tự mình sắp xếp cho con.....”

Nơi đáy mắt Đại phu nhân, thoáng hiện lên một tia sáng, Chung Tình người phụ nữ kia, bà làm sao có thể yêu mến cô ta?

Cô đối với bà mà nói, chính là một ma chú, đầu tiên là Dịch Hân con mình, sau đó lại là Ngụy Phong em trai mình, hiện tại đem đứa cháu gái mà bà âu yếm nhất Hà An Viện đều hại thành dáng vẻ như vậy!

Lòng của bà, sao lại có thể không hận?!

Đáy mắt Hà An Viện, đột nhiên hiện lên một tia sáng rọi, cất giấu hy vọng nói:“Thật vậy sao?”

Đại phu nhân gật gật đầu, cả người Hà An Viện tỉnh táo lại, chậm rãi cười, đại phu nhân nếu thật sự có tâm giúp cô..... Vậy thì cô, cũng còn có vài phần hy vọng.....

“Vậy, con phải làm như thế nào?”

“Ngày mai ta sẽ nhân cơ hội đem Chung Tình đi Thiếu tướng ở đó..... Ta sẽ đưa cho nó uống, nó sẽ không cự tuyệt , đến lúc đó, con liền đi theo thiếu tướng, thuốc kia rất mạnh, chỉ cần con cùng nó..... Có đêm hôm đó, nó tất nhiên là không muốn, cũng sẽ ôm lấy con vào cửa, ngày còn rất dài, cả đời a, đàn ông, phạm vào sai lầm lần đầu tiên, luôn luôn sẽ phạm thêm lần thứ hai Đến lúc đó trong bụng của con, mang đứa bé..... Cả đời này, Thiếu tướng cũng sẽ không thể là của con.....”

Hà An Viện chậm rãi gật gật đầu, đại phu nhân lúc này mới chậm rãi đứng dậy, thu lại chút nhu tình vừa rồi, thản nhiên nói:“Hãy nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước.”

Hà An Viện lên tiếng, liền cho Tiểu Vân tiễn đại phu nhân rời đi.

Tiểu Vân thực nhanh chóng đã trở lại, cả người vui sướng theo nói :“Tiểu thư, ngài thật đúng là thông minh!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 798: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [29]

Tiểu Vân thực nhanh chóng đã trở lại, cả người cũng vui sướng theo nói: “Tiểu thư, ngài thật đúng là thông minh!”

Hà An Viện đã từ trên giường ngồi dậy, cả người không còn chút dấu hiệu yếu ớt như vừa rồi.

Từ trên giường đi xuống, cô bưng lên một chén trà, uống một hơi cạn sạch, khoe miệng mang một chút tự tin tràn đầy sáng rọi.

“Tiểu thư, thật sự không ngờ, đại phu nhân có thể bị ngài lừa như vậy, tiểu thư, lần này ngài cũng nên vui vẻ lên đi, đại phu nhân đúng là vẫn còn yêu thương ngài, ngài lần này giả bệnh, còn hóa trang như sắp chết, đem đại phu nhân thực sự dọa sợ tới mức không nhẹ, đại phu nhân cư nhiên thật sự lại đích thân ra mặt giúp đỡ ngài.” Tiểu Vân một tay bưng chén trà từ trong tay Hà An Viện, một tay cầm lấy ấm trà, lại rót cho Hà An Viện một chén, nói: “Liên ngay cả tôi, mới vừa rồi đều cảm thấy tiểu thư điềm đạm đáng yêu, ai oán ưu sầu, đau lòng không nói được, đừng nói là đại phu nhân.....”

Hà An Viện cười cười: “Tất nhiên là phải như vậy, hiện tại ta đã không có kế nào khả thi, lần trước bắt kẻ thông dân mà bắt không thành, Chung Tình cùng Chung Hân ta đều không làm gì được, Thiếu tướng tạm thời ra mặt, hơn nữa Thiếu tướng hiện tại phái rất nhiều người điều tra lại ai là người sai khiến phía sau, ta tự nhiên không thể đi gây khó dễ, một khi bị Thiếu

tướng biết được, sợ là mất mạng! Ta không nghĩ được biện pháp khác, làm sao có thể tốt được?”

Hà An Viện ngày đó tất nhiên là tức giận học máu rồi!

Chỉ là, không có nghiêm trọng như vậy.

Khí tức công tâm, một hơi thở gấp ra, liền mang theo một ngụm máu tươi!

Nhưng không đến mức yếu mệnh!

Cũng chính là vừa thổ huyết kia, làm cho cô nghĩ tới bây giờ phải làm sao, thời gian này, cô xác thực là cực kỳ im lặng, đầu tiên là tránh cho thiếu tướng tra ra được manh mối gì đó ở mình, thứ hai là sự đồng tình của đại phu nhân.

Nhất cử lưỡng tiện.

Lúc này đây, cô thật muốn xem, cô - Chung Tình, như thế nào chạy thoát?

=====

=====

Ngày sinh nhật của Đại phu nhân.

Dịch gia, rốt cục lại bắt đầu vô cùng náo nhiệt.

Gần đây, Dịch gia quả thật là trầm mặc không ít, cũng không có việc gì vui phát sinh, cuộc sống của mọi người thực là bất ôn bất hỏa, hiện tại thật không dễ dàng có được tình huống có thể náo nhiệt một hồi, tất nhiên là hồng hồng hỏa hỏa, vô cùng náo nhiệt.

Chuyện yến tiệc này, tất nhiên là không làm khó được Chung Tình , đã từng ở Chung gia, cô vẫn hay thay cha xử lý việc này, hiện tại nhận làm, tất nhiên là vô cùng hài lòng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 799: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [30]

Chuyện yến tiệc này, tất nhiên là không làm khó được Chung Tình, đã từng ở Chung gia, cô vẫn hay thay cha xử lý việc này, hiện tại nhận làm, tất nhiên là vô cùng hài lòng.

Hơn nữa cô thực rất hiếu lòng người, khẩu vị mỗi người, đều hỏi thăm rành mạch, thỏa mãn nhu cầu từng người.

Chung Tình hai ngày này, đều bận rộn chuẩn bị sinh nhật đại phu nhân.

Mọi tính toán nhỏ nhất của cô đều đã xong, nhất định là phải dốc toàn lực để làm.

“Đúng..... Chú ý hương vị phải nhạt chút..... Dì Hai không thích vị quá ngọt..... Dì Tư không cần bỏ rau thơm, bà không ăn..... Tiểu thư nhà dì Năm dị ứng với xoài, điều này nhất định phải chú ý..... Đúng rồi, mặt khác nhất định phải chú ý cách bài trí món ăn, phải đẹp mắt.”

Chung Tình đứng ở một bên, nhỏ nhẹ phân phó.

Dáng vẻ thực sự đang làm việc.

Dịch Giản đứng ở xa xa, nhìn thấy cô bận rộn, bên môi bất giác mỉm cười.

Anh mới từ quân đoàn trở về, Từ Ngang lái xe đi ngang qua, vừa lúc nhìn thấy cô ở đó, hướng về phía người khác, lên kế hoạch một cách trật tự,

những cái rườm rà hoặc không thể rườm rà, cô đều chú ý tới, hơn nữa còn do cô tự làm, trái lại không thể hiện sự phiền toái, ngược lại nghe đơn giản hơn rất nhiều.

Từ Ngang ngồi ở trong xe, nhìn Chung Tình, nhin không được há to miệng kêu lên:“Thiếu tướng..... Đây là Thiếu tướng phu nhân sao?”

Ngờ khí Từ Ngang, ánh mắt thể hiện rõ - Thiếu tướng phu nhân là thiên tài!

Anh thật sự chưa từng gặp qua một người, có thể đem một buổi yến tiệc, sự yêu thích cùng kiêng kị của mỗi người đều nhớ rõ ràng rành mạch như vậy!

Tuyệt!

Thiếu tướng tuyệt đối cưới một bà xã thiên tài rồi!

Dịch Giản đứng ở một bên, mặt không đỏ hơi thở không gấp, chậm rãi gật gật đầu, sau đó tay chống cằm, nhìn cách đó không xa người phụ nữ của anh bận rộn không chú ý tới, hướng Từ Ngang nói:“Quá khen.....”

Nhưng mà, trong giọng nói của anh, rõ ràng cũng cất giấu một thông điệp, đó là -- Thiếu tướng phu nhân vốn chính là thiên tài!

“Thiếu tướng.....”

Đột nhiên có một tiểu nha hoàn từ nơi này đi qua, thấy Dịch Giản, mặt đỏ lên, vội vàng cúi người xuống hành lễ, gương mặt cô, ửng hồng mịm màng, mang theo vài phần e lệ, đáy lòng nghĩ, Thiếu tướng thật đúng là đẹp trai a, trước đây cũng đẹp, nhưng lại không giống nhau, Thiếu tướng trước kia đẹp nhưng lại lạnh như băng, hiện tại mang theo một chút ấm áp, như là tiên vậy.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 800: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [31]

Đột nhiên có một tiểu nha hoàn từ nơi này đi qua, thấy Dịch Giản, mặt đỏ lên, vội vàng cúi người xuống hành lễ, gương mặt cô, ửng hồng mịn màng, mang theo vài phần e lệ, đáy lòng nghĩ, Thiếu tướng thật đúng là đẹp trai a, trước đây cũng đẹp, nhưng lại không giống nhau, Thiếu tướng trước kia đẹp nhưng lại lạnh như băng, hiện tại mang theo một chút ấm áp, như là tiên vậy.....

Đôi mắt tối đen như mực của Dịch Giản, vẫn như cũ trực tiếp hướng về phía Chung Tình, đáy lòng tiểu nha hoàn bỗng như nhảy múa.

Chính là, một câu kia của tiểu nha hoàn, đem mọi người đang bận rộn ở nơi này thức tỉnh, mọi người lúc này mới chú ý tới thiếu tướng ở đây, đều khom người hành lễ:“Thiếu tướng.....”

Chung Tình đích thân đang căn dặn mọi người bên cạnh, đột nhiên nghe được Thiếu tướng, cô theo bản năng quay đầu, ai ngờ, lập tức ánh mắt, liền chạm vào đôi mắt đen trong vắt mà sâu thẳm ẩn chứa ba quang của Dịch Giản, cô kinh hãi, thốt ra:“Thiếu tướng.....”

Sau đó, liền nhớ tới tình huống chiều hôm qua, chính mình chủ động hướng về phía anh nói, nhất thời mặt đỏ lên, liền nhanh chóng quay đầu, theo bản năng muốn bỏ chạy!

Cô..... Thật là có chút ngượng ngùng !

Dịch Giản cất bước, đã muốn hướng về cô đi tới , Chung Tình nghe tiếng bước chân anh, tim đập loạn, cũng không chờ anh đi đến, liền vội vội vàng vàng nói:“Thiếu tướng chờ em, em..... Em đi toilet.....”

Sau đó, cũng không chờ Dịch Giản có phản ứng gì, cô liền hướng về toilet đi đến.

Dịch Giản đứng ở nơi đó, lại không nhúc nhích, cũng không ngăn cản cô.

Anh biết cô đang ngượng ngùng, chẳng qua, né tránh anh liền né tránh anh, vì sao còn tìm một cái cớ thối nát như vậy, em muốn đi toilet.

Chính là.....

Ánh mắt Dịch Giản, có chút ấm áp, cất bước, hướng về Chung Tình nhanh chóng tới gần, Chung Tình theo bản năng muốn chạy, ai ngờ Dịch Giản lại vươn tay, một phen kéo cổ tay cô, nép vào lòng mình, cúi đầu, ghé sát vào bên tai cô, cúi đầu thanh âm thổ thê truyền vào:“Em yêu..... Hướng vào toilet, ở bên này, em đi nhầm rồi”

Mặt Chung Tình lập tức lại đỏ lên, cô nhất thời bối rối, nên quên mất.

Cô cúi đầu, cũng không nhúc nhích, cách đó không xa, nhiều nha hoàn như vậy, bọn họ đều đang nhìn, cô nhịn không được nhỏ giọng hướng Dịch Giản nói thầm:“Thiếu tướng..... Bọn họ đều nhìn, anh đừng.....”

Kỳ thật cô là đang khẩn trương, toàn thân đều cứng ngắc.

Dịch Giản tất nhiên là không đành lòng trêu đùa quá mức, một giây sau, liền đem cô chậm rãi buông ra, sau đó cúi đầu, cổ tình dừng ở cái trán cô hôn một cái, xoay người, liền đi theo Từ Ngang rời khỏi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 801: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [32]

Dịch Giản tất nhiên là không đành lòng trêu đùa quá mức, một giây sau, liền đem cô chậm rãi buông ra, sau đó cúi đầu, cố tình dừng ở cái trán cô hôn một cái, xoay người, liền đi theo Từ Ngang rời khỏi.

Chung Tình nhú mày, anh như thế nào đến đây cũng không báo lấy một tiếng, lúc này lại đi rồi, kỳ thật cô làm sao mà biết, Thiếu tướng chẳng qua là tới nhìn cô, biết cô ngại ngùng, cho nên cho cô thời gian, chậm rãi điều chỉnh.

Chung Tình nhin không được hưởng bóng lưng Dịch Giản hỏi: “Thiếu tướng, ngài đây là đi đâu vậy?”

Dịch Giản không dừng bước, vẫn tiêu sái như vậy, lại ném cho Chung Tình một câu thần nhiên: “Toilet.”

Chung Tình lại một lần nữa bị nghẹn một chữ cũng không nói ra được, chỉ đỏ mặt, đứng tại chỗ, sau đó, liền hắng giọng đáp trả một câu: “Thiếu tướng, đi nhằm hướng rồi!”

Dịch Giản không nói chuyện, lại rõ ràng có tiếng cười khẽ truyền đến, phát ra từ đáy lòng.

Chung Tình nghe, mặt đỏ lên, cúi đầu.

Người ở bên cạnh, đều là dáng vẻ hoài nghi, nhìn hai người kia.

Vẫn là không hiểu, đây rốt cuộc là điều gì vừa mới xảy ra?

Thiếu tướng cùng Thiếu tướng phu nhân đều nói đi toilet, vì sao, một người yên lành đứng ở chỗ này, mặt lúc đỏ lúc trắng, một người khác lại tiêu sái thông dong, chậm rãi cất bước rời đi, mà hướng đi, căn bản không phải hướng đi toilet.

.....

Sinh nhật Đại phu nhân, mọi người đều cảm thấy rất thoải mái, rất nhiều chi tiết vụn vặt, thời điểm những người khác an bài, đều không có chú ý tới, ngược lại Chung Tình chú ý tới, mọi người đều đối với Chung Tình khen ngợi không ngớt.

Chung Tình chỉ mỉm cười, đón nhận.

Đổi lại là trước đây, nếu có người khen Chung Tình như vậy, sắc mặt Hà An Viện tất nhiên là khó coi, nhưng hôm nay, cô lại xem như không có việc gì, ngồi ở chỗ kia, uống rượu, dùng bữa, cùng người khác tán gẫu về một vài đề tài thời thượng, nói chuyện sườn xám nhà ai đẹp, trang sức nhà ai tinh xảo.....

Chung Tình vẫn âm thầm quan sát Hà An Viện, về chuyện Hà An Viện đột nhiên học máu, cô cũng có nghe thấy, chỉ là không biết cô vì chuyện gì, tức giận mình đến mức học máu!

Thiếu tướng tới, Từ Ngang cùng anh đến, vẫn ngồi ở bên cạnh Chung Tình, Chung Tình vẫn không chịu nhìn thẳng vào anh, anh cũng không vội không nóng nảy, ngồi ở một bên, đôi mắt đen láy sâu thẳm, nhìn chăm chăm vào cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 802: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [33]

Thiếu tướng tới , Từ Ngang cùng anh đến, vẫn ngồi ở bên cạnh Chung Tình, Chung Tình vẫn không chịu đưa mắt nhìn anh, anh cũng không vội không nóng nảy, ngồi ở một bên, đôi mắt đen láy, nhìn chăm chăm vào cô.

Vài lần, Dịch Giản cố ý tiến đến bên cạnh Chung Tình, Chung Tình cảm nhận được hương khí bạc hà thanh nhã trên người anh nhẹ nhàng bay qua, mặt theo bản năng liền đỏ lên, sau đó nghiêng đầu, liền hướng qua một bên, cố ý né tránh.

Dịch Giản tất nhiên là biết cô đang xấu hổ, đáy lòng âm thầm bật cười , trên mặt cũng vô ba vô lãng, đôi mắt, vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Chung Tình.

Mọi người ăn cơm xong, Chung Tình an bài kịch vui, buổi tối mới có thể trình diễn, cho nên vào buổi chiều, gia quyến nữ đều mừng thọ cho đại phu nhân, mọi người đều tập hợp cùng một chỗ bắt đầu chơi.

Chung Tình vốn không muốn đùa, nhưng nghĩ đến Dịch Giản đang ở bên cạnh mình, cô liền đáp lời dì Tư, đi đánh bài .

Dịch Giản nhìn cô rời đi , cả người ung dung ngồi tại chỗ, chậm rãi quan sát cô đánh bài.

Cùng đánh bài, cũng có một người bà con thân thích xa của Dịch gia, thích khoe khoang, lúc nào cũng nói chồng mình đối với mình rất tốt, đeo

chiếc nhẫn đá quý lấp lánh vô cùng, thì thoảng lại sợ một chút.

Bà cũng không biết Chung Tình , chỉ là cảm thấy Chung Tình xinh đẹp, đáy lòng không thoải mái, nhưng nhìn trên người cô không có nửa điểm trang sức, chỉ là trên ngón giữa, đeo một chiếc nhẫn kim cương hồng nhạt, tuyệt không chói mắt, nhất thời liền nói:“Nhẫn này của tôi, là hàng của phương Tây, người đàn ông của tôi từ Anh mang về cho, cái này là một trong những chiếc nhẫn của tôi thôi, có viên đá quý nhỏ nhất đấy!”

Dì Tư đưa tay lên, vuốt vuốt tóc,“Ba” một tiếng, xòe ra một lá bài, sau đó quơ quơ vòng tay ánh vàng rực rỡ của mình, nói:“Tôi cái gì cũng không có, cũng chỉ có vòng vàng này thôi!”

Vòng vàng của dì Tư thế nhưng chính là vàng ròng, rất nặng, thoát nhìn, chính là giá trị xa xỉ , tất nhiên cũng không bì được với nhẫn đá quý của người ta, dì Tư vốn là không thích thứ trang sức này, chỉ là tìm kiểu dáng để hợp với cách ăn mặc, nhất thời trông mắt lưu chuyển một vòng, đã bắt lấy tay Chung Tình, đặt ở trước mặt mọi người nói:“Thấy thế nào? Nhân này, chính là kim cương , lại còn màu hồng nhạt, trên tạp chí đã từng xem qua chưa? Đây chính là toàn thế giới chỉ có một chiếc, thì đã ở trên người cô ấy đấy.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 803: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [34]

“Thấy thế nào? Nhân này, chính là kim cương , lại còn màu hồng nhạt, trên tạp chí đã từng xem qua chưa? Đây chính là toàn thế giới chỉ có một chiếc, thì đã ở trên người cô ấy đấy.”

Người phụ nữ kia bị choáng một chút, sững sốt, nhìn chăm chăm chiếc nhẫn của Chung Tình nhìn thế nào, cũng cảm thấy rất đẹp mắt, không giống nhẫn đá quý của mình, to như vậy, tuyệt không đẹp mắt.

Nhất thời, bà lại không thích bị người khác xem thường , liền hơi nghi ngờ nói:“Thật vậy sao? Chắc không phải là giả chứ, nghe nói nhẫn kim cương giả rất nhiều, đừng mua đồ giả !”

Trong lời nói kia, rõ ràng là ganh tị, kỳ thật người phụ nữ quý tộc này, làm sao không có, mọi người đều nghĩ chính mình có tiền hơn những người phụ nữ khác, ăn mặc đẹp hơn phụ nữ khác, ăn ngon, mặc đẹp, mới khoe khoang như vậy, Chung Tình sớm đã thấy nhưng không thể trách .

Cô yên lặng không tiếng động đem tay mình rút về, cũng không tức giận, chỉ thản nhiên đánh bài.

Những thứ thật giả, đối với cô mà nói, cũng không nên truy cứu .

Thứ này quan trọng, là Thiếu tướng tặng cho cô.

Lúc trước ở trang viên Bạc gia, nhìn thấy bộ trang sức trên tạp chí có một chiếc nhẫn này.

Người phụ nữ kia thấy Chung Tình không nói lời nào, liền thật sự nghĩ nhẫn của Chung Tình là giả, vừa đánh bài, vừa nói: “Thật đúng là giả sao? Bất quá, cũng không có gì, giả thật sự cũng giống thật, đeo thấy đẹp là được, cô xem nhẫn này của tôi, là thật hay thế nào? Cùng so sánh với nhẫn giả của người ta, kỳ thật cũng không có khác biệt gì quá lớn.”

Dì Tư không quen nhìn người phụ nữ kia như vậy, khắp nơi đi theo Chung Tình so sánh, nhất thời nghiêng đầu, nhìn Thiếu tướng bên kia, liền hăng giọng nói: “Thiếu tướng.....”

Dịch Giản thấy dì tư kêu mình, ngây ra một lúc, đứng dậy, hướng về phía bọn họ đi tới.

“Thiếu tướng? Thiêu tướng Dịch gia? Như thế nào lại nghe lời bà nói như vậy? Đúng rồi nghe nói Thiêu tướng Dịch gia kết hôn với người nào vậy?” Người phụ nữ kia vừa nghe dì Tư gọi Thiếu tướng, lập tức hào hứng, tiến lên hỏi: “Tôi xem phu nhân của Thiếu tướng ra sao.....”

Chung Tình thật không ngờ dì Tư cư nhiên sẽ kêu thiếu tướng, lập tức nhìn dì Tư nhỏ giọng hỏi: “Dì làm cái gì vậy?”

“Nhìn không thấy người ta coi thường cô sao? Để cho bà ta biết cô chính là phu nhân thiếu tướng, không biết sẽ ra bộ dáng như thế nào nữa!” Dì Tư nhỏ giọng trả lời.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 804: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [35]

“Nhìn không thấy người ta coi thường cô sao? Để cho bà ta biết cô chính là phu nhân thiếu tướng, không biết sẽ ra bộ dáng như thế nào nữa!” Dì Tư nhỏ giọng trả lời.

Lập tức, dì Tư hướng về phía người phụ nữ kia tiếp tục nói: “Thiếu tướng phu nhân sao? Thiếu tướng phu nhân của chúng tôi, cũng không phải là người bình thường đâu, xinh đẹp không cần phải nói, mà Thiếu tướng còn cực kì yêu thương cưng chiều.....”

“Thật vậy sao?” Người phụ nữ kia rõ ràng là vô cùng thích thú, nhẹ giọng hỏi: “Tôi cũng nghe nói Thiếu tướng đối với phu nhân rất tốt, đáy lòng rất tò mò, rốt cuộc là người phụ nữ như thế nào, có thể làm cho thiếu tướng mê mẩn như vậy? Tất nhiên không giống người bình thường?”

“Tất nhiên là không giống người bình thường!”

Dì Tư hướng về phía Chung Tình trừng mắt nhìn, rất chờ mong để cho Thiếu tướng đứng bên cạnh Chung Tình, để xem sắc mặt người phụ nữ kia.

Chung Tình quay đầu lại, nhìn thoáng qua Thiếu tướng, phát hiện ánh mắt anh, vẫn chăm chú chính mình, đáy mắt lóe ra tia nhìn dịu dàng, tim cô nhảy dựng lên, sau đó cúi đầu, ngón tay nắm chặt khăn, suy nghĩ một hồi, chỉ là cảm thấy có chút ngọt ngào.....

Cô thấy dì Tư cùng người phụ nữ khoe khoang kia hào hứng, như là muốn bắt Thiếu tướng, đi đến trước mặt người phụ nữ kia.

Đổi lại là trước đây mà nói, việc này, cô cũng thường xuyên làm , chỉ là hôm nay, cô như thế nào cũng làm không được .

Anh khẳng định nghĩ cô có chuyện, mới gọi anh , anh biết cô ngại, không chịu nhìn anh, hiện tại chắc chắn nghĩ rằng cô muốn thân cận anh, trong lòng chắc hẳn rất vui, nhưng mà đợi lúc anh đến đây, phát hiện chính mình lợi dụng anh, đối phó một người ngoài căn bản không đủ để ảnh hưởng tới mình, điều này, tính toán như thế nào cũng không có lợi!

Nhất thời, Chung Tình đứng lên, nghênh đón Dịch Giản đang tiến lên, cô đứng trước mặt Dịch Giản, nhìn anh nói:“Không cần đi qua.....”

Dịch Giản nhìn người đang chơi bài trong bàn kia, lại nhìn gương mặt Chung Tình, có chút kinh ngạc trong đáy mắt anh, chậm rãi thoáng qua, mang theo vài phần ôn tồn.

Chung Tình nghĩ anh vẫn muốn đi qua, nhin không được vươn tay, bắt cổ tay anh, âm điệu mang theo vài phần mềm mại:“Đừng đi qua.....”

Cô lại không cần cùng người kia tranh đoạt cái gì, cô không cần kích động bà ta, làm chấn động bà ta.

Cô chỉ muốn mối quan hệ giữa mình và Dịch Giản, đơn thuần, sạch sẽ .

Bất luận quá khứ như thế nào, chỉ cần hiện tại, tốt, liền có thể.

Dịch Giản thấy dáng vẻ này của cô, cuối cùng lại vẫn gật gật đầu, theo lời Chung Tình, không đi qua

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 805: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [36]

Dịch Giản thấy dáng vẻ này của cô, cuối cùng lại vẫn gật gật đầu, theo lời Chung Tình, không đi qua.

Dì Tư nhìn thấy Chung Tình rời đi, làm bà tức giận, quay đầu nhìn, lại thấy thân ảnh cô cùng Thiếu tướng lần lượt rời đi.

Mà người phụ nữ kia, sớm đã mở to hai mắt nhìn, thấy bóng dáng Chung Tình ôn hoà, miệng mở thật to, như có thể nhét vào một quả trứng gà: “Kia..... Kia, sẽ không phải là..... Là..... Thiếu tướng phu nhân chứ.....”

Lời của bà, đều như không đủ bình tĩnh, dì Tư cũng lắc lắc thân hình như rần nước, đứng lên, phong tư yếu điệu, phong trần mười phần nói: “Đúng vậy..... Đó chính là Thiếu tướng phu nhân của Dịch gia chúng tôi.....”

Sau đó, phất phất tay, liền rời đi.

Thôi thôi, bà vốn là muốn giúp đỡ Chung Tình trút cơn giận, ai ngờ Chung Tình lại cứ như vậy mà rời đi, bất quá mặc kệ như thế nào, bốn chữ Thiếu tướng phu nhân này, áng chừng đã làm cho người phụ nữ kia tiêu tan chết rồi!

.....

Chung Tình cùng Dịch Giản hai người ngồi cùng một ghế, trong lòng cô lại bắt đầu bang bang phanh nhảy lên, cô dùng khí lực rất lớn, mới khiến cho âm điệu của mình biểu hiện vững vàng một chút, nói: “Thiếu tướng, ngài ăn no chưa?”

Dịch Giản gật gật đầu, không nói gì, ánh mắt chỉ nhìn Chung Tình.

Chung Tình bị anh nhìn có chút đứng ngồi không yên, theo bản năng đứng dậy muốn đi, Dịch Giản lại bắt tay cô, không chịu thả cô ra, còn trêu tức bỏ thêm một câu: “Lại muốn vào toilet?”

Chung Tình càng lúc càng quẫn bách rồi.

Dịch Giản trái lại cực kỳ nhàn hạ, quan sát khuôn mặt ửng hồng của cô, khoe miệng hàm chứa ý cười, ngữ khí thản nhiên hỏi: “Bà xã, em xấu hổ đứng lên, mà cũng đáng yêu như vậy.”

Chung Tình toàn thân như bị sét đánh, trái tim cũng không dám đập, Dịch Giản thuận thế ôm cô, cũng may người đến người đi, đều đang chơi đùa, không ai chú ý tới đoạn tình nồng ý mật trong góc này: “Bà xã xấu hổ đứng lên, thời gian thật đúng là dài.”

Chung Tình cũng không biết vì sao, nghe anh nói như vậy, vẻ ngượng ngùng vốn có lại từng chút một tiêu tan, cô tựa vào bên người anh, nghe hương vị nhàn nhạt trên người anh, cảm thấy tâm tình cũng dần dần thoải mái hơn.

Dịch Giản thấy cô nhu thuận như vậy, bỗng nhiên cười ra tiếng nói: “Bà xã, anh hai ngày này, kích động đều ngủ không được.”

Chung Tình đỏ mặt, cảm thấy một câu nói đơn giản tùy tiện nói ra, đều được anh nói đến mùi lòng như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 806: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [37]

Chung Tình đỏ mặt, cảm thấy một câu đơn giản tùy tiện nói ra, đều được anh nói kích thích đến như vậy.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn anh, ai ngờ, anh lại nhanh chóng cúi đầu, như chuồn chuồn lướt nước lướt qua môi cô một cái.

Chung quanh tiếng người ồn ào, Chung Tình cũng cảm thấy chính mình như bị sét đánh.

Cô nhanh chóng né tránh, nhìn lại xung quanh, phát hiện cũng không có người nhìn một màn vừa rồi, mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, ai ngờ giây tiếp theo, anh lại vươn tay, lôi kéo cô, đi ra bên ngoài.

“Làm cái gì?”

“Toilet!”

“Nhưng em không muốn đi!”

“.....” Cửa toilet, đột nhiên bị anh một cước đá văng, lập tức lôi kéo cô, tiến vào, đóng cửa, Chung Tình vẫn không nói chuyện, môi cô, liền bị anh hung hăng lấp kín, lập tức, quay qua quay lại, hôn ngẫu nhiên như hồ đỏi. Anh nhớ chết được cái thân thể của cô, mùi vị của cô, anh càng hôn càng sâu, hôn đến mức hai chân cô như nhũn ra, hôn hấp dẫn dần trở nên hỗn loạn, thân thể bắt đầu trượt xuống phía dưới, cũng may anh vươn tay,

vòng qua eo cô, đưa đến sát người mình, gắt gao kéo cô, mới khiến cho cô không xụi lơ trên mặt đất.

Đôi môi mọng của cô bị anh hung hăng hút, ma sát, dần dần, mang theo từng trận từng trận khô nóng, anh cùng cô rất lâu rồi, cũng không có thân mật như vậy, tất nhiên là có chút khó nhin, anh dường như không biết đủ, nhẹ nhàng rời khỏi đôi môi cô, vươn tay, chậm rãi vuốt ve long mi cô, giây tiếp theo, liền vươn đầu lưỡi, không chút lưu tình đưa vào miệng cô, một trận dây dưa quăn quýt phô thiên cái địa.

Thân thể hai người dán chặt vào nhau, anh vẫn cảm thấy không đủ, thật sự rất muốn đem thân thể cởi bỏ xuống, gắt gao triền miên một phen.

Chung Tình bị anh siết chặt, thân mình dựa vào cửa toilet, có chút lạnh, phía trước là lửa nóng từ anh, tại đây nửa nóng nửa lạnh luân phiên tra tấn, cô nhin không được phát ra âm thanh nho nhỏ, cũng may cô vẫn khắc chế được, vươn tay, đặt lên bờ vai anh, không để cho anh lại hôn mình.

“Thiếu tướng..... Không được.....”

Chung Tình theo bản năng đẩy anh, nhưng một chút khí lực cũng không sử dụng được, vỡ kịch chúc mừng cho Đại phu nhân sắp sửa bắt đầu, còn chờ cô an bài, cô nếu bị anh ép buộc một phen lộn xộn, đi ra ngoài như thế nào gặp người khác được đây?!

Dịch Giải không để ý tới cô, lại là một trận hôn thật mạnh, đem toàn bộ hơi thở của mình, đều trút hết vào bên trong thân thể cô, lúc này mới từ bỏ ý đồ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 807: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [38]

Dịch Giản không để ý tới cô, lại là một trận hôn thật mạnh, đem toàn bộ hơi thở của mình, đều trút hết vào bên trong thân thể cô, lúc này mới từ bỏ ý đồ.

Mà lúc này, toàn bộ khí lực trong người Chung Tình đều như đã bị anh lấy đi hết rồi, chỉ cảm thấy thân thể khó nhẹn, vẫn cắn chặt răng, thở hỗn hển, tựa vào ngực anh, im lặng một hồi, mơ hồ nghe được ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân, ngay sau đó là tiếng đập cửa.

Có người muốn vào toilet.

Dịch Giản muốn kéo cửa đi ra ngoài, Chung Tình lại siết chặt tay Dịch Giản không cho anh mở cửa.

Hiện tại cô cùng anh hai người trong WC, nếu cứ nghênh ngang đi ra ngoài, bị người khác thấy, sẽ xấu hổ biết bao?

Dịch Giản nhìn tay mình bị cô ôm chặt lấy, bàn tay nhỏ bé của cô lại khẩn trương run run, bỗng cảm thấy đáy lòng mềm nhũn, sau đó liền cúi đầu, môi lưỡi lại lấp kín môi cô, dường như một trận vừa rồi hôn chưa đủ vậy.

Còn thản nhiên phát ra âm thanh đầy ái muội.....

Toàn thân Chung Tình đều cứng ngắc, cánh cửa sau lưng, còn truyền đến một trận tiếng gõ cửa: “Thiếu tướng?”

Cư nhiên là thanh âm của Từ Ngang.

Chung Tình nức nở muốn giãy thoát ra, Dịch Giản lại càng hôn sâu, cả người Chung Tình quần bách không đồng nhất, mà anh lại tựa hồ chán ghét cô phân tâm như vậy, hôn càng lúc càng mãnh liệt hơn. Từ Ngang ở ngoài gõ cửa, nghĩ bọn họ không ở bên trong, lúc này mới xoay người rời đi.

Dịch Giản chậm rãi buông Chung Tình ra, nhưng không sót ruột rời khỏi thân thể của cô, vẫn ôm cô, môi nhẹ lướt qua hai gò má trắng nõn của cô.

Mặt cô ửng hồng, cũng không biết làm sao, một phen đẩy anh ra, sau đó xoay người nhanh chóng mở cửa, làm bộ như không có chuyện gì phát sinh, quy củ nện bước, đi ra ngoài, hướng về phía trước, vẫn tiêu sái như vậy.

Dịch Giản tựa vào trên vách tường toilet, đáng vẻ lười biếng, nhìn thân ảnh của cô, nhìn không được hơi hơi cong môi.

=====

=====

Đông viện Dịch gia.

Chiếc màn che màu đỏ thẫm từ từ buông xuống.

Bên trong là dàn đào kép được trang điểm tinh tế, đứng ở trên sân khấu, quy quy củ củ, đồng loạt khom người, chúc mừng Đại phu nhân Dịch gia.

Màn trình diễn mở đầu này, khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc, từng kịch Trung Quốc 5000 năm lịch sử, mọi người có một vài người là hiểu biết thật sự, nhưng, một đoạn này cũng chưa từng được xem qua.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 808: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [39]

Màn trình diễn mở đầu này, khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc, tuồng kịch Trung Quốc 5000 năm lịch sử, mọi người có một vài người là hiểu biết thật sự, nhưng, một đoạn này cũng chưa từng được xem qua.

Đại phu nhân ngồi trong góc tối, bên trái là Hà An Viện, bên phải là Dịch Giản, bên phải Dịch Giản là Chung Tình, bên cạnh Chung Tình là dì Tư.

Hà An Viện quy củ ngồi tại chỗ, không chớp mắt chăm chú nhìn màn kịch trên sân khấu, biểu tình phong đậm vân thanh, đôi mắt, thỉnh thoảng lại quét về phía thiếu tướng bên kia.

Đại phu nhân thực sự rất thích kịch, màn diễn lần này, lại là Chung Tình dựa theo cách ăn mặc trang điểm của Đại phu nhân thích, cho nên Đại phu nhân xem vô cùng chăm chú.

Dịch Giản không thích xem, chỉ nhắm mắt lại, mặt trên nhớ tới làn điệu du dương, ngại vì sinh nhật Đại phu nhân, sẽ không tốt nếu mình cứ như vậy rời đi, liền im lặng ngồi tại chỗ, tay không thành thật lặng lẽ di chuyển qua bên cạnh, bắt lấy tay trái Chung Tình, trong lòng bàn tay, gắt gao nắm chặt, thi thoảng néo nhẹ hai cái, trêu chọc khiến toàn thân Chung Tình run lên, bình tĩnh xem kịch trên sân khấu, không dám có nửa phần động tĩnh, ngón tay lại thi thoảng run run một chút, muốn từ trong lòng bàn tay anh rút ra, anh lại rất nhanh siết chặt lấy, thân thể, càng lúc càng hướng về gần phía cô.

Chung Tình mím môi, không vui liếc mắt nhìn Dịch Giản một cái.

“A.” Dịch Giản trầm thấp cười ra tiếng, Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Dịch Giản gần trong gang tấc, đáy mắt mang theo một chút bất đắc dĩ.....

Chăm chú nhìn Dịch Giản một hồi, Chung Tình lúc này mới nhẹ nhàng bật cười, ghé sát vào bên tai anh, nhẹ giọng nói:“Thiếu tướng, nhiều người như vậy đều đang nhìn đó, không tốt, xem kịch đi.”

Dịch Giản gật gật đầu, Chung Tình cho rằng anh dựa vào mình, liền nghiêng mặt qua, tiếp tục chăm chú xem kịch trên sân khấu, long mi của cô rất dài, chớp chớp thoắt hiện thoắt ẩn vô cùng xinh đẹp.

Dịch Giản vẫn không xem kịch, chỉ chăm chú nhìn cô nghiêng mặt, nhìn đến có chút mê mẩn.

Chung Tình bị anh nhìn có chút không thoải mái, nhẹ giọng nói:“Kịch hay như vậy, anh nếu bỏ lỡ, thật quá đáng tiếc.”

Thanh âm Chung Tình rất nhẹ, sợ ảnh hưởng người khác xem kịch, cho nên môi dán sát bên tai Dịch Giản mà nói, Dịch Giản bị cô thổi nhẹ vào tai khiến đáy lòng ngứa ngáy, chính là cảm thấy cô mỗi một chữ nói ra, đều cực kỳ dụ hoặc, anh nuốt nước miếng, siết chặt tay cô, hơi dùng lực, như là muốn đem cô vĩnh viễn đều phải thật sâu lưu lại trước mắt, không cho rời đi nửa khắc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 809: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [40]

Anh nuốt nước miếng, siết chặt tay cô, hơi dùng lực, như là muốn đem cô vĩnh viễn đều phải thật sâu lưu lại trước mắt, không cho rời đi nữa khắc.

Vì thế, thanh âm Dịch Giản có chút áp lực, hơi thở cực nóng, ở bên tai Chung Tình, từ từ phát quá.

Thanh âm của anh khàn khàn mà động lòng người.

“Kịch có gì hay chứ.”

Chung Tình không nói gì, kịch này cho dù không có gì hay để xem, nhưng người có tâm xem, e là cũng sẽ thấy hay.

Dịch Giản phía sau, cũng đã biết cô rốt cuộc muốn làm gì, nhưng cũng không vạch trần, chỉ dựa sát vào cô, tiếp tục nói: “Không bằng..... Nhìn em, còn tốt hơn.”

Có ai đó có thể nói cho cô biết, có phải đàn ông trong thiên hạ, đều giống như Thiếu tướng?

Nơi nào chốn nào, giờ nào phút nào, đều có thể thốt ra những lời nói chất chứa thâm tình như thế?

Rõ ràng là lời nói đơn giản như vậy, phát ra từ miệng anh, sao lại mang theo thâm tình như vậy, thâm tình đến mức khiến người ta mù lòng?

Chung Tình đỏ mặt, nhưng vẫn bình tĩnh xem kịch trên sân khấu.

Dịch Giải lúc này đây, cũng rất cuộc không quấy rối cô nữa, chỉ thản nhiên ngồi tại chỗ, nghiêng đầu, vẫn nhìn chăm chăm vào khuôn mặt cô.

.....

Màn kịch bắt đầu, là một nha hoàn được một thiếu gia coi trọng, muốn cưới làm vợ, nha hoàn không thuận theo, trốn khắp nơi.

Nhà này còn có một vị Đại thiếu gia, cũng quen biết nha hoàn này, dùng rất nhiều cách, giúp cô tránh thoát sự khi dễ của Tiểu thiếu gia nhiều lần.

Đại thiếu gia lại được một vị tiểu thư yêu mến, vị tiểu thư này lại ở trong nhà này, vì bác của cô là người ở trong nhà.

Tiểu thư này nhìn thấy nha hoàn kia chiếm được sự sủng ái của Đại thiếu gia sủng ái, trong lòng không thoải mái, muốn hại tiểu nha hoàn, ai ngờ ngày đó, vừa lúc tiểu thiếu gia xuất hiện, đùa giỡn tiểu nha hoàn, nói mình đói bụng, liền cúi đầu, đem đồ ăn của tiểu nha hoàn ăn vào.

Đồ ăn này, là do cô tiểu thư kia hạ độc, tiểu thiếu gia sau khi nếm qua, ngã lăn trên mặt đất, không nhúc nhích.

.....

Vở kịch này, tất nhiên là do Chung Tình dựa theo chuyện lúc trước, từng chút từng chút một theo đó mà dựng nên.

Cô chăm chú nhìn trên sân khấu, cảm thấy chuyện cũ này, giống như một giấc mộng, vù một cái liền trôi qua, hiện tại nhớ tới, dường như đã qua mấy đời.

Mấy dì dường như bị vở kịch này, thật sâu hấp dẫn, bọn họ xem có chút si mê.

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Đại phu nhân phát hiện sắc mặt Đại phu nhân, không có thay đổi gì quá lớn, chỉ chuyên chú xem kịch trên sân khấu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 810: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [41]

Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Đại phu nhân phát hiện sắc mặt Đại phu nhân, không có thay đổi gì quá lớn, chỉ chuyên chú xem kịch trên sân khấu.

Chỉ là lúc tiểu thiếu gia này chết, trên sân khấu chủ nhà đi ra , quỳ gối ở đó, ôm con mình khóc, muốn đuổi tiểu nha hoàn, tiểu nha hoàn quỳ gối bên cạnh, nhỏ giọng giải thích cầu xin tha thứ .

Chung Tình phía sau, phát hiện khóe mắt Đại phu nhân, ngẩn lệ.

Hà An Viện ngồi tại chỗ, vốn dĩ cô đối với kịch thực sự cảm thấy hứng thú , nhưng mà càng xem, sắc mặt cô càng khó coi, càng kinh ngạc, việc này..... Sao lại quen thuộc như thế, rõ ràng chính là phiên bản của mình cùng Dịch Hân, Thiếu tướng và Chung Tình.

Cô có chút đứng ngồi không yên , Tiểu vân đứng phía sau cô, sắc mặt dần trở nên có chút khó coi.

Hà An Viện thật cẩn thận nghiêng đầu, vụng trộm nhìn Đại phu nhân, lại phát hiện Đại phu nhân vẫn đang trầm mê trong vở kịch, hốc mắt hồng hồng , hiển nhiên là nhớ đến tiểu thiếu gia đã mất của mình.....

Rất nhiều người, lúc ấy cũng không biết chân tướng sự việc, chỉ coi như đây là một câu chuyện xưa mà Chung Tình tái hiện lại, tâm tình mỗi người đều xao động như từng đợt sóng nhỏ, dì Tư cầm lấy khăn tay, lau nước mắt, thấp giọng nói:“Vị tiểu thiếu gia này chết cũng quá oan uổng Không

đầu không đuôi đã bị đầu độc chết Về sau có hay không biết được, là do vị tiểu thư kia hại chết tiểu thiếu gia?”

Chung Tình không lên tiếng, chỉ lặng lẽ cười, xem kịch trên sân khấu.

Về sau sẽ ra sao?

Về sau..... Nhưng vở kịch này kết thúc rồi.

Chân chân chính chính về sau, hiện tại cũng đã chính thức bắt đầu.

Chiếc màn che đỏ thắm, chậm rãi kéo lại.

Rất nhiều người đều ngồi tại chỗ, không hề nhúc nhích, rất lâu, rất lâu sau, Đại phu nhân mới đứng lên, biểu tình vẫn thản nhiên , nhìn không ra vui hay buồn.

Hà An Viện đỡ Đại phu nhân, động tác của Đại phu nhân hơi cứng ngắc, lại vẫn dựa vào Hà An Viện, nói:“Đột nhiên..... Nhớ tới Dịch Hân Các người đều chơi vui đi, ta muốn đi thăm Dịch Hân.”

“Đại phu nhân, đều là Chung Tình không tốt, thật không ngờ làm Đại phu nhân mất vui.....” Chung Tình xem tình hình, lập tức mở miệng, hướng Đại phu nhân nói lời xin lỗi.

Đại phu nhân nghe nói như vậy, trái lại không buồn lên tiếng, cũng không liếc mắt nhìn Chung Tình một cái, thản nhiên nhìn lướt qua Thiếu tướng ở bên cạnh, lại nhìn Hà An Viện bên kia, mới nói:“Thiếu tướng, không bằng cùng ta uống chén trà đi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 811: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [42]

Đại phu nhân nghe nói như vậy, trái lại không buồn lên tiếng, cũng không liếc mắt nhìn Chung Tình một cái, thản nhiên nhìn lướt qua Thiếu tướng ở bên cạnh, lại nhìn Hà An Viện bên kia, mới nói: “Thiếu tướng, không bằng cùng ta uống chén trà đi.....”

Hà An Viện nghe Đại phu nhân nói vậy, ánh mắt hơi lóe lóe, trên nét mặt lộ ra một chút vui sướng, ánh mắt, thi thoảng vụng trộm nhìn Dịch Giản, mang theo vài phần nhảy nhót.

Hôm nay là sinh nhật Đại phu nhân.

Dịch Giản tất nhiên là gật đầu, đồng ý.

Những người khác, bởi vì không có sự cho phép của Đại phu nhân, cho nên cũng không ai dám tự tiện đi theo Đại phu nhân, tất nhiên là bọn họ đều tản ra đi chơi.

Có thể là do xem diễn kịch, nét mặt Đại phu nhân nhìn có vẻ không được tốt, ẩn dấu vài phần bi thương cùng tưởng niệm, vẫn dưới sự nâng đỡ của Hà An Viện, hướng phía trước đi tới.

Đáy lòng Hà An Viện ít nhiều vẫn có chút khẩn trương, thực ra cô tất nhiên là biết Chung Tình an bài màn kịch kia nhằm mục đích gì, nhưng hiện tại nhìn thấy Đại phu nhân vẫn sắp xếp chuyện cô cùng thiếu tướng, cho là trong lòng Đại phu nhân không có hoài nghi, nhất thời đi tới bên

cạnh Đại phu nhân, nâng cánh tay bà, thân thiết nói: “Bác..... Hôm nay sinh nhật người, Dịch gia đều đông đủ, ngay cả Thiếu tướng cũng có mặt trong ngày này. Xem ra anh ấy thật đúng là tri kỷ của người.” Đại phu nhân cười cười, nhìn thoáng qua Thiếu tướng, nói: “Thật là vất vả cho Thiếu tướng.”

Dịch Giản không lên tiếng, chỉ tiêu sái sóng vai cùng Chung Tình bước theo.

Ánh mắt Chung Tình, vẫn cẩn thận quan sát đến thần thái của Hà An Viện cùng Đại phu nhân, cô biết Đại phu nhân không ngu ngốc, mục đích của vở tuồng kia, rốt cuộc là có ý gì, có lẽ Đại phu nhân hiểu được, chính là vì sao giờ này khắc này, biểu tình của Đại phu nhân, cũng không có phản ứng gì quá lớn?

Chẳng lẽ nói, Đại phu nhân tin Hà An Viện đến như vậy?

Ngón tay Chung Tình nhẹ vịn vào trong khăn tay, trong đầu vẫn không ngừng xoay chuyển, kỳ thật cô rất muốn mở miệng hướng Đại phu nhân nhắc nhở, nhưng cũng biết nhắc nhở thế nào, cuối cùng đành cắn cắn môi dưới, một nhóm người, yên lặng không tiếng động đi về phía trước.

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn Chung Tình một hồi, phát hiện cô gái này thực sự có chút không vui, vô thanh vô thức vươn tay, nhẹ nhàng nắm cổ tay cô, dưới ánh đèn nhàn nhạt, chậm rãi cất bước, nhìn phía trước Hà An Viện cùng Đại phu nhân thân mật tiêu sái cùng một chỗ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 812: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [43]

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn Chung Tình một hồi, phát hiện cô gái này thực sự có chút không vui, vô thanh vô thức vươn tay, nhẹ nhàng nắm cổ tay cô, dưới ánh đèn nhàn nhạt, chậm rãi cất bước, nhìn phía trước Hà An Viện cùng Đại phu nhân thân mật tiêu sái cùng một chỗ, đột nhiên gian mở miệng nói: “Nếu, Dịch Hân còn..... Có lẽ hôm nay sẽ làm cho Đại phu nhân kinh hỉ.”

Bóng lưng Đại phu nhân vốn dĩ đang vững vàng đột nhiên có chút cứng ngắc, quay đầu, nhìn Dịch Giản, thần thái có chút khổ sở.

Dù sao đứa nhỏ là cốt nhục của Đại phu nhân, bởi vì Chung Tình hại chết, đáy lòng không phải không có oán hận.

Vỡ kịch hôm nay, đều là do Chung Tình một tay sắp xếp, bà không phải ngốc, có thể hồ đồ đến mức ở vị trí chủ trong nhà, mà không thể nhìn thấu được vỡ kịch này, là Chung Tình muốn cung cấp cho mình một tin tức gì đó.

Đại phu nhân giật giật môi, biểu tình có chút bi ai nói: “Thiếu tướng nói đúng là.....” Nói tới đây, Đại phu nhân thở dài một hơi, xoay người, hướng về phía trước tiếp tục đi tới.

Sắc mặt Hà An Viện có chút quý dị, nhìn Đại phu nhân, thật cẩn thận nói: “Bác..... Người cũng đừng quá buồn phiền.”

Cô từng ở trước mặt Đại phu nhân, vẫn luôn là miệng lưỡi sáng rực như hoa, nhưng mà hiện tại, lại thế nào cũng nói không nên lời, chỉ cảm thấy tim đập thật sự nhanh, bang bang phanh, dường như chột dạ, lại như sợ hãi, vô cùng sợ hãi.

Lúc này bóng đêm đã tràn ngập.

Bốn người đi theo vài nha hoàn hướng về nơi ở của Đại phu nhân, Chung Tình cảm giác được Dịch Giản nắm tay mình, ấm áp mà thoải mái, trên mặt cô, hiện lên ý cười nhàn nhạt, anh quả thật hiểu được mình muốn làm gì đó, cư nhiên còn trợ giúp một phen như vậy.

Cô chỉ vô tình nghiêng đầu, hướng Thiếu tướng nói:“Thiếu tướng, kịch đêm nay như thế nào?”

Dịch Giản kỳ thật cũng không có xem kịch, chỉ chăm chú nhìn cô, nhưng nghe cô hỏi như vậy, tất nhiên vẫn đáp lại:“Không sai..... Linh cảm này từ đâu tới vậy? Lâu như vậy, anh cũng không biết em ẩn giấu sâu như vậy!”

Chung Tình giao hoát cười cười, sau đó không nhẹ không nặng nói:“Linh cảm phát ra từ cuộc sống, em bất quá chỉ là..... Thuận tay nhặt một đoạn thôi, kỳ thật hiện tại ngẫm lại đáng buồn nhất là chủ nhà, bà vẫn yêu thương người đã hại chết đứa bé của mình như vậy, bà thế nhưng vẫn không hề hay biết, nhưng cũng không có cách nào khác, cho tới nay, không có chứng cứ, chỉ là đoán, khó có thể xác định được.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 813: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [44]

Kỳ thật hiện tại ngẫm lại đáng buồn nhất là chủ nhà, bà vẫn yêu thương người đã hại chết đứa bé của mình như vậy, bà thế nhưng vẫn không hề hay biết, nhưng cũng không có cách nào khác, cho tới nay, không có chứng cứ, chỉ là đoán, khó có thể xác định được.”

“Uhm..... Bất quá..... Sự tình, luôn có lúc sẽ tra ra manh mối. Gió lướt qua để lại vết tích, chim bay qua để lại bóng(*).” Dịch Giản thân nhiên nói tiếp.

(*): Nguyên bản là Phong quá lưu ngân, điều quá lưu ảnh.

.....

Chung Tình Dịch Giản hai người đều như không có việc gì, thật sự thảo luận về tình huống của vở kịch, âm điệu thực ôn tồn, phía trước Đại phu nhân cùng Hà An Viện cũng nghe được rành mạch, Đại phu nhân vẫn chưa nói chuyện, Hà An Viện tất nhiên là cũng không lên tiếng, thật cẩn thận chờ Đại phu nhân, thoạt nhìn, bên ngoài chính là gió êm sóng lặng.

Hà An Viện biết ý tứ của Chung Tình, muốn cho mình có tật giật mình, kỳ thật cho tới nay, cô không phải chưa từng gặp ác mộng, nhưng mà cô cũng buộc chính mình phải dần quên đi.

Hiện tại vở kịch sống động như vậy, diễn ở trước mặt mình, ít nhiều cũng khiến cô chấn động và hoảng sợ.

Sắc mặt, nhin không được có chút tái nhợt.

Đại phu nhân nói:“Tiểu Viện, con làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?”

Hà An Viện có vài phần bối rối lắc lắc đầu nói:“Không có, có thể là cả ngày ra ngoài, có chút mệt mỏi.”

“Uhm.” Đại phu nhân gật gật đầu, vẫn không nói chuyện, lúc vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại nhìn thấy một tiểu nha hoàn khóc sướt mướt chạy về phía bọn họ, vẻ mặt mang theo vài phần bối rối, miệng vẫn kêu:“Không, không, không..... Ma..... Ma.....”

Cô hình như căn bản không thấy Đại phu nhân, thiếu chút nữa va vào người Đại phu nhân, cũng may Tử Uyển nhanh tay lẹ mắt ngăn tiểu nha hoàn, gầm lên :“Làm gì vậy! Hoang mang rối loạn như thế, nhìn không thấy phu nhân đang ở đây sao!”

Tiểu nha hoàn bị Tử Uyển kêu lên một tiếng, có vài phần hoàn hồn, sắc mặt vẫn khó coi như trước, sợ tới mức vội vàng quỳ gối trên mặt đất, hoang mang rối loạn cúi đầu, nói:“Đại phu nhân..... Thiếu tướng..... Thiếu tướng phu nhân..... Hà tiểu thư..... Có ma, có ma.....”

“Nói bậy bạ gì đó? Thế giới này làm sao lại có thể có ma được chứ?!” Tử Uyển như là nghe được chuyện gì đó hoang đường, lớn tiếng trách cứ:“Còn không dẫn cô ta đi, chắc là điên rồi! Xử trí ! Sinh nhật Đại phu nhân, làm kinh sợ đến Đại phu nhân, còn ra thể thống gì!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 814: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [45]

“Đại phu nhân, con nhìn thấy tiểu thiếu gia , thật sự là tiểu thiếu gia, ngay phía trước rừng cây, nhìn con cười Thật sự là tiểu thiếu gia.....”

Miệng tiểu nha hoàn vẫn không ngừng lẩm bẩm, nước mắt càng lúc càng như mưa: “Đại phu nhân cầu xin ngài tin con, con thật sự không có nhìn lầm, thật sự là tiểu thiếu gia.....”

Đại phu nhân nhíu mi, thế gian này vốn không có ma quỷ, ma quỷ vốn ở trong lòng người.

Sắc mặt Hà An Viện vẫn không có biến hóa gì quá lớn, người đã chết, như thế nào có thể giở trò quỷ?

Đại phu nhân thối lui hai bước, để cho người ta đem tiểu nha hoàn kéo xuống.

Tiểu nha hoàn vẫn khóc lóc nói, chính mình thật sự thấy ma, thật sự là tiểu thiếu gia.....

Đại phu nhân đứng tại chỗ, có chút thất thần, hôm nay cả đêm, rất nhiều người đều nhắc tới tiểu thiếu gia, Dịch Hân, đã chết hơn một năm , nỗi thống khổ của bà, chính là đã muốn giảm bớt từ lâu, hiện tại vào sinh nhật mình, ngày tốt như vậy, lại không có đứa trẻ này..... Thực sự trong lòng khó nhịn được bi thống.

Bốn người vô thanh vô tức đi về phía trước, mỗi người đều có tâm sự riêng.

Đi qua nơi ở của Đại phu nhân, có một rừng cây, rừng cây này chính là lúc Chung Tình từng bị tiểu thiếu gia đuổi theo, đã chạy vào.

Lúc đi ngang qua, gió thổi qua bóng cây rì rào lay động, nếu là bình thường, mọi người không có chuyện gì, cũng không biết tiểu nha hoàn kia la lên, hay vì lí do nào khác, vẫn cảm thấy có vài phần quỷ dị.

Đại phu nhân bước đi rất chậm.

Mơ hồ nghe được trong rừng cây truyền đến một trận thanh âm.

Như là thanh âm gõ cây cối.

Thanh âm của gió lướt qua không giống nhau.

Vài người đều nghe được, nhìn xem, nhưng không phát hiện điều gì khác lạ.

Chung Tình sợ hãi, Dịch Giản vươn tay, đem cô ôm vào trong lòng, Hà An Viện lại cảm thấy sau lưng từng trận ớn lạnh, cô nghĩ, đây cũng là có tật giật mình, cô vẫn an ủi chính mình, thế giới này không có ma quỷ, ắt hẳn là người hù dọa người mà thôi!

“Cái gì phát sinh? Lại quỷ dị như vậy?” Đại phu nhân dừng bước, nhẹ giọng hỏi.

Tử Uyển cũng đã nghe được, nghe xong một hồi, chính là cảm thấy thanh âm kia, như khóc, lại như cười..... Rất đau xót, rất thê lương, đứt quãng .

Rất quen thuộc.

Đại phu nhân nghe xong, lại nhú mi..... xác thực rất quen thuộc
Âm điệu này, cực kỳ giống một người.....

Sắc mặt Hà An Viện cũng đã trắng bệch.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 815: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [46]

Sắc mặt Hà An Viện cũng đã trắng bệch.

Chung Tình cũng rụt vào lòng Dịch Giản, thân thể nho nhỏ, hơi run run.

Sắc mặt Tử Uyển cũng không tốt, cô nhìn Đại phu nhân hơn nửa ngày, mới nhẹ nhàng nói: “Đại phu nhân, không thể nào.....”

Đại phu nhân lắc lắc đầu, ngón tay gắt gao nắm lấy Tử Uyển, đột nhiên mở miệng, hướng về bên trong hô lên: “Có ai không? Là ai? Không cần giả thần giả quỷ, mau đi ra đây cho ta!”

Đại phu nhân một tiếng nói ra, nhưng bên trong vẫn im lặng một mảnh.

Mọi người đứng tại chỗ không nhúc nhích, hiện tại nhớ tới, đều như một giấc mộng.

Chính là sau lưng mỗi người, đều xuất ra tầng tầng mờ mờ, tiểu nha hoàn đứng ở đó, lạnh run lên.

Duy chỉ có Dịch Giản, vẫn lạnh nhạt, mặt mày bình thản, không chút để ý, giống như việc này, cùng mình không chút quan hệ.

“Nhất định là nghe nhầm rồi, e là có con vật gì đó chạy vào.” Hà An Viện tỉnh thần, quay đầu lại hướng Đại phu nhân bắt đầu trấn an.

Tử Uyển cũng đi theo vội vàng phụ họa: “Đúng, chắc chắn là nghe lầm, Đại phu nhân, ngài không phải muốn cùng Thiếu tướng uống trà sao, chúng ta hiện tại đi nhanh thôi.”

Đại phu nhân lúc này mới gật gật đầu, không hé răng, tiếp tục đi về phía trước, đi được một hồi, thanh âm kia lại một lần nữa truyền tới.

Đại phu nhân dừng bước chân, lên tiếng, run run nói: “Bây giờ nghe kĩ lại, đúng là Dịch Hân, có phải hay không Dịch Hân con đã quay về?”

“Tiểu thiếu gia đã chết, như thế nào có thể quay về chứ?” Tử Uyển đỡ Đại phu nhân, mở miệng khuyên bảo, sắc mặt Hà An Viện hết xanh lại trắng bệch, cô cảm thấy đúng là có người giả thần giả quỷ, liền truyền lời: “Đi cử thêm người lại đây, đem rừng cây này lùng sục một phen, nhìn xem rốt cuộc là cái thứ gì!”

Lập tức có tiểu nha hoàn chạy đi qua gọi người, nam đinh Dịch gia được gọi đến, cầm theo đèn lồng, tìm khắp nơi trong rừng cây, nhưng cái gì cũng không tìm được.

Đại phu nhân lúc này mới hoảng hốt trở về phòng.

Tử Uyển tự mình đi pha trà, Đại phu nhân lúc này đã bình tĩnh hơn, hồi tưởng lại một màn vừa rồi, vẫn cảm thấy như thực như mơ.

Thanh âm kia, thật sự rất quen thuộc, quen thuộc..... Bà người làm mẹ, khẳng định sẽ không nghe lầm.

Nhưng mà đã tìm kiếm, cũng không gì khác lạ, e là ảo giác của bản thân, nhìn Thiếu tướng lại nhìn Hà An Viện, trong mắt Đại phu nhân có chút đắm chiêu suy nghĩ, mới cảm thấy, chính sự bao giờ cũng phải xử lý.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 816: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [47]

Editor: May

Nhưng nếu tìm kiếm, cũng không có gì khác biệt, sợ là ảo giác của chính mình thôi, nhìn nhìn thiếu tướng lại nhìn nhìn Hà An Viện, đáy mắt đại phu nhân như có chút suy nghĩ đăm chiêu, mới lại cảm thấy, chính sự luôn phải làm.

Dù sao đến hiện tại, biểu diễn của Chung Tình, là thật hay là giả, đại phu nhân cô ta cảm thấy cũng không có gì khác biệt với mình, Hà An Viện thoát nhìn không khác gì bình thường, chính cô ta lại không dám tự tiện hạ quyết định nơi đáy lòng.

Thế giới này, vốn là như thế, mỗi người, đều có tồn tại quan hệ thân sơ xa gần của chính mình, ví dụ như đại phu nhân..... Vô luận Hà An Viện đã làm gì với Chung Tình, nhưng cuối cùng đại phu nhân và Hà An Viện có quan hệ huyết thống nồng đậm, mà Chung Tình lại không có liên quan gì với cô ta

Đại phu nhân chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, đáy lòng liền có thêm vài phần hơi dao động.

“Cô..... Sắc trời không còn sớm, kéo dài như vậy nữa, nhất định là sẽ khuya, không bằng để cho cháu bồi ngài đi xem em họ đi.” Sóng mắt Hà An Viện, hơi hơi giật giật, ở trong này, cô ta là người hiểu đại phu nhân

nhất, mới vừa rồi không phải cô ta không có bị dọa đến, nhưng hiện tại đã muốn dần dần hồi thần, cẩn thận nghĩ đối sách.

Hà An Viện tự mình nói lên muốn cùng đại phu nhân đi xem Dịch Hân, lại càng làm cho Chung Tình ở một bên hơi kinh ngạc một chút, trong đầu nhỏ, nhanh chóng bắt đầu lóe ra vô số suy nghĩ. Lá gan cô ta thật đúng là lớn, giả thần giả quỷ cũng không dọa không ngã cô ta?

Chỉ là, không sao, một ngày nào đó, cô sẽ chậm rãi dẫn ra từng chút sợ hãi nơi đáy lòng cô ta, làm cho chính cô ta tự mình nhận tội với đại phu nhân!

Chỉ là, cô ta ngược lại rất thông minh, chủ động đề đi thăm tiểu thiếu gia với đại phu nhân, nói vậy một tầng dao động nơi đáy lòng của đại phu nhân, cũng sẽ bởi vì lời nói này của cô ta, mà bình phục xuống đi.....

Quả thực giống như Chung Tình nghĩ vậy, đại phu nhân nghe xong lời nói như vậy, biểu tình vững vàng xuống từng chút một, đôi mắt, đầu tiên là nhìn Hà An Viện một hồi, sau đó liền dừng ở trên người Chung Tình, ánh mắt như đuốc, “Tiểu Viện có lòng, nếu Dịch Hân biết được, đáy lòng tất nhiên là cao hứng, trong ngày thường, nó không yêu thương người chị họ như cháu vô ích.”

Đại phu nhân trầm ngâm một trận, mới lại mở miệng nói: “Chỉ là, Tiểu Viện - thân thể cháu không tốt, vẫn là nghỉ ngơi thật tốt cho thỏa đáng..... Nhưng mà, lát nữa ta cũng là thật sự muốn đi xem Dịch Hân.”

Đại phu nhân nghiêng ánh mắt, nhìn thoáng qua Chung Tình: “Không bằng, liền để Chung Tình đi cùng với ta đi.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 817: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [48]

Editor: May

Đại phu nhân trầm ngâm một trận, mới lại mở miệng nói: “Chỉ là, Tiểu Viện - thân thể cháu không tốt, vẫn là nghỉ ngơi thật tốt cho thỏa đáng..... Nhưng mà, lát nữa ta cũng là thật sự muốn đi xem Dịch Hân.”

Đại phu nhân nghiêng ánh mắt, nhìn thoáng qua Chung Tình: “Không bằng, liền để Chung Tình đi cùng với ta đi.”

Chung Tình kinh ngạc nâng ánh mắt lên, nhìn về phía đại phu nhân, cô ta bảo mình cùng cô ta đi thăm Dịch Hân, về tình về lý, ở nhà họ Dịch này, hoàn toàn không đến phiên cô.

Huống hồ, năm đó Dịch Hân chính là chết ở trước mặt của cô, tuy rằng không phải cô tự tay hại chết, nhưng hiện tại nhớ tới, cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

Nhất thời, đáy lòng Chung Tình, nhịn không được liền thấp thỏm lên.

Thiếu tướng nhíu nhíu mày một cái, vẫn luôn cảm thấy không khí lúc này, giống như là có chút không thích hợp.

Đại phu nhân nhìn thấy Chung Tình và thiếu tướng đều không có nói chuyện, biết bọn họ cũng sẽ không cự tuyệt chính mình, liền tự mình rót trà cho thiếu tướng, nói: “Nếm thử đi, đây là trà mới.”

Dịch Giản gật gật đầu, không có tâm bưng lên, cũng không phải rất muốn uống, chỉ là nhấp môi tượng trưng, liền nhẹ nhàng đặt nắp trà, đặt ở trên bàn.

Hà An Viện nhìn thấy Dịch Giản uống trà, nhưng cũng không biết anh uống bao nhiêu, theo bản năng muốn đi liếc mắt nhìn đại phu nhân một cái.

Thần thái đại phu nhân ngược lại rất lạnh nhạt, được tính thuốc kia rất mạnh, chỉ cần uống một ngụm nhỏ, lập tức sẽ trở nên không giống như người bình thường, mới vừa rồi rõ ràng thiếu tướng đã nuốt xuống, cho nên, liền trở về cho Hà An Viện một ánh mắt trấn an, đứng lên, gọi Chung Tình, đi về phía ngoài cửa.

Chung Tình không thể cự tuyệt, chỉ có thể rời đi theo phía sau đại phu nhân.

Nơi này của đại phu nhân, liền chỉ để lại hai người thiếu tướng và Hà An Viện.

Trong phòng đại phu nhân rất im lặng, bọn nha hoàn đều đã được huấn luyện nghiêm chỉnh, chỉ đứng quy củ ở một bên, không nhúc nhích chút nào.

Ánh mắt Dịch Giản di động theo Chung Tình, cô gái đã rời đi rất lâu, ánh sáng đôi mắt anh vẫn bình tĩnh nhìn hồi lâu, cũng không có thu hồi về.

“Thiếu tướng..... Ngài có muốn ăn thứ gì không? Em bảo người ta đi chuẩn bị?” Hà An Viện chỉ cảm thấy trong phòng này, chỉ để lại hai người cô và anh, đáy lòng khó tránh khỏi cực kỳ khẩn trương, âm điệu nói chuyện, đều phát run nhè nhẹ.

Dịch Giản nghe giọng nói của Hà An Viện, ánh mắt thu về từ bên cạnh, ôn nhu, biến thành rét lạnh, lại chậm chạp không có dừng ở trên người Hà An Viện, chỉ thản nhiên đứng lên, chậm rãi đi về phía ngoài cửa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 818: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [49]

Editor: May

Dịch Giản nghe giọng nói của Hà An Viện, ánh mắt thu về từ bên cạnh, ôn nhu, biến thành rét lạnh, lại chậm chạp không có dừng ở trên người Hà An Viện, chỉ thản nhiên đứng lên, chậm rãi đi về phía ngoài cửa.

Cũng không biết hiện tại Từ Ngang đi nơi nào, sợ là không tìm được mình, liền về Cổ Viên đợi rồi.

Dịch Giản cũng không nghĩ nhiều như vậy, tối nay lại là gối đầu một mình khó ngủ ở trong Cổ Viên, nhất thời đáy lòng khó tránh khỏi dần dần vô vị, càng không muốn nói chuyện, hiển nhiên là gọn gàng dứt khoát xem nhẹ lời nói vừa rồi của Hà An Viện.

Hà An Viện thật không ngờ thiếu tướng hoàn toàn không để ý tới chính mình, thậm chí một ánh mắt cũng keo kiệt không chịu cho cô ta, cô ta từ chỗ ngồi, hoang mang rối loạn khẩn trương đứng lên, giống như là bị mê hoặc, vội vàng đi về phía Dịch Giản, vươn tay, cầm lấy cánh tay Dịch Giản.

Dịch Giản nhíu mi, giây tiếp theo liền phát tay, ném Hà An Viện đến một bên, trong nháy mắt đó, có một chút sắc bén, chợt lóe qua, ngay sau đó, Dịch Giản còn chưa ngẩng đầu, âm điệu trở nên cực lạnh liền truyền tới: “Cô có biết, tôi luôn luôn không thích phụ nữ dây dưa không rõ không!”

Hà An Viện bị Dịch Giản hất đến thân mình lão đảo một chút, khăn tay nằm trong tay, hơi hơi dùng sức, thật vất vả mới ổn định thân thể của chính mình, nhìn Dịch Giản, mấp máy môi, hồi lâu, liền nhìn thấy Dịch Giản một thân tây trang thẳng tắp, đứng cao ngất ở nơi đó, toàn thân cao thấp mơ hồ phát ra khí chất lạnh như băng, làm cho người ta thoát nhìn, sinh ra chút sợ hãi.

Sợ sao?

Hà An Viện cảm thấy chính mình là sợ.

Càng nhiều hơn, là nhịn không được muốn thân cận.

Hà An Viện nghĩ, chính mình rốt cuộc đã bao lâu không gặp được anh? Giờ này khắc này, ánh sáng nơi đáy mắt cô ta đều mang theo vài phần tham lam, đáy mắt sáng ngời, quay cuồng liệt yêu say đắm mãnh liệt không che giấu chút nào.

“Xem thiếu tướng nói cái gì kìa..... Em chỉ là sai sót..... Đã lâu không gặp thiếu tướng, hôm nay thấy, muốn ôn chuyện, cho nên.....”

Hà An Viện mím môi, cười cười, nhưng cũng không có bởi vì lãnh đạm của Dịch Giản mà đáy lòng chịu khổ sở, giống nhau hưng trí đáy lòng rất tốt: “Liền kéo thiếu tướng một phen.....”

Nói thật, Hà An Viện lớn lên rất là xinh đẹp, mang theo một loại ý nhị độc đáo.

Cười lộ lên, lộ ra một loạt răng chỉnh tề, tươi cười thực sáng ngời rất xinh đẹp.

Toàn thân cao thấp đều lộ ra một cổ cao quý thanh lịch, bất luận kẻ nào nhìn, đều biết cô ta là xuất thân từ danh môn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 819: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [50]

Editor: May

Toàn thân cao thấp đều lộ ra một cỗ cao quý thanh lịch, bất luận kẻ nào nhìn, đều biết cô ta là xuất thân từ danh môn.

Cô ta chỉ đứng ở nơi đó, mang theo dáng vẻ thực nữ không thể xoi mói, xem ra, từ nhỏ đến lớn, ở dưới tay đại phu nhân, cô ta được dạy dỗ rất tốt.

Tốt thì tốt.

Chỉ là trên thế giới này, không thiếu nhất, đó là danh môn thực nữ.

Bao gồm..... cả Chung Tình.

Mọi người lớn lên đều là xuất sắc như vậy, đều là một bộ dáng đoan trang, thoát nhìn, đặc biệt mê người.

Cho nên, đàn ông nhìn thấy, đều cảm thấy cười ai, muốn ai, cũng đều giống nhau, tự nhiên mọi người đều sẽ chọn lựa người phụ nữ có trợ giúp với sự nghiệp tương lai của mình nhất.

Vì thế, liền có đám hỏi thương mại điều kiện khác nhau sinh ra.

Chỉ là, thiếu tướng không giống..... Anh cái gì cũng không cần, cái gì cũng không khát vọng, muốn đi vào tâm của anh, nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản.

Chỉ, cần ở đúng thời gian, đúng lúc tiến vào trong tầm mắt của anh, đúng lúc được anh nhất kiến chung tình, đúng lúc nhiều năm sau gặp lại, đúng lúc vui vẻ kết thành vợ chồng, đúng lúc bạch đầu giai lão.

Những thứ đúng lúc này..... Đó là duyên phận.

Cho nên, chỉ có thể nói, thiếu tướng và Hà An Viện, có duyên vô phận.

Cho nên, giờ này khắc này, Hà An Viện biểu hiện ra hoàn mỹ như vậy, nhưng Dịch Giản lại hoàn toàn không có tâm tình thưởng thức nào, chỉ thờ ơ lạnh nhạt liếc mắt nhìn cô ta một cái, cánh môi nhếch lên, dần hiện ra một chút không dấu vết kiên nhẫn.

“Tôi không nhớ rõ tôi có chuyện cũ có thể nói chuyện với cô.”

Anh không thích nói chuyện.

Tự nhiên lời nói ra, đều là từ ít ý rõ ràng, như vậy, sẽ đặc biệt không cho người mặt mũi.....

Hà An Viện vốn đang cười, giờ này khắc này, trên khuôn mặt kiêu mi, bởi vì câu này, rốt cuộc không nhịn được, diễn biến thành một chút đau thương, như là hơi nước bao phủ ở trên gương mặt của cô, từ từ trôi giạt.

Cô cúi đầu, muốn tìm một đoạn lời nói, có thể đại biểu cho tình bạn cố tri trong quá khứ của bọn họ, nhưng lặn qua lộn lại, lại phát hiện, cho tới bây giờ, đều chỉ là cô ta một bên tình nguyện.

Đáy lòng của cô, nhịn không được bắt đầu đai khổ bi thương, đối với người đàn ông này mà nói, cô ta chỉ là một người không thể bình thường hơn!

Dịch Giản đứng ở nơi đó, nói xong lời như vậy, liền xoay người bước đi về phía ngoài cửa, đi hai bước, lại cảm thấy toàn thân có chút không thoải

mái, cả người không thẳng bằng, trước mắt một mảnh mơ hồ, nhin không được vươn tay, vịn vách tường một bên. ---

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 820: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [51]

Editor: May

Dịch Giản đứng ở nơi đó, nói xong lời như vậy, liền xoay người bước đi về phía ngoài cửa, đi hai bước, lại cảm thấy toàn thân có chút không thoải mái, cả người không thăng bằng, trước mắt một mảnh mờ hồ, nhìn không được vươn tay, vịn vách tường một bên. ---

Hà An Viện cắn chặt răng, đang âm thầm sinh khí, nhìn thấy tình huống Dịch Giản như vậy, lúc này cô ta mới ý thức được được hiệu trên người anh đã đến!

Nhất thời, cô ta liền cho bọn nha hoàn của đại phu nhân xung quanh một ánh mắt, để cho những người đó nhỏ giọng vô tức lui xuống.

Dịch Giản chỉ khẽ nhấp một ngụm, được hiệu kia đến xác thực rất nhanh, đầu óc anh vừa ý thức được chính mình uống trà bị bỏ thuốc, giây tiếp theo cảm thấy choáng váng, trước mặt hiện lên toàn bộ đều là ảo giác.

Tất nhiên, đều là ảo giác có liên quan với Chung Tình.

Anh gắt gao nhắm mắt, bắt buộc chính mình trấn định xuống.

Tự chủ của anh, đều luôn rất cường đại, hơn nữa uống thuốc ít, mặc dù giờ khắc này, không thể nhúc nhích, nhưng thần chí, lại vẫn bảo trì tối trạng thái thanh tỉnh.

Hà An Viện nhìn Dịch Giản giờ phút này, hoàn toàn không giống như là người đàn ông oai phong một cõi bình thường kia, cô ta không phải là quá sợ hãi, mở bộ pháp, nhẹ nhàng đi về phía anh. Anh ngửi thấy được trên người cô ta một cỗ mùi thơm, không phải hương vị anh thích..... Chỉ là cảm thấy có chút chán ghét.

Đẩy tay ra, muốn đuổi cô ta đi, lại dùng không được một chút khí lực, chỉ có thể nâng đến một nửa, liền nặng nề rũ xuống.

Hà An Viện nhẹ nhàng bật cười, cô ta ôn nhu nhìn Dịch Giản, vươn ngón tay, chậm rãi vuốt ve đầu tóc của anh, tóc anh thật mềm, không giống như là con người của anh, thoát nhìn cứng rắn lạnh như băng.

Sau đó, liền vươn tay, nhẹ nhàng cầm cánh tay anh, nâng lên, dẫn anh vào trong nội sảnh, đỡ anh ngồi ở trên giường mềm.

Toàn thân Dịch Giản, đều tản ra cực ánh sáng cực lạnh.

Giống như những thuốc kia, đến trên người anh, hoàn toàn không có chút tác dụng.

Anh chỉ uống một ít, sợ là cũng không quá nghiêm trọng, quá một lát, bản thân liền có thể tự khôi phục lại, chỉ là, trong một lát đó, người phụ nữ này, nếu muốn làm cái gì, sợ rằng hiện tại anh một chút khí lực phản kháng cũng không có đi!

Hà An Viện bình tĩnh nhìn Dịch Giản một hồi, cô ta cảm thấy chính mình có chút khẩn trương, cũng may cô ta cũng là một cô gái trong sạch, lần đầu tiên tiến lên như vậy, cô lại không biết bắt đầu làm từ đâu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 821: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [52]

Editor: May

Hà An Viện bình tĩnh nhìn Dịch Giản một hồi, cô ta cảm thấy chính mình có chút khẩn trương, cũng may cô ta cũng là một cô gái trong sạch, lần đầu tiên tiến lên như vậy, cô lại không biết bắt đầu làm từ đâu.

Cô ta chỉ nghe đại phu nhân nói, thuốc này, tên là “Hoàng lương”, nếu thiếu tướng uống, sẽ coi cô ta như là người đáy lòng bản thân muốn nhất, cho đến lúc này, anh chỉ là coi như đang nằm mơ, mơ mơ màng màng sẽ muốn cô ta.

Cô không cần, chủ động, chỉ cần, yên lặng chịu đựng là được rồi.

Nhưng Hà An Viện đứng ở nơi đó, đợi một lúc, lại phát hiện, Dịch Giản hoàn toàn không có phản ứng gì, trên trán người đàn ông đã phủ kín mồ hôi, như là đang cực lực chịu đựng cái gì đó.

Cô ta vươn tay, muốn đụng vào da thịt của anh một chút, ai ngờ lại truyền đến giọng nói lạnh như băng của anh: “Không được nhúc nhích!”

Mang theo ngữ khí đủ mệnh lệnh!

Khiến cho bất luận kẻ nào nghe được, đều hơi dừng lại ở trong nháy mắt đó, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hà An Viện cúi đầu, nhìn Dịch Giản, gương mặt của cô và anh, gần như vậy, chỉ cần cô nhẹ nhàng cúi đầu, liền có thể hôn lên mặt của anh, hôn lên mũi của anh, hôn lên cánh môi của anh.

Anh lớn lên thật sự đẹp mắt.

Khó trách có thể mê hoặc cô đến muốn chết muốn sống, liều mạng như vậy.

Cô nhẹ nhàng cười cười, đáy lòng nghĩ, rốt cục có một ngày, cô vẫn là..... lại có thể, thật sự nghiêm túc nhìn anh như vậy. Cô vươn tay, mặc kệ mệnh lệnh của anh, vuốt ve khuôn mặt cô ta ngày đêm mong nhớ.

Dịch Giản nhú mi.

Lạnh lùng bẩm sinh, ở trong nháy mắt kia, như là muốn bao phủ cô!

Hà An Viện là có chút sợ hãi, ngón tay cô ta run rẩy một chút, rời khỏi thân thể của anh, nhưng một giây tiếp theo, vẫn là tham luyến vươn tay, vuốt ve lên hai gò má của anh.

Cô ta từng ở trong mộng, ảo tưởng quá rất nhiều lần có thể thân cận với anh như vậy.

Dịch Giản nghiêng đầu, tránh né ngón tay cô ta, đứng lên từ trên giường mềm, cố chấp tự mình chống đỡ.

Hà An Viện lại bắt lấy Dịch Giản, xoay người, đặt anh ở trên giường mềm.

Trên mặt Dịch Giản, đã tìm không được một chút ấm áp, cao thấp toàn thân, trừ bỏ lãnh khốc, vẫn là lãnh khốc, loại lãnh khốc này là phát ra từ đáy lòng của anh.

Nhuộm dần vào ngũ tạng lục phủ của Hà An Viện.

Hà An Viện có chút vi diệu lay động..... Cảm giác chính mình sẽ bị rét lạnh, đông chết.

Cô ta cố gắng trừng mắt nhìn, mang theo vài phần tự giễu, sau một lúc lâu, lại lầm bầm lầu bầu nói: “..... Thiếu tướng..... Vì sao lại không chịu thích em chứ?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 822: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [53]

Editor: May

Cô ta cố gắng trừng mắt nhìn, mang theo vài phần tự giễu, sau một lúc lâu, lại lầm bầm lầu bầu nói: “..... Thiếu tướng..... Vì sao lại không chịu thích em chứ?”

Dịch Giản nhíu mi, ngón tay, vô thanh vô tức duỗi về phía bên hông.

Hà An Viện tự mình cười, cười cười, lại khóc lên, cô đột nhiên nghiêng người, hai tay chống ở bên người anh, ánh mắt muốn nhìn anh, lại phát hiện chính mình không có can đảm kia, sợ là nhìn thấy lạnh lùng và trào phúng nơi đáy mắt anh, còn có một cổ sát khí kia?

Cuối cùng, liền dừng ở trên cánh môi mỏng cực kỳ đẹp mắt của anh, cô có chút si mê nói: “Đúng vậy..... Anh nói, sao anh lại không chịu thích em chứ?”

“Anh biết không? Em thích anh..... Nhiều năm như vậy, em chưa bao giờ thay đổi tâm ý, anh nhìn anh một chút, thà rằng thích một người phụ nữ không chịu thích anh, cũng không chịu thích em.....”

Cô ta cong miệng, cười cười, cảm giác được người đàn ông đã muốn nhíu mày, không kiên nhẫn, lúc này cô ta mới cực kỳ thông thả đứng lên, như là muốn rời đi từ trên người anh, lại nghe được âm điệu của cô ta, lại

truyền đến một lần nữa: “..... Anh biết không? Em thật muốn quay đầu lại..... Buông tha cho anh.....”

Khăng khăng một mực.

Chấp mê không hối.

Chính là cô ta đi.

Thật ra, cô ta cũng quên mất, còn có một chữ, tên là lạc đường biết quay lại.

Nhưng cô ta quên lối về, ai có thể nói cho cô biết, đi như thế nào?

Hà An Viện đã muốn đứng lên, cô phát hiện người đàn ông hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, đáy lòng của cô ta càng đau hơn, nhìn không được hiện lên một nụ cười nhạt nhẽo mà lại sắc bén, ngưng kết ở giữa răng môi, nói với anh: “Làm sao vậy? Thở dài nhẹ nhõm một hơi sao? Anh cũng có hôm nay ư, có một ngày không thể làm gì em, anh nói thời cơ tốt như vậy, em có thể buông tha sao?”

Trong con người Dịch Giản, tụ đầy sát khí.

“Đừng khẩn trương, thiếu tướng..... Thật ra đàn ông thiên hạ đều hận không thể muốn nhiều thêm mấy người phụ nữ chính là thêm bấy nhiêu người phụ nữ đấy, vì sao anh ngoại trừ cô ta, ai cũng không muốn, chẳng lẽ, anh thật sự yêu cô ta như vậy ư?”

Sau khi Hà An Viện nói xong, hơi rũ ánh mắt, “Em có một vấn đề, muốn hỏi anh, có thể chứ?”

Trả lời cô ta là trầm mặc không tiếng động.

“Anh luôn như vậy, không nói chuyện với em, nhưng anh lại chịu nói chuyện với cô ta, không kiên nhẫn nói chuyện, thật ra, anh chính là ở trước

mặt cô ta, mới như là một con người đi. Vấn đề kia, em vẫn luôn đang do dự có nên hỏi anh hay không.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 823: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [54]

Editor: May

“Anh luôn như vậy, không nói chuyện với em, nhưng anh lại chịu nói chuyện với cô ta, không kiên nhẫn nói chuyện, thật ra, anh chính là ở trước mặt cô ta, mới như là một con người đi. Vấn đề kia, em vẫn luôn đang do dự có nên hỏi anh hay không.”

Ánh mắt Dịch Giản hơi lóe lên, ngữ điệu lãnh đạm, truyền ra: “..... Không nên hỏi thì đừng hỏi.”

Anh vẫn là lãnh khốc vô tình như vậy.

Không nên hỏi, thì đừng hỏi.

Hà An Viên đột nhiên liền nở nụ cười, sau đó lại ghé vào trên người anh lần nữa, nhìn anh, nói.

“Vô luận như thế nào, em đều vẫn muốn gả cho anh.....”

Ngọn đèn mờ tối, Dịch Giản cảm thấy toàn thân như là có một chút khí lực, trong đầu một mảnh trống rỗng, không biết thuốc này là thuốc gì, cũng may vừa rồi mình không có khẩu vị, chỉ nhấp môi, nếu thật sự một hơi uống xuống, sợ là hiện tại, tất nhiên sẽ gây ra sai lầm lớn khó có thể cứu chữa, người phụ nữ này, nhất định sẽ trở thành người phụ nữ của mình rồi.

Cô ta..... Không biết phải điên cuồng bao nhiêu.

Cô ta vốn cũng không tin đàn ông, sợ là sẽ hoàn toàn quyết liệt với anh.

Đột nhiên sau đó, Dịch Giản cảm thấy, chính mình thật sự tưởng tượng ra, tưởng tượng ra cô ta..... Nếu cô ta ở bên người sẽ rất tốt.

Đáy mắt anh, hiện lên một chút nhu tình, nồng đậm không lối thoát, như là thật sự xuất hiện ảo giác, anh chậm rãi nhắm hai mắt lại, đáy lòng và ý thức, đang không ngừng đánh nhau. Anh nói cho chính mình biết, đây hết thảy, đều là mộng đẹp hoàng lương, người phụ nữ kia, hiện tại không ở bên người của mình.

Không ở.....

Hà An Viện nhìn thấy anh nhắm hai mắt lại, không còn quá sợ hãi, ngón tay xẹt qua trên da thịt của anh, sau đó chậm rãi cúi đầu, mang theo vài phần điên cuồng, mang theo vài phần cực nóng, nhắm mắt lại, bao phủ hơi thở nhột nhột ở giữa môi của anh.

Thân mình Dịch Giản cả kinh, theo bản năng muốn đẩy Hà An Viện ra, nhưng Hà An Viện lại đã kiềm chế anh trước một bước, không chịu để cho anh nhúc nhích, cô ta vươn đầu lưỡi, thật cẩn thận khiêu khích anh, cô ta cảm thấy linh hồn của chính mình đều bắt đầu ca hát rồi.

Cô ta nhiệt tình như lửa.

Anh lạnh lùng.

Cô ta triền miên, anh thờ ơ.

Đáy lòng cô ta tức giận, đều đã bỏ thuốc, đều đã như vậy, anh lại còn có thể như là một Liễu Hạ Huệ?

Hà An Viện liền bắt đầu ghen tị với Chung Tình.

Sợ là phụ nữ khắp thiên hạ, đều sẽ ghen tị với cô gái đó đi!

Dựa vào cái gì, Chung Tình cô ta lại có thể dễ dàng tìm được một người đàn ông tốt..... như thế làm chồng?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 824: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [55]

Editor: May

Dựa vào cái gì, Chung Tình cô ta lại có thể dễ dàng tìm được một người đàn ông tốt..... như thế làm chồng?

Hà An Viện vươn tay, muốn cởi mở quần áo của anh, cô ta biết, đây là cơ hội ngàn năm một thuở, tuyệt đối không thể bỏ qua, tuyệt đối không thể!

Anh vẫn trầm tĩnh đậm như nước như cũ, giống như cô ta hoàn toàn không tồn tại.

Cô ta không biết anh nhắm mắt lại, rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Cô ta chỉ biết là, chính mình hiện tại, phải triệt triệt để để nắm được anh.

Nhưng, trong nháy mắt ngón tay cô ta cởi mở nút quần áo của anh quần áo ra, anh đột nhiên mở mắt, đáy mắt một mảnh thâm thúy, mang theo vài phần ánh sáng, bắn về phía cô ta.

Trong lòng Hà An Viện thất kinh, đột nhiên cảm giác được cái trán của mình, bị một thứ gì đó lạnh như băng, đen như mực để lên rồi.

Cô ta cố gắng mở to mắt nhìn.

Mới phát hiện, lại là một khẩu súng lục.

Cô ta quên..... trên người anh, có trang bị súng.

Cô ta chậm chạp không chịu động, chỉ cảm thấy cõi lòng tan nát thành một mảnh.

Anh thật sự sẽ giết mình ư?

Cô ta không hề động, anh lại đã đẩy cô ta ra, ánh mắt nhìn cũng không có liếc mắt nhìn cô ta một cái, chỉ thản nhiên hạ mệnh lệnh: “Đi ra ngoài!”

Hà An Viện không hề động, anh nhìn không được ẩn cò súng xuống.

Nếu cô ta không đi, anh thật sự sẽ nổ súng!

Thân mình Hà An Viện run lên, cô ta mở miệng ra, muốn nói chuyện, nhưng lại cảm thấy có tức giận, ở đáy lòng của mình, vẫn luôn mãnh liệt, cô có chút kích động, một ít cảm xúc cực kỳ không cam lòng, ở trong nháy mắt đó, nhanh chóng thiêu đốt, nổ mạnh.

Cô ta cảm thấy, bản tính của mình, muốn bộc lộ ở trước mặt anh.

Đúng vậy..... Cô ta ngây trang nhiều năm như vậy, đều không đạt được ưu ái của anh!

Nếu, cô ta vẫn không chiếm được, như vậy, cô ta cảm thấy, không cần phải, nhân nhượng như thế nữa!

Cô ta nhếch môi, bật cười, giọng nói bởi vì họng súng tối đen như mực trước mặt mình mà trở nên có chút khàn khàn, có chút run rẩy, có chút sợ hãi: “Thiếu tướng..... Anh thật sự nếu em không rời đi, liền giết em ư?”

“Thiếu tướng, anh có biết không, anh làm như vậy thì anh sẽ hối hận?”
Hà An Viện nghĩ, đập nôi chìm thuyền, không có gì hơn cái này đi.

Một khi đã như vậy, mọi người liền xé rách lưới, liều mạng anh chết tôi sống một lần đi!

Thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành!

Cô ta không chiếm được, cô ta cũng sẽ không để cho bọn họ thật sự dễ chịu như vậy đâu!

Nghĩ đến đây, Hà An Viện như là xác nhận, lại hỏi thêm một lần nữa: “Anh thật sự bảo em đi ra ngoài? Anh thật sự không cần em sao?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 825: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [56]

Editor: May

Nghĩ đến đây, Hà An Viện như là xác nhận, lại hỏi thêm một lần nữa: “Anh thật sự bảo em đi ra ngoài? Anh thật sự không cần em sao?”

Dịch Giản cười lạnh, anh như là mất đi kiên nhẫn, gọn gàng dứt khoát, không chút do dự: “Không cần!”

Biểu tình của Hà An Viện, lập tức vỡ nát!

Kiên quyết như vậy!

Không có một chút do dự!

Không cần!

Anh không cần cô ta!

Ha ha..... Cô ta muốn cười!

Cô ta cảm thấy chính mình cười không nổi!

Cô ta biết, lúc này, có loại đồ không thuộc về mình, cưỡng cầu như thế nào cũng không có được!

Nhưng, cô ta chính là cố chấp như thế, cố chấp đến, không đến Hoàng Hà thì sẽ chưa từ bỏ ý định, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!

Hà An Viện mang theo vài phần tao nhã, vài phần nhất định phải được, nhìn Dịch Giản, gật gật đầu, “Được..... được..... Không cần liên không cần..... Nhớ kỹ, là anh không cần em! Không cần em!”

Đến cuối cùng, Hà An Viện lại là tê tâm liệt phế hô ra: “Nhớ kỹ, là anh không cần em! Anh đừng hối hận!”

Đừng hối hận! Dịch Giản như là hoàn toàn không sợ bị cô ta uy hiếp, vẫn đậm mạc một mảnh như trước.

Hà An Viện lui về phía sau từng chút một, rời khỏi hòng súng tối đen như mực kia.

Ánh mắt của cô ta, vẫn luôn nhìn chăm chăm Dịch Giản.

Đây là người đàn ông lãnh khốc cỡ nào chứ!

Uy hiếp cứng mềm, hết thầy không ăn!

Cố tình, có một phụ nữ, chỉ cần một giọt nước mắt, một thần sắc không hờn giận, một lần xoay người rời đi, một chút khổ sở nơi đáy lòng, liền có thể phá hủy hết thầy, hết thầy những thứ này của anh!

Anh không phải không có nhu tình, chỉ là nhu tình đều cho một người phụ nữ tên là Chung Tình!

Anh không phải không có tâm, chẳng qua là móc tim móc phổi của mình, đều cho một người phụ nữ tên là Chung Tình!

Anh quá mức chuyên tâm, quá mức chuyên chú, trong toàn thế giới của mình, chỉ nhìn chăm chăm một đóa hoa kia, đều coi một mảnh biển hoa

chung quanh, giống như rác rưởi, rất không thương hương tiếc ngọc, thậm chí một giọt nước, đều lười phải cho!

Hà An Viện nghĩ, chính mình đã muốn thực cố gắng không cho anh nhìn thấy chính mình không tốt, nhưng hiện tại, cô ta cũng hiểu được, cho dù là thật sự rất tốt, đáy mắt anh, cũng sẽ không có sự tồn tại của cô ta.

Cô tra xét hồi lâu, tra xét thật lâu, lại đều không có điều tra ra, thiếu tướng anh và Chung Tình, rốt cuộc làm cái gì, từng có cái gì, mới có thể khiến cho người đàn ông thoát nhìn giống như núi băng này, trầm luân bên cạnh Chung Tình cô ta như thế.

Vì cô ta, không oán không hối hận, cam nguyện làm nô!

Đúng vậy..... Anh đối với cô ta, là trung thành như vậy.

Hà An Viện nghĩ nghĩ, đáy lòng kích động một trận, âm điệu cũng cực kỳ kích động theo: “Thiếu tướng..... Anh thật sự sẽ hối hận, sẽ hối hận!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 826: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [57]

Editor: May

Hà An Viện nghĩ nghĩ, đáy lòng kích động một trận, âm điệu cũng cực kỳ kích động theo: “Thiếu tướng..... Anh thật sự sẽ hối hận, sẽ hối hận!”

Dịch Giản không có tiếp lời, một đôi mắt lạnh lùng, chỉ bình tĩnh nhìn hư không, xa xôi mà chuyên chú, như là thấy được cô gái tốt đẹp ấm áp trong trí nhớ kia.

Trong phòng, không khí cực kỳ trầm mặc.

Thấy được sao?

Anh cũng không coi uy hiếp của cô ta là chuyện lớn!

Cô ta không cam lòng!

Cô ta gắt gao cắn cắn môi dưới trở nên trắng bệch: “Thiếu tướng, ngài không tin tôi sao? Ngài không coi lời nói của tôi là chuyện lớn ư? Vậy thì ngài khẳng định sẽ hối hận! Cực kỳ hối hận!”

Dịch Giản cười lạnh.

Hà An Viện nhìn nụ cười lạnh kia một chút, cảm thấy chính mình không cần nói tiếp nữa, nói tiếp, cũng là tự rước lấy nhục, xoay người, rời đi, bóng dáng mang theo vài phần oán hận thật sâu.....

Người đã rời đi, trong phòng một mảnh im lặng, nha hoàn đứng ở ngoài cửa, cũng không một ai dám tiến vào, trong phòng một mảnh yên tĩnh.

Dịch Giản như là điêu khắc, đứng ở nơi đó, ngón tay cũng dần dần buông lỏng khí lực, đánh rơi súng xuống đất, anh lung la lung lay để cho chính mình ổn định thân thể, sau khi đi, tìm nước lạnh, tưới nước lạnh xuống dưới người của chính mình.

Toàn thân một mảnh ướt sũng.

Lạnh như băng, tưới vào da thịt, anh dần dần có chút thanh tỉnh lại. Anh hơi thở hỗn hển một hơi, đứng lên, nhặt súng lên, ước chừng chính mình có thể chống đỡ quá một lát, liền đứng lên, đi về phía ngoài cửa.

Kéo cửa ra.

Nha hoàn bên ngoài cúi đầu, không có một người dám nhìn thiếu tướng.

Bởi vì bọn họ đều cảm giác được một loại hương vị tử vong đến từ chính địa ngục.

Một mình Dịch Giản, mở bước chân, đi về phía từ đường cách đó không xa.

.....

Đại phu nhân quỳ gối ở nơi đó, im lặng đếm hạt châu, Chung Tình đứng ở một bên, biểu tình có vài phần mệt mỏi.

Giờ cũng đã rất lâu, đại phu nhân còn chậm chạp không chịu nói trở về, cô cũng không biết mở miệng như thế nào.

Thời gian trôi qua từng chút, cô cảm thấy lúc hai chân của mình đều sắp đứng đến chết lặng, cửa từ đường đột nhiên, bị người hung hăng đá văng.

Chung Tình quay đầu, lại nhìn thấy Dịch Giản toàn thân ướt sũng đứng ở nơi đó.

Tử Uyển kinh ngạc mở miệng, hô một tiếng: “Thiếu tướng.....”

Đại phu nhân quay đầu, nhú mi, chẳng lẽ không có thành công sao?

Nhưng cô ta cũng không có nói chuyện, Dịch Giản chạy tới trước mặt Chung Tình, kéo cô gái một phen, ôm vào trong ngực của mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 827: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [58]

Editor: May

Nhưng bà ta cũng không có nói chuyện, Dịch Giản chạy tới trước mặt Chung Tình, kéo cô gái một phen, ôm vào trong ngực của mình.

Một đôi con người lạnh như băng đảo qua đại phu nhân, bên miệng hiện lên một chút kiên quyết.

Đại phu nhân nhìn đến đáy lòng kinh hãi một trận.

Chung Tình mơ hồ biết được giờ này khắc này thiếu tướng đang tức giận, cô không biết đã xảy ra chuyện gì, cảm giác được toàn thân Dịch Giản đều ướt sũng, lập tức khẩn trương hỏi: “Anh đây là thế nào? Toàn thân đều ướt sũng? Nếu cảm lạnh, sợ là sẽ bị bệnh..... Sao anh lại không chiếu cố chính mình như vậy chứ?”

Giọng nói của cô mang theo vài phần lo lắng và khẩn trương.

Dịch Giản nghe đến đáy lòng run lên, vô thanh vô tức ấn cô vào trong lòng của mình, ấn gắt gao, nửa ngày, mới cường ngạnh nặn ra một câu: “Không có việc gì.”

Ngay sau đó, anh mới ngẩng đầu, nhìn về phía đại phu nhân, phía trước có linh vị của đại ca anh, cho nên ánh mắt anh, chỉ trong chốc lát, liền chuyển từ trên mặt đại phu nhân, đến trên linh vị đại ca anh, ngữ khí của

anh rất nghiêm túc, nói không biết là nói cho đại phu nhân, hay là nói cho đại ca anh nghe.

“Em không muốn mất đi cô ấy!”

“Cho nên, đừng khảo nghiệm tính nhẫn nại của em!”

Đại phu nhân mở miệng ra, vừa mới muốn nói chuyện, ai ngờ Dịch Giản đã muốn ôm ngang Chung Tình lên, xoay người, cũng không quay đầu lại liền rời đi.

Đại phu nhân nhìn bóng dáng Dịch Giản, hồi lâu, mới hơi thở dài một hơi, một lần nữa nhìn liệt tổ liệt tông nhà họ Dịch trước mặt, thì thào nói: “Chuyện này..... tôi làm sai sao? Chẳng lẽ..... đúng như một loại trình diễn? Cho tới nay, cũng không phải là đứa bé Chung Tình kia, hại chết Dịch Hân sao?”

“Dịch Hân, con nghe được mẹ đang nói chuyện không? Nếu con nghe được, vậy nói cho mẹ biết, rốt cuộc là ai hại chết con.....”

=====

=====

Dịch Giản vẫn ôm Chung Tình đi.

Nước trên người anh, đã muốn đều dính lên trên người của cô, cổ tay của cô, vòng cổ anh, thấp giọng nói: “Anh thả em xuống dưới, tự em đi.....”

Dịch Giản hoàn toàn không để ý tới anh, bước chân đi đến rất nhanh, lúc đi đến Cố Viên, Từ Ngang đã muốn chờ ở nơi đó, nhìn thấy thiếu tướng một thân ướt sũng, lập tức cảnh giác phân phó người đi chuẩn bị nước ấm.

Dịch Giản ôm Chung Tình, không để ý đến ai, đi thẳng lên lầu, ôm cô vào trong phòng ngủ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 828: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [59]

Editor: May

Dịch Giản ôm Chung Tình, không để ý đến ai, đi thẳng lên lầu, ôm cô vào trong phòng ngủ.

Dược hiệu kia, thật là rất hung mãnh, hiện tại, anh sớm đã có chút không kiên trì được, nếu không phải áp lực nước lạnh, sợ là đã sớm toàn thân nỗ lực rồi.

Hiện tại mỹ nhân trong ngực, anh nào có tâm tư nhớ tới cô, nhấn cô một cái lên trên sàn nhà phòng ngủ, liền cúi đầu, ngăn chặn cánh môi của cô.

Cô bị hung mãnh đột nhiên xuất hiện của anh khiến cho đầu choáng váng, cô mở to mắt to mê mông, giống như mèo nhỏ hỏi: “Thiếu tướng, anh làm sao vậy?”

Dịch Giản không để ý tới cô, vừa kéo quần áo của cô, vừa hôn cô, động tác muốn bao nhiêu vội vàng liền có bấy nhiêu vội vàng!

Mấy ngày nay Chung Tình, tất nhiên là rất nhớ thân thể của anh, lúc trước, anh luôn rất nhu tình, thông thả, không vội không nóng nảy, làm sao có một mãnh mãnh liệt giống như hiện tại, cô thật có chút chịu không nổi, một loại cảm giác không thể nói nên lời, lan tràn không chừng mực ở toàn thân của mình.

Cô vươn tay, ôm cổ anh, nghênh đón nụ hôn của anh, mềm nhũn cọ thân thể của anh, nhẹ nhàng cười, như là một đứa bé, cắn chửi nói: “Thiếu tướng, sao anh lại gấp gáp như vậy?”

Dịch Giản nghe được cô nói chuyện, liền hơi buông lỏng cô từ bên cạnh mình một chút, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm dung nhan của cô, nhìn nửa ngày, phát ngốc một lúc lâu, anh còn cảm thấy như là một giấc mộng, thật sự là cô.....

Dược hiệu, tựa hồ bởi vì tồn tại của cô, bộc phát mãnh liệt.

Anh vươn tay, vội vàng cởi quần áo của cô, cảm thấy thân thể của mình đã bắt đầu đau đớn lên, muốn tìm kiếm cửa phát tiết!

Anh hung hăng kéo quần áo của mình, nút thắt rơi đầy trong phòng, lại liều mạng nhanh chóng cởi quần áo của mình ra, sau đó xoay người đặt cô ở dưới thân, không nói lời gì liền kề sát thân thể của anh.

Tuy rằng cô đã muốn có chút ươn ướt, nhưng cuối cùng vẫn còn chưa có chuẩn bị tốt, chính là cảm thấy có chút đau, cho tới bây giờ đều là được anh che chở thật tốt, vừa mãnh liệt lên như vậy, cô có chút ăn không tiêu, tuy rằng cảm giác như vậy, so sánh với trước kia, càng kích thích hơn, nhưng vẫn là có chút khó chịu, nhất thời liền nhẹ nhàng cắn chửi trách cứ anh: “Thiếu tướng, quá nhanh, không thoải mái đâu.....”

Anh như là không có nghe được cô nói chuyện, chỉ đè nặng thân thể của cô hôn mãnh liệt một trận, theo sau đó là một mảnh quay cuồng đời sông lấp biển.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 829: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [60]

Editor: May

Anh như là không có nghe được cô nói chuyện, chỉ đè nặng thân thể của cô hôn mãnh liệt một trận, theo sau đó là một mảnh quay cuồng đời sông lấp biển.

Tay anh, vẫn luôn đang xoa nắn da thịt của cô, cô bị làm đến thở hồng hộc, toàn thân bông bênh, vừa đau vừa chua xót, hôm nay anh như là ăn thuốc, đặc biệt hung mãnh, cô có chút không chịu nổi, cảm giác toàn thân muốn lại không nghĩ muốn, khóc sụt sùi cầu anh buông cô ra, nhưng anh làm sao sẽ để ý tới cô, chỉ m cô, khiến cô chết đi sống lại.

Sau khi cô đến, chậm chạp đều ướm át không đứng dậy, anh vội vàng muốn, cô lại không theo phản ứng của anh, anh vào thế nào cũng không thể nào vào được, ôm cô, liền tinh tế dạy dỗ.

Cầm lấy tay cô, quấn quanh da thịt của cô, vuốt ve nơi ẩm ướt, mặt của cô đỏ thành một mảnh, sợ là chính mình chưa bao giờ đụng vào quá nơi đó, toàn thân run lên, liền có cảm giác đến.

Cô vừa có cảm giác, liền lại bị anh vội vàng đặt ở dưới thân, một ngụm một ngụm cắn da thịt của cô, gặm cắn không thôi, sau đó ở trên da thịt tuyết trắng của cô thấy được dấu vết anh vừa mới lưu lại, ánh mắt trở nên nóng lên, kế tiếp, tất nhiên là một mảnh gió lửa lan tràn, kích tình bắn ra bốn phía.

Qua hồi lâu, mới ngừng lại được.

Lúc này cô, hoàn toàn bị anh biến thành mê man ngủ thiếp đi.

Mềm nhũn dựa sát vào thân thể của anh.

Anh đứng dậy, tùy ý quần quần áo, ra lệnh người xả nước, sau đó đuổi người đi, ôm cô, xuống nước, ngâm mình ở bên trong. Cô đã ngủ thiếp đi.

Anh nhìn dung nhan của cô, được hiệu, trút bỏ từng chút, nước ấm áp, bao vây lấy hai người, thực thoải mái.

Bên môi anh, hiện lên một chút nụ cười yếu ớt, cầm lấy ngón tay của cô, cắn đầu ngón tay của cô một chút, như là đùa bỡn một đứa nhỏ, miệng để sát vào bên tai của cô, nhẹ nhàng nói với cô đang ngủ say: “Bà xã, em thấy chồng em ngoan không.....”

Cô như là nghe được anh nói chuyện, chép miệng, tìm một tư thế thoải mái, hai tay ôm cổ anh, ngủ hương vị ngọt ngào.

Nước ấm dần dần lạnh lên, anh mới đứng dậy, ôm lấy cô, lên giường, xốc chăn lên, bao vây nghiêm kín hai người, nhìn cô một trận, liền ôm cô, cùng nhau tiến vào giấc ngủ.

Vừa chìm vào giấc ngủ, ngược lại liền ngủ cực kỳ kiên định, cực kỳ an ổn.

Giống như, hỗn loạn dồn dập, thay thay đổi đổi, đều không liên quan với bọn họ.

Trong ngực anh, có cô.

Bên cạnh cô, có anh.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 830: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [61]

Editor: May

Giống như, hỗn loạn dồn dập, thay thay đổi đổi, đều không liên quan với bọn họ.

Trong ngực anh, có cô.

Bên cạnh cô, có anh.

Chỉ như vậy, vô cùng đơn giản, địa lão thiên hoang, không xa không rời.

.....

Sáng sớm ngày hôm sau, tỉnh lại.

Mở to mắt, có ánh mặt trời chiếu vào, Dịch Giản cảm thấy tâm tình một ngày đều rất tốt.

Tối hôm qua, cô đại khái là bị anh ép buộc thật sự mệt quá, trên da thịt trắng nõn, phủ kín nhiều vết xanh đen, hồng đỏ, lần lượt đam xem, biểu lộ cho tối hôm qua, anh rất cuộc có bao nhiêu vội vàng.

Anh bế ôm cô, biết một giấc ngủ này của cô, không biết phải ngủ tới năm nào tháng nào .

Vốn định tiếp tục phụng bồi cô, tiếp tục ngủ một giấc, ai ngờ ngoài cửa lại truyền đến tiếng đập cửa ngăn ngủi, Dịch Giản thờ dài một chút, anh liền khoác quần áo, đi vào.

Từ Ngang nói, dưới lầu đại phu nhân phái Tử Uyển tới đây, muốn mời anh đi qua một chuyến.

Về mặt Dịch Giản trong nháy mắt trở nên có chút khó coi, mím môi, không nói lời nào, nhưng ánh mắt lại rất sắc bén, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu nói: “Không rảnh!”

Tuy rằng Từ Ngang không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại biết thiếu tướng đang tức giận, liền đi xuống lầu, tìm một cái cớ uyển chuyển, chối từ.

Lúc này trên lầu, Dịch Giản đã muốn mặc quần áo, đối diện gương sửa sang lại chính mình.

Nhìn nhìn người trên giường ngủ trầm mê, liền cong khóe môi nghĩ nghĩ, chính mình đúng lúc có thể chạy tới trong quân hạp, sau khi trở về, vừa vặn giữa trưa, vật nhỏ này cũng muốn rời giường rồi, bồi cô ăn cơm trưa, buổi chiều mang theo cô đi ra ngoài đi dạo.

Mấy ngày nay, bọn họ đều không có ở cùng một chỗ, là nên ở chung một chỗ bổ sung thời gian bỏ lỡ này thật tốt rồi.

Tất nhiên, anh còn chuẩn bị một quà tặng rất tốt, muốn tặng cho cô.

Sợ là đến lúc đó, cô sẽ rất thích đi.

Dịch Giản nghĩ đến đây, tâm tình trở nên bay cao, lúc xuống lầu, bước chân đều mang theo vài phần thoải mái.

Phân phó người không được quấy rầy thiếu tướng phu nhân nghỉ ngơi, mới lên xe Từ Ngang, rời đi.

Trong quân.

Dịch Giải họp xong, còn chưa có bước vào văn phòng của mình, liền nhìn thấy sắc mặt Từ Ngang cực kỳ không thích hợp ngăn cản anh: “Thiếu tướng..... chuyện đại thiếu gia nhà họ Trác, điều tra ra là ai làm rồi.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 831: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [62]

Editor: May

Dịch Giản mở hộp xong, còn chưa có bước vào văn phòng của mình, liền nhìn thấy sắc mặt Từ Ngang cực kỳ không thích hợp ngăn cản anh: “Thiếu tướng..... chuyện đại thiếu gia nhà họ Trác, điều tra ra là ai làm rồi.”

Dịch Giản ngẩng đầu, đáy mắt ngược lại thoáng hiện lên một chút ánh sáng khác thường, hơi gật gật đầu, liền dẫn đầu bước vào phòng làm việc của mình.

Anh vẫn không nhúc nhích bưng tách trà lên, nhẹ nhàng uống một ngụm, trên khuôn mặt tuần mỹ, cũng không có cảm xúc phập phồng quá lớn.

Chỉ là đáy mắt, có xơ xác tiêu điều nhàn nhạt.

Rất có, ý đuổi tận giết tuyệt!

Từ Ngang đứng ở trước mặt Dịch Giản, mở miệng nói: “Thiếu tướng..... Trải qua thẩm tra, một loạt chuyện này, đều là chân thật có thể tin, đại thiếu gia nhà họ Trác cùng đào kéo La Mai đã ở cùng một chỗ một năm, một năm trước bọn họ quen biết nhau, là vào lúc sinh nhật của đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, đại thiếu gia nhà họ Trác muốn cho đại thiếu phu nhân nhà họ Trác một kinh hỉ, bao bài hát nơi đó, chọn một khúc đại thiếu phu nhân nhà họ Trác thích nhất, lúc ấy hoa đán, chính là La Mai diễn, có thể là bởi vì có vài phần tương tự với thiếu tướng phu nhân, cho

nên, đại thiếu gia nhà họ Trác ở ba ngày sau, không biết vì sao, lại bước vào rạp hát kia một lần nữa, lúc mới bắt đầu, đại thiếu gia nhà họ Trác chỉ nghe hát..... Cũng không có chuyện quá phận gì phát sinh, nhưng khi đó đại thiếu phu nhân nhà họ Trác đã có thai, đại thiếu gia nhà họ Trác chỉ có một người vợ, cũng không có nha hoàn thông phòng..... Có thể là bởi vì..... phương diện kia không chiếm được nhu cầu, cho nên có một lần uống nhiều rượu, liền quần lấy cùng một chỗ với đào kéo La Mai kia.”

“Sau đêm hôm đó, đại thiếu gia nhà họ Trác ngược lại có một thời gian đều không có đi rạp hát, khoảng ba tháng..... Sau đó đào kép tên là La Mai kia có thai, tìm tới đại thiếu gia nhà họ Trác, đại thiếu gia nhà họ Trác mới đi qua, đưa nhỏ kia, giống như phá bỏ rồi..... Chỉ là, sau khi phá bỏ đưa nhỏ, đại thiếu gia nhà họ Trác thỉnh thoảng sẽ đi thăm đào kép đó, theo như lời người điều tra, lúc ấy đại thiếu gia nhà họ Trác là muốn cắt đứt quan hệ với đào kép đó, nhưng..... có thể là củi khô lửa bốc, khó có thể ức chế, đại thiếu phu nhân nhà họ Trác mang thai đã muốn bảy tháng, cho nên, liền có lần thứ hai với đào kép tên là La Mai đó, từ đó về sau, liền lần thứ ba lần thứ tư, dần dần nhiều hơn, đến sau này, hai người bọn họ cũng càng ngày càng thân mật khăng khít.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 833: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [64]

Editor: May

Anh là người cao ngạo cỡ nào!

Từ trước đến nay sẽ không thỏa hiệp vì bất luận kẻ nào!

Cho nên, khi Hà An Viện uy hiếp anh, sao anh có như thế sẽ xem là một chuyện lớn, chỉ đơn giản cười một tiếng, thậm chí cười nhạt.

Anh chỉ cho là, lúc ấy cô ta là bị súng của anh nhắm vào, sợ muốn chết, mới có thể hồ ngôn loạn ngữ như vậy, hiện tại nhớ tới, hóa ra..... Thật đúng là như thế.....

Hà An Viện cô ta, đánh lại là chủ ý này!

Lúc ấy Dịch Giản, chỉ cảm thấy toàn thân mình đều căng thẳng, bị vây dưới trạng thái đề phòng tuyệt đối, Hà An Viện khẳng định sẽ tự mình đi nhà họ Trác, nếu để cho Chung Hân biết, nhìn thấy những ảnh chụp này, nói vậy khẳng định sẽ huyên não long trời lở đất với Chung Tình!

Những thứ này cũng không phải là trọng điểm, nếu đổi lại là người nào dám nhắm vào Chung Tình, khó xử Chung Tình, anh đại khái có thể diệt trừ cho thống khoái, nhưng người này là Chung Hân, là chị hai cô gái nhỏ nhà anh tâm tâm niệm niệm thương yêu tận xương.

Dịch Giản nghĩ, chỉ mong hết thấy đều tới kịp!

Ở trước khi những chuyện này chưa có phát sinh, anh có đầy đủ lấy cớ và phương thức giải quyết xóa bỏ hết thảy!

Từ Ngang đã muốn vượt qua Dịch Giản, giành trước một bước nhảy lên xe, giẫm chân ga, Dịch Giản ngồi xong, gợn gàng dứt khoát nói: “Đi nhà họ Dịch..... Phân phó vài người đi nhà họ Trác, ngăn Hà An Viện lại!”

Lúc này Từ Ngang cũng mới hốt hoảng hiểu được ý tứ của thiếu tướng, sau đó anh cũng kinh ngạc lên theo, anh nhìn thiếu tướng, có chút không xác định nói: “Hà tiểu thư thật sự sẽ đi tìm đại thiếu phu nhân nhà họ Trác ư?”

Dịch Giản không có hé răng.

Khẳng định sẽ.

Chỉ là, nhìn một chút, có thể ngăn cản cô ta trước khi cô ta tìm tới không!

Càng hoặc là nói..... Có lẽ, hiện tại đã tìm tới rồi.

Nhất thời, Dịch Giản lại yên lặng bổ sung nói: “Phân phó người ở Cố Viên nhà họ Dịch, không có sự cho phép của tôi, không cho phép Chung Tình đi ra ngoài, cũng không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.....”

Từ Ngang vội vàng gật đầu, nói chuyện với binh lính đứng ở một bên.

Sau khi phân phó xong, lại nghe được Dịch Giản bổ sung nói: “Còn có..... Cắt đứt tuyến điện thoại, trăm ngàn lần đừng quấy nhiễu Chung Tình!”

“Dựa theo phân phó của tôi, không thể làm sót chuyện nào, nếu như bị cô ấy biết được, liền có thể không cần tới gặp tôi!”

Từ Ngang gật đầu, nói tự thuật lại một lần với bên ngoài, Dịch Giản liền thân nhiên nói: “Lái xe, nhanh chóng, đi nơi của Hà An Viện ở nhà họ Dịch!”

Từ Ngang còn chưa đợi cho âm trong lời nói của Dịch Giản rơi xuống, liền một cước giẫm chân ga, vọt ra ngoài.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 834: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [65]

Editor: May

Từ Ngang còn chưa đợi cho âm trong lời nói của Dịch Giản rơi xuống, liền một cước giẫm chân ga, vọt ra ngoài.

Binh lính lưu lại, chỉ cảm thấy thiếu tướng luôn luôn bình tĩnh rất ít vội vàng phân phó chuyện như vậy, hơn nữa bộ dáng là thật sự rất sốt ruột, nhất thời coi những chuyện cần xử lý thành chuyện lớn, vội vàng làm thỏa đáng từng chuyện.

Người Cố Viên nhận được tin tức như vậy, nhưng không ai hỏi nguyên nhân, cũng may thiếu tướng phu nhân còn đang ngủ, không có rời giường, bọn họ liền nhanh chóng cắt đứt tuyến điện thoại, ngăn chặn hết thầy người đến Cố Viên.

=====

Xe của thiếu tướng, rất ít lái gấp như vậy, lái mạnh như vậy, nhưng hôm nay, mọi người cũng không biết vì cái gì, chính là thấy được ánh xe nhoáng lên một cái, liền lay động không thấy bóng dáng.

Mọi người đều hai mặt nhìn nhau, nghĩ đến đã xảy ra chuyện rất nghiêm trọng, đều nghĩ đây rốt cuộc là thế nào?

Xảy ra chuyện gì?

Lại gấp như vậy?

Chẳng lẽ là thiếu tướng phu nhân?

Nhưng, vì sao xe của thiếu tướng lại chạy về phía nơi ở của tiểu thư Hà An Viện?

Xe vẫn đâm đến trước lầu các của Hà An Viện, còn kém một chút, là đụng lên cửa của Hà An Viện. Dịch Giản đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Bước chân nhanh chóng, mang theo vài phần sắc bén, một cước đá văng cửa, bên trong có tiểu nha hoàn đang quét dọn phòng, nghe được tiếng vang, vội vàng quay đầu nhìn, nhìn thấy là thiếu tướng chưa bao giờ tới nơi này, nhất thời mở to hai mắt, có chút không thể tin nổi.

“Thiếu tướng.....”

Giọng nói của tiểu nha hoàn này, đều có chút run rẩy, mang theo vài phần nháy nhót.

Ánh mắt Dịch Giản nhìn chung quanh, Từ Ngang đã muốn đi vào, hỏi: “Hà tiểu thư đâu?”

“Thiếu tướng tìm Hà tiểu thư sao? Chỉ tiếc, sáng sớm Hà tiểu thư liền mang theo Tiểu Vân đi ra ngoài.....”

“Đã đi bao lâu rồi?”

“Đi hơn một tiếng rồi.”

Dịch Giản xoay người, bước đi ra ngoài, lên xe, Từ Ngang lái xe, không cần Dịch Giản hạ mệnh lệnh, liền lái thẳng về phía nhà họ Trác.

Lúc này Dịch Giản vừa đi, hấp tấp, mang theo vài phần sát khí, khiến cho nhóm tiểu nha hoàn có chút sờ không tới ý nghĩ, mọi người cô nhìn tôi, tôi nhìn cô, cuối cùng lại lắc lắc đầu, tiếp tục làm việc.

Xe chạy một đường, biểu tình Dịch Giản rất nghiêm túc, ánh mắt nháy cũng không nháy nhìn chăm chăm phía trước, Từ Ngang bắt buộc chính mình chuyên tâm lái xe, nhưng đã cảm thấy phía sau lưng có mồ hôi lạnh toát ra

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 835: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [66]

Editor: May

Xe chạy một đường, biểu tình Dịch Giản rất nghiêm túc, ánh mắt nháy cũng không nháy nhìn chăm chăm phía trước, Từ Ngang bắt buộc chính mình chuyên tâm lái xe, nhưng đã cảm thấy phía sau lưng có mồ hôi lạnh toát ra.

Anh và thiếu tướng từng lên chiến trường, vào sinh ra tử nhiều lần như vậy, lại chưa bao giờ thấy qua trên người thiếu tướng, phát ra khí tràng làm cho người ta hít thở không thông và run rẩy như hiện tại vậy!

Đáy lòng Dịch Giản, sớm đã khẩn trương thành một mảnh!

Chỉ là chậm một bước, chậm một bước..... Nếu sớm một chút biết được, biết được Hà An Viện là người an bài phía sau, có lẽ hiện tại, liền sẽ không xuất hiện cục diện như thế!

Đáy mắt anh, tản ra sát khí nồng đậm!

Anh suy nghĩ..... Nếu thật sự như thế..... Như vậy, cách làm duy nhất của anh, chỉ có thể là khiến cho Chung Tình và Chung Hân, từ nay về sau, hoàn toàn ngăn cách!

Anh tuyệt đối sẽ không, để cho bất luận kẻ nào, phá hủy, những tốt đẹp và hạnh phúc vừa mới có của anh và cô bây giờ!

Đây là anh vẫn luôn tận tâm khổ khổ mới có được, tuyệt đối không thể oan uổng bị người hủy diệt như vậy!

Anh biết, sở dĩ cô chịu tin tưởng tình yêu một lần nữa, cũng là bởi vì bộ dáng hạnh phúc của Chung Hân ở trước mặt của cô, làm cho đáy lòng của cô, có một tia hâm mộ.

Anh biết, đáy lòng của cô, vẫn trân quý chuyện cũ tốt đẹp thời thơ ấu của cô, Chung Hân và Trác Nhiên, trở thành một chút ấm áp duy nhất trong đáy lòng cô sau khi trên ường cuộc sống bạc bẽo này.

Khi chân tướng tàn nhẫn, hết thảy đều bại lộ ở trước mặt của cô, vậy sẽ là tàn nhẫn dữ dội như thế nào?!

Yêu cô, liền cho cô thế giới sạch sẽ nhất, đẹp nhất.

Yêu cô, liền cho cô cuộc sống thuần khiết nhất, duy mỹ nhất.

Anh yêu cô, cho nên, anh sẽ dùng hết toàn lực, để chính mình cho cô thế giới và cuộc sống tốt đẹp nhất.

Tay Dịch Giản, vô thanh vô tức nắm chặt, đáy mắt, lóe lên một tầng ánh sáng quyết đoán.

Anh biết..... Anh có chút tàn nhẫn!

Nhưng là..... Thật có lỗi, cả đời anh, chỉ muốn cô, cho nên, anh muốn vào lúc này, từ bỏ hết thảy đạo đức và ích lợi, ích kỷ một lần.

.....

Xe, vững vàng dừng ở cửa nhà họ Trác.

Ngoài cửa đã có người thiếu tướng phân phó ẩn núp ở nơi đó trước, nhìn thấy xe thiếu tướng ngừng lại, lập tức có người nghênh đón.

Dịch Giả còn chưa có xuống xe, Từ Ngang đã mở miệng vội vàng hỏi:
“Như thế nào? Chuyện an bài các người ra sao rồi?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 836: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [67]

Editor: May

Dịch Giản còn chưa có xuống xe, Từ Ngang đã mở miệng vội vàng hỏi: “Như thế nào? Chuyện an bài các người ra sao rồi?”

“Hồi thiếu tướng, không có nhìn thấy thân ảnh của Hà tiểu thư.”

Từ Ngang thở dài nhẹ nhõm một hơi, quay đầu, nhìn Dịch Giản, lại phát hiện Dịch Giản đã muốn đẩy cửa, đi vào bên trong nhà họ Trác.

Dịch Giản vốn là trực tiếp đi ra từ trong quân, cho nên mặc một thân quân trang, dấu hiệu phía trên, đã muốn nói cho mọi người biết, đây là thiếu tướng nhà họ Dịch, cho nên người nhà họ Trác, tất nhiên là không dám ngăn trở, đều cúi đầu, hành lễ với thiếu tướng.

Ánh mắt Dịch Giản, không có nhìn bất luận kẻ nào, lạnh như băng hỏi: “Trác Nhiên ở nơi nào?”

“Đại công tử ở trong sân.....” Người hầu chỉ cảm thấy âm điệu thiếu tướng rất lạnh, như là một thanh đao lạnh như băng, có thể cắt giết bọn họ bất cứ lúc nào, nhất thời run lẩy bẩy, nhanh chóng trả lời.

Dịch Giản nghe lời nói như thế, liền nhanh chóng đi nơi Trác Nhiên ở.

Vừa mới đi vào trong sân, liền cảm giác được không khí vẩn phần quỷ dị.

Rất nhiều nha hoàn, đứng ở bên ngoài, biểu tình đều mang theo vài phần cẩn thận, bà vú ôm đứa nhỏ cũng đứng ở ngoài cửa, đứa nhpr mang đôi mắt thật to, rất thiên chân vô tà, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn thấy thiếu tướng một thân xanh thẫm xuất hiện, ngược lại không sợ hãi giống như là những người khác, ngược lại cắn ngón tay, chảy nước miếng, vẫn cười ha ha với thiếu tướng.

Dịch Giản nhìn chăm chăm đứa nhỏ kia, nhìn hồi lâu, hồi lâu..... Ánh mắt anh, còn nổi lên một tầng ấm áp không hiểu..... Thật ra, đáy lòng anh, hận không thể lột một lớp da trên người Trác Nhiên kia, đầu tiên là chút thân cận kia của anh ta với Chung Tình, chút tình yêu của anh ta với Chung Tình, chút lệ thuộc của Chung Tình với anh ta, không khỏi làm cho đáy lòng anh có chút khó chịu!Hiện tại anh ta khen ngược, gây ra cho anh tai vạ lớn như vậy!

Chỉ là..... đứa bé này là vô tội.

Qua hồi lâu, Dịch Giản mới quay đầu, đi tới trước cửa, đẩy cửa ra, đi vào.

Trong phòng rất im lặng.

Trác Nhiên ngồi ở chỗ kia, Chung Hân đứng ở nơi đó.

Hai người đều không có nói chuyện.

Nhìn tương đối, Chung Hân vẫn rất trấn định, sắc mặt quý dị tái nhợt, nhìn Trác Nhiên, một bộ dáng lung lay sắp đổ.

Bọn họ nghe được cửa phòng mở ra, đều nhanh chóng quay đầu, nhìn thấy là thiếu tướng, nhất thời đều sửng sốt.

“Thiếu tướng..... Sao ngài lại tới đây?”

Trác Nhiên đứng lên, nhìn Dịch Giản, quy củ hỏi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 837: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [68]

Editor: May

Trác Nhiên đứng lên, nhìn Dịch Giản, quy củ hỏi.

Chung Hân lại không có nói chuyện, ở chỗ sâu trong ánh mắt, cất giấu một chút đau thương không ức chế được, cô ta như là hoàn toàn không quan tâm thiếu tướng đang ở đây, chỉ nhìn chăm chăm gặt gao Trác Nhiên, hỏi từng chữ một: “Trác Nhiên..... anh nói đi, có phải anh có chuyện gạt em không? Lần trước anh nói anh đi ra ngoài lấy tiền, lại về sớm trước một ngày..... Một đêm kia, rốt cuộc anh đi nơi nào?”

Dịch Giản hơi nhíu mi, chẳng lẽ, cô ta còn chưa biết việc này?

Biểu tình của Trác Nhiên có chút xấu hổ, anh biết Chung Hân vẫn đều là cung kính có lễ với anh, chưa bao giờ khí thế bức người như vậy, giờ này khắc này, cô vội vàng như vậy, ở trước mặt người ngoài, vẫn tuyệt không lưu cho anh nửa phần đường sống, biểu tình anh khó tránh khỏi một trận xanh một trận trắng, nhìn Chung Hân, nói: "Lát nữa chúng ta nói sau, có lẽ thiếu tướng tìm chúng ta có việc....."

“Không.....” Chung Hân cố chấp đứng lên, cũng là có ba phần tương tự Chung Tình, cô lắc lắc đầu, vẫn như trước hỏi lặp lại vấn đề kia: “Anh trả lời vấn đề của em, một đêm kia, rốt cuộc anh đi nơi nào?”

Trác Nhiên nhíu mi, mang theo vài phần không kiên nhẫn trách cứ nói với Chung Hân: "Lát nữa rồi nói! Không có nhìn thấy có người ngoài ở đây sao!"

“Người ngoài? Ai là người ngoài? Thiếu tướng sao?” Chung Hân cũng lạnh lùng nở nụ cười, cô quay đầu, nhìn thoáng qua Dịch Giản, giây tiếp theo liền đột nhiên cầm thứ vẫn cầm trong tay, ném vào trước mặt Trác Nhiên: “Thiếu tướng là người ngoài sao? Ngài ấy là chồng của Chung Tình! Anh có biết hay không, đó là chồng của Chung Tình! Không có quan hệ gì với anh! Nhưng xem như là con rể của nhà họ Chung chúng tôi, sao có thể xưng là người ngoài, hôm nay anh coi như nhìn mặt mũi thiếu tướng, giải thích cho tôi một chút, mấy thứ này, rốt cuộc là thứ gì!” Chung Hân ném xuống, đều là một xấp ảnh chụp, phía trên ảnh chụp đều là ảnh chụp của Trác Nhiên và La Mai, mua đồ, đi dạo phố, ôm, hôn môi..... Đủ loại kiểu dáng.

Chụp vô cùng đẹp mắt.

Tuy rằng là trắng đen.

Nhưng lại có thể giống như mang theo một loại màu sắc khiến cho người ta cảm thấy hoảng hốt.

Bên môi của cô, vốn nên khóc, nhưng cố tình lại mang theo vài phần ý cười, mơ hồ chảy xuôi ra: “Anh nói, này đó rốt cuộc là thứ gì!”

Sắc mặt Trác Nhiên, lập tức trở nên khó coi lên, sao cô lại biết chuyện này.....

Dịch Giản đứng ở một bên, nhìn hai người trước mặt, có một trận xuất thần.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 838: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [69]

Editor: May

Dịch Giản đứng ở một bên, nhìn hai người trước mặt, có một trận xuất thần.....

Chân mày hơi nhíu một chút.

Ánh mắt, liền chăm chú vào trên những ảnh chụp kia.

Chung Hân cảm thấy chính mình như là mơ một cơn ác mộng xa xôi và dài dòng, chậm chạp không chịu tin tưởng những thứ này là chân thật, cô nhìn người trên ảnh chụp, tầm mắt mơ hồ lên từng chút một.

Thật ra chính cô cũng không biết rốt cuộc hiện tại chính mình đang làm những gì, cô như là đã không có linh hồn, đã không có tư tưởng, chỉ lưu trữ một thể xác như vậy, đứng ở chỗ này.

Hiện tại cô cũng không chịu tin tưởng, người đàn ông trên những ảnh chụp này, là Trác Nhiên.

Là chồng của cô.

Là người chồng cô rất tin tưởng.

Là cô quá choáng váng sao?

Hay là cô rất ngu ngốc?

Chính cô cũng không biết hiện tại rốt cuộc chính mình nên hận Trác Nhiên, hay là nên oán Chung Tình, cô nhắm mắt lại, liền có thể cảm giác được những chuyện vui vẻ thời thơ ấu kia, còn rõ mồn một ngay trước mắt, rõ nét như thế, tốt đẹp như thế, nhưng mở mắt, lại là sự thật thảm thiết mà tái nhợt như vậy

Đáy mắt của cô, đều quên chảy nước mắt, khó trách..... Mọi người đều nói, phụ nữ trong tình yêu là ngu ngốc nhất.....

Hiện tại nhớ lại, trách không được anh ở trước mặt của cô, lúc nào cũng khắc khắc nhắc tới Chung Tình, cô đơn thuần cho là anh chỉ như là quan tâm Chung Tình giống như quan tâm em gái.

Trách không được anh sẽ luôn ngẫu nhiên nhìn Chung Tình ngẩn người, trách không được anh sẽ ôm Tiểu Hoàn trở về cẩn thận nuôi dưỡng, trách không được..... Trách không được.....

Thì ra là như thế.....

Người chân chân chính chính mà chồng của cô yêu, lại là Chung Tình.

“Em biết, em cái gì cũng biết..... Trác Nhiên, vì sao anh muốn làm như vậy? Vì sao anh để cho em biết? Anh có biết hiện tại đáy lòng em rốt cuộc có bao nhiêu sợ hãi không!” Biểu tình của Chung Hân, đều vắn vẹo lên từng chút, ngày hôm qua cô, còn hưng trí bừng bừng đắm chìm ở trong tình yêu của mình, làm cho bất luận kẻ nào nhìn thấy đều cực kỳ hâm mộ, đều hướng tới, nhưng là, hiện tại một chậu nước lạnh, tưới ở trên thân thể của cô, cô lại bình tĩnh đáng sợ, đứng ở nơi đó, âm điệu rét lạnh: “Sao anh có thể như vậy? Anh phá hủy tôi thì thôi, anh lại còn, còn muốn hủy diệt hết thảy giữa tôi và Chung Tình..... Anh bảo tôi gặp em ấy như thế nào? Anh bảo tôi đối mặt với em ấy như thế nào? Anh có nghĩ tới hay không, nếu em ấy biết, biết anh rẻ em ấy tín nhiệm nhất, thích em ấy, em ấy có thể

điên mất hay không? Em ấy sẽ đối xử với tôi như thế nào? Anh làm như vậy, đó là làm cho quan hệ của tôi và em ấy, nhất đao lưỡng đoạn.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 839: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [70]

Editor: May

"Anh bảo tôi gặp em ấy như thế nào? Anh bảo tôi đối mặt với em ấy như thế nào? Anh có nghĩ tới hay không, nếu em ấy biết, biết anh rể em ấy tín nhiệm nhất, thích em ấy, em ấy có thể điên mất hay không? Em ấy sẽ đối xử với tôi như thế nào? Anh làm như vậy, đó là làm cho quan hệ của tôi và em ấy, nhất đao lưỡng đoạn"

Toàn thân Chung Hân đều mang theo vài phần bối rối.

Ở nhà họ Chung, Chung Tình thân mật khăng khít với cô nhất.

Hiện tại lại trở thành thế này.

Chính cô bình thường đều là treo Chung Tình ở bên miệng, lăm lăm nhắc tới, hiện tại, bảo cô làm sao bây giờ?

Trác Nhiên nhắm mắt lại, tới gần Chung Hân từng chút một, anh vươn tay, muốn ôm lấy Chung Hân, thử giải thích: "Chung Hân, em hãy nghe anh nói....."

Chung Hân lão đảo lui ra sau từng bước, cô chỉ cảm thấy ghê tởm, giờ này khắc này, người đàn ông đó, vừa đụng chạm cô, cô liền cảm thấy rất là ghê tởm!

Ngón tay của cô, gắt gao giữ chặt, trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi phun ra một câu, nói không thành tiếng: “Anh đừng đụng chạm tôi..... Ghê tởm..... Thật sự là ghê tởm.....”

Thật ra, lúc này đối với Chung Hân mà nói, hết thảy đều là một cảnh mộng! Chính cô, cũng không biết, chính mình giờ này khắc này, rốt cuộc nên phản ứng như thế nào, cô vẫn luôn dịu dàng, hoàn toàn không học được đập nổi dìm thuyền, khóc lớn kêu to, học không được muốn chết muốn sống, cá chết lưới rách, cô là cô gái truyền thống nhất, giống như Chung Tình, học là nữ giới, biết đàn ông ba vợ bốn cô hầu rất bình thường, cho nên, hiện tại người đàn ông cô thích, có người bên ngoài, chính cô cũng không biết làm sao cho phải!

Không khó chịu, không bị thương, đó là giả.

Huống chi, người đàn ông cô thích, lại còn là em gái thân ái nhất của cô..... Thậm chí không tiếc, tìm một cô gái có vài phần tương tự, nuôi dưỡng thật tốt.

Cô ở nhà, mang thai 10 tháng, ôm đau đón sinh hạ một đứa nhỏ cho anh ta, lúc cho là đứa nhỏ là kết tinh tình yêu của bọn họ, anh ở bên ngoài, tìm kiếm cô gái thứ hai của mình.

Cô đột nhiên, có chút hiểu được, vì sao Nhị nương của mình, mẹ của Chung Tình, năm đó thảm thiết vừa nháo lại ồn ào với cha mình như vậy!

Nếu cô có thể tranh cãi âm ỉ giống như Nhị nương vậy, thì tốt rồi!

Nếu cô có thể có dũng khí, tự sát, thì tốt rồi!

Nhưng cô không dám, cũng không thể, cô yêu anh ta, có đứa nhỏ..... Cô không làm được kiên quyết giống như Nhị nương vậy, ném xuống Chung Tình, làm đứt khoát rõ ràng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 840: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [71]

Editor: May

Nếu cô có thể có dũng khí, tự sát, thì tốt rồi!

Nhưng cô không dám, cũng không thể, cô yên anh ta, có đứa nhỏ.....
Cô không làm được kiên quyết giống như Nhị nương vậy, ném xuống Chung Tình, làm đứt khoát rõ ràng!

Ai có thể nói cho cô biết, rốt cuộc cô phải làm sao bây giờ?

Chung Hân mờ mịt đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, trong đầu của cô, hỗn loạn vô số suy nghĩ.

Cô vừa hận vừa oán lại vừa tức!

Trác Nhiên đứng ở nơi đó, một câu cũng không có nói ra khỏi miệng.

Dịch Giản đứng ở một bên, cẩn thận quan sát Chung Hân, anh cũng đoán không ra, giờ này khắc này, rốt cuộc đáy lòng Chung Hân là cảm giác như thế nào..... Thật ra anh còn muốn sợ hơn bất luận kẻ nào!

Chung Hân muốn chính mình yên tĩnh một chút.

Cho nên, cuối cùng cô vẫn là giống như cái xác không hồn, yên lặng đi vào nội đường.

Lưu lại Dịch Giản và Trác Nhiên.

Đứng ở trong phòng khách!

Dịch Giản không nói gì. Trác Nhiên có chút kích động, thật ra anh cũng không có nghĩ đến sự tình sẽ diễn biến thành trình độ như vậy, bí mật giấu ở đáy lòng, trong nháy mắt bị đào móc ra, nhất là bị ném ra ngoài trước mặt chồng của Chung Tình.

Anh thử mở miệng nói chuyện.

Nhưng Dịch Giản lại đột nhiên vươn tay, hung hăng cho Trác Nhiên một quyền, một quyền này, là đánh thay Chung Hân!

Đánh anh ta đã phá bỏ thâm tình cả đời của một người phụ nữ, đánh anh ta hại người hại mình, vô tình phá hủy cảnh mộng tốt đẹp nhất cả đời của một người phụ nữ! Đánh anh ta nếu không thể cho người ta tình yêu, vì sao không lừa gạt cả đời?

Lúc mới bắt đầu, một anh xem trọng anh ta như vậy! Cho là anh ta chỉ yêu một người phụ nữ, lại chỉ có thể đè nén vì đại nghĩa!

Nếu lựa chọn một nhân vật vĩnh viễn lưu tại bên người Chung Tình, vì sao còn muốn làm chuyện này?!

Kéo anh ta đứng lên, lại là một quyền! Một quyền này là đánh thay Chung Tình!

Đánh vì Chung Tình đã tín nhiệm như vậy! Anh không có khả năng để cho Chung Tình biết hết thầy đã phát sinh vào hôm nay, dù cho cô biết, đó là chuyện của vợ chồng của họ, không quan hệ với vợ chồng bọn họ!

Cho dù bởi vì anh ta, mới khiến cho Hà An Viện chiếm thiên cơ, nhưng chuyện của người phụ nữ kia, anh sẽ đến xử lý, nếu anh không cho người

bắt nhược điểm, sao lại sẽ rơi vào bộ dáng như thế?!

Kéo anh ta đứng lên lần nữa, lại tiếp một quyền! Một quyền này là đánh thay chính anh! Nhìn trộm phụ nữ của anh! Anh ta không xứng!

Trác Nhiên bị đánh choáng váng hồ hồ, bên miệng tràn ra vết máu, lỗ tai anh ta có chút ong ong, anh ta lạnh lùng cười cười, như là tự giễu.

Nhưng, tươi cười của anh ta còn chưa có rơi xuống, lại cảm thấy ót của mình, có thứ lạnh như băng hung ác chống đỡ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 841: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [72]

Editor: May

Nhưng, tươi cười của anh ta còn chưa có rơi xuống, lại cảm thấy ót của mình, có thứ lạnh như băng hung ác chống đỡ.

Từ sau lưng Trác Nhiên, bốc lên một loại tên là “Sợ hãi”.

Không có ai, đối mặt với vũ khí lạnh như băng như vậy mà không khủng hoảng.

Tươi cười của anh ta, chậm rãi ngưng kết.

Đôi mắt, mang theo vài phần hỗn độn, nhìn người đàn ông trước mặt vẫn im lặng như nước.

Tay anh ta, nắm súng, gắt gao nhắm ngay anh cái trán của anh.

Làm cho người ta nắm không ra, rốt cuộc anh ta muốn làm cái gì.

Âm thanh súng lên đạn, truyền ra.

Cạch.

Như là tiếng cắt la đến từ sâu nhất trong địa ngục!

Chung Hân biết Trác Nhiên bị thiếu tướng đánh, cô có nghe được âm thanh người ngã trên mặt đất, đối lại trước đây, cô đã sớm đau lòng vạ phần xông lên, gắt gao bảo vệ Trác Nhiên, nhưng giờ này khắc này, cô lại không có chút hành động nào. Khóe mắt của cô, tràn ra một giọt một giọt lệ, mờ mịt đưa lưng về phía hết thảy này.

Cô vẫn luôn cảm thấy, đến hiện tại, vẫn là một giấc mộng, có lẽ mình chỉ cần đi ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại, hết thảy đều là tốt đẹp trước sau như một.

Cô đi đến cửa hậu đường, vươn tay, nhẹ nhàng đỡ vách tường, toàn thân trừ bỏ bởi vì tình yêu này, tạo ra cho chính mình vui vẻ, lưu lại nhiều hơn nữa chính là thất kinh không đếm được, nói không rõ.

Có gió thổi đến, ánh mặt trời khúc xạ bóng người, bị gió thổi có chút lắc lư, mang theo một cỗ cảm giác sóng lớn mãnh liệt.

Thật là sóng lớn mãnh liệt.

Chung Hân phân không rõ rốt cuộc đáy lòng mình là hận hay là oán..... Cho dù là bất đắc dĩ, cũng sẽ cảm thấy tức giận giống như bị người lừa gạt!

Cô nghe được thiếu tướng ở sau thân thể cô, nói với Trác Nhiên: “Trác thiếu gia, anh nói, chuyện này phải xử lý thế nào?”

Chung Hân vốn tính bước rời đi, nhưng nghe được lời nói của Dịch Giản, cô lại đột nhiên đứng lại ở cửa, dựng thẳng lỗ tai muốn nghe một chút đáp án anh ta sẽ cho cô.

Không khí trong phòng có chút ngưng trệ, chỉ có hô hấp, đang lan tràn vô tận, Trác Nhiên nhìn Dịch Giản trước mặt, phát hiện đáy mắt anh, mang theo ý tứ hàm xúc thâm trầm nào đó, làm cho toàn thân anh không rét mà run.

Trác Nhiên gắt gao mím môi, chậm chạp chưa từng nói chuyện, chỉ bình tĩnh nhìn hòng súng tối đen trước mặt, cũng không biết vì sao, sợ hãi chậm rãi tiêu tán.

Anh lại quay đầu, nhìn Chung Hân đứng cách đó không xa, tầm mắt hoảng hốt một trận, hồi lâu, mới nói: “Chung Hân..... Chuyện này là anh không đúng..... Về sau, anh sẽ sống qua ngày thật tốt với em, không bao giờ đi tìm người phụ nữ kia nữa.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 842: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [73]

Editor: May

Anh lại quay đầu, nhìn Chung Hân đứng cách đó không xa, tầm mắt hoảng hốt một trận, hồi lâu, mới nói: “Chung Hân..... Chuyện này là anh không đúng..... Về sau, anh sẽ sống qua ngày thật tốt với em, không bao giờ đi tìm người phụ nữ kia nữa.”

Trong lời nói như vậy của anh, đơn giản là thừa nhận anh đã thật sự làm những chuyện đó.

Nếu anh không nói, cô còn có thể ảo tưởng, ảnh chụp là giả.....

Hiện tại hết thấy đều trở thành chân thật.

Chung Hân vốn tưởng rằng chính mình sẽ phát điên, khóc lớn đại náo, ném xuống khí chất danh viện, phát điên như là một kẻ điên, nhưng hiện tại, cô lại phát hiện chính mình ngược lại dần dần bình tĩnh xuống, chính là cảm thấy đáy lòng đau thành một mảnh, trong chốc lát, lại không nghĩ ra được đáy lòng của mình, rốt cuộc muốn đi làm cái gì.

Chỉ chậm rãi quay đầu, ánh mắt nhìn Trác Nhiên, nhìn ra ngoài một hồi, mới chậm rãi nở nụ cười. Chỉ là, tươi cười như vậy, lại còn khó coi hơn khóc mấy vạn lần.

“Rốt cuộc, vẫn là thật..... anh vẫn là thật sự có người ở bên ngoài..... Có lẽ là tôi quá choáng váng, vẫn đều không có phát hiện ra không thích hợp của anh, có lẽ là anh rất biết che dấu, tôi bị anh lừa thất điên bát đảo.....”

Trong cổ họng Chung Hân, gian nan phun ra một đoạn lời nói, cuối cùng nâng tay lên, chạm rãi gáy tóc của mình, ngón tay rất run rẩy, đáy mắt chảy xuôi bi phần giống như tuyết vọng, hơn nửa ngày, mới nói: “Thiếu tướng..... Anh đây là tội gì? Cầm súng, muốn giết..... anh ta ư? Giết anh ta thay tôi? Có phải, muốn để cho tôi không cần khó xử Chung Tình không?”

Môi Chung Hân kéo giấy dựa quai dì một cái, cô muốn làm cho chính mình vẫn duy trì mỉm cười vững vàng lúc trước, nhưng lại phát hiện, đáy mắt rốt cuộc không hiện lên được những ánh sáng hạnh phúc mềm mại sáng rỡ kia nữa, lưu lại chỉ là một mảnh mờ mịt, giống như sương mù, quanh quẩn bi ai và hận ý nồng đậm.....

Thật ra Trác Nhiên cũng là lo lắng những chuyện này, cho nên anh mới tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục nhận sai với Chung Hân, vẫn luôn biểu hiện có chút thấp kém, anh biết, lỗi mình phạm vào, đã không có cách nào hồi cải, có thể làm duy nhất, đó là không cho Chung Tình biết.

Nhất thời, Trác Nhiên gian nan đi đến trước mặt Chung Hân, nâng tay lên, bắt tay cô, thì thảo dụ dỗ: “Chung Hân..... em đừng như vậy..... Đều là lỗi của anh, em muốn phạt muốn mắng như thế nào, cứ hướng đến một mình anh là được rồi.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 843: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【74】

Editor: May

Nhất thời, Trác Nhiên gian nan đi đến trước mặt Chung Hân, nâng tay lên, bắt tay cô, thì thào dụ dỗ: “Chung Hân..... em đừng như vậy..... Đều là lỗi của anh, em muốn phạt muốn mắng như thế nào, cứ hướng đến một mình anh là được rồi, trăm ngàn đừng làm khó dễ Chung Tình, cô ấy cái gì cũng không biết, đáy lòng của cô, cho tới nay vẫn luôn xem em trở thành chị hai thân ái nhất.....”

Ánh mắt Dịch Giản, ở trong nháy mắt kia, nổi lên phong vân, đột nhiên chột nả một phát súng dưới chân Trác Nhiên: “Câm miệng!”

Anh ta nói chuyện này để làm gì?!

Có phải anh ta điên rồi không?

Ghét bỏ sự tình còn chưa đủ khó giải quyết ư?!

Lại có thể nói những lời này với Chung Hân, sẽ chỉ làm đáy lòng Chung Hân, có càng sâu, càng đậm ghen tị với Chung Tình..... Hiển nhiên là sẽ hoàn toàn chia rẽ tình cảm chị em giữa bọn họ!

Quả nhiên, biểu tình Chung Hân, đã muốn trở nên có chút vặn vẹo, đều đến lúc này, anh ta còn quan tâm Chung Tình..... Chẳng lẽ, anh ta còn

chưa có nhìn thấy, trong những người này, cô là người tổn thương nghiêm trọng nhất sao?

Cô mới phải là người đau nhất

Chung Hân gặt gao cầm lấy tay Trác Nhiên, nắm dùng sức như vậy, đều nắm đau đốn trái tim của cô.

Ánh mắt nhìn Trác Nhiên, mang theo một chút thê lương và bi thương.....

Người thiếu niên áo trắng phiêu phiêu kia đã từng, ôm cô vào trong ngực, nói hết lời tình ái du dương khắp thiên hạ, chỉ bị anh chậm chạp nhìn, cô liền cảm thấy chính mình là người hạnh phúc nhất toàn thế giới, đến hiện tại, cô vẫn còn nhớ rõ lúc anh ưng thuận những hứa hẹn kia, biểu tình là thần thái bay lên, kiên quyết khẳng định như vậy.

Lời hứa..... Đó là lời nói dối người đàn ông nói cho phụ nữ biết, người nói là tên lừa gạt, người nghe là kẻ ngốc.

Chung Hân cười nhàn nhạt, lúc này mới chậm rãi đẩy Trác Nhiên ra, cúi nhìn, vết thương bị hòng súng đen như mực của Dịch Giản bắn ra một cái lỗ, đột nhiên, bắt đầu điên cuồng cười phá lên.

Tiếng cười của cô, như là một hồi nguyên rủa, nghe rất âm trầm khủng bố.

Khóe mắt có hai hàng nước mắt trong suốt, chậm rãi chảy xuống dưới.

Hồi lâu, cô mới nhẹ nhàng đẩy Trác Nhiên ra, quay đầu, nhìn Dịch Giản, “Nếu..... Tôi cố tình muốn tìm Chung Tình, anh sẽ làm như thế nào?”

Dịch Giản mấp máy môi, toàn thân nở rộ một tầng sát khí đằng hoàng: “Không liên quan gì cô ấy.”

Chuyện này, đều không liên quan tới cô.

Ở đáy lòng của cô, một là chị hai cô thương yêu nhất, một anh rể cô kính yêu nhất, hoàn toàn, không có xen lẫn cảm tình dư thừa khác.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 844: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [75]

Editor: May

Ở đáy lòng của cô, một là chị hai cô thương yêu nhất, một anh rể cô kính yêu nhất, hoàn toàn, không có xen lẫn cảm tình dư thừa khác.

“Nếu không..... Anh ta sớm đã chết!”

Súng của anh, đối diện Trác Nhiên!

Ý tứ trong lời nói của thiếu tướng, Chung Hân cũng hiểu được, anh là đang nói cho bọn họ biết, nếu đáy lòng Chung Tình thật sự có sự tồn tại của Trác Nhiên, hiện tại Trác Nhiên, sớm đã chết rồi!

“Cho nên..... Đừng làm khó dễ cô ấy.....”

Dịch Giản chưa bao giờ nói qua lời nói thỏa hiệp như vậy với người khác.

Nhưng giờ này khắc này, anh lại ở trước mặt bọn họ, nói ra lời nói thỏa hiệp như vậy.

Toàn bộ đều là vì Chung Tình.

Xem như là lỗi của một mình anh đi

Nếu anh sớm một chút biết được, biết Hà An Viện đánh là chủ ý gì, nếu anh sớm một chút tra xét ra, có lẽ sự tình, sẽ không như thế.

Đôi mắt Dịch Giản, nhìn chăm chăm Chung Hân, mang theo vài phần chờ mong.

Chuyện phơi bày ra như vậy, thật ra đổi lại là ai, đều sẽ có chút bất đắc dĩ.

Chỉ là, nói anh ích kỷ cũng tốt, nói anh lãnh huyết cũng thế, không hợp với đạo làm người cũng được, nhưng lúc này đây, anh tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào, có cơ hội, ảnh hưởng đến hết thảy giữa anh và cô.....

Chung Hân vẫn đều không nói gì, Trác Nhiên tất nhiên sẽ không để cho Chung Tình biết việc này, phàm là giờ này khắc này, anh vẫn là một người đàn ông, như vậy, sợ là, đều sẽ có một chút trả giá vì những người ở đáy lòng mình đi.

Ánh mắt anh nhìn Chung Hân, mang theo vài phần khát vọng, nhẹ giọng nói: “Nếu cô cảm thấy có tức giận không thoát được, như vậy tôi giao La Mai cho cô, tùy cô xử trí, được không?”

Chung Hân lắc lắc đầu, cô muốn người phụ nữ kia làm cái gì? Trác Nhiên anh ta, đến hiện tại, cũng không biết, làm sao để cho đáy cho lòng của cô dễ chịu một chút, Trác Nhiên anh ta phải làm không phải việc này, không phải suy nghĩ cho Chung Tình, mà là cho cô..... Cô mới là người đáng thương nhất, đáng buồn nhất!

Chung Hân nghĩ, chính mình hận Chung Tình sao? Không hận là giả, nhưng lại hận không nổi, chính là không thể gặp lại..... Có một chút thương tổn, cho dù không phải cô vì chính mình, cô cũng không thể thân mật khăng khít với em ấy giống như trước được nữa.

Chính là, đáy lòng của cô cũng là có chút khổ sở, có lẽ cần thời gian rất lâu, mới có thể làm cho chính mình坦然 đối mặt với Chung Tình, chỉ là giờ này khắc này, cô cũng là thật sự không làm được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 845: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [76]

Editor: May

Nghĩ đến đây, Chung Hân liền chậm rãi cười cười với Dịch Giản, nụ cười ôn hòa mà lại hoảng hốt, trước mắt của cô, hiện lên cũng là lúc Chung Tình nhìn chính mình, mới có nụ cười ấm áp đó, đáy lòng của cô, mơ hồ đau nhói, còn nghĩ, vì sao cố tình lại là em ấy?

Đổi lại là ai cũng tốt..... Nói vậy, cô có thể ngoan tâm, đi mắng đi nháo đi náo loạn..... Nhưng là, Chung Tình, cuối cùng cô vẫn không thể nhẫn tâm được.

“Thiếu tướng..... Ngài yên tâm đi..... Tôi sẽ không khó xử Chung Tình, huống chi, tôi làm sao có thể khó xử Chung Tình? Đáy lòng ngài lo lắng là cái gì, tôi hiểu rõ nhất..... Ngài sợ Chung Tình không tin tình yêu, không tin ngài, cãi nhau với ngài, tách ra khỏi ngài, cho nên ngài mới làm như vậy, có phải hay không? Chỉ là..... Thiếu tướng, sợ là sau này, trên thế giới này, Chung Tình liền chỉ có một người thân là anh..... Rốt cuộc tôi vẫn là không thể phụng bồi nó nữa, không phải tôi ân đoạn nghĩa tuyệt, không phải tôi tàn nhẫn, chỉ là tôi thật sự không có cách nào, nhìn thấy nó..... Chỉ cần như vậy là được, tôi sợ tôi nhìn thấy nó, không khắc chế được, nói ra lời nói cực kỳ tàn nhẫn..... Cho nên, thiếu tướng, ý tứ của tôi, ngài đã hiểu chưa?”

Dịch Giản mấp máy môi, nhìn Chung Hân trước mặt, qua hồi lâu, mới chậm rãi gật gật đầu.

Mục đích anh đến, đã muốn đạt được!

Tự nhiên kế tiếp chính là muốn rời đi.

Chỉ là trong nháy mắt xoay người kia, anh lại đột nhiên dừng bước chân lại, quay đầu, nhìn Chung Hân, “Tôi tin cô..... Hy vọng, cô nói được thì có thể làm được, mà không phải lừa gạt!”

Lúc Dịch Giản nói tới đây, ánh mắt đột nhiên hiện lên một chút sắc bén, giọng nói trầm thấp, đảo qua Trác Nhiên và Chung Hân, nói ra từng chữ một: “Nếu..... như vậy, cũng đừng trách tôi vô tình!”

Toàn thân Trác Nhiên và Chung Hân, đều tràn ngập một tầng ý lạnh.

Dịch Giản nói xong những lời này, hơi hơi gật đầu, nho nhã lễ độ, xoay người cáo từ.

Lên xe, Dịch Giản mới thản nhiên phân phó nói với Từ Ngang đứng ở một bên: “Chuyện nhà họ Trác, nhất thiết đừng cho Chung Tình biết..... Chú ý nhất cử nhất động của bọn họ, nếu có một chút gió thổi cỏ lay có thể nguy hiểm đến Chung Tình, lập tức nói cho tôi biết..... Mặt khác, tìm thời gian, khiến cho gia nghiệp nhà họ Trác dời đi.....”

Chỉ có như vậy, anh mới có thể an tâm.

Anh so với ai khác đều rõ ràng, nếu cô biết, chị hai của mình, không cần mình, rốt cuộc cô sẽ có bao nhiêu khổ sở..... Anh không nỡ để cô khổ sở như thế, vậy một đời một thế đều không biết sẽ tốt hơn.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 846: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [77]

Anh so với ai khác đều hiểu rõ, nếu cô biết, chị Hai mình, không cần mình nữa, cô rốt cuộc sẽ có bao nhiêu khổ sở..... Anh không nỡ để cô khổ sở như thế, nên một đời một kiếp không biết gì là tốt nhất.....

Anh nghiêng đầu, nhìn Trác gia, chậm rãi ở trong tầm mắt càng lúc càng xa, càng lúc càng mờ nhạt, vẻ mặt, nhin không được phiêu có chút xa.....

Giống như trận bi kịch đau thương kia, với anh và Chung Tình không quan hệ gì.

Kỳ thật cẩn thận nhớ tới, việc này, có thể trách ai?

Nếu là nói anh liên lụy Trác Nhiên, nhưng làm sao Trác Nhiên lại không làm liên lụy đến anh?

Có lẽ, đây là vận mệnh, thiên ti vận lữ, cuối cùng, toàn bộ mọi việc, vẫn là cần chân tướng rõ ràng, chính là không biết, trên thế giới này, rốt cuộc có bí mật nào hay không, chân chân chính chính có thể ẩn giấu thật lâu, thật lâu.....

Trong lòng anh, đối với cô, vẫn còn cất giấu một bí mật..... Chỉ là có một ngày, nếu cô biết được bí mật kia, không biết bộ dạng sẽ như thế nào.....

Có lẽ, đôi khi, cũng cần phải, mang theo cô, đi nhìn một cái.....

Em biết không?

Chung Tình, anh cũng là vì em, chuẩn bị, lễ vật tốt nhất.....Nếu sự việc của Chung Hân cùng Trác Nhiên lúc này đây, chúng ta có thể bình an vượt qua, sau khi gió êm sóng lặng, như vậy anh liền mang em đi xem phần lễ vật mà anh đích thân chuẩn bị..... Em nhất định là rất thích thú.....

=====

Chiếc xe thận trọng dừng trước cửa Cổ Viên.

Dịch Giản đẩy cửa xuống xe, liền nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé của Chung Tình, đã xuất hiện ở cửa sổ tầng hai, sợ là đã nghe được tiếng xe, cho nên chạy tới.

Cô đứng ở nơi đó, hướng về phía anh phất phất tay, ánh mắt lúc đó, bay lên biết bao hưng phấn.

Dịch Giản mỉm cười.

Một ngày qua đi, tâm tình phiền não, thực sự đã tan thành mây khói không ít, hướng về bên trong Cổ Viên, chậm rãi tiêu sái đi vào, mới vừa đi đến cửa cầu thang, liền nhìn thấy thân ảnh nho nhỏ của cô, từ phía trên chạy vội xuống dưới, lập tức nhào vào lòng anh nói:“Sao lại về trễ như vậy? Em chờ anh rất lâu rồi..... Rất đói a.....”

Chung Tình cọ cọ ngực anh, bất mãn nói.

Dịch Giản vươn tay, thuận thế ôm eo cô, ngửi được mùi hương nhàn nhạt trên người cô, nhẹ giọng nói:“Tình ngủ đã lâu chưa?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 847: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [78]

Dịch Giản vươn tay, thuận thế ôm eo cô, ngửi được mùi hương nhàn nhạt trên người cô, nhẹ giọng nói: “Tình ngủ đã lâu chưa?”

“Một lúc rồi.” Chung Tình nghiêng đầu, suy nghĩ một hồi, sau đó hướng Dịch Giản nói: “Đêm nay là yến tiệc ở Dịch gia, tuyệt không muốn đi..... Ngày hôm qua vừa xong sinh nhật cho Đại phu nhân, hôm nay chính là yến tiệc một tháng một lần..... Haiz.....”

Chung Tình thở dài một hơi, khuôn mặt nho nhỏ, bởi vì ảo não, nhăn mặt lại, cô thực sự không muốn đi tham dự buổi tiệc kia, rất là nhạt nhẽo vô vị.

Dịch Giản cúi người đem Chung Tình bế đứng lên, đi lên lầu nói: “Không muốn, thì không đi nữa.....”

“Không được đâu..... Đại phu nhân sẽ tập hợp cả người lớn người nhỏ, cũng không biết anh hôm qua hung dữ như vậy đem em từ chỗ Đại phu nhân ôm đi, Đại phu nhân có thể tức giận hay không.” Chung Tình nhỏ giọng nói thầm .

Sắc mặt Dịch Giản thật sự khó coi.

“Sẽ không .”

Đại phu nhân tất nhiên là sẽ không tức giận, ngày hôm qua ý tứ của anh biểu hiện rõ ràng như vậy, Đại phu nhân chắc chắn sẽ không trở mặt với

anh!

“Thật sự?” Chung Tình nghiêng đầu, hỏi một câu.

Dịch Giản gật đầu, Chung Tình vòng cổ anh, nhìn thấy anh đi tới trước ghế sofa, cả người, liền hướng phía sau rũ xuống, Dịch Giản trách cô hồ nháo, nhưng thuận thế đè lên người cô, néo cánh môi cô, một trận quần quanh, vẫn còn chưa thỏa mãn nhìn ánh mắt của cô, mang theo vài phần lang tính sáng rọi.

Chung Tình lắc lắc đầu, vội vàng nói:“Đừng Ngày hôm qua anh khiến em rất đau.....”

Dịch Giản ngưng cười, lại chỉ ôm cô, lẳng lặng ngậy người một hồi, lại thật sự nghe lời của cô, không làm xằng làm bậy.

Từ Ngang đã căn dặn người làm đồ ăn, bưng đi lên, hai người ăn xong, Dịch Giản thay đổi quần trang, mặc y phục hàng ngày, cùng Chung Tình đọc sách một lúc, dạo quanh bên bờ hồ Cổ Viên, cuối cùng liền dừng lại ở đình nghỉ mát bên bờ hồ cổ Viên, lẳng lặng ngắm nhìn phong cảnh Cổ Viên.

Sơn thủy như họa, anh hùng giai nhân.

Cảnh đẹp như vậy.

Ai nhìn qua, đều có chút ngưng thần.

Khó trách, mọi người nói, anh hùng khó qua ải mỹ nhân..... Còn nói, mỹ nhân hoài, anh hùng hương.

Chỉ là cảm thấy thời gian, trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác liền đến buổi tối.

Tiệc nhà này, Chung Tình tất nhiên là phải đi.

Cô lập ra mưu kế hoàn mỹ như vậy, đều chưa làm xong, sao có thể từ bỏ ý đồ?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 848: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [79]

Cô lập ra mưu kế hoàn mỹ như vậy, đều chưa làm xong, sao có thể từ bỏ ý đồ?

Cũng may là trời hiện tại cho cô cơ hội !

Ngày đầu tiên là tiệc sinh nhật Đại phu nhân, ngày sau đó là gia yến.

Gia yến mỗi tháng một lần, cũng không có gì mới, đơn giản chỉ là ăn một bữa cơm, ngày hôm qua tiệc sinh nhật Đại phu nhân, mọi người vui chơi đặc biệt hứng thú, cho nên gia yến hôm nay, trái lại đều không có ý nghĩ chơi đùa gì trong đầu.

Lúc Đại phu nhân nhìn thấy Dịch Giản tới, biểu tình có chút xấu hổ , Hà An Viện ngồi bên cạnh Đại phu nhân, trái lại hờ hững, cô sớm đã nghe nha hoàn của mình nói, thiếu tướng đến tìm mình, sợ là đã biết cô đi tìm Chung Hân, đem sự tình này nói cho Chung Hân biết.

Cô biết, lúc này đây, thiếu tướng tất nhiên sẽ không bỏ qua cho mình .

Bất quá, cô lại cảm thấy, như vậy cũng tốt, nếu thật sự có thể chết ở trong tay anh, cũng là việc tốt!

Gia yến mọi người xuất hiện chỉ mang ý nghĩa tượng trưng, ăn cũng không nhiều, nói cũng không nhiều lắm, sự hào hứng đều đã xuống thấp, ăn cơm xong, mọi người liền trực tiếp tản đi.

Một ngày này của Đại phu nhân, thật ra cũng không giữ lại người nào.

Hà An Viện cùng Tiểu vân cũng trở về nơi ở của mình.

Dọc theo đường đi, có rất nhiều nha hoàn tới tới lui lui, còn có nhóm nhỏ các dì cùng các chị hi hi ha ha nói chuyện cười đùa.

Trở về, Hà An Viện tất nhiên là muốn tắm rửa , sắc trời đã không còn sớm, Tiểu vân liền phân phó người đi chuẩn bị nước ấm, chính mình ở trên lầu cùng Hà An Viện.

Ai ngờ, đợi một hồi, liền nghe được dưới lầu truyền đến một trận tiếng gọi âm ỉ đầy bèn nhọn.

Hà An Viện nhíu mi, đáy lòng vốn phiền não, hiện tại lại càng tức giận, muốn trách cứ, Tiểu vân lại dẫn đầu ra mở cửa, đi xuống dưới lầu.

“Làm sao vậy? Chuyện bé xé ra to! Các cô từng người từng người một có phải hay không muốn dọa đến tiểu thư! Đã lâu không bị phạt , có phải ngứa da hay không!”

Tiểu Vân vẫn lên mặt răn dạy những người đó .

Tiểu nha hoàn sợ tới mức quỳ gối trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, chỉ vào trong nước nói:“Chị Tiểu Vân..... Chúng tôi thấy ma Thấy tiểu thiếu gia Lúc từ phía sau sân bưng nước qua đây, chỉ nhìn thấy một bóng trắng lướt qua, tôi cùng Tiểu Lệ tưởng hoa mắt , nhưng mà giây tiếp theo, lại thấy được, thân ảnh rất quen thuộc, thật sự rất giống tiểu thiếu gia..... Hơn nữa, chúng tôi bưng nước trở về, cư nhiên, cư nhiên..... Lại có những thứ này.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 849: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [80]

“Chị Tiểu Vân..... Chúng tôi thấy ma..... Thấy tiểu thiếu gia..... Lúc từ phía sau sân bùng nước qua đây, chỉ nhìn thấy một bóng trắng lướt qua, tôi cùng Tiểu Lệ tưởng hoa mắt, nhưng mà giây tiếp theo, lại thấy được, thân ảnh rất quen thuộc, thật sự rất giống tiểu thiếu gia..... Hơn nữa, chúng tôi bùng nước trở về, cư nhiên, cư nhiên..... Lại có những thứ này.....”

Sắc mặt Tiểu Vân cũng dần dần biến đổi, tối hôm qua gặp chuyện ma quỷ, đêm nay sẽ không lại gặp nữa chứ?

Cô đi lên trước, giả bộ như rất can đảm, ghé sát vào thùng nước, nhìn thoáng qua, lại phát hiện bên trong có một khối ngọc bội..... Chính là khối ngọc bội mà tiểu thiếu gia vẫn mang theo bên người.

Sắc mặt Tiểu Vân cũng trở nên khó coi.

Ngọc bội này, năm đó không phải Đại phu nhân đã hạ tang cùng tiểu thiếu gia sao?

Như thế nào hiện tại, lại xuất hiện ở trong này?

Tiểu Vân khom người, run run từ trong nước mò lên, cẩn thận gõ hai lần, nhưng thật sự là thật, chẳng lẽ..... Thật là tiểu thiếu gia đã trở lại.....

Trong nháy mắt, Tiểu Vân cảm thấy sau lưng mình, sinh ra một tầng khí lạnh như băng.

“Chị Tiểu Vân chị xem đi, đây thật sự là ngọc bội của tiểu thiếu gia, tiểu thiếu gia đã trở lại..... Tiểu thiếu gia đã trở về Dịch gia.....”“Ô ô ô ô.....”

Có nha hoàn nhát gan, đã bắt đầu khóc lên.

Tiểu Vân vẫn rất cứng cỏi, biểu hiện ra ngoài đáng vẻ thực bình tĩnh, răn dạy một đám nha hoàn đang khổ não run sợ bên cạnh nói:“Đều câm miệng hết cho tôi! Ma quỷ cái gì ở đây! Nên làm gì thì đi làm đi!”

Mấy tiểu nha hoàn ngại vì địa vị của Hà An Viện, trong lòng các cô tuy rằng sợ, nhưng cũng không dám lỗ mãng, chỉ có thể cúi đầu, run lấy bấy tiếp tục làm việc.

Làm việc, chất lượng thật ra không bằng trước, hiển nhiên là đều sợ hãi.....

Tiểu Vân nhìn những người này không còn bị dẫn vật, cô mới lên lầu, gõ cửa, đi vào, nhìn thấy Hà An Viện thân nhiên ngồi ở chỗ kia uống trà hỏi:“Chuyện gì vậy? Sao lại chuyện bé xé ra to như vậy?”

Trong lòng Tiểu Vân, cũng thực sự rất sợ, đi lên trước, đem khối ngọc bội kia đặt ở trên bàn, cẩn thận hướng về phía Hà An Viện nói:“Tiểu thư, cô xem, thứ này..... Là tiểu thiếu gia..... Lúc trước Đại phu nhân không phải chôn cùng sao? Như thế nào hiện tại lại xuất hiện?”

Hà An Viện nhìn thấy khối ngọc bội kia, sắc mặt cũng dần trở nên khó coi nói:“Từ đâu mà lấy được?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 850: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [81]

Hà An Viện nhìn thấy khối ngọc bội kia, sắc mặt cũng dần trở nên khó coi nói: “Từ đâu mà lấy được?”

“Là mấy người Tiểu Lệ lúc đi múc nước, nói là gặp ma, vẫn nghĩ rằng bọn họ hoa mắt, nhưng trở về vừa nhìn, lại thấy được thứ này, mới thét chói tai!”

Hà An Viện không có hé răng, chỉ nhìn khối ngọc bội kia, chỉ cảm thấy một loại hàn ý, từ trong lòng mình, không hề có điềm báo bốc lên.

“Tiểu thư, cô nói, có thể hay không thật sự là tiểu thiếu gia trở về lấy mạng? Anh ta có thể hay không chết đi lâu như vậy, âm hồn không tiêu tan, quần quanh bên cạnh chúng ta?” Tiểu Vân kéo tay áo Hà An Viện, nước mắt đã muốn rơi xuống, nhỏ giọng mà lại run run hỏi.

Hà An Viện nghe Tiểu Vân nói xong như vậy, phía sau lưng cũng chợt lạnh đi, cô quay đầu, lại nhìn thấy phía sau ngoại trừ giường lớn, cái gì cũng không có, liền cứng cổ để cho bản thân mình trấn định lại nói: “Nói bậy! Trên thế giới này vốn dĩ không có ma quỷ! Tiểu nha hoàn đó điên mất rồi, chẳng lẽ cô cũng điên theo sao?!”

Hà An Viện cắn chặt răng, đứng lên, cô cảm thấy chính mình chết còn không sợ, chẳng lẽ còn sợ ma sao?

Thiếu tướng chắc chắn sẽ không quay về với cô.

Cô sớm đã chết tâm với anh, hiện tại, chút kinh hách này, có năng lực gây khó dễ cho cô sao?

Hà An Viện nghĩ đến đây, liền cho người chuẩn bị nước ấm cho mình, để Tiểu Vân hầu hạ mình tắm rửa. Lúc tắm rửa, lòng cô vẫn là có chút lo lắng, chính là Tiểu Vân không nói, cô tất nhiên cũng sẽ không nói.

Tiểu Vân cũng không nhanh nhẹn như trước, đứng lên làm việc, ngón tay cũng có chút run run, không phải quên cái này, thì cũng là quên cái kia.

Hiển nhiên, là thật sự sợ hãi.

Hà An Viện không lên tiếng, chỉ trực tiếp thay đổi áo ngủ, nằm ở trên giường, bắt buộc chính mình phải ngủ.

Kỳ thật, trên thế giới này, chuyện kinh khủng nhất, không phải là bạn muốn chết, mà là..... Bạn có những sợ hãi vô tận, mà sợ hãi này đều mang cái chết đến cho bạn, nhưng bạn lại không biết, nó rốt cuộc khi nào thì phát sinh.

Hà An Viện nhắm mắt lại, vốn định ngủ, nhưng lăn qua lộn lại, lại vẫn không cách nào đi vào giấc ngủ.

Vài lần mở mắt, nhìn ngoài phòng trời đêm tối đen như mực, đáy lòng nghĩ, trên thế giới này, thật đúng là có ma sao?

Cũng không biết rốt cuộc qua qua bao lâu, Hà An Viện mới miễn cưỡng ngủ được, lại nghe đến bên tai, có tiếng gió thổi qua, cô nghiêng đầu, lại nhìn thấy cửa sổ không đóng, nhất thời liền lớn tiếng hô một câu: “Tiểu Vân!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 851: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [82]

Hà An Viện mới miễn cưỡng ngủ được, lại nghe đến bên tai, có tiếng gió thổi qua, cô nghiêng đầu, lại nhìn thấy cửa sổ không đóng, nhất thời liền lớn tiếng hô một câu: “Tiểu Vân!”

Tiểu Vân hiển nhiên cũng ngủ không ngon, nghe được thanh âm Hà An Viện, lập tức xuất hiện trong phòng, vươn tay, mở đèn lên, sắc mặt có chút tái nhợt: “Tiểu thư, làm sao vậy?”

Hà An Viện chỉ chỉ cửa sổ: “Đóng cửa sổ!”

Tiểu Vân gật gật đầu, lập tức đi đến trước giường đóng cửa sổ.

Nhưng vừa lúc cô đi tới phía trước cửa sổ, cả người cô cũng không cách nào nhúc nhích, vẻ mặt bởi vì sợ hãi, trở nên nhần nhó dị thường.

Hà An Viện đợi nửa ngày, cũng không thấy Tiểu Vân đóng cửa sổ, nhin không được trách cứ nói: “Cô còn ngây ngốc ở đó làm cái gì?”

Sau đó, quay đầu, nhìn Tiểu Vân, phát hiện vẻ mặt Tiểu Vân quỷ dị như vậy, cô lúc này mới xuống giường, khẽ hô lên một câu: “Tiểu Vân? Cô làm sao vậy? Tiểu Vân?”

Tiểu Vân không nói gì, toàn thân đều cứng ngắc đứng tại chỗ, như là bất cứ lúc nào cũng có thể xụi lơ trên mặt đất.

Hà An Viện đi tới bên cạnh Tiểu Vân, theo tầm mắt của cô nhìn qua, cả người nhin không được hét lên một tiếng.

Ngoài cửa sổ, rõ ràng là một người treo lơ lửng, dáng vẻ không ai khác..... Chính là tiểu thiếu gia.....

Tiểu Vân bị Hà An Viện kêu lên như vậy, mới ý thức được gì đó, sau đó quay đầu lại, nhìn thấy Hà An Viện cũng sắc mặt tái nhợt như thế, hai người làm thành một đoàn.

“Tiểu thư, thật sự là tiểu thiếu gia, anh ta trở về lấy mạng..... Tiểu thiếu gia biết là chúng ta hại chết anh ta.....”

Hà An Viện lần lữa không thốt ra được một câu.

Một loại cảm giác sợ hãi từ nhỏ đến lớn, cũng chưa từng có, ở lòng cô, lan tràn.

Điều này sao có thể?

Sao có thể có ma quỷ tồn tại?

Có người ở phía dưới nghe được tiếng thét chói tai của Hà An Viện, lập tức vội vàng chạy lên, nhìn đến Hà An Viện cùng Tiểu Vân hỗn loạn như vậy, biểu tình bởi vì sợ hãi mà trở nên có chút si ngốc.

“Tiểu thư, tiểu thư, ngài làm sao vậy?”

“Tiểu thư.....”

“Phía bên ngoài cửa sổ.....” Tiểu Vân run lấy bấy nói ra được một câu.

Mấy tiểu nha hoàn này vốn lúc mức nước, đã bị dọa một lần, hiện tại lại càng không dám quay đầu nhìn.

“Ngoài cửa sổ có cái gì a?”

“Ma.....”

“A.....”

Nhóm người làm thành một đoàn, toàn bộ ôm lấy nhau.

Trong đó có một tiểu nha hoàn có lá gan khá lớn, hướng về ngoài cửa sổ chậm rãi nhìn qua.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 852: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [83]

Trong đó có một tiểu nha hoàn có lá gan khá lớn, hướng về ngoài cửa sổ chậm rãi nhìn qua..... Vừa lúc có một trận gió đêm thổi tới, sợ tới mức bọn họ tất cả đều run run, kêu lên thất thanh.

Nha hoàn có lá gan lớn kia, lúc này lại tăng thêm can đảm, đi xem.

Sau đó, chớp chớp mắt, nói:“Ngoài cửa sổ có cái gì?”

“Có ma a..... Ma tiểu thiếu gia.....” Tiểu Vân run run hô lên, Hà An Viện cũng một câu không nói nên lời, biểu tình thật ra có chút đại đi.

“Không có a..... Vì cái gì tôi cái gì cũng đều không thấy a?”

“Sao có thể như vậy được? Rõ ràng chính là có.....”

“Nhưng mà tôi thực sự cái gì cũng không thấy, không tin các cô xem, cái gì cũng không có, có phải hay không các cô bị hoa mắt rồi.....”

Có nha hoàn nghe nói vậy, chịu chết, nhìn qua, sau đó nói:“Thật sự cái gì cũng không có a.....”

Hà An Viện cùng Tiểu Vân liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó, Hà An Viện cùng Tiểu Vân mới đặc biệt khẩn trương , thông thả quay đầu nhìn.

Bọn họ đều là nín thở.

Chuyển hướng về phía ngoài cửa sổ, đều là nhắm chặt mắt lại .

Mất khí lực rất lớn, mới mở to mắt, nhìn về phía ngoài cửa sổ, lại phát hiện, bên ngoài chỉ là một mảnh tối đen của trời đêm, xa xa bắt gặp vài ngọn đèn, cái gì cũng không có.

Nét mặt Hà An Viện lập tức cứng ngắc Mới vừa rồi rõ ràng là có Như thế nào trong nháy mắt lại không có Chẳng lẽ là bọn họ nhìn lầm rồi sao?

Nhưng cho dù là nhìn lầm, cũng không nên là như vậy a..... Không thể nào Tiểu Vân cũng thấy được, cô cũng thấy được, bọn họ hai người đều nhìn lầm rồi sao.....

Hà An Viện cảm thấy phía sau lưng rét lạnh, Tiểu Vân cũng đáng vẻ chờ đợi nói:“Sao lại như vậy? Vừa rồi bên ngoài có.....”

“Nhưng mà hiện tại rõ ràng là không có, chẳng lẽ thật sự là ma sao? Vừa rồi lúc mức nước, chúng tôi đã gặp phải..... Tiểu thiếu gia đã trở lại? Tiểu thiếu gia đã trở lại.....”

Nha hoàn nhất gan, căn bản không biết Hà An Viện cùng Tiểu Vân rốt cuộc đã làm cái gì, chỉ nghĩ đến chuyện ma quái , sợ tới mức khóc lóc kêu lên!

Hà An Viện hơn nửa ngày, mới đứng lên, nhìn trước mặt đã nháo thành một đoàn, mới nói:“Tất cả xuống dưới hết cho ta! Sự việc đêm nay, cũng không được tiết lộ nửa điểm ra bên ngoài!”

Đợi đến lúc người đã đi hết, Hà An Viện lại hướng ra ngoài cửa sổ nhìn, cảnh trí vẫn là một mảnh im lặng, căn bản không có thứ gì xuất hiện.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 853: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [84]

Đợi đến lúc người đã đi hết, Hà An Viện lại hướng ra ngoài cửa sổ nhìn, cảnh trí vẫn là một mảnh im lặng, căn bản không có thứ gì xuất hiện.

Tiểu Vân hơi thở cũng dần bình tĩnh trở lại, từ tai đến ánh mắt Hà An Viện, run lấy bấy nhìn qua, hồi lâu, cô mới vươn tay, nhẹ nhàng vỗ ngực mình, nói: “Tiểu thư..... Vừa rồi chẳng lẽ thật sự là chúng ta nhìn lầm rồi sao?”

Hà An Viện không nói gì, chỉ để cho Tiểu Vân tiến lên đóng cửa sổ lại.

Cô một mình đứng tại chỗ, hồi lâu, mới quay đầu, sắc mặt có chút trắng bệch, nói: “Khẳng định chính là anh ấy..... Anh ấy muốn đối phó ta..... Nhất định là..... Anh ấy muốn cho ta sống không bằng chết..... Anh ấy vẫn luôn là người tàn nhẫn như vậy, ta trêu chọc anh ấy, anh ấy liền trả thù ta như vậy.....”

Tiểu Vân không hiểu từ “anh ấy” từ trong miệng Hà An Viện thốt ra rốt cuộc là ai, chỉ cảm thấy biểu tình lúc này của tiểu thư, mang theo vài phần sụp đổ nói: “Ta thà rằng anh ấy giết ta, cho ta một kết thúc rõ ràng, nhưng cũng không muốn thừa nhận sự tra tấn như vậy..... Cô biết không? Tiểu Vân, anh ấy muốn ta tự sát, tự sát..... Ta cố tình không, ta không muốn anh ấy chính tay giết chết ta..... Ta cho dù chết, cũng muốn chết ở trong tay anh ấy.....”

“Tiểu thư, ngài đang nói ai? Ai muốn ngài tự sát?” Tiểu Vân nghe Hà An Viện nói tự sát, có chút hốt hoảng, cô một chữ cũng nghe không hiểu.

Hà An Viện dường như không nghe được Tiểu Vân nói gì, tiêu sái đến bên giường, sững sờ ngồi tại chỗ, nhất định là Thiếu tướng..... Anh không muốn mình sống..... Cho nên, mới làm như vậy.....Anh muốn nhìn mình từng chút một sụp đổ, từng chút một mất mát, tự sát, hoặc là điên..... Sau đó anh thờ ơ lạnh nhạt như xem một tuồng kịch.

Đáy lòng Hà An Viện, tràn ngập đều là nỗi sợ hãi.

Cô chậm rãi nhắm hai mắt lại, tựa vào bên giường, không trả lời vấn đề của Tiểu Vân.

Tiểu Vân cũng sợ hãi, không dám trở về phòng mình, liền ở trong phòng Hà An Viện, bồi Hà An Viện, ở lại một đêm.

Ngày hôm sau, sáng sớm, Hà An Viện cùng Tiểu Vân hai người mới mơ mơ màng màng ngủ, một người nằm ở trên giường, một người úp sấp trên bàn.

Đợi lúc tỉnh dậy, đã muốn là giữa trưa mười hai giờ, cảm thấy mọi chuyện tối hôm qua, hết như một giấc mộng, nhưng mà, lại vẫn làm cho sau lưng bọn họ, mờ mờ ảo ảo có chút rét lạnh!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 854: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [85]

Đợi lúc tỉnh dậy, đã muốn là giữa trưa mười hai giờ, cảm thấy mọi chuyện tối hôm qua, hết như một giấc mộng, nhưng mà, lại vẫn làm cho sau lưng bọn họ, mờ mờ ảo ảo có chút rét lạnh!

Các cô rất ăn ý, đều không nhắc tới sự việc xảy ra tối hôm qua.

Mà tiểu nha hoàn dưới lầu, cũng không một ai dám nhắc tới chuyện phát sinh tối hôm qua ở đây.

Giống như toàn bộ mọi chuyện, đều chỉ như một cơn ác mộng.

Tỉnh mộng, mọi thứ đều trôi qua.

Nhưng..... Duy nhất, chỉ có Hà An Viện cùng Tiểu Vân biết, kỳ thật trong lòng các cô, rốt cuộc quay cuồng sợ hãi như thế nào.

Tất nhiên biết mấy người bọn họ sợ hãi, còn có Chung Tình..... Chuyện thù nước ma quái, cũng là cô làm.

Cô chính là muốn tra tấn Hà An Viện, làm cho trong lòng cô sụp đổ..... Sợ hãi..... Để cho cô nhận hết sự hành hạ.

Nhưng mà, người biết các cô sợ hãi, còn có Thiếu tướng..... Mọi việc xảy ra ngoài cửa sổ, là anh phái Từ Ngang đi làm, trên thế giới này nhiều người tài ba như vậy, vẽ khuôn mặt, tất nhiên là có thể hóa trang giống dung mạo tiểu thiếu gia, anh biết, Hà An Viện làm như vậy, đơn giản là

muốn phá phủ trầm châu(*), làm cho mối quan hệ giữa mình và Chung Tình nứt vỡ, làm cho Chung Tình cùng Chung Hân suy sụp, mà bản thân cô ôm suy nghĩ không muốn sống rồi!

(*): quyết đánh đến cùng (dựa theo tích: Hạng Vũ đem quân đi đánh Cự Lộc, sau khi qua sông thì chìm hết thuyền, đập vỡ nồi niêu để binh sĩ thấy không có đường lui, phải quyết tâm đánh thắng)

Cô ta muốn chết ở trong tay mình.

Chỉ tiếc..... Cô ta quá đặc ý rồi!

Nếu Chung Tình đã muốn bắt đầu, đối phó cô ta, vậy sao anh có thể không biết thời biết thế, nhỡ cò tận gốc?Hà An Viện không còn sống, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Chính là, sẽ không phải là anh giết chết cô ta!

Một người, tra tấn một người, cách tốt nhất, chính là, mọi chuyện không thể như nguyện vọng của cô ta.

Như vậy, mới là cách tàn nhẫn nhất.

Chỉ là, cố tình, chính cô ra bày ra hết thảy mọi thứ, đều không thể đạt được!

=====

Dịch gia trong một đêm, nha hoàn bên dưới, đều biết chuyện ma quỷ lộng hành ở Dịch gia!

Mọi người đều nói, thiếu gia Dịch Hân đã trở lại!

Người đã chết hơn một năm, đột nhiên lại xuất hiện!

Mọi người đều nói, là anh chờ Đại phu nhân báo thù cho anh, chờ lâu lắm rồi, cho nên, chờ không nổi nữa, nên tự mình đi báo thù cho mình!

Sự việc này, càng truyền càng lớn, cuối cùng tất nhiên đều lọt vào tai của Đại phu nhân cùng các phu nhân khác.

Mọi người đều từng qua gió êm sóng lặng, căn bản không có bất cứ tin đồn ma quái nào, cho nên đều tới tập nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 855: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật [86]

Mọi người đều từng qua gió êm sóng lặng, căn bản không có bất cứ tin đồn ma quái nào, cho nên đều tới tập nói.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Tiểu thiếu gia đã trở lại? Chuyện ma quái? Tôi như thế nào một chút tin đồn cũng không nghe, hưởng chi..... Đây cũng không đáng tin cho lắm.....” Dì Tư lắc lắc đầu, hiển nhiên là vẻ mặt không tin.

“Đúng rồi a, tôi đồng ý với lời em Tư nói, khẳng định sẽ không có chuyện ma quái, nhất định là có người ở sau lưng nháo sự, chúng ta phải bắt được, xem ai muốn đem Dịch gia quấy đến mức gà chó không yên.” Dì Hai cũng gật gật đầu nói.

“Nhưng mà, không chừng thật sự là tiểu thiếu gia đã trở lại, tiểu thiếu gia đã chết được hơn một năm, đều không có tra ra hung thủ, có thể hay không là tiểu thiếu gia chết không nhắm mắt, chính mình trở về báo thù?”

“Nói cũng có đạo lý, như vậy về đến, để dọa người..... Rất nhiều tiểu nha hoàn, đều ầm ĩ muốn rời khỏi Dịch gia, sợ buổi tối cũng không dám đi ra ngoài làm việc!”

“Đây cũng có thể là gây sức ép thực sự, khiến cho tôi buổi tối cũng không dám ra khỏi cửa.....”

“Chính trực không sợ gian tà, nếu như vậy, vậy chúng ta kiên nhẫn chờ xem, xem, rốt cuộc ai là người giết tiểu thiếu gia.....”

.....

Mọi người bảy miệng tám lời đều nhao nhao nói.

Đại phu nhân lạnh nhạt ngồi tại chỗ, ánh mắt thật ra có vài phần hoảng hốt, hồi lâu, bà mới nói:“Dịch Hân thật sự đã trở lại..... Đêm ngày sinh nhật của ta, ta có nghe thấy tiếng khóc của nó.....”Đại phu nhân vừa nói ra như vậy, khiến vài dì cảm thấy phía sau lưng chợt lạnh, các bà thoáng rùng mình, lập tức chuyển sang đề tài khác.

Chỉ có Hà An Viện ngồi ở một bên, biểu tình tuy rằng trấn định, lại mơ hồ có thể cảm giác được tay cô run run.

Tiểu Vân đứng ở bên cạnh Hà An Viện, hai chân, đều bắt đầu run lên.

Ánh mắt Chung Tình, vẫn nhìn chăm chăm Hà An Viện cùng Tiểu Vân, phát hiện các cô bất thường, cô cúi đầu, dáng vẻ dịu dàng, đáy lòng lại nghĩ đến, thoát nhìn một phụ nữ bình thường ngang ngược như vậy, sao lại bị dọa sợ đến mức như vậy?

Chính là một miếng ngọc bội nho nhỏ hàng nhái, liền đem các cô dọa thành như vậy?

Cô còn tưởng rằng sự tình sẽ càng lúc chơi càng vui, hiện tại thoát nhìn, tựa hồ cũng không có ý tứ chơi đùa gì nữa!

Chung Tình nào biết đâu rằng, Thiếu tướng ở bên trong, cũng nhúng vào một chân.....

=====

=====

Một nhóm người, bởi vì chuyện ma quái của Dịch gia, tụ cùng một chỗ, nói chuyện cả nửa ngày, cũng không bàn bạc ra được cái gì, Đại phu nhân mượn cớ mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, để cho mọi người đều lui về

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 856: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình [87]

Editor: May

Một nhóm người, bởi vì chuyện ma quái của Dịch gia, tụ cùng một chỗ, nói chuyện cả nửa ngày, cũng không bàn bạc ra được cái gì, Đại phu nhân mượn cớ mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, để cho mọi người đều lui về.

Chung Tình ra cửa, vừa vận nhìn thấy xe thiếu tướng xe đã muốn tới đón chính mình, sợ là trở về từ trong quân, biết cô đến nơi này của đại phu nhân, liền vội vàng theo tới đây đi.

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình, biểu tình hơi mang theo vài phần khẩn trương, vươn tay, ôm cổ Chung Tình, thấp giọng hỏi: “Sao lại tới đây? Không phải anh nói, nếu anh không ở nhà, em liền ở trong Cố Viên, đừng đi ra ngoài ư?”

“Đại phu nhân gọi, không đến không tốt.” Chung Tình trở về một câu, như là phát hiện cái gì đó, nhỏ giọng hỏi: “Thiếu tướng, sao anh lại đột nhiên trở nên khẩn trương như vậy? Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì ư?”

“Không có.” Dịch Giản nắm tay cô, lên xe, thản nhiên từ chối.

Chỉ là sợ..... Hà An Viên để lộ ra với cô một chút tiếng gió, nói ra chuyện chị hai của cô!

Cũng may thoát nhìn, cô cũng không biết gì.

Chung Tình ngồi ở trên xe, qua hồi lâu, mới phát hiện nơi này chỉ có hai người cô và Dịch Giản, hơn nữa đi không phải Cố Viên, liền hỏi nói: “Thiếu tướng, chúng ta đi đâu vậy?”

“Đến sẽ biết.”

“À.” Chung Tình gật gật đầu, liền ngồi ở chỗ kia, hai người cũng không có nói chuyện, xe ngược lại một đường, im lặng hoạt động.

Đi một lúc, thế này Chung Tình mới cảm thấy chung quanh tinh xảo quen thuộc, đó là nơi sau khi anh từng mang theo cô xem phim, lúc theo bồi cô sinh nhật, đã tới.

Nửa mặt dựa vào núi, nửa mặt lượn quanh nước.

Một loại thế giới giống như thế ngoại đào nguyên.

Sao đột nhiên, anh lại có tâm tình, mang theo cô tới nơi này chứ?

Cô nghĩ như vậy, liền hỏi ra với Dịch Giản, Dịch Giản lại không có hé răng, chỉ vững vàng dừng xe, kéo cô xuống xe, mang theo cô, đi vào bên trong.

Căn nhà kia không lớn.

Dịch Giản mở cửa ra, lúc đi vào, Chung Tình bị cảnh tượng bên trong dọa sợ.

Giây tiếp theo, cô liền vạn phần khẩn trương cầm lấy tay Dịch Giản, đi tới ngoài cửa, còn không quên hung hăng đóng cửa lại.

“Thiếu tướng, anh điên rồi sao?”

Dịch Giản nhìn cô, mỉm cười, tiếp tục không nói lời gì đẩy cửa ra, trực tiếp lôi kéo cô, đi vào bên trong.

Chung Tình lại kéo tay anh, không chịu đi vào bên trong: “Thiếu tướng, không nên đi vào, sẽ chết đấy! Em nói rồi, em không thích hoa, sao anh lại chuẩn bị một phòng hoa ở bên trong? Chúng ta về Cố Viên đi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 857: Quá Khứ Của Dịch Giản Và Chung Tình [1]

Editor: May

Chung Tình lại kéo tay anh, không chịu đi vào bên trong: “Thiếu tướng, không nên đi vào, sẽ chết đấy! Em nói rồi, em không thích hoa, sao anh lại chuẩn bị một phòng hoa ở bên trong? Chúng ta về Cố Viên đi.....”

Dịch Giản cười cười trầm thấp, vươn tay, xoa xoa tóc của cô, bế cô lên, bước vào nhà

Chung Tình rất khẩn trương, bắt đầu từ lần Dịch Giản phát bệnh kia, cô đi tìm Từ Ngang muốn thuốc, canh giữ ở bên cạnh, lúc này, phía sau chất đầy hoa đủ loại màu sắc, đáy lòng cô tất nhiên là sợ anh phát bệnh, liền vội vàng lấy thuốc ra lần nữa.

Dịch Giản nhìn dáng vẻ khẩn trương như vậy của Chung Tình, đáy lòng trở nên mềm mại, vươn tay, ôm cổ cô, sau đó thuận tay cầm một cành hoa, chuyển đến trước mặt Chung Tình.

Lúc này Chung Tình mới chú ý tới hoa nơi này, đều là không giống nhau.

Cô nhận lấy từ trong tay Dịch Giản, cẩn thận nhìn nhìn, mới phát hiện, toàn bộ đều là giả Đều là dùng giấy xếp thành.

Hoa hồng và bách hợp.

Chậm rãi một phòng.

Hơn nữa còn là dùng giấy bảy màu sắc xếp thành.

Đột nhiên vừa nhìn, lại rất giống với hoa thật, giống nhau như đúc.

Đáy lòng Chung Tình run lên, nhìn Dịch Giản, sững sờ không nói một câu nên lời.

Dịch Giản ôm cô vào trong lòng, cùng cô nhìn hoa đầy phòng, nói: “Chung Tình..... Thích không?”

Chung Tình không nói gì, chỉ cẩn thận nhìn hoa trong lòng bàn tay của mình, hơn nữa ngày, mới ngẩng đầu lên, nhìn thiếu tướng hỏi: “Anh xếp sao?”

“Ừ.” Dịch Giản không chút để ý ừ một tiếng, trước đó, cô ở nơi đại phu nhân, một mình anh không ngủ được, dứt khoát để cho Từ Ngang tìm giấy, học xếp giấy, đáy lòng nghĩ, người đàn ông khác đều có thể tặng cho phụ nữ của mình từng bó hoa, nhìn người phụ nữ của mình tươi cười sáng lạn ở trong biển hoa, vì sao anh cố tình lại không làm được?

Chung Tình mang theo một cỗ tâm tình ngọt ngào nói không nên lời, vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve đóa hoa trong lòng bàn tay, đáy mắt mang theo thỏa mãn nồng đậm.

Dịch Giản chậm rãi buông Chung Tình ra, đi tới một bên, có tờ giấy chưa dùng, anh tiện tay xoay một cái, sau đó đặt ở đầu ngón tay, cuộn lại.

Chung Tình tò mò, mở to mắt, cẩn thận nhìn.

Chỉ trong chốc lát, một đóa hoa hồng trông rất sống động, liền sinh ra ở trong lòng bàn tay của anh.

Chung Tình liền vui vẻ, cầm xuống từ trong tay của anh, cầm trên tay cẩn thận nhìn, cảm thấy còn đẹp mắt hơn hoa thật nhiều.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 858: Quá Khứ Của Dịch Giản Và Chung Tình [2]

Editor: May

Chung Tình liền vui vẻ, cầm xuống từ trong tay của anh, cầm trên tay cẩn thận nhìn, cảm thấy còn đẹp mắt hơn hoa thật nhiều.

Đáy lòng liền có một loại cảm động lướt qua..... Anh nói, chuyện những người khác có thể làm, anh liền nhất định phải làm, cho nên, mặc kệ dùng phương thức như thế nào, anh đều đang nỗ lực, không cho chính cô, có một chút ủy khuất nào.

Chung Tình vươn tay, chậm rãi ôm lấy Dịch Giản.

Tựa hồ, từ đầu tới cuối, chỉ cần là cô mở miệng nói, mỗi một câu, anh đều sẽ vững vàng làm được ổn thỏa.

Lúc ấy, anh không hề rảnh, nhưng lại sẽ luôn vào lúc không hề có dấu hiệu, tạo ra cho cô kinh hỉ thật rung động.

Một người đàn ông như vậy, khó trách, sẽ khiến cho cô trầm luân.

Dịch Giản cúi đầu, nhìn cô gái nhỏ rúc vào trong lòng của mình, biểu tình trên mặt, đều mềm giống như đầm nước xuân, cúi đầu, hôn mái tóc của cô, chậm rãi nói: “Tiểu Tình..... anh thực cảm tạ em chịu thích anh.”

Anh nói, anh thực cảm tạ, em chịu thích anh.

Trời biết lúc anh nói ra những lời này, rốt cuộc đáy lòng quay cuồng là cảm xúc như thế nào.

Lâu như vậy, anh vẫn đều luôn rất thích cô, từ ban đầu là không hy vọng xa vời, đến bây giờ bọn họ yêu nhau, ngay cả chính anh, đều cảm thấy như là một giấc mộng.

Chung Tình ôm chặt Dịch Giản, chôn sâu vào ngực anh.

“Em chỉ là có chút sợ..... Mới có thể thích chậm như vậy, nếu ban đầu em biết, anh tốt như vậy, đối với em thật tình thật lòng như vậy, Dịch Giản..... em khẳng định, sẽ, yêu anh từ lúc ban đầu.....”

Dịch Giản cong môi lên.

Không sao.

Hiện tại cũng không chậm.

Chỉ cần chịu yêu, bao nhiêu năm, cũng sẽ không muộn.

Anh ôm cô vào trong lòng, ôm gắt gao, tiếng tim đập của bọn họ, đan xen vào nhau.

Chung Tình đột nhiên nghĩ tới một chuyện, rốt cục nhìn không được ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản: “Em có một vấn đề, vẫn rất hiếu kỳ..... Anh bảo em tự nghĩ, nhưng em nghĩ thật lâu, cũng không có nghĩ ra được..... Anh có thể nói cho em biết không?”

Dịch Giản hơi nhướng mi, nhìn Chung Tình.

Chung Tình có vẻ có chút khẩn trương, vẫn là trầm tĩnh một hồi, nhẹ giọng hỏi: “Chính là..... trong lúc vô tình, em tìm kiếm được hai cái khăn tay mà em đã làm mất từ trong hộp của anh, sao lại ở chỗ của anh? Mà anh rốt cuộc đã nhận biết em từ lúc nào? Đã xảy ra chuyện gì?.....” Chung

Tình vụng trộm nhìn nhìn Dịch Giản, anh có thể bởi vì không biết của cô mà sinh khí hay không, nuốt nuốt nước miếng: “Anh đừng tức giận, em không phải cố ý muốn quên..... Có thể nói cho em biết không?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 859: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [3]

Editor: May

Chung Tình vụng trộm nhìn nhìn Dịch Giản, anh có thể bởi vì không biết của cô mà sinh khí hay không, nuốt nuốt nước miếng: “Anh đừng tức giận, em không phải cố ý muốn quên..... Có thể nói cho em biết không?”

Cô là thật rất muốn biết.

Nhiều ngày như vậy, mỗi ngày cô lẩn qua lộn lại suy nghĩ, nhưng lại vẫn đều nghĩ không ra rốt cuộc chính mình và thiếu tướng gặp mặt từ khi nào.

Cô là có chút ấn tượng với khăn tay.

Dù sao lúc trước là đôi khăn tay đầu tiên mình tự thêu lên, lúc đó, là theo chị hai cùng nhau thêu lên, chị hai nói thêu một đôi, cho Trác Nhiên một cái, chính mình giữ lại một cái, mà cô chỉ là do nhầm chán, cùng chị hai giết thời gian.

Sau khi thêu xong, cảm thấy thật là vừa lòng, liền vẫn luôn mang ở trên người của mình.

Chị hai còn trêu ghẹo nói, nếu tương lai cô có người trong lòng, có thể tặng khăn tay này cho người kia..... Coi như vật đính ước..... Cô nhớ rõ cô lúc ấy, ngược lại lời thề son sắt nói với chị hai, em mới không muốn lập gia đình đâu!

Chị hai chỉ coi cô là tình tình trẻ con, nói đùa xong, cũng không có để ý, thật ra, lúc đó, cô ngược lại thật sự..... chưa bao giờ nghĩ tới chính mình muốn đi tiếp xúc thứ tình yêu này.

Nếu không có gặp được thiếu tướng, nếu không có thiếu tướng đan một cái lưới rậm rạp chằng chịt như vậy, trói buộc cô chặt chẽ, có lẽ, cô thật sự một đời một thế, đều cảm thấy chính mình sẽ không đi thích một người! Có lẽ, đây đều là vận mệnh đi.

Vòng vòng lượn quanh, khăn tay của cô, cuối cùng liền dừng ở trên tay anh.

Có lẽ, nhân duyên thiên định!

Hoặc là nói, đối phó với người như Chung Tình vậy, là cần kiên nhẫn và nhân lực, mà khắp thiên hạ này, tư thái có thể bỏ xuống, vứt bỏ hết thảy, thật tình thật lòng đi nhìn một người, lại duy chỉ, chỉ có một mình thiếu tướng đi!

Thật sự là tiện sát cô gái khắp thiên hạ.

Làm cho mỗi người, đều cảm thấy, cô là cô gái khiến cho người hướng tới trên thế giới này.

Một phụ nữ, không cần, bạn phú quý cỡ nào, có địa vị cỡ nào, được người tôn sùng cỡ nào, mà ở chỗ, có thật sự có thể, một đời một thế một đời người hay không.

Chỉ nguyện thiên trường địa cửu, cùng bên nhau với ý trung nhân.

“Thật sự là thật không ngờ, khăn tay này, sẽ ở trong tay của anh, có lẽ đây là duyên phận trời định đi, năm đó, chị hai nói, ai nhặt được khăn tay này, người đó sẽ là phu quân cả đời của em, nhưng anh lại nhặt được cả hai cái.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 860: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [4]

Editor: May

“Thật sự là thật không ngờ, khăn tay này, sẽ ở trong tay của anh, có lẽ đây là duyên phận trời định đi, năm đó, chị hai nói, ai nhặt được khăn tay này, người đó sẽ là phu quân cả đời của em, nhưng anh lại nhặt được cả hai cái.....”

Mới vừa rồi Chung Tình vẫn hoàn toàn đắm chìm ở trong suy nghĩ của mình, hoàn toàn không có nhìn đến ánh mắt Dịch Giản nhìn chính mình, bên trong chuyên chú mang theo một chút ưu thương và bất đắc dĩ.

Thật ra, anh biết, cô sớm đã quên mất.

Chuyện kia, có lẽ đối với cô mà nói, chỉ là thoáng qua.

Nhưng mà, đối với anh mà nói, dù đến hiện tại, anh vẫn khắc trong tâm khảm để hy vọng và chiến đấu.

Cho nên, khi Chung Tình nói xong nói, ngẩng đầu, lúc nhìn thấy một chút ưu thương dễ dàng có thể để cho cô bắt giữ nơi đáy mắt Dịch Giản, cô lập tức ngừng hô hấp, theo bản năng liền biết anh đang mất hứng, cô cúi đầu, như là một đứa nhỏ phạm sai lầm, vạ phần ủy khuất nói: “Em là thật sự không nhớ ra..... Em có suy nghĩ, suy nghĩ thật lâu, cũng không có nhớ ra được.....”

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình tội nghiệp như vậy, nhất thời đáy lòng mềm nhũn, bên miệng dở khóc dở cười, anh thật rất mất mát, nhưng nhìn thấy dáng vẻ lo lắng như vậy của cô, đáy lòng liền có chút ngọt ngào.

Cô cuối cùng vẫn là đang quan tâm hi vọng của anh.

Đáy mắt nhất thời thoáng hiện lên một chút trêu đùa, biểu tình cũng là cực kỳ nghiêm túc và chăm chú, rập khuôn nói từng chữ: “Em thật sự không nhớ rõ?”

Âm điệu của anh, lạnh lùng thanh thanh.

Chung Tình theo bản năng cảm thấy, chính mình xong đời rồi, nhất thời cúi đầu, lại càng không dám nhìn anh, nhỏ giọng, mềm dẻo nói xin lỗi: “Em thật sự không phải cố ý quên, em sai lầm rồi, anh phạt em, nhưng anh nhất định phải nói cho em biết rốt cuộc là tại sao? Bởi vì em rất muốn biết..... Muốn biết, rốt cuộc bởi vì sao, anh lại thích em.....”

Nếu Chung Tình nâng đầu một chút, liền biết Dịch Giản đang đùa cô, nhưng hết lần này tới lần khác, cô cúi đầu, một bộ dáng cô dâu nhỏ phạm sai lầm lớn, chọc cho Dịch Giản nhịn không được muốn bộc phát trêu đùa cô: “Phạt em thế nào đều được?”

Chung Tình đã muốn nghe ra được trong lời nói của Dịch Giản mang theo vài phần ý tứ hàm xúc vui đùa, theo bản năng ngẩng đầu, lại nhìn thấy ánh sáng cười như không cười nơi đáy mắt Dịch Giản, bộ dáng giống như là tâm tình rất tốt: “Vậy phạt em..... Ở trên giường..... Hầu hạ anh thoải thoải mái mái..... hửm?”

Lúc anh nói lời này, anh quét nhìn từ trên xuống dưới thân thể của cô, một loại thú tính, thật rất rõ ràng

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 861: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [5]

Editor: May

Lúc anh nói lời này, anh quét nhìn từ trên xuống dưới thân thể của cô, một loại thú tính, thật rất rõ ràng.

Mặt Chung Tình đỏ lên, lập tức liền biết ái muội không rõ..... trong lời nói của Dịch Giản, tràn ngập hàm xúc ý tứ trêu..... chọc!

Nhất thời, cô lập tức nâng tay lên, hung hăng đánh anh một cái, cắn chửi, nũng nịu nói: “Thiếu tướng, sao anh lại hư như vậy!”

Dịch Giản bắt tay cô, vuốt ve cẩn thận, thân mình dán vào cô gắt gao, “Tất nhiên là phải hư..... Phá hư em là nhất thiết phải làm..... Chẳng lẽ em không nhớ rõ, lúc trước khi anh giữ em ở bên người, từng nói qua năm chuyện ư?”

Ngủ với em, ngủ với em, ngủ với em, ngủ với em, cởi hết quần áo..... ngủ với em.....

Mặt Chung Tình đỏ lên, tất nhiên là nhớ rõ.

“Cả đời của anh, cũng chỉ theo đuổi điểm này, chẳng lẽ em còn chưa đủ sao?”

Dịch Giản vừa nói, vừa để sát cánh môi vào bên tai của cô, cẩn thận cắn, chậm rãi câu lên, khiến cho toàn thân cô đều mềm nhũn, anh cúi đầu cười:

“Cho nên..... Chủ động một lần, anh liền nói cho em biết, hửm?”

Chung Tình âm thầm cắn răng, cô rất muốn biết, lại cho là anh đang nói thật, liền suy nghĩ thật lâu, nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng gật gật đầu thật mạnh.

Dịch Giản ghen cười, đứng ở trước mặt của cô, một bộ dáng ung dung chờ đợi: “Tốt lắm..... Bắt đầu đi.....”

Dưới ban ngày rõ ràng như ban ngày, cô không phải chưa làm chuyện như vậy với anh.

Nhưng đó cũng chỉ là khi bọn họ đang riêng tư, lúc tìm hoan mua vui ở trên giường, thuận theo tự nhiên liền làm ra. Hiện tại lại muốn cô biểu hiện ra lúc trời sáng như vậy, cô ngược lại nhất thời ngừng hồi lâu, không biết làm sao cho phải, nhất thời chà xát tay, sau đó vừa mới muốn có hành động, lại nghe được anh đột nhiên cười ra tiếng.

Nhất thời Chung Tình biết chính mình lại bị lừa một lần nữa.

Thẹn quá thành giận!

Nâng chân lên, liền đạp lên trên người anh.

Anh tất nhiên là phản ứng bén nhạy, nhìn thấy cô tập kích chính mình, nhanh chóng né tránh.

Ai ngờ chân nho nhỏ của cô, không sai không lệch đạp lên trên bàn anh dựa vào phía sau.

Cô dùng khí lực.

Đá vào cọc gỗ làm mất thăng bằng.

Tất nhiên là đạp đau chân của cô.

Nhất thời nước mắt, lập tức chảy ra từ đáy mắt.

Cô đau đến ngồi xổm ở trên đất.

Dịch Giản biết lần này chính mình trốn quá nhanh, không có suy nghĩ kỹ càng, lập tức vội vàng cúi thấp người, bế cô lên, đặt ở trên bàn ngồi, cởi giày của cô, thấy được mũi chân của cô đều đỏ hồng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 862: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [6]

Editor: May

Dịch Giản biết lần này chính mình trốn quá nhanh, không có suy nghĩ kỹ càng, lập tức vội vàng cúi thấp người, bế cô lên, đặt ở trên bàn ngồi, cởi giày của cô, thấy được mũi chân của cô đều đỏ hồng.

Lại nhìn thấy hốc mắt cô hồng hồng, tay nhỏ bé gắt gao nắm lại, bộ dáng như là thật sự rất đau.

Anh lập tức mở miệng, dỗ dành: “Đều là lỗi của anh, anh không nên trốn tránh, về sau em muốn đá anh nữa, anh khẳng định không né!”

Chung Tình nghiêng đầu, không để ý tới anh.

Chỉ là cảm thấy toàn tâm đau, vẫn luôn lan tràn nơi đáy lòng của mình, đáy lòng của cô vô cùng tức giận.

Dịch Giản đã muốn cầm rượu thuốc từ một bên, cẩn thận xoa xoa chân cho cô, Chung Tình tùy ý anh làm chuyện này, vẫn hé ra gương mặt lạnh lùng như cũ, không chịu tha thứ cho anh.

Dịch Giản dùng mọi cách lấy lòng.

Chung Tình chỉ là hừ lạnh.

Rốt cục chà xát thuốc xong, chân của cô tất nhiên là đã muốn hết đau, ngón tay anh, lại vẫn ấn gan bàn chân của cô như trước, không có rời đi.

Lực đạo vốn trấn an đau đớn, cũng đã thay đổi trở thành một chút lực đạo kỳ dị.

Thân mình Chung Tình, khẽ run lên, chỉ cảm thấy độ ấm trong lòng bàn tay anh, như là muốn thiêu đốt thân thể của chính mình lên, lực đạo của anh rất nhẹ nhàng, khiến cho cô có một loại cảm giác thoải mái và khát vọng tham luyện mà lại không thể nói nên lời.

Chung Tình bị anh làm cho không nhận được “Hừ hừ” hai tiếng, ánh mắt Dịch Giản dần dần trở nên mềm mại lửa nóng lên, vươn tay, chậm rãi dọc theo cổ chân của cô, một đường dao động lên trên.

Chung Tình theo bản năng muốn né tránh, ai ngờ, anh lại gắt gao đè thân thể của cô lại, không chịu buông cô ra, sau đó ánh mắt nhìn cô, trở nên có chút hoảng hốt, như là nghĩ đến chuyện cũ.

Chung Tình cắn cắn môi dưới, không hề động, tùy ý anh, chỉ có thể nhắm mắt, làm như không biết thiếu tướng muốn làm gì kế tiếp.

Thật ra, chuyện giường chiếu giữa bọn họ, chỉ cần thiếu tướng muốn, cô vẫn đều là không thể cự tuyệt được!

Sau mỗi một lần, ngược lại thỏa mãn đều là cô!

Cho nên, lúc này đây, cô cũng hiểu được anh là muốn làm chuyện kia, nhưng ai ngờ, đợi một lúc lâu, lại phát hiện anh không có hành động gì, cô nhận không được run rẩy lông mi, mở to mắt, nhìn về phía Dịch Giản.

Lại phát hiện biểu tình người đàn ông, có chút ấm áp, như là nghĩ tới quá khứ tốt đẹp mà an tĩnh nào đó.

“Tiểu Tình, em có nhớ hay không, anh cũng đã từng xoa chân cho em như vậy?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 863: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [7]

Editor: May

“Tiểu Tình, em có nhớ hay không, anh cũng đã từng xoa chân cho em như vậy?”

Giọng nói của Dịch Giản, đặc biệt thuần hậu và du dương, Chung Tình vốn là bị anh mang đắm chìm vào bên trong tình..... dục, đột nhiên nghe được lời nói như thế, đầu của cô, ngược lại có một lúc lâu, không có phản ứng được rồi cuộc anh đang nói về cái gì, chậm chạp không mở miệng đáp lời, chỉ là đôi mắt, si ngốc nhìn chăm chăm Dịch Giản, qua một lúc rất lâu, cô mới lắc đầu, mờ mịt suy nghĩ hồi lâu, hồi lâu..... Cuối cùng, vẫn là lắc đầu.

Không nhớ rõ.

Cô chỉ nhớ rõ, anh từng mang giày cho cô, còn có một lần..... ừm..... Ở nơi mua giày, mang giày cho cô ngay ở trước mặt rất nhiều người.....

Dịch Giản nhìn Chung Tình lắc đầu, nghiêng đầu, nhìn cô một lúc, sau đó đứng dậy từ trước mặt cô, cũng ngồi ở trên bàn, hai người ngồi sòng vai, đúng lúc có thể xuyên thấu qua cửa sổ lớn trước mặt, nhìn thấy những phong cảnh bên ngoài.

Như là thế ngoại đào nguyên.

Làm cho tâm tình người ta, không khỏi tốt hơn rất nhiều.

Chung Tình hé mắt, sau đó chậm rãi tựa đầu vào trên vai Dịch Giản, ngửi mùi bạc hà thơm ngát nhàn nhạt trên thân người đàn ông, nhìn cảnh đẹp trước mắt, đáy mắt của cô, mềm mại mà thỏa mãn.

Thế gian này, chuyện hạnh phúc nhất, sợ là không hơn gì chuyện này đi.

Cùng người mình yêu, sáng sớm đến hoàng hôn, không rời không tách, triền triền miên miên, đến chết mới thôi.

Dịch Giản như là đã bị cuốn hút, vươn tay, ôm bả vai của cô, nhìn ngoài cửa sổ, lại chậm rãi mở miệng nói: “Không nhớ rõ sao?”

Chung Tình không nói gì, sợ anh mất hứng, tiếp tục né tránh về phía trong lòng anh.

“Lúc đó, em còn nhỏ..... Cũng khó để cho em nhớ rõ.....”

Dịch Giản đột nhiên lại nói tiếp một ít chuyện cũ giấu ở đáy lòng, đáy lòng cũng là có đủ loại cảm xúc, quay cuồng vô hạn, nhiều năm như vậy, đều không có nghĩ tới, có một ngày, sẽ nói những chuyện đã qua cho một người nghe.

“Đó là một mùa đông..... Bảy tám năm trước..... Lúc đó em, cũng mới chỉ là một đứa bé chín tuổi.”

Dịch Giản tiếp tục nêu lên, anh nghiêng đầu, ánh mắt nhìn cô, tiếp tục nhắc nhở.

Chung Tình vẫn là mờ mịt như cũ, lắc lắc đầu: “Chín tuổi..... lúc đó..... Chuyện thế nào?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 864: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [8]

Editor: May

Chung Tình vẫn là mờ mịt như cũ, lắc lắc đầu: “Chín tuổi..... lúc đó..... Chuyện thế nào?”

Biểu tình của cô, trở nên, có chút đau thương và phiền muộn.

Lúc đó, vừa vặn là năm cô ở nhà họ Chung, cố gắng đi lên, mẹ đã chết, cha hoàn toàn không nhớ rõ cô, các chị gái ngược đãi cô giống như phế vật, đại nương tam nương tứ nương bọn họ đều không thích cô, ánh mắt nhìn cô, đều mang theo vài phần trào phúng, miệng mắng cô là tiểu tạp chủng, nói rõ ràng bộ dáng cô lớn lên giống như hồ ly tinh, tương lai khẳng định giống như mẹ của cô, chiếm cứ đàn ông không thả, không hiểu biết, không biết liêm sỉ!

Lúc đó, là thời gian vĩnh viễn không muốn nhớ lại nhất trong cả đời cô, nếu là tuổi thơ của người khác, là xinh đẹp không thể tưởng tượng nổi, ngọt ngào cả đời khó quên, nhưng hết lần này tới lần khác đối với cô mà nói, là đoạn thời gian dày vò nhất, tàn nhẫn nhất, mỗi một ngày, da thịt trên người, đều không có lúc lành lặn, bị người bầm, bị người cào, bị người đánh, đến ngay cả người hầu, cũng dám dùng cô trút giận.....

Sau đó, đúng là vẫn là không chịu nổi đi.

Sợ chết.

Chỉ là lúc đó, bắt đầu sợ chết chân chân chính chính.

Bởi vì ở lán ranh sống chết, cọ sát trải qua quá nhiều lần, mỗi một lần cho là thật sự có thể đã chết, nhưng hết lần này tới lần khác lại chết không nổi, liền cảm thấy cái loại khủng bố này, càng ngày càng quen thuộc, càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng làm cho cô khủng hoảng.

Lúc cô tám chín tuổi, cô đã muốn thay đổi rồi đi.

Hao hết khí lực lấy lòng cha, sau đó từng bước đưa các chị gái muốn cô chết ra ngoài.....

Đoạn thời gian kia, trôi qua quá mức thâm không nở nhìn, cho nên, đơn giản, cô liền dần dần làm cho chính mình quên mất.

Sau này cô tìm kiếm rất nhiều dược liệu, đều xóa bỏ sạch sẽ những vết sẹo lưu lại trên da thịt của mình, mục đích vì làm cho chính mình hảo hoàn toàn quên đi.

Nghĩ đến đây, Chung Tình liền cảm thấy thân thể của chính mình, có một cỗ lạnh run.

“Chuyện lúc đó..... em đều quên gần hết rồi.”

“Em không quá thích nhớ tới, cho nên khiến cho chính mình quên hết.....” Chung Tình mấp má môi, nhẹ nhàng nói: “Không phải em không nên quên mất, mà là nếu em không quên đi, có lẽ, em sẽ không thể bình yên đi vào giấc ngủ, mỗi ngày em đều sẽ khủng hoảng thét chói tai..... Giống như em vừa nhắm mắt lại, liền có thể nhìn thấy mẹ em chết ở trước mặt em, các chị của em mắng em, cha em không nhìn em, bọn họ đều đang đánh em.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 865: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [9]

Editor: May

"Giống như em vừa nhắm mắt lại, liền có thể nhìn thấy mẹ em chết ở trước mặt em, các chị của em mắng em, cha em không nhìn em, bọn họ đều đang đánh em....."

Đó đều là tràn đầy ác mộng.

Cô vạn bất đắc dĩ, mới cưỡng chế buộc chính mình không cần suy nghĩ, đều xem bọn họ như cảnh trong mơ, muốn hoàn toàn quên mất.

Nhưng, đúng là vẫn còn không có quên đi.

Nhưng mà, lại bị tiềm thức của cô phủ bụi, ném bỏ chuyện đoạn thời gian kia, dần dần cũng liền thật sự như là không nhớ rõ. Nhất thời, Chung Tình khép mắt, "Anh biết không? Thiếu tướng..... Bọn họ đều là người thân của em, trên người đều chảy dòng máu giống nhau, vì sao lại muốn đối với em như vậy? Em thấy lúc cha ôm chị cả, ôm chị hai, ôm chị ba, chị tư, chị năm bọn họ, rất thân mật khăng khít, rất săn sóc tỉ mỉ, đáy lòng của em, đều là rất khổ sở, vì sao ông ta lại không chịu ôm em một lần chứ?"

"Em thật sự rất muốn cha cũng ôm em một lần, cho nên lúc đó em bắt đầu cố gắng, không biết là vì tìm kiếm một chút tình thương, hay là vì để cho chính mình thật sự có thể sống sót, nói tóm lại, em cũng thật sự vẫn là làm cho cha chú ý tới em, cho em rất nhiều sung ái."

“Cho nên, sau đó, em cũng rất hận cha em, hiện tại nhà họ Chung bị diệt, anh biết không? Đáy lòng em, đôi khi, rất nhớ ông ta..... Em biết, thật ra ông ta cũng rất đáng thương..... Một gia đình lớn như vậy, tuy rằng rất nhiều người đều nịnh hót ông ta, lấy lòng ông ta, nhưng thật ra em có thể nhìn ra được, cũng không phải là thật tâm, mọi người đều chỉ cảm thấy bắt được ông ta, có thể đứng rất vững, trôi qua cuộc sống cao cao tại thượng ở nhà họ Chung, giống như là lúc ban đầu, giống như đạo lý ước nguyện ban đầu em tiếp xúc với cha em, chỉ là đáng tiếc, em quên mất một điều, đó chính là từ nhỏ em đã là một đứa bé không ai yêu, cho nên cha hiền lành nở nụ cười với em, đáy lòng của em, liền cảm thấy hòa tan.”

“Đến tận cùng vẫn là cha của em..... Vẫn là có dòng máu giống nhau, em đúng là vẫn dần dần hóa lợi dụng thành thiệt tình.....”

“Lúc nhà họ Chung bị diệt, em khổ sở một lúc rất lâu, em tìm cha em thời gian rất lâu, em nhớ ông ấy, em muốn gặp ông ấy..... Nhưng, em từng đi đại lao cầu xin qua, nhưng cuối cùng vẫn là không có cách nào, em nghĩ, hiện tại ông ấy nhất định là đã chết đi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 866: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [10]

“Thời điểm Chung gia bị diệt, em cực kỳ khổ sở, em tìm cha em một thời gian rất lâu, em nhớ ông, em muốn gặp ông..... Nhưng, em ở trong nhà giam đã từng cầu xin, nhưng cuối cùng vẫn là không có cách nào, em nghĩ, ông hiện tại nhất định đã chết rồi..... Tay nắm giữ trọng binh, trong thời đại như vậy, ai không muốn thôn tính tiêu diệt chứ?”

“Đại nạn đến, mọi người đều tản mất, các chị đều theo chồng, cùng Chung gia nhất đao lưỡng đoạn, dì cả dì ba bọn họ cũng đều phân tán, ôm hết tiền bạc bỏ đi..... Chỉ có em một mình, nhìn Chung gia từng phần vỉnh, ở trước mắt của em, từng chút từng chút vắng tanh.”

“Em cảm thấy, em lại trở thành một đứa trẻ bị vứt bỏ không nhà để về..... Em đi theo bọn nha hoàn, bị người ta bán rất nhiều lần..... Cũng may có lẽ do số mệnh em còn tốt, không ai khi dễ em, việc gì em không muốn làm, bọn họ cũng không ai thực sự thúc ép em, với em thật ra có vài phần kính sợ, kỳ thật em hiện tại đều rất ngạc nhiên, bọn họ vì cái gì lại đối với em như vậy? Bọn nha hoàn này, có lúc làm gái trong quân đội, có người bị bán vào kỹ viện, duy nhất chỉ có em, lại hoàn hoàn chỉnh chỉnh được đưa đến Dịch gia.....”

Bên môi Chung Tình, mang theo một chút thê lương, đột nhiên nước mắt lăn dài, cô ôm tay Dịch Giản, chậm rãi nói:“Quãng thời gian dài như vậy, nhớ tới, đôi khi, em thật sự rất nhớ cha em.....”

Cô hạ ánh mắt, nước mắt, dính trên lông mi, hơi hơi run run.

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn nét mặt của cô, cả người cũng có chút hoảng hốt, như là nhớ tới chuyện gì đó không muốn ai biết.....

Chung Tình nói một hồi, cũng cảm thấy đáy lòng dễ chịu rất nhiều, cô lau lau nước mắt, ngẩng đầu, nhìn thấy Dịch Giản đang thất thần, nhin không được vươn tay, nhẹ nhàng đẩy đẩy Dịch Giản:“Em nói nhiều quá a..... Em cũng không biết vì cái gì, lại muốn nói với anh, anh không phải cảm thấy em thực sự rất phiền chứ? Nói nhiều như vậy?”

Dịch Giản hoàn hồn, nhìn Chung Tình, nhếch mép, nhột nhạt cười cười nói:“Không có, anh chỉ là nhớ tới một chuyện.”

“Nhớ cái gì?” Chung Tình nghiêng đầu, nhìn Dịch Giản, vẫn cảm thấy Dịch Giản như là có chuyện gì, lén gạt mình, nhưng lại không biết rốt cuộc là chuyện gì, chỉ là có loại cảm giác này.....

“Không có gì.....” Dịch Giản thản nhiên nói, ánh mắt trong nháy mắt, lại là nhu tình bắn ra bốn phía, nắm tay cô, lau nước mắt cho cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 867: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [11]

“Không có gì.....” Dịch Giản thân nhiên nói, ánh mắt trong nháy mắt, lại là nhu tình bắn ra bốn phía, nắm tay cô, lau nước mắt cho cô, nói: “Lúc ấy, thật sự là uất ức cho em, nếu thời điểm đó, anh có thể giống như hiện tại, tất nhiên là sẽ không để em chịu uất ức như vậy.....”

Thời điểm kia, mẹ anh cũng bất quá vừa mới qua đời, anh thiếu chút nữa bị vợ cả của cha mình dìm lồng heo chết đuối, nếu là không có đại ca Dịch Phong đứng ra nói chuyện, sợ là lúc đó, anh cũng sẽ không trở thành nhị thiếu gia Dịch gia.

Lúc ấy..... Anh do di truyền từ mẹ mình, thân thể không tốt, còn nhỏ thể trạng yếu, thường xuyên mắc bệnh, rất nhiều người thấy anh không tốt.

Bất quá, anh được đại ca xem như anh em ruột thịt, cho nên rất nhiều người đều tất cung tất kính với anh.

Thời điểm lễ hội, anh là ham chơi, từ Dịch gia một thân một mình chạy đi chơi, lạc đường.

Mùa đông, tuyết rất dày.

Trời lạnh, trên người không có tiền, tất nhiên là chịu lạnh, rồi mắc bệnh.

Thiếu chút nữa chết ở trong băng thiên tuyết địa kia.

Nhưng, sau đó, liền gặp được kỳ tích.

Đúng vậy.

Kỳ tích.

Là trong cả đời này của anh, trong trí nhớ anh sáng rõ nhất một đoạn thời gian.

Lúc ấy, trước mắt anh, trừ bỏ trắng xanh, vẫn là trắng xanh, cảm thấy chính mình thật sự phải chết ở trong này, hốt hoảng, đều đã thấy được gương mặt ưu mỹ của mẹ mình, hướng mình mỉm cười, gọi tên của mình. Cho dù là giả.

Nhưng mà, mắc bệnh, tinh thần rã rời, lại thấy được một chút thân ảnh đỏ rực quét xuống.

Mặc chiếc váy dài giống như tiểu công chúa.

Ở trong băng thiên tuyết địa, vẫn chạy.

Như là có người đang theo dõi cô, cô chạy trốn rất nhanh, rất nhanh, rất nhanh, anh không nhìn rõ nét mặt, chỉ là cảm thấy đó chính là một đứa trẻ.

Mà anh, khi đó, đã lớn lên trở thành một thiếu niên.

Anh theo dáng vẻ cô chạy trốn, thấy được một loại tư thái, tên gọi là “Tiểu dã thú”.

Cô ở ra sức, liều mạng trốn, đó là một loại ý thức muốn sống.

Cô cực kỳ thông minh, rất biết trốn tránh, dưới sự truy đuổi của nhiều người, cô đều có thể xảo diệu né tránh.

Nhưng, đúng là vẫn còn một đứa nhỏ, thời điểm thể lực mất dần đi, cô vẫn bị người ta nhìn thấy, hô muốn đánh chết cô.

Cô hướng về phía anh chạy tới, tứ phía đều là tuyết, căn bản không thể trốn.

Xa xa có người càng đến càng gần, thân thể anh bắt đầu run run, bởi vì sợ hãi, mà run run.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 868: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [12]

Xa xa có người càng đến càng gần, thân thể anh bắt đầu run run, bởi vì sợ hãi, mà run run.

Khuôn mặt cô, bởi vì chạy trốn, hơi ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn, vẫn hướng về bên ngoài, phun ra hơi, cô sợ hãi cố chấp chạy về trước, ai ngờ, cũng không cẩn thận, thấy được anh, cô hoảng sợ, thân mình vừa trượt, liền té lăn quay trên mặt đất.

Ngã vào trên người anh.

Đập vào anh rất đau.

Nhưng mà, cổ tình lại làm cho anh thần trí đã sắp sửa hôn mê, chỉ nháy mắt bỗng thanh tỉnh, một loại mùi hương bạc hà mà mình đặc biệt thích, chui vào trong hơi thở anh, làm cho anh dần dần cảm thấy, chính mình như từ quỷ môn quan, trở về bình thường.

Tầm mắt anh, cũng dần rõ ràng hơn, nhìn khuôn mặt của cô, mới ý thức được, đứa trẻ chạy trốn này, trên người cô có hương vị có thể cứu mạng anh.

Hương bạc hà, nhẹ nhàng khoan khoái, có tác dụng cho bệnh hen suyễn rất lớn.

Có lẽ đây là thiên sứ trời phái xuống giúp anh.

Nếu không, cô gái nhà ai, sẽ vào lúc đêm khuya như vậy, chạy đến nơi đây.

Những người đuổi theo cô, nghe qua rất hung dữ, như là muốn đem cô xé rách, cô sợ hãi, muốn đứng lên, bởi vì vừa mới ngã sấp xuống, trượt một chút, chân cô sừng lên, nét mặt cô tràn đầy sợ hãi, miệng phát ra một câu: “Không xong rồi! Lần này chết chắc rồi!”

“Ở đây, ở đây.....” Có người nhìn thấy cô, đuổi theo cô đến đây.

Ngay lúc cô nghĩ mình thật sự xong đời rồi, đột nhiên ngay trước mắt nằm trong đồng tuyết, một người giống như đã chết, vươn tay ra, đem cô ấn ngã trên mặt tuyết, rồi sau đó, thân mình anh, liền bao trùm trên thân thể cô.

Cô sợ tới mức mở to hai mắt nhìn, chưa bao giờ cùng đàn ông tiếp xúc thân mật như vậy, cho nên trong nháy mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh đỏ bừng, vươn tay, muốn đẩy anh ra, nhưng cô chỉ là một đứa bé, còn anh lại sắp thành thiếu niên trưởng thành, cô như thế nào có thể địch nổi với sức lực của anh?

Tất nhiên là, bị anh chặt chẽ đặt ở dưới thân.

Cô ghi nhớ mình là nữ giới.

Tất nhiên là, liều mạng muốn cản trở anh.

Anh ghét bỏ cô phiền, liền bắt tay cô, cúi đầu, đem cánh môi ấm nóng, đem toàn bộ tranh cãi âm ỉ của cô, đều ngăn trở không còn một mảnh.

Đây là nụ hôn đầu tiên của anh.

Có lẽ, cũng là nụ hôn đầu tiên của cô.

Anh chỉ là cảm thấy, trong miệng như ẩn chứa gì đó, mềm mại triền miên, như là mùa hè, nếm qua sữa lạnh trơn mềm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 869: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [13]

Anh chỉ là cảm thấy, trong miệng như ẩn chứa gì đó, mềm mại triền miên, như là mùa hè, nếm qua sữa lạnh trơn mềm.

Anh thực sự tham luyện, nhìn không được ở trên đầu lưỡi của cô, theo bản năng cắn.

Đôi mắt cô, tròn tròn.

Chỉ là một đứa trẻ tám chín tuổi, sớm đã bị dọa cho choáng váng.

Người đuổi theo cô, đã đứng ở phía sau bọn họ, tầng tầng vây quanh bọn họ.

Hung thần ác sát.

Anh lúc này mới tỉnh thần, ý thức được mình làm cái gì, sắc mặt hơi đỏ lên, trời sinh không thích nói chuyện, liền từ cánh môi cô, lưu luyện không rời, sau đó theo bản năng muốn ngồi dậy, ai ngờ cô vươn tay, cầm ở vạt áo anh, thân ảnh nho nhỏ, hướng vào lòng anh, bắt đầu chui.

Anh rõ ràng cảm giác được thân thể của cô, bởi vì mới vừa rồi chạy trốn, mồ hôi tràn ra, có hơi thở ấm áp, lan tràn, xuyên qua quần áo của mình, làm cho mình giữa thời tiết băng giá này, trở nên có chút ấm áp.

Anh không hề động.

Tùy ý đôi tay bé nhỏ của cô, nắm chặt vạt áo anh.

“Tiểu tiện nhân, người đi ra đây cho ta, đại tiểu thư nói, hôm nay không đánh chết người thì không được!”

“Tiểu tạp chủng, được, người cư nhiên dám sau lưng lão gia ở bên ngoài vụng trộm với đàn ông, người xem lão gia có đem người đánh chết!”

“Quả thật là tiện nhân, lần này xem người chạy trốn ở đâu?!”

.....

Rất nhiều lời nói bất kham, đều là mắng cho tiểu cô nương trong lòng anh nghe sao?

Anh tuy rằng cũng là con vợ lẻ.

Không được cứng chiều.

Nhưng, cũng chưa từng chịu sự ức hiếp như vậy, bởi vì mẹ anh, rất thương yêu anh, thay anh che gió che mưa.....

Cho nên, từ nhỏ đến lớn, anh cho dù là bị người trong Dịch gia gây trở ngại, nhưng vẫn mang theo phong thái quý tộc bẩm sinh, có khi chất lạnh lung trời sinh, cao ngạo, kiêu căng, tại thượng, không thể làm cho người ta khinh bỉ.

Cho nên, chưa bao giờ có người từng mắng anh.

Nhưng, anh nghĩ đến cô sẽ khóc, những lời khó nghe như vậy, cho một cô bé nghe, nhưng, ai biết, khi anh cúi đầu, lúc nhìn, phát hiện ánh mắt cô, trong suốt thấy đáy.

Tối như mực, trừ bỏ sợ hãi, vẫn là sợ hãi.

Căn bản, vốn không có vì những lời nói không chịu nổi kia, mà bị thương.

Tò mò, liền trong nháy mắt này, chậm rãi quét qua trái tim anh.

Đây rốt cuộc là cô bé như thế nào?

Cô không nói gì, đáy mắt đều là khát vọng cùng cầu xin, muốn anh cứu cô.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 870: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [14]

Cô không nói gì, đáy mắt đều là khát vọng cùng cầu xin, muốn anh cứu cô.....

Ánh mắt này, như là một con thú nhỏ, làm cho đáy lòng anh, cứ nhiên mềm nhũn.....

Tính tình anh, từ lúc ra đời, chính là, không thích nói chuyện, không thích tạp âm, không thích nhiều người, không thích cùng người khác tiếp xúc, luôn một tư thái cao ngạo thanh nhã, đối với sự tình gì, đều là khoanh tay đứng nhìn, thờ ơ lạnh nhạt, cùng anh không quan hệ, anh sẽ mặc kệ.

Không phải chưa từng gặp qua người với ánh mắt cầu xin.

Nhưng lại chưa bao giờ gặp qua ánh mắt một người, lúc cầu xin người khác, mang theo sự sâu thẳm, sâu thẳm sợ hãi đến vậy.

Nếu là bình thường, anh có thể đã xoay người rời đi.

Nhưng hiện tại, anh không có..... Có lẽ là do thời điểm cô xuất hiện, một đoàn lửa kia, thiêu đốt tim anh, có lẽ là do trên người cô mang theo loại mùi hương bạc hà thơm ngát đặc biệt kia đã cứu anh một mạng, có lẽ là do ánh mắt của cô quá mức chân thành tha thiết, anh phát hiện, chính mình cứ nhiên không thể cự tuyệt.

Thậm chí, còn đối với cô gái nhỏ dưới thân, ôn nhu tươi cười, vươn tay, vuốt ve mái tóc dài của cô, cho cô sự an ủi.

Đó là anh ngoại trừ đối với mẹ lần đầu tiên anh cười với người ngoài.

Cười rất đẹp.

Mẹ cũng nói, anh tươi cười, nụ cười tươi đẹp nhất, mê muội nhất mà bà từng gặp trên thế giới này.

Ánh mắt của cô, từ sợ hãi, trở nên có chút ngẩn ngơ.

Như là quên đi tình cảnh của mình, thì thảo nói một câu:“Đại ca ca thật đẹp.....”

Đại ca ca thật đẹp.....

Đại ca ca.....

Ba chữ này, như thế nào khiến cho anh nghe xong, lại có cảm xúc hưởng thụ như vậy?

Người bên cạnh, đã không kiên nhẫn, muốn xông lên trước, đem anh đẩy ra, kéo cô đi.

Nhưng, anh lại đứng lên, một thân tây trang trắng noãn, đứng trong tuyết, hệt như tiên nhân, ánh mắt mê hoặc mọi người.

Cô thật cẩn thận đứng lên, từ đầu đến cuối, tay nhỏ bé, đều cầm lấy vạt áo anh.

Ánh mắt, mang theo sự phòng bị, nhìn người chung quanh.

“Cậu là thằng nhóc nhà nào? Cư nhiên dám quấy chuyện Chung gia? Chúng ta muốn giáo huấn nha đầu chết tiệt kia, cùng cậu có cái gì quan hệ?

Nếu không sợ chết, hiện tại liền cút ngay!”

“Muốn bị đánh có phải hay không? Cư nhiên dám cùng tiểu tiện nhận này cùng một chỗ, khẳng định cũng không phải thứ tốt đẹp gì, hiện tại cho cậu một cơ hội, ngoan ngoãn mà đi đi, nếu không để cho người Chung gia đến đây, các người từng bước từng bước cũng trốn không thoát đâu!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 871: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [15]

“Muốn bị đánh có phải hay không? Cư nhiên dám cùng tiểu tiện nhận này cùng một chỗ, khẳng định cũng không phải thứ tốt đẹp gì, hiện tại cho cậu một cơ hội, ngoan ngoãn mà đi đi, nếu không để cho người Chung gia đến đây, các người từng bước từng bước cũng trốn không thoát đâu!”

Anh đứng ở nơi đó, nhú mày.

Không thích ngữ điệu nói chuyện của những người này, quá mức cho phép..... Ghê tởm!

Đúng vậy, thực ghê tởm!

Trái ngược người hai bên bảo bối này, vẫn là cô đáng yêu hơn rất nhiều!

Nhất thời, trong con người anh, thoáng hiện một chút khinh miệt, cùng anh đấu..... Những người này, sợ là còn chưa đủ tư cách!

Chung gia..... Dòng dõi lớn nhất Bắc thành, nhưng vậy thì thế nào?

Chống lại được Dịch gia sao?

Anh là nhị thiếu gia Dịch gia, hiện tại anh được đại thiếu gia Dịch gia che chở, rất được cưng chiều, sợ là toàn thành mọi người đều biết.

Ai dám trêu chọc Dịch gia?

Có thể, ngày hôm sau chết như thế nào cũng không biết.

Huống chi, anh trai anh vì che chở cho người em trai như anh, người khác mắng anh một câu, ngày hôm sau, bị phạt không biết thành bộ dạng như thế nào!

Cho nên.....Thương nhân thành phố X này, nhìn thấy anh, đều phải cung kính một tiếng:“Nhị thiếu gia Dịch gia.....”

Hiện tại, bọn họ dựa vào cái gì, dùng ngữ khí như vậy, nói chuyện với anh?

Anh cực kỳ chán ghét!

Đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

Trên người anh, mang theo súng.

Đó là anh trai cho anh.

Dùng để phòng thân.

Nhưng, thời điểm kia, anh vẫn không nghĩ muốn giết người, dù sao, chỉ là một hai câu thô tục, không cần phải ra tay.

Nhưng, có trách thì trách những người này, mắt không có năng lực để thấy được.

Nhìn anh, mang theo nụ cười đầy khinh miệt, muốn đem anh đẩy ra.

Anh nghiêng người, né tránh, rốt cục mở miệng:“Nhị thiếu gia Dịch gia, là ta.”

Thanh âm của anh, từng bước từng bước truyền đến.

Không thích nói chuyện, hơn nữa là đối với người nói những lời đáng ghét như vậy, anh là dùng tự chủ rất lớn, mới bắt buộc chính mình thốt ra được như vậy.

Cô đứng ở một bên, ngẩng đầu, nhìn anh một hồi, chính là cảm thấy thanh âm của anh, nghe cũng hay như vậy, thật sự là giống một thần tiên.....

Khóe miệng cô, hiện lên một chút tươi cười.

Sau đó hướng về phía sau lưng anh, trốn tránh, đáy lòng nghĩ, cô nếu được cũng muốn có một đại ca ca, vậy thật là tốt rồi.....

Bởi vì, anh so với Trác Nhiên vẫn nhìn tốt hơn, đẹp trai hơn.....

“Nhị thiếu gia? Dịch gia? Cậu lừa ai vậy? Tiểu tiện nhân này, như thế nào khả năng quen biết nhị thiếu gia Dịch gia chứ?!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 872: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [16]

“Nhị thiếu gia? Dịch gia? Cậu lừa ai vậy? Tiểu tiện nhân này, như thế nào khả năng quen biết nhị thiếu gia Dịch gia chứ?!”

“Chính là, truyện cười nhất thiên hạ, cậu cư nhiên dám giả mạo Nhị thiếu gia Dịch gia..... Ha ha..... Tôi nhìn cậu, không biết là cầu tạt chủng từ đâu chạy tới! Được, liên quan tới người này đều đánh được!”

“Đúng, đúng! Nếu để cho đại tiểu thư sốt ruột chờ, sẽ đem chúng ta a trút giận, quản nhiều như vậy làm gì, đánh trước rồi nói!”

.....

Vừa nói xong, những người đó, liền cầm gậy, hướng về phía này đánh.

Chung Tình sợ hãi.

Theo bản năng muốn đẩy Dịch Giản ra.

Miệng còn run run nói một tiếng: “Đại ca ca thực xin lỗi, em liên lụy đến anh rồi..... Anh mau chạy đi.....”

Anh lúc ấy bỗng phì cười.

Chạy?

Anh vì cái gì phải chạy?

Anh một người cao ngạo như vậy, từ ngữ chạy trốn chưa từng xuất hiện trong từ điển của anh.

Anh không chạy, cô trái lại nước mắt đã lăn dài, cũng không biết là vì anh mà lưu lại, hay là bởi vì đau đớn sợ hãi sau đó mà lưu lại, nói chung, là chảy nước mắt, cô nói gì đó?

Nhiều năm như vậy, anh đều nhớ rõ ràng rành mạch.

Cô nói:“Đại ca ca, em bị đánh rất nhiều lần, cho nên đánh không chết được em đâu..... Anh đi đi.....”

Tay nhỏ bé của cô, đẩy anh, mắt thấy gậy hạ xuống, cô theo bản năng muốn thay anh đỡ lấy.

Tim..... anh, trong nháy mắt kia, bị dao động.

Anh nghe được cô khóc nói:“Các người đừng đánh đại ca ca này, tôi không biết anh ấy, van cầu các người, để cho anh ấy đi đi.....”

Cầu xin hèn mọn như vậy..... Thập kém như vậy.

Anh vẫn là người đàn ông rất tự tôn, rất cao ngạo, xem thường nhất là người không có khí chất như vậy!

Nhưng không biết vì sao, giờ này khắc này, anh lại phát hiện, đáy lòng mình, xót xa lấp đầy, một chút chán ghét, đều không có.

Tình cờ gặp gỡ.

Một thiếu niên, một cô gái nhỏ.

Vào ban đêm tại đó, lần đầu tiên gặp gỡ bất ngờ, cô vô tâm đụng vào người anh, cứu anh một mạng, liền mở ra nhất sinh hữu tâm.....

Anh trong nháy mắt, có chút xuất thần.

Nhìn tiểu cô nương này.

Anh nghĩ, cô vì sao phải hèn mọn như vậy? Là vì anh sao?

Anh nâng tay, ngăn trở người nào dám dùng gậy gộc trên người cô, đem bờ vai của anh, bị đánh rất đau

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 873: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [17]

Anh nâng tay, ngăn trở người nào dám dùng gậy gộc trên người cô, đem bờ vai của anh, bị đánh rất đau.

Lông mày anh, đều không nhăn một chút.

Cô nhắm mắt lại , chờ đợi đau đớn nhưng vẫn chưa đến, cô nghe tiếng gậy gộc, ở giữa không trung hung bạo bị đứt gãy , cô nghe được âm điệu khủng khiếp của tiếng gậy gộc cùng da thịt tiếp xúc, cô theo bản năng mở to mắt, ngẩng đầu nhìn, lại phát hiện, anh đứng ở nơi đó, mà đám người kia giờ gậy gộc đánh lên người anh, cũng đã nằm trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích .

Có vết máu, từ ngực anh, hướng về bên ngoài, lan tràn, chảy xuôi .

Chung Tình mở to hai mắt nhìn.

Cô lúc này mới ý thức được, trong lòng bàn tay Dịch Giản, cầm một khẩu súng .

Mà người chung quanh, đều sợ tới mức không dám động .

Thậm chí đều đã quên chạy trốn.

Anh cứ đứng như vậy, đáy mắt mang theo một chút thị huyết sáng rọi, liên tục nổ súng, người tới, đều chết.

Thời gian trong nháy mắt, những hung thần ác sát này, đều biến mất không còn một mảnh .

Anh làm như vậy, tất nhiên là có đạo lý khiến anh như vậy.

Anh hôn môi cô bé này, trinh tiết phụ nữ, trong thời đại này, là chuyện trọng yếu nhất, nếu là bị bọn họ nói ra ngoài, sợ là ngày sau đó của cô, càng thêm khổ sở.

Anh thực thông minh.

Tâm kế thâm sâu, tuyệt đối không giống một thiếu niên.

Sự tình tất nhiên, đều có thể tưởng chu toàn.

Cho nên, khi anh rút súng lại đứng lên, quay đầu lại, nhìn cô, nói:“Tốt lắm, không có việc gì .” Lúc này, khóe mắt của cô, đột nhiên nước mắt lăn dài.

Anh nghĩ cô đang sợ hãi.

Đứng ở nơi đó, tùy ý cô khóc, miệng thực ngu dốt, không biết như thế nào dỗ cô.

Chính là cảm thấy cô khóc rất thảm thiết, liền vươn tay, đem cô kéo vào lòng mình, nhẹ nhàng vỗ lưng cô, nói:“Đừng khóc Người xấu đã chết.....”

Cô lại đỏ mặt, vừa kéo hỏi:“Đại ca ca, cánh tay của anh, có phải hay không rất đau?”

“Nhất định rất đau, đúng hay không?”

Anh ngây ngẩn cả người.

Chẳng lẽ, cô không sợ hãi?

Mới vừa rồi là giết người?

Cô bé tám chín tuổi cứ nhiên không sợ hãi..... Còn quan tâm cánh tay anh?

Anh như thế nào cảm thấy, cô làm cho anh càng lúc càng khó hiểu?

Một cô gái nhỏ, anh cứ nhiên không hiểu nổi .

“Cám ơn anh, đại ca ca..... Anh đã giúp em đem hết thầy mọi lo ngại đều diệt trừ, bằng không, bọn họ biết em với anh cùng một chỗ, tất nhiên sẽ đánh chết em.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 874: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [18]

“Cám ơn anh, đại ca ca..... Anh đã giúp em đem hết thảy mọi lo ngại đều diệt trừ, bằng không, bọn họ biết em với anh cùng một chỗ, tất nhiên sẽ đánh chết em.....”

Cô nói cực kỳ chân thành.

Anh nghe đến mức sửng sốt sửng sốt .

Cô cư nhiên, cùng biết đạo lý mục đích sau lưng việc anh giết người liên tục là gì?

Cô gái nhỏ này, vẫn nhìn mình đơn giản như vậy.

Cô cư nhiên, so với trí tưởng tượng của anh còn thông tuệ hơn.

Anh vốn dĩ định rời đi.

Ai biết, hôm nay trời rét lạnh, anh đi tới đâu, cô liền đi theo phía sau anh.

Anh đến tột cùng vẫn là thể chất kém, mới vừa rồi dùng sức nhiều như vậy, vẫn là có chút đứng không nổi, được cô đỡ.

Đêm hôm đó, trong trí nhớ anh, là đêm khắc sâu nhất.

Anh nhớ đến lúc mình lạc đường, không thể quay về Dịch gia, thời điểm anh sắp sửa lạnh chết, cô bồi bên cạnh anh, cô tiến vào thời điểm anh hôn

mê, ôm anh, đối với anh nói lên rất nhiều điều.

Anh vẫn nghĩ cô là tiểu nha hoàn, sau đó, mới hiểu được, thì ra, cô cũng là lục tiểu thư Chung gia.

Đêm hôm đó..... Cả đời khó quên.

Anh cùng một tiểu cô nương, nói nhiều nhất trong đời anh từ lúc sinh ra đến lúc này.

Cũng không cảm thấy không được tự nhiên.

Gần từng chữ một, vô cùng rõ ràng cùng cô trò chuyện, kể lể.

Anh cũng không biết cô bị thương , đến khi nhìn thấy vẻ mặt của cô, nhăn nhó, mới phát hiện, cổ chân cô, cư nhiên sưng phồng như vậy, anh mới hậu tri hậu giác nghĩ đến, cô bị thương ở chân, nửa ngày như vậy, đi theo chính mình, lúc mình hôn mê, cô đỡ mình, cô là kiên trì như thế nào mới làm được như vậy?

Trong lòng anh, nổi lên một chút ấm áp.

Đó là một loại ấm áp mà, từ sau khi mẹ qua đời, người phụ nữ thứ hai, mang đến cho anh.

Làm cho anh theo bản năng muốn, bảo vệ cô cả đời này.

Thẳng đến Đông Phương bạch đồ bì, có xe Dịch gia mở ra, anh mới cùng cô chia lìa.....

=====

=====

=

Nghĩ đến đây, ánh mắt Dịch Giản, bỗng thoáng dịu dàng, anh nhìn dung mạo của cô, đột nhiên mềm giọng nói: “Một đêm kia, em bị đại tiểu thư Chung gia đuổi giết, mặc trang phục màu hồng, vừa lúc đụng phải anh, anh thay em đem những người đuổi giết em, giết chết !”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 875: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [19]

“Một đêm kia, em bị đại tiểu thư Chung gia đuổi giết, mặc trang phục màu hồng, vừa lúc đụng phải anh, anh thay em đem những người đuổi giết em, giết chết!”

Chung Tình vốn vẫn nhìn Dịch Giản trầm mặc, cho là anh đang tức giận, ai ngờ anh đột nhiên nói như vậy, đầu óc của cô, mới du du dang dang hồi lâu, sau đó mơ hồ nhớ lại, tựa hồ thật sự có một đoạn thời gian như vậy.....

“Hình như là có..... Chị cả em, cha muốn đem chị ấy gả cho người khác, chị tức giận, liền phái người muốn đánh chết em..... Em vừa chạy, bất quá, ngày hôm sau, cha đã biết việc này, liền đem chị ấy gả ra bên ngoài!”

Chung Tình thè lưỡi, sau đó nói:“Em lúc đó, thật sự sợ hãi, chị cả thật sự nổi giận, muốn giết em, em đều cảm thấy chính mình trốn không thoát, thật không ngờ đụng phải một đại ca ca rất tốt.....”

Chung Tình cười cười, cúi đầu, sắc mặt có chút thẹn thùng nói:“Kỳ thật em nhớ rất rõ đại ca ca kia, chỉ là em quên có dáng dấp như thế nào, chỉ nhớ anh ấy rất đẹp trai, à..... Còn bị hen suyễn, nhưng mà, em thật sự đã quên không sai biệt lắm, tạm thời, đều không có liên tưởng nhiều như vậy.....”

Thời điểm kia, cô dù sao cũng là tuổi rất nhỏ, mơ hồ nhớ rõ có chuyện như vậy, tất nhiên là không biết sau đó đã xảy ra cái gì, cũng không biết chính mình cùng anh rốt cuộc đêm hôm đó nói chuyện gì, chỉ nhớ, anh đẹp trai, trên người anh có mùi hương, rất dễ chịu, đến hiện tại, tựa hồ còn có thể gặp được mùi hương như vậy.

Đúng rồi, lúc ấy mùi hương trên người anh, không phải mùi bạc hà. Chẳng lẽ là.....

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, đáy mắt tỏa ra tia sáng, hỏi: “Anh, có phải hay không sau đêm hôm đó, mới thay đổi mùi hương bạc hà?”

Dịch Giản gật gật đầu, “Uhm..... Em làm anh thay đổi?”

“Em sao?” Chung Tình mở to hai mắt nhìn, đáng vẻ không dám tin, cô thật sự không nhớ rõ.

“Đúng a, anh bị hen suyễn, em cho rằng anh phải chết ở trước mặt em, vẫn khóc nói, đừng chết, anh nói anh ngửi được mùi hương trên người em, sẽ dễ chịu hơn chút, em liền vẫn cho anh ôm em, còn hướng anh nói, những thứ hương liệu để chế tác ra hương liệu này như thế nào, rất đơn giản, làm cho anh cũng dùng hương vị này, nói vậy, không có em, anh cũng sẽ không chết.”

Chính là vì vậy, một câu của cô như vậy, anh ngày hôm sau, liền đem mùi gỗ đàn hương mà mình thích, từ bỏ, toàn bộ đổi lại thành mùi bạc hà.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 876: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [20]

Editor: May

Cũng bởi vì một câu nói như vậy của cô, ngày hôm sau, anh liền từ bỏ mùi đàn hương mình vẫn thích, đổi toàn bộ thành mùi bạc hà.

Liên giống như, cô vẫn đều luôn ở bên người của anh.

Dư hương lượn lờ.

Nhiều năm như vậy, dần dần, anh giống như thật sự liên quen hương vị như vậy.

Rót vào cốt nhục.

Trong lúc ngủ mơ, cũng có thể người thấy được mùi như vậy..... Làm cho anh, hoảng hốt một trận lại một trận, giống như trở về thời gian lúc trước, đêm hôm đó, lần đầu tiên anh và cô gặp nhau.

Chung Tình lắc lắc đầu, cô từng nói qua như vậy ư?

Cô cũng là thật sự không nhớ rõ, nhìn Dịch Giản, đáy mắt đều là một chút ánh sáng hưng phấn mà lại tò mò: “Vậy sau đó thế nào? Sau lại ra sao? Em còn nói cái gì với anh vậy?”

Dịch Giản cười cười, những lời nói kia, anh ngược lại vẫn nhớ đến hôm nay, liền cúi đầu, nói với cô: “Em còn nói..... em rất thích anh - người đại

ca này..... Em nói, em muốn cùng một chỗ với anh cả đời.....”

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, trong đầu, âm âm nổ tung, năm đó cô tám chín tuổi, sẽ nói qua lời nói như vậy ư?

Vậy khẳng định là cô còn trẻ không biết, mới có thể nói ra lời nói như vậy.

Hiện tại nhớ lại, hai má của cô, đều đỏ hồng thành một đoàn, muốn cãi chày cãi cối chính mình lúc ấy, thật sự là đồng ngôn vô ky, nhưng mà hiện tại, cô lại phát hiện chính mình là chân chân chính chính thích anh.

Nhất thời, giải thích, tựa hồ có chút có vẻ lực bất tòng tâm.

Chỉ có thể giương miệng, lại phát không ra được âm thanh nào.

Cô lúc nhỏ, lại có thể sẽ làm ra chuyện khiến cho cô mất mặt như vậy!

Dịch Giản nhìn bộ dáng cô như thế, liền thở dài một hơi, thật sự nói ra: “Em nói, nếu em có một người anh trai như anh thì tốt rồi..... Cả đời che chở cho em..... Sau đó anh liền hỏi em, em tên gì? Em nói cho anh biết, em tên là Chung Tình, anh..... lúc ấy không nói gì, chỉ là đáy lòng cảm thấy ngọt ngào, nghĩ, những thứ này là duyên phận đi..... Anh là Dịch Giản, em là Chung Tình..... Nhất kiến chung tình..... Dịch Giản Chung Tình.....”

“Lúc ấy anh liền suy nghĩ, trong thế giới này, duyên phận của ai, có thể hơn được chúng ta?”

Chung Tình không có nói chuyện, chỉ là cánh môi hơi run rẩy.

Trong đầu của cô, vẫn là trạng thái mơ mơ hồ hồ, đối với chuyện cũ này, cô xác thực không nhớ rõ lắm....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 877: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [21]

Editor: May

Trong đầu của cô, vẫn là trạng thái mơ mơ hồ hồ, đối với chuyện cũ này, cô xác thực không nhớ rõ lắm.....

Nhưng mà, hiện tại từ anh kể ra với cô từng chút như vậy, không biết vì sao, lại làm cho đáy lòng của cô, trong nháy mắt, có một chút cảm giác, tin..... thiên trường địa cửu, dài đằng đẳng.

“Kế tiếp, cũng là không nói gì nữa, chúng ta còn nói, em nói, nếu anh ngắt đi, vậy liền có thể thật sự đã chết, cho nên, không chịu để cho anh ngủ, chúng ta liền vẫn đều đang nói chuyện, nói rất nhiều, rất nhiều, đến hiện tại, anh lại nhớ không rõ ràng lắm.....”

Dịch Giản cố gắng suy nghĩ một lúc, thật là nhớ không rõ ràng lắm, một đêm kia nói rất nhiều lời, chỉ là những thứ này khiến cho anh có ấn tượng rất khắc sâu.

Chung Tình không có hé răng, rúc vào trong lòng anh, đáy lòng an bình một trận, hóa ra, bọn họ cũng là nhận thức như vậy.

Đêm hôm đó, là bắt đầu cuộc đời của anh.

Nhưng cố tình chỉ là đoạn nhạc đệm bị cô xem nhẹ bỏ qua trong trí nhớ của cô.

Chỉ là thế giới này, thật sự kỳ diệu.

Nếu anh cũng coi như là nhạc đệm, cười một tiếng cho qua, sợ là hiện tại, Dịch Giả và Chung Tình, nhất định sẽ không có duyên phận như vậy.

Thời gian, duyên phận, có lẽ chỉ có một lần.

Chợt lóe qua.

Xem bạn có biết bắt được hay không.

Giống như là, một gặp gỡ bất ngờ vô tâm, vẫn luôn có thể được người có tâm suy diễn ra truyền kỳ tốt đẹp.

Mà anh và cô, ở đêm tuyết gặp gỡ bất ngờ kia, có lẽ thật là do trời cao đã định, nhưng sau lại, cô có thể gặp lại anh, cùng anh đi đến hiện tại, tất nhiên là anh có tâm an bài.

Cuộc tình yêu này, đi tới hiện tại, cô mới đột nhiên phát hiện, thật ra, người vẫn luôn dụng tâm, đều là anh.

Cô cảm thấy mỹ mãn.

Cảm thấy thật sự hạnh phúc.

Một đời một thế của một người phụ nữ, hạnh phúc nhất, không thể hơn, là có thể tìm kiếm được một người có tâm.

Nhớ rõ chặt chẽ từng chút, sau đó, ngoài miệng không nói, nhưng lại thật sự làm ra.

Anh xem người phụ nữ của mình như bảo bối, nói, người khác có thể làm được, anh cũng có thể, cho dù, anh sẽ dùng biện pháp khác, nhưng mà, cũng làm cho cô nếm được hạnh phúc và cảm động vượt qua người khác gấp trăm ngàn lần.

Là ai làm cho anh và cô, nháy mắt gặp gỡ bất ngờ, diễn biến thành cả đời
vĩnh viễn dựa sát vào nhau?

Là ai làm cho anh và cô vốn là không có tương lai, diễn biến thành tốt
đẹp như đêm hôm đó?

Thời gian như nước, vội vàng trôi qua, kinh ngạc thoáng nhìn, khắc cốt
ghi tâm, nhất kiến chung tình, bao phủ nhẹ nhàng băng quơ của bao nhiêu
năm tháng?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 878: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [22]

Editor: May

Thời gian như nước, vội vàng trôi qua, kinh ngạc thoáng nhìn, khắc cốt ghi tâm, nhất kiến chung tình, bao phủ nhẹ nhàng băng quơ của bao nhiêu năm tháng?

Là anh..... Toàn bộ đều là anh, biến nháy mắt thành vì vĩnh viễn, miêu tả tương lai thành ngày trước, điều khắc thời gian năm tháng nhẹ nhàng băng quơ trôi qua, trở thành một hồi xinh đẹp sáng lạn khó quên.

Chung Tình không biết miêu tả cảm thụ đáy lòng giờ khắc này của mình như thế nào, cô chỉ là vẫn cảm thấy hạnh phúc như cũ, cô vươn tay, ôm vòng eo của anh, đặt đầu nhỏ nhỏ ở trước ngực của anh, nói: “Có anh..... Thật tốt.....”

Thật sự..... Năm tháng luôn tàn nhẫn hơn tốt đẹp.

Sự thật tàn khốc luôn cho quá nhiều ảo tưởng tình mỹ.

Nhưng, cực khổ đó, vào giờ này khắc này, đối với cô mà nói, cũng không còn là một cơn ác mộng, bởi vì, cô có anh.

Cho dù mất đi tất cả..... Hiện tại quay đầu, may mà, có anh ở đây.

Dịch Giản nở nụ cười, anh ôm lấy cô, giống như thực giống như giả hỏi: “Sao có anh lại thật tốt?”

Mặt Chung Tình đỏ thành một mảnh, cô không hề trả lời, ngược lại ngẩng đầu, hôn cánh môi của anh, chậm rãi nói: “Em biết, anh hiểu được.”

Cô biết, đáy lòng anh tất nhiên hiểu được, cô nói cái kia, có anh thật tốt, rốt cuộc ản dấu hàm nghĩa gì. Bởi vì, cô nghĩ, trên thế giới này, không ai, càng hiểu cô hơn anh.....

Đáy mắt Dịch Giản, thoáng hiện lên một chút nghiền ngẫm, theo cánh môi của cô, hôn xuống, hôn, hôn, anh đột nhiên dừng lại, nói với cô: “Em biết không? Thật ra anh từng đề cập kết hôn, với em.....”

Chung Tình dừng lại.

Cô khó hiểu nhìn Dịch Giản.

Anh từng đề cập đến kết hôn?

Người cầu hôn với cô nhiều lắm, cô phân không rõ ai là ai, không muốn lập gia đình, liền hủy bỏ toàn bộ.

“Nhưng, bị em cự tuyệt..... Lý do đều không có cho anh..... Anh cho là, em hoàn toàn không nghĩ muốn gả cho anh, hoặc là nói, kỳ thật lúc đó, bản thân em chính là không muốn..... anh vẫn cường điệu là nhị công tử nhà họ Dịch, nhưng em lại hoàn toàn không có một chút phản ứng, chỉ nói đuổi người, không lấy chồng.....”

Giọng nói của Dịch Giản, mang theo vài phần chua xót và bất đắc dĩ.

Cũng chính là một lần cầu hôn kia, sau khi cô cự tuyệt, mang theo vài phần ảo não.

Đợi bốn năm, rốt cục đợi đến lúc cô sắp cập kê, anh cầu hôn với cô, ai biết cô lại một ngum từ chối.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 879: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [23]

Editor: May

Đợi bốn năm, rốt cục đợi đến lúc cô sắp cập kê, anh cầu hôn với cô, ai biết cô lại một ngum từ chối.

Sau đó, anh xuất ngoại.

Rồi trở về, cũng đã là lúc binh qua kỵ binh, cảnh còn người mất.

“Cầu hôn sao? Chuyện này, đều là dựa theo ý tứ của em, từ chối, cho nên..... Dần dà, những người từ chối kia cũng không có nói qua với em, rốt cuộc ai đề cập cầu hôn với em nữa..... Mà em cũng không có hỏi qua.”

Chung Tình hơi có vài phần ngượng ngùng giải thích nói.

“Thật ra, cho dù là em có biết là anh, cũng không nhất định sẽ gả đi!”

Mặt Chung Tình, lập tức đỏ lên, cô cúi đầu, lúc đó cô thật sự không thích gả cho người khác, không tin tình yêu, cho nên, khó tránh khỏi sẽ như vậy, nhưng ánh mắt của cô, hơi chuyển một cái, như là nghĩ tới cái gì, nhất thời nhìn Dịch Giản, nói sang chuyện khác: “Nhưng là, có một vấn đề, em còn chưa có hỏi anh đâu.....”

“Hừm? Vấn đề gì?” Dịch Giản chậm rãi cúi đầu, dán lên cánh môi của cô, nhìn thẳng với cô, nhẹ giọng hỏi.

Cô cảm thấy anh và cô dán vào quá gần, rất thân mật, mặt cô liền nóng lên, muốn trốn tránh về phía sau, ai ngờ anh lại không chịu buông cô ra, chỉ nói: “Hỏi.....”

Chung Tình cảm thấy cả người đều muốn nóng lên, cô lắc lắc đầu, bắt buộc chính mình biểu hiện bình tĩnh một chút, “Chính là, cái khăn tay kia..... Đó là chị hai mang theo em cùng nhau thêu, lúc đó em còn nhỏ tuổi, cái gì cũng không biết, thêu một đôi, chị hai nói, người nào nhặt được khăn tay, người đó chính là người trong lòng mình..... Thật ra lúc đó em cũng không thích đàn ông, nhưng đáy lòng vẫn tò mò người trong lòng của em sẽ là ai..... Sau đó em liền đánh mất khăn tay, ít nhiều là có chút tiếc nuối, nhưng nghĩ đến chính mình vốn là vô tâm với hôn nhân, liền không quá để ý, chỉ là..... em rất ngạc nhiên là, khăn tay của em, vì sao lại ở chỗ anh? Đêm hôm đó, anh nhặt đi sao?”

Dịch Giản nghe lời nói như thế, hơi hơi sửng sốt, hai gò má lập tức hơi đỏ lên, tay anh, ôm vòng eo của cô, không chịu nói, chỉ là dùng sức hôn cô.

Cô tò mò, vẫn trốn, thúc giục hỏi: “Em nói cho em biết, rốt cuộc anh nhặt được từ nơi nào? Đêm hôm đó em làm rơi ở đó ư?”

“Không phải nhặt.....” Dịch Giản vòng quanh đầu lưỡi của cô, nhẹ giọng nói.

“A?” Chung Tình sửng sốt: “Đó là em tặng à?”

“Ừm.....” Thân mình Dịch Giản cứng đờ, tiếp tục hôn sâu: “Cũng không phải.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 880: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [24]

Editor: May

“Ừm.....” Thân mình Dịch Giản cứng đờ, tiếp tục hôn sâu: “Cũng không phải.....”

Chung Tình bị anh hôn thở hồng hộc, vẫn trốn tránh, ít nhất cảm thấy trong đầu, trống rỗng, luôn luôn vang quanh mình..... Không phải nhặt? Không phải cô tặng..... vậy làm sao có được?

Chung Tình càng nghĩ không rõ, cô mở to mắt, tùy ý người đàn ông quần quanh đầu lưỡi của mình, ở trong miệng mình, phiêu giang đảo hải, kích tình thiêu đốt, ánh mắt cô bình tĩnh nhìn Dịch Giản, vẫn ngẩn người.

Như là một đứa ngốc, trong óc trống rỗng, hoàn toàn không có ý tưởng gì: “Vậy có được như thế nào?”

Hai tay Dịch Giản ôm vòng eo của cô, đặt cô ở trên bàn, ngón tay, không thành thật cởi quần áo của cô, bên trong mắt to ngập nước của Chung Tình, lóe ra một tầng tình..... đục..... sáng rọi, cô bị anh chậm rãi tra tấn đến có chút miệng khô lưỡi khô, nhịn không được vươn đầu lưỡi, liếm liếm cánh môi, hai mắt nhìn Dịch Giản phiếm hồng, cúi đầu, chận cánh môi của cô, liếm dấu vết lưu lại do chính mình mới vừa cắn qua.

Chung Tình vươn tay, vẫn phụ giúp Dịch Giản, miệng than thở lầm bầm la hét: “Anh trước nói cho em biết..... rốt cuộc khăn tay làm sao có

được?”

Dịch Giản vốn là không muốn trả lời, muốn quẩn quanh cô hôn đủ, ai ngờ cô chết sống không chịu phối hợp, chọc cho Dịch Giản rối cục ngẩng đầu, ánh mắt cười nhìn cô, qua nửa ngày, mới nhẹ nhàng nói một câu: “Trộm được.....”

Chung Tình mở to hai mắt nhìn.

Đáy mắt lóe ra vài phần mỉa mai, toàn thân bởi vì vô lực, nói ra lời nói kinh ngạc, giống như là khẽ than nhẹ hô: “Trộm được?”

Cô cũng không tin, người đàn ông như Dịch Giản vậy, lại có thể sẽ dùng trộm.....

Tất nhiên là trộm được?

Ngày đó, cô vẫn nói với anh, nói đến sau lại, liền buồn ngủ, thần chí không rõ, nhưng miệng vẫn nói nhỏ một ít lời nói không đâu, anh nghe cẩn thận, lại không hiểu được câu nào, chỉ nghiêng đầu, đúng lúc nhìn thấy trong vạt áo của cô, lộ ra một đôi khăn tay, phía trên thêu là uyên ương.

Tặng tay khăn, hứa hẹn cả đời.

Cô thêu sao?

Châm tuyến ngược lại thực không tệ.

Một đôi uyên ương, khăn màu lót thuần trắng.

Ma xui quỷ khiến, nhị công tử nhà họ Dịch, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, lại có thể, làm ăn trộm một lần, vươn tay, nhỏ giọng vô tức mượn gió bẻ măng cầm khăn tay của cô đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 881: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [25]

Editor: May

Ma xui quỷ khiến, nhị công tử nhà họ Dịch, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, lại có thể, làm ăn trộm một lần, vươn tay, nhỏ giọng vô tức mượn gió bẻ măng cầm khăn tay của cô đi.

Tất nhiên là cầm đi.

Anh có tâm trộm, lại khiến cho chính mình đánh mất tâm.

Dịch Giản dán lên cánh môi của cô, cười không có ý tốt, giọng nói khàn khàn mà triền miên: “Ừ..... Mượn gió bẻ măng cầm đi..... Cảm thấy không tệ..... Thật không ngờ, không nghĩ qua là, đã đánh mất cả đời của anh, trộm cả đời của em.....”

.....

Cả đời của tôi, cùng ôm nhau với cả đời của cô.

Tình yêu tình mỹ cỡ nào chứ!

Vì thế, tất nhiên là một trận triền miên.

Thân thể trao cho nhau, thẳng thắn thành khẩn kể ra nhất.

Là từ nguyên thủy, đến bây giờ, giữa người yêu, lúc chân thành trao đổi, sẽ không nói lời nói dối nhất.

Anh không nói lời nào, cô thực thuận theo.

Anh như là tâm tình rất tốt, thật thật chính chính với cô, tâm và thân, đều chân thật mà thẳng thắn làm yêu.

Thân thể ấm áp của cô, bao vây lấy thân thể cực nóng của anh, triền miên cùng một chỗ.

Anh chậm rãi bổ khuyết cô, giữ chặt lấy thân thể của anh, cô cảm thấy chính mình như là bị vạch tìm, thực thoải mái, anh không an phận ở trong thân thể của anh, vào vào ra ra, ma sát, cô cảm thấy toàn thân của cô như là bị rất nhiều con kiến thật nhỏ cắn cắn, vừa nhột lại tê dại, anh lại cực kỳ có kiên nhẫn tiếp tục quấn quít lấy cô, ý vị không dứt.

Cô bị anh đặt ở dưới thân, tựa hồ vô cùng hưng phấn, đến sau đó, dứt khoát bế cô đứng lên, đặt ở trên đất, để cho hai tay của cô chống cái bàn, anh tiến vào từ phía sau, bộc phát như vậy khiến cho hai người kết hợp ở cùng một chỗ, vô số âm điệu ái..... muội, truyền ra vô tận.

Chung Tình bị anh làm cho hữu khí vô lực, đến sau đó, đều phải xụi lơ ngồi xuống trên đất, anh lại vươn cánh tay, ôm vòng eo của cô, ý vị kéo cô một cái, liêu chết quấn quít lấy cô, hung hăng muốn cô từng chút, ấm áp của cô, anh cực kỳ mê luyến, cô đúng là vẫn chịu không nổi, vươn tay, ôm cổ anh, treo ở trên người của anh, tùy ý anh ép buộc chính mình không dứt.

Bọn họ đã muốn vạn phần quen thuộc với thân thể của nhau, nhưng ai ngờ, anh lại thủy chung không ngại như cũ, không chán ngán, chỉ cảm thấy, mỗi một lần, đều là lúc biểu đạt tình yêu với cô vô cùng nhuần nhuyễn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 882: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [26]

Editor: May

Bọn họ đã muốn vạn phần quen thuộc với thân thể của nhau, nhưng ai ngờ, anh lại thủy chung không ngại như cũ, không chán ngán, chỉ cảm thấy, mỗi một lần, đều là lúc biểu đạt tình yêu với cô vô cùng nhuần nhuyễn.

Cô tựa hồ là thật sự có chút mệt mỏi, không chịu nổi anh biến đổi đa dạng ép buộc chính mình, mở miệng ra, cầu xin vòng quanh, có vài lúc, cảm giác anh gây cho cô, đều sắp khiến cho cô nháy mắt cảm thấy chính mình chết đi.

“..... Tiểu Tình..... Đáp ứng anh, vô luận phát sinh chuyện gì, đều tin tưởng anh, theo cùng một chỗ với anh, đừng rời khỏi anh..... hửm?”

Anh không thích nói, có được không?

Có được không, đôi khi, có vẻ có chút thấp kém, anh là người đàn ông cao ngạo như vậy, vẫn là rất không bỏ xuống được dáng người.

Đối với cô, cũng nói quá vô số lần “hửm?”.

Thật ra, lúc anh đối với người khác, cho tới bây giờ đều là câu trần thuật, câu mệnh lệnh, duy chỉ với cô, tuy rằng cũng là hàm nghĩa vận mệnh, nhưng vẫn sẽ thêm một chữ “hửm?”, lấy bày tỏ của anh tôn kính với cô.

Bày tỏ cô ở đáy lòng anh khác với những người khác.

Người đàn ông như vậy, suy nghĩ trước sau chu toàn, bất kỳ chi tiết nào, anh cũng sẽ không bỏ qua.

Để cho cô tùy thời tùy chỗ, tùy thời tùy khắc, đều có thể cảm giác được một cổ ấm áp và cảm giác được quan tâm đang tồn tại.

Chung Tình bị anh đặt ở dưới thân, cô nhắm mắt lại, thừa nhận anh gây cho mình từng trận khoái cảm, tuy rằng cô không có đi nhìn dung mạo của anh, nhưng đáy lòng cô có thể cảm giác được, giờ này khắc này, anh ở trước mặt của cô, rốt cuộc là ôn nhu cỡ nào.

“Trăm ngàn lần đừng rời khỏi anh..... em có biết, cảm giác mất đi một người, đau đớn cỡ nào? Khổ sở cỡ nào không?”

Dịch Giản ôm cô, chậm rãi làm yêu, anh ở bên tai, nói xong lời nói vô tận: “Không đạt được, hoàn hảo, một khi đạt được, lúc mất đi, không khác nào muốn mạng người..... Cho nên, em trăm ngàn đừng rời khỏi anh..... Anh biết cảm giác như vậy, cho nên, anh cũng không muốn nếm thử lần thứ hai, cũng sẽ không để cho em nếm thử.....”

Giống như là, hiện tại thật ra, em đã muốn ở dưới tình huống không hề có ý thức, mất đi chị hai của em, mất đi anh rể Trác Nhiên kia ở trong lòng của em..... Nhưng anh sẽ dùng hết toàn lực không cho em biết được.

Anh biết, hiện tại anh hạ mệnh lệnh, đuổi nhà họ Trác rời khỏi thành phố X, làm rất quá đáng, nhưng anh không có cách nào.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 883: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [27]

Editor: May

Anh biết, hiện tại anh hạ mệnh lệnh, đuổi nhà họ Trác rời khỏi thành phố X, làm rất quá đáng, nhưng anh không có cách nào.....

Anh thà rằng tàn nhẫn với người khác, cũng không thể nhìn em khóc!

Thân mình Chung Tình dừng một chút, cô ở dưới thân anh, không thể bình ổn hô hấp của chính mình, nhưng vẫn nhẹ giọng hỏi: “Anh từng nếm tư vị mất đi? Thật ra, em cũng từng nếm qua..... Ví dụ như cha của em..... Còn có mẹ của em, tuy rằng không thương..... Nhưng, vẫn là rất khó chịu, chính là, không có quá mãnh liệt mà thôi.....”

Dù sao, cha và mẹ rời đi, làm cho cô trở thành một mình chân chân chính chính trên thế giới này.

Anh không có trả lời cô.

Bởi vì, đó là kinh hỉ cuối cùng anh lưu cho cô.

Ở bên trong sinh mệnh của cô, anh chưa bao giờ để cho cô từng có mất đi.Đợi cho có một ngày, cô sớm hay muộn sẽ rõ ràng.

Anh vuốt ve hai gò má của cô, lại một lần nữa thật cẩn thận xông vào thân thể của cô, cô nhẹn không được a một tiếng, giương cánh môi, nhìn anh, đáy mắt mang theo vài phần bất mãn.....

Anh mang theo cô, ở trong biển tình yêu, di động chìm chìm nổi nổi, lúc cô cảm thấy chính mình sắp hít thở không thông, lại nghe được giọng nói của anh, chậm rãi truyền tới: “Từng mất đi..... Là mẹ của anh, anh và em không giống nhau, anh thực hạnh phúc, mẹ anh rất yêu thương anh, chỉ là thân thể không tốt, giống như anh, bệnh nặng rời khỏi anh..... Lúc đó, em có biết không..... Anh liều mạng muốn giữ mẹ của anh ở lại không cần rời khỏi em cỡ nào, nhưng, anh vẫn là không có cách nào..... Sức mạnh của tử thần, quá mức cường đại, anh chỉ có thể nói cho chính anh biết, bản thân anh phải sống, dùng hết toàn lực sống, nhưng anh phát hiện, chính mình cũng không thể chân chân chính chính cam đoan những người khác sống..... Cho nên anh sợ, mất đi..... Vì em, anh có thể, cố gắng sống, cho nên, em có thể vì anh, cũng cố gắng sống không?”

Dịch Giản rất ít nói những lời trong đáy lòng như vậy với Chung Tình, một khi nói, cũng là phát ra từ suy nghĩ trong nội tâm.

Chung Tình nghe có chút cảm động, ánh mắt cô nhìn anh, nhẹ giọng hô một câu: “Thiếu tướng..... em sẽ không chết..... Vì anh, cũng là.....”

Dịch Giản nhìn cô, mỉm cười, vươn tay, chậm rãi vuốt tóc của cô: “Anh sợ em, rời khỏi anh.....”

“Em sẽ không.....” Cô trả lời rất坦然 nhiên, sao cô sẽ rời khỏi anh chứ?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 884: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình [28]

Editor: May

“Em sẽ không.....” Cô trả lời rất thản nhiên, sao cô sẽ rời khỏi anh chứ?

Cô nhận định, liền sẽ không rời khỏi anh.

Cô sẽ không.....

Vĩnh viễn viễn viễn cũng sẽ không.

Thuận theo của ô, làm cho tâm tình anh trở nên thoải mái, anh ôm thân thể của cô, đưa nhau lên cao trào, anh nói: “Tiểu Tình..... Từ lúc anh không có được em, anh đã nghĩ, cả đời anh sẽ không cho phép chính mình mất đi em.....”

“Cho nên, anh vẫn đều đang nỗ lực.”

“Cho dù là tương lai, em gặp phải chuyện gì, em cũng đừng tuyệt vọng..... Chỉ cần đi theo anh thôi, một ngày nào đó, anh sẽ gặp được ánh sáng hạnh phúc chân chân chính chính.....”

Anh rất ít nói nhiều lời nói móc tim móc phổi như vậy.

Ngoại trừ khi, lúc cô từng mang thai đứa nhỏ của anh, muốn gả cho tiểu thiếu gia, anh tức giận lợi hại, lúc đó, cũng giống như hôm nay, nói rất

nhiều rất nhiều lời hoa mỹ.

Anh ôm cô rất chặt, rất chặt, anh nói với cô: “Anh biết em để ý nhất là cái gì, em không cần phải nói, anh cũng biết.....” Âm điệu của anh, rất mềm mại mà thông thả, như là muốn nhẹ nhẹ dũa vào đáy lòng của cô.

Ánh mắt anh, mang theo vài phần yêu thương nhàn nhạt, mang theo vài phần kiên quyết và nghiêm túc.

Anh nói: “Chung Tình, anh nghĩ muốn em, một đời một thế muốn em, anh sẽ không nói nhiều hoa ngôn xảo ngữ, nhưng anh sẽ làm mọi chuyện vì em, anh muốn giữ em ở bên người anh vĩnh viễn, không đơn giản là hiện tại, mà là vĩnh viễn, cho dù em làm thế nào, anh đều chịu được, anh chỉ hy vọng, em đừng tùy tiện liên lạc có một ngày, bởi vì một chuyện nào đó mà không cần anh.....”

Chung Tình nhìn Dịch Giản, cô cảm thấy giờ này khắc này, cô có chút ngây ngốc.

Sao cô lại không cần anh chứ?

Ánh mắt anh lóe lóe, biết nghi hoặc nơi đáy mắt cô, liền tiếp tục chậm rãi nói tiếp: “Em phải tin tưởng, cho dù anh làm cái gì, đều là vì anh, tương lai có hạnh phúc rất tốt.....”

Chung Tình, anh vì em, cái gì cũng chịu làm..... Từ khi em gặp anh lần đầu tiên, khi em nói với anh giấc mộng của em, anh cũng đã vì em, bày ra một hồi kết.....

Anh sẽ vì em mà dùng hết thảy các biện pháp để hoàn thành câu nói kia của em, giấc mộng..... khát vọng nhất nơi đáy lòng của em.....

Anh sẽ không để cho em thất vọng, cũng sẽ không để cho em khổ sở.

Một ngày nào đó, em sẽ biết..... Kỳ thật, thứ em cho là mất đi, cũng chưa từng rời khỏi em.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 886: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình [29]

Một ngày nào đó, anh sẽ biết..... Kỳ thật, thứ anh cho là mất đi, cũng chưa từng rời khỏi anh.

Em đều đã cho anh, từng chút một tích lũy nên.

Cho anh giấc mơ đẹp nhất.

Sợ là, ngày nào đó, anh nếu thấy được, nhất định là sẽ rất vui, thực sự rất vui vẻ.....

Chung Tình hoàn toàn không nói gì.

Kỳ thật, là thiên ngôn vạn ngữ, cũng không cách nào hình dung được cảm giác trong sâu thẳm lòng cô, thậm chí, cô cũng không biết, chính mình rốt cuộc phải mở miệng như thế nào, nói chuyện với anh.

Cô ít nhất cảm thấy, chính mình thực hạnh phúc, thực thỏa mãn.

Cô gật gật đầu, nghe thấy thanh âm của cô đầy kiên quyết: “Em tin anh..... Bất luận anh làm gì, em đều tin anh.....”

Cô chưa bao giờ tin hơn người.

Nhưng lúc này, người đàn ông trước mắt cô, cô nguyện ý cam tâm tình nguyện tin tưởng một lần.

Cô tin tưởng, anh sẽ không làm cho cô thất vọng, cũng sẽ không để cô khổ sở.

Dịch Giản mỉm cười..... Vươn tay, ôm chặt lấy cô. Anh nhớ rõ, lần đầu tiên gặp nhau đêm hôm đó, hai người bọn họ nói về, ước muốn của bản thân.

Anh nói, anh không có ước muốn gì lớn lao, chỉ là thích những ngày tháng thanh đạm, đúng vậy, anh chính là muốn như vậy, tìm một người, gần nhau cả đời, vô cùng đơn giản ngắm nhìn mây bay, uống trà hoa, thanh thản dễ chịu.

Cô nghe, nói rất hay, hạ ánh mắt, đáy mắt là sự cô đơn, anh hỏi cô, ước muốn của cô là gì?

Cô không nói gì, anh rõ ràng nhìn thấy trong mắt cô, có ngậm ngùi cùng đau xót.

Hồi lâu, cô mới nói: “Ước muốn của em, cả đời cũng không thể thực hiện được..... Em muốn mình chân chân chính chính có một ngôi nhà, còn có người nhà tương thân tương ái..... Đây là hy vọng xa vời của cả đời em.....”

Một câu kia, anh vẫn luôn khắc ghi trong lòng, chưa bao giờ quên đi.

Cô nói mỗi một câu, mỗi một chuyện, anh đều cố gắng thay cô hoàn thành.

Nhiều năm như vậy, anh vẫn đều nỗ lực, vì cô, tỉ mỉ bày ra.

Anh muốn, anh sẽ đưa cho cô, lễ vật tốt đẹp nhất..... Món lễ vật tốt đẹp nhất.....

.....

Trong phòng, không khí an nhàn, một mảnh sầu triền miên, ngoài phòng, Từ Ngang cũng đã lái xe, nhanh chóng tới gần, gõ cửa, thanh âm lo lắng truyền đến: “Thiếu tướng, có việc khẩn cấp.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 887: Thiếu Tướng Tính Kế [1]

Trong phòng, không khí an nhàn, một mảnh sầu triền miên, ngoài phòng, Từ Ngang cũng đã lái xe, nhanh chóng tới gần, gõ cửa, thanh âm lo lắng truyền đến: “Thiếu tướng, có việc khẩn cấp.....”

Dịch Giản nhú mày không vui, Từ Ngang tất nhiên là biết, Thiếu tướng hôm nay không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy, chỉ là sự việc lần này, vạn phần khẩn cấp, nhịn không được lại thúc giục thêm lần nữa: “Thiếu tướng, sự việc lúc này, thật sự vô cùng nghiêm trọng.....”

Chung Tình khẽ sát Dịch Giản, cảm giác được người đàn ông này vốn dĩ tồn tại sự ảm áp, trong nháy mắt này, biến thành một loại giận dữ..... Nguyên nhân tất nhiên là bởi vì Từ Ngang quấy rầy anh cùng mình đang tình nồng ý mật, cô nhịn không được cong khóe môi, mặt mũi đều cong cong, vô cùng ưu mỹ mềm mại, nhìn Dịch Giản, nhẹ giọng nói: “Từ Ngang gọi anh, tất nhiên là có chuyện quan trọng, anh đi ra ngoài nhìn xem, rốt cuộc là làm sao vậy?”

Âm điệu của cô, bởi vì mới vừa rồi du dương, còn mang theo vài phần ôn nhu..... Nghe khiến đáy lòng Dịch Giản, run lên, thật muốn đem cô đặt dưới thân, hung hăng tra tấn một phen.

Cũng may, anh cũng hiểu Từ Ngang.

Biết cậu ta nếu không có chuyện gì quan trọng, tất nhiên là sẽ không dễ dàng quấy rầy đến chính mình.

Dịch Giản hôn lên môi Chung Tình một hồi, nhẹ giọng dặn nói:“Uhm..... Anh đi một lát sẽ quay lại, chờ anh.....”

Dịch Giản vừa nói xong, vừa quay sang sửa sang lại quần áo chỉnh tề cho Chung Tình, sau đó mới đi mặc quần áo cho mình, Chung Tình đỏ mặt, vươn tay, cài từng nút áo cho Dịch Giản, Dịch Giản không tự mình mặc quần áo, sững sờ nhìn cô để ý mình như vậy, giây tiếp theo, anh liền cúi đầu, hôn lên trán cô một cái, xoay người, đôi mắt đã biến thành tư thái nhất quán oai phong bá vương một cõi, đẩy cửa, đi ra ngoài.

.....

Dịch Giản đứng trước mặt Từ Ngang, cũng không nói gì, đáy mắt mang theo vài phần hàn ý, Từ Ngang nhìn không được run rẩy, đáy lòng cũng rất sợ, nhưng sự tình có vẻ khẩn cấp, tất nhiên là chính sự quan trọng hơn, lập tức hướng Dịch Giản, nghiêm túc nói:“Thiếu tướng..... Điện thoại khẩn cấp từ Bắc Bình đến, nói đêm hôm qua, Nhật Bản đóng quân ở quân đội Trung Quốc, dưới tình huống chưa thông báo địa phương đương cục Trung Quốc, tự ý đóng quân ở Phúc Tấn Trung Quốc cử hành diễn tập quân sự, báo mất quân diễn trò mất tích, yêu cầu tiến hành điều tra.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 888: Thiếu Tướng Tính Kế [2]

“Thiếu tướng..... Điện thoại khẩn cấp từ Bắc Bình đến, nói đêm hôm qua, Nhật Bản đóng quân ở quân đội Trung Quốc, dưới tình huống chưa thông báo địa phương đương cục Trung Quốc, tự ý đóng quân ở Phúc Tấn Trung Quốc cử hành diễn tập quân sự, báo mất quân diễn trò mất tích, yêu cầu tiến hành điều tra.....”

Dịch Giản nhú mày, gần đây, Nhật Bản đóng quân thỏa thích diễn tập quân sự, chuyện này cũng không phải điều gì đáng ngạc nhiên, chính là lúc này đây, chưa báo cho quân đội Trung Quốc biết, tự tiện diễn tập, thực sự có chút quá đáng..... Hiện tại báo mất người, tiến hành điều tra, cho thấy ý tứ cũng vô cùng rõ ràng.

Ánh mắt Dịch Giản hơi lóe lóe, nói “Sau đó?”

“Sau đó, Nhật Bản hướng về phía quân phòng thủ Trung Quốc thỏa thích tiến công..... Quân phòng thủ Trung Quốc đánh trả, hiện tại vùng Bắc Bình, đã hỗn chiến một mảnh, hơn nữa, thoát nhìn vào tình thế này, sợ là Bắc Bình cùng Thiên Tân khó thủ.....”

Dịch Giản không lên tiếng.

Vốn là thời kỳ loạn thế, chiến loạn lan tràn, trong nước đã sắp sửa loạn thành một đoàn, mọi người đều tranh quyền, hiện tại Nhật Bản còn xâm lấn, sợ là lại một trận chiến sắp sửa bắt đầu.

“Thiếu tướng, nhận được tin tức, toàn bộ các đơn vị đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu..... Chỉ là..... Trác gia làm sao bây giờ? Vốn định dời đến Thiên Tân, hiện tại nơi đó đã loạn thành một đoàn, có phải hay không..... nên suy xét?” Từ Ngang nhắc nhở.

Dịch Giản gật đầu:“Uhm, dời đến vùng Tứ Xuyên đi, nơi đó núi rừng nhiều, quân địch không dễ tấn công, lại an toàn..... Mặt khác, trận chiến tranh này, e là quân Nhật đã chủ mưu từ lâu, nếu một khi bùng nổ, là toàn các hướng bùng nổ, nghĩ cách, đem nữ quyền đều dời đến Tây bộ.....”

Lúc Dịch Giản nói tới đây, hướng về phòng trong nhìn, dừng lại một hồi, tiếp theo còn nói thêm:“Trong thời gian ngắn nhất, nhanh chóng sắp xếp cho Chung Tình xuất ngoại..... Nói bọn người Bạc Địch đã muốn rời đi, đưa cô ấy theo chân bọn họ.....”

“Vậy Thiếu tướng ngài thì sao?” Từ Ngang nhìn Dịch Giản, anh vẫn rất hiểu đạo lý, chí hướng của Thiếu tướng, cũng không vào lúc này.....

Dịch Giản mím môi, lúc này, có lẽ anh bỏ trách nhiệm rời đi, sợ là bị người trong thiên hạ nhạo báng, chỉ là, bản thân anh chí hướng không ở đây, nắm lấy quyền hành này, cũng bất quá là vì có thể giúp cô hoàn thành ước muốn của cô, có thể đem cô giữ lại bên cạnh mình.....

Từ Ngang nhìn Dịch Giản không nói gì, lúc này mới yên lặng bổ sung nói:“Thiếu tướng, không bằng ngài cũng cùng Thiếu tướng phu nhân đi thôi, nơi này đã có tôi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 889: Thiếu Tướng Tính Kế [3]

Từ Ngang nhìn Dịch Giản không nói gì, lúc này mới yên lặng bổ sung nói: “Thiếu tướng, không bằng ngài cũng cùng Thiếu tướng phu nhân đi thôi, nơi này đã có tôi.....”

Dịch Giản cuối cùng, không gật đầu, cũng không lắc đầu, chỉ là nhìn Từ Ngang, ánh mắt có chút nghiêm túc nói: “Việc này, tạm thời đừng cho cô ấy biết, khiêm tốn mà xử lý, sợ là chiến tranh bùng nổ, trước hết bị để mắt đến là ta..... Nhất định phải phái người, bảo vệ tốt cho cô ấy..... Ta sẽ nghĩ biện pháp, dời đi tầm mắt của quân Nhật, để bọn họ đem lực chú ý chuyển dời vào người khác, phòng chừng thời gian không nhiều lắm, nhưng chỉ cần an bài hợp lý mà thích đáng, cũng đủ đem cô ấy ra khỏi khu vực chiến loạn này.....”

Từ Ngang gật đầu, cẩn thận ghi nhớ, xoay người liền rời đi, một tay an bài.

Lúc Dịch Giản quay về, sớm đã không có tâm trạng nào cùng Chung Tình ngắm nhìn phong cảnh đẹp, nhìn ánh mắt của cô, anh đã cố hết sức muốn biểu hiện sự ấm áp, nhưng Chung Tình vẫn là nhạy cảm cảm giác được đã xảy ra sự tình gì đó.

Dịch Giản nắm tay Chung Tình, xuống lầu, lên xe, yên lặng không tiếng động rời đi.

Đưa Chung Tình trở lại Cố Viên của Dịch gia, anh liền lại vội vàng rời đi.

=====

Bắt đầu từ ngày đó, Thiếu tướng cũng càng ngày càng bận rộn hơn rồi.

Vừa lúc là tháng Bảy.

Một năm này, là một năm bi kịch nhất trong thời đại này, cũng là khó quên nhất với toàn Trung Quốc.

Mùa hạ, vốn nóng nực đến mức khiến cho đáy lòng người ta phải phiền não, nhưng mà, chiến tranh vô tình tàn khốc, lại bùng nổ.

Ba tỉnh miền Đông bắc, Thiên Tân, đã bắt đầu hỏa chiến mấy ngày liền.

Thành phố X khoảng cách hơi xa, tạm thời an toàn một mảnh, nhưng nhìn tình thế, Trung Quốc liên tục bại chiến, sợ là rất nhanh, cũng sẽ đánh vào thành phố X.

Thành phố X vẫn như trước là một mảnh đèn thành thị say đắm.

Hào môn quý tộc vẫn hưởng thụ cuộc sống an nhàn như vậy.

Mọi người nghe thấy tin phương bắc đã xảy ra hỏa chiến mấy ngày liền, nhưng là thời điểm đó, bốn phương tám hướng, thường xuyên chiến loạn, lại cũng không để ý nhiều nữa.

Tất nhiên là..... Căn bản không có nghĩ đến, chiến tranh lúc này đây, cũng là một hồi đạo kiếp làm thay đổi lịch sử Trung Quốc!

[Sự kiện Từ Ngang hướng về phía Thiếu tướng nói như vậy, đó là biến cố “Thất thất lô câu kiều” nổi tiếng nhất trong lịch sử cận đại Trung Quốc,

chúng ta là tiểu thuyết ngôn tình, cho nên chiến tranh tàn nhẫn, sẽ không ảnh hưởng đến mọi người, chỉ là bối cảnh, cho nên mọi người yên tâm đọc, không cần lo lắng nhé!]

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 890: Thiếu Tướng Tính Kế [4]

Tất nhiên là..... Căn bản không có nghĩ đến, chiến tranh lúc này đây, cũng là một hồi đạo kiếp làm thay đổi lịch sử Trung Quốc!

Chớp mắt, đã đến sinh nhật Thiếu tướng.

Bởi vì thời điểm sinh nhật trước của Đại phu nhân, an bài chuyện xảy ra, khiến cho Thiếu tướng cùng Hà An Viện thiếu chút nữa tạo thành sai lầm to lớn, trong lòng Thiếu tướng có chút tức giận, thế cho nên Đại phu nhân sắp xếp Tử Uyển nhiều lần đến tìm Thiếu tướng, Thiếu tướng đều là lãnh đạm cự tuyệt.

Đại phu nhân dù sao cũng là chị dâu cả của Thiếu tướng, để bà cúi đầu nhận sai, cũng là chuyện không thể nào.

Tất nhiên là, quan hệ giữa Thiếu tướng cùng Đại phu nhân liền như vậy càng trở ngại.

Rất nhiều lần, Chung Tình nhìn thấy Đại phu nhân cùng Thiếu tướng đối diện nhau, Đại phu nhân nét mặt như muốn nói gì đó lại thôi, mà Thiếu tướng lại xa cách mà đạm mạc gật đầu, nhìn thoáng qua.

Chung Tình thấy như vậy, kỳ thật đáy lòng cũng khổ sở, cô biết Thiếu tướng kính trọng anh trai mình, cùng Đại phu nhân nháo thành như vậy, trong lòng anh, ít nhiều cũng có chút không đành lòng.

Cô từ trong miệng Thiếu tướng cũng biết được đêm hôm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sau khi nghe qua, tất nhiên là trong lòng có chút run sợ, cũng may Thiếu tướng nhìn được, không gây ra sai lầm lớn, nếu không cô cảm thấy thế giới của mình, có lẽ đều sụp đổ.

Lúc Chung Tình tính toán, hù dọa Hà An Viện cùng Tiểu Vân cũng không sai biệt lắm, là lúc nên công bố đáp án, tất nhiên là cô lựa chọn ngày sinh nhật của Thiếu tướng, chỉ cần công bố đáp án, Đại phu nhân biết hết mọi việc, sẽ gặp Thiếu tướng chịu thua nhận sai, Thiếu tướng tất nhiên là sẽ nhận, như vậy vừa hay, mối quan hệ của Đại phu nhân cùng Thiếu tướng, nhất định lại có thể trở về như trước.....

Bởi vì là sinh nhật Thiếu tướng, Chung Tình tất nhiên là vẫn ở Dịch gia phối hợp một phen.

Thiếu tướng nhìn Chung Tình bận rộn như vậy chuẩn bị cho mình, đáy lòng cũng nhớ đến, gần đây, sự tình phiền toái, có chút lạnh nhạt với cô, liền hạ quyết tâm nói với Chung Tình, tối nay nhất định sẽ trở về.

Đêm nay, Thiếu tướng đúng là vẫn còn có chút bận rộn, không thể vội vàng trở về.

Dịch gia từ trên xuống dưới, già trẻ lớn bé đều tụ cùng một chỗ, chờ chúc mừng sinh nhật Thiếu tướng.

Chung Tình tâm trạng buồn chán ngồi tại chỗ, kỳ thật cô biết gần nhất Bắc Bình có loạn chiến, anh rất bận rộn, nhưng anh đồng ý với cô rồi, tối nay nhất định sẽ trở về, cô chỉ biết anh khẳng định sẽ trở về.....

Chung Tình hạ ánh mắt, yên lặng đếm thời gian.

Mọi người đều rất kiên nhẫn chờ Thiếu tướng, thậm chí đều mang theo vài phần hưng trí bưng bưng liếc mắt nhìn nhau trò chuyện tán gẫu.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 891: Thiếu Tướng Tính Kế [5]

Mọi người đều rất kiên nhẫn chờ Thiếu tướng, thậm chí đều mang theo vài phần hưng trí bưng bưng liếc mắt nhìn nhau trò chuyện tán gẫu.

“Chung Tình..... Thiếu tướng có nói, khi nào trở về hay không?”

“Đúng vậy, bây giờ đã khuya rồi, đêm nay sinh nhật, cho dù là bận rộn thế nào, cũng phải về nhà chứ.”

Chung Tình cười cười, trả lời: “Uhm, anh ấy nói sẽ trở về, chẳng qua hình như phương bắc đang loạn chiến, công việc rất nhiều.”

“Nghĩ cũng đúng, tôi hôm nay trên đường, cũng nghe nói, phương bắc đánh giặc, so với đợt trước đánh còn lợi hại hơn, nói rất có thể sẽ đánh tới nơi này của chúng ta a.....”

“Hắn là không thể nào, nếu nơi này thật sự sẽ loạn chiến, Thiếu tướng khẳng định sẽ trước tiên phân phó chúng ta rời đi, hiện tại đều không có động tĩnh gì, e là cũng không có chuyện gì lớn.”

“Quản việc của bọn họ làm gì, chúng ta là phụ nữ, cũng không có tác dụng gì, huống chi, nhiều năm như vậy, lúc đó chẳng phải mỗi ngày đều đánh giặc sao? Đều là bọn họ tranh quyền đoạt thế, cùng chúng ta có quan hệ gì đâu?”

“Đúng là vậy, chúng ta chỉ cần người một nhà bình an cùng một chỗ thì tốt lắm rồi.”

“Nhưng mà, có người đã muốn rời đi, ai, thật đúng là quên một việc..... Chung Tình cô biết không? Trác gia nghe nói đã dời đến Tứ Xuyên rồi, cách nơi này xa đến mức Tôn Ngộ Không muốn đi qua cũng phải té ngã, hơn nữa Trác gia không phải là làm ăn đều ở Bắc Bình cùng Thiên Tân sao? Bọn họ cho dù dời cũng phải đến đó, như thế nào đột nhiên dời về Tứ Xuyên?”

“Cô làm sao mà biết được?” Chung Tình nguyên bản đối những lời này, cũng không cảm thấy quá hứng thú, hiện tại nghe có người hỏi việc này, cô lại đột nhiên ngồi thẳng người, tỉ mỉ nghe, Trác gia dời đi? Cô như thế nào một chút tin tức cũng không nghe được nhỉ? Chị Hai cùng Trác Nhiên đều rời đi sao? Bọn họ đi, vì sao không có nói cho cô biết?

Đáy lòng Chung Tình, bất ổn nhảy lên, dù sao vẫn cảm thấy dường như có chuyện gì đó mình không biết đã xảy ra.

“Tôi hôm nay trên đường, vừa mới nhìn thấy người hầu Trác gia nói xong, nói cuối tuần phải dời đi..... Cụ thể như thế nào, tôi cũng không biết..... Tôi chỉ là tò mò thuận miệng hỏi cô một chút, tôi nghĩ cô cùng thiếu phu nhân Trác gia quan hệ thân thiết như vậy, hẳn là sẽ biết, thật không ngờ, cô cũng không biết.....”

Chung Tình không lên tiếng, sắc mặt trắng một mảnh, như thế nào đang êm đẹp, lại muốn dời đi?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 892: Thiếu Tướng Tính Kế [6]

Chung Tình không lên tiếng, sắc mặt trắng một mảnh, như thế nào đang êm đẹp, lại muốn dời đi?-----

Hơn nữa, đại nghiệp của Trác gia, ở thành phố X được xem như nhà giàu có, cứ như vậy chuyển đến một nơi lạ nước lạ cái, chắc chắn, là hồ đồ, cũng ít thấy vô cùng.

Đang vào thời điểm đáy lòng Chung Tình miên man suy nghĩ, đột nhiên ngoài cửa truyền đến một trận thê lương tiếng thét chói tai, mọi người đều ngừng đề tài, nghiêng đầu, hướng về ngoài cửa nhìn lại.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Ai vậy a, kêu giống như gặp ma vậy, không lớn không nhỏ, trong thời khắc đáng vui mừng này, lại tăng thêm mố khí cho Thiếu tướng!”

“Chính là, nhìn xem là ai, kéo cô ta đứng dậy!”

Thiếu tướng ở Dịch gia, vốn là trụ cột.

Không có anh, Dịch gia sẽ sụp đổ.

Cho nên, vào sinh nhật anh, phải đặc biệt chú ý.

Cũng không biết là chỉ thị của vị phu nhân nào, chỉ nhìn thấy đã có tiểu nha hoàn hấp tấp tiêu sái đi ra ngoài, một hồi liền mang theo khuôn mặt

đắm nước mắt, thất kinh tiến vào, mọi người tập trung nhìn vào, cũng là cảm thấy nha hoàn này nhìn thực quen mắt, không phải ai khác, mà là người hầu của Hà An Viện, Tiểu Vân.

Tiểu Vân lạnh run, quỳ trên mặt đất, không biết phải làm sao, miệng thì thào nói: “Ma, cậu ấy lại tới nữa, lại tới nữa..... Tiểu thư, tôi lại thấy, cậu ấy đến muốn lấy mạng tôi..... Tiểu thư.....” Tiểu Vân vừa nói, vừa hướng về phía Hà An Viện đi qua.

Thật sự đáng sợ.

Tiểu thiếu gia lại xuất hiện.

Cả người là máu, còn muốn bóp chết cô.

Cô thời gian này, mỗi ngày gặp phải ma, sớm đã vượt quá khả năng chịu đựng, lúc này đây, cũng là thật sự tan nát rồi.

Khóc suốt mướt, không ra dáng vẻ gì.

“Nói hồ đồ cái gì vậy, ma? Làm sao có ma? Cô nha hoàn này lá gan thật đúng là lớn, vào sinh nhật Thiếu tướng, lại gây ra nhiễu loạn lớn như vậy! Hà tiểu thư, cô xem bây giờ phải làm thế nào đây?”

Dù sao cũng là nha hoàn của Hà An Viện, tất nhiên là phải giao cho cô xử lý.

Sắc mặt Hà An Viện cũng không tốt, lúc này, chính cô cũng không biết có phải hay không thật sự có ma, vốn là lúc trước nghĩ tới, có lẽ đều là gạt người, nhưng liên tiếp phát sinh những chuyện như vậy, cô đều cảm thấy chính mình không thể không tin.

Tiểu Vân thật sự điên mất rồi, quỳ gối nơi đó, vẫn khóc, vừa khóc vừa nói: “Thật sự có ma..... Tôi sợ..... Tôi thật sự rất sợ, tôi nhìn thấy tiểu

thiếu gia tới tìm tôi.....”---

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 893: Thiếu Tướng Tính Kế [7]

Tiểu Vân thật sự điên mất rồi, quỳ gối nơi đó, vẫn khóc, vừa khóc vừa nói: “Thật sự có ma..... Tôi sợ..... Tôi thật sự rất sợ, tôi nhìn thấy tiểu thiếu gia tới tìm tôi.....”---

Tiểu Vân nói như vậy, nhưng thật ra đem toàn bộ nữ quyến trong nhà dọa họ nhảy dựng lên, gần đây, đều đồn đại chuyện ma quái ở Dịch gia, hồn ma tiểu thiếu gia đã trở lại, hiện tại nhìn Tiểu Vân bị dọa thành như vậy, nhóm người nhát gan đều run sợ ôm lấy nhau.

“Tôi thật sự thấy được..... Cậu ấy đã trở lại, cậu ấy trở lại lấy mạng tôi, nhưng mà..... Cậu ấy không phải tôi hại chết, mà là tiểu thư hại chết, tiểu thư dẫn tôi đi kê đơn..... Tiểu thiếu gia, thật sự không phải do tôi hại chết..... Tiểu thiếu gia, thật sự không phải..... Tôi chỉ là dựa theo lời dẫn của tiểu thư đi làm.....”

Tiểu Vân thì thảo nói, kể lể, thanh âm lại lớn dần, cô giống như là sợ chết, không quan tâm, thậm chí thần trí, đều có chút không rõ ràng.

Sắc mặt Hà An Viện lập tức trở nên khó coi, cô trừng mắt nhìn Tiểu Vân, thiên ngôn vạn ngữ muốn trách cứ, cũng không thể nói ra khỏi miệng.

Nha đầu chết tiệt kia, như thế nào lại có thể ở trước mặt nhiều người, nói ra những lời như vậy?!

Người trong phòng, đều hai mặt nhìn nhau.

Tiểu Vân trong lời nói có cất giấu tin tức như thế nào, mọi người há có thể không biết sao?

Chẳng lẽ, năm đó, tiểu thiếu gia chết, cũng là bởi vì Hà An Viện sao?

Sắc mặt Đại phu nhân, cũng dần không tốt đứng lên, bà vẫn luôn muốn biết nguyên nhân tiểu thiếu gia chết, tra xét rất nhiều, đều không có nửa điểm manh mối, hiện tại Tiểu Vân đột nhiên gian nói tiểu thiếu gia tìm đến cô muốn lấy mạng..... Tất nhiên là bị sợ hãi, nói ra những lời tởm lòng.

Đại phu nhân từ trên ghế đột nhiên đứng lên, nhìn Tiểu Vân quỳ trên mặt đất, toàn thân run run, thiếu chút nữa đứng thẳng không được, vẻ mặt Từ Uyển cũng từng đột phức tạp, bà vươn tay, vội vàng giúp đỡ Đại phu nhân, nhìn ánh mắt Tiểu Vân, đều là không thể tin được.

Điều này sao có thể?

Chẳng lẽ, thật sự là Hà An Viện tiểu thư hại chết tiểu thiếu gia sao?

Hà An Viện tiểu thư cho tới nay lại là cháu gái mà Đại phu nhân yêu thương nhất..... Cô vì cái gì mà làm như vậy? Cô như thế nào có thể nhẫn tâm như vậy?

Người phía dưới, đã bắt đầu rối loạn, bọn họ đều là không thể nào tin nổi.

“Điều này sao có thể? Đại phu nhân vẫn đều đem Hà tiểu thư xem như con gái bảo bối, hiện tại con mình cứ nhiên bị cô ta hại chết?”

Chương 896:Thiếu tướng tính kế [8]

“Điều này sao có thể? Đại phu nhân vẫn đều đem Hà tiểu thư xem như con gái bảo bối, hiện tại con mình cứ nhiên bị cô ta hại chết?”

“Đúng a, rất khó tin..... Thật hay giả a.....”

“Ai biết a.....”

.....

Chung Tình ngồi tại chỗ, vẫn cực kỳ điềm tĩnh.

Cô chờ tới thời điểm này, đợi thật lâu, nếu có biện pháp nào tốt hơn, cô cũng tuyệt đối sẽ không cho phép mình dùng biện pháp như vậy, chỉ là không may không có chứng cứ có thể chứng minh cô ta là hung thủ giết người, lúc trước chính mình vốn tưởng rằng có thể uy hiếp Ngụy Phong, ai ngờ bị Thiếu tướng đánh thành như vậy, biện pháp kia đành phải xóa bỏ.

Đại phu nhân chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, dưới sự nâng đỡ của Tử Uyển, từng bước một tiêu sái đến trước mặt Tiểu Vân, nhìn xuống, từng chữ một hỏi: “Người nói cái gì? Người nói tiểu thiếu gia..... Là ai hại chết?”

Tiểu Vân ngẩng đầu, nhìn thấy Đại phu nhân, cảm thấy đáng vẻ bà cùng tiểu thiếu gia có vài phần tương tự, gương mặt trước mắt, lập tức liền thành gương mặt tiểu thiếu gia máu chảy đầm đìa, cô sợ tới mức hét lên một tiếng, ôm đầu, thê lương nói: “Không phải tôi, tôi chỉ là nghe theo lời tiểu thư đi hạ độc, tôi không phải muốn hại cậu, tôi muốn làm hại Chung Tình, là Chung Tình..... Đúng, là cậu muốn ăn thức ăn có độc kia..... Tiểu thư nói, chỉ cần lúc cậu ức hiếp Chung Tình, cô ta đã chết, mọi người liền cảm thấy cậu là người giết chết cô ta, không liên quan tới tiểu thư, đều là tiểu thư sai tôi làm như vậy, đừng trách tôi, thật sự đừng trách tôi.....”

Lời Tiểu Vân nói, không khác gì sấm sét giữa trời quang, lập tức nện một cú trên người Đại phu nhân.

Tuy rằng mới vừa rồi những lời của cô không đầu không đuôi, nhưng cũng đủ để cho Đại phu nhân biết rõ cuộc là chuyện gì xảy ra.

Hiện tại, trải qua một hồi thú nhận của Tiểu Vân như vậy, nhất thời Đại phu nhân cảm thấy toàn thân đều bủn rủn.

Chính bà vẫn yêu thương coi cô như con gái ruột, cư nhiên cô đối với bà làm ra chuyện tàn khốc như vậy!

Thiệt thòi cho cô, bà vẫn thay cô nghĩ làm thế nào chiếm được Thiếu tướng!

Thì ra, bà nuôi dưỡng, lại là một con sói!

Bà quay đầu, nhìn Hà An Viện, đáy mắt hơi rưng rưng: “Tiểu Viện..... Cô ta nói đều là thật vậy chẳng?”

Sắc mặt Hà An Viện rất khó nhìn, đứng lên, không lên tiếng.

Mím môi, nhìn Chung Tình phía sau lưng Đại phu nhân.

Là cô ta sắp xếp.....

Khóe miệng cô, hiện lên một chút cười lạnh, cô sớm nên nghĩ đến, cô ta cư nhiên sẽ không cho cô dễ chịu, như vậy, cô cũng sẽ không cho cô ta dễ chịu!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 894: Thiếu Tướng Tính Kế [8]

“Điều này sao có thể? Đại phu nhân vẫn đều đem Hà tiểu thư xem như con gái bảo bồi, hiện tại con mình cứ nhiên bị cô ta hại chết?”

“Đúng a, rất khó tin..... Thật hay giả a.....”

“Ai biết a.....”

.....

Chung Tình ngồi tại chỗ, vẫn cực kỳ điềm tĩnh.

Cô chờ tới thời điểm này, đợi thật lâu, nếu có biện pháp nào tốt hơn, cô cũng tuyệt đối sẽ không cho phép mình dùng biện pháp như vậy, chỉ là không may không có chứng cứ có thể chứng minh cô ta là hung thủ giết người, lúc trước chính mình vốn tưởng rằng có thể uy hiếp Ngụy Phong, ai ngờ bị Thiếu tướng đánh thành như vậy, biện pháp kia đành phải xóa bỏ.

Đại phu nhân chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, dưới sự nâng đỡ của Tử Uyển, từng bước một tiêu sái đến trước mặt Tiểu Vân, nhìn xuống, từng chữ một hỏi: “Người nói cái gì? Người nói tiểu thiếu gia..... Là ai hại chết?”

Tiểu Vân ngẩng đầu, nhìn thấy Đại phu nhân, cảm thấy đáng vẻ bà cùng tiểu thiếu gia có vài phần tương tự, gương mặt trước mắt, lập tức liền thành gương mặt tiểu thiếu gia máu chảy đầm đìa, cô sợ tới mức hét lên một

tiếng, ôm đầu, thê lương nói:“Không phải tôi, tôi chỉ là nghe theo lời tiểu thư đi hạ độc, tôi không phải muốn hại cậu, tôi muốn làm hại Chung Tình, là Chung Tình..... Đúng, là cậu muốn ăn thức ăn có độc kia..... Tiểu thư nói, chỉ cần lúc cậu ước hiếp Chung Tình, cô ta đã chết, mọi người liền cảm thấy cậu là người giết chết cô ta, không liên quan tới tiểu thư, đều là tiểu thư sai tôi làm như vậy, đừng trách tôi, thật sự đừng trách tôi.....”

Lời Tiểu Vân nói, không khác gì sấm sét giữa trời quang, lập tức nện một cú trên người Đại phu nhân.

Tuy rằng mới vừa rồi những lời của cô không đầu không đuôi, nhưng cũng đủ để cho Đại phu nhân biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Hiện tại, trải qua một hồi thú nhận của Tiểu Vân như vậy, nhất thời Đại phu nhân cảm thấy toàn thân đều bủn rủn.

Chính bà vẫn yêu thương coi cô như con gái ruột, cư nhiên cô đối với bà làm ra chuyện tàn khốc như vậy!

Thiệt thòi cho cô, bà vẫn thay cô nghĩ làm thế nào chiếm được Thiếu tướng!

Thì ra, bà nuôi dưỡng, lại là một con sói!

Bà quay đầu, nhìn Hà An Viện, đáy mắt hơi rưng rưng:“Tiểu Viện..... Cô ta nói đều là thật vậy chăng?”

Sắc mặt Hà An Viện rất khó nhìn, đứng lên, không lên tiếng.

Mím môi, nhìn Chung Tình phía sau lưng Đại phu nhân.

Là cô ta sắp xếp.....

Khóe miệng cô, hiện lên một chút cười lạnh, cô sớm nên nghĩ đến, cô ta cư nhiên sẽ không cho cô dễ chịu, như vậy, cô cũng sẽ không cho cô ta dễ

chịu!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 895: Thiếu Tướng Tính Kế [9]

Khóe miệng cô, hiện lên một chút cười lạnh, cô sớm nên nghĩ đến, cô ta cư nhiên sẽ không cho cô dễ chịu, như vậy, cô cũng sẽ không cho cô ta dễ chịu!

Cô muốn cho cô ta biết, hiện tại chị Hai cô ta ở đó, rốt cuộc có cuộc sống như thế nào!

Dù sao, cô lúc này đây, cũng là muốn chết!

Không sao cả, không sao cả!

Đại phu nhân nhìn nét mặt Hà An Viện, bà nuôi dưỡng từ nhỏ đến lớn, tất nhiên là hiểu được tính toán trong lòng cô, đáy lòng một mảnh lạnh, bà mất đi con của mình, hiện tại cháu gái mfinh lại đối xử với mình như vậy.....

“Tiểu Viện, con vì cái gì phải làm như vậy? Con nói cho ta biết!”

Đại phu nhân đẩy Tử Uyển ra, run run hướng về phía Hà An Viện từng chút một tới gần, Dịch gia này cho tới nay cao cao tại thượng, có quyền vị làm gia chủ mẫu, trong nháy mắt này, cả người như đột nhiên già đi, thế lương mà bi ai.

Có lẽ, bà tuy rằng vẫn đứng vị trí khiến cho người ta cực kỳ hâm mộ, trở thành quý phu nhân của thành phố X, để cho người khác ngưỡng mộ.

Nhưng, hiện tại, bà cũng là, người bi ai nhất, trong thành phố này. Tang tử, phản bội..... Chuyện nghiêm trọng như vậy, toàn bộ đều dồn hết lên người bà.

Có vị phu nhân cảm thấy đúng là quá mức tàn nhẫn, lắc đầu, không đành lòng nhìn, không đành lòng nghe.

Chung Tình ngồi tại chỗ, cũng là một trận hoảng hốt, cô nghĩ, bản thân mình, có phải hay không quá mức tàn nhẫn? Chỉ là muốn trừng phạt Hà An Viện, lại xem nhẹ, nếu công bố chân tướng, thương tổn lớn nhất, cũng là Đại phu nhân..... Chỉ là nếu không cho Đại phu nhân biết, Hà An Viện là hung thủ sát hại đứa con của bà, sợ là Đại phu nhân sẽ vẫn sủng ái Hà An Viện, đối Đại phu nhân như vậy, cũng là vô cùng tàn nhẫn!

“Bác.....Con không phải cố ý muốn hại chết tiểu thiếu gia..... Con cũng không biết sự tình vì cái gì sẽ biến thành như vậy..... Con muốn làm hại là Chung Tình, con không biết vì cái gì bị em trai ăn đồ ăn kia, sau đó chết.....”

Hà An Viện thử giải thích, lại cảm thấy vô lực.

Cô lạnh lùng cười cười, nhìn Chung Tình, mở miệng nói:“Cô vừa lòng rồi chứ..... Từ lúc cô đến Dịch gia, liền cùng tôi đấu đá..... Hiện tại tôi rốt cuộc chết ở trong tay cô, cô vừa lòng chưa?”

Chung Tình ngồi ở chỗ kia, biểu tình rất lãnh đạm, đấu sao?

Cô vẫn chưa từng nghĩ muốn cùng cô ta đấu, là cô ta buộc cô, bắt buộc phải đấu cùng cô ta.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 896: Thiếu Tướng Tính Kế [10]

Editor: May

Cô vẫn chưa từng nghĩ muốn cùng cô ta đấu, là cô ta buộc cô, bắt buộc dĩ phải đấu cùng cô ta.....

Chung Tình không có hé răng, Hà An Viện cảm giác chính mình sắp sụp đổ, mà Chung Tình cô ta lại có thể hưởng thụ hạnh phúc của thiếu tướng, còn có thể làm cho đại phu nhân thay đổi cách nhìn đối đãi với Hà An Viện cô, thậm chí, toàn bộ người nhà họ Dịch, hiện tại đều biết, năm đó cô là trong sạch, một người đi theo thiếu tướng, mà cô ta lại là người bị hại!

Một mưu kế của Chung Tình cô ta, mục đích, đạt tới, thật đúng là nhiều.....

Cô ở trong nháy mắt kia, không thể không thừa nhận, người phụ nữ Chung Tình, lục tiểu thư nhà họ Chung này, trí tuệ lanh lợi, cũng là danh bất hư truyền.

Có lẽ chỉ có khi bại trận, mới có thể hoảng thần rõ ràng, hóa ra, cho tới nay, đối thủ của mình, lại là cường đại như thế!

Hiện tại Hà An Viện xem như nghĩ thông suốt, sớm muộn gì cũng là chết, trước khi chết, lại cũng muốn nhìn thần thái cô vắn vẹo và hồng mắt đi tìm chết!

Cô chậm rãi đi về phía Chung Tình, miệng nói nhỏ: “Đúng vậy..... Đều là giống như Tiểu Vân nói vậy, tôi muốn làm hại là cô..... Cô và tiểu thiếu gia không có phát sinh gì hết, thiếu tướng là vì làm cho đại phu nhân không hại cô, mới nói trong bụng của cô có đứa nhỏ của tiểu thiếu gia, mà lúc ấy tôi chính là rất thiện lương, cho là cô gả cho tiểu thiếu gia sẽ không dây dưa không rõ với thiếu tướng nữa..... Nhưng tôi lại quên một chút, đó chính là..... thiếu tướng là một người như thế nào, thứ đã muốn, há có thể trơ mắt nhìn nó trở thành của người khác?”

“Sau lại, cô mang thai, đại phu nhân đối với cô rất tốt..... Sau đó nữa, cô sinh đứa nhỏ, thiếu tướng vẫn không trở về nhà họ Dịch, anh ấy lại có thể vì cô, đồng ý để cho đứa nhỏ của cô trở thành tiểu thiếu gia..... Nhưng tôi ghen tị nha, tôi cho là thiếu tướng sẽ rất tốt với tôi, ai ngờ anh ấy càng thêm không để ý tới tôi! Cô có biết tôi làm cái gì không?”

Hà An Viện nghĩ, chuyện cô hại chết đứa nhỏ của anh, cô ta khẳng định không biết, hiện tại cô sẽ làm cho cô ta hồng mắt!

Ai ngờ, Chung Tình lại thản nhiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn Hà An Viện cô, nói từng chữ một: “Cho nên, cô liền mượn dùng đám người của đại phu nhân, hại chết đứa nhỏ trong bụng tôi, có phải hay không?”

Chung Tình nói như vậy, vừa nói ra miệng, người cả phòng, lại đều kinh ngạc lên theo!

Đứa nhỏ của cô, rõ ràng là năm đó khó sanh mà chết?

Sao hiện tại, lại biến thành Hà An Viện hại chết?

Trong này, rốt cuộc che giấu bao nhiêu bí mật, mọi người đều không biết?

Ở trong đêm này, trong nháy mắt, liền công bố, thật đúng là làm cho trái tim mọi người có chút không chịu nổi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 897: Thiếu Tướng Tính Kế [11]

Ở trong đêm này, trong nháy mắt, liền công bố, thật đúng là làm cho trái tim mọi người có chút không chịu nổi!

Biểu tình của Hà An Viện, trong nháy mắt ngưng trệ, cô ta lại biết chuyện này?

Cô còn tưởng rằng cô ta không biết chứ!

Cô còn muốn nói ra, làm cho cô ta kích động, khổ sở, bị thương theo cô!

Hóa ra, cô ta biết!

Cảm xúc Chung Tình, có chút phập phồng theo, mang thai 10 tháng, là người, đáy lòng đều sẽ tồn tại tình cảm nồng đậm với đứa nhỏ kia, đều đã mười tháng, lập tức có thể gặp mặt, lại bị người cường ngạnh hại chết như vậy!

Có thể nào không khó chịu?

Có thể nào không tức giận?

“Bản thân tôi tính toán, lúc đó thiếu tướng, đã muốn thả tôi đi, cô có biết không, nếu tôi không biết bí mật kia, có lẽ tôi liền thật sự rời đi, mà hiện tại, người phụ nữ bên người thiếu tướng, có lẽ chính là cô, e rằng đây là vận mệnh đi, thiếu tướng không thuộc về cô, thiếu tướng là thuộc về tôi, cho nên, lão thiên gia để cho tôi biết chuyện kia, cho nên, tôi mới có thể lưu

lại..... Đứa bé của tôi, bị cô hại chết, sao tôi có thể rời đi? Tôi vốn không phải thiện nam tín nữ gì, tôi vẫn luôn không muốn tranh đấu với cô, ngày tôi trôi qua ở nhà họ Chung thật rất mệt mỏi, tôi nghĩ muốn an an ổn ổn trôi qua cuộc sống thản nhiên, nhưng là cô buộc tôi, không thể không làm như vậy! Cho nên, sau này tôi mới nghĩ hết biện pháp muốn đi chinh cô sụp đổ!”

“Cho nên, cô mới nhắm vào cậu tôi, có phải hay không?”

“Cô cảm thấy cậu cô không nên chết ư? Anh ta cũng là hung thủ hại chết đứa nhỏ của tôi, sao tôi có thể không khiến cho anh ta chết được?!” Chung Tình hỏi lại từng chữ một!

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người theo.

Hà An Viện liên tục gật đầu: “Đúng đúng đúng, anh ta đáng chết, tôi cũng nên chết, chúng tôi đều đáng chết..... Chỉ là, cô cái gì cũng biết, cô cảm thấy hiện tại đáy lòng cô thật sự cao hứng sao? Tôi đây, đến nói cho cô một chuyện, chuyện mà cô hoàn toàn không biết.....”

Biểu tình Chung Tình hơi lóe lóe, cô thản nhiên trả lời: “Tôi không muốn biết..... không quan hệ với cô.....”

Cô chính là muốn báo thù cho đứa nhỏ của mình, những chuyện khác, cô đều không có tâm tình gì để quan tâm.

“Phải không? Cô không muốn biết sao? Nhưng mà, chuyện kia, lại có liên quan với cô đấy..... Ha ha.....”

Cô ta thật đúng là bình tĩnh sao, nếu để cho cô nói ra chuyện Trác Nhiên và Chung Hân, còn có chuyện dây dưa với con hát đó, cô ngược lại muốn nhìn, Chung Tình cô ta, có phải còn có thể bình thản như nước như vậy nữa không!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 898: Thiếu Tướng Tính Kế [12]

Editor: May

Cô ta thật đúng là bình tĩnh sao, nếu để cho cô nói ra chuyện Trác Nhiên và Chung Hân, còn có chuyện dây dưa với con hát đó, cô ngược lại muốn nhìn, Chung Tình cô ta, có phải còn có thể bình thản như nước như vậy nữa không!

Chung Tình đặc biệt chú ý Hà An Viện một lát, cô cũng không phải một kẻ ngu, cô biết chính cô cũng không phải một thần tiên, nếu nghe được tin tức gì đó, tâm cô sẽ không thoải mái Vậy thì, cô thà rằng lựa chọn không nghe.

Cô nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy chuyện Hà An Viện, có thể nói với cô, mục đích đạt được, đơn giản chính là chọc phá quan hệ giữa cô và thiếu tướng.

Cô biết..... Một đời một thế này, tìm kiếm một người có thể yêu, thực không dễ dàng, cố tình người bạn có thể yêu, cũng yêu bạn càng không dễ dàng.

Không dễ dàng như vậy, là không chịu được bất kỳ tàn phá nào.

Trên thế giới này, thứ càng để ý, càng dễ dàng bị thương tổn .

Cho nên, Chung Tình liền lắc lắc đầu, xoay người, nói với đại phu nhân: “Đại phu nhân, hiện tại tất cả chân tướng chuyện tình đều đã rõ ràng, Hà tiểu thư là người của bà, vẫn là phải giao cho bà xử trí..... Tôi chỉ muốn, mệnh đứa nhỏ của tôi, cũng không thể vô duyên vô cớ mất đi như vậy, huống chi, lúc trước sở dĩ tôi không kính trọng Ngụy tiên sinh, cũng là bởi vì đứa bé của tôi, Ngụy tiên sinh cho Hà tiểu thư thuốc, khiến cho Hà tiểu thư làm thành tinh dầu, đưa cho các di thái thái (vợ bé), di thái thái kia một ngày đều phụng bồi tôi, cho nên đứa bé của tôi, tất nhiên là lúc đó liền xảy ra chuyện, tự nhiên đến sau đó, liền khó sanh như đã nói.”

“Hóa ra lại là như vậy ? Tôi đã nói, lúc đó, vì sao Hà tiểu thư vô duyên vô cớ tặng đồ cho chúng ta chứ? Đưa tới còn là hương liệu đặc biệt gửi tới từ nước Pháp, cực kỳ trân quý.....”

“Tôi còn rất thích thú, mỗi ngày phun ở trên người, hiện tại tôi vẫn còn giữ một ít đấy..... Còn luyện tiết dùng, trở về nên lập tức ném vật kia đi, nếu không cẩn thận dùng, có lẽ sẽ hại đứa nhỏ của người khác nữa!”

“Thật không ngờ, bình thường mấy người chúng ta đều rất mạnh miệng, nháo đến nháo đi, ép buộc đến ép buộc đi, đến cuối cùng, cũng là trở thành công cụ giết người của người khác”

“Đều là chúng ta không có chú ý..... Bất quá nói đi phải nói lại, ai có thể nghĩ đến nước hoa kia có độc chứ? Mọi người đều chỉ là cảm thấy dùng rất tốt thôi.”

“Chuyện này, thiếu tướng có biết không? Nếu thiếu tướng biết, sợ là Hà tiểu thư, hiện tại cũng không khả năng đứng ở chỗ này!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 899: Thiếu Tướng Tính Kế [13]

Editor: May

“Chuyện này, thiếu tướng có biết không? Nếu thiếu tướng biết, sợ là Hà tiểu thư, hiện tại cũng không khả năng đứng ở chỗ này!”

.....

“Đại phu nhân, chuyện này, ngài vẫn là cho một cái kết quả đi, tuy rằng Hà tiểu thư không phải cố ý hại chết tiểu thiếu gia, nhưng cô ta vẫn là tồn tại tâm hại người, chung quy là đánh bậy đánh bạ giết chết tiểu thiếu gia..... Bây giờ còn có đứa nhỏ của thiếu tướng cũng bị cô ta hại chết, nam đinh nhà họ Dịch chúng ta vốn đã rất thưa thớt, hai bé trai đều là bị cô ta hại chết như vậy, thực không thể dễ dàng tha thứ!”

Tứ di thái thái ngược lại rất sáng khoái, gọn gàng dứt khoát ném vấn đề cho đại phu nhân, bà ta nghĩ, hiện tại đáy lòng đại phu nhân tất nhiên là hận Hà An Viện nghiến răng.

Bình thường, mấy di thái thái đều là ai nói ra một câu, những người khác đều có thể phản bác mười câu, mỗi người đều không thua kém, nhưng hôm nay, nghe được tứ di thái thái nói ra lời nói như vậy, ngược lại từng bước từng bước đều phụ họa, rồi rít nói đúng.

Bình thường Hà An Viện làm mưa làm gió, cũng không để nhóm di thái thái vào mắt, mọi người vốn rất không thích, ngại vì đại phu nhân nên kính

trọng cô ta vài phần, hiện tại cô ta rơi vào kết cục như thế, ngược lại không có ai đồng tình cho cô ta.Đương nhiên, không ai bỏ đá xuống giếng cô ta, kỳ thật đã muốn thuộc loại vận khí tốt của cô ta!

Đại phu nhân gật gật đầu, lúc này đã muốn hơi phục hồi tinh thần lại một chút, nhìn Chung Tình, một lúc rất lâu, mới thở dài một hơi, lâu như vậy, cô gái chính mình vẫn trách cứ, lại là một người bị hại, bà cũng không phải là người không hợp tình hợp lý, đã chết con, ít nhiều đáy lòng là có chút không được tự nhiên, hiện tại chân tướng rõ ràng, cũng hiểu được có chút ngượng ngùng, liền cười cười gượng ép với Chung Tình: “Thật không ngờ, chân tướng sự tình, lại có thể là như vậy, trước đây đều hiểu lầm cô.”

Chung Tình nghe đại phu nhân nói như thế, liền thuận miệng nói:“Thực xin lỗi, đại phu nhân, làm cho đáy lòng người chịu khổ sở, chỉ là có vài chuyện, người vẫn là biết được mới tốt, để tránh ảnh hưởng cảm tình của người và thiếu tướng..... Kỳ thật đáy lòng thiếu tướng, vẫn xem người như đại tẩu.”

Những lời nói êm ái này, thiếu tướng không thể nói ra, nhưng Chung Tình lại có thể nói ra, cho đại phu nhân một cái bậc thang, đại phu nhân sẽ gặp giải thích với thiếu tướng, bởi vậy, chuyện vẫn không thoải mái nơi đáy lòng thiếu tướng liền giải quyết hoàn mỹ đi!

Tâm Chung Tình, rốt cục trầm xuống theo.

Đại phu nhân gật gật đầu, tất nhiên là hiểu được ý tứ Chung Tình, quay đầu, liền muốn bảo người dẫn Hà An Viện đi xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 900: Thiếu Tướng Tính Kế [14]

Editor: May

Đại phu nhân gật gật đầu, tất nhiên là hiểu được ý tứ Chung Tình, quay đầu, liền muốn bảo người dẫn Hà An Viện đi xuống.

Hà An Viện nhìn thấy Chung Tình không có hứng thú muốn nói chuyện với mình chút nào, liền liều mạng hô ra: “Tôi nói cho cô biết, không phải cô muốn biết Trác.....”

“Đại phu nhân..... Thiếu tướng phu nhân..... Thiếu tướng đã trở lại.....”

Lời nói của Hà An Viện, còn chưa có nói xong, ngoài cửa liền truyền đến tiếng gọi âm ỉ của một nha hoàn, mọi người lập tức liền nhìn thấy thiếu tướng một thân quân trang mở bước chân, vội vàng tiêu sái tiến vào.

Chung Tình đứng lên, nhìn Dịch Giản, biểu tình mang theo một chút hơi chờ mong.

Lời nói của Hà An Viện, dừng lại ở một nửa, biểu tình thiếu tướng mang theo vài phần khẩn trương, mới vừa rồi nhận được tin tức, nhà họ Dịch đã muốn nháo thành một đoàn, anh thực rất không ngờ tối nay Chung Tình sẽ ra tay, anh nhanh chóng chạy trở về, sợ Hà An Viện đập nôi chìm thuyền, đều nói mọi chuyện cho Chung Tình biết!

Vậy hết thầy anh làm, thật đúng là kiếm củi ba năm thiêu một giờ!

Anh nhìn biểu tình Chung Tình, phát hiện cô cũng không có dấu hiệu bị thương muốn chết gì, ngược lại đáy mắt còn mang theo ý cười trong suốt, giống như đang chờ phản ứng của anh, anh thả tâm, trực tiếp tiêu sái đến bên người đại phu nhân, một đôi mắt, như tuyết như sương, trực tiếp nhìn chằm chằm Hà An Viện.

Hà An Viện bị ánh mắt như vậy nhìn có chút đáy lòng phát run, cũng không biết là xảy ra chuyện gì, một chữ cũng không nói ra được, chỉ có thể đứng ngốc lảng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích.

“Thiếu tướng, đã trở lại?” Đại phu nhân nhìn thiếu tướng, ngược lại liền mở miệng trước, biểu tình cũng có chút hơi giảm bớt theo.

Dịch Giản cứng ngắt gật gật đầu, có thể là bởi vì an bài như vậy của đại phu nhân, tức giận còn chưa có tiên tán!

Đại phu nhân ngược không phải là người quá sĩ diện, dám làm tự dám nhận sai, liền chống đỡ trước mặt mọi người, nói với thiếu tướng: “Trước đó, chuyện vào một đêm sinh nhật kia của chị, là chị không đúng, may là không có gây thành sai lớn, vẫn là hy vọng thiếu tướng đừng quá để ý.”

Đại phu nhân cũng đã giải thích, thiếu tướng cương lên cũng không phải là chuyện đúng, vẻ mặt của anh cũng hơi dịu đi một chút theo, Chung Tình đi tới bên người anh, nhéo cánh tay của anh, thấp giọng trách cứ nói: “Đại phu nhân cũng đã xin lỗi anh, anh còn cứng rắn như vậy làm cái gì?”

Dịch Giản nghiêng đầu, liền nhìn thấy ánh mắt thúc giục của Chung Tình, đáy lòng mềm nhũn, hóa ra cô làm những chuyện này, cũng là vì khiến cho chính mình cao hứng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 901: Thiếu Tướng Tính Kế [15]

Dịch Giản nghiêng đầu, liền nhìn thấy ánh mắt thúc giục của Chung Tình, đáy lòng mềm nhũn, hóa ra cô làm những chuyện này, cũng là vì khiến cho chính mình cao hứng, nhất thời nghĩ, vợ như thế, chồng còn đòi hỏi gì hơn? Sau đó, liền gật gật đầu với đại phu nhân, thản nhiên nói: “Đã qua, liền cho qua đi.”

Đại phu nhân gật gật đầu, tâm nổi lên, cũng trầm xuống theo, quay đầu, nhìn Hà An Viện, nhất thời, cũng không biết nên xử phạt Hà An Viện như thế nào!

Không có cảm tình, là giả.

Không tức giận cô ta, cũng là giả!

Ngũ tạng lục phủ, đều quay cuồng cảm giác rất khó chịu.

Bà mang thai 10 tháng, dưỡng con hơn mười năm, nói chết liền vô duyên vô cớ chết đi, đáy lòng của bà, sao có thể không khó chịu?

Ánh mắt Dịch Giản nhìn Hà An Viện, hơi lóe lóe, đáy lòng lại nghĩ một chuyện khác, xử trí người phụ nữ này là khẳng định, nhưng hiện tại không phải lúc, nếu thật sự bức nóng nảy, lập tức chọc phá sự tình ra ngoài, vậy chẳng phải là phiền toái lớn, nhất thời liền mở miệng, thản nhiên nói: “Hôm nay..... Là sinh nhật tôi, trước giam giữ cô ta lại, tìm người trông coi, đừng thả ra.....”

“Đúng vậy, hôm nay là sinh nhật của thiếu tướng, những chuyện dơ bẩn này, xử lý sau đi, đừng quét hưng trí của thiếu tướng!”

“Đúng vậy, nghe thiếu tướng, trước giam giữ đã, chúng ta tạm thời không vội, không phải sao? Đều do chúng ta, rất hồ đồ, nháo bảo đại phu nhân nhanh chóng giải quyết, lại xem nhẹ những chuyện này.”

Đại phu nhân gật gật đầu, phất tay, liền bảo người dẫn Hà An Viện đi xuống.

Trước khi Hà An Viện đi, lại nhìn Dịch Giản, ánh mắt si ngốc ngây ngốc, cô nghĩ, có lẽ, đây là lần cuối cùng cô nhìn thấy anh đi..... Kỳ thật dung nhan của anh vẫn luôn quần quanh rõ ràng nơi đáy lòng cô.

Cô nhắm mắt lại, liền có thể miêu tả rõ ràng.

Không quan hệ, nếu cô chết, cô liền ở âm tào địa phủ chờ anh.....

Nếu còn có kiếp sau, như vậy, cô nhất định làm một cô gái rất tốt rất tốt, sau đó lựa chọn, một phương thức thật tốt đi yêu anh.....

Nếu có thể lựa chọn, cô nghĩ, cô cũng sẽ không hối hận đi..... Cô chính là không cam lòng mà thôi, cô cảm thấy chính mình vẫn trả giá, cũng vì hồi báo, đáy lòng không cam lòng..... Không cam lòng thôi.....

Hà An Viện không nói câu nào, có lẽ là quên mất nói, chỉ nhìn anh, lúc này ánh mắt của cô, lại là ánh mắt sạch sẽ, không có mang theo tính kế và oán hận gì, chỉ đơn thuần là một loại ánh mắt lưu luyến si mê.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 902: Thiếu Tướng Tính Kế [16]

Editor: May

Hà An Viện không nói câu nào, có lẽ là quên mất nói, chỉ nhìn anh, lúc này ánh mắt của cô, lại là ánh mắt sạch sẽ, không có mang theo tính kế và oán hận gì, chỉ đơn thuần là một loại ánh mắt lưu luyến si mê.

Trên thế giới này, tình yêu, vốn là thứ đả thương người nhất.

Yêu hận một ý niệm.

Có thể khiến cho người trở nên thiện lương, trở nên tinh mỹ, đồng thời, cũng có thể khiến cho người ta biến thành ma quỷ, biến thành kẻ điên.

Nếu là, người không yêu, sợ là cũng sẽ không có ghen tị, không có hận..... Liền giống như Chung Tình lúc trước, đối với chuyện gì cũng là thường thường thân nhiên, không sóng không gió.

Lúc Hà An Viện bị dẫn đi, chỉ có Chung Tình nhìn thấy ánh mắt của cô ta..... Một chút thâm mến tình thuần kia, ưu thương như vậy, chói mắt như vậy.

Cô nghiêng đầu, nhìn dung nhan tuyệt thế bên người, nghĩ, có phải anh cũng đã từng, dùng ánh mắt như vậy, nhìn chính mình một lần lại một lần không?

.....

Thiếu tướng trở về, khiến cho không khí sinh động lên một chút.

Một hồi biến cố mới vừa rồi kia, có người sợ hãi than, có người thốn thức, cũng may mọi người rất nhanh chóng liền hồi thần, đều bắt đầu chúc mừng thiếu tướng.

Thiếu tướng tất nhiên là nhất nhất tiếp nhận.

Mọi người ăn cơm, uống rượu, thời gian ngược lại trôi qua thật sự mau.

Thân mình Dịch Giản còn có chút mệt mỏi, chiến sự Bắc Bình, hôm nay đến tin tức, Thiên Tân đã thất thủ, khiến cho quân Nhật trong nháy mắt, thế công như chẻ tre, nói như vậy rất nhanh, sẽ đánh tới thành phố X.

Anh nhìn đám nữ quyến nhà họ Dịch đều là bộ dáng nụ cười vui mừng, có một trận hoảng hốt, hiện tại bọn họ trôi qua là ngày thái bình ca múa, nhưng ai biết, khi nào thì, phải đi tránh nạn lớn.

Nhưng cũng không có cách nào hạn được.

Muốn trách, chỉ có thể trách sinh ra ở trong loạn thế như vậy.

Dịch Giản nghiêng đầu, ôm lấy Chung Tình, chỉ cảm thấy mỗi một đoạn thời gian cùng một chỗ với cô, đều là đến rất không dễ dàng.

Có lẽ, chính là niên đại chiến loạn như vậy, cho nên phụ trợ cho tình yêu bọn họ, đặc biệt trân quý vô cùng.

Đến tận cùng thiếu tướng vẫn là chịu không nổi ồn ào, rất nhiều ngày, không có làm bạn với Chung Tình, cho nên, vào lúc tiệc nhà bắt đầu chưa bao lâu, liền đứng dậy, tìm cơ rời đi.

Mọi người đều mở miệng muốn giữ lại.

Dịch Giản liền nói đã lâu không có bồi Chung Tình, trôi qua thế giới của hai người, những người khác nghe lời nói như thế, ánh mắt ái..... muội lên từng chút, đại phu nhân lập tức nói để cho bọn họ rời đi đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 903: Thiếu Tướng Tính Kế [17]

Editor: May

Dịch Giản liền nói đã lâu không có bồi Chung Tình, trôi qua thế giới của hai người, những người khác nghe lời nói như thế, ánh mắt ái..... muội lên từng chút, đại phu nhân lập tức nói để cho bọn họ rời đi đi, những người khác cũng đều phụ họa, lá gan lớn, liền nói, nhanh chóng sinh hạ một bé trai mập mạp trắng trẻo, tăng thêm vui mừng cho mọi người!

Chung Tình đỏ mặt.

Dịch Giản lại là thoải mái tiếp nhận, nắm cả bả vai Chung Tình, rời đi ở dưới vui cười của mọi người.

Đi ra, Chung Tình liền vươn tay,捏 vòng eo của Dịch Giản, nói: “Anh nói bây bạ gì đó?”

Dịch Giản mỉm cười, nắm tay cô, thấp giọng nói: “Đi..... Chúng ta đi xem phim.....”

Chung Tình vừa nghe đến xem phim, mặt đều đỏ lên, cô chỉ đi qua rạp chiếu phim một lần, đó là anh mang đi, ở bên trong, còn làm chuyện như vậy, theo bản năng muốn cự tuyệt, Dịch Giản lại nhìn cô, nhẹ nhàng cười cười: “Chỉ xem phim..... Xem lại bộ phim lần trước một lần.....”

Lần xem phim đó, là lưu lại vì em.

Mà phim lần này, lại là thiết tình thực lòng để cho chúng ta hẹn hò một lần, im lặng xem phim một lần.

Là kỷ niệm tốt đẹp nhất.

Trong những thời gian tốt đẹp này, anh và em, sẽ làm những chuyện tình nhân bình thường đã làm.

Chung Tình gật đầu, tất nhiên là đáp ứng anh. Đến rạp chiếu phim, Chung Tình mới biết được, bên trong không có một bóng người.

Cô cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy Từ Ngang phái rất nhiều người, canh giữ ở cửa rạp chiếu phim, như là thế cục thực náo động.

Cô không hỏi, chỉ im lặng đi theo Dịch Giản xem phim.

Vẫn là hồn đoạn lam kiều.

Trong giới điện ảnh này, là tình yêu duy mỹ nhất.

Cũng là trong niên đại chiến loạn như vậy, suy diễn ra chuyện xưa tình yêu bi tráng.

Tình yêu như vậy, cao nhã thoát tục, nhưng cũng ai uyển động lòng người.

Chung Tình xem đến cuối cùng, lại thật sự rơi nước mắt xuống, chính là đáng tiếc, lại cũng tiếc nuối.

Roy và Mara cũng là nhất kiến chung tình, bọn họ nhanh chóng kết hôn, tình yêu cuồng nhiệt, yêu nóng bỏng không bị cản trở như thế, yêu đến quên mình như thế, đáy mắt của nhau, đều chỉ có sự tồn tại của nhau, thậm chí Mara không để ý sự nghiệp vũ đạo của mình, vì gặp Roy một mặt, bỏ lỡ diễn xuất.

Nhưng, chính là vẫn không như mong muốn..... Chiến loạn bay tán loạn, vẫn là tách người yêu nhau ra.

Chiến tranh cũng thay đổi vận mệnh của mỗi người.-----

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 904: Thiếu Tướng Tính Kế [18]

Editor: May

Chiến tranh cũng thay đổi vận mệnh của mỗi người.

Mara không có cách nào, sa đọa bên trong hồng trần, cô thiện lương, xinh đẹp, nhu nhược, vô tội, nhưng mà đối mặt với tình yêu của người đàn ông, vẫn cảm thấy chính mình thực dơ bẩn.

Đến cuối cùng, cuối cùng Mara vẫn là lựa chọn tự sát, kết thúc sinh mệnh tuổi trẻ của chính mình.....

Cô là một cô gái làm cho người ta không thể không yêu, không thể không thương tiếc..... Bởi vì một cuộc chiến tranh, đi lên tuyệt lộ.

Đến một màn cuối cùng, khi cô ấy từ nơi bọn họ gặp nhau, trên cầu Waterloo, rất bình tĩnh kết thúc sinh mệnh của chính mình, tâm Chung Tình, bị rung động thật sâu.

Vốn là một đoạn chuyện xưa tình yêu triền miên động lòng người, như thế, lại giống như [hoa trong gương, trăng trong nước], bi thương kết thúc.

Sau khi xem xong, Chung Tình ngồi ở chỗ kia, chậm chạp không động.

Dịch Giản cũng không có động.

Bộ phim này, lúc anh ở nước Anh đã xem qua một lần.

Chiến tranh, phá hủy tình yêu tốt đẹp như vậy.

Hồi lâu, qua hồi lâu, Dịch Giản mới quay đầu, nhẹ nhàng nắm tay cô, anh nhìn thấy sắc mặt của cô, rất tái nhợt, khóe mắt còn lộ ra nước mắt, anh vươn tay, nhẹ nhàng lau nước mắt của cô, nhẹ giọng nói: “Mara quá mức để ý ánh mắt thế tục, nếu cô ấy có thể vượt qua, sợ là cô ấy có thể nhận được hạnh phúc cô ấy muốn.”

“Nhưng, đối với một phụ nữ mà nói, nếu cô ấy yêu một người đàn ông, rơi vào hồng trần, sẽ cảm thấy chính mình không xứng với người đàn ông đó.” Chung Tình nhẹ nhàng nói, thương anh, liền cho anh toàn bộ.

Cũng giống như anh, yêu cô, cũng cho cô toàn bộ.

Dịch Giản gật gật đầu, vươn tay, ôm cô, trên mặt một mảnh bình tĩnh, không hề khác thường: “Cho dù sẽ phát sinh chuyện gì, hay là muốn phát sinh chuyện gì..... Chung Tình..... em đều phải nhớ rõ, tin anh..... Cũng đừng tự tiện làm quyết định gì, hai người chúng ta, hiện tại là cùng vinh nhục, sinh tử đều phải cùng một chỗ, cho nên..... Làm cái gì, em cũng không phải sợ, đều có anh cùng với em. Hiểu không?”

Hiểu không?

Em phải hiểu được.

Chiến loạn đáng sợ, cũng không quan trọng gì, sợ chính là em, tự tiện quyết định một chuyện..... Giống như là Mara, dễ dàng buông tha chính mình.

Chung Tình gật đầu, cô rất cục hiểu ra mục đích anh mang cô đến xem bộ phim này là gì, bên trong mơ hồ, đã có một loại cảm giác không thích hợp: “Thiếu tướng..... Chẳng lẽ, thiên hạ muốn đại loạn sao?”

Dịch Giản một phen ôm cô vào trong lòng, không có trả lời vấn đề của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 905: Thiếu Tướng Tính Kế [19]

Editor: May

Dịch Giản một phen ôm cô vào trong lòng, không có trả lời vấn đề của cô.

Đáy lòng Chung Tình, phát run bộc phát lợi hại, chiến tranh, ai không sợ, cho tới nay, cả ngày đều ở trong chiến hỏa, nhưng cũng không có như là hiện tại, làm cho cô rất khẩn trương.

Cô vẫn luôn cảm thấy, trong lời nói của thiếu tướng, là cất giấu chuyện.

Cô nắm chặt vạt áo Dịch Giản, ánh mắt nhìn Dịch Giản gắt gao, hỏi từng chữ một: “Có phải hay không? Thật sự xảy ra chuyện gì đó? Phương bắc đánh giặc đánh rất lợi hại? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Dịch Giản vươn tay, vỗ vỗ phía sau lưng của cô: “Có anh đây..... em sợ cái gì?”

Chung Tình ôm chặt thân thể của Dịch Giản, “Nhưng..... anh có thể gặp chuyện không may không?”

“Sẽ không.” Anh không chút do dự, trả lời kiên quyết.

Sẽ không.

Anh sẽ xảy ra chuyện gì?

Nếu cô không chết, anh làm sao dám chết?

Hiện tại Bạc Định ở nước ngoài đã muốn bắt đầu an bài hết thảy..... Đã muốn phát ra tin tức, nơi đó tuyệt đối an toàn, Nhật Bản lớn gan hơn nữa, cũng không dám khó xử người Tây Dương.

Cho nên, vào lúc chiến tranh còn chưa có chân chân chính chính buông xuống ở trên người bọn họ, có lẽ bọn họ đã muốn xa chạy cao bay rồi. Nghĩ đến đây, đáy lòng Dịch Giản hơi chua xót một chút, chính mình cuối cùng không phải làm người làm thiếu tướng tốt, không vì nước, không vì dân.....

Sợ là, rất nhiều người nhắc đến anh, cũng đều sẽ cười nhạo anh sợ chết đi.....

Chỉ là thiên hạ so với cô, lại được tính là gì?

Dịch Giản yên lặng ôm Chung Tình ôm một trận, mới nắm tay cô, đi về phía bên ngoài rạp chiếu phim: “Loạn hơn nữa, cũng loạn không được thế giới của em.”

Loạn hơn nữa, cũng loạn không được thế giới của em.

Cho dù là toàn thế giới đều hủy diệt, thế giới của em, vẫn là một mảnh tinh thuần như trước.

Bởi vì có anh, sẽ chống đỡ cho em.

Chung Tình nghe lời nói như vậy, mặc danh kỳ diệu an lòng xuống. Đúng vậy, vô luận như thế nào, cô còn có anh, chiến tranh thì như thế nào? Bay tán loạn thì như thế nào? Chỉ cần bọn họ cùng một chỗ, ở nơi nào, đều là thiên đường tốt đẹp.

Ra khỏi rạp chiếu phim, Từ Ngang bên ngoài, lập tức đi lên đón, có người canh giữ ở trái phải của bọn họ.

Chung quanh có người bán hàng rong, đột nhiên đều chạy đi.

Đáy lòng Dịch Giản đột nhiên dâng lên một loại dự cảm xấu, theo bản năng liền móc súng, Từ Ngang cũng cẩn thận quay chung quanh Dịch Giản, mà Dịch Giản lại vươn tay, chặt chẽ bảo vệ Chung Tình ở trong lòng.

Cũng chính trong nháy mắt đó, có một loại tiếng rít tang thương bén nhọn, mang theo lực lượng cường đại, tốc độ cực nhanh phóng về phía bọn họ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 906: Thiếu Tướng Tính Kế [20]

Cũng trong nháy mắt này, có một tiếng gió rít bén nhọn tang thương, mang theo sức mạnh cực lớn, tốc độ cực nhanh phóng về phía bọn họ.

Đây là tiếng súng!

Âm thanh đến từ địa ngục!

Chung Tình lần đầu tiên nghe thấy tiếng súng, sắc mặt cô tái nhợt, cô được anh gắt gao ôm trong lòng, cảm giác anh ấm áp, cảm giác tim anh đập, bên tai, quanh quẩn cũng là âm điệu chết chóc, khủng bố!

Chung Tình quay đầu, vừa mới nhìn thấy một phát súng, hướng về phía mình bay vụt đến, cô cảm thấy tim mình, trong nháy mắt kia, như muốn ngừng đập.

Cô rất sợ chết.

Cho dù là hiện tại, tâm lý sợ chết này, lại vẫn như cũ tồn tại trong lòng cô, tay chân cô lạnh lẽo, không thể nhúc nhích.....

Một loại sợ hãi, trong lòng cô, lan tràn vô tận.

Cô muốn thét chói tai, đem cái loại cảm giác tuyệt vọng không cách nào tránh thoát được phát tiết ra, nhưng cô lại phát hiện, chính mình vừa mở miệng, căn bản không thể phát ra một chút âm thanh nào, đến cuối cùng, lại

chỉ có thể trơ mắt nhìn viên đạn, cách mình càng lúc càng gần, càng lúc càng gần.....

Dịch Giản phát giác cô gái trong lòng mình run run như vậy, theo bản năng nghiêng đầu nhìn lại, rất nhanh nhìn thấy thứ gì đó, bắn về phía cô, trong lòng Dịch Giản xuất hiện một loại dự cảm không nói nên lời, không kịp suy nghĩ liền nắm cả Chung Tình, chắn trước thân thể cô.

Lập tức, đó là một trận thanh âm máu thịt bị đâm vào.

Chung Tình chỉ cảm thấy trước mắt có người ôm lấy mình, mang theo một sức mạnh, đem chính mình xô ngã trên mặt đất, cả người cô bị đâm cho một trận hoa mắt chóng mặt, đôi mắt mở to thật to, vẫn không có phản ứng gì.

Cô gần như bị dọa choáng váng, đến khi cảm giác được có một thứ gì đó ướm sừng đặc sánh dính phía sau, cô mới tỉnh thần.

Giơ tay lên, dưới ánh đèn mờ, nhìn thấy toàn bộ đều là một mảnh máu tươi chảy ra.

Bên tai, đều là tiếng súng gào thét đến.

Người của Thiếu tướng, cũng bị ám sát, đều nằm lẫn lộn trên mặt đất.

Có người ngã xuống, có người che chở.

Cô mở miệng, muốn nói một câu với người đàn ông trước mặt, lại phát hiện, căn bản không thể phát ra âm thanh gì.

“Em có sao không?” Bên tai, truyền đến cũng là một trận âm điệu thanh nhã, tiêu cự tầm mắt cô tràn đầy hội tụ, nhìn thấy trên mặt Dịch Giản lạnh nhạt, lộ một chút lo âu, vươn tay, cầm lấy bả vai cô, một mảnh khẩn trương.

Chương 909:Thiếu tướng tính kế[21]

“Em có sao không?” Bên tai, truyền đến cũng là một trận âm điệu thanh nhã, tiêu cự tầm mắt cô tràn đầy hội tụ, nhìn thấy trên mặt Dịch Giản lạnh nhạt, lộ một chút lo âu, vươn tay, cầm lấy bả vai cô, một mảnh khăn trương.

Chung Tình lo sợ không yên tĩnh sờ nhìn người đàn ông trước mặt, cô lắc lắc đầu, cảm giác được trên người anh mang theo một loại chất lỏng nóng bỏng của sinh mệnh, lây dính ở trên thân thể cô.

Cô từ đáy lòng dâng lên một loại sợ hãi, so với cảm giác sợ chết lúc này, còn sợ hãi hơn gấp trăm ngàn lần!

Cô lắc lắc đầu, đôi mắt, không hồn nhìn anh, há hốc mồm, lại phát ra thanh âm khàn khàn vô hạn nói:“Không..... Không có việc gì.....”

Dịch Giản nhìn Chung Tình, thần thái vẫn căng thẳng như trước, anh nói:“Có hay không bị thương ở chỗ nào? Sao vẻ mặt em lại như vậy? Tiểu Tình, nói cho anh biết, em bị thương ở chỗ nào?”

Anh nâng tay, hướng về phía thân thể cô, chung quanh sờ loạn lên, va chạm vào một mảnh ướt sũng, nâng tay lên, lại nhìn thấy bàn tay mình đều là màu đỏ , anh lập tức khăn trương vạn phần hỏi:“Em bị thương sao? Như thế nào đều là máu? Từ Ngang..... Bệnh viện, bệnh viện!”

Anh lão đạo muốn đứng lên, ai ngờ lại bởi vì bị thương, không cẩn thận, ngã quỵ ngay trên người cô.

Chung Tình bị anh ngã trên người, lúc này mới hoàn toàn hoàn hồn, vội vàng lắc lắc đầu, nói:“Em không sao, em không bị thương.....”

“Không có?” Anh nhú mi, hiển nhiên là không tin.

Chung Tình nhìn dáng vẻ anh, đột nhiên cảm thấy so với việc bị súng bắn còn đau đớn hơn vạn phần, sự đau đớn này, là từ đáy lòng mềm mại nhất, kéo dài không dứt lan tràn mà ra, cô nhìn người đàn ông trước mặt,

môi vẫn run run , hồi lâu, hồi lâu, cô mới run lấy bấy nặn ra được một câu:“Thiếu tướng..... Là máu của anh, là anh bị thương.....”

Anh sững sốt.

Lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, sau lưng mình, cứ nhiên lại đau Anh vẫn không nhận thấy được, anh vẫn nghĩ đó là máu của cô.....

Anh gật gật đầu, nhìn cô, nói:“Vậy là tốt rồi..... Vậy là tốt rồi.....”

Anh thì thào nói nhỏ , mơ hồ nhìn gương mặt của cô, như là không xác định được, lúc này cuối cùng chống đỡ không được té xỉu ngay trên người cô, đầu của anh, vừa lúc nện ở bên ngực trái cô, đem trái tim cô, đập vào một trận đau đớn kịch liệt, cô có thể rõ ràng cảm giác được anh cách xa mình, càng lúc càng xa

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 907: Thiếu Tướng Tính Kế[21]

“Em có sao không?” Bên tai, truyền đến cũng là một trận âm điệu thanh nhã, tiêu cự tầm mắt cô tràn đầy hội tụ, nhìn thấy trên mặt Dịch Giản lạnh nhạt, lộ một chút lo âu, vươn tay, cầm lấy bả vai cô, một mảnh khẩn trương.

Chung Tình lo sợ không yên sẽ sờ nhìn người đàn ông trước mặt, cô lắc lắc đầu, cảm giác được trên người anh mang theo một loại chất lỏng nóng bỏng của sinh mệnh, lây dính ở trên thân thể cô.

Cô từ đáy lòng dâng lên một loại sợ hãi, so với cảm giác sợ chết lúc này, còn sợ hãi hơn gấp trăm ngàn lần!

Cô lắc lắc đầu, đôi mắt, không hồn nhìn anh, há hốc mồm, lại phát ra thanh âm khàn khan vô hạn nói:“Không..... Không có việc gì.....”

Dịch Giản nhìn Chung Tình, thần thái vẫn căng thẳng như trước, anh nói:“Có hay không bị thương ở chỗ nào? Sao vẻ mặt em lại như vậy? Tiểu Tình, nói cho anh biết, em bị thương ở chỗ nào?”

Anh nâng tay, hướng về phía thân thể cô, chung quanh sờ loạn lên, va chạm vào một mảnh ướt sũng, nâng tay lên, lại nhìn thấy bàn tay mình đều là màu đỏ, anh lập tức khẩn trương vạn phần hỏi:“Em bị thương sao? Như thế nào đều là máu? Từ Ngang..... Bệnh viện, bệnh viện!”

Anh lão đạo muốn đứng lên, ai ngờ lại bởi vì bị thương, không cẩn thận, ngã quỵ ngay trên người cô.

Chung Tình bị anh ngã trên người, lúc này mới hoàn toàn hoàn hồn, vội vàng lắc lắc đầu, nói: “Em không sao, em không bị thương.....”

“Không có?” Anh nhú mi, hiển nhiên là không tin.

Chung Tình nhìn dáng vẻ anh, đột nhiên cảm thấy so với việc bị súng bắn còn đau đớn hơn vạn phần, sự đau đớn này, là từ đáy lòng mềm mại nhất, kéo dài không dứt lan tràn mà ra, cô nhìn người đàn ông trước mặt, môi vẫn run run, hồi lâu, hồi lâu, cô mới run lấy bấy nặn ra được một câu: “Thiếu tướng..... Là máu của anh, là anh bị thương.....”

Anh sững sốt.

Lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, sau lưng mình, cứ nhiên lại đau..... Anh vẫn không nhận thấy được, anh vẫn nghĩ đó là máu của cô.....

Anh gật gật đầu, nhìn cô, nói: “Vậy là tốt rồi..... Vậy là tốt rồi.....”

Anh thì thào nói nhỏ, mơ hồ nhìn gương mặt của cô, như là không xác định được, lúc này cuối cùng chống đỡ không được té xui ngay trên người cô, đầu của anh, vừa lúc nện ở bên ngực trái cô, đem trái tim cô, đập vào một trận đau đớn kịch liệt, cô có thể rõ ràng cảm giác được anh cách xa mình, càng lúc càng xa...

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 908: Thiếu Tướng Tính Kế [22]

Đầu của anh, vừa lúc nện ở bên ngực trái cô, đem trái tim cô, đập vào một trận đau đớn kịch liệt, cô có thể rõ ràng cảm giác được anh cách xa mình, càng lúc càng xa

Tiếng súng rất nhanh liền kết thúc, người ám sát, lại bị bắt một người, thực nhanh chóng liền bị mang đi , vài người đem Thiếu tướng đỡ lên xe, nhanh chóng đi về phía bệnh viện.

Chung Tình vẫn gắt gao nắm chặt tay Dịch Giản .

Mãi cho đến khi đến bệnh viện, Thiếu tướng bị đưa vào phòng phẫu thuật, Chung Tình đứng ở ngoài cửa, cảm thấy hai chân đều mềm nhũn, cũng không biết đợi bao lâu, đợi đến lúc có tin tức qua khỏi cơn nguy kịch, cả người cô lập tức mềm nhũn, rốt cuộc khắc chế không được gục trên mặt đất, lập tức, một trận hắc ám, hoàn toàn thối quết qua thế giới của cô.

.....

Thời điểm Dịch Giản tỉnh lại, đã là sáng sớm ngày hôm sau, anh cảm thấy như là một giấc mộng, ác mộng, Chung Tình bị ám sát, máu tươi đầm đìa nằm trước mặt anh, bởi vì sợ chết, toàn thân run rẩy , như là sắp sửa phải chết.

Anh là từ ác mộng giữa sự kinh hãi.

Ác mộng kia, quá mức cho chân thật.

Từ Ngang vẫn canh giữ ở bên cạnh anh, nhìn thấy anh tỉnh lại, lập tức rót nước đưa cho Dịch Giản, Dịch Giản uống một ngụm, câu đầu tiên nói, liền hỏi:“Cô ấy đâu?”

“Hôn mê rồi, bị dọa sợ, vẫn chưa tỉnh lại.”

Dịch Giản nghe nói vậy, liền yếu ớt đứng lên, Từ Ngang vươn tay, lập tức ngăn Dịch Giản nói:“Cô ấy không có việc gì..... Bác sĩ đã dặn, ngài không thể tùy tiện lộn xộn .”

Dịch Giản bị Từ Ngang cứng rắn bức bách nằm tại chỗ không được nhúc nhích, đôi mắt nhìn Từ Ngang, mang theo mệt mỏi cùng tái nhợt.

Từ Ngang lúc này mới nhanh chóng mở miệng nói:“Đã điều tra ra , là quân Nhật phái tới Đều là một vài người của nước ta, hẳn là làm phản đồ, Thiên Tân rơi vào tay giặc, chiến tranh hoàn toàn bùng nổ, nhanh chóng sẽ quét sạch phiên khu Bắc bộ, có lẽ chưa tới 5 ngày, sẽ đánh vào thành phố X, Thiếu tướng, về người của Trác gia và Dịch gia, hẳn là nhanh chóng di tản.”

Dịch Giản gật gật đầu, không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Từ Ngang.

Từ Ngang lại bổ sung nói:“Chắc hẳn những người đó nghe được tin đồn, nói ngài cứng chiều Thiếu tướng phu nhân tận trên trời, liền vẫn ẩn núp theo dõi , thoát nhìn là hướng về phía Thiếu tướng phu nhân, trên thực tế muốn ám sát là ngài..... Nhưng mà cũng may tôi đã hỏi qua, bọn họ cũng không biết Thiếu tướng phu nhân trông như thế nào, cho nên, Thiếu tướng..... Có phải hay không muốn..... Ám độ trần thương(*)?”

(*):Chọn con đường, cách thức tấn công mà không ai nghĩ tới

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 909: Thiếu Tướng Tính Kế [23]

Nhưng mà cũng may tôi đã hỏi qua, bọn họ cũng không biết Thiếu tướng phu nhân trông như thế nào, cho nên, Thiếu tướng..... Có phải hay không muốn..... Ám độ trần thương(*)?”

(*):Chọn con đường, cách thức tấn công mà không ai nghĩ tới

Nên đến hay là phải đến đây.

Đã sớm nghĩ đến, chính là thật không ngờ, mọi thứ bùng nổ lại nhanh chóng đến vậy, đều vẫn chưa sắp xếp hoàn toàn thỏa đáng, liền trở thành tình cảnh như bây giờ!

Dịch Giản vất vả ngồi dậy, nhìn Từ Ngang, suy nghĩ một hồi, mới gật gật đầu, nói:“Dựa theo ý tưởng ban đầu của ta làm đi.”

Từ Ngang gật đầu.

Ám độ trần thương, cũng là cách duy nhất hiện tại có thể dùng.

Dùng một người, dời đi tầm mắt của những người khác, đem Thiếu tướng phu nhân an toàn đưa ra ngoài.

Đều biết ở thành phố X, nếu là Thiếu tướng có xảy ra chuyện gì, cũng tương đương thành phố X kia sụp đổ, quân đội Nhật Bản chắc chắn đã biết việc này, cho nên mới phái người, đến ám sát.

“Thiếu tướng, người Trác gia không chịu đi Tứ Xuyên, bọn họ nói, thiên hạ sẽ không đại loạn, nói Thiếu tướng các ngài tranh giành địa bàn, theo chân bọn họ không có quan hệ gì, sản nghiệp của bọn họ đều ở Thiên Tân, cho nên phải đi Thiên Tân! Hôm nay có người đến náo loạn tổng quân đội, bị đuổi đi, sợ là sẽ tiếp tục náo loạn! Náo không được, sẽ náo đến cả Thiếu tướng phu nhân.”

Dịch Giảnh nhú mảy, thật sự là chuyện phiền lòng, mỗi sự việc sau đó, đều rất là phiền toái!

Ánh mắt anh lóe lóe, không biết quân Nhật lúc nào sẽ đánh tới đây, làm sao có nhiều thời gian như vậy, theo chân bọn họ tranh luận những thứ này, suy nghĩ một hồi, liền rõ ràng cao giọng nói:“Phải người cường chế đem bọn họ áp giải đến Tứ Xuyên, ai không theo, liền trực tiếp đánh cho bất tỉnh rồi đưa đi, mau chóng an bài một hai xe lửa, sớm đem bọn họ đi tản đi!”

“Còn có Dịch gia, lát nữa thông báo cho Đại phu nhân, để bọn họ thu thập mọi thứ, nhanh chóng đi về phía Tây, gia sản đều dừng quản..... Quân Nhật đến, toàn bộ đều không có..... Mặt khác đừng cho cô ấy biết..... Cô ấy nhát gan, rất sợ chết, nếu biết..... Không biết sẽ trở thành bộ dáng gì nữa, ta sẽ tự mình nói với cô ấy, để cô ấy ngồi ca-nô đi Anh quốc, Bạc Dịch bọn họ ở đó sẽ tiếp ứng cho cô ấy.”

“Vậy còn anh, Thiếu tướng? Khi nào thì rời đi?”

“Chờ một thời gian nữa..... Dù sao vẫn chưa thể sụp đổ được đất nước, thật sự bỏ lại rời đi..... Ta đem hết thảy, đều an bài xong xuôi, liền tự mình an bài cho cậu, sau đó rời đi..... Dù sao, trong thành này, còn có mấy ngàn vạn sinh mệnh!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 910: Thiếu Tướng Tính Kế [24]

“Chờ một thời gian nữa..... Dù sao vẫn chưa thể sụp đổ được đất nước, thật sự bỏ lại rồi đi..... Ta đem hết thầy, đều an bài xong xuôi, liền tự mình an bài cho cậu, sau đó rồi đi..... Dù sao, trong thành này, còn có mấy ngàn vạn sinh mệnh!”

Dù sao cũng không thể mặc kệ mà buông tay..... Vốn đã cực kỳ ích kỷ rồi

“Thiếu tướng, nơi này có thể giao cho tôi.....” Từ Ngang bình tĩnh nhìn Dịch Giản, anh biết mộng tưởng của anh, vốn là không ở đây, nếu không có anh xuất hiện, có lẽ thành phố X là một mảnh chiến loạn, anh có chiến lược quân sự hoạch định mà người khác đều không có, nhưng mà..... Ai có chí nấy, đáy lòng anh, chính là lưu lại một phụ nữ, một mảnh thiên địa .

Kỳ thật đôi khi, Từ Ngang nhớ tới, vẫn có chút hâm mộ Thiếu tướng .

Trong thời đại chiến loạn khắp nơi như vậy, vẫn có được một tình yêu khiến người ta cực kỳ ngưỡng mộ, là một sự việc không dễ dàng đến nhường nào.

Về sau, Thiếu tướng đúng là vẫn còn mệt mỏi..... Dù sao cũng là bị thương, theo anh lên chiến trường bắt đầu, đến bây giờ, đều được người bảo hộ rất tốt, có lúc nào lại bị thương tổn, cho nên, tinh lực có chút chống đỡ không được, sau đó, lại mê man ngủ thiếp đi.

Từ Ngang đứng ở nơi đó, nhìn Thiếu tướng thật lâu, mới xoay người rời đi.

Quay trở lại Dịch gia.

Cũng không phải Cố Viên.

Đến nơi ở của Hà An Viện, Thiếu tướng hạ lệnh nhốt cô lại, Đại phu nhân chung quy đáy lòng tuy rằng hận thật sự, nhưng cũng không tự tiện xử quyết Hà An Viện, chung quy vẫn là không đành lòng, nuôi dưỡng từ nhỏ đến lớn, tuy rằng không phải cháu gái ruột, nhưng cũng có nhiều năm tình cảm như vậy..... Vừa hận vừa yêu, không bằng không thấy!

Hà An Viện từng được xem như chúng tinh phủng nguyệt, nhưng bởi vì phạm nhiều lỗi như vậy, bị người khác lập tức vạch trần ra, rất nhiều người đều cảm thấy cô là ác ma, không biết ở trong lòng, đem cô truyền thừa ra bộ dáng gì nữa, ngoại trừ Tiểu Vân đã bị dọa đến điên điên ngây ngốc, nơi này thật sự không ai hầu hạ cô .

Ăn , uống , tất nhiên là cũng không theo quy luật.

Bất quá cũng chỉ mới một đêm, lúc nhìn thấy cô, Từ Ngang liền cảm thấy cô gầy đi rất nhiều, tất nhiên là ảo giác, lại vẫn già đi không ít.

Đáy mắt thuần khiết một mảnh, không còn là Hà An Viện tiểu thư ngang ngược, quyến rũ muôn vẻ như trước.

Hiện tại lại thật sự chính là một cô gái.

Một cô gái bị tình yêu tra tấn.

Hà An Viện tất nhiên là thật không ngờ Từ Ngang đến, cô hơi ngẩng đầu, nhìn anh một hồi, suy nghĩ đầu tiên trong đáy lòng, đó là Thiếu tướng phái anh đến, lấy mạng mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 911: Thiếu Tướng Tính Kế [25]

Hà An Viện tất nhiên là thật không ngờ Từ Ngang đến, cô hơi ngẩng đầu, nhìn anh một hồi, suy nghĩ đầu tiên trong đáy lòng, đó là Thiếu tướng phải anh đến, lấy mạng mình.

Cô vẫn thực sự bình tĩnh, không có gì tranh cãi, cũng không có gì vùng vẫy, cam chịu số phận.

Thua chính là thua !

Thua đến cuối cùng, cô nghĩ chính mình thật sự có thể tê tâm liệt phế đối với Chung Tình, đem chuyện Chung Hân, đều muốn nói ra.

Nhưng trong nháy mắt khi nhìn thấy Thiếu tướng, đáy lòng vẫn là yếu lòng..... Không vì cái gì khác , chỉ là nghĩ, không thể thật sự làm cho người đàn ông mình yêu thương, kết thêm thù hận với mình.

Kỳ thật, cô có nghĩ tới, nếu không chiếm được tình yêu của Thiếu tướng, nếu bị anh hận suốt đời suốt kiếp, cũng tốt.

Ít nhất, trong lòng anh, có thể rõ ràng có cô, nhớ kỹ đến cô.

Nhưng..... Cô lại cảm thấy, đôi khi, ta đôi khi thật sự làm một việc, lúc bị người đàn ông ta yêu hận thật sâu, ta sẽ phát hiện, kỳ thật, không bằng làm cho anh ta không hận sẽ thoải mái hơn.....

Bởi vì, anh ta nhìn ánh mắt ta, không phải lạnh nhạt, mà là sắc bén.....
Tùy thời đều có thể đem sinh mệnh ta, lẳng trì !

“Hà tiểu thư.....” Từ Ngang mở miệng, ngữ điệu vẫn mang theo một phần tôn kính , đôi mắt anh, trực tiếp nhìn Hà An Viện, nói:“Tôi thay Thiếu tướng đến thăm cô.”

“Đến thăm tôi?”

Hà An Viện nhếch mép, sâu kín cười cười, khóe mắt mang theo một chút cảm xúc như rừng rừng nước mắt.

Một góc sáng của phòng khách rộng lớn, Tiểu Vân co rụt thành một đoàn, miệng còn thì thào nói nhỏ :“Không phải ta hại chết tiểu thiếu gia, không phải ta..... Ta chỉ là dựa theo ý của tiểu thư đi làm Không phải ta, không cần tìm ta lấy mạng.....”

Cũng không biết vì sao, Tiểu Vân nói như vậy, trong căn phòng này, lại đặc biệt chói tai.

Từ Ngang không nói gì.

Hà An Viện thật chậm rãi quay sang, nhìn Tiểu Vân trong góc phòng, ánh mắt mang theo một chút hâm mộ.

Cô thật sự thực hâm mộ cô ấy..... Có thể bị dọa đến mức điên, dọa đến mức ngốc..... Mà cô, liều mạng muốn mình điên, muốn mình ngây ngốc, đều làm không được.....

“Muốn đến thì sẽ đến Tôi còn nghĩ Thiếu tướng sẽ đích thân xuất hiện trước mặt tôi..... Đích thân kết liễu tôi a! Dù sao tôi làm nhiều việc như vậy, trong lòng anh ấy, hẳn là hận tôi đến chết mới đúng !”

Hà An Viện si ngốc cười cười, sau đó liền lạnh nhạt đứng lên, nhìn Từ Ngang.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 912: Thiếu Tướng Tính Kế [26]

Hà An Viện si ngốc cười cười, sau đó liền lạnh nhạt đứng lên, nhìn Từ Ngang.

“Đến đây đi.”

Cô nhắm hai mắt lại.

Đáy lòng nghĩ, dù sao cũng là một lần chết.

Chết sớm siêu sinh sớm!

Không có gì phải sợ.

Nhưng đợi rất lâu, đối diện Từ Ngang đều không có nửa điểm hành động, Hà An Viện nhin không được mở mắt, nhìn Từ Ngang, nhếch miệng, cười lạnh: “Như thế nào? Chẳng lẽ, không giết tôi?”

“Thiếu tướng nói..... Có thể tha chết cho cô!” Từ Ngang hơi cân nhắc trước khi nói, nhìn Hà An Viện, tiếp tục nói: “Chỉ là Thiếu tướng hiện tại cần sự giúp đỡ của cô, chỉ cần cô có thể giúp Thiếu tướng, Thiếu tướng sẽ không cho cô chết!”

Anh ấy cần sự giúp đỡ của cô?

Trong mắt Hà An Viện một trận hoảng hốt, như là nghe được lời nói không chân nhất thế giới này.

Đôi môi cô vẫn run run, hồi lâu, đều không hỏi ra một câu cần giúp cái gì.

Từ Ngang lại chậm rãi mở miệng, đem tất cả mọi chuyện, một năm một mười đều nói lại.

Hà An Viện nghe xong, đáy lòng không phải không đau, hóa ra làm những thứ này, cũng là vì người phụ nữ kia, mà chính mình chỉ là một quân cờ.

Một quân cờ giúp kéo dài thời gian.

Đồng ý, hay là, không đồng ý.

Trong lòng cô, có chút lưỡng lự.

Đối với cô mà nói, cô chắc chắn không hy vọng Chung Tình được hạnh phúc, nhưng mà, cô cũng muốn cùng Thiếu tướng có đoạn thời gian ngắn ngủi bên nhau, chẳng sợ chỉ có vài ngày..... Thậm chí có lẽ, chỉ là một phút đồng hồ ở bên, bởi vì súng đạn vô tình..... Ai có thể biết, sau một giây, sẽ phát sinh biến cố gì?

Từ Ngang nói xong, hướng về phía Hà An Viện nói:“cô có thể suy nghĩ.....”

Xoay người, đó chính là ý tứ.

Hà An Viện nhìn bóng dáng Từ Ngang, đi tới cửa, mím môi, đột nhiên ra tiếng:“Tôi đồng ý.....”

Từ Ngang dừng bước, quay đầu, nhìn thoáng qua Hà An Viện, gật gật đầu, nhưng không nói gì, trực tiếp đẩy cửa, rời đi.

Hà An Viện một mình, đứng ở trong phòng, hồi lâu, hồi lâu..... Mới hơi nhếch môi, thản nhiên nở nụ cười, cô cảm thấy, đây là thời khắc hữu

dụng duy nhất cả đời mình đối với anh, dù anh cho mình con đường này, là sống hay chết vẫn chưa biết, nhưng, cô vẫn là cam tâm tình nguyện vì anh, thử một lần!

Nếu là vì anh mà chết..... Cũng sẽ cho anh nhớ một chút, niệm tưởng một chút.....

Trên thế giới này, thật sự tồn tại một loại người, chính là như Hà An Viện.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 913: Thiếu Tướng Tính Kế [27]

Trên thế giới này, thật sự tồn tại một loại người, chính là như Hà An Viện.

Đối với người khác, tất cả không tốt, lòng dạ ác độc, nhưng, đối với người mình yêu thương, cũng là xuất phát từ nội tâm, không thể chối từ!

=====

Chung Tình cảm thấy chính mình như trong một giấc mơ thực dài, thực dài.

Mơ hồ mà mê man.

Thời điểm cô từ trong mơ tỉnh giấc, đã là buổi trưa, trên cổ tay cô, cảm đầy kim châm nhỏ, có dòng chất lỏng, hướng về trong cơ thể cô mà chảy, đầu óc cô, bắt đầu có chút hồ đồ, tạm thời, căn bản không nhớ chính mình rốt cuộc vì sao lại ở trong bệnh viện.

Cô nằm trên giường bệnh tuyết trắng ấm áp, cảm giác được bên ngoài mặt trời chói chang chiếu trên mặt cô, có chút nóng lên, cô hơi xê dịch thân mình, lúc này mới để mình hoàn toàn mở mắt, chớp chớp mắt, sau đó đáy lòng cô, chậm rãi hồi tưởng lại đêm hôm qua, ở cửa rạp chiếu phim, phát sinh những sự việc gì.

Cô đột nhiên ngồi dậy, vươn tay, cầm kim châm trên cổ tay cô rút đi, cô đã được người khác thay đồng phục bệnh nhân sạch sẽ, quần áo hôm qua nhuốm máu, nhưng ở góc phòng bệnh, thực sự im ắng, nhắc nhở sự việc này, chân thật đã phát sinh.

Cô không kịp mang giày, liền hướng về ngoài cửa vội vàng chạy đi, giẫm lên sàn có chút lạnh, tìm kiếm phòng bệnh của anh.

Cất bước vội vàng.

Còn chưa đi được hai bước, liền cùng với Từ Ngang vừa mới đi lên va vào nhau.

Từ Ngang nhìn thấy là Chung Tình, lập tức mở miệng, cung kính hô một tiếng: “Thiếu tướng phu nhân..... Ngài đã tỉnh? Cảm giác như thế nào?”

Chung Tình không để ý đến lời nói của Từ Ngang, mà vươn tay, nắm ống tay áo Từ Ngang, như một đứa nhỏ, vội vàng hỏi: “Anh ấy đâu? Anh ấy hiện tại như thế nào? Có tỉnh lại chưa? Có việc gì không?”

Cô hỏi thực sự gấp, biểu tình mang theo sợ hãi cùng lo âu, như là một đứa bé hoang mang lo sợ, sắp mất đi chỗ dựa chân thật nhất của mình.

Từ Ngang nhìn Chung Tình như vậy, cúi đầu thở dài một hơi nói: “Thiếu tướng buổi sáng đã tỉnh, hiện tại lại ngủ..... Tính mạng không có nguy hiểm gì..... Nhưng mà sợ là phải tĩnh dưỡng một thời gian.”

Chung Tình gật gật đầu, nghe nói anh không có việc gì, cô mới cảm thấy chính mình như là sống lại, miệng vẫn lặp lại một câu: “Không có việc gì là tốt rồi..... Không có việc gì là tốt rồi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 914: Thiếu Tướng Tính Kế [28]

Chung Tình gật gật đầu, nghe nói anh không có việc gì, cô mới cảm thấy chính mình như là sống lại, miệng vẫn lặp lại một câu: “Không có việc gì là tốt rồi..... Không có việc gì là tốt rồi.....”

Từ Ngang rốt cuộc mới hiểu được tình cảm giữa Chung Tình cùng Thiếu tướng, rốt cuộc là như thế nào từng giọt từng giọt xây lên , hiểu Thiếu tướng cho Chung Tình là trời, là tất cả, cũng như Chung Tình cho Thiếu tướng là toàn bộ, là thế giới, là sinh mệnh.

Cho nên, anh liền đứng ở cửa, nhìn Chung Tình bởi vì lo lắng mà mặt mày có chút nhăn nhó, nhẹ giọng nói: “Thiếu tướng phu nhân, vào thăm Thiếu tướng đi.....”

Chung Tình gật gật đầu, sau đó dẫm xuống nền nhà, hướng về phòng bệnh Thiếu tướng đi đến.

Đẩy cửa ra, phòng trong ánh mặt trời yên tĩnh.

Một mảnh sạch sẽ.

Người đàn ông oai phong một cõi kia, dáng vẻ mềm mại mà kinh thể hãi tục, nằm ở nơi đó, im lặng ngủ say , như là một bút bê sứ, tinh xảo, khiến cho người ta liếc mắt một cái, đều cảm thấy, đó là sự tồn tại không chân thực.

Chung Tình cất bước, hướng về bên giường anh đi qua.

Anh sắc mặt tái nhợt, hô hấp hơi dồn dập, cánh môi mím chặt, cái trán hơi nhú lại, như là đang nằm mơ, mơ thấy thứ gì đó đáng sợ, khóe miệng tràn ra một câu gầm nhẹ: “Tiểu Tình, nằm sắp xuống, có sủng.....”

Chung Tình trong giây phút này, bỗng giật mình.

Lòng cô, khó chịu như bị hung hăng đâm trúng.

Cô vươn ngón tay, nhẹ nhàng chạm vào da thịt anh, phát hiện người đàn ông từng rất ấm áp, lúc này có chút lạnh lẽo, cô nhếch khóe miệng, bắt buộc chính mình cười cười, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên trán anh, vươn tay, nắm lấy tay anh, siết chặt.

Anh như cảm giác được cô đã đến đây, cái trán hơi giãn ra, cánh môi mím chặt, cũng dần buông lỏng ra, anh cũng nắm tay cô, trên mặt, hiện lên một chút ý cười nhu hòa.

Chung Tình không hề động, chỉ là tùy ý anh gặt gao nắm tay mình, cô nghĩ mình sẽ khóc, nhưng không biết vì sao, đột nhiên gian cô chỉ cảm thấy đôi mắt chua xót, khóc không được, cô chỉ có một cảm giác, đó là, không phải sợ hãi như vậy.

Cô rất sợ chết.

Từ nhỏ đã tạo nên bóng ma trong cô.

Nhưng hiện tại, cô lại cảm thấy chính mình không sợ.

Có người đàn ông như vậy, bên cạnh mình, vì sao còn phải sợ?

Đến tối, Dịch Giản liên đã tỉnh, có rất nhiều người đến thăm hỏi, đều bị Từ Ngang ngăn ở ngoài cửa, vẫn chưa cho bọn họ tiến vào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 915: Thiếu Tướng Tính Kế [29]

Đến tối, Dịch Giản liền đã tỉnh, có rất nhiều người đến thăm hỏi, đều bị Từ Ngang ngăn ở ngoài cửa, vẫn chưa cho bọn họ tiến vào.

Dịch Giản nhìn ánh mắt Chung Tình, mặc dù có chút suy yếu, nhưng vẫn để lộ ra vài phần nhu hòa, anh nâng tay lên, muốn vuốt ve hai má cô một chút, lại phát hiện cổ găng thế nào, đều không thể nâng lên được, Chung Tình nhanh chóng phát hiện, liền thuận theo cúi đầu, đem mặt dán vào lòng anh.

“Dọa em sợ sao?”

Chung Tình không lên tiếng, chỉ lắc lắc đầu.

Dịch Giản không nói chuyện, đúng lúc Từ Ngang bưng thức ăn tiến vào, đặt ở nơi đó, vốn định tự mình hầu hạ Thiếu tướng, lại bị Chung Tình chặn lại, nói để cô.

Từ Ngang gật đầu, im lặng lui ra ngoài.

Chung Tình bưng bát lên, bên trong là cháo thuốc, rất nóng, cô quấy đều cho tản nhiệt, sau khi nguội, mới dứt cho anh ăn.

Anh nhường cho cô ăn, cô lại nói chờ anh ăn xong, cô sẽ ăn, anh không nỡ từ chối, liền cau mày, ăn mấy muỗng, nói: “Anh không muốn ăn.....”

Chung Tình rất kiên nhẫn, cảm thấy Thiếu tướng bị bệnh, hết như một đứa bé, cô trực tiếp cầm thìa, đưa đến bên môi anh, nói: “Ăn nhiều chút, mau khỏe.....”

Ngữ khí của cô, mang theo vài phần dụ dỗ, anh nghe có chút mặt mày hớn hở, nhưng thật ra không tùy hứng đùa giỡn, thật sự ngoan ngoãn ăn xong, nhìn anh ăn không sai biệt lắm, cô mới đem phần còn lại nhanh chóng ăn một ít, rồi để Từ Ngang đem những thứ này thu thập xuống. Dịch Giản nhú mày nói: “Ăn no rồi sao?”

“Uhm.” Chung Tình gật đầu, bưng một chén nước, đặt thuốc bên miệng anh, cho anh uống, sau đó lại cẩn thận đỡ anh nằm xuống, đắp chăn cho anh, liền muốn ngồi bên cạnh anh, ai ngờ anh lại kéo tay cô, dùng hết khí lực, muốn đem cô kéo nằm lên giường, nằm ngủ, ai ngờ phí công vô lực, chính là thân nhiên mệt mỏi.

Chung Tình lòng chua xót, cũng không biết vì cái gì, nước mắt từ đâu, rốt cục thần tốc cứ thế mà lăn dài.

Cô không thích khóc.

Nhưng lại khóc với anh.

Anh không muốn thấy cô khóc nhất.

Chỉ cần cô vừa khóc, tâm can anh đều đau đến mức không thể hoạt động.

Anh thực sự bối rối, một câu một câu dỗ dành, đừng khóc, anh không sao..... Em cũng sẽ không có việc gì.....

Cô lại như thế nào cũng không kiềm được những giọt nước mắt vui sướng, đến cuối cùng, dứt khoát nức nở nức nở khóc rống lên: “Đều là em không tốt..... vết thương kia rõ ràng là nhắm vào em..... Lại để cho anh.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 916: Thiếu Tướng Tính Kế [30]

Editor: May

Cô lại như thế nào cũng không dừng được những giọt nước mắt vui vẻ cứ lăn dài, đến cuối cùng, nức nở nức nở khóc rống lên: “Đều là em không tốt..... Phát súng kia rõ ràng nhắm vào em..... Lại để anh.....”

Anh nghe lời nói như thế, nhưng không có lên tiếng.

Thật ra anh cũng sợ.

Sợ một phát súng kia xuống, anh liền đi đời nhà ma.

Nhưng, anh biết, anh muốn sống, chống đỡ cũng muốn chống đỡ tiếp, mà anh không biết có phải cô có thể cũng giống như anh không, vì một người, cố gắng sống tiếp?

Lúc đó, khi mẹ anh chết đi ở trước mặt anh, anh liền cảm thấy, nếu mẹ chịu chống đỡ lại chống đỡ, có lẽ liền chống đỡ qua, nhưng mẹ quá mức sợ hãi và thống khổ, chính là vẫn buông tha cho..... Buông tha này, cũng làm cho anh hoàn toàn mất đi mẹ, đôi khi, đi vào trong viện mà mẹ từng nằm qua, nhìn bên trong mọc đầy cỏ bạc hà, anh liền cảm thấy, mẹ tựa hồ còn tồn tại trên thế giới này.

Có lẽ cô xem sợ hãi nơi đáy lòng mình thành nước mắt, lập tức phát tiết ra, hiện tại đã tốt hơn rất nhiều, rúc vào bên người anh, nghe tiếng tim đập

của anh, cô mới an ổn xuống từng chút.

Cũng không biết qua bao lâu, lại nghe được giọng của anh, vang lên ở đỉnh đầu của cô: “..... Lúc trước, anh đã từng nói với em chuyện anh du học ở nước Anh, em rất hâm mộ..... Vẫn muốn đi, mấy ngày nay anh bảo Từ Ngang an bài một chút, đi qua nhìn xem đi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 917: Thiếu Tướng Tính Kế

Editor: May

Cũng không biết qua bao lâu, lại nghe được giọng của anh, vang lên ở đỉnh đầu của cô: “..... Lúc trước, anh đã từng nói với em chuyện anh du học ở nước Anh, em rất hâm mộ..... Vẫn muốn đi, mấy ngày nay anh bảo Từ Ngang an bài một chút, đi qua nhìn xem đi.....”

Chung Tình nghe lời nói như thế, nhin không được nhìn Dịch Giản thêm vài lần: “Vì sao đột nhiên lại muốn quay lại nước Anh chứ?”

“Không có gì..... không phải em vẫn muốn đi sao? Anh vẫn nhớ rõ!” Dịch Giản tiếp tục nói xong: “Anh cũng sẽ đi.....”

Anh vừa bổ sung như vậy, Chung Tình ngược lại dần dần buông tâm, cô cong môi, cười cười, liền nhẹ giọng nói: “Được..... Chờ thân thể anh tốt hơn, chúng ta lại đi.”

“Ừ..... em đi trước..... anh đến sau..... Nơi này có chút chuyện còn cần xử lý, xử lý xong rồi, anh sẽ đi tìm em, sau đó chúng ta không trở lại nữa, hửm?”

Không trở lại nữa?

Vĩnh viễn ở lại nơi đó?

Chung Tình không biết vì sao, vẫn luôn cảm thấy lòng có chút chua xót, ý tứ của anh, vì cô, buông tha cho quyền lực này, buông tha cho hết thảy sao?

Cô không có hé răng, chỉ vươn tay, gặt gao dán vào thân mình của anh, cảm thấy đáy lòng, đều tràn đầy thỏa mãn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 918: Thiếu Tướng Tính Kế [31]

Editor: May

Cô không có hé răng, chỉ vươn tay, gắt gao dán vào thân mình của anh, cảm thấy đáy lòng, đều tràn đầy thỏa mãn.

“Thiếu tướng, tâm ý của anh em biết, nhưng là..... vị trí này không dễ có được, sao anh có thể vì em, vứt bỏ mọi thứ chứ?”

“Em chính là mọi thứ của anh, tại sao không thể vứt bỏ?” Dịch Giản cúi đầu nói, ánh mắt sáng quắc.

Chính là mấy ngày nay, chính là mấy ngày nay..... Chỉ cần sống qua, như vậy..... Từ nay về sau, liên chuyện gì cũng không có.....

“Nhưng.....” Chung Tình nghe anh nói lời triền miên như vậy, sắc mặt khó tránh khỏi ửng đỏ, muốn giải thích chính mình vốn không phải có ý tứ này, nhưng lại bị anh ngăn trở: “Anh chỉ là mệt mỏi..... Quyền lực huân thiên, cũng bù không được em..... Hiện tại anh cũng đã hiểu được, anh hùng khó qua ải mỹ nhân, rốt cuộc là ý tứ gì..... Về sau anh liền cùng em, trôi qua những ngày của chúng ta thật tốt, hửm?”

Chung Tình nghe lời nói như thế, ánh mắt có chút sương mù, cô quay đầu đúng lúc nhìn thấy ánh mắt anh đang thẳng tắp nhìn chính mình, đáy mắt đều là ánh sáng chuyên chú, cô vươn tay, ôm cổ anh: “Được.”

Một chữ “được” của cô, làm cho tâm anh, mềm nhũn ra, đối với cô, anh vẫn luôn cảm thấy thương tiếc như thế nào cũng không đủ!

Anh hôn cánh môi của cô, sau đó hai người lại dán vào nhau, anh ôn nhu nói: “Vậy liền ngủ một lát đi..... Ngày mai xuất viện.....”

“Sao lại gấp như vậy?” Chung Tình lo lắng thân thể của anh.

“Ừ, về Cố Viên cũng có thể dưỡng, vì sao lại phải ở trong này?”

“À.”

Cô mềm giọng lên tiếng, liền cực kỳ nhu thuận ghé vào trong lòng anh, trong ngực ấm áp, hương vị quen thuộc, làm cho cô cảm thấy thật sự an tâm.

Đêm hôm đó, ngược lại ngủ rất ngon.

Ngày hôm sau, tỉnh lại rất sớm.

Bệnh viện cũng không phải an toàn nhất, hơn nữa gần đây Dịch Giản có rất nhiều chuyện cần an bài xử lý, tất nhiên là phải xuất viện.

Trở ngại vì miệng vết thương chưa có khép lại, nhưng cũng không nguy hiểm đến vị trí nguy hiểm, cho nên Từ Ngang công thiếu tướng, rất là cẩn thận, đặt ở trên xe, Chung Tình vội vàng đi lên theo, hỏi đông hỏi tây, có đau hay không, Dịch Giản lắc lắc đầu, ôn nhu nhìn cô, chỉ mỉm cười.

Từ Ngang lái xe, trở về Cố Viên.

Dịch Giản bị thương, tất nhiên là muốn ở nhà dưỡng, Từ Ngang ngược lại có việc, liền vội vàng đi ra ngoài.

Chung Tình hầu hạ Dịch Giản rất chu đáo, hiện tại nhìn anh tốt hơn, sự tình cũng dần dần trong sáng lên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 919: Thiếu Tướng Tính Kế [32]

Chung Tình hầu hạ Dịch Giản rất chu đáo, hiện tại nhìn anh tốt hơn, sự tình cũng dần dần trong sáng lên, cô mới chậm rãi từ từ nghĩ tới đêm sinh nhật của Dịch Giản, lời di thái thái hỏi chính mình..... nhà họ Trác muốn dời đến Tứ Xuyên.

Đáy lòng cô rất là tò mò, nếu chị hai đi, nhất định là muốn nói cho cô biết, vì sao lại không có thông báo với cô, lại muốn rời đi rồi chứ?

Chung Tình nhìn thiếu tướng yên tĩnh nhìn mình gần người ở một bên, liền rút cuộc nhin không được hỏi: “Thiếu tướng..... chuyện nhà họ Trác dời đi, anh biết không?”

Dịch Giản vẫn nhìn cô như trước, ánh mắt chuyên chú ngưng trọng, nghe được lời của cô, ngược lại không có biến hóa quá lớn, phong khinh vân đạm lắc lắc đầu: “Không biết.....”

“Anh cũng không biết?” Chung Tình nhú mi, cảm thấy sự tình có chút kỳ quái: “Sao em nghe nói bọn họ muốn dời đi chứ? Anh cũng không biết, đó không phải là truyền sai chứ?”

“Ừm..... Nếu đi, chị hai sẽ nói cho em biết.” Dịch Giản bắt lấy trọng điểm, nói cho Chung Tình nghe.

Chung Tình cảm thấy lời Dịch Giản nói, cũng không sai, nếu chị hai thật sự phải rời khỏi thành phố X, như thế nào cũng sẽ thông báo trước cho cô,

nhất thời cô mặt mày cong cong, nở nụ cười: “Đúng vậy..... Chị hai và em quan hệ tốt như vậy, nhất định sẽ nói cho em biết trước một tiếng, là em nghĩ nhiều Lại nói, cuộc sống nơi Tứ Xuyên đó, nhà họ Trác đều không quen thuộc, sao lại đi được chứ?”

Dịch Giản không có lên tiếng, chỉ nhìn cô.

Đáy lòng lại nghĩ, cô chính là vẫn còn có chút dễ gạ.

Ngày mai, người nhà họ Trác liền muốn rời đi, vậy bí mật kia liền bị vùi lấp như vậy.

Về phần cô, hiện tại bởi vì quân Nhật lũng đoạn rất nhiều cảng, ca-nô ra vào khó khăn, xem ra, vẫn là cần nắm chặt một chút.

Chung Tình nhắc tới Chung Hân, thế này mới nghĩ đến, chính mình lại có thể lâu như vậy mà vẫn không có đi gặp chị hai, liền ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản nói: “Lại nói tiếp chị hai, hiện tại tính toán toán, hình như em đã muốn thật lâu không gặp chị ấy, anh lại một một thời gian nữa, chúng ta muốn đi nước Anh, có lẽ cũng không thể gặp, em phải đi nói với chị hai một chút.”

Dịch Giản không có hé răng.

Chung Tình tự mình nói theo mục đích của mình: “Hiện tại thân thể anh không tốt, em cũng không thể đi gặp chị ấy, vậy lát nữa em gọi cho chị ấy một cú điện thoại, bảo chị ấy ngày mai tới đây đi.”

Dịch Giản nhíu mi, lập tức nói: “Tiểu Tình..... Không vội.”

“Hử?”

“Thân thể anh tốt hơn, dẫn em đi.”

“Ừm.” Chung Tình gật gật đầu, suy nghĩ một trận: “Vậy được rồi, hiện tại anh cần nghỉ ngơi, chị hai đến đây khẳng định mang theo Ái Hân, sẽ nháo anh.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 920: Thiếu Tướng Tính Kế [33]

Editor: May

“Ừm.” Chung Tình gật gật đầu, suy nghĩ một trận: “VẬY ĐƯỢC RỒI, HIỆN TẠI ANH CẦN NGHỈ NGƠI, CHỊ HAI ĐẾN ĐÂY KHẲNG ĐỊNH MANG THEO ÁI HÂN, SẼ NHÁO ANH.”

Dịch Giản gật đầu, không có lên tiếng.

Chung Tình nhàm chán, liền ngồi ở trên sô pha, Dịch Giản ngược lại không có ngủ, cô lại mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Đợi lúc tỉnh lại, người trên giường đã muốn không thấy.

Cô rất lo lắng, rời giường liền đi tìm, lại nghe được người hầu phía dưới nói thiếu tướng có việc đi trong quân.

Đi trong quân, đáy lòng Chung Tình vẫn còn lo lắng, nhưng cũng không thể đi tìm anh.

Hơn nữa thiếu tướng còn ra lệnh, không cho phép Chung Tình rời khỏi Cố Viên nửa bước, Chung Tình chỉ cho là thiếu tướng là vì chuyện ám sát hai ngày trước, cho nên mới cẩn thận như vậy, vì để cho anh an tâm, cô ngược lại thật sự ngoan ngoãn ở lại trong Cố Viên.

=====

=====

Chiến loạn bắc bộ bộc phát nghiêm trọng.

Chiến hỏa, đã muốn bắt đầu chậm rãi đẩy gần về phía thành phố X.

Một vài kẻ có tiền đã biết những thế cục này, đều bắt đầu nghĩ trốn đi địa phương khác.

Hiện tại rất nhiều người đều bắt đầu nghe radio.

Bên trong lúc nào cũng thời thời khắc khắc nói cho mọi người biết, nếu một khi nghe được tiếng gió, cần phải đi hầm trú ẩn.

Lúc này đây chiến tranh, tựa hồ rất lớn, đám người bắt đầu bối rối.

Tất cả đều nghĩ đến, chiến tranh có thể đánh tới thành phố X không.

Nhưng mà, ở dưới lo lắng như vậy, thành phố X lại ở trong một đêm, xuất hiện tin tức hồng phấn đầu tiên ---- thiếu tướng nhà họ Dịch và Hà An Viện tiểu thư cấu kết, đêm hôm qua cùng một chỗ tham gia vũ hội. Mà Hà An Viện tiểu thư tuyệt không tị hiềm, ngược lại rất thân mật với thiếu tướng nhà họ Dịch, mà thiếu tướng nhà họ Dịch cũng không có cảm giác bài xích gì, thậm chí khi Hà An Viện tiểu thư kéo cánh tay thiếu tướng nhà họ Dịch, anh cũng không có hất ra.

Mọi người đều đoán, có phải cuối cùng thiếu tướng đã chán ghét lục tiểu thư nhà họ Chung kia, quay về với thanh mai trúc mã Hà An Viện tiểu thư rồi không?

Chuyện xấu như vậy, truyền ngược lại rất nhanh, khiến cho trên tái nhợt thê thảm của chiến tranh liên tiếp, nhiễm lên một chút phấn hồng.

Một là vì chuyện xấu của thiếu tướng, là không cho phép bất luận kẻ nào báo ra, tất nhiên là không ai dám báo ra.

Hai là vì thiếu tướng giữ mình trong sạch, trước khi chưa cưới vợ, luôn là độc lai độc vãng.

Hiện tại, một khi tin tức báo ra, tất nhiên là gây ra một trận oanh động rất lớn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 921: Thiếu Tướng Tính Kế [34]

Editor: May

Hiện tại, một khi tin tức báo ra, tất nhiên là gây ra một trận oanh động rất lớn.

Người nhà họ Dịch, tất nhiên là cũng nhìn thấy tin tức như vậy.

Chỉ là trong Cố Viên lại không biết.

Mấy di thái thái đều cảm thấy kinh ngạc, rất không thể tin nổi.

Không hiểu trong hồ lô của thiếu tướng này bán là thuốc gì?

“Hai ngày trước thiếu tướng bị thương, không phải bởi vì thiếu tướng phu nhân sao? Anh ta yêu thương thiếu tướng phu nhân như vậy, vì cô ấy có thể ngay cả mệnh cũng không cần, tôi xem..... tin tức này, chắc không phải thật đâu?”

“Tôi cũng hiểu được không đúng sự thật, không nói đến cái khác, chỉ một chuyện Hà An Viện hại chết đứa nhỏ của thiếu tướng này, sao thiếu tướng có thể cứ như vậy liền chịu để yên chứ?”

“Nhưng, ảnh chụp này lại là thiên chân vạn xác đấy..... Phía trên thật sự chính là thiếu tướng và Hà An Viện nha! Chẳng lẽ còn có thể là giả ư?”

“Thật sự là không hiểu nổi đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, chỉ là..... Nghe nói báo chí và tin tức này, cũng không truyền cho người trong Cố Viên nghe, sợ là nếu sự tình là thật, thiếu tướng cũng chỉ là trộm tình, đáy lòng vẫn là có người của Cố Viên, nếu không có..... Thiếu tướng cũng không ghen dấu giếm như vậy đâu!”

“Chỉ là đàn ông ba vợ bốn cô hầu rất là bình thường, nhưng thiếu tướng kết hôn lâu như vậy, thiếu tướng phu nhân cũng không có một đứa nhỏ, thiếu tướng lại cũng không vội, cũng không ngại phiền, vẫn đối với cô ấy rất tốt như trước..... Tôi nghĩ, thiếu tướng là sợ thiếu tướng phu nhân!”

“Đó là bởi vì yêu, mới sợ Nào có đàn ông sợ phụ nữ? Đều là phụ nữ sợ đàn ông..... Nhưng có tâm , tất nhiên là chỉ sợ.....”

“Nói như vậy cũng đúng, chỉ là tôi vẫn là không tin thiếu tướng sẽ làm ra được chuyện ăn vụng cỡ này..... Có lẽ có kỳ quái khác cũng không chừng, trước đó không phải thiếu tướng nói để cho chúng ta thu thập đồ đạc đi Tây Bộ sao? Chiến tranh giống như đèn sắp đến đây, chúng ta cũng sẽ đi vào một ngày nào đó đi?”

“Chỉ là một hai ngày này..... Đại phu nhân tựa hồ đã muốn bắt đầu đuổi việc người hầu, thu mua ngân phiếu đại dương.....”

“Kkhông phải thiếu tướng đã nói, bảo đều đổi thành vàng, nói một khi chiến tranh bùng nổ, mấy thứ kia cũng không đáng giá”

“Thật đúng là phiền toái, nhà họ Dịch chúng ta ở nơi này hơn nửa đời người, bỗng nhiên rời đi, thật đúng là luyến tiếc!”

Mấy di thái thái ở nơi này đang bàn luận một ít chuyện, trong Cố Viên, Chung Tình đợi một ngày một đêm, nhưng cũng không có đợi được thiếu tướng trở về.

Cô lo lắng, gọi điện thoại vào trong quân, người trong quân, cũng chỉ là che che dấu dấu đối nói với cô, thiếu tướng đang bận....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 922: Thiếu Tướng Tính Kế [35]

Cô lo lắng, gọi điện thoại vào trong quân, người trong quân, cũng chỉ là che che dấu dấu đối nói với cô, thiếu tướng đang bận.....

Chung Tình càng nghĩ, càng cảm thấy sự tình không phải đơn giản như trong tưởng tượng của mình, cô vẫn luôn cảm thấy trái tim đập thật sự nhanh, nhất là hôm nay ánh mắt người hầu trong Cố Viên nhìn chính mình, đều mang theo một chút kỳ quái, một chút kỳ quái kia, nhìn đến đáy lòng cô, run rẩy và bối rối một trận không nói nên lời.

Người hầu Cố Viên nhìn Chung Tình một ngày một đêm đều ngoan ngoãn ở trong Cố Viên, cũng không nháo đi ra ngoài, chỉ cho là thiếu tướng phu nhân thật sự nghe theo ý tứ thiếu tướng, không tăng thêm phiền toái gì cho anh, mọi người cũng đều dần dần thả lỏng xuống.

Huống chi, Chung Tình vốn thông minh, chuyện che mắt người, cô tất nhiên là biết làm nhất, cho nên, ăn xong cơm trưa, liền lại ở trong phòng, giả bộ là đang ngủ say.

Người hầu không có chuyện gì có thể làm, tất cả đều lơ lửng xuống.

Thế cho nên, đợi lúc Chung Tình vụng trộm đi ra ngoài, bọn người hầu đều không có phát hiện Chung Tình không ở đây.

Chung Tình đi ra ngoài dọc theo đường đi của nhà họ Dịch, trong lúc đó đụng phải vô số tiểu nha hoàn, các ánh mắt nhìn cô, đều mang theo vài

phần đồng tình..... Chung Tình khó hiểu, đồng tình như vậy, rốt cuộc là vì sao?

Thậm chí, có tiểu nha hoàn ở nơi nào đó nhỏ giọng nghị luận, thấy được Chung Tình từ xa, lập tức ngậm miệng, đứng quy củ ở nơi đó, cúi đầu, nhẹ giọng nhỏ nhẹ nói: “Thiếu tướng phu nhân.....”Trên mặt bọn họ, đều là một vẻ mặt rất khẩn trương.

Đợi sau khi Chung Tình đi qua rất xa, tiểu nha hoàn này, mới vỗ vỗ ngực, nói: “Nguy hiểm thật, suýt nữa bị cô ấy nghe thấy được..... Thiếu tướng đã hạ lệnh, không thể để cho thiếu tướng phu nhân biết việc này.....”

“Nếu đã biết, không biết thiếu tướng trở về sẽ phát tính tình thế nào đâu!”

Tuy rằng Chung Tình đã đi qua, nhưng vẫn là cảm thấy có người đang ở phía sau của mình nghị luận cái gì đó, theo bản năng quay đầu lại, nhìn xem, lại phát hiện biểu tình của những người đó cũng không có cái gì không thích hợp, vẫn là bộ dáng tôn kính mình như trước.

Cô lắc lắc đầu, đáy lòng nghĩ, có lẽ là chính mình nghĩ nhiều thôi.

Nhất thời liền vội vội vàng vàng ra khỏi nhà họ Dịch.

Người trên đường rất nhiều, có người đang buôn bán báo chí, phía trên viết một ít tin tức của thành phố X.

Chung Tình cũng không xem báo giấy, hơn nữa Cố Viên cũng không có báo chí, cô cũng không ra ngoài, tất nhiên là không biết rất nhiều chuyện.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 923: Tâm Cơ Của Thiếu Tướng[36]

Chung Tình cũng không xem báo giấy, hơn nữa Cố Viên cũng không có báo chí, cô cũng không ra ngoài, tất nhiên là không biết rất nhiều chuyện.

Đứa nhỏ bán báo, ở một bên la hét: “Bán báo , bán báo đây Có tin tức mới nhất của thiếu tướng.....”

Lúc trước Chung Tình đi trên đường, thường xuyên nghe được người bán hô như vậy, hơn nữa thiếu tướng rất ít có tin tức loạn thất bát tao truyền ra, cho nên Chung Tình, tất nhiên là không quan tâm tin tức của những tờ báo này.

“Tiểu thư, muốn mua một tờ báo không?”

Đứa bé bán báo không biết Chung Tình, tất nhiên là không biết cô chính là thiếu tướng phu nhân, huống chi, thiếu tướng vẫn luôn khiêm tốn, không cho phép người khác công bố ảnh chụp Chung Tình ra ngoài, một là ngại vì lý do an toàn, hai là cũng không muốn làm cho ồn ào huyền náo, để cho cô ra cửa, đều bị chỉ chỉ trỏ trỏ, ảnh hưởng cuộc sống bình thường.

Đứa bé bán báo, một phần báo chí kia, đưa cho Chung Tình, miệng đầy mạnh tiêu thụ: “Trong này có tin tức mới nhất của thiếu tướng, tối hôm qua đã quay về với người yêu thanh mai trúc mã..... Tiểu thư, mua một phần đi.....”

Thanh mai trúc mã?

Tối hôm qua?

Quay về?

Đây đều là cái gì và cái gì?

Biểu tình Chung Tình, lập tức cứng ngắc lên, cô nhìn đứa bé bán báo, giật mình phát ngốc một hồi, một bộ dáng không tin nổi!

Đứa bé bán báo hoàn toàn không nhìn ra Chung Tình không giống người thường, vẫn lái nhai đẩy mạnh tiêu thụ như trước: “Tiểu thư, cô mua một phần đi..... Bảo đảm người xem không hối hận Tiểu thư.....”

Lúc này Chung Tình mới hoàn hồn, móc tiền từ trong vạt áo, đưa cho đứa bé bán báo, sau đó nhận một phần báo chí, liền nhanh chóng thấy được ảnh chụp trắng đen rất lớn.

Hà An Viện, thiếu tướng, sân nhảy.

Thanh mai trúc mã, thiếu tướng phu nhân thất sủng, vui vẻ với tình yêu cũ, quay về với tình yêu cũ.

Chữ rõ ràng như vậy, như là đao dính đầy máu tươi, đâm về phía tâm mắt của cô.

Chung Tình cảm thấy ngón tay của cô, đều run rẩy lợi hại, cô thật cẩn thận cầm báo chí, cẩn thận đọc xuống từng chút.

Đêm qua..... Anh không trở về, hóa ra là cùng một chỗ với Hà An Viện sao?

Thật ra, tin tức như vậy, cô thà rằng không tin, dù sao anh chân thành đối đãi chính mình như vậy, nói nhiều lời nói sâu triền miên thâm tình như vậy, chữ chữ rõ ràng, chữ chữ khắc trong tâm khảm, như thế nào cũng không thể tin tưởng, nhanh như vậy, liền thay lòng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 924: Thiếu Tướng Tính Kế [37]

Thật ra, tin tức như vậy, cô thà rằng không tin, dù sao anh chân thành đối đãi chính mình như vậy, nói nhiều lời nói sâu triền miên thâm tình như vậy, chữ chữ rõ ràng, chữ chữ khắc trong tâm khảm, như thế nào cũng không thể tin tưởng, nhanh như vậy, liền thay lòng!

Chung Tình theo bản năng liền đi tìm thiếu tướng, giáp mặt hỏi rõ ràng, cô vẫn nhớ rõ lời anh từng nói với cô, vô luận phát sinh chuyện gì, đều phải cần nói rõ với anh trước, không thể lưu lại tiếc nuối.

Hơn nữa, đáy lòng của cô, cũng là không tin

Cô lập tức cầm chặt lấy báo chí, cảm giác được người chung quanh, đều đang nghị luận về tình yêu mới của thiếu tướng, mọi người đều than thở, anh hùng đa tình.

Cô nghe đến đáy lòng lộn xộn, luôn luôn ở đáy lòng ám chỉ với chính mình, đây đều là giả, giả

Không phải tận mắt thấy, cô sẽ tuyệt đối không tin.

Cô tìm kiếm xe kéo chung quanh, buổi chiều, nhiều người, xe thiếu, đợi thật lâu, cô mới đợi được một chiếc xe, vội vàng lên xe, cảm thấy toàn thân đều thực hư thoát, nói với xa phu: “Đi trong quân.....”

Xa phu nghe lời nói như thế, còn hơi nghiêng đầu, nhìn Chung Tình sững sờ một hồi, trong quân..... Nơi đó chính là cấm địa, sao người bình thường lại đi?

“Tiểu thư..... cô nói đi nơi nào?”

“Trong quân!” Chung Tình lại lặp lại lời nói lần nữa, sau đó như là nhớ tới cái gì, lấy từ trong túi quần ra rất nhiều tiền, đưa cho xa phu, nói từng chữ một: “Tốc độ một chút, những thứ này đều cho anh, đi trong quân, anh yên tâm, anh không có việc gì”

Cả đời xa phu cũng chưa thấy qua nhiều tiền như vậy, nhất thời cũng không quản nhiều, kéo Chung Tình, liền đi về phía trong quân.

Chung Tình ngồi ở trên xe, mới ôm ngực, chậm rãi bình tĩnh xuống.

Cô cảm thấy toàn thân đều là lạnh như băng, đều là sợ hãi, loại sợ này, là lan tràn từ lòng bàn chân đến chỗ sâu trong trái tim..... So với loại sợ hãi sau khi cô biết mình sắp chết, còn mãnh liệt hơn ngàn lần!

Nếu là sự thật, vậy phải làm sao bây giờ?

Cô loáng thoáng có thể cảm nhận được mẹ mình năm đó, rốt cuộc vì sao lại tuyệt vọng như vậy!

Đây là một loại tuyệt vọng!

Chung Tình gắt gao nắm chặt khăn tay, cô hô hấp thật sâu, đáy mắt đều là bối rối, cô tin tưởng, thiếu tướng khăng định có thể cho cô một giải thích hợp lý.....

Anh khăng định có thể nói cho cô biết, hết thảy mọi thứ này, đều là bịa đặt vô căn cứ!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 925: Thiếu Tướng Tính Kế [38]

Editor: May

Anh khẳng định có thể nói cho cô biết, hết thảy mọi thứ này, đều là bịa đặt vô căn cứ!

Chung Tình an ủi chính mình như vậy, không cho chính mình chui bò chết nhon!

Cô biết, bao nhiêu tình cảm, chỉ bởi vì đoán, không tín nhiệm, mà vỡ tan!

Cho nên, cho dù cô thật sự bị bắt đặc dĩ, không thể đi đến cùng một chỗ với nhau, vậy cũng phải chết rõ ràng, tan vỡ rõ ràng!

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, xe mới vững vàng dừng ở cửa lớn quân khu.

Ngoài cửa đứng hai hàng người, trong tay nắm súng dài, lưỡi lê phía trên, khiến đáy lòng người nhanh chóng lạnh cả người từng trậ, có xe quân, không ngừng lái vào lái ra.

Xa phu hoàn toàn không dám đi vào, chỉ cách một khoảng cách, liền ngừng lại: “Tiểu thư, tôi chỉ có thể đưa cô đến nơi này”

Giọng nói xa phu, còn mang theo vài phần run rẩy.

Nơi này làm sao là nơi dân chúng bình dân có thể tới gần?

Chung Tình gật đầu, biết xa phu sợ hãi, chính mình cho anh ta tiền, anh ta chịu đưa mình tới nơi này, đã muốn không dễ dàng, càng không hi vọng để cho anh ta đưa chính mình tới cửa, lập tức nói cảm ơn, xuống xe, bước đi tới về phía cửa lớn quân khu.

Cô mặc một thân sườn xám màu vàng nhạt, kéo sợi tóc, phía trên mang theo một đóa châu hoa màu vàng nhạt, tai đeo cũng là màu vàng nhạt, thoát nhìn đặc biệt có sức sống, làm làn da trắng nõn của cô càng nổi bật hơn.

Người trong quân, khi nào thì gặp qua mỹ nhân như vậy, nhất thời có chút ngốc lăng, thẳng đến khi Chung Tình đến gần, bọn họ mới ý thức được là muốn đi vào, lập tức có người kéo lại: “Nơi này không thể tùy tiện đi vào, xin hỏi cô tìm ai?”

“Tôi tìm thiếu tướng.” Chung Tình thành thật trả lời.

Những người đó ngược lại sửng sốt, đều hai mắt nhìn nhau, tìm thiếu tướng? Chưa bao giờ có phụ nữ tới nơi này đi tìm thiếu tướng?

Thiếu tướng kết hôn, đêm qua lại quần quanh không rõ với một phụ nữ, hiện tại lại xuất hiện một cô gái nhỏ như hoa như ngọc tìm thiếu tướng, diễm ngộ của thiếu tướng lại thật sự không cạn?

Chỉ là nói đi thì phải nói lại, thiếu tướng lớn lên mê sát người khác như vậy, bao nhiêu phụ nữ đều hận không thể dán lên, chỉ có ba người, cũng không nhiều lắm.

“Không có sự cho phép của thiếu tướng, là không thể tùy tiện đi vào!”

Chung Tình suy nghĩ một trận, sau đó nghiêng đầu nói: “Tôi là thiếu tướng phu nhân.....”

“Thiếu tướng phu nhân?” Những người đó càng thêm kinh ngạc!

Thiếu tướng phu nhân tìm thiếu tướng, phải tự mình đến cửa sao?

Bọn họ cũng là không tin, “Cô đừng gạt người sao thiếu tướng phu nhân có thể tự mình tới nơi này chứ?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 926: Thiếu Tướng Tính Kế [39]

Bọn họ cũng là không tin , nói: “Cô đừng gạt người Thiếu tướng phu nhân sao có thể đích thân đến đây?”

Chung Tình vội vàng muốn giải thích, lại bị những người đó làm như một người phụ nữ hèn hạ đẩy ra cửa, muốn xua đuổi đi!

Chung Tình cô một cô gái yếu đuối, như thế nào cũng chống không lại mấy người đàn ông này, nhin không được mặt đỏ, đứng ở một bên, lo lắng sốt ruột!

Dứt khoát, cuối cùng, liền đứng ở xa xa, im lặng chờ.

Cô phải chờ tới lúc anh đi ra!

Trước tiên hỏi anh một chút, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì sao lại có chuyện xấu như vậy truyền ra ngoài?

Anh chẳng lẽ không biết Hà An Viện hại chết tiểu thiếu gia sao?

Cô một đêm kia, cũng quên nói cho anh, đứa bé của hai người cũng là bị Hà An Viện hại chết Lui một vịn bước nói, anh cùng người phụ nữ nào cũng có thể, chỉ Hà An Viện là không được !

Có người ra ra vào vào, đều nhin không được hai mắt nhìn cô.

Chung Tình vốn rụt rè, hiện tại càng lúc càng đứng không vững, theo bản năng muốn xoay người tránh ra!

Cũng may lần trước đi xem phim, có người được Từ Ngang điều qua, bảo vệ an toàn cho Thiếu tướng, vừa lúc từ bên ngoài đi tới, nhìn thấy Chung Tình, chỉ cảm thấy một phụ nữ rất xinh đẹp, liền cùng người bên cạnh, nhất ngôn nhất ngữ thảo luận .

“Ôi, nơi này của chúng ta bóng dáng phụ nữ đều không thấy, không có phụ nữ chính là không có, nhưng vừa xuất hiện thì lại hết như một nữ thần xinh đẹp!”

“Cô ấy hình như đang đợi người, các người có ai quen không?”

“Đúng, chắc chắn không phải chờ chúng ta Không chừng là vị thiếu tá hoặc đội trưởng nào đó a.....”

“Không đúng, không đúng, người này sao tôi nhìn lại thấy quen đến vậy a?”

“Cậu gặp phụ nữ nào đẹp, cậu đều cảm thấy quen thuộc, cậu sao không nói, cô ấy là con dâu của cậu luôn a!”

“Cậu ta vẫn muốn như vậy!”

“Không đúng, tôi vẫn thật sự, người phụ nữ này thật sự rất quen thuộc..... Tôi đã thấy cô ấy rồi! Để tôi nhớ xem, là ở đâu?”

“Được, càng diễn càng hăng hái”

“Tôi không có diễn trò, tôi nói thật Phụ nữ xinh đẹp như vậy, tôi nhìn thoáng qua một cái, khẳng định có thể nhớ kỹ A..... Đúng rồi, cô ấy là người phụ nữ của Thiếu tướng!”

“Cái gì?”

“Thiếu tướng phu nhân! Đúng, chính là cô ấy! Lần trước Thiếu tướng bao hết rạp chiếu phim đã suýt bị ám sát, tôi ở đó, có nhìn thoáng qua một cái, cảm thấy xinh đẹp, liền nhớ rất rõ ! Khó trách tôi cảm thấy nhìn quen mắt đến vậy!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 927: Thiếu Tướng Tính Kế [40]

“Thiếu tướng phu nhân! Đúng, chính là cô ấy! Lần trước Thiếu tướng bao hết rạp chiếu phim đã suýt bị ám sát, tôi ở đó, có nhìn thoáng qua một cái, cảm thấy xinh đẹp, liền nhớ rất rõ ! Khó trách tôi cảm thấy nhìn quen mắt đến vậy!”

“Người phụ nữ của Thiếu tướng? Khó trách lại như hoa như ngọc!”

.....

“Thiếu tướng phu nhân!” Chàng trai nhận ra cô, chạy chậm lại về phía Chung Tình, đứng trước mặt cô, chào theo nghi thức quân đội, rồi nói: “Thiếu tướng phu nhân, ngài tìm Thiếu tướng sao? Tôi mang ngài đi!”

Anh nóng lòng lấy lòng Thiếu tướng phu nhân, tất nhiên là cực kỳ tình cảm!

Chung Tình không biết người này, nhưng thấy anh nói, có thể mang mình đi gặp Dịch Giản, tất nhiên là đồng ý.

Lúc anh mang Chung Tình đi tới, vẫn hung hăng răn dạy những người canh gác ngoài cửa, nói, đây là Thiếu tướng phu nhân, các người lá gan cũng lớn quá nhỉ, dám kéo phụ nữ của Thiếu tướng như vậy, cũng không sợ Thiếu tướng lát nữa thu thập các người!

Những người đứng gác nghe nói như vậy, nhất thời càng lúc càng kinh hồn bạt vía!

Đây thật đúng là Thiếu tướng phu nhân a!

Lập tức cúi đầu khom lưng hướng Chung Tình đều nhận sai.

Chung Tình nào có tâm tư để ý tới bọn họ, trực tiếp hướng về bên trong đi đến.

.....

Người kia, đem Chung Tình đưa đến trước tầng của Thiếu tướng, cùng người khác chào hỏi, liền rời đi.

Bởi vì đều biết đây thực sự là Thiếu tướng phu nhân, những người đó tất nhiên không có gan ngăn lại, Chung Tình đi vào thật thuận lợi.

Bên trong một mảnh yên lặng, thực sự trang nghiêm.

Lộ ra một loại xơ xác tiêu điều nói không nên lời.

Chung Tình cảm thấy có chút lạnh lẽo.

Cô dựa theo bảng hiệu treo trên cửa, dễ dàng tìm đến phòng ở của Dịch Giản, trong hành lang cực kỳ yên tĩnh, cũng không có ai canh gác, chỉ nghe thấy bên trong truyền ra một ít thanh âm rộn ràng nhốn nháo.

“Thiếu tướng..... Chuyện của Trác gia đã sắp xếp ổn thỏa, xe lửa tối nay lúc 8 giờ.....”

Chung Tình vốn muốn giơ tay lên gõ cửa, lập tức dừng lại giữa không trung.

Cô hóa thành tro cũng có thể nhận ra thanh âm này là của Từ Ngang .

Trác gia sắp xếp xong, đi Tứ Xuyên, thì ra chị Hai bọn họ thật sự phải đi sao? Hya là Thiếu tướng an bài ?

Anh không phải nói với cô, anh căn bản không biết sự việc lúc này sao?

Đây rốt cuộc là làm sao vậy?!

“Về ca-nô đi Anh quốc vẫn chưa xác định đã tới hay chưa, người cho thuê có thể gần đến thời gian sẽ có một con thuyền trở về Anh quốc, nhưng đều là người Anh, để tôi xem thử có thể dứt tiền được hay không!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 928: Thiếu Tướng Tính Kế [41]

“Về ca-nô đi Anh quốc vẫn chưa xác định đã tới hay chưa, người cho thuê có thể gần đến thời gian sẽ có một con thuyền trở về Anh quốc, nhưng đều là người Anh, để tôi xem thử có thể rút tiền được hay không!”

“Uhm, bất luận như thế nào, cũng phải lấy được vé tàu.”

Lúc này đây truyền ra là thanh âm Dịch Giản, Chung Tình không thể không quen thuộc Âm điệu nhẹ nhàng như vậy, ngữ khí lãnh đạm như vậy.

Toàn thân cô bỗng nhiên rét lạnh.

Trăm ngàn loại nghi vấn, đều tụ ở trong tim, quần quanh vô hạn, quanh quần .

“Vâng, Thiếu tướng.” Từ Ngang lên tiếng, đợi một hồi, lại có thanh âm truyền ra: “Thiếu tướng..... Đêm nay để Trác gia rời đi, ngài có muốn đi qua xem hay không?”

“Không cần .”

“Vậy Thiếu tướng muốn đi đâu? Về Cố Viên sao? Đã một ngày một đêm không có trở về rồi.”

“Uhm.” Âm điệu Dịch Giản tiếp tục truyền ra, truyền được một nửa, như là nghĩ tới cái gì đó, lại thản nhiên nuốt trở vào, nói: “Không.....”

Anh xưa nay ngoại trừ Chung Tình ra đối với người ngoài đều nói ngắn gọn, anh vốn là định quay về, nhưng quay đầu ngẫm nghĩ, không biết nằm vùng bên mình có bao nhiêu người giám sát, hôm nay đem chuyện anh cùng Hà An Viện truyền ra ồn ào huyên náo, mọi người đều cảm thấy anh vui vẻ với người mới, nếu hiện tại trở về, sợ là công sức tối hôm qua đều uổng phí Huống chi..... Cô có người ở Cố Viên giám sát, chắc là sẽ không xảy ra chuyện gì Nhịn một chút, mây đen dù sao cũng sẽ tiêu tán, đến lúc trời quang như trước, vạn dặm không mây.

Từ Ngang gật đầu, nói: “Vâng, Thiếu tướng, người có muốn bây giờ gọi điện thoại về nhà, xem Thiếu tướng phu nhân như thế nào?”

“Uhm.”

.....

Ngay sau đó, trong phòng là một trận im lặng, Chung Tình mơ hồ có thể nghe được bên trong truyền đến một trận thanh âm người nói chuyện điện thoại, sau đó, liền nghe thấy Từ Ngang nói: “Thiếu tướng phu nhân hiện tại ra sao?..... Đang ngủ?..... Uhm, hầu hạ thật tốt, đừng chậm trễ Uhm, nói đêm nay Thiếu tướng có việc, trở về không được, Thiếu tướng phu nhân không cần chờ Uhm, cần phải trông coi Thiếu tướng phu nhân, đêm nay ngàn vạn lần đừng cho cô ấy nhận điện thoại..... Nhất là Trác gia Được.....”

Từ lúc Từ Ngang ngắt điện thoại, Chung Tình cảm thấy trong lòng mình đột nhiên quặn thắt, bọn họ tất nhiên là có chuyện gì đó lén gạt cô rồi!

Vì cái gì không cho cô nhận điện thoại của Trác gia?

Chẳng lẽ là chị Hai cùng Trác Nhiên đã xảy ra chuyện sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 929: Thiếu Tướng Tính Kế [42]

Vì cái gì không cho cô nhận điện thoại của Trác gia?

Chẳng lẽ là chị Hai cùng Trác Nhiên đã xảy ra chuyện sao?

Thiếu tướng vì sao lại bắt bọn họ di tản?

Tay chân Chung Tình nhất thời lạnh lẽo, cô vốn muốn đẩy cửa ra, đi vào chính miện hỏi Thiếu tướng một câu vì sao làm như vậy?

Nhưng ngón tay cô, lúc mới chạm vào cửa, đột nhiên rút trở về.

Anh căn bản cố ý muốn cắt đứt liên lạc của cô và chị Hai, nếu làm như đã biết xông vào hỏi, anh khẳng định sẽ ép buộc mình ở lại bên cạnh anh, không cho mình đi gặp chị Hai!

Cô hiện tại hẳn nên đi Trác gia, tìm chị Hai trước đã!

Chung Tình nghĩ đến đây, liền nhanh chóng rút tay lại.

Cô âm thầm căn cứ cánh môi, vốn đến vì chuyện Hà An Viện, hiện tại lại bị chuyện của chị Hai, đầu ngập tràn suy nghĩ.

Bởi vì lo lắng cho Chung Hân, cô rốt cuộc không vội .

Hiện tại đã là thời khắc chạng vạng Buổi tối tám giờ, Chung Hân liền phải rời khỏi thành phố X, cô phải tận mắt gặp chị Hai, hỏi một chút

rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nếu chị hai không muốn rời khỏi thành phố X, cô tuyệt đối không cho phép Thiếu tướng bắt chị ấy đi!

Chung Tình liền lặng lẽ nhẹ nhàng lùi về sau.

Một mực thối lui đến chỗ cách xa, cô mới xoay người, hướng về ngoài cửa, vội vàng chạy ra ngoài.

Những binh sĩ canh gác dưới lầu nhìn thấy Chung Tình vội vàng chạy ra như vậy, hơi kinh ngạc một chút, nhưng chung quy vẫn là chuyện nhà của Thiếu tướng, không ai có gan hỏi, chỉ đồng loạt cúi đầu, hô lên một tiếng: “Xin chào Thiếu tướng phu nhân!”

Ngay sau đó, liền nhìn thấy Thiếu tướng phu nhân nhanh chóng biến mất.

Lúc vào, bởi vì mọi người không biết cô là Thiếu tướng phu nhân tìm mọi cách ngăn cản, lúc đi ra ngoài, người gác ở cửa lớn lại rất ân cần, Chung Tình làm sao có thời gian để ý tới bọn họ, mới vừa rời ngồi xe, đem tiền đều cho người phu xe kia, hiện tại cô phải vội vàng đi tới Trác gia, tất nhiên là cần tiền, liền hướng về phía người gác cổng mở miệng đòi tiền, những người đó tất nhiên là không dám không cho, tất cả đều đồng loạt thò vào trong túi lấy tiền, đưa cho Chung Tình.

Chung Tình cũng không lấy nhiều lắm, chỉ cầm đủ tiền ngồi xe, liền vội vàng vàng đi xa.

Để lại mấy người đứng gác với vẻ mặt dò xét nói: “Chẳng lẽ Thiếu tướng không có ở bên trong sao? Tôi soa lại không thấy Thiếu tướng rời đi a?”

Mọi người lắc đầu, đều không biết.

Cuối cùng, lại chỉ có thể từng bước từng bước đồng loạt đứng tại chỗ, đứng ngay hàng thẳng lối.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 930: Thiếu Tướng Tính Kế [43]

Cuối cùng, lại chỉ có thể từng bước từng bước đồng loạt đứng tại chỗ, đứng ngay hàng thẳng lối.

Đợi hơn một giờ, bọn họ nhìn thấy xe Dịch Giản từ bên trong quân khu chạy ra, binh sĩ gác lập tức mở cửa ra, đồng loạt hành quân lễ, trong đó có người can đảm nói: “Thiếu tướng, ngài thì ra vẫn ở trong quân khu?”

Dịch Giản nhắm mắt lại, một bộ lạnh nhạt tựa vào ghế, không lên tiếng.

Từ Ngang thay Dịch Giản trả lời: “Tất nhiên là ở trong quân khu rồi, Thiếu tướng vẫn không có rời đi, cậu nói hồ đồ cái gì vậy?”

“Không phải..... Không phải ý tứ này, tôi là muốn nói..... Vừa rồi Thiếu tướng phu nhân đã tới, đội trưởng đội hai mang cô đi vào, ai ngờ vào chưa được bao lâu, cô ấy liền đi ra, vội vội vàng vàng muốn tiền của chúng tôi, bỏ chạy, tôi còn nghĩ Thiếu tướng không có trong quân khu sao, cô ấy sốt ruột đi tìm Thiếu tướng !”

“Cậu nói..... Cái gì?” Dịch Giản vốn dĩ im lặng ngồi đó, đột nhiên mở mắt, tia nhìn nơi đáy mắt, rét lạnh đến tận xương tủy, bởi vì bị thương thân thể chưa khỏe, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng lại không chút nào ảnh hưởng đến sự quyết đoán của anh, người nói nhin không được rùng mình một cái, nhất thời, lại nói không được một câu !

Dịch Giả nhú mày, nhìn người trước mặt gần như là đang u mê, hạ giọng nói: “Cậu nói cái gì? Ai đã tới?”

“..... Thưa Thiếu tướng, là Thiếu tướng phu nhân..... Phu nhân..... Cô ấy nói cô ấy là Thiếu tướng phu nhân..... Vóc dáng không cao, thực gầy, nhìn rất xinh đẹp, mặc một bộ quần áo màu vàng nhạt, cười lên có má lúm đồng tiền..... Như là tiên nữ.....” Người nọ run run đem những gì mình biết tự thuật với Dịch Giả một lần.

Từ Ngang ngồi ở trong xe, mồ hôi lạnh đều rơi xuống, đây rõ ràng thật sự là Thiếu tướng phu nhân, cô ấy như thế nào đến nơi này? Không phải phải người theo dõi tốt rồi sao?

Sắc mặt Dịch Giả nhất thời trở nên khó coi muốn chết!

Anh tân tân khổ khổ tính kế lâu như vậy, ngàn phòng vạn phòng, phòng đến bây giờ, cứ nhiên ở trong này lại có sai lầm xảy ra?!

Đáy mắt anh, tỏa ra hàn quang, như là muốn đem toàn bộ thế giới đều nhanh chóng hủy diệt!

“Đã đi bao lâu rồi?” Từ Ngang cũng sốt ruột quát: “Thiếu tướng phu nhân đã tới, các người sao lại không đi bẩm báo Thiếu tướng?!”

Binh lính gác cửa thực sự vô tội, bọn họ vốn là muốn tranh công, ai ngờ hiện tại bị răn dạy, ừ ừ trả lời.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 931: Thiếu Tướng Tính Kế [44]

Binh lính gác cửa thực sự vô tội, bọn họ vốn là muốn tranh công, ai ngờ hiện tại bị răn dạy , ừ ừ trả lời:“Đội trưởng đội hai mang cô ấy đi , tôi nghĩ đội trưởng đội hai có báo với Thiếu tướng !”

Từ Ngang miệng hùng hùng hồ hồ hai câu, nói đợi lát nữa sẽ xử lý các người, liền nhanh chóng lái xe, đi về phía Dịch gia.

Về Cổ Viên trước, nhìn xem Thiếu tướng phu nhân có an toàn ở nhà hay không!

Tay Dịch Giản, đều đã siết thành quả đấm, trên trán gân xanh đều đã nổi lên, cho tới bây giờ, anh đều là bình tĩnh thông dong , cũng chưa từng khẩn trương quá như vậy, hiện tại cũng bởi vì một phụ nữ, mà thực sự lo lắng đề phòng!

Đầu óc anh, cũng nhanh chóng chuyển động .

Cô đến hơn một giờ trước, sẽ vừa lúc nghe anh cùng Từ Ngang ở trong phòng đàm luận chuyện Trác gia, cô có phải hay không nghe được?

Cánh môi Dịch Giản càng lúc càng giương lên..... Nếu cô nghe được, vậy chắc chắn cô biết mình cố ý không cho cô cùng Chung Hân tiếp xúc , dựa theo tính tình của cô, chắc chắn sẽ không đi tìm mình, cô khẳng định sợ mình không cho cô đi tìm Chung Hân mà ép buộc cô ở bên, cho nên anh có thể làm Chính là.....

Dịch Giản nghĩ đến đây, lập tức lạnh lùng hướng Từ Ngang bên cạnh nói:“Đi Trác gia!”

Từ Ngang sửng sốt một chút, nói“Không phải muốn đi gặp Thiếu tướng phu nhân sao?”

“Đi Trác gia!” Dịch Giản lặp lại một lần nữa , trong giọng nói vạm vỡ phần chắc chắc:“Cô ấy khẳng định ở Trác gia!”

Cô rời đi đã một giờ .

Khẳng định là phu xe kéo cô đi .

Chạy .

Từ nơi này đến quân khu, cũng cần 40 phút đường xe.

Như vậy, nếu vận khí tốt, bọn họ sẽ đi đường vòng, gặp trở ngại, có lẽ chỉ cần theo kịp, cô ấy hẳn vẫn chưa tới Trác gia!

Dịch Giản nghĩ đến đây, cuối cùng nhất kích quyết đoán nói:“Có thể tăng tốc nhanh lên, đi Trác gia! Nhất định phải ở trước Trác gia chặn cô ấy lại!”

Từ Ngang nghe Dịch Giản nói, lúc này mới mê mê man man tỉnh thần, sau đó lập tức quay đầu xe, tăng tốc, hướng về phía Trác gia tiến đến.

Nếu mọi thứ còn kịp..... Như vậy, khẳng định có thể giữ Thiếu tướng phu nhân lại!

Một sự việc, không thể để cho cô ấy biết!

Đó là một đoạn tình yêu trong lòng cô vẫn nghĩ là đẹp nhất..... Nếu thật sự để cô biết được chân tướng tàn nhẫn này, sợ là cô sẽ tuyệt vọng với thế giới này.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 932: Thiếu Tướng Tính Kế [45]

Đó là một đoạn tình yêu trong lòng cô vẫn nghĩ là đẹp nhất..... Nếu thật sự để cô biết được chân tướng tàn nhẫn này, sợ là cô sẽ tuyệt vọng với thế giới này.....

Dịch Giả nghiêng đầu, nhìn mọi thứ ngoài cửa sổ, đều nhanh chóng lùi về sau, đáy mắt anh, tràn ngập sự thâm thúy không rõ nội dung, còn mang theo một chút hoảng hốt sợ hãi.....

Sợ hãi như vậy, cũng là suốt đời suốt kiếp này của anh, cũng chưa từng tồn tại qua.....

Ngón tay anh, chậm rãi nắm chặt, nắm thành một tư thế yếu ớt, như là muốn cố gắng giữ chặt cái gì đó.

=====

Chung Tình xuống xe, tùy tiện trả tiền, liền hướng bên trong Trác gia chạy vào.

Bên trong thực loạn, rất nhiều thứ đặt ở trong sân, có người hầu khiêng, vận chuyển ra bên ngoài.

Cô biết rõ nơi ở của Chung Hân, đầu tiên là chạy về phía phòng Chung Hân, nhưng đi tới trước cửa, lại phát hiện nơi đó sớm đã khóa chặt.

Nhìn lại chung quanh, cũng im lặng quở dỉ, một người đều không tồn tại ở trong này.

Cô xoay người, vội vàng ra sân của Chung Hân, tìm nửa ngày, rốt cục thấy được một nữ hầu, vội vàng kéo lại, khẩn trương hỏi: “Chị Hai tôi đâu? Bọn họ hiện tại đi nơi nào?”

Nữ hầu nhận ra Chung Tình, thấy được Chung Tình, như thấy được cứu tinh, nước mắt liền không kiềm được hạ xuống, cầm lấy tay Chung Tình nói: “Thiếu tướng bắt mọi người trong Trác gia phải dời đi Tứ Xuyên, có người không muốn đi, lại đều bị cưỡng chế dùng dây cột mang tới nhà ga..... Lục tiểu thư, van cầu ngài đừng để lão gia thiếu gia thiếu phu nhân bọn họ đi..... Tứ Xuyên cách nơi này xa như vậy, lạ nước lạ cái, đi tới đó, cũng không biết sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.....”

Sắc mặt Chung Tình trắng bệch, quả thật là Dịch Giản làm!

Anh vì cái gì muốn làm như vậy!

Toàn thân cô đều cứng ngắc, nhìn nữ hầu trước mặt ra ngoài một lúc, cô mới xoay người, liền vội vàng vàng hướng về phía nhà ga chạy tới.

Xe lửa buổi tối tám giờ rưỡi.

Hiện tại nếu như đi, còn có thể kịp!

Chung Tình ra cửa, rất nhanh tìm xe kéo, cô chưa bao giờ kích động bối rối quá như vậy, sớm đã thở hồng hộc, nhưng vẫn liều mạng chống đỡ.

Chị Hai cũng muốn rời bỏ cô sao? Hay là bị Thiếu tướng cưỡng chế đuổi đi?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 933: Thiếu Tướng Tính Kế [46]

Chị Hai cũng muốn rời bỏ cô sao? Hay là bị Thiếu tướng cưỡng chế đuổi đi?

Chung Tình càng nghĩ, đầu càng loạn.

Cô nhìn thấy xe kéo, theo bản năng muốn mở miệng gọi, ai ngờ cổ tay mình, lại bị n người bắt được, cô đều chưa kịp kinh hô, liền bị một người quen thuộc kéo vào trong lòng.

Xoay người, lại nhìn thấy Dịch Giản với sắc mặt rét lạnh, nhìn cô.

Chung Tình theo bản năng hô lên một tiếng:“Thiếu tướng.....” Sau đó, liền nhanh chóng dùng ngữ điệu trách cứ hỏi:“Anh vì cái gì muốn làm như vậy? Anh vì cái gì muốn cho Trác Nhiên cùng chị Hai rời khỏi nơi này? Anh không phải nói anh không biết việc này sao?”

Dịch Giản không có hé răng, ngược lại bắt lấy Chung Tình, đi về phía xe.

Chung Tình tất nhiên là không chịu đi theo anh, miệng vẫn la hét:“Anh buông ra, em muốn đi tìm chị Hai! Em không thể để chị ấy đi!”

Dịch Giản mím môi, vẫn như cũ không để ý đến cô la hét, ngược lại bước chân càng lúc càng nhanh, hơi dùng sức, nắm chặt cổ tay cô, vài bước liền đi tới trước cửa xe.

Anh muốn đem cô nhét vào xe.

Ai ngờ, cô lại sống chết không chịu.

Dịch Giản nhìn có chút bức bối, khom người, một phen đem cô bế đứng lên, cường ngạnh nhét vào trong xe, sau đó chính mình cũng đi vào theo, dùng lực rất lớn đóng cửa xe lại, mặt lạnh hướng Từ Ngang hạ mệnh lệnh: “về Cố Viên!”

Chung Tình vào trong xe, tay chân cũng không có nề nếp, muốn mở cửa xe, Dịch Giản lại ghét bỏ cô phiền, vươn tay, gắt gao đè chặt thân thể cô, đôi mắt anh, lạnh lẽo nhìn chăm chăm Chung Tình, đáy mắt lộ vẻ uy hiếp.

Chung Tình nhịn không được rung mình một cái, theo bản năng co rụt người lại, chỉ cảm thấy Thiếu tướng tựa hồ lập tức trở về dáng vẻ lúc ban đầu gặp cô, cô mím môi, đều quên chất vấn cùng kêu gào, chỉ cảm thấy bên trong xe im lặng quỷ dị.

Thời gian từng phút qua đi.

Chung Tình mới hoảng hốt lấy lại tinh thần, nhìn Dịch Giản, thử dùng ngữ điệu thương lượng nói: “Anh vì cái gì muốn làm như vậy? cho em đi gặp chị Hai em, được không?”

Ai ngờ Chung Tình vừa mở miệng, không nhận được câu trả lời của Dịch Giản, ngược lại là một câu chất vấn lạnh như băng của anh: “Ai cho em ra ngoài? Không phải nói không cho phép em không được tùy tiện đi sao?!”

Ngữ khí của anh, có chút tàn nhẫn!

Chung Tình nghe thân mình run lên, đáy lòng lại loáng thoáng có chút oán giận!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 934: Thiếu Tướng Tính Kế [47]

Chung Tình nghe thân mình run lên, đáy lòng lại loáng thoáng có chút oán giận!

Rõ ràng sự việc là anh không đúng, vì cái gì hiện tại lại trách cứ cô?

Nhưng cô lại rất sợ ngữ khí như vậy của anh, rõ ràng là thực bình tĩnh, không có nửa điểm tức giận, không có nửa điểm căm tức, nhưng mà cổ tình, lại mang theo cảm giác ép buộc dày đặc!

Ngữ khí như vậy, anh chính là thời điểm lúc đầu cô không gả cho anh, anh mới đối với cô như vậy, sau đó bọn họ quen thuộc, cô mới phát hiện, kỳ thật anh đối với người xa lạ cùng cấp dưới, mới có thể là thái độ này, anh đối với cô, vĩnh viễn đều là ngữ điệu ôn nhu nhỏ nhẹ, tràn ngập nhu tình cùng thâm tình.

Rất lâu, rất lâu sau, anh đều không dùng ngữ khí như vậy, nói chuyện với cô, nhưng vì sao hiện tại, anh lại nói với cô như vậy?

Giống như, trong nháy mắt, lộng lai lộng khứ, giữa bọn họ lại trở về điểm xuất phát.

Tình cảm giữa cô và anh lúc đó, giống như là một hồi “Hoa trong gương, trăng trong nước”, căn bản không tồn tại.

Chung Tình sững sờ nhìn thoáng qua Dịch Giản, nói: “anh vì cái gì mà hung dữ với em? Em vì cái gì không thể ra ngoài? Anh.....”

Dịch Giản lạnh lùng liếc liếc Chung Tình một cái, lại cường bạo đem nửa câu của Chung Tình: “Anh dựa vào cái gì không cho em ra ngoài?” Cho chết nghẹn trong cổ họng.

Đáy lòng Chung Tình, một trận uể oải cùng ủy khuất, còn mang theo thật nhiều vướng bận, cô cũng không biết, hiện tại chị Hai, rốt cuộc ra sao? Như thế nào chỉ trong một đêm, sự tình trở nên phức tạp như vậy?

Nghĩ như thế, đáy lòng Chung Tình càng lúc càng hốt hoảng.

Lúc Dịch Giản rõ ràng tức giận, cũng không phát tiết, là lúc dọa người nhất, cô nhìn ánh mắt anh, mọi từ ngữ muốn gào thét ra đều bị mắc kẹt, chỉ có thể không nói được một lời ngồi tại chỗ, không khí bên trong xe, đều đã hạ thấp bằng thời điểm đóng băng, cô càng lúc càng đứng ngồi không yên.

Dịch Giản không nói gì, ánh mắt bình thản nhìn phía trước, không ai có thể suy xét được trong lòng anh, rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Từ Ngang cũng chẳng dám thở mạnh một tiếng, chỉ nhanh chóng lái xe, chạy vào Cố Viên Dịch gia.

Dịch Giản xuống xe, vươn tay, đem cô từ trên xe kéo xuống.

Túm lấy cô, một đường hướng về nhà trong Cố Viên đi vào.

Người hầu ở Cố Viên nghe được tiếng xe, đều đi ra, lại nhìn thấy Dịch Giản mang theo Thiếu tướng phu nhân, nhất thời sắc mặt đều trắng bệch.

Thiếu tướng phu nhân không phải ở phòng trong nghỉ ngơi sao? Như thế nào hiện tại lại cùng một chỗ với Thiếu tướng?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 935: Thiếu Tướng Tính Kế [48]

Thiếu tướng phu nhân không phải ở phòng trong nghỉ ngơi sao? Như thế nào hiện tại lại cùng một chỗ với Thiếu tướng?

Mỗi người đều bắt đầu run cầm cập, âm điệu run run đứng lên: “Thiếu tướng, Thiếu tướng phu nhân.....”

Dịch Giản một ánh mắt, lạnh lùng đảo qua mấy người kia, một tiếng cũng không nói đá văng cửa phòng, hướng về bên trong bước vào.

Những người đó đều bị ánh mắt anh dọa sợ tới mức thiếu chút nữa xụi lơ trên mặt đất.

Cổ tay Chung Tình, bị anh siết chặt nhiều lần đau, cô theo bản năng muốn rút tay lại, nhưng lại bị anh càng dùng sức siết chặt hơn, anh đem cô vào phòng ngủ tầng hai, đá văng cửa, đem cô quăng vào, sau đó hung hăng đóng cửa lại, đứng ở trước mặt cô, trên cao nhìn xuống cô, nói: “Không được phép của anh, mấy ngày nay, không cho em đi ra ngoài!”

Bản thân Chung Tình cũng là một bụng oán giận, hiện tại vào phòng, lại nghe anh nói những lời cứng nhắc như vậy, tất nhiên là càng tức giận, cô từ trên mặt đất, lập tức đứng lên, nhìn Dịch Giản, không khỏi phân trần nói: “Không được, em phải đi gặp chị Hai em!”

Dịch Giản biết cô muốn làm như vậy, cho nên mới lần đầu tiên đối với cô dùng thái độ cường chế, đem cô kéo về Cố Viên, hạ mệnh lệnh!

Những lời này, từ lúc anh bắt cô ở cửa Trác gia trở về, đã nói vài lần, anh nghe sớm đã có chút không kiên nhẫn !

Thật sự phiền toái!

Đúng vậy, thực phiền toái!

Vì sao mọi chuyện, đều đã sắp xếp ổn thỏa, lại đều dồn lại một chỗ!

Dịch Giản cường chế phiền não nơi đáy lòng, để cho chính mình thoát nhìn vẫn là thực sự lạnh nhạt đến khiếp sợ, chậm rãi đưa tay, nơi lỏng nút áo khoác tây trang, sau đó treo qua một bên, không để ý đến Chung Tình, chỉ tùy ý cô mình ở đó gặt gao theo dõi anh.

Chung Tình nhìn thấy Dịch Giản quả thực chính là xem nhẹ chính mình, đáy lòng cô tuy rằng sợ dánh vẻ anh như vậy, nhưng lại vẫn suy nghĩ hồi lâu, đi tới trước mặt anh, giương mắt lên, nhìn chăm chăm vào dung mạo tuyệt mỹ tinh trí một mảnh đậm mạc như nước của anh, dùng ngữ điệu nhẹ nhàng nhất, nói:“Thiếu tướng..... Em muốn gặp chị Hai.....”

Những lời này của cô, có chút cầu xin, cô không nghe được câu trả lời của anh, lại chậm rãi cúi đầu, thật lâu thật lâu sau, vẫn dùng toàn bộ dũng khí, tiếp tục nói.

“Em biết anh đang tức giận, em không nghe lời anh, chạy đi ra ngoài..... Nhưng, có chuyện gì, anh vì sao lại không nói cho em biết?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 936: Thiếu Tướng Tính Kế [49]

“Em biết anh đang tức giận, em không nghe lời anh, chạy ra ngoài..... Nhưng, có chuyện gì, vì sao anh lại không nói cho em biết?”

“Vì sao muốn gạt em? Anh nói cho em biết, rốt cuộc nhà họ Trác làm sao vậy? Anh muốn toàn bộ bọn họ dời đến Tứ Xuyên ư? Nơi đó đối với nhà họ Trác mà nói, hoàn toàn chính là một thế giới xa lạ, không có quen ai, bọn họ đến nơi đó, phải trôi qua như thế nào? Chẳng lẽ là bọn họ chọn tới anh sao?”

Dịch Giản vẫn không nói gì, biểu tình bởi vì ngữ khí của cô mà nhu hoãn lại, cũng có chút buông lỏng theo.

Anh quay đầu, ánh mắt nhìn Chung Tình, suy nghĩ một trận, mới nói: “Thiên hạ muốn đại loạn, Tứ Xuyên nơi đó có vẻ an toàn. Một nhà bọn họ đi nơi đó, có thể sống tốt hơn.”

“Chính là như vậy sao? Vì sao nhà họ Dịch lại yên tĩnh như vậy?” Chung Tình thông minh, tất nhiên là có rất nhiều nghi hoặc ở đáy lòng của cô, vẫn chạy tán loạn.

“Đó là anh không có để cho người ta nói cho em biết..... Đám đại phu nhân đã muốn chuẩn bị, mấy ngày nay, sẽ đi Tây Bộ Mà em, đi Anh quốc.” Dịch Giản xoa xoa thái dương, mới vừa rồi tức giận như vậy, là vì sợ hãi cô đã biết chân tướng sự tình, mới có thể như thế, hiện tại đã muốn bình tĩnh xuống, vẫn là cần chậm rãi giải thích rõ ràng với cô, thật ra anh là

không nghĩ muốn nói với cô..... Cô sợ chết, chiến tranh là có thể đòi mạng bất cứ lúc nào, anh sợ cô cả ngày lo lắng đề phòng, cho nên mới cố ý gạt cô, nói tới đây, Dịch Giản lại bổ sung một câu: “Anh và em cùng đi.”

“Chính là như vậy sao?” Chung Tình lại là vẻ mặt không tin nhìn Dịch Giản: “Nếu chính là như vậy? Vì sao anh không cho em gặp chị hai? Anh thật là vì cứu chị hai và Trác Nhiên ư?”

Âm điệu của cô, tiết lộ không tin của cô!

Biểu tình của Dịch Giản, trong nháy mắt lại lạnh xuống, nhìn Chung Tình một trận rất lớn, ánh mắt anh, bắt đầu biến hóa từng chút một, như là nổi lên một hồi gió lốc ở bên trong.

Cô không tin anh?

Cô lại có thể không tin anh?

“Em đã nói, em tin anh!”

Âm điệu Dịch Giản, mang theo vài phần cứng nhắc, lặp lại từng chữ một.

Chung Tình ngẩn người, căn cứ môi dưới, nghĩ nghĩ, vẫn là ăn ngay nói thật nói: “Em là muốn tin anh, nhưng hiện tại, anh bảo em tin anh như thế nào? Nếu anh chỉ là vì cứu chị hai và nhà họ Trác, anh cần gì phải giấu giếm em?”

Dịch Giản như là hoàn toàn không có nghe được lời nói của Chung Tình, chỉ nhìn cô, hỏi lặp lại từng chữ một: “Em, không, tin, anh?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 937: Thiếu Tướng Tính Kế [50]

Editor: May

Dịch Giản như là hoàn toàn không có nghe được lời nói của Chung Tình, chỉ nhìn cô, hỏi lặp lại từng chữ một: “Em, không, tin, anh?”

Ngờ khí Dịch Giản như vậy, Chung Tình không phải không sợ hãi.

Cô ngậm miệng lại, không hé răng.

Cũng không liếc mắt nhìn anh một cái.

Đúng vậy, trước đó, anh nói với cô nhiều lời nói như vậy, mang theo cô làm nhiều chuyện như vậy, tặng cô hoa giấy, thậm chí còn nói tiếp chuyện cũ với cô, lời thề son sắt nói với cô, cho dù xảy ra chuyện gì, cũng bảo cô tin anh Còn mang theo cô xem phim, bị thương, lúc xem xong phim, còn nói chỉ cần anh ở đây, thế giới của cô sẽ không thay đổi.....

Chuyện này, đều rõ ràng như thế, mới phát sinh không lâu.

Nhưng, vì sao, giờ này khắc này, cô lại có một loại cảm giác bất đắc dĩ.

Bất đắc dĩ thật sâu.

Cô chỉ cúi đầu, không nói lời nào.

Tin hoặc là không tin, có quan trọng như vậy sao?

Bạn xem..... Anh ngay cả chị hai, cũng không để cho cô gặp mặt một lần, sao cô có thể tin anh đây?

Dịch Giản nhìn cô không lên tiếng, anh lại là người sâu sắc bậc nào, tất nhiên là biết đáy lòng của cô, suy nghĩ cái gì.

Khóe miệng của anh, nhếch lên một nụ cười có chút bất đắc dĩ.

Anh làm nhiều như vậy, thiên tâm vạn khổ an bài nhiều như vậy, vì để cho cô không hề giữ lại tín nhiệm chính mình, giao cô cho anh, để anh bảo hộ từng chút một.

Nhưng, hiện tại, cô lại không tin anh!

Anh vươn tay, nâng đầu của cô lên, nhìn ánh mắt của cô: “Vì sao không nói lời nào?”

Cô rũ hạ mí mắt, đáy mắt một mảnh im lặng, không có nước mắt, không có khủng hoảng.

Mặt mày của anh, khí lạnh bộc phát dày đặc, đến giọng nói, cũng lạnh kinh khủng hơn: “Hừm?”

Anh chỉ nói một chữ, như là mang theo sát khí dày đặc!

Anh cũng không phải là một người tích cực, nhưng cố tình gặp gỡ cô, anh lại rất tích cực!

Quả đấm của anh, nắm gắt gao, nhìn chăm chăm cô gắt gao, gân xanh trên trán đều tuôn ra, đó là thời khắc anh chân chân chính chính tức giận: “Em cứ như vậy không tin anh? Có phải hay không? Anh làm nhiều như vậy, đến cuối cùng, em chính là bởi vì anh không cho em đi gặp Chung Hân, em liền không tin anh?!”

Lúc anh rống giận, còn thuận thế vươn chân, đạp đi bàn trà trước mặt.

Khí lực của anh rất lớn.

Lập tức liền đá bàn nặng nề lật ngã trên mặt đất.

Phát ra một trận nổ.

Từ Ngang đứng ở dưới lầu vội vàng chạy lên, hô ở ngoài cửa: “Thiếu tướng.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 938: Thiếu Tướng Tính Kế [51]

Từ Ngang đứng ở dưới lầu vội vàng chạy lên, hô ở ngoài cửa: “Thiếu tướng.....”

“Cút!” Dịch Giản lạnh như băng rống giận một tiếng, Từ Ngang sợ tới mức chỉ có thể lui ra ngoài từng chút một.

Dịch Giản lập tức liền đặt ánh mắt ở trên người Chung Tình, nhìn chăm chăm cô, ngực lên xuống phập phồng, lại không nói một câu nên lời.

“Không phải!” Chung Tình lắc lắc đầu, cô cũng không biết xảy ra chuyện gì, lại rất sợ anh: “Không phải không tin anh, mà là, em không biết tin tưởng anh như thế nào. Thiếu tướng, em nghĩ muốn đi gặp chị hai của em, anh cũng không để cho em đi gặp, anh còn giam em lại, anh làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?”

“Anh luôn miệng nói, anh là vì tốt cho em, anh là rất tốt với em, nhưng anh đối tốt với em, một ngàn lần một vạn lần, cũng không bù đắp được thương tổn lúc này đây của anh đối với em, đó là chị hai của em, anh rõ ràng biết chị ấy đối với em có bao nhiêu quan trọng, anh cũng không chịu để cho em đi gặp chị ấy một lần! Anh nói, anh là vì bảo hộ bọn họ, nhưng cho dù là sự thật, là anh đang bảo hộ bọn họ, nhưng chuyện đó với chuyện em đi gặp chị hai một lần, có quan hệ gì?”

Vì sao không thể?

Bởi vì hiện tại chị hai của em hoàn toàn không nghĩ muốn gặp em!

Bởi vì hiện tại đáy lòng chị hai của em hận em oán em!

Em đi gặp, sẽ chỉ làm cô càng thêm khổ sở, sẽ chỉ làm quan hệ chị em các người càng thêm vỡ tan!.....

Những lời này, Dịch Giản thiếu chút nữa đã thốt ra!

Vẫn là bị anh kiềm chế xuống từng chút một.

Anh chỉ nhìn cô, nâng tay lên, chậm rãi ôm lấy cô, cúi đầu, hôn cánh môi của cô.

Chung Tình trốn tránh, anh lại vẫn cưỡng chế ấn cô, liều lĩnh hôn.

Hôn đến khi cô thuận theo, anh mới nhẹ nhàng nói: “Tin anh..... Dù như thế nào, anh đều là vì tốt cho em, đợi cho tương lai, có thời gian, anh dẫn em đi gặp chị hai của em, chỉ là hiện tại không thể.....”

Chung Tình nghe lời nói như thế, liền lập tức đẩy anh ra, khí lực và lực phản lại rất lớn, thiếu chút nữa vấp ngã chính cô, cũng may cô đúng lúc ổn định thân hình, nhìn anh, lắc lắc đầu: “Không được..... em phải gặp chị hai!”

Dịch Giản thở dài một hơi, chậm rãi nói: “Anh sẽ cho em gặp, nhưng thật sự không thể là bây giờ.....” Đợi cho Chung Hân thật sự có thể buông xuống hết thả, các người tất nhiên là sẽ gặp.....

“Nghe lời anh, anh sẽ không hại em..... Anh chỉ là không muốn để cho em chịu thương tổn, một chút thương tổn cũng không muốn.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 939: Thiếu Tướng Tính Kế [52]

Editor: May

“Nghe lời anh, anh sẽ không hại em..... Anh chỉ là không muốn để cho em chịu thương tổn, một chút thương tổn cũng không muốn.....”

Âm điệu của anh, nói rất là ôn nhu, rất là nhu hoãn, Chung Tình nghe, không biết vì sao, trong lỗ mũi phỉếm cảm giác ê ẩm, gương mặt anh, lúc này cũng ấm áp lên theo, giống như là khi bọn họ đã từng nói qua thiên ngôn vạn ngữ, khiến cho cô động tâm.

Anh nói, anh không muốn để cho cô chịu một chút thương tổn.....

Thuận theo tự nhiên như vậy.

Nhưng, cô đi gặp chị hai của cô, có thể sẽ chịu thương tổn gì chứ?

Cô cắn cắn môi dưới, “Nhưng là, người em muốn gặp, là chị hai của em.....”

Dịch Giản ngưng mắt nhìn Chung Tình, nhìn một lúc, mới thở dài nói ra: “Anh biết..... Nhưng..... Ngoại trừ anh, những người khác anh đều không yên tâm.....”

Chung Tình cúi đầu, có phải anh quá mức khẩn trương rồi không, sao chị hai sẽ hại cô?

“Chị hai em đối với em rất tốt, sẽ không hại em”

Sắc mặt Dịch Giản đột nhiên lập tức lạnh xuống, đáy mắt anh nhiễm ánh sáng sâu kín, ánh sáng lạnh lẽo: “Chung Tình..... Sắc trời không còn sớm, nên ăn cơm.”

Anh dời đề tài, hiển nhiên là không muốn tiếp tục mấy vấn đề này với cô.

Anh biết anh không thể náo loạn với cô nữa, vòng tới vòng lui, cũng không có khả năng để cho cô vòng ra khỏi cái vòng này, anh tính kế lâu như vậy, thật vất vả tính kế đến trình độ như vậy, chỉ cần kiên trì một chút, đó chính là một mảnh bình an, tuyệt đối không thể vào lúc này, kiểm củi ba năm thiêu một giờ!

Phải biết rằng, anh vì che giấu chuyện kia, rốt cuộc mất bao nhiêu khí lực!

Nghĩ đến đây, Dịch Giản nhắm mắt, chậm rãi dặt tay cô: “Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm.”

Chung Tình lại đứng bất động, hất tay anh ra, chuyển ánh mắt, nhìn thời gian, cô mới phát hiện hiện tại đã muộn bảy giờ, còn nửa tiếng nữa, chị hai sẽ đi, nhất thời nóng nảy lên: “Em không muốn ăn, hiện tại em muốn đi nhà ga, em muốn gặp chị hai!”

Dịch Giản thản nhiên liếc mắt nhìn thời gian một cái, sau đó, mới nói: “Không đuổi kịp, anh đã muốn để cho Từ Ngang trước tiên”

Chung Tình nghe lời nói như thế, đột nhiên liền nhảy dựng lên, ý tứ của anh là, hiện tại đám người chị hai đã muốn đi rồi?

Cô nghĩ cũng không nghĩ liền vươn tay, lập tức đẩy Dịch Giản ra, liền chạy về phía cửa

Dịch Giản cầm lấy cổ tay của cô, tất nhiên là không cho cô rời đi.

Ánh mắt Chung Tình, đã bắt đầu biến lạnh, cô nghĩ cũng không có nghĩ liền vươn tay, cho Dịch Giản một cái tát.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 940: Thiếu Tướng Tính Kế [53]

Ánh mắt Chung Tình, đã bắt đầu biến lạnh, cô nghĩ cũng không có nghĩ liền vươn tay, cho Dịch Giản một cái tát.

Một cái tát kia, thật ra Dịch Giản có thể né tránh.

Nhưng, anh lại im lặng thừa nhận.

Ánh mắt anh, vẫn là một mảnh im lặng đậm đặc như trước.

Chỉ là thừa nhận thật sự nghiêm túc ngưng mắt nhìn cô, gắt gao nắm cổ tay của cô, không chịu để cho cô đi.

Đúng vậy..... Không thể..... Hận đi, hận cũng chỉ là nhất thời, một ngày nào đó, em sẽ biết thật ra thì anh cũng là vì tốt cho em.

Anh không nghĩ mạo hiểm.

Liều mạng toàn lực, mới khiến cho em yêu anh như vậy..... Nếu em biết chuyện này, em lại sẽ như thế nào?

Một cái tát kia của Chung Tình, mạnh mẽ rơi ở trên gương mặt của Dịch Giản, biểu tình của cô, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó chính là khiếp sợ, tiếp theo chính là nước mắt mới rơi xuống.

Làn da người đàn ông trắng nõn, cô lại dùng khí lực, rất nhanh chóng, trên gương mặt của anh, liền hiện lên dấu tay.

Một mảnh rõ ràng.

Chung Tình nhìn dấu ngón tay đó, vốn là nên phần nộ, lại biến thành từng trận bi thương.

Vì sao..... ở phía sau chuyện ở nơi phồn hoa như gấm này, luôn cất dấu sự tình chân tướng bất đắc dĩ như vậy?

Cô dần dần mất đi khí lực, cả người giống như là yếu xụi lơ ở trên đất.

Anh đã muốn buông lỏng tay cô ra, nhìn thân thể của cô, ở trước mặt chính mình, mềm nhũn ở trên đất từng chút.

Ánh mắt anh, cũng có một chút ưu thương lóe lên.

Anh như là cũng mất đi khí lực, ngồi xõm ở trước mặt của cô, nhìn cô nói: “Thất vọng rồi sao? Thất vọng với anh rồi..... đúng không?”

Chung Tình không có hé răng, cô cũng không có nhìn Dịch Giản.

Thật ra cô thật sự rất muốn cười, nhưng cố tình lại cười không nổi, chỉ mờ mịt mất mát hỏi lặp lại: “Vì sao anh lại như vậy? Vì sao phải như vậy? Anh có biết không..... hiện tại em..... rất hận anh.....”

Hận anh sao?

Dịch Giản cười cười chua sót, lại cúi người, trực tiếp bế cô lên, đặt ở trên giường, im lặng đắp chăn cho cô, anh đối với cô vẫn sẵn sóc như trước, không nói được một lời tùy ý cô nói ra lời nói đả thương người này.

Ngoảnh mặt làm ngơ.

Trong lòng rỉ máu.

Hồi lâu, giọng nói của anh, mới như là truyền đến từ chân trời xa xôi:
“Em nghỉ ngơi cho tốt, anh đi xuống lấy đồ ăn lên.....”

Theo sau, Chung Tình liền nghe được tiếng bước chân của Dịch Giải, dần dần rời đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 941: Thiếu Tướng Tính Kế [54]

Editor: May

Theo sau, Chung Tình liền nghe được tiếng bước chân của Dịch Giản, dần dần rời đi.

Mà cả người cô cũng như là mất đi toàn bộ khí lực, khóc rống lên.

Chị hai đi rồi..... Rời khỏi cô Mà cô trong cơn tức giận, lại có thể đánh anh.....

Sao chuyện lại biến thành hỗn loạn như vậy?

Cô vừa khóc, chính là bộc phát không thể vãn hồi!

.....

Dịch Giản ra khỏi phòng, đứng ở ngoài cửa, nhưng không có sốt ruột xuống lầu, chỉ im lặng phát ngốc một hồi, mới vươn tay, đụng vào hai gò má chính mình một chút, mấp máy môi, mới đi xuống dưới lầu, bưng đồ ăn, lên lầu, đẩy cửa ra, nhìn thấy cô ghé vào trên giường lớn mềm mại, khóc như là một đứa nhỏ.

Anh không có tiến lên đi khuyên bảo cô, chỉ đứng ở nơi đó, không nói được một lời nhìn cô khóc.

Cô khóc thật lâu, mới ngừng nước mắt.

Anh đặt đồ ăn ở trước mặt của cô, chính mình đều ăn mỗi thứ một miếng, sau đó mới nói với cô: “Ăn đi.”

Chung Tình không có hé răng, cũng không liếc mắt nhìn anh một cái, đáy lòng vẫn giận anh như trước, trực tiếp cầm đũa, mang theo những đồ ăn này, ăn từng ngụm.

Thực không biết vị.

Mới hai ba miếng, liền đặt đũa ở một bên, lắc lắc đầu, nằm xuống, không nói một lời.

Dịch Giản nhìn chăm chăm đĩa thức ăn một hồi, nói: “Ăn chút nữa.”

Chung Tình không động.

Anh liền cúi người, bế cô lên, tự mình đút cho cô ăn.

Cô vắn vẹo không thoát khỏi anh, liền ăn một chút.

Đợi lúc cô rốt cục không muốn ăn nữa, anh mới bỏ qua.

Anh đặt đồ ăn ở trên bàn bên cạnh, đứng ở một bên, chỉ nhìn chăm chăm cô.

Từ đầu đến cuối, cô đều không liếc nhìn anh một cái.

Cô như vậy, đâm tâm anh sinh ra đau đớn.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, Dịch Giản mới đứng dậy, muốn lên giường đi nghỉ ngơi, Chung Tình theo bản năng ôm chần, trốn anh rất xa.

Động tác của anh cứng ngắc một chút, lại vẫn đi lên, vươn tay, ôm cô vào trong lòng.

Cô giãy dụa không xong, dứt khoát liền không từ chối, cũng không nhìn anh, chỉ gắt gao nhắm mắt lại, lại vẫn có nước mắt, mãnh liệt rơi xuống, làm ẩm ướt quần áo của anh.

Anh đau lòng, lại vẫn luôn không có đi lau nước mắt cho cô.

Cứ như vậy, hai người nằm cứng ngắc, không khí có chút xấu hổ, Từ Ngang lại ở phía sau, vội vàng chạy lên, gõ cửa, hô với Dịch Giản Chung Tình trong cửa: “Thiếu tướng..... Không tốt đại thiếu phu nhân nhà họ Chung mất tích”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 942: Thiếu Tướng Tính Kế [55]

Từ Ngang lại ở phía sau, vội vàng chạy lên, gõ cửa, hô với Dịch Giản Chung Tình trong cửa: “Thiếu tướng..... Không tốt..... đại thiếu phu nhân nhà họ Chung mất tích.....”

Chung Tình đột nhiên ngẩng đầu lên từ trong lòng Dịch Giản, sau đó lập tức, liền soạt đunglũ lên, hoàn toàn không để ý tới Dịch Giản, liền nhảy xuống giường, chạy về phía cửa, mở cửa ra, nhìn Từ Ngang ngoài cửa, sắc mặt trắng bệch, môi run run hỏi: "Anh nói cái gì? Chị hai tôi làm sao?"

Lúc này Dịch Giản cũng đã muốn đi tới cửa, hung hăng trừng mắt liếc mắt nhìn Từ Ngang một cái, thân mình Từ Ngang run run một chút, lại tự mình khẩn cấp trả lời: “Thiếu tướng, tìm không thấy đại thiếu phu nhân nhà họ Trác..... Xe lửa lập tức sẽ lái đi, ngài xem làm sao bây giờ?”

Chung Tình nhìn nhìn thời gian, hiện tại đúng lúc cũng chỉ mới chín giờ, hóa ra xe lửa còn chưa có lái đi, mới vừa rồi anh lại lừa cô!

Nhưng, thần thái của cô, rõ ràng bắt đầu kích động, cô bắt lấy tay Dịch Giản, âm điệu mang theo vài phần run rẩy: “Anh nhanh tìm kiếm chị hai..... Nhanh lên.....”

Dịch Giản đứng ở nơi đó, mặt không chút thay đổi.

Tùy ý cô cầm lấy ống tay áo của anh, không ngừng chớp lên, ánh mắt anh, trực tiếp nhìn Từ Ngang, Từ Ngang hiểu được ý tứ của thiếu tướng,

xoay người, liền an bài cẩn thận: “Trước bảo người nhà họ Trác đi đi, sau đó phái một nhóm người nhanh chóng tìm đại thiếu phu nhân nhà họ Trác..... Tìm được rồi.....”

“Đưa chị ấy đến Cố Viên.” Chung Tình lại giành trước một bước hô với Từ Ngang. Ngón tay Dịch Giản, hơi nắm chặt, sau đó, liền một phen ôm lấy cô, ném vào trong phòng ngủ, sau đó thản nhiên nói với Từ Ngang: “Đưa vào trong quân, tìm người an bài cho tốt, sau đó đưa đi Tứ Xuyên!”

Chung Tình ở phòng trong dùng sức muốn kéo cửa phòng ra, ai ngờ lại bị Dịch Giản khóa trái cửa ở bên ngoài, cô hoàn toàn không ra được.

Cô ở phòng trong vẫn hô, Từ Ngang nghe xong lời nói của Dịch Giản, nhanh chóng xoay người xuống lầu, lúc này Dịch Giản mới đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Chung Tình nhìn anh, vẻ mặt tức giận, toàn thân đều đang phát run, cô nâng tay lên, Dịch Giản lại thản nhiên nhìn tay cô, vẫn luôn không nói gì.

Cô giờ lên giữa không trung, nhưng đến cuối cùng, vẫn là buông cánh tay xuống thật mạnh, chung quanh toàn thân, dâng lên một cỗ cảm giác lạnh lẽo!

Sao anh lại nhẫn tâm như vậy?!

Dịch Giản nhìn tay cô thả xuống, lúc này mới khóa cửa, mang theo cô, đi về phía trên giường, một bộ dáng hồn nhiên không biết cô gái đó vào giờ này khắc này, rốt cuộc có bao nhiêu nản lòng thoái chí, nghiêng răng nghiêng lợi cỡ nào!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 943: Thiếu Tướng Tính Kế [56]

Editor: May

Dịch Giản nhìn tay cô thả xuống, lúc này mới khóa cửa, mang theo cô, đi về phía trên giường, một bộ dáng hồn nhiên không biết cô gái đó vào giờ này khắc này, rốt cuộc có bao nhiêu nản lòng thoái chí, nghiêng răng nghiêng lợi cỡ nào!

Giờ này khắc này, Chung Tình đã muốn hoàn toàn không có lý trí, rầu rĩ hất tay Dịch Giản ra: “Em muốn đi tìm chị hai.....”

Dịch Giản lại không có ngăn cản cô.

Ngược lại một phen hất tay cô ra, tùy ý cô đi về phía cửa.

Ai biết cô đi tới trước cửa, đúng lúc khi mở cửa ra, phía sau cửa lại truyền đến một trận âm thanh nhẹ nhàng: “Em xác định muốn đi ra ngoài?”

Chung Tình nhất thời đứng ở nơi đó, không hề động.

Cho tới nay, việc Dịch Giản không cho cô làm, luôn không để cho cô làm!

Mới vừa rồi anh chặn lại như vậy, không chịu để cho cô đi, mà hiện tại, anh lại không có ngăn cản cô?

Dịch Giản không phải người như vậy, mà Chung Tình cũng sẽ không đơn thuần cho là Dịch Giản thật sự thỏa hiệp, cô nhất thời xoay người, nhìn Dịch Giản, phát hiện Dịch Giản vẫn là chậm rãi dựa vào bên giường như trước, đứng lên, ánh mắt nhìn cô, mang theo vài phần đăm mặc: “Em có thể đi.....Anh không ngăn cản cô..... Nhưng, em đi rồi, cũng đừng trách anh vô tình!”

Chung Tình nhất thời bất động, tay cầm lấy môn, gắt gao nắm lại.

“Anh có ý tứ gì?”

“Ý trên mặt chữ.” Dịch Giản chậm rãi thở phào nhẹ nhõm: “Chung Tình..... anh nói, qua một thời gian, anh sẽ dẫn em đi nhìn cô ta..... Nhưng hiện tại, em thật sự không thể đi..... anh sẽ không cho em mất đi thứ mà em trân ái, hoàn toàn ngược lại, hiện tại anh lại sợ anh mất đi thứ anh trân ái nhất!”

“Anh nói rồi, anh không cho phép anh mất đi Cho nên, nếu em đuổi theo..... anh đây liền lập tức bảo người ta lúc nhìn thấy Chung Hân, gọn gàng dứt khoát giết chết!”

Lời của anh, nói rất nhẹ, thực nhu, từng chữ một, chữ chữ rõ ràng, mang theo một chút chuyên chú và quyết định!

Chung Tình lập tức sợ hãi lên, ánh mắt cô nhìn Dịch Giản, trở nên có chút hỗn độn và sợ hãi, như là thấy được một người xa lạ: “Anh không thể làm như vậy Đó là chị hai của em.....”

“Em có thể, có thể thử một lần!” Dịch Giản chậm rãi mở bước chân, đi về phía cô, đứng ở trước mặt của cô, nhìn xuống cô từ trên cao, trên mặt trắng nõn, còn lộ ra một chút tàn hồng, là dấu vết ngón tay thông suốt của cô lưu lại phía trên, anh cười khẽ: “Cho nên..... Chính em lựa chọn!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 944: Thiếu Tướng Tính Kế [57]

Editor: May

Trên mặt trắng nõn, còn lộ ra một chút tàn hồng, là dấu vết ngón tay thông suốt của cô lưu lại phía trên, anh cười khẽ: “Cho nên..... Chính em lựa chọn!

Lúc này đây Chung Tình cũng là thật sự không động.

Ngón tay buông cửa ra từng chút một.

Cô có chút vô lực tựa vào trên vách tường, không có đi nhìn anh.

Anh ngược lại châm biếm một chút: “Nếu không muốn đi, vậy ngoan ngoãn đi nghỉ ngơi, đi ngủ..... Anh không có xuống tay với nhà họ Trác, không có cưỡng chế đuổi bọn họ đi, đã muốn rất cho em mặt mũi, nếu một người làm chuyện, ảnh hưởng anh, anh tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình..... Cho nên, việc này, anh nói rồi, anh đến an bài, nếu em dám can đảm quấy rối, cũng đừng trách anh không khách khí!”

Sau khi nói xong, Dịch Giản lấy từ túi ra tấm vé tàu, để ở trước mặt Chung Tình, “Ngày kia, em liền lên thuyền, đưa em đi Anh quốc!”

Một câu này của anh, nói bằng khinh ngữ xem thường.

Nhưng bất luận kẻ nào, cũng không dám phản kháng quyết đoán.

Toàn thân Chung Tình đều toát đầy mồ hôi, cô đứng ở nơi đó, sợ anh vô cùng, toàn thân không có khí lực, chỉ ngơ ngác nhìn anh xoay người, đi ra ngoài.

Trong nháy mắt, cô giống như cùng đường, không có lựa chọn nào khác! Đợi sau khi anh hoàn toàn rời đi, lúc này cả người cô mới chậm rãi dán vách tường, ngồi xổm ở trên mặt đất.

Cô vẫn luôn cảm thấy, giờ này khắc này, Dịch Giản giống như là kim cương hoa lệ không có độ ấm..... Lạnh như băng vô tình.....

.....

Dịch Giản đi ra ngoài rồi, liền cảm thấy toàn thân mình như là hao hết khí lực.

Anh chỉ biết, một khi dính dáng đến chuyện của Chung Hân và Trác Nhiên, cô sẽ quên hết chính mình!

Đó là thói quen cô dưỡng từ nhỏ đến lớn!

Mặc dù hiện tại, đáy lòng của cô, yêu là anh, nhưng lại vẫn có thể không lưu tình chút nào vì hai người bọn họ, thương tổn anh!

Thật ra anh không muốn đối với cô như vậy, anh chưa bao giờ hung dữ với cô, nhưng giờ này khắc này, nếu anh không đối với cô như vậy, thì hình như không còn biện pháp tốt hơn có thể làm!

Thật ra đáy lòng anh, không phải không có liên tục lặp lại nói với chính mình, đừng ghen tị, cô ấy không tin mày, là rất bình thường, muốn bình tĩnh lại, cô là cô gái anh yêu, anh như vậy sẽ làm cô oán hận anh, nói với cô rất tốt, nhưng một tầng lửa giận nơi đáy lòng kia, anh lại không thể nào khống chế được.

Anh đứng ở cửa, mơ hồ có thể cảm giác được âm thanh cô gái trong phòng, đang cúi đầu khóc.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 945: Thiếu Tướng Tính Kế [58]

Anh đứng ở cửa, mơ hồ có thể cảm giác được âm thanh cô gái trong phòng, đang cúi đầu khóc.

Hồi lâu, anh mới xoay người, đi xuống dưới lầu.

Một người đứng ở trong lương đình giữa hồ Cố Viên, yên lặng đứng một đêm, trong phòng ngủ trên lầu, ngọn đèn sáng một đêm.

Anh vẫn luôn nhìn chăm chăm cửa sổ, chưa từng lay động chút nào.

Đáy lòng anh nhin không được, tự giấu nghĩ, anh đang chờ mong cái gì? Đã nói nặng lời như vậy, cô còn có khả năng thật sự tìm đến anh sao?

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, Từ Ngang vội vàng chạy đến, nói tìm được rồi, tìm được ở sông Hoài, được người vớt lên, nhảy sông tự sát..... Hiện tại đang cấp cứu ở trong bệnh viện, không biết có thể cứu sống hay không.....

Con người Dịch Giản đột nhiên co rút chặt, nếu Chung Hân này thật sự chết đi, sợ là cô gái trên lầu kia, một đời một thế này, sẽ triệt triệt để để quyết liệt với anh đi!

“Sao lại thế này?” Anh ngừng hô hấp lại, hỏi từng chữ một.

“Là con hát rạp hát mang thai đứa nhỏ của đại thiếu gia nhà họ Trác, lão thái thái nhà họ Trác nói muốn thu cô ta vào cửa, không thể để cho cốt nhục

nhà họ Trác lưu lạc bên ngoài, đại thiếu phu nhân nhà họ Trác không có phản bác, biểu hiện vẫn đều rất im lặng, chỉ là ở hôm nay khi muốn rời đi, đột nhiên ôm đứa nhỏ, ngây người hơn nửa ngày, còn tinh tế dặn rất nhiều chuyện về đứa nhỏ với bà vú, biểu hiện cô ta rất bình tĩnh, chưa bao giờ từng có biểu hiện kích động nào, cho nên, mọi người đều nghĩ đến cô ta tiếp thu sự thật này, ai ngờ hôm nay, lại đột nhiên biến mất không thấy

“Thiếu tướng, muốn để cho thiếu tướng phu nhân đi thăm đại thiếu phu nhân nhà họ Trác không, bác sĩ nói ý thức muốn sống của cô ta rất mỏng manh, nếu cô ta thật sự chết đi như vậy, sợ là đáy lòng của thiếu tướng phu nhân sẽ không chịu nổi, có một số việc, đến hiện tại, dù che giấu như thế nào, cũng không che giấu được Không bằng mặc cho số phận đi.....”

Mặc cho số phận sao?

Tình cảm của anh, cho tới nay, đều là từ anh không do trời!

Từ một đêm tuyết ban đầu kia, sau khi gặp mặt với cô, anh liền vẫn tinh tế bày ra hết thảy!

Đến cuối cùng, lại muốn nghe mệnh trời?!

Dịch Giản chưa sót nghĩ, đây cũng là mệnh?

Anh và cô, hữu duyên vô phân?

Từ Ngang nhìn thấy biểu tình như vậy của Dịch Giản, đáy lòng hơi hơi tê rần theo, tiếp tục nói: “Thiếu tướng, ngài cũng đừng quá bi quan, nếu là thiếu tướng phu nhân thật sự thích ngài, tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện của đại thiếu gia và đại thiếu phu nhân nhà họ Trác mà không thích ngài.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 946: Thiếu Tướng Tính Kế [59]

Editor: May

Từ Ngang nhìn thấy biểu tình như vậy của Dịch Giản, đáy lòng hơi hơi tê rần theo, tiếp tục nói: “Thiếu tướng, ngài cũng đừng quá bi quan, nếu là thiếu tướng phu nhân thật sự thích ngài, tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện của đại thiếu gia và đại thiếu phu nhân nhà họ Trác mà không thích ngài.”

Dịch Giản không có nói chuyện.

Cả người hăm sâu ở trong thế giới của chính mình.

Chung quanh là một mảnh tối đen như mực.

Anh không có đi nhìn Từ Ngang, chỉ thản nhiên nhìn ngọn đèn trong phòng ngủ tầng hai, suy nghĩ sâu xa lưu chuyển.

Thật ra, một phần tình yêu, tranh thủ đến nước này, là tận lực.

Cho dù là thật sự mất đi, trừ bỏ khổ sở, nhưng cũng không hối hận.

Lời Từ Ngang nói, anh không phải không nghĩ qua, nếu cô thật sự đã biết, có thể bởi vậy mà không cần anh nữa không.....

Anh cũng rất muốn biết kết quả này, nhưng anh lại phát hiện, anh không có dũng khí đi thăm dò.

Bởi vì anh sợ..... Anh so với bất luận kẻ nào, đều đã đến lúc cuối cùng, chơi không nổi nữa rồi!

Anh liều mạng chơi liều mạng hơn ai khác!

Thiên độc bất ngoạn ái!

Cả đời chỉ cần này một phần tình yêu, cho tới nay đều kiên trì không ngừng, đến lúc cuối cùng, lúc chân chân chính chính lựa chọn lấy hay bỏ, anh lại phát hiện, chính mình, có chút nhụt chí!

Là không đủ tự tin sao?

Vẫn là yêu quá sâu, vẫn đều là chính mình đang trả giá, cho nên, cảm thấy, phần tình yêu này, chỉ cần chính mình buông tha, liền sẽ hoàn toàn buông tha?

Là..... Không có tin tưởng với cô sao?

Hay là bởi vì rất sợ mất đi?

Từ Ngang không có quấy nhiễu Dịch Giản, anh biết người đàn ông này, suy nghĩ, có lo trước lo sau.

Thật ra anh không phải không hiểu thiếu tướng!

Chỉ là, sợ là hiện tại, nếu không cho thiếu tướng phu nhân đi gặp Chung Hân một lần, có lẽ từ nay về sau, là sai lầm lớn, là hoàn toàn quyết liệt cũng nói không chính xác!

Huống chi, một người, tình yêu không thành, hồ đồ cả đời!

Cô nói cô thương anh, chưa chắc là thật yêu..... Thật ra, thứ chân ái này, không cần dùng lời để miêu tả ra, mà là dùng hành động biểu hiện ra ngoài.

Là dùng hành động thực tế làm ra.

Giống như là rất nhiều người đều nói, tôi có thể chết vì em, nhưng vào lúc nguy cấp, cũng là đều tự mình phân chia, không có ai thật sự đi tìm chết vì ai.

Cho nên, thiếu tướng anh xứng với tình cảm sâu đậm của chính mình, đổi lấy một kết cục trong sáng!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 947: Thiếu Tướng Tính Kế [60]

Cho nên, thiếu tướng anh xứng với tình cảm sâu đậm của chính mình, đổi lấy một kết cục trong sáng!

Thiếu tướng phu nhân, yêu cùng không thương, muốn cùng không cần, giờ này khắc này, là một chứng minh tốt nhất.

Có lẽ thiếu tướng bỏ lỡ, liền bỏ lỡ cơ hội cả đời này!

Đáy lòng thiếu tướng, tất nhiên cũng sẽ thấp thỏm, cũng sẽ bất an, cũng sẽ suy đoán, tương lai cả đời, xa xôi dài lâu như vậy, ai có thể đoán trước thiếu tướng sẽ vì cô có thật sự yêu chính mình, mà rối rắm đây?

“Thiếu tướng..... Mang theo thiếu tướng phu nhân đi gặp đại thiếu phu nhân nhà họ Trác đi..... Một ít đáp án, đáy lòng của ngài đều hiểu rõ hơn ai khác, ngài cái gì cũng không sợ, chẳng lẽ hiện tại liền sợ sao? Thà rằng biết, cô kết quả cô ấy với chính mình, còn tốt hơn nháo tiếp như vậy nữa, hưởng chi, cả đời xa xôi như vậy, cho dù ngài mang thiếu tướng phu nhân đi Anh quốc, cả đời không cho thiếu tướng phu nhân gặp mặt với đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, ngài không cảm thấy như vậy, cũng là một loại mâu thuẫn, chen giữa hai người các người, ngăn cách thật sâu giữa các người ư?”

“Hơn nữa, tôi tin tưởng, ánh mắt của thiếu tướng ngài, người phụ nữ ngài yêu, tuyệt đối sẽ không làm cho ngài thất vọng, không phải sao?”

Có một số việc, không phải một người có thể đảm đương cả đời vì một người khác.

Đôi khi, bạn sẽ phát hiện, dù bạn trở nên rất mạnh, đều khó có thể ngăn cản vận mệnh .

Ánh mắt Dịch Giản hơi lung lay một chút, chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, như là đang thả lỏng phiền não nơi đáy lòng, hồi lâu, anh mới thản nhiên nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang, sau đó nâng mắt lên, nói: “..... Tôi đi lên nhìn cô ấy.....”

Từ Ngang tất nhiên là không có giữ thiếu tướng lại.

Dịch Giản lên lầu, đứng ở cửa, trong đầu xoay chuyển mãnh liệt.

Anh tất nhiên là biết, trong nháy mắt kế tiếp này, chính mình sẽ gặp phải kết cục như thế nào!

Anh biết, khúc mắc nơi đáy lòng của người phụ nữ kia, sâu bao nhiêu!

Anh cũng biết, nếu người phụ nữ kia, thật sự không thương, có lẽ chính mình sẽ gặp cảnh giới ngã xuống phía trước một lần nữa! Lại phải cắn chặt răng, phụng bồi cô, mà phụng bồi này, chính là một đời một thế, không hề giống như trước vậy, còn có một đường hy vọng, có thể khiến cho cô động tâm.

.....

Anh đứng một trận, vẫn là đẩy cửa vào, nhìn cô ngồi xõm trên đất, đáy lòng anh đau đớn một trận, sau đó chậm rãi ngồi xõm trước mặt của cô.

Thở dài một hơi, vươn tay, vuốt ve tóc dài của cô một chút, nói: “Anh dẫn em đi gặp cô ta.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 948: Thiếu Tướng Tính Kế [61]

Editor: May

Thở dài một hơi, vươn tay, vuốt ve tóc dài của cô một chút, nói: “Anh dẫn em đi gặp cô ta.....”

Chung Tình không hề động, vẫn im lặng ngồi xõm nơi đó như trước.

Trước mặt của cô, tờ vé tàu kia, còn im lặng để ở nơi đó.

Ngón tay Dịch Giản, di động từ mái tóc của cô đến trên hai gò má của cô, thong thả nâng cằm của cô lên, nhìn hốc mắt hồng hồng ướt sũng của cô, đáy lòng bộc phát đau chua xót khó nhin, trong cổ họng khô khốc, nghẹn nửa ngày, mới thốt ra một câu lãnh đạm đến không thể lãnh đạm hơn: “Đi thôi..... Anh mang em đi gặp cô ta.....”

Chung Tình rũ ánh mắt xuống, cô có chút không thể tin, sau một lúc lâu, mới thấp giọng nói: “Là thật sao?”

Cô nhớ tới bộ dáng vừa rồi của anh, như vậy làm cho cô sợ hãi.

“Là gặp chị ấy sao?”

“Ừ, là chị ta, Chung Hân, chị hai của em.....”

Giọng nói của anh, thật thản nhiên, biểu tình và ngữ khí, đều mang theo vài phần gian nan và giãy dụa, nếu như cẩn thận quan sát, liền có thể nhận

thấy trong giọng nói kia của anh có một chút khẩn trương và bất an.

Vì thế, Chung Tình không nói.

Qua một lúc, cô mới chậm rãi đứng lên, vẫn luôn không có dũng khí liếc mắt nhìn anh một cái, cả người có chút luống cuống.

Dịch Giản nhìn cô đi thay đổi quần áo, cô vội vàng thu thập mặc trang phục của chính cô, biểu tình của cô, có chút khẩn trương và chờ mong, anh vẫn đều nhìn, mím môi, có chút lưu luyến và bi ai.

Tình cảm anh cho cô, quá mức sâu nặng.

Nhưng cô trời sinh là người mẫn cảm, không cẩn thận, liền bảo hộ chính mình thật tốt, không cho phép chính mình chịu nửa điểm thương tổn.

Thậm chí, cô vẫn luôn chưa từng trả giá thứ gì cho tình yêu giữa bọn họ, cũng không có cho chính cô cơ hội nào, để cho anh tôi cần tôi cứ lấy với cô.

Cô chỉ im lặng hưởng thụ hết thấy anh cho cô, cô hưởng thụ là rất đương nhiên.

Cô chỉ im lặng hưởng thụ hết thấy anh cho cô, cô hưởng thụ là đương nhiên như vậy.

Thế cho nên, đến hiện tại, đáy lòng anh, cũng không biết cô sẽ làm ra lựa chọn như thế nào!

Chính như lời Từ Ngang nói, thật ra một sự tình, anh đúng là vẫn phải biết.

Cô thu thập tốt hết thấy, đi tới trước mặt anh, rốt cục mở miệng, nói với anh, lại chỉ có hai chữ: “Đi thôi.”

Dịch Giản không nói gì thêm, tựa hồ sớm đã dự cảm được cô sẽ như vậy, chỉ xoay người, cầm một cái áo khoác để ở một bên, nhẹ nhàng khoác lên cho cô, nói: “Bên ngoài gió lạnh.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 949: Thiếu Tướng Tính Kế [62]

Editor: May

Dịch Giản không nói gì thêm, tựa hồ sớm đã dự cảm được cô sẽ như vậy, chỉ xoay người, cầm một cái áo khoác để ở một bên, nhẹ nhàng khoác lên cho cô, nói: “Bên ngoài gió lạnh.”

Chung Tình gật gật đầu, ngẩng đầu, ánh mắt cố ý vô tình đảo qua hai gò má của anh, phát hiện thần sắc của anh rất lạnh đậm, như là cách một tầng hơi nước, nhìn không ra được biểu tình nào.

Cô mấp má môi, liền đi về phía bên ngoài.

Ánh mắt anh bình tĩnh nhìn bóng dáng của cô một hồi rất lâu, mới bước đi, đuổi kịp.

.....

Từ Ngang không đi cùng.

Chỉ có hai người bọn họ.

Lúc Dịch Giản làm bất cứ chuyện gì, đều là một bộ dáng lười nhác, lúc này lái xe, tuy rằng chuyên tâm, nhưng vẫn làm cho người ta có một loại cảm giác lười nhác.

Xe vững vàng dừng ở cửa bệnh viện.

Chung Tình sửng sốt, theo bản năng hỏi: “Không phải gặp chị hai sao?”

“Ừ.....” Dịch Giản nhìn Chung Tình, dừng một chút: “Cô ta ở bệnh viện.....”

Chung Tình vừa nghe được Chung Hân nằm viện, biểu tình tất nhiên là lập tức khẩn trương lên, đẩy cửa ra, vội vàng xuống xe.

Dịch Giản tắt lửa, đi theo cô vào.

Cô vẫn đều luôn chạy chậm.

Bên trong có rất nhiều binh lính canh giữ.

Cô đi tới cửa phòng bệnh của Chung Hân, đẩy cửa ra, muốn đi vào, Dịch Giản lại giữ tay cô lại, nhìn cô một trận, như là có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói ra, nhưng cuối cùng, lại hóa thành một câu rất cuộc không thể đơn giản hơn.

“Em..... Cẩn thận một chút.....”

Chung Tình vẫn cảm thấy lời nói như vậy, có chút buồn cười, nhưng vẫn gật gật đầu, đi vào bên trong phòng bệnh.

.....

Chung Hân rơi xuống nước, vẫn là được cứu tới đây.

Lúc này im lặng nằm ở trên giường bệnh ngủ, có ngọn đèn màu quất nhạt, nhẹ nhàng bao phủ ở trên hai gò má của cô, làm nổi bật gương mặt tái nhợt như tuyết của cô.

Lúc này Chung Hân, thoát nhìn gầy yếu đáng sợ, toàn thân cao thấp, như là không có thịt.

Chung Tình nhớ rõ, lúc Chung Hân sinh đứa nhỏ xong, mập hơn rất nhiều, lúc trước gặp, chị ấy còn bởi vì giảm cân mà rối rắm!

Như thế nào, mới một thời gian ngắn ngủi không gặp, cô liền héo rũ thành bộ dáng như vậy?

Chung Tình quả thực không thể tin được, nằm trên giường chính là Chung Hân, nếu không phải ngũ quan kia, loáng thoáng có thể khiến cho cô phân biệt, cô tuyệt đối không dám nhận thức!

Chị hai của cô, cho tới bây giờ đều là xinh đẹp động lòng người, chú ý dáng vẻ và dung nhan, khi nào, thì tái nhợt ảm đạm như vậy chứ?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 950: Thiếu Tướng Tính Kế [63]

Editor: May

Chị hai của cô, cho tới bây giờ đều là xinh đẹp động lòng người, chú ý dáng vẻ và dung nhan, khi nào, thì tái nhợt ảm đạm như vậy chứ?

Chung Tình đứng ở cạnh cửa, một lúc rất lâu, mới dám đi vào bên trong, bước chân của cô, đi thực hỗn loạn, toàn thân đều đang run rẩy, một loại dự cảm xấu, trực tiếp lên men ở đáy lòng cô.

Cô đứng ở bên cửa sổ, nhìn Chung Hân, hốc mắt lập tức chua xót.

Rốt cuộc, chị ấy đã xảy ra chuyện gì, tra tấn chính mình thành bộ dáng như thế?

Trác Nhiên đâu?

Không phải đối với chị ấy tốt lắm sao?

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Chung Tình đứng ở nơi đó, vẫn đều đang nhìn Chung Hân, trong đầu lộn xộn một đoàn.

Chung Hân trên giường ho khan mơ hồ, Chung Hân giống như chịu đựng tra tấn to lớn gì đó, cánh môi nứt ra, thỉnh thoảng phun ra lời vô nghĩa

đứt quãng, Chung Tình loáng thoáng có thể nhận ra, đó là tên của một người.

“Trác Nhiên, Trác Nhiên..... Trác Nhiên..... Nhiên.....”Lúc trước, lúc chị hai gọi tên Trác Nhiên, đều là cao hứng phấn chấn, lòng tràn đầy hạnh phúc, nhưng hiện tại, lại là ai oán ưu sầu như vậy, tuy rằng là hôn mê nói mê, nhưng lại vẫn có thể làm cho cô nghe ra oán hận và lưu luyến si mê bên trong.

Chung Tình vươn tay, bắt lấy cổ tay Chung Hân, Chung Hân trong giấc mộng, như là cảm giác được cái gì, nước mắt giật mình rơi xuống, một giọt một giọt, theo sau, một chuỗi một chuỗi.....

Chung Tình nhìn đến đau lòng, vươn tay, lau nước mắt thay cô ấy, mà cô ấy, lại chậm rãi tỉnh lại.

“Chị hai..... chị tỉnh?”

Ánh mắt Chung Hân, có chút tan rã, cô ngẩng nhìn một lúc rất lâu, mới nhìn ra người trước mặt, rốt cuộc là ai.

Thật ra bọn họ lớn lên có chút tương tự, chỉ là..... Hiện tại, cô không thành hình người như vậy, sao có thể đánh đồng với lục muội được thiếu tướng vạn phân sủng ái chứ?

Dĩ vãng, chính mình cho rằng bản thân hạnh phúc, lục muội là bi thảm nhất, cho nên lòng tràn đầy đồng tình và đáng thương cho lục muội, mang tình yêu của một người chị gái, đều cho lục muội, nhưng hiện tại mới phát hiện, cho tới nay, bi ai nhất lại là chính cô.....

Chồng cô yêu lục muội, không phải cô..... Nghĩ đến lục muội đáng thương, phía sau đã có một người tốt như vậy làm bạn cô ta.....

Nhưng chính mình, cái gì cũng không có.

Cả đời lưu luyến si mê, đối lấy là một hồi lừa gạt, còn có một hôn nhân
và vận mệnh buồn cười mà lại không thể tránh thoát!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 951: Thiếu Tướng Tính Kế [64]

Editor: May

Cả đời lưu luyến si mê, đối lấy là một hồi lừa gạt, còn có một hôn nhân và vận mệnh buồn cười mà lại không thể tránh thoát!

Chung Hân không nói gì, ánh mắt cũng là đậm mạc và xa cách.

Chung Tình nhìn ánh mắt Chung Hân, đáy lòng chậm một nhịp, cô hơi cười cười, lại cảm thấy có chút phiền muộn mạc danh kỳ diệu, bắt lấy cổ tay Chung Hân, buông ánh mắt xuống, quan tâm hỏi: “Chị hai, sao chị lại thành bộ dạng như vậy? Trắc Nhiên đâu? Chị..... Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Có thể nói cho em biết không?”

Chung Hân rút cổ tay của mình từ trong tay Chung Tình trở về, tựa hồ không có nghe được lời của cô, chỉ gắt gao nắm góc chăn, buông ánh mắt xuống, ngực không ngừng phập phồng .

Chung Hân như là đang kích động.

Chung Tình nhìn đến có chút sợ hãi, vì sao chị hai lại rút tay về từ trong lòng bàn tay của cô?

“Chị hai, chị làm sao vậy? Mất hứng sao? Trước kia chị đều có thể nói với em, vì sao hiện tại không nói cho em biết chứ?”

Chung Hân cắn răng, nghe được lời của cô, qua một lúc lâu mới nặn ra một câu: “Cô tới làm cái gì?”

“Chị hai.....”

“Ai cho cho đến?”

Chung Hân cắt đứt lời nói của Chung Tình, tiếp tục lớn tiếng hô một câu!

Vì sao cô ta lại xuất hiện?

Không phải nói với thiếu tướng rồi ư?

Đừng để cho cô ta xuất hiện ở trước mặt của cô!

Chuyện cô không đi tìm Chung Tình, đã là nhượng bộ lớn nhất mà cô làm được!

Cô không thấy cô ta, liền có thể khiến cho chính mình không cần kích động như vậy, không cần chân chân chính chính huyên não khó chịu như thế!

Khổ sở cô cs, hiện tại đều phải nuốt xuống.

Trác Nhiên có người bên ngoài, sau khi bị phát hiện, anh lấy lòng mọi cách với chính mình, cũng từng thân cận với chính mình, nhưng cô cảm thấy chính mình hoàn toàn không tiếp nhận được, cô sẽ ghê tởm..... sẽ buồn nôn, sẽ cảm thấy khó chịu.....

Cô hoàn toàn không thể ngủ trên cùng một cái giường với Trác Nhiên.

Trác Nhiên lại là người sống an nhàn sung sướng từ nhỏ đến lớn, anh bắt đầu cầu khẩn nhiều lần, có thể là thật sự cảm thấy xin lỗi cô, nhưng dần dà lâu ngày cô lạnh lùng thản nhiên như vậy, anh liền càng ngày càng phiền.

Anh cãi nhau với cô!

Nói, bộ dáng này của cô, không phải là buộc tôi bộc phát lui tới với người bên ngoài sao?!

Cô vẫn là không có hé răng như trước.

Cuối cùng anh sập cửa rời đi.

Thật ra, có lẽ đáy lòng anh, vốn không có sự tồn tại của cô đi..... Nếu không, cũng sẽ không như thế Mới dụ dỗ cô hai ba ngày, anh đã liên cảm thấy không thích!

Cô nghĩ, thật ra cô và nhị nương là loại phụ nữ giống nhau đi

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 952: Thiếu Tướng Tính Kế [65]

Cô nghĩ, thật ra cô và nhị nương là loại phụ nữ giống nhau đi, lúc nhị nương đối mặt với cha trệt đường rây, lựa chọn cái lộn, mà cô lại lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt, nhưng đều sẽ chỉ làm đàn ông càng ngày càng phiền.

Bởi vì, bọn họ đều không có cho đàn ông bậc thang đi xuống.

Bọn họ đều từng nhìn lại chuyện mình làm.

Thật ra, đáy lòng người đàn ông, hoàn toàn không có xem cô là một chuyện!

Đêm hôm đó, anh cũng đi rồi, không còn trở về nữa, sau đó, nghe nói là ở bên ngoài uống rượu, lại lăn ở cùng một chỗ với con hát kia.

Cô cũng không biết, lúc chính mình nghe tin tức như thế, rốt cuộc đáy lòng là cảm giác như thế nào.

Đau đớn?

Chua xót?

Khổ sở?

Cay đắng?

Hay là tư vị gì cũng đều có.

Cô lại càng ngày càng im lặng, cả ngày, chỉ ôm đứa nhỏ của mình, đùa, dỗ dành, sau đó ngẩn người.

Lúc mới đầu, cô sẽ khóc.

Nhưng, sau đó cô phát hiện, cô ngay cả khóc cũng sẽ không.

Anh đã trở lại, biết cô đã biết chuyện này, anh đứng ở cửa, ánh mắt không có nhìn cô, giải thích với cô, nói tối hôm qua anh uống nhiều, thật sự không biết là xảy ra chuyện gì.

Cô nghe mà đáy lòng buồn nôn một trận, nhưng không có hé răng.

Trác Nhiên như là đã quen với bộ dáng này của cô, nhưng lại giống như là không cam lòng, chỉ sững sờ nhìn cô một trận, sau đó liền xoay người, trực tiếp đi về phòng khách.

Dỗ dành liên tục, cũng không có ở dỗ dành được cô.

Bắt đầu từ ngày đó, bọn họ chiến tranh lạnh, sau đó là thu xếp thiếu tướng ra lệnh cho bọn họ phải rời khỏi, thật ra cô không muốn đi, không muốn rời khỏi quê hương sinh mình nuôi mình, cô biết thiếu tướng là lo lắng cho phụ nữ của mình, cho nên mới làm như vậy.

Mọi người nhà họ Trác trách cô, nói cô không đi tìm lục muội của cô cầu tình, Trác Nhiên lại nói thay cô, nói đi liền đi thôi!

Thật ra cô biết, Trác Nhiên nói như vậy, cũng là vì lục muội.

Cô ngược lại cười một tiếng.

Ai người, người phụ nữ kia mang thai cốt nhục của anh, lão thái thái nhà họ Trác muốn lưu lại, cô có thể làm sao bây giờ?

Phân một nửa chồng với người khác ư?

Cô cảm thấy chính mình đúng là vẫn còn không có rộng lượng như vậy.

Có lẽ là quá yêu, một khi tổn thương, liền tâm ý nguội lạnh.

Cô biết, nhà họ Trác sẽ nuôi dưỡng đứa nhỏ rất tốt, không cần cô lo lắng.....

.....

“Chị hai..... chị làm sao vậy? Rốt cuộc chị xảy ra chuyện gì?”

“Chuyện gì? Cô muốn biết sao?” Chung Hân ngốc lẳng trở về một câu, sau đó mới thì thào nói: “Trác Nhiên..... Anh ta có người ở bên ngoài.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 953: Thiếu Tướng Tính Kế [66]

Editor: May

“Chuyện gì? Cô muốn biết sao?” Chung Hân ngốc lảng trở về một câu, sau đó mới thì thào nói: “Trác Nhiên..... Anh ta có người ở bên ngoài.....”

Chung Hân kéo cánh môi tái nhợt, cố chấp tự mình nhịn xuống đau xót nơi đáy lòng, mở miệng, nhẹ than một câu, lại đánh nát yên tĩnh vững vàng nguyên một phòng.

“Chị hai..... chị nói cái gì?”

Ánh mắt Chung Tình, có chút hốt hoảng, ngón tay thon dài mảnh khảnh của cô, dời đi từng tắc từ bên người Chung Hân, đáy mắt mang theo vài phần cô đơn, nhìn Chung Hân, một bộ dáng không thể tin nổi.

Độ ẩm trong phòng, ở dưới mùa hè nóng bức như vậy, không tính là mát mẻ, thậm chí còn có vài phần oi bức, nhưng Chung Tình lại cảm thấy, chính mình như là đặt mình bên trong giá lạnh đóng băng, máu cao thấp toàn thân, đều bị đông lạnh đóng băng.

Cô lạnh đến toàn thân run lên, không thể di động.

Cô lạnh..... đến mức cảm thấy đầu óc của cô, có chút lung la lung lay, vô cùng chậm lụt.

Chung Hân không có nói chuyện, hai mắt vô thần nhìn đồng hồ quả lắc trên vách tường, tí tách chảy qua năm tháng vô tình.

Cô mờ mịt nghĩ tới một câu, hoang tàn như bụi.

Đúng là vẫn còn, cái gì cũng phải trôi theo gió.....

Chung Tình nhìn Chung Hân như vậy, chỉ cảm thấy ý lạnh trên người bộc phát nồng đậm hơn, trong thế giới của cô, một chút khí ấm duy nhất kia, cũng bị thế giới vô tình này, không lưu tình chút nào rút đi rồi.

Cô nở nụ cười, để cho chính mình giả bộ ra bộ dáng không tin, giả bộ ra bộ dáng không có bị đả kích, nhìn Chung Hân, cố gắng làm ra bộ dáng xinh đẹp đáng yêu, vươn tay, chậm rãi căn cứ ngón tay, mới mở miệng, thanh âm trong vắt, rất là hoạt bát sinh khí: “Chị hai, chị đang trêu đùa em sao? Vui đùa này, tuyệt không buồn cười.....”

Chung Hân nhìn Chung Tình như vậy, đáy lòng của cô không phải không đau, nhưng ai sẽ đau cho cô đây? Tốt nhất, cô vẫn là nhẹ nhàng cười lạnh ra tiếng, sau một lúc lâu, mới hữu khí vô lực nói: “Chung Tình..... Tôi là nghiêm túc, không có nói giỡn với cô, Trác Nhiên có người bên ngoài, người kia, còn mang thai đứa nhỏ của Trác Nhiên..... Có lẽ, muốn qua cửa giả cho Trác Nhiên làm nhĩ di thái thái”

Trên dung nhan miễn cưỡng cười vui của Chung Tình trong nháy mắt dừng lại, tròng mắt còn lưu lại ánh sáng sáng rọi như vậy, giống như ngọc đen lưu ly, cũng bởi vì nụ cười vừa rồi, mang theo một tầng ánh sáng thanh thanh lạnh lẽo.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 954: Thiếu Tướng Tính Kế [67]

Editor: May

Trên dung nhan miễn cưỡng cười vui của Chung Tình trong nháy mắt dừng lại, tròng mắt còn lưu lại ánh sáng sáng rọi như vậy, giống như ngọc đen lưu ly, cũng bởi vì nụ cười vừa rồi, mang theo một tầng ánh sáng thanh thanh lạnh lẽo.

Thoạt nhìn, rất đáng yêu và vô tri.

Chung Tình không biết nên nói cái gì, chỉ cảm thấy chị hai trước mặt vẫn luôn dịu dàng, lại trở nên rất xa lạ.

Cô sững sờ nhìn chị hai, đáy lòng lại là không tin.

Chung Hân cúi đầu, cắn cánh môi, như là muốn đè nén khổ và đau nơi đáy lòng, thật ra, trên thế giới này, cô và Chung Tình không phải là không đáng thương?

Nhà họ Chung bị diệt, cô chỉ có Chung Tình, Chung Tình chỉ có cô..... Không đúng, lúc đó, cô còn cảm thấy chính mình là có Trác Nhiên.....

Nhưng hiện tại, cô lại là cái gì cũng không có.

Một chút khổ sở của cô, cũng không biết phải nói với ai, phát tiết với ai, chỉ có thể một mình, im lặng ở trong đêm khuya, nhìn đứa nhỏ ngủ say,

kinh ngạc rơi lệ, cô biết, nước mắt là không giải quyết được vấn đề nào, nhưng cố tình, cô vẫn là muốn khóc.

Đến sau này, lại là muốn khóc cũng khóc không được.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 955: Thiếu Tướng Tính Kế

Editor: May

Đến sau này, lại là muốn khóc cũng khóc không được.

Cô nghĩ, cô là yếu đuối đi.

Lúc đầu, là có thể khóc cho Trác Nhiên xem, nhưng là sau đó, lại khóc cũng không dám khóc cho Trác Nhiên nhìn.....

Người đàn ông kia sẽ phiền não, sẽ phát tay áo rời đi.

Thật ra trong tiềm thức của cô, sợ Trác Nhiên hừ chính mình, nhưng hiện tại, cô lại cảm thấy, đáy lòng Trác Nhiên đã muốn triệt triệt để để không có cô.

“Hơn nữa, Trác Nhiên và người phụ nữ kia, cùng một chỗ, đã muốn hơn một năm”

“Thật sao?” Sau một lúc lâu, Chung Tình mới run run hỏi lại Chung Hân, cô quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, đã muốn hoàn toàn không thêm để ý thất thố của chính mình, chỉ là gương mặt, mang theo vài phần thất vọng và luống cuống nói không nên lời, như là một đứa nhỏ, mất đi dựa vào mà đáy lòng của mình từng cho là không thể chê vào đâu được nhất.

Sau khi Chung Tình nói xong, lại kéo miệng, cười cười, nhẹ nhàng phun ra một câu: “Thật sao?”

Ngữ khí giống nhau, chữ giống nhau.

Chung Hân nhìn Chung Tình, tiếp tục nói: “Những chuyện này, cô không biết đi..... Cô còn không biết chính là..... Người phụ nữ kia, đáng dấp có vài phần tương tự với cô.”

Chung Tình hơi mở miệng ra, một loại chua sót, trải rộng toàn thân.

“Có ý tứ gì?”

“Cô không hiểu sao?” Chung Hân lại cười mở dung nhan, cười như vậy, so với khóc, làm cho người ta cảm giác còn bi thương hơn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 956: Thiếu Tướng Tính Kế [69]

“Cô không hiểu sao?” Chung Hân lại cười mở dung nhan, cười như vậy, so với khóc, làm cho người ta cảm giác còn bi thương hơn.

Chung Tình loáng thoáng có thể cảm giác được, nhưng cô lại theo bản năng không cho phép mình suy nghĩ, cũng không muốn xác nhận, chỉ chậm rãi lắc đầu, sau đó hướng về phía sau lui từng bước.

Máu trong người cô, đều từng chút từng chút ngưng kết lại, cô cắn răng, cúi đầu, không dám để mình nhìn vào đôi mắt Chung Hân.

Sợ nhìn sẽ xác định đáp án.

Trác Nhiên..... Anh vì cái gì làm như vậy?

Chung Hân rũ mắt xuống, nhìn Chung Tình đứng ở trước mặt mình, nhất thời im lặng không nói gì, cô nằm nơi đó, cũng không nhúc nhích, sau một lúc lâu cũng không nói được lời nào.

Kỳ thật, không thấy cô, thì thật tốt.

Vừa thấy cô, đáy lòng lại càng thêm khổ sở .

Tay cô, bắt đầu rung rung.

Trên mặt cô, để lộ ra tầng tầng lớp lớp hận ý, chưa bao giờ từng xuất hiện qua, cơ hồ tiếp cận rất gần sự tuyệt vọng.

Chung Tình hoảng hốt nhìn thoáng qua, liền thấy ánh mắt của chị Hai, thân thể của cô, đều đã run rẩy, cô không thể tin được, đây lại là chị Hai của cô, người đối với cô hết mực dịu dàng.....

Đáy lòng cô, tràn đầy chua xót, nhưng loáng thoáng vẫn muốn biết, hận ý này của chị cô, là từ đâu mà đến.

“Chị Hai..... Chị đừng như vậy.....”

Chung Hân lại trực tiếp nhìn chăm chăm Chung Tình, thấy sắc mặt Chung Tình trắng bệch, giống như đã bị đả kích dị thường, cô mới cau mày, tiếp tục cúi đầu nói:“Trác Nhiên, anh ấy thích cô..... Cô có biết không? Từ lúc còn nhỏ, anh ấy đã thích cô Anh ấy chiều cố cô, săn sóc cô, đau lòng vì cô, che chở cô, đều nói là vì tôi, kỳ thật cũng không phải, đều là bởi vì, anh ấy thích cô.....”

“Sẽ không , Trác Nhiên thích không phải em..... Anh ấy rõ ràng thích là chị Hai.....” Chung Tình bối rối nhìn Chung Hân biện giải , thời điểm cô lại đang nhìn thấy ánh mắt như vừa hận vừa yêu ở Chung Hân, cô cũng không tự chủ cúi đầu.

Có chút không được tự nhiên nhìn mũi chân mình, ngón tay để cùng một chỗ.

Nửa ngày, cô mới dám liếc mắt nhìn Chung Hân một cái, nói với bản thân mọi việc vừa rồi, đều là ảo giác, nhưng lại phát hiện Chung Hân vẫn đang ngồi tại chỗ, lạnh lùng cười.

“Làm sao vậy? Không tin sao?” Chung Hân chậm rãi đem mặt chôn vào trong chăn, nhìn không rõ nét mặt, thanh âm buồn phiền cũng dần có chút trầm xuống.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 957: Thiếu Tướng Tính Kế [70]

“Làm sao vậy? Không tin sao?” Chung Hân chậm rãi đem mắt chôn vào trong chăn, nhìn không rõ nét mặt, thanh âm buồn phiền cũng dần có chút trầm xuống.

Nhưng, ngữ khí của Chung Hân, vẫn rất lạnh :“Kỳ thật tôi cũng không tin , nhưng khi tôi thấy được người phụ nữ kia, lúc nhìn được ảnh chụp, tôi mới tin Người đàn ông bên gối của tôi, lừa dối tôi suốt 20 năm a..... Tôi vẫn nghĩ anh ấy đối với tôi là tốt nhất, nhưng hiện tại tôi mới phát hiện, kỳ thật không phải..... Cô nghĩ xem, Chung Tình, mỗi lần cô muốn tham ăn thứ gì đó, anh ta đều nói không cho ăn nhiều, nhưng lại sẵn sàng đưa cho tôi, mà lúc tôi chia cho cô, anh ta cũng sẽ ngăn cản, kỳ thật cô có biết đó là có ý tứ gì không? Ban đầu tôi nghĩ đến đó là cưng chiều tôi, kỳ thật đó là Trác Nhiên đang che chở cô, những thứ đó, cũng là ăn nhưng lại thương tổn hơn. Hiện tại nhớ đến, dần dần tôi mới hiểu được, kỳ thật đàn ông, lúc để bụng đối với phụ nữ, không phải thuận theo, mà là..... Cự tuyệt.....”

Chung Tình đứng ở nơi đó, trên mặt cũng không có nhiều biểu tình , toàn thân có ý tứ lạnh lẽo lướt qua.

Cô cảm thấy tim mình, như bị người ta dùng tay bóp chặt, bóp đến khi không còn hình dáng gì, cô đau đến mức toàn thân đều muốn loạn choạng, cảm thấy toàn thế giới đều là sợ hãi .

Một loại sợ hãi tên gọi, đau thấu tâm can, thúc thủ vô sách.

Người thân, từng bước từng bước, đều bỏ cô mà đi !

Chẳng lẽ, chị Hai cũng sẽ như bọn họ, không hại cô, liền bỏ cô đi sao?

Cô có chút sợ hãi, theo bản năng chậm rãi đến bên giường, nắm lấy tay Chung Hân, gắt gao nắm chặt.

Chung Hân lại vẫn như trước không liếc nhìn cô một cái, lòng cô vẫn run run , nói:“Chị Hai, người đừng như vậy, khẳng định là hiểu lầm..... Chị Hai..... Em hiện tại để Thiếu tướng đem Trác Nhiên bắt trở về, em tự mình hỏi anh ấy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra..... Chị Hai, người cùng Trác Nhiên hạnh phúc như vậy, sao có thể nói không thương không yêu được chứ? Là chị nói cho em biết, tình yêu rất đẹp , chị không thể vào lúc này, sẽ đem chân tướng tàn nhẫn như vậy nói cho em biết..... Trác Nhiên anh ấy sao có thể thích em? Người anh ấy thích rõ ràng chính là chị Hai, vẫn mãi là chị Hai..... Chị Hai, có phải hay không Thiếu tướng làm như vậy, tâm tình chị không vui, chị không muốn rời khỏi thành phố X, mới hành hạ em như vậy, chị nói cho em biết, chị Hai là bởi vì Thiếu tướng mới đùa giỡn em như vậy, có phải hay không? Chị Hai.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 958: Thiếu Tướng Tính Kế [71]

“Chị Hai, có phải hay không Thiếu tướng làm như vậy, tâm tình chị không vui, chị không muốn rời khỏi thành phố X, mới hành hạ em như vậy, chị nói cho em biết, chị Hai là bởi vì Thiếu tướng mới đùa giỡn em như vậy, có phải hay không? Chị Hai.....”

Chung Hân mặc kệ cô cầm lấy tay mình, toàn thân run run, tê tâm liệt phế nói ra những lời này.

Nét mặt cô, thực sự lạnh nhạt, đáy mắt tối đen sâu không thấy đáy, như là đã chết.

Lại là lướt lóe ra một loại bi ai không biết làm sao.

Hồi lâu, cô mới nhìn về phía Chung Tình, thấy ngón tay Chung Tình, run run nắm ngón tay mình.

Chỉ có lúc cô bất lực, mới có thể làm như vậy.

Nhiều năm như vậy, cô vẫn không thay đổi thói quen nho nhỏ này.

Cô là đang cầm lấy cây rơm cứu mạng.

Cô dựa vào chính mình, cũng cầm lấy tay mình như vậy, khóc khóc nháo nháo hướng cô kể ra.

Thời điểm kia, cô đau lòng, sẽ vươn tay, đem Chung Tình ôm vào trong lòng, thật cẩn thận dỗ dành.

Nhưng hiện tại, cô lại phát hiện, chính mình căn bản đối với cô mà nói, đều là dư thừa, cô có người thăm mến, có người yêu mình.....

Đi đến hôm nay, chị em bọn họ, người bi thảm nhất, cho tới nay cô vẫn cho rằng là Chung Tình!

Chị em bọn họ, vẫn đều là sống nương tựa lẫn nhau, tương thân tương ái như vậy, xuất phát từ nội tâm mà đối xử với nhau.

Nhưng, cố tình, lại muốn tới tình trạng này.

Những tiếng nói nụ cười bao năm qua, đều còn bên tai trước mắt, quanh quẩn.

Người vẫn là người năm đó.

Cũng đã là vật còn người mất.

Tình cảm sâu đậm này, rốt cuộc tìm kiếm không thấy.

Cho tới nay, cô đều nghĩ, cả đời này, Chung Tình và mình, cũng giống như mình và Trác Nhiên, đều là kiên trinh bất du, không thể dao động.

Nhưng mà..... Nhưng mà.....

Đáy mắt Chung Hân cay cay, rất đau, cô kỳ thật rất muốn vươn tay, đem Chung Tình ôm vào lòng mình, khóc rống lên một hồi, sau đó nói với cô, cô cái gì cũng không có, cái gì đều không có, nhưng cô lại làm không được.

Tay cô, nâng lên, rồi lại buông xuống.

Cô thật sự, không thể làm được.

Cô chỉ có thể lựa chọn buông tay cô ra, dùng hết khí lực đem tay mình, từ trong tay Chung Tình, từng chút một rút ra.

Dường như tình cảm thuần túy ngày đó của bọn họ, vì động tác nho nhỏ này, từng chút một dần ngăn cách!

Chung Tình nhìn lòng bàn tay trống rỗng, tim, lập tức trầm xuống vô chừng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 959: Thiếu Tướng Tính Kế [72]

Chung Tình nhìn lòng bàn tay trống rỗng, tim, lập tức trầm xuống vô chừng.

“Chị Hai.....”

“Chung Tình..... Cô đừng quá chân thật, đừng có nằm mộng, đừng khiến tôi cho cô hy vọng xa vời cùng ảo tưởng , đừng trốn tránh , đừng đem mối quan hệ hoàn toàn kín kẽ của chúng ta tưởng chừng như tảng đá , đừng tưởng rằng thế giới này thật sự tồn tại cái gì gọi là thiên trường địa cửu sông cạn đá mòn , đừng tin tưởng đàn ông, đôi khi cô nhìn đến suy nghĩ đáy lòng bọn họ, đều là hoàn toàn không giống nhau..... Tôi quá ngây thơ rồi, quá đơn thuần , vô cùng đơn giản liền phần đầu quên mình đi yêu , nếu có thể một lần nữa lựa chọn, Chung Tình, tôi thật sự hy vọng, tôi chưa từng yêu, nếu không yêu, sẽ không đau khổ như vậy Đau lắm, cô có biết đau nhiều thế nào không? Giống như là đem cả người cô lăng trì vậy, nhưng loại đau đớn này cô cũng không có chỗ phát tiết, bởi vì anh ấy không thương cô, anh ấy thay lòng đổi dạ , anh ấy xoay người vui vẻ bên người mới, còn cô khổ sở, ánh mắt anh ấy căn bản nhìn không thấy sự tồn tại của cô. Đến thời điểm kia, cho dù là cô đã chết, hay là cô hóa điên, anh ấy cũng sẽ không có nửa điểm đồng tình với cô, không có nửa điểm thương tiếc !”

Chung Tình bình tĩnh , từng chữ từng chữ một nói ra.

Trước đó không lâu, cô còn tưởng rằng bản thân mình là phụ nữ hạnh phúc nhất thế gian, đứng trước mặt Chung Tình, hướng Chung Tình nói, cô thực sự rất hạnh phúc, rất vui vẻ, tình yêu là thứ tình cảm tốt đẹp nhất trên thế giới này.

Chung Tình cô nên dám yêu dám hận!

Bởi vì chỉ có yêu , cô mới có thể cảm nhận được thứ tốt đẹp trong đó.

Nhưng hiện tại, cô cũng đã thay đổi hoàn toàn suy nghĩ.

Chung Hân ngữ khí nhàn nhạt, nhạt giống như đang kể chuyện của người khác, lúc cô kể ra, lập tức liền nghĩ, như thế nào liền biến thành suy nghĩ như vậy rồi?

Như là già đi hơn mười tuổi, như là đã chết mười mấy năm, như là đối với thế giới này không có nửa điểm lưu luyến cùng ràng buộc .

Trước kia là ở trong mộng cười tỉnh dậy, hiện tại là ngủ khóc nằm mơ khóc tỉnh dậy!

Đáy lòng cô, không phải không khát vọng mọi thứ đều là năm mơ , cũng không phải một lần bắt buộc bản thân mình quên đi Trác Nhiên căn bản không phản bội chính mình, bọn họ vẫn là một cặp vợ chồng khiến bao người ngưỡng mộ, nhưng loại chuyện lừa mình dối người này, thời điểm chân tướng bị công bố, cô căn bản có chút lực bất tòng tâm , diễn không nổi nữa!

Chung Tình lắc đầu, nước mắt cô cũng khắc chế không được lăn dài, tình yêu không đáng tin sao? Thật sự sẽ thiện biến sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 960: Thiếu Tướng Tính Kế [73]

Chung Tình lắc đầu, nước mắt cô cũng khắc chế không được lăn dài, tình yêu không đáng tin sao? Thật sự sẽ thiện biến sao?

Là người cho ta dũng khí, cho ta đón nhận, cho ta hưởng thụ, hiện tại lại cũng chính người ở trước mặt ta, nói cho ta biết, những thứ đó đều không đáng tin, đều là không thể cưỡng bách!

Người hối hận!

Người trở thành người phụ nữ trong cục diện bi thảm mà ta đã dự đoán của phụ nữ một khi có tình yêu!

Còn ta trở thành người lúc trước, lòng tràn đầy hạnh phúc, nghĩ đến người đàn ông của mình, chính là yêu thương mình!

“Chị Hai, có thể hay không là hiểu lầm..... Chị cùng Trác Nhiên hơn hai mươi năm cảm tình, như thế nào có thể nói không không được.....”

“20 năm? 20 năm sao..... Chính là bởi vì 20 năm này, tôi hiện tại mới thống khổ đến như vậy, cô có biết không biết, trong 20 năm quen biết này, tôi từ lúc sinh ra chỉ biết anh ấy là vị hôn phu của tôi, tôi suốt đời suốt kiếp này cũng chỉ có thể là anh ấy, chẳng sợ anh ấy chết đi, tôi cũng vẫn là người của anh ấy, thời điểm bắt đầu kia, tôi liền toàn tâm toàn ý để bản thân yêu anh ấy! Cô có biết không, 20 năm lâu như vậy, tôi cảm thấy tôi cùng

anh ấy thật sự có thể vẫn sẽ hạnh phúc mãi, nhưng hiện tại thì sao? Tôi hạnh phúc, hay là anh ấy hạnh phúc?”

Nét mặt Chung Hân, thực sự lãnh đạm, ánh mắt nhìn phía trước, tựa hồ như đang tìm kiếm cái gì đó, lại tựa hồ không giống như vậy.

Hồi lâu, hồi lâu, cô mới như là mất đi khí lực, chậm rãi xụi lơ trên giường. Chung Tình cố gắng mở miệng, muốn nói gì đó với cô, nhưng lại phát hiện chính mình một câu, đều nói không được.

“Chung Tình, cô nói, vì cái gì cố tình là cô chứ? Cô nói, anh ấy thích ai cũng có thể, sao cố tình lại là cô chứ?”

“Chị Hai.....” Chung Tình kêu lên thành tiếng.

Cô cảm thấy chính mình như là đao phủ phá hủy hạnh phúc của chị Hai.

Cô so với ai khác, cũng không nguyện ý thương tổn chị Hai như vậy.

Nhưng, cô lại không biết nói với chính mình nên khuyên bảo chị Hai như thế nào.

Cô nhìn chị Hai khổ sở, cô cảm thấy lòng cô, còn khó chịu hơn.

“Nhưng, hiện tại, tôi một chút biện pháp cũng không có, người đàn ông của tôi, yêu từ đầu đến cuối đều là người em gái mà tôi thương yêu nhất, tôi cái gì cũng đều không có..... cô nói xem, tôi nên làm cái gì bây giờ? Chung Tình, cô nói cho tôi biết, tôi có thể làm gì bây giờ?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 961: Thiếu Tướng Tính Kế [74]

Chung Hân nói tới đây, thanh âm trong nháy mắt có chút thê lương, Chung Tình hoảng sợ, ngẩng đầu, nhìn ánh mắt của Chung Hân, lại phát hiện đáy mắt cô mang theo một cổ khí phách khiếp người, lòng cô lập tức run run theo, ngón tay cô cũng run lấy bấy, cô phát hiện, dùng khí để cô mở miệng, gọi một tiếng chị Hai, cũng đều không có .

Lồng ngực Chung Hân phập phồng, như là thật sự tức giận, cô run run nhìn Chung Tình một lúc lâu, mới mở miệng, gằn từng chữ, kiên quyết nói:“Cô đi đi..... Chung Tình, tôi không muốn nhìn thấy cô Cô rời khỏi thế giới của tôi đi, một chuyện, đã phát sinh, không thể thay đổi, giống như tình cảm chúng ta ngày xưa, là bởi vì Trắc Nhiên vỡ tan , không phải tôi không lưu tình, không phải tôi không thông suốt, chỉ là Chung Tình, tôi không thể nhìn thấy cô, tôi nhìn thấy cô, tôi sẽ lại nhớ tới..... Suốt 20 năm qua, tôi khờ dại cùng ngu ngốc..... Cho nên, Chung Tình cô đi đi, từ nay về sau đừng bao giờ tới tìm tôi nữa Mà tôi, cũng cùng cô không quan hệ”

Ý của chị Hai, là không cần cô sao?

Chung Tình lập tức liền hoảng thần, theo bản năng muốn bắt lấy ngón tay Chung Hân, run run nói:“Chị Hai, đều là em sai, nhưng..... Chị có thể đánh em, mắng em, tức giận em, nhưng là chị đừng không cần em.....”

Nếu ngay cả chị, cũng không cần em , như vậy, trên thế giới này, em thật sự cái gì cũng đều không có .

Nhưng là, Chung Hân vẫn lạnh lùng nhìn Chung Tình.

Không nói lời nào.

Chung Tình thật sự hoảng thần, cô biết chị Hai thật sự tức giận, chị Hai là người phụ nữ rất dịu dàng, nhưng lúc tính tình đã cương quyết lên, so với ai khác đều quật cường , cô vẫn nghĩ chị Hai chỉ khổ sở, nhưng thật không ngờ, chị Hai lúc này đây, thật sự không cần mình !

“Chị Hai..... Em sai rồi.....” Chung Tình nhỏ giọng sợ hãi gọi Chung Hân.

“Cô không sai! Tôi thẳng thắn nói cho cô biết, Chung Tình cô thật sự không sai, chính cô cũng không biết Trác Nhiên yêu cô, không phải sao?” Chung Hân thật sự lý trí, từng chữ từng chữ, đều nói rất quy luật:“Nhưng, tôi lại vẫn không thể đối mặt với cô, tôi cũng không muốn nhìn thấy cô, cũng không muốn nhìn thấy Trác Nhiên! Các người hiện tại tôi cũng không muốn nhìn thấy ai hết, tôi chết không được, tôi cũng không có dũng khí đi tìm chết lần thứ hai , nhưng tôi hiện tại đối với các người cũng không có hứng thú gì.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 962: Thiếu Tướng Tính Kế [75]

“Nhưng, tôi lại vẫn không thể đối mặt với cô, tôi cũng không muốn nhìn thấy cô, cũng không muốn nhìn thấy Trác Nhiên! Các người hiện tại tôi cũng không muốn nhìn thấy ai hết, tôi chết không được, tôi cũng không có dũng khí đi tìm chết lần thứ hai, nhưng tôi hiện tại đối với các người cũng không có hứng thú gì.”

“Tôi không muốn biết chuyện của các người, Trác Nhiên muốn cười ai thì cười, muốn yêu ai thì cứ yêu, nhưng đừng để cho tôi biết, còn cô, cô về sau là tốt là xấu, cũng đừng để tôi biết!”

Thanh âm Chung Hân, bình tĩnh mà lại nhẹ nhàng, từng chữ đều rõ ràng, mang theo một loại cảm giác mạch lạc mà lại cứng nhắc không dễ dàng tha thứ.

Chung Hân lúc này đây là thật.

Chung Tình cũng thật sự bị sợ hãi, cô căn bản không biết, lúc này đây cùng Chung Hân gặp lại, lại nhận được kết cục như vậy!

Cô một câu cũng nói không nên lời, chỉ nghe thấy chị Hai nói với cô, cũng không muốn nhìn thấy cô!

Cô biết, việc này, chính mình thật sự vô tội, nhưng nếu không có cô, sẽ không thể thương tổn chị Hai!

Đều là sự xuất hiện của cô, mới làm cho chị Hai bị tổn thương lớn như vậy!

Chung Tình một câu để nói đỡ cho bản thân, đều nói không được, chỉ có thể như một đứa ngốc đứng ở nơi đó, không thể nhúc nhích.

Chung Hân nhìn dáng vẻ tội nghiệp này của Chung Tình, như là bị ủy khuất rất lớn, một bộ cô độc không biết làm sao, đáy lòng bắt đầu đau!

Cô không muốn thấy nhất chính là dáng vẻ cô như vậy! Cô cảm thấy tim mình như mềm nhũn ra, cô chỉ vào cửa, cương quyết, hỗn hển hô: “Cô đi ra ngoài cho tôi.....”

Chung Tình không hề động.

Vẫn không biết làm sao nhìn cô.

Luống cuống như mất đi toàn thế giới, giống như một đứa bé tội nghiệp.

Chung Hân vươn tay, cầm chén trà bên cạnh, quăng ngã về phía cô.

Chung Tình vẫn không hề động, nhìn chén trà, bay về phía mình.

Trong đầu óc cô, lão đảo đều là một ý nghĩ, chị Hai cô, hiện tại không cần cô.....

Lòng cô dâng lên một loại sợ hãi thật lớn, một loại cảm giác khủng khiếp giống như trên thế giới này, đối với cô mà nói, không có nửa điểm ấm áp.

Cô khó chịu toàn thân bắt đầu rung rung, cô chưa bao giờ bất lực như vậy, chị Hai cô, là người cho tới nay cô luôn dựa vào, hiện tại cư nhiên không cần cô.....

Chị Hai đều dịu dàng với cô, che chở cô, hiện tại, cư nhiên nói với cô, không cần cô nữa.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 963: Thiếu Tướng Tính Kế [76]

Chị Hai đều dịu dàng với cô, che chở cô, hiện tại, cư nhiên nói với cô, không cần cô nữa

Nước mắt cô, rốt cuộc khắc chế không được mới lăn xuống.

Mãi cho đến khi cô được một người vươn tay, ôm vào trong ngực quen thuộc, theo sau đó là thanh âm chén trà rơi trên mặt đất.

Sau đó nghe được: “Em chẳng lẽ không biết né tránh sao?!”

Đó là thanh âm Dịch Giản.

Cô hai mắt nhắm lệ ngẩng đầu, nhìn gương mặt quen thuộc gần trong gang tấc, nét mặt cô, hơi hơi cứng lại, nhú nhú mày, nước mắt như sét đánh không một tiếng động bỗng lăn dài.

“Chị Hai, chị ấy nói, không cần em”

Cô vươn tay, lập tức vòng ở thắt lưng Dịch Giản, như một đứa trẻ hoang mang lo sợ, mất đi khí lực, xụi lơ trong lòng anh.

Dịch Giản hơi cứng ngắc một chút, anh nghiêng đầu, nhìn thấy Chung Hân nằm trên giường, đã sắp sửa lâm vào trạng thái một mảnh mờ mịt, sau đó, liền vươn tay, đem Chung Tình bế lên, hướng về ngoài cửa đi đến.

Chung Tình hoàn toàn không biết mình hiện tại rốt cuộc đang làm những gì, cũng không biết hiện tại Dịch Giản ôm mình làm gì.

Trên xe, cô không hé răng, cũng không nói gì, hai mắt lẳng lẳng nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, vẫn chưa tỉnh thần lại.

Đến Cổ Viên.

Anh xuống xe, mở cửa xe ra, vươn tay, muốn ôm Chung Tình xuống xe, ai ngờ Chung Tình lại lập tức nhào vào trong lòng anh, toàn thân vô lực thì thào nói nhỏ :“Anh nói, em nên làm cái gì bây giờ? Chị Hai không cần em nữa”

Dịch Giản cảm giác trái tim anh như bị cái gì đó hung hăng đâm mạnh vào, đau đớn như vậy, nhưng sau đau đớn đó, cũng là một loại ấm áp.

Cô nói, anh nói cho em biết em nên làm cái gì bây giờ.

Mà không phải oán hận, xoay người rời đi, cũng không phải bởi vì chuyện của Trác Nhiên cùng Chung Hân, không tin anh.

Dịch Giản vươn tay, ôm chặt lấy cô, thủy chung không nói gì.

Chính là động tác này của anh, đặc biệt ôn nhu, như đang che chở âu yếm trên bảo.

Đầu cô được anh gắt gao đặt vào lòng, hơi thở cô lúc này, đều là hương vị của anh, cũng không biết vì sao, cô cảm thấy trong lòng thực ra từng chút một an ổn lắng xuống, không phải bị ai như vậy, cau mày, tĩnh mạch nói:“Em không nên không nghe lời của anh, em không nên đi gặp chị Hai Nếu em không đi, có lẽ chị ấy cũng sẽ không nói không cần em”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 964: Thiếu Tướng Tính Kế [77]

“Em không nên không nghe lời của anh, em không nên đi gặp chị Hai..... Nếu em không đi, có lẽ chị ấy cũng sẽ không nói không cần em.....”

Thanh âm của cô, đang thương vang lên xong, lại bởi vì mệt mỏi, toàn bộ sức lực, đều đã muốn giao phó cho anh.

Cô thực thông minh.

Chuyến đi này, liền biết Dịch Giản kỳ thật sớm đã dự đoán chị Hai sẽ kích động như vậy, sẽ cương quyết như vậy, cho nên mới không muốn cô biết chân tướng, không muốn cô đi.

Anh sợ cô khổ sở, sợ cô bị thương.

Cô vươn tay, ôm ngang thắt lưng anh, nghe tiếng tim anh đập, một chút một chút, dần dần buộc chặt thân mình, lại buông lỏng ra.

“Em về sau, sẽ không bao giờ không nghe lời anh nữa, anh muốn em làm thế nào, em liền như thế..... Nhưng, làm sao bây giờ? Em tựa hồ mất đi chị Hai..... Em trên thế giới này, không có người thân..... Em trở thành một người.....”

“Em còn có anh..... Con người khi còn sống, vốn là phải mất đi, sau đó lại có được, lặp đi lặp lại, nhưng, hiện tại, em còn có anh, không phải sao?”

“Nhưng..... Có một ngày, anh có thể hay không cũng như chị Hai, không cần em?”

Chung Tình cảm thấy đáy lòng một mảnh lạnh, chính cô cũng mờ mịt, không biết tình yêu này, phải tin hay là không cần tin..... Nhưng, người đàn ông này, cô lại muốn dựa vào như vậy, cô không muốn bỏ qua, buông ra, chỉ là muốn ru rú ở trong lòng anh, ngốc.

Anh lại nghe nói như vậy, ngón tay nắm thật chặt, đem cô ôm vào, sau đó thấp giọng nói:“Sẽ không..... Em yên tâm, trên thế giới này, chỉ có em, anh sẽ không bao giờ không cần.....”

Thanh âm Dịch Giản trầm thấp, thấp đến mức Chung Tình có chút mơ hồ không nghe rõ ràng.Cô cũng không hỏi.

Chính là dán sát vào người anh, chậm rãi dựa vào, hơn nửa ngày, mới nói:“Em thực sợ hãi..... Sợ có một ngày, cũng sẽ như chị Hai vậy..... Anh nói, anh có thể hay không trở thành Trác Nhiên?”

“Trác Nhiên, cũng thật là khiến em thất vọng.....”

Thanh âm của cô, mang theo nồng đậm thờ dài.

Dịch Giản lắc lắc đầu.

Anh nhẹ giọng trả lời.

“Sẽ không.”

“Chúng ta cả đời cũng sẽ không như vậy.”

Chung Tình ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản, lại nghe thấy anh chậm rãi bổ sung nói:“Bởi vì anh không phải anh ta, anh là Dịch Giản.”

Anh là chính anh.

Anh sẽ không để mình đi đến bước đường đó.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 965: Thiếu Tướng Tính Kế [78]

Anh là chính anh.

Anh sẽ không để mình đi đến bước đường đó.

Cho nên, toan fbộ khả năng này, cũng sẽ không phát sinh .

Anh là Dịch Giản.

Cho nên sẽ không.

Chung Tình nghe nói như vậy, vẫn cầm lấy vạt áo trước mặt Dịch Giản, khóc rống lên.

Như là đem cả ngày hôm nay, mọi ủy khuất cùng bi thương tích tụ, đều phải phát tiết ra.

Cô chống đỡ lâu như vậy, đứng trước mặt chị Hai, nghe chị Hai nói xong chuyện tình rung động này, cô mệt chết đi, thực sự vô lực, lòng cô thực sự khủng hoảng, cô nghĩ tới Dịch Giản, nghĩ tới Trác Nhiên, nghĩ tới tương lai của anh cùng Dịch Giản, sẽ như thế nào , cô sợ hãi, cô sợ chuyện như vậy.....

Cô kỳ thật biết, lời đàn ông nói, đều là không đáng tin , nhưng hiện tại phía sau, cô đứng là vẫn còn bởi vì một câu nói vô cùng đơn giản của anh, đem áp lực nơi đáy lòng này đều phát tiết ra.

Chính là cô quá mức mệt nhọc , cả người đều chưa khóc đủ, liền đã muốn ru rú trong lòng anh, ngủ.

Dịch Giản ôm cô, lên lầu, đem cô đặt ở trên giường, nhẹ nhàng đắp chăn cho cô.

Nhìn mắt cô sưng húp, anh đau lòng một mảnh, cúi đầu, hôn đôi mắt cô, sau đó, mới thở dài một tiếng.

Anh biết trong lòng cô rốt cuộc có bao nhiêu khó chịu.

Cảm giác như vậy, giống như lúc trước anh mất đi mẹ cũng mờ mịt ngơ ngàng như vậy.

Bất quá, cũng tốt, sau bao nhiêu năm, em cùng anh, lại có thể sống nương tựa lẫn nhau như vậy, dưới thời buổi loạn lạc này, tay nắm tay nhau cả đời, hạnh phúc cả đời.

Dịch Giản vươn tay, dắt tay cô.

Gắt gao bao vây lấy.

Bàn tay to dắt bàn tay nhỏ bé.

Như là muốn dắt một đời một kiếp như vậy.

=====

=====

Tất nhiên là một đêm kia bắt đầu, Chung Tình trái lại uể oải, ăn ít, ngủ cũng ít, phần lớn thời giờ đều là ngẩn người.

Cô không còn nói muốn gặp Chung Hân.

Chính cô cũng không tìm thấy được một cái cớ, cho nên vẫn đi không được.

Vé tàu là đêm mai phải đi .

Dịch Giản một ngày này vẫn đi sớm về trễ, không biết xử lý sự tình gì.

Chung Tình vô tâm hỏi anh, kỳ thật tối hôm qua, bởi vì quá mức khó chịu, ôm anh khóc nửa ngày mới ngủ, ngày hôm sau tỉnh lại, ít nhiều quan hệ giữa cô và anh, vẫn có chút xa cách .

Kỳ thật cô biết, nguyên nhân là chính cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 966: Thiếu Tướng Tính Kế [79]

Editor: May

Thật ra cô biết, là nguyên nhân của chính cô.

Cô cũng biết, Dịch Giản cũng không vì xa cách của cô mà tức giận, ngược lại như là sớm đã nghĩ tới, tùy ý cô như vậy.

Chạng vạng ngày này, một khu vực thành thị lân cận gần thành phố X, đã muốn hoàn toàn bạo phát chiến tranh.

Người thành phố X, lúc này đây mới ý thức được khủng hoảng, mọi người cả thành kích động thành một mảnh.

Mọi người đều đang nghĩ, có phải rất nhanh, thành phố X cũng sẽ chiến hỏa chọc trời hay không?

Thiếu tướng phái binh, tiến đến duy trì.

Nếu công phá thành phố kia, tất nhiên kế tiếp tổn hại chính là thành phố X rồi.

Đại phu nhân bọn họ đã muốn dưới an bài của thiếu tướng, rời khỏi thành phố X, dời đến Tây Bộ vào sáng sớm.

Trong quân khu.

Văn phòng của Dịch Giản.

Từ Ngang giải thích đơn giản với Dịch Giản: “Thiếu tướng, sợ là đại thiếu phu nhân nhà họ Trác không thể rời đi được..... Xe lửa đã bị quân Nhật nổ phá hủy một đoạn, chung quanh thành phố đã muốn chiến hỏa mấy ngày liền, ra vào khó khăn..... Sợ là cô ta phải ở lại thành phố X.”

Dịch Giản không có hé răng, đã muốn im lặng ngồi ở chỗ kia, nhìn một mảnh trời xanh mây trắng ngoài cửa sổ, phong cảnh xinh đẹp yên tĩnh.

Nhưng, nhưng cũng có thể nghe được dưới trời xanh xinh đẹp như thế, có từng trận âm thanh tiếng súng tiếng pháo mơ hồ truyền đến.

“Thiếu tướng..... Người xem, vậy phải làm sao bây giờ?”

Dịch Giản cúi đầu, nhìn tờ vé tàu trên bàn, suy nghĩ trong đầu đều là bộ dáng tuyệt vọng mất mát của Chung Tình vào tối hôm qua, mấp máy môi, qua nửa ngày, mới nói: “Để cho Chung Hân đi Anh quốc đi.....”

“Thiếu tướng, hiện tại không có vé tàu, tổng cộng là hai tấm, ngài và thiếu tướng phu nhân mỗi người một tấm, hơn nữa bên trong đều là người Anh quốc phải về quốc gia của mình, sợ là hoàn toàn không có biện pháp làm ra tờ thứ ba.....”

Dịch Giản ngoảnh mặt làm ngơ với lời của Từ Ngang.

Anh chỉ rũ ánh mắt, suy nghĩ một trận, liền đứng lên, “Đi bệnh viện một chuyến đi.”

“Thiếu tướng, ngài cân nhắc rồi hãy đi! Đây là vé tàu ngài mất công phu rất lớn mới làm ra, nếu thật sự cho đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, như vậy có thể ngài sẽ không đi được nữa.....”

Dịch Giản vươn tay, cầm tấm vé tàu kia, cất vào trong túi quần áo, thản nhiên xoay người, đi về phía ngoài cửa.

Từ Ngang vội vàng đuổi kịp: “Thiếu tướng, ngài và thiếu tướng phu nhân rời đi đi, tôi thề tôi nhất định bảo vệ tốt đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, sẽ không để cho cô ta phát sinh nguy hiểm nào..... Tôi liều mạng cũng sẽ bảo vệ tốt cô ta.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 967: Thiếu Tướng Tính Kế [80]

“Thiếu tướng, ngài và thiếu tướng phu nhân rời đi đi, tôi thề tôi nhất định bảo vệ tốt đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, sẽ không để cho cô ta phát sinh nguy hiểm nào..... Tôi liều mạng cũng sẽ bảo vệ tốt cô ta.....”

Dịch Giản cúi đầu, vẫn còn cười khẽ một chút: “Chiến tranh tiến đến, có lẽ mạng của chú cũng là tình hình hết sức nguy cấp, tại sao phải bảo hộ cô ta?”

Huống chi, đây cũng là một cơ hội rất tốt.

Để cho quan hệ giữa chị em các cô, nhận được tốt đẹp.

Hiện tại cô, rốt cuộc có bao nhiêu khổ sở, anh không phải không nhìn ra.

Tuy rằng miệng cô cái gì cũng chưa nói, ôm anh khóc liên tục, nói hết liền nói hết, nhưng anh có thể cảm giác được, đó là bất lực của cô vào tối hôm qua, thúc đẩy mềm mại của cô với anh.

Sáng nay tỉnh dậy, anh vươn tay, lúc ôm cô, cô lặng lẽ tránh đi, anh đã biết, đáy lòng của cô, vẫn là dao động với tình yêu của bọn họ.

Thật ra tâm bảo hộ của cô, là không hề nhất.

Anh không biết rốt cuộc bao lâu, cô mới có thể chân chân chính chính quên đi những chuyện này, sau đó để cho bọn họ trở lại lúc trước.

Thật ra biểu hiện của cô, đã tốt hơn trong dự đoán của anh rất nhiều.

Anh cho là, cô sẽ trở mặt ngay tại chỗ không cần anh

Huống chi, chiến tranh bùng nổ, dựa theo tính tình của cô, khẳng định là muốn bảo hộ Chung Hân, thay vì đến khi đó, để cho chính cô tặng vé cho Chung Hân, hoặc là, cô và Chung Hân ở tại chỗ này không đi, còn không bằng hiện tại anh nhanh chóng mượn cơ hội này, hóa giải hết thủy tình cảm giữa chị em bọn họ, thuận tiện..... để cho cô có thể an an toàn toàn rời khỏi thành phố X.

“Thiếu tướng, ngài thật sự muốn làm như vậy sao? Ngài có biết hay không, ngài làm như vậy, có lẽ cả đời này của ngài đều phải ở lại thành phố X, chiến hỏa chọc trời, không biết khi nào là điểm cuối, có lẽ là một đời một thế, ngài và thiếu tướng phu nhân hoàn toàn không có thể ở cùng nhau nữa!”

“Thiếu tướng, ngài vì thiếu tướng phu nhân làm nhiều như vậy, tôi tin tưởng thiếu tướng phu nhân biết ngài đã làm hết sức , cô ấy sẽ không trách cứ ngài, huống chi, ngày mai ca-nô, có lẽ cô ấy thật sự cái gì cũng không biết, ngài và cô liền hoàn toàn rời đi.....”

“Thiếu tướng, đại thiếu phu nhân nhà họ Trác, tôi sẽ nghĩ biện pháp khác chuyển dời cô ta đến địa phương an toàn.....”

.....

Dịch Giản đã muốn kéo cửa xe ra, thản nhiên ngồi lên, khẽ liếc mắt nhìn Từ Ngang một cái, nói: “Lái xe.”

Từ Ngang đứng ở phía dưới, vẫn luôn không động.

Dịch Giản nhú mi, nhưng cũng không nói lời nào, liền muốn xuống xe, chính mình tự đi lái xe.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 968: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 1]

Editor: May

Dịch Giản nhíu mi, nhưng cũng không nói lời nào, liền muốn xuống xe, chính mình tự đi lái xe.

Lúc này Từ Ngang mới không tình không nguyện lên xe, chậm rãi thúc đẩy, tốc độ xe giống như ốc sên, chậm rãi di động về phía bệnh viện.

Từ Ngang ở trên xe, còn đang khuyên bảo Dịch Giản, nhưng vô luận anh nói như thế nào, Dịch Giản luôn là một bộ dáng đăm đăm, như là hoàn toàn không có nghe được lời nói của anh.

Đáy lòng Từ Ngang nhảy thành thịch, anh mơ hồ biết, đáy lòng Dịch Giản, rốt cuộc đang tính cái gì.

“Thiếu tướng..... vì sao ngài phải làm như vậy?”

Dịch Giản không nói gì, chỉ nhìn xe, đứng ở cửa bệnh viện, anh xuống xe, đi vào phòng bệnh Chung Hân.

Ngoài cửa phòng Chung Hân, canh giữ rất nhiều người, nhìn thấy anh đến, trăm miệng một lời hô một câu: “Thiếu tướng.....”

Anh gạt đầu, đẩy cửa vào.

Khí sắc của Chung Hân cũng không phải quá dễ nhìn, nghe được có người tiến vào, xốc mí mắt lên, nhìn thấy là Dịch Giản, liền lại rũ mí mắt xuống.

Dịch Giản không nói gì, chỉ đi tới trước mặt Chung Hân, móc tấm vé tàu kia từ trong túi của mình ra, động tác của anh rất là bình tĩnh, Từ Ngang đứng ở ngoài cửa, nhìn một màn này, sắc mặt đã muốn trắng bệch.

Chung Hân khó hiểu, cũng không có đi tiếp.

“Xe lửa đã bị nổ phá hủy, không đi được.”

“Nơi này sợ là rất nhanh liền có chiến tranh..... Cô cầm tấm vé này, ca-nô giờ tý đêm mai, đi Anh quốc, nơi đó có người đón cô.....” Chung Hân vẫn không có đi tiếp như trước, chỉ là có chút sững sờ.

“Đây là cô ấy nhờ tôi đưa cho cô.”

Dịch Giản mấy máy môi, im lặng đặt vé ở trên bàn bên cạnh, cầm chén trà chặn lại, sau đó cũng không chờ Chung Hân có phản ứng gì, xoay người, liền đi về phía ngoài cửa.

“Em ấy..... Cho tôi?”

Chung Hân ngược lại mở miệng, nhìn bóng dáng Dịch Giản, biểu tình có chút kinh ngạc.

Đây là vé tàu lái đi Anh quốc, rất nhiều người Trung Quốc không mua được.

Có thể làm ra được vé tàu như vậy, tự nhiên là muốn tự mình chạy thoát, vì sao em ấy lại cho cô?

“Mấy tấm vé tàu?”

“Chỉ một tấm này, cô ấy tặng cho cô, cho cô đi.....” Dịch Giản đưa lưng về phía Chung Hân, yên lặng bổ sung một câu.

Ngón tay Chung Hân kịch liệt run rẩy lên.

Cô lại không nói ra được một câu nào.

Cảm thấy yết hầu bắt đầu kéo căng từng trận, dạ dày cũng đang co rút đau.

Nước mắt, từng giọt rớt xuống dưới, nhưng bên môi lại vẫn hiện lên một chút ý cười.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 969: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 2]

Editor: May

Nước mắt, từng giọt rớt xuống dưới, nhưng bên môi lại vẫn hiện lên một chút ý cười.

Đó chính là lục muội của cô đấy..... Ở trước mắt sống chết, dù cô đối đãi với em ấy thế nào, nói những lời tổn thương không cần em ấy như vậy, em ấy lại vẫn tâm tâm niệm niệm người chị như cô đây.

“Nó không hận tôi sao? Ngày hôm qua, tôi nói tôi không cần nó Nó khóc như là một đứa nhỏ, bất lực như vậy, đáy lòng của nó không oán tôi sao?”

Cô không tin đâu.

Sao em ấy có thể không oán cô chứ?

Tay Chung Hân, run rẩy lợi hại, cô nhẹ nhàng cầm vé tàu một bên, nhìn hồi lâu, hồi lâu, mới cảm thấy nước mắt rớt cuộc không hề có chút dấu hiệu rơi xuống, không nhìn thấy được gì.

Cô nhắm hai mắt lại, nước mắt chảy xuôi xuống dưới, cô dùng hết khí lực hô hấp thật sâu, nhưng lại cảm thấy toàn thân đều là tê..... dại.

Không hề hay biết.

Từ nhỏ đến lớn, chỉ có Chung Tình tươi cười chân thành tha thiết với cô như vậy.

Sau đó, cô gần như là ôm hoảng sợ giơ tay lên, bưng kín gương mặt, sau đó, khóc thành tiếng trước mặt nhiều người như vậy.

Cô lắc lắc đầu, run run đưa vé tàu cho Dịch Giản.

“Tôi không đi..... Cho nó đi, để cho nó đi đi.....”

“Cô ấy nói, bảo cô sống thật tốt, còn nói, cô ấy không trách cô..... Cô ấy rất khổ sở, nhưng, chính là khổ sở cô không cần cô ấy.....” Ở chỗ sâu trong ánh mắt Dịch Giản, xuất hiện một chút nhu tình, như là nghĩ tới bảo bồi mình yêu mến, chậm rãi nói: “Cô ấy sẽ không đi, cô ấy theo tôi cùng một chỗ..... Làm sao cũng không đi..... Tôi có thể bảo vệ tốt cô ấy.....”

Dịch Giản dừng một chút, như là còn có lời muốn nói, nhưng vẫn là không nói, chỉ mở bước chân, đi về phía ngoài cửa.

Còn không quên nhẹ nhàng đóng cửa lại cho Chung Hân.

.....

Từ Ngang không để ý đến Dịch Giản, chú ấy là đang sinh khí.

Dịch Giản biết.

Lên xe, tốc độ xe Từ Ngang lái thật sự mau, cảm giác giật dữ.

Dịch Giản lại câu môi, rốt cục mở miệng nói với Từ Ngang: “Tôi biết chú là đang sinh khí!”

“Nhưng, chú có biết không..... Lúc lần đầu tiên tôi gặp cô ấy, cô ấy từng nói với tôi cái gì không?”

“Cô ấy nói, cô ấy thiết tình hy vọng cùng người một nhà, hưởng thụ tình thân thật tốt, người thân của cô ấy sẽ không rời khỏi cô ấy..... Cô ấy còn nói, nguyện vọng của cô ấy, cả đời, cũng không có khả năng thực hiện

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 970: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 3]

“Cô ấy nói, cô ấy thiết tình hy vọng cùng người một nhà, hưởng thụ tình thân thật tốt, người thân của cô ấy sẽ không rời khỏi cô ấy..... Cô ấy còn nói, nguyện vọng của cô ấy, cả đời, cũng không có khả năng thực hiện.....”

“Đó chính là nguyện vọng của cô ấy, tôi không thể không giúp cô ấy hoàn thành.....”

Bóng đêm thật sâu.

Câu nói của Dịch Giản, cùng bóng đêm thâm trầm như vậy, đúng lúc hình thành nét đẹp đối lập, đậm nhạt mà nhẹ nhàng.

Lại như là mơ hồ cất giấu thâm tình nồng đậm đến không có cách nào tan ra.....

Chờ đợi là dày vò nhất.

Thân thể Chung Hân, đến tận cùng vẫn là không có hoạt bát hơn, ngồi ở trên sofa dưới lầu Cố Viên, nhìn đồng hồ báo thức chảy xuôi qua từng giọt từng giọt, như là ốc sên di động, lòng của cô, cũng trống rỗng theo từng chút.

Trong lòng bàn tay cô, cầm lấy tấm vé tàu kia, mặc là đồng phục bệnh viện, suy sụp tiêu tụy treo ở trên người của cô.

Hồi lâu, trên lầu mới truyền đến một trận âm thanh giày cao gót, cạch cạch cạch, cùng âm thanh nhịp tim của cô, xen lẫn với nhau, trong lòng cô căng thẳng, nghiêng đầu, nhìn thấy Chung Tình cũng là sắc mặt tái nhợt, mặc một kiện sườn xám màu xanh nhạt, thông thả đi xuống từ trên lầu.

Chung Tình chỉ nghe được người hầu Cố Viên nói cho chính mình biết, có người đến tìm mình, cô vốn là đang vì chuyện của chị hai và Trác Nhiên, trong đầu lộn xộn hao tổn tinh thần, không có mặc quần áo, chỉ nằm ở trên giường, mệt mỏi không muốn động, sau một lúc lâu, cô mới lười biếng đứng dậy, mặc từng kiện quần áo.

Ai ngờ, đi xuống lầu, lại thấy được Chung Hân.

Cô sững sờ ở nơi cầu thang, nửa ngày cũng không có động.

“Chung Tình.....” Chung Hân nhìn thấy Chung Tình, cũng lấy lại tinh thần từ cõi thần tiên, đứng lên, cười ấm áp với Chung Tình.

Tươi cười ấm áp hoà thuận vui vẻ như vậy, trong nháy mắt làm cho Chung Tình có chút hoảng hốt.

Chị hai, đây là làm sao vậy?

Cô mấp máy môi, nhưng vẫn nhẹ giọng nói: “Chị hai..... Sao chị lại tới đây? Em không biết, để chị chờ lâu, thực xin lỗi.....”

Chung Hân lắc lắc đầu, đi tới trước mặt Chung Tình, vươn tay, khoác lên cánh tay của cô, tiêu sái đi lên trên lầu từng chút một.

Hai mươi bốn giờ trước, Chung Hân vẫn hận chết chính mình, một bộ dáng không cần chính mình, sao hai mươi bốn giờ sau, lại biến thành bộ dáng như vậy?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 971: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 4]

Editor: May

Hai mươi bốn giờ trước, Chung Hân vẫn hận chết chính mình, một bộ dáng không cần chính mình, sao hai mươi bốn giờ sau, lại biến thành bộ dáng như vậy?

Đáy lòng cô nghi hoặc, nhưng vẫn là không hỏi, chỉ nhẹ giọng nói: “Chị hai, sao chị mặc thành như vậy đến đây chứ? Nhanh lại đây, em tìm cho chị kiện quần áo, chị mặc.....”

Chung Tình cười, mang Chung Hân vào trong phòng ngủ, giúp đỡ cô ngồi xuống, còn rót một ly nước trà, đưa cho Chung Hân, sau đó đi tìm kiếm quần áo trong tủ quần áo.

Nơi đó có rất nhiều quần áo.

Đều là Dịch Giản sắp xếp cho cô.

Rất nhiều thứ, cô đều không có đụng tới.

Cô lục tìm nửa ngày, tìm một kiện mới nhất xinh đẹp nhất, sau đó đưa cho Chung Hân: “Chị hai, chị trước thay quần áo đi..... Thiếu tướng nói lát nữa có yến hội , chúng ta cùng đi.....”

Chung Hân tất nhiên là cự tuyệt : “Các người đi đi, chị đi qua làm cái gì?”

“Chị hai, chị liền theo bồi với em đi.....” Chung Tình hơi cười cười, sau đó lôi kéo tay Chung Hân, làm nũng nói.

Cô không có nói chuyện tối hôm qua, cô tất nhiên là cũng sẽ không nhắc tới.

Hai người, đều rất ăn ý lập tức bỏ qua những vết thương chồng chất kia.

Chung Hân nhìn Chung Tình tự mình cởi quần áo cho mình, còn mang theo mình đi tắm sạch, cô thật cẩn thận chiếu cố chính mình như vậy, khóe miệng nhin không được có chút cứng ngắc, hốc mắt cũng ê ẩm lên theo.

Thật ra muốn cười váng, muốn cười thật to nói với Chung Tình, quên cô đi.

Nhưng, lại cảm thấy một cổ buồn bực, khó có thể biểu đạt ra, toàn bộ giấu ở trong tim, vận vẹo đau đớn.

Cô cười nhìn Chung Tình, hoảng hốt từng trận.

Đó chính là lục muội của cô, Chung Tình của cô, vô luận như thế nào, đều là không tách không rời với cô.

Cô thật sự là tức hồ đồ, mới có thể giận chó đánh mèo sang em ấy.

Chung Hân nhìn thấy đáy mắt Chung Tình, có thêm âm đạm nồng đậm, từ đêm hôm qua cho tới hôm nay, hẳn là đều không có ngủ ngon đi, em ấy như là lập tức gầy yếu đi rất nhiều, cũng tiêu tụy đi rất nhiều, ngón tay thon dài, đều là xương cốt, cảm xúc rất mềm mại, cảm giác thực thoải mái.

Chung Hân nhìn nhìn, liền hơi nghiêng đầu, không có dám đi nhìn Chung Tình.

Sợ nhìn một chút, chính mình cũng khóc lên theo.

Cô tắm rửa xong, thay xong quần áo, lúc này Chung Tình mới cầm lược, chải cho cô một kiểu tóc dễ nhìn, đối diện gương, mỉm cười ngọt ngào, nói: “Chị hai, chị như vậy thật là đẹp mắt.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 972: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 5]

Editor: May

Cô tắm rửa xong, thay xong quần áo, lúc này Chung Tình mới cầm lược, chải cho cô một kiểu tóc dễ nhìn, đối diện gương, mỉm cười ngọt ngào, nói: “Chị hai, chị như vậy thật là đẹp mắt.....”

Gần đây Chung Hân, đều không có dám soi gương nhìn chính mình.

Rõ ràng chỉ hơn mười ngày ngắn ngủi, cô cảm thấy chính mình dài lâu như qua mười mấy năm, cô nhìn mặt mày chính mình, cũng không phải là bay lên, mà là gia tăng một chút thần nhiên sâu bi.

Thân mình thoát nhìn mỏng manh như vậy.

Cầm cũng trở nên nhọn hơn rồi.

Đáy mắt quanh quần ai oán và thê lương.

Đúng vậy..... Đối với một phụ nữ mà nói, phụ nữ như hoa, tình yêu là phân bón tốt nhất, lúc này cô cũng đã dần dần bắt đầu héo rũ.

Chung Hân chỉ cảm thấy đáy lòng chua xót, vươn tay, bắt lấy cổ tay Chung Tình, nhẹ nhàng cười cười, hồi lâu, khôn ngoan mang theo vài phần trào phúng nói: “Chung Tình..... Làm khó em.....”

“Không có..... chị hai..... Chị tức giận là phải. Chỉ cần đừng không cần Chung Tình, vậy là tốt rồi.”

Cô nói rất nhỏ tiếng.

Chung Hân nghe mà đáy lòng đau một trận, hồi lâu, mới tạm dừng phượng mâu ở trên mặt Chung Tình, tránh một trận, cúi đầu, sóng mắt lưu chuyển, như là đang mỉm cười.

“Tiểu Tình, chị hai sẽ không không cần em..... chị hai có lỗi, Trác Nhiên không thương chị hai, yêu em, cũng không liên quan tới em..... Chị hai không oán em..... Cũng không hận em”

“Ban đầu, chị hai vốn không có nghĩ tới làm ra chuyện tổn thương đến chị em ta..... Hận và oán hơn nữa, thống khổ khổ sở hơn nữa, chị hai cũng không có nghĩ tới, thật sự không nghĩ qua, thương tổn em..... Tiểu Tình, còn em?”

Chung Tình vốn là đang đeo vòng tai cho Chung Hân, ngón tay run rẩy, mới “hả?” một tiếng.

“Chị nói, tiểu Tình, em có giận chị hai không?”

“Không, em tất nhiên là không giận chị hai.” Chung Tình lắc lắc đầu, sau đó mới chậm rãi nói: “Sao em lại giận chị hai chứ!”

“Chị biết em là không giận Nếu không, em cũng sẽ không đưa vé tàu đi Anh quốc cho chị Em không dám tự mình đi tặng cho chị, có phải hay không? Em sợ chị còn tức giận với em? Nhưng, chị hai thật sự rất hồ thẹn, em rất sợ chết, đến thời khắc mấu chốt như vậy, lại vẫn là đưa vé tàu cho chị hai, để chị sống rời đi, em ở lại chỗ này, cùng thiếu tướng..... Chiến hỏa chọc trời, có thể sống sót hay không, vẫn còn chưa biết đâu.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 973: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 6]

"Em ở lại chỗ này, cùng thiếu tướng..... Chiến hỏa chốc trời, có thể sống sót hay không, vẫn còn chưa biết đâu....."

"Tấm vé tàu này, là thiếu tướng đưa cho em đi..... Anh ta hẳn là mất khí lực rất lớn mới lấy được, trận chiến tranh này thật sự rất lớn, thực khủng bố, xe lửa đều bị nổ hủy, nghe nói nơi bắc bộ bùng nổ chiến tranh, thực tàn khốc, dân chúng chết vô số kể, có phụ nữ, bị bắt đi, vốn không có còn sống trở về, bị lăng nhục, bị ức hiếp..... Muốn bao nhiêu tàn nhẫn thì có bấy nhiêu tàn nhẫn..... Phụ nữ nơi đó đều không dám ra đường, một khi bị quân Nhật phát hiện, danh tiết đều khó giữ được, thiếu tướng là muốn bảo vệ tốt em, mới tính đưa em đi, làm khó anh ta có tâm với em như vậy, nhưng mà..... em lại cho chị..... hôm nay chị đến, là muốn đưa vé tàu cho em, em đi đi, chị không đi..... Hiện tại chị hai không có thể người không muốn xa rời, em lại không giống. Cũng may em có thiếu tướng yêu em như vậy."

Khuyên tai trong lòng bàn tay Chung Tình, lập tức rơi xuống đất.

Cô nghe được giọng nói chị hai rất ôn nhu, ôn nhu đến làm cho cô run rẩy.

Cô nhìn vé tàu ở trong lòng bàn tay của chị hai, đặt ở trên bàn trang điểm, cô nhìn hồi lâu, mới nhìn ra, vị trí phía trên, là kẻ bên vé của cô.

Là anh đi.....

Anh từng nói, cùng đi với cô.

Anh đưa vé tàu cho chị hai, còn nói là cô bảo anh đưa, mục đích đó là để cho chị hai không giận cô nữa ư?

Nhưng..... anh thì sao? Anh đi như thế nào đây?

Chung Tình cúi đầu, không có hé răng.

Đáy lòng lại suy nghĩ, anh nói là cô cho, đó là cô cho.....

Chỉ là cô cảm thấy có chút choáng váng, rốt cuộc đứng không vững ngã ở một bên, lằm bằm lâu bầu nói: “Chị hai, em không đi, chị đi đi..... Em muốn ở cùng thiếu tướng.....”

“Anh ấy ở nơi nào, em liền ở nơi đó, sinh tử gắn bó..... Không xa không rời.....”

Nói xong, cô liền đột nhiên nôn khan lên.

Chung Hân nhìn Chung Tình như vậy, thân mình hơi run rẩy một chút, hồi lâu, cô mới nói: “Em cũng biết, như vậy sẽ thực tàn nhẫn? Súng đạn vô tình.....”

“Nhưng, em lại không muốn đi..... Chị hai..... Cả đời em đều không có làm bất cứ chuyện gì vì anh ấy, hiện tại em muốn lưu lại cùng anh ấy..... Tấm vé này, đi không được hai người.....”

Giọng nói Chung Tình, có chút mềm mại, đáy mắt mang theo ý cười thản nhiên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 974: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 7]

Editor: May

“Nhưng, em lại không muốn đi..... Chị hai..... Cả đời em đều không có làm bất cứ chuyện gì vì anh ấy, hiện tại em muốn lưu lại cùng anh ấy..... Tấm vé này, đi không được hai người”

Giọng nói Chung Tình, có chút mềm mại, đáy mắt mang theo ý cười thản nhiên.

Tấm vé trong miệng cô, tất nhiên là chỉ tấm vé trong tay cô kia.

Cô và anh, chỉ có hai tấm.

Chị hai đi rồi, anh liền không đi được.

Nếu anh không đi được, cô cũng không muốn đi.

Cô liền lưu lại, phụng bồi anh.

Chiến loạn thì như thế nào?

Bọn họ còn có tình yêu, còn có lẫn nhau, không phải sao?

Cô nghĩ, làm người như vậy, chết cũng không tiếc.

Cũng chính là ở trong nháy mắt đó, Chung Tình liền cảm thấy không hề sợ hãi.

Tình yêu, thật sự làm cho người, trở nên không để ý sinh tử.

“Cho nên chị hai, chị đáp ứng em, đi Anh quốc sống thật tốt, Trác Nhiên không cần chị, chị cũng phải sống tốt..... Đừng học mẹ của em, không có đàn ông, cũng không thể không có mệnh.....”

Chung Hân tất nhiên là không thể cự tuyệt .

Thật ra cô hâm mộ Chung Tình.

Nếu có thể lựa chọn, cô thà rằng ở trong chiến loạn, lựa chọn cùng yêu nhau chết đi với Trác Nhiên, cũng không muốn cắt đứt tình yêu!

“Được, chị đáp ứng em, đi nơi đó, chị sẽ sống thật tốt.”

Chung Tình gật gật đầu, lại cảm thấy từng trận choáng váng thối quết tới.

Dưới tình huống không hề có dấu hiệu, cô liền đột nhiên, té xỉu đi.

Vừa té xỉu như vậy, ngược lại khiến Chung Hân hoảng sợ, cũng may người hầu Cố Viên giật mình, không liên lạc được với thiếu tướng, mọi người lại vội vàng đi tìm bác sĩ.

Cẩn thận bắt mạch cho Chung Tình.

Mới biết được, đã muốn có thai hơn hai tháng.

Lúc Chung Tình biết được chính mình có thai, ánh mắt cũng hoảng hốt một chút theo.

Cô vươn tay, chậm rãi sờ sờ bụng, đây là đứa nhỏ thứ hai của anh và cô.

“Em mang thai rồi..... Chung Tình, em vì đứa nhỏ, cũng phải rời đi

“Không quan hệ, em muốn đi Tây Bộ, em ở nơi đó, cách anh ấy rất gần, anh ấy có thể thường xuyên đến thăm em..... Đi Anh quốc, không biết trận này đánh tới năm nào tháng nào đâu, em sợ em hoàn toàn không có cách nào nhìn thấy anh ấy nữa.....”

Chung Tình cười cười, vẻ mặt ấm áp.

Xe, cũng đã muốn dừng ở dưới lầu.

Yến hội trong quân.

Thiếu tướng và Từ Ngang tới đón Chung Tình.

Đã có người hầu ở dưới lầu nhanh miệng, nói với thiếu tướng: “Thiếu tướng phu nhân, có thai, đã muốn hai tháng

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 975: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 8]

Đã có người hầu ở dưới lầu nhanh miệng, nói với thiếu tướng: “Thiếu tướng phu nhân, có thai, đã muốn hai tháng.....”

Dịch Giản nghe lời nói như thế, cả người liền không hề có dấu hiệu đứng ở cửa, toàn thân lập tức liền cứng ngắc.

Đáy mắt anh, lóe lên một chút sáng rọi thản nhiên.

Giống như kinh hỉ, giống như kích động.

“Chúc mừng thiếu tướng..... đứa nhỏ của thiếu tướng ngài..... Nhất định là giống thiếu tướng ngài, tương lai cũng là người uy chấn tứ phương!”

Dịch Giản chỉ cảm thấy đáy lòng thật sự vui vẻ, nếu không phải vẫn bình tĩnh, nơi này có người ngây ngô, sợ anh đã muốn nhảy dựng lên.

Lúc trước, Tần Diệp nói cho anh biết, thân thể của cô không tốt, không thể mang thai, cách thật lâu, cẩn thận kiểm tra không có việc gì, anh mới dám thử để cho cô mang thai, cũng thật không ngờ, hiện tại, lại thật sự hoài thai.

Trong bụng của cô, có đứa nhỏ của bọn họ.

Đứa nhỏ thứ hai.....

Lúc này đây, anh khẳng định là phải để cho đứa nhỏ của anh và cô, bình an sinh hạ.

Đáy lòng Dịch Giản đều là mừng như điên, chỉ dừng một giây, liền mở bước chân, sải bước đi vào trong nhà Cổ Viên.

Trên mặt anh, đều tràn ngập ý cười, có thể thấy được từ đáy lòng đến vẻ ngoài của anh, đều cực kỳ cao hứng, có sung sướng nói không nên lời.

Anh vào nhà, nhìn thấy Chung Hân trông chừng Chung Tình, mặt mày Chung Tình đều là thư hoãn, nói vậy cô là đã muốn không còn chuyện gì lớn với Chung Hân, anh tất nhiên là đáy lòng bộc phát thoải mái.

Chung Tình nhìn thấy Dịch Giản mặt mày mỉm cười, chỉ cảm thấy ấm áp, cúi đầu, cũng có vài phần thẹn thùng, cô suy nghĩ chính mình có phải hiện tại hẳn là nên nói cho anh biết, sự thật cô đã có đứa nhỏ hay không.

Nhưng, ai ngờ, cô còn chưa kịp mở miệng, anh liền đã muốn sải bước tiêu sái đến trước mặt của cô, vươn tay, một phen ôm gắt gao thân thể mảnh khảnh của cô vào trong lòng.

Anh ngược lại ôm rất chặt, ôm cô đến mức không thở nổi.

Cô cau mày, nói quanh co một tiếng.

Lúc này Dịch Giản mới lấy lại tinh thần, biết cô không còn một mình nữa, sợ chen đến đứa nhỏ, nhất thời liền buông cô ra một chút, nhưng vẫn ôm cô như trước.

Mặt mày đều là kích động.

Nhìn cô, một câu cũng nói không nên lời.

Chung Hân ngược lại đứng ở một bên, cười khanh khách nói: “Thiếu tướng, hiện tại Chung Tình chính là người đang có thai, ngài ôm con bé

như vậy, sợ là sẽ đả thương đứa nhỏ.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 976: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 9]

Editor: May

Chung Hân ngược lại đứng ở một bên, cười khanh khách nói: “Thiếu tướng, hiện tại Chung Tình chính là người đang có thai, ngài ôm con bé như vậy, sợ là sẽ dả thương đứa nhỏ.....”

Mặt Chung Tình đỏ lên, cúi đầu, không có đi nhìn Dịch Giản.

Dịch Giản chowjt gật gật đầu, liên tục nói: “Đúng, đúng, đúng.....”

Sau đó lại khẩn trương hề hề vươn tay, sờ sờ bụng của cô, nói: “Con có chuyện gì không? Có tổn thương đến con không? Vừa rồi anh ôm hơi chặt.....”

Vừa nói xong, khí lực của Dịch Giản, cũng trở nên nhẹ nhàng chậm rãi đi, nhẹ nhàng ôm lấy thân thể cô, thật cẩn thận đặt ở trên đầu gối của mình, sau đó ôn nhu ôm cô, vẻ mặt khẩn trương nhìn cô.

Chung Tình lắc lắc đầu, nói: “Không có..... Bây giờ sao con có cảm giác được?”

“Thật sự?” Dịch Giản vẫn đều nhìn chăm chăm bụng còn bằng phẳng của cô, lúc trước khi cô mang thai, anh bị cô chọc giận bỏ đi, vẫn đều không có trở về, đợi lúc trở về, ai ngờ bụng của cô, lại giống như bơm khí, trở nên lớn như vậy.

Lúc này đây, anh là muốn nhìn đứa nhỏ của cô thật tốt, ở trong bụng cô, trưởng thành lên từng chút như thế nào.

Anh tuyệt đối phải phụng bồi cô.....

.....Ý nghĩ như vậy, ở trong đầu anh, chỉ thoáng hiện một chút, biểu tình cả người anh, liền dừng lại.

Ánh mắt anh bình tĩnh, vô tình quét đến Từ Ngang, phát hiện từ đầu đến cuối Từ Ngang đều đang đứng ở một bên tức giận!

Lúc này, Dịch Giản mới hồi thần.

Chính mình cao hứng quá sớm, cao hứng rất kích động..... Đều quên hết, vé tàu đêm mai, anh cho Chung Hân, anh không đi được.....

Mà hiện tại, cô lại có thai, phải rời đi.

Nếu không ở dưới chiến loạn như vậy, đừng nói là đứa nhỏ, cho dù là cô, đều có khả năng khó có thể giữ mệnh!

Tươi cười của Dịch Giản, dần dần ngưng kết lại, một loại bất đắc dĩ bi ai, thối quết qua cô.

Anh nhìn cô, ánh mắt nhiễm lên một chút bi thương sinh ly tử biệt.

Chung Tình nhìn người đàn ông một giây trước còn kích động, lúc này lại im lặng như vậy, nhin không được mở miệng, dò hỏi: “Thiếu tướng..... Làm sao vậy?”

Dịch Giản hoàn hồn, lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn cô, thản nhiên quán quanh vài phần ấm áp, chỉ là sau ấm áp như vậy, che dấu một tầng thâm lương.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 977: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 10]

Dịch Giản hoàn hồn, lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn cô, thản nhiên quẩn quanh vài phần ảm áp, chỉ là sau ảm áp như vậy, che dấu một tầng thâm lương.

Chung Tình nhìn mà đáy lòng khổ sở, cô mơ hồ nghĩ đến, anh là đang khổ sở vì cái gì.

Cô vươn tay, ôm thắt lưng của anh, cũng không quan tâm Từ Ngang và Chung Hân còn ở đây, trực tiếp tựa vào ngực anh, nhột nhạt nói: “Thiếu tướng..... anh không vui sao? Đứa nhỏ này..... Là đứa nhỏ của chúng ta mà..... Anh nói con sinh ra, đáng dấp giống ai đây?”

Dịch Giản cúi đầu, nhìn dung nhan thuận theo của cô một hồi, dán ngực anh, cười ảm áp với anh, đáy lòng mềm mại xuống theo, bi ai này tựa hồ phai nhạt một chút.

Anh vươn tay, chậm rãi xoa tóc của cô, không có hé răng.

Giống ai đây?

Qua hồi lâu, anh mới mở miệng nói.

“Giống anh nhiều một chút đi.....”

Nói như vậy..... Ở dị quốc tha hương, em nhìn đứa nhỏ này, sẽ nhìn nhớ tới anh.

Như vậy cũng tốt.

Anh còn sợ cô một mình đi Anh quốc, ở lại nơi đó, không có chỗ dựa vào, sẽ khổ sở, nhưng hiện tại có một đứa nhỏ, cô khẳng định sẽ vì đứa nhỏ của bọn họ, kiên cường sống sót.

Như vậy rất tốt.....

Dịch Giảan nghĩ nghĩ, đáy lòng ngược lại dần dần thả lỏng xuống.

Chung Tình lắc lắc đầu: “Vậy không được..... đáng dập em cũng dễ coi lắm, cho nên phải giống như em.....” Chung Tình không thuận theo: “Lông mi giống em, đôi mắt giống anh.....”

Ánh mắt anh, trời sinh mang theo quyết đoán, tựa hồ có thể câu hồn, nếu con trai của bọn họ cũng là đôi mắt như vậy, nhất định là có thể mê thần hồn điên đảo tất cả bé gái.

“Ừ, miệng giống em..... Cái mũi giống anh..... Sau đó vừa nhìn, liền biết đó chính là con của chúng ta..... Như vậy rất tốt nha.....”

Chung Tình nghĩ nghĩ, liền si ngốc bật cười.

Dịch Giảan nhìn tươi cười của cô, hơi ngốc lăng một trận.

Chung Hân ngược lại cảm giác lục muội này của mình bình thường là một người yên tĩnh sáng tỏ, sao hiện tại trở nên ngốc hồ hồ, nhưng vẫn có vài phần đáng yêu, liền nhìn Chung Tình từ trên xuống dưới một lần, sau đó nói: “Đứa nhỏ này, sinh ra là bộ dạng gì, tất nhiên là bộ dạng đó, còn có thể để cho các người làm chủ ư? Em xem Ái Hân nhà chúng ta.....”

Lúc nói đến đây, Chung Hân ngược lại dừng lại, ánh mắt hơi rũ xuống, lộ ra vài phần đau thương và bi oán.---

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 978: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục Phần 11]

Editor: May

Lúc nói đến đây, Chung Hân ngược lại dừng lại, ánh mắt hơi rũ xuống, lộ ra vài phần đau thương và bi oán.---

Bên trong phòng vốn là không khí hòa thuận vui vẻ, ngược lại lập tức ngừng kết.

Chung Tình nhảy xuống từ trên người Dịch Giản, cầm lấy tay Chung Hân, tuy rằng không nói gì, nhưng Chung Hân ngược lại hiểu được ý tứ của Chung Tình, lập tức liền cười một tiếng: “Ái Hân, đáng dấp nó..... Liền giống như.....”

Ngừng lại một chút, hít một hơi, cũng không biết rốt cuộc dùng bao nhiêu dũng khí, Chung Hân mới có thể dùng ngữ điệu bình tĩnh mà lại lãnh đạm, phun ra hai chữ này.

“..... Trác..... Nhiên.....”

“Giống nhau.”

Sau khi nói xong, Chung Hân ngược lại cực kỳ cao hứng, nhìn Chung Tình tiếp tục nói: “Gần đây, quá thật sự hỗn loạn, liền giống như đã chết trăm ngàn lần, dày vò mà lại khó chịu, chỉ là hiện tại rốt cục có một chuyện vui.”

Chung Tình chỉ cười, nhưng không có nói chuyện, nhìn đáy mắt Chung Hân, cũng là đau lòng nồng đậm, cô biết, chị hai là đang cố gắng làm cho chính mình đều xem nhẹ không thấy đau đớn này, nhưng đau đớn ày, sao có thể nói không thấy liền không thấy tấm hơi chứ?

Ngược lại Dịch Giản ở một bên nhìn ra được, nếu tiếp tục nữa, hai người phụ nữ lại nói tiếp nói, sợ là sẽ không dứt..... Không chừng lại muốn khóc sụt mướt, hiện tại cô đã là người có thai, cũng không thể cảm xúc nằm quyền như vậy, sẽ không tốt với đứa nhỏ. Vì thế, Dịch Giản liền dờ ề tài, thản nhiên nhìn thoáng qua Từ Ngang nói, ý bảo Từ Ngang lái xe, đi tham gia yến hội.

Từ Ngang đứng ở nơi đó không hề động, tay siết thành quyền, gắt gao, đôi mắt, trực tiếp ngậy ngốc nhìn chăm chăm bụng Chung Tình, anh mấy máy môi, hồi lâu, mới mở miệng nói: “Thiếu tướng phu nhân, thật sự là chúc mừng, có đứa nhỏ..... tôi rất cao hứng.....”

Từ Ngang ngược lại nói đều là lời nói tri tâm.

Anh là thật sự rất cảm động.

Đứa nhỏ này, còn là đứa nhỏ của thiếu tướng phu nhân, thiếu tướng trông mong bao lâu, bao lâu chứ!

Chính là..... Thiếu tướng đã không đi được, thiếu tướng phu nhân có một đứa nhỏ, phải làm thế nào đây?

Vốn, một nhà ba người bọn họ, đi Anh quốc, có thể sống cả đời hạnh phúc không lo, nhưng vì cái gì cố tình muốn đưa vé tàu cho đại thiếu phu nhân nhà họ Trác?

Nghĩ đến đây, đáy lòng Từ Ngang bộc phát mạnh mẽ, thiếu tướng bảo anh làm cái gì, anh đều sẽ không phản kháng!

Nhưng, lúc này đây, cho dù là giấc mộng mà thiếu tướng phu nhân vẫn luôn khát vọng, anh nhưng cũng không muốn để cho thiếu tướng làm ra hy sinh lớn như vậy!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 979: Sinh Tử Gắn Bó [12]

Editor: May

Nhưng, lúc này đây, cho dù là giấc mộng mà thiếu tướng phu nhân vẫn luôn khát vọng, anh nhưng cũng không muốn để cho thiếu tướng làm ra hy sinh lớn như vậy!

Nhân sinh chỉ có một lần, nếu lúc này từ biệt, thiếu tướng và thiếu tướng phu nhân, không biết khi nào mới có thể gặp lại.

Chiến hỏa bay tán loạn vô tình.

Tánh mạng của thiếu tướng, ai có thể đảm bảo?

Từ Ngang hít sâu một hơi, sau đó mới bình tĩnh nhìn sang, tiếp liền lắc đầu, nói: “Thiếu tướng..... hiện tại thiếu tướng phu nhân có đứa bé của ngài!”

Dịch Giản nhíu mi, tất nhiên là biết ý tứ cất giấu trong lời nói của Từ Ngang, đôi mắt, mang theo ý lạnh nồng đậm, bắn về phía Từ Ngang.

Chẳng lẽ anh ta là người mù ư?

Không nhìn thấy quan hệ của hai người Chung Tình và Chung Hân có bao nhiêu thân mật khăng khít sao?

Anh ta còn ở nơi này xen mồm làm cái gì?!

Đổi lại trước đây, Từ Ngang nhìn thấy ánh mắt như vậy của Dịch Giản, sớm đã sợ tới mức không dám hé răng, nhưng lúc này đây, anh lại cố chấp lắc lắc đầu, vẫn mặt không đổi sắc như trước nói: “Thiếu tướng, thiếu tướng phu nhân có đứa bé của ngài!”

Chung Tình chỉ cảm thấy lời nói như vậy của Từ Ngang có chút kỳ quái, cô có đứa nhỏ của thiếu tướng, có đến mức Từ Ngang phải nói liên tục như vậy sao?

Nhú mi, liền hỏi: “Từ Ngang, anh sao vậy?”

Cô đi tới trước mặt Từ Ngang, lại phát hiện toàn thân Từ Ngang đều run run, cô nhìn không được nhìn nhìn Dịch Giản, phát hiện Dịch Giản ngược lại rất bình thản, sau đó lại hỏi: “Tôi có đứa nhỏ nha..... anh là không quá cao hứng đúng không?”

Từ Ngang nắm chặt quả đấm, dứt khoát chuyển ánh mắt cho Chung Hân, mở miệng ra, nói: “Tôi là cao hứng..... Thiếu tướng phu nhân có đứa nhỏ của thiếu tướng, tôi tự nhiên cao hứng, nếu thiếu tướng và thiếu tướng phu nhân, còn có đứa nhỏ, một nhà ba người có thể sống chung một chỗ thật tốt, tôi sẽ càng cao hứng.....”

Sắc mặt Chung Tình lập tức trở nên có chút tái nhợt.

Cô biết ý tứ của Từ Ngang.

Từ Ngang sợ bọn họ tách ra. Bạn nào muốn đọc Full trước liên hệ :
tttukidmh@gmail.com

Sợ cô mang theo đứa nhỏ của thiếu tướng, rời khỏi nơi này.

Sau đó..... vứt bỏ một mình thiếu tướng.

Cô há miệng, sau đó mới cúi đầu, nhẹ giọng thả ngử khí mang theo vài phần khẳng định nói: “Tôi vốn, sẽ luôn luôn ở cùng với thiếu tướng.....”

Giọng nói của cô rất nhẹ, Dịch Giản lại nghe được, đôi mắt, nhìn Chung Tình, bên trong nổi lên tầng tầng gợn sóng.

Cô nói cái gì?

Nói cô cùng một chỗ với anh?

Cô là ý tứ gì?

Chẳng lẽ là.....

Dịch Giản lại không dám tưởng tượng tiếp nữa!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 980: Sinh Tử Gắn Bó [13]

Dịch Giản lại không dám tưởng tượng tiếp nữa!

Toàn thân anh đều mang theo vài phần run rẩy, anh hít sâu một hơi, mới thông thả thả một lần ý nghĩ kia của mình, ở trong đầu.

Cô không đi sao? Cô sợ chết như vậy, lại có thể không đi sao? Muốn lưu lại cùng anh ư?

Đáy lòng anh rất kích động..... Nhưng cũng rất sợ hãi.....

Anh vẫn cho là, dựa theo tính tình của cô, là sẽ rời đi.....

Chỉ là..... Có lẽ cô thật sự sẽ rời đi..... Có lẽ, chỉ là chính mình nghĩ nhiều thôi.....

Đáy lòng Dịch Giản an ủi chính mình như vậy.

Từ Ngang cúi đầu, ngón tay nắm gắt gao, anh thật sự muốn mở miệng, quỳ xuống với Chung Hân, cầu cô ta đưa vé cho thiếu tướng, đừng ghen ghét thiếu tướng phu nhân, để cho bọn họ đi đi.

Nhưng, anh lại phát hiện, anh hoàn toàn không làm được.

Không dám cãi lời mệnh lệnh của thiếu tướng.

Anh biết, chỉ cần anh dám mở miệng nói, dám mở miệng hỏi, thiếu tướng sẽ đánh chết anh tại chỗ!

Yêu thì yêu!

Nhưng, cũng không thể yêu như là thiếu tướng vậy!

Một phần tình yêu, đi lâu như vậy, đi tới hiện tại, lại sẽ ngênh đón cục diện sinh tử mờ mịt ư?

Bởi vậy, cũng là quá mức tàn nhẫn và tàn khốc! Từ Ngang đột nhiên liền khóc ra tiếng, quỳ gối trên mặt đất.

Anh hành động như vậy, dọa Chung Tình nhảy dựng, Chung Tình vội vàng vươn tay, muốn đỡ Từ Ngang dậy.

“Từ Ngang, anh làm cái gì vậy? Nhanh đứng lên đi..... Anh khóc cái gì? Tôi có đứa nhỏ, mọi người cao hứng còn không kịp, sao anh lại ở nơi này khóc lên?”

Từ Ngang không nói gì, chỉ rơi từng giọt nước mắt xuống.

Từ Ngang anh, thật ra chính là một hán tử thô tục, chữ to không nhận ra được vài chữ, chỉ là sau khi nhận thức thiếu tướng, đi theo anh, đánh giặc.

Hiện tại quân Nhật xâm lược Trung Quốc, anh cần phải làm là bảo vệ tốt quốc gia của mình!

Anh chính là một người cực kỳ nhiệt huyết.

Đây là chuyện một người Trung Quốc phải làm!

Anh biết, nếu đổi là người khác, vào lúc quốc nạn vào đầu, buông tay bước đi giống như thiếu tướng vậy, anh thật sự sẽ phỉ nhổ!

Nhưng nhiều năm như vậy, anh một đường đi theo thiếu tướng, biết cách làm người của ngài ấy.

Chí hướng của ngài ấy không ở nơi này.

Bọn họ xem như là anh em hoạn nạn, anh hiểu giấc mộng của thiếu tướng ở nơi nào.

Ngài ấy rất có đầu óc, năm đó lúc bọn họ quen biết, ngài ấy đã nói, ngài ấy cho anh một mảnh giang sơn, mà ngài ấy chỉ cần một người phụ nữ.

Hiện tại..... Chiến loạn, anh rốt cục có thể cố gắng vì giấc mộng của mình, đánh giặc, chết cũng không sao cả!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 981: Sinh Tử Gắn Bó [14]

Editor: May

Hiện tại..... Chiến loạn, anh rốt cục có thể cố gắng vì giấc mộng của mình, đánh giặc, chết cũng không sao cả!

Bởi vì..... Quốc đô đã bị diệt, mệnh này, lưu làm gì?

Đúng vậy..... Mắt thấy giấc mộng của anh có thể thật sự đánh sâu vào, nhưng thiếu tướng thì sao? Cho tới nay, cố gắng như thế, cố gắng đến hiện tại, giấc mộng lập tức sẽ đạt được, có thể cao bay xa chạy với người phụ nữ mình yêu, lúc trôi qua thế giới của hai người, lại xuất hiện cục diện như vậy!

Anh không phải không hiểu tính cách của thiếu tướng, anh chỉ cảm thấy không đáng thay thiếu tướng!

Lúc này, thật ra là nên ích kỷ!

Thật sự nên ích kỷ một chút!

Nhưng thiếu tướng, vì sao lại lựa chọn cục diện như vậy?!

Từ Ngang nghĩ đến đây, liền căn rằng, thật sự rất muốn ngừng nước mắt của mình, nhưng lại vẫn không ức chế được, một nam nhi đường đường tám thước, giờ này khắc này, lại khóc giống như là một đứa nhỏ!

“Thiếu tướng..... Ngài.....”

Anh ngay cả nói cũng nói không hoàn chỉnh.

Chung Tình như là biết Từ Ngang muốn nói cái gì, cô theo bản năng nhìn thoáng qua Dịch Giản, sau đó liền cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Từ Ngang, anh không thể nói, chị hai của tôi thật sự không thể lưu lại, chị ấy phải đi.....”

Chung Tình là đưa lưng về phía Chung Hân, giọng nói của cô rất thấp, Chung Hân hoàn toàn không nghe được Chung Tình đang nói chuyện, thậm chí, chính cô cũng có chút mờ mịt, không biết vì sao Từ Ngang lại biến thành bộ dáng như vậy?

Dịch Giản đứng ở nơi đó, đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Từ Ngang, đôi mắt kia, lóe ra một chút cầu xin.

Cầu xin anh đừng nói ra miệng.

Dịch Giản chưa bao giờ cầu xin Từ Ngang bất cứ chuyện gì, nhưng giờ này khắc này, anh lại chân chân chính chính cầu xin anh ta.

Tâm Từ Ngang, như là bị cái gì hung hăng đánh một quyền, cuối cùng, cũng là mở miệng ra, hô một câu: “Thiếu tướng.....”

Dịch Giản cất bước đi tới về phía Từ Ngang, chỉ cần anh dám nói, anh liền dám đánh bất tỉnh anh ta!

Ai ngờ, Từ Ngang lại nở nụ cười ha ha, nước mắt và tươi cười, quỷ dị xen lẫn với nhau, Từ Ngang nói từng chữ một: “Thiếu tướng..... Tôi là cao hứng thay ngài, ngài rốt cục có đứa nhỏ..... Tôi thật sự rất cao hứng Rất cao hứng”

Bước chân của Dịch Giản, tạm dừng ở nơi đó.

Đáy mắt lưu chuyển ánh sáng, cao thâm không hiểu.

Tâm Chung Tình, cũng thả xuống theo, cô nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Từ Ngang, dùng ngữ điệu nhỏ nhẹ tiếp xúc gần, nói.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 982: Sinh Tử Gắn Bó [15]

Editor: May

Tâm Chung Tình, cũng thả xuống theo, cô nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Từ Ngang, dùng ngữ điệu nhỏ nhẹ tiếp xúc gần, nói: “Tôi không đi..... Tôi ở cùng anh ấy, nếu anh ấy thật sự chết..... Tôi liền cùng chết theo anh ấy..... Anh yên tâm.....”

Thân thể Từ Ngang cứng đờ.

Tay anh siết thành quả đấm.

“Đừng nói cho anh ấy biết..... Anh yên tâm đi..... Vô luận như thế nào, tôi đều sẽ ở cùng anh ấy.....”

Cánh môi Chung Tình khẽ mở khẽ đóng.

Âm điệu giống như hơi thở, chui vào trong tai Từ Ngang.

Qua hồi lâu, Từ Ngang mới cúi đầu, cả người ngược lại bình tĩnh xuống.

Dịch Giản chỉ đứng ở xa xa, lại yên lặng đứng ở nơi đó, nhìn cánh môi Chung Tình, đang nói với Từ Ngang cái gì đó, chỉ là cách có chút xa, anh không nghe được..... Cũng không phân biệt rõ..... Nhưng lại có một dự cảm không tốt, lan tràn cực nhanh ở đáy lòng anh.

=====

=====

Thiếu tướng, Chung Tình, Từ Ngang, Chung Hân, lúc đám người đi tới yến hội quân khu, yến hội đã muốn bắt đầu.

Bởi vì Chung Tình mang thai, tất nhiên là không thể uống rượu, cũng không thể khiêu vũ, Chung Hân liền cùng Chung Tình ngồi ở một bên.

Chung Tình vốn không có quá chú ý, ai ngờ, lại không sai không lệch thấy được Hà An Viện, cô ta và thiếu tướng đứng chung một chỗ, cũng không biết nói cái gì, hai người lại nhanh nhẹn khiêu vũ.

Chung Tình nhìn có chút chói mắt, trong khoảng thời gian ngắn, đáy lòng tất nhiên là có chút khổ sở .

Huống hồ, Hà An Viện ngược lại rất biết cười, cười ra tiếng, khanh khách, thanh thúy vang dội như là chuông bạc, khiến cho mọi người ghé mắt nhìn lại.

Đều nghĩ, thiếu tướng thật là có niềm vui mới rồi.

Hôm nay mang theo thiếu tướng phu nhân, ở trước mặt nhiều người như vậy, còn dám như thế, sợ là thiếu tướng phu nhân cũng đồng ý đi.

Sắc mặt Chung Hân tất nhiên là cũng không đẹp mắt, nhìn thấy một màn như vậy, theo bản năng liền gọi Chung Tình, ai ngờ Chung Tình lại đột nhiên hơi cúi đầu, cũng không biết đáy lòng của cô, rốt cuộc nghĩ cái gì.

.....

“Một khúc này đã kết thúc, tôi đi nhìn xem cô ta một chút.” Ánh mắt Hà An Viện nhìn Dịch Giản, vẫn là một mảnh mềm mại như trước.

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn Chung Tình ngồi ở chỗ kia, cúi đầu, không biết nghĩ cái gì, nhưng cũng không nói gì.

Hà An Viện ngược lại cong môi, vào lúc ca khúc rơi xuống, chậm rãi đẩy Dịch Giản ra, xoay người, lắc lắc bước chân xinh đẹp, đi về phía Chung Tình.

Editor: May

Tâm Chung Tình, cũng thả xuống theo, cô nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Từ Ngang, dùng ngữ điệu nhỏ nhẹ tiếp xúc gần, nói: “Tôi không đi..... Tôi ở cùng anh ấy, nếu anh ấy thật sự chết..... Tôi liền cùng chết theo anh ấy..... Anh yên tâm.....”

Thân thể Từ Ngang cứng đờ.

Tay anh siết thành quả đấm.

“Đừng nói cho anh ấy biết..... Anh yên tâm đi..... Vô luận như thế nào, tôi đều sẽ ở cùng anh ấy.....”

Cánh môi Chung Tình khẽ mở khẽ đóng.

Âm điệu giống như hơi thở, chui vào trong tai Từ Ngang.

Qua hồi lâu, Từ Ngang mới cúi đầu, cả người ngược lại bình tĩnh xuống.

Dịch Giản chỉ đứng ở xa xa, lại yên lặng đứng ở nơi đó, nhìn cánh môi Chung Tình, đang nói với Từ Ngang cái gì đó, chỉ là cách có chút xa, anh không nghe được..... Cũng không phân biệt rõ..... Nhưng lại có một dự cảm không tốt, lan tràn cực nhanh ở đáy lòng anh.

=====

=====

Thiếu tướng, Chung Tình, Từ Ngang, Chung Hân, lúc đám người đi tới yến hội quân khu, yến hội đã muốn bắt đầu.

Bởi vì Chung Tình mang thai, tất nhiên là không thể uống rượu, cũng không thể khiêu vũ, Chung Hân liền cùng Chung Tình ngồi ở một bên.

Chung Tình vốn không có quá chú ý, ai ngờ, lại không sai không lệch thấy được Hà An Viện, cô ta và thiếu tướng đứng chung một chỗ, cũng không biết nói cái gì, hai người lại nhanh nhẹn khiêu vũ.

Chung Tình nhìn có chút chói mắt, trong khoảng thời gian ngắn, đáy lòng tất nhiên là có chút khổ sở .

Huống hồ, Hà An Viện ngược lại rất biết cười, cười ra tiếng, khanh khách, thanh thúy vang dội như là chuông bạc, khiến cho mọi người ghé mắt nhìn lại.

Đều nghĩ, thiếu tướng thật là có niềm vui mới rồi.

Hôm nay mang theo thiếu tướng phu nhân, ở trước mặt nhiều người như vậy, còn dám như thế, sợ là thiếu tướng phu nhân cũng đồng ý đi.

Sắc mặt Chung Hân tất nhiên là cũng không đẹp mắt, nhìn thấy một màn như vậy, theo bản năng liền gọi Chung Tình, ai ngờ Chung Tình lại đột nhiên hơi cúi đầu, cũng không biết đáy lòng của cô, rốt cuộc nghĩ cái gì.

.....

“Một khúc này đã kết thúc, tôi đi nhìn xem cô ta một chút.” Ánh mắt Hà An Viện nhìn Dịch Giản, vẫn là một mảnh mềm mại như trước.

Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn Chung Tình ngồi ở chỗ kia, cúi đầu, không biết nghĩ cái gì, nhưng cũng không nói gì.

Hà An Viện ngược lại cong môi, vào lúc ca khúc rơi xuống, chậm rãi đẩy Dịch Giản ra, xoay người, lắc lắc bước chân xinh đẹp, đi về phía Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 983: Sinh Tử Gắn Bó [16]

Editor: May

Hà An Viện ngược lại cong môi, vào lúc ca khúc rơi xuống, chậm rãi đẩy Dịch Giản ra, xoay người, lắc lắc bước chân xinh đẹp, đi về phía Chung Tình.

Chung Tình tất nhiên là biết Hà An Viện đến đây, cô không nói lời nào, cũng không có liếc mắt nhìn Hà An Viện một cái.

Thiếu tướng đứng ở xa xa, cũng không biết nói cái gì với người khác.

Hà An Viện biết Chung Tình hận chính mình hận muốn chết, cô cũng không có khát vọng nhận được tha thứ của Chung Tình, hoặc là nói, cô cũng không có nghĩ tới thật sự chuyển biến quan hệ tốt với Chung Tình.

Cô chỉ ngồi ở một ghế ngang, trêu chọc làn váy của mình, nhẹ giọng nói: “Nghe nói cô có đứa nhỏ..... Thật sự rất hâm mộ..... Là trai hay gái? Đã biết chưa? Bởi vậy, thiếu tướng ngược lại thật sự rất tốt với cô..... Không, phải là, thiếu tướng vẫn đều luôn rất tốt với cô.....”

Chung Tình không có đi nhìn Hà An Viện, chỉ cảm thấy giọng nói của Hà An Viện, thật sự rất êm tai, cho tới nay, cô đều biết, giọng nói của Hà An Viện, rất mịn hoặc.

Hà An Viện tất nhiên là biết Chung Tình sẽ không để ý tới chính mình, tự mình cúi đầu, cười nhạo bản thân một chút, sau đó mới sâu kín nói: “Tôi đến, thật ra cũng không phải thị uy với cô, thiếu tướng và tôi, rất trong sạch..... Đáy lòng anh ấy, vẫn đều là cô, hiện tại sở dĩ đối đãi như vậy, thật ra tôi cũng chỉ là một quân cờ yếm hủ mà thôi, tất nhiên là che dấu cho chính cô Trước đó, ám sát ở rạp cửa chiếu phim, ngày đó thật ra muốn giết vốn chính là thiếu tướng và cô..... Nhưng thiếu tướng sợ cô xảy ra nguy hiểm, mới tìm đến tôi.....”

Ngón tay Chung Tình run lên, đúng là vẫn còn nghiêng đầu, nhìn Hà An Viện.

Cô vẫn luôn cảm thấy Hà An Viện lúc này ngược lại rất không giống với Hà An Viện lúc trước.

Lúc trước Hà An Viện rất ngang ngược, cả vú lấp miệng em, nhưng giờ này khắc này, đôi mắt cô ta, lại sạch sẽ trong suốt, mang theo tình yêu nồng đậm, nhìn thiếu tướng, nói xong từng chữ dịu dàng như vậy.

“Như thế nào? Thật không ngờ đi..... Cũng rất kinh ngạc, vì sao tôi phải nói cho cô những thứ này..... Thật ra tôi chỉ là một mồi, tôi nhận thua Tôi cảm thấy tôi làm như thế nào, đều không thắng được cô, bởi vì tâm thiếu tướng, đều cho cô, tôi không đoạt được Lúc đầu tôi thật sự không muốn nhận thua, nhưng khi tôi biết, anh ấy vì để cho cô không chết, chán ghét tôi như vậy, nhưng vẫn tìm đến tôi, tôi liền biết, tôi đã thua đến rồi tình rồi mù rồi.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 984: Sinh Tử Gắn Bó [17]

"Lúc đầu tôi thật sự không muốn nhận thua, nhưng khi tôi biết, anh ấy vì để cho cô không chết, chán ghét tôi như vậy, nhưng vẫn tìm đến tôi, tôi liền biết, tôi đã thua đến rồi tình rồi mù rồi."

"Chỉ là tôi cũng thua tâm phục khẩu phục, tình trường như chiến trường, người thắng làm vua, người thua làm giặc, không có gì hay dọa người, tôi là bại bởi cô, nhưng tôi lại chưa bao giờ cảm thấy tôi kém hơn cô chỗ nào....."

Hà An Viện câu môi, cười cười, đôi khi, bỗng nhiên quay đầu, bạn lại phát hiện, một ít lời nói trong đáy lòng, lại chỉ có thể nói với kẻ địch của bạn, đối thủ của bạn.

Mà những lời này, bạn chỉ cần nói ra, cô ta liền hiểu

Ý nghĩa ẩn giấu trong đó, thật ra, các người là hiểu nhau nhất.

"Nếu có kiếp sau, tôi nhất định là còn có thể gặp phải cô và thiếu tướng, tiếp đó, tôi cũng có thể giành với cô, chẳng sợ thua trận, cũng không sao, lại tiếp tục giành với cô, mọi người nói, tình duyên tam thế, tôi cũng không tin, tình duyên của cô và thiếu tướng, thật sự có thể trôi qua tứ thế..... Luôn luôn có một thế, tôi sẽ có thể cướp được!"

"Thật ra tôi biết, cô hận tôi không thể chết đi, dù sao tôi hại chết đứa nhỏ của cô và thiếu tướng..... Chỉ là, nếu thật sự đã xảy ra chuyện, tôi sẽ trả

mạng của tôi lại cho các người..... Nhưng, có vài thứ, thiếu chính là vẫn không có cách nào..... vậy liền thiếu đi.....”

Sau khi Hà An Viện nói xong, liền nhẹ nhàng cúi đầu, sau đó cười cười tao nhã, đứng lên, “Được rồi, cô nghỉ ngơi đi..... Tôi đi nơi khác đi dạo.....”

Sau đó, liền nhanh nhẹn rời đi.

Chung Tình nhìn thân ảnh Hà An Viện, trong nháy mắt kia, lại cảm thấy đáy lòng, không phải hận như vậy.

Thật ra, trong tình yêu, vốn không có ai có lỗi với ai.

Có người, yêu cố chấp, phá hủy người khác, phá hủy chính mình, ví dụ như Hà An Viện.

Có người, yêu vô tư, yêu người khác, khổ chính mình, ví dụ như thiếu tướng nhà họ Dịch.

Còn có người..... Có tư thái yêu khác.

Nhưng, dù yêu như thế nào, đáy lòng mỗi người, đều có được tình yêu của mình, thiên hình vạn trạng.

Nhưng, chung quy..... Đều là một chữ, đó chính là “Yêu”.

Dịch Giản nhìn thấy Hà An Viện rời đi, trước tiên, tất nhiên là cọ đến bên người Chung Tình, khẩn trương nhìn cô, sợ Chung Tình tức giận.

Ai ngờ, Chung Tình lại chỉ cong khóe môi, cười cười, nhìn anh, dịu dàng không nói, lúc này Dịch Giản mới thở phào nhẹ nhõm.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 985: Sinh Tử Gắn Bó [18]

Editor: May

Ai ngờ, Chung Tình lại chỉ cong khóe môi, cười cười, nhìn anh, dịu dàng không nói.

Lúc này Dịch Giản mới thở phào nhẹ nhõm.

Chung Tình ngược lại vươn tay, lặng lẽ nắm tay Dịch Giản, cười nhạo nói: “Nhìn anh khẩn trương kìa, không biết, thật sự cho là anh đã làm gì đó sau lưng em đấy!”

Dịch Giản nghe xong lời nói như vậy, nắm ngược lại tay cô, nhưng không nói ra lời nào.

Lúc này Chung Hân mới yên tâm, cô nhú mi, mặt mày thoát nhìn cực kì im lặng, bên miệng mang theo một chút tươi cười đau khổ, nói với Chung Tình: “Như vậy rất tốt..... Tiện sát người bên ngoài.”

Chưa bao lâu, chính mình từng đứng ở nơi được người hâm mộ, hiện tại lại trở thành hâm mộ người khác.....

Đàn ông đúng là vẫn không giống nhau.

Thế gian này, tồn tại không ít đàn ông tốt, chỉ là đáng tiếc, cô lại không gặp được.

Đáy lòng rất khó chịu, vô cùng ngột ngạt, mấy ngày nay, không phải không nhớ nhung Trác Nhiên Chỉ là nhớ, thì có thể làm gì?

Lúc trước, xe lửa lái đi, không tìm thấy cô, cô cho là anh sẽ xoay người lại tìm cô, ai ngờ, anh lại vẫn luôn chưa từng xuất hiện qua.....

Lúc đó, cô cười chính mình si ngốc, ôm ảo tưởng cái gì?

Chung Hân nghĩ, nếu chính mình có thể khóc ra, vậy thì tốt rồi, chỉ là cô lại chỉ hạ ánh mắt, tươi cười bên miệng, vẫn là lộ ra rõ ràng như vậy, nhìn không ra được cảm xúc dị thường nào.

Trời biết, đáy lòng của cô, đã sớm tan vỡ thành một mảnh.

Vì sao tình yêu, bắt đầu tốt đẹp như vậy, kết cục lại điêu linh như thế?

Dịch Giản không tiện ở trong này làm bạn lâu, liền đi nơi khác, chào hỏi cùng một số người khác, ánh mắt Chung Tình, vẫn đều là nhìn Dịch Giản, khóe mắt mang theo một chút hạnh phúc thản nhiên.

Cũng không biết qua bao lâu, Dịch Giản sợ cô ngốc mệt mỏi, dù sao hiện tại cô không phải một mình, liền mang theo bọn họ, nhỏ giọng vô tức rời đi.

=====

Đi trước chính là bệnh viện, thân thể của Chung Hân, đến tột cùng không có tốt hơn, chờ bác sĩ kiểm tra, châm cứu, lúc này Chung Tình mới cẩn thận đỡ chần cho Chung Hân, nói vậy sau đêm mai, chị hai cô liền phải đi, cô nhất định là muốn đưa chị hai đi Nhưng có vài lời nói, thiên ngôn vạn ngữ, hôm nay, lại vẫn muốn cẩn thận chúc phúc cho chị hai nghe.

“Chị hai, đến nơi đó, sẽ có người đón chị..... Chị cũng đừng khách khí..... Những người đó, đều là bạn của thiếu tướng, rất nhiệt tình, bọn họ sẽ chăm sóc chị thật tốt.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 986: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 19]

“Chị hai, đến nơi đó, sẽ có người đón chị..... Chị cũng đừng khách khí..... Những người đó, đều là bạn của thiếu tướng, rất nhiệt tình, bọn họ sẽ chăm sóc chị thật tốt.”

Trong lời nói của Chung Tình, có chút lưu luyến không rời, như là lời nói tự thuật trong giây phút ly biệt.

Âm điệu của cô rất nhẹ, rất êm dịu.

Chung Hân nghe xong, khẽ mỉm cười, gật đầu, đều đồng ý nghe theo .

“Uhm..... Chị biết, em không cần lo lắng, em cũng..... Nhất định phải sống thật tốt, còn có đứa nhỏ, cũng phải bình an sinh ra.”

“Em biết, chị Hai, chờ em có thời gian , em sẽ thăm chị, còn nữa, chị Hai, đợi lát nữa em về sẽ giúp chị thu thập một ít mã não cùng mắt mèo đưa qua đây, chị mang đi Anh quốc, tiền em sẽ không cho, chiến tranh mấy ngày liền , tiền cũng không có giá trị, chị đến nơi đó, đừng tui thân, nhất định phải ăn uống thật tốt, sau đó xem xét tìm một người thích hợp..... Trác Nhiên tuy rằng không tốt với chị, nhưng chắc chắn sẽ có người tốt chờ chị, hưởng chị, chị Hai..... Phương Tây không giống nơi này của chúng ta, rất phóng khoáng, hôn nhân đều là tự do , cũng sẽ không có ai xem thường chị là phụ nữ đã từng kết hôn, từng có con. Bất luận như thế nào, chị cũng đều phải chăm sóc bản thân thật tốt, nhất định phải kiên cường còn sống, đợi đến một ngày, chiến tranh kết thúc, chị sẽ tới tìm em.....”

Chung Tình chỉ cảm thấy càng nói, đáy lòng càng khó chịu, càng đau , như là có vật gì đè nặng ngang ngực mình vậy, khiến cho yết hầu mình đều bị siết chặt, đau đớn.

Nói cái gì, đều nói không được .

Chung Hân thủy chung đều là mỉm cười, nhất nhất gật đầu đồng ý, cô nhìn ra được, đáy mắt Chung Tình không muốn, chính mình làm sao không biết..... Chỉ là, cô biết, nếu cô không đi, chỉ cho thiếu tướng tăng thêm phiền toái phí công vô ích mà thôi..... Một Chung Tình, một đứa nhỏ, đã đủ để thiếu tướng quan tâm , cô không thể để tình yêu của em cô, gia tăng càng nhiều rắc rối hơn nữa.

Chung Hân vươn tay, nắm ngón tay nhỏ bé có chút lạnh lẽo của Chung Tình, gật gật đầu, nói:“Em yên tâm, chị nhất định sẽ sống thật tốt..... Kỳ thật không ai không sợ chết , nhất là đã chết một lần, cũng chưa chết được, chị cũng không có dũng khí, chết lần thứ hai”

Chung Tình thực sự không biết nói gì, chỉ im lặng không tiếng động ngồi ở chỗ kia.

Tiếng hít thở của hai người bọn họ, đều giao hòa vào nhau.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 987: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 20]

Tiếng hít thở của hai người bọn họ, đều giao hòa vào nhau.

Cánh môi Chung Hân đóng đóng mở mở, như có thiên ngôn vạn ngữ muốn hỏi, nhưng cuối cùng vẫn gắt gao ngậm miệng lại, im lặng .

Chung Tình rất hiểu Chung Hân , cô nắm ngược lại tay Chung Hân.

“Chị Hai, chị không bỏ được Trác Nhiên, còn có đứa bé nữa..... Chị lại không muốn trở về, không quan hệ, em sẽ ngăn cản một trận, phái người đi xem đứa nhỏ cùng anh ấy, xem có tốt hay không..... Sau đó em liền nói cho chị biết.....”

Thanh âm Chung Tình vẫn rất nhẹ nhàng .

Như là từ đáy lòng vọng lại một tiếng, tiếng thở dài bất đắc dĩ, tình yêu, vẫn luôn cho người ta khó quên như vậy.

Chung Hân nghe ra tiếng thở dài trong giọng nói của Chung Tình, chậm rãi cười cười, sau đó mới nhẹ giọng nói:“Cám ơn em, Tiểu Tình.....”

Chung Tình lắc lắc đầu, giữa bọn họ, không biết dùng từ gì để nói?

Ngoài cửa, có tiếng gõ cửa vang lên, tiếp theo đó là thanh âm Từ Ngang:“Thiếu tướng phu nhân, Thiếu tướng đợi đã lâu rồi, có muốn rời đi hay không?”

Chung Tình lên tiếng, lúc này mới phát hiện thật sự đã rất lâu, mình mang thai, sợ là Thiếu tướng cũng không muốn chính mình vất vả quá độ, nhất thời liền đứng dậy, hướng Chung Hân nói:“Chị Hai, em phải đi..... Chị nghỉ ngơi thật tốt, đến nơi đó, nhớ phải gọi điện thoại báo cho em biết.....”

Chung Tình bình tĩnh buông tay Chung Hân ra, lẳng lặng đứng lên, trên thế giới này, người thân duy nhất, tuy rằng không phải cùng mình sinh tử tương cách, nhưng cũng là chia hai , khó có thể gặp lại .

Chung Tình quay người lại, nước mắt liền hạ xuống.

Vẫn còn chưa tách ra, cô lại cảm thấy chính mình đã bắt đầu nhớ chị Hai

.

Chung Hân nhìn bóng dáng Chung Tình, hốc mắt cũng cay cay theo.

Tương lai của ai, cũng đều không dễ đi, không dễ chịu

“Tiểu Tình.....” Trong nháy mắt lúc Chung Tình kéo cửa ra, thanh âm Chung Hân, rồi đột nhiên vang lên, trong thanh âm mang theo một chút phập phồng nói:“Tiểu Tình..... Người đàn ông như anh ấy, rất hiếm gặp, ngàn năm khó được một lần tương phùng, em đã gặp, nhất định phải hảo hảo mà quý trọng Đừng để mình, tương lai có một ngày, phải hối hận.....”

Chung Tình nghe nói như vậy, thân mình khẽ run lên, đáy mắt mang theo một chút nóng bỏng, đưa lưng về phía Chung Hân, gật đầu, miệng lẩm bẩm nói:“Em biết..... Em biết.....”

“Anh ấy là người đàn ông tốt nhất trên thế gian này..... Em sẽ không để mình phải hối hận”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 988: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 21]

“Anh ấy là người đàn ông tốt nhất trên thế gian này..... Em sẽ không để mình phải hối hận”

Chung Tình nói xong, liền kéo cửa, hướng về ngoài cửa mà đi.

Cũng không quay đầu lại.

Từng bước một .

Lập tức, cửa phòng bệnh ,“Cạch” Một tiếng, thanh âm khép kín rất nhẹ nhàng.

.....

Chung Tình đi xuống lầu, liền nhìn thấy Dịch Giản đứng ở nơi đó, dáng vẻ trầm mặc.

Anh như là đang suy nghĩ điều gì đó, biểu tình cũng thản nhiên , cô mơ hồ có thể cảm giác được, người đàn ông này, theo đáy lòng đến bề ngoài, đều tản ra một loại cảm giác áp bách khó chịu.

Hồ hấp Chung Tình, hơi tạm dừng một chút, cảm thấy bước chân mình, đi có chút không xong , thân thể mềm yếu của cô, hơn nửa ngày, mới hướng về Dịch Giản từng chút chậm rãi đi qua.

Dịch Giản nhìn cô đến gần mình, có một loại ảo giác như lọt vào trong sương mù, như đã từng, bọn họ gặp lần đầu, trong máu, toàn thân cô quần áo màu đỏ, hướng về chính mình, chạy lại.....

Chung Tình đi tới trước mặt Dịch Giản một hồi lâu, Dịch Giản còn bị vây quanh trong trạng thái hoảng hốt một hồi, Chung Tình mở to mắt, vươn tay, nhẹ nhàng thay Dịch Giản sửa sang lại áo một chút, sau đó nhẹ giọng nói:“Đi thôi.....”

Dịch Giản hoàn hồn, gật đầu, nắm tay cô, lên xe.

Dọc theo đường đi, bọn họ mỗi người một tâm tư khác nhau, ai cũng không nói gì.

Một người muốn ở lại.

Một người muốn cô rời đi.

Xuống xe, đi vào phòng, Chung Tình mơ hồ nhìn thấy dáng vẻ Dịch Giản, có chút nặng nề, anh vẫn không hỏi cô, muốn rời đi hay không..... Cô cũng không nói với anh, cô cũng không còn muốn đi.....

Cô không thể nói cho anh .

Sợ là sau khi cô nói ra, anh sẽ sống chết buộc cô đi.

Đêm đã rất khuya , bởi vì có thai, anh trở nên đặc biệt cẩn thận, ôm cô, đi tắm sạch sẽ, sau đó lên giường, anh thực ôn nhu, như là che chở cho thứ gì đó trân quý, trong lòng cô, cũng dần ấm áp .

Bàn tay anh, lặng yên không một tiếng động dán trên bụng cô, như là đang cố gắng cảm nhận tiếng đập ở bên trong, nhưng vẫn là một mảnh im lặng.

Anh nhin không được nhớ tới thời điểm, đã từng, lúc cô mang thai Tiểu Hoàn, lúc đó, bụng rất lớn , anh bắt tay đặt trên bụng cô, nghe được động tĩnh của đứa bé.

Hiện tại cô có con với anh, vốn tưởng rằng anh có thể cùng cô, cùng nhau đi..... Ai ngờ, lại thành cục diện như vậy.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 989: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 22]

Hiện tại cô có con với anh, vốn tưởng rằng anh có thể cùng cô, cùng nhau đi..... Ai ngờ, lại thành cục diện như vậy.

Cũng may, trong bụng cô có con của anh, đứa bé này, cô khẳng định sẽ nuôi dưỡng thành người thật tốt, đó là cốt nhục kết tinh của anh cùng cô, bọn họ sinh tử đều quấn quýt lấy nhau, vĩnh viễn sánh cùng thiên địa , đến khi sông cạn đá mòn.

Chung Tình nghiêng đầu, cảm giác người đàn ông này đối với chính mình thân mật ân cần như vậy, cô không dám nhìn vào đôi mắt anh, thấp giọng nói:“Thiếu tướng..... Em cuối cùng cảm thấy như đang nằm mơ, hốt hốt hoảng hoảng , cứ nhiên lại có đứa bé.....”

Thanh âm của cô, đẹp quá, như là trong mộng truyền đến , anh cong môi cười, vươn tay, tinh tế phác họa trên gò má cô, cúi đầu, hôn lên trán cô, lông mi, khuôn mặt, chiếc mũi, cánh môi..... Một tắc một tắc đều không buông tha.

Có lẽ, đây là lần cuối cùng, anh che chở cô như vậy , có lẽ đây là lần cuối cùng bọn họ ôm nhau ngủ như vậy.

Vẻ mặt của anh thực sự ấm áp, mang theo một chút ý cười.

Cô hơi mở to mắt, liền thấy được nơi đáy mắt anh một tầng yêu thương sâu sắc trong sáng..... Khóe mắt cô, chậm rãi tràn ra một tầng lệ quang.

Cuộc đời này nếu có thể hạnh phúc an ổn, ai lại nguyện lang bạc kỳ hồ?

Cô cũng như người khác, đều hy vọng, năm tháng tình hảo cùng anh hạnh phúc an ổn hưởng thụ cả đời, nhưng mà..... Bọn họ là người, có rất nhiều ràng buộc, nhất định cuộc đời này kiếp này, phải lang bạc kỳ hồ như vậy.

Thực khổ, rất đau, bất quá, may thay, bọn họ còn có tình yêu.....

Còn có nhau.

Giữa khổ đau có ngọt ngào.

Chung Tình nghĩ đến đây, rốt cuộc khắc chế không được vươn tay, đột nhiên vòng ở cổ anh, sau đó ô ô khóc ra tiếng.

Cô không nói cô khóc vì cái gì.

Anh cũng không hỏi cô khóc vì cái gì.

Chính là cứ im lặng như vậy mà ôm nhau .

Nếu như em rời đi, chắc chắn sẽ bị nhớ nhung sâu sắc, ép tới không thể thở nổi..... Nếu em rời đi, em đã dùng hết dũng khí như vậy đi yêu anh, còn có gì ý nghĩa gì?

Nếu em rời đi..... Đứa bé này, bản thân em..... Sống ở trên thế giới này, tương lai có thể như thế nào?

Cho nên, em không muốn đi..... Không muốn đi.....

Vòng tay anh ôm chặt lấy người cô, chậm rãi vỗ về lưng cô, nếu em không đi, anh tính kế như vậy, có tác dụng gì?

Nếu em không đi, anh đây từ nước ngoài trở về, đến bây giờ, từng bước một cố gắng, có ý nghĩa gì?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 990: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 23]

Nếu em không đi, anh đây từ nước ngoài trở về, đến bây giờ, từng bước một cố gắng, có ý nghĩa gì?

Nếu em không đi, anh đây dựa vào cái gì để yêu em?

Tình yêu không phải đồng sinh cộng tử.

Tình yêu là, thà rằng chính mình chết đi, cũng muốn đối phương còn sống.

Chung Tình nức nở, nói: “Thiếu tướng, anh có nghe qua, chuyện xưa này chưa?”

Dịch Giản không nói gì, chỉ ôm cô, nghe thanh âm của cô, lại một lần nữa truyền đến: “Trước đây, có một đôi nam nữ, gặp kẻ xấu chuyên sát tình lữ, hai người bọn họ lúc đó, chỉ có thể sống một người..... Mà biện pháp cho bọn họ lựa chọn ai sống sót chỉ có một..... Đó chính là đá kéo búa bao.”

“Chàng trai cùng cô gái, bọn họ thương lượng xong, muốn ra tảng đá.”

“Nếu là anh, sẽ lựa chọn ra cái gì?”

Dịch Giản suy nghĩ một hồi, nhẹ giọng nói: “Tảng đá.”

Chung Tình ngược mắt, nhìn Dịch Giản, kinh ngạc.

Dịch Giản chậm rãi ôm chặt cô, nói:“Kết quả là cô gái đã chết, có phải hay không? Chàng trai ra kéo, mà cô gái ra bao, bởi vì chàng trai nghĩ, nếu anh ra kéo, thua, anh liền có thể chết, mà cô gái, lại có thể còn sống..... Nhưng cô gái lại nghĩ, chàng trai nhất định sẽ ra kéo, cho nên mình sẽ ra bao..... Nhưng, nếu là anh, anh liền ra tảng đá.”

“Bởi vì, trong tình yêu, quan trọng nhất chính là tận tâm tận lực..... Hơn nữa, anh hiểu em, em cũng sẽ ra tảng đá..... Bởi vì..... Em vẫn luôn nghe lời anh, đúng hay không?”

Trong lời nói của Dịch Giản, có ẩn ý.

Em nghe lời anh, sẽ ngoan ngoãn đi Anh quốc, đúng hay không?

Chung Tình không nói gì, tất nhiên là hiểu được trong lời nói của Dịch Giản, cất giấu ý tứ.

Dịch Giản cúi đầu, hôn lên trán cô, nói:“Đáp ứng anh, đến nơi đó, sống thật tốt..... Đem đứa nhỏ, nhất định sinh ra.....”

Chung Tình cắn môi dưới, cô vươn tay, gắt gao cầm lấy bả vai Dịch Giản, nhưng lại phát hiện thân thể anh, cứ nhiên có chút lạnh, liền giống như đầu ngón tay cô, cũng một mảnh lạnh như băng.

“Tiểu Tình..... Đáp ứng anh..... Đến nơi đó, nhất định phải sống thật tốt, được chứ?”

Chung Tình chỉ cảm thấy vô cùng khổ sở, vô cùng bi ai, cô vốn là muốn nói cho anh, cô không đi, trái lại, bị anh nói đến mức không phản bác được, cô cắn môi, chính là hung hăng gật đầu.

Nhìn thấy cô gật đầu, anh mới chậm rãi buông nhẹ lòng, có chút tâm tư lao lực quá độ nói:“Ngủ đi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 991: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 24]

Chung Tình chỉ cảm thấy vô cùng khổ sở, vô cùng bi ai, cô vốn là muốn nói cho anh, cô không đi , trái lại, bị anh nói đến mức không phản bác được, cô cắn môi, chính là hung hăng gật đầu.

Nhìn thấy cô gật đầu, anh mới chậm rãi buông nhẹ lòng, có chút tâm tư lao lực quá độ nói:“Ngủ đi.....”

Lập tức, Dịch Giản liền gắt gao ôm Chung Tình, gương mặt anh, cọ vào cổ cô, thản nhiên hô hấp , mang theo một tầng lạnh như băng.

Thân thể Chung Tình hơi run run, một loại khổ sở cùng ấm áp không thể nói ra, chậm rãi lướt qua thân thể của anh.

Cô nhắm hai mắt lại, trong thế giới là một mảnh trống trơn hắc ám, chính là hướng vào trong lòng anh, chậm rãi dựa sát vào nhau .

Anh phát hiện động tác nho nhỏ của cô, vươn tay, đem cô hướng vào trong lòng, gắt gao ôm chặt, dùng lực mạnh, như là muốn đem cả người cô khảm vào trong da thịt mình.

Không muốn tách rời..... Thật sự không muốn tách rời.....

Nhưng..... Tựa hồ, lại bất đắc dĩ..... Không biết làm gì.....

=====

=====

“Đây là thứ gì?” Dịch Giản nghiêng đầu, nhìn người hầu bên cạnh cầm một gói to, nhúu mào, kinh ngạc hỏi.

“Là Thiếu tướng phu nhân chuẩn bị cho thiếu phu nhân Trác gia, mã nào cùng mắt mèo, sai tôi hiện tại đưa qua cho Thiếu phu nhân Trác gia.”

Thanh âm người hầu lại nói tiếp, thật sự có vài phần run run.

Dưới tình huống bình thường, bọn họ làm chuyện gì, Thiếu tướng cũng rất ít khi hỏi đến .

Dịch Giản nghe nói vậy, ánh mắt nhìn chăm chăm cái gói to lớn kia một hồi, trán anh, mạch máu hơi hơi nhảy lên, lông mi run run kịch liệt, như là trong nháy mắt, dự cảm được cái gì đó.

Anh trầm tư thật lâu, sau đó chậm rãi vẫn không mở miệng nói chuyện.

Người hầu đứng ở nơi đó, hai chân run lấy bầy, nhìn Dịch Giản nói:“Thiếu tướng..... Tôi đi trước đưa qua cho Thiếu phu nhân Trác gia.....”

Dịch Giản hoàn hồn, gật đầu, không lên tiếng, chỉ nhìn người hầu ôm cái gói to kia, vội vội vàng vàng rời đi, đáy mắt mang theo vài phần đăm chiêu.

“Thiếu tướng..... Thời gian không còn nhiều, đi thôi.....” Từ Ngang từ bên cạnh đi ra, cầm trong tay một chồng văn kiện.

Dịch Giản gật đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang, hướng về bên ngoài Cố Viên cất bước đi đến, Từ Ngang vòng ra phía trước Dịch Giản, anh mở cửa xe, chờ Dịch Giản lên xe.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 992: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 25]

Dịch Giản gật đầu, nhìn thoáng qua Từ Ngang, hướng về bên ngoài Cố Viên cất bước đi đến, Từ Ngang vòng ra phía trước Dịch Giản, anh mở cửa xe, chờ Dịch Giản lên xe, ai ngờ Dịch Giản, lại đột nhiên vươn tay, cầm cổ áo Từ Ngang, âm điệu có chút nghiêm cần hỏi: “Ngày hôm qua..... Cô ấy nói gì với cậu?”

Từ Ngang nhất thời, không kịp phản ứng Dịch Giản rốt cuộc là có ý tứ gì, biểu tình hơi tạm dừng một chút, nói: “Thiếu tướng, anh nói cái gì?”

“Tôi nói, ngày hôm qua, Chung Tình nói với cậu cái gì?” Dịch Giản cảm thấy tim đập với tốc độ rất nhanh, phịch phịch, mơ hồ cảm thấy có một số việc sẽ phát sinh.

Dự cảm cực kỳ không tốt.

“Tôi không biết anh đang nói cái gì.....” Từ Ngang mím môi, lại vẫn lựa chọn nói dối.

Thiếu tướng phu nhân ở lại cũng tốt.

Cho dù chết, cũng cùng Thiếu tướng chết bên nhau.

Thiếu tướng vì Thiếu tướng phu nhân làm nhiều như vậy, cô ở bên cạnh anh, cũng nên như vậy!

Nếu không thể xa chạy cao bay, liền làm một đôi tình nhân thời chiến loạn!

“Từ Ngang, tôi hỏi lại cậu một lần nữa, cô ấy ngày hôm qua nói cái gì với cậu?”

Dịch Giản vốn dĩ vẻ mặt đang nhàn nhạt, đã có sát khí chậm rãi hiện lên, ánh mắt anh, lộ ra một tầng lãnh ý xơ xác tiêu điều, nhìn chăm chăm Từ Ngang, Từ Ngang toàn thân run lên, theo bản năng lui về phía sau, sau đó lắc đầu nói: “Thiếu tướng..... Thiếu tướng phu nhân thật sự cái gì cũng đều không nói cho tôi.....”

Thanh âm Từ Ngang còn chưa hạ xuống, quả đấm Dịch Giản, cũng đã hung hăng nện xuống dưới, đem mặt Từ Ngang đấm nghiêng qua.

Thực rất đau!

Từ Ngang phun ra một búng máu.

Quay đầu, vừa mới nhìn thấy đôi mắt Dịch Giản, lửa giận quay cuồng , vẻ mặt anh, đều đã nhăn nhó, trong ngực hung hăng phập phồng , quả đấm nắm chặt áo anh, tinh tế run run .

Anh giận quá thành cười: “Từ Ngang..... Cậu nói, cô ấy rốt cuộc nói cái gì với cậu hả?”

Từ Ngang vẫn mạnh miệng nói: “Không có!”

Dịch Giản ra tay, đem Từ Ngang quật ngã trên mặt đất, hung hăng cho vài quyền, đem cánh tay Từ Ngang, hơi dùng lực một chút, liền nghe được âm điệu xương cốt phát ra làm người ta kinh hãi.

“Từ Ngang, đem lời của cô ấy, từng chữ từng chữ lặp lại cho tôi nghe!”

Từ Ngang đau nói không nên lời, lại cắn răng, sống chết không chịu nói
lắc lắc đầu.

“Từ Ngang, có phải cô ấy nói, cô ấy không đi , có phải hay không?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 993: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 26]

“Từ Ngang, có phải cô ấy nói, cô ấy không đi, có phải hay không?”

Từ Ngang vẫn lắc đầu, anh không thể nói, tất nhiên là sẽ không nói, Thiếu tướng cho dù hôm nay đánh chết anh, anh cũng sẽ không đem những lời từ đáy lòng Thiếu tướng phu nhân nói cho Thiếu tướng!

Dịch Giản nhìn nét mặt Từ Ngang như vậy, đáy lòng dần dần cái gì cũng đều sáng tỏ.

Anh lạnh lùng cười cười, Từ Ngang lá gan cũng lớn thật, có một số việc, dám tự tiện quyết định cho anh!

Cậu có biết hay không, cậu làm như vậy hậu quả là cái gì!

Dịch Giản vươn tay, hung hăng nắm chặt cằm Từ Ngang, đáy mắt nổi lên tầng tầng ánh lửa, nói:“Từ Ngang, cậu được lắm, cậu lợi hại..... Trong bụng cô ấy có con của tôi! Cậu không phải là, muốn cho đứa bé kia, chưa sinh ra đã chết hay không hả?!”

“Từ Ngang, cậu biết rõ tôi làm như vậy, cố gắng lâu như vậy, rốt cuộc là vì cái gì, cậu cố tình còn tự tiện quyết định phá hủy kế hoạch của tôi, cậu muốn như thế nào?!”

Dịch Giản cầm lấy tay Từ Ngang, bởi vì tức giận, đã run run kịch liệt.

Từ Ngang chưa bao giờ thấy Thiếu tướng tức giận như vậy, chính anh cũng bị hoảng sợ, run run cánh môi, hơn nửa ngày, mới cường bạo nặn ra được một câu: “Thiếu tướng..... Tôi là vì muốn tốt cho ngài..... Thiếu tướng phu nhân chính mình cam tâm tình nguyện muốn ở lại, cô ấy nguyện ý đi theo anh..... Để Thiếu tướng phu nhân ở lại, đi Tây bộ, tạm thời an toàn, không thể đánh được đến đó, chiến tranh kháng Nhật liền thắng lợi rồi!”

“Cậu khốn nạn!” Dịch Giản nghe nói vậy, giơ nắm đấm, vừa hung ác cho Từ Ngang một quyền, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Nếu đánh tới, nếu mất nước, có phải hay không con cùng phụ nữ của tôi, cũng đều chết theo? Rõ ràng hiện tại có thể còn sống, vì sao lại muốn cô ấy cố tình ở lại chịu chết?”

“Từ Ngang, cậu biết rõ, nước ngoài có cuộc sống cô ấy rất muốn, có giấc mộng cô ấy luôn khát vọng, cô ấy đi nhất định sẽ vui vẻ, cho dù không có tôi, cô ấy cũng sẽ vui vẻ..... Cậu vì cái gì muốn ngăn cản?”

Từ Ngang trong nháy mắt cũng sốt ruột, hướng Thiếu tướng lớn tiếng kêu lên: “Tôi không biết, tôi cái gì cũng không biết, tôi chỉ biết, Thiếu tướng ngài cần Thiếu tướng phu nhân, ngài không rời bỏ Thiếu tướng phu nhân! Ngài cả đời này chỉ có một nguyện vọng, ngài muốn Thiếu tướng phu nhân ở bên ngài, nếu cô ấy đi rồi, ngài chẳng khác nào mệnh cũng không có! Cho nên, tôi không thể biết rõ kết quả là như thế nào, tôi vẫn trở mắt nhìn cô ấy từ bên cạnh ngài từng chút một rời xa!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 994: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 27]

“Tôi không biết, tôi cái gì cũng không biết, tôi chỉ biết, Thiếu tướng ngài cần Thiếu tướng phu nhân, ngài không rời bỏ Thiếu tướng phu nhân! Ngài cả đời này chỉ có một nguyện vọng, ngài muốn Thiếu tướng phu nhân ở bên ngài, nếu cô ấy đi rồi, ngài chẳng khác nào mệnh cũng không có ! Cho nên, tôi không thể biết rõ kết quả là như thế nào, tôi vẫn trơ mắt nhìn cô ấy từ bên cạnh ngài từng chút một rời xa!”

“Cậu biết cái gì?!” Tay Dịch Giản, đột nhiên bóp chặt cổ Từ Ngang, nét mặt nhăn nhó, anh bởi vì tức giận, hơi thở hỗn hển, gằn từng chữ nói: “Cậu căn bản cái gì cũng đều không hiểu!”

“Nếu..... Tôi muốn cho cô ấy cùng nhau chết như vậy, tôi làm như vậy có ích lợi gì nữa?”

“Cậu có biết không, từ lúc tôi quen cô ấy, đến bây giờ, suốt 7 năm, 7 năm, tôi đều từng bước một an bài mọi việc, mà cậu hiện tại, lại nói với tôi..... Để cho cô ấy ở đây, lưu lại, đi theo tôi ở lại nơi chiến trường vô tình tàn khốc này, vậy cậu nói cho tôi biết, tôi làm mọi chuyện, rốt cuộc còn có ý nghĩa gì nữa?!”

Tay Dịch Giản, hơi dùng sức.

Từ Ngang mở miệng, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, anh cảm thấy toàn thân mình, đều như mất đi khí lực.

Anh biết, Dịch Giản lúc này đây, là thực sự tức giận!

Anh giật giật môi, lại nói không được một câu.

Chỉ là cảm thấy người đàn ông trước mặt, nét mặt, khuôn bố làm cho người ta sợ hãi!

Như là bất cứ khi nào có thể đem cả thế giới này, hủy hoại!

Có một phút đồng hồ, Từ Ngang cho rằng chính mình sẽ bị Dịch Giản bóp chết.

Anh nhắm mắt lại, chờ..... Tim đập rộn lên chờ.....

Đợi một hồi, lại phát hiện, khí lực nắm chặt cổ mình, từng chút một bắt đầu được lơ lửng .

Anh mở mắt, nhìn thấy Dịch Giản đã đứng lên, thủ, buông lỏng cổ anh ra.

Biểu tình kiên nghị như vậy, để lộ ra một loại cảm giác cực độ giá lạnh đến từ nơi đại dương sâu thẳm.

Từ Ngang khó khăn đứng dậy, hơi ho khan , bên miệng có vết máu từng chút chảy ra.

Tí tách, rơi trên nền đất, lan ra chói lóa.

Cứ như vậy Yêu diễm mà quý dị.

“Nếu có thể đi..... Tôi so với ai khác đều muốn phải rời khỏi..... Nếu đi không được..... Tôi vẫn hy vọng, cô ấy có thể đạt được giấc mộng của mình.”

Giấc mộng kia..... Tôi muốn người một nhà, cùng một chỗ, gần gũi yêu thương sống bên nhau.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 995: Sinh Tử Gắn Bó [28]

Giấc mộng kia..... Tôi muốn người một nhà, cùng một chỗ, gần gũi yêu thương sống bên nhau.....

Nhưng, giấc mộng này, lại vĩnh viễn đều không thể thực hiện

Thời điểm kia, cô ấy nhắm mắt lại, tựa vào bờ vai anh, nhỏ giọng lầm bầm nói những lời này .

Anh nghiêng đầu, vừa lúc dưới ánh trăng lãnh đạm, nhìn thấy gương mặt của cô, an bình mà lại thanh thản.

Nhưng, ngón tay cô, rõ ràng là run nhẹ, lông mi cũng hơi rung động theo .

Anh nhìn thật lâu, thật lâu, rốt cuộc thấy được một giọt nước mắt, từ khóe mắt phải của cô, chậm rãi lăn dài, từ gò má cô, chảy vào bên trong tai.

Nhiều năm như vậy, giống như dòng nước, thông thả lướt qua.

Anh cũng chưa từng quên lúc cô nói câu nói kia, rõ ràng bi ai như vậy, lại xử sự chẳng hề để ý.

Thật không dám giấu diếm, lúc ấy anh đau lòng .

Đối với một người đàn ông mà nói, có lẽ, lúc đau lòng vì một người phụ nữ, mới chân chân chính chính bắt đầu yêu thương.

Cũng chính là từ thời điểm đó, anh vẫn còn là thiếu niên, liền nhận định người phụ nữ kia.....

“Cậu có biết vì cái gì tôi ở Anh quốc không tốt nghiệp đại học, lại đột nhiên về nước không?”

“Bởi vì..... Tôi nhìn thấy Tân Văn Báo Đạo đưa tin.”

Lúc ở nước ngoài, anh mỗi một ngày đều mua Tân Văn Báo Đạo trong nước xem Chú ý thế cục trong nước, kỳ thật chủ yếu vẫn là xem , tình hình thành phố X.

Vua nào triều thần nấy.

Trong nước loạn thành một đồng, hôm nay ta chiếm cứ một phương, ngày mai có thể đã phải chết!

Cho nên, không ai, thật sự có thể chiếm lấy một chỗ, vững vàng bất động .

Lúc ấy, nguyên soái thành phố X, đó là lão gia của Chung gia, cha Chung Tình.

Đức cao vọng trọng.

Không ai sánh kịp.

Chính là, đáng tiếc, ánh mắt thiên cận, không có ý thức, nhân tài xuất hiện lớp lớp.

Quá mức khinh thường .

Chung quanh đã có người muốn lặng lẽ liên thủ, mưu kế đạt thành, chỉ cần thời gian chín muồi, đó là ngày diệt vong của thành phố X cùng Chung gia!

Bạc Địch, Tần Diệp, Dương Đình bọn họ cũng không biết anh mỗi ngày cầm báo chí rồi cuộc xem thứ gì, chỉ thấy anh lúc học qua quân sự, đối với những thứ này cảm thấy hứng thú.

Lúc đó, có một khoảng thời gian, anh đều nghiên cứu địa hình thành phố X, quan sát động tĩnh chiến loạn.

Bạc Địch có một ngày đột nhiên vô tình xem lướt qua báo chí, thản nhiên nói một câu: “Chung gia sắp xong đời rồi Thực đáng tiếc..... Tuy rằng là nhất đại nguyên soái, dũng cảm hung mãnh, nhưng quá mức tự phụ, không có đầu óc!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 996: Sinh Tử Gắn Bó [33]

Editor: May

Có một ngày Bạc Địch đột nhiên vô tình nhìn lướt qua báo chí, thản nhiên nói một câu: “Nhà họ Chung sắp xong đời rồi Thực đáng tiếc..... Tuy rằng là một đại nguyên soái, dũng cảm hung mãnh, nhưng quá mức tự phụ, không có đầu óc!”

Lúc đó anh không có hé răng.

Việc này, Bạc Địch nhìn ra được cũng không kỳ quái, người đàn ông kia, đều muốn càng thêm cường đại hơn trong tưởng tượng của bất luận kẻ nào.

Tất nhiên, chuyện Bạc Địch biết được, anh cũng đã nhìn ra.

Anh không có hé răng, ngược lại cong môi, thản nhiên nở nụ cười.

Đó là lần đầu tiên, anh cười ở trước mặt Bạc Địch, biểu tình của Bạc Địch, rất là kinh ngạc, sờ sờ cằm, nhìn anh hỏi: “Chú rất cao hứng?”

Anh đứng lên, thanh thoi quét nếp uốn trên người một vòng, một thân tây trang, vô cùng bằng phẳng, không có đi nhìn Bạc Địch, trực tiếp đi về phía ngoài cửa.

Bạc Địch đi theo phía sau anh, hai tay cắm vào túi, một bộ dáng phong.....lưu.

Đám bạn học Tần Diệp và Dương Đình đều ở nơi đó, anh ngồi xuống, tao nhả ăn cơm, sau khi ăn xong, có người đứng lúc nói, còn có một năm liền có thể tốt nghiệp, mọi người về nước, hay ở lại chỗ này?

Dịch Giản lại nhẹ nhàng buông dao nĩa xuống, bưng rượu đỏ lên, không nhanh không chậm uống một ngụm, thông thả mà lại khẳng định nói: “Ngày mai tôi muốn về nước.”

Lúc ấy toàn trường khiếp sợ.

Bởi vì trước đó anh đều không có dấu hiệu về nước nào.

Hơn nữa lúc này đột nhiên nói ra như vậy, khó trách sẽ làm người ta cảm thấy có chút kinh ngạc.

“Chú là nói giỡn đi? Còn chưa có tốt nghiệp đại học? Về nước? Muốn tốt nghiệp thế nào, nếu không chú xuất ngoại nhiều năm như vậy, mục đích là gì? Hơn nữa công ty chú theo chúng tớ cùng nhau sáng tạo ở Anh quốc phải làm sao bây giờ? Ném xuống mặc kệ?”

Dương Đình nhú mi, nhịn không được hỏi.

“Giản..... chú uống say sao?”

Đến ngay cả Bạc Dịch, hưởng đến người xử sự không sợ hãi như vậy, cũng bị lời nói như vậy của anh, làm sửng sốt.

Dịch Giản lại đã đứng lên, cầm lấy khăn tay, chậm rãi lau tay, sau đó tao nhả buông khăn tay ra, rơi xuống đất, anh không có quay đầu, lưu lại bóng dáng thẳng tắp với một hàng bạn học, đi về phía ngoài cửa.

Những người đó đều không có nói chuyện.

Lúc đi tới cửa, lại nghe được anh nói: “Không trở về là không thể..... Bởi vì so với ở trong này, có chuyện quan trọng phải làm hơn.”

Quan hệ, giấc mộng cả đời tôi, giấc mộng cả đời cô.

.....

Tất nhiên là không ai có thể ngăn anh lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 997: Sinh Tử Gắn Bó [34]

Editor: May

Tất nhiên là không ai có thể ngăn anh lại.

Đêm hôm sau, anh liền đáp ca-nô, về nước.

Dọc theo đường đi đó, khỏi phải nói rốt cuộc anh có bao nhiêu kích động, có bao nhiêu vui vẻ!

Đợi lâu như vậy, rốt cục đợi đến lúc có thể gặp lại cô.

Có lẽ, lúc này đây gặp lại, đó là lúc anh hoàn toàn nắm bắt được rồi!

Sau khi về nước, cao hứng nhất khỏi phải nói chính là đại phu nhân nhà họ Dịch, dù sao đại ca đã chết, Dịch Hân vẫn là một đứa nhỏ chưa lớn, anh có thể trở về, liền cho nhà họ Dịch cổ vũ rất lớn.

Dựa vào tài năng của anh, chuyện tan rã này cũng không phải quá khó khăn.

Một năm.

Suốt thời gian một năm.

Anh đi vào, đi ra từ trong quân.

Liên đã là biểu hiện rất kinh người.

Quả thực nếu như anh ở nước ngoài đoán vậy, người chung quanh, là thật muốn tiêu diệt nhà họ Chung.

Chỉ là, đã có người nhanh hơn bọn họ một bước.

Trong một đêm đó, nhà họ Chung bị diệt, nhỏ giọng vô tức, những người đó hoàn toàn đều không kịp có phản ứng, ngày hôm sau, thành phố X liên đã muốn đổi chủ.

Thiếu tướng nhà họ Dịch.

Cũng bắt đầu từ lúc kia, hoàn toàn đứng lên.

Đó cũng là, lúc anh bắt đầu sắp xếp hết thảy.

Chung Tình tất nhiên vẫn luôn được anh chú ý, trần trọc thật lâu, mới đưa cô vào nhà họ Dịch.

Anh ngờ lúc cô đi vào nhà họ Dịch, liền lập tức ném xuống tất cả chuyện trong quân khu, vội vàng thúc giục Từ Ngang mang theo chính mình trở về nhà họ Dịch.

Ai ngờ, lúc tiến vào nhà họ Dịch, liền đúng lúc gặp được một màn cô bị tiểu thiếu gia khi dễ.

Gặp lại, bắt đầu từ lúc kia, hoàn toàn bắt đầu..... vận mệnh cũng là từ khi đó, hoàn toàn bắt đầu xoay tròn.

Anh không phải không kích động, cũng không phải không khẩn trương, chỉ là anh biết, tính cách của người phụ nữ kia, thái độ của người phụ nữ kia, cho nên anh đều bảo trì bình thản hơn ai khác, dè dặt suy nghĩ của chính mình từng chút, phụng bồi quanh đi quảnh lại với cô hồi lâu, hồi lâu.

Một đường đi tới, đến hiện tại, anh chưa bao giờ nghĩ tới muốn tồn thương cô.

Anh làm hết thủy, về nước cũng tốt, diệt nhà họ Chung cũng được, đều là vì cô, vì để cho cô có thể vô cùng cao hứng hoàn thành giấc mộng của chính mình, sống vui vui vẻ vẻ.

Nếu hiện tại, anh đều thực hiện từng giấc mộng của cô, mà chính mình lại muốn lôi kéo cô cùng chính mình đi tìm chết, như vậy, tâm kế, an bài, cố gắng, ấn nhẫn lúc trước của anh, đều bị cho là cái gì?

Anh thừa nhận, anh không phải là thiện nam tín nữ gì, cũng không cảm thấy chính mình làm những chuyện cho cô sống có bao nhiêu đại ý lãng nhiên gì!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 998: Sinh Tử Gắn Bó [35]

Anh thừa nhận, anh không phải là thiện nam tín nữ gì, cũng không cảm thấy chính mình làm những chuyện cho cô sống có bao nhiêu đại ý lãng nhiên gì!

Anh chỉ là muốn đánh cuộc một lần.

Đánh cuộc cô ở nước ngoài, trôi qua thật tốt, mà anh ở trong nước, liều mạng còn sống.

Có lẽ lúc chiến tranh chấm dứt, anh còn có thể còn sống tốt, mà cô đã ở nơi đó yên lặng chờ anh.

Mang theo đứa nhỏ của bọn họ.

Lúc đó, anh liền có thể gần nhau đến già với cô.

Nếu..... Anh thật sự đã chết..... vậy liền thật sự là mệnh rồi..... Mệnh đã đến nước này, không lời nào để nói.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Dịch Giản, trở nên có chút suy nghĩ sâu xa.

“Chú không phải vẫn rất tò mò, vì sao tôi muốn tiêu diệt nhà họ Chung ư? Lúc đó..... chú cũng hiểu được hành động kia của tôi, rất không tưởng tượng nổi, có phải hay không?”

Từ Ngang nhìn Dịch Giản, xác thực, lúc đó, diệt nhà họ Chung, anh cũng không biết rốt cuộc là vì cái gì, hơn nữa lúc ấy những người ra mặt làm, đều bị anh từng bước từng bước nghĩ hết biện pháp đẩy đến phần đất bên ngoài.

Cũng có thể nói, hiện tại người trong quân thành phố X, trừ bỏ thân tín, cũng không có người biết, năm đó nhà họ Chung là bị ai diệt!

“Bởi vì cô..... Nếu lúc ấy tôi không làm, nhà họ Chung cũng sẽ bị người khác diệt, cùng với như thế, không bằng tôi tự tay làm!”

Chỉ có tôi tự tay làm, mới có thể bảo tồn thứ cô muốn.

Mới có thể, giúp cô hoàn thành giấc mộng.

Một cơ hội tốt như vậy, sao anh chịu bỏ qua cho chính mình?

“Bắt đầu từ lúc đó, tôi đã muốn chuẩn bị tốt va chạm vào trong sinh mệnh của cô ấy, tôi an bài tỉ mỉ hết thảy, lo lắng lợi dụng hết thảy, đều là vì hoàn thành giấc mộng của cô, vì có thể có một ngày, nhìn cô hạnh phúc.”

“Tôi xác thực nghĩ tới, cùng cô ấy vĩnh viễn sống chung một chỗ, nhưng mục đích ban đầu lúc tôi làm chuyện này, là vì giấc mộng của cô ấy, đến hiện tại, hết thảy đều thỏa đáng, tôi không có khả năng qua loa không thử một lần, liền giữ cô ấy ở lại bên người.”

“Cho nên..... Tôi phải để cho cô ấy đi..... Nếu không trước khi tôi làm, liền không hề có ý nghĩa, hơn nữa..... Chẳng lẽ chú, còn không có nhìn ra sao? Thật ra, lúc Chung Hân và cô cùng một chỗ, cô mới là vui vẻ nhất..... Chú xem đêm qua, Chung Hân hòa hảo với cô ấy, biểu tình của cô ấy đều là thần thái bay lên.....”

Có một số việc, không thể không thừa nhận, không thể không nhận thua, anh đợi lâu như vậy, cố gắng lâu như vậy, vẫn là không thể thay thế được

một vài người ở đáy lòng của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 999: Sinh Tử Gắn Bó [36]

Có một số việc, không thể không thừa nhận, không thể không nhận thua, anh đợi lâu như vậy, cố gắng lâu như vậy, vẫn là không thể thay thế được một vài người ở đáy lòng của cô.

Những người đó, vĩnh viễn đều quan trọng hơn anh, vĩnh viễn đều có thể cho cô khoái hoạt chân chân chính chính.

Cho nên, một khi đã như vậy, rõ ràng có thể cho cô rời khỏi nơi này, đi Anh quốc, có được càng nhiều khoái hoạt hơn, anh cần gì phải không nên gắt gao giữ cô lại ở chỗ này.....

Dịch Giản hơi rũ mi mắt xuống, không phải không khổ sở, không phải không cam lòng, nhưng đó lại có thể như thế nào?

Thật ra anh nên thấy đủ.

Kết hôn, đến bây giờ, đoạn thời gian này, là thời gian hạnh phúc nhất trong cả đời của cô.

Cũng may anh có được cô, có được thứ anh gọi là thế giới.....

Trong thế giới của anh, chỉ có một đóa hoa là cô, đã muốn nở rộ sáng lạn như vậy.....

Như vậy đã đầy đủ rồi.

Tương lai nhân sinh từ từ, anh có thể ở bên trong tưởng niệm, nhớ về những thứ này.....

“Từ Ngang, biết chú là vì tốt cho tôi..... Cảm ơn chú..... Chỉ là, hiện tại tôi vẫn cần hỗ trợ của chú.....” Từ Ngang không nói một câu nên lời.

Thật ra anh thật sự rất muốn ngoan cố chống lại ngăn cản Dịch Giản, liên ịch kỷ một lần, làm bộ như không nhìn thấy nước mắt của người phụ nữ kia, không nhìn thấy biểu tình luyến tiếc của người phụ nữ Chung Hân kia, không nhìn thấy sợ hãi cái chết của người phụ nữ kia, giữ cô ở bên người, có thể trôi qua bao lâu liền trôi qua bấy lâu, nhưng anh lại biết, đây cũng không là chuyện Dịch Giản muốn làm.

“Từ Ngang..... Nghe theo sự sắp xếp của tôi.....”

Tiếp theo, Dịch Giản thản nhiên nói một vài lời với Từ Ngang.

Từ Ngang nhắm mắt lại, sắc mặt tái nhợt, hơn nửa ngày, anh mới há miệng, giọng nói đều là khô khốc: “Thiếu tướng..... Vì sao phải như thế?”

Vì sao phải như thế?

Ủy khuất chính mình như vậy?

Thiếu tướng, anh rõ ràng biết, sau khi làm như vậy, có lẽ sẽ làm người phụ nữ kia, thật sự hận chính mình, nhưng lại còn muốn làm như vậy?

Vì sao?

“Bởi vì..... Tình yêu tôi cho cô ấy, đều là sạch sẽ.....” Dịch Giản nhìn một mảnh nước hồ xanh biếc tràn ngập trời đầy ở Cố Viên, đáy mắt nhu tình thật sâu, ngữ điệu thường thường, lại mang theo vài phần du dương tinh mỹ: “Không thể vào lúc cuối cùng, phá bỏ hết thảy..... Con

người của tôi, chính là có một khuyết điểm, đó là theo đuổi sự hoàn mỹ, từ đầu tới cuối, đều hoàn mỹ không chê vào đâu được.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1000: Sinh Tử Gắn Bó [37]

Editor: May

“Không thể vào lúc cuối cùng, phá bỏ hết thảy..... Con người của tôi, chính là có một khuyết điểm, đó là theo đuổi sự hoàn mỹ, từ đầu tới cuối, đều hoàn mỹ không chê vào đâu được.....”

Có thể, rất nhiều người sẽ cho rằng anh choáng váng.

Chính là, không có cách nào.

Có một câu, gọi là, tình ở..... Không thể tỉnh.

Nếu có thể, anh cũng muốn ích kỷ.

Chỉ đáng tiếc, anh không làm được, không thể buộc chính mình, cũng ích kỷ một chút.

Chung Tình bởi vì đã hoài thai, đêm nay chị hai phải đi, cô tất nhiên là muốn đi tiễn, chính là buổi chiều, biết phụ nữ có thai đi nhiều một chút, mới tốt cho đứa bé.

Cho nên, liền đi một vòng quanh Cố Viên.

Trên mặt của cô, đều mang theo một chút tươi cười ấm áp, có thể nhìn thấy đáy lòng của cô, rất cuộc vui vẻ cỡ nào.

Cô vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve bụng chính mình, đáy lòng nghĩ, đứa nhỏ này, nếu trưởng thành, cô khẳng định giáo dục bé thật tốt, để cho bé vĩ đại như là ba của bé vậy.

Chung Tình vừa mới đi đến cửa Cỗ Viên, liền có người hầu nói với cô: “Thiếu tướng đã trở lại..... mới vừa tìm người đấy, ở trong thư phòng trên lầu.”

Chung Tình nghe lời nói như thế, mặt mày đều là nụ cười, cô gật gật đầu, vội vàng tiêu sái đi lên lầu.

Chung Tình đi tới cửa thư phòng, đẩy nắm cửa một chút, lại nghe được bên trong truyền đến một trận tiếng rống giận dữ: “Từ Ngang, chú nói cái gì?!”

“Chuyện tiêu diệt nhà họ Chung năm đó, không biết là ai, đã muốn có tiếng gió tiết lộ ra..... Ngài xem, có muốn..... Nếu không cẩn thận, rơi vào trong tai thiếu tướng phu nhân, sợ là.....”

Tịch dương vừa mới xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu lên trên người Chung Tình, màu đỏ sẫm ngời, đúng lúc chói lọi một mảnh, biến trước mắt thành từng mảnh từng mảnh mơ hồ.

Chung Tình đứng ở cửa, nghe được giọng nói của Từ Ngang, như là một loại khủng bố đến từ trong địa ngục, khiến cho cao thấp toàn thân cô đều tràn ngập một trận ác hàn.

Chuyện nhà họ Chung bị diệt, rốt cuộc người phía sau là ai, cô cũng chưa bao giờ biết được..... Mà hiện tại, ý tứ trong lời nói của Từ Ngang, có phải hay không, chính là.....

“Chuyện tiêu diệt nhà họ Chung năm đó, không phải đã muốn hạ lệnh đẩy mọi người đi rồi ư? Sao hiện tại có người sẽ lộ ra tiếng gió chứ?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1001: Sinh Tử Gắn Bó [38]

“Chuyện tiêu diệt nhà họ Chung năm đó, không phải đã muốn hạ lệnh đẩy mọi người đi rồi ư? Sao hiện tại có người sẽ lộ ra tiếng gió chứ?”

Dịch Giản bên trong, giọng nói rất là nghiêm khắc, lúc nói tới đây, ngừng lại một chút, sau đó liền có giọng nói ngăn ngụt từ từ truyền ra: “Đề lời đồn này xuống đi, đừng để cho cô ấy biết!”

“Vâng, thiếu tướng..... Chỉ là, thiếu tướng, có phải muốn đều đuổi tận giết tuyệt những người biết kia không..... Nếu có một ngày, để cho thiếu tướng phu nhân biết, lúc trước nhà họ Chung là bị ngài diệt, hơn nữa vì nghĩ hết biện pháp kéo gần cô ấy với nhà họ Dịch, có được cô ấy từng chút..... Có lẽ, sẽ cùng ngài.....”

Hô hấp của Chung Tình lập tức liền tạm dừng, thân mình mềm nhũn, liền chậm rãi dựa vào vách tường, tựa ở nơi đó.

Trong não, ong ong rung động.

Khăn trong tay, nhất thời không có nắm chặt, chậm rãi rơi xuống đất.

Bọn họ đều đang nói cái gì?

Bọn họ nói, nhà họ Chung là bị anh tiêu diệt?

Vì sao, lại biến thành như vậy?

Trong nháy mắt kia, Chung Tình chỉ cảm thấy chính mình như là đang lọt vào trong sương mù, toàn thân suy yếu không có được một chút khí lực.

Trong phòng, truyền đến giọng nói lãnh khốc vô tình trước sau như một của Dịch Giản: “Ừ..... Nói ngắn lại, đừng để cho cô ấy biết.....”

Chung Tình nghe lời nói như thế, lại chậm rãi cười lạnh lên.

Đừng để cho cô ấy biết.

Hóa ra, nhà họ Chung bị diệt, lại là do một tay anh tào thành..... Anh bởi vì muốn có được cô, mới tự tay hủy diệt nhà của cô, cha của cô.....

Tất cả hết thảy, đều là tiến hành ở dưới sự an bài của anh ư?

Cô sớm nên biết được, không phải sao?

Cô đi vào nhà họ Dịch, liền bị anh nhìn chăm chú, mỗi một lần, cô làm cái gì, đều luôn trốn không khỏi tay của anh, anh sớm đã đều có chuẩn bị!

Chung Tình đứng ở nơi đó, cô hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Cửa bị mở ra, là Từ Ngang đi ra, nhìn thấy Chung Tình đứng ở nơi đó, trong nháy mắt biểu tình trở nên rất kinh ngạc.

“Thiếu tướng phu nhân.....”

Theo giọng nói của Từ Ngang rơi xuống, phòng trong có tiếng chén trà rơi xuống đất rõ ràng.

Chén trà vỡ tan.

Giống như là một chút tình cảm giữa bọn họ, cũng vỡ tan theo.

Từ Ngang không hề động, biểu tình thoáng mang theo vài phần vụn vặt, cuối cùng lại vẫn chậm rãi thở dài một hơi, xoay thân, đi xuống dưới lầu.

Chung Tình như là búp bê trong tủ kính thủy tinh, không có biểu tình nào, chỉ lẳng lẳng tựa vào trên vách tường, qua một lúc rất lâu, nghe thấy trong thư phòng, truyền đến một trận tiếng bước chân.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1002: Sinh Tử Gắn Bó [39]

Editor: May

Chung Tình như là búp bê trong tủ kính thủy tinh, không có biểu tình nào, chỉ lẳng lẳng tựa vào trên vách tường, qua một lúc rất lâu, nghe thấy trong thư phòng, truyền đến một trận tiếng bước chân.

Chung Tình nghe tiếng bước chân như vậy, vẻ mặt của cô, trở nên có chút mâu thuẫn, có chút giãy dụa.

Cô theo bản năng muốn tránh ra, nhưng ngẩng đầu, lại nhìn thấy Dịch Giản đã muốn đứng ở trước mặt của cô, đáy mắt thản nhiên nhìn cô, ắt cũng không nháy, chuyên chú mà lại nghiêm túc, chỉ là mang theo một chút khẩn trương.

Khẩn trương như vậy.

Làm cho toàn thân Chung Tình lập tức dừng lại, như là mất đi linh hồn, đáy lòng tràn ngập bối rối, theo bản năng nắm lấy tay anh, thì thào hỏi: “Các người, nói, không phải sự thật, có đúng không?”

Giọng nói của cô, đã có chút biến dạng.

Cô phát hiện chính mình tuy rằng cầm lấy tay áo anh, nhưng lại cảm thấy lạnh như băng, cô không khóc, đáy mắt lóe lên lệ quang chờ mong nồng

đậm, nhìn Dịch Giản, lại nhẹ than nói một lần nữa: “Không phải anh, có phải hay không? Không phải anh.....”

Sắc mặt Dịch Giản, thoát nhìn rất kém cỏi.

Một mảnh tái nhợt.

Ánh mắt anh, thâm thúy mà lãnh đạm, làm cho người ta nắm lấy không ra cốt cuộc bên trong cất giấu suy nghĩ gì.

Chung Tình ngượng ngừng bất an nhìn Dịch Giản, hơn nửa ngày, cô như là hiểu được cái gì đó, đột nhiên hô to lên: “Vì sao phải như vậy! Vì sao lại như vậy!”

Hóa ra, là cô, làm cho anh hại chết cả nhà của cô!

Cho dù là những người đó tàn nhẫn với cô cũng tốt, tàn khốc cũng thế, nhưng cha của cô, cũng chân chân chính chính yêu thương cô rất nhiều năm!

Hiện tại thì sao..... Lại bị anh phá hủy toàn bộ!

Anh có biết hay không, lúc cả nhà của cô bị diệt, trong nháy mắt kia, cốt cuộc cô khủng hoảng cỡ nào.

Cô sợ chết, cô không có can đảm đi tìm chết, cô chỉ có thể cắn chặt răng tiếp tục sống, cô vô số lần nằm mơ thấy cha của chính mình.

Vì sao anh muốn làm như vậy?

Dịch Giản nhìn thấy Chung Tình kích động như vậy, theo bản năng vươn tay, muốn đi trấn an Chung Tình, Chung Tình lại không có dấu vết hung hăng tránh đi: “Đừng động vào em!”

Tay anh, xấu hổ dừng ở giữa không trung.

Anh nhìn cô, mấp máy môi, nhưng không có nói chuyện.

Anh thật sự không dám động vào cô.

Chỉ đứng ở nơi đó, nhìn cô, anh phân không rõ đáy lòng của mình rốt cuộc là cảm giác như thế nào, chỉ cảm thấy, cô trước mặt, hiện tại là chân chân chính chính sắp hận chết anh đi!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1003: Sinh Tử Gắn Bó [40]

Chỉ đứng ở nơi đó, nhìn cô, anh phân không rõ đáy lòng của mình rốt cuộc là cảm giác như thế nào, chỉ cảm thấy, cô trước mặt, hiện tại là chân chân chính chính sắp hận chết anh đi!

Hận không thể giết chết anh đi!

Cô giống như là một trận gió, có lẽ có thể tùy thời bay đi từ trước mắt anh, từ nay về sau..... cũng không tìm thấy nữa rồi.

Cô thở phì phò, như là còn chưa có đi ra từ bên trong rung động như vậy.

Dù sao cô từng là cô gái rất mạnh mẽ, vì sống, đã làm rất nhiều chuyện tàn nhẫn, cho nên năng lực thừa nhận nơi đáy lòng, chính là vẫn còn có rất lớn.

Thân thể của cô, tuy rằng mềm, ánh mắt có chút giật mình, nhưng đáy lòng vẫn là dần dần hồi thần qua từng chút thời gian.

Chung Tình nhìn Dịch Giản, “Em.....” Cô mở miệng, chỉ nói một câu, lại phát hiện, trong cổ họng như là bị người cầm một con dao, cường ngạnh đâm vào nơi đó, không thể hô hấp, cô cảm thấy rất đau, như là toàn thân đều bị người cắt nhỏ, vô số máu, chảy xuôi xuống từng chút.

“Anh..... Là kẻ thù của em!”

Cô nhắm mắt lại, chính là vẫn cắn răng, ép ra từng chữ một.

“Là em, hại chết cha em, là em.....”

Thiên đường đến địa ngục, thường chỉ cần một ý niệm. Bạn nào muốn đọc trước liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Anh vẫn là anh kia, đứng ở trước mặt của cô, khuôn mặt vẫn xinh đẹp làm cho người ta hít thở không thông như trước, thân mình thẳng tắp có một loại khí tràng làm cho người ta không thể bỏ qua, toàn thân vẫn lộ ra mùi bạc hà quen thuộc mà lại nhẹ nhàng khoan khoái như vậy, mang theo một loại khí tràng lạnh như băng làm cho người ta không thể tiếp cận.

Cô vẫn là cô kia, đứng ở trước mặt anh, khuôn mặt tái nhợt mà lại run rẩy, mặt tràn đầy phẫn nộ, hội tụ từng chút một, như là muốn phá hủy kiên định bình thường của anh

Cô cảm thấy như là nằm mơ.

Một hồi ác mộng.

Cha của cô, hoàn toàn không phải do anh phái người giết chết!

Nhưng, cô lại phát hiện, dù chính mình nháy mắt như thế nào, tình lại như thế nào, sự thật vẫn là chưa từng thay đổi.

Giọng nói của cô, rất thấp, rất thấp, như là đến từ phía chân trời xa xôi

“Anh cho là, có thể lừa dối sao? Nhưng hiện tại, đúng là vấn đề cho em biết được.....”

Cha của cô, trong trí nhớ, người cha cao lớn không gì không làm được kia, hóa ra đi như vậy, là bởi vì cô!

Đêm hôm đó, trong lúc bất chợt, tiếng súng thực thê lương, cô hoàn toàn không thể phản ứng lại, thậm chí, lúc theo bản năng đi tìm cha của mình, đều đã thấy được một mảnh biển lửa.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1004: Sinh Tử Gắn Bó [41]

Editor: May

Đêm hôm đó, trong lúc bất chợt, tiếng súng thực thê lương, cô hoàn toàn không thể phản ứng lại, thậm chí, lúc theo bản năng đi tìm cha của mình, đều đã thấy được một mảnh biển lửa.

Chung quanh đều là từng tiếng kêu la thê lương.

Cha của cô, đi không hề có dấu hiệu, cũng không lưu lại đôi câu vài lời.....

Tuy rằng cô từng hận qua cha của mình, cô cũng biết, là chính cô hao hết tâm tư mới chiếm được súng ái của cha cô, nhưng đó vẫn là cha của cô, đáy lòng của cô, cho tới bây giờ đều là khát vọng người cha kia, giống như là cô từ nhỏ, cũng đều khát vọng người mẹ điên điên khùng khùng kia của mình có thể ôm chính mình một cái, hôn mình một lần, gọi tên của cô, như là mẹ của các tỷ tỷ khác, ôn nhu với các tỷ tỷ đó như vậy.

Đây đều vẫn là chờ mong nơi đáy lòng cô, nhưng hiện tại thì sao?

Chân tướng đều lục tục xuất hiện, cô mới biết được, hóa ra, cha là đi như vậy.

Bởi vì cô đi

Hai mắt Chung Tình đỏ đậm, giống như là lần trước khi bên bờ vực tử vong, toàn thân đều lộ ra bên ngoài một cổ bi thương và tuyệt vọng.

Cô giống như từ trên hai tay Dịch Giản, thấy được một mảnh đỏ tươi, đó là cha của cô..... Chói mắt như thế, làm cho cô..... Phát điên!

Chung Tình lão đảo đứng lên, cô nhìn Dịch Giản trước mặt, phát ngốc, đột nhiên đi về phía Dịch Giản, sau đó vươn tay, từ bên hông của anh, một phen đoạt qua cây súng anh vẫn thường dùng kia.

Hai tay run rẩy giơ lên, nhắm ngay cái trán của anh.

Súng ống là lạnh như băng, để lên cái trán của Dịch Giản, Dịch Giản chỉ cảm giác được một cỗ ý lạnh, cả người là lãnh đạm như vậy.

Ánh mắt anh, đều không có trát động một chút, chỉ im lặng nhìn cô.

Tay cô là đang run rẩy, cô đè lại cò súng, lại vẫn luôn không ấn xuống dưới được, chỉ run rẩy môi, nhìn anh, hỏi từng chữ một: “Anh nói..... nói, không phải anh làm , nói.....”

Dịch Giản nhìn bộ dáng này của cô, đáy lòng cũng càng đau, nhưng anh lại chỉ có thể yên lặng thừa nhận.

Hận như vậy đi.

Chỉ có hận, em mới có thể không quay đầu lại rời khỏi anh, chỉ có rời khỏi anh, đi Anh quốc, em sẽ gặp an toàn.....

Đau đớn ngăn ngủi, có thể đổi lấy sinh mệnh của em, cũng là đáng giá!

Nước mắt Chung Tình, rốt cục chảy ra, cô cảm thấy chính mình nước nở phát ra cầu khẩn, hoàn toàn giống như rất mệt mỏi, cô muốn tin tưởng người đàn ông trước mặt này cỡ nào.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1005: Sinh Tử Gắn Bó [42]

Nước mắt Chung Tình, rốt cục chảy ra, cô cảm thấy chính mình nước nở phát ra cầu khẩn, hoàn toàn giống như rất mệt mỏi, cô muốn tin tưởng người đàn ông trước mặt này cỡ nào.

Nhưng, những lời này, lại là chính tai cô nghe thấy!

Anh là bình tĩnh như vậy, bình tĩnh như là một trận gió.

Tay cô, ấn cò súng, ấn nửa ngày, lại phát hiện, cô hoàn toàn không dùng được khí lực gì, ngược lại trong nháy mắt phun ra một ngụm máu tươi, lưng la lung lay lui về phía sau, súng ống trong tay, rơi ở trên mặt đất.

Cô chỉ biết, không thể lay dính thứ tình yêu này.

Một khi lay dính, bạn ngay cả giết người, cũng không làm được.

Cô thật sự vô dụng!

Rõ ràng là có thể giết chết anh, nhưng là lại không làm được!

Cô mềm nhũn ngồi xồm trên đất, thế giới của cô, sao có thể ở trong nháy mắt này, đều điên đảo chứ?

Vì sao lại trở thành như vậy?

Ai có thể nói cho cô biết, rốt cuộc đây là vì cái gì?

Cô vẫn luôn cảm thấy đây là gạt người, đều là gạt người, nhưng cô lại không tìm thấy gì một lý do nào có thể thuyết phục mình.

Ánh mắt của cô, mờ mịt trống rỗng nhìn Dịch Giản, chỉ cảm thấy lúc này vẻ đẹp của anh, như là Tu La đến từ địa ngục, làm cho cô kinh hồn táng đảm.

Vẻ mặt của anh, vẫn là gió êm sóng lặng như vậy, bạc tình ít ham muốn.

Thậm chí ngay cả một ánh mắt cũng không có.

Đáy lòng của cô, rất kinh hãi!

Cô thật sự rất muốn làm cho chính mình trấn tĩnh xuống, nhưng cô lại cảm thấy tâm tính thiện lương của chính mình quá mệt, quá đau.

Dịch Giản chỉ im lặng nhìn cô, anh không biết rốt cuộc chính mình nên làm như thế nào.

Cũng không biết rốt cuộc qua bao lâu, anh mới cúi người, muốn bế cô lên.

Thân mình cô cứng đờ, nhìn cũng không liếc mắt nhìn anh một cái, ngược lại lạnh lùng nghiêm mặt, tự mình đứng lên, đi sát qua vai bên người anh.

Quan hệ giữa bọn họ, đã muốn rơi xuống điểm đóng băng!

Cô không thể không hận anh, anh đã giết cha của cô, cô không có cách nào, thật sự tha thứ cho anh!

Cô nghĩ, đã hoàn toàn không có biện pháp, lưu lại vì anh, cùng anh đối mặt với chiến tranh tàn khốc như thế, cũng hoàn toàn, không muốn sinh hạ đứa nhỏ thay anh

Anh là kẻ thù của cô, kẻ thù của cha cô, cô đã không có dũng khí đi báo thù, cho nên, càng không thể vì kẻ thù, sinh hạ một đứa nhỏ !

Cô run rẩy đứng lên, mới vừa đi hai bước, thiếu chút nữa liền té ngã trên đất, anh vội vàng vươn tay, theo bản năng muốn đỡ cô.

“Cẩn thận!”

Đây là câu nói đầu tiên của anh sau khi cô biết được chân tướng.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1006: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 43]

“Cẩn thận!”

Đây là câu đầu tiên anh nói, sau khi cô biết chân tướng sự việc.

Chung Tình nghe xong, lại cảm thấy vô cùng buồn cười, ngữ khí vẫn lạnh như băng, nói: “Cẩn thận cái gì? Cẩn thận đứa nhỏ sao? Chết cũng tốt..... Tôi dù sao cũng không muốn”

Lông mày Dịch Giản, lúc này đột nhiên, kịch liệt nhíu lại!

Anh nhìn đôi mắt cô, không nói được một lời.

Nhưng đáy mắt, cũng đã ẩn dấu nồng đậm sát khí!

“Như thế nào? Anh muốn bóp chết tôi? Anh cho rằng tôi muốn con của anh sao? Tôi không cần con của anh!” Chung Tình chán ghét anh đến gần, theo bản năng muốn lùi sang một bên, mà anh lại liều mạng cầm lấy bả vai cô, không để cho cô hành động, đem cô ngăn lại, đối với sự găm thét của cô, mắt diếc tai ngơ.

“Dịch Giản, anh buông ra! Tôi chán ghét anh, tôi không cần con anh!”

“Anh có bản lĩnh hiện tại cứ nhìn tôi đi, chỉ cần tôi có thời gian, tôi sẽ phá bỏ con anh! Không tin anh thử xem!”

Chung Tình kêu la .

Dịch Giản mắt đốic tai ngơ, cũng đã đem cô bế đứng lên, giẫm chặn tại chỗ tiêu sái vào trong phòng ngủ, đem cô đặt trên giường.

Cô không nề nếp, hướng anh giờ quyền đấm đá, anh căn bản không có né tránh, yên lặng chấp nhận .

“Anh đồ khốn nạn, tôi sẽ không sinh con cho anh, tôi ghê tởm! Tôi tuyệt đối sẽ không !”

“Anh cái tên cuồng sát, tôi hận anh đến chết, tôi vĩnh viễn cũng sẽ không yêu anh! Anh một tên lừa gạt!”

“Đủ rồi!”

Mỗi một câu của cô, nói ra đều không lưu tình chút nào.

Anh vẫn giương mắt lên, lạnh lùng nhìn cô, lên tiếng ngăn trở!

Tay anh, đã muốn nắm thành quyền, sắc trắng ẩn hiện.

Toàn thân anh cao thấp tản ra một loại tức giận sắc bén, quá mức dọa người, sợ tới mức Chung Tình cũng dần sừng sốt, nhưng cô lại vẫn lạnh lùng nói:“Tôi không thể sinh con của anh!”

Cô không thể sinh ra đứa nhỏ của người đã giết cha ruột cô!

“Em dám ----”

Dịch Giản híp mắt, cô phải đem đứa nhỏ sinh ra an toàn.

Bởi vì, đó là đứa con duy nhất của anh, cũng có thể là thứ duy nhất anh lưu lại cho cô!

Chung Tình lắc lắc đầu, nói:“Không thể nào, trừ phi tôi chết!”

Cô không cho phép bản thân mình vì đàn ông, có nửa điểm mềm lòng.

Dịch Giản giữ chặt cổ tay cô, lãnh diễm nói:“Em không thể chết được, đứa nhỏ cũng phải sinh ra!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1007: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 44]

Dịch Giản giữ chặt cổ tay cô, lãnh diễm nói: “Em không thể chết được, đứa nhỏ cũng phải sinh ra!”

“Không muốn, không muốn, không muốn! Anh có quyền gì ép buộc tôi phải sinh đứa nhỏ cho anh! Anh là người tôi hận, không phải người tôi yêu! Tôi hận anh, hận không thể giết chết anh! Tốt lắm, anh muốn đứa nhỏ, anh chết đi, nếu anh chết, tôi liền đem đứa nhỏ sinh ra!”

Chung Tình nhìn chăm chăm ánh mắt Dịch Giản, nói lung tung, chính cô cũng không biết bản thân rốt cuộc nói cái gì, cô chỉ biết, lời của cô, tuyệt đối tàn nhẫn thương tổn anh!

Cô biết, lòng cô cũng đau!

Nhưng, đi tới ngày hôm nay, bọn họ cũng tựa hồ, chỉ có thể liều mạng tra tấn đối phương, gây đau khổ lẫn nhau như vậy!

Đáy mắt Dịch Giản chấn động, vẻ mặt anh có chút phức tạp, nhưng, chung quy, anh vẫn nhìn cô, gần từng chữ nói: “Anh muốn đứa nhỏ này!”

“Anh muốn, tôi nhất định phải cho sao?” Chung Tình cười lạnh, như nghe được cái gì đó buồn cười, đáy lòng có vô hạn tức giận, không thể phát tiết, nói: “Dịch Giản, anh luôn miệng nói yêu tôi, yêu của anh đó sao? Anh hại chết cả nhà tôi, anh dùng thủ đoạn tàn nhẫn như vậy, anh cảm thấy anh không gì là không thể làm được thật sao? Anh cảm thấy toàn thế giới này

thật sự đều phải nghe anh sao? Anh muốn tôi, anh có thể vì một mình tôi mà phá hủy hết mọi thứ của tôi sao? Anh cảm thấy anh xứng với thứ tình yêu hào nhoáng này sao? Tình yêu của anh đều là từ máu mà nên, anh đem những thứ không thuộc về anh, giữ lại bên cạnh anh, ngay cả lừa gạt cùng cướp đoạt, anh vừa lòng chưa?!”

Dịch Giản không hề động, chỉ nghe lời cô nói, nét mặt thản nhiên.

“Anh thực sự đê tiện, tôi chưa bao giờ gặp qua người đàn ông nào đê tiện như anh!”

Khóe miệng Dịch Giản, cứng ngắc, nhưng vẫn không có bất cứ lời giải thích nào.

Anh sớm đã đoán được, đến hiện tại, biện pháp này một khi đã thực hiện, cô tuyệt đối sẽ không tin tưởng anh nữa.

Mọi chuyện, đều đã nguy trang được đến như vậy, anh cần rằng cũng phải nhận.

Hồi lâu, anh mới thản nhiên mở miệng:“Anh chỉ hy vọng, em có thể đem đứa nhỏ này, hảo hảo mà sinh hạ..... Xem như..... Anh cầu xin em.....”

Anh chưa bao giờ cầu xin ai.

Lúc này đây, anh gian nan nói ra bốn chữ này, là mang theo nồng đậm bi ai cùng hèn mọn.

Chung Tình nghe đáy lòng run lên, cô cảm thấy cô như mềm lòng, cô che miệng, lắc lắc đầu:“Không cần, tôi không muốn sinh con cho người như anh!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1008: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 45]

Chung Tình nghe đáy lòng run lên, cô cảm thấy cô như mềm lòng , cô che miệng, lắc lắc đầu:“Không cần, tôi không muốn sinh con cho người như anh!”

Anh người như thế..... Thần thái Dịch Giản vẫn bình tĩnh như vậy, anh âm thầm nói với chính mình, kỳ thật không quan hệ, anh chỉ nói nhảm.

Anh đã sớm nghĩ đến cô sẽ phát điên như vậy, không phải sao?

Nhưng mà..... Lại vẫn có chút bi ai .

Cô có lẽ bởi vì mang thai, hơn nữa đã biết chuyện tàn nhẫn này, cả người đều hoàn toàn mất đi lý trí, cảm xúc cực kỳ dao động.

Cô kêu la , nói ra rất nhiều lời tàn nhẫn!

Ánh mắt Dịch Giản, từng chút từng chút khổ sở hạ xuống, anh thật sự, lúc này, nếu tiếp tục để cho cô vùng vẫy, làm ầm ĩ như vậy , có lẽ đối thân thể cô và đứa nhỏ, đều không tốt.

Nghĩ đến đây, anh nắm bả vai cô, bình tĩnh nhìn đôi mắt cô, hồi lâu, anh mới từng chữ một nói ra:“Đêm nay đi lên ca-nô đi Anh quốc, em đi đi..... Đi thật xa, đừng trở về nữa, đến nơi đó, em tùy ý muốn bỏ đứa nhỏ đi..... Chỉ là anh nói một câu thế này, em bỏ đứa nhỏ, cũng đừng tới tìm anh..... Cả đời cũng đừng tìm anh”

Lời anh nói, như bị ép buộc từng chữ một xuất ra.

Anh nói, cô có thể bỏ con của anh!

Sau khi cô đi Anh quốc, muốn xử trí thế nào thì cứ xử trí!

Ngón tay Chung Tình run run, đáy lòng rõ ràng hoàn toàn là khổ sở, nhưng vẫn chậm rãi cười cười, cũng không liếc mắt nhìn Dịch Giản lấy một cái, từng chữ một nói: “Tôi sẽ không trở về tìm anh..... Tôi cho tới bây giờ cũng không phải là của anh, anh cho tới bây giờ cũng chưa từng có được tôi.....”

Dịch Giản nghe nói vậy, ánh mắt hơi dao động, lại vẫn chậm rãi buông cô ra, hiểu được cảm giác của cô, dần dần bình tĩnh lại, anh mới đứng dậy, hướng ngoài cửa đi ra.

Hướng về phía Từ Ngang canh giữ ở ngoài cửa thản nhiên nói: “Chuẩn bị một vài thứ, cho cô ấy mang theo, buổi tối đưa cô ấy đi..... Tôi không đi.....”

Chung Tình rõ ràng nghe được lời của Dịch Giản, lòng cô, như bị người khác cầm chiếc dao nhỏ, từng chút từng chút cắt qua đau đớn, cô chậm rãi cuộn mình trên giường, nước mắt không thể khắc chế lẫn dãi.

Cô liều mạng muốn để mình đem nước mắt nuốt trở vào, cô không bao giờ muốn khóc vì anh nữa.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1009: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 46]

Cô liều mạng muốn để mình đem nước mắt nuốt trở vào, cô không bao giờ muốn khóc vì anh nữa.....

Nét mặt Từ Ngang vẫn phức tạp như trước, anh yên lặng nghe theo lời thiếu tướng, đi thu thập đồ đạc.

Dịch Giản chỉ thản nhiên tựa vào vách tường, cách một bức tường, có sự tồn tại của cô, bọn họ còn sót lại vài giờ ngắn ngủi để gặp nhau, lại thành cục diện như vậy.

=====

Sắc trời đã dần dần tối tăm.

Vé tàu là mười hai giờ đêm.

Lúc mười giờ, Từ Ngang đến gõ cửa: “Thiếu tướng phu nhân, cô chuẩn bị xong chưa? Chúng ta hẳn là nên xuất phát.....”

Trong phòng thực sự im lặng, không có thanh âm gì truyền ra.

Ngoài cửa sổ, đã từng giọt mưa nhỏ tí ta tí tách rơi.

Bởi vì đêm khuya, trời đầy mây, đêm hôm nay, có vẻ so với trước càng lúc càng nặng hạt hơn.

Từ Ngang không vào phòng, chỉ đứng ở ngoài cửa, tới tới lui lui đi chuyển, có người hầu, đã đem thứ gì đó của thiếu tướng phu nhân bưng ra, bỏ vào trong xe.

Thiếu tướng ở trong thư phòng, không đi ra.

Không khí Cố Viên, đặc biệt nặng nề. Lúc 10 giờ rưỡi, cửa cuối cùng cũng mở ra, Chung Tình cái gì cũng không lấy, chỉ im lặng đứng trước mặt Từ Ngang.

Từ Ngang nhìn Chung Tình, muốn nói gì đó lại thôi: “Thiếu tướng ở phòng bên cạnh..... Ngài muốn hay không gặp.....”

Chung Tình lại như không nghe được Từ Ngang nói gì, xoay người, đi tới cầu thang, cầm tay vịn cầu thang, tao nhã mà lại xinh đẹp cất bước, hướng về phía dưới, từng bước một tiêu sái đi.

Nét mặt cô, vẫn lạnh nhạt thong dong như vậy.

Từ Ngang thở dài một hơi, xoay người hướng cửa thư phòng gõ nhẹ, yên lặng nói: “Thiếu tướng, thiếu tướng phu nhân phải đi.....”

Trong phòng thực sự im lặng.

Không có lời nào được xuất ra.

Từ Ngang xoay người, liền đi theo thiếu tướng phu nhân đi xuống.

Tầng hai rộng lớn, đều là một mảnh im lặng.

Chung Tình trên xe, Từ Ngang cũng không biết thân nhiên căn dặn người đi cùng cái gì, hơn nửa ngày, mới chạy tới, lên xe.

Xe khởi động, quay đầu, hướng về ngoài cửa Cố Viên, chậm rãi đi ra ngoài.

Mà người đàn ông kia, thủy chung vẫn không đi ra ngoài một bước, anh im lặng ngồi trên sofa thư phòng Cố Viên, ánh mắt thản nhiên, thần sắc thản nhiên, như một pho tượng

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1010: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 47]

Mà người đàn ông kia, thủy chung vẫn không đi ra ngoài một bước, anh im lặng ngồi trên sô pha thư phòng Cố Viên, ánh mắt thản nhiên, thần sắc thản nhiên, như một pho tượng.

Thanh âm ô tô, từng chút một từ bên tai, dần dần rời xa.

Giống như năm đó, trong đêm mưa, anh cùng cô, một cái chạm mặt, cô một câu cũng không chịu nói, một ánh mắt cũng không chịu nhìn anh, chỉ ôm Tiểu Hoàn, lạnh nhạt từ bên cạnh xe anh, từng bước một chậm rãi qua.

Tiếng giày cao gót, cùng tiếng tim đập của chính mình, quấn quanh cùng nhau.

Một chút một chút, nói ra, đều là vĩnh hằng ly biệt.

Thật sự là ly biệt.

Trên thế giới này, chỉ có hai loại đau thương, là hiểu rõ nhất.

Một loại là sinh tử, một loại là ly biệt.

E là lúc này đây, là sinh tử mà cũng là ly biệt.

Tay Dịch Giản, dần dần nắm thành quyền, cô đã đi rồi, anh mới dám đem, vẻ lạnh nhạt của mình, dần dần vạch trần xuống, lộ ra cảm xúc chân thật nhất từ đáy lòng, biểu tình dần dần biến thành thần thái đau khổ, khóe

mắt, mang theo một vài giọt lệ chua xót, lại thủy chung không rơi xuống, hốc mắt hồng như bị nhuộm máu.

Anh cảm thấy đau lòng.

Một loại đau lòng đến chết lặng.

Mở miệng, thật sự muốn tê thanh liệt phế gọi tên cô, nhưng lại căn bản không thể phát ra thanh âm gì! Ngoài cửa sổ lâm râm mưa phùn, như kể ra những đau thương trong lòng anh.

Vừa lúc, có thể thay anh đem nước mắt trong lòng, vô tận phát tiết ra.

Anh thật sự, rất muốn cùng cô đi.....

Cùng cô, cùng nhau đi..... Cùng nhau đi.....

Nhưng, trận chiến tranh này, đến đột ngột như vậy, đến không hề có dấu hiệu báo trước như vậy, đem tình yêu của anh và cô, đều hoàn toàn tàn phá, hủy diệt rồi, khiến anh không thể không ra quyết định như vậy!

Anh hiện tại, thật sự miễn cưỡng có thể bảo vệ tốt cô, nhưng mà lúc quân xâm lược tới, anh có thể làm sao chứ?

Anh có thể trơ mắt nhìn cô chết ở trước mặt anh hay không?

Nguy hiểm quá mức như vậy, cho nên, cô không thể ở lại bên cạnh anh, cô rời đi..... Không phải không muốn cô cùng mình kề vai chiến đấu, mà, không thể lấy cô đánh cược cùng vận mệnh!

Cô trong sinh mệnh của anh, vĩnh viễn cũng không là vật đánh cược.

Cho nên, không bằng, để cho cô đi.

Tình yêu với phụ nữ, trở thành một loại trách nhiệm với sinh mệnh, không bằng để cô đi.....

Chỉ là, có phải hay không, có thể để lúc trước khi cô đi, anh có thể vụng trộm liếc nhìn cô một cái?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1011: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 48]

Chỉ là, có phải hay không, có thể để lúc trước khi cô đi, anh có thể vụng trộm liếc nhìn cô một cái?

Chỉ liếc nhìn một cái thôi, cũng tốt lắm rồi?

Dịch Giản nghĩ đến đây, liền đột nhiên từ trên sofa đứng lên, anh cảm thấy trái tim nơi lồng ngực, đau đớn như bị xé thành hai nửa.

Cô còn chưa đi bao lâu, anh đã nhớ đến tê tâm liệt phế.

Anh đột nhiên đứng dậy, hướng về ngoài cửa, đột nhiên chạy ra ngoài.

Người hầu Cố Viên vẫn luôn nhìn thấy Thiếu tướng bình tĩnh, giờ này khắc này như điên, từ trên lầu chạy xuống dưới, bọn họ đều bị hoảng sợ, nhưng không ai dám hé răng, chỉ nhìn thấy thiếu tướng ra cửa, lên một chiếc xe, nhanh chóng đạp chân ga, chạy vội ra ngoài.

Thiếu tướng phải đi gặp thiếu tướng phu nhân sao?

Chắc chắn là như vậy..... Bọn họ cũng đều biết, thiếu tướng không thể rời khỏi thiếu tướng phu nhân..... Thiếu tướng chắc chắn là hiện tại lại luyện tiết thiếu tướng phu nhân rồi.....

Người hầu đều không biết vì cái gì thiếu tướng cùng thiếu tướng phu nhân cãi nhau, lại nháo thành như vậy.

Bọn họ chỉ cảm thấy..... Hết thấy đều đột ngột như vậy, giống như quân Nhật xâm lược Trung Quốc, cũng đến đột ngột như vậy!

Không hề có dấu hiệu!

=====

Rất cực, tình hình vẫn phải rời đi.

Một phần tình yêu, lúc đi tới cùng, rất cực, vẫn là kết cục như vậy.

Chung Tình nhìn thành phố này từ lúc sinh ra đến bây giờ, sống nhiều năm quen thuộc như vậy, phong cảnh vẫn như trước, mà đêm nay, cô cũng phải rời khỏi.

Để cho cô, vô số hồi ức tàn khốc không muốn nhớ lại.

Thành phố nơi cô trưởng thành, để cho cô sự tàn khốc, cho cô mất đi, cho cô tuyệt vọng, đêm nay, rất cực phải chào tạm biệt.

Còn có, người kia..... Người đàn ông cô vừa yêu lại vừa hận!

Không phải không thương.

Mà là không thể yêu.

Đi đến nước này, ai có thể không hiểu?

Sắc mặt cô rất khó coi, tái nhợt không huyết sắc, trong bụng của cô, còn có đứa nhỏ của anh, chính cô cũng không biết, nên giữ lại hay không.

Bên tai là lời nói điềm tĩnh mà nặng nề anh nói với cô.

Đi thật xa, đừng trở về nữa, đến nơi đó, em tùy ý muốn bỏ đứa nhỏ đi..... Chỉ là anh nói một câu thế này, em bỏ đứa nhỏ, cũng đừng tới tìm

anh..... Cả đời cũng đừng tìm anh.....”

Vĩnh viễn không cần gặp..... Sao?

Đúng vậy, vĩnh viễn không cần gặp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1012: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 49]

Vĩnh viễn không cần gặp..... Sao?

Đúng vậy, vĩnh viễn không cần gặp.

Chung Tình chỉ cảm thấy tim đau muốn khóc thành tiếng, nhưng mà, cô lại chỉ có thể liều mạng đè nén bản thân, không cho bản thân mình có nửa phần thỏa hiệp, cũng không để bản thân có nửa phần mềm lòng.

Xe chạy rất nhanh.

Mọi thứ ngoài cửa sổ, dần dần đều nhìn không thấy.

Có thể là bởi vì đang vội.

Chung Tình nghiêng đầu, có thể nhìn thấy ngọn đèn mờ hồ mờ nhạt trước mắt, lả tả lùi lại, sau đó biến thành một đường sáng rưa rỡ, phân biệt không rõ cái gì là cái gì.

Người chở thuê chỉ trong chốc lát, liền đã đến cảng.

Nơi đó canh phòng nghiêm ngặt, cũng may Từ Ngang đi theo, rất nhanh liền có người tránh ra, thuận lợi đi vào.

Ở bên trong gặp được Chung Hân, cũng chưa lên thuyền, tới tới lui lui như là tìm kiếm và chờ đợi cái gì.

Trong nháy mắt nhìn thấy Chung Tình, cô lập tức cười, tiến lên, ôm cổ Chung Tình, nói: “Chị còn nghĩ em không đến tiễn chị chứ?”

Chung Tình cũng không nói chuyện, tùy ý Chung Hân ôm mình.

Từ Ngang phân phó người theo tới, đem đồ đạc của Chung Tình từng thứ một vác lên ca-nô.

Chung Hân nhìn thấy như vậy, mơ hồ cũng hiểu được một vài điều gì đó, nhìn Chung Tình, đáy mắt ẩn chứa nồng đậm kinh ngạc.

Chung Tình tâm sớm đã lạnh một mảnh, cô cái gì cũng không nói, như là không có hồn phách, chậm rãi đi lên thuyền, tìm vị trí, ngồi xuống.

Chung Hân ngồi bên cạnh, lúc này mới hoàn toàn xác định được gì đó, hỏi: “Chung Tình, chẳng lẽ em cũng muốn đi sao?”

Chung Tình không nói gì.

“Vì cái gì?”

“.....”

“Em không phải nói phải ở lại cùng thiếu tướng sao? Em như thế nào cũng muốn đi? Có phải hay không vé này của chị là của thiếu tướng?”

“.....”

“Chị không đi, để anh ấy đi cùng em.....”

Chung Hân vừa nói, vừa đứng lên, Chung Tình lại vươn tay, giữ Chung Hân, cánh môi run run, hơn nửa ngày, cô mới cố gắng nặn ra được một câu: “Đừng đi..... Anh ấy là..... Hung thủ giết chết cha chúng ta.....”

Nét mặt Chung Hân, trong nháy mắt liền kinh ngạc.

“Em nói cái gì?”

Chung Tình lại lâm vào trầm mặc.

Toàn thân Chung Hân cũng dần không chút khí lực.

Kẻ giết hại cha sao?

Chung Hân nhìn ngoài cửa sổ, mưa bụi nhỏ nhỏ bay không ngừng.

Từ Ngang đã đem những thứ này vác lên, cung kính hướng Chung Tình thực hiện quân lễ một cái, nói: “Thiếu tướng phu nhân, ngài bảo trọng!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1013: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 50]

Từ Ngang đã đem những thứ này vác lên, cung kính hướng Chung Tình thực hiện quân lễ một cái, nói: “Thiếu tướng phu nhân, ngài bảo trọng!”

Chung Tình không nói gì, thậm chí cũng không thèm liếc mắt nhìn Từ Ngang lấy một cái.

Sắc mặt Chung Hân cũng rất khó coi, gắt gao nhìn chăm chăm Từ Ngang, từng chữ một hỏi: “Cô ấy nói là thật sao? Thiếu tướng diệt Chung gia?”

Từ Ngang nghe được lời Chung Hân, một bộ muốn nói gì đó lại thôi, cánh môi mấp máy nửa ngày, lại vẫn không ra tiếng.

Khí lực Chung Hân lập tức đều tản ra, nhìn Chung Tình, đột nhiên liền ôm lấy cô, các cô lại có kết cục vận mệnh giống nhau như vậy sao?

Từ Ngang lại cực kỳ cung kính nói: “Thiếu tướng phu nhân, tôi xin cáo từ.”

Từ Ngang lúc này đây, cũng không chờ Chung Tình cùng Chung Hân có phản ứng, xoay người liền rời đi.

Bước chân Từ Ngang, đi cực kỳ vội vàng.

Như là đang chịu áp lực gì đó.

Xuống ca-nô, anh đứng ở nơi đó, thật lâu, mới cất bước, hướng về phương xa đi đến.

=====

Ca-nô rốt cục khởi động.

Hơi trượt về phía trước, rung rung, phát ra đến một trận thanh âm chói tai, sau đó, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh.....

Từ Ngang nhìn ca-nô đến lúc không thấy nữa, mới yên lặng thở dài một hơi, hướng biển cả mênh mông vô bờ, mở miệng, kêu lên.

Như là muốn đem tức giận nơi đáy lòng, đều phát tiết ra.

Anh thực sự dùng hết sức kêu, sau khi kêu xong, đột nhiên liền mất đi khí lực, xoay người, bước chân nặng nề, đi về phía xe.

Cuối cùng cũng là đi rồi.

Đi rồi..... Thiếu tướng hao hết tâm tư chiếm được thiếu tướng phu nhân, người phụ nữ hết mực cứng chiều, lại vẫn mang theo oán hận sâu nặng, không chút do dự rời đi.

Mục đích của Thiếu tướng, rốt cục đạt được rồi.

Nhưng, vì cái gì, Từ Ngang cảm thấy chính mình trong giây phút này, lại muốn khóc đến thế?

Muốn khóc một trận tê tâm liệt phế a!

Thay thiếu tướng, thay thiếu tướng phu nhân, thay tình yêu của bọn họ!

Cũng may mưa rơi càng lúc càng nặng hạt, che lấp đi những giọt nước mắt của anh.

Từ Ngang đi tới trước xe, lại thấy được một chiếc xe quen thuộc, anh theo xe nhìn lại, lại nhìn thấy bên ngoài xe, một người đàn ông đang đứng, lẳng lẳng nhìn chăm chăm vào biển số thăm thẳm, vẫn ngần người.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1014: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 51]

Từ Ngang đi tới trước xe, lại thấy được một chiếc xe quen thuộc, anh theo xe nhìn lại, lại nhìn thấy bên ngoài xe, một người đàn ông đang đứng, lẳng lẳng nhìn chăm chăm vào biển sâu thăm thăm, vẫn ngăn người không phải thiếu tướng, cũng là ai?

Một thân một mình đứng trong gió mưa, tư thái nhanh nhẹn, lộ ra một cổ giật mình.

Từ Ngang đứng ở nơi đó, sau một lúc lâu vẫn chưa nhúc nhích, chính là nhìn Dịch Giản, hơn nửa ngày, mới nói: “Thiếu tướng..... Trở về đi, đã khuya rồi.”

Lúc này, đại dương tối tăm sóng cuộn trào, gió biển rít rít, cảm giác một mảnh thể lương.

Dịch Giản vẫn đứng đó, như là không nghe thấy lời Từ Ngang nói, chỉ lạnh lùng nhìn biển cả tối tăm sâu thăm, một mình xuất thần.

Từ Ngang quay đầu, nhìn thoáng qua, chỉ nhìn thấy mưa bụi chi chít rơi càng lúc càng nhiều, trời đất lúc này, mưa mờ mịt, gió biển thổi qua, quét lên một cỗ hương vị nước biển, làm cho người ta có một loại cảm giác tinh vị không nói nên lời, nghiêng đầu nhìn lại đâu còn bóng dáng chiếc ca-nô.

Một trận gió thật lớn quét qua, đến mức quần áo cũng dần tung bay theo, hạt mưa lớn dần, không ngừng đập vào người hai người.

Toàn thân Dịch Giản đã muốn ướm sũng một mảnh, anh cũng không cảm thấy lạnh, cũng không cảm thấy hô hấp có nửa điểm khó khăn, chỉ nâng tay phải, chậm rãi đè lại lồng ngực mình, đau đến mức không thể tưởng tượng được, đau đến mức không thể thở nổi.....

Thì ra, đây là tư vị của sự mất mát?

Như thế..... Làm cho người ta thống khổ!

Dịch Giản đứng tại chỗ, không để ý Từ Ngang ở một bên sốt ruột thúc giục, ngoảnh mặt làm ngơ, lạnh nhạt như nước đứng đó, vẫn nhìn, nhìn, không chịu rời đi, ánh mắt đều ngơ ngác, si ngốc, ngây ngốc.....

Có binh lính nhanh nhẹn, đã muốn đưa dù lên, che cho Dịch Giản, ai ngờ Dịch Giản lại đột nhiên vươn tay, đẩy dù che ra, hướng về bờ biển chạy qua.

Tiểu Tình..... Tiểu Tình..... Em nếu như khỏe mạnh, anh sẽ hạnh phúc..... Chính là..... Tư vị hạnh phúc như vậy, quá mức tổn thương người.

Từ biệt thế này, trải qua bao năm, vào lúc nào, anh mới có thể gặp lại em?

Dịch Giản cảm thấy toàn thân vô lực.

Dần dần xụi lơ ngay trên bờ cát, nước biển dâng quét lên, tưới ướt thân thể anh.

Anh muốn mở miệng, hướng phía biển cả bao la gọi tên cô, nhưng, liều mạng khàn khàn kêu, cả nửa ngày, nhưng một chữ cũng không nói ra được.

Mưa, từ trên mặt anh, uồn lượn nhỏ giọt, nhưng anh cũng không hề lau đi.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1015: Sinh Tử Gắn Bó [Kết Cục 52]

Mưa, từ trên mặt anh, uốn lượn nhỏ giọt, nhưng anh cũng không hề lau đi.

Đáy lòng anh, kỳ thật cảm tạ trận mưa này.

Vừa vặn, có thể cho nước mắt anh, cùng mưa hòa vào nhau, không ai biết anh có phải đang khóc hay không.....

Anh như thế nào cam lòng tàn khốc như thế, tàn khốc buông tay cô ra, tàn khốc đem cô đẩy về một đất nước xa xôi như thế?

Anh rõ ràng biết, trong lòng anh, yêu nhất chỉ có cô, đời này, trừ cô, cũng không yêu bất cứ một người nào.

Anh rõ ràng biết, trong lòng cô, có thể yêu anh, rốt cuộc mất bao nhiêu khí lực, hiện tại lại tàn nhẫn chặt đứt, cô rốt cuộc có bao nhiêu khổ sở.

Nhưng..... Anh không có lựa chọn nào khác.

Đau lòng..... Chỉ muốn ôm cô, chỉ là, người kia, rốt cuộc tìm không thấy.

Anh biết, cô là vì tuyệt vọng, bởi vì không tin, mới cực đoan nói không cần đứa nhỏ của anh..... Trong mắt cô, những không tin tưởng và tan vỡ, anh sớm đã dự cảm được, anh cư nhiên đem chuyện tàn khốc như vậy, đến thương tổn cô.

Anh tưởng tượng nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, tái nhợt, liền ngay cả đôi môi trước nay vẫn đỏ thắm, cũng trở nên tái nhợt một mảnh.

Cô đỡ dẫn nhìn anh, lạnh lùng cười nhạt.

Sau đó, cô nản lòng thoái chí, xoay người, đỡ dẫn lên xe, đỡ dẫn rời đi, đỡ dẫn xa chạy cao bay.....

Mục đích của anh đã đạt được!

Dịch Giản tựa đầu, thật sâu chon vào dòng nước biển lạnh băng, anh tưởng, đời này kiếp này, anh rốt cuộc tìm không được một chút ấm áp, một chút quan điểm rồi.

Từ nay về sau, trong thế giới của anh, hoàn toàn một mảnh tối tăm.

“Thiếu tướng, cần phải trở về..... Ngài như vậy đối với thân thể sẽ không tốt..... Sẽ rất dễ bị bệnh.”

Từ Ngang vẫn không nhịn được, cất bước, đi lên trước, thấp giọng quỳ gối về phía Dịch Giản lên tiếng.

Dịch Giản không hề động.

Từ Ngang vươn tay, nhẹ nhàng bắt cánh tay anh, Dịch Giản dường như toàn thân thoát lực, thế nhưng được Từ Ngang giúp đỡ đứng lên.

Toàn thân Dịch Giản có chút chật vật, hạt cát che kín khuôn mặt tuần mỹ của anh, quần áo cũng toàn là hạt cát, chỉ là toàn thân anh, lại phát ra khí thể khiến người ta không thể xem thường.

Từ Ngang giúp anh xoay người, anh lại đột nhiên trong nháy mắt, như vừa sống lại, cất bước, đi về phía xe.

Anh nhớ, bọn họ không phải đã từng chia cách bảy năm sao?

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1016: Sinh Tử Gắn Bó [53]

Editor: May

Anh nghĩ, không phải bọn họ đã từng tách ra bảy năm ư?

Chỉ cần anh cắn chặt răng kiên trì, bảy năm luân hồi, lại đến lần nữa, luôn có thể kiên trì qua!

Nếu một lần bảy năm không đủ, vậy hai lần bảy năm.....

Sinh thời, chỉ cần anh có thể cắn chặt răng cố gắng sống tiếp, như vậy, liền có thể có một ngày, gặp lại cô!

Có người đã đưa khăn mặt tới, Từ Ngang nhận lấy, cẩn thận chà lau gương mặt Dịch Giản, chà lau từng chút một, thật cẩn thận, còn làm rất nghiêm túc

Dịch Giản không hề động.

Ánh mắt cũng không có động một chút.

Anh mơ hồ có chút hoảng hốt, như là nhớ tới, sáng sớm mỗi ngày, cô gái nhỏ mềm mại kia, đều là dùng khăn mặt rất mềm mại, nhẹ nhàng chà lau gương mặt của anh. Đây đều là chỉ vừa mới rời đi, trong đầu anh, toàn bộ liền hiện lên là cô..... Là cô..... Đều là cô!

Từ Ngang nhìn thấy con người Dịch Giản co rút nhanh, nhin không được thở dài một hơi: “Thiếu tướng, sao người lại khổ sợ như vậy chứ?”

Dịch Giản lại không hé răng, ánh mắt cũng không có chuyển động một chút, Từ Ngang cúi đầu, anh trực tiếp quét rơi từng chút hạt cát trên tây trang trắng noãn của Từ Ngang, chậm rãi nói: “Thiếu tướng, ngài nói vì sao ngài cứ muốn diễn như vậy chứ? Để cho thiếu tướng phu nhân oán hận người rời đi như vậy, nhưng đến Anh quốc, nếu gặp được lão gia nhà họ Chung, lúc đó, cô liền đã biết hết thảy chân tướng, thiếu tướng..... Ngài không biết đến lúc đó thiếu tướng phu nhân đều hiểu hết? Thiếu tướng phu nhân tất nhiên sẽ hối hận..... Huống hồ..... Đáy lòng của thiếu tướng phu nhân, khẳng định là khó chịu không thôi, huống chi, cho dù là, cho dù là thiếu tướng phu nhân ở lại, đưa đến tây bộ, có đại phu nhân tứ di thái thái bọn họ chiếu cố, chưa chắc sẽ gặp chuyện không may, sẽ có nguy hiểm.”

Từ Ngang nói xong như vậy, đáy lòng đã bắt đầu có chút lên men.

Anh vẫn luôn cảm thấy thiếu tướng vì thiếu tướng phu nhân, làm nhiều lắm, nhiều đến..... Anh đều có chút không đành lòng nhìn tiếp.

Dịch Giản vẫn không nói gì như trước, chỉ thản nhiên liếc mắt nhìn Từ Ngang một cái, Từ Ngang thở dài một hơi thật mạnh, liền chậm rãi lên ghế kế bên tay lái, khởi động xe, chậm rãi lái về Cố Viên nhà họ Dịch.

Dịch Giản kéo khóe miệng, thản nhiên cười khổ một chút, thật ra anh đào tâm đào phổi vất óc tìm mưu kế với cô như vậy, cũng không biết cô có thể hiểu được hay không.

Thật ra anh đã đi ra cảng từ rất sớm, nhìn cô mặc sườn xám màu tím đậm, bước từng bước lên ca-nô, đầu cũng không có quay lại một chút, như là hoàn toàn cho là anh sẽ không đến tiễn cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1017: Sinh Tử Gắn Bó [54]

Editor: May

Thật ra anh đã đi ra cảng từ rất sớm, nhìn cô mặc sườn xám màu tím đậm, bước từng bước lên ca-nô, đầu cũng không có quay lại một chút, như là hoàn toàn cho là anh sẽ không đến tiễn cô.

Thân thể của anh, vẫn là tinh tế như trước, anh còn có thể nhớ được, bộ dáng mị hoặc lúc cô ở dưới thân anh thở gấp liên tục, rất khiến cho anh say mê, chọc anh thần hồn điên đảo.

Anh đứng ở xa xa, nhìn cô rời đi.

Anh suy nghĩ, khi nào thì, đổi lại là cô nhìn anh xoay người rời đi?

Sợ là sẽ không rồi..... Cả đời cũng sẽ không.

Bởi vì..... Anh luyện tiếc, để cho cô có cơ hội như vậy.

Nhìn bóng dáng một người, nhìn một người chậm rãi biến mất đi trong thế giới của mình, cảm giác như vậy, muốn vỗ tung cờ nào, liền vỗ tung cờ đó!

Hiện tại khoảng cách giữa anh và cô, cách xa cỡ nào?

Một là xe, chạy vội, một là thuyền, nhanh chóng.

Đi ngược lại.

Khoảng cách giữa bọn họ, càng ngày càng xa xôi.

Nhưng, anh lại vẫn có thể phân biệt rõ ràng được mùi hương trên người của cô.

Cái loại mùi thơm bạc hà nhàn nhạt đó.

Anh khẳng định, đó không phải là phát ra từ trên người của anh, mà trên thân thể của cô, phiêu tán ra.

Dịch Giản chậm rãi nhắm hai mắt lại, tựa vào trên lưng xe, như là đang ngủ, hoặc như là lâm vào trong thế giới của bản thân mình.....

=====

Chung Tình vẫn ngơ ngác ngồi như vậy, cô vẫn luôn không có quay đầu liếc mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ một cái, cũng không có nhìn một chút thiếu tướng có đến tiền cô hay không.

Cô vẫn luôn cảm thấy như là nằm mơ.

Thời gian gần đây, giống như là từng bước đoạn ngắn, không ngừng hiện lên ở trước mặt của cô.

Lúc cô ở trong nước giã dũa, chỉ nhìn thấy một chiếc xe chậm rãi ngừng lại, một câu: “Tiểu thiếu gia, thiếu tướng bảo ngài dừng lại!” của Từ Ngang cứu cô một mạng.

Cô đứng ở khúc cuối hành lang trăm bước của đại phu nhân, nhìn một cái nhuyển tháp chậm rãi tới gần, trên mặt người đàn ông, sạch sẽ lạnh nhạt như là thần tiên, đôi mắt, hàm chứa ý lạnh, bắn về phía cô, làm cho toàn thân cô run rẩy.

Nụ hôn anh cho cô, ôm ấp anh cho cô, anh và lửa nóng triền miên của anh, đến hiện tại, còn có thể làm cho thân thể của cô, dư vị rõ ràng.

Cô vốn là một người rất lạnh cứng, không muốn yêu ai, cũng không nghĩ muốn ai, thậm chí để cho chính mình sống một mình thật tốt, cố gắng sống tiếp.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1018: Sinh Tử Gắn Bó [55]

Editor: May

Cô vốn là một người rất lãnh cứng, không muốn yêu ai, cũng không nghĩ muốn ai, thậm nghĩ để cho chính mình sống một mình thật tốt, cố gắng sống tiếp.

Nhưng, người như anh, quá mức cường đại, cường đại đến khiến cho cô hoàn toàn trốn không thoát thế giới mà anh đã thành lập, cô chỉ có thể trầm luân ở trong đó, được tất cả ôn nhu và ấm áp vây quanh, làm cho lòng của cô đều như nhũn ra, tâm động lên.....

Nhưng, kết cục, cũng là không chịu nổi như vậy.

Kẻ thù giết cha.....

Chung Tình cúi đầu, đúng là vẫn từng giọt từng giọt nước mắt, mới rơi xuống, nện ở trên lưng tay cô.

Cô giật mình nhìn dấu vết ướt sũng trong lòng bàn tay, thản nhiên nở nụ cười một chút, hóa ra, đây là cảm giác đau đớn mà tình yêu gây ra cho một người.

Chung Hân yên lặng ngồi ở một bên, một câu cũng không nói, chính cô đến hiện tại, cũng không có hiểu được câu nói Chung Tình nói với chính mình là thật hay giả.

Thiếu tướng là hung thủ hại nhà họ Chung!

Nhưng, nếu thiếu tướng thật là hung thủ, vì sao phải hao tổn tâm cơ với Chung Tình như vậy?

Muốn một phụ nữ, đối với thiếu tướng nhà họ Dịch mà nói, cũng không khó.

Vì sao anh phải tốn công tốn sức như vậy? Chung Hân càng nghĩ, càng cảm thấy sự tình có chút kỳ quái, nhưng lại không biết kỳ quái chỗ nào.

Chung Tình chính là vẫn một mối, phụ nữ mang thai, sợ là đều dễ một mối, tựa vào trong lòng Chung Hân, nặng nề ngủ thiếp đi, phía dưới mi mắt, hiện lên một tầng hơi hắc ám.

Chung Hân tất nhiên là đau lòng, nhưng đáy lòng cũng có chút chua xót.

Đường nhân sinh của một người, vòng tới vòng lui, vòng đến cuối cùng, lại vẫn chỉ còn lại hai người cô và Chung Tình.

Sống nương tựa lẫn nhau.

Lúc Chung Tình tỉnh lại, đã muộn là giữa trưa, cũng không biết chạy tới nơi nào, Chung Hân tri kỷ cầm khăn mặt, thấm nước, lau mặt cho Chung Tình, sau đó ý thức được hai người đều chưa ăn gì, cô có thai, cho dù tâm tình không tốt, ăn không vô, ít nhiều cũng phải ăn thêm một chút.

Dù sao ba tháng đầu mang thai, là giai đoạn nguy hiểm nhất.

Nhất thời, Chung Hân đứng dậy đi tìm kiếm thứ mà Chung Tình đã mang đến, mới phát hiện, bên trong đây quần áo, trang sức của Chung Tình, đủ loại, rất nhiều thùng, cuối cùng tìm kiếm đến trong một cái thùng, lại đều là đồ ăn.

Điểm tâm, hoa quả, còn có một ít thức ăn đã làm xong.

Đây quả thực là biết mang mà, đều mang theo toàn bộ.

Chung Hân sửa sang lại một chút, đưa cho Chung Tình, Chung Tình theo bản năng lắc đầu, không muốn ăn.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1019: Sinh Tử Gắn Bó [56]

Editor: May

Chung Hân sửa sang lại một chút, đưa cho Chung Tình, Chung Tình theo bản năng lắc đầu, không muốn ăn, Chung Hân lại bưng tới, nói: “Ít nhiều cũng phải ăn chút, trong bụng có đứa nhỏ, không thể trẻ con như vậy nữa, hưởng chi..... Cho dù thiếu tướng thật là kẻ thù giết cha của chúng ta, đứa nhỏ này chung quy cũng là vô tội, nếu em không cần, như vậy đến Anh quốc thì phá bỏ, hiện tại ở trên thuyền, cũng không biết phải mấy ngày đâu, cho nên vẫn là ăn một ít đồ, đừng xảy ra chuyện gì, đến lúc đó không có bác sĩ, sẽ rất phiền toái.”

Chung Tình nghe lời nói như thế, lại quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, biển lớn xanh thẳm, gió êm sóng lặng, thật sự là một mảnh thời tiết tốt, cô vẫn luôn không có trả lời Chung Hân.

Chung Hân liền tiếp tục khuyên bảo: “Chung Tình, em như vậy là không được, dù sao đây cũng là con của em, hiện tại vẫn đang sống ở trong bụng của em, em liền đối đãi với nó thật tốt, đợi đến lúc không cần, em liền không cần nó, nghe chị hai, ăn một ít đồ, dưỡng thân thể, cho dù là em thật sự không có khẩu vị, muốn chết đối đứa nhỏ này, nhưng đối với thân thể của em cũng là không tốt, em cần gì tra tấn chính mình như vậy?”

Chung Hân vừa nói, vừa cầm thìa đút cho Chung Tình ăn, Chung Tình nhìn những đồ ăn này, đột nhiên liền rơi lệ đầy mặt.

Thật ra cho tới nay, cô đều không có tự mình chân chân chính chính thích ăn thứ gì, tất cả đều là thiếu tướng nghĩ hết biện pháp để cho người ta nấu đồ cho cô ăn, thấy cô ăn có vẻ nhiều, liền biết cô thích ăn thứ nào.

Hiện tại chuẩn bị, toàn bộ đều là đồ cô thường xuyên thích ăn.

Lúc này, nhớ đến, anh cũng là thật sự một mảnh thiệt tình với cô, chỉ tiếc, nếu anh không có hại chết cha của cô, như vậy thì tốt rồi!

Chung Tình mở miệng ra, theo ý tứ Chung Hân ăn một chút. Sau khi ăn xong, cô lại cảm thấy đáy lòng bộc phát khổ sở.

Cô cũng không biết khổ sở như vậy, rốt cuộc phải qua bao lâu.

Vấn đề này, Chung Hân cũng sẽ không nói cho cô biết, giống như Chung Hân cũng không biết, rốt cuộc khi nào thì, cô mới có thể quên mất Trác Nhiên.

Mỗi một đoạn tình yêu, đều là đau xót từ đáy lòng.

Không thể quên đi đau xót.

Nếu không thể tránh né, vậy chỉ có thể yên lặng nếm trái.

Cô nghĩ, thời gian là một thứ rất cường đại, một ngày nào đó, cô sẽ quên đi, sẽ sống lại.....

Người đàn ông kia, phong hoa tuyệt đại, người đàn ông xinh đẹp ôn nhuận, cũng chỉ là mềm mại thoáng qua trong sinh mạng của cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1020: Sinh Tử Gắn Bó [57]

Editor: May

Người đàn ông kia, phong hoa tuyệt đại, người đàn ông xinh đẹp ôn nhuận, cũng chỉ là mềm mại thoáng qua trong sinh mạng của cô.

Cô theo bản năng vươn tay, đi sờ sờ bụng của chính mình, cô nghĩ, cô hẳn là sẽ phá bỏ đứa nhỏ này đi.

Giống như là chặt đứt tất cả liên hệ giữa anh và cô.

Tuyệt không còn sót lại.

Mỗi tình thâm thiết giữa bọn họ, đúng là vẫn là hảo tụ hảo tán.

Không có đứa nhỏ, anh vĩnh viễn cũng sẽ không muốn cô, mà cô vĩnh viễn cũng sẽ không quay đầu đi tìm anh.

Giữa bọn họ, cách một cái mạng của cha cô, như là một khoảng cách, không thể vượt qua.

Bọn họ rốt cuộc không thể cùng một chỗ.

Mà cô, cũng không có khả năng lại đi thương anh, không phải không có khả năng, mà là không có cách nào yêu.....

Ca-nô nhanh chóng đi tới, Chung Tình ngược lại càng ngày càng bình tĩnh, lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ.

=====

Bắt đầu từ ngày đó.

Dịch Giản liền cả ngày trốn ở trong phòng.

Người đàn ông vốn đang ngủ, lại đột nhiên như là mất đi tất cả dự vọng giấc ngủ, cả ngày đều là thanh tỉnh. Chỉ có Dịch Giản tự mình biết, anh hoàn toàn không thể chìm vào giấc ngủ, chỉ cần vừa nhắm hai mắt lại, vĩnh viễn hiện lên đều là thân ảnh của cô, hết thấy của cô, tra tấn anh rất thống khổ.

Một khi đã như vậy, không bằng thanh tỉnh.

Chiến tranh chung quanh thành phố càng ngày càng kịch liệt, cả nước chiến tranh kháng Nhật đã muốn bạo phát toàn diện.

Toàn bộ bắc bộ quốc gia đều là một mảnh chiến hỏa chọi trời.

Tiếng đại pháo, tiếng súng ống, vang một ngày một đêm.

Cho nên, Dịch Giản và Từ Ngang ngược lại càng ngày càng bận, chỉ là sau khi bận rộn như vậy, vẫn là có thời gian trống rất lớn.

Rất nhiều khi, Từ Ngang đều nhìn thấy Dịch Giản ngồi một mình ở trong thư phòng ngăn người, nơi đó có ảnh chụp của thiếu tướng phu nhân lúc trước, thường thường cầm, vừa nhìn chính là một đêm.

Rất nhiều khi, Từ Ngang khuyên bảo Dịch Giản đi nghỉ ngơi, nhưng người đàn ông lại như là một pho tượng, hoàn toàn không cho Từ Ngang phản ứng gì.

Nhưng mà, mấy ngày nay, câu đầu tiên Dịch Giản nói với Từ Ngang là:
“Anh quốc đến tin tức chưa?”

Từ Ngang biết anh là đang chờ điện thoại của Bạc Địch, chờ Bạc tiên sinh báo cáo cho anh thiếu tướng phu nhân đã bình an tới Anh quốc chưa.

Vốn là buổi sáng hôm nay ca-nô có thể đến, nhưng cũng có thể là tối nay.

Thời gian chưa xác định.

Dịch Giản bắt đầu đứng ngồi không yên.

Cả người vẫn trông chừng điện thoại, trông chừng cả ngày, thẳng đến mười giờ tối, nhận được điện thoại của Dương Đình, nói đã đón được.....

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1021: Sinh Tử Gắn Bó [58]

Editor: May

Cả người vẫn trông chừng điện thoại, trông chừng cả ngày, thẳng đến mười giờ tối, nhận được điện thoại của Dương Đình, nói đã đón được.....

Anh mới buông tâm, nói với người bên kia: “Bảo trọng.....”

Liền im lặng cắt đứt điện thoại.

=====

=====

Giống như theo như lời điện thoại vậy, ca-nô tối nay, trên đường gặp bão táp, chạy gian nan, chỉ là cũng may an toàn đến cảng Anh quốc.

Chung Tình nhận thức Bạc Định, xe phong cách kia của anh đậu ở chỗ này, cực kỳ chói mắt, mặc một thân tây trang màu đen, mái tóc dài, bởi vì gió biển thổi động, tung bay lên, bên miệng giữ một chút nụ cười tà khí xấu xa.

Cô nhìn thấy Bạc Định, đều không có xuất khẩu gọi một tiếng, Bạc Định lại như là đã bị cảm ứng bình thường, vòng vo đầu, huyết sáo vang dội về phía Chung Tình, sau đó liền có người tiến lên trước đón, mang đồ của Chung Tình lên xe khác.

Bạc Địch nghiêng đầu, dùng tiếng Anh lưu loát phân phó bọn họ chỗ đưa mấy thứ này tới, còn nhân tiện nói địa chỉ.

Sau đó, liền cực kỳ thân sĩ vòng qua xe, mở cửa xe ra, chờ Chung Hân và Chung Tình lên xe, anh mới búng tay một cái thật vang, trở tay đóng sầm cửa, lên xe, quay đầu, đi đến.

Bạc Địch ngược lại không có nói gì.

Chung Tình lại tò mò hỏi: “Nghê Y đâu? Sao cô ấy không tới?”

Bạc Địch nhướng mi, đáy mắt hiện lên một tầng âm trầm, mấy máy môi, qua nửa ngày mới thốt ra một câu: “Ừ..... Đào hôn, chạy trốn vào đêm kết hôn, bây giờ còn chưa có tìm được.”

Chung Tình ngây ra một lúc, thoáng có chút xấu hổ, liền yên lặng cúi đầu, không nói chuyện.

Ánh mắt Bạc Địch mang theo một chút mơ hồ, cũng không có nói chuyện, chỉ là tốc độ xe, lại càng lúc càng nhanh!

Xe thực nhanh chóng liền đi tới trong một cái sân.

Chiếm diện tích cũng không lớn.

Căn nhà lớn ba tầng kiểu Anh truyền thống.

Chung quanh có một con sông, hoàn cảnh thực thoải mái.

Chung Tình đều không có hỏi, Bạc Địch liền giải thích đơn giản: “Đây là nhà của Dịch Giản.”

Bạc Địch trực tiếp mở cửa xe ra, xuống xe, Chung Tình và Chung Hân theo sát sau cùng xuống xe, sau đó Chung Tình liền thấy được người quen.

Tất nhiên là Dương Đình và Tần Diệp, còn có một người đàn ông Chung Tình không nhận thức được, chỉ là nhìn thấy Dương Đình rúc vào trong lòng người đàn ông kia, Chung Tình nghĩ, đó chính là Lý Hạ - chồng của Dương Đình cũng ở đây.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1022: Sinh Tử Gắn Bó [59]

Editor: May

Tất nhiên là Dương Đình và Tần Diệp, còn có một người đàn ông Chung Tình không nhận thức được, chỉ là nhìn thấy Dương Đình rúc vào trong lòng người đàn ông kia, Chung Tình nghĩ, đó chính là Lý Hạ - chồng của Dương Đình cũng ở đây.

Bụng Dương Đình rất lớn, đại khái khoảng bảy tám tháng, nhìn thấy Chung Tình liền vội vàng vàng hất Lý Hạ ra, cất bước đi về phía Chung Tình: "Làm tôi sợ muốn chết, lại có thể chậm đến hơn mười hai tiếng, Giản vẫn điện thoại không ngừng, sợ cô gặp chuyện không may."

Chung Tình vừa nghe được lời nói của Dương Đình, biểu tình cả người đều ngừng lại một chút theo, sau đó liền hơi cúi đầu, toàn thân cao thấp cũng lãnh đạm lên theo.

Mấy người Bạc Dịch cũng không biết rốt cuộc giữa Chung Tình và Dịch Giản đã xảy ra chuyện gì, chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng mọi người chỉ cho là Chung Tình bởi vì ly biệt với Dịch Giản mới như vậy.

Tần Diệp vội vàng nói giảng hòa: "Được, Chung Tình, cô cũng đừng quá khổ sở, nếu Giản có cơ hội khẳng định sẽ đến Anh quốc, ngồi ca-nô lâu như vậy, nhất định là rất khó chịu, nhanh vào nhà nghỉ ngơi một chút đi....."

“Đúng vậy, đi vào nhà đi, đồ này để cho người hầu thu thập là được rồi. Cô xem trí nhớ của tôi này, đều quên, Giản nói chuẩn bị kinh hỉ cho cô ở trong nhà này, chúng ta nhanh vào xem đi.” Dương Đình cong môi, ôm lấy Chung Tình, dẫn đầu đi về căn phòng phía đông.

Chung Tình tất nhiên là không có hứng thú gì với kinh hỉ trong miệng của Dương Đình.

“Căn nhà này, tôi cũng không biết là Giản mua khi nào.....” Đi vào, Dương Đình nhìn nhìn chung quanh, còn nói thêm: “Thoạt nhìn, cũng không giống như là bộ dáng không có người ở.....”

“Tựa hồ là..... Nhìn đồ nơi này cũng có chút hư tổn, hẳn là được ở một thời gian rồi.”

“Sao có thể chứ? Sẽ là ai ở? Mấy năm nay Giản đều không có về nước Anh, chẳng lẽ Giản mua nhà cũ?”

Mấy người rất là kỳ quái đi vào bên trong.

Cửa nhà cũng không có khóa, đẩy liền mở, bên trong ngược lại có hai người hầu ở nơi đó lau bàn và sàn, nghe được âm thanh, đều ngẩng đầu, nhìn qua.

Cũng là người Trung Quốc.

Mấy người Bạc Định nhíu mi, không biết, chỉ cho là Dịch Giản đặc biệt tìm người trong nước hầu hạ Chung Tình và Chung Hân.

Ai ngờ hai người hầu kia mặt mang theo vui sướng hô: “Nhị tiểu thư, Lục tiểu thư, các người rốt cục đến rồi..... Bây giờ tôi liền đi gọi lão gia, lão gia đã đợi rất lâu.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1023: Sinh Tử Gắn Bó [60]

Editor: May

Ai ngờ hai người hầu kia mặt mang theo vui sướng hô: “Nhị tiểu thư, Lục tiểu thư, các người rốt cục đến rồi..... Bây giờ tôi liền đi gọi lão gia, lão gia đã đợi rất lâu.....”

Sau khi người hầu kia nói xong, liền vội vàng chạy về phía sân sau.

Chung Tình và Chung Hân nhìn nhau, đây không phải là nha hoàn lúc trước của nhà họ Chung ư?

Sao lại ở trong này?

Tâm Chung Tình lộp bộp một chút, như là loáng thoáng có chút dự cảm bất hảo nào, nhìn người hầu còn lại, hỏi: “Lão gia gì? Đợi thật lâu gì chứ? Sao các người lại ở nơi này?”

“Lục tiểu thư, chẳng lẽ cô không biết ư? Thiếu tướng không có nói cho cô biết sao? Lão gia vẫn luôn ở nơi này nha.....” Người hầu còn lại kinh ngạc hỏi một câu, sau đó liền pha trà, rót cho mỗi người một ly.

Không phải nhà họ Chung bị diệt ư?

Sao có thể gặp được người nhà họ Chung ở Anh quốc?

Mà Dịch Giản, chính là người đặt ra vở diễn kia?

Mọi người ở đây, đều không hiểu ra sao.

“Lão gia đến, lão gia đến rồi.....” Người hầu chạy ra kia vui sướng kêu la lại chạy vội trở về, phía sau ngược lại đi theo một người đàn ông cầm cần câu.

Chung Hân chỉ nhìn thoáng qua, liền trực tiếp đứng lên, mặt tràn đầy không thể tin.

Chén trà trong lòng bàn tay Chung Tình lập tức rơi ở trên đất, nước trà nóng bỏng thấm ướt quần áo, tổn thương da thịt của cô, cô lại không cảm thấy đau, chỉ là không thể tin nhìn người đàn ông trước mặt, miệng run run, lại sững sờ không nói ra được một câu.

“Lục tiểu thư, sao cô lại không cẩn thận như vậy chứ?” Người hầu bên cạnh vội vàng cúi người, cầm khăn tay lau đi nước đọng trên người Chung Tình, thuận thế nhìn xem cô có bị phỏng hay không.

“Lão gia, ngài xem, lục tiểu thư ngài mỗi ngày ngóng trông tới đây thăm ngài, chẳng phải hiện tại đã đến đây rồi sao?”

Chung Tình thoáng như nằm mơ.

Lời nói bên tai, cô đều cảm thấy là từng trận mơ hồ và ong ong.

Người nọ, là thật sao?

Rất quen thuộc.

Nằm mơ cũng không thể quên mất.

Ngoại trừ tóc có chút bạc, thân mình hơi mập ra, cũng không có biến hóa khác quá lớn.

Chung Tình bước hai bước về phía người kia, cô ngược lại đi rất chậm, đáy lòng nghĩ đến chính mình là đang nằm mơ, sau một lúc rất lâu, mới đứng ở trước mặt người kia, theo bản năng vươn tay, run run rẩy rẩy đụng vào một chút, lại phát hiện thật sự là một người sống sờ sờ.

Nước mắt Chung Tình, mới lập tức rơi xuống, rồi sau đó, liền nhào vào trong lòng người kia, hô một tiếng: “Cha.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1024: Sinh Tử Gắn Bó [61]

Editor: May

Nước mắt Chung Tình, mới lập tức rơi xuống, rồi sau đó, liền nhào vào trong lòng người kia, hô một tiếng: “Cha.....”

“Tiểu Tình..... Tiểu Tình.....” Chung Nghị vươn tay, lập tức ôm đứa con gái nhỏ của mình ở trong lòng, biểu tình vừa là vui sướng vừa là kích động, vỗ phía sau lưng Chung Tình, nói: “Ta vẫn thật không ngờ, lúc sinh thời, có thể gặp con.....”

Ôm ấp này, Chung Tình rất là quen thuộc.

Cô rõ ràng cảm giác được sự tồn tại của cha cô.

Hóa ra còn sống.

Cô vui mà khóc, ngẩng đầu từ trong ngực Chung Nghị, cầm lấy hai tay Chung Nghị, quay đầu, nhìn Chung Hân, kích động đều sắp nhảy lên: “Chị hai, chị xem, cha ông ấy vẫn sống rất tốt, ông ấy không có việc gì, ông ấy một chút chuyện cũng không có.....”

Chung Hân gật gật đầu, bên môi cũng ôm lấy một chút tươi cười không ức chế được, khóe mắt đều là ướt át, vội vàng tiêu sái đến bên người Chung Nghị và Chung Tình, mở miệng ra, hô một câu: “Cha.....”

Cha?

Cha?

Lúc này Bạc Định, Tần Diệp, Dương Đình, Lý Hạ rốt cục phục hồi tinh thần lại, Tần Diệp dẫn đầu lên tiếng hỏi “Chung Tình, cô gọi cha? Ý của cô là, ông ấy chính là thiếu tướng nhà họ Chung thành phố X năm đó..... mãnh tướng uy chấn bốn phương tám hướng? Cha của cô sao? Không phải năm đó nhà họ Chung bị diệt ư? không phải công bố với bên ngoài là lão gia nhà họ Chung bị một hồi đại hỏa thiêu chết à? Sao bây giờ còn sống sờ sờ đứng ở chỗ này chứ?”

“Đây không phải là nhà của Dịch Giản ư? Chung lão gia vẫn ở nơi này? Thoạt nhìn bộ dáng tựa hồ rất là quen thuộc với nơi này, hẳn là đã ở thật lâu.”

“Mẫu chốt là, sao Chung lão gia lại không chết? Rốt cuộc năm đó đã xảy ra chuyện gì chứ?”

“Đúng vậy đó..... Cha, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Chung Hân cũng tò mò hỏi một câu theo.

Chung Tình vốn còn đắm chìm ở trong vui sướng cha mình còn sống, nhưng đột nhiên như là nghĩ tới cái gì, liền vội vàng bắt lấy tay áo Chung Nghị nói: “Cha, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy? Anh ấy.....”

Trong giây lát Chung Tình nghĩ tới thiếu tướng..... Lời của cô, bị cứng rần cắt đứt một nửa.

Cô là một cô gái thông minh.

Lúc này, tựa hồ lập tức, như là hiểu rõ ra.

Sắc mặt trắng bệch.

Cô há miệng, sau một lúc rất lâu mới như là mất đi linh hồn, nhẹ giọng nói: “Thiếu tướng, anh ấy rõ ràng nói.....”Bạn có thể dùng phím mũi tên hoặc WASD để lùi/sang chương.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1025: Sinh Tử Gắn Bó [62]

Editor: May

Cô há miệng, sau một lúc rất lâu mới như là mất đi linh hồn, nhẹ giọng nói: “Thiếu tướng, anh ấy rõ ràng nói..... Nói cha là bị anh ấy giết chết, còn nói là vì tốt cho con, mới làm như vậy, vì cái gì, hiện tại cha còn sống? Anh ấy..... gạt con sao? Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Tâm Chung Tình, lập tức bối rối.

Chung Nghị vươn tay, chậm rãi sờ sờ đầu Chung Tình, từ tám tuổi, sau khi Chung Tình chiếm được chú ý của Chung Nghị, Chung Nghị liền thật sự rất thương cô, cho nên cho tới nay, biểu tình với Chung Tình đều rất ôn nhu hiền từ.

Chung Tình đỡ Chung Nghị ngồi ở trên sofa, đoàn người đối với chuyện này, cũng là tràn ngập tò mò, Chung Nghị tất nhiên là biết, lúc này, chân tướng sự tình, cũng phải là do mình nói ra thay Dịch Giản.

“Bản thân cha, chính..... là một phần lễ vật mà cậu ta chuẩn bị cho con..... Nói mang con đến Anh quốc này, cho con một kinh hỉ, nhưng là..... nhưng không có nghĩ đến, Nhật Bản đột nhiên xâm lược Trung Quốc, chiến tranh bùng nổ, một loạt chuyện tình, đều bắt đầu xảy ra theo, thật sự là họa thì nhiều mà phúc chẳng có bao nhiêu, cậu ta cũng là không có cách nào, mới lừa con như vậy.....”

“Cậu ta trước tiên gọi điện thoại cho cha, nhờ cha nhìn chăm chăm con, còn luôn mãi dặn dò cha, trăm ngàn lần trước tiên, phải gặp được con, nếu không, con sẽ phá bỏ đứa nhỏ trong bụng.....”

Chung Tình nhìn cha của mình, nghe giọng nói không hề thuần hậu giống như trước kia của cha mình nữa, ngược lại có chút già nua, đáy lòng không khỏi có chút bủn rủn, cô ngơ ngẩn một trận.

“Thật ra, năm đó, nếu không có cậu ta, vậy nhà họ Chung, khẳng định sẽ bị diệt..... Thay vì nói cậu ta diệt nhà họ Chung, không bằng nói là cậu ta cứu mọi người nhà họ Chung.....”

Chung Nghị dừng một chút, lúc này mới mở miệng, chậm rãi tự thuật một lần chuyện năm đó.

Sau khi nói xong, đoàn người đều trầm mặc, bình tĩnh nhìn Chung Nghị, tâm tư khác nhau.

Chung Tình càng nghe, đáy lòng càng run rẩy, cô khẩn trương nắm lấy quyền đầu, như là hoàn toàn không có phản ứng kịp cha của mình, rốt cuộc nói cái gì.

“Hóa ra, nguyên nhân năm đó Giản về nước lại là bởi vì Chung Tình..... Lúc đó, sau khi ăn cơm xong cậu ấy đột nhiên liền nói một câu phải về nước, mọi người hỏi cậu ấy nguyên nhân, cậu ấy lại không chịu nói ra, buổi tối ngày hôm sau, liền vội vội vàng vàng về nước.”

“Nói như vậy, tựa hồ lúc ấy là thật, thời gian đó Giản vẫn luôn quan sát đến báo chí thời sự chính trị, lúc ấy chỉ cho là cậu ấy có hứng thú, thật không ngờ, thật ra cậu ấy vẫn luôn đang quan sát đến hướng đi của nhà họ Chung.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1026: Sinh Tử Gắn Bó [63]

Editor: May

“Nói như vậy, tựa hồ lúc ấy là thật, thời gian đó Giản vẫn luôn quan sát đến báo chí thời sự chính trị, lúc ấy chỉ cho là cậu ấy có hứng thú, thật không ngờ, thật ra cậu ấy vẫn luôn đang quan sát đến hướng đi của nhà họ Chung.”

“Sớm nên nghĩ đến, lúc ấy cậu ấy cưới Chung Tình, mang theo cô ấy xuất hiện ở trang viên nhà họ Bạc, lúc chúng ta biết Chung Tình là người cậu ấy muốn tìm kia, thì nên đoán được.”

“Nói như vậy, tựa hồ hết thảy thật sự đều là phát triển thuận theo tự nhiên, nếu không phải Chung Tình, sợ là người nhà Giản vậy, hoàn toàn là không quan tâm tất cả sự tình hướng đi của thành phố X..... Nhà họ Chung bị diệt, Giản về nước, cưới Chung Tình, chuyện này, thật ra có thể liên tưởng đến rất dễ dàng..... Lúc trước, sao chúng ta lại không có nghĩ tới chứ!”

“Hiện tại nhớ lại, lúc ấy cậu ấy thật đúng là đã an bài tốt hết thảy sự tình, chuyện bao nhiêu năm sau đó, đều an bài thiên y vô phùng.”

“Những thứ này chẳng có gì lạ, với loại người như Giản vậy, an bài những thứ đó, là dễ dàng, nhưng tôi sợ hãi than là, cậu ta lại có thể vì một cô gái, một phần tình yêu, hao tổn tâm cơ như vậy.....”

“Yêu cô ấy, liền cho cô ấy toàn thế giới cô ấy muốn. Cậu hiểu không, Giản chính là đã làm như vậy!”

“Chỉ là, Chung Tình, vì sao cô lại nghĩ Giản hại chết cha của cô?” Bạc Địch ngược lại tò mò hỏi Chung Tình một câu.

Sắc mặt Chung Tình đã trắng đến không có huyết sắc, cô hít sâu mấy hơi, hít quá mức xúc động, ngược lại biến thành cổ họng chính mình đau đau, rất là khó chịu, bên miệng của cô hiện lên một chút ý cười hoảng hốt nói không rõ, mang theo vài phần đau thương, giọng nói cũng là có chút mơ hồ không rõ.

“Tôi nghe lén được..... Anh ấy và Từ Ngang nói chuyện, tôi nghe lén được..... tôi tưởng anh ấy hại chết cha tôi, cho nên, tôi mới đến nơi này..... Bản thân tôi không muốn đến, tôi muốn lưu lại với anh ấy..... Bởi vì vé tàu không đủ..... Anh đưa vé cho chị hai.....”

“Cô thật sự là quá ngu ngốc, cô cảm thấy giản người như vậy, muốn che giấu một việc với cô, sẽ để cho cô phát hiện ư? Loại chuyện đó, cậu ấy khẳng định sẽ không nói ở Cố Viên nhà họ Dịch, không để cho bất luận kẻ nào nhắc tới ở nơi cô có mặt, nếu cậu ấy nhắc tới, vậy khẳng định là cậu ấy có mục đích!”

Tần Diệp gào lên một câu, liền đột nhiên dừng lại, sau đó nhìn Chung Tình, mở to hai mắt nhìn: “Chẳng lẽ, mục đích của cậu ấy là.....”

☆, Chương 1029: Sinh tử gắn bó [64]

Editor: May

Tần Diệp gào lên một câu, liền đột nhiên dừng lại, sau đó nhìn Chung Tình, mở to hai mắt nhìn: “Chẳng lẽ, mục đích của cậu ấy là.....”

Lúc này Bạc Địch, ngược lại đều hiểu rõ tất cả.

Chậm rãi gật gật đầu theo lời nói của Tần Diệp: “Đúng vậy..... Mục đích của cậu ấy, chính là để cho cô rời khỏi cậu ta.....” “Thà rằng để cho cô mang theo hận, hận chết chính mình, cũng muốn bức cô đi, bởi vì nơi đó chiến hỏa bay tán loạn, ở lại sống chết chưa biết, rời khỏi liền có thể sống tiếp.....”

Dương Đình theo lời nói của Bạc Địch, dừng ở gương mặt của Chung Tình, chậm rãi mở miệng nói.

Cả người Chung Tình run run, Chung Hân ngồi ở một bên, cô vươn tay, chậm rãi nắm tay Chung Tình, ở trong nháy mắt đó, cô nghĩ đến Chung Tình sẽ hồng mắt, sẽ khóc thành tiếng, ai ngờ, Chung Tình lại chỉ hơi nói chuyện một chút, hơn nửa ngày, cô mới lãnh đạm nói: “Hóa ra, là như vậy..... Là như vậy.....”

Cô vẫn lặp lại những lời này, bên miệng cố gắng hàm chứa một chút cười khê, nhưng khóe mắt, lại đã treo một giọt nước mắt trong suốt.

Sao anh ấy lại ngốc như vậy?

Sao cô lại đần như thế chứ?

Cô nhớ, anh từng công cô, lúc đi ra từ rạp chiếu phim, cô cũng đã nghĩ như vậy.

Bọn họ là một kẻ ngu, một kẻ ngốc, ở chung với nhau.....

Anh rõ ràng biết cô không muốn đi rồi, anh rõ ràng có thể ích kỷ giữ cô lại, anh rõ ràng có thể..... nhưng anh lại không.....

Đến lúc này, cô mới đột nhiên hiểu được, lúc ấy, bọn họ quyết liệt, bọn họ tách ra, cô không quay đầu lại, lúc anh cưỡng chế ép buộc chính mình, đáy lòng anh, rốt cuộc đau đớn cỡ nào, khổ sở cỡ nào!

Anh rời khỏi cô..... Anh có thể tiếp tục sống tốt sao?

Trận chiến tranh này, không biết đánh tới năm nào tháng nào, từ lần gặp đầu tiên đến lần thứ hai, bọn họ đã muốn bỏ lỡ bảy năm, chẳng lẽ lúc này đây, còn phải tiếp tục bỏ lỡ ư?

Năm tháng vô tình, ai biết người ta có thể rút cuộc sống bao lâu.

Lần bảy năm đó, bọn họ có thể chịu đựng.

Như vậy, bảy năm kế tiếp, ai có thể nói cho cô biết..... Có phải bọn họ, có thể thật sự, hai bên đều vững vàng còn sống, vì lần gặp nhau thứ ba không?

Cổ tay Chung Tình, dần dần nắm chặt, đầy mắt, thật lâu không thể hoàn hồn, anh là yêu cô như vậy, dùng sinh mệnh, dùng toàn bộ, toàn tâm toàn ý yêu cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1027: Sinh Tử Gắn Bó [64]

Editor: May

Tần Diệp gào lên một câu, liền đột nhiên dừng lại, sau đó nhìn Chung Tình, mở to hai mắt nhìn: “Chẳng lẽ, mục đích của cậu ấy là.....”

Lúc này Bạc Địch, ngược lại đều hiểu rõ tất cả.

Chậm rãi gật đầu theo lời nói của Tần Diệp: “Đúng vậy..... Mục đích của cậu ấy, chính là để cho cô rời khỏi cậu ta.....”

“Thà rằng để cho cô mang theo hận, hận chết chính mình, cũng muốn bức cô đi, bởi vì nơi đó chiến hỏa bay tán loạn, ở lại sống chết chưa biết, rời khỏi liền có thể sống tiếp.....”

Dương Đình theo lời nói của Bạc Địch, dừng ở gương mặt của Chung Tình, chậm rãi mở miệng nói.

Cả người Chung Tình run run, Chung Hân ngồi ở một bên, cô vươn tay, chậm rãi nắm tay Chung Tình, ở trong nháy mắt đó, cô nghĩ đến Chung Tình sẽ hồng mắt, sẽ khóc thành tiếng, ai ngờ, Chung Tình lại chỉ hơi nói chuyện một chút, hơn nửa ngày, cô mới lãnh đạm nói: “Hóa ra, là như vậy..... Là như vậy.....”

Cô vẫn lặp lại những lời này, bên miệng cố gắng hàm chứa một chút cười khê, nhưng khóe mắt, lại đã treo một giọt nước mắt trong suốt.

Sao anh ấy lại ngốc như vậy?

Sao cô lại dần như thế chứ?

Cô nhớ, anh từng công cô, lúc đi ra từ rạp chiếu phim, cô cũng đã nghĩ như vậy.

Bọn họ là một kẻ ngu, một kẻ ngốc, ở chung với nhau.....

Anh rõ ràng biết cô không muốn đi rồi, anh rõ ràng có thể ích kỷ giữ cô lại, anh rõ ràng có thể..... nhưng anh lại không.....

Đến lúc này, cô mới đột nhiên hiểu được, lúc ấy, bọn họ quyết liệt, bọn họ tách ra, cô không quay đầu lại, lúc anh cưỡng chế ép buộc chính mình, đáy lòng anh, rốt cuộc đau đớn cỡ nào, khổ sở cỡ nào!

Anh rời khỏi cô..... Anh có thể tiếp tục sống tốt sao?

Trận chiến tranh này, không biết đánh tới năm nào tháng nào, từ lần gặp đầu tiên đến lần thứ hai, bọn họ đã muốn bỏ lỡ bảy năm, chẳng lẽ lúc này đây, còn phải tiếp tục bỏ lỡ ư?

Năm tháng vô tình, ai biết người ta có thể rốt cuộc sống bao lâu.

Lần bảy năm đó, bọn họ có thể chịu đựng.

Như vậy, bảy năm kế tiếp, ai có thể nói cho cô biết..... Có phải bọn họ, có thể thật sự, hai bên đều vững vàng còn sống, vì lần gặp nhau thứ ba không?

Cổ tay Chung Tình, dần dần nắm chặt, đáy mắt, thật lâu không thể hoàn hồn, anh là yêu cô như vậy, dùng sinh mệnh, dùng toàn bộ, toàn tâm toàn ý yêu cô.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1028: Sinh Tử Gắn Bó [65]

Editor: May

Cổ tay Chung Tình, dần dần nắm chặt, đáy mắt, thật lâu không thể hoàn hồn, anh là yêu cô như vậy, dùng sinh mệnh, dùng toàn bộ, toàn tâm toàn ý yêu cô.

Mà cô, hưởng thụ tình yêu đơn phương của anh nhiều năm như vậy, đến nay, nếu cô không cố gắng đi trở về yêu anh một lần..... Có lẽ, cả đời này của cô, đều không có cơ hội đi.

Trong nháy mắt này, Chung Tình đột nhiên cảm thấy chính mình có chút hận Dịch Giản!

Anh vì cái gì, muốn bức bách chính mình rời đi như vậy chứ?

Thân thể cô đã bắt đầu run rẩy, tùy ý Chung Hân ôm chính mình, hơn nửa ngày, cô mới không lưu loát mở miệng nói: “Rốt cục em đã biết mục đích của anh ấy là cái gì..... Không phải vì để cho em tới đến nơi này ư..... Mục đích của anh ấy là..... Vì để cho em hoàn thành giấc mộng của em.....”

Người khác không hiểu khát vọng nơi đáy lòng của cô.

Nhưng anh lại có thể biết khát vọng nơi đáy lòng của cô.

Nhìn như là để cho cô về tới Anh quốc, để cho cô an toàn, nhưng ý tứ của anh, vốn là muốn để cho cô trôi qua ước mơ và cuộc sống mà cô vẫn khát vọng.

Cha, chị hai..... là phần thân tình cô quan tâm nhất trên thế giới này, hiện tại đều được anh hoàn toàn chinh chinh bảo tồn xuống.

Cô giống như có thể cảm giác được, lúc anh làm như thế, rốt cuộc đáy lòng là chua xót cỡ nào.

Anh khẳng định cho là..... Chính mình ở đáy lòng của cô, vĩnh viễn kém hơn cha và chị hai.

Nhưng sao anh lại ngốc như vậy. Cái này sao có thể so sánh được chứ.

Một là người phụng bồi cô cả đời, một là tình thân, cô không thiếu thứ nào được!

“Anh ấy biết, trên thế giới này, chỉ có một mình anh ấy biết em chân chân chính chính đang muốn cái gì..... Cho tới bây giờ anh đều biết..... Không ai hiểu được chính mình hơn anh.....”

Chung Tình phát hiện trái tim của mình lại có thể đang phát run, không thể khống chế đang phát run.

Cô nhìn Chung Hân, dùng ánh mắt làm người ta tan nát cõi lòng, nhìn Chung Hân thật sâu, cô nói: “Chị hai, chị thấy được không? Em tìm được người đó rồi, người này, anh ấy rất yêu em..... Thật sự giống như chị nói vậy, trong thế giới này, tồn tại chân ái.....”

Đúng vậy!

Tồn tại chân ái.

Giống như là ánh mặt trời bên trong sinh mệnh, vẫn đều đang xuất hiện rất rực rỡ.

Chung Tình vươn tay, ôm ngực của mình, lúc anh trộm khăn tay kia của cô, kỳ thật cũng đã trộm đi tâm của cô.

Làm sao bây giờ?

Rất nhớ anh..... Loại nhớ nhung này, là từng chút một, hội tụ lên như có như không, làm cho cô trong nháy mắt, gần như muốn rơi lệ.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1029: Sinh Tử Gắn Bó [66]

Editor: May

Rất nhớ anh..... Loại nhớ nhung này, là từng chút một, hội tụ lên như có như không, làm cho cô trong nháy mắt, gần như muốn rơi lệ.

Phân không rõ rốt cuộc là bắt đầu thế nào, phân không rõ vì sao anh gắt gao nắm tay cô không chịu tách ra như vậy.

Không hiểu nổi rốt cuộc anh dùng bao nhiêu khí lực, vào lúc cuối cùng, buộc chính mình buông tay, buộc chính mình vì yêu mà vết thương chồng chất.

Cũng muốn vì cô, tạo ra một mảnh bầu trời sạch sẽ xinh đẹp.

Anh nói, anh đều làm được.

Anh nói, chiến loạn như thế nào?

Vĩnh viễn cũng sẽ không rối loạn thế giới của em.

Thế giới của cô, có anh chống đỡ một mảnh lớn, cho dù toàn thế giới long trời lở đất, quân lính tan rã, trong thế giới của cô, vẫn có thể hoàn mỹ như trước.

Chung Tình đột nhiên đứng lên, lưng la lưng lay đứng lên, bước chân của cô, rất kiên nghị, trong đôi mắt màu đen, cất giấu một loại suy nghĩ chỉ có

chính cô biết được.

“Chung Tình..... cô không sao chứ?” Dương Đình nhìn thấy Chung Tình như vậy, quan tâm hỏi.

“Cô đừng nghĩ quá nhiều, cô còn có đứa nhỏ, nhất định phải dưỡng tốt thân thể, Giản khẳng định gặp sẽ tới, Bạc Dịch đã muốn bắt đầu nghĩ biện pháp.”“Lục muội, em đừng như vậy, cậu ấy vì em, khẳng định sẽ không gặp chuyện không may.....”

Chung Tình nghe người chung quanh, nói lời quan tâm với chính mình, đáy mắt, lại là một mảnh sáng rọi nhàn nhạt, cô nở nụ cười một chút, nói: “Không có việc gì..... tôi chỉ là mệt mỏi..... Tôi nghĩ muốn nghỉ ngơi.....”

Mọi người nghe được cô nói như vậy, vội vàng luống cuống tay chân giúp đỡ cô lên lầu, đi nghỉ ngơi.

Chung Tình cảm thấy chính mình nếu mất đi lực đỡ của những người này, sẽ toàn thân vô lực xụi lơ ở dưới đất.

Cô nhúu mày, móng tay gắt gao cắm trong lòng bàn tay, các đốt ngón tay, đều đã muốn trở nên trắng bệch.

Cô hoảng hốt nghe được chính mình hỏi lại mọi người: “Thật ra..... Anh ấy nhất định thực rất yêu tôi, yêu lắm tôi đi.....”

Cô không có nghe được những người đó cho cô câu trả lời như thế nào.

Cô chỉ nghe thấy, đáy lòng cô trả lời.

Dịch Giản..... Anh yêu lắm cô đi..... Cho nên có thể vì cô làm hết thảy, cho nên có thể bao dung cô tùy hứng tranh cãi ầm ĩ, cho nên có thể

cho phép cô kêu la nói không cần đũa nhỏ của anh, cho nên có thể an bài hết thảy chuyện này.....

Cô nghĩ, cô khẳng định, Dịch Giản thật là yêu cô, còn hơn yêu bản thân mình.

Cô nghĩ, một khi anh đã yêu cô như vậy, cô cũng có thể học bộ dáng anh yêu cô, đi yêu anh..... Cô nghĩ..... Cô biết cô nên làm như thế nào!

Nhóm dịch: Mèo Xinh

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1030: Sinh Tử Gắn Bó [67]

Editor: May

Cô nghĩ, một khi anh đã yêu cô như vậy, cô cũng có thể học bộ dáng anh yêu cô, đi yêu anh..... Cô nghĩ..... Cô biết cô nên làm như thế nào!

Cô nghĩ.....

Chung Tình sợ chết, nhưng hiện tại, cô lại cảm thấy chính mình tựa hồ không sợ.....

Cô lẳng lặng nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, ánh mắt một mảnh tối đen, bên trong lóe lên từng tầng sáng rọi, đó là tâm tư của cô đang nhanh chóng chuyển động.

Cô biết, nếu cô đến Anh quốc này, nhất định là sẽ bị những người Bạc Dịch trông chừng thật tốt, mục đích của Dịch Giản muốn cô có thể ở tại chỗ này sống thật tốt.

Nhưng, cô cũng biết, cô phải ở trong thời gian ngắn nhất, về nước..... trở lại bên người Dịch Giản.

Cô nhớ rõ, một câu anh từng nói với cô, sinh tử gắn bó, không xa không rời.

Nếu, sinh tử gắn bó, không xa không rời, sao cô lại có thể ở tại chỗ này, để cho một mình anh đau khổ trong chiến loạn bay tán loạn?

Cô vươn tay, vuốt ve bụng của mình, nghĩ, đứa nhỏ của cô, đứa nhỏ của bọn họ, khẳng định sẽ hiểu cho cô.

Bọn họ là người một nhà.

Ba người. Cha, mẹ, đứa nhỏ.

Cho nên, phải ở cùng một chỗ.

Chung Tình âm thầm cắn chặt răng, trong đầu của cô cũng đã dần dần hiện ra một chút ý niệm trong đầu.

=====

Đúng như Chung Tình đoán như vậy, sau khi Chung Tình biết chân tướng, lúc Dương Đình gọi điện thoại cho Dịch Giản tự thuật lại tình cảnh nơi này, câu đầu tiên Dịch Giản nói, đó là bảo bọn họ cần phải phái người trông chừng Chung Tình, trăm ngàn lần đừng để cho cô chạy trốn, lặng yên về nước.

Dương Đình có nói để cho Dịch Giản tiếp nghe điện thoại với Chung Tình, Dịch Giản lại lạnh nhạt cự tuyệt, thật ra không phải không muốn, mà là không dám.

Tình yêu giữa anh và cô quá sâu, sâu đến anh chỉ có thể dừng cảm một lần, đuổi cô rời xa từ bên cạnh chính mình, nếu hiện tại anh và cô có một chút liên hệ như vậy, anh sợ chính mình sẽ quân lính tan rã, sợ chính mình không thể khắc chế ý niệm đó trong đáy lòng, mang cô về bên người chính mình.

Thừa dịp hiện tại, lúc lý tính của anh có thể chiến thắng tình cảm, anh có thể đẩy cô xa bao nhiêu, liền đẩy xa bấy nhiêu.

Chung Tình nghỉ ngơi xong đã muốn là chạng vạng, cô đứng lên, muốn đi ra ngoài một chút, Bạc Địch liền phái người đi theo cô.

Chung Tình tất nhiên là không có cự tuyệt, cô cũng hiểu được việc này rốt cuộc là ai an bài.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1031: Sinh Tử Gắn Bó [68]

Editor: May

Chung Tình tất nhiên là không có cự tuyệt, cô cũng hiểu được việc này rốt cuộc là ai an bài.

Người đàn ông kia, bức cô đến Anh quốc, sao lại có thể cho cô một chút đường sống để phản kháng, để cho cô trở về Trung Quốc?

Sợ là, dựa theo hiểu biết của cô với người đàn ông kia, hiện tại anh đã hoàn toàn chặt đứt tất cả quan hệ với chính mình, trừ phi anh có nắm chắc, anh có thể còn sống đến Anh quốc, nếu không trước đây, anh sẽ không có một chút quẩn quanh với mình.

Chung Hân và Chung Nghị ở bờ sông câu cá, tách xa lâu như vậy, tất nhiên là có rất nhiều lời muốn nói, nhìn thấy Chung Tình xuất hiện, Chung Hân vội vàng mang ghế mềm, cho Chung Tình ngồi xuống.

Một nhà ba người, tụ cùng một chỗ, hưởng thụ quan hệ cha con an nhàn.

Chung Nghị biết Chung Tình mang thai đứa nhỏ của thiếu tướng, tất nhiên là cao hứng, người già đi, hiện tại có thể làm ông ngoại, suy nghĩ một chút, thật đúng là có rất nhiều chờ đợi.

Chuyện của Chung Hân, Chung Nghị ít nhiều đã biết một ít, dù sao cũng là cốt nhục trên người của mình, có thể nào không đau lòng?

Hiện tại sáu đứa con gái, duy chỉ có hai đứa này ở lại bên cạnh mình, mọi người từng tranh đến tranh đi, chia năm xẻ bảy một gia đình, nếu không phải thiếu tướng ra mặt, có lẽ hiện tại mọi người thật đã cửa nát nhà tan, ba người này, đều không thể tụ cùng một chỗ. Chung Nghị năm đó vốn là người đàn ông hoa tâm, một đồng chính thể di thái thái, cho nên hiện tại khi con gái của mình cũng đối mặt với một Trác Nhiên như là chính mình, thân bất do kỷ, không bằng nói thiên tính của đàn ông, chính là thích ăn vụng, đáy lòng khó tránh khỏi có chút áy náy.

Không phải áy náy với chính thể của mình.

Mà là đều áy náy với tất cả người vợ của mình.

Người nào, lúc cùng một chỗ, là thật có yêu, chỉ là đoạn thời gian yêu không giống nhau.

Chung Tình nhìn thấy cha và chị hai bởi vì chuyện của Trác Nhiên mà hao tổn tinh thần như vậy, tất nhiên là sợ làm cho chị hai bộc phát khổ sở, liền dời đi đề tài, nhìn thấy thời gian không còn sớm, liền đứng dậy, đi vào trong phòng.

Ai ngờ, lúc đang đi đến một nửa, Chung Tình lại đột nhiên không cẩn thận trượt một chút, thân mình cô ngã về phía sau, dọa Chung Hân giật mình, vội vàng vươn tay, muốn đi đỡ Chung Tình, nhưng vẫn không có bắt được.

Chung Tình là tự muốn trượt chân.

Cô vốn là giả vờ, ai ngờ lập tức biến thành thực, trong bụng còn có đứa nhỏ, không thể thật sự té ngã, chỉ có thể vươn tay, cố gắng chống đỡ mặt đất, chống đỡ thể trọng của mình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1032: Sinh Tử Gắn Bó [69]

Editor: May

Cô vốn là giả vờ, ai ngờ lập tức biến thành thực, trong bụng còn có đứa nhỏ, không thể thật sự té ngã, chỉ có thể vươn tay, cố gắng chống đỡ mặt đất, chống đỡ thể trọng của mình.

Lập tức liền trật thương cánh tay.

Chung Hân vội vàng cúi người, nhìn nhìn Chung Tình, Chung Tình ngược lại không thật sự té bị thương, nhưng cũng bởi vì một màn mạo hiểm này, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Xa xa có người thấy một màn như vậy, sớm đã chuẩn bị xe, vội vàng đưa Chung Tình đi chỗ bệnh viện của Tần Diệp.

Đầu tiên là khoa phụ sản, kiểm tra đứa nhỏ, phát hiện không có trở ngại, chỉ là có chút kinh hách, thai không ổn, uống thuốc, ngủ một giấc sẽ tốt lại.

Đến lúc đó cánh tay đã muốn sưng lên, đắp thuốc, càng đau lợi hại hơn.

Bởi vì là chuyện liên quan đến đứa nhỏ, mọi người vẫn là quyết định để cho Chung Tình ở lại trong bệnh viện quan sát một trận.

Đây đúng lúc đạt thành mục đích của Chung Tình.

Cô muốn đi vào bệnh viện.

Ở lại trong nhà, bị nhiều người nhìn chăm chăm như vậy, khẳng định trốn không thoát.

Nhưng bệnh viện lại không giống. Nhiều người, tự nhiên cũng hỗn loạn, tìm cơ hội chạy trốn, ngược lại dễ dàng rất nhiều.

Bạc Địch và Dương Đình cũng đều chạy đến.

Mọi người ở trong này một lúc, bởi vì Chung Nghị lớn tuổi, tất nhiên là phải sớm về nhà nghỉ ngơi một chút, Chung Tình liền nói nơi này có Tần Diệp, bảo Chung Hân về nhà với Chung Nghị.

Tần Diệp luôn mồm la hét nơi này có anh, khẳng định không xảy ra chuyện gì.

Lúc này Chung Nghị và Chung Hân mới yên tâm rời đi.

Dương Đình có thai tám tháng, khẳng định không thể ở lại chỗ này lâu, Lý Hạ tìm cơ hội, liền mang theo Dương Đình trở về nghỉ ngơi.

Tần Diệp có rất nhiều công việc phải làm, cũng không thể vẫn luôn ở cùng Chung Tình, nhưng vẫn thỉnh thoảng trở lại liếc mắt nhìn một cái.

Bạc Địch ngược lại không có việc gì, từ sau khi Nghê Y chạy đi, anh tìm không thấy người, càng trở nên nhàm chán, nghĩ đến nhiệm vụ Dịch Giản phái cho mình, cho nên liền lưu trên sofa phòng bệnh, ở cùng Chung Tình.

Đáy lòng Chung Tình tất nhiên là sốt ruột, thỉnh thoảng cắn ngón tay, nhìn Bạc Địch, nghĩ tìm một biện pháp gì đó, để Bạc Địch rời đi.

Bạc Địch - người này, thật ra từ nhỏ đã quen chỉ huy, rất cao cao tại thượng, thế cho nên Chung Tình tìm rất nhiều cơ hội ăn cái này uống cái kia, Bạc Địch đều nhất nhất nghe theo, thuận miệng an bài một người bên

cạnh, tuyệt không chậm trễ Chung Tình, nhưng không có một lần là chính mình tự thân đi làm!

Đáy lòng Chung Tình rất gấp, nếu anh thật sự kéo dài ở chỗ này với cô, sợ là đứa nhỏ của cô đã sinh ra, cô cũng không trốn thoát được!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1033: Sinh Tử Gắn Bó [70]

Editor: May

Đáy lòng Chung Tình rất gấp, nếu anh thật sự kéo dài ở chỗ này với cô, sợ là đứa nhỏ của cô đã sinh ra, cô cũng không trốn thoát được!

Coi như là trời trợ Chung Tình, đến ngày hôm sau, có một người áo đen vội vàng xuất hiện ở trong bệnh viện, không biết nói một câu gì ở bên tai Bạc Định, sắc mặt Bạc Định lập tức thay đổi, đáy mắt cũng toát ra một tầng sáng rọi lấp lánh: “Hiện tại cô ấy đang ở Anh quốc? Sòng bạc? Nhìn chăm chăm, tôi lập tức đi qua.....”

Bạc Định đứng dậy, nhìn thoáng qua Chung Tình trên giường, nói có việc đi ra ngoài một chút, Chung Tình tất nhiên là gật đầu, ước gì anh ta nhanh rời đi, Bạc Định đi tới cửa, như là nghĩ tới cái gì, liền phân phó vài người canh giữ ở cửa phòng bệnh.

Lúc này mới khẩn cấp rời đi.

Tất nhiên là khẩn cấp.

Đêm đại hôn đó, cô lại có thể kê đơn với anh, sau đó to gan lớn mật chạy trốn, anh tìm lâu như vậy, cũng không có tìm được bóng dáng của cô, hiện tại rốt cục xuất hiện, anh khẳng định là sẽ không để cho cô chạy trốn nữa!

Tất nhiên là biết Nghệ Y xảo trá cỡ nào, thủ hạ ra mặt, sợ là không dám thương tổn cô, còn sẽ bị cô hung hăng ép buộc một phen! Chỉ là, chuyện Dịch Giả phân phó, cũng không thể không làm, bộ dáng của Chung Tình thoát nhìn không giống như là muốn chạy trốn, nhưng mà, phòng ngừa chẳng may thì tốt hơn, nếu thật sự chạy đi, không nói đến có thể về tới Trung Quốc hay không, một mình chạy mất, cũng không có biện pháp cho Dịch Giả một công đạo!

Đợi sau khi Bạc Dịch rời đi, lúc này Chung Tình mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô cắn chặt răng, xuống giường, mở cửa ra, liền nhìn thấy người đứng ở cửa nhìn cô, nói: “Chung tiểu thư..... cô không thể ra ngoài.”

“Tôi muốn đi ra ngoài tản bộ.....” Chung Tình sờ sờ bụng, bổ sung nói: “Vận động nhiều hơn mới tốt, buồn bực ở trong phòng, không tốt cho đứa bé.”

Những người đó nhìn nhìn lẫn nhau, liền nghĩ nghĩ, tránh ra, Chung Tình đi ra ngoài, bọn họ liền theo phía sau Chung Tình.

Chung Tình đi tới chỗ nào, bọn họ đều vẫn duy trì khoảng cách một mét, cũng không có bất kỳ thần thái kiêu căng nào, một tắc cũng không rời đi.

Trong ánh mắt những người đó, hoàn toàn không tồn tại thứ nào khác, vẫn luôn nhìn chăm chăm một mình Chung Tình.

Chung Tình đi vòng quanh bệnh viện một vòng, sau đó thấy được nhà vệ sinh công cộng, có ý tá vào vào ra ra, tròng mắt cô chuyển vòng vo, đột nhiên liền có biện pháp có thể hoàn mỹ trốn đi từ dưới tầm mắt của bọn họ, nhất thời, cô liền đi vào WC.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1034: Sinh Tử Gắn Bó [71]

Editor: May

Chung Tình đi vòng quanh bệnh viện một vòng, sau đó thấy được nhà vệ sinh công cộng, có y tá vào ra ra, trông mắt cô chuyển vòng vo, đột nhiên liền có biện pháp có thể hoàn mỹ trốn đi từ dưới tầm mắt của bọn họ, nhất thời, cô liền đi vào WC.

Cô không biết nói tiếng Anh, bên trong đại đa số đều là người nước ngoài, không thể nói chuyện với nhau, đợi nửa ngày, mới nhìn thấy một người phương Đông, Chung Tình tiến lên, nói tử tử với người đó một lúc lâu, nhét tiền, mới không dễ dàng để cho người kia chịu đổi quần áo với cô.

Sau khi Chung Tình thu thập thỏa đáng, cô mới cúi đầu, ra WC, hít sâu một hơi, cúi đầu, đi về phía người Bạc Địch an bài.

Người Bạc Địch an bài, tuy rằng gặp qua Chung Tình, hai ngày này trông chừng cô, nhưng không phải có thể khắc trong tâm khảm, hiện tại Chung Tình thay đổi đồng phục y tá, bọn họ cũng không biết, vì vậy, thế cho nên, sau khi bước chân Chung Tình không nhanh không chậm đi qua dưới mí mắt những người Bạc Địch an bài, cũng không có bị người phát hiện.

Chung Tình không quen thuộc Anh quốc, trên đường người đi bộ, đều là nói ra ngôn ngữ cô xa lạ, cô nhìn nhìn chung quanh, sợ để cho người Bạc Địch đuổi tới, liền tùy tiện tìm một con đường, chạy về phía xa xa.

Tim Chung Tình đập cực kỳ nhanh, cô âm thầm nói với chính mình, chỉ cần có thể tìm được cảng, chỉ cần có thể tìm được thuyền trở về Trung Quốc, luôn có thể trở lại thành phố X!

Bất luận như thế nào, cô đều phải nhanh một chút về tới bên người Dịch Giản!

Chung Tình chỉ lo chạy, khó tránh khỏi có chút thất thần, hoàn toàn không có chú ý tới phía trước có một thiếu niên cũng đang chạy nhanh, bởi vì tốc độ nhanh, rất nhiều lần đều thiếu chút nữa đụng vào người, nhưng cố tình ngay tại thời khắc mấu chốt vòng qua người nhất, sau đó quơ phất tay, vẫn nhanh chóng chạy về phía trước như cũ, để lại cho người kinh sợ kia một câu: “Sorry.....sorry.....”

Chung Tình đang chuyên chú suy nghĩ chính mình làm sao mới có thể tìm được cảng, ánh mắt của cô cũng đang tìm lung tung chung quanh, luôn muốn trước tìm một người Trung Quốc, hỏi đường.

“Excuse me.....excuse me.....”

Một câu tiếng Anh đột nhiên rống lên, Chung Tình cũng không có phản ứng lại, chỉ nhìn thấy phía trước có bóng người nhanh chóng chạy về phía này, sau đó thiếu chút nữa đụng phải một ông lão Anh quốc ở phía trước, nhanh chóng xoay quanh, liền lại kém một chút đụng phải gian hàng hot dog ở một bên, thân ảnh của anh ta ngược lại rất linh hoạt, quay người lại, liền di động về phía đứa bé ở một bên.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1035: Sinh Tử Gắn Bó [72]

Editor: May

Thân ảnh của anh ta ngược lại rất linh hoạt, quay người lại, liền di động về phía đứa bé ở một bên.

Đứa bé trai kia lập tức mở to hai mắt, trời ạ, tốc độ quá nhanh, người liên tiếp va chạm này, đều đã muốn hết sức trốn tránh, hiện tại sợ là sắp đụng phải đứa bé này rồi.

Đứa bé trai này nhìn nhìn chung quanh, trong nháy mắt sắp đụng vào đứa bé kia, anh đột nhiên vươn tay, bắt được cây cột đèn đường ở một bên, xoay người một cái, liền chạy tốc độ quay lại phương hướng ban đầu.

Sau khi đứa bé trai kia thốn thức một trận, liền tiếp tục chạy về phía xa xa, ai ngờ anh ta bởi vì xung lực vừa rồi, tốc độ quá nhanh, tự nhiên quán tính hướng về lúc trước là rất lớn.

Nhưng, có một thân ảnh, cũng chạy vội về phương hướng của anh.

Anh hét to một tiếng, nhìn nhìn chung quanh, sợ là hoàn toàn không thể trốn tránh, người kia chạy cũng không chậm, nếu bọn họ đụng vào nhau, sợ là anh ta khẳng định phải đặt ở trên thân thể của cô.

Giống như thoát nhìn vẫn là một cô gái nhỏ.....

Chung Tình chạy rất nhanh, sớm đã thở hồng hộc, nhìn đến trước mặt có người cũng chạy trốn, tốc độ rất mau, sợ là đụng vào chính mình, cô muốn ngừng khí lực, ai ngờ hoàn toàn không khống chế được, chỉ có thể không tự chủ di động về phía trước.

Khoảng cách giữa hai người, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.....

Chung Tình nhắm mắt lại, nghĩ lần này xong đời, nếu bị đụng vào anh ta như vậy, đứa nhỏ trong bụng, sợ là.....

Cô rất sốt ruột, nhin không được hô: “Tránh ra..... Tránh ra.....”

Nhưng Chung Tình kêu to, cũng không có khiến cho tốc độ người phía trước ngừng lại, ngược lại càng nhanh chóng hơn, Chung Tình nhắm mắt lại, cảm giác được tiếng gió anh ta chạy đều đã muốn nhào tới trước mặt.

Chung Tình nhắm mắt lại, đáy lòng nghĩ lần này xong đời, nhin không được mở miệng hô một câu: “A.....”

Nhưng mà, lại có một cánh tay, kéo vòng eo của chính mình, mang theo mình xoay tròn một cái, sau đó liên tục lui hai bước, lúc này mới ngừng lại.

“Giải quyết..... Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa liền đụng vào em!” Giọng nói Tĩnh Lăng mang theo vài phần sinh cơ truyền ra, lúc này Chung Tình mới mở mắt, nhìn thấy một đôi mắt sáng ngời, giống như là ánh mặt trời chói mắt tháng bảy, gương mặt anh, sạch sẽ còn mang theo vài phần ngây ngô, trừng mắt nhìn cô, một bộ dáng tự đại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1036: Sinh Tử Gắn Bó [73]

Editor: May

Lúc này Chung Tình mới mở mắt, nhìn thấy một đôi mắt sáng ngời, giống như là ánh mặt trời chói mắt tháng bảy, gương mặt cậu, sạch sẽ còn mang theo vài phần ngây ngô, trừng mắt nhìn cô, một bộ dáng tự đại: “Lần sau, đi đường phải xem cô đó!”

Mặt Chung Tình đỏ hồng, đột nhiên hoàn hồn, lập tức nhảy ra từ trong người đứa bé trai, sau đó liên tục lui hai bước về sau, nhìn đứa bé trai trước mặt này, phòng quai hàm, đến lúc đó một câu phản bác cũng không có nói ra.

Đứa bé trai phất phất tay, sau đó phát hiện đồ trong túi xách của mình đều rơi đầy đất, cậu liền lập tức cúi người, đi nhặt đồ của mình, vừa nhặt, vừa nói thầm nói: “Xong đời, lập tức sẽ không dự được.....”

Vừa nói, cậu vừa nhét lung tung những thứ đó ở trong túi xách, đứng dậy vừa muốn chạy đi, lúc này mới phát hiện vật áo của mình lại có thể bị người tóm lấy.

Một cổ lực đạo kéo chính mình.

Cậu theo bản năng liền mạng giãy dụa muốn chạy về phía trước, tay chân đều bắt đầu vung lên.

Nhưng cậu di động tới, người lôi kéo phía sau cậu, ngược lại rất cố chấp, cùng nhau di động lên theo!

Đứa bé trai ngược lại nóng nảy lên, đột nhiên xoay người, lớn tiếng quát: “Cô muốn làm gì?!” “Di, cậu quả nhiên là người Trung Quốc!” Chung Tình ngược lại lập tức nở nụ cười, cầm lấy vạt áo đứa bé trai, hưng trí bưng bưng hô: “Cậu thật là người Trung Quốc, thật tốt, thật tốt.....”

Người Trung Quốc đến Cậu quốc du học không ít, ở chung quốc cậu đại học này, có thể gặp được người Trung Quốc cũng không kỳ quái, cô có cần cao hứng đến mức như vậy không?

Đứa bé trai không có thời gian hao tổn với Chung Tình, cậu sốt ruột đuổi kịp ca-nô về nước đấy!

“Tôi là người Trung Quốc, chỉ là hiện tại tôi không có thời gian, kính nhờ cô buông ra, tôi muốn đuổi kịp ca-nô, nếu không tôi sẽ không theo kịp thời gian!”

“Cậu thật là người Trung Quốc?” Chung Tình như là hoàn toàn không có nghe được đứa bé trai nói chuyện, tự theo mục đích của mình nói: “Cậu có thể giúp tôi một chuyện không?”

Đứa bé trai nhìn không được bắt đầu trợn trắng mắt, chẳng lẽ người phụ nữ này không có nghe được cậu nói gì ư?

“Thực xin lỗi, tôi nói tôi không có thời gian, đuổi kịp ca-nô..... Chỉ sợ không thể, cô tìm người khác hỗ trợ, có thể chứ?”

“Tôi muốn về Trung Quốc, chồng của tôi đã ở nơi đó chờ tôi, cậu có thể giúp tôi một chút không? Cầu xin cậu, tôi không biết nói tiếng Cậu, không biết đi vào trong đó mua vé, cũng không biết đi nơi nào mới có thể trở về?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1037: Sinh Tử Gắn Bó [74]

“Cậu muốn bao nhiêu tiền tôi đều có thể đưa cho cậu, cậu giúp tôi một chút, nói cho tôi biết đi cảng như thế nào, mua vé như thế nào thì tốt rồi.....”

Chung Tình cảm giác được chàng trai đã muốn giãy ra từ trong lòng bàn tay của cô, càng gắt gao giữ lấy chàng trai, lớn tiếng hô.

Chàng trai đã muốn về mặt hắc tuyến, cậu tin tưởng cậu là đặng phải nữ ngu ngốc, chẳng lẽ người phụ nữ này hoàn toàn nghe không hiểu ý tứ trong lời nói của người khác sao?

“Tôi nói, tôi, không, có, thời, gian!”

Chàng trai lớn tiếng la một câu, sau đó liền đoạt đi từng chút quần áo của chính mình từ trong lòng bàn tay của Chung Tình!

Chung Tình túm chặt, chết sống không chịu tách ra: “Cậu giúp tôi một chút, tôi tìm nửa ngày, mới gặp được cậu là người Trung Quốc, tôi phải về nước..... Cậu ấy đang chờ tôi, tôi nhất định phải gặp mặt cậu ấy.....”

Chàng trai có chút tức giận, cậu vội vã không có thời gian, thật sự không muốn hao tổn như vậy với cô nữa, nhất thời reo lên: “Chuyện liên quan gì tới tôi! Cô nhcậu buông ra! Nữ ngu ngốc!”

Chung Tình lắc lắc đầu, chỉ nói một câu: “Cậu giúp tôi một chút.....” Cô đã muốn có chút sốt ruột, bởi vì khí lực đứa bé trai lớn hơn cô, đã muốn đoạt vạt áo từ trong lòng bàn tay của cô.

“Cậu giúp tôi một chút..... giúp tôi một chút.....”

Đứa bé trai nhìn cô gái trước mặt, đẹp thì đẹp, chỉ là có chút đáng ghét.

Cậu dùng lực một chút, rốt cục đoạt quần áo của mình từ trong lòng bàn tay của Chung Tình ra, rồi sau đó liền cười to, một bộ dáng người thắng hô: “Giải quyết..... Nữ ngu ngốc, bye bye.....”

Chung Tình thấy thế, cũng không cố rụt rè gì, lập tức bế đứa bé trai lên.

Đứa bé trai lập tức chạy không được, mặt lập tức đỏ lên, hét lớn một câu: “Phi lễ.....”

Chung Tình nhìn thấy rất nhiều người nhìn bọn họ, cả người cũng nóng rang xấu hổ theo, cô âm thầm cắn chặt răng, nói: “Cậu dẫn tôi đi!”

“Cô buông ra, nhiều người đang nhìn như vậy! Tôi vẫn là đàn ông trong sạch! Cô - nữ ngu ngốc, sắc..... tình cuồng, đừng làm bẩn tôi!” Đứa bé trai gấp đến độ đều bắt đầu giơ chân! Miệng cũng quang quác quang quác kêu: “Cứu mạng..... Phi lễ.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1038: Sinh Tử Gắn Bó [75]

“Cô buông ra, nhiều người đang nhìn như vậy! Tôi vẫn là đàn ông trong sạch! Cô - nữ ngu ngốc, sắc..... tình cuồng, đừng làm bẩn tôi!” Đứa bé trai gấp đến độ đều bắt đầu giơ chân! Miệng cũng quang quác quang quác kêu: “Cứu mạng..... Phi lễ.....”

Chung Tình cảm thấy chính mình đều xấu hổ như là bị lửa thiêu, cô cúi đầu nói: “Cậu đáp ứng giúp tôi, tôi liền buông cậu ra!”

“Cô là nữ sắc..... tình, tôi mới không cần giúp cô, cô nhanh buông ra!”

Chung Tình nhắm mắt, dứt khoát không nói lời nào.

“Ai ai ai..... Tay cô, đừng lộn xộn, cô xuống chút nữa, liền đụng tới nơi không nên đụng..... A a a a, tôi lại có thể bị đùa giỡn.....balabala.....”

“.....”

“Sao cô có thể ôm một người đàn ông ở trên đường cái như vậy chứ..... Buông ra, tôi thật sự không có thời gian, không kịp.....”

“.....”

“Cô còn ôm như vậy nữa, sẽ mang thai!”

“Tôi đã muốn mang thai.....”

“Cái gì?!” Đứa bé nghe lời nói như thế, liền chột nhảy dựng lên, oa oa kêu: “Đứa bé của cô không phải của tôi, cô đừng tìm tôi phụ trách, tôi và cô không có chút quan hệ nào, tôi còn là xử..... nam..... Tôi giữ mình trong sạch, chưa lên giường với người phụ nữ nào, cô tìm lầm người, cô nhanh buông.....”

Đứa bé trai hoa chân múa tay vui sướng lợi hại, anh vươn tay, theo bản năng muốn hất rơi tay Chung Tình từ bên hông của mình, nhưng mỗi một lần, cậu đều là ngón tay còn chưa có đụng vào da thịt Chung Tình, liền buông tha rồi.

Không được..... Cậu ngượng ngùng động vào da thịt của phụ nữ.....

Cậu rất gấp, cuối cùng mới không thể làm gì cúi đầu, cầu xin nói: “Cô buông đi, xem như tôi cầu xin cô, tôi thật sự đuổi theo ca-nô, về Trung Quốc, hiện tại trong nước chiến loạn, tôi muốn trở về đánh giặc! Cô nhanh buông.....”

“Cô phải biết rằng, hiện tại cô chậm trễ tôi về nước, đó đại biểu cho Trung Quốc thiếu một đại tướng kháng chiến, tôi nói cho cô biết, tôi rất lợi hại, chỉ cần tôi ở đó, Nhật Bản họ hoàn toàn không vào được thành phố X!”

“Thành phố X?” Chung Tình đột nhiên bắt được chữ, đáy mắt sáng lên nhìn đứa bé trai hỏi: “Cậu nói thành phố X?”

“Ừ, đúng vậy! Cô có biết nơi nào?” Đứa bé trai nghe được Chung Tình hỏi như vậy, lập tức mở to hai mắt nhìn, tò mò hỏi lại.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1039: Sinh Tử Gắn Bó [76]

Editor: May

“Ừ, đúng vậy! Cô có biết nơi nào?” Đứa bé trai nghe được Chung Tình hỏi như vậy, lập tức mở to hai mắt nhìn, tò mò hỏi lại.

“Tôi chính là muốn đi vào trong đó..... Đúng lúc, cậu mang theo tôi cùng nhau trở về đi.....” Lần này Chung Tình, càng ôm chặt đứa bé trai không chịu buông tay, thật sự là trời cũng giúp cô, lại có thể để cho cô đụng phải chuyện trùng hợp như vậy!

Cô chỉ cần đi theo đứa bé trai này, cô khẳng định là có thể trở lại thành phố X!

Chỉ cần đến thành phố X, cô liền có thể tìm được Dịch Giản!

Chung Tình vừa sốt ruột, nước mắt mới rơi xuống theo, rốt cục cô thấy được một chút hy vọng, “Cậu dẫn tôi trở về đi, tôi phải trở về, cầu xin cậu.....”

“Cô cùng muốn về thành phố X?” Đứa bé trai ngây ra một lúc, gãi gãi đầu, sau đó hỏi: “Vì sao cô không nói sớm là cô muốn về thành phố X?”

Chung Tình dừng một chút, không biết trả lời như thế nào.

Cậu vẫn đang oa oa kêu, hoàn toàn không cho cô đường sống nói chuyện.

“Nếu tiện đường, tôi đây sẽ gắng gượng mang theo cô đi.....” Đứa bé trai đảo vòng vo mắt hạt châu, sau đó cậu nhanh chóng quay đầu, nhìn Chung Tình hỏi: “Cô có tiền không?”

Chung Tình vội vàng giao tất cả mọi thứ trên người của mình cho đứa bé trai, đứa bé trai nhìn thấy nhiều thứ kim quang lòe lòe như vậy, nhất thời rạo rực, “Thật tốt quá..... Đi, tôi mang cô trở về..... Chúng ta đón taxi đi qua, cái này khẳng định theo kịp..... Tôi gọi là Tịch Minh, cô tên gì?”

“Chung Tình.”

“Chung Tình? Vẫn là nữ ngu ngốc có vẻ dễ gọi.....” Sau khi Tịch Minh nói xong, còn hé miệng với Chung Tình, lộ ra hàm răng trắng sáng, ngây ngốc nở nụ cười một chút: “Cô về nước làm gì? Cũng là giết giặc ngoại xâm sao?”

“Không phải, tôi tìm chồng của tôi.” Chung Tình nghĩ, mới vừa rồi chính mình từng nói qua cái gì, đứa bé trai này hoàn toàn đều không có nghe được đi, nếu không, sao bây giờ nó còn hỏi vậy.

“Chồng? Chồng cô là?” Tịch Minh tò mò hỏi.

“Dịch Giản.” Chung Tình cong môi, đáy mắt mang theo một chút nhớ thương nhợt nhạt, yên lặng nói.

“Dịch Giản? Dịch Giản?!” Đáy mắt Tịch Minh, hiện lên một tầng sắc thái hưng phấn, sau đó đột nhiên há miệng, lại ngây ngốc nở rộ một tươi cười thật to: “Đó là thần tượng của tôi..... Anh ta đoạt một mảnh giang sơn từ trong tay nhà họ Chung.....”

Hiển nhiên đầu Tịch Minh là có chút thô, hoàn toàn không có ý thức được Chung Tình họ gì.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1040: Sinh Tử Gắn Bó [77]

Editor: May

Hiển nhiên đầu Tịch Minh là có chút thô, hoàn toàn không có ý thức được Chung Tình họ gì.

“Hóa ra, cô là vợ anh ấy.....” Tịch Minh đánh giá Chung Tình từ trên xuống dưới một lần, sau đó trở nên mếu máo, như là cực kỳ thất vọng nói: “Chiến thuật của anh ấy xác thực rất lợi hại, chỉ là, ánh mắt chọn phụ nữ của anh ấy giống như không mạnh lắm!”

Chung Tình mở to hai mắt nhìn, cậu ta là đang ám phúng chính mình không tốt sao?

Dù cho tính tình tốt hơn nữa, cũng sẽ bị miệng độc ác như vậy làm cho đáy lòng phát hỏa, trên mặt không nhịn được, nhất thời cô vươn tay, gõ vang đầu Tịch Minh, reo lên: “Cậu câm miệng cho tôi!”

“Giống như không thể nào đau.....” Tịch Minh xoa xoa chỗ đầu bị Chung Tình gõ qua, sau đó lại cười toe toét, lộ ra hai hàm răng trắng nõn sắp chinh tề, cười cười với Chung Tình, sau đó ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Chung Tình nghĩ đến Tịch Minh thành thật lên, liền cùng im lặng ngồi ở trong xe, thở hển hển một hồi, chậm rãi áp chế sợ hãi mình vừa mới trải qua xuống.

Ai ngờ, lúc này Tịch Minh lại đột nhiên bốc lên một câu: “Còn là một người đàn bà chanh chua.....”

“Cái gì?” Chung Tình hiển nhiên sớm đã quên mới vừa rồi bởi vì sao mà cô và Tịch Minh cãi nhau, chỉ nghe được một câu nói của Tịch Minh, liền tò mò hỏi ngược lại.

Đối lại là người đàn ông bình thường, tất nhiên là sẽ không tiếp tục nói tiếp, dù sao phụ nữ đều là thứ không dễ chọc.

Ai ngờ, Tịch Minh lại cười xán lạn với Chung Tình, loá mắt như là ánh mặt trời vậy, sau đó nghiêm trang nói: “Nói cô đó..... nữ ngu ngốc, sắc..... tình cuồng còn chưa tính, bộ dạng cũng miễn miễn cưỡng cưỡng thôi, lại có thể còn là một người đàn bà chanh chua.....”

Sắc mặt Chung Tình trở nên khó coi từng chút một.

Từ nhỏ đến lớn, cô đều không có bị người ta nói đến không chịu nổi như vậy!

Ánh mắt đứa bé trai này, có phải lớn lên có chút tật xấu không?

Lại còn nói đáng đáp cô khó coi? Còn nói cô là ngu ngốc? Cô vẫn luôn rất thông minh được không?

Tay Chung Tình nắm thành quyền đầu, chính cô cũng không biết vì cái gì, cô phát hiện chính mình bị lời nói của đứa bé trai này, kéo ra tức giận!

Cũng có thể nói, người Tịch Minh này, hướng đến đều là có thể nhắc tính khí của người lên!

Tịch Minh hiển nhiên cũng không có phát hiện Chung Tình sinh khí, sau khi nói xong, gãi gãi đầu, nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, sau đó tiếp tục nhếch

miệng cười: “Tôi còn cho là cả đời này của tôi cũng không khả năng đánh bại Dịch Giả, chỉ là hiện tại tôi có hi vọng rồi.....”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1041: Sinh Tử Gắn Bó [78]

Tịch Minh hiển nhiên cũng không có phát hiện Chung Tình sinh khí, sau khi nói xong, gãi gãi đầu, nghiêng đầu, nghĩ nghĩ, sau đó tiếp tục nhếch miệng cười: “Tôi còn cho là cả đời này của tôi cũng không khả năng đánh bại Dịch Giản, chỉ là hiện tại tôi có hi vọng rồi.....”

“Bởi vì phụ nữ của tôi, khẳng định tốt hơn phụ nữ của anh ta!”

“Tịch Minh!” Chung Tình kéo cổ họng, tiếp tục hô một câu!

Đứa bé này..... Miệng cũng quá độc đi!

Cô rốt cuộc chọc nó khi nào, để cho nó phải nhắm vào cô như vậy!

“Ai nha..... cô tức giận?” Tịch Minh trừng mắt, nhìn Chung Tình, một biểu tình không biết vì sao, vì sao cô lại tức giận? Cậu nói sai rồi ư? Cậu chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.

Lắc lắc đầu, Tịch Minh yên lặng bổ sung một câu: “Hóa ra..... Tính tình cũng không tốt.....”

Chung Tình đúng là vẫn không chịu nổi, vươn tay, lại hung hăng gõ lên đầu Tịch Minh lần nữa!

Lúc này Tịch Minh mới chậm rãi xoa xoa đầu ngoan ngoãn ngồi ở trên taxi, không nói câu nào.

=====

=====

Bởi vì Trung Quốc chiến loạn.

Cho nên ca-nô đi về phía Trung Quốc gần như là đã không có.

Con thuyền này, cũng không biết là ai, cũng không biết Tịch Minh hỏi thăm được tin tức từ nơi nào, nói ngắn lại, vẫn là miễn miễn cưỡng cưỡng để cho hai người đều lên ca-nô.

“Thật tốt quá, rốt cục có thể về nước.....” Tịch Minh thỏa mãn ngáp một cái, sau đó vươn tay, lục tìm túi, bên trong nặng trĩu đều là tiền Chung Tình cho mình, cậu sờ sờ bụng đã sớm đói xẹp lép, liền muốn ăn.

Nếu không có lời nói của Chung Tình, sợ là cậu phải đói bụng trở về quốc gia.

Tiền cậu làm công kiếm được, mua vé tàu, liền tuyệt không còn dư.

Chung Tình bởi vì đã mang thai, cho dù là không muốn ăn, ít nhiều cũng phải ăn một chút, Tịch Minh ngược lại rất có thể ăn, cũng không biết rốt cuộc đói bụng bao nhiêu ngày, nắm được đồ ăn liền liều mạng ăn.

Mãi cho đến khi Tịch Minh thật sự ăn không vô, mới vượt cái bụng phồng lên nói: “Thật tốt..... Đã lâu không có ăn no như vậy rồi.”

Từ nhỏ đến lớn, Chung Tình cũng coi như là lớn lên áo cơm không lo, tất nhiên là chưa bao giờ đói bụng, cho nên khi cô nghe được Tịch Minh nói như vậy, ánh mắt khó tránh khỏi sẽ thoáng hiện lên một chút kinh ngạc: “Cậu thường xuyên đói bụng sao?”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1042: Sinh Tử Gắn Bó [79]

Editor: May

Từ nhỏ đến lớn, Chung Tình cũng coi như là lớn lên áo cơm không lo, tất nhiên là chưa bao giờ đói bụng, cho nên khi cô nghe được Tịch Minh nói như vậy, ánh mắt khó tránh khỏi sẽ thoáng hiện lên một chút kinh ngạc: "Cậu thường xuyên đói bụng sao?"

"Ừ." Tịch Minh nghe lời nói như thế, gật đầu thật mạnh, nhìn Chung Tình, trừng mắt nhìn, đáy mắt không có bất kỳ cảm giác bi an bị năm tháng vô tình che dấu, ngược lại là một mảnh ánh mặt trời sáng rõ và tích cực hướng về phía trước: "Đúng vậy....."

Có rất ít người, từ nhỏ đến lớn đói bụng, sau khi liều chết lớn lên, còn có tính cách sáng sủa và rực rỡ như vậy.

Như là một luồng ánh mặt trời, làm cho người ta có một loại cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái đơn giản.

"Vậy cậu, chẳng phải từ nhỏ đến lớn, trôi qua thật sự đáng thương ư?"

"Có khỏe không....." Tịch Minh vẫn tươi cười sáng lạng với Chung Tình như trước, đáy mắt cậu, lóe ra một chút ánh sáng ngọc tiêu sái, không có chút thật sự cảm thấy chính mình trôi qua có bao nhiêu khó khăn, sau đó như là đột nhiên sinh khí, hỏi Chung Tình: "Tôi có đáng thương như vậy sao?"

Chung Tình xấu hổ lắc lắc đầu, vội vàng giải thích nói: “Không phải..... Tôi không phải ý tứ này, tôi.....”

“Di. Tôi đã hiểu.” Tịch Minh đột nhiên quay đầu, nhìn bầu trời xanh thăm ngoài cửa sổ, cười cực kỳ sạch sẽ, dáng dấp của cậu bé cũng không phải quá xuất sắc, nhưng lại làm cho người ta có một loại cảm giác sáng rõ thoải mái, như là bóng tối, chưa bao giờ xuất hiện ở trong thế giới của cậu. “Thật ra cũng không còn quan hệ..... lúc trước tôi chạy đến Anh quốc chính là vì sống sót, hiện tại quốc gia gặp nạn, là lúc tôi phát huy quyền cước, tôi tất nhiên là phải đi về!”

Giữa mặt mày của Tịch Minh đều là tươi cười kích động, giống nhau chiến tranh đối với cậu mà nói, cũng không phải quá đáng sợ.

Chung Tình lại không có nói chuyện, trong đầu của cô, thật ra chỉ cảm thấy Tịch Minh là đang thối mạnh miệng.

Bởi vì thoát nhìn, bộ dáng tuổi của Tịch Minh cũng chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, còn mang theo vài phần non nớt, luôn miệng nói chính mình phải cứu vớt cả nước, thật sự làm cho người ta cảm thấy không thể tin.

Chỉ là, đáy mắt cậu, lại còn lóe ra một chút sáng rọi.

Một chút sáng rọi kia, như là ánh mặt trời kiên định, vĩnh viễn phát ra ánh sáng vạn trượng!

Chung Tình nhin không được có chút mê hoặc.

Tịch Minh nhìn ánh mắt Chung Tình, biết cô không tin mình, cậu liền tiếp tục cười, một bộ dáng chẳng hề để ý, giống như ánh mắt không tin của Chung Tình, cậu đã trải qua rất nhiều lần.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1043: Sinh Tử Gắn Bó [80]

Editor: May

Tịch Minh nhìn ánh mắt Chung Tình, biết cô không tin mình, cậu liền tiếp tục cười, một bộ dáng chẳng hề để ý, giống như ánh mắt không tin của Chung Tình, cậu đã trải qua rất nhiều lần.

“Chỉ là, đợi đến tương lai, cô khẳng định sẽ biết, Trung Quốc ra đời một anh hùng, đó là Tịch Minh.....”

Cậu tự mục đích của mình nói xong lời mạnh miệng, sau đó tiếp tục tươi cười sáng lạn, tựa vào trên chỗ ngồi, nhắm mắt lại, ngáp một cái: “Còn lâu mới có thể đến, tôi muốn nghỉ ngơi trước.....”

Sau đó, liền ngủ thiếp đi.

Chung Tình nhin không được có chút tức cười.

Người này, đi vào giấc ngủ đều là nhanh như vậy ư?

Từ nhỏ đến lớn, người Chung Tình tiếp xúc qua, đều là nho nhã lễ độ, nhận lấy nghi thức giáo dục tốt, lại chưa bao giờ gặp qua đứa nhỏ lớn lên từ trong nghèo đói từ nhỏ giống như Tịch Minh vậy.

Người quý tộc, thật ra đều rất chán ghét người nghèo.

Bọn họ đều khinh thường.

Lúc này Chung Tình, lại cảm thấy chính mình đã muốn dần dần thay đổi cách nhìn.

Cô cúi đầu, nhẹ nhàng sờ sờ bụng, âm thầm nghĩ, rốt cục đã bước lên con đường trở về nước, nếu thuận lợi, rất nhanh liền có thể trở lại bên người Dịch Giản rồi.

Cô nhin không được cong môi, tưởng tượng thấy, nếu chính mình về tới trước mặt anh, anh sẽ là biểu tình như thế nào?

=====

=====Thành phố X, đã muốn bị chiến hỏa ảnh hưởng.

Anh quốc phát hiện không thấy Chung Tình, đã là một mảnh hỗn loạn, mọi người vội vàng bắt đầu tìm người ở chung quanh.

Điện thoại cho Dịch Giản, phát hiện đã muốn bị chiến tranh lan đến, hoàn toàn không thể liên hệ với Dịch Giản.

Cuối cùng lúc thu dọn đồ ở trong phòng bệnh, Chung Hân phát hiện Chung Tình lưu lại một tờ giấy, mặt trên viết ---- tôi đi tìm anh ấy.....

Chỉ có năm chữ.

Là chữ viết của Chung Tình, xinh đẹp rõ ràng.

Cô nói cho bọn họ biết, cô đi tìm anh.

Chỉ có năm chữ, Chung Hân lại có thể loáng thoáng hiểu được, ý tứ Chung Tình nói với bọn họ.

Cô không thể bỏ lại một mình thiếu tướng ở bên trong trận chiến hỏa kia.

Chung Nghị nhìn tờ giấy, khóe mắt có một chút ướt át, hơn nửa ngày, vẫn là cong miệng cười cười.

Thiếu tướng hao hết tâm tư vì nó như vậy, xây dựng một thế giới hoàn mỹ, nhưng trong thế giới kia, nếu đã không có thiếu tướng, sao nó có thể ở lại?

Nữ đại bất trung lưu, chính là như thế đi.

Chung Hân cong khóe môi, run run cầm tờ giấy kia.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1044: Sinh Tử Gắn Bó [81]

Editor: May

Chung Hân cong khoe môi, run run cầm tờ giấy kia.

Cao hứng thay Chung Tình, nhưng cũng khổ sở thay Chung Tình.

Thật ra đáy lòng bọn họ đều biết, rõ ràng có thể là phụ nữ và đứa nhỏ đều còn sống, nhưng hiện tại, lại vẫn là..... diễn biến thành cục diện như thế.

Có lẽ, thật sự giống như câu nói kia.

Hỏi thế gian tình là gì, chính là cùng nhau sống chết.

Yêu đến tình nồng..... Sinh bất do kỷ.

Chung Tình..... Hy vọng em, thật sự có thể trôi qua thật tốt với thiếu tướng, vô luận bao lâu, chị và cha, đều sẽ cố gắng còn sống, chờ các em trở về.

Thật ra, bọn họ đều biết, lần trở về này..... Sợ là, không có ngày về.....

=====

=====

Thành phố X đã muốn có tàu chiến tập kết, thời cuộc rung chuyển không chịu nổi, rất nhiều thương nhân phú hào đã sớm rời rít bán sạch gia sản, trốn về Tây Bộ tránh nạn.

Quân phiệt từng chia năm xẻ bảy trong nước, bởi vì ngoại lai xâm lược, ngược lại đều tập hợp ở cùng một chỗ, mọi người đều liên kết thành một đoàn, tập thể kháng chiến.

Chung Tình và Tịch Minh đi vào thành phố X, lúc Chung Tình nhìn thấy thành phố này lần nữa, đã muốn hoàn toàn không giống với lúc chính mình rời đi.

Cũng chỉ mới mấy ngày ngắn ngủn, lại có thể đã xảy ra biến hóa long trời lở đất như thế.

Bầu trời, đều là màu đen.

Nơi nơi đều có thể nhìn thấy thi thể.

Rất nhiều phòng ở đều đã muốn sập xuống.

Trừ bỏ tô giới của Anh, địa phương khác, đều là một mảnh hỗn loạn.

Nói vậy, mấy ngày nay, nơi này từng phát sinh qua chiến tranh đi.

Bọn họ đi ở trên ngã tư đường, rất im lặng, không có người nào xuất hiện, có lẽ trong thành phố này, đã hoàn toàn không có người tồn tại rồi.

Tiến vào tô giới Anh, ngược lại rất dễ dàng.

Bên trong có rất nhiều người không chạy trốn khỏi thành phố X, tụ cùng một chỗ, toàn thân cao thấp, đều bần hờ hờ, trên mặt mang theo đều là biểu tình sợ hãi.

Chung Tình nhìn một màn như vậy, ngực phập phồng lên xuống, có tình cảm nói không nên lời lên men từ dưới đáy lòng.

Cô tất nhiên là muốn tìm thiếu tướng trước.

Thông qua tô giới Anh, liền có thể đi tới trong quân khu.

Bởi vì đánh giấc, cũng không biết quân khu có dời trận địa đi hay không.

Cô biết quán cà phê ở tô giới Anh, là Bạc Dịch bọn họ mở, sợ là nơi đó có tồn tại người nhận thức được Dịch Giản, có lẽ có thể giúp chính mình liên hệ dễ giản hơn.

Cho nên, cô đi đầu tiên chính là quán cà phê kia.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1045: Sinh Tử Gắn Bó [82]

Editor: May

Cho nên, cô đi đầu tiên chính là quán cà phê kia.

Những người đó nghe nói cô muốn tìm Dịch tiên sinh, tất nhiên là có chút phòng bị, cũng may trong đó có người nhận thức Chung Tình, biết cô là thiếu tướng phu nhân, liền nói giúp cô đi tìm thiếu tướng.

Tịch Minh tất nhiên là tách ra với Chung Tình ở nơi này, cậu nói cậu có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Người đưa Chung Tình đi tìm thiếu tướng, nói với Chung Tình, thiếu tướng lợi hại cỡ nào, mấy ngày nay liên tục đánh thắng trận vài lần, mọi người vốn đều cảm thấy quân Nhật có thể sẽ một hơi bắt lấy một mảnh lớn Bắc Bộ Trung Quốc, nhưng lại ăn một ở chỗ này.

Quân Nhật thương vong thảm trọng, trong một lúc nhất thời, cũng sẽ không công kích thành phố X nữa, cho nên so sánh lên, tuy rằng một mảnh hỗn loạn, nhưng cũng là an toàn.

Tất nhiên là người kia vẫn đều đang khen Dịch Giản.

Nói như vậy thiếu tướng, thật sự là một kỳ tài, tra xét với quân Nhật rất nhiều, lại có thể đánh thắng trận như vậy!

Chung Tình nghe, đáy lòng cũng có chút vài phần cao hứng, đó chính là người đàn ông của cô.....

Xe chạy một lúc, bọn họ liền lựa chọn đi bộ, quân khu quả thật là bị phá hủy, nhưng phía dưới lại có một tầng hầm.

Người nọ đưa Chung Tình tới nơi này, cũng không biết sờ soạng ở nơi nào một chút liền thấy được có một bậc thang có thể đi xuống. Anh mang theo Chung Tình đi xuống, người trông chừng hô một câu: “Đội trưởng.....”

Chung Tình tò mò quay đầu nhìn người đưa cô đến kia, thế mới biết, hóa ra anh ta là đội trưởng trạm tình báo - thủ hạ của Dịch Giản.

Người trông chừng biết Chung Tình là thiếu tướng phu nhân, vội vàng xoay người, báo cáo với bên trong.

=====

Dịch Giản, Từ Ngang và một vài người đang nghiên cứu kế tiếp quân Nhật sẽ áp dụng phương thức công kích như thế nào, phải chuẩn bị ra sao.

Trận đánh mấy ngày nay, cũng đã xây dựng được thanh danh Dịch Giản ra ngoài.

Bốn phía thành phố X đều có trận chiến tiếp tục công thành, duy chỉ nơi này, quân Nhật lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thật ra đối với Dịch Giản mà nói, anh cũng không phải người đại khí như vậy, cũng không phải là người tốt gì, chỉ đơn thuần là muốn để cho chính mình còn sống.

Mỗi lần anh đánh trận, đáy lòng đều sẽ yên lặng nói với chính mình, chỉ cần đánh chết những người này, anh liền có thể để cho chiến tranh này chấm dứt, chỉ cần chiến tranh kết thúc, anh mới có thể còn sống đi Anh quốc.

Mấy ngày nay, lục tục có thuyền nước ngoài về nước, nhưng lại không có một chiếc thuyền có thể đi ra thành phố X.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1046: Sinh Tử Gắn Bó [83]

Editor: May

Mấy ngày nay, lục tục có thuyền nước ngoài về nước, nhưng lại không có một chiếc thuyền có thể đi ra thành phố X.

Cho nên anh có thể làm, đó là để cho chính mình còn sống.

“Tôi cho là quân Nhậ sẽ.....” Từ Ngang ở nơi đó, phân tích đơn giản, mặt Dịch Giản không chút thay đổi ngồi ở trên ghế, thản nhiên nghe, trong đầu anh, thông thả chậm rãi phiêu tán, nghĩ cũng là Chung Tình, thậm chí, trên những văn kiện để ở trước mặt anh kia, bày ra đều là ảnh chụp của Chung Tình.

Cố Viên hủy diệt rồi.

Trước khi anh đi, lại chỉ mang theo ảnh chụp của cô.

Anh cúi đầu, nhìn ảnh chụp này, nghiêm nhiên đã muốn hoàn toàn không có nghe được lời nói của Từ Ngang.

“Báo cáo thiếu tướng.....”

Ngoài cửa truyền đến một đạo âm thanh.

Lời nói của Từ Ngang bị cắt đứt, nghiêng đầu, nhìn người tới, hỏi: “Chuyện gì?”

“Thiếu tướng phu nhân đã tới.”

Từ Ngang ngậy ra một lúc, nghiêm nhiên là bộ dáng không tin.

Thiếu tướng phu nhân đã đi Anh quốc, có đám người Bạc Địch trông chừng, sao thiếu tướng phu nhân có thể trở về chứ? Nhưng, Từ Ngang lại theo bản năng nhìn Dịch Giản, nhiều ngày như vậy, không có bất luận kẻ nào dám nhắc tới bốn chữ thiếu tướng phu nhân này ở trước mặt thiếu tướng, bởi vì lúc đầu, có người vô ý nói ra bốn chữ này, chọc cho thiếu tướng liên tiếp tính khí không tốt thật lâu!

Từ Ngang cũng biết, bốn chữ này, sẽ làm đáy lòng Dịch Giản nhắc lên bao nhiêu quay cuồng không bình tĩnh.

Dịch Giản vốn là nhìn chăm chăm ảnh chụp của Chung Tình thất thần, chợt nghe được có người nói như vậy, anh mới thản nhiên nâng mí mắt lên, bắn về phía người báo cáo tin tức kia.

Người báo cáo tin tức, toàn thân theo bản năng đánh rùng mình một cái, sau đó kiên định nhìn thiếu tướng, lớn tiếng nói: “Thiếu tướng, thiếu tướng phu nhân đã tới! Chờ ở ngay bên ngoài!”

Từ Ngang nhìn người này, không giống như là nói dối, chẳng lẽ là thật?

Anh theo bản năng nhìn Dịch Giản.

Quả thực Dịch Giản đã muốn soạt lập tức đứng lên từ trên chỗ ngồi, ngón tay đều có chút run run: “Chú nói cái gì? Ai tới?”

“Thiếu tướng phu nhân đã tới!”

Sau một lúc lâu Dịch Giản cũng không có động, chỉ đứng ở nơi đó, Từ Ngang ngược lại dẫn đầu đi từng bước đến ngoài cửa.

Từ Ngang ra cửa, quả thực nhìn thấy Chung Tình im lặng ngồi ở chỗ kia, có người đã muốn pha trà cho cô uống.

Sườn mặt xinh đẹp, sạch sẽ mà mềm mại, không phải thiếu tướng phu nhân, thì có thể là ai?

Từ Ngang vẫn luôn cảm thấy như là nằm mơ, âm thầm nắm quyền, lại phát hiện trong lòng bàn tay thật sự có chút đau, anh đạp bước chân, đi về phía Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1047: Sinh Tử Gắn Bó [84]

Editor: May

Từ Ngang vẫn luôn cảm thấy như là nằm mơ, âm thầm nắm quyền, lại phát hiện trong lòng bàn tay thật sự có chút đau, anh đập bước chân, đi về phía Chung Tình.

Mỗi một bước, đều đi có chút thông thả, đáy lòng nhảy thành thịch.

Thiếu tướng phu nhân, thật sự đã trở lại?

Chẳng lẽ, đây là Quỷ Hồn?

Chung Tình chờ có chút gấp gáp, nghiêng đầu, đúng lúc nhìn thấy Từ Ngang nhìn mình ngẩng người, Chung Tình liền nở nụ cười, vội vàng đứng lên, nhìn Từ Ngang nói: “Từ Ngang? Thiếu tướng đâu?”

Giọng nói này, rất quen thuộc.

Toàn thân Từ Ngang hoàn toàn cứng ngắc.

Thật là thiếu tướng phu nhân..... cũng đã nói chuyện.

“Thiếu tướng phu nhân..... Ngài như thế nào đã trở lại..... Ngài không phải đi Anh quốc sao..... Ngài cùng thiếu tướng.....”

Lời nói của Từ Ngang, đều nói lắp bắp, gập ghềnh.

Trong lúc nhất thời, anh thật sự không thể tiêu hóa được tin tức kinh thiên động phách như vậy!

Thiếu tướng phu nhân này rốt cuộc là nghĩ như thế nào?

Rõ ràng đã muốn bị thiếu tướng chọc giận rồi đi, thậm chí lúc đi, còn một bộ dáng biểu tình quyết tuyệt, lên mặt nạt người, hận ý thật sâu như vậy, hiện tại lại cười xinh đẹp thản nhiên trở lại! Hơn nữa còn trở lại khi trong nước đang là một mảnh hỗn loạn!

Chẳng lẽ cô không sợ sao?

Nhưng biểu tình của cô, thoát nhìn lại là lạnh nhạt bình tĩnh như vậy, không có một chút sợ hãi!

Từ Ngang hung hăng lắc lắc đầu, đây rõ ràng chính là nằm mơ đi!

Anh mới không tin, tính cách thiếu tướng phu nhân sợ chết như vậy, sẽ một mình một ngựa chạy trở về!

“Thiếu tướng phu nhân? Thật là cô ư? Sao cô lại trở về?”

Chung Tình gật gật đầu, buông chén trà xuống, “Là tôi, thiếu tướng ở nơi nào?”

Lúc này đây Từ Ngang hoàn toàn tin tưởng người trước mặt là thiếu tướng phu nhân.....

Anh mở miệng ra, cũng không biết chính mình nên trả lời như thế nào.

Chung Tình nhìn bộ dáng Từ Ngang, đáy lòng nhất thời căng thẳng: “Thiếu tướng đâu? Đã xảy ra chuyện sao? Anh ấy ở nơi nào, tôi muốn đi gặp anh ấy.....”

Từ Ngang gấp đến độ vội vàng ngăn cản Chung Tình, anh hô hấp thật sâu một hơi, sau đó mới nói: “Tôi đây đi bẩm báo.....”

Nếu thiếu tướng phu nhân, vội vàng xông vào như vậy, sợ là thiếu tướng cũng sẽ giống như anh, bị dọa đến chết khiếp!

Từ Ngang xoay người, đi đường đều cảm thấy chính mình nhẹ bay, anh đẩy cửa ra, sắc mặt đều rất khó coi, nhìn thiếu tướng đứng ở nơi đó, vẫn duy trì một tư thái, vẫn luôn không có thay đổi, anh có chút sửng sờ.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1048: Sinh Tử Gắn Bó [85]

Editor: May

Từ Ngang xoay người, đi đường đều cảm thấy chính mình nhẹ bay, anh đẩy cửa ra, sắc mặt đều rất khó coi, nhìn thiếu tướng đứng ở nơi đó, vẫn duy trì một tư thái, vẫn luôn không có thay đổi, anh có chút sững sờ.

Hồi lâu, Từ Ngang mới lấy lại tinh thần, bước chân, bước gần về phía Dịch Giản.

Dịch Giản nghe được tiếng bước chân, biểu tình không có biến hóa quá lớn, ánh mắt nhìn không rời khỏi chỗ, thản nhiên nói: “Tiếp tục họp đi.”

Vẻ mặt của anh, hiển nhiên là hoàn toàn chưa từng tin tưởng thiếu tướng phu nhân trở về.

Từ Ngang cúi thấp đầu, nhìn Dịch Giản ngồi ở trên vị trí, rất nhiều người cũng đều bắt đầu chờ, duy chỉ anh vẫn đứng ngốc.

Dịch Giản nhin không được nâng mí mắt lên, quét liếc mắt nhìn anh một cái, lộ vẻ hỏi.

Từ Ngang thanh thanh cổ họng, cường chế kích động nơi đáy lòng của mình, tận lực để cho ngữ khí của mình, biểu hiện lạnh nhạt đến cực hạn: “Thiếu tướng..... Thiếu tướng phu nhân, thật sự đến đây.....”

Ngón tay lật xem trang giấy của Dịch Giản ngừng lại một chút, biểu tình càng lạnh lùng, không nói gì, nhưng toàn thân đã muốn tràn ngập một tầng hàn ý sắc bén.

Từ Ngang biết thiếu tướng đang tức giận!

Anh vội vàng tiếp tục giải thích nói: “Thiếu tướng, là thật..... Không phải đang nói giỡn..... Hiện tại đang chờ ở bên ngoài, không tin ngài đi ra ngoài nhìn xem.” Tay Dịch Giản, dần dần nắm thành quyền đầu.

“Vui đùa này, tuyệt không buồn cười!”

Sao cô ấy lại có thể trở về?

Tiếng Anh không biết nói, ở Anh quốc nửa bước khó đi, hơn nữa người của Bạc Dịch trông chừng cô, cô trốn không thoát đâu!

Hôm nay, những người này đều làm sao vậy, bắt đầu cố dùng anh tìm vui về ư?

“Thiếu tướng..... Nói, không phải nói giỡn, lúc đầu tôi cũng không tin, nhưng khi tôi đi ra ngoài, nhìn thấy thiếu tướng phu nhân ngồi ở chỗ đó, tôi mới không thể không tin! Thiếu tướng..... Thiếu tướng phu nhân thật sự đã trở lại, đã trở lại từ Anh quốc..... đã trở lại đầy đủ không sút mẻ..... Không tin hiện tại ngài đi xem, tôi không có lừa gạt ngài..... Kỳ thật đến hiện tại, chính tôi vẫn không tin!”

Lời nói của Từ Ngang, nói có chút hỗn loạn, đáy lòng anh có một loại cảm giác, hoàn toàn không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Vừa kích động, lại rung động!

Dịch Giản nhìn biểu tình của Từ Ngang, nhìn một hồi rất lâu, như là đang cân nhắc Từ Ngang thật hay giả.

“Thiếu tướng, nếu tôi lừa ngài, ngài đại khái có thể cầm súng, bắn chết tôi!” Từ Ngang vội vàng thề, anh biết, tin tức này, là ai cũng sẽ không thể tin!

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1049: Sinh Tử Gắn Bó [86]

Editor: May

“Thiếu tướng, nếu tôi lừa ngài, ngài đại khái có thể cầm súng, bắn chết tôi!” Từ Ngang vội vàng thề, anh biết, tin tức này, là ai cũng sẽ không thể tin!

Đây hiển nhiên chính là chuyện hoàn toàn không có khả năng xảy ra!

Thiếu tướng tức giận như vậy, cũng là rất bình thường.

Dịch Giản biết, Từ Ngang rất ít lừa mình, nhìn thấy anh ta nói như vậy, cả người anh cũng có một chút dao động theo.

Anh đứng lên, nhìn Từ Ngang, âm điệu có chút biến chuyển: “Thật sự?”

“Đúng vậy, thiếu tướng!”

Dịch Giản nghe lời nói như thế, nhìn ánh mắt kiên định của Từ Ngang, không thể tin tưởng, cũng không thể không tin!

Từ Ngang vốn tưởng rằng thiếu tướng sẽ xoay người, lao về phía ngoài cửa!

Anh nghĩ, thiếu tướng nhớ thiếu tướng phu nhân nhớ đến vô cùng.

Nhưng, nhưng anh không có nghĩ đến, thiếu tướng lại đột nhiên nằm văng kiền trên bàn lên, “Ba” lập tức quăng xuống đầy đất.

Biểu tình cả người, đều hiện lên một chút tức giận!

Biểu tình mang theo vài phần hỗn hển giận dữ hét: “Thật sự là hồ nháo! Ai để cho cô ấy trở về! Không phải nói, không thể để cho một mình cô ấy trở về sao? Rốt cuộc Bạc Địch làm chuyện gì vậy!”

Dịch Giản tức giận một cước đá bay ghế, cả người đi tới tới lui lui hai vòng ở trong phòng, ngực nghẹn một cổ tức giận không nói nên lời!

Từ Ngang sợ tới mức không dám lên tiếng.

Thậm chí những người vốn đang họp, nhìn thấy thiếu tướng tức giận như vậy, sợ tới mức từng bước từng bước lui ra ngoài.

Dịch Giản tức giận có thiên ngôn vạn ngữ muốn rống lên, thậm chí anh nghĩ nếu có thể, lập tức bay đến Anh quốc, làm thịt đám người Bạc Địch kia!

“Hồ nháo, hồ nháo, thật sự là hồ nháo!”

Dịch Giản tức giận đến đầu đều bốc hơi nước, lại chỉ có thể nói lặp đi lặp lại những lời này!

Từ Ngang âm thầm cắn chặt răng, tiếp tục nói: “Thiếu tướng, thiếu tướng phu nhân còn đang chờ ở bên ngoài, muốn gọi cô ấy tiến vào không?”

Dịch Giản nâng tay lên, tức đến một câu cũng nói không nên lời, cuối cùng, mới chỉ chỉ cửa, sau đó gật đầu nghẹn nửa ngày, mới nói ra một câu: “Nhanh bắt đến, bắt cô ấy đến cho tôi.....”

Nhìn anh có thu thập chết cô không!

“Vâng, thiếu tướng.....” Từ Ngang vội vàng xoay người đi về phía bên ngoài, ai ngờ mới vừa đi hai bước, lại cảm giác được một trận tiếng gió, sau đó liền nhìn thấy thiếu tướng còn nhanh hơn mình một bước đi về phía bên ngoài.

Dịch Giản đẩy cửa ra, khí lực rất lớn, chấn đắc rất vang, Chung Tình vừa quay đầu lại, liền trực tiếp chạm vào ánh mắt với Dịch Giản.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1050: Sinh Tử Gắn Bó [87]

Editor: May

Dịch Giản đẩy cửa ra, khí lực rất lớn, chấn đặc rất vang, Chung Tình vừa quay đầu lại, liền trực tiếp chạm vào ánh mắt với Dịch Giản.

Mới vừa rồi Dịch Giản tin cô đã trở lại, biết cô đã trở lại, vốn đáy lòng vừa kích động vừa tức giận, còn mang theo một loại chờ mong, hiện tại chợt đẩy cửa ra, liền nhìn thấy gương mặt mong chờ ngày đêm, anh lập tức liền đứng ở nơi đó, hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Đường đường là một đại nam nhân, nhất thời liền cảm thấy máu toàn thân, đều động lại.

Chung Tình vốn nhìn thấy rất nhiều người, vội vàng đi ra từ trong phòng họp, trên mặt mỗi người đều mang theo vài phần sợ hãi, lúc nhìn thấy cô, đều cung kính gật gật đầu, thậm chí còn nhỏ tiếng nói.

“Đó chính là thiếu tướng phu nhân sao?”

“Sợ là, thoát nhìn rất là đẹp mắt, nghe nói chính là lục tiểu thư nhà họ Chung.”

“Tôi còn nghĩ đến thiếu tướng phu nhân và thiếu tướng đã sớm tách ra, dù sao gần đây, nếu ai dám nhắc tới bốn chữ thiếu tướng phu nhân này, thiếu tướng đều sẽ lửa giận ngập trời.....”

“Những chuyện này không phải chúng ta có thể quản, mọi người đều đi nghỉ ngơi đi, đánh nhiều trận như vậy, mệt muốn chết, sợ là hôm nay thiếu tướng có phu nhân, nhất định là sẽ không lôi kéo chúng ta hợp.....”

Chung Tình nghe được mấy câu này, khó tránh khỏi liền biết có ý tứ gì, có lẽ người đàn ông kia, bởi vì chính mình rời đi, cả ngày tính tình rất không tốt, trút lên những người phía dưới này.

Cô nhin không được cong môi, cười cười, đúng lúc chợt nghe được phía sau có một trận vang truyền đến, liền quay đầu, nhìn lại, ai ngờ, liền đây đưa tầm mắt với người đàn ông một thân quân trang.

Con người của anh, tối đen một mảnh, sâu không thấy đáy, làm cho người ta không thể thấy được điểm cuối, nhưng lúc nhìn cô, rõ ràng là đang run rẩy.

Chung Tình cũng không biết chính mình rốt cuộc xảy ra chuyện gì, rõ ràng là có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói ra với Dịch Giản.

Đáy lòng không phải không hận, không phải không tức, hận anh chuyện gì cũng tự mình gánh vác, tức anh dám để cô đi như vậy, nhưng nhìn mặt anh, mới phát hiện, hóa ra chính mình lại có thể rất nhớ anh, nhớ, nhìn anh, một câu cũng không nói ra được.

Chỉ cảm thấy trong cổ họng như là bị hỏa thiêu, đau, nóng, khó nhin.

Ánh mắt cũng là ê ẩm, trướng đau, cô cảm thấy nước mắt của mình, chỉ sợ không khống chế được, rất có thể sẽ khóc ra trước mặt người đầy phòng này mất.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1051: Sinh Tử Gắn Bó [88]

Editor: May

Ánh mắt cũng là ê ẩm, trướng đau, cô cảm thấy nước mắt của mình, chỉ sợ không khống chế được, rất có thể sẽ khóc ra trước mặt người đầy phòng này mất.

Cánh môi Chung Tình run run, đứng ở tại chỗ, vẫn duy trì tư thái kia, nửa ngày, cũng không có động.

Dịch Giản và Chung Tình giống nhau, cả người đều ngây ngốc, đứng ở cạnh cửa, vươn tay, đỡ thành cửa, bình tĩnh nhìn cô.

Ánh mắt, liền giống như năm đó, thanh lương, thấu triệt, chuyên chú, mang theo thâm tình lưu chuyển làm cho người ta không thể hô hấp.

Khí sắc của cô, thoát nhìn cũng không kém, trên hai gò má tuyết trắng như ngọc mang theo một chút phấn hồng, rất là đáng yêu, rất là kiều mỹ.

Anh chỉ nhìn như vậy, liền cảm thấy tế bào toàn thân sinh động lên.

Cô gái nhỏ này..... Thật sự đã trở lại!

Anh không phải không nghĩ qua cô sẽ chạy trốn trở về, trở về tìm anh, nhưng, anh lại nghĩ đến cô sợ chết như vậy, cho dù là cô mang theo hận ý nồng đậm rời đi, sau khi biết chân tướng, luôn không giận anh, cũng sẽ không trở về tìm anh.

Nhưng, hiện tại cô lại có thể đã trở lại! Dưới tình huống không có để cho anh có chuẩn bị và hồi tưởng nào liền tới đây!

Trở lại bên trong chiến loạn địa ngục thế gian này!

Chung quanh có rất nhiều chiến sĩ, nhìn thấy tình huống thiếu tướng và thiếu tướng phu nhân như vậy, mọi người đều có chút hưng trí bồng bồng, ánh mắt vẫn luôn là nhìn chăm chăm hai người bọn họ.

Chỉ là đánh giặc, mọi người đều rất buồn tẻ, trong sung đến pháo rời đi, hiện tại thật vất vả có chút chuyện có sắc thái có thể xem, tất nhiên là cũng sẽ không bỏ qua.

Lúc này Từ Ngang chạy tới cạnh cửa, nhìn thiếu tướng sớm đã ngây ngốc, đáy lòng anh ít nhiều có chút an ủi, chính mình lúc mới vừa rồi thấy thiếu tướng phu nhân, cũng không biểu tình tới mức giống như ngài ấy bây giờ.

Anh biết thiếu tướng nhất thời sẽ không hồi thần được, khẳng định cho là chính mình là đang nằm mơ.

Quả thực giống như Từ Ngang nghĩ vậy, thiếu tướng nhíu mi, liền đột nhiên xoay người tiến vào phòng họp, hung hăng đóng cửa lại.

Binh lính đẩy phòng đều ngây ra một lúc, không hiểu vì sao thiếu tướng lại đóng cửa, đến ngay cả Chung Tình cũng kinh ngạc, theo bản năng nâng chân lên, muốn đi về phía phòng họp.

Nhưng ai ngờ, cô còn chưa kịp nhúc nhích, cửa phòng họp đột nhiên lại bị kéo ra. ngay sau đó là một trận gió xẹt qua, sau đó liền nhìn thấy gương mặt lạnh của Dịch Giản, đáy mắt không tồn tại người nào, cũng không nói chuyện, tư thái mang theo vài phần hỗn hển, liền đi về phía Chung Tình.

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1052: Sinh Tử Gắn Bó [89]

Editor: May

Sau đó liền nhìn thấy gương mặt lạnh của Dịch Giản, đáy mắt không tồn tại người nào, cũng không nói chuyện, tư thái mang theo vài phần hỗn hển, liền đi về phía Chung Tình.

Chung Tình còn chưa có lấy lại tinh thần, thân hình nho nhỏ của cô, liền bị Dịch Giản kéo lại, túm cánh tay của cô, động tác có chút thô lỗ đi vào phòng họp.

Sau đó liền nhìn thấy Từ Ngang đột nhiên bị đẩy ra, theo sau chính là cửa phòng họp lập tức khép lại.

Một loạt động tác này thật sự rất mau.

Mọi người đều mở to hai mắt nhìn, một bộ dáng kinh ngạc!

Vừa rồi, đó là thiếu tướng làm sao?

Lại có thể, quét đi bộ dáng biếng nhác bình thường, vội vàng xao động như vậy?

Chung Tình bị Dịch Giản vừa túm như vậy, cô mới hồi thần về, hóa ra, cô thật sự làm một chuyện không thể tưởng tượng như vậy, trở về Trung Quốc từ Anh quốc!

Trở lại bên người anh!

Chính cô cũng có chút không thể tin được đây là việc cô làm!

Trong lúc đó sẽ có bao nhiêu chuyện đòi mạng có thể phát sinh, dựa theo tính cách sợ chết của cô, cô lại có thể thật sự đã trở lại! Cô vẫn nhìn không được mà mở to hai mắt nhìn, âm thầm bội phục chính mình.

Dịch Giản một nắm tay cô, cảm giác được ôn nhuận trắng mịn, mới biết được đây thật sự không phải là đang nằm mơ, đây thật là sự thật!

Cô gái nhỏ này, anh mong nhớ ngày đêm, cô gái nhỏ anh yêu thương đã trở lại!

Cô lại có thể không nghe lời liền trở lại như vậy!

Lúc anh còn chưa có phản ứng được, Chung Tình lại lập tức nhào vào trong lòng anh, ôm gắt gao vòng eo của anh.

Anh vừa bị cô ôm như vậy, nhất thời hoàn hồn, sau đó không khỏi phân trần một phen ôm lấy cô, đặt cô ở trên bàn, lật thân mình, giơ tay lên liền đánh lên mông của cô.

Anh đánh tất nhiên là không nặng.

Nhưng đã có âm thanh vang dội vang ra.

Mặt Chung Tình lập tức đỏ hoàn toàn, giãy dụa nghĩ muốn đứng dậy, ai ngờ Dịch Giản lại đè chặt cô, lại tiếp tục hung thần ác sát đánh vài cái, miệng lại không nói một câu.

Dịch Giản không phải không có chuyện nói, chỉ là không nói một câu nên lời.

Sắc mặt Dịch Giản có chút đen, hiển nhiên là thật sự sinh khí, tức giận, anh càng không nói lời nào, Chung Tình càng sợ hãi, cô liền mở miệng giải thích: “Anh khi dễ em..... anh đuổi em tới nơi đó, anh còn gạt em, rõ ràng cha không có việc gì, anh lại nói chính mình hại chết cha..... Anh buộc em mang theo hận ý rời đi, anh khiến cho em khó chịu!”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỒI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1053: Sinh Tử Gắn Bó [90]

Editor: May

“Anh khi dễ em..... anh đuổi em tới nơi đó, anh còn gạt em, rõ ràng cha không có việc gì, anh lại nói chính mình hại chết cha..... Anh buộc em mang theo hận ý rời đi, anh khiến cho em khó chịu!”

Ánh mắt Dịch Giản càng lạnh hơn, nghe được cô nói chuyện như vậy, chỉ vào lúc cô đang già mồm, vươn tay, tăng thêm lực đạo đánh lên mũi cô.

Lúc này đây Chung Tình là thật cảm giác được đau đớn!

Cô nhất thời quay đầu, trừng mắt liếc mắt nhìn Dịch Giản một cái, Dịch Giản thấy cô nhìn mình chăm chăm, biết cô không phục, xuống tay tiếp tục đánh cô!

Thật sự là tiểu yêu tinh chọc người!

Làm cho người ta hoàn toàn không thể bớt lo!

Cô có biết hay không, hiện tại anh, rốt cuộc có bao nhiêu nghĩ mà sợ, nếu cô xảy ra một chút chuyện gì, cô có biết, anh thật sự sẽ bị hù chết thật không!

Chung Tình nhìn anh đánh chính mình như vậy, một khuôn mặt tươi cười cũng không cho mình, nhịn không được miệng thoáng mở, mắt thấy sẽ

khóc ra: “Anh đánh em, anh lại có thể đánh em, anh có biết hay không, em vì muốn về tìm anh, em tốn rất nhiều khí lực..... Anh xem cổ tay em, hiện tại đều còn sưng đấy!”

Chung Tình vừa nói, vừa vươn cổ tay đã lành gần hết, ủy khuất vụn phần la hét.

Dịch Giản tất nhiên là tức giận, nhưng hiện tại nhìn thấy bộ dáng này của cô, lập tức giận không nổi, vốn nghĩ muốn nói nhiều lời hung dữ với cô, nhưng lại nói không được một câu, chỉ có thể vươn tay, lập tức ôm chặt cô vào trong lòng, than thở, trong bất đắc dĩ xen lẫn nồng đậm yêu thương và sùng nịch: “Sao em lại không nghe lời như vậy?”

Chỉ một câu như vậy của anh, đã biểu lộ ra hết tình cảm trong đáy lòng anh.

Chung Tình vui ở trong lòng anh, ngửi hương vị thân nhiên quen thuộc trên người anh, lúc này đây, nước mắt mới thật sự rơi xuống.

Không phải không muốn nghe lời nói của anh, chỉ là lúc này đây, thật sự không muốn nghe.

Anh bắt lấy bả vai của cô, rời khỏi trong lòng anh, anh nhìn hai gò má của cô, nhìn hồi lâu, hồi lâu, lại kéo cô vào trong lòng của mình, nghẹn một bụng lửa cũng không phát được, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi ôn nhu nói: “Em - cô nhóc khiến người ta không thể khiến người ta bớt lo!”

Chung Tình nghe ra tình yêu nồng đậm trong lời nói của anh, cùng trạng thái không thể làm gì mình, đáy mắt của cô, hiện lên một chút đắc ý nhỏ, anh nhìn cô đắc ý, càng oán hận, cô lại vươn tay, ôm cổ anh nói: “Giản..... Trèo đèo lội suối, em cũng muốn ở bên cạnh anh..... Chúng ta đã nói, sinh tử gắn bó.”

TÌNH NHÂN BÍ MẬT CỦA THIẾU TƯỚNG: BẢO BỐI, ĐỪNG CHẠY

Diệp Phi Dạ
www.dtv-ebook.com

Chương 1054: Sinh Tử Gắn Bó [91]

Editor: May

Chung Tình nghe ra tình yêu nồng đậm trong lời nói của anh, cùng trạng thái không thể làm gì mình, đáy mắt của cô, hiện lên một chút đặc ý nhỏ, anh nhìn cô đặc ý, càng oán hận, cô lại vươn tay, ôm cổ anh nói: “Giản..... Trèo đèo lội suối, em cũng muốn ở bên cạnh anh..... Chúng ta đã nói, sinh tử gắn bó.”

Chúng ta đã nói, phải ở cùng một chỗ.

Em lướt qua gian nguy, vượt qua sinh tử, từ đầu bên kia đại dương không chút do dự trở về, vì nói cho anh biết.....

Chúng ta đã nói, phải ở cùng một chỗ.

“Em và đứa nhỏ, đều đã trở lại..... em phải ở cùng với anh trên mảnh đất này, cho dù chết, em cũng muốn chết cùng một chỗ với anh.....”

Xa xa, loáng thoáng có tiếng thuốc nổ nổ mạnh, là âm thanh tàn nhẫn chiến hỏa chọc trời.

Dịch Giản lại như là nghe không thấy, bên tai quanh quẩn chính là lời nói của cô.

Cô và đứa nhỏ, đều đã trở lại.

Đứa nhỏ của bọn họ, còn tồn tại đầy đủ trong bụng của cô.Đứa nhỏ của bọn họ.....

Cô lại có thể, mang theo đứa nhỏ của bọn họ, cùng cô liều mạng làm càn?

Trong đầu Dịch Giản, lại hiện lên một chút tức giận, vươn tay giữ chặt cô ở trong ngực, phân không rõ đáy lòng rốt cuộc là cháy cảm tình như thế nào, có lẽ là có sinh khí, có lẽ là có cảm động, có lẽ là có rung động, có lẽ là cái gì cũng có, anh chỉ là cảm thấy chính mình không nói được, duy nhất có thể làm, chính là gắt gao ôm cô, gắt gao ôm cô, như là muốn khám cô vào huyết nhục trong ôm ấp của chính mình.

Cánh môi Dịch Giản run rẩy, rung rung rất nhiều lần, nhưng lại sững sờ không nói ra được một chữ.

Chính anh cũng không biết chính mình rốt cuộc nên mắng, hay là nên yêu.

Cô gái nhỏ này tra tấn anh nhiều năm như vậy, luôn làm cho anh yêu hận khó nhịn ngoài dự đoán của mọi người!

“Đứa nhỏ..... Em đã có đứa nhỏ, còn làm càn như vậy!”

Anh ôm cô, trách cứ cô: “Có phải em, muốn hù chết anh, em mới hài lòng không?”

“Không cần lo lắng cho đứa nhỏ trong bụng.....” Chung Tình vùi ở trong lòng Dịch Giản, lắc lắc đầu, nhưng thân thể người đàn ông ôm cô, đột nhiên buộc chặt lên, lúc này cô mới ý thức được chính mình nói sai lầm rồi, sau đó hơi ngẩng đầu, nhìn Dịch Giản nói: “Em từng mang thai đứa nhỏ một lần, tuy rằng không có sinh hạ ra, nhưng hiện tại em có thể có cảm giác.”

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Dám Cắn Tôi Sao? (1)

Chương 2: Dám Cắn Tôi Sao? (2)

Chương 3: Dám Cắn Tôi Sao? (3)

Chương 4: Dám Cắn Tôi Sao? (4)

Chương 5: Dám Cắn Tôi Sao? (5)

Chương 6: Dám Cắn Tôi Sao? (6)

Chương 7: Dám Cắn Tôi Sao? (7)

Chương 8: Dám Cắn Tôi Sao? (8)

Chương 9: Dám Cắn Tôi Sao? (9)

Chương 10: Dám Cắn Tôi Sao? (10)

Chương 11: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (1)

Chương 12: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (2)

Chương 13: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (3)

Chương 14: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (4)

Chương 15: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (5)

Chương 16: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (6)

Chương 17: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (7)

Chương 18: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (8)

Chương 19: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (9)

Chương 20: Bị Cô Cắn Lần Thứ Hai (10)

Chương 21: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (1)

Chương 22: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (2)

Chương 23: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (3)

Chương 24: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (4)

Chương 25: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (5)

Chương 26: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (6)

Chương 27: Người Phụ Nữ Đây Là Của Anh! (7)

[Chương 28: Người Phụ Nữ Này Là Của Anh! \(8\)](#)
[Chương 29: Người Phụ Nữ Này Là Của Anh! \(9\)](#)
[Chương 31: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(1\)](#)
[Chương 32: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(2\)](#)
[Chương 33: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(3\)](#)
[Chương 34: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(4\)](#)
[Chương 35: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(5\)](#)
[Chương 36: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(6\)](#)
[Chương 37: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(7\)](#)
[Chương 38: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(8\)](#)
[Chương 39: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(9\)](#)
[Chương 40: Em Là Của Tôi, Đây Là Chứng Cứ! \(10\)](#)
[Chương 41: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(1\)](#)
[Chương 42: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(2\)](#)
[Chương 43: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(3\)](#)
[Chương 44: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(4\)](#)
[Chương 45: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(5\)](#)
[Chương 46: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(6\)](#)
[Chương 47: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(7\)](#)
[Chương 48: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người! \(8\)](#)
[Chương 49: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người \(9\)](#)
[Chương 50: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người \(10\)](#)
[Chương 51: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người \(11\)](#)
[Chương 52: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người \(12\)](#)
[Chương 53: Tôi Không Hề Nhận Lầm Người \(13\)](#)
[Chương 55: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(1\)](#)
[Chương 56: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(2\)](#)
[Chương 57: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(2\)](#)
[Chương 58: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(4\)](#)
[Chương 59: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(5\)](#)
[Chương 60: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(6\)](#)
[Chương 61: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(7\)](#)

[Chương 62: Cô Mang Thai Con Của Anh \(8\)](#)
[Chương 63: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(9\)](#)
[Chương 64: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(10\)](#)
[Chương 65: Cô Mang Thai Con Của Anh \(11\)](#)
[Chương 66: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(12\)](#)
[Chương 67: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(13\)](#)
[Chương 68: Cô Mang Thai Con Của Anh \(14\)](#)
[Chương 69: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(15\)](#)
[Chương 70: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(16\)](#)
[Chương 71: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(17\)](#)
[Chương 72: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(18\)](#)
[Chương 73: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(19\)](#)
[Chương 74: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(20\)](#)
[Chương 75: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(21\)](#)
[Chương 76: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(22\)](#)
[Chương 77: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(23\)](#)
[Chương 78: Cô Mang Thai Con Của Anh! \(24\)](#)
[Chương 79: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(25\)](#)
[Chương 80: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(26\)](#)
[Chương 81: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(27\)](#)
[Chương 82: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(28\)](#)
[Chương 83: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(29\)](#)
[Chương 84: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(30\)](#)
[Chương 85: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(31\)](#)
[Chương 86: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(32\)](#)
[Chương 87: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(33\)](#)
[Chương 88: Cô Mang Thai Con Của Hắc! \(34\)](#)
[Chương 89: Gã Cho Tiểu Thiếu Gia \(1\)](#)
[Chương 90: Gã Cho Tiểu Thiếu Gia \(2\)](#)
[Chương 91: Gã Cho Tiểu Thiếu Gia \(3\)](#)
[Chương 92: Gã Cho Tiểu Thiếu Gia \(4\)](#)
[Chương 93: Gã Cho Tiểu Thiếu Gia \(5\)](#)

[Chương 96: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia \(6\)](#)
[Chương 97: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia \(7\)](#)
[Chương 98: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia \(8\)](#)
[Chương 99: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(9\)](#)
[Chương 100: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(10\)](#)
[Chương 101: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(11\)](#)
[Chương 102: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(12\)](#)
[Chương 103: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(13\)](#)
[Chương 104: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia \(14\)](#)
[Chương 105: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia! \(15\)](#)
[Chương 106: Gả Cho Tiểu Thiếu Gia \(16\)](#)
[Chương 107: Đạt Được Thỏa Thuận \(1\)](#)
[Chương 108: Đạt Được Thỏa Thuận \(2\)](#)
[Chương 109: Đạt Được Thỏa Thuận \(3\)](#)
[Chương 110: Đạt Được Thỏa Thuận \(4\)](#)
[Chương 111: Đạt Được Thỏa Thuận \(5\)](#)
[Chương 112: Đạt Được Thỏa Thuận \(6\)](#)
[Chương 113: Đạt Được Thỏa Thuận \(7\)](#)
[Chương 114: Đạt Thành Thoả Thuận \(8\)](#)
[Chương 115: Đạt Thành Thoả Thuận \(9\)](#)
[Chương 116: Đạt Thành Thoả Thuận \(10\)](#)
[Chương 117: Đạt Thành Thoả Thuận \(11\)](#)
[Chương 118: Đạt Thành Thoả Thuận \(12\)](#)
[Chương 119: Đạt Thành Thoả Thuận \(13\)](#)
[Chương 121: Đạt Thành Thoả Thuận \(15\)](#)
[Chương 122: Đạt Thành Thoả Thuận \(16\)](#)
[Chương 123: Đạt Thành Thoả Thuận \(17\)](#)
[Chương 124: Đạt Thành Thoả Thuận \(18\)](#)
[Chương 126: Dịch Giản Ghen \(1\)](#)
[Chương 127: Dịch Giản Ghen \(2\)](#)
[Chương 128: Dịch Giản Ghen \(3\)](#)
[Chương 129: Dịch Giản Ghen \(4\)](#)

[Chương 130: Dịch Giảm Ghen \(5\)](#)
[Chương 131: Dịch Giảm Ghen \(6\)](#)
[Chương 132: Dịch Giảm Ghen \(7\)](#)
[Chương 133: Dịch Giảm Ghen \(8\)](#)
[Chương 134: Dịch Giảm Ghen \(9\)](#)
[Chương 135: Dịch Giảm Ghen \(10\)](#)
[Chương 136: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(11\)](#)
[Chương 137: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(12\)](#)
[Chương 138: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(13\)](#)
[Chương 139: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(14\)](#)
[Chương 140: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(15\)](#)
[Chương 141: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(16\)](#)
[Chương 142: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(17\)](#)
[Chương 143: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(18\)](#)
[Chương 144: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(19\)](#)
[Chương 145: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(20\)](#)
[Chương 146: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(21\)](#)
[Chương 147: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(22\)](#)
[Chương 148: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(23\)](#)
[Chương 149: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(24\)](#)
[Chương 150: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(25\)](#)
[Chương 151: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(26\)](#)
[Chương 152: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(27\)](#)
[Chương 153: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(28\)](#)
[Chương 154: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(29\)](#)
[Chương 155: Dịch Giảm Nỗi Cơn Ghen \(30\)](#)
[Chương 156: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(1\)](#)
[Chương 157: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(2\)](#)
[Chương 158: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(3\)](#)
[Chương 159: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(4\)](#)
[Chương 160: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Được \(5\)](#)
[Chương 161: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(6\)](#)

[Chương 162: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(7\)](#)
[Chương 163: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(8\)](#)
[Chương 164: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(9\)](#)
[Chương 165: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(10\)](#)
[Chương 167: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(12\)](#)
[Chương 168: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(13\)](#)
[Chương 169: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(14\)](#)
[Chương 170: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(15\)](#)
[Chương 171: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(11\)](#)
[Chương 172: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(17\)](#)
[Chương 173: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(18\)](#)
[Chương 174: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(19\)](#)
[Chương 175: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(20\)](#)
[Chương 176: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(21\)](#)
[Chương 177: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(22\)](#)
[Chương 178: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(23\)](#)
[Chương 179: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(24\)](#)
[Chương 180: Yêu Đường Vụng Trộm Bị Bắt Gặp \(25\)](#)
[Chương 181: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(1\)](#)
[Chương 182: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(2\)](#)
[Chương 183: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(3\)](#)
[Chương 184: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(4\)](#)
[Chương 185: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(5\)](#)
[Chương 186: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(6\)](#)
[Chương 187: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(7\)](#)
[Chương 188: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(8\)](#)
[Chương 189: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(9\)](#)
[Chương 190: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(10\)](#)
[Chương 191: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(11\)](#)
[Chương 192: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(12\)](#)
[Chương 193: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(13\)](#)
[Chương 194: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(14\)](#)

[Chương 195: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(15\)](#)
[Chương 196: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(16\)](#)
[Chương 197: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \(17\)](#)
[Chương 198: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【18】](#)
[Chương 199: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【19】](#)
[Chương 200: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【20】](#)
[Chương 201: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết 【21】](#)
[Chương 202: Tìm Được Đường Sống Trong Chỗ Chết \[22\]](#)
[Chương 203: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【1】](#)
[Chương 204: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【2】](#)
[Chương 205: Theo Thiếu Tướng Đi Đạo Phố 【3】](#)
[Chương 206: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(4\)](#)
[Chương 207: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(5\)](#)
[Chương 208: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(6\)](#)
[Chương 209: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(7\)](#)
[Chương 210: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(8\)](#)
[Chương 211: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(9\)](#)
[Chương 212: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(10\)](#)
[Chương 213: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(11\)](#)
[Chương 214: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(12\)](#)
[Chương 215: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(13\)](#)
[Chương 216: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(14\)](#)
[Chương 217: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(15\)](#)
[Chương 218: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(16\)](#)
[Chương 219: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(17\)](#)
[Chương 220: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(18\)](#)
[Chương 221: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(19\)](#)
[Chương 222: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(20\)](#)
[Chương 223: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(21\)](#)
[Chương 224: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(22\)](#)
[Chương 225: Đi Đạo Phố Cùng Thiếu Tướng.\(23\)](#)
[Chương 227: Đưa Thiếu Tướng Đi Đạo Phố \(25\)](#)

[Chương 228: Đi Đạo Phổ Với Thiếu Tướng \(26\)](#)
[Chương 229: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(1\)](#)
[Chương 231: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(3\)](#)
[Chương 232: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(4\)](#)
[Chương 234: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(6\)](#)
[Chương 235: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(7\)](#)
[Chương 236: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(8\)](#)
[Chương 237: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(9\)](#)
[Chương 238: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(10\)](#)
[Chương 239: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(11\)](#)
[Chương 240: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(12\)](#)
[Chương 241: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(13\)](#)
[Chương 242: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(14\)](#)
[Chương 243: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(15\)](#)
[Chương 244: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(16\)](#)
[Chương 245: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(17\)](#)
[Chương 246: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(18\)](#)
[Chương 247: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(19\)](#)
[Chương 248: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(20\)](#)
[Chương 249: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(21\)](#)
[Chương 250: Cô Ấy Là Vợ Tôi \(22\)](#)
[Chương 251: Cô Là Vợ Của Tôi \(23\)](#)
[Chương 252: Cô Ấy Là Vợ Của Tôi \(24\)](#)
[Chương 253: Chung Tình Mang Thai \(1\)](#)
[Chương 254: Chung Tình Mang Thai 【2】](#)
[Chương 255: Chung Tình Mang Thai \(3\)](#)
[Chương 256: Chung Tình Mang Thai \(4\)](#)
[Chương 257: Chung Tình Mang Thai \(5\)](#)
[Chương 258: Chung Tình Mang Thai \(6\)](#)
[Chương 259: Chung Tình Mang Thai \(7\)](#)
[Chương 260: Chung Tình Mang Thai \(8\)](#)
[Chương 261: Chung Tình Mang Thai \(9\)](#)

[Chương 262: Chung Tình Mang Thai \(10\).](#)
[Chương 263: Chung Tình Mang Thai \(11\).](#)
[Chương 264: Chung Tình Mang Thai \(12\).](#)
[Chương 265: Chung Tình Mang Thai \(13\).](#)
[Chương 266: Chung Tình Mang Thai 【14】](#)
[Chương 267: Chung Tình Mang Thai 【15】](#)
[Chương 269: Uống Thuốc Này Đi 【1】](#)
[Chương 270: Uống Thuốc Này Đi 【2】](#)
[Chương 271: Uống Thuốc Này Đi 【3】](#)
[Chương 272: Uống Thuốc Này Đi 【4】](#)
[Chương 273: Uống Thuốc Này Đi 【5】](#)
[Chương 274: Uống Thuốc Này Đi 【6】](#)
[Chương 275: Uống Thuốc Này Đi 【7】](#)
[Chương 276: Uống Thuốc Này Đi 【8】](#)
[Chương 277: Uống Thuốc Này Đi 【9】](#)
[Chương 278: Uống Thuốc Này Đi 【10】](#)
[Chương 279: Uống Thuốc Này Đi 【11】](#)
[Chương 280: Uống Thuốc Này Đi 【12】](#)
[Chương 281: Uống Thuốc Này Đi \(13\).](#)
[Chương 282: Uống Thuốc Này Đi \(14\).](#)
[Chương 283: Uống Thuốc Này Đi \(15\).](#)
[Chương 284: Giống Người Lạ \(1\).](#)
[Chương 285: Giống Người Lạ \(2\).](#)
[Chương 286: Giống Người Lạ 【3】](#)
[Chương 287: Giống Người Lạ 【4】](#)
[Chương 288: Giống Người Lạ \(5\).](#)
[Chương 289: Giống Người Lạ 【6】](#)
[Chương 290: Giống Người Lạ 【7】](#)
[Chương 291: Giống Người Lạ \(8\).](#)
[Chương 292: Giống Người Lạ \(9\).](#)
[Chương 293: Giống Người Lạ \(10\).](#)
[Chương 294: Giống Người Lạ \(11\).](#)

[Chương 295: Giống Người Lạ \(12\).](#)
[Chương 296: Giống Người Lạ \(13\).](#)
[Chương 297: Giống Người Lạ \(14\).](#)
[Chương 298: Giống Người Lạ \(15\).](#)
[Chương 299: Giống Người Lạ \(16\).](#)
[Chương 300: Giống Người Lạ \(17\).](#)
[Chương 301: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(1\).](#)
[Chương 302: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(2\).](#)
[Chương 303: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(3\).](#)
[Chương 304: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(4\).](#)
[Chương 305: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(5\).](#)
[Chương 306: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(6\).](#)
[Chương 307: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(7\).](#)
[Chương 308: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(8\).](#)
[Chương 309: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(9\).](#)
[Chương 310: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(10\).](#)
[Chương 311: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(11\).](#)
[Chương 312: Muốn Em Bé Hay Là Muốn Người Mẹ \(12\).](#)
[Chương 313: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【13】](#)
[Chương 314: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【14】](#)
[Chương 315: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【15】](#)
[Chương 316: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【16】](#)
[Chương 317: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【17】](#)
[Chương 318: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【18】](#)
[Chương 319: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【19】](#)
[Chương 320: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【20】](#)
[Chương 321: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【21】](#)
[Chương 322: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【22】](#)
[Chương 323: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【23】](#)
[Chương 324: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【24】](#)
[Chương 325: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【25】](#)
[Chương 326: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【26】](#)

[Chương 327: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【27】](#)
[Chương 328: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【28】](#)
[Chương 329: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【29】](#)
[Chương 330: Giữ Mẹ Hay Giữ Con? 【30】](#)
[Chương 331: Muốn Con Hay Mẹ \(31\)](#)
[Chương 332: Muốn Con Hay Mẹ \(32\)](#)
[Chương 333: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(1\)](#)
[Chương 334: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(2\)](#)
[Chương 335: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(3\)](#)
[Chương 336: Tôi Muốn Cô Ấy Sống \(4\)](#)
[Chương 337: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(5\)](#)
[Chương 338: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(6\)](#)
[Chương 339: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(7\)](#)
[Chương 340: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(8\)](#)
[Chương 341: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(9\)](#)
[Chương 342: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(10\)](#)
[Chương 343: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(11\)](#)
[Chương 344: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(12\)](#)
[Chương 345: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(13\)](#)
[Chương 347: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(15\)](#)
[Chương 348: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(16\)](#)
[Chương 349: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(17\)](#)
[Chương 350: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(18\)](#)
[Chương 351: Tôi Muốn Cô Ấy Sống! \(19\)](#)
[Chương 352: Chung Tình Rồi Đi \(1\)](#)
[Chương 353: Chung Tình Rồi Đi \(2\)](#)
[Chương 354: Chung Tình Rồi Đi \(3\)](#)
[Chương 355: Chung Tình Rồi Đi \(4\)](#)
[Chương 356: Chung Tình Rồi Đi \(5\)](#)
[Chương 357: Chung Tình Rồi Đi \(6\)](#)
[Chương 358: Chung Tình Rồi Đi \(7\)](#)
[Chương 359: Chung Tình Rồi Đi \(8\)](#)

[Chương 360: Chung Tình Rời Đi \(9\)](#)
[Chương 361: Chung Tình Rời Đi \(10\)](#)
[Chương 362: Chung Tình Rời Đi \(11\)](#)
[Chương 363: Chung Tình Rời Đi \(12\)](#)
[Chương 364: Chung Tình Rời Đi \(13\)](#)
[Chương 365: Chung Tình Rời Đi \(14\)](#)
[Chương 366: Chung Tình Rời Đi \(15\)](#)
[Chương 367: Thiếu Tướng Thú Tội 【1】](#)
[Chương 368: Thiếu Tướng Thú Tội 【2】](#)
[Chương 369: Thiếu Tướng Thú Tội 【3】](#)
[Chương 370: Thiếu Tướng Thú Tội 【4】](#)
[Chương 371: Thiếu Tướng Thú Tội 【5】](#)
[Chương 372: Thiếu Tướng Thú Tội 【6】](#)
[Chương 373: Thiếu Tướng Thú Tội 【7】](#)
[Chương 374: Thiếu Tướng Thú Tội 【8】](#)
[Chương 375: Thiếu Tướng Thú Tội \(9\)](#)
[Chương 376: Thiếu Tướng Thú Tội \(10\)](#)
[Chương 377: Thiếu Tướng Thú Tội \(11\)](#)
[Chương 378: Thiếu Tướng Thú Tội \(12\)](#)
[Chương 379: Thiếu Tướng Thú Tội \(13\)](#)
[Chương 380: Thiếu Tướng Thú Tội \(14\)](#)
[Chương 381: Thiếu Tướng Thú Tội \(15\)](#)
[Chương 382: Thiếu Tướng Thú Tội \(16\)](#)
[Chương 384: Thiếu Tướng Thú Tội \(18\)](#)
[Chương 385: Thiếu Tướng Thú Tội \(19\)](#)
[Chương 386: Thiếu Tướng Thú Tội \(20\)](#)
[Chương 387: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(1\)](#)
[Chương 388: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【2】](#)
[Chương 389: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【3】](#)
[Chương 390: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【4】](#)
[Chương 391: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【5】](#)
[Chương 392: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【6】](#)

[Chương 393: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【7】](#)
[Chương 394: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【8】](#)
[Chương 395: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【9】](#)
[Chương 396: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【10】](#)
[Chương 397: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【11】](#)
[Chương 398: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(12\)](#)
[Chương 399: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(13\)](#)
[Chương 400: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【14】](#)
[Chương 401: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【15】](#)
[Chương 402: Lựa Chọn Đi Hay Ở 【16】](#)
[Chương 403: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(16\)](#)
[Chương 404: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(17\)](#)
[Chương 405: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(18\)](#)
[Chương 406: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(19\)](#)
[Chương 407: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(20\)](#)
[Chương 408: Lựa Chọn Đi Hay Ở \(21\)](#)
[Chương 409: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(1\)](#)
[Chương 410: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(2\)](#)
[Chương 411: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(3\)](#)
[Chương 412: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(4\)](#)
[Chương 413: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(5\)](#)
[Chương 414: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(6\)](#)
[Chương 415: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(7\)](#)
[Chương 416: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(8\)](#)
[Chương 417: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(9\)](#)
[Chương 418: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(10\)](#)
[Chương 419: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(11\)](#)
[Chương 420: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(12\)](#)
[Chương 421: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(13\)](#)
[Chương 422: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(14\)](#)
[Chương 423: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(16\)](#)
[Chương 424: Vậy Thì Lấy Anh Đi! \(17\)](#)

[Chương 425: Vây Thì Lấy Anh Đi! \(18\)](#)
[Chương 426: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(19\)](#)
[Chương 427: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(20\)](#)
[Chương 428: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(21\)](#)
[Chương 429: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(22\)](#)
[Chương 430: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(23\)](#)
[Chương 431: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(24\)](#)
[Chương 432: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(25\)](#)
[Chương 433: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(26\)](#)
[Chương 434: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(27\)](#)
[Chương 435: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(28\)](#)
[Chương 436: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(29\)](#)
[Chương 437: Vây Thì Gả Cho Anh Đi! \(30\)](#)
[Chương 438: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn \(1\)](#)
[Chương 439: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn \(2\)](#)
[Chương 440: Đưa Cho Em Lễ Vật Đại Hôn \(3\)](#)
[Chương 441: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【4】](#)
[Chương 442: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! \(5\)](#)
[Chương 443: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! \(6\)](#)
[Chương 444: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【7】](#)
[Chương 445: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【8】](#)
[Chương 449: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! \(12\)](#)
[Chương 450: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới \(13\)](#)
[Chương 451: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới \(14\)](#)
[Chương 452: Đưa Cho Người Đám Cưới Lễ Vật! \(15\)](#)
[Chương 453: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【16】](#)
[Chương 454: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【17】](#)
[Chương 455: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【18】](#)
[Chương 456: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【19】](#)
[Chương 457: Đưa Cho Em Lễ Vật Đám Cưới! 【20】](#)
[Chương 458: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【1】](#)
[Chương 459: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【2】](#)

[Chương 460: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【3】](#)
[Chương 461: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【4】](#)
[Chương 462: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【5】](#)
[Chương 463: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【6】](#)
[Chương 464: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【7】](#)
[Chương 465: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【8】](#)
[Chương 466: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【9】](#)
[Chương 467: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【10】](#)
[Chương 468: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【11】](#)
[Chương 469: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【12】](#)
[Chương 470: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(13\)](#)
[Chương 471: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(14\)](#)
[Chương 472: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【15】](#)
[Chương 473: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【16】](#)
[Chương 474: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【17】](#)
[Chương 475: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【18】](#)
[Chương 476: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(19\)](#)
[Chương 477: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(20\)](#)
[Chương 478: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(21\)](#)
[Chương 479: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(22\)](#)
[Chương 480: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【23】](#)
[Chương 481: Đêm Động Phòng Hoa Chúc \(24\)](#)
[Chương 482: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【25】](#)
[Chương 483: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【26】](#)
[Chương 484: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【27】](#)
[Chương 485: Đêm Động Phòng Hoa Chúc 【28】](#)
[Chương 486: Đồ Cưới Của Chung Tình \(1\)](#)
[Chương 487: Đồ Cưới Của Chung Tình \(2\)](#)
[Chương 488: Đồ Cưới Của Chung Tình \(3\)](#)
[Chương 489: Đồ Cưới Của Chung Tình \(4\)](#)
[Chương 490: Đồ Cưới Của Chung Tình \(5\)](#)
[Chương 491: Đồ Cưới Của Chung Tình \(6\)](#)

[Chương 492: Đồ Cưới Của Chung Tình \(7\)](#)
[Chương 493: Đồ Cưới Của Chung Tình \(8\)](#)
[Chương 494: Đồ Cưới Của Chung Tình \(8\)](#)
[Chương 495: Đồ Cưới Của Chung Tình \(9\)](#)
[Chương 496: Đồ Cưới Của Chung Tình \(10\)](#)
[Chương 497: Đồ Cưới Của Chung Tình \(11\)](#)
[Chương 498: Đồ Cưới Của Chung Tình \(12\)](#)
[Chương 499: Đồ Cưới Của Chung Tình \(13\)](#)
[Chương 500: Đồ Cưới Của Chung Tình \(14\)](#)
[Chương 501: Đồ Cưới Của Chung Tình \(15\)](#)
[Chương 502: Đồ Cưới Của Chung Tình \(16\)](#)
[Chương 503: Đồ Cưới Của Chung Tình \(17\)](#)
[Chương 504: Đồ Cưới Của Chung Tình \(18\)](#)
[Chương 505: Đồ Cưới Của Chung Tình \(19\)](#)
[Chương 506: Đồ Cưới Của Chung Tình \(20\)](#)
[Chương 507: Đồ Cưới Của Chung Tình \(21\)](#)
[Chương 508: Đồ Cưới Của Chung Tình \(22\)](#)
[Chương 509: Đồ Cưới Của Chung Tình \(23\)](#)
[Chương 510: Đồ Cưới Của Chung Tình \(24\)](#)
[Chương 511: Đồ Cưới Của Chung Tình \(25\)](#)
[Chương 512: Thằng Nhóc Lừa Đảo Này \(1\)](#)
[Chương 513: Thằng Nhóc Lừa Đảo Này \(2\)](#)
[Chương 514: Thằng Nhóc Lừa Đảo Này \(3\)](#)
[Chương 515: Thằng Nhóc Lừa Đảo Này \(4\)](#)
[Chương 516: Kẻ Lừa Đảo Này! \(5\)](#)
[Chương 517: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【6】](#)
[Chương 518: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【7】](#)
[Chương 519: Em Là Kẻ Lừa Đảo! \(8\)](#)
[Chương 520: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【9】](#)
[Chương 521: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【10】](#)
[Chương 522: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【11】](#)
[Chương 523: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【12】](#)

[Chương 524: Em Là Kẻ Lừa Đảo 【13】](#)
[Chương 525: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【14】](#)
[Chương 526: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【15】](#)
[Chương 527: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【16】](#)
[Chương 528: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【17】](#)
[Chương 529: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【18】](#)
[Chương 530: Em Là Kẻ Lừa Đảo! 【19】](#)
[Chương 531: Người Cái Này Tiểu Phiến Tử! 【20】](#)
[Chương 532: Chung Tình Ghen 【1】](#)
[Chương 533: Chung Tình Ghen 【2】](#)
[Chương 534: Chung Tình Ghen 【3】](#)
[Chương 535: Chung Tình Ghen 【4】](#)
[Chương 536: Chung Tình Ghen 【5】](#)
[Chương 537: Chung Tình Ghen 【6】](#)
[Chương 538: Chung Tình Ghen 【7】](#)
[Chương 539: Chung Tình Ghen \(8\)](#)
[Chương 540: Chung Tình Ghen 【9】](#)
[Chương 541: Chung Tình Ghen \(10\)](#)
[Chương 542: Chung Tình Ghen 【11】](#)
[Chương 543: Chung Tình Ghen \(12\)](#)
[Chương 544: Chung Tình Ghen 【13】](#)
[Chương 545: Chung Tình Ghen 【14】](#)
[Chương 546: Chung Tình Ghen \(15\)](#)
[Chương 547: Chung Tình Ghen 【16】](#)
[Chương 548: Chung Tình Ghen 【17】](#)
[Chương 549: Chung Tình Ghen 【18】](#)
[Chương 550: Chung Tình Ghen 【19】](#)
[Chương 551: Chung Tình Ghen \(20\)](#)
[Chương 552: Chung Tình Ghen \(21\)](#)
[Chương 553: Chung Tình Ghen \(22\)](#)
[Chương 554: Chung Tình Ghen \(23\)](#)
[Chương 555: Chung Tình Ghen \(24\)](#)

[Chương 556: Chung Tình Ghen \(25\)](#)
[Chương 557: Chung Tình Ghen \(26\)](#)
[Chương 558: Chung Tình Ghen \(27\)](#)
[Chương 559: Chung Tình Ghen \(28\)](#)
[Chương 559: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】](#)
[Chương 560: Chung Tình Ghen \(29\)](#)
[Chương 561: Chung Tình Ghen \(30\)](#)
[Chương 562: Thiếu Tướng, Em Có! \(1\)](#)
[Chương 563: Thiếu Tướng, Em Có! \(2\)](#)
[Chương 564: Thiếu Tướng, Em Có! \(3\)](#)
[Chương 565: Thiếu Tướng, Em Có! \(4\)](#)
[Chương 566: Thiếu Tướng, Em Có! \(5\)](#)
[Chương 567: Thiếu Tướng, Em Có! 【6】](#)
[Chương 568: Thiếu Tướng, Em Có! 【7】](#)
[Chương 569: Thiếu Tướng, Em Có! \(8\)](#)
[Chương 570: Thiếu Tướng, Ta Có! \(9\)](#)
[Chương 571: Thiếu Tướng, Em Có ! \[10\]](#)
[Chương 572: Thiếu Tướng, Em Có ! \[11\]](#)
[Chương 573: Thiếu Tướng, Em Có! \[12\]](#)
[Chương 574: Thiếu Tướng, Em Có! \[13\]](#)
[Chương 575: Thiếu Tướng, Em Có ! \[14\]](#)
[Chương 576: Thiếu Tướng, Em Có ! \[15\]](#)
[Chương 577: Thiếu Tướng, Em Có ! \[16\]](#)
[Chương 578: Thiếu Tướng, Em Có ! \[17\]](#)
[Chương 579: Thiếu Tướng, Em Có ! \[18\]](#)
[Chương 580: Thiếu Tướng, Em Có ! \[19\]](#)
[Chương 581: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(20\)](#)
[Chương 582: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【21】](#)
[Chương 583: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【22】](#)
[Chương 584: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【23】](#)
[Chương 585: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【24】](#)
[Chương 586: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【25】](#)

[Chương 587: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(26\).](#)
[Chương 588: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(27\).](#)
[Chương 589: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【28】](#)
[Chương 590: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【29】](#)
[Chương 591: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【30】](#)
[Chương 592: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【31】](#)
[Chương 593: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【32】](#)
[Chương 594: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【33】](#)
[Chương 595: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【34】](#)
[Chương 596: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【35】](#)
[Chương 597: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【36】](#)
[Chương 598: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【37】](#)
[Chương 599: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【38】](#)
[Chương 600: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【39】](#)
[Chương 601: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(40\).](#)
[Chương 602: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(41\).](#)
[Chương 603: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(42\).](#)
[Chương 604: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(43\).](#)
[Chương 605: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(44\).](#)
[Chương 606: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(45\).](#)
[Chương 607: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(46\).](#)
[Chương 608: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(47\).](#)
[Chương 609: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(48\).](#)
[Chương 610: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(49\).](#)
[Chương 611: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(50\).](#)
[Chương 612: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(51\).](#)
[Chương 613: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(52\).](#)
[Chương 614: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(53\).](#)
[Chương 615: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! \(54\).](#)
[Chương 616: Thiếu Tướng, Ta Có! 【55】](#)
[Chương 617: Thiếu Tướng, Ta Có! \[56\]](#)
[Chương 618: Thiếu Tướng, Ta Có! \[57\]](#)

[Chương 619: Thiếu Tướng, Ta Có! \[58\]](#)
[Chương 620: Thiếu Tướng, Ta Có! \[59\]](#)
[Chương 621: Thiếu Tướng, Ta Có! 【61】](#)
[Chương 622: Thiếu Tướng, Ta Có! 【62】](#)
[Chương 623: Thiếu Tướng, Ta Có! 【63】](#)
[Chương 624: Thiếu Tướng, Ta Có! 【64】](#)
[Chương 625: Thiếu Tướng, Ta Có! 【65】](#)
[Chương 626: Thiếu Tướng, Ta Có! 【66】](#)
[Chương 627: Thiếu Tướng, Ta Có! 【67】](#)
[Chương 628: Thiếu Tướng, Ta Có! 【68】](#)
[Chương 629: Thiếu Tướng, Ta Có! 【69】](#)
[Chương 630: Thiếu Tướng, Em Có Rồi! 【70】](#)
[Chương 631: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【1】](#)
[Chương 632: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【2】](#)
[Chương 633: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \[3\]](#)
[Chương 634: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \[4\]](#)
[Chương 635: "Tt" Đích Thực Thực Dụng Đồ 【5】](#)
[Chương 636: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【6】](#)
[Chương 637: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【7】](#)
[Chương 638: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【8】](#)
[Chương 639: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【9】](#)
[Chương 640: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【10】](#)
[Chương 641: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【11】](#)
[Chương 642: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【12】](#)
[Chương 643: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【13】](#)
[Chương 644: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【14】](#)
[Chương 645: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【15】](#)
[Chương 646: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【16】](#)
[Chương 647: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【17】](#)
[Chương 648: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【18】](#)
[Chương 649: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt 【19】](#)
[Chương 650: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(20\)](#)

[Chương 651: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(21\)](#)
[Chương 652: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(22\)](#)
[Chương 653: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(23\)](#)
[Chương 654: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(24\)](#)
[Chương 655: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(25\)](#)
[Chương 656: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(26\)](#)
[Chương 657: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(27\)](#)
[Chương 658: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(28\)](#)
[Chương 659: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(29\)](#)
[Chương 660: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(30\)](#)
[Chương 661: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(31\)](#)
[Chương 662: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(32\)](#)
[Chương 663: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(33\)](#)
[Chương 664: Cách Dùng Thật Sự Của Nước Mắt \(34\)](#)
[Chương 665: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【35】](#)
[Chương 666: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【36】](#)
[Chương 667: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【37】](#)
[Chương 668: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【38】](#)
[Chương 669: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【39】](#)
[Chương 670: "Tt" Chân Chính Cách Dùng 【40】](#)
[Chương 671: Dương Đình Gởi Thư 【1】](#)
[Chương 672: Dương Đình Điện Tới 【2】](#)
[Chương 673: Dương Đình Điện Tới 【3】](#)
[Chương 674: Dương Đình Điện Tới 【4】](#)
[Chương 675: Dương Đình Điện Tới 【6】](#)
[Chương 676: Dương Đình Điện Tới 【7】](#)
[Chương 677: Dương Đình Điện Tới 【8】](#)
[Chương 678: Dương Đình Điện Tới 【9】](#)
[Chương 679: Dương Đình Gọi Tới 【10】](#)
[Chương 680: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【1】](#)
[Chương 681: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【2】](#)
[Chương 682: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【3】](#)

[Chương 683: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【4】](#)
[Chương 684: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【5】](#)
[Chương 685: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【6】](#)
[Chương 686: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【7】](#)
[Chương 687: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【8】](#)
[Chương 688: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【9】](#)
[Chương 689: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【10】](#)
[Chương 690: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【11】](#)
[Chương 691: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【12】](#)
[Chương 692: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【13】](#)
[Chương 693: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【14】](#)
[Chương 694: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【15】](#)
[Chương 695: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【16】](#)
[Chương 696: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【17】](#)
[Chương 697: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【18】](#)
[Chương 698: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh 【19】](#)
[Chương 699: Tôi Đang Đùa Với Dịch Ngạnh Ngạnh \(20\)](#)
[Chương 700: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(1\)](#)
[Chương 701: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(2\)](#)
[Chương 702: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(3\)](#)
[Chương 703: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(4\)](#)
[Chương 704: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(5\)](#)
[Chương 705: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(6\)](#)
[Chương 706: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(7\)](#)
[Chương 707: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(8\)](#)
[Chương 708: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(9\)](#)
[Chương 709: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(10\)](#)
[Chương 710: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(11\)](#)
[Chương 711: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(12\)](#)
[Chương 712: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(13\)](#)
[Chương 713: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \(14\)](#)
[Chương 714: Thiếu Tướng Có Thù Tất Báo \[15\]](#)

[Chương 715: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[16\]](#)
[Chương 716: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[17\]](#)
[Chương 717: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[18\]](#)
[Chương 718: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[19\]](#)
[Chương 719: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[20\]](#)
[Chương 720: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[21\]](#)
[Chương 721: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[22\]](#)
[Chương 722: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[23\]](#)
[Chương 723: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[24\]](#)
[Chương 724: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[25\]](#)
[Chương 725: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[26\]](#)
[Chương 726: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[27\]](#)
[Chương 727: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[28\]](#)
[Chương 728: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[29\]](#)
[Chương 729: Thiếu Tướng Có Thù Tất Bảo \[30\]](#)
[Chương 730: Tình Yêu Ấm Áp \[1\]](#)
[Chương 731: Tình Yêu Ấm Áp \[2\]](#)
[Chương 732: Tình Yêu Ấm Áp \[3\]](#)
[Chương 733: Tình Yêu Ấm Áp \[4\]](#)
[Chương 734: Tình Yêu Ấm Áp \[5\]](#)
[Chương 735: Tình Yêu Ấm Áp \[6\]](#)
[Chương 736: Tình Yêu Ấm Áp \[7\]](#)
[Chương 737: Tình Yêu Ấm Áp \[8\]](#)
[Chương 738: Tình Yêu Ấm Áp \[9\]](#)
[Chương 739: Tình Yêu Ấm Áp \[10\]](#)
[Chương 740: Tình Yêu Ấm Áp \[11\]](#)
[Chương 741: Giản, Em Yêu Anh! \[2\]](#)
[Chương 742: Giản, Em Yêu Anh! \[3\]](#)
[Chương 743: Giản, Em Yêu Anh! \[4\]](#)
[Chương 744: Giản, Em Yêu Anh! \[5\]](#)
[Chương 745: Giản, Em Yêu Anh! \[6\]](#)
[Chương 746: Giản, Em Yêu Anh! \[7\]](#)

[Chương 747: Giản, Em Yêu Anh! 【8】](#)
[Chương 748: Giản, Em Yêu Anh! 【9】](#)
[Chương 749: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[10\]](#)
[Chương 750: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[11\]](#)
[Chương 751: Dịch Giản, Em Yêu Anh \[12\]](#)
[Chương 752: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[13\]](#)
[Chương 753: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[14\]](#)
[Chương 754: Dịch Giản, Em Yêu Anh! \[15\]](#)
[Chương 755: Giản, Em Yêu Anh! \[16\]](#)
[Chương 756: Giản, Em Yêu Anh! \[17\]](#)
[Chương 757: Giản, Em Yêu Anh! \[18\]](#)
[Chương 758: Giản, Em Yêu Anh! \[19\]](#)
[Chương 759: Giản, Em Yêu Anh! \[20\]](#)
[Chương 760: Giản, Em Yêu Anh! \[21\]](#)
[Chương 761: Giản, Em Yêu Anh! \[22\]](#)
[Chương 762: Giản, Em Yêu Anh! \[23\]](#)
[Chương 763: Giản, Em Yêu Anh! \[24\]](#)
[Chương 764: Giản, Em Yêu Anh! \[25\]](#)
[Chương 765: Giản, Em Yêu Anh! \[26\]](#)
[Chương 766: Giản, Em Yêu Anh! \[27\]](#)
[Chương 767: Giản, Em Yêu Anh! \[28\]](#)
[Chương 768: Giản, Em Yêu Anh! \[29\]](#)
[Chương 769: Giản, Em Yêu Anh! \[30\]](#)
[Chương 770: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[1\]](#)
[Chương 771: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[2\]](#)
[Chương 772: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[3\]](#)
[Chương 773: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[4\]](#)
[Chương 774: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【5】](#)
[Chương 775: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【6】](#)
[Chương 776: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【7】](#)
[Chương 777: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【8】](#)
[Chương 778: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình 【9】](#)

[Chương 779: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[10\]](#)
[Chương 780: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[11\]](#)
[Chương 781: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[12\]](#)
[Chương 782: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[11\]](#)
[Chương 783: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[14\]](#)
[Chương 784: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[15\]](#)
[Chương 785: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[16\]](#)
[Chương 786: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[17\]](#)
[Chương 787: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[18\]](#)
[Chương 788: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[19\]](#)
[Chương 789: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[20\]](#)
[Chương 790: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[21\]](#)
[Chương 791: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[22\]](#)
[Chương 792: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[23\]](#)
[Chương 793: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[24\]](#)
[Chương 794: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[25\]](#)
[Chương 795: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[26\]](#)
[Chương 796: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[27\]](#)
[Chương 797: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[28\]](#)
[Chương 798: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[29\]](#)
[Chương 799: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[30\]](#)
[Chương 800: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[31\]](#)
[Chương 801: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[32\]](#)
[Chương 802: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[33\]](#)
[Chương 803: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[34\]](#)
[Chương 804: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[35\]](#)
[Chương 805: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[36\]](#)
[Chương 806: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[37\]](#)
[Chương 807: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[38\]](#)
[Chương 808: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[39\]](#)
[Chương 809: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[40\]](#)
[Chương 810: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[41\]](#)

[Chương 811: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[42\]](#)
[Chương 812: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[43\]](#)
[Chương 813: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[44\]](#)
[Chương 814: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[45\]](#)
[Chương 815: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[46\]](#)
[Chương 816: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[47\]](#)
[Chương 817: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[48\]](#)
[Chương 818: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[49\]](#)
[Chương 819: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[50\]](#)
[Chương 820: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[51\]](#)
[Chương 821: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[52\]](#)
[Chương 822: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[53\]](#)
[Chương 823: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[54\]](#)
[Chương 824: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[55\]](#)
[Chương 825: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[56\]](#)
[Chương 826: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[57\]](#)
[Chương 827: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[58\]](#)
[Chương 828: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[59\]](#)
[Chương 829: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[60\]](#)
[Chương 830: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[61\]](#)
[Chương 831: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[62\]](#)
[Chương 833: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[64\]](#)
[Chương 834: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[65\]](#)
[Chương 835: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[66\]](#)
[Chương 836: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[67\]](#)
[Chương 837: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[68\]](#)
[Chương 838: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[69\]](#)
[Chương 839: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[70\]](#)
[Chương 840: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[71\]](#)
[Chương 841: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[72\]](#)
[Chương 842: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[73\]](#)
[Chương 843: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[74\]](#)

[Chương 844: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[75\]](#)
[Chương 845: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[76\]](#)
[Chương 846: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[77\]](#)
[Chương 847: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[78\]](#)
[Chương 848: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[79\]](#)
[Chương 849: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[80\]](#)
[Chương 850: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[81\]](#)
[Chương 851: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[82\]](#)
[Chương 852: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[83\]](#)
[Chương 853: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[84\]](#)
[Chương 854: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[85\]](#)
[Chương 855: Thiếu Tướng Đưa Cho Chung Tình Lễ Vật \[86\]](#)
[Chương 856: Thiếu Tướng Tặng Quà Cho Chung Tình \[87\]](#)
[Chương 857: Quá Khứ Của Dịch Giả và Chung Tình \[1\]](#)
[Chương 858: Quá Khứ Của Dịch Giả và Chung Tình \[2\]](#)
[Chương 859: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[3\]](#)
[Chương 860: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[4\]](#)
[Chương 861: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[5\]](#)
[Chương 862: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[6\]](#)
[Chương 863: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[7\]](#)
[Chương 864: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[8\]](#)
[Chương 865: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng và Chung Tình \[9\]](#)
[Chương 866: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[10\]](#)
[Chương 867: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[11\]](#)
[Chương 868: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[12\]](#)
[Chương 869: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[13\]](#)
[Chương 870: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[14\]](#)
[Chương 871: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[15\]](#)
[Chương 872: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[16\]](#)
[Chương 873: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[17\]](#)
[Chương 874: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[18\]](#)
[Chương 875: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng cùng Chung Tình \[19\]](#)

[Chương 876: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[20\]](#)
[Chương 877: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[21\]](#)
[Chương 878: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[22\]](#)
[Chương 879: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[23\]](#)
[Chương 880: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[24\]](#)
[Chương 881: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[25\]](#)
[Chương 882: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[26\]](#)
[Chương 883: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[27\]](#)
[Chương 884: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Và Chung Tình \[28\]](#)
[Chương 886: Chuyện Cũ Của Thiếu Tướng Cùng Chung Tình \[29\]](#)
[Chương 887: Thiếu Tướng Tính Kế \[1\]](#)
[Chương 888: Thiếu Tướng Tính Kế \[2\]](#)
[Chương 889: Thiếu Tướng Tính Kế \[3\]](#)
[Chương 890: Thiếu Tướng Tính Kế \[4\]](#)
[Chương 891: Thiếu Tướng Tính Kế \[5\]](#)
[Chương 892: Thiếu Tướng Tính Kế \[6\]](#)
[Chương 893: Thiếu Tướng Tính Kế \[7\]](#)
[Chương 894: Thiếu Tướng Tính Kế \[8\]](#)
[Chương 895: Thiếu Tướng Tính Kế \[9\]](#)
[Chương 896: Thiếu Tướng Tính Kế \[10\]](#)
[Chương 897: Thiếu Tướng Tính Kế \[11\]](#)
[Chương 898: Thiếu Tướng Tính Kế \[12\]](#)
[Chương 899: Thiếu Tướng Tính Kế \[13\]](#)
[Chương 900: Thiếu Tướng Tính Kế \[14\]](#)
[Chương 901: Thiếu Tướng Tính Kế \[15\]](#)
[Chương 902: Thiếu Tướng Tính Kế \[16\]](#)
[Chương 903: Thiếu Tướng Tính Kế \[17\]](#)
[Chương 904: Thiếu Tướng Tính Kế \[18\]](#)
[Chương 905: Thiếu Tướng Tính Kế \[19\]](#)
[Chương 906: Thiếu Tướng Tính Kế \[20\]](#)
[Chương 907: Thiếu Tướng Tính Kế \[21\]](#)
[Chương 908: Thiếu Tướng Tính Kế \[22\]](#)

[Chương 909: Thiếu Tướng Tính Kế \[23\]](#)
[Chương 910: Thiếu Tướng Tính Kế \[24\]](#)
[Chương 911: Thiếu Tướng Tính Kế \[25\]](#)
[Chương 912: Thiếu Tướng Tính Kế \[26\]](#)
[Chương 913: Thiếu Tướng Tính Kế \[27\]](#)
[Chương 914: Thiếu Tướng Tính Kế \[28\]](#)
[Chương 915: Thiếu Tướng Tính Kế \[29\]](#)
[Chương 916: Thiếu Tướng Tính Kế \[30\]](#)
[Chương 917: Thiếu Tướng Tính Kế](#)
[Chương 918: Thiếu Tướng Tính Kế \[31\]](#)
[Chương 919: Thiếu Tướng Tính Kế \[32\]](#)
[Chương 920: Thiếu Tướng Tính Kế \[33\]](#)
[Chương 921: Thiếu Tướng Tính Kế \[34\]](#)
[Chương 922: Thiếu Tướng Tính Kế \[35\]](#)
[Chương 923: Tâm Cơ Của Thiếu Tướng \[36\]](#)
[Chương 924: Thiếu Tướng Tính Kế \[37\]](#)
[Chương 925: Thiếu Tướng Tính Kế \[38\]](#)
[Chương 926: Thiếu Tướng Tính Kế \[39\]](#)
[Chương 927: Thiếu Tướng Tính Kế \[40\]](#)
[Chương 928: Thiếu Tướng Tính Kế \[41\]](#)
[Chương 929: Thiếu Tướng Tính Kế \[42\]](#)
[Chương 930: Thiếu Tướng Tính Kế \[43\]](#)
[Chương 931: Thiếu Tướng Tính Kế \[44\]](#)
[Chương 932: Thiếu Tướng Tính Kế \[45\]](#)
[Chương 933: Thiếu Tướng Tính Kế \[46\]](#)
[Chương 934: Thiếu Tướng Tính Kế \[47\]](#)
[Chương 935: Thiếu Tướng Tính Kế \[48\]](#)
[Chương 936: Thiếu Tướng Tính Kế \[49\]](#)
[Chương 937: Thiếu Tướng Tính Kế \[50\]](#)
[Chương 938: Thiếu Tướng Tính Kế \[51\]](#)
[Chương 939: Thiếu Tướng Tính Kế \[52\]](#)
[Chương 940: Thiếu Tướng Tính Kế \[53\]](#)

[Chương 941: Thiếu Tướng Tính Kế \[54\]](#)
[Chương 942: Thiếu Tướng Tính Kế \[55\]](#)
[Chương 943: Thiếu Tướng Tính Kế \[56\]](#)
[Chương 944: Thiếu Tướng Tính Kế \[57\]](#)
[Chương 945: Thiếu Tướng Tính Kế \[58\]](#)
[Chương 946: Thiếu Tướng Tính Kế \[59\]](#)
[Chương 947: Thiếu Tướng Tính Kế \[60\]](#)
[Chương 948: Thiếu Tướng Tính Kế \[61\]](#)
[Chương 949: Thiếu Tướng Tính Kế \[62\]](#)
[Chương 950: Thiếu Tướng Tính Kế \[63\]](#)
[Chương 951: Thiếu Tướng Tính Kế \[64\]](#)
[Chương 952: Thiếu Tướng Tính Kế \[65\]](#)
[Chương 953: Thiếu Tướng Tính Kế \[66\]](#)
[Chương 954: Thiếu Tướng Tính Kế \[67\]](#)
[Chương 955: Thiếu Tướng Tính Kế](#)
[Chương 956: Thiếu Tướng Tính Kế \[69\]](#)
[Chương 957: Thiếu Tướng Tính Kế \[70\]](#)
[Chương 958: Thiếu Tướng Tính Kế \[71\]](#)
[Chương 959: Thiếu Tướng Tính Kế \[72\]](#)
[Chương 960: Thiếu Tướng Tính Kế \[73\]](#)
[Chương 961: Thiếu Tướng Tính Kế \[74\]](#)
[Chương 962: Thiếu Tướng Tính Kế \[75\]](#)
[Chương 963: Thiếu Tướng Tính Kế \[76\]](#)
[Chương 964: Thiếu Tướng Tính Kế \[77\]](#)
[Chương 965: Thiếu Tướng Tính Kế \[78\]](#)
[Chương 966: Thiếu Tướng Tính Kế \[79\]](#)
[Chương 967: Thiếu Tướng Tính Kế \[80\]](#)
[Chương 968: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 1\]](#)
[Chương 969: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 2\]](#)
[Chương 970: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 3\]](#)
[Chương 971: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 4\]](#)
[Chương 972: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 5\]](#)

[Chương 973: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 6\]](#)
[Chương 974: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 7\]](#)
[Chương 975: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 8\]](#)
[Chương 976: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 9\]](#)
[Chương 977: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 10\]](#)
[Chương 978: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục Phần 11\]](#)
[Chương 979: Sinh Tử Gắn Bó \[12\]](#)
[Chương 980: Sinh Tử Gắn Bó \[13\]](#)
[Chương 981: Sinh Tử Gắn Bó \[14\]](#)
[Chương 982: Sinh Tử Gắn Bó \[15\]](#)
[Chương 983: Sinh Tử Gắn Bó \[16\]](#)
[Chương 984: Sinh Tử Gắn Bó \[17\]](#)
[Chương 985: Sinh Tử Gắn Bó \[18\]](#)
[Chương 986: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 19\]](#)
[Chương 987: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 20\]](#)
[Chương 988: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 21\]](#)
[Chương 989: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 22\]](#)
[Chương 990: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 23\]](#)
[Chương 991: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 24\]](#)
[Chương 992: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 25\]](#)
[Chương 993: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 26\]](#)
[Chương 994: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 27\]](#)
[Chương 995: Sinh Tử Gắn Bó \[28\]](#)
[Chương 996: Sinh Tử Gắn Bó \[33\]](#)
[Chương 997: Sinh Tử Gắn Bó \[34\]](#)
[Chương 998: Sinh Tử Gắn Bó \[35\]](#)
[Chương 999: Sinh Tử Gắn Bó \[36\]](#)
[Chương 1000: Sinh Tử Gắn Bó \[37\]](#)
[Chương 1001: Sinh Tử Gắn Bó \[38\]](#)
[Chương 1002: Sinh Tử Gắn Bó \[39\]](#)
[Chương 1003: Sinh Tử Gắn Bó \[40\]](#)
[Chương 1004: Sinh Tử Gắn Bó \[41\]](#)

[Chương 1005: Sinh Tử Gắn Bó \[42\]](#)
[Chương 1006: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 43\]](#)
[Chương 1007: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 44\]](#)
[Chương 1008: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 45\]](#)
[Chương 1009: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 46\]](#)
[Chương 1010: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 47\]](#)
[Chương 1011: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 48\]](#)
[Chương 1012: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 49\]](#)
[Chương 1013: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 50\]](#)
[Chương 1014: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 51\]](#)
[Chương 1015: Sinh Tử Gắn Bó \[Kết Cục 52\]](#)
[Chương 1016: Sinh Tử Gắn Bó \[53\]](#)
[Chương 1017: Sinh Tử Gắn Bó \[54\]](#)
[Chương 1018: Sinh Tử Gắn Bó \[55\]](#)
[Chương 1019: Sinh Tử Gắn Bó \[56\]](#)
[Chương 1020: Sinh Tử Gắn Bó \[57\]](#)
[Chương 1021: Sinh Tử Gắn Bó \[58\]](#)
[Chương 1022: Sinh Tử Gắn Bó \[59\]](#)
[Chương 1023: Sinh Tử Gắn Bó \[60\]](#)
[Chương 1024: Sinh Tử Gắn Bó \[61\]](#)
[Chương 1025: Sinh Tử Gắn Bó \[62\]](#)
[Chương 1026: Sinh Tử Gắn Bó \[63\]](#)
[Chương 1027: Sinh Tử Gắn Bó \[64\]](#)
[Chương 1028: Sinh Tử Gắn Bó \[65\]](#)
[Chương 1029: Sinh Tử Gắn Bó \[66\]](#)
[Chương 1030: Sinh Tử Gắn Bó \[67\]](#)
[Chương 1031: Sinh Tử Gắn Bó \[68\]](#)
[Chương 1032: Sinh Tử Gắn Bó \[69\]](#)
[Chương 1033: Sinh Tử Gắn Bó \[70\]](#)
[Chương 1034: Sinh Tử Gắn Bó \[71\]](#)
[Chương 1035: Sinh Tử Gắn Bó \[72\]](#)
[Chương 1036: Sinh Tử Gắn Bó \[73\]](#)

[Chương 1037: Sinh Tử Gắn Bó \[74\]](#)
[Chương 1038: Sinh Tử Gắn Bó \[75\]](#)
[Chương 1039: Sinh Tử Gắn Bó \[76\]](#)
[Chương 1040: Sinh Tử Gắn Bó \[77\]](#)
[Chương 1041: Sinh Tử Gắn Bó \[78\]](#)
[Chương 1042: Sinh Tử Gắn Bó \[79\]](#)
[Chương 1043: Sinh Tử Gắn Bó \[80\]](#)
[Chương 1044: Sinh Tử Gắn Bó \[81\]](#)
[Chương 1045: Sinh Tử Gắn Bó \[82\]](#)
[Chương 1046: Sinh Tử Gắn Bó \[83\]](#)
[Chương 1047: Sinh Tử Gắn Bó \[84\]](#)
[Chương 1048: Sinh Tử Gắn Bó \[85\]](#)
[Chương 1049: Sinh Tử Gắn Bó \[86\]](#)
[Chương 1050: Sinh Tử Gắn Bó \[87\]](#)
[Chương 1051: Sinh Tử Gắn Bó \[88\]](#)
[Chương 1052: Sinh Tử Gắn Bó \[89\]](#)
[Chương 1053: Sinh Tử Gắn Bó \[90\]](#)
[Chương 1054: Sinh Tử Gắn Bó \[91\]](#)